

ENCICLOPEDIA

EDUCAȚIEI FIZICE

ȘI SPORTULUI DIN

ROMÂNIA

EDIȚIA A II-A

VOLUMUL III

BUCUREȘTI
MĂIASTRA • 2015

1952-2012

CAMPIONII
ROMÂNIEI

ENCICLOPEDIA

EDUCAȚIEI FIZICE

ȘI SPORTULUI DIN

ROMÂNIA

VOLUMUL **III**

BUCUREȘTI
2015

ENCICLOPEDIA

**EDUCAȚIEI FIZICE ȘI SPORTULUI
DIN ROMÂNIA**

ENCICLOPEDIA EDUCAȚIEI FIZICE ȘI SPORTULUI DIN ROMÂNIA

Ediția a II-a
Volumul III

© 2015 MINISTERUL TINERETULUI ȘI SPORTULUI

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Enciclopedia educației fizice și sportului din România / coord.:
prof. dr. Nicu Alexe, prof. Valentin Constandache. - Ed. a 2-a, rev. -
Târgu Jiu : Măiastra, 2015.

9 vol.

ISBN 978-606-516-780-3

Vol. 3. - 2015. - Bibliogr. - Index. - ISBN 978-606-516-783-4

I. Alexe, Nicu (coord.)

II. Constandache, Valentin (coord.)

81'374.2:796(498)=135.1

ISBN 978-606-516-780-3

ISBN 978-606-516-783-4

MINISTERUL TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ENCICLOPEDIA

EDUCAȚIEI FIZICE ȘI SPORTULUI DIN ROMÂNIA

Ediția a II-a

MĂIASTRA • 2015

VOLUMUL III

- ◆ **FEDERAȚII NAȚIONALE PE RAMURI
DE SPORT: ISTORIC, RETROSPECTIVĂ
ÎN IMAGINI, FIGURI REPREZENTATIVE**

ACTIVITATEA FEDERAȚIILOR NAȚIONALE PE RAMURI DE SPORT CUPRINDE:

- Evoluția sportului respectiv pe plan intern și internațional (date, persoane, instituții, evenimente, structuri organizatorice, rezultate)
- Retrospectiva în imagini
- Fișe pentru figurile reprezentative din sportul respectiv (sportivi, antrenori, conducători, arbitri) cu informații biografice, realizări și contribuții la dezvoltarea și afirmarea sportului

VOLUMUL al III-lea

- SPORTURI NAUTICE, ISTORIC
- FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE CANOTAJ,
- FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE KAIAC-CANOE
- FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE YACHTING
- SPORTUL PENTRU PERSOANE CU HANDICAP –
COMITETUL NAȚIONAL PARALIMPIC
- FEDERAȚIA ROMÂNĂ SPORTUL PENTRU TOȚI
- FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE TENIS
- FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE TENIS DE MASĂ
- FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE TIR CU ARCUL
- FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE TIR SPORTIV
- FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE TURISM
- VÂNĂTOARE ȘI PESCUIT SPORTIV
- FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE VOLEI
- FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE ARTE MARȚIALE – ISTORIC
- FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE AIKIDO
- FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE ARTE MARȚIALE
- FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE ARTE MARȚIALE DE CONTACT
- FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE KARATE
- FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE KARATE KYOKUSHIN
- FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE KARATE TRADIȚIONAL
- FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE KARATE WKC
- FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE KEMPO
- FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE TAEKWONDO ITF
- FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE TAEKWONDO WTF

Autori și colaboratori:

FEDERAȚIILE SPORTURILOR NAUTICE FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE CANOTAJ

Autori: Constandache Valentin (ed.I și II), Florian Grigore (ed.II), Mociani Victor (ed.II), †Nicu Alexe (ed.I și II)

Colaboratori: Bălașa Doina (ed.I), Lăncrăjan Dorin (ed.I), Miclescu Letiția (ed.II), Petrescu Nicolae (ed.II), Popper Dan (ed.II), Dospinescu Ion (ed. II).

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE KAIAC CANOE

Autori: Cojocaru Mihai (ed.I și II), Constandache Valentin (ed.I și II), †Nicu Alexe (ed.I și II)

Colaboratori: †Bârsănescu Corneliu (ed.I), †Mercurian Octavian (ed.I), Miclescu Letiția (ed.II), Navasart Maria (ed.II), Zabet Beniamin (ed.II)

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE YACHTING

Autori: Constandache Valentin (ed.I și II), †Nicu Alexe (ed.I), Petrescu Nicolae (ed.II), Roibu Teodor (ed.II)

FEDERAȚIA ROMÂNĂ SPORTUL PENTRU PERSOANE CU HANDICAP COMITETUL NAȚIONAL PARALIMPIC

Autori: Constandache Valentin (ed.I și II), Milea Maria Mihaela (ed. II)

Colaboratori: Milea Maria Mihaela (ed. I), Moțet Dumitru (ed.II)

FEDERAȚIA ROMÂNĂ SPORTUL PENTRU TOȚI

Autori: †Nicu Alexe (ed.I), Roibu Teodor (ed.II), Suciu Aurelia (ed.I și II)

Colaboratori: Vintilă Octavian (ed.I și II)

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE TENIS

Autori: Buzărnescu Mihai (ed.II), Cojocaru Mihai (ed.I), Constandache Valentin (ed.II), Lăzărescu Alexandru (ed. II), Mihai Florența (ed. I și II), †Nicu Alexe (ed.I și II)

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE TENIS DE MASĂ

Autori: Cojocaru Mihai (ed.II), Constandache Valentin (ed.I și II), Fântâneau
Emanoil (ed.I)

Colaboratori: Constantinescu Zeller Ella (ed.II), Enache Gheorghe (ed.I), Lăzărescu
Marius (ed. I), Paneth Farkas (ed.I), Romanescu Cristinel (ed.II),

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE TIR CU ARCUL

Autori: Cojocaru Mihai (ed.I), Constandache Valentin (ed.II), Hoppe Adriana (ed.II),
†Nicu Alexe (ed.I)

Colaboratori: Niță Octavian (ed.I)

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE TIR

Autori: Atanasiu Virgil (ed.II), Cojocaru Mihai (ed.I și II), Constandache Valentin
(ed.I și II),

Colaboratori: Atanasiu Virgil (ed.I), Cristescu Laurian (ed.I), †Manciu Viorel (ed.I),
Paladescu Teodor (ed.I și II), Petrescu Nicolae (ed.II),

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE TURISM

Autori: Cojocaru Mihai (ed.II), †Nicu Alexe (ed.I și II), Petrescu Nicolae (ed.II)

Colaboratori: Ciurea Cristina (ed.II), Sofian Constantin (ed.I), Tomescu Alexandru
Viorel (ed.I)

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE VÂNĂTOARE ȘI PESCUIT SPORTIV

Autori: Petrescu Nicolae (ed.II)

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE VOLEI

Autori: Cojocaru Mihai (ed.II), Constandache Valentin (ed.II), Croitoru Doina (ed.II),
†Georgescu Miron (ed.I), †Murafa Nicolae (ed.I), †Tărchilă Nicolae (ed.I și II)

Colaboratori: Șintie Ana Maria (ed.II)

ARTE MARȚIALE

Consultant general: kancho Marinescu Florentin

ISTORIC ARTE MARȚIALE

Autori: kancho Marinescu Florentin, sensei Ionescu Dan, sensei Mitu Nicolae

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE AIKIDO

Autori: Constandache Valentin (ed.II), Ionescu Corneliu Dan (ed.II), †Nicu Alexe (ed.II)

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE ARTE MARȚIALE

Autori: Constandache Valentin (ed.II), Lașcu Grigore Vlad (ed.I), Marinescu Florentin (ed.II), † Nicu Alexe (ed.II)

Colaboratori: Grindeanu Petru (ed.II), Ovejeanu Ionuț (ed.II), Tudose Cornel (ed.II)

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE ARTE MARȚIALE DE CONTACT

Autori: Boldea Mircea (ed.II), Constandache Valentin (ed.II), †Nicu Alexe (ed.II)

Colaboratori: Ovejeanu Ionuț (ed.II), Stan Carmen (ed.II), Tudose Cornel (ed.II)

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE KARATE

Autori: Constandache Valentin (ed.II), Manea Vasile (ed.II), †Nicu Alexe (ed.II)

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE KARATE KYOKUSHIN

Autori: Chirilă Alexandru (ed.II), Constandache Valentin (ed.II), †Nicu Alexe (ed.II), Wallmen Anca (ed.II)

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE KARATE TRADIȚIONAL

Autori: Constandache Valentin (ed.II), †Nicu Alexe (ed.II), †Stuparu Dan, (ed.II)

Colaboratori: Ovejeanu Ionuț (ed. II), Stan Carmen (ed.II), Tudose Cornel (ed.II)

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE KARATE WKC

Autori: Constandache Valentin (ed.II), Crișan Liviu (ed.II), †Nicu Alexe (ed.II)

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE KEMPO

Autori: Constandache Valentin (ed.II), †Nicu Alexe (ed.II), Zaharia Amatto Valentin (ed.II)

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE TAEKWONDO-ITF

Autori: Constandache Valentin (ed.II), †Nicu Alexe (ed.II), Oltean Marius (ed.II)

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE TAEKWONDO-WTF

Autori: Apostol Constantin (ed.II), Constandache Valentin (ed.II), †Nicu Alexe (ed.II)

FEDERAȚIILE SPORTURILOR NAUTICE

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE CANOTAJ
FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE KAIAC CANOE
FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE YACHTING

Omul, în aventura sa demiurgică pentru a cuceri înălțimile, pentru a cerceta adâncurile și a parcurge spațiile planetei sale, a învățat să plutească și să se deplaseze în apele care îl înconjoară, cât mai repede și cât mai departe. Îndeletnicirea este ancestrală, determinată printre altele și de nevoia inexorabilă de căutare a hranei și de comunicare cu semenii. Încă din paleolitic, diferite triburi foloseau trunchiuri de copac pentru a putea să se deplaseze în acest mediu. Acolo unde apele erau statice, în lacuri și pe mări, a devenit necesară folosirea unor crengi sau prăjini pentru propulsare. Aceste unelte rudimentare se numeau și *ghiondere*, oamenii le înfigeau în mărul de pe fundul apei, împingând copacul în direcția dorită. Prin legarea trunchiurilor de copac a apărut pluta, care avea avantajul unei mai mari stabilități. Aceasta a folosit același mijloc de propulsie, dar materialele de construcție erau diferite: lemn, trestie, papirus la vechii egipteni, pipirigul utilizat de americanii din California sau hârtia, la care vechii chinezi s-au dovedit atât de pricepuți. Ulterior, trunchiul de copac a fost scobit, construindu-se astfel prima *luntre monoxilă*, propulsată inițial tot cu *ghiondere*, apoi cu o lopată cu o singură pală, instrument care precede pagaia de concurs din vremurile noastre. O astfel de luntre se va dovedi mai ușoară, mai manevrabilă, mai rapidă și mai direcționabilă. Studiile etnografice ne demonstrează că în secolul al XX-lea, în unele regiuni din Asia, Oceania, Africa, America de Nord, luntrea monoxilă este folosită și astăzi pentru pescuit. Confecționarea

plutei, a scândurii plutitoare, a ușurat deplasarea pe țărmurile insulelor Polineziei, în Samoa și Hawaii, *călătoria pe valuri* constituind un exercițiu de virtuozitate și chiar de întrecere, care a generat sporturile moderne de apă (schiul nautic, surfingul).

Cu timpul s-a perfecționat structura luntrei pentru deplasarea mai multor persoane - în Oceania și în America de Sud creându-se ambarcațiunea numită pirogă. În Peru, încăși le confecționau din trestie împletită, numindu-le *cabalito* sau *tatora*, pentru că aveau vârful alungit și ridicat în sus, ca un gât de cal.

Oamenii din zonele lacurilor mari ale Africii, ale Siberiei și ale nordului Europei au folosit pielea de animale pe care au întins-o pe osatura unui schelet de balenă și apoi din lemn, construind astfel *kaiacul*, *uimacul* și *pelota*, cu o destinație utilitară, care ulterior au fost folosite și la întreceri.

Diverse izvoare și documente atestă organizarea de întreceri în China antică, unde s-au perpetuat din generație în generație. Sunt cunoscute astfel de întreceri de bărci cu fundul plat, denumite *dragoane*, care aveau o lungime de 22 m, fiind propulsate de 23 de vâslași. Apele sacre ale Nilului cunosc încă din mileniul al VI-lea î. Hr. întrecerile de bărci. La muzeul de artă egipteană din Berlin există modelul unei ambarcațiuni din acele vremuri (S. Zelinschi). Grecii și romanii incluseră în jocurile lor renumite, ca și în manifestările dedicate zeităților (Minerva), întrecerile nautice. Primul *cronicar* care a elogiat în versuri inspirate asemenea întreceri a

fost Virgiliu în *Eneida*, referindu-se la participarea vâslașilor troieni la Jocurile Istmice. În tălmăcirea lui George Coșbuc, versurile sunt elocvente: *Sdra-veni, cu umerii goi și unși cu uleiul cel neted; Șiruri pe lavițe stau și cu brațele-ncordate pe vâsle - Nerăbdători să pornească mai iute, ei semnalul așteaptă, Pieptul li-e sbucium de teamă, li-e sbucium de-a laudei poftă. Limpede sunet de trâmbiți răsună și pleacă năvalnic.* (L. Dumitrescu – *România în lumea sportului*). Se mai spune că romanii se obișnuiseră să vadă pe Tibru, la fiecare 7 iunie, celebrele întreceri atât de populare, numite *Ludi Percatori*. Mai toate orașele mari medievale, așezate pe cursul apelor sau pe marginea lacurilor, aveau întreceri de bărci, denumite mai târziu *regate*. La Londra pe Tamisa, la Paris pe Sena, la Veneția, în lagune sau canale, vâslașii s-au întrecut cu ardoare cu sute de ani în urmă. În Italia, între 1300-1500 d. Hr., se organizau frecvent asemenea regate. La 1315 apar primele concursuri, locurile I și II fiind premiate cu câte 200, respectiv 150 de ducăți. Prima competiție de canotaj, cu premii, organizată la Londra de un actor irlandez, Thomas Dogget la 1715, pe o distanță de 4 mile și jumătate între London Bridge și Chelsea, pe Tamisa, între ambarcațiuni cu echipaje formate din 6 vâslași, s-a numit *Dogget's Coast and Badge*. După mai bine de o jumătate de secol - la 23 iunie 1775 - a avut loc pe Tamisa o întrecere de ambarcații la care au fost invitate universitățile engleze, cele mai bune echipaje fiind ale colegiului de la Eton și ale universităților din Oxford și Cambridge. Caracterul competitiv a impus nevoia de a mări viteza de alunecare a bărcilor. De aceea, s-au adus o serie de îmbunătățiri, menite să le mărească randamentul. Primul schif de 8+1 este construit de colegiul de la Eton în 1811 și este confecționat din cedru. Claspar din Oxford inventează furcheții și portanții. În 1828, constructorul englez de bărci Ridley, la indicația lui Anthony Brower, montează pe bărcile sale primii portanți din metal, fapt care va permite așezarea vâslașilor pe centrul ambarcației, unul în spatele celuilalt și va oferi posibilitatea construirii bărcilor cu o lățime mai mică. Cea mai redutabilă întrecere de canotaj, care va intra în tradiție - desfășurându-se anual - va fi inaugurată la 10

iunie 1829 și va fi disputată între echipajele universităților din Oxford și Cambridge pe Tamisa, pe o distanță de 6 838 m, între podurile Putney și Mortlake.

O altă îmbunătățire tehnică, rămasă în folosință până în zilele noastre, va fi introducerea scaunului rulant de către americanul Bottkock din Chicago în 1875, inovație preluată de englezi și de dr. Schiller în 1883 pentru Germania. Consemnăm, de asemenea, că faimoasa regată de la Henley, care pentru canotaj are aceeași semnificație ca și Wimbledonul pentru tenis, s-a desfășurat în 1839. Apar primele cluburi de canotaj în Germania: *Rowery Club* în 1830 și *AS Der Hamburger*, care în 1836 organizează deja regate. Bazele definitive ale acestui sport au fost puse în 1868, când se înființează *Uniunea Regatelor*. Mai târziu, după primul congres al canotorilor, ținut la Frankfurt, se vor organiza regate, unele cu o anumită periodicitate, care vor stimula dezvoltarea acestui sport în mai multe țări europene: Anglia, Germania, Rusia, Belgia, Olanda, Suedia, Elveția, Austria, Italia, Franța, Cehoslovacia, Polonia, Iugoslavia, Bulgaria, România, ca și în Canada, America, Noua Zeelandă și Australia. Erau deja coapte condițiile înființării Federației Internaționale de Canotaj - Fédération Internationale de Sociétés d'Aviron - FISA (1892). Patru ani mai târziu, la cea dintâi ediție a JO moderne, care a avut loc la Atena în 1896, au fost programate în mod experimental și probele de canotaj, care trebuiau să se desfășoare pe mare, în golful Phaleron. Dar demonstrația nu a mai avut loc, deoarece o furtună a stârnit valuri uriașe care au distrus bărcile acostate la mal. Din 1900, când a avut loc cea de a II-a ediție a JO (Paris), întrecerile de canotaj au fost prezente și nu au mai lipsit din programul acestora. Evident că rețeaua regatelor și concursurilor oficiale s-a mărit considerabil. Astfel, primele CE masculine au avut loc în Italia, la Orta, în 1893. Primul concurs rezervat femeilor s-a desfășurat în 1901. Din 1954, când a avut loc prima ediție a CE feminine și până în 1973, aceste concursuri s-au organizat anual, după care, din 1974 (Lucerna), au fost transformate în CM, fetelor rămânându-le doar întrecerile din CM și din regatele internaționale. Din 1976, la Montreal,

canotajul feminin a fost inclus în programul JO. CM masculine au avut loc pentru prima oară în 1962, ultima ediție a CE masculine desfășurându-se în 1973 (Moscova).

În istoria poporului nostru, vâslitul, deplasările pe apă au rădăcini străvechi. Pe Dunărea sacră și imperială cât și pe litoralul vestic al Pontului Euxin și-a făcut simțită prezența flota romană Classis Flavia Moesica ai cărei marinari aidoma navigatorilor civili se întreceau și ei în concursuri de genul *Ludi Percatori* ce-și aveau obârșia pe apele Tibrului. În uriașul evantai de ape al Deltei Dunării în care pescuitul era îndeletnicirea de bază, nu puteau să lipsească întrecerile dintre ambarcațiunile localnicilor. Vâslitul a constituit o preocupare importantă a oamenilor de la Dunărea de Jos și în Evul Mediu. Cronica lui Nestor *Povestea anilor de demult* relatând campania lui Sviatoslov spre Constantinopol la sfârșitul primului mileniu creștin, amintea numărul mare de ambarcațiuni ale localnicilor care se deplasau cu ele între gorduri (orașe), le foloseau la pescuit și vânatoare, dar și la întrecerile dintre ei. Peste câteva veacuri cavalerul burgund Walerand de Wawrin remarcă luntrile, scobite în trunchiuri de copaci, “monoques” devenite monoxile și folosite nu numai la Brăila, unde le-a întâlnit, ci cu atât mai mult în aval, spre mare. La începutul timpurilor moderne au apărut și șantiere navale precum cel de la Giurgiu, înființat de Constantin Brâncoveanu și unde se făceau șaiice și caiace folosite pentru agrement și întreceri. Pe Dunăre către “marea cea mare”, cel puțin de la Galați în jos se deplasau și nave cu vele tot de construcție autohtonă, “Pânzarul” moldovenesc fiind cunoscut încă din vremea lui Ștefan cel Mare. Tot la Giurgiu, în 1834, s-a lansat la apă primul vas românesc “Marița” care avea să-și arunce ancora nu peste mult timp în apele “Cornului de aur” al Istambulului. Înființarea în 1856 a Comisiei Europene a Dunării, prima inițiativă de integrare europeană, exprimată la Congresul de la Paris a reușit să asigure Dunării maritime libertate și condiții mai bune de navigație, iar Principatelor riverane șansa dezvoltării lor viitoare, a contribuit și la dezvoltarea sporturilor nautice prin organizarea primelor regate, prin participarea echipajelor străine,

dar și a celor românești, mai întâi cu ambarcațiuni militare și pescărești, apoi cu cele sportive, uneori participând și femeile.

Întrecerile de canotaj din țara noastră s-au organizat în ultimele decenii ale secolului al XIX-lea. Începutul canotajului în România prezintă două aspecte (E. Ghibu și I. Todan, 1979): primul este cel popular, organizat cu întreceri ocazionale, cu caracter de divertisment, iar al doilea, cel militar. Concursurile populare de canotaj s-au desfășurat mai ales în București, de obicei în Cișmigiu, fără vreun statut și ritmicitate. Nu existau cluburi sau asociații cu un astfel de profil. Cea dintâi întrecere cu bărcile a avut loc la 29 martie 1882, pe lacul din Cișmigiu. Ele aveau un specific de agrement, *alergările cu luntrile*, în josul insulei Fortunata, fiind incluse în programul unor serbări de binefacere, cum relatează ziarul *Românul* din 30 martie 1882. Demonstrația a avut succes, ea repetându-se peste o săptămână. Următoarele *regate*, cum pretențios se intitulau, vor apărea în 1892. În 1903, se organizează *alergări cu bărcile* sau *luptele cu bărci*, atât de impropriu denumite. O asemenea orientare a fost întâlnită și în inițiativa unor studenți din Timișoara care, întorși de la studii din străinătate, au înființat prima asociație de canotaj, din această zonă, numind-o metaforic *Societatea de luntrișoare* (1864), căreia i se va adăuga AS *Regata* ambele contribuind la impulsivizarea practicării canotajului pe canalul Bega. Desigur, se detașează caracterul distractiv și nu sportiv al acestor serbări. Evident, începuturile canotajului în România se află în Banat, dar și în alte zone ale țării. Printre unitățile sportive înființate se află: Societatea de canotaj Înainte din Timișoara (1919), AS *Mureș* și CS *Hellas* la Arad (1923), Societatea Sportivă CFR Timișoara (1928), AS *Electrică* la Timișoara (1930), AS *MSE* Tg. Mureș (1932), *Asociația Sportivă de la Industria Lânei* (ILSA-1934), AS *Metropola* București (1935), unități care au contribuit la dezvoltarea canotajului și care au stimulat concursurile de canotaj. Se remarcă și preocupările pentru crearea unor condiții mai bune, pentru pregătire și participare în competiții. Se va construi pe malul Mureșului *o casă de bărci*, așa cum vor fi ridicate pe malul Begăi, la

Timișoara, mai multe construcții specifice (pavilioane, hangare, vestiare Pontoane, etc.). Înființarea și contribuția unor structuri organizatorice pentru dezvoltarea sporturilor nautice, sunt prezentate cronologic în Istoricele FR Canotaj și FRKC.

Cealaltă cale prin care canotajul pătrunde în spațiul sportiv al României este cea urmată de militarii garnizoanelor de la Sulina și Constanța. Anual, la începutul toamnei, se vor organiza *Regatele de la Sulina*. Întrecerile se desfășurau între echipajele vaselor militare (ce aparțineau statelor reprezentate în această Comisie) pe ambarcațiuni cu pânze, bărci militare sau pescărești. La Constanța, de asemenea, aveau loc regate tradiționale militare, pe care documentele le menționează în 1898, dar probabil ele au existat și înaintea acestei date. Regatele se desfășurau între bărci și baleniere cu 2, 4 sau 6 rame, pe distanțe de 1 000 m și 2 500 m. Astfel, la Constantinopol, în 1912, se desfășoară concursuri între echipajele unor nave ancorate în rada portului. Bărcile de pe nava *Elisabeta* au ocupat primele locuri în disputa cu 20 de ambarcațiuni. Probabil că în acea etapă s-au diferențiat întrecerile care vor genera în deceniile următoare sporturile nautice, cu specificul lor atât de propriu. Astfel, s-au identificat ca ramuri sportive independente: canotaj, kaiac-canoe și yachting. Considerăm că actul de naștere a acestor ramuri sportive și, îndeosebi, al așa-zisului canotaj academic (denumire impusă, probabil, pentru că îl practicau cu ferovare universitățile occidentale, îndeosebi cele englezești) îl putem situa, oficial, după Primul Război Mondial.

La înființarea FSSR în 1912, unele surse se referă la încercarea de a înființa o Comisie de Canotaj, care din lipsă de activitate se va desființa în 1914. O astfel de mențiune privind înființarea Comisiunii de Canotaj al cărei președinte era sublocotenent A.Davila o aflăm din Revista Automobilă, de altfel se recunoaște lipsa ei de activitate fiind desființată. Informațiile oficiale, menționează că o astfel de Comisie nu s-a putut înființa decât în 1919. În continuare, s-au succedat mai multe structuri organizatorice sub diferite denumiri (vezi Istoricele FR Canotaj și FRKC). În 1921, Comisia de specialitate anunță înscrierea concurenților la CN,

care urmau să aibă loc în 1922 la Snagov, unde nu exista nici o amenajare specifică, motiv pentru care competiția nu a mai fost organizată. Aradul și Timișoara aveau amenajări elementare și asociații care cultivau interesul pentru competițiile de schif (kaiacul-canoea se va introduce mai târziu). După amenajarea necesară a lacurilor din Capitală și de la Snagov, Bucureștiul se va integra în orașele ce își asimilasera acest sport modern, canotajul. În 1923, la Arad are loc prima competiție națională, organizată nu de FSSR, ci de un club local *Mureșul* (procedeu folosit în epocă și de alte sporturi). Competiția a fost totuși cuprinzătoare, ea incluzând mai multe probe: schif simplu, dublu rame, 4+1 rame, juniori 4+1 și 8+1, dublu femei. Tot Aradul va organiza în toamna anului 1925 un alt concurs, numai bărci de simplu și 2+1, pe distanțe de 1 500, 2 000 și 2 500 m. Ca o dovadă în plus că Aradul reprezenta centrul activităților nautice din țară, aici se va înființa Federația Română de Canotaj (1931), care se va muta în București în 1936, iar la 1 octombrie 1937, la București, va fi înființată: Federația Română de Sporturi Nautice. În 1932, schiful de 4+1 al Clubului *Regata* Timișoara participă la concursul internațional de la Belgrad. Echipajele cluburilor timișorene *Regata* și *Înainte* concurează și la CE de la Budapesta. Aradului și Timișoarei, ca centre recunoscute de canotaj, li se va alătura și Constanța, unde în 1929 ia ființă *Liga Navală Națională a României*. În București, exista *Yacht-Clubul*, unde elita Capitalei făcea și puțin canotaj. Dar în toate aceste centre se organizau demonstrații și concursuri de schifuri și vele. În 1932, după alte izvoare în 1935, se organizează prima ediție oficială a CN. În cadrul *Lunii Bucureștilor* din 1936, cu ocazia asanării lacului Herăstrău, se organizează o competiție de anvergură și prima în Capitală, la care sunt invitate să participe toate cluburile din țară. Canotajul își mărește spațiile de organizare și concurs, pentru că le întâlnim în acest an la Satu Mare, Turnu Severin, Lipova (pe Mureș), Lugoj (pe Timiș), Brăila. AS *Marina* de la Constanța se afiliază în 1937 la FR de Sporturi Nautice. CN au loc la Mamaia. Campioni vor fi la iole - Al. Știrbei, la bărci plate - SE Timișoara, la kaiac -Timișoara, la

8+1 - marinarii de pe distrugătorul *Regina Maria* și la bărci 2+1 – *jandarmeria*. În 1938, tot la Mamaia, CN va fi dominat de consacrații: Al. Știrbei la iola olimpică, Fr. Cserhati la schif simplu (primul campion, la prima ediție a CN de la Arad, din 1923). În același an (1938), se desfășoară concursul internațional de yachting România - Grecia. În anul următor (1939), se înregistrează o mai bogată activitate competițională: Constanța găzduiește campionatele militare, Bucureștiul - CN de iole olimpice și de schif (la Snagov), Timișoara și Aradul - campionatele regionale de schif și kaiac.

Începând din 1940, activitatea sporturilor nautice se diminuează. În Capitală se desfășoară CN de iole olimpice, dominat de Robert Fournaraky. În 1941, are loc la București un concurs intercluburi la schif, kaiac și canoe. Războiul întrerupe aproape întreaga activitate competițională a sporturilor nautice, ca și a altor sporturi, ce se va relua peste 5 ani. În anul 1945, o dată cu înființarea Organizației Sportului Popular (OSP), se reiau concursurile și CN de schif la Arad, de kaiac la București. În 1946, în Capitală se desfășoară CN de iole olimpice, iar cele de staruri la Constanța. Tot în București vor avea loc cele de kaiac. Se organizează și CN de juniori. În 1947, aceste competiții se desfășoară ritmic la București și Orșova, iar din anul 1951 și în anii următori, campionatele republicane de schif și de vele vor intra în Calendarul oficial al sporturilor nautice. Din 1961, campionatele de vele se vor numi de yachting. Pe plan internațional, sportivii români participă la CE de kaiac de la Budapesta.

În 1948, ei vor lua startul la CB și la cele ale Europei Centrale. În 1949 și în anii următori, crește sensibil numărul secțiilor de sporturi nautice ale cluburilor: *Electrica* (se va numi apoi *Metalul*), cu o mare contribuție la dezvoltarea schifului feminin; *Dinamo*, care împreună cu *Steaua* vor deveni pivoții acestor sporturi în deceniile următoare; *Locomotiva Rapid* (1950), *Știința ICF* și *Progresul* (1951) etc. În 1950 vor fi organizate campionatele republicane de kaiac, în care se vor evidenția kaiaciștii N. Navasart și R. Huțan, alături de alții (Cojocar, Marinescu, Matei, Matache), primii doi devenind mai târziu marii antrenori ai acestui sport, care vor dăru

României prestigiu și un număr considerabil de medalii și titluri la JO, CM și CE. Sunt memorabile cele 10 medalii de aur obținute la JO. Numai la Melbourne în 1956 au fost obținute 3 medalii, dintre care Leon Rotman a obținut două la canoe 1 000m și la 10 000m, iar cuplul Simion Ismailciuc și Dumitru Alexe la canoe de 2 la 1 000m. Va urma epoca de aur a lui Ivan Patzaichin, Serghei Covaliov, Vasile Dîba, Toma Simionov, Mihai Țurcaș, Hilde Lauer, Tecla Marinescu, Maria Nichiforov, Agafia Constantin, Nastasia Ionescu, Maria Ștefan ș.a., care au intrat în cartea de aur a sportului românesc.

Într-un clasament realizat de J. Goloback și Gunter Rohrbach în *Documentation de Kanu-Rennsports* al intervalului 1933-1990, sportivii români ocupă locuri fruntașe: pe locul I . I. Patzaichin cu 63 de puncte, înaintea unui mare adversar, ungurul F. Csipes cu 62 puncte, urmat de nemțoaica Brigit Schmidt-Fischer cu 59 puncte și pe locul IV - A. Vernescu cu 58 puncte. În acest interval sunt notabile performanțele kaiaciștilor și canoistilor români pe plan internațional. Prima medalie românească, la kaiac, a fost obținută de Mircea Anastasescu, la CM de la Macon, în 1954, care s-a clasat pe locul al III lea intrând în posesia medaliei de bronz. În 1958, la Praga s-au disputat CM de kaiac-canoe, la care cuplul S. Ismailciuc și Dumitru Alexe la canoe dublu viteză cucerește locul I, la canoe fond cuplul A. Sidorov și L. Calinov se situează pe locul II, iar la canoe simplu fond N. Tarara pe locul III. La CE de canotaj de la Poznan (1958), sportivii români ocupă locul II pe națiuni, la seniori și senioare. În 1959, la CE de kaiac – canoe de la Duisburg S. Ismailciuc se clasează pe locul I la canoe simplu viteză, iar la C2 10 000m și C2 1000m se clasează pe locurile II și III. La CE de canotaj de la Macon (1959) fetele au obținut 2 medalii de argint și una de bronz, iar băieții o medalie de bronz. La JO din 1960 (Roma), Leon Rotman obține o medalie de bronz la C1. La CE de canotaj de la Londra, canotoarele ocupă locul II pe națiuni. La CE de la Poznan din 1961, canoistii și kaiaciștii au avut o comportare remarcabilă, ocupând locul III pe națiuni. Au devenit campioni ai continentului la kaiac simplu 500m A. Vernescu – sportiv de elită a kaiacului național și

internațional, N. Artimov, A. Conțolenco la K2 500m, A. Sidorov și A. Iacovici la C2 1000m.

La canotaj, primul mare rezultat îl realizează echipajul masculin de 4 rame, care devine campion european în anul 1955 la Gand în Belgia. La CE de la Praga (1961), echipajele feminine ale țării au ocupat locul III pe națiuni, iar la băieți, echipajul format din I. Petrov, C. Vereș și O. Păunescu s-a situat pe locul II. În acel an s-a participat și la CE de vele, clasa finn. La CM de canotaj din 1962, de la Lucerna, echipajul 2+1 (I. Petrov, C. Vereș, O. Păunescu – cr.) și-a reconfirmat valoarea, ocupând locul II. La acest rezultat se mai adaugă titlul continental cucerit de echipajul feminin 4+1 rame la CE de la Berlin (1962), unde România a ocupat locul III în clasamentul pe țări. Anul următor, 1963, avea să confirme clasa superioară a kaiacului și canoei din țara noastră, România ocupând locul I pe națiuni, cucerind câte 6 locuri I, 4 locuri II și 1 loc III la CM și CE desfășurate concomitent la Jajce (Iugoslavia). La JO de la Tokyo din 1964, flotila noastră a câștigat 5 medalii - 2 de argint și 3 de bronz. La CE de canotaj feminin de la Amsterdam, echipajele de 8+1 și 4+1 rame au obținut medalii de bronz, iar la CE de yachting de la Copenhaga - clasa finn - nu s-a realizat nici un rezultat de marcă. În schimb, în anul următor, 1965, kaiacul și canoea au obținut 6 medalii de aur la CE de la Snagov, România clasându-se pe locul I pe națiuni. A. Vernescu, A. Nicoară, H. Ivanov și N. Terente s-au remarcat prin performanțele lor de excepție. La CE de schif de la Duisburg, canotoarele au ocupat locul II (4+1 rame) și locul III (8+1). Anul 1966 a confirmat valoarea kaiaciștilor și canoistilor, care au cucerit la CM (Berlin) 5 titluri mondiale. În 1967, la CE (Duisburg) de kaiac-canoe, au fost obținute 4 de aur, 2 de argint și 2 de bronz la kaiac și 2 de aur, 1 de argint la canoe. La CE de schif feminin, ne-am situat pe locul III pe națiuni, obținând 2 medalii de bronz la 4+1 rame și 8+1, iar la probele masculine, locul III cu echipajul 4+1. La JO din 1968 de la Mexic, cuplul I. Patzaichin - S. Covaliov la canoe dublu 1 000m a cucerit titlul olimpic, iar echipajul de kaiac 4 - locul II și cel de kaiac simplu 500m - locul III. Aceste JO aveau să deschidă cariera unui mare canoist român,

Ivan Patzaichin, care va realiza ulterior un record (neegalat) de longevitate sportivă, participând la 5 ediții consecutive ale JO, cucerind 4 medalii de aur și 3 de argint. Acestui palmares i se adaugă și cele 8 titluri de campion mondial, performanță încă neegalată. La CE din 1969, echipajul feminin de 4+1 vâsle a dobândit medalia de argint și pe cea de bronz la 8+1. Pe ansamblu, România s-a clasat pe locul II. La CE de kaiac-canoe s-au obținut 2 medalii de aur la kaiac 2 500m (A. Vernescu, A. Sciotnic) și la canoe 2 1 000m (I. Patzaichin, S. Covaliov).

Performanțele canotajului se vor amplifica în edițiile următoare ale JO și ale CM. În 1970, la CM din Canada, la proba de schif 2+1, echipajul format din Ștefan Tudor, Petre Ceapura și Gheorghe Gheorghiu cârmaci obține medalia de aur. În același an, la Lucerna, echipajul fără cârmaci a câștigat medalia de aur, echipajele de 4+1 și 2 fără cârmaci - medalii de argint, iar cele de 4+1 rame și 8+1 - medalii de bronz. La CE de canotaj feminin de la Amsterdam, echipajele de 8+1 și 4+1 rame au obținut medalii de bronz. La CE de la Duisburg (1965) au ocupat locul II (4+1 rame) și locul III (8+1 rame). În 1967, la CE de schif feminin de la Vichy, canotoarele noastre s-au situat pe locul III pe națiuni, obținând 2 medalii de bronz, la 4+1 rame și 8+1; la probele masculine, echipajul de 4+1 a ocupat locul III. Peste doi ani, la CE din 1969, echipajul de 4+1 vâsle a dobândit medalia de argint, iar cel de 8+1 pe cea de bronz. Pe ansamblu, sportivii români s-au clasat pe locul II. În 1975 la Nottingham, au fost cucerite 3 medalii de bronz la 2 fără cârmaci, 8+1 și 4 fără cârmaci. La ediția din 1977 a CM de la Amsterdam, echipajul de 4+1 vâsle a obținut medalia de argint, iar cel de 4+1 rame, pe cea de bronz. În 1978, la CM din Noua Zeelandă, echipajul de 4+1 obține medalia de bronz. În 1979, la CM de la Bled, marea noastră canotoare Sanda Toma cucerește medalia de aur la schif simplu; echipajul de 2 fără cârmaci - medalia de argint; 2 vâsle, 4+1 rame și 4+1 vâsle - medalii de bronz. În 1981, aceeași Sanda Toma câștigă o medalie de aur, iar la 2 rame fără cârmaci, 4+1 vâsle și 8+1 - medalii de bronz. La CM din 1982, de la Lucerna, schiful românesc se remarcă din nou: medalie de argint la schif simplu (Valeria Răcilă),

medalii de bronz la 4+1 rame, 4+1 vâsle și 4 fără cârmaci. După CM de la Duisburg din 1983, canotajul românesc se menține în elita acestui sport: 2 medalii de argint la 4+1 și 2 rame; o medalie de bronz la vâsle. Un remarcabil succes se va realiza la CM din 1985 de la Hazewinkel (Belgia), unde sportivele noastre au urcat pe podiumul de premiere la toate cele 7 probe, iar la masculin, echipajul 2+1 s-a impus ca vicecampion mondial. La mondialele de la Nottingham (Anglia) din 1986, canotoarele se remarcă prin cucerirea celor 3 medalii de aur, 2 de argint și 1 de bronz.

Suita de mari performanțe se va păstra și la următoarele CM. Astfel, la cele din 1987, de la Copenhaga, se vor obține 4 medalii de aur (schif simplu, 2 rame, 4+1 și 8+1), 2 de argint (2 vâsle și 2 rame), 2 de bronz (simplu și 2+1). În 1989, la CM de la Bled, canotoarele câștigă 2 medalii de aur, la simplu (Elisabeta Lipă, nume de rezonanță) și la 8+1, iar canotorii aur la 4+1 și argint la 2+1. În 1990, la Barrington (Australia), se cuceresc 2 medalii de aur la fete (4 rame și 8+1). În 1991, la CM de la Viena, se obțin 3 medalii de argint (2 vâsle - fete, 4+1 - băieți și simplu - prin E. Lipă). La CM din 1993 (Racice), aurul este dobândit de echipajul feminin de 8+1 și de cel masculin de 4+1, iar argintul de 8+1 masculin. La aceste rezultate de excepție și de durată realizate la CM, se vor adăuga și cele de la JO (München - 1972). Echipajul 2+1 (Ștefan Tudor și Petre Ceapura) ocupă locul III. La JO de la Montreal (1976), echipajul feminin 4+1 vâsle obține medalia de bronz, iar la cele de la Moscova (1980), aurul este cucerit de S. Toma la simplu și bronzul de echipele feminine de 2 vâsle și 8+1. La JO de la Los Angeles (1984), se obține un record de medalii: 6 de aur (4+1 rame, 2 vâsle, 2 rame, simplu, 4+1 vâsle fete și 2 fără cârmaci, băieți) și 2 de argint (8+1 - fete, 2+1 - băieți). La JO de la Seul (1988), aurul îl obține echipajul de 2 rame, iar argintul îl repetă 4 echipe (2 vâsle, 8+1 - fete, 2 rame și 4+1 - băieți), bronzul revenindu-le echipajelor de 4+1 vâsle și 4+1 - fete. La Barcelona, în 1992, medalia de aur va fi dobândită de Elisabeta Lipă la simplu și de echipajul de 4+1 masculin; medaliile de argint vor reveni echipajelor 2 vâsle, 4 vâsle, 8+1 femei și

8+1 bărbați; medalia de bronz o va obține echipajul de 2+1. La JO de la Atlanta (SUA-1996), rezultatele sunt următoarele: 2 medalii de aur - echipajele de 8+1 și 2 vâsle.

În continuare în perioada 1996-2009, atât la kaiac – canoe cât și la canotaj s-a participat la toate edițiile JO, CM și CE la seniori, tineret și juniori, obținându-se performanțe remarcabile. Tabelul complet al medaliaților la JO, CM și CE, până în anul 2009, este prezentat, în Cartea de Aur (vol. VI și în capitolele FRC și FRKC, vol.I) Prezentăm în continuare situația unui clasament general, care reprezintă numărul total de medalii obținute la JO, CM și CE, în perioada 1954-2009. La kaiac –canoe, bilanțul general cuprinde: JO - 34 de medalii (10,10,14); CM de seniori 183 (46-71-66); CE de seniori - 112 (40-43-29); CM de juniori -51 (10, 20,21); CE juniori - 57 (18,21,18); CE tineret - 31(10,11, 10). La canotaj bilanțul general cuprinde: JO – 37 medalii (19, 10, 8); CM de seniori - 112 medalii (30,38,44); CE de seniori – 72 (12,28,32); CM de tineret -42 (21,10,11); CM de juniori – 102 (44,29,29).

Aceste rezultate remarcabile exprimă valoarea școlii românești de canotaj de la Snagov și de la cluburile *Dinamo*, *Steaua*, *Flamura Roșie*, *Energia* București, *Voința* București și *Timișoara*, *Metalul* București, *Progresul*, *Știința* București, *UT Arad*, *Olimpia* București, *Clubul Nautic Universitar*, *CSS Liceul teoretic Traian Lalescu* Orșova, precum și a contribuției deosebite a structurilor organizatorice care au funcționat în județul Tulcea, și în alte județe. Evident, meritul esențial revine antrenorilor și specialiștilor, care au făcut selecția și au conceput pregătirea acestor iluștrii sportivi: Fr. Cserhati, Z. Benedek, Pall Barcan, Sergiu Zelinski, Victor Mociani, Ion Boicu, Dumitru Popa, Gheorghe Gheorghiu, Maria Drăghici, Doina Bălașa, Horia Constantinescu, Ion Dospinescu, D. Toma, A. David, N. Gioga, Mircea Roman, Grigore Florian, L. Lovrenski, Cornelii Florescu și alții.

În kaiac-canoe, cei doi antrenori emeriți, N. Navasart și R. Huțan, s-au remarcat prin forța lor organizatorică, gândirea metodologică și autoritatea pe care au avut-o pe plan național și internațional.

Acestor antrenori, care au provocat o concurență unică între echipajele *Steaua* și *Dinamo*, le datorăm numele lui: C. Bârsănescu, T. Nădășan, I. Lipalit, M. Milicin, S. Teodorof, Al. Skurka, Gh. Simionov, I. Bârlădeanu, D. Stoian, N. Eșanu, St. Pocora, S. Filip, Maria Navasart, I. Patzaichin, M. Țurcaș, A. Vernescu, O. Mercurian, B.Zabet, M. Ivanov, A. Alecu, Gh. Cojocaru, Fl. Popescu. Atât la canotaj cât și la kaiac-canoe, au preluat ștafeta, noile promoții de antrenori, proveniți din rândul marilor campioni.

Aceste performanțe de excepție s-au datorat și actului de organizare, conducere și decizie ale federațiilor de resort, birourilor federale, președinților, secretarilor generali și adjuncți, antrenorilor federali, instructorilor și a altor specialiști, care și-au desfășurat activitatea în cadrul federațiilor.

Ambele federații, de kaiac-canoe și de canotaj, au avut identitatea lor distinctă începând din 1965, la Conferința pe țară din 1967, fiind alese Birourile federale separat pentru canotaj-yachting și kaiac-canoe, consființind această separare. FRY s-a desprins din cadrul FRCanotaj în 1990. Din aceste considerente, în ediția a II-a a Enciclopediei, se prezintă și Istorie proprii ale acestor ramuri de sport, cu toată problematica lor specifică. Astfel: constituirea și evoluția structurilor organizatorice, componența organelor de conducere, situația organizatorică, potențialul de performanță, forurile internaționale ale fiecărei ramuri, afilierea și reprezentanții țării noastre în aceste organisme, au fost incluse în ediția a II-a a Enciclopediei, în Istoriile Federației Române de Canotaj, Federației Române de Kaiac – Canoe și Federației Române de Yachting.

I. EVENIMENTE SEMNIFICATIVE CARE AU CONTRIBUIT LA DEZVOLTAREA CANOTAJULUI ÎN LUME

Încă din paleolitic, sunt înregistrate deplasări pe apă, folosind mijloace improvizate confecționate din diferite materiale. Dintre materialele folosite sunt menționate: lemnul, trestia, papirusul, pipirigul și chiar hârtia. În unele regiuni din Asia, Oceania, Africa, America de Nord era folosită luntrea monoxilă, iar în zonele lacurilor Africii, Siberiei, ale nordului Europei era folosită pielea animalelor, întinsă pe un schelet de balenă și apoi din lemn. În Oceania și America de Sud se creează piroga – o ambarcațiune rudimentară lungă și îngustă cu vâsle sau cu pânze, realizată dintr-un trunchi de copac scobit sau din piei cusute. În China antică se organizau întreceri de bărci cu fundul plat, denumite și dragoane. Istoria înregistrează, în mileniul al șaselea î. Hr., întreceri de bărci pe apele Nilului. În perioada 1300-1500 d.Hr., în Italia se organizau frecvent regate, iar mai târziu și în Anglia și Franța. Concomitent cu extinderea activității competiționale, se înregistrează și numeroase perfecționări ale ambarcațiunilor. Printre evenimentele care au marcat, pe parcursul anilor, dezvoltarea canotajului, sunt de reținut cele cu caracter organizatoric, principalele competiții/regate, JO, CM și CE, precum și cele referitoare la perfecționarea ambarcațiunilor.

1315 – Veneția organizează prima competiție

sub forma de „regatta”, la care este menționată și acordarea de premii (locul I - 200 de ducăți, locul II – 150 de ducăți).

1642 – regata Malt

1698 – regata Gravesend, Marea Britanie

1715 – are loc prima competiție de canotaj cu premii organizată în Londra (echipaje formate din 6 vâslași, pe distanța de 4 mile și jumătate).

1768 – se organizează, în Marea Britanie, pe Tamisa, regata Walton.

1775 (23 iunie) – se organizează, pe Tamisa, o întrecere de ambarcații, cu participarea universităților engleze, cele mai bune echipaje fiind cele ale Colegiului de la Eton și ale Universităților din Oxford și Cambridge.

1788 – se desfășoară prima cursă de „opturi”, Catham contra Invincible, de la podul Wetmister la Richmond, Londra.

1811 – are loc Cursa între Witehal Four Knickerbaker (New-York) și Invincible (Long Island).

1811 – între multiplele preocupări de îmbunătățire a calităților și a creșterii randamentului se înscrie și primul schif de 8+1, construit din cedru la Colegiului de la Eton, precum și inventarea furcheților și portanților de către Claspar din Oxford.

1817 – Suedia – se organizează prima competiție între bărci ale bisericilor.

1818 – Sydney – Nouvelles Galles du Sud (Australia) – echipa căpitanului Piper contra unor echipaje combinate de vapoare.

1820 – este menționată prima încercare de

organizare a competiției de canotaj de către universitățile din Oxford și Cambridge (Enciclopedia Universală Britanică).

1821 – se înființează Clubul Regate din Barcelona.

1828 – Ridley, constructor de bărci montează pe ambarcațiuni primii portanți din metal.

1829 (10 iunie) – se inaugurează tradiționala întrecere de Henley, între echipajele universităților Oxford și Cambridge, pe Tamisa (6838m).

1830 – Hamburg (Germania) – ia ființă Clubul englez de canotaj.

1831 – se înregistrează, în Londra, primul campionat profesionist de skiff simplu, C.Cambel (Westminster) contra J.Williams (Hammersmith).

1834 – Budapesta – contele Szecseny înființează un club de canotaj; New-York – se creează Asociația Castel Garden Amateur BC; Paris – se organizează prima regată de canotaj.

1838 – Hong Kong – se înființează Canton regate Clito.

1839 – se desfășoară vestita regată de la Henley (care din 1851 devine Henley Royal Regata).

1840 – se desfășoară regata de la Rio de Janeiro.

1845 – se realizează Traversarea într-o barcă de șase persoane de la Douvers la Boulogne.

1846 – se înființează în Belgia clubul Gand, iar în Sankt Petersburg clubul Arrow.

1849 – Hong Kong – se înființează cluburile de regate „Victoria” și „Hong Kong BC”.

1851 – primul concurs organizat, în Statele Unite, de către Universitățile Havard și Yale.

1851 – Suedia – se constituie Clubul de canotaj din Göteborg.

1859 – India ia ființă clubul de canotaj din Calcutta; are loc prima cursă între cluburi din Franța și Anglia; în cadrul Universității din Melbourne (Australia), se înființează clubul de canotaj.

1863 – apar cluburile de canotaj: „Lia” (Viena); „Carea” (Torino); „See Club” (Zürich); „Triestina” (Triest). Doctorul Schiller din Germania, experimentează scaunul clisat pe roțile.

1864 – România se înscrie printre țările cu structuri organizatorice care promovează dezvoltarea canotajului – ia ființă, în Timișoara, „Societatea

de luntreșoare” – primul club de canotaj din această zonă; în anii următori vor fi organizate și alte cluburi (vezi Istoria canotajului în România).

1866 – Portugalia – „Oporto” British RC; Danemarca – „Kaiak” și „Copenhaga”.

1868 – se înființează Uniunea Regatelor. Mai târziu, după primul Congres al canotorilor, de la Frankfurt, se intensifică activitatea pentru organizarea de regate și pentru dezvoltarea canotajului în tot mai multe țări europene (Anglia, Germania, Belgia, Italia, Olanda, Franța, Rusia, Suedia, Elveția, Austria, Cehoslovacia, Polonia, Jugoslavia, Bulgaria, România), dar și în Canada, America, Noua Zeelandă, Australia. Erau create premisele pentru înființarea unui for internațional, eveniment care se va produce în 1892.

1872– 1874 – se înființează noi cluburi de canotaj: Polonia – Varșovia „River Yacht Club” (pentru germani) – 1872; Zagreb – „Clubul de canotaj și pescuit” – 1872; Argentina – „Clubul de canotaj Buenos Aires” – 1873; Peru – „Clubul de canotaj și tir - Carillos” din Lima – 1873; Polonia – „Cercul de canotaj pentru tineretul universitar” –

1873; Varșovia – „Clubul de canotaj” (pentru polonezi) – 1873; Uruguay – „Clubul de canotaj Montevideo” – 1874.

1874 – Michael Davis, din SUA, inventează furcetul pivotat.

1875 – americanul Battcock, din Chicago, introduce scaunul rulant.

1876 – se organizează Regata Putney între cluburile de canotaj din Londra și Frankfurt.

1876 – 1888 – noi cluburi și structuri organizatorice: Gibraltar – „clubul de canotaj Clape” – 1876; „Clubul de canotaj” – Frankfurt – 1876; Norvegia „Clubul de canotaj Fredrikstad” – 1877; „Clubul de canotaj Singapore – 1879; „Asociația Canadiană a Vâslașilor Amatori” – 1880; Sind (Pakistan) – „Clubul Nautic Karachi” – 1881; Federația Germană de Canotaj – 1883; Finlanda – Helsingin Sautklubi – 1884; Grecia – „Clubul Nautic Piureu” – 1885; Filipine – „Clubul de canotaj Manila” – 1885; Cuba – „Clubul Santiago de Cuba” – 1887; Brazilia – „Clubul de Regate Guaiba Porto Allegre” – 1888.

1892 (25 iunie) – se înființează FISA

(Federation Internationale de Societés d'Aviron), având ca membri fondatori federațiile din Belgia, Franța, Italia, Elveția și Adriatică (ulterior desființată). În 1913, s-a adăugat Olanda. În continuare s-au mai afiliat: Spania și Cehoslovacia (1920); Ungaria (1921); Portugalia (1922); Jugoslavia și Polonia (1924); Egipt (1925); România (1927); Argentina (1928); SUA (1929); Danemarca și Grecia (1930); Turcia și Brazilia (1931); Uruguay (1932); Finlanda (1938); Suedia și Norvegia (1946); Marea Britanie, Austria și Australia (1947); Canada, Africa de Sud, Irlanda, Cuba și Chile (1948); RFGermania, Japonia și Mexic (1951); URSS și Noua Zeelandă (1952); Bulgaria (1955); RD Germană (1956); Peru (1959); Maroc și Israel (1961); Coreea de Sud (1965); Algeria și Paraguay (1967); Guatemala și Ecuador (1968); RPD Coreană și Birmania (1969); Liban (1971); RPCineză (1973); Nigeria (1976); Insulele Cayman (1977); India și Pakistan (1979); Zimbabwe și Hong Kong (1981). În anul 1983, numărul membrilor FISA era de 55, în 1993 de 88, iar în 1998 de 103. Sediul se află în Elveția. O lungă perioadă de timp președintele acestei federații a fost Thomas Keller, în memoria căruia a fost instituită o medalie considerată cea mai înaltă distincție care se acordă personalităților cu merite deosebite în dezvoltarea canotajului. În 1993, în conducerea FISA se aflau: Denis OSWALD – președinte și John BOULTBEE – secretar general, iar în 1998 – Denis OSWALD – președinte și Matt SMITH – secretar general și director executiv.

1893 – pe lacul Orta (Italia) s-a disputat prima ediție a CE numai pentru probele masculine 1x, 4+ și 8+, medaliile fiind obținute la: 1x de I Elveția, II Olanda, III Franța; 4+ de I Elveția, II – Italia, III – Belgia; 8+, de I – Franța, II – Italia, III – Belgia. Pe parcursul anilor, în program au mai fost introduse probele: 2+ (1984); 2x (1898); 2- (1924); 4- (1925). Ultima ediție a CE s-a desfășurat în 1973.

1896 – la prima ediție a JO, de la Atena, ai fost programate experimentale întreceri de canotaj, în golful Phaleron, acestea nu au mai avut loc din cauza unei furtuni care a distrus ambarcațiunile.

1896 – Chile – ia ființă „Clubul de Regate

Valpaise”.

1900 – canotajul masculin este introdus în programul olimpic, cu 4 sau 5 probe până în 1920, iar din 1924 cu 7 probe, până în 1976 când a fost introdusă și proba de 4x.

1901 – au loc primele întreceri feminine de canotaj.

1901 – 1927 – cluburi și structuri noi: Germania – „Clubul de canotaj feminin” din Berlin – 1901; Paraguay – „Clubul de Regate El M'Bigua; Mozambic – „Clubul nautic Lorenzo Marques” – 1912; Coreea se constituie o echipă de canotaj la Școala superioară Choong Ang – 1916; Birmania – „Clubul nautic al Universității Rangoon” – **1923**; Bulgaria – „Clubul Sportni Morski Legioni” Varna – 1924; Brunei – „Clubul nautic Miri” – 1927.

1931 – în Montevideo (Uruguay) se organizează primul campionat de canotaj Sud – American.

1937 – se inaugurează primul bazin artificial de canotaj Bosmaan, din Amsterdam.

1938 – Israel – se înființează „Clubul de canotaj din Tel Aviv”.

1944 – performanță memorabilă – Benito Romero a vâslit 1200 km, între Avellaneda (Argentina) – Porto Alegre (Brazilia).

1945 – se constituie Federația Americii de Sud.

1951 – se desfășoară, în Buenos Aires, primele Jocuri Pan – Americane.

1954 – se organizează, în Amsterdam, prima ediție a CE pentru probele feminine, programul cuprinzând întreceri la 1x, 2x, 4x+, 4+ și 8+. Ediția a 2-a a acestei importante competiții (1955) s-a desfășurat pe lacul Snagov. Ultima ediție a CE a avut loc în 1973.

1962 – începe organizarea CM masculine, din 4 în 4 ani (la jumătatea ciclului olimpic), iar din 1974, după desființarea CE, în fiecarean, cu întreceri la 8 probe. Prima ediție a CM masculine a fost găzduită de Elveția – la Lucerna.

1967 – în Ratzeburg, se organizează prima Regată FISA pentru juniori.

1973 – la Viena are loc prima întrecere pentru veterani, organizată de FISA.

1974 – Lucerna organizează prima ediție a CM feminine, cu întreceri la 6 probe. Tot aici a fost

organizat și primul Campionat FISA pentru categorie ușoară.

1976 – se introduce în programul JO și probele feminine. Echipajul canotoarelor din țara noastră cucerind prima medalie olimpică – bronz la 4x+.

1978 – Belgrad – se desfășoară prima ediție a Campionatului FISA pentru junioare.

1982 – se înființează Federația Asiatică de Canotaj și Clubul Margarita din Venezuela; Jocurile Americii Centrale, desfășurate în Cuba, includ pentru prima dată în programul lor și canotajul, în mod asemănător procedându-se și la Jocurile Asiatice desfășurate în India.

1985 – Primul Campionat FISA pentru femei, categorie ușoară; Campionatele FISA pentru juniori și categorie ușoară devin Campionate Mondiale; se organizează primul Campionat asiatic.

1992 – Torino găzduiește aniversarea Centenarului FISA.

1996 – pentru prima dată se desfășoară, în cadrul JO, întrecerile la categoria ușoară.

II. PRINCIPALELE EVENIMENTE ȘI REALIZĂRI CARE AU MARCAT ISTORIA CANOTAJULUI ROMÂNESC

Dacă pe parcursul anilor sporturile cu același suport/mediu de practicare – apa au avut, din diferite motive (organizatorice, materiale, economice, al cadrelor, etc), o istorie comună (vezi Istoricul Sporturilor nautice), concomitent fiecare ramură din familia acestor sporturi și-a scris propria istorie, înregistrându-și evoluția și realizările pe plan național și internațional, elementele specifice care au dat consistență și au contribuit la înscrierea definitivă a acestor ramuri ca sporturi de sine stătătoare, cu statut propriu. Așa s-a scris istoria canotajului. Fără a repeta izvoarele apariției și dezvoltării canotajului, sunt de menționat principalele repere, elementele esențiale și realizările care au impus această ramură de sport și țara noastră printre cele mai valoroase națiuni ale lumii. Vâslitul a fost o preocupare vitală importantă a oamenilor din zonele lacurilor, râurilor, de-a lungul Dunării, în Delta Dunării. Au fost improvizate diferite mijloace de deplasare pe apă, pentru rezolvarea

problemelor și nevoilor sale de trai. Înregistrarea cronologică a evenimentelor, acțiunilor și realizărilor înfățișează principalele momente ale drumului parcurs pentru afirmarea canotajului românesc, pe plan internațional, printre acestea fiind reținute următoarele:

1856 – se înființează Comisia Europeană a Dunării care a avut o influență pozitivă în dezvoltarea sporturilor nautice, inițiind și organizarea primelor regate, unele și cu participarea echipajelor străine. Activitatea și întrecerile organizate cu militarii garnizoanelor de la Constanța și Sulina au avut un rol important în dezvoltarea canotajului.

1856 – anul în care, mai multe surse menționează organizarea primelor regate de canotaj în Sulina și Galați.

1864 – ia ființă, în Timișoara, prima structură organizatorică din această zonă, *Societatea de luni-trișoare*, care marchează și perioada de început a practicării organizate a canotajului, chiar dacă în cadrul *Societății* practica mai mult vâslitul de agrement.

1882 – este menționată prima întrecere cu bărcile pe lacul Cișmigiu, care aveau un caracter de agrement și erau incluse în programele unor serbări.

1884 – la Timișoara, se înființează CS Regata, care își reia activitatea în 1921, în care prin 1946 au debutat o serie de canotori, viitorii antrenori și promotori ai canotajului românesc, printre care Adalbert Brell, Sergiu Zelinski, Zoltan Benedek, Iosif Pakay, Ștefan Slahotka, Ladislau Willemesz și alții.

1892 – se organizează din nou întreceri, respectiv *alergări cu bărcile* sau *luptele cu bărcile*, denumite uneori impropriu regate. Astfel de acțiuni sunt menționate și în anul 1903.

1909 – apare *Clubul de Regate Arad*.

1919 – ia ființă, în Timișoara, Societatea de canotaj Înainte vâslași (ulterior Înainte). Din 1922 când la conducerea societății se afla Samuilă Stern, se trece la *o instruire mai serioasă a membrilor și obișnuirea cu disciplina sportivă și de club*. Din 1927, devine club al comercianților. În 1929, s-a construit un complex cu vestiare, dușuri și grupuri sanitare și au fost achiziționate, din Ungaria,

ambarcațiune. La club a activat cunoscutul antrenor Tiberiu Thierry. Tot aici a câștigat primul său titlu de campion național la juniori, vestitul canotor și antrenor de mai târziu Francisc Cserhati.

1923 – AS *Mureșul* din Arad, organizează campionatul național modalitate folosită în acea perioadă și la alte sporturi.

1923 – CS Hellas din Arad își începe activitatea, iar în 1926 înființează și secția de canotaj feminin.

1925 – 1936 se înființează Comisia de Sporturi de Apă care va activa la Arad, care în 1931 se va transforma în Federația Română de Canotaj, iar în 1936 se va muta la București, înființându-se Federația Română a Sporturilor Nautice (vezi capitolul Forurile de Conducere).

1927 – FISA aprobă afilierea la forul internațional.

1928 – Timișoara - se înființează, *Societatea Sportivă CFR*, cu secție de canotaj, cu contribuții în promovarea canotajului de performanță. În 1935, a fost construită una dintre cele mai funcționale baze nautice din Timișoara. În 1937, au achiziționat ambarcațiuni din Ungaria. În această unitate sportivă a activat, în perioada 1938-1952, ca sportiv și antrenor Francisc Cserhaty (în 1938, câștigă titlul de campion național, la simplu).

1929 – ia ființă, în Constanța „Liga Navală Națională a României”.

1930 – Clubul „Electrica” al Uzinelor Electrice și de Tramvaie din Timișoara. La început cu preocupări în zona agrementului, contribuie la realizarea unor performanțe în perioada 1947-1948 (antrenori Gheorghe Știrban, Iosif Pakay, Ștefan Simion).

1932 – 1935 – după înființarea federației (1931) se organizează, în Arad, Campionatul Național, considerat prima ediție oficială. După alte surse, prima ediție este considerată cea din 1935, organizată în Snagov.

1932 – ia ființă prima secție de canotaj la Tg. Mureș, în cadrul AS „MSE”, prin transformarea în hangar și vestiar a unui vechi grajd, amplasat pe malul Mureșului.

1932 – prima participare românească la o competiție internațională oficială – la CE de la Belgrad

cu o clasare pe locul V, iar în 1933 la CE de la Budapesta, unde s-a concurat la 4+ și 2 vâsle (G. Folea, I. Cserhaty) – echipaj clasat, după unele informații, pe locul al VI-lea.

1933-1947 – se înființează noi structuri care promovează canotajul: în București – AS *Metropola* (1935); Arad – *CFR* (1933) și *Gloria* (1939); în Timișoara – *ILSA* (1934) și *Ruder Club* (1938); în Constanța – *Marina* (1937); în Satu Mare, Lipova, Lugoj, Brăila, Turnu Severin, iar în București au mai funcționat unitățile – *Dor de Ducă*, *Nautica*, *Astra Română*, *BNR*, *Yacht Club*, *Aviația și Marina*, *Distribuția*, *Ford – România*, *AMA*, *Academia Comercială*, *CFR* și altele.

1937 – 1938 – sunt menționate, ca importante realizări în promovarea sporturilor nautice organizarea primei caravane nautice, din 1937, sub denumirea *Caravana Marele Voevod Mihai*, pornită de la Giurgiu, pe Dunăre, Lacul Razelm, Marea Neagră, punctul final fiind Mamaia. Au participat mai mulți reprezentanți ai asociațiilor civile și militare cu lotci și caiace. În 1938, se organizează cea de-a doua caravană pe 1120km (Turnu Severin – Vâlcov – Mamaia), desfășurată pe parcursul a 18 zile, cu o viteză medie de 60km/pe zi. Au participat peste 120 sportivi în 31 de ambarcațiuni.

1939 – 1940 – se construiește, pe malul lacului Floreasca, sediul FRSN, în cadrul căruia va funcționa și un Centru de Nave Modele pentru inițierea tineretului în tainele sporturilor nautice și ale construcțiilor de ambarcațiuni.

1939 – este menționată apariția Regulamentului concursurilor de canotaj, considerat prima lucrare de specialitate apărută în limba română, în conformitate cu reglementările internaționale. Pentru înarmarea sportivilor amatori cu regulile obligatorii ce trebuie respectate în navigație, precum și pentru reglementarea raporturilor dintre echipajele ambarcațiunilor de sport și autoritățile cu atribuții în controlul circulației pe apă federația a editat un regulament special pentru Navigația ambarcațiunilor de sport.

1943 – recunoscându-se importanța sporturilor de apă în educația națională, ele au fost consacrate oficial ca *Sport Național*.

1945 – 1949 – după cel de-al Doilea Război Mondial, se reia organizarea, în condiții superioare, organizarea CN astfel: Arad (1945); Galați (1946); Orșova (1947); Snagov (1948) și în anii următori la Snagov.

1948 – 1956 – urmează o perioadă de reorganizare, se înființează noi structuri și secții de canotaj, care vor contribui semnificativ la dezvoltarea și afirmarea Canotajului românesc, printre care: *Electrică* (ulterior *Metalul*); *CS Universitatea București* (1948); *CS Dinamo*; *CCA/CSA Steaua*; *Locomotiva/Rapid*; *Știința-ICF*; *CS Progresul* și altele, din București; în Timișoara – *CSU* (1948), desființat în 1950, reînființat 1954 - *Știința, Politehnica*, iar din 1993 *Universitatea*; secția de canotaj de la *CS Progresul* Timișoara, unde au activat Edith Schwartz și Elisabeta György – medaliante cu argint la CE din 1955 (Snagov), la 2 vâsle (antrenor Emeric Fenyő); secțiile de canotaj de la ȘSE (1951) și CSS *Banatul* (1956) unde au activat ca antrenori Tiberiu Thierry și Gh. Folea (1951-1954), Ladislau Willemsz (1955 - 1972), A. Ionescu (1961- 1962), I. VasIU, Maria Gheață și alții; secția de la *CS Voința* (1952), care a promovat numeroși sportivi valoroși, printre care: Viorica Moldovan, Doina Bârdaș, Ani Matei, Maria Sava și altele (antrenori Tiberiu Thierry, Doina Bârdaș).

1950 – 1957 – a luat ființă secția de canotaj a CCA/CSA *Steaua*, prin preluarea unui nucleu de 12 canotori care se pregăteau într-o unitate militară. Pe parcursul anilor secția a avut o contribuție remarcabilă la reprezentarea canotajului românesc, pe plan internațional pe plan intern, sportivii secției au obținut peste 700 de titluri de campioni naționali, din care peste 600 la seniori. La competițiile internaționale oficiale sportivii secției de canotaj a CSA *Steaua*, au contribuit la realizarea următoarelor performanțe: 19 medalii la JO (6 aur, 8 argint, 5 bronz); 12 sportivi au participat la cucerirea medaliilor de aur; 46 de sportivi au făcut parte din echipele care au devenit campioane mondiale la seniori, tineret și juniori; la CE au fost obținute 10 medalii (3 aur, 4 argint, 3 bronz), la JMU 14 medalii (11 aur, 3 argint), iar la concursurile de Cupă Mondială 13 medalii. Peste 100 de sportivi au primit

titlul de maestru al sportului, iar 38 pe cel de Maestru emerit. Printre cei mai valoroși sportivi cu contribuții deosebite s-au aflat: Veronica Cochela, Ioana Olteanu, Doina Ignat, Mărioara Popescu, Aurica Chiriță-Bărăscu, Anca Tănase, Elena Horvath-Florea, Sofia Banovici-Corban, Elena Georgescu, Mărioara Trașcă, Veronica Nacula, Doina Robu, Viorica Ilica-Neculai, Constanța Pipotă, Maria Pădurariu, Victoria Lepădatu, Anișoara Sorohan-Mănea, Angelica Chertic, Marlena Zagoni, Sanda Toma, Lucia Toader, Chira Apostol-Stoian, Viorica Susanu – la feminin și Dimitrie Popescu, Iulică Ruican, Dănuț Dobre, Vasile-Ionel Măstăcan, Ioan Șnep, Dorin Alupei, Florian Tudor, Cornel Nemțoc, Carol Vereș, Ștefan Kureska, Cristian Georgescu, Constantin Nistoroiu, Constantin Airoaie și Ovidiu Cornea – la masculin. În cadrul secției au activat unii dintre cei mai valoroși tehnicieni, fiind și antrenori ai loturilor naționale, printre aceștia aflându-se antrenorii emeriți: Nicolae Gioga, Zoltan Benedek, George Mereuță, Emil Mesaroș, Nicolae Radu, Veronica Cochela, Dimitrie Popescu, Vasile Măstăcan. Contribuții deosebite la pregătirea sportivilor și realizarea performanțelor au avut și antrenorii Alexandru Aposteanu, Carol Vereș, Constantin Cuteanu.

1951- 2010 – a fost înființată secția de canotaj, în cadrul *CS Dinamo*, Francisc Cserhaty fiind unul dintre cei care au avut această inițiativă și care a inaugurat obținerea marilor performanțe. În cei 60 de ani de activitate, sportivii acestei secții au realizat un bilanț de excepție: JO – 33 de medalii (16 aur, 10 argint, 7 bronz); CM de seniori, tineret și juniori – 117 medalii (42 aur, 34 argint, 41 bronz); CE – 38 medalii (13 aur, 12 argint, 13 bronz); CB – 107 medalii (67 de aur); JMU – 13 medalii (4 de aur). Au contribuit la realizarea unor premiere: primul titlu european în 1955 (Gand) cu echipajul masculin 4 rame; primul titlu mondial cu echipajul masculin 2+1, în 1970 (St. Catharines); prima medalie olimpică (bronz) cu echipajul 2+1 la JO din 1972 (München). Antrenorii care au activat în cadrul secției: Francisc Cserhaty (1951-1960); Dumitru Popa (1960-1990); Stelian Petrov (1962-1963, 1975-1980); Viorica Udrescu (1963-1973); Pall

Barcani (1963-1973); Ioan Dospinescu (1980-1994); Dan Toma (1990-1994); Grigore Florian (1980-2009); Elisabeta Lipă (2000-2002); Mircea Roman (1999-2011); Viorel Talapan (2000-2010); Gheorghe Marin (2004-2011); Valentin Robu (2001-2011). Printre realizatorii acestui bilanț s-au aflat: Elisabeta Lipă – 5 medalii de aur, 2 de argint 1 de bronz la JO; Damian – Andrunache Georgeta, 5 medalii de aur și 1 de bronz la JO, 11 medalii (5 de aur) la CM; Susanu Viorica, 11 medalii (5 de aur) la CM; Gurău – Borisov Ștefania, 25 de medalii (4 de aur) la CE; Ghiuzelea – Bruteanu Florica, 18 medalii (1 de aur) la CE; prima medalie de aur la CE, cucerită în 1955 (Gand) la 4- (Tiberiu Măcean, Anton Sângeac, Nicolae Radu, Ștefan Pongratz); primul titlu mondial obținut în 1970 (St. Catharines) la 2+ (Ștefan Tudor, Petre Ceapura și Gheorghe Gheorghiu cărmaci).

1952 – prima participare românească la JO, de la Helsinki, la 8+1.

1954 – prima medalie de argint obținută la CE din 1954 (Amsterdam) de către echipajul feminin de 8+1.

1955 – primul CE (feminin) organizat în România pe lacul Snagov, unde echipajele de 8+1, 4x+, 4+ și 2x cuceresc medalii de argint.

1955 – echipajul masculin de 4- cucerește la CE, de la Gand, prima medalie de aur pentru canotajul din țara noastră Ștefan Pongratz, Anton Sîncean, Tiberiu Măcean, Radu Nicolae – antrenor Francisc Cserharty).

1962 – prima medalie de aur pentru canotajul feminin românesc cucerită la CE, de la Berlin, de către echipajul 4+ (Ana Tamaș, Emilia Rigard, Florica Ghiuzelea, Lia Bulugoiu, Ștefania Borisov-antrenor Ion Bulugoiu).

1962 – prima medalie de argint obținută la primul CM, de la Lucerna, în proba de 2+, de către echipajul Ionel Petrov, Carol Vereș și Oprea Păunescu (c).

1970 – prima medalie de aur cucerită la CM, de la St. Catharines, în proba de 2+, de către echipajul Ștefan Tudor, Petre Ceapura și Gh. Gheorghiu (c).

1972 – prima medalie olimpică pentru canotajul masculin românesc – bronz la JO, de la München, la 2+, Ștefan Tudor, Petre Ceapura și Ladislau

Lovrenski (c) - antrenor Dumitru Popa.

1972 – se înființează în sistemul învățământului, în Orșova, una dintre cele mai eficiente structuri organizatorice sportive pentru selecția și pregătirea juniorilor în sporturile nautice – canotaj și kaiac-canoe. Unitatea, care pe parcursul anilor a purtat mai multe denumiri, funcționează după modelul de CSS pe lângă liceul teoretic *Traian Lalescu* din Orșova. S-a dovedit cea mai bună structură sportivă, constituind un model de organizare și realizare a procesului de selecție și pregătire a juniorilor. Începând din 1983, unitatea s-a situat constant pe primele locuri în ceea ce privește numărul titlurilor de campioni și medaliați la CN de seniori și juniori (circa 90 de sportivi anual pe podiumurile naționalelor) peste 30 de sportivi promovați anual în loturile naționale, numeroși sportivi de valoare internațională promovați în secțiile de canotaj ale cluburilor fruntașe, majoritatea sportivilor care s-au pregătit în cadrul unității sunt medaliați la JO, CM sau cel puțin la Campionatele Balcanice. Unitatea dispune de o bază materială modernă. Ca profesori – antrenori pentru canotaj au activat: Zoltan Benedek – care a fost primul președinte al acestei structuri școlare (1972-1979); Petre Goliciu - șef de catedră canotaj, antrenor lot juniori; Cristian Maliș - prof., antrenor lot juniori (vezi capitolul Cluburi, din volumul IV, județul Mehedinți din volumul II și capitolul Federația Română de Canotaj, volumul I).

1974 – medalie de aur cucerită la primul CM pentru probele feminine, de la Lucerna, de către echipajul Cornelia Neacșu, Marinela Gheață în proba de 2- (antrenor Stelian Petrov).

1976 – medalie de bronz, obținută, în premieră, la JO de la Montreal, de către echipajul feminin de 4x+.

1979 – 1981 – medalie de aur, cucerită în premieră, la CM de la Bled, în proba de schif simplu, de către Sandală Toma, performanță repetată, tot în premieră la JO din 1980 (Moscova) și CM 1981 (München) – antrenor Victor Mociani.

1984 – cea mai valoroasă participare olimpică românească, la JO de la Los Angeles, unde echipajele feminine au cucerit 5 medalii de aur (1x, 2x, 2-, 4x+, 4+) și una de argint (8+) – colectiv de antrenori coordonat de Victor Mociani. În proba de 2 rame

fără cârmaci, echipajl Petru Iosub și Valer Toma (antrenor Dan Toma), cucerește prima medalie olimpică de aur într-o probă masculină, iar echipajul masculin de 2+ obține medalia de argint.

2000 – o nouă confirmare a valorii internaționale a canotajului feminin românesc – 3 medalii de aur la JO de la Sydney la 2x cu (Burcică Constanța, Alupei Angela), 2- (Damian Georgeta, Ignat Doina) și la 8+ (antrenor principal Nicolae Gioga).

2004 - și-a încheiat activitatea competițională Elisabeta Lipă, înscriindu-și în palmares 5 titluri olimpice, 2 medalii de argint și 1 de bronz la cele 6 participări la JO, 1 medalie de aur, 8 de argint și 4 de bronz la CM, totalizând 21 de medalii (6-10-5). Fiind declarată cea mai valoroasă canotoare a secolului, în anul 2000, la Lucerna, FISA i-a acordat Medalia *Thomas Keller*, ca mai înaltă distincție din canotaj. Din partea COSR, a primit Trofeul *Colanul de Aur*.

2004 – Bilanț remarcabil: 3 medalii de aur la JO de la Atena cu echipajele feminine de 2-, 2x cu și 8+, 4 medalii de aur, din care 3 în probele masculine (1x – Daniel Frăteanu, 2- și 4-) și una în proba feminină de 8+, la care se adaugă medalia de argint la 1x- Camelia Lupașcu și cea de bronz la 4x feminin, toate cucerite la CM de juniori, de la Banyoles, precum și cele 2 medalii de argint la CM de tineret, de la Poznan.

2005 – se remarcă, din nou, sportivii de perspectivă – 3 medalii de aur, 1 de argint și 1 de bronz la CM de tineret, de la Amsterdam, 3 medalii de aur, 1 de argint și 2 de bronz la CM de juniori, de la Brandenburg.

2006 – la CMU, de la Trakai, echipajul feminin de 4- cucerește medalia de aur, cel de 2x medalia de bronz, iar Daniel Frăteanu intră în posesia medaliei de argint la 1x.

2007-2009 – canotoarele noastre cuceresc noi medalii, pentru prestigiul canotajului din țara noastră, la CE din 2007 (Poznan) – medalie de aur la 8+, argint la 4x și bronz la 2-, iar la ediția din 2009 (Brest) – 2 medalii de aur la 2- și 8+ și bronz la 4x.

2008 – până la JO, de la Beijing, Georgeta Damian – Andrunache a cucerit 5 titluri olimpice și o medalie de bronz la JO, 5 medalii de aur, 4 de argint și 2 de bronz la CM și 2 medalii de aur la CE,

totalizând 19 medalii.

Ținând seama de condițiile materiale modeste de care dispun secțiile de canotaj pentru a putea realiza o pregătire superioară a sportivilor, conducerea federației și cu sprijinul forurilor centrale și locale ale mișcării sportive au declanșat, la nivel național, o acțiune bine fundamentată, de selecție și pregătire a unor potențiale valori cu perspective de afirmare în canotajul de înaltă performanță. Începută în prima jumătate a anilor '70, acțiunea, beneficiind și de susținerea științifică și asistența medicală, s-a dovedit viabilă și eficientă. În acest context, au fost înființate CSȘ *Orșova* (vezi prezentarea în istoric – anul 1972) și CS *Viitorul*, în anul 1977, experiment cu bune rezultate, unde au pornit pe drumul afirmării multe canotoare, componente ale loturilor naționale, printre care s-au aflat: Bazon-Chelariu Adriana, Corban Banovici Sofia, Florea Horvath Elena, Bularda – Homeghi Olga, Lipă Elisabeta, Toma Sandală și altele cu această grupă. Aici au activat și tehnicieni valoroși care au devenit și antrenori ai loturilor naționale, printre care: Victor Mociani, Gheorghe Gheorghiu, Maria Drăghici și Pall Barcan. Metoda a fost adoptată și de alte cluburi printre care CS *Dinamo*, CSA *Steaua*, CS *Olimpia*, CS *Metalul*, ea stimulând și structurile organizatorice din Constanța, Suceava, Botoșani, Neamț, Iași, Orșova, Năvodari care au început să creeze condiții mai bune, indispensabile realizării marilor performanțe. Situația organizatorică a canotajului, evidențiază faptul că multe din cluburile și secțiile care au fost înființate pe parcursul anilor au avut un rol pozitiv în dezvoltarea și afirmarea canotajului însă, datorită condițiilor materiale și financiare precare, o mare parte dintre acestea s-au desființat sau și-au întrerupt activitatea. Pentru a suplini dispariția unor secții, după 1990, Federația Română de Canotaj a continuat să acorde o atenție deosebită activității Centrelor Olimpice de pregătire a juniorilor care funcționează în Orșova, Constanța, Năvodari, Snagov, Iași, Fălticeni care au avut un rol deosebit în promovarea unor juniori și tineret (vezi figuri reprezentative – vol. I și Cartea de Aur – vol. II). Anuarele din ultimii ani, prezintă următoarele informații privind situația organizatorică și potențialul de performanță de care a dispus canotajul românesc

III. DATE STATISTICE PRIVIND STRUCTURA ORGANIZATORICĂ ȘI POTENȚIALUL CANOTAJULUI

A. Situația organizatorică comparativă, din perioada 1995-2009:

	1995	1996	2000	2004	2009
Număr de județe în care se practică canotajul	12	12	12	12	12
Număr de secții afiliate	27	27	24	30	38
Sportivi legitimați -Total	720	720	734	922	619
din care: – seniori	195	190	200	180	82
– tineret, juniori, copii	525	530	534	742	537
Număr antrenori	56	56	50	49	52

POTENȚIALUL SECȚIILOR DE CANOTAJ pe baza rezultatelor obținute la CN

CN din anul 2004

I – CS Dinamo 646,02 p
 II – CSA Steaua 562,00 p
 III – Liceul Traian Lalescu 299,50 p
 IV- V – CSS nr.1 Pajura București 120,00 p
 CS Banatul Timișoara 120,00 p
 VI – CSS Bega Timișoara 111,00 p

B. Situația comparativă 2006 – 2009

POTENȚIALUL SECȚIILOR DE CANOTAJ pe baza rezultatelor obținute la CN

	2006		2007		2008		2009	
CSA Steaua	I	675,0 p	I	599 p	II	525,5 p	I	386,25 p
CS Dinamo	II	590,0 p	II	558 p	I	566 p	II	335 p
Liceul Tr. Lalescu	III	313,0 p	III	425 p	III	396 p	III	282 p
CS Olimpia	IV	178 p	V	114 p	IV	138 p	IV	136 p
CSM Timișoara	V	150 p	IV	175 p	V	130 p	VII	44 p
CSM Suceava	VI	88,0 p	VIII	79 p	VII	76 p	XII	40,5 p
CSM Călărași	VII	76,0 p	IX	78 p	XIII	49,5 p	XV	34 p
CSS Nr.1 Pajura	VIII	69,0 p	XIV	42,0 p	XV-XVIII	28 p	XX	15 p

CS Mureșul Tg. Mureș	IX-X	52,0 p	X-XI	54 p	IX	72 p	XVI	33 p
CS Farul Constanța	IX-X	52,0 p	VII	82 p	XI	56 p	XIII	39 p
CS Ceahlăul P. Neamț		51,0 p	-	-	XV-XVIII	28 p	IX-X	41,75 p
CS Botoșani	XI-XII	51,0 p	XX	18 p	-	-	XXIV	6 p
CS Știința Constanța	XIII	44,0 p	VI	111 p	VI	108 p	VI	54,5 p
CSȘ Nr.3 Steaua	XIV	42,0 p	XII	53 p	-	-	-	-
Col.Naț.Nicu Gane Fălticeni	XV	41,0 p	XV	35 p	XIX	26 p	XVIII	23 p
LPS Constanța	XVI	36,0 p	XIII	48 p	VIII	74 p	V	89,5 p
LPS Piatra Neamț	XVII	34,0 p	-	-	XX	24 p	IX-X	41,75 p
CSȘ Călărași	XVIII	28,0 p	XXI	15 p	XXIII	4,5 p	XVIII	21,5 p
CSȘ Deva	XIX	22,0 p	X-XI	54 p	XXI	21 p	XIX	16,5 p
CS Universitatea Timișoara	XX	20,0 p	XIII-XIV	10 p	X	66 p	VIII	43 p
CSM Iași	XXI	17,0 p	XVI	31,5 p	XV-XVIII	28 p	XIV	38,75 p
LPS Iași	XXII	15,0 p	XVIII	26,5 p	XV-XVIII	28 p	XXII	13,75 p
CSȘ Bega Timișoara	XXIII	10,0 p	XXII	12 p	XII	51 p	XI	41 p
CS Noua Generație Mangalia	XXIV	8,0 p	-	-	-	-	-	-
CSȘ Ilfov	XXV	7,0 p	XIX	23,0 p	XXII	15 p	XXI	14,5 p
CSȘ Triumf București	XXVI	6,0 p	XVII	31 p	XIV	30,5 p	XXIII	11,25 p
CS Banatul Timișoara	-	-	XXI-II-XXIV	10 p	-	-	-	-
CS Drobeta Tr. Severin	-	-	-	-	-	-	XXV	p

C. POTENȚIALUL JUDEȚELOR pe baza rezultatelor obținute la CN 2004

I.	București	1486,01 p
II.	Mehedinți	299,50 p
III.	Timiș	271,50 p
IV.	Constanța	166,00 p
V.	Călărași	103,00 p
VI.	Neamț	69,08 p;
VII.	Suceava	66,00 p;
VIII.	Mureș	29,00 p;
IX.	Botoșani	24,00 p;
X.	Ilfov	16,00 p;
XI.	Iași	10,00 p,
XII.	Hunedoara	2,00 p.

SITUAȚIA COMPARATIVĂ 2006 – 2009

2006			2007		2008		2009	
	BUCUREȘTI	1560 p	I	1397 p	I	1288 p	I	883,50 p
	MEHEDINȚI	313 p	II	425 p	II	396 p	II	287 p
	TIMIȘ	180 p	IV	207 p	III	247 p	IV	128 p
	CONSTANȚA	140 p	III	241 p	IV	238 p	III	183 p
	SUCEAVA	129 p	V	114 p	V	102 p	VI	63,50 p
	CĂLĂRAȘI	104 p	VI	93 p	VIII	54	VII	55,50 p
	NEAMȚ	85 p	-	-	IX	52	V	83,50 p
	MUREȘ	52 p	VIII-IX	54 p	VI	72 p	IX	33 p
	BOTOȘANI	51 p	XI	18 p	-	-	XII	6 p
	IAȘI	32 p	VII	58 p	VII	56 p	VIII	52,50 p
	HUNEDOARA	22 p	VIII-IX	54 p	X	21 p	X	16,50 p
	ILFOV	7 p	X	23	XI	15 p	XI	14,50 p

IV. FORURILE DE CONDUCERE ALE CANOTAJULUI

Situația concretă în care se află dezvoltarea canotajului, în special în ceea ce privește constituirea structurilor organizatorice (asociații, cluburi, societăți), în anul 1912 când a luat ființă FSSR-ul, nu era pe deplin favorabilă creării unui nucleu de conducere. Cu toate acestea Revista Automobilă menționează printre comisiile alcătuite de FSSR și Comisiunea de Canotaj al cărui președinte fusese sublocotenentul Teodor A. Davila Așa cum se arată și în lucrarea FSSR, elaborată cu ocazia *Aniversării unui sfert de veac de activitate*, practicarea sporturilor nautice se făcea, în vechiul regat, de către sportivi izolați, amatori și în special de tinerii ofițeri ai Marinei. Fuseseră înființate câteva asociații sportive în Brăila, Galați, Sulina, în care activau mulți străini. Existau și câțiva proprietari de ambarcațiuni speciale, destinate practicării yahtingului.

Se arată în lucrarea menționată că *rama și vâsla, acestea erau rezervate exclusiv Marinei Militare prin concursurile de bărci de la monitoare și mai ales cu ambarcațiunile de la Mircea și Elisabeta sau ale Marinarilor civili de la construcția portului Constanța*. Este adevărat că aceste ambarcațiuni au

reușit să se impună chiar în întrecerile cu echipaje din alte țări, clasându-se pe primele locuri.

În același timp, concursurile cu bărci pescărești și alte întreceri cu bărci organizate pe lacul Cișmigiu sau în alte locuri, aveau un caracter de agrement și demonstrativ.

În schimb, în Banat și Ardeal s-au constituit multe societăți și cluburi nautice, unele ca filiale ale cluburilor din Viena și Budapesta (vezi istoricul canotajului românesc). Din aceste motive, în 1912 când s-au constituit primele nuclee organizatorice – Comisiunile centrale pe ramuri de sport – pentru sporturile nautice constituirea unei astfel de comisii s-a dovedit neeficientă. Există însă și unele informații, precum că în acel an, ar fi existat preocupări pentru înființarea unei comisii de canotaj, care din lipsă de activitate a fost desființată în 1914. După surse oficiale ale FSSR, informație reluată și în Anuarul din 1943, realitatea era cea menționată mai sus.

Pe filiera FSSR, primul nucleu organizatoric apare în 1919 – *Comisiunea de Canotaj*, avându-l ca președinte pe Dr. C. Sabu. În 1921, canotajul și înotul fac parte din Comisia Sporturilor Nautice, iar yahtingul apare organizat în comisie separată avându-l ca președinte pe Dr. C. Sabu. Din 1925,

funcționează Comisia Centrală Sporturi pe Apă, președinte Dr. Samuel Ritter. După unele surse ramura canotaj și-a continuat și dezvoltat activitatea în Arad, având în vedere și ponderea deosebită a structurilor organizatorice care funcționau în Banat și Ardeal. Acestea, s-au constituit la 18 aprilie 1931, în Federația Română de Canotaj, cu sediul în Arad, avându-l ca președinte activ pe Dr. Cornel Iancu, iar ca secretar general pe Dr. Parecz.

Încă din 1927, România s-a afiliat la FISA. Congresul acestei federații, din 19 August 1927, a aprobat afilierea FSSR ca membru extraordinar. Dezvoltarea la care ajunsese canotajul și mai ales obiectivele de a extinde și mai mult practicarea acestui sport impuneau crearea unui for central cu sediul în București. Acest eveniment se produce după unele surse în 1936, când FRC se mută în București. Oficial, la 1 octombrie 1937 se constituie Federația Română de Sporturi Nautice. În conducerea acestei federații au fost aleși: președinte – Comandor Adj. Preda Fundățeanu; secretar general – ing. Ion Berindei. Între 1938-1940 funcția de președinte al FRSN a fost îndeplinită de contra amiral Adj. Nicolae Păiș, iar cea de secretar general de către Eugen Săvulescu. Au mai fost înregistrate următoarele structuri organizatorice ale forului de conducere: Federația Română de Sporturi de Apă (reprezenta sporturile nautice și înotul) 1940-1942, cu următoarea conducere: președinte – Victor Catina (1940); maior Mircea Bârzănescu (1940-1942); secretar federal – prof. Felicia Belizarie; președinții comisiilor: canotaj – ing. Ion Berindei; caiac – Henry August; natație – prof. Victor Catina; vele – Robert Fournaraky.

Federația Română de Sporturi pe Apă – cpt. cdor. Eugen Săvulescu; vicepreședinți – ing. Ion Berindei și Robert Fournaraky; secretar federal – Mihai Epuran (1942-1943). În perioadele cât au funcționat OSP-ul și CCFS-ul, au fost organizate Comisiile Centrale de Sporturi Nautice, organisme obștești de specialitate, iar în cadrul CCFS au fost create inspecții pe ramuri de sport având un inspector și antrenor de stat. În 1953-1954, președinte a fost Gavrilă Barany, iar în perioada 1955-1957 general Vasile Șilicar. Ca inspector a funcționat Gheorghe Bunescu (fost campion național la canotaj), în intervalul 1952-1956.

În 1958, se reînființează Federația Română de Sporturi Nautice – președinte Voinea Marinescu; vicepreședinte Gavrilă Barany; secretar general – Vasile Grigore (1958-1962).

Între 1962-1966: președinte Marin Bârjega; secretar general – Antonică Bălan. Din 1967, până în 1990 federația se va numi FR de Canotaj – Yachting și va avea ca președinți pe: Ion Craiu (1967-1968); Ștefan Andrei (1969-1972); Ion Râmbu (1973-1976); Alexandru Dănescu (1977-1989). După 1990, yachtingul se organizează în federație separată, iar canotajul își continuă activitatea în Federația Română de Canotaj care va avea ca președinți pe: Ion Râmbu (1990); Sergiu Zelinski (1991-1996); Victor Mociani (1997-2001); Dan Popper (2002-2003); Ioan Dospinescu (2004-2008); Elisabeta Lipă (din 2009). Din 1967, până în anul 2009, au funcționat ca secretari generali: Antonică Bălan (1967-1968); Gheorghe Giurcăneanu (1969-1981); Virgil Voinea și Dan Popper – adjunct (1982-1983); Dan Popper (1984); Luci Techirdalian (1985-1987); Dan Popper (1988-1994); Adrian David (1995); Daniela Gușetoiu (1996); Dorin Lăncrăjan și Daniela Gușetoiu adjunct (1997-2001); Mihai Ispas și Daniela Gușetoiu adjunct (2002); Marin Boia și Sandu Pop adjunct (2003-2004); Sandu Pop (din 2005).

Antrenorii federali pentru seniori și juniori, în perioada 1954-2009: Corneliu Florescu (1954-1956); Cornel Răduț (1956-1958); Gheorghe Giurcăneanu (1959-1968); Victor Mociani (1969-1995); Adrian David – pentru juniori (1989-1994); Adrian David pentru seniori (1996); Lucian Moldovan – pentru juniori (1997-1998); Doina Bălașa – pentru seniori (1997-2003); Virgil Ștefănescu pentru juniori (1998-2002); Ioan Șnep, Dan Toma (2004); Florian Grigore (2005-2009); Ioan Șnep (2005) Dorin Alupeș (2006-2009).

Componenta Forurilor de conducere după 1990. Biroul FR de Canotaj – Yachting **1967:** președinte – Ion Craiu; vicepreședinți – Mihai Ionescu, Ilie Ștefan; secretar general Antonică Bălan. **1975:** președinte – Ion Râmbu; vicepreședinți – Ilie Ștefan, Sergiu Zelinski; secretar general – Gh. Giurcăneanu; antrenor federal – Victor Mociani. **1982:** președinte

– Alexandru Dănescu; vicepreședinți – Ilie Ștefan, Sergiu Zelinski; secretar federal – Gh. Giurcăneanu; secretar federal adj. – Dan Popper; antrenor federal – Victor Mociani.

Federația Română de Canotaj – **1993**: președinte – Sergiu Zelinski; vicepreședinți – Elena Frâncu, Gheorghe Cătescu; secretar general – Dan Popper; antrenori federali – Victor Mociani, Adrian David. **1997** – președinte – Victor Mociani; secretar general – Dorin Lăncrăjan; secretar general adj. Daniela Gușetoiu; antrenori federali – Doina Bălașa, Lucian Moldovan. **2002**: președinte – Dan Popper; secretar general – Mihai Ispas, Daniela Gușetoiu (2002); Marin Boia, Sandu Pop (2003-2004); antrenori federali – Doina Bălașa, Virgil Ștefănescu (2002), Doina Bălașa (2003). **2004**: președinte – Ioan Dospinescu; vicepreședinți – Elisabeta Lipă, George Boroș (2005-2008); secretar general – Sandu Pop (2005-2008); antrenori federali – Ioan Șnep, Dan Toma (2004); Florian Grigore (2005-2008), Ioan Șnep (2005), Dorin Alupei (2006-2008). Comitetul Executiv al FRC – **2009**: președinte – Elisabeta Lipă; vicepreședinți – Veronica Chochela, Adrian Poena; secretar general – Sandu Pop; membri – Iulică Ruican, Viorica Luchian, Cristian Maliș, Octavian Rusu, Daniel Moise. Antrenori federali – Florian Grigore, Dorin Alupei.

V. ANTRENORII LOTURILOR NAȚIONALE (1952-2009):

Feminin –principalii Corneliu Florescu (1953-1955); Sergiu Zelinski (1957-1959); Zoltan Benedek (1960); Ion Bulugioiu (1961-1962; 1963-1964; 1965; 1966-1968; 1969; 1971-1972), Stelian Petrov, Ion Boicu (1972-1973); Stelian Petrov, Sergiu Zelinski (1974-1976); Victor Mociani, pentru *Viitorul* (1977-1980), Stelian Petrov pentru *Dinamo* (1977-1980); Victor Mociani (1981-1984); Ion Boicu (1985-1988); Victor Mociani (1989-1995); Adrian David (1996), Nicolae Gioga (1997-2002); Mircea Roman (2003-2009) – secunzi: Zoltan Török (1953-1954); Zoltan Török, Emeric Fenyő, Vladimir Moțiu (1955); Sergiu Zelinski (1956); Petre Milincovici (1974-1975); Gheorghe Gheorghiu, Maria Drăghici, Ion Boicu (1977-1984); Horia Constantinescu (1985-1988); Ioan

Dospinescu, Horia Constantinescu (1989-1993); Ioan Dospinescu, Nicolae Gioga (1994-1995); Ion Boicu, Nicolae Gioga (1996); Ioan Dospinescu, Ion Boicu (1997); Ioan Dospinescu (1998); Mircea Roman (2001-2002); Ion Boicu (2003-2004); Vasile Măstăcan, Ioan Șnep (2005-2006); Marlena Zagoni (2007); Horia Constantinescu, Marlena Zagoni (2008), Vasile Măstăcan (2009). Masculin – principalii: Adalbert Brell (1952); Francisc Cserharty (1953-1955); Corneliu Florescu (1955-1956); Zoltan Benedek (1957-1959); Sergiu Zelinski (1960-1964); Zoltan Benedek (1964); Dumitru Popa (1965-1982); Dan Toma (1983-1984); Adrian David (1985); Dan Toma (1986-1988); Victor Mociani (1989); Dan Toma (1990); Victor Mociani (1991-1995); Adrian David (1996); Doina Bălașa (1997-2000); Florian Grigore (2001-2002); Dan Toma (2003); Florian Grigore (2004); Mircea Roman (2005-2006); Cristian Maliș (2007), Dimitrie Popescu (2008); Horia Constantinescu (2009). Secunzi: Nicolae Radu (1961-1964); Doina Bălașa (1985-1986); Doina Bălașa, Ladislau Lovrenski (1991-1995); Valentin Sarchizian, Doru Ciosici (1996); Dimitrie Popescu (1997); Dimitrie Popescu, Mircea Roman (1998-2000); George Mereuță (2001-2002); George Mereuță, Florian Grigore (2003); Cristian Maliș (2004); Cristian Maliș, Dorin Alupei (2005); Cristian Maliș, Horia Constantinescu (2006); Veronica Chochela (2007), Nicolae Vulpe (2008-2009).

VI. REPREZENTARE INTERNAȚIONALĂ

- Gavrilă Barany – vicepreședinte FISA (1952-1956)
- Gheorghe Giurcăneanu – membru al Comisiei pentru sportul de performanță din cadrul FISA (1979-1982)
- Arbitri delegați la competițiile internaționale oficiale: Gheorghe Giurcăneanu; Corneliu Florescu; Sergiu Zelinski; Victor Mociani; Marian Fediuc; Dorin Alupei.
- Reprezentare internațională FISA: Lipă Elisabeta; Ioan Dospinescu; Marin Boia; Sandu Pop.

VII. SPORTIVELE MEDALIAȚE LA JOCURILE OLIMPICE, CAMPIONATELE MONDIALE ȘI CAMPIONATELE EUROPENE PÂNĂ ÎN 2009

Nr Cr	Numele și prenumele	JO				CM				CE				TOTAL			
		Aur	Arg.	Br	Tot	Aur	Arg.	Br	Tot	Aur	Arg.	Br	Tot	Aur	Arg.	Br	Gen
1	Lipă – Oleniuc Elisabeta	5	2	1	8	1	8	4	13					6	10	5	21
2	Andrunache-Damian Georgeta	5	0	1	6	5	4	2	11	2	0	0	2	12	4	3	19
3	Ignat Doina	4	1	1	6	4	5	3	12	2	0	0	2	10	6	4	20
4	Susanu Viorica	4	0	1	5	5	3	3	11	2	0	0	2	11	3	4	18
5	Burcă – Pipotă Constanța	3	1	1	5	5	0	2	7	1	0	0	1	9	1	3	13
6	Georgescu –Nedelcu Elena ©	3	1	1	5	4	2	1	7	1	0	0	1	8	3	2	13
7	Gafencu Liliana	3	0	0	3	3	1	1	5					6	1	1	8
8	Cochela – Cogianu Veronica	2	3	1	6	4	5	3	12					6	8	4	18
9	Arba – Pușcatu Rodica	2	1	1	4	4	1	2	7					6	2	3	11
10	Bularda – Homeghi Olga	2	1	1	4	3	2	2	7					5	3	3	11
11	Olteanu – Călin Ioana	2	1	0	3	4	2	2	8					6	3	2	11
12	Alupei –Tamaș Angela	2	0	0	2	0	1	3	4					2	1	3	6
13	Popescu – Ciobanu Marioara	2	0	0	2	2	2	3	7					4	2	3	9
14	Vereș – Joja Viorica ©	1	1	0	2	1	2	0	3					2	3	0	5
15	Oancia Ecaterina ©	1	1	1	3	3	0	3	6					4	1	4	9
16	Mînea – Sorohan Anișoara	1	0	1	2	0	1	1	2					1	1	2	4
17	Papuc Ioana – Cristina	1	0	1	2	0	2	0	2	2	0	0	2	3	2	1	6
18	Roșca – Răcilă Valeria	1	0	1	2	0	2	2	4					1	2	3	6
19	Șerban – Florea Rodica	1	0	1	2	0	2	0	2	2	0	0	2	3	2	1	6
20	Mihalcea – Macoviciuc Camelia	1	0	0	1	1	0	3	4					2	0	3	5
21	Bărbăscu – Chiriță Aurica	1	0	0	1	1	3	1	5	1	0	0	1	3	3	1	7
22	Corban - Banovici Sofia	1	0	0	1	0	0	3	3					1	0	3	4
23	Florea – Horvath Elena	1	0	0	1	1	1	2	4					2	1	2	5
24	Fricioiu Maria	1	0	0	1	0	2	0	2					1	2	0	3
25	Iordache – Țăran Titie	1	0	0	1	0	1	2	3					1	1	2	4
26	Irinu- Dumitrache Maria Magdalena	1	0	0	1	2	1	0	3					3	1	0	4
27	Lavric Florica	1	0	0	1	0	2	1	3					1	2	1	4
28	Spircu – Crăciun Doina	1	0	0	1	1	3	1	5					2	3	1	6

29	Stoean – Apostol Chira	1	0	0	1	1	2	0	3					2	2	0	4
30	Tănase Anca	1	0	0	1	2	2	1	5					3	2	1	6
31	Toma Sanda	1	0	0	1	2	0	0	2					3	0	0	3
32	Badea Ioana	1	0	0	1									1	0	0	1
33	Șnep – Bălan Doina	0	3	1	4	4	1	2	7					4	4	3	11
34	Bazon – Chelariu Adriana	0	3	0	3	3	0	4	7					3	3	4	10
35	Curelea – Trașcă Marioara	0	2	1	3	6	1	2	9					6	3	3	12
36	Anișas Herta	0	1	1	2	0	0	1	1					0	1	2	3
37	Armășescu Mihaela	0	2	0	2	1	0	4	5					1	2	4	7
38	Necula Veronica	0	1	1	2	2	0	1	3					2	1	2	5
39	Dobre – Bălan Anișoara	0	1	1	2	0	2	2	4					0	3	3	6
40	Bulie – Bobeică Iulia	0	1	0	1	3	2	2	7					0	3	3	6
41	Cioinaru – Diaconescu Camelia	0	1	0	1	0	0	2	2					0	1	2	3
42	Cuta – Pădurariu Maria	0	1	0	1	0	0	1	1					0	1	1	2
43	Mihaly – Marin Aneta	0	1	0	1	0	1	2	3					0	2	2	4
44	Neculai – Ilica Viorica	0	1	0	1	2	0	2	4					2	1	2	5
45	Pistol – Lepădatu Victoria	0	1	0	1									0	1	0	1
46	Pleșca – Darco Aurora	0	1	0	1	0	0	1	1					0	1	1	2
47	Robu – Ciucanu Doina	0	1	0	1	3	1	1	5					3	2	1	6
48	Toader – Sauca Lucia	0	1	0	1	2	0	1	3					2	1	1	4
49	Mușat – Strimbeschi Simona	0	0	1	1	0	2	0	2	2	0	0	2	2	2	1	5
50	Afrasiloaie Felicia	0	0	1	1	0	1	0	1					0	1	1	2
51	Barabaș Enikő	0	0	1	1	0	2	0	2	2	1	0	3	2	3	1	6
52	Bondar Ionescu Elena	0	0	1	1	0	0	1	1					0	0	2	2
53	Bucur Florica	0	0	1	1	0	0	1	1					0	0	2	2
54	Chertic Cosmescu Aposteanu Angelica	0	0	1	1	0	0	2	2					0	0	3	3
55	Constantinescu Maria	0	0	1	1									0	0	1	1
56	Frântu Rodica	0	0	1	1	0	0	1	1					0	0	2	2
57	Giurcă Elena ©	0	0	1	1	0	2	3	5	0	0	1	1	0	2	5	7
58	Iliuță Ana	0	0	1	1									0	0	1	1
59	Lazăr Elisabeta	0	0	1	1	0	1	0	1	2	1	0	3	2	2	1	5
60	Micșa Maria	0	0	1	1	0	1	0	1	1	1	0	2	1	2	1	4
61	Radu – Dobrițoiu Elena	0	0	1	1	0	0	1	1					0	0	2	2
62	Tudoran Ioana	0	0	1	1	0	1	0	1	3	1	0	4	3	2	1	6

63	Zagoni – Predescu Marlena	0	0	1	1	0	0	2	2					0	0	3	3
64	Sava – Macoviciuc Maria					2	1	4	7					2	1	4	7
65	Leonte -Tieanu Livia					2	0	3	5					2	0	3	5
66	Șerban - Pârvan Elena					0	2	0	2					0	2	0	2
67	Cazac Angela					2	0	0	2					2	0	0	2
68	Pintrijel – Virlean Valentina					2	0	0	2					2	0	0	2
69	Ilie Ioana ©					1	1	1	3					1	1	1	3
70	Hanuseac - Costea Fănica					1	0	1	2					1	0	1	2
71	Ghiță Maxim Marinela					1	0	0	1					1	0	0	1
72	Neacșu Cornelia					1	0	0	1	0	0	1	1	1	0	1	2
73	Niga Liliana					1	0	0	1					1	0	0	1
74	Oprea Anișoara					1	0	0	1					1	0	0	1
75	Scurtu Alina					1	0	0	1					1	0	0	1
76	Soare Georgeta					1	0	0	1					1	0	0	1
77	Lupașcu Camelia – Gabriela					0	3	0	3	3	1	0	4	3	4	0	7
78	Dospinescu – Petcu Florica					0	2	3	5	0	1	2	3	0	3	5	8
79	Albu Nicoleta					0	2	0	2	1	0	1	2	1	2	1	4
80	Anghel Rodica ©					0	2	0	2					0	2	0	2
81	Apachiței Ana - Maria					0	2	0	2	2	0	0	2	2	2	0	4
82	Crăciun Georgeta					0	2	0	2					0	2	0	2
83	Oprea Elena					0	1	3	4	0	1	1	2	0	2	4	6
84	Jugănaru Veronica					0	1	1	2					0	1	1	2
85	Benedek – Bardaș Doina					0	1	0	1	1	2	1	4	1	3	1	5
86	Berteanu-Pelin Natalia					0	1	0	1					0	1	0	1
87	Bursuc Maria Diana					0	1	0	1					0	1	0	1
88	Cogianu Roxana- Gabriela					0	1	0	1	1	1	1	3	1	2	1	4
89	Cojocariu Adelina – Maria					0	1	0	1	1	0	2	3	1	1	2	4
90	Crăciun Ioana					0	1	0	1	1	0	0	1	1	1	0	2
91	Gavrilescu Elena					0	1	0	1					0	1	0	1
92	Genes Liliana					0	1	0	1					0	1	0	1
93	Năstasă Mihaela					0	1	0	1					0	1	0	1
94	Neacșu Ionelia					0	1	0	1	1	1	1	3	1	2	1	4
95	Preda Dobrița					0	1	0	1					0	1	0	1

96	Stoica Talida – Teodora ©					0	1	0	1	2	0	0	2	2	1	0	3
97	Untaru – Boicu Teodora					0	1	0	1	1	2	3	6	1	3	3	7
98	Zamfir Florica					0	1	0	1					0	1	0	1
99	Mașka – Militaru Georgeta					0	0	4	4					0	0	4	4
100	Matei Sieburg Aneta ©					0	0	4	4	0	1	1	2	0	1	5	6
101	Avram Elena					0	0	3	3					0	0	3	3
102	Cătescu – Avram Valeria					0	0	3	3					0	0	3	3
103	Balaban- Munteanu Iuliana					0	0	2	2					0	0	2	2
104	Marinescu Aurelia					0	0	2	2	0	0	1	1	0	0	3	3
105	Matei Carolina					0	0	2	2					0	0	2	2
106	Silaghy Florica					0	0	2	2					0	0	2	2
107	Wiener Cristel					0	0	2	2	0	1	2	3	0	1	4	5
108	Acsinte Irina					0	0	1	1					0	0	1	1
109	Dinu Cristina ©					0	0	1	1					0	0	1	1
110	Dorobanțu Mariana ©					0	0	1	1					0	0	1	1
111	Furcilă Luminița					0	0	1	1					0	0	1	1
112	Gawluc Elena					0	0	1	1	0	1	2	3	0	1	3	4
113	Kabath Maria					0	0	1	1					0	0	1	1
114	Naghiu Maria					0	0	1	1					0	0	1	1
115	Onofrei Olguța					0	0	1	1					0	0	1	1
116	Serediuc Crina					0	0	1	1					0	0	1	1
117	Stan Monica					0	0	1	1					0	0	1	1
118	Tănase Maria					0	0	1	1					0	0	1	1
119	Țăran Marica					0	0	1	1					0	0	1	1
120	Teleanu – Doroftei Lenuța					0	0	1	1					0	0	1	1
121	Toll Filigonia					0	0	1	1	0	0	1	1	0	0	2	2
122	Zaharia Mariana					0	0	1	1					0	0	1	1
123	Gurău – Borisov Ștefania ©									4	11	11	26	4	11	11	26
124	Botez Mitana									3	1	0	4	3	1	0	4
125	Kondoroczi – Nemeth Ileana									3	1	0	4	3	1	0	4
126	Ghiuzelea – Bruteanu Florica									1	8	9	18	1	8	9	18
127	Bulugioiu – Togănel Iuliana									1	6	7	14	1	6	7	14
128	Rigard Emilia									1	6	6	13	1	6	6	13

129	Raicu – Tamaș Ana									1	5	5	11	1	5	5	11
130	Sîngiorzan Mărioara									1	3	2	6	1	3	2	6
131	Ghiață Maria – Dida ©									1	1	0	2	1	1	0	2
132	Hublea Maria									1	0	2	3	1	0	2	3
133	Kardoș Marta									0	6	3	9	0	6	3	9
134	Urziceanu Felicia									0	6	2	8	0	6	2	8
135	Codreanu Păunescu Angela ©									0	5	5	10	0	5	5	10
136	Bonfert – Schob Rita									0	5	2	7	0	5	2	7
137	Bălan – Bulugioiu Sonia									0	4	3	7	0	4	3	7
138	Bălașa Doina									0	4	3	7	0	4	3	7
139	Moldovan - LincaruViorica									0	4	8	12	0	4	8	12
140	Bucur – Maimon Maria									0	3	1	4	0	3	1	4
141	Laub –Moțica Maria									0	3	1	4	0	3	1	4
142	Tudor Costache Stana Stela									0	2	2	4	0	2	2	4
143	Jifcu Magda									0	2	1	3	0	2	1	3
144	Oxenfeld Elsa									0	2	1	3	0	2	1	3
145	Rostaș Ghizela									0	2	1	3	0	2	1	3
146	Gyorgy Elisabeta									0	2	0	2	0	2	0	2
147	Laub Etelca									0	2	0	2	0	2	0	2
148	Olteanu Luminița									0	2	0	2	0	2	0	2
149	Trancioveanu Ecaterina									0	1	5	6	0	1	5	6
150	Găvan – Georgescu Stela									0	1	4	5	0	1	4	5
151	Necula Elena									0	1	3	4	0	1	3	4
152	Trinks Maria									0	1	3	4	0	1	3	4
153	Udrescu – Rohan Viorica									0	1	3	4	0	1	3	4
154	Crețu Viorica									0	1	2	3	0	1	2	3
155	Stanciu Stela									0	1	2	3	0	1	2	3
156	Ciolacu Doina									0	1	1	2	0	1	1	2
157	Constantin Marioara									0	1	1	2	0	1	1	2
158	Dumitrescu Lucia									0	1	1	2	0	1	1	2
159	Lakatos Dora									0	1	1	2	0	1	1	2
160	Naidin Mariana ©									0	1	1	2	0	1	1	2
161	Alexe Georgeta									0	1	0	1	0	1	0	1
162	Erdős Ecaterina									0	1	0	1	0	1	0	1
163	Iordache Rodica ©									0	1	0	1	0	1	0	1
164	Kormos Elisabeta									0	1	0	1	0	1	0	1
165	Mihalache Dumitra									0	1	0	1	0	1	0	1

166	Mocioacă Marina									0	1	0	1	0	1	0	1
167	Schwartz Edith									0	1	0	1	0	1	0	1
168	Vatan Mariana									0	1	0	1	0	1	0	1
169	Limpede Mariana									0	0	4	4	0	0	4	4
170	Bogdan Olimpia									0	0	3	3	0	0	3	3
171	Golgoțiu Luminița									0	0	3	3	0	0	3	3
172	Covaci – Drăghici Maria									0	0	2	2	0	0	2	2
173	Ilie Cristina – Mihaela									1	0	1	2	1	0	1	2
174	Oros Ecaterina									0	0	2	2	0	0	2	2
175	Stoian Marioara									0	0	2	2	0	0	2	2
176	Aloman Anastasia									0	0	1	1	0	0	1	1
177	Boghian Andreea – Nicoleta									0	0	1	1	0	0	1	1
178	Dorneanu Irina									0	0	1	1	0	0	1	1
179	Dragomir Elena									0	0	1	1	0	0	1	1
180	Forsea Maria									0	0	1	1	0	0	1	1
181	Gănescu Lucia									0	0	1	1	0	0	1	1
182	Grigoraș Cristina									0	0	1	1	0	0	1	1
183	Horvath Mariana									0	0	1	1	0	0	1	1
184	Iliescu Dana									0	0	1	1	0	0	1	1
185	Ionescu Ștefania									0	0	1	1	0	0	1	1
186	Jiva Viorica									0	0	1	1	0	0	1	1
187	Luchian Anca									0	0	1	1	0	0	1	1
188	Moșneaga Olimpia									0	0	1	1	0	0	1	1
189	Ștefan Gabriela									0	0	1	1	0	0	1	1
190	Vlăduț Cornelia									0	0	1	1	0	0	1	1
191	Vlăduț Magda									0	0	1	1	0	0	1	1
192.	Vorindan Elisabeta									0	0	1	1	0	0	1	1

VIII. SPORTIVII MEDALIAȚI LA JOCURILE OLIMPICE, CAMPIONATELE MONDIALE ȘI CAMPIONATELE EUROPENE PÂNĂ ÎN 2009

Nr Cr	Numele și prenumele	JO				CM				CE				TOTAL			
		Aur	Arg.	Br	Tot	Aur	Arg.	Br	Tot	Aur	Arg.	Br	Tot	Aur	Arg.	Br	Gen
193	Popescu Dimitrie	1	2	1	4	1	2	1	4					2	4	2	8
194	Ruican Iulică	1	1	0	2	3	1	1	5					4	2	1	7
195	Talapan Viorel	1	1	0	2	3	2	2	7					4	3	2	9
196	Răducanu Dumitru ©	1	1	1	3	1	3	2	6					2	4	3	9
197	Țaga Neculai	1	0	1	2	1	2	2	5					2	2	3	7
198	Iosub Petru	1	0	0	1	0	0	1	1					1	0	1	2
199	Toma Valer	1	0	0	1	0	0	1	1					1	0	1	2
200	Dobre Dănuț	0	2	0	2	0	2	0	2					0	4	0	4
201	Robu Valentin	0	2	0	2	2	3	3	8					2	5	3	10
202	Tomoiață Vasile	0	2	0	2	1	1	1	3					1	3	1	5
203	Gheorghe Marin ©	0	1	0	1	4	4	4	12					4	5	4	13
204	Marin Claudiu – Gabriel	0	1	0	1	1	1	1	3					1	2	1	4
205	Măstăcan Vasile	0	1	0	1	1	1	1	3					1	2	1	4
206	Năstase – Vasile Dorel	0	1	0	1	1	1	1	3					1	2	1	4
207	Neagu Dragoș	0	1	0	1	0	3	1	4					0	4	1	5
208	Șnep Ioan - Gabor	0	1	0	1	0	2	0	2					0	3	0	3
209	Vizitiu Iulian	0	1	0	1	0	1	1	2					0	2	1	3
210	Ceapura Petre	0	0	1	1	1	0	0	1	0	0	3	3	1	0	4	5
211	Lovrenski Ladislau ©	0	1	1	2					0	0	1	1	0	1	2	3
212	Tudor Ștefan	0	0	1	1	1	0	0	1	0	0	2	2	1	0	3	4
213	Alupei Dorin					2	2	3	7					2	2	3	7
214	Nemțoc Cristinel-Cornel					1	2	4	7					1	2	4	7
215	Tudor Florian					1	1	3	5					1	1	3	5
216	Bănică Andrei					1	1	1	3					1	1	1	3
217	Măstăcan Daniel					1	1	0	2					1	1	0	2
218	Corbeanu Florin					1	1	0	2					1	1	0	2
219	Pîrvan Gheorghe Ciprian					1	0	1	2					1	0	1	2
220	Florariu Ioan					1	0	1	2					1	0	1	2
221	Cornea Ovidiu					1	0	1	2					1	0	1	2
222	Gheorghiu Gheorghe ©					1	0	0	1	0	0	2	2	1	0	2	3

223	Grumezescu Dumitru					0	1	0	1	1	0	0	1	1	1	0	2
224	Oanță Ilie					0	1	0	1	1	0	0	1	1	1	0	2
225	Păunescu Oprea ©					0	1	0	1	0	1	1	2	0	2	1	3
226	Petrov Ionel					0	1	0	1	0	1	2	3	0	2	2	4
227	Vereș Carol					0	1	0	1	0	2	2	4	0	3	2	5
228	Airoaie Constantin					0	0	1	1					0	0	1	1
229	Gall Ernest					0	0	1	1					0	0	1	1
230	Georgescu Cristian					0	0	1	1					0	0	1	1
231	Nistoroiu Constantin					0	0	1	1					0	0	1	1
232	Simion Nicolae					0	0	1	1					0	0	1	1
233	Spircu Nicolae					0	0	1	1					0	0	1	1
234	Voiculescu Daniel					0	0	1	1					0	0	1	1
235	Pongratz Ștefan									1	0	2	3	1	0	2	3
236	Radu Nicolae									1	0	2	3	1	0	2	3
237	Măcean Tiberiu									1	0	0	1	1	0	0	1
238	Sînceac Anton									1	0	0	1	1	0	0	1
239	Kureška Ștefan									0	1	2	3	0	1	2	3
240	Lupu Ștefan ©									0	1	1	2	0	1	1	2
241	Riffelt Gheorghe									0	1	1	2	0	1	1	2
242	Boicu Ion									0	1	0	1	0	1	0	1
243	Bulugioiu Ion									0	1	0	1	0	1	0	1
244	Kiss Carol									0	1	0	1	0	1	0	1
245	Milincovici Petre									0	1	0	1	0	1	0	1
246	Șehovitz Iulian									0	1	0	1	0	1	0	1
247	Batschi Reinhold									0	0	1	1	0	0	1	1
248	Moldoveanu Gheorghe									0	0	1	1	0	0	1	1
249	Petrov Stelian									0	0	1	1	0	0	1	1
250	Stratan Emanoil									0	0	1	1	0	0	1	1

RETROSPECTIVĂ ÎN IMAGINI

1933. Internaționalii Francisc Cserhati și Gavrilă Barani, într-o ambarcațiune de 8+1, se antrenau pe Bega

Start în cursa de schif 4+1 rame, la CN organizat în 1935 la Snagov. Au participat concurenți din Arad, Timișoara, Satu Mare și București. Printre învingători s-au aflat: la schif simplu - Tudor Zinger; la 2 fc - .Înainte. Timișoara; la 4+1 seniori - .Înainte. Timișoara; la 4+1 bărci ușoare - AMEFA; la 8+1 - .Înainte. Timișoara; la 4+1 juniori - . înainte. Timișoara

CN din 1938 (Mamaia)- a desemnat următorii câștigători: schif simplu - Fr. Cserhati; schif 2 - .Metropola.; 4+1 (bărbați) .Înainte. Timișoara; 4+1 (femei) .Hellas. Arad; 8+1 .Mureșul. Arad; gig 3+1 - .Marina.; gig străjери - Școala pescari - vânători; lotcă 2+1 - Regimentul 6 .Mihai Viteazul.; lotcă 3+1 - Flotila hidroaviație; lotcă 6+1 - Regimentul 34 infanterie; bărci militare - Distrugătorul .Ferdinand.; baleniere militare - canoniera .Ghiculescu.; șalupă cu motor - N. Ștefănescu; kaiac 2 . străjери - Constanța

CE - 1955, Gand. Ștefan Pongratz, Nicolae Radu, Tiberiu Măcean și Anton Sînceac au cucerit prima medalie de aur pentru canotajul masculin românesc, în proba 4 fc

Ana Tamaș, Florica Ghiuzelea, Iuliana Bulugoiu-Togănel, Emilia Rigard și Ștefania Borisov (cârmaci) . campioane europene în 1962, la Berlin, în proba de 4+1 rame

1970 Sf. Catharines (Canada). Ștefan Tudor, Gheorghe Gheorghiu și Petre Ceapura . primii campioni mondiali ai canotajului masculin românesc, în proba de 2+1 rame

Un 8+1 de argint. Echipajul compus din Doina Bălașa, Luminița Olteanu, Viorica Lincaru, Stela Tudor, Marioara Singiorzan, Marina Mocioacă, Viorica Crețu, Doina Bardaș, Marioara Naidin (cârmaci) a cucerit titlul de vicecampion la CE din 1968, de la Berlin

De la CE din 1968, de la Berlin, echipajul feminin de 4+1 vâsle al României s-a întors, având la bord un titlu european (Maria Hublea, Ileana Nemeth, Ștefania Borisov, Mitana Botez și Ioana Tudoran)

1972, JO de la München. Medalie de bronz pentru echipajul de 2+1 rame, format din Ștefan Tudor, Petre Ceapura și Ladislau Lovrenski. Era prima medalie olimpică obținută de canotajul masculin românesc

Brandenburg - 1972. Campioanele europene în proba de 4+1 vâsle (de la dreapta la stânga: Teodora Untaru- Boicu; Marioara Singiorzan; Maria Micșa; Ileana Nemet-Kondoroczi; în față: cârmaci Maria-Dida Ghiață)

Campioanele europene la 4+1 vâsle în 1968 (Berlin): Ileana Nemeth, Maria Hublea, Ioana Tudoran, Mitana Botez și Ștefania Borisov

Echipajul de 4+1 rame, format din Elisabeta Lazăr, Felicia Afrăsiloaie, Elena Giurcă (cârmaci), Maria Micșa și Ioana Tudoran a câștigat, în 1976, bronzul, la JO de la Montreal, aducând, astfel, canotajului feminin românesc, prima medalie olimpică

Sanda Toma, cea mai valoroasă schifistă (aur la CM din 1979 - Bled; aur la JO din 1980 - Moscova; aur la CM din 1981 - München)

În proba 2 fc, la CM din 1974, de la Lucerna, Cornelia Neacșu și Marinela Ghiță au câștigat primul titlu de campioane mondiale pentru canotajul feminin românesc

Satul olimpic de la Santa Barbara. Lotul de canotaj al României, care a realizat, la JO din 1984 - Los Angeles, un bilanț deosebit: feminin - 5 medalii de aur (1x, 4x+, 2-, 4+, 2x) și una de argint (8+); masculin - aur la 2- și argint la 2+

Valeria Răcilă. Carte de vizită: campioană olimpică în 1984; de două ori vicecampioană mondială (1982 și 1985) în proba de schif simplu; medaliată cu bronz la CM din 1979 (2x) și 1981 (2x+), precum și la JO din 1980 (2x)

Elisabeta Lipă, o sportivă cu rezultate remarcabile: 5 participări la JO, soldate cu 7 medalii, din care 4 de aur (1984-2x; 1992-1x; 1996-8+; 2000-8+), 2 de argint (1988 și 1992-2x) și una de bronz (1988-4x); 11 medalii la CM, din care una de aur (1989-1x), 8 de argint și 2 de bronz

Rodica Arba și Olga Homeghi – campioane mondiale în 1986 (Nottingham) la 2 rame, performanță pe care au repetat-o și la CM din 1987 (Copenhaga). În aceeași formație, au cucerit titlul olimpic în 1988, ambele sportive având în palmares câte 4 medalii la JO (2 - aur, 1 - argint, 1 - bronz) și câte 7 medalii la CM

Chira Stoean, Lucia Toader, Marioara Trașcă, Doina Bălan, Viorica Ioja (cârmaci) - echipajul 4+1 rame campion mondial în 1986, la Nottingham

*Iulia Bobeică, Doina Șnep, Doina Robu,
Marioara Curelea . echipajul de 4 rame
medaliat cu aur la CM din 1990 de la Barrington,
împreună cu antrenorul emerit Victor Mociani*

*Maria Sava-Macoviciuc, campioană mondială
în proba schif simplu categorie ușoară,
performanță realizată în 1986 la Nottingham și în
1987 la Copenhaga; în 1985 la Hazewinkel
câștigase medalia de argint*

*Elisabeta Lipă - campioană mondială la proba de schif
simplu, în 1989, la Bled; vicecampioană mondială în
1991 la Viena; campioană olimpică în 1992 la
Barcelona, unde a mai cucerit, împreună cu Veronica
Cochela, o medalie în proba de 2 vâsle*

Valentina Vârlan, Marioara Trașcă, Adriana Chelariu, Veronica Necula și Ecaterina Oancia (cârmaci) . echipajul de 4+1 rame, campion mondial în 1987, la Copenhaga

Dorel Năstase, Valentin Robu, Dimitrie Popescu, Vasile Tomoiagă și Gheorghe Marin (cârmaci), echipajul de 4+1 rame, campion mondial la Bled, în 1989

Dănuț Dobre, Dragoș Neagu, Valentin Robu, Ioan Șnep, Dumitru Răducanu (cârmaci) . vicecampioni mondiali în echipajul de 4+1 rame la Viena, în 1991

Echipajul de 8+1, vicecampion olimpic, în 1992, la Barcelona (Iulian Vizitiu, Dănuț Dobre, Claudiu Marin, Iulică Ruican, Viorel Talapan, Dorel Năstase, Valentin Robu, Vasile Măstăcan și cârmaciul Marin Gheorghe)

Valentina Vârlan, Marioara Trașcă, Livia Tîeanu, Rodica Arba, Adriana Chelariu, Veronica Necula, Olga Homeghi, Lucia Toader și Ecaterina Oancia (cârmaci) . echipajul de 8+1, campion mondial în 1987, la Copenhaga

Constanța Pipotă-Burcică . medaliată cu aur în proba de schif simplu, categorie ușoară, la CM din 1994 (Indianapolis) și din 1996 (Strathclyde)

Viorica Neculai, Doina Robu, Veronica Cochela, Doina Ignat, Ioana Olteanu, Constanța Pipotă, Iulia Bobeică, Fănica Costea, Ioana Ilie (cârmaci) . echipajul de 8+1, campion mondial (Racice, 1993)

Bucurie de campioni. Medaliați cu aur la CM din 1994 (Indianapolis) . echipajul de 4+1 rame, format din: Florian Tudor, Valentin Robu, Viorel Talapan, Iulică Ruican și cârmaciul Marin Gheorghe

Campioanele mondiale în proba de 8+1, în 1997, la Aiguebelette: Georgeta Damian, Viorica Susanu, Ioana Olteanu, Angela Cazac, Liliana Gafencu, Veronica Cochela, Anca Tănase, Doina Ignat, Elena Georgescu (cârmaci)

Campioanele mondiale în proba de 8+1 în 1998 la Köln: Georgeta Damian, Viorica Susanu, Magdalena Dumitrache, Angela Cazac, Ioana Olteanu, Veronica Cochela, Liliana Gafencu, Doina Ignat, Elena Georgescu (cârmaci)

La JO din 1996, de la Atlanta, Doina Ignat, Marioara Popescu, Elisabeta Lipă, Ioana Olteanu, Veronica Cochela, Doina Spircu, Anca Tănase, Liliana Gafencu și Elena Georgescu (cârmaci) au cucerit .aurul. la proba de 8+1 feminin

Georgeta Damian, Viorica Susanu, Ioana Olteanu, Aurica Chiriță, Magdalena Dumitrache, Doina Spircu, Marioara Popescu, Doina Ignat, Elena Georgescu (cârmaci) . echipajul de 8+1, medaliat cu .aur. la CM din 1999, de la St. Catharines (Canada)

Echipajul feminin de 8+1, medaliat cu aur la CM din 1998 (Köln), în componența: Georgeta Damian, Viorica Susanu, Maria-Magdalena Dumitrache, Angela Cazac, Ioana Olteanu, Veronica Cochela, Liliana Gafencu, Doina Ignat, Elena Georgescu (cârmaci)

Neculai Țaga, Viorel Talapan, Valentin Robu, Florian Tudor, Cornel Nemțoc, Andrei Bănică, Gheorghe Pârvan, Dorin Alupei și Dumitru Răducanu (cârmaci) . echipajul masculin de 8+1, vicecampion mondial în 1998, la Köln Fot

Georgeta Damian și Doina Ignat . campioane olimpice la porba de 2 rame, în anul 2000 (Sydney)

Ziua canotajului românesc – 11 iunie 2011

FIGURI REPREZENTATIVE

ACSINTE (MUTESCU), IRINA (1982), n. în Săcele, jud. Brașov. Profesoară de educație fizică și sport. Canotoare de performanță. A început să se inițieze în canotaj la vârsta de 13 ani, la CSS *Triumf* București, club unde s-a format, ca juni-oară și pe care l-a reprezentat în competițiile interne și internaționale, la această categorie de vârstă. Între 1997-2002, a activat la CSA *Steaua* București, în perioada junioratului având dublă legitimare. Multiplă campioană națională și numeroase clasări pe locurile II și III la CN de juniori și seniori (1997- campioană națională la juniori I și juniori II, pentru CSS *Triumf*; 1998 – vicecampioană națională la juniori pentru CSS *Triumf* și vicecampioană națională la seniori pentru CSA *Steaua*). Performanțe realizate pe plan internațional: medalia de aur (4x) la CM de juniori, din anul 1998 (Ottensheim); medalia de argint (4x) la CM de juniori din 1999 (Plovdiv); medalia de aur la (8+) la CM de juniori din 2000 (Zagreb); medalia de bronz (2 vâsle – categorie ușoară) la CM de seniori din 2001 (Lucerna). La concursurile de Cupă Mondială, din anul 2001, s-a clasat pe locul al II-lea la München și Sevilla și pe locul al III-lea la New Jersey, în probele de 2 vâsle. Pe parcursul anilor, la lotul național a fost pregătită de antrenorii Gioga Nicolae, Dospinescu Ioan, Boicu Ion și Veronica Cochela. Primăria din localitatea Săcele i-a acordat titlul de Cetățean de

Onoare. Maestră Emerită a Sportului (2005). Din anul 2002, s-a stabilit în SUA.

AFRASILOAIE (JITIEANU), FELICA (1954), n. în com. Podoleni, jud. Neamț. Studii liceale, absolventă a Liceului de Construcții din Piatra Neamț. Laborantă la *Azochim* Piatra Neamț. Dotată cu calități fizice deosebite, a fost selecționată pentru canotaj, de către antrenorul Garoafa Cantemir, în anul 1974. A fost legitimată la CS *Ceahlăul*. După numai un an de zile, la CM de seniori din anul 1975 (Nottingham) reușește să se claseze pe locul al IV-lea, în proba de 4x+. La JO din 1976 (Montreal), contribuie la cucerirea medaliei de bronz, la 4x+, prima medalie olimpică din istoria canotajului feminin românesc. Se mai remarcă la CM din 1977 (Amsterdam) unde obține titlul de vicecampioană, în aceeași probă. Ratează participarea la JO de la Moscova (1980), datorită unei accidentări. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii S. Petrov, V. Mociani, G. Gheorghiu, M. Drăghici, I. Boicu. A fost declarată sportiva nr. 1 a județului Neamț, în anul 1976 și pe locul al X-lea în Topul întocmit de Asociația Presei Sportive. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu Ordinul *Meritul sportiv* clasa a III-a (1976).

ALBU, NICOLETA (1988), n. în Brăila. Studentă la FEFS în cadrul Universității de Vest Timișoara. Canotoare de performanță. Și-a început activitatea în canotaj, în anul 2002, la CS *Olimpia* București, sub îndrumarea antrenoarelor Carmen Cutaș și Carmen Tudorache. S-a clasat, de mai multe ori, pe primele trei locuri în CN de junioare și senioare. Componentă a loturilor naționale, a reprezentat, cu rezultate de prestigiu, canotajul românesc pe plan internațional. A participat la 3 ediții de CM de juniori 2004 – Banyoles (locul al V-lea la 4-), 2005 – Brandenburg (locul I la 2- și locul al II-lea 8+) și în 2006 – Amsterdam (locul al II-lea la 2-). La CM de tineret, a concurat în proba de 2 rame fără cârmaci, obținând o medalie de argint în 2007 (Strathclyde) și 2 medalii de aur la edițiile din 2008 (Brandenburg) și 2009 (Račice). În competițiile oficiale de seniori, a cucerit o medalie de bronz, la CE din 2007 (Poznan) și o medalie de aur la ediția din 2009 (Brest), ambele la 2 rame fără cârmaci, iar la CM din 2009 (Poznan) 2 medalii de argint la 8+ și 2-. La concursul de Cupă Mondială, din 2009 s-a clasat pe locurile I și III, în proba 8+. În anul 2010 la (Montemor-O-Velho - Portugalia), a intrat în posesia unui nou titlu de campioană europeană în proba de dublu rame (împreună cu Camelia Lupașcu). La loturile naționale s-a pregătit cu antrenorii: M. Roman, V. Măstăcan, M. Zagoni, I. Șnep și H. Constantinescu. Pentru performanțele obținute i s-a acordat titlul de Maestră Emerită a Sportului.

ALUPEȘ (TAMAȘ), ANGELA (1972), n. în Bacău. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS din cadrul Universității Bacău, promoția 2000. Studii postuniversitare, privind *Dreptul Muncii* în cadrul Academiei de Poliție *Al.I.Cuza* (2003-2004). Funcționar MAI. Canotoare de performanță. Legitimată la Clubul *Dinamo*, a fost selecționată în anul 1988, primul său

antrenor fiind Ioan Dospinescu. Multiplă campioană națională. Debutază pe plan internațional în 1991, la regata Moscova, unde câștigă medalia de aur la 4 vâsle. Dublă campioană mondială de tineret 1992 (Glasgow) și 1993 (Ioanina) și o clasare pe locul IV în 1994 (Bled), toate cu echipajele de 2 vâsle. La 4 ediții ale CM de seniori la care a participat, a cucerit: o medalie de bronz în 1994 (Indianapolis) și o medalie de argint în 1995 (Tampere), cu echipajul de 8+1; medalii de bronz în 1997 (Aiguebelette) și 1998 (Köln), la 2 vâsle *categorio ușoară*. La ediția din 1999 (St. Catharines -CAN) a CM se clasează pe locul al V-lea la schif simplu *categorio ușoară*. La prima sa participare olimpică în 1996 (Atlanta) – se clasează pe locul X la 4 vâsle. La JO de la Sydney 2000, cucerește medalia de aur în proba de 2 vâsle *categorio ușoară*, împreună cu Constanța Burcică. În aceeași probă și în aceeași formație, cucerește medalia de aur și un nou titlu olimpic în anul 2004 (Atena). Medaliată la numeroase concursuri de Cupă Mondială.. Maestră a Sportului și Maestră Emerită a Sportului. În anul 2000, i s-a conferit Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de Comandor, iar în anul 2004 – Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I.

ALUPEȘ, DORIN (1973), n. în Cristești, jud. Botoșani. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al FEFS din cadrul Universității Bacău. Doctor în educație fizică și sport. Canotor de performanță. Și-a început activitatea sportivă la 16 ani, la CS *Marina* din Orșova, în 1992 s-a transferat la Clubul *Steaua* București, iar în 1997 la CS *Dinamo* București. Multiplu campion național, la juniori și seniori. În intervalul 1993-1996, a obținut peste 11 titluri de campion național cu diferite echipaje. Medaliat la numeroase regate internaționale. A fost selecționat în loturile naționale începând din anul 1989. Debutază la CM de juniori în 1990 (Aiguebelette - FRA), unde se clasează pe locul IV la 4 rame, iar la ediția din 1991 (Banyoles - ESP), obține o medalie de argint cu echipajul de 2+1 rame. La CM

de tineret, 1992 (Glasgow) – medalie de argint 4+. La CM de seniori din 1993 (Račice), cucerește titlul mondial la 4+1 rame și pe cel de vicecampion mondial la 8+1; în 1994 (Indianapolis), medalie de bronz 8+1; în 1995 (Tampere) se clasează pe locul V în aceeași probă, iar în 1996 (Strathclyde -GBR), cucerește un nou titlu de campion mondial la 4+1 rame; CM din 1997 (Aiguebelette - FRA), obține medalia de argint cu echipajul de 8+1 și pe cea de bronz la 4- ; 1998 (Köln) - medalie de bronz la 8+1. La JO de la Atlanta din 1996, își aduce contribuția la obținerea de puncte, prin clasarea pe locul V, cu echipajul de 4 rame, iar la Sydney 2000, s-a clasat pe locul VI cu echipajul de 8+1. La JMU din 1993 (Buffalo), câștigă medalia de aur în echipajul de 4+1 rame. La JB 1992 medaliat cu bronz la 2 vâsle. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii Mociani Victor, David Adrian, Bălașa Doina și Popescu Dimitrie. Până în anul 2004 a fost Membru al Biroului F.R. de Canotaj, iar din anul 2005 a fost numit în funcția de antrenor federal pentru juniori și președinte al Comisiei pentru juniori din cadrul F.R. de Canotaj. Maestru Emerit al Sportului (1993).

ANDRUNACHE, VALERIU (1976), n. în Cudalbi, jud. Galați. Canotor de performanță. Și-a început activitatea la CSȘ *Triumf* București (1991), sub îndrumarea antrenorului Ilie Husarencu. În perioada 1995-2002, a fost legitimat și a concurat pentru

CSA *Steaua* (antrenori George Mereuță și Dimitrie Popescu). În acest interval a obținut 15 titluri de campion național. La CM de tineret realizează următoarele performanțe: 1995 (Gröningen) – locul VI la 4-; 1996 (Hazewinkel) – locul VIII la 4+; 1997 (Milano) – medalie de aur și titlul de campion mondial. La CM de seniori din 1999 (St. Catharines) se clasează pe locul XII la 2-, iar la JO din 1992 (Barcelona) ocupă locul IV în finala B, la 4-. Maestru al Sportului.

ANGHEL (IVANA), RODICA (1983), n. în Buftea, jud. Ilfov. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS din cadrul Universității de Vest Timișoara, promoția 2008. Plutonier – serviciul de informare și relații cu publicul din cadrul Jandarmeriei. Canotoare de

performanță, specializată pe post de cârmaci. A fost legitimată, din 1998, la CS *Olimpia* București, iar din anul 2005 s-a transferat la CS *Dinamo*. A avut antrenori pe Gheorghe Anghel, Nicolae Gioga, Grigore Florian. S-a clasat de mai multe ori pe locurile I, II și III la CN de junioare și senioare. Debutază în canotaj cu rezultate deosebite în echipajele de 8+ la CM de juniori, în 1998 (Ottensheim) – medalie de argint, 1999 (Plovdiv) – medalie de aur și în 2000 (Zagreb) – medalie de aur. În continuare, a participat la 4 ediții ale CM de seniori, în calitate de cârmaci în echipajele de 8 +, în anul 2001 (Lucerna) cu medalie de argint, în 2002 (Sevilla) – locul al IV-lea, 2005 (Gifu) – medalie de argint și în 2006 (Eton) – locul al VI-lea. În concursurile de Cupă Mondială, desfășurate în perioada 2001-2006, s-a clasat de 4 ori pe locul I, de 5 ori pe locul al II-lea și o dată pe locul al III-lea. La loturile naționale s-a pregătit cu antrenorii: N. Gioga, M. Roman, I. Boicu, V. Măstăcan, I. Șnep, M. Zagoni. Maestră Emerită a Sportului.

ANIȚAȘ, HERTA (1961), n. în Timișoara. Canotoare de performanță. Campioană medaliată la CN. Prezența sa în canotajul feminin românesc s-a soldat cu următoarele rezultate la competițiile internaționale oficiale: CM de juniori din 1985 (Brandenburg) – medalie de aur la

4+; CM de seniori 1986 (Nottingham) – medalie de bronz la 8+; JO din 1988 (Seul) – medalie de argint la 8+ și medalie de bronz la 4+. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii Ion Boicu și Horia Constantinescu. Maestră al Sportului.

APACHITEI, ANA MARIA (1984), n. în Dorohoi, jud. Botoșani. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS, promoția 2008. Canoatoare de performanță. A fost selecționată la vârsta de 14 ani și s-a pregătit la CSS *Marina* (Liceul Traian Lalescu) din

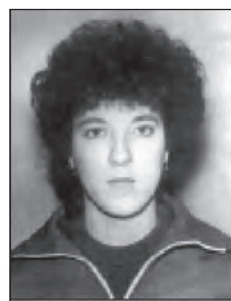
Orșova (antrenor Cristian Maliș). Din 2003, și-a continuat activitatea la CS *Dinamo* București. Multiplă campioană națională la junioare și senioare. Componentă a loturilor reprezentative de juniori, tineret și seniori. La CM de juniori obține medalia de argint, la 4 vâsle, în 2001 (Duisburg) și pe cea de aur, la 8+, în 2002 (Trakai). Participă la 4 ediții ale CM de tineret în 2003, la Belgrad (medalie de aur la 4 vâsle), 2004 – Poznan (argint la 2 rame fără cârmaci), 2005 – Amsterdam și 2006 – Hazewinkel (2 medalii de aur la 2 rame fără cârmaci). În echipajul de 8+ înregistrează următoarele rezultate la CM de seniori: 2005 (Gifu) – medalie de argint; 2006 (Eton) – clasare pe locul al IV-lea; 2007 (München) – medalie de de argint. Dublă campioană europeană, în proba de 8+, în 2007 (Poznan) și 2008 (Schinias). În concursurile de Cupă Mondială, din perioada 2004-2008, s-a clasat de câte 3 ori pe locurile I și II și o dată pe locul al III-lea. La loturile naționale s-a pregătit cu antrenorii: N. Gioga, M. Roman, I. Boicu, V. Măstăcan, I. Șnep, M. Zagoni. Maestră Emerită a Sportului. În anul 2008, s-a retras din activitatea competițională dedicându-se muncii de antrenor. A fost angajată la CS Galata Saray din Istanbul, unde se ocupă de lotul de canotaj fete.

ARBA (PUȘCATU), RODICA (1962), n. în Petricani, jud. Neamț. Ofițer MI. Canoatoare de performanță. A activat la cluburile *Nautic* ASE și *Dinamo* București. A fost campioană națională la canotaj, cu diferite echipaje. În cei peste 10 ani de activitate în loturile naționale, a

fost una dintre sportivele de bază ale echipajelor

care au reprezentat canotajul românesc la JO și CM. Participantă la 6 CM și la 3 ediții ale JO, a reușit să obțină 11 medalii, din care 6 de aur. Debutază la JO din 1980 de la Moscova cu echipajul de 8+1, unde intră în posesia medaliei de bronz. La JO din 1984 de la Los Angeles, cucerește medalia de aur cu echipajul de 2 rame fără cârmaci, iar la ediția din 1988 de la Seul, obține cel de-al doilea titlu de campioană olimpică, la aceeași probă și medalia de argint cu echipajul de 8+1. La CM câștigă 2 medalii de bronz, în 1981 (München) cu echipajul de 2 rame fără cârmaci și în 1982 (Lucerna) cu echipajul de 4+1 rame, iar la ediția din 1983 (Duisburg), o medalie de argint la 2 rame fără cârmaci. La următoarele 3 ediții ale CM, cucerește 4 medalii de aur 2 în 1985 (Hazewinkel) și 1986 (Nottingham) în proba de 2 rame fără cârmaci și 2 în 1987 (Copenhaga) cu echipajele de 2 rame fără cârmaci și 8+1. Aceste 4 titluri supreme, alături de cele 2 titluri olimpice, încheie o carieră sportivă de excepție. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1981) și Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004);

ARMĂȘESCU, MIHAELA (1963), n. în Tomșani, jud. Vâlcea. Canoatoare de performanță. A activat la CSS nr. 1, Clubul *Nautic* ASE, CSU *Construcții* și la CS *Voința* din București. A fost campioană națională. Selecționată în loturile naționale de canotaj în

perioada 1981-1989, campioană balcanică și medaliată la numeroase regate internaționale. A participat la 4 CM și la 2 ediții ale JO, la care a obținut 7 medalii. Debutază în echipajul de 4+1 rame la CM din 1982 (Lucerna), cu care obține medalia de bronz. La CM din 1985 (Hazewinkel) și 1986 (Nottingham), mai câștigă 2 medalii de bronz cu echipajele de 8+1. În 1989 (Bled) intră în posesia medaliei de aur și a titlului de campioană mondială cu echipajul de 8+1, iar la 4 rame fără cârmaci obține medalia de bronz. La JO din 1984, de la Los Angeles și cele din 1988 de la Seul devine vicecampioană

olimpică, câștigând medaliile de argint cu echipajele de 8+1. Maestră Emerită a Sportului.

ATOMULESEI, FLORINA (1985), n. în Târgu Neamț, jud. Neamț. Studii liceale. Canoatoare de performanță. S-a inițiat și pregătit, în canotaj, la liceul teoretic *Traian Lalescu* din Orșova (antrenor Cristian Maliș) începând cu 2002. Până în anul 2005, a participat în

competițiile de seniori cu dublă legitimare, reprezentând și CS *Dinamo* București, club la care s-a transferat în anul 2005. Multiplă campioană națională și numeroase clasări pe locurile II și III în CN de juniori și seniori. Debutază, pe plan internațional, la CM de tineret, în anul 2004 (Poznan), cu medalie de argint, în proba de 4 vâsle. În anul 2005, la CM de tineret, de la Amsterdam, se clasează pe locul al IV-lea la 2 vâsle, iar la CM (Gifu) de seniori pe locul al VII-lea, în aceeași probă. Cucerește titlul de campioană mondială de tineret, în 2006 (Hazewinkel), tot în proba de 4 vâsle. Campioană mondială universitară, cu echipajul 4 vâsle, în anul 2006 (Trakai). Pe parcursul anilor s-a pregătit cu antrenorii M. Roman, V. Măstăcan, I. Șnep. Maestră a Sportului.

AVRAM, ELENA (1954), n. în Dochia-Girov, jud. Neamț. Ofițer, absolventă a Academiei Militare. Activează în SRI, Canoatoare de performanță. A început canotajul în 1972, la Clubul *Ceahlăul* Piatra Neamț, sub îndrumarea antrenorei Garoafa Cantemir, de unde s-a

transferat la CS *Dinamo* București (antrenor Stelian Petrov). În perioada 1975-1978 a activat în cadrul secției de canotaj a CSA *Steaua* București. Campioană națională cu schiful de 8+ (1976) și 4 +1 rame în (1977). Participantă la primul CM, organizat pentru probe feminine în 1974 la Lucerna, obține medalie de bronz la 4+1 rame, iar la edițiile

următoare ale CM mai câștigă 2 medalii de bronz la 8+1 în 1975 (Nottingham) și la 4 rame în 1977 (Amsterdam). La JO din 1976 (Montreal) se clasează pe locul VI, în proba de 8+1. Medaliată cu aur la JB din 1977 la 4+1 rame. În anul 1974 s-a situat pe locul al treilea în topul celor mai valoroși sportivi ai județului Neamț. Maestră a Sportului (1975).

BADEA, IOANA (1964), n. în Odobești, jud. Dâmbovița. Canoatoare de performanță. A activat în canotaj la CSS Știința din Constanța și la Clubul *Steaua* din București (1981-1982). Componentă a loturilor naționale. Campioană națională cu diferite echipaje. Compo-

nentă a loturilor naționale, medaliată la numeroase regate internaționale. Debutază pe plan internațional, la CM din 1983 (Duisburg), unde se clasează pe locul V cu echipajul de 8+1. La JO din 1984 de la Los Angeles a făcut parte din echipajul de 4+1 vâsle, cu care a cucerit medalie de aur. Maestră Emerită a Sportului. Din 1990 s-a stabilit în Franța.

BALABAN (MUNTEANU), IULIANA (1955), n. în București. Canoatoare de performanță. A început să practice canotajul la CS *Metalul* (din 1972, antrenor Stelian Petrov) și CS *Steaua* din București (din 1975, Alexandru Aposteanu). A obținut peste 10 titluri de campioană

națională cu diferite echipaje. A participat la prima ediție a CM organizat pentru probe feminine în 1974 (Lucerna), unde a cucerit medalie de bronz cu echipajul de 8+1, performanță pe care a repetat-o și la CM din 1975 (Nottingham), în aceeași probă. La JO din 1976 (Montreal), se clasează pe locul VI la 8+1. Maestră a Sportului (1975).

BARABAȘ (MIRONCIC), ENIKO (1986), n. în Reghin județul Mureș. Salariată MAPN. Canoatoare de performanță, legitimată la CS *Mureșul* Târgu

Mureș (1999), pe perioada junioratului, având dublă legitimare cu CSA *Steaua* București. Ca senioară din 2004 a concurat pentru CSA *Steaua*. Multiplă campioană națională. Componentă a loturilor reprezentative de junioare, tineret și senioare. Realizează prima performanță notabilă la CM de juniori din 2001 (Duisburg), unde obține medalia de argint (4 vâsle), iar la edițiile din 2002 (Trakai) și 2003 (Atena) câștigă 2 medalii de aur în proba de 8+. La CM de tineret din 2005 (Amsterdam) se clasează pe locul I (4 vâsle). Tot în anul 2005, începe să reprezinte lotul de senioare: CM (Gifu) – medalie de argint (8+); CE 2007 (Poznan) – medalie de argint (4 vâsle); JO în 2008 (Beijing) – medalie de bronz (8+); CE 2008 (Schinias) – medalie de aur (8+); CE 2009 (Brest) – medalie de aur (8+); CM 2009 (Poznan) – medalie de argint (8+). În perioada 2005-2008 participă la 6 concursuri de Cupă Mondială unde se clasează de 3 ori pe locul I, de două ori pe locul al II-lea și o dată pe locul al III-lea în probele de 8+ și 4 vâsle. La loturile naționale s-a pregătit cu antrenorii: N. Gioga, M. Roman, I. Boicu, V. Măstăcan, I. Șnep, M. Zagoni, H. Constantinescu, V. Cochela. Maestră Emerită a Sportului (2006). Decorată cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a cu două barete (2008); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a (2009).

BARCAN (CONSTANTINESCU), DOINA (1953), n. în București. Inginer management agroturistic, absolventă a Facultății de Management Agroturistic Bioterra. Antrenoare de sporturi nautice și natație, absolventă a Școlii postliceale de antrenori. A practicat înotul,

inițiindu-se, de la vârsta de 5 ani, sub îndrumarea antrenorului Alexandru Szatmari. A fost legitimată la secția de înot a CSS nr 2, unde s-a pregătit cu antrenorii Maria Baciș și Alexandru Schmaltzer. S-a clasat pe locurile I-III la CN și unele concursuri internaționale rezervate copiilor și juniorilor, în perioada 1958 – 1967. În continuare, a trecut la caiac tot la CSS nr.2 (1968-1970) pregătindu-se cu

antrenorii Marga Popescu și Nanina Vernescu, de unde s-a transferat la CNU București (1971-1972) avându-l antrenor pe Stavru Teodorov. A obținut 11 titluri de campioană la înot copii și juniori și 5 la caiac juniori. A stabilit 8 recorduri naționale la înot juniori. Selecționată de 5 ori în lotul național de înot juniori și de 2 ori la caiac. Se dedică muncii de antrenor de canotaj la CS *Olimpia* (1976-1979), la CS *Metalul* (1980-1989) și din nou la CS *Olimpia* din 1990. Cu sportivii la a căror pregătire a contribuit în cadrul clubului, a obținut 190 titluri de campioni naționali. Au fost promovați în loturile naționale 125 de sportivi la juniori, 80 la tineret și 30 la seniori. A făcut parte din colectivele tehnice care au pregătit: lotul olimpic de perspectivă băieți (1979); lotul național de junioare (1988 și 1991); lotul național de juniori și junioare (1992 și 1993). Printre sportivii promovați din cadrul clubului s-au aflat cei mai valoroși canotori ai țării care au cucerit numeroase medalii olimpice și mondiale. Bilanțul acestei perioade evidențiază contribuția sa, alături de ceilalți antrenori la obținerea a numeroase medalii de aur, argint și bronz, la JO și CM. Printre autorii acestor rezultate s-au aflat majoritatea canotoarelor noastre fruntașe. În anul 1994, i s-a acordat titlul de Antrenor Emerit. Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (2004).

BARCAN, MIȘU (1954), n. în București. Inginer specializat în inginerie economică și managerială. Studii de specialitate: management; marketing; dezvoltare rurală. Sportiv și antrenor de canotaj. A început să practice canotajul la vârsta de 13 ani la CS *Steaua*, sub îndrumarea antrenorului Carol Vereș. Ulterior s-a transferat la CS *Dinamo*, unde își va continua și activitatea de antrenor. A obținut 4 titluri de campion la juniori și 2 la seniori. Selecționat de 3 ori în lotul de juniori, de 2 ori în cel de tineret și o dată în cel de seniori. Își începe cariera de antrenor la CS *Marina Mangalia* (1974-1975), de unde se transferă la CS *Dinamo* (1975-1990). Ca antrenor la club a contribuit la

pregătirea unor sportivi care au obținut peste 80 de titluri de campioni la juniori și seniori, precum și la promovarea în loturile naționale a 46 juniori, 39 tineri și 24 seniori. A făcut parte din colectivele tehnice care au pregătit loturile olimpice de perspectivă (1974-1975), lotul de juniori și perspectivă olimpică (1976-1979), loturile pentru JO din 1980 și 1984 și pentru CM din 1986. A contribuit la pregătirea sportivilor care, în perioada menționată, au cucerit la JO și CM numeroase medalii de aur, argint și bronz. Din 1996, îndeplinește funcția de președinte al secției de canotaj a CS *Olimpia*. După anul 1990, a participat la numeroase acțiuni politice și sociale printre care: Președinte al Uniunii Patronatului Român Creștin Democrat; Expert parlamentar cabinet senator Corneliu Coposu; membru al colectivului care a elaborat Legea Sportului; membru fondator al Fundației *Corneliu Coposu*; membru fondator al Fundației *Sporturilor Nautice*; promovarea unor acțiuni sportive pe plan intern și internațional, sponsorizarea procurării de ambarcațiuni și amenajarea spațiilor de pregătire și cazare pentru sportivi. Activitatea sa a fost recompensată cu diferite diplome și distincții ale unor organizații și fundații naționale și internaționale. În anul 2000, i s-a acordat titlul de Antrenor Emerit.

BARCANY, PALL (1911–2008), n. în București. A activat din 1937 la asociațiile sportive *Metropola* și *Gaz Electrica*. În 1939, obține titlul de campion național de juniori la schif simplu. Următoarele titluri de campion național, la categoria elită, le-a realizat în 1945 și 1946, la dublu vâsle. A concurat până la vârsta de 42 de ani. A profesat ca antrenor la AS *Energia* și la cluburile sportive *Metalul*, *Școlar*, *Știința*, *Dinamo* și *Viitorul*. La Clubul *Dinamo* (1965-1973) a lucrat împreună cu antrenorii Dumitru Popa și Stelian Petrov, contribuind la realizarea unor performanțe de prestigiu. A contribuit la obținerea a 12 titluri de campion național la juniori și peste 50 la seniori. Antrenor Emerit din 1969. A desfășurat o activitate

deosebit de apreciată în domeniul selecției, formării și promovării elementelor de perspectivă, care au continuat pregătirea în diferite secții de canotaj și în loturile naționale. Au fost promovați în loturile naționale peste 35 de seniori, 50 de senioare și 10 juniori. A participat la selecțiile organizate de FR Canotaj, care s-au soldat cu organizarea la CS *Viitorul*, sub conducerea unui colectiv de antrenori, a unui lot feminin de perspectivă, din care 9 sportive de mare valoare au fost promovate în lotul național. A făcut parte din colectivele tehnice ale loturilor naționale feminine de perspectivă (1955-1960, 1964-1965) și masculine (1966-1972), precum și al lotului feminin de perspectivă de la Clubul *Viitorul*. Arbitru de canotaj. Contribuția sa în ceea ce privește selecția, îndrumarea, sprijinul, pregătirea sau promovarea unor sportivi sunt confirmate de rezultatele deosebite obținute de aceștia, printre care : Radu Nicolae, Ion Boicu, Emilia Rigard, Stela Stanciu, Titina Sălceanu, Magda Jifcu, Mitana Florea-Botez, Maria Hublea, Maria Marton, Doina Bălașa, Ștefania Ionescu, Lucia Gănescu, Dumitru Grumezescu, Gheorghe Moldoveanu, Dumitru Ivanov, Florica Szilaghi, Sofia Banovici, Florica Bucur, Sanda Toma. A mai îndeplinit numeroase funcții și sarcini obștești, printre care : președintele AS *Energia* ; membru al FR de Sporturi Nautice ; membru al Biroului OSP ; salariat la serviciul de propagandă din UCFS ; director la tabere de canotaj. Pentru activitatea desfășurată, a fost decorat cu medalia *Meritul Sportiv* clasa I și a primit numeroase diplome de merit, titlul de Membru de Onoare a FR Canotaj. A contribuit la realizarea primelor simulatoare mecanice, folosite în pregătirea sportivilor. Decorat cu Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1968).

BATSCHI, REINHOLD (1942), n. în com. Sânpetru, jud. Brașov. Sportiv de performanță, practicant al canotajului. Antrenor de canotaj, absolvent al Școlii de antrenori, care a funcționat pe lângă ICF. A început să practice canotajul relativ târziu, la

20 de ani, fiind selecționat în timpul efectuării stagiului militar. A fost legitimat la CS “Dinamo” București, unde s-a pregătit cu antrenorul Dumitru Popa. În perioada 1964-1969, a avut o activitate deosebit de intensă pe plan intern și internațional. Câștigă titlurile de campion național, reprezentând CS “Dinamo”, în proba de 2+1 (R. Batschi, P.Ceapura și Gh.Gheorghiu - cr.) în 1964, 1965 și 1966. În 1967, devine campion național cu echipajul 8+1, iar în 1968, cucerește 2 titluri la 4+1 și 4 fără cârmaci. În 1969 obține ultimul său titlu național la 4+1. Component al lotului național, participă la diferite regate internaționale, la CE și JO. Prima sa performanță semnificativă, obținută pe plan internațional, a fost clasarea pe locul al IV-lea la CE din 1965 (Duisburg), la 2+1, în echipă cu Petre Ceapura, pentru ca la ediția din 1967 a CE organizate în Vichy, să cucerească prima sa medalie – bronz – în proba 4+1 (R.Batschi, P.Ceapura, E.Stratan, Șt. Tudor, Ladislau Lovsensi - cr.). În 1968, participă la JO, de la Mexic, unde se clasează pe locul al VII-lea la 4+1. În anul 1969, se retrage din activitatea competițională, începându-și cariera de antrenor, ca angajat la CS “Dinamo”, având în responsabilitate pregătirea juniorilor, misiune de care s-a achitat onorabil, dovedindu-și atât atracția, cât și calitățile pentru această meserie. Din 1974, avea să-și continue cariera de antrenor în alte țări. Stabilite în RFG, primește o serie de contracte, fiind numit antrenor șef, ca angajat al Senatului General al Berlinului de Vest la Centrul de Canotaj. În această funcție, a avut realizări deosebite contribuind la obținerea a 3 medalii de către canotorii germani la CM din 1975, precum și la cele 2 medalii de bronz de la JO din 1976. Din 1978, i se oferă un alt contract, de către Comitetul Olimpic din Australia, în urma căruia a fost numit antrenor principal al lotului australian de canotaj, în perioada 1979-2000 îndeplinind și funcția de director național și antrenor șef la loturile olimpice. Ca demn coordonator al prestigioasei școli românești de canotaj, unde s-a format, și a bogatei experiențe acumulate, a avut contribuții majore în perfecționarea metodologiei de pregătire, în

formarea unor noi promoții de antrenori și în activitățile de selecție și pregătire a loturilor naționale. Din 1985, se stabilește în Canberra, unde la Institutul de Sport va primi noi și importante responsabilități, ca antrenor principal și selecționar național atât la fete, cât și la băieți. De numele său, se leagă și realizările unor valoroși canotori medaliați la JO și CM. Majoritatea medaliatilor la JO, în perioada 1984-2000 au aparținut Institutului de Sport, unde antrenor principal a fost R. Batschi. Pentru toate realizările sale, Forurile sportive din Australia i-au acordat numeroase distincții. Pe parcursul anilor, a primit din partea țărilor unde a activat și al unor Organisme internaționale următoarele distincții: Maestru al Sportului (1970), Antrenor de Onoare în Germania (1975), membru al “Hall of Fame” (1987); membru al Ordinului Australiei (1987).

BAZON (CHELARIU), ADRIANA (1963), n. în com. Pădureni, jud. Botoșani. Canoatoare de performanță. Ofițer MI. A activat la cluburile sportive *Viitorul* și *Dinamo* București. Peste 10 ani a fost selecționată consecutiv în echipele reprezentative. Debut

tează în activitatea competițională internațională în 1981, la CM (Pancearevo) de juniori, unde cucerește medalia de aur la schif simplu. A participat la 5 CM și la 3 ediții ale JO, câștigând 10 medalii, din care 3 de aur. A fost componentă a echipajelor care au cucerit 3 titluri de campioane mondiale și medaliile de aur în 1987 (Copenhaga), la 4+1 rame și 8+1, precum și în 1989 (Bled) la 8+1. A mai obținut 4 medalii de bronz, la CM din anii 1985 (Hazewinkel), 1986 (Nottingham) și 1991 (Viena) la 8+1 și în 1989 (Bled) la 4 rame. La JO din 1984 (Los Angeles), 1988 (Seul) și 1992 (Barcelona), cucerește 3 medalii de argint în proba de 8+1. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a cu 2 barete (2004).

BĂDIȚĂ (SCURTU), ELENA-ALINA (1976), n. în com. Liteni, jud. Suceava. Profesoara de educației fizică și sport, absolventă a FEFS din cadrul Universității Bacău, promoția 2005 și a masteratului (2006). Funcționar public cu statut special – inspector de poliție.

Canotoare de performanță. Și-a început activitatea în canotaj la CS *Faur (Metalul)* București (1994), sub îndrumarea antrenoarei Anișoara Oprea. Din anul 1998, a reprezentat în competiții CS *Dinamo* București (antrenor Grigore Florian). Multiplă campioană națională la junioare și senioare. Componentă a loturilor naționale. Debutează la CM de tineret, 1998 (Ioanina), în proba de schif simplu categoria ușoară (locul al XI-lea). La CM de seniori din 2001 (Lucerna) se clasează pe locul al V-lea, în proba de 2 rame fără cârmaci categoria ușoară, iar la ediția din 2003 (Milano) cucerește titlul de campioană mondială, în aceeași probă. La Cupa Mondială din 2001 s-a clasat pe locul I în proba de 2 vâsle categoria ușoară. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii: N. Gioga și M. Roman. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu Ordinul *Virtutea Militară* clasa a III-a (2001).

BĂHNĂREL, SORIN (1981), n. în Iași. Profesor de educație fizică și sport. Antrenor de canotaj. Canotor de performanță. Și-a început activitatea, la CSȘ *Marina* din Orșova, club pe care l-a reprezentat în competițiile de juniori din 1996. Din 1999, a participat în competiții

și pentru CS *Dinamo*. Multiplu campion național la juniori și tineret. Se remarcă la CM de juniori din 1997 (Hazewinkel), unde cucerește 2 medalii de aur în probele 4+ și 8+, precum și la ediția din 1998 (Ottensheim) cu medalie de bronz la 8+ și de aur la 4-. Dublu campion balcanic la juniori (4- și 8+) în anul 1998. După retragerea din activitatea competițională, s-a dedicat muncii de antrenor, având

realizări deosebite în selecția, pregătirea și afirmarea unor sportivi valoroși. Dintre momentele semnificative din activitatea sa de antrenor sunt de reținut: antrenor secund la lotul național de juniori 2 (2004-2006); antrenor principal la Centrul Național Olimpic pentru juniori, de la Iași (2006-2009); antrenor secund la lotul național de junioare (2006-2009); antrenor în colectivul tehnic de pregătire al lotului olimpic (din 2009). Printre sportivii la a căror pregătire, promovare și afirmare a contribuit, se află: Irina Dorneanu – medaliată cu argint la CM de juniori (2008) și cu bronz la CM de tineret și CE de seniori din 2009; Mihaela Petrila – medaliată cu aur la CM de juniori din 2009; Geanina Zlăvog – medaliată cu argint la CM de juniori din 2008.

BĂLAN, ANTONICĂ (1932), n. în Craiova, jud. Dolj. Profesor de educație fizică, absolvent al ICF din București, promoția 1955. A activat ca sportiv la cluburile Știința (1952-1955) și *Dinamo* (1955-1958), obținând 4 titluri de campion național. Între 1953-1957, a fost selecționat în loturile naționale cu care a participat la 4

regate internaționale, unde a cucerit 3 medalii de aur și una de argint, iar în 1957, la Festivalul Mondial al Tineretului din Polonia, a intrat în posesia medaliei de argint. A activat ca antrenor în colectivele tehnice ale loturilor naționale de juniori (1959) și al lotului olimpic de canotaj masculin (1963-1964), contribuind la buna pregătire a acestora. În perioada 1960-1962, a îndeplinit funcția de secretar la CS Știința București, etapă care a coincis cu afirmarea sportivilor din acest club pe plan internațional. În perioada 1962-1968, a fost promovat în funcția de secretar general al FR de Sporturi Nautice (din 1967 de Canotaj), contribuind la buna pregătire și reprezentare pe plan internațional a canotajului, kaiacului și canoei (până în 1967, aceste sporturi au făcut parte din aceeași federație). Astfel, sportivii din loturile de canotaj și kaiac-canoe au obținut în această etapă, peste 17 titluri și alte numeroase medalii la CE, CM și JO. În perioada 1967-1970, a

activat ca arbitru internațional de canotaj, oficiind în peste 20 de curse, la diferite regate internaționale și la CE. Între 1957-1990, își desfășoară activitatea ca profesor de educație fizică la Universitatea din București; începând din 1985 a îndeplinit funcția de șef al catedrei de educație fizică. A publicat 25 de lucrări științifice în revistele de specialitate, privind pregătirea performanței sportive în canotaj. Între 1968-1990, a îndeplinit funcția de președinte al Comisiei de Sporturi Nautice, organizată pe Centrul Universitar București. Maestru al Sportului.

BĂLAN, CONSTANTIN (1981), n. în Dorohoi. Canotor de performanță. Și-a început activitatea în anul 1995, reprezentând CSS-LPS din Constanța. Din anul 2000, s-a transferat la CS *Dinamo* București (antrenor Florian Grigore). Multiplu campion și medaliat la CN de juniori, tineret și seniori. După o evoluție mai puțin reușită la CM de juniori din 1998 (Ottensheim) - locul al XII-lea la 4x, la ediția din 1999 (Plovdiv) obține medalia de bronz la 8+. La CM de tineret înregistrează următoarele rezultate: 2000 (Copenhaga) – locul al V-lea la 4-; 2001 (Ottensheim) - medalie de bronz la 4-; 2002 (Genoa) – medalie de aur în aceeași probă. În 2004, participă la CM de seniori, de la Banyoles, unde se clasează pe locul al XI-lea la 2+.

BĂLAN (BULUGIOIU), SONIA (1934), n. în Câmpulung, jud. Argeș. Profesoară de educație fizică, absolventă a ICF din București. A activat la cluburile sportive Știința ICF și *Dinamo* București. A obținut 7 titluri de campioană națională cu diferite echipaje. Medaliată la nume-

roase regate internaționale. Medalie de aur cu echipajul de 8+1 în 1956, la regata Grunau. A participat la 6 ediții ale CE, în perioada 1954-1960, când nu se organizau CM și a obținut 4 medalii de argint și 3 de bronz. A contribuit la cucerirea primei medalii de argint în proba de 8+1, pentru canotajul feminin românesc, la CE din 1954 (Amsterdam). Tot în echipajele de 8+1, a mai obținut 3 medalii de

argint la CE din 1955 (Snagov), 1956 (Bled) și 1961 (Praga, la 4+), iar la edițiile din 1957 (Duisburg), 1958 (Poznan) și 1960 (Londra), 3 medalii de bronz. Maestră a Sportului.

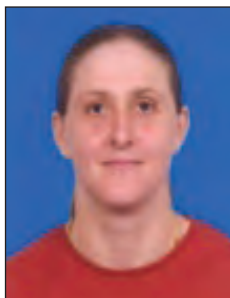
BĂLAȘA, VIOLETA DOINA (1944), n. în București. Canotoare de performanță. Profesoară de educație fizică, absolventă a ICF în 1967. A activat la CS Știința și la Clubul *Nautic* Universitar din București, reușind să cucerească 12 titluri de campioană națională. În perioada 1965-1971, când nu se organizau CM, a fost selecționată în echipele reprezentative feminine de canotaj cu care a participat la 6 ediții ale CE, unde a obținut 4 medalii de argint în proba de 4+1 rame 1965 (Duisburg), 1968 (Berlin) și 1971 (Copenhaga) și 8+1 (1968), precum și 3 medalii de bronz la 8+1 - 1967 (Vichy), 1969 (Klagenfurt) și 1970 (Tata). Din anul 1972, a activat ca antrenor de canotaj, fiind încadrată ca profesor la catedra de canotaj a CSS nr. 1 din București. Între 1973-1982, a obținut cu sportivii pe care i-a pregătit 16 titluri de campion național de juniori și medalii la diferite competiții internaționale cu sportivii promovați în loturile naționale de juniori. A făcut parte din colectivele tehnice care au pregătit în 1976 lotul de junioare, în 1981 și 1983 lotul de juniori și junioare, între 1984-1989 lotul olimpic feminin, în 1990 lotul de junioare, între 1991-1995 lotul olimpic masculin, în 1996 lotul de juniori și junioare, aducându-și contribuția la afirmarea canotajului românesc pe plan internațional, prin obținerea a numeroase medalii la CM de juniori și seniori, precum și la JO. Începând din 1997, a îndeplinit pe lângă atribuțiile de antrenor principal la băieți și funcția de antrenor federal. Cu lotul masculin, la a cărui pregătire a contribuit, a obținut: o medalie de argint la CM din 1991; câte o medalie de aur, argint și bronz la JO din 1992; o medalie de argint la CM din 1993; o medalie de aur și una de bronz la CM din 1994; la CM din 1997, o medalie de argint la 8+1 și o medalie de bronz la 4 rame. La CM din 1998 lotul masculin intră în posesia medaliei de bronz la 8+1, iar în 1999 a unei medalii de bronz la 4+1. La JO de la Sydney 2000, echipajul de 8+1, s-a clasat pe locul VI. În perioada 1974-1977, a participat la cursurile de antrenori de canotaj,

organizate de Federația Franceză de Canotaj. A fost membră a Biroului FR Canotaj. Maestră a Sportului (1965). Antrenoare Emerită (1991). În anul 2000 i s-a conferit Medalia Națională *Pentru Merit* clasa I, iar în anul 2004 cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a cu 2 barete.

BĂNICĂ, ANDREI-NICOLAE (1977), n. în Constanța. Între 1990-1992, a practicat voleiul la CSȘ din Blaj. În 1992 a început canotajul la CSȘ *Marina* Orșova (antrenor Petre Goliciu), până în 1996, când sa transferat la CS *Dinamo*, iar din 1999 la CS *Olimpia* București.

A fost selecționat în loturile naționale de juniori (1992-1995) și de seniori (din 1996). A câștigat 10 titluri de campion național la juniori și 7 la seniori. Pe plan internațional a debutat la CM de juniori în anul 1994 (München) cucerind medalia de aur în proba de 4+1, iar la ediția din 1995 (Poznan) s-a clasat pe locul IV în aceeași probă. În 1997 (Milano), la CM de tineret a câștigat medalia de aur în componența echipajului de 4 rame fără cârmaci. La CM de seniori a obținut următoarele performanțe; medalie de bronz în 1998 (Köln) la 8+1; locul IV în 1999 (St. Catharines) - 8+1; medalie de aur în 2001 (Lucerna) la 8+1. La JO s-a clasat pe locul VII în 1996 (Atlanta) și pe locul VI în 2000 (Sydney) la 8+1. De 4 ori campion balcanic în 1994 și 1995. La Cupa Mondială, în proba de 8+1 s-a clasat pe locurile: II în 1997; I în 1998 și 1999; IV în 2000; III în 2001. Maestru Emerit al Sportului. În anul 2003 a plecat în Spania unde a intrat în afaceri.

BĂĂRĂSCU (CHIRIȚĂ), AURICA (1974), n. în Nicorești, jud. Galați. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS – Universitatea Bacău, promoția 2001. Ofițer MApN – CSA *Steaua*. Canoatoare de performanță, legitimată la CSA *Steaua* București (din

1992). Multiplă campioană națională, între 1993-2002 a obținut 23 de titluri de campioană națională. Componentă a loturilor reprezentative de tineret și seniori. Medaliată cu argint la CM de tineret din 1996 (Hazewinkel), în proba de 2 vâsle. Participantă la 5 CM, cu contribuții deosebite la cucerirea medaliei de aur, la 8+, în 1999 (St. Catharines), a celei de bronz, la 4 rame fără cârmaci – în 2000 (Zagreb), și a celor 3 medalii de argint, la 8+, în 2001 (Lucerna), 2003 (Milano) și 2007 (München). Participantă la JO din 2000 (Sydney), se clasează pe locul al IX-lea la proba de 4 vâsle, iar la ediția din 2004 (Atena) – cucerește medalia de aur și titlul de campioană olimpică, cu echipajul 8+. La CE din 2007 (Poznan), a cucerit medalia de aur, tot cu echipajul de 8+. La concursurile de Cupă Mondială a obținut 5 medalii (2 aur, 2 argint, 1 bronz). La loturile naționale s-a pregătit cu antrenorii: N. Gioga, M. Roman, I. Boicu, V. Măstăcan, I. Șnep și M. Zagoni. Maestră Emerită a Sportului (1999). Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I, în anul 2004.

BENEDEK (BARDAȘ), DOINA (1950), n. în com. Inand, jud. Bihor. Studii liceale. Antrenoare de canotaj. Canoatoare de performanță. Debutază în anul 1963, la CS *CFR* Timișoara, continuându-și apoi activitatea de canotaj la Clubul *Voința*, din același oraș. Parti-

cipă la 4 CE în perioada când nu se organizau CM de canotaj, cucerind 2 medalii de argint în 1968 (Berlin) (8+1) și 1969 (Klagenfurt) (4+1 vâsle), medalia de bronz în 1970 (Tata) (8+1), iar la ediția din 1971 (Copenhaga), medalia de aur și titlul european, în echipajul de 4+1 vâsle. Participantă la primul CM de canotaj, organizat pentru probele feminine, în 1974 la Lucerna, unde a obținut medalia de argint în echipajul de 4+1 vâsle. După retragerea din activitatea de performanță, s-a dedicat muncii de antrenor. A activat peste 20 de ani, ca antrenor de canotaj la *Voința* Timișoara, fiind unul dintre factorii care a contribuit la păstrarea unui nucleu valoros de canotaj în acest oraș, de unde au fost

promovați mulți sportivi care s-au impus în acest sport. Dintre aceștia, se remarcă în mod deosebit canotoarele Aneta Matei – medaliată la CM și CE, Maria Sava – dublă campioană mondială, Camelia Macoviciuc – *campioană olimpică*. În 1980, a făcut parte din colectivul de antrenori care a pregătit lotul național de juniori, iar în 1991-1992 din colectivul care a pregătit lotul național feminin de tineret. Maestră Emerită a Sportului. Antrenoare Emerită (1991). Pe parcursul anilor, a îndeplinit funcția de președinte și apoi de director al CS *Voința* Timișoara.

BENEDEK, ZOLTAN – PAVEL (1929-2004). A absolvent al Institutului de Cultură Fizică (ICF) promoția 1954, cu specializarea sporturi nautice și natație. În anul III de facultate a urmat și cursurile de antrenori. Între anii 1947-1949 devine campion național la trei Regate de canotaj, desfășurate la Timișoara. Între 1950-1954 cucerește, sub culorile clubului sportiv CC *Armata* București, șapte titluri de campion național la canotaj. În 1953 devine vice-campion mondial Universitar la același sport. Între anii 1952-1961 și 1963-1968, a fost antrenor principal la CC *Armata* București, și-a desfășurat activitatea numai la nivelul seniorilor. Împreună cu ceilalți antrenori ai secției a contribuit la câștigarea unui număr de 54 de titluri de campioni naționali, în perioadele amintite. Pe plan internațional a contribuit la pregătirea sportivilor: Carol Vereș, Ștefan Kurecska, Gheorghe Rifelt, Iuliu Sehovitz, Ioan Voicu, Ioan Bulugioiu, Petre Milincovici, Carol Kiss – medaliați la CM și CE. Între 1959-1964 antrenor la Clubul sportiv *Olimpia* București. Din 1958 și până în 1968, a funcționat și în învățământ, ca profesor de educație fizică la Liceul *Gh. Lazăr* din București. Din 1968 a ocupat următoarele funcții de conducere în rețeaua învățământului : Director la Școala Sportivă de Atletism București (1968-1972), Președinte la Clubul Athletic Universitar București (1972-1974). Se mută apoi la Liceul teoretic din Orșova unde devine director și profesor de canotaj, la clasele cu program de educație fizică, între anii 1974-1978. În 1978 revine în București și este numit Director la Liceul *Dimitrie Bolintineanu*, la clasele cu program special de natație

și polo, până în 1986. În perioada 1986-1994 funcționează la Timișoara ca profesor de educație fizică la Liceul *Nikollaus Lenau*. Între anii 1952-1968 a fost membru al Colegiului Central al Antrenorilor al Federației Române de Canotaj și o perioadă îndelungată antrenor al lotului național. În 1991, a fost desemnat Președinte al Ligii de Vest al secțiilor de canotaj din orașele Arad, Deva, Orșova, Timișoara și Târgu Mureș până în anul 2001. A publicat 50 de articole de specialitate și a susținut peste 20 de comunicări științifice. Maestru a Sportului (1952). În 1976 este declarat Profesor Emerit, iar în 1991 obține titlul de Antrenor Emerit.

BERTEANU (PELIN), NATALIA (1973), n. în Ivești, jud. Galați. Profesor de educație fizică și sport, absolventă a IEFS din cadrul Universității Bacău. Canotoare de performanță. A activat la CSA *Steaua*, în perioada 1995-2003, sub îndrumarea antrenorilor Nicolae Gioga și Veronica Cochela. În intervalul 1995-2001, a obținut 13 titluri de campioană națională. Contribuția sa la reprezentarea canotajului feminin românesc, pe plan internațional este reprezentată de următoarele rezultate: CM de tineret din 1995 (Gröningen) – medalie de aur la 4x; CM de seniori din 2001(Lucerna) – medalie de argint la 8+; clasarea pe locul al II-lea la concursul de Cupă Mondială din 2002. Maestră Emerită a Sportului (2002).

BOIA, MARIN (1948), n. în com. Hotarele, jud. Giurgiu. Profesor de educație fizică, absolvent al Facultății de Educație Fizică a Institutului Pedagogic de 3 ani, București. A activat începând din anul 1969, la CSS *Triumf* ca antrenor de canotaj, ca metodist, iar din 1997 ca președinte al acestei unități sportive, cu rezultate semnificative în selecția, pregătirea și promovarea unor sportivi valoroși în loturile naționale. Cu sportivii juniori pe care i-a pregătit, a obținut 35 de titluri de campion național, 18 dintre aceștia fiind promovați în loturile naționale de

juniori. În anii 1983 și 1984, a activat ca antrenor în colectivul tehnic al lotului olimpic masculin care, în 1984 la Los Angeles, a cucerit o medalie de aur și una de argint. Ca antrenor la lotul național de juniori, și-a adus contribuția la obținerea unei medalii de aur și a unei medalii de argint, la CM de juniori de la Brandenburg (1985). Printre sportivii la a căror pregătire a contribuit în anumite perioade, care au cucerit titluri și medalii la JO și la CM, se numără canotori fruntași ca: Petre Iosub, Valer Toma, Vasile Tomoiagă, Dragoș Neagu, Ioan Șnep, Dumitru Răducanu și alții. A oficiat ca arbitru la numeroase competiții cu caracter național. Pe parcursul anilor, a fost membru al Biroului FR Canotaj. În perioada 2003-2004, a îndeplinit funcția de Secretar general al FR de Canotaj. Din anul 2004 a fost numit director general la CSȘ Triumf București. Antrenor Emerit (1994). În anul 2000, i s-a conferit Medalia Națională *Serviciul Credincios* clasa a III-a, iar în 2004, Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a.

BOICU, ION (1934), n. în Donduș ani, azi în Republica Moldova. Profesor de educație fizică, absolvent al ICF din București. A activat ca sportiv la cluburile Știința, ICF, CCA (1957-1959) și Știința București. În 1951, la 17 ani, obține primul titlu de campion național la juniori, cu echipajul de 4+1, iar în 1952 pe cel de vicecampion la 8+1, la aceeași categorie de vârstă. În perioada 1955-1962, mai cucerește 6 titluri de campion național de seniori, la 4+1 rame. A fost selecționat în loturile naționale de canotaj între 1953- 1963, participând la diferite regate internaționale și competiții oficiale. La Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților din 1955 de la Varșovia, obține medalia de bronz. La CE din 1958 (Poznan) devine vicecampion european cu echipajul de 4+1 rame, iar în 1959 (Macon) – nu s-a calificat în fazele superioare. A desfășurat activitate didactică în învățământul superior la *Institutul Pedagogic*, Universitatea București, între 1963-1975, IEFS între 1976- 1978, iar din 1978 la ASE, ajungând la gradul

de conferențiar universitar. Ca antrenor la cluburile Știința, *Nautic Universitar*, *Nautic ASE*, a contribuit la pregătirea unor sportivi care au devenit campioni naționali la juniori și seniori. A participat la mai multe acțiuni de selecție, contribuind la promovarea unor sportivi valoroși în canotajul de performanță. A contribuit la selecția, pregătirea și promovarea a peste 50 de sportivi în loturile naționale de juniori, tineret și seniori. Ca antrenor al loturilor reprezentative a avut diferite responsabilități: 1964-1966 – antrenorul lotului de tineret băieți; 1967-1970, a fost component al colectivului de tehnicieni care a pregătit lotul feminin; 1971 – s-a ocupat în cadrul lotului feminin de pregătirea sportivelor din grupa de *rame*, iar între 1972-1973 a celor din grupa de *vâsle*; 1977-1984 – în colectivul de antrenori la lotul feminin; 1985-1988 - antrenor principal la lotul feminin; 1995-1997 – în colectivul de antrenori la lotul feminin. În activitatea desfășurată în cadrul loturilor olimpice și naționale, direct sau în calitate de component al colectivelor tehnice, alături de alți reputați antrenori, a adus o contribuție deosebită la cucerirea a numeroase titluri și medalii la CM și JO și la afirmarea unor sportivi, printre care: Mărioara Sângeorzan, Maria Macoviciuc, Maria Micșa, Elisabeta Lazăr, Rodica Arba, Adriana Bazon, Constanța Burcă, Sofia Corban, Maria Fricioiu, Olga Homeghi, Elisabeta Lipă, Marioara Popescu, Doina Ciucanu, Sanda Toma, Valeria Răcilă, Marlena Zagoni, Camelia Macoviciuc, Doina Spircu, Viorica Susanu, Liliana Gafencu ș.a. Revenirea la lot în 1995 și pregătirea directă a echipajului de 8+1 s-a soldat cu cucerirea titlului olimpic în 1996 la Atlanta. Pe linie didactică a prezentat peste 25 de comunicări privind dezvoltarea capacității fizice a studenților. A contribuit direct la elaborarea programelor și planurilor de pregătire ale loturilor naționale de canotaj și la realizarea unor studii care vizau perfecționarea procesului de selecție și pregătire a sportivilor de performanță în canotaj. A fost membru al Colegiului Central al Antrenorilor și a făcut parte din Biroul FR Canotaj. Maestru al Sportului (1957). Antrenor emerit (1981). A fost decorat cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a (1981) și Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

BOICU (UNTARU), TEODORA (1947), n. în București. Profesoară de educație fizică, absolventă a IEFS din București. A activat la cluburile sportive Știința și *Nautic Universitar* din București. Multiplă campioană națională cu diferite echipe și medaliată la nume-

roase regate internaționale. Între 1967-1973, când nu se organizau CM, a participat la 5 ediții ale CE, obținând 6 medalii, între care și un titlu continental. La CE din 1967 (Vichy), câștigă 2 medalii de bronz cu echipajele de 4+1 rame și 8+1, în 1970 (Tata), o medalie de bronz la 8+1, iar în 1971 (Copenhaga) este medaliată cu argint, la 4+1 rame. La CE din 1972 (Brandenburg) se afirmă cu echipajul de 4+1 vâsle, care cucerește medalia de aur și titlul de campioană europeană, iar la ediția din 1973 (Moscova), intră în posesia medaliilor de argint, în aceeași probă. La prima ediție a CM pentru canotajul feminin, din 1974 de la Lucerna, cucerește medalia de argint la 4+1 vâsle. Maestră a Sportului și Maestră Emerită a Sportului.

BORISOV (GURĂU), ȘTEFANIA (1934), n. în București. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a ICF. Debutază în canotaj în 1951. A activat la cluburile sportive *Dinamo*, *Metalul* și *Voința* din București. Peste 17 ani de activitate în cadrul loturilor naționale

între 1955-1971, pe postul de cârmaci. În perioada în care nu se organizau CM, a reprezentat România la 17 CE, cucerind 27 de medalii, din care 4 de aur, 12 de argint și 11 de bronz. A condus echipajul de 4+1 rame, care, în 1962 (Berlin), a cucerit prima medalie de aur și titlul european pentru canotajul feminin românesc. Celelalte 3 titluri continentale le-a obținut, la 4+1 vâsle, la CE din 1968 (Berlin), 1970 (Tata), și 1971 (Copenhaga). Medalii de argint a câștigat: în 1955 (Snagov) la 4+1 vâsle și 4+1 rame; în 1958 (Poznan) și 1959 (Macon) la

4+1 rame; în 1960 (Londra) la 4+1 vâsle și 4+1 rame; în 1961 (Praga), 1963 (Moscova), 1965 (Duisburg), 1966 (Amsterdam) și 1968 (Berlin) la 4+1 rame; în 1969 (Klagenfurt) la 4+1 vâsle. Medalii de bronz a obținut: în 1956 (Bled) la 4+1 vâsle și la 4+1 rame; 1958 și 1961 la 8+1; în 1962 (Berlin) la 4+1 vâsle; în 1964 (Amsterdam) la 4+1 rame; în 1965 la 8+1; în 1966 la 4+1 vâsle; în 1967 (Vichy) la 4+1 rame și la 8+1; în 1971 (Copenhaga) la 8+1. Maestră a Sportului și Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu *Ordinul Muncii* clasa a III-a (1963).

BOTEZ (FLOREA), MITANA (1945), n. în București. A început să practice canotajul în 1962. A activat la cluburile *Metalul* și *Voința* din București. A fost multiplă campioană națională în echipajul de 4+1 vâsle. În perioada 1968-1971, când nu se organizau CM, a

participat la 4 ediții ale CE, cucerind în proba de 4+1 vâsle 3 medalii de aur și titlurile de campioană europeană, în anii 1968 (Berlin), 1970 (Tata) și 1971 (Copenhaga), iar în 1969 (Klagenfurt), medalia de argint. Maestră a Sportului și Maestră Emerită a Sportului.

BULIE (BOBEICĂ), IULIA (1967), n. în com. Gorbănești, jud. Botoșani. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS din Bacău. Debutază în activitatea sportivă la vârsta de 17 ani. A activat la cluburile sportive *Metalul* și *Dinamo* din București.

Peste 10 ani de selecționări consecutive în echipajele reprezentative. Cucerește 3 titluri supreme și medaliile de aur la CM (Barrington) din 1990, în probele de 4 rame și 8+1, precum și la cele din 1993 (Račice), în echipajul de 8+1. Tot la CM mai obține: 2 medalii de argint în 1994 (Indianapolis) la 2 rame și în 1995 (Tampere) la 8+1; 2 medalii de bronz în 1991 (Viena) și 1994

(Indianapolis) la 8+1. Participă la JO din anul 1992 (Barcelona), în echipajul de 8+1, cu care cucerește medalia de argint. Maestră Emerită a Sportului.

BULUGIOIU, ION (1934), n. În Videle, jud. Teleorman. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al ICF din București, promoția 1956. Profesor universitar (1991). A activat ca sportiv la Clubul Știința ICF și CCA București (1957-1959). A obținut 8 titluri de campion

național. Component al lotului național de canotaj, între 1954-1960, medaliat la diferite regate internaționale. În echipajele de 4+1 rame cucerește: medalia de bronz în 1957, la Festivalul Mondial al Tineretului din Polonia; medalia de argint în 1958, la CE de la Poznan (Polonia); locul II în semifinale la CE din 1959, de la Macon (Franța). A profesat ca antrenor la Clubul *Nautic Universitar* în perioada 1961-1973. Cu sportivii pregătiți, a obținut 22 de titluri de campion național, mulți dintre aceștia fiind promovați în loturile naționale. A fost unul dintre promotorii și sprijinatorii practicării canotajului în mediul universitar. A desfășurat o activitate cu rezultate deosebite ca antrenor în cadrul loturilor naționale: între 1961-1965 la lotul de fete; între 1963-1964 la lotul de băieți; între 1966-1967 la lotul de tineret (fete); între 1968-1972 la lotul național de fete. În această perioadă, când nu se organizau CM, prin efortul și competența antrenorilor de la loturile naționale și cu sprijinul celor de la cluburi, canotajul românesc se afirmă puternic la CE, cucerind în 1962, la Berlin, medalia de aur și primul titlu continental la 4+1 rame fete. Tot la CE se mai obțin medalii de aur în 1968 (Berlin), în 1970 (Tata –Ungaria), în 1971 (Copenhaga), toate cu echipajele feminine de 4+1 vâsle, precum și numeroase alte medalii de argint și de bronz, obținute în diferite probe. Dintre activitățile desfășurate pe linie universitară, pot fi subliniate următoarele: cadru didactic și șeful catedrei de educație fizică și sport la Universitatea Politehnică București; membru în Senatul Institutului Politehnic și în Consiliul Profesoral al Facultății de

Electrotehnică –Energetică; membru în Comisia Națională de Atestare și vicepreședinte al Comisiei Naționale de Educație Fizică și Sport din cadrul Ministerului Învățământului; membru în Asociația Internațională a Cercetătorilor în domeniul Educației Fizice și Sportului, cu sediul la Paris; corespondent pentru străinătate la revista editată de această asociație. A publicat 6 lucrări și a prezentat 24 de comunicări științifice, în diferite sesiuni, din care 3 internaționale. A participat la elaborarea a 7 lucrări pe bază de convenție cu Ministerul Învățământului, dintre care la 3 a fost coordonator pe țară. A primit diplome ale diferitelor organizații sportive și studențești, calitatea de membru de onoare a FR Canotaj și alte distincții. A fost membru al Biroului federal. Mastru al Sportului (1957). Antrenor emerit (1969). Pentru contribuția deosebită la dezvoltarea sportului românesc și a canotajului, în special, i s-au conferit *Ordinul Muncii* clasa a III-a (1963).

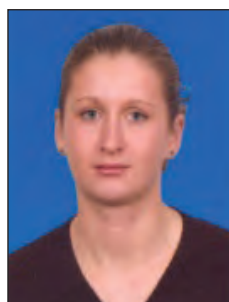
BULUGIOIU (TOGĂNEL), IULIANA (1931- 1997), n. în Târgu Mureș. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a IEFS din București. Antrenoare de canotaj. Canoatoare de performanță. A debutat în canotaj în 1951. A activat la cluburile Știința ICF, *Dinamo*,

Cetatea Bucur, *Progresul* și *Olimpia* din București. A obținut peste 15 titluri de campioană națională, în diferite echipaje. În cei peste 10 ani de activitate în cadrul loturilor naționale, a participat la 8 ediții ale CE, în perioada în care nu se organizau CM, dovădindu-se una dintre componentele de bază ale unor echipaje cu care a obținut 14 medalii (1 de aur, 6 de argint și 7 de bronz). La CE cucerește: în 1954 (Amsterdam), 1955 (Snagov) și 1956 (Bled), medalii de argint în echipajele de 8+1; și bronz 4+ în 1957 (Duisburg), medalii de argint la 4+1 rame și bronz 8+1; în 1958 (Poznan), o medalie de argint la 4+1 rame și o medalie de bronz la 8+1; la CE din 1962 (Berlin), își aduce contribuția la cucerirea medaliei de aur și a primului titlu continental pentru canotajul feminin românesc, în proba de 4+1 rame, precum și

a unei medalii de bronz la 4+1 vâsle. La CE din 1963 (Moscova), mai obține o medalie de argint la 4+1 rame, iar la ediția din 1964 (Amsterdam), 2 medalii de bronz la 4+1 rame și 8+1; în 1965 (Duisburg) bronz la 8+1. După retragerea din activitatea de performanță, a activat ca profesoară de educație fizică și sport în învățământ, având gradul didactic I. Și-a îndeplinit cu pasiune această meserie, contribuind la inițierea multor generații de elevi în tainele sportului. Maestră a Sportului și Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu: *Ordinul Muncii* clasa a III-a (1963).

BURCICĂ (PIPOTĂ), CONSTANȚA (1971), n. În com. Sohatu, jud. Călărași. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS din Bacău, promoția 2000. Ofițer MAI. A lucrat la Oficiul Român pentru Imigrări, iar în 2008 a fost avansată la gradul de Comisar - șef, primind alte atribuții în cadrul MIRA. Canotoare de performanță, a început să practice în 1985, îndrumată de prof. Costică Iancu. A fost legitimată la CS *Olimpia* (antrenoare Ileana Pavel), CSA *Steaua* (1992-1993, antrenor Nicolae Gioga) și CS *Dinamo* din București, din 1994. Multiplă campioană națională, obținând peste 30 de titluri. În cei peste 20 de ani de selecționări în loturile reprezentative a contribuit la cucerirea a 14 medalii (10-1-3) în competițiile oficiale, și numeroase alte medalii la JMU, JB, Cupele Mondiale și regatele internaționale. Debutază în activitatea competițională internațională la 15 ani, în 1986, la regata de la Pancearevo (Bulgaria), obținând medalia de aur la schif simplu, iar în 1988 (Milano) devine campioană mondială de junioare, în echipajul de 4+1 rame. Medalii cucerite la CM de seniori : 5 medalii de aur și 2 de bronz. Rezultatele obținute la CM de seniori: 1990 (Barrington) – medalie de aur(8+1); 1993 (Račice) –medalie de aur la 8+1; 1994 (Indianapolis) – medalie de aur la categorie ușoară; 1996 (Strathclyde –GBR) - medalie de aur la schif simplu – categoria ușoară; 1999 (St. Catharines) – medalie de aur la 2x categorie ușoară; medalie de bronz la CM din anul 1991 (Viena), în echipajul de 4 vâsle și o medalie de bronz în 2003 (Milano) – 2x categorie ușoară. La CE din 2008 (Schinias) a cucerit medalia de aur cu echipajul 8+1. Participantă la 5 ediții a JO

(3aur-1argint-1bronz): 1992 (Barcelona) – cucerește medalia de argint în proba de 4 vâsle; 1996 (Atlanta) – aur la 2x categorie ușoară cu Camelia Macoviciuc; 2000 (Sydney) – campioană olimpică în proba de 2 vâsle, categorie ușoară, împreună cu Angela Alupei; 2004 (Atena) – aur și campioană olimpică, la 2vâsle tot cu Angela Alupei; 2008 (Beijing) – medaliată cu bronz la 8+1. Este medaliată cu aur în proba de 4 rame fără cârmaci la JMU din 1993 (Buffalo). A mai obținut 2 medalii de aur la JB din 1992, iar la Cupa Mondială din 2008 (Poznan) medalia de aur în 8+1. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii: V. Mociani, I. Boicu, N. Gioga, I. Dospinescu și alții. În 1996 a fost declarată cea mai bună sportivă la canotaj. Maestră a Sportului și Maestră Emerită a Sportului (1992). Pentru performanțele sale a primit următoarele distincții: Laureată a *Premiului Național pentru Sport pe anul 1996* cu echipajul de 8+1 la canotaj; laureată la *Categoria Echipe/echipaje – probe olimpice – feminin 2008* (contribuție la medalia de aur la CE 8+1). Decorată cu: *Ordinul Național Pentru Merit* în grad de Comandor (2000); *Ordinul Meritul Sportiv* clasa I (2004) și *Ordinul Meritul Sportiv* clasa a III-a cu 2 barete (2008).

BURSUC, MARIA-DIANA (1986), n. în Flămânzi, jud. Botoșani. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS din cadrul Universității Ecologice București. Studii de masterat în cadrul Universității *Ovidius* Constanța (2008). Canotoare de performanță. Și-a

început inițierea în canotaj, în anul 2002 la *LPS* Constanța, sub îndrumarea antrenoarei Norica Sarchizian. A activat o perioadă cu dublă legitimare (*LPS* – *CS Farul*), iar din 2005 s-a transferat la *CS Farul* (antrenor Dumitru Răducanu). Multiplă campioană națională și numeroase clasări pe locurile II și III la CN de juniori și seniori. Pe plan internațional, debutează la CM de juniori, în 2004 (Banyoles), cu medalie de aur (8+). În 2006 (Hazewinkel), obține titlul de campioană mondială de tineret (4x). Tot în anul 2006, la CMU (Trakai), intră în posesia medaliei

de bronz (2x). A mai participat la CM de tineret, în proba de 4 vâsle, în 2007 – Strathclyde – GBR (locul al VI-lea) și în 2008 – Brandenburg – medalie de aur. Primele sale participări la CE de seniori se soldează cu rezultate modeste, în proba de 2 vâsle – în 2007 – Poznan (locul al VIII-lea) și în 2008 – Schinias – Atena (locul al VII-lea). În anul 2009, realizează performanțe deosebite în echipajele de 8+: medalie de argint la CM de la Poznan; medalie de aur la CE de la Brest; medalie de aur la Cupa Mondială de la Lucerna. La lotul național, s-a pregătit cu antrenorii: M. Roman, M. Zagoni, V. Măstăcan, H. Constantinescu. Maestră a Sportului (2005). Ultimele sale performanțe se încadrează în normele pentru acordarea titlului de maestru emerit al sportului. Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (2009).

CANTEMIR, GAROAFĂ (1940), n. în Cernăuți, azi în Ucraina. Profesor de educație fizică, absolventă a ICF din București, promoția 1964. Canotoare de performanță. A activat ca sportivă la Știința și la Clubul *Nautic Universitar* din București. A cucerit 10 titluri de

campioană națională, cu diferite echipaje. Selecționată în loturile naționale, în perioada 1964-1972, a participat la numeroase regate internaționale, câștigând 20 dintre acestea, iar la CE din 1969 și 1970 (în acea perioadă nu se organizau CM), a fost finalistă în proba de 2 vâsle. După absolvire, a fost angajată ca profesoară la Liceul nr. 5 din Galați (1964-1970), iar din 1970 a fost angajată ca antrenore de canotaj la CS *Ceahlăul* din Piatra Neamț. A fost unul din principalii factori care au determinat existența unui centru de canotaj, desfășurând, în perioada 1972-1998, o activitate deosebită cu sportivi selecționați și pregătiți: 20 de titluri de campion național; 3 locuri I, 3 locuri II și 3 locuri III la Concursurile *Prietenia* și alte numeroase medalii la competițiile oficiale, printre care sunt menționate următoarele: o medalie de argint și 3 de bronz la JO, 5 medalii de aur, 4 de argint și 8 de bronz la CM de seniori, 1 medalie de aur, 4 de argint la JMU, 1

medalie de aur, 6 de argint și 2 de bronz la CM de juniori; 12 medalii de aur la JB de juniori, 4 medalii de aur și o medalie de argint la JB de seniori, precum și numeroase medalii la regatele internaționale. A promovat în loturile naționale de juniori, tineret și senioare peste 35 de sportive. Pe parcursul anilor, a colaborat cu mai mulți tehnicieni, reușind să formeze un centru puternic de canotaj în Piatra Neamț care a contribuit semnificativ la afirmarea canotajului românesc. Printre aceștia s-au aflat antrenorii: Vasile Mureșan, Nicolae Seniuc, Constantin Vrâncănu, Elena Iacob, Lenuța Sansu-Dabija, Valentin Gavrila și alții. A făcut parte din colectivele tehnice care au pregătit loturile naționale în perioada 1974-1976 (lot de senioare), între 1985-1989 (lot de senioare, junioare și tineret), între 1995-1997 (loturile naționale de juniori și cele de perspectivă), contribuind la obținerea a numeroase medalii și la afirmarea canotajului românesc pe plan internațional. Dintre sportivele promovate în loturi, care au cucerit titluri și medalii la CM de seniori și juniori, precum și la JO, s-au remarcat: Angelica Chertic, Elena Avram, Elena Giurcă, Felicia Afrăsiloaia, Doina Ciucanu, Valentina Vârlan, Elena Oroșeanu, Mihaela Năstăsă, Petronela Lupan, Rodica Muraru, Violeta Oprea și multe altele. A activat ca arbitru la numeroase concursuri organizate pe plan național. A fost declarată *Cetățean de Onoare* al municipiului Piatra Neamț în anul 2000. În 1982 a primit *Diploma de Onoare* din partea CNFS. Maestră a Sportului (1970). Antrenoare Emerită (1990). A fost decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1976).

CAZAC (MARIAN), ANGELA (1971), n. în Ciobancovna (Republica Moldova). Profesoară. Canotoare de performanță. Și-a început activitatea și a reprezentat în competiții R. Moldova. Din 1995 a fost angajată la CS *Dinamo* București, concurând pentru acest club și

pentru România. Multiplă campioană națională. Prima sa participare la CM din 1995 (Tampere) nu se soldează cu calificări în finalele probelor de 2 și 4

vâsle. În 1996, participă la JO de la Atlanta unde se clasează pe locul X, în proba de 2 rame fără cârmaci, în echipaj cu sora sa Cazac Liliana. Componentă a echipajelor de 8+, contribuie la cucerirea medaliilor de aur la CM de seniori din 1997 (Aiguebelette) și 1998 (Köln). La CM din 1999 (St. Catharines) se clasează pe locul al IX-lea la 4x. Prin performanțele realizate și-a îndeplinit normele pentru titlul de maestră emerită al sportului.

CAZAC, LILIANA (1976), n. în Republica Moldova. Canoatoare de performanță. Din 1995, a fost angajată la CS *Dinamo*, participând în competiții pentru acest club și pentru România. Multiplă campioană națională. Realizează performanțe semnificative la CM de tineret din:

1995 (Gröningen) – medalie de aur la 4 vâsle; 1997 (Milano) – medalie de aur la 2 vâsle; 1998 (Ioanina) – medalie de bronz la 2 vâsle. Participă la JO din 1996 (Atlanta), unde se clasează pe locul X, în proba de 2 rame fără cârmaci, în echipaj cu sora sa Cazac Angela. La CM din 1999 (St. Catharines) se clasează pe locul al IX-lea la 4x. Maestră a Sportului

CĂTESCU, CONSTANTIN (1945), n. În Călugăreni, jud. Prahova. A activat ca sportiv la cluburile *Metalul* și *Steaua*. Medaliat la CN de juniori, tineret și seniori, în perioada 1964-1966. A profesat ca antrenor la Clubul *Steaua* (1970), AS *Marina* din Mangalia (1971-1972) și la cluburile *Metalul* (1973-1979) și *Dinamo* (1980), iar din 1981 la CSM Iași. A făcut parte din colectivul de tehnicieni care a pregătit lotul național de tineret, în perioada 1991-1993. Ca antrenor la Clubul *Metalul*, a contribuit la pregătirea sportivelor Cornelia Neacșu și Marinela Ghiță, primele campioane mondiale în canotajul românesc, precum și a componentelor echipajului de 8+1: Valeria Avram, Aurelia Marinescu, Iuliana Balaban – medaliat cu bronz la ediția inaugurală a

CM din 1974. La lotul de tineret a contribuit la câștigarea medaliei de aur la 2 vâsle – fete și a medaliei de argint la 4+1 rame – băieți, în 1992 la Cupa Națiunilor (asimilată cu CM de tineret). Cu sportivii pe care i-a pregătit la CSM Iași, a obținut peste 20 de titluri de campion național de juniori și seniori, o parte dintre aceștia fiind promovați în diferite loturi naționale. Dintre sportivii clubului, Elena Pleșca, în componența echipajului de 4+1 rame a contribuit la cucerirea medaliei de argint la CM de juniori, din 1986, iar Liliana Genes, la 2 vâsle, a medaliei de argint la CM de seniori, din 1987. Antrenor Emerit (1997). A fost secretarul Comisiei de Canotaj a Municipiului București, în perioada 1973-1979.

CĂTESCU (AVRAM), VALERIA (1953), n. în Berești, jud. Galați. Operatoare chimistă, absolventă a Liceului de Chimie din București. Antrenoare de canotaj. Canoatoare de performanță. A început să practice canotajul în anul 1972 la Clubul *Metalul*, antrenori – Stelian

Petrov și Ion Grigoriță, de unde s-a transferat la CSA *Steaua* (1975, antrenor Alexandru Aposteanu). A obținut 11 titluri de campioană națională. În perioada 1972-1980, a fost selecționată în loturile naționale, participând la numeroase regate internaționale și competiții oficiale. Participantă la primul CM organizat pentru probe feminine, în anul 1974 la Lucerna, unde cucerește medalia de bronz în echipa de 8+1. La CM din 1975 (Nottingham), intră în posesia medaliei de bronz în proba de 8+1, iar în 1979 (Bled) obține încă o medalie de bronz, la 4+1 rame. La JO din 1980 (Moscova), se clasează pe locul IV la 4+1 rame. A activat ca antrenor la *Siretul* Pașcani (1987-1990), iar din 1992 la CSM Iași. Din 1997, îndeplinește și funcția de antrenoare coordonatoare la Centrul de Pregătire Olimpică pentru Canotaj, organizat la Iași. Cu sportivii pe care i-a pregătit a obținut 9 titluri de campion național, iar 13 au fost promovați în loturile naționale de juniori. Dintre sportivele care au participat la CM de juniori, s-au remarcat: Cristina Onofrei (2 medalii de bronz, în

1990 și 1991); Camelia Conțu (medalie de argint în 1996 și medalie de aur în 1997); Daniela Țupu (medalie de aur la CM de juniori din 1998 (Ottensheim) și argint, în 1999 (Plovdiv) în proba de 4 vâsle). Premiata la *Gala Laureatilor Anului Sportiv* 1998 de MTS. Maestră a Sportului (1975). Sportivă de clasă internațională (1982). Antrenoare Emerită (1997). A fost decorată cu Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1981). După anul 2003, a activat ca antrenoare de canotaj în Italia.

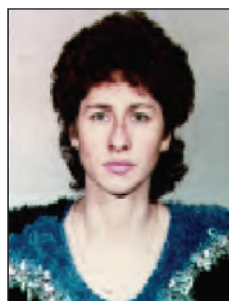
CEAPURA, PETRE (1942-2008), n. în com. Jurilovca, jud. Tulcea. Antrenor de canotaj. Canotor de performanță. Debutază în activitatea sportivă la Clubul *Dinamo* București (antrenor Dumitru Popa). Deținător a numeroase titluri de campion național și selecționări

în echipajele reprezentative. A contribuit la cucerirea *primei medalii de aur* a canotajului masculin românesc, la CM din 1970, de la St. Catharines (Canada), în proba de 2+1 rame, împreună cu Tudor Ștefan și Gheorghe Gheorghiu – cârmaci. La CM a mai obținut următoarele rezultate: 1974 (Lucerna) – locul al VI-lea; 1977 (Amsterdam) – locul al V-lea; 1979 (Bled) – locul al V-lea, toate în proba de 2+1 rame. La JO din 1968 se clasează pe locul VII, în proba de 4+1 rame, iar la cele din 1972 cucerește medalie de bronz, prima medalie olimpică pentru canotajul masculin românesc la 2+1 rame, în echipaj cu Ștefan Tudor și Ladislau Lovrenski – cârmaci. În lunga sa carieră sportivă de înaltă performanță, participă și la a JO din 1980 (Moscova) – unde se clasează pe locul al IV-lea cu echipajul de 2+1 rame. Obține 3 medalii de bronz la CE: în 1967 (Vichy) la 4+1 rame, în 1969 (Klagenfurt) și în 1973 (Moscova) la 2+1 rame, iar la ediția din 1971 (Copenhaga) se clasează pe locul al IV-lea în aceeași probă. A activat ca antrenor la secția de canotaj a Clubului *Dinamo*. Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu: Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1968); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1973); Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1981).

CHERTIC (COSMESCU, APOSTEANU), ANGELICA (1954), n. în Bistrița, com. Alexandru cel Bun, jud. Neamț. Sportivă cu contribuții la reprezentarea canotajului feminin pe plan internațional. Debutază în anul 1973 la Clubul *Ceahlăul* din Piatra Neamț, sub îndrumarea

antrenoarei Garoafa Cantemir. În perioada 1975-1980 a activat la CS *Steaua* București, unde s-a pregătit cu Alexandru Aposteanu. Campioană națională cu diferite echipaje.. A obținut 6 titluri de campioană națională în probe de viteză și de fond între 1976-1979. Participantă la primul CM organizat, în anul 1974, la Lucerna, unde a obținut medalie de bronz cu echipajul de 4+1, iar la ediția din anul 1975 (Nottingham), medalie de bronz în proba de 2 rame; 1977 (Amsterdam) locul IV la 2 rame; 1978 (Karapiro –AUS) – locul V la 2 rame. La JB din 1978 câștigă o medalie de aur la 2 rame. La JO din anul 1980 (Moscova), face parte din echipajul de 8+1 care cucerește medalie de bronz. Maestră Emerită a Sportului (1981). Decorată cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1981).

CIUCANU (ROBU), DOINA (1967), n. în Secu, com. Vânători, jud. Piatra Neamț. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a ANEFS. Ofițer MApN. A practicat inițial handbalul dedicându-se ulterior canotajului de performanță. A început activitatea sportivă la 16

ani și a fost legitimată la cluburile *Ceahlăul* din Piatra Neamț (din 1983, antrenor Garoafa Cantemir) și CS *Steaua* București (1989-1998). Multiplă campioană națională cu diferite echipaje. În 1983 obține primul său titlu de campioană la juniori, iar în intervalul 1989-1997 peste 13 titluri de campioană la seniori. Din 1983 este selecționată și în loturile naționale de juniori și seniori. În 1984 ocupă locul I la regata Snagov, și locul al II-lea la Concursul Prietenia la schif simplu, iar pe plan internațional, intră în

posesia medaliei de bronz în proba de 2 vâsle la CM de juniori de la Jönköping. În 1985 (Brandenburg), în echipajul de 4+1 rame, obține titlul de campioană mondială de junioare. Se impune prin cele 3 titluri de campioană mondială cucerite în 1990 (Barrington – Australia) la 4 rame și la 8+1, precum și în 1993 (Račice) la 8+1. Tot la CM mai obține: medalie de argint în 1986 (Nottingham) și locul IV în 1987 (Copenhaga) în proba de 4 vâsle; medalie de bronz în 1991 (Viena) la 8+1. La JO din 1992 (Barcelona) a contribuit la câștigarea unei medalii de argint la 8+1, iar la ediția din 1996 (Atlanta) s-a clasat pe locul al X-lea la 4 vâsle. La JMU cucerește o medalie de aur în 1987 (Zagreb) la 4 vâsle. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii: Victor Mociani, Ion Boicu, Horia Constantinescu, Ion Dospinescu, Nicolae Gioga. Maestră Emerită a Sportului.

COCHELA (COGEANU), VERONICA (1965), n. în Voinești, jud. Iași. Ofițer în cadrul MAPN. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS din cadrul Universității Bacău. Antrenoare de canotaj. Canotoare de performanță. A activat la cluburile UTA (*Uzinele*

Textile Arad, antrenori Rodica Herbei și Mihai Petruș) până în 1988 și *Steaua* București – antrenor Nicolae Gioga (1989-2000). Multiplă campioană națională cu diferite echipaje. În intervalul 1990-2000, a obținut 27 de titluri de campioană națională. Debutază în competițiile internaționale în 1984, la Regata Trebon din Cehoslovacia, unde obține medalie de aur la 4 vâsle. În cei peste 14 ani de activitate în loturile naționale, a fost medaliată la 10 CM și la 4 ediții ale JO, cucerind 17 medalii (6 de aur, 7 de argint, 4 de bronz). La CM cucerește: 4 medalii de aur și titlurile de campioană mondială, în echipajele de 8+1 în 1990 (Barrington), 1993 (Račice), 1997 (Aiguebelette) și 1998 (Köln); 4 medalii de argint, la 2 vâsle, în 1986 (Nottingham) și 1989 (Bled); la 8+1 în 1995 (Tampere); la 2 rame în 1997; 3 medalii de bronz, la 4 vâsle, în 1985 (Hazenwinkel); la 8+1 în 1991 (Viena) și 1994 (Indianapolis); 5 clasări pe locul IV

și în 1999 – locul al IX-lea. La JO din 1988 de la Seul, intră în posesia medaliei de argint la 2 vâsle și a medaliei de bronz la 4 vâsle, la ediția din 1992 de la Barcelona obține 2 medalii de argint la 2 vâsle și la 4 vâsle, iar la Atlanta în 1996, cucerește titlul de campioană olimpică, cu echipajul de 8+1. La JO de la Sydney 2000, cucerește titlul de campioană olimpică în echipajul de 8+1, locul al V-lea la 2 vâsle. Palmaresul său mai cuprinde: medalie de aur la concursurile de Cupă Mondială din 1998 și 2000; medalie de aur la schif simplu la JMU din 1993; trei medalii de aur la JB din 1989 și 1992. După retragerea din activitatea competițională, a activat ca antrenor în cadrul secției de canotaj a CSA Steaua începând din anul 2001, la grupa senioarelor. Împreună cu antrenorul Nicolae Gioga a contribuit la obținerea a 13 titluri de campioni naționali la seniori de către sportivii clubului (2001-2004). A făcut parte din colectivul tehnicieni care a pregătit lotul național de juniori, la două ediții a CM la care s-au cucerit 2 medalii de aur. A contribuit și la pregătirea sportivelor din lotul național și olimpic de senioare, care au reușit să se afirme prin rezultate deosebite pe plan internațional, printre care: Aurica Chiriță-Bărăscu, Mihaela Năstasă, Natalia Pelin Berteanu, Irina Acsinte, Alina Poncisei, Ionelia Neacșu, Enikő Barabaș și altele, medaliante la competițiile internaționale oficiale. Pentru performanțele sale a primit următoarea distincție: Laureată a *Premiului Național pentru Sport pe anul 1996* cu echipajul de 8+1 la canotaj. Vicepreședinte al FR de Canotaj. Maestră Emerită a Sportului (1997). Antrenor Emerit (2004). Decorată cu: Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de Comandor (2000) și Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

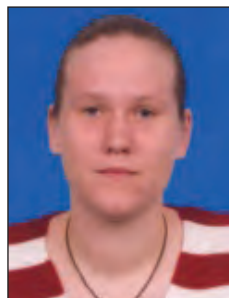
CODRICI, BOGDAN (1985), n. în București. Canotor de performanță, specializat pe postul de cârmaci. Și-a început activitatea în anul 1999, la CSS Nr.3 Steaua. Pe perioada junioratului a avut dublă legitimare și pentru CSA Steaua, continuându-și pregătirea ca senior la acest club.

Debutază, cu rezultate remarcabile, la CM de juniori din 2001 (Duisburg) conducând echipajele de 2+ și 8+ care au cucerit medaliile de aur și pe cel de 4+ care a intrat în posesia medaliei de argint. La ediția din 2003 a CM de juniori, de la Schinias, se clasează pe locul al VII-lea la 8+. Debutază la CE de seniori, cu echipajele de 8+, în 2008 (Schinias) – locul al VII-lea și în 2009 (Brest) – locul al VI-lea. Pe parcursul anilor, s-a pregătit cu antrenorii Dimitrie Popescu, Horia Constantinescu, Marlena Zagoni, Nicolae Vulpe, Valentin Robu. Maestru al Sportului (2002).

COGIANU, ROXANA-GABRIELA (1986), n. în Iași. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS din cadrul Universității Ecologice, promoția 2008. Canotoare de performanță. În perioada 2002-2006, a concurat pentru CS *Olimpia*, iar din 2006 pentru CSA *Steaua* București. Multiplă campioană națională. Componentă a loturilor naționale cu contribuții semnificative la reprezentarea canotajului feminin românesc, la competițiile internaționale oficiale. Participă la CM de juniori din 2003 (Atena) cu medalie de aur și din 2004 (Banyoles) cu medalie de bronz, ambele în proba de 4 vâsle. Câștigătoare a 3 medalii de aur la CM de tineret din 2005 (Amsterdam), 2006 (Hazewinkel) și 2008 (Brandenburg), în proba de 4 vâsle. Tot în 2006 la JMU (Trakai), obține medalia de aur, la 4 rame fără cârmaci. În palmaresul său mai figurează 3 CE, din 2007 (Poznan) – cu medalie de argint la 4 vâsle, din 2008 (Schinias) – medalie de bronz la 4 vâsle și din 2009 (Brest) cu medalie de aur la 8+. Medaliată cu argint la CMU (Belgrad) din 2008, la 2 vâsle. În aceeași probă, la JO din 2008 (Beijing) se clasează pe locul la IX-lea. Devine vicecampioană mondială, în 2009 la Poznan, la 8+. La Cupa Mondială din 2007 ocupă locul al III-lea, iar în 2008 locul al II-lea în proba de 4 vâsle. În anul 2004, a câștigat 2 titluri balcanice la junioare, în probele de 2 și 4 vâsle. La loturile naționale, în perioada 2003-2009, s-a pregătit cu antrenorii: M. Roman, I. Boicu, V. Măstăcan, I. Șnep, M. Zagoni, H. Constantinescu. Maestră

Emerită a Sportului. Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (2009).

COJOCARIU, ADELINA MARIA (1988), n. în Botoșani. Studentă la FEFS din cadrul Universității de Vest Timișoara. Canotoare de performanță. A început să se inițieze în canotaj la vârsta de 14 ani, fiind legitimată la CS Botoșani (2002-2007), unde s-a pregătit cu antrenoarea

Elena Iacob. În anul 2007, s-a transferat la CS *Dinamo*, unde este și angajată (antrenori M. Zagoni și V. Măstăcan). Multiplă campioană națională. Pe plan internațional debutează la CM de juniori în 2004 – Banyoles, cu medalie de aur (8+), iar la edițiile următoare obține medaliile de bronz în 2005 – Brandenburg (2x) și 2006 – Amsterdam (2-). Participă la 3 ediții ale CM de tineret în 2007 – Strathclyde – Glasgow (locul al VI-lea la 4x), 2008 – Brandenburg (medalie de aur la 2-) și 2009 – Račice (medalie de aur la 2-). Concomitent, a reprezentat canotajul românesc și competițiile internaționale oficiale de seniori, la CE din 2007 – Poznan (bronz la 2-), CE din 2008 – Schinias – Atena (bronz la 4x), CM din 2009 – Poznan (argint la 8+) și CE din 2009 – Brest (aur la 8+). La Cupa Mondială, din 2009 (Lucerna) s-a clasat pe locul I, în proba de 8+. Dublă campioană balcanică de junioare, în anul 2005, la probele de 2 și 4 vâsle. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii M. Roman, M. Zagoni, V. Măstăcan, H. Constantinescu. Maestră a Sportului, Prin performanțele realizate a îndeplinit normele pentru acordarea titlului de maestru emerit al sportului. Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (2009).

CONSTANTINESCU, HORIA (1952), n. în București. Antrenor și canotor de performanță. A activat o perioadă ca sportiv la Clubul *Steaua*. Medaliat la CN în perioada 1967-1975. A lucrat ca antrenor în colectivul de tehnicieni al Clubului *Metalul* București, aducându-și

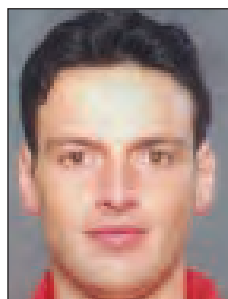
contribuția la obținerea a 16 titluri de campioni naționali și la promovarea în loturile naționale a peste 20 de sportivi. În perioada 1985-1994, a făcut parte din colectivul de antrenori care a pregătit lotul național feminin de canotaj. A avut o contribuție însemnată, alături de ceilalți antrenori, la rezultatele de prestigiu obținute în această perioadă de canotajul feminin românesc: o medalie de aur și 4 de argint, la CM din 1985 (Belgia); 3 medalii de aur, 2 de argint și una de bronz, la CM din 1986 (Anglia); 4 medalii de aur și 2 de argint la ediția din 1987 (Danemarca); o medalie de aur, 2 de argint și 2 de bronz, la Olimpiada din 1988 (Seul); 2 medalii de aur și 2 de argint, la CM din 1989 (Bled); 2 medalii de aur în 1990 (Australia); 2 medalii de argint și 2 de bronz în 1991 (Austria); o medalie de aur și 3 de argint, la Olimpiada din 1992 (Barcelona); o medalie de aur, la CM din 1993 (Račice). În calitate de arbitru, a oficiat la numeroase competiții cu caracter național. Din 1994 a fost angajat o perioadă ca antrenor de canotaj în Portugalia. În anul 2008, a contribuit la pregătirea lotului feminin pentru JO de la Beijing, iar în 2009 a răspuns de pregătirea lotului masculin. Antrenor Emerit. Decorat cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a cu 2 barete (2004); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2008).

CORBAN (BANOVICI), SOFIA (1956), n. în Drăgănești-Vlașca, jud. Teleorman. Canotoare de performanță. A debutat la CS *Viitorul* București (antrenor coordonator Victor Mociani) și a cunoscut consacrarea la Clubul *Steaua* (1981-1984 – s-a pregătit cu

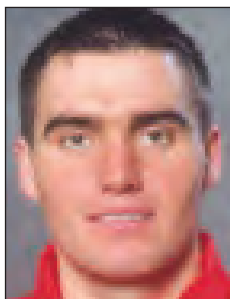
Emil Mesaroș, Constantin Cuteanu, Nicolae Gioga). Multiplă campioană națională, a obținut pe parcursul anilor 11 titluri de campioană națională. A fost componentă a reprezentativei României de canotaj feminin între 1978-1984. La CM de la Bled din 1979, la cele de la München din 1981 și de la Lucerna din 1982, a obținut medalii de bronz în proba de schif 4+1 vâsle. La CM din 1983

(Duisburg) s-a clasat pe locul al IV-lea în aceeași probă. La JO din 1980, de la Moscova, s-a clasat pe locul IV, iar la JO din 1984 de la Los Angeles, a cucerit medalia de aur la schif 4+1 vâsle. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii: Victor Mociani, Ion Boicu, Gheorghe Gheorghiu, Maria Drăghici. Maestră a Sportului din 1979 și Maestră Emerită a Sportului din 1982. Decorat cu: Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1981); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

CORBEANU, FLORIN (1976), n. în București. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al FEFS din cadrul Universității Bacău, promoția 2002. Funcționar public cu statut special – inspector principal de poliție. Canotor de performanță. Și-a început

activitatea în canotaj în anul 1992, fiind legitimat la CS *Olimpia* București (antrenoare Carmen Cutaș). Din anul 2001, s-a transferat la CS *Dinamo* (antrenor Grigore Florian). Multiplu campion național. Component al loturilor naționale de juniori, tineret și seniori. Campion balcanic în proba de schif simplu și vicecampion la 4 vâsle la juniori, în anul 1994. La CM de tineret, obține medalia de argint, în 1995 (Gröningen) la 4+ și medalia de aur în 1997 (Milano) la 4-. La CM de seniori din 1997 (Aiguebelette) intră în posesia medaliei de argint la 8+, se clasează pe locurile V în anul 1998 (Köln) la 4-, pe IV în 1999 (Saint Catharines) la 8+, iar la ediția din 2001 (Lucerna) cucerește medalia de aur în proba de 8+ și se situează pe locul al IV-lea la 2 rame fără cârmaci. Participant la JO din 2000 (Sydney) – locul al X-lea la 4- și la ediția din 2004 (Atena) – locul al VII-lea, la aceeași probă. La concursul de Cupă Mondială din anul 2001 se clasează pe locul I în proba de 8+. La loturile naționale s-a pregătit cu antrenorii V. Mociani, A. David, N. Gioga, M. Roman, I. Boicu. Maestru Emerit al Sportului (2001).

CORNEA, GHEORGHE-OVIDIU (1980), n. în Făgăraș, jud. Brașov. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al FEFS din cadrul Universității Bacău. Ofițer. Canotor de performanță. Și-a început activitatea în canotaj la CSS *Triumf* București, până în anul 1998 (o

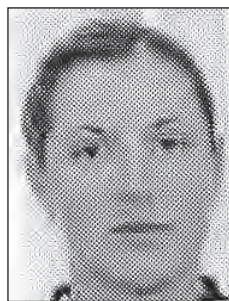
perioadă cu dublă legitimare pentru CSA *Steaua* la seniori). A mai reprezentat în competiții CSA *Steaua* (1997-2000) și CS *Dinamo* (2001-2005). Multiplu campion național. Component al loturilor reprezentative de juniori, tineret și seniori. Dublu campion balcanic la juniori, în anul 1998, la probele 4- și 8+. La CM de juniori din 1998 (Ottensheim) a obținut medalia de aur la 4- și pe cea de bronz la 8+, iar la CM de tineret din 1999 (Hamburg) intră în posesia medaliei de aur la 4-; CM 2000 (Copenhaga) – aur la 4x. Tot din 1999 începe să participe la CM de seniori înregistrând următoarele performanțe: 1999 (Saint Catharines) – medalia de bronz la 4+; 2000 (Zagreb) – locul la V-lea la 4+; 2001 (Lucerna) – medalie de aur la 8+; 2003 (Milano) – locul al X-lea la 4-. Participant la JO din 2004 (Atena) – locul al XIII-lea la 4-. La concursul din cadrul Cupei Mondiale, din anul 2003, s-a clasat pe locul al IV-lea la 8+. La loturile naționale s-a pregătit cu antrenorii D. Bălașa, Gr. Florian, D. Popescu, M. Roman, G. Mereuță. Maestru Emerit al Sportului (2001). Din anul 2006 s-a stabilit în Canada.

COTEĂȚĂ, MIHAELA (1989), n. în Botoșani. Canoatoare de performanță, legitimată la Liceul Teoretic *Traian Lalescu* din Orșova 2003-2007 (antrenor Cristian Maliș). În anul 2007 s-a transferat la CS *Dinamo* București (antrenor Valentin Robu). A reprezentat

canotajul feminin, cu performanțe deosebite, în competițiile internaționale oficiale de juniori. La CM de juniori a obținut următoarele performanțe: 2004 (Banyoles) - medalie de aur la 8 +; 2005

(Brandenburg) – medalie de bronz la 2x; 2006 (Amsterdam) - medalie de aur la 8+; 2007 (Beijing) – medalie de aur la 8+. Campioană balcanică în anul 2005 în probele de 1x și 4x și în 2007 la 2x și 4x. În anul 2009 s-a retras din activitatea competițională. Maestră a Sportului.

CRĂCIUN (CUCULICI), GEORGETA (1983), n. în Gura Humorului, jud. Suceava. Absolventă a Facultății de Științe ale Mișcării, Sportului și Sănătății, din Universitatea-Bacău (2007). Funcționar public cu statut special, subinspector de poliție la Inspectoratul Ilfov.

Canotoare de performanță. Ca junioară s-a pregătit la CSS Liceul *Traian Lalescu* Orșova, în perioada 1998–2002, când s-a transferat la CS *Dinamo* București. Multiplă campioană la junioare și senioare. Componentă a loturilor reprezentative cu rezultate semnificative pe plan internațional. La CM de juniori a obținut următoarele rezultate: medalia de bronz la 2 vâsle în 1999 (Plovdiv); medalia de bronz la schif simplu, în 2000 (Zagreb); medalia de aur la schif simplu, în 2001 (Duisburg). Medaliată cu bronz la CM de tineret, la schif simplu, în 2002 (Genoa), și cu aur la 4 vâsle, la ediția din 2003 (Belgrad). Dublă vice-campioană mondială la senioare în proba de 8+, în 2003 (Milano) și în 2005 (Gifu). La concursurile de Cupă Mondială, din perioada 2005-2008, s-a clasat de 3 ori pe locul I, cu echipajele de 8+. La loturile naționale s-a pregătit cu antrenorii: N. Gioga, M. Roman, I. Boicu, V. Măstăcan, I. Șnep. Maestră Emerită a Sportului (2005).

CRĂCIUN, IOANA (1989), n. în Trușești, jud. Botoșani. Studentă la FEFS din cadrul Universității Ecologice București. Angajată ca personal civil la CS *Dinamo* București. Canoatoare de performanță. Și-a început activitatea sportivă la vârsta de 15 ani, fiind legitimată la CS *Botoșani*

(2004-2007), unde s-a pregătit sub îndrumarea antrenorei Elena Iacob. Din 2007, s-a transferat la CS *Dinamo* (antrenor M. Roman). Multiplă campioană națională și numeroase clasări pe locurile II și III la CN de canotaj. Pe plan internațional, a debutat la CM de juniori din 2006 (Amsterdam), în echipajul de 4 vâsle, fără să reușească calificarea în finală, în schimb la ediția din 2007 (Beijing) a devenit campioană mondială de juniori, la 8+. În anul 2008, se clasează pe locul al VIII-lea la CM de tineret (2x), la Brandenburg și pe locul al VII-lea la CE de seniori (2x) la Schinias – Atena. Realizează performanțe deosebite în anul 2009 la: CM de tineret (Račice) la 4x, medalie de bronz; CM de seniori (Poznan) la 8+, medalie de argint; CE de seniori (Brest) la 8+, medalie de aur; Cupa Mondială (Lucerna) la 8+, medalie de aur. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii M. Roman, V. Măstăcan, I. Șnep, M. Zagoni, H. Constantinescu. Maestră a Sportului. Prin performanțele realizate a îndeplinit normele pentru acordarea titlului de maestru emerit al sportului. Decorată cu Ordinul *Meritul sportiv* clasa III-a (2009).

CRISTEA, DANIELA (1985), n. în Lupeni. Studentă. Canoatoare de performanță, componentă a loturilor de perspectivă. A început să practice canotajul la vârsta de 15 ani. Legitimată la CS *Mureșul* Tg. Mureș - antrenor Adriana Cserhati. Din anul 2003 a activat la

CSA *Steaua* – antrenor Veronica Cochela. A concurat cu dublă legitimare la nivelul juniorilor. Campioană națională și medaliată la CN de juniori. Pe plan internațional, a participat la CM de juniori din 2002 (Trakai) unde cucerește medalia de aur la 8+, iar la ediția din 2003 (Atena) intră în posesia unei noi medalii de aur în aceeași probă. La CM de tineret din 2007 (Strathclyde) se clasează pe locul VI la 4x. Tot în anul 2007, debutează în competiția seniorilor, la CE de la Poznan, unde se clasează pe locul VIII în proba de 2x. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii Mircea Roman și Veronica Cochela-Cogeanu. Maestră a Sportului.

CSERHATI, FRANCISC (1905-1992), n. în Timișoara. Între 1918-1950, profesează meseriile de lăcătuș, fierar, cazangiu la Atelierele CFR Timișoara. În paralel, practică și canotajul, fiind legitimat la următoarele cluburi și asociații: *Societatea de Canotaj* Înainte

(Előre), 1922-1937; *Clubul German de Regate*, 1937-1938; AS CFR Timișoara, 1938-1952. În cei 24 de ani de activitate competițională, între 1923-1952 (cu o întrerupere între 1940-1944, din cauza războiului), a cucerit 22 de titluri de campion național. Primul titlu la schif simplu l-a cucerit în 1923 la Arad, într-o ambarcațiune improvizată, transportată la locul de concurs cu căruța. Prin această victorie, conform regulamentului de atunci, și-a câștigat dreptul de a concura în grupa de elită, devenind sportiv senior. La întoarcerea în țară, din deportarea în URSS, continuă activitatea competițională începând cu 1945, când se reia organizarea CN. A participat la diferite regate internaționale și la 2 ediții ale CE: în 1932 la Belgrad, unde s-a clasat pe locul V și în 1933 la Budapesta, unde a obținut locul VI. Ultimul său concurs a fost în 1952, când a hotărât să se dedice muncii de antrenor. A activat la: *Dinamo* București (1951-1960); URCM AS *Voința* Timișoara (1960-1961); CS *Metalul* București (1961-1962); *Steaua* București (1963-1966); CS *Mureșul* Târgu Mureș (1967-1977). Francisc CSERHATI (zis Monți) a practicat și luptele greco-romane. În 1925 câștigă cu echipa *Vulcan* Campionatul național de juniori la categoria grea. În 1926 ia parte la un concurs internațional unde după ce învinge un temut luptător bulgar, cedează, accidentat fiind, în fața ungurului Condorasy. În 1929, la Lugoj, luptă sub culorile clubului *Locomotiva* Timișoara împotriva puternicei secții de lupte *Vulturul* din localitate, pentru ca în 1930, la Baia Mare, în cadrul campionatului național să-și încheie activitatea de luptător. După ce s-a pensionat, a mai activat ca antrenor voluntar de canotaj, la *Voința* Târgu Mureș. A profesat lungi perioade de timp ca antrenor la loturile naționale, cu răspunderi directe sau în calitate de

consultant. O activitate deosebit de rodnică a desfășurat în cadrul secției de sporturi nautice a Clubului *Dinamo*, fiind practic îndrumătorul primei generații de schifiști ai acestui club, care au dominat CN și au realizat performanțe de prestigiu pe plan internațional. A pregătit schiful dinamovist de 4 fără cârmaci (T. Măcean, A. Sânceac, N. Radu, Șt. Pongratz), care, în 1955 la Gand (Belgia), a cucerit primul titlu de campioni europeni, în perioada când nu se organizau CM. În toate unitățile unde și-a desfășurat activitatea și la loturile naționale, a manifestat multă seriozitate și preocupări pentru găsirea și experimentarea unor metode și mijloace de perfecționare a procesului de pregătire, care mai târziu și-au găsit și suportul metodic – științific. De sfaturile și îndrumările sale au beneficiat un număr foarte mare de campioni și medaliați ai acestei ramuri de sport, contribuind în mod deosebit, alături de alți valoroși tehnicieni, la afirmarea canotajului românesc. Maestru al Sportului. Antrenor Emerit (1969). A fost decorat cu Ordinul *Merite în activitatea sportivă* și i s-au acordat numeroase diplome și titluri de onoare din partea federației și a unor organizații sportive.

CURELEA (TRAȘCĂ), MĂRIOARA (1962), n. în București. Ofițer în cadrul MAPN. Canotoare de performanță. Debutază la Clubul *Metalul* București, dar consacrarea o cunoaște la *Steaua* București (1987-1989, antrenor Nicolae Gioga). Multiplă campioană națională. În intervalul 1988-1991, a obținut 11 titluri. Selecționată în lotul național, participă la 6 ediții ale CM și la 2 ediții ale JO, unde cucerește 12 medalii, din care 6 titluri de campioană mondială. Performanțele obținute la CM: 1985 (Hazewinkel), obține medalia de bronz cu echipajul de 8+; 1986 (Nottingham), medalia de aur la 4+1 rame; 1987 (Copenhaga), medalii de aur la 4+1 rame și la 8+1; 1989 (Bled), medalia de aur la 8+1 și de argint la 2 rame; 1990 (Barrington), medalii de aur la 8+1 și la 4 rame și în 1991 (Banyoles), medalie de bronz la

8+1. La JO de la Los Angeles din 1984, a obținut o medalie de argint la 8+1, iar la Seul în 1988, medalie de argint la 8+1 și de bronz la 4+1 rame. La JMU din 1989, a obținut medalia de aur la 4 rame, iar la JB din același an, cu medalia de aur la schif 2. Maestră a Sportului (1984). Maestră Emerită a Sportului (1989). Decorată cu : Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a cu 2 barete (2004).

CURUEA, FLORIN - ȘTEFAN (1981), n. în București. Antrenor de canotaj. Canotor de performanță. Și-a început activitatea în 1996, la *CSS Nr. 3 Steaua*, unde s-a format ca junior, cu dublă legitimare și pentru CSA *Steaua*, unde a fost legitimat în perioada 1998-2004 (antrenor

Dimitrie Popescu). În această perioadă a obținut 15 titluri de campion național. Component al loturilor naționale de juniori, tineret și seniori. La primul său concurs oficial, CM de juniori din 1998 (Ottensheim) se clasează pe locul al XII-lea la 4x, iar la ediția din 1999 (Plovdiv) intră în posesia medaliei de bronz, în proba de 8+. Realizează performanțe deosebite la CM de tineret din 2002 (Regata Genoa) – medalie de aur la 4- și în 2003 (Regata Belgrad) – medalie de aur în aceeași probă. În anul 2003, participă și la CM de seniori, de la Milano, unde se clasează pe locul al X-lea la 8+. La concursul de Cupă Mondială, din 2004 (Poznan), se clasează pe locul I la 8+. După retragerea din activitatea competițională se dedică muncii de antrenor.

CUZMANOVICI, SAULICĂ - VASILE (1974), n. în Iancu Jianu, jud. Olt. Profesor de educație fizică și sport. Antrenor de canotaj. Activează ca profesor la catedra de sporturi nautice, secția canotaj, la Liceul *Traian Lalescu*, antrenor la centru olimpic de canotaj din Orșova. Canotor de performanță, specializat pe postul de cârmaci. În perioada 1992-1994, a activat CSA *Steaua* perioadă în care a obținut 4 titluri de campion național. A condus echipajele reprezentative la CM de juniori din 1991 (Banyoles) contribuind la cucerirea medaliei de aur la 4+ și a celei de argint la

2+, la CM de tineret din 1992 (Glasgow) unde câștigă medalia de argint la 4+ și la ediția din 1994 (Bled) clasat pe locul al VII-lea, în aceeași probă. Palmare-sul său mai cuprinde o medalie de aur, cucerită cu echipajul de 2+ la JB din 1992. A avut o contribuție semnificativă la activitatea desfășurată de colectivul de profesori-antrenori de la Orșova pe linia secției, pregătirii și afirmării unui mare număr de canotori pe plan intern și internațional. Această unitate sportivă școlară se situează pe primele poziții în clasamentele structurilor care pregătesc și promovează sportivi în circuitul mării performanțe. A făcut parte din colectivele tehnice care au pregătit loturile naționale de juniori. Mastru al Sportului (1994).

DAMIAN (ANDRUNACHE), GEORGETA (1976), n. în Botoșani. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS din cadrul Universității Bacău, promoția 2000. Absolventă a programului de masterat, în Universitatea Spiru Haret (2004), absolventă a Cursului

postuniversitar, specializarea *Dreptul Muncii*, în cadrul Academiei de Poliție Alexandru I. Cuza București (2004). Subcomisar MI. Canotoare de performanță. A început să practice canotajul în 1989 la CS *Botoșani* (Iacob Elena), iar din 1996 la CS *Dinamo* București. Multiplă campioană națională la junioare și senioare, a câștigat peste 20 astfel de titluri la senioare. Componentă a loturilor naționale de junioare și tineret (1991-1996), iar din 1997 a lotului național de senioare și a lotului olimpic. A participat la 4 ediții ale CM de junioare (1991 -1994). În total a obținut 6 medalii (1 de aur, 3 de argint, 2 de bronz) astfel : bronz 1991 (Banyoles), 1992 (Montreal) bronz la 4- ; 2 argint - 1993 la 2- și 8+ (Aarungen) ; 1994 (München) argint la 8+ , aur la 4-. La CM de tineret din 1996 (Hazewinkel), a câștigat medalie de aur la proba de 2 rame fără cârmaci. La CM de senioare a cucerit 3 titluri cu echipajul de 8+1 (1997– Aiguebelete, 1998–Köln, 1999–St. Cathariens) și o medalie de argint la 2 rame fără cârmaci (1997) ; 2001 (Lucerna), medalie aur la 2 rame fără cârmaci și argint la 8+1 ;

2002 (Sevilla), aur la 2- ; 2003 (Milano), argint la 8+ și bronz la 2- ; 2007 (München), argint la 8+ și bronz la 2-. Total la CM de seniori (5 aur și 4 argint, 2 bronz). La CE : 2007 (Poznan), aur 8+ ; 2008 (Schi-nias) aur la 2- . La JO 2000 de la Sydney a cucerit 2 medalii de aur, în probele de 8+1 și 2 rame fără cârmaci ; 2004 (Atena), aur 2-, aur 8+ ; 2008 (Beijing), aur 2- și bronz la 8+. (JO – 5 aur, 1 bronz). În anul 2004 a primit Trofeul *Ivan Patzaichin*, oferit de CS Dinamo. Maestră Emerită a sportului (1997). Decorată cu : Ordinul Național *Serviciul Credincios* în grad de Comandor (2000); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004) ; Ordinul *Steaua României* în grad de Cavaler (2008).

DAVID - ZACHEI, ADRIAN (1950), n. în Sibiu. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al IEFS din București, specializarea sporturi nautice, promoția 1974. Antrenor de canotaj. A practicat canotajul, în perioada 1966-1973, participant la CN, component al lotu-

rilor naționale. S-a remarcat în activitatea de antrenor, inițial la CSS *Steaua* (1976-1989), unde a contribuit la pregătirea unor grupe de începători și juniori, care au fost promovați în loturile naționale de juniori, și au obținut medalii la Concursurile *Prietenia* din 1979. A îndeplinit mai multe funcții în cadrul Federației Române de Canotaj: antrenor la loturile naționale de tineret și juniori (după 1980); antrenor federal (1989-1995); antrenor lot național masculin (1985); secretar general (1995); antrenor principal lot tineret și coordonator la lotul de juniori (1994-1995); antrenor principal lot olimpic masculin și feminin (1996). În toată această perioadă, a fost membru al Biroului FRC. Împreună cu ceilalți tehnicieni din colectivele tehnice, a contribuit direct la pregătirea componentelor loturilor naționale de juniori, tineret și seniori, care au obținut la competițiile internaționale oficiale 23 de medalii, din care 10 de aur. A contribuit, de asemenea, la organizarea și îndrumarea tehnică a Centrelor naționale de canotaj pentru pregătirea juniorilor, din Orșova,

Năvodari, Iași, Snagov și București. În perioada martie 1997-decembrie 2008, și-a desfășurat activitatea în Australia, îndeplinind funcțiile de antrenor șef pentru canotaj al Statului Australia de Sud, în Adelaide (SASI). În aceste calități, a pregătit numeroși sportivi din Australia de Sud, echipaje și loturi naționale australiene, cu care a obținut rezultate deosebite, în premieră, pentru Australia. Printre acestea s-au aflat și primele medalii de aur la CM de seniori (2x, 2x și 4x categoria ușoară), în total 12 medalii la CM și Cupele Mondiale. A fost declarat antrenorul de canotaj în Australia a anului 2006 și de 5 ori antrenorul anului în Statul Australia de Sud (1999, 2001-2003, 2006). Pentru realizările sale, în anul 2008, i s-a acordat distincția de merit pentru contribuția în serviciul sportului la SASI (1997-2008). A făcut parte din corpul de lectori la concursurile de formare și perfecționare a antrenorilor, la cursuri organizate de FISA (1991, 2007) și de către CIO- Solidaritatea Olimpică (1991, 1992). A avut preocupări și realizări în studierea și cercetarea unor teme vizând perfecționarea procesului de pregătire a canotorilor și realizarea marilor performanțe. A colaborat cu Centrul de Cercetări pentru Sport, preocupări continuate și în Australia pentru implementarea noutăților în programele sale de pregătire. Dintre studiile sale publicate sunt de menționat: *Importanța și utilizarea Colostromului Bovin în refacerea sportivilor din canotajul de elită; Elaborarea și folosirea testelor de evaluare a condiției fizice specifice pentru canotori* (teste de laborator – adoptate în Australia și de alte sporturi). Reîntors în țară, se încearcă o colaborare cu FR de Canotaj pentru derularea unui Program Național de Canotaj, pentru implementarea unor noi strategii, structuri și funcționalități. Antrenor Emerit. Decorat cu Ordinul Meritul Sportiv clasa I (2008).

DESPINA, MARCUS - ȘTEFAN (1984), n. în Timișoara. Profesor de educație fizică și sport. Canotor de performanță. Și-a început activitatea, la CSȘ Marina din Orșova, până în anul 2004 când se transferă la CS Dinamo. La CM de juniori din 2001 (Duisburg) – cucerește medalia de aur la 8+ și se clasează pe locul al IV-lea la 4-, iar la ediția din

2002 (Trakai) – aur la 2- și locul al V-lea la 8+. Rezultate obținute la CM de tineret: 2003 (Belgrad) – locul al VI-lea la 4x; 2004 (Poznan) – locul al V-lea la 2-; 2005 (Amsterdam) – medalie de aur la 8+; 2006 (Hazewinkel) – locul al IV-lea la 8+. Participările sale la competițiile internaționale oficiale ale seniorilor nu se soldează cu rezultate semnificative: CM 2006 (Eton) – locul al XII-lea la 8+; CM 2007 (München) – locul al XIX-lea la 4x; CE 2007 (Poznan) – locul al VI-lea la 8+. Cea mai bună clasare la concursurile de Cupă Mondială – locul al III-lea în 2006 (Poznan) la 8+. Campion balcanic la juniori în 2001, la 8+. Maestru al Sportului.

DIACONESCU (CIOINARU), CAMELIA (1963), n. în Văleni-Botești, jud. Neamț. Canotoare de performanță. A activat ca sportivă la Clubul Nautic Universitar (Construcții și ASE) și Steaua București (1985-1987). Campioană națională cu diferite echipaje (3 titluri de campioană între 1986-1987). Medaliată la numeroase regate internaționale. Debutază în 1981 (Pancerevo) la CM de juniori, în echipajul de 2 vâsle, unde cucerește medalia de aur. La CM cucerește 2 medalii de bronz în componența echipajelor de 8+1, la CM din 1985 (Hazewinkel) și 1986 (Nottingham). La JO din 1984 de la Los Angeles, intră în posesia titlului de vicecampioană olimpică, la 8+1. Maestră a Sportului (1982).

DOBRE (BĂLAN), ANIȘOARA (1966), n. în Liteni, jud. Suceava. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS din cadrul Universității din Bacău. Canotoare de performanță. A fost legitimată la CS Dinamo București (antrenor Ioan Dospinescu). Multiplă campioană națională la juniori și seniori. Componentă a loturilor naționale, a obținut medalii

la 2 CM de juniori, 3 ediții ale CM de seniori și 2 ediții ale JO. La vârsta de 17 ani, intră în posesia medaliei de bronz la CM de juniori din 1983 (Vichy), în proba de 2x, iar la ediția din 1984 (Jönköping) câștigă medalia de argint în proba de schif simplu. La CM de seniori contribuie la cucerirea următoarelor medalii: 1985 (Hazewinkel) – bronz la 4x; 1996 (Nottingham) – argint la 4x; 1991 (Viena) – argint la 2x și bronz la 4x. Participă la JO din 1988 (Seul) unde obține medalia de bronz și la ediția din 1992 (Barcelona) medalia de argint, ambele în proba de 4x. Palmaresul său mai cuprinde o medalie de aur la JMU din 1987 (Zagreb) în aceeași probă, precum și numeroase clasări pe primele trei locuri la diferite regate internaționale, la JB și la concursurile de Cupă Mondială. Maestră Emerită a Sportului.

DOBRE, DĂNUȚ (1967), n. În Fetești. Ofițer în cadrul Serviciului de Protecție și Pază (1993-2010). Profesor de educație fizică și sport, absolvent al FEFS din cadrul Universității din Bacău. Canotor de performanță, legitimat la CS *Steaua* (1986-1992), antrenat de George Mereuță. Multiplu campion național (în intervalul 1982-1990, a obținut 9 titluri de campion). Component al loturilor naționale, a obținut următoarele performanțe de prestigiu: medalia de aur la CM de junior din 1985 (Brandenburg), în proba de 4 rame fără cârmaci; 2 medalii de argint la CM de seniori din 1987 (Copenhaga), în proba 2- și la ediția din 1991 (Viena), în proba 4+; 2 medalii de argint la JO din 1988 (Seul), la 2- și în 1992 (Barcelona), la 8+1. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii Toma Dan, Bălașa Doina și Lovrenski Ladislau. După retragerea din activitatea competițională, din 1993, s-a dedicat activității din cadrul SPP, unde a îndeplinit funcția de șef al gărzii personale a președintelui României. A lucrat în garda de corp a primului ministru Nicolae Văcăroiu, apoi, o scurtă perioadă, în cea a președintelui Ion Iliescu. A fost în garda de corp a președintelui Emil Constantinescu, pe care l-a însoțit la JO din anul 2000

(Sydney). În 2010, s-a retras din SPP și s-a pensionat. Maestru Emerit al Sportului (1989).

DOSPINESCU (PETCU), FLORICA (1951), n. În com. Bolovani, jud. Dâmbovița. Canotoare de performanță. Debutază în canotaj în 1968. A activat la cluburile CS *Olimpia* și CS *Dinamo* din București. Multiplă campioană națională. Componentă a loturilor naționale timp de peste 10 ani, a luat parte la 3 CE, 5 CM și 2 ediții ale JO. Participantă la primul CM organizat pentru probele feminine, în anul 1974 la Lucerna, unde a obținut medalia de bronz la 8+1. Alte 3 medalii de bronz: la CM din 1975 (Nottingham) la 8+1, la cele din 1977 (Amsterdam) și 1978 (Karpuro) la 4+1 rame. Medalie de argint la CM din 1979 (Bled), cu echipajul de 2 rame. La CE cucerește o medalie de argint în 1972 (Brandenburg) și 2 de bronz în 1971 (Copenhaga) și 1973 (Moscova), în echipajele de 8+1. Participă la JO din 1976 (Montreal), unde se clasează pe locul IV la 4+1 rame și pe locul VI la 8+1, iar la ediția din 1980 (Moscova), pe locul IV la 2 rame fără cârmaci, contribuind la acumularea punctelor pentru clasamentul pe țări. S-a pregătit la lotul național cu următorii antrenori: Petrov Stelian, Zelinski Sergiu, Mociani Victor. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu: Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1981).

DOSPINESCU, IOAN – vezi Personalități

DRĂGHICI (COVACI), MARIA (1939), n. în București. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a ICF București. Antrenoare de canotaj. Canotoare de performanță. A fost legitimată și a reprezentat în competiții CS *Olimpia*. Campioană și medaliată la CN de seniori. Componentă a loturilor naționale. Participantă la CE din 1961 (Praga), unde cucerește

medalia de bronz în proba de 8+, performanță pe care o repetă și la CE din 1966 (Amsterdam), la 4x+. După retragerea din activitatea competițională, s-a dedicat activității de antrenor, având contribuții deosebite la selecția, pregătirea și promovarea unor sportivi valoroși. A activat, ca antrenor la CS *Olimpia* București, iar în decada 1970-1980, la CS *Viitorul*, unde s-au pregătit cele mai valoroase canotoare, care au realizat performanțe de excepție pe plan internațional. În cele două cicluri olimpice, 1977-1984, ca antrenor în colectivul tehnic, a contribuit substanțial la pregătirea loturilor naționale și olimpice feminine, ale țării noastre, care au cucerit 19 medalii la CM și 11 medalii la JO. Pentru realizările sale ca sportivă, i s-a acordat titlul de Maestru al Sportului, iar pentru contribuția sa la pregătirea sportivelor care au reprezentat canotajului românesc pe plan internațional, titlul de Antrenor Emerit. Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a (1981).

DUMITRACHE (IRINCU), MARIA MAGDALENA (1977), n. în Târgoviște. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS din cadrul Universității Bacău, promoția 2001. Absolventă a programului de master – Managementul educație fizice și sportului din

cadrul Universității Ecologice București, 2008. A început să practice canotajul la 14 ani, la CSS *Marina* Orșova – antrenori, Petre Goliciu și Cristian Maliș, iar apoi s-a transferat la CS *Steaua* (1997-2002, antrenor Nicolae Gioga). După anul 2002 și-a continuat activitatea la CS *Dinamo* sub îndrumarea antrenorului Florian Grigore. Multiplă campioană națională cu 6 titluri la juniori și 8 la seniori. Componentă a loturilor de junioare și tineret (1992-1997) și a lotului de senioare din 1998. A participat la 3 ediții ale CM de junioare 1993 (Aarungen), 2 medalii de argint la 8+ și la 4-; 1994 (München), aur la 4- și argint la 8+; 1995 (Poznan), 2 medalii de argint în aceleași probe. La CM de tineret, a realizat următoarele performanțe, 1996 (Hazewinkel) argint

la 2x, iar la ediția din 1997 (Milano), medalia de aur la 2x. La CM de senioare a obținut: 1998 (Köln) și 1999 (St. Cathariens), a cucerit 2 medalii de aur, aflându-se în componența echipajului de 8+1; 2003 (Milano), argint la 8+. La JO de la Sydney 2000 a cucerit medalia de aur în echipajul de 8+1. Medaliată cu aur la concursurile de Cupă Mondială la edițiile din 1998, 1999 și 2000. Maestră a Sportului (1994). Maestră Emerită a Sportului (1999). Distincții: *Cetățean de Onoare* al municipiilor Târgoviște, Orșova și București; *Cel mai bun sportiv al anului* 1998, 1999 și 2000. Din ianuarie 2010 a îndeplinit o perioadă, funcția de director, iar apoi pe cea de director adjunct a DJST Galați. Decorații: Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de Comandor. (2000); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2008).

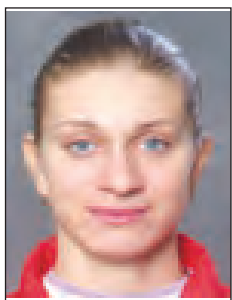

FLORARIU, IOAN (1979), n. în com. Bucecea, jud. Botoșani. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al FEFS din cadrul *Universității de Vest* Timișoara, promoția 2005. Funcționar public cu statut special – agent principal de poliție. Canotor de performanță.

Și-a început activitatea sportivă, în anul 1995 la CSS - *LPS* Constanța, sub îndrumarea antrenorului Valentin Sarchizian. Din anul 1998 și-a continuat activitatea la CS *Dinamo* București. Campion național și numeroase clasări pe locurile II și III la CN. Component al loturilor reprezentative de juniori, tineret și seniori. La CM de juniori din 1997 (Hazewinkel) obține medalia de aur în proba de 8+. Participă la CM de tineret din 1999 (Hamburg) – medalie de aur la 4 rame fără cârmaci și la ediția din 2001 (Ottensheim) – medalie de bronz la aceeași probă. În anul 2001, la CM de seniori (Lucerna) cucerește medalia de aur în proba de 8+ și pe cea de bronz la 2 rame cu cârmaci. La loturile naționale s-a pregătit cu antrenorii Doina Bălașa, Florian Grigore, Dimitrie Popescu și George Mereuță. Maestru Emerit al Sportului (2001).

FLOREA (HORVATH), ELENA (1958), n. în Luizi-Călugăra, jud. Bacău. Ofițer în MAPN. Absolventă a Școlii Militare de Ofițeri Activi *Nicolae Bălcescu*. Canotoare de performanță. A activat la CS *Viitorul* București și la Clubul *Steaua* (1981-1985). Multiplă campioană națională. A obținut 10 titluri de campioană la schif 2 rame fără cârmaci. La CM de seniori a obținut următoarele rezultate: medalii de bronz în 1981 (München) la 2 rame și în 1982 (Lucerna) la 4+1 rame; medalie de argint în 1983 (Duisburg) la 2 rame; în 1985 (Hazewinkel), cucerește medalia de aur și titlul mondial la 2 rame. La JO de la Los Angeles din 1984, cucerește medalia de aur și titlul de campioană olimpică în proba de 2 rame fără cârmaci. Tot medalie de aur a câștigat și la 3 ediții ale CB (1982, 1984, 1985). În 1985 i s-a decernat titlul de *Cel mai bun sportiv al anului*. Maestră a Sportului (1982) și Maestră Internațională a Sportului (1983). Maestră Emerită a Sportului (1982). Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

FLOREA (ȘERBAN), RODICA – MARIA (1983), n. în Rădăuți. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a Facultății de Educație Fizică și Sport din cadrul *Universității de Vest* Timișoara. Canotoare de performanță. A fost selecționată pentru canotaj, în anul 1997, la CS *Olimpia* București de către antrenorii Carmen Cutaș și Doina Barcan. În continuare a reprezentat CSS 3 *Steaua* și ulterior CSA *Steaua* (din 2005), unde a activat ca subofițer. Multiplă campioană națională. Până în anul 2001 s-a pregătit în cadrul loturilor de juniori și a participat la CM din 2000 (Zagreb) obținând medalia de aur (8+) și la ediția din 2001 (Duisburg) cu medalie de aur la 8+ și de argint la 2 rame fără cârmaci. Din anul 2001, s-a pregătit cu lotul de senioare, realizând următoarele performanțe: medalie de aur (2 rame fără cârmaci)

la CM de tineret, din 2003 (Belgrad); medalie de aur la 8+ la JO din 2004 (Atena); medalie de argint la 8+ la CM din 2005 (Gifu); medalie de aur la 8+, la CE din 2007 (Poznan); medalie de argint la 8+, la CM din 2007 (München); medalie de aur la 8+ la CE din 2008 (Schinias); medalie de bronz la 8+ la JO din 2008 (Beijing). La concursurile de Cupă Mondială din 2004-2008 s-a clasat de 4 ori pe locul I, de 2 ori pe locul al II-lea și o dată pe locul al III-lea. La loturile naționale s-a pregătit cu antrenorii: N. Gioga, M. Roman, I. Boicu, V. Măstăcan, I. Șnep, M. Zagoni, H. Constantinescu. Maestră Emerită a Sportului (2004). În anul 2004 a fost decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I, iar în anul 2008 cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a cu 2 barete.

FLORESCU, CORNELIU – vezi **Personalități**

FRICIOIU (TĂNESA), MARIA (1960), n. în Grădinari (Chișărăi), jud. Iași. Canotoare de performanță. A activat la CS *Nautic ASE* și CS *Dinamo* București. Campioană națională cu diferite echipaje. Componentă a loturilor naționale, medaliată la numeroase regate

internaționale. În 1979 (Moscova) CM de juniori, aur la 2-. A obținut medaliile de argint la CM din 1983 (Duisburg) și 1985 (Hazewinkel), în proba de 4+1 rame. La JO din 1984 de la Los Angeles, a cucerit medalia de aur și titlul de campioană olimpică în proba de 4+1 rame. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

GALL, ERNEST (1950), n. în Gălățeni, jud. Mureș. Canotor de performanță, sport pe care a început să-l practice de la vârsta de 18 ani, sub îndrumarea antrenorului Francisc Cserhati. A fost legitimat la CS *Dinamo* București (antrenor Dumitru Popa). Campion și medaliat la CN. Component al loturilor naționale. Participant la CM de seniori, din 1975 (Nottingham), unde cucerește medalia de bronz, în

proba 4 rame fără cârmaci. La CE din 1973 (Moscova), se clasează pe locul al VI-lea, în aceeași probă. În 1976, la JO de la Montreal, face parte din echipajul 4 rame fără cârmaci care se clasează pe locul al IX-lea (III în finala B). Maestru al Sportului.

GAFENCU, LILIANA (1975), n. în Suceava. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă, a FEFS din cadrul *Universității* Bacău, promoția 2000. Absolventă a cursului postuniversitar, specializarea Dreptul Muncii, la Academia de Poliție *Al. I. Cuza* (2003). Ofițer MAI.

Canotoare de performanță. Legitimată la CS *Faur* din București, apoi s-a transferat la CS *Dinamo* (din 1990, antrenor Florian Grigore). A mai practicat volei. Multiplă campioană națională la canotaj, cu diferite echipaje, a obținut peste 20 astfel de titluri. A fost selecționată în loturile naționale de junioare, tineret și senioare, începând din 1991. Medaliată la diferite regate internaționale și la JB. Debutază în 1992, cu o medalie de bronz în proba de 4 rame fără cârmaci, la CM de junioare (Montreal). La CM de juniori, câștigă 2 medalii de argint în 1993 (Aarungen), la 4 rame fără cârmaci și la 8+1. În 1994, la CM de tineret (Bled), obține o medalie de bronz, la 2 rame fără cârmaci, iar la ediția din 1995 (Gröningen), devine campioană mondială, cu echipajul de 4 vâsle. La CM de senioare din 1996 (Strathclyde), intră în posesia medaliei de argint, la 4 rame fără cârmaci, iar în 1997 (Aiguebelette), cucerește titlul de campioană mondială cu echipajul de 8+1 și o medalie de bronz, la 2 vâsle, în 1998 (Köln), câștigă un nou titlu de campioană mondială, în echipajul de 8+, 2003 (Milano), argint la 8+1. Își aduce contribuția la cucerirea medaliei de aur cu echipajul de 8+1, la JO de la Atlanta din 1996. La JO de la Sydney 2000, cucerește medalia de aur cu echipajul de 8+1 și se clasează pe locul V la 4 rame fără cârmaci. În 2004 (Atena), a cucerit medalia de aur la 8+1. La concursurile de Cupă mondială și Cupa Națiunilor desfășurate în perioada 1994-2004, s-a

clasat de 7 ori pe primul loc și de 3 ori pe locul al III-lea. Maestră Emerită a Sportului (1996). În anul 2000, i s-a conferit Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de Comandor, iar în anul 2004, Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I. S-a retras din activitatea competițională în anul 2004, dedicându-se activității profesionale, fiind încadrată subcomisar la Serviciul Imigrației ilegală și trafic de persoane din cadrul Aeroportului Băneasa.

GAVRIL, VALENTIN (1964), n. în com. Roznov, jud. Neamț. A activat ca sportiv la CSS *Marina* Orșova, în perioada când era elev la Liceul de Marină. Concurează pentru CSS *Marina* Orșova, devenind campion național de juniori, în proba de 4+, în 1979-1980. În

anul 1982, a fost selecționat în lotul național de juniori. În 1983 câștigă titlul de campion la seniori și locul al III-lea la JB. A activat la Clubul *Steaua* București (1984) când a mai obținut un titlu de campion național. În anul 1987, a funcționat o perioadă ca antrenor de canotaj în Ungaria, iar din 1988 la CS *Ceahlăul* din Piatra Neamț, unde alături de profesoara Garoafa Cantemir, a contribuit la realizarea unor performanțe deosebite. Cu sportivii pregătiți în cadrul secției, a obținut : 21 de titluri de campioni naționali de juniori, 4 medalii de aur și 6 medalii de argint la CM de juniori și o medalie de bronz la CM de tineret. A făcut parte din colectivele tehnice care au pregătit loturile naționale de juniori în 1990 și între 1992-1995, perioade în care, alături de ceilalți tehnicieni, a contribuit la realizarea următoarelor rezultate la CM de juniori : aur și bronz în 1990 ; argint în 1992 ; 3 medalii de argint și una de bronz în 1993 ; 2 medalii de aur și una de argint în 1994 ; 2 medalii de argint în 1995. Printre sportivele la a căror pregătire a contribuit, s-au aflat : Elena Gavrilă, Daniela Țupu, Georgeta Rusu, Ștefania Burcă, Mihaela Mihai și altele. În anul 1997, a funcționat o perioadă ca antrenor la Centrul Olimpic de Canotaj din Iași. Cetățean de Onoare al municipiului Piatra Neamț. Antrenor

Emerit (1997). Decorat cu : Medalia Națională *Pentru Merit* clasa a III-a (2002) și cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (2004).

GAWLUK, ELENA (1952), n. în Otopeni, jud. Ilfov. Canotoare de performanță. A activat la Clubul *Olimpia* București. Campioană națională la canotaj. În perioada 1971-1973, când nu se organizau CM, a participat la 3 ediții ale CE, unde a obținut 2 medalii de bronz în 1971 (Copenhaga) și 1973 (Moscova) și o medalie de argint în 1972 (Brandenburg), în echipajele de 8+1. Medaliată cu bronz la prima ediție a CM organizată pentru canotajul feminin, la Lucerna în 1974. Maestră a Sportului.

GEORGESCU (NEDELCU), ELENA (1964), n. în București. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS din cadrul Universității Bacău, promoția 2000. Canotoare de performanță, fiind cârmaci în probele feminine. Debutază în activitatea sportivă la 16 ani. A activat la cluburile *Metalul*, *Voința*, CS *Steaua* (1996-1998) și *Dinamo* din București.

Multiplă campioană națională cu diferite echipaje și medaliată la numeroase regate internaționale. Toate performanțele sale, au fost realizate cu echipajele de 8+1. Conduce echipajele de 8+1, care cuceresc medaliiile de aur și titlurile mondiale la CM din 1990 (Barrington), 1997 (Aiguebelette), 1998 (Köln) și 1999 (St. Cathariens), precum și o medalie de bronz la ediția din 1991 (Viena). La edițiile CM din 2003 (Milano) și 2007 (München), câte o medalie de argint. Contribuie la cucerirea medaliei de aur la CE din anul 2007 (Poznan). Tot cu echipajul de 8+1, la JO din 1992 de la Barcelona, câștigă medalia de argint, iar la edițiile din 1996 de la Atlanta, 2000 de la Sydney și 2004 – Atena, titlul de campioană olimpică, 2008 (Beijing), medalie de bronz. Medaliată la numeroase concursuri de Cupă Mondială. Maestră Emerită a Sportului (1997). Decorată cu: Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de Comandor (2000); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa

I (2004) și Ordinul *Meritul Sportiv* clasa A III-a cu 2 barete (2008).

GHEORGHE, MARIN (1959), n. în Glodeanu-Siliștea, jud. Buzău. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al FEFS din cadrul Universității Bacău, promoția 2001. Ofițer MI. Canotor de performanță. Legitimat la Clubul *Dinamo* București. A obținut peste 15

titluri de campion național cu diferite echipaje și 3 titluri de campion balcanic. De peste 12 ani, selecționat pe post de cârmaci, în loturile naționale, a condus echipajele reprezentative la 7 CM și la 2 ediții ale JO. A contribuit la cucerirea a 13 medalii (4 de aur, 5 de argint și 4 de bronz). La CM a obținut: cu echipajele de 4+1 rame, 3 titluri de campion mondial în 1989 (Bled), 1993 (Račice) și 1994 (Indianapolis) și o medalie de aur la 8+, în 2001 (Lucerna); 4 medalii de argint la 2+1 rame – în 1989 și în 2000 (Zagreb), la 8+, în 1993 și 1997 (Aiguebelette); 4 medalii de bronz în 1987 (Copenhaga), 1994 (Indianapolis) și 2001, - la 2+1 rame și în 1994 și la 8+. La CM din 1990 se clasează pe locurile IV la 2+1 rame și pe locul VI la 4+1 rame. În 1992, la JO de la Barcelona cucerește titlul de vicecampion olimpic la 8+, iar în 1996 (Atlanta), locul al VII-lea la 8+. După retragerea din activitatea competițională, a fost angajat ca antrenor de canotaj la CS *Dinamo* București începând din 2004. Mastru Emerit al Sportului (1992).

GHEORGHIU, GHEORGHE (1924-1999), n. în Slatina. Antrenor de canotaj. În perioada 1945-1958, a activat ca antrenor la cluburile *Locomotiva* CFR, *Progresul*, *Constructorul*, iar în continuare până în 1984, la CSS *Triumf*, unde, împreună cu alți reputați antrenori, a pus bazele secției de canotaj la acest club și a contribuit la afirmarea ei pe plan intern

și internațional. Începând din 1978, în cadrul secției a luat ființă Centrul Național de Pregătire a Juniorilor, în care au fost cuprinși sportivi cu calități deosebite, selecționați din întreaga țară. Până în 1984, a contribuit, alături de colectivul tehnic, la cucerirea a peste 70 de titluri de campion național de juniori, peste 20 dintre cei mai buni sportivi fiind promovați în secțiile unor cluburi și în loturile naționale. Dintre performanțele obținute de sportivii clubului pe plan internațional, sunt de reținut: o medalie de argint la JO; o medalie de aur și una de argint la CM; 4 medalii la CE; 21 de titluri și numeroase medalii de argint și de bronz la CB. A participat la diferite acțiuni de selecție organizate în țară de către FR Canotaj, descoperind multe elemente talentate care au fost promovate în loturile naționale. Din 1976 până în 1984, a făcut parte din colectivul de tehnicieni care a pregătit lotul național și olimpic feminin de canotaj. Din 1977, a fost implicat și în pregătirea lotului feminin de perspectivă organizat în cadrul Clubului *Viitorul*, din care au făcut parte și Sanda Toma, Valeria Răcilă, Olga Homeghi, Adriana Chelariu și altele, care aveau să devină în scurt timp reprezentante de seamă ale canotajului românesc la JO și CM. Ca antrenor, a fost un permanent factor de mobilizare și încurajare, de educare și insuflare a încrederii și ambiției pentru realizarea unor performanțe înalte. În cadrul colectivului tehnic, și-a adus contribuția la pregătirea sportivelor care, la cele 6 CM desfășurate în această perioadă, au cucerit 19 medalii (3 de aur, 5 de argint și 11 de bronz), iar la JO din 1980 și 1984 – 9 medalii (6 de aur și 3 de bronz). A contribuit, de asemenea, la obținerea unor performanțe de prestigiu la CM de junioare. Antrenor emerit din 1981. Între 1958-1984, a activat ca arbitru la majoritatea competițiilor interne și a îndeplinit funcția 1105 *Sporturi nautice* obștească de președinte al Comisiei de Canotaj a Municipiului București. A fost ales Membru de Onoare al FR Canotaj. A fost distins cu 11 Diplome de Onoare ale CNEFS. A fost decorat cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a (1981).

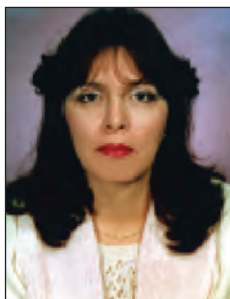

GHEORGHIU, GHEORGHE (1940), n. în Focșani. Canotor de performanță. A debutat la Clubul *Dinamo*, pe post de cârmaci la canotaj. A cucerit peste 10 titluri de campion național cu diferite echipaje. A participat la 3 ediții ale CE, unde a obținut: medalia de bronz în 1969; locul IV în 1971; medalia de bronz în 1973, toate în echipajele de 2+1 rame. A contribuit la cucerirea primei medalii de aur pentru canotajul masculin românesc în 1970, la CM de la St. Catharines (Canada) în proba de 2+1 rame, alături de Șt. Tudor și P. Ceapura. Maestru al Sportului și Maestru Emerit al Sportului.

GHIATĂ (GEORGESCU), DIDA MARIA (1948), n. în Drobeta-Turnu Severin. Profesoară de educație fizică, absolventă a IEFS din București, cu două specializări gimnastică și canotaj. Canotoare de performanță. Debutază în 1968 la Clubul *Nautic Universitar*

București. Campioană națională la canotaj. A făcut parte, pe postul de cârmaci, din echipajul de 4+1 vâsle, care a cucerit medalia de aur la CE în anul 1972 (Brandenburg), iar în 1973 (Moscova), pe cea de argint, în aceeași probă. A activat ca antrenore de canotaj la *CSȘ Bega* și *CS Politehnica* din Timișoara. Sportivii pe care i-a pregătit au obținut peste 50 de titluri de campioni, în special la categoria de junior, mulți dintre aceștia fiind promovați la loturile reprezentative (iar sportivii Sorin Livădaru și Egidiu Mateiaș, care s-au afirmat în canotajul de performanță, și-au continuat activitatea în Spania). A făcut parte din colectivele tehnice care au pregătit loturile naționale de junioare în 1983 și de senioare în 1995, aducându-și contribuția la realizarea unor performanțe valoroase pe plan internațional. Maestră a Sportului. Antrenor Emerit (2000).

GHITĂ (MAXIM), MARI-NELA (1955), n. în București. Profesoară de educație fizică, absolventă a IEFS din București. Ofițer MApN. Canotoare de performanță. A activat la cluburile sportive *Metalul* (din 1970 – antrenor Stelian Petrov) și *Steaua* din București (1975-

1976). A obținut peste 20 de titluri de campioană națională, cu diferite echipaje. Medaliată la toate regatele internaționale de canotaj la care a participat între 1973-1977, câștigând peste 10 medalii de aur. A făcut parte, împreună cu Cornelia Neacșu-Firescu, din echipajul de 2 rame fără cârmaci care a cucerit medalia de aur și primul titlu de campioane mondiale pentru canotajul feminin românesc, la ediția I a CM organizat în 1974, la Lucerna. La JO din 1976, de la Montreal, se clasează pe locul VI, la 2 rame fără cârmaci. Maestră Emerită a Sportului.

GHIUZELEA (BRUTEANU), FLORICA (1932-2007), n. în București. Profesoară de educație fizică, absolventă a ICF. Canotoare de performanță. Debutază în 1950, totalizând 17 ani de activitate în canotajul de performanță. A activat la cluburile sportive *Dinamo* și

Olimpia din București. În activitatea competițională internă, cucerește peste 15 titluri de campioană națională, dintre acestea un mare număr în proba de schif simplu. Peste 15 ani de selecții în loturile naționale, participantă la 12 CE, (în perioada când nu se organizau CM), unde obține 18 medalii. În anul 1962, la Berlin, își aduce contribuția la cucerirea medaliei de aur și a primului titlu european pentru canotajul feminin românesc, în proba de 4+1 rame, alături de Emilia Rigard, Ana Tamaș, Iuliana Bulugoiu și Ștefania Borisov (cârmaci). Câștigă 8 medalii de argint la CE în: 1955 (Snagov) la 4+1 vâsle, în 1957 (Duisburg) și 1958 (Poznan) la 2 vâsle, în 1960 (Londra), 1961 (Praga), 1963 (Moscova), 1965 (Duisburg), 1966 (Amsterdam) la 4+1 rame. Cele 9

medalii de bronz au fost obținute în : 1956 (Bled) la 4+1 vâsle, în 1960, 1961 la 2 vâsle, în 1962 (Berlin) la 4+1 vâsle, în 1964 (Amsterdam) la 4+1 rame și la 8+1, în 1965 la 8+1, în 1967 (Vichy) la 4+1 rame și la 8+1. Maestră a Sportului și Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu *Ordinul Muncii* clasa I (1963).

GIOGA, NICOLAE (1951), n. în Călărași. Profesor de educație fizică, absolvent al IEFS București, promoția 1975. Ofițer MApN – colonel în rezervă. Antrenor de canotaj. S-a dedicat muncii de antrenor activând la Clubul *Nautic Universitar* (1976-1983), iar în intervalul

1984-2002, a activat la grupa de senioare a secției de canotaj din cadrul CS *Steaua* din București. În intervalul 1984-1989 a activat și la grupa de junioare la CSS Nr. 3 *Steaua* București. Din 1992 a îndeplinit și funcția de șef al secției de sporturi nautice. În această perioadă au fost obținute 122 de titluri naționale, din care 108 la senioare (1984-1999) și au fost promovați în loturile naționale de juniori, tineret și seniori peste 80 de sportivi. A contribuit la pregătirea sportivilor din loturile naționale, în cadrul colectivelor tehnice de antrenori la loturile de juniori (1979-1982 și 1986) și la lotul de tineret (1995), la lotul național și olimpic feminin, între 1994-1996 și ca antrenor principal la lotul național și olimpic feminin, între 1996-2002. În toată perioada activității sale la loturile naționale și olimpice, a contribuit împreună cu ceilalți tehnicieni, la realizarea unui bilanț remarcabil, astfel: 20 de medalii (9aur-4argint-7bronz) la CM de seniori; 5 medalii de aur la JO din 1996 și 2000; 18 medalii (12-3-3) la concursurile de Cupă Mondială; 11 medalii (5-3-3) la CM de tineret. Dintre sportivele clubului și ale loturilor naționale și olimpice la a căror pregătire a contribuit, s-au remarcat: Veronica Cogeaneu-Cochela, Doina Ignat, Ioana Olteanu, Anca Tănase, Elena Georgescu, Magdalena Maria Dumitrache, Viorica Susanu, Aurica Chiriță-Bărbăscu, Natalia Pelin-Berteanu, Elena Horvath-Florea, Sofia Banovici-Corban, Mărioara Trașcă-Curelea, Irina Acsinte, Constanța Burcică Georgeta Damian

Andronache Simona Mușat Strimbeschi, Rodica Șerban Florea, Ioana Papuc, Rodica Anghel, Mihaela Miga și multe altele. După încheierea activității sale la loturile naționale ale României, a activat ca antrenor coordonator al lotului de canotaj al Chinei (2003-2005), iar din 2007 în aceeași funcție pentru lotul național al Iranului. Începând din 1990, a fost membru al Biroului FR Canotaj, iar din 1997 vicepreședinte. Pentru rezultatele obținute, a ocupat locul III în topul celor mai buni antrenori în 1997 și locul I în 1998 și 1999. În anii 2000 și 2001 a fost nominalizat de către FISA, ca *Antrenor al anului*. În 1987 i s-a acordat titlul de Antrenor Emerit. Decorat cu: Ordinul Național *Serviciul Credincios* în grad de Ofițer (2000); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a cu 2 barete (2004) și Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2008).

GIURCĂ, ELENA (1946), n. în București. Profesoară de limba engleză, absolventă a Facultății de limba engleză din cadrul Universității București, promoția 1969. După terminarea facultății în 1969, a fost repartizată la *Piatra Neamț*, la Școala generală nr. 3, iar apoi a funcționat ca

profesoară la Liceul *Petru Rareș*. După 1980, a fost încadrată la Academia Militară și la Școala nr. 17 din București. A practicat canotajul începând din anul 1966, pe postul de cârmaci, legitimată la CSȘ din București, selecționată de antrenorul Gheorghe Gheorghiu, iar după 1969 și a continuat pregătirea la *Piatra Neamț* la CS *Ceahlăul*, cu antrenoarea Garoafa Cantemir, devenind cârmaciul echipajului de 4+1 vâsle a României. În anumite perioade a activat la CS *Steaua* București (1977-1982, 1992-1993 și 1999-2000, antrenor Alexandru Aposteanu). Campioană națională la juniori și seniori (în intervalul 1977-1981 a obținut 8 titluri la seniori). O perioadă de peste 10 ani a fost selecționată în echipajele reprezentative. Debutează la CE din 1969 (Klagenfurt), unde obține medalia de bronz cu echipajul de 8+1 și locul IV la 4+1 rame. Participă la primul CM organizat pentru probele feminine, în anul 1974 la Lucerna, unde

cucerește medalia de argint la 4+1 vâsle și pe cea de bronz, la 4+1 rame. La CM mai obține: locul IV la 4+1 în 1975 (Nottingham); 1977 (Amsterdam), medaliile de argint la 4+1 vâsle și bronz la 4+1 rame; 1978 (Karapiro), locul VI la 4+1 vâsle, iar în 1979 (Bled) bronz la 4+1 vâsle. Participă la înscrierea primei medalii olimpice în palmaresul canotajului feminin la JO din 1976 (Montreal), unde obține medalia de bronz la 4+1 vâsle, iar la ediția din 1980 (Moscova), locul IV în aceeași probă. Palmaresul său mai cuprinde 2 medalii de aur la JB din 1977 (4+1 rame și 4+1 vâsle). Pentru performanțele sale, a fost inclusă, în topul celor mai bune 10 performanțe ale județului Neamț: locul II în 1974; 4 în 1975; locul I în 1976. Maestră Emerită a Sportului (1981). Decorată cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1976) și Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1981).

GIURCĂNEANU, GHEORGHE (1925-1983), n. în Brașov. Și-a început activitatea sportivă ca jucător de hochei, pe postul de portar. În perioada 1943-1951, a jucat la Universitatea Cluj, *Hockey Club* Iași, HC *Textila* Buhuși și *Metalul Steagul Roșu* Brașov. În anul

1951, se transferă la CCA unde, în toamna aceluiași an, sub conducerea lui Mihai Flamaropol – antrenor și jucător, face parte din primul lot care a pus bazele secției și echipei de hochei. Cu echipa CCA a reușit să câștige 4 titluri de campion național în 1952, 1955, 1956 și 1958. A fost selecționat în lotul național de hochei, devenind unul dintre portarii echipei naționale, cu care a participat la diferite turnee și jocuri internaționale. În paralel cu hocheiul, în sezonul de vară practică, pe post de cârmaci, canotajul. Cu echipajele de 2+1 ale CCA, obține 3 titluri de campion național în 1952, 1953 și 1954, iar în 1956 se clasează în CN pe locul secund cu echipajul de 8+1. Este selecționat în lotul național de canotaj, numărându-se printre sportivii care au participat la primele acțiuni de afirmare a canotajului românesc pe plan internațional. Se afla la cârma echipajului de 2+1, care în 1953, la Festivalul Mondial al Tineretului și

Studentilor de la București, cucerește medalia de aur, iar la Festivalul de la Varșovia din 1955, medalia de argint. Medaliat la diferite regate internaționale. Din anul 1958, timp de 25 de ani, a slujit canotajul îndeplinind funcțiile de antrenor federal până în 1968, iar în continuare, până în 1983, pe cea de secretar general al FR Canotaj. Și-a adus contribuția la dezvoltarea acestei ramuri de sport, în această perioadă realizându-se o puternică afirmare a canotajului, prin rezultatele deosebite obținute la CM și JO. A desfășurat o apreciată activitate și pe plan internațional, ca membru în Comisia Sport de Performanță a Federației Internaționale de Canotaj (FISA), între 1978-1981 și ca arbitru internațional, din 1967 până în 1983. A oficiat ca arbitru la JO din 1972 și 1976, precum și la CM din 1981, iar la CM din 1979, ca delegat al FISA. A fost distins cu 1107 *Sporturi nautice* numeroase diplome, pentru merite în activitatea sportivă, de către UCFS și CNEFS, cu Diploma FISA și a Comitetului de Organizare a CM din 1970 pentru sprijinul acordat în organizarea și reușita acestui campionat. Maestru al Sportului la hochei. Maestru al Sportului și Antrenor Emerit la canotaj. A fost decorat cu *Ordinul Muncii* clasa a III-a în 1972 și cu *Ordinul Meritul Sportiv* clasa I, în 1981.

GRIGORAȘ, CRISTINA (1990), n. în Huși. Studentă la FEFS, din cadrul Universității Ecologice București. Canotoare de performanță, legitimată la CS *Olimpia* din București, începând din anul 2005 (antrenoare Doina Barcan). Multiplă campioană națională de juniori. Campioană

balcanică în anul 2007 la 4 rame. Campioană mondială de juniori, în anul 2007 (Beijing) la 8+ și vice-campioană mondială, la aceeași categorie de vârstă, în anul 2008 (Linz) la 2 rame. În anul 2009, participă la CM de tineret (Račice) unde se clasează pe locul al VI-lea la 2 vâsle și la CE de seniori (Brest) – medaliată cu bronz, în proba de 4 vâsle. La JB 2007, s-a clasat pe primul loc la 4 rame. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii M. Roman, M. Zagoni, H. Constantinescu, V. Măstăcan.

GRIGORE, FLORIAN (1955), n. în București. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al IEFS din București, promoția 1981. Antrenor de canotaj. Practicant al canotajului de performanță, începând din anul 1965, împreună cu fratele său geamăn (Vasile), la

secția de juniori a CS *Dinamo*, sub îndrumarea antrenoarei Viorica Udrescu. Deoarece secția de juniori de la CS *Dinamo* s-a desființat, s-a transferat la CS *Steaua* (1972-1975, antrenor Carol Vereș). Tot aici își satisface și stagiul militar. A câștigat 12 titluri de campioni naționali la seniori și juniori, dintre care unele împreună cu fratele său la proba de dublu vâsle. În perioada 1977-1980, activează ca sportiv la CNU. Din anul 1980, își începe cariera de antrenor, inițial la grupa de juniori a CS *Dinamo*, fiind implicat și în problemele de organizare a secției și de pregătire a celorlalte grupe, iar din 1998, trece efectiv la pregătirea echipajelor de seniori. În perioada în care a funcționat ca antrenor, a avut și grade militare, fiind încadrat la CS *Dinamo* cu gradul de comisar șef, până în anul 2009, când a fost trecut în rezervă. Rezultatele obținute, la club, l-au recomandat ca antrenor principal la lotul olimpic și național în anii 2001, 2002 și 2004 și secund în 2003, misiune îndeplinită cu succese deosebite. Două medalii de aur și una de bronz, la CM de tineret (2001-2003), precum și istorica performanță obținută de echipajul masculin de 8+, care a cucerit medalia de aur și primul titlu de campioni mondiali, pentru canotajul românesc la CM de seniori din 2001 (Lucerna). În anul 2005, a fost numit antrenor federal pentru seniori și tineret. Pe timpul mandatului său, în anul 2009, canotajul românesc a continuat să se afirme pe plan internațional, obținând în cei 5 ani, 16 medalii (6 aur, 5 argint și 5 bronz) la JO, CM și CE, competiții rezervate seniorilor. A fost membru al Biroului Federal, îndeplinind și funcția de președinte al Colegiului central al antrenorilor. A colaborat la pregătirea materialelor pentru capitolul *Canotaj* din *Enciclopedia Educației Fizice și a Sportului* din

România. Antrenor Emerit. Decorat cu Medalia *Meritul Sportiv* clasa a II-a (2008).

GRUMEZESCU, DUMITRU (1949), n. în Cuci-Bozieni, jud. Neamț. Canotor de performanță. Debutază în sport în anul 1967. A activat la CS *Dinamo* București. Multiplu campion național. Component al loturilor naționale, participă la CE din 1971 (Copenhaga), unde se clasează

pe locul IV. La CE din 1973 – Moscova (ultima ediție a acestei competiții), cucerește medalia de aur și titlul continental, în proba de 2 rame fără cârmaci, împreună cu Ilie Oanță. La CM din 1974 (Lucerna), obține medalia de argint, la 2 rame fără cârmaci, în aceeași formație. Participant la JO din 1972 (München), se clasează pe locul al VI-lea, la proba 2- și la ediția din 1976 (Montreal), pe locul al IX-lea, la proba 4 -. La club și la lotul național s-a pregătit, cu antrenorul emerit, Dumitru Popa. Maestru Emerit al Sportului.

GOLICIU, PETRE (1944), n. în Scăpău, jud. Mehedinți. Absolvent al IEFS și FEFS Oradea. Antrenor de canotaj. A practicat mai multe ramuri de sport, printre care: luptele libere – la *Dierna Orșova* (divizia B); atletismul, cu participare în concursurile locale; handbalul, la *Cil*

Turnu – Severin; canotajul, în 1970, în perioada studiilor la IEFS. În 1973, își începe cariera de profesor – antrenor. Din 1975, este încadrat ca profesor – antrenor la Liceul Ștefan Plavăț din Orșova, lucrând împreună cu experimența antrenori Zoltn Benedek și Nicolae Vulpe. În continuare, se dedică în exclusivitate activității de selecție și pregătire a unor noi promoții de canotori, pe care îi promovează în sportul de înaltă performanță, misiune pe care o îndeplinește cu succes, până la pensionare, în cadrul CSȘ *Marina*, CSȘ *Orșova* și Liceului teoretic *Traian Lalescu*, *Orșova*. În cadrul acestei structuri sportive de elită, a îndeplinit funcția de șef al catedrei de canotaj. Din

1985, a fost numit antrenor la Centrul Olimpic de al Orșova și la loturile naționale. În aceste funcții, a contribuit, împreună cu colectivul de profesori – antrenori, la realizarea unor performanțe deosebite pentru canotajul românesc. În fișa de bilanț al anului 2005, sunt înregistrate următoarele date semnificative: 80 de elevi – sportivi legitimați la canotaj (7 cu dublă legitimare); 42 de Campioni naționali la juniori și 12 la tineret; 17 locuri II și 4 locuri III la CN de juniori; 3 locuri III la CN de seniori; 12 sportivi promovați în lotul național de juniori și 7 în cel de seniori; o medalie de aur și una de bronz la CM de tineret; 3 medalii de aur, una de argint și 2 de bronz la CM de juniori; 7 medalii de aur la CB. Asemenea realizări și de multe ori chiar superioare, au fost înregistrate în fiecare an. În 2004, P.G. a fost numit antrenor principal la lotul național pentru CM de juniori de la Banyoles, unde au fost cucerite 5 medalii de aur și câte una de argint și de bronz. Printre sportivi cu rezultate deosebite la JO și CM, care s-au pregătit în cadrul acestei unități sportive s-au aflat: Măriaora Ciobanu – Popescu, Iulică Ruican, Magdalena Dumitrache, Ioana Papuc, Gheorghe Pârvan și mulți alții. O nouă promoție de 9 sportivi, la a cărei selecție a participat direct, în perioada 2006 – 2007, a fost inclusă într-un nou ciclu de pregătire. Pe parcursul anilor a participat la mai multe cursuri de perfecționare, organizate pe plan intern și internațional. În cadrul atribuțiilor sale didactice a realizat mai multe studii și lucrări cu caracter tehnico– metodic privind selecția și pregătirea juniorilor în canotaj. Afost membru al FR de Canotaj. Antrenor Emerit.

HALAICU, VALENTIN (1984), n. în București. Canotor de performanță. S-a format ca junior la CSȘ Nr. 3 *Steaua*, până în 2001 când se transferă la CSA *Steaua*. Multiplu campion și medaliat la CN de juniori, tineret și seniori. Participă, cu rezultate deosebite, la CM de juniori din

2001 (Duisburg), unde cucerește medalia de argint la 4+ și pe cea de aur la 8+, iar la ediția din 2002 (Trakai) o nouă medalie de argint la 4+ și o clasare

pe locul al V-lea la 8+. Rezultatele obținute la CM de tineret: 2003 (Belgrad) – locul al VI-lea la 4x; 2004 (Poznan) – locul al IX-lea la 4x; 2005 (Amsterdam) – medalie de argint la aceeași probă; 2006 (Hazewinkel) – o nouă medalie de argint, tot la 4x. La CM de seniori din 2005 (Gifu) se clasează pe locul al XIII-lea la 4x. Triplu campion balcanic la juniori (4-, 4x, 8+) în 2002 și dublu campion balcanic, tot la juniori (4-, 8+) în 2001. Maestru al Sportului (2002).

HANUSEAC (COSTEA), FĂNICA (1968), n. în com. Mihail Kogălniceanu, jud. Ialomița. Canotoare de performanță. A activat la cluburile *Metalul* și *Dinamo* București. Multiplă campioană națională cu diferite echipaje. A reprezentat canotajul feminin românesc la două ediții ale CM în 1991 (Viena), în echipajul de 4 vâsle, cu care a obținut medalia de bronz, și la ediția din 1993 (Račice), unde cucerește medalia de aur, cu echipajul de 8+1; 1994 (Indianapolis), s-a clasat pe locul al X-lea la 4x. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii: Victor Mociani, Ioan Dospinescu și Horia Constantinescu. Maestră Emerită a Sportului.

HUBLEA (VOICULESCU), MARIA (1944), n. în București. Profesoară de educație fizică, absolventă a ICF din București. Canotoare de performanță. A activat ca sportivă la cluburile *Metalul* și *Voința* din București. Multiplă campioană națională cu diferite echipaje și medaliată la numeroase regate internaționale. Participantă la 3 ediții ale CE, în perioada când nu se organizau CM, cucerește: medalia de bronz în 1965 (Duisburg), la 8+1; medalia de bronz în 1966 (Amsterdam) la 4+1 vâsle; titlul de campioană europeană în 1968 (Berlin) la 4+1 vâsle. Maestră a Sportului. A activat ca profesor – antrenor la ȘSE și la Clubul *Energia* din București.

HUSARENCU, ILIE (1939), n. în Dunăvățu de Jos, jud. Tulcea. Canotor de performanță. A fost legitimat ca sportiv la Clubul *Dinamo*. A cucerit peste 10 titluri de campion național. Selecționat în loturile naționale, în perioada 1961- 1970, a participat la 2 CM și 4 CE, clasându-se pe locul VI la prima ediție a CM din 1969 (Klagenfurt), la 4+1 rame. A obținut 20 de medalii la diferite regate internaționale, din care 12 de aur. Ca antrenor, a activat la CS *Metalul* (1975-1981) și la CSS *Triumf* (1981-1998), ocupându-se în special de selecția și pregătirea elementelor de perspectivă. În perioada 1975-1978, a făcut parte din colectivele de tehnicieni care au pregătit loturile de perspectivă, obținând cu aceste performanțe de prestigiu: 18 titluri de campion balcanic; participarea la cucerirea a 5 medalii de aur și una de argint la CM de seniori; o medalie de aur și 4 de argint la CM de juniori; 3 medalii de aur și 5 de argint la JO. **I. H.** I-a descoperit pe sportivii Dragoș Neagu și Nicolae Țaga, afirmați pe plan internațional. A oficiat ca arbitru la numeroase campionate și competiții interne. Membru al Biroului FR de Canotaj. Maestru al Sportului. Antrenor Emerit (1991). Decorat cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a cu 2 barete (2004).

IACOB, ELENA (1954), n. în com. Dimăcheni, jud. Botoșani. Canotoare de performanță. A activat la CS *Ceahlăul* Piatra Neamț (antrenoare Ludovik Földvary și Garoafa Cantemir) și la Clubul *Nautic Universitar* București. A obținut trei titluri de campioană națională, în 1979 a obținut titlul de campioană națională la senioare pentru CS *Ceahlăul*, în proba de 8+, iar în 1980 a obținut acest titlu în proba de 2-. A fost selecționată în loturile naționale în perioada 1975-1980, participând la diferite regate internaționale, iar în 1979 la CM de la Bled, unde se clasează pe locul IV, cu echipajul de 8+1. Ca antrenor, a profesat la CS *Ceahlăul* Piatra Neamț (1980-1985), iar din 1985 la CS Botoșani. Cu

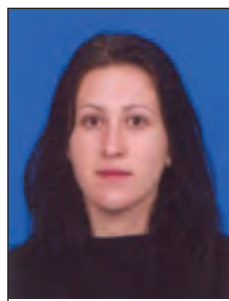
sportivele pregătite în cadrul secției, a reușit să obțină 6 titluri de campioană națională, 9 sportive au fost promovate în loturile naționale, contribuind la cucerirea a 4 medalii de aur la JB, o medalie de aur, 3 de argint și 4 de bronz la CM de tineret. Și-a început cariera de antrenore la CS *Ceahlăul* Piatra Neamț, contribuind alături de ceilalți antrenori, la selecția, pregătirea și promovarea unor sportivi valoroși. În anul 1996, a făcut parte din colectivul tehnic care a pregătit lotul de juniori de perspectivă. Dintre sportivele promovate în alte secții, s-au remarcat Georgeta Damian și Lăcrămioara Bidalac, medaliate la CM de tineret și juniori. Pentru performanțele sale, a fost inclusă, în topul celor mai bune 10 performanțe ale județului Neamț, pe locul I în 1979 și locul II în 1980. Maestră a Sportului. Antrenoare Emerită (1997). Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a cu 2 barete (2004).

IGNAT, DOINA (1968), n. în Rădăuți-Prut, jud. Botoșani. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă în 2000, FEFS din *Universitatea* Bacău. Angajată MAI. Canotoare de performanță. Legitimată la clubul CSA *Steaua* (1994-1998), fiind selecționată și pregătită de antrenorul

Nicolae Gioga. După 1998 și-a continuat activitatea la CS *Dinamo* București. Multiplă campioană națională, (numai în intervalul 1994-1998, a obținut 5 titluri la juniori și 23 la seniori). Peste 14 ani de activitate în cadrul loturilor reprezentative. Debutază în canotaj la 16 ani, iar în 1985, participă la regata de la Roudnice (Cehoslovacia), unde obține medalia de argint la schif simplu. La prima sa participare oficială la CM de juniori din 1986 (Roudnice) se clasează pe locul al VI-lea la schif simplu. Medaliată la 10 CM de seniori, 5 ediții ale JO și 2 ediții CE. Performanțele obținute la CM de seniori: 1991 (Viena) – medalie de bronz la 4 vâsle; 1993 (Račice) – aur și titlul de campioană mondială, cu echipajul de 8+1; 1994 (Indianapolis) – bronz la 8+1 și locul IV la 4-; 1995 (Tampere) – argint la 8+1 și locul VI la 2 -; 1996 (Strathclyde) – argint la 4 -; 1997 (Aiguebelette – Franța), aur și titlul mondial la 8+ și argint la 4 -; 1998 (Köln

– Germania), aur la 8+1 și de bronz la 2x; 1999 (St. Catharines), aur 8+; 2003 (Milano) – argint 8+; 2007 (München) – argint 8+. După reluarea organizării CE, participă la edițiile din 2007 (Poznań) și 2008 (Schi-nias) cucerind 2 medalii de aur în proba de 8+. Contribuie la realizarea unor performanțe deosebite la JO din: 1992 (Barcelona) – medalie de argint 4x; 1996 (Atlanta) – aur 8+; 2000 (Sydney) – 2 medalii de aur la 2- și 8+; 2004 (Atena) – aur 8+; 2008 (Beijing) – bronz 8+. Bilanțul său este remarcabil totalizând 20 de medalii (10 aur, 6 argint, 4 bronz) la JO, CM și CE, cu care se situează pe locul al 2-lea în ierarhia canotoarelor medaliate la aceste competiții. Palmaresul său mai cuprinde: 2 medalii de aur la JB din 1992 (2x și 4x); medalii de argint (8+) în 1998 și în 2007 (8+) aur și bronz și 2008 (8+) la concursurile de Cupă Mondială. S-a retras din activitatea competițională în anul 2008, activând pe linie profesională la IPJ Ilfov, iar apoi la CS *Dinamo*. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii: Victor Mociani, Nicolae Gioga, Ioan Dospinescu, Horia Constantinescu, Adrian David, Mircea Roman, Vasile Măstăcan, Ioan Snep, Marlena Zagoni. Maestră a Sportului și Maestră Emerită a Sportului (1992). Decorată cu: Ordinul Național *Serviciul Credincios* în grad de Comandor (2000); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a cu 2 barete (2008).

ILIE, CRISTINA – MIHAELA (1989), n. în Bârlad, jud. Vaslui. Studentă la FEFS, din cadrul Universității *Ovidius* din Constanța. Canotoare de performanță. Și-a început activitatea în anul 2003, fiind legitimată la CS *Știința* Constanța (antrenoare Georgeta Grisuc). Din anul 2008,

s-a transferat la CS *Dinamo* București (antrenor Valentin Robu). A mai practicat handbalul însă s-a consacrat în canotaj la CN și în competițiile internaționale oficiale. Debutază la CM de juniori, în anul 2005 (Brandenburg) unde obține medalia de argint, în proba de 8+, iar la edițiile din 2006 (Amsterdam) – la 2 vâsle și 2007 (Beijing) – la 2 rame fără cârmaci, a intrat în posesia medaliilor de bronz. La CM de tineret din 2008

(Brandenburg) devine campioană mondială la 4 vâsle, iar în 2009 (Račice) obține medalia de bronz, în aceeași probă. Concomitent a participat și la CE de seniori, în 2008 (Schinias – Atena) – medalie de bronz (4 vâsle) și în 2009 (Brest) – medalie de aur (8+). Campioană balcanică la juniori în 2007 (2 rame fără cârmaci). Campioană mondială universitară în 2008 (Belgrad), în proba de 4 rame fără cârmaci. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii Mircea Roman, Vasile Măstăcan, Ioan Șnep, Marlena Zagoni. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (2009).

ILIE, IOANA (1966), n. în Vlăsconi-Potlogi, jud. Dâmbovița. Profesoară de educație fizică, absolventă a *FEFS* din cadrul Universității Bacău. Canoatoare de performanță. Debutează în activitatea sportivă la 17 ani. A activat ca sportivă, pe „post de cârmaci”, la cluburile *Metalul* și *Dinamo* București. Multiplă campioană națională și medaliată la diferite regate internaționale. Cucereste titlul de campioană mondială cu echipajul de 8+, în 1993 (Račice). Tot cu echipajele de 8+ mai obține o medalie de bronz la CM din 1994 (Indianapolis) și o medalie de argint la ediția din 1995 (Tampere). Cucereste, în premieră mondială, într-un echipaj mixt, titlul de campioană mondială universitară la 4+1 rame, cu echipajul masculin al SUA în 1993 (Buffalo - St. Catherine), primind derogare pentru a putea participa pe post de cârmaci într-un echipaj de băieți. Maestră Emerită a Sportului.

IOJA (VEREȘ), VIORICA (1962), n. în Uivar, jud. Timiș. Canoatoare de performanță. A activat la cluburile sportive *Politehnica* Timișoara, *Nautic ASE*, *Universitar Construcții* și *CSA Steaua* București pe post de cârmaci. Campioană națională cu diferite echipaje și medaliată la numeroase regate internaționale de canotaj. A condus

echipajele de 4+1 rame la 3 CM, cu care a obținut 2 medalii de argint în 1983 (Duisburg) și 1985 (Hazewinkel) și medalia de aur în 1986 (Nottingham). La JO din 1984 (Los Angeles), a cucerit medalia de aur cu echipajul de 4+1 rame și medalia de argint în proba de 8+1. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004). După 1987 s-a stabilit în Germania.

IONIȚĂ (BULARDA, HOMEGHI), OLGA (1958), n. în Fieni, jud. Dâmbovița. Ofițer în MI. Canoatoare de performanță. A început să practice canotajul în 1977 la Școala Sportivă *Viitorul* din București, apoi la *CS Dinamo*. Sportivă reprezentativă a canotajului feminin românesc, care a obținut numeroase titluri de campioană a României. Componentă de bază a lotului național timp de peste 10 ani, medaliată la regate internaționale, a participat la 6 CM și 3 ediții ale JO, obținând 11 medalii, dintre care 5 de aur. Triplă campioană mondială: 1986 (Nottingham) la 2 rame și în 1987 (Copenhaga) la 2 rame și 8+1; două titluri de vicecampioană mondială în 1983 (Duisburg) și în 1985 (Hazewinkel) la 4+1 rame; două medalii de bronz 1979 (Bled) la 2 vâsle și 1981 (München), la 4+1 vâsle. La JO a obținut : 1980 (Moscova), bronz la 2 vâsle ; 1984 (Los Angeles), aur la 4+ ; 1988 (Seul), aur la 2- și argint la 8+. Maestră a Sportului și Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1981); Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de Cavaler (2001); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2008).

IORDACHE (ȚĂRAN), TITIE, MARICIA (1962), n. în Cherța Mică, jud. Satu Mare. Canoatoare de performanță. S-a remarcat între anii 1981- 1986 ca o sportivă de valoare în canotajul intern și internațional. A activat la Clubul *Metalul* București, obținând 12 titluri de

campioană națională. Componentă a loturilor naționale, medaliată la numeroase regate internaționale. La CM cucerește 2 medalii de bronz în 1982 (Lucerna), la 4+1 vâsle și în 1985 (Hazewinkel) la 4 vâsle, precum și o medalie de argint în 1986 (Nottingham) la 4 vâsle. Campioană olimpică cu echipajul de 4+1 vâsle la JO din 1984 (Los Angeles). Maestră a Sportului. Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004). După 1987 se stabilește în Germania.

IOSUB, AMOS (1983), n. în București. Profesor de educație fizică și sport. Canotor de performanță. Și-a început activitatea, în anul 1998, la CSȘ Nr.3 *Steaua*, iar din 2001 a reprezentat în competiții CSA *Steaua*. Multiplu campion și medaliat la CN de juniori, tineret și seniori. Debutază cu performanțe deosebite la CM de juniori din 2001 (Duisburg), unde cucerește medalia de argint la 4+ și pe cea de aur la 8+. La CM de tineret obține următoarele rezultate: 2002 (Genoa) – clasat pe locul al IV-lea la 4+; 2003 (Belgrad) – medalie de aur la 4-; 2004 (Poznan) – locul al IV-lea la 4+; 2005 (Amsterdam) – medalie de argint la 4x. Participările sale la CM de seniori: 2003 (Milano) – locul al X-lea la 8+; 2006 (Eton) – locul al XII-lea la 4x. Mastru al Sportului (2002).

IOSUB, PETRU (1961), n. în Fălticeni, jud. Suceava. Ofițer în Serviciul Protecție și Pază. Canotor de performanță. A activat la CS *Dinamo* București (antrenor Dumitru Popa), cucerind 20 de titluri de campion național la seniori și 4 la juniori. A făcut parte din primul echipaj al canotajului românesc, alături de Valer Toma în proba de 2 rame, care cucerește în 1984 (Los Angeles) titlul de campion olimpic. La JO din 1980 (Moscova), se clasează pe locul V (4 rame fără cârmaci). La CM din 1982 (Lucerna), obține medalia

de bronz la 4 rame fără cârmaci. Mastru al Sportului (1981). Decorat cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

KARDOS (ANCA), MARTA (1930), n. în Cluj. Profesoară de educație fizică, absolventă a ICF 1954. Canotoare de performanță. Antrenoare de canotaj. Începe activitatea ca sportivă în 1950 la cluburile sportive ICF, după care a continuat la CS *Dinamo* și CS Știința din București. Multiplă campioană națională. Peste 10 ani de activitate în cadrul loturilor naționale, câștigă numeroase medalii la diferite regate internaționale. În perioada 1950-1960, când nu se organizau CM, participă la 7 CE și obține 9 medalii. Contribuie la cucerirea primei medalii de argint pentru canotajul feminin românesc, la CE din 1954 (Amsterdam), cu echipajul de 8+. Mai cucerește 5 medalii de argint la CE din: 1955 (Snagov) și 1956 (Bled) tot la 8+; 1957 (Duisburg) la 4+1 rame; 1958 (Poznan) și 1959 (Macon) la 4+1 rame. Trei medalii de bronz în 1957 (Duisburg), 1958 și 1960 (Londra), la 8+. Maestră a Sportului. S-a stabilit în Ungaria.

KONDOROCZI (NEMETH), ILEANA-ILONA (1947), n. în Arad. Canotoare de performanță. A activat la Clubul *Uzinele Textile* Arad, pentru care a obținut numeroase titluri de campioană națională. A fost selecționată în loturile naționale între 1964-1972, perioadă în care nu se organizau CM. A participat la 5 CE, cucerind 3 medalii de aur în 1968 (Berlin), 1970 (Tata) și 1972 (Brandenburg), în echipajele de 4+1 vâsle. Tot la CE mai câștigă, în aceeași probă, o medalie de bronz în 1966 (Amsterdam) și o medalie de argint în 1969 (Klagenfurt). Maestră Emerită a Sportului.

LAUB (MOȚICA), MARIA (1932), n. în VINGA, jud. Arad. Sportivă de performanță și antrenore de canotaj. Implicată în canotajul de performanță ca sportivă și ulterior ca antrenor, are merite semnificative în promovarea canotajului și lansarea acestuia pe plan

internațional, încă de la primele încercări. Credincioasă aceluiași club, a activat atât ca sportivă, cât și ca antrenor, la *Flamura Roșie* (ulterior *ITA* și apoi *Uzinele Textile Arad*). La CN din 1954, primul său rezultat – vicecampionă națională la schif simplu, iar în 1956 – campionă națională schif simplu și în proba de dublu la schif fond, anul 1957 aducându-i un nou titlu, în proba sa favorită (1x). În 1954, contribuie la obținerea locului I în proba 4+1 – 1000 m, la concursul internațional de la Berlin. Se remarcă și în singurele competiții internaționale oficiale organizate în acele timpuri – CE unde cucerește 3 medalii de argint în 1955 (Snagov) – la 4x+, 1957 (Duisburg) – 2x și 1958 (Poznan) – la 2x, precum și 1 medalie de bronz în 1956 (Bled) – la 4x+. Ea a fost secundată cu succes de sora sa Etelca Laub, cu 2 medalii de argint la CE din 1955 și 1956. După retragerea din activitatea competițională, s-a dedicat integral și cu multă pasiune muncii de antrenor, pregătind mai multe promoții de canotori care s-au afirmat pe plan intern și internațional. Nu întâmplător forurile locale o consideră cea mai prolifică antrenore cu contribuții semnificative la reprezentarea canotajului arădean. Printre cei mai valoroși sportivi, la a căror pregătire a contribuit, se află: Filigonia Toll, pregătită inițial, apoi transferată în Timișoara – medaliată la CE și CM; Valeria Răcilă pregătită o perioadă până la transferul în București, medaliată olimpică și mondială; Elisabeta Lazăr, reprezentantă de marcă a CS UTA, cu performanțe realizate în premieră – 2 medalii de aur și una de argint la CE, medalie de argint la CM, medalie de bronz la JO. Tot la CS UTA au activat ca antrenori Rodica Herbei și Mihai Petruș cu contribuții la pregătirea și afirmarea unor canotori de mare valoare ca: Dimitrie Popescu și

Veronica Cogeanu Cochela, multipli medaliați olimpici și mondiali.

LAVRIC (MAXIM), FLORICA (1962), n. în Copălău, jud. Botoșani. Canoare de performanță. A activat la cluburile sportive *Onești*, *Viitorul* și *CS Steaua București* (1986, antrenor Nicolae Gioga). A fost campioană națională cu diferite echipaje și

componentă a loturilor naționale în perioada 1982-1987. Campioană balcanică și medaliată la numeroase regate internaționale de canotaj. A participat la 3 CM, la care a obținut 2 medalii de argint în 1983 (Duisburg) și 1985 (Hazewinkel), cu echipajele de 4+1 rame și o medalie de bronz în 1986 (Nottingham), cu echipajul de 8+1. La JO din 1984, (Los Angeles), a făcut parte din echipajul de 4+1 rame, cu care a cucerit medalia de aur și titlul de campioană olimpică. Maestră a Sportului (1982). Maestră Emerită a Sportului (1984). Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

LAZĂR (BARTA), ELISABETA (1950), n. în Arad. Studii liceale. Tehnician textilist la Uzinele Textile Arad. Canoare de performanță. Legitimată la Clubul *Uzinele Textile Arad*, din 1964, antrenor Maria Moțica Laub. Multiplă campioană națională cu diferite echipaje. Primele titluri la juniori, le obține în anul 1968, la proba de dublu împreună cu Ilona Nemeth, performanță pe care o repetă și în 1969. A fost selecționată în loturile naționale între 1968-1976. A participat la 4 ediții ale CE. Debutază la CE din 1968 (Klagenfurt), unde se clasează pe locul al VI-lea la schif simplu. Cucerește 2 medalii de aur în 1970 (Tata) și 1971 (Copenhaga), în echipajele de 4+1 vâsle, iar în 1973 (Moscova), o medalie de argint la aceeași probă. La prima ediție a CM organizat pentru canotajul feminin, în 1974 (Lucerna), a obținut medalia de argint la 4+1 vâsle, iar la ediția din 1975 (Nottingham), se clasează pe locul al VI-lea în aceeași probă. Se numără printre sportivele care au adus prima medalie

olimpică de bronz pentru canotajul românesc, la JO din 1976 (Montreal), cu echipajul de 4+1 vâsle, alături de Ioana Tudoran, Maria Micșa, Felicia Afrăsiloaia și cârmaci Elena Giurcă. Maestră Emerită a sportului. Decorată cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1976) și Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

LĂNCRĂJAN, DORIN (1942), n. în com. Șpring, jud. Alba. Profesor de educație fizică, absolvent al ICF din București, specializarea sporturi nautice, promoția 1966. Canotor de performanță. A practicat canotajul la cluburile *Metalul* (1959-1962) și Știința

(1963-1968). Component al loturilor naționale de juniori, tineret și seniori (1960-1964). Campion național de tineret la schif simplu, campion universitar și medaliat la CN de seniori. Antrenor secund la lotul național de canotaj tineret fete. Asistent la Catedra de teorie și metodică din cadrul ICF (1966-1969). Instructor în Comisia „Sportul la sate”, din cadrul Organizației Centrale de Tineret (1969-1977), unde a coordonat o serie de programe privind amenajarea bazelor sportive și promovarea sportului în mediul rural. Pe parcursul anilor, a îndeplinit mai multe funcții de răspundere, în domeniul sporturilor nautice și în cadrul organismelor centrale de conducere ale sportului românesc. În perioada 1977-1990, a fost secretar general la FR de Kaiac-canoe, funcție în care a reușit, alături de ceilalți tehnicieni și membri ai forului de conducere, să contribuie, la continuarea afirmării pe plan internațional, a sportivilor practicanți ai acestor ramuri sportive. În perioada respectivă au fost cucerite peste 80 de medalii la JO și CM. De asemenea, a contribuit la construirea bazei nautice și a canalului de concurs de la Bascov- Pitești, precum și la realizarea ambarcațiunilor din PAFS, acțiuni care au contribuit la dezvoltarea și consolidarea activității kaiacului și canoei. După 1990, în cadrul MS și MTS, a activat ca inspector (1990-1993), șef de serviciu (1993-1994) și director general adjunct

(1994-1997). În aceste funcții a colaborat la elaborarea unor reglementări noi, specifice etapei parcurse de sportul românesc, a contribuit la reluarea și realizarea Anuarului Sportului, începând din 1993, precum și la reorganizarea Muzeului Sportului. A fost membru pentru informații în Comisia Sport a Consiliului Europei (1994-1997). Din 1997, până în 2001 a fost ales în funcția de secretar general al FR Canotaj. Ca specialist în domeniul sporturilor nautice, împreună cu ceilalți tehnicieni din canotaj, a contribuit la menținerea acestei ramuri de sport pe poziții fruntașe în ierarhia mondială. În perioada 1997- 2000, canotorii români au cucerit peste 40 de medalii la JO și CM de seniori, tineret și juniori. În perioada 2001-2004, a fost încadrat în *Serviciul coordonare programe* (2002) și *Direcției programe ale structurilor sportive* (2003-2004). A realizat studii privind teoria și metodică antrenamentului, comunicate în sesiuni științifice și publicate în reviste de specialitate. A contribuit la realizarea acțiunilor, de elaborare a primei ediții a Enciclopediei educației fizice și a sportului din România, având și calitățile de autor la capitolul Baza materială din vol. Al III-lea și de colaborator la unele materiale, din volumele I, II și IV. Decorat cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (1981), Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de Cavaler (2000) și Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

LEONTE (TIEANU), LIVIA (1965), n. în București. Canotoare de performanță. A activat la cluburile sportive *Olimpia* și *Dinamo* București. A câștigat 8 titluri de campioană națională. Medaliată la diferite regate internaționale. Componentă a echipajelor de 8+1, obține 2 medalii de bronz la CM din 1985 (Hazewinkel) și din 1986 (Notttingham). Cucerește titlul de campioană mondială în echipajul de 8+1 în 1987 (Copenhaga), iar la CM din 1989 (Bled), cel de-al doilea titlu de campioană mondială, tot în proba de 8+1 și o medalie de bronz, la 4 rame fără cârmaci. Participantă la JMU din 1987 (Zagreb), unde cucerește medalia de aur în proba de 4-. Maestră Emerită a Sportului.

LINCARU (MOLDOVAN), VIORICA (1942), n. în Cernăuți, azi în Ucraina. Canotoare de performanță. A activat la cluburile sportive *Voința* Timișoara, *Metalul* și *Voința* București. Multiplă campioană națională la canotaj, cu diferite echipaje. În cei peste 13 ani de activitate

competițională internațională, a reprezentat canotajul românesc la 11 ediții ale CE între 1961-1973, în perioada când nu se organizau CM, reușind să obțină 12 medalii. A făcut parte din echipajele de 8+1, care au obținut 3 medalii de bronz la CE din 1961 (Praga), 1963 (Moscova) și 1964 (Amsterdam). În 1966 (Amsterdam) intră în posesia medaliei de argint la 4+1 rame. La CE din 1967 (Vichy), cucerește medalia de bronz la 8+1, iar în 1968 (Berlin) încă 2 medalii de argint, la 4+1 rame și la 8+1. În component a echipajelor de 8+1, mai câștigă 4 medalii de bronz la CE din anii 1969 (Klagenfurt), 1970 (Tata), 1971 (Copenhaga) și 1973 (Moscova), precum și o medalie de argint la ediția din 1972 (Brandenburg). Maestră a Sportului și Maestră Emerită a Sportului.

LIPĂ (OLENIUC), ELISABETA – vezi *Personalități*

LOVRENSKI, LADISLAU (1932-2011), n. în Timișoara. Antrenor de canotaj și sportiv de performanță. A activat la cluburile *Dinamo* București și *CFR* Timișoara peste 30 de ani, obținând numeroase titluri de campion național, pe postul „de cârmaci”. A fost cârmaciul

diferitelor echipaje ale loturilor naționale, timp de peste 22 de ani. La CE a obținut medalia de bronz în 1967 (Vichy) și locul V în 1969 (Klagenfurt), cu echipajele de 4+1 rame. La cele 4 CM la care a participat între 1974-1979, s-a clasat pe locurile V-VI. A participat la 4 ediții ale JO: în 1968 (Mexic) a ocupat locul VII la 4+1; în 1972 (München) a cucerit medalia de bronz cu echipajul 2+1, alături de Șt. Tudor și P. Ceapura, aceasta fiind prima

medalie olimpică pentru canotajul românesc; 1980 (Moscova), locul IV la 2+1; 1988 (Seul), medalie de argint la 4+1. A activat ca antrenor la CS *CFR* Timișoara. În anumite perioade, a făcut parte din colectivele tehnice, contribuind la pregătirea loturilor naționale de canotaj și la afirmarea unor sportivi pe plan internațional. Mastru al Sportului și Mastru Emerit al Sportului.

LUPAȘCU, CAMELIA-GABRIELA (1986), n. În Dorohoi, jud. Botoșani. Profesoară de educație fizică și sport. Canotoare de performanță. S-a pregătit ca junioară la CSȘ - Liceul *Traian Lalescu* Orșova, iar apoi și-a continuat activitatea la CS *Dinamo* București. Multi-

plă campioană națională. Componentă a loturilor reprezentative de junioare, tineret și senioare, în perioada 2003-2009. A participat la CM de juniori, în 2003 (Atena) – medalia de aur (4 vâsle) și 2004 (Banyoles) – medalie de argint (schif simplu), precum și la CM de tineret din 2006 (Hazewinkel) – medalie de aur (2 rame fără cârmaci) și 2008 (Brandenburg) – medalie de aur (4 vâsle). În anul 2005, își începe activitatea și la lotul de senioare la CM (Gifu) cu medalie de argint la 8+. La CE cucerește medalia de argint (4 vâsle) în 2007 (Poznan) și pe cea de aur (8+) în 2008 (Schinias). În anul 2009, contribuie la câștigarea medaliei de argint în probele 2 rame fără cârmaci și 8+ la CM (Poznan), precum și a celor de aur, în aceleași probe, la CE (Brest). În perioada 2005-2008 a participat la 5 concursuri de Cupă Mondială la care s-a clasat de 3 ori pe locul I și câte o dată pe locurile II și III. În anul 2010 la (Montemor-O-Velho – Portugalia), a intrat în posesia unui nou titlu de campioană europeană în proba de dublu rame (împreună cu Nicoleta Albu). La loturile naționale s-a pregătit cu antrenorii: M. Roman, I. Boicu, V. Măstăcan, I. Șnep, M. Zagoni, H. Constantinescu. În anul 2009 a fost declarată de către FR Canotaj, *sportiva anului*. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a (2009).

LUPCHIAN (BĂLAN), LIVIANA (1984), n. în Comănești, jud. Bacău. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS din cadrul Universității de Vest, Timișoara, promoția 2008. Canotoare de performanță. A început să practice canotajul la CSS - Marina

Orșova (1999-2002) sub îndrumarea antrenorilor Mariana și Cristian Maliș. Din anul 2002, s-a transferat la CS *Dinamo* București, (antrenor Valentin Robu). Multiplă campioană națională și numeroase clasări pe locurile II și III la CN de juniori și seniori. A reprezentat canotajul feminin românesc, cu rezultate deosebite la CM de juniori și tineret. Cucerește titlurile supreme la CM de juniori din 2001 (Duisburg) și din 2002 (Trakai), ambele în proba de 8+. La CM de tineret din 2003 (Belgrad) se clasează pe locul al IV-lea (2x), iar la ediția din 2004 (Poznan) câștigă medalia de argint (4x). La concursul de Cupă Mondială din 2003 (Milano) se clasează pe locul al II-lea. Campioană balcanică la junioare, în proba de 8+, în anul 2001. În anul 2005 s-a retras din activitatea competițională, activând ca operator dispecer la Arena Mall din Bacău. Maestră a Sportului.

LUPU, ȘTEFAN (1931-1999), n. în Bacău. Profesor de educație fizică, absolvent al ICF din București, promoția 1958. A activat ca sportiv pe post de „cârmaci”, la CS CCA (ulterior *Steaua*), în perioada 1954-1969. A cucerit 14 titluri de campion național cu echipajele de 2+1, 4+1 și 8+1. Din 1955 până în 1970, a fost component al loturilor naționale conducând echipajele care au obținut numeroase titluri și medalii la diferite regate internaționale. În perioada când nu se organizau CM, a cucerit titlul de vicecampion european cu echipajul de 4+1 rame în 1958, la Poznan (Polonia), iar la ediția din 1959 (Macon –Franța), medalia de bronz la 2+1 rame. În paralel cu activitatea de sportiv la Clubul *Steaua* a îndeplinit și atribuția de antrenor, ajutând colectivul de tehnicieni la selecția și pregătirea echipajelor. Peste 10 sportivi au fost promovați în diferite loturi naționale. Dintre aceștia, s-au remarcat în mod deosebit Livia Tieanu – dublă

campioană mondială. Între 1970-1982, a participat la diferite acțiuni de selecție și a făcut parte din colectivele de tehnicieni, care s-au ocupat de pregătirea loturilor de perspectivă și de senioare, îndeplinind și sarcina de masor. Prin activitatea depusă, și-a adus contribuția la realizarea unor performanțe de prestigiu în competițiile oficiale. A oficiat ca arbitru la diferite competiții interne și internaționale. În perioada 1970-1994, a activat ca profesor de educație fizică, gradul I didactic. Având și specializarea fotbal, a lucrat la CCA cu echipa de juniori, iar în anumite perioade s-a ocupat de pregătirea fizică a echipei de seniori. Maestru al Sportului (1964).

MACOVICIUC (MIHALCEA), CAMELIA (1968), n. în Hudești, jud. Botoșani Canotoare de performanță. A început să practice canotajul la Timișoara, fiind legitimată, în 1984, la Clubul *Voința* (antrenoare Bardaș - Benedek), iar din 1990 la *Universitatea* Timișoara și ulterior la

Dinamo București. Campioană națională la junioare și senioare. Se afirmă la JO din 1996 de la Atlanta, unde cucerește medalia de aur și titlul de campioană olimpică, în proba de 2 vâsle- categoria ușoară, împreună cu Constanța Burcică. La CM din 1996 (Strathclyde), obține medalia de bronz la 2 rame – categoria ușoară, la ediția din 1997 (Aiguebelette), medalia de bronz la 2 vâsle – categoria ușoară, iar în 1998 (Köln), o nouă medalie de bronz la aceeași probă. La CM din 1999 (St. Catharines), cucerește titlul de campioană mondială în proba de 2 vâsle. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

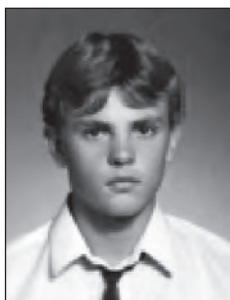
MALIȘ CRISTIAN MIHAI (1969), n. în Gura Humorului, jud. Suceava. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al Facultății de Educație Fizică și Sport, din cadrul Universității *Spiru Haret*, din București, promoția 2002. Antrenor de canotaj, absolvent

al Școlii Naționale de Antrenori (1991). Absolvent al studiilor universitare de doctorat – ANEFS (2009). Din anul 1989, funcționează ca antrenor la CSS Liceul *Traian Lalescu* din Orșova, unde a obținut rezultate remarcabile în selecția, pregătirea și promovarea unor sportivi cu calități deosebite pentru canotajul de performanță. Majoritatea sportivi selecționați pe parcursul anilor, datorită unei pregătiri judicioase, au reușit să promoveze în grupele superioare, iar în final să fie transferați în centrele de pregătire și secțiile cluburilor fruntașe. Toți sportivii săi sunt campioni și medaliați la CN de juniori și seniori, iar o mare parte dintre ei au fost selecționați în loturile naționale participând la CM de juniori, tineret și seniori. În ultimii 4 ani, sportivii săi au contribuit substanțial la cucerirea medaliilor la CM de juniori: în 2006 au fost medaliați cu aur Ciprian Focariu, Alexandru Mihăilă și Mihaela Coteață (4+ și 8+), iar cu bronz Marius Luchian și Lavinia Curelet (2- și 2x); în 2007 – cu aur Lavinia Curelet, Ionela Dobândă, Anca Negrii și Silvia Papava (8+) și cu bronz Ciprian Focariu (2-); în 2008 – medaliați cu argint Andreea Boghian (2-), Ionela Dobândă, Alexandra Vermeșan, Corina Alexa, Izabela Radu (8+), Liviu Torac și Alexandru Pălămariu (4-); în 2009 – cu aur Andreea Boghian (2-). Cristian Maliș a făcut parte din colectivele tehnice care au pregătit loturile naționale, astfel: antrenor secund la lotul național de juniori (1996-2003); antrenor secund la lotul olimpic (2003-2006); antrenor principal la lotul de seniori (2007-2008); antrenor secund la lotul național de juniori (2008-2009); antrenor principal la lotul de perspectivă olimpică (din 2009). În realizarea obiectivelor sale de performanță, contribuie și acțiunile realizate în colaborare cu cluburile din Serbia și din Bulgaria. Cristian Maliș se manifestă activ și în organizarea unor regate internaționale ca membru în Comisia de organizare și președinte al juriului: *Orșova-* 2006; *Porțile de Fier II* 2007, 2008, 2009, precum și în realizarea unor proiecte importante, cum ar fi: implementarea Programei școlare de consiliere și orientare (2006); parteneriat educațional – selecționarea elevilor pentru alcătuirea echipelor participante în competiții sportive

(2009); Alternative operaționale moderne în educația fizică școlară (2009) și altele. În perioada 2006-2009, a participat la o serie de cursuri de formare, perfecționare și specializare organizate pe plan local, național și internațional, de către FR de Canotaj, MEC, CNFPA și Federația Internațională. A studiat și elaborat mai multe lucrări de specialitate privind problematica selecției și pregătirii în canotaj, pe care le-a prezentat cu ocazia diferitelor consfătuiri și simpozioane. În activitatea pe care o desfășoară, colaborează îndeaproape cu soția sa Mariana Maliș – Antrenor Emerit, asigurând împreună pregătirea celor mai valoroși sportivi. A fost ales membru al Biroului FR de Canotaj. Distincții: Antrenor Emerit (1998); Cetățean de Onoare al municipiului Orșova (2004); Diploma de Excelență pentru rezultatele deosebite obținute în activitatea didactică școlară și extrașcolară (2008).

MALIȘ, MARIANA (1968), n. în Prunișor, jud. Mehedinți. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS din cadrul Universității *Spiru Haret* București, promoția 2002. Antrenoare de canotaj, absolventă a Școlii Naționale de Antrenori (1991). În anul 1990, a fost încadrată ca antrenoare la CSS *Marina* din Orșova, unde a realizat performanțe deosebite în formarea și afirmarea unor sportivi de valoare. A lucrat în echipă cu soțul său – Cristian Maliș, reușind împreună să promoveze în loturile naționale sportivi care au cucerit, pe parcursul anilor, un mare număr de medalii la CM de juniori, tineret și seniori. Majoritatea sportivilor săi au obținut titluri de campioni naționali și medalii la CN de juniori precum și la CB. În perioada 2006-2010, a făcut parte din colectivele tehnice care au pregătit loturile naționale de juniori. În această perioadă, sportivii pregătiți și promovați de clubul din Orșova au realizat la CM de juniori următoarele rezultate: Ciprian Focariu, Alexandru Mihăilă, Mihaela Coteață – medalii de aur, Marius Lucian și Lavinia Curelet – medalii de bronz în 2006; Lavinia Curelet, Ionela Dobândă, Anca Negrii și Silvia Popovă – medalii de aur, Ciprian Focariu – medalie de bronz, în 2007; Andreea Boghian – medalie de aur în 2009.

Performanțe asemănătoare au fost obținute și în anii anteriori. Se remarcă în activitatea sa atenția pe care o acordă implicării familiei, colaborării cu autoritățile locale, realizării unor acțiuni comune cu cluburile similare din țările vecine. Pe parcursul anilor, a participat la numeroase cursuri de formare și perfecționare, organizate de FR de Canotaj, CNFPA și de către structurile învățământului. Autoare și participantă la realizarea unor proiecte de parteneriat educațional. A elaborat diferite lucrări de specialitate cu tematica din domeniul canotajului, pe care le-a prezentat cu ocazia unor cursuri de perfecționare și sesiuni științifice. A fost membru în comisiile de organizare și în juriile regatelor internaționale *Orșova*, *Porțile de fier* și *Zoltan Benedek*. Distincții: Antrenor Emerit (2003); Cetățean de Onoare al municipiului Orșova (2004); Grad didactic II (2007); Diploma de Excelență pentru rezultate deosebite obținute în activitatea didactică școlară și extrașcolară. Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a cu 2 barete (2004).

MARIN, GABRIEL-CLAUDIU (1972), n. în Munteni, jud. Galați. Ofițer MI. Canotor de performanță. A activat din 1986 la CSȘ nr. 2 Constanța, iar din 1990 la Clubul *Dinamo* București. A realizat peste 15 titluri de campion național de canotaj și 2 titluri de campion

balcanic. A debutat în 1987 la regata de la Vilnius, unde a obținut medalia de aur la 4+1 rame. În 1990 (Aiguebelette), la CM de juniori, cucerește medalia de aur cu echipajul de 4+1 rame. La CM de seniori din 1995 (Tampere), se clasează pe locul V la 8+1, iar în 1996 (Strathclyde), cucerește titlul de campion în proba de 4+1 rame; 1997 (Aiguebelette), obține medalia de argint la 8+1 și pe cea de bronz la 4 rame. La JO: 1992 (Barcelona), devine vicecampion olimpic cu echipajul de 8+1, iar în 1996 (Atlanta), se clasează pe locul V la 4 rame. Mastru Emerit al Sportului.

MARINESCU, AURELIA (1954), n. în București. Canotoare de performanță. A activat la cluburile *Metalul* (din 1969 – antrenor Ion Grigoriță) și *Steaua* din București (1975-1976 – antrenor Alexandru Aposteanu). Multiplă campioană națională. La ultima ediție a CE organizată în 1973 (Moscova), a obținut medalia de bronz cu echipajul de 8+1. Și-a adus contribuția la cucerirea medaliei de bronz, la prima ediție a CM din 1974 (Lucerna), performanță pe care a reeditat-o și la CM din 1975 (Nottingham), la aceeași probă. La JO din 1976 (Montreal), contribuie la obținerea punctelor prin clasarea pe locul IV la 4+1 rame și locul VI la 8+1. Maestră a Sportului (1975), Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1976).

MAȘKA (MILITARU), GEORGETA (1954), n. în sat Ceptura de Jos, jud. Prahova. Profesoară de educație fizică, absolventă a IEFS București. Canotoare de performanță. A activat la Clubul *Dinamo* București. Campioană națională în componența unor echipaje și medaliată la diferite regate internaționale. Participantă la primul CM organizat pentru probe feminine, în anul 1974 la Lucerna, unde a obținut medalia de bronz, în proba de 8+1. La CM din anii 1977 (Amsterdam), 1978 (Karapiro) și 1979 (Bled), cucerește încă 3 medalii de bronz în echipajele de 4+1 rame. La JO din 1976 de la Montreal, se clasează pe locul VI, la 8+1, iar la ediția din 1980 (Moscova), pe locul IV în proba de 4+1 rame, contribuind la acumularea de puncte pentru clasamentul pe țări. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1981).

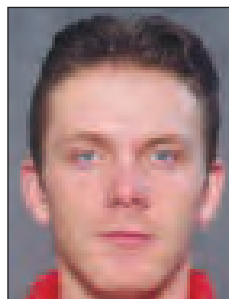
MATEI (SIEBURG), ANETA (1948), n. în Fredorff, jud. Timișoara. Canotoare de performanță. A început să practice acest sport pe postul de cârmaci, începând din 1962 la *Voința* Timișoara (antrenori: Thery Tiberiu, Bardaș - Benedek), de unde s-a transferat la CS *Dinamo* București. Multiplă campioană națională, a practicat 15 ani canotajul (1965-1980) –cucerind 18 titluri de campioană națională. Medaliată la numeroase regate

internaționale (între 1965-1980). Debutază la CE în perioada în care nu se organizau CM, în echipajul de 8+1, cu care cucerește medalia de argint în 1972 (Brandenburg), iar la ediția din 1973, de la Moscova, obține medalia de bronz în aceeași probă. Participă la primul CM organizat pentru probele feminine în 1974, la Lucerna, unde intră în posesia medaliei de bronz la 8+1, performanță pe care o reeditează și în 1975, la Nottingham. Conduce echipajele de 4+1 rame, la CM din 1978, de la Karapiro (Noua Zeelandă) și din 1979, de la Bled, cu care obține medalii de bronz. La JO din 1976, de la Montreal, se clasează pe locul IV la 4+1 rame și pe locul VI la 8+1, iar la JO din 1980 de la Moscova, pe locul IV la 4+1 rame. La lot național s-a pregătit cu antrenorii: Tudor Bomba, Ion Bulugioiu și Stelian Petrov (între 1972-1980). În 1977 a fost antrenor la lotul de perspectivă. S-a retras din activitate în anul 1980. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1976) și (1981).

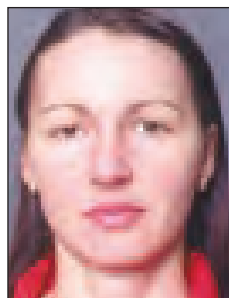
MĂCEAN, TIBERIU (1934), n. în Arad. Inginer. Canotor de performanță. Debutază în activitatea sportivă în anul 1952, la Clubul *Uzinele Textile* din Arad, de unde s-a transferat la CS *Dinamo* din București (antrenor Francisc Cserhati). Multiplu campion național cu

diferite echipaje. În anul 1955, în perioada când nu se organizau CM, face parte din echipajul 4 rame fără cârmaci (Tiberiu Măcean, Anton Sînceac, Radu Nicolae, Ștefan Pongratz), care la CE de la Gand (Belgia) cucerește medalia de aur și primul titlu european pentru canotajul masculin românesc. Mastru al Sportului. Decorat cu *Ordinul Muncii* clasa a III-a (1956). Din informațiile cuprinse în lucrarea *Olimpici Arădeni* (Tiberiu Țiganu și Gheorghe Biriș) – tipografia Multimedia din Arad 2004, Tiberiu Măcean a fost prezent la JO din 1952 (Helsinki) în calitate de antrenor al lotului olimpic de canotaj al Danemarcei.

MĂSTĂCAN, DANIEL-MA-RIAN (1980), n. în Bârlad, jud. Vaslui. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al FEFS, din cadrul Universității de Vest din Timișoara, promoția 2002. Agent de poliție la Piatra Neamț. Canotor de performanță. Și-a început activitatea

de canotaj în 1995 la CSS-LPS din Constanța (antrenoare Norica Sarchizian). Din 1999, s-a transferat la CS *Dinamo* București (antrenor Grigore Florian). Multiplu campion național. Component al loturilor reprezentative de juniori, tineret și seniori, în perioada 1997-2005, unde s-a pregătit cu antrenorii D. Bălașa, Gr. Florian, D. Popescu, M. Roman, G. Mereuță. Campion balcanic în proba de 8+ și vicecampion la 2-, la juniori, în anul 1997, iar în 1998 dublu campion balcanic la 4- și 8+. La CM de juniori, din anul 1997 (Hazewinkel) a câștigat medalia de aur, în proba de 8+, iar la ediția din 1998 (Ottensheim) medalia de aur la 4- și pe cea de bronz la 8+. Participant la CM de tineret din 1999 (Hamburg) intră în posesia medaliei de bronz, la 4 vâsle, iar în anul 2000 (Copenhaga) a medaliei de aur, la aceeași probă. Vicecampion mondial în anul 2000 (Zagreb) – la 2 rame cu cârmaci, campion mondial la 8+ și locul al IV-lea la 2- în anul 2001 (Lucerna). La concursul de Cupă Mondială, din 2004, s-a clasat pe locul I la 8+. Participant la JO din 2004 (Atena) – locul al XIII-lea la 4-. Mastru Emerit al Sportului (2001). Din anul 2006, s-a stabilit în Canada.

MĂSTĂCAN (GAVRI-LESCU), ELENA-ALINA (1977), n. în com. Bodești, jud. Neamț. Profesoară de educație fizică, absolventă a Facultății de Educație Fizică și Sport, din Bacău. Antrenoare de canotaj, absolventă a Școlii de Antrenori (1999). Canotoare de performanță. Descoperită în 1990 și îndrumată de antrenorul de canotaj Valentin Gavril. A fost

legitimată și a reprezentat în competiții CS Ceahlăul *Piatra Neamț*. A urmat cursurile liceului *Traian Lalescu* din Orșova, pe care le-a absolvit în anul 1995, aici aflându-se și un puternic centru de pregătire a canotorilor juniori. În perioada 1998-2000, a activat la CSA *Steaua*. În 2001, s-a reîntors la CS Ceahlăul, an în care a început și cursurile facultății. Multiplă campioană națională, în anul 1992 intrând în posesia primului său titlu la juniori. Componentă a loturilor reprezentative de juniori, tineret și seniori. În 1993, se clasează pe podium la regatele de la München și Macon. Campioană balcanică de juniori în 1994 și 1995. Participă la 3 ediții ale CM de juniori: în 1993 (Aarungen) – cu 2 medalii de argint (8+ și 2 rame fără cârmaci); 1994 (München) – cu o medalie de aur (4 rame fără cârmaci) și o medalie de argint (8+); 1995 (Poznan) cu 2 medalii de argint (8+ și 4 rame fără cârmaci). La CM de tineret, din 1998 (Ioanina), obține medalia de aur la 2 vâsle. În 1994 cucerește titlul de campioană balcanică de junioare, la 4 rame. În anul 2001, la CM de seniori, de la Lucerna, contribuie la cucerirea medaliei de argint (8+), iar la ediția din 2002 (Sevilla) se clasează pe locul al IV-lea, în aceeași probă. La loturile naționale s-a pregătit cu antrenorii V. Mociani, A. David, N. Gioga, I. Dospinescu, I. Boicu. Între 1993-1995, a fost declarată cea mai bună sportivă din județul Neamț. În anul 1995, a fost declarată cea mai bună sportivă junioară a anului, de către Comitetul Olimpic Român și Asociația Presei Sportive. Maestră a Sportului. Din anul 2006 s-a stabilit în Canada.

MĂSTĂCAN, VASILE-IO-NEL (1968), n. în com. Podu Turcului, jud. Bacău. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al FEFS din cadrul Universității Bacău, în 2001. Ofițer MAPN. Canotor de performanță. A început să practice canotajul în 1983 la CS *Triumf* București (antrenor Ilie Husarencu), iar din 1987 s-a transferat la CS

Steaua (antrenor George Mereuță și Dimitrie Popescu). Campion național la juniori și de peste 30 de ori la seniori. Selecționat în loturile naționale de juniori (1986-1990) și de seniori (din 1991). Performanțe realizate la CM de seniori: medalie de argint – 8+1, în 1993 (Račice); locul XII – 4 rame fără cârmaci în 1995 (Tampere); locul VI – 2+1 în 1997 (Aiguebelette); locul V – 4 rame fără cârmaci în 1998 (Köln); medalie de bronz – 4+1 și locul IV – 4 rame fără cârmaci, 1999 (St. Cathariens); medalie de aur – 8+1 în 2001 (Lucerna); locul IX – 8+1 2002 (Sevilla); locul X – 4 rame fără cârmaci și 8+1 în 2003 (Milano). La JO: medalie de argint -8+1 în 1992 (Barcelona); locul V – 4 rame fără cârmaci în 1996 (Atlanta); locul VI – 8+1 în 2000 (Sydney). În concursurile de la Cupa Mondială: locul I – 8+1 în 2001. Palmaresul său mai cuprinde: 2 medalii de aur (4+1 rame și 8+1) la Spartachiada Militară de vară din 1989 și 2 medalii de aur la JB din 1992 la aceleași probe. În anul 2003 s-a retras din activitatea competițională, dedicându-se muncii de antrenor la CSA *Steaua*. În această calitate, a contribuit la pregătirea unor sportivi valoroși promovați în loturile naționale, care au obținut pe plan internațional, rezultate de prestigiu. Începând din 2005, a fost promovat în colectivele tehnice care au pregătit loturile naționale și olimpice feminine. Maestru al Sportului și Maestru Emerit al Sportului (1992). Antrenor Emerit (2006). Decorat cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (2009).

MEREUȚĂ, GEORGE (1949), n. în București. Ofițer MAPN. Antrenor de canotaj. Canotor de performanță. În perioada 1966-1979, a activat ca sportiv de performanță la Clubul *Steaua*, unde a obținut 16 titluri de campion național. Selecționat în loturile naționale între 1970-1978, medaliat la diferite regate internaționale. Pe plan internațional a participat la CE din

1973(Moscova) – calificat până în semifinale și la CE din 1974 (Lucerna) clasat pe locul IX la 45 vâsle, precum și la 3 ediții ale JB din 1975, locul II la schif simplu, 1978 locul I la 8+ și locul II la 2 rame fără cârmaci, și 1979 – locul II la 2 vâsle. Între 1979-1981 a fost antrenor la juniori în cadrul CSS Nr.3 *Steaua*. În cadrul secției de canotaj a Clubului *Steaua*, din 1982 a activat ca antrenor principal al lotului masculin. În anul 1982, a făcut parte din colectivul tehnic al lotului național de juniori, contribuind la obținerea medaliei de argint la CM de juniori în proba de 4 vâsle (prima medalie din istoria canotajului la juniori). Pe plan intern, în colaborare cu Emil Mesaroș și Dimitrie Popescu, sportivii secției au obținut peste 300 de titluri de campion național. Periodic, între 1984-1987, a făcut parte din colectivele tehnice care au pregătit loturile naționale de seniori. În calitate de antrenor principal al secției, împreună cu ceilalți tehnicieni, a reușit să mențină la un nivel superior valoarea sportivilor selecționați în loturile naționale (Dimitrie Popescu, Ioan Șnep, Dănuț Dobre, Iulică Ruican, Dorin Alupei, Cornel Nemțoc, Florin Tudor, Florian Tudor, Ovidiu Cornea, Vasile Măstăcan și mulți alții), care au cucerit, în perioada 1984-1987, 6 medalii la JO și 16 medalii la CM. De asemenea, atât la seniori cât și la juniori, au fost cucerite numeroase titluri balcanice și medalii la diferite regate internaționale. Maestru al Sportului (1976). Antrenor Emerit (1992).

MESAROȘ EMIL (1931-2010), n. în Sighetul Marmăției (Maramureș). Profesor de educație fizică și sport, absolvent al ICF, specializarea canotaj, promoția 1956. Antrenor de canotaj. Sportiv de performanță, a început să se remarcă din anii studenției la CN din 1955 obținând primul său titlu de campion național în proba de 4+1 cu echipajul Tr. Bompă, I. Bulugioiu, E. Mesaroș, I. Boicu și Gh. Marcu, reprezentând Știința *București*. Următorul titlu îl realizează în 1956 în aceeași probă, sub denumirea de Știința ICF, cu echipajul format din I. Boicu, E. Mesaroș, Tr. Bompă, I. Bulugioiu și Șt. Lupu. Prin transfer la clubul *Steaua* își continuă activitatea ca sportiv (1957-1960), unde cucerește încă două titluri naționale în proba sa preferată de 4+1. Pe plan internațional în 1955 la FMTS,

de la Poznań, se clasează pe locul al IV-lea, echipajul de 4+1 fiind format din Tr. Bompă, I. Bulugioiu, E. Mesaroș, I. Boicu și Gh. Marcu. Tot în această probă, în întâlnirea România – Polonia ținută pe lacul Snagov, obține locul al III-lea. După retragerea din activitatea competițională rămâne ca antrenor de canotaj la clubul *Steaua*, unde în sezoanele competiționale 1961-1992 își desfășoară activitatea la nivelul juniorilor(1961-1965), seniorilor (1965-1978 și 1984-1992) și al senioarelor(1978-1983). Împreună cu un colectiv de antrenori (G. Mereuță, Z. Benedek, N. Radu, K. Vereș, Al. Aposteanu și C. Căteanu) realizează 222 titluri de campion național din care 185 la seniori, 36 la tineret și 1 la juniori. Pe plan internațional, a contribuit împreună cu antrenorul George Mereuță la pregătirea sportivilor militari pentru Spartacheada Militară unde în 1989 obține 6 medalii (3 aur, 1 argint, 2 bronz). A contribuit, de asemenea, la pregătirea și promovarea unor sportivi valoroși în loturile naționale care au cucerit medalii la JO și CM. Printre sportivele la a căror pregătire a contribuit s-au aflat: Sofia Banovici-Corban, Elena Horvath-Florea, Marica Țăran, Mioara Dragomir și altele. Maestru al Sportului din 1957 și Antrenor Emerit din 1984.

MICȘA (MACOVICIUC), MARIA (1953), n. în Timișoara. Canotoare de performanță. Începe activitatea sportivă în canotaj în anul 1969, fiind legitimată la CS CFR Timișoara (antrenor –Aurel Ionescu). Medaliată la CN de juniori și seniori. Componentă a loturilor

naționale. Debutază pe plan, internațional, la CE de canotaj când încă nu se organizau CM, cucerind medalia de aur și titlul de campioană la CE în anul 1972 (Brandenburg), în proba de 4+1 vâsle, iar în 1973 (Moscova) medalia de argint, la aceeași probă. Participă la JO din 1976 (Montreal), unde obține medalia de bronz, în echipajul de 4+1 vâsle, contribuind la cucerirea primei medalii olimpice din palmare-sul canotajului feminin românesc. La CM din 1977 (Amsterdam), cucerește medalia de argint, tot în proba de 4+1 vâsle. La lotul național s-a pregătit cu

antrenorii: Stelian Petrov, Sergiu Zelinski, Ion Boicu și Petre Milincovici. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1976).

MIHALY (MARIN), ANETA (1957), n. în Axintele, jud. Ilfov. Canotoare de performanță. Activează în canotaj din 1975, fiind legitimată la Clubul *Dinamo* București (antrenor Stelian Petrov). Multiplă campioană națională. Participă la 3 ediții ale CM, în echipajele de 4+1 vâsle, unde cucerește o medalie de argint în 1977 (Amsterdam) și 2 medalii de bronz în 1979 (Bled) și 1981 (München). La JO din 1984 de la Los Angeles, obține titlul de vicecampioană olimpică la 8+1. A fost antrenată la lotul național de Stelian Petrov, Sergiu Zelinski, Victor Mociani, Gheorghe Gheorghiu, Maria Drăghici, Ion Boicu. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1981).

MÎNEA (SOROȘAN), ANIȘOARA (1963), n. în Târgu Frumos, jud. Iași. Canotoare de performanță. A activat la Clubul *Nautic ASE*, *CS Universitar Construcții* și *CS Steaua* (1986-1989). A fost campioană națională la canotaj, cu diferite echipaje (în intervalul 1986-1989, a obținut 6 titluri). A fost selecționată în loturile naționale, între 1980-1989. În această perioadă a fost medaliată la diferite regate internaționale, a participat la 4 CM și la 2 ediții ale JO. A debutat la CM de junioare din 1981 (Pancerevo), unde a cucerit medalia de aur cu echipajul de 2 vâsle. La CM de seniori, a câștigat cu echipajele de 4 vâsle fără cârmaci, medalie de bronz, în 1985 (Hazewinkel), medalie de argint în 1986 (Nottingham) și locul IV în 1987 (Copenhaga). La JO din 1984, de la Los Angeles, a cucerit medalie de aur cu echipajul de 4+1 vâsle, iar la ediția din 1988, de la Seul, medalie de bronz, cu echipajul de 4 vâsle fără cârmaci. Medaliată cu aur la JMU din 1987

la proba de 4 vâsle. A fost antrenată la lotul național de Victor Mociani, Gheorghe Gheorghiu, Maria Drăghici, Ion Boicu. Maestră a Sportului (1984) și Maestră Emerită a Sportului (1989). Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

MOCANU, GHEORGHE (1904-1986), n. în Constanța. Ofițer de marină, promotor al sporturilor nautice. De-a lungul anilor 1924-1941 a absolvit Școala Navală, Școala Specială și Școala Superioară de Război, avansând de la gradul de sublocotenent la cel de comandor. Cariera a început-o la Divizia de Mare de unde a trecut la Corpul Depozitelor Maritime, Marele Stat Major, Baza Navală Maritimă, Direcția Personal din Ministerul Aerului și Marinei. După ce a fost pe frontul din Cehoslovacia, a revenit în marină. În 1947 a fost condamnat pe 7 ani la Aiud pentru "complot împotriva răzvrătirii". În cadrul activității sale la Corpul Echipajelor Maritime și la Școala Navală (1930-1935), în diferitele ziare la care a colaborat, a popularizat și a acționat pentru dezvoltarea sporturilor nautice, fiind trecut la loc de cinste între membrii federației și asociațiilor sportive, care au fost citați la ordinea de zi a FRSN.

MOCIANI, VICTOR – vezi **Personalități**

MOGA, ROMULUS (1893-1939), n. În Petroșani în familia șefului gării locale. Susținător al dezvoltării sportului, conducător de asociație sportivă, promotor al sporturilor nautice. După absolvirea liceului și a studiilor universitare și-a luat doctoratul în drept cu mențiuni elogioase. În timpul primului război mondial a fost nevoit să lupte în armata austro-ungară dar, luat prizonier în Italia, a intrat în corpul voluntarilor români fiind printre primii care s-au prezentat spre a lupta în rândurile ostașilor români pentru întregirea neamului. După război a practicat avocatura și a fost chestor în unitatea de poliție a orașului Arad. Bun înotător și vâslăș a fost ales președinte al Asociației sportive *HELLAS* în fruntea căreia a stat 12 ani cu pasiune și competență. Ca urmare, având în vedere calitățile sale de bun organizator, în anul 1938 a fost numit președinte al Regiunii Arad contribuind la promovarea sporturilor nautice.

MUNTEANU, GHEORGHITĂ - CIPRIAN (1980), n. în Vaslui. Subofițer MAPN. Canotor de performanță. Și-a început activitatea la CSȘ *Triumf*, club pe care l-a reprezentat în competiții până în 1998, după care s-a transferat la CSA *Steaua* (antrenori

George Mereuță și Dimitrie Popescu). Multiplu campion și medaliat la CN de juniori, tineret și seniori (în perioada 2000-2004 a obținut 15 titluri la seniori, 1 la tineret). Component al loturilor naționale de juniori, tineret și seniori, a participat, până în 2008 la 13 competiții internaționale oficiale și numeroase regate și concursuri de Cupă Mondială. După un debut mai puțin reușit în 1998, la CM de juniori de la Ottensheim, locul al XII-lea la 4x, urmează o suită de participări valoroase la CM de tineret din: 1999 (Hamburg) – medalie de bronz la 4x; 2000 (Copenhaga) – medalie de aur la aceeași probă; 2001 (Regata Ottensheim) – bronz la 4 rame fără cârmaci; 2002 (Genoa) – medalie de aur la 4 rame fără cârmaci. La CM de seniori obține următoarele rezultate: 1999 (St. Catharines) – locul XIII la 4x; 2003 (Milano) – locurile X la 4- și 8+; 2005 (Gifu) – XII la 8+; 2007 (München) – necalificat în fazele superioare. La cele două ediții ale CE din 2007 (Poznan) și 2008 (Brest), a fost component al echipajelor de 8+ clasat pe locurile VI. La prima sa participare la JO în 2004 (Atena) se clasează pe locul al XIII-lea la 4 rame fără cârmaci. La Concursul de Cupă Mondială, din 2004, se clasează pe locul I la 8+. Maestru al Sportului.

MUȘAT (STRIMBESCHI), SIMONA-DUMITRIȚA (1981), n. în Botoșani. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS din cadrul Universității Bacău. Canotoare de performanță, legitimată la CS Botoșani din 1997 (antrenor Elena Iacob).

Din 2001 s-a transferat la CS *Dinamo* București. Multiplă campioană națională. Componentă a loturilor reprezentative de canotaj. Își începe afirmarea pe plan internațional la CM de juniori, în 1988 (Ottensheim) unde se clasează pe locul I iar la ediția din 1999 (Plovdiv) pe locul al II-lea, ambele în proba de 4 vâsle. Urmează trei participări la CM de tineret în 2000 (Copenhaga) – locul I (4 rame fără cârmaci), în 2001 (Ottensheim) – locul al II-lea (2 rame fără cârmaci) și în 2003 (Belgrad) – locul I (4 vâsle). În anul 2004 la JO (Atena) se clasează pe locul al V-lea (2 vâsle). La CM din 2005 (Gifu) ocupă locul al II-lea (8+), în 2006 (Eton) – locul al VI-lea (8+), iar la ediția din 2007 (München) locul al II-lea (8+) și al IV-lea (2 vâsle). În echipajul de 8+ cucerește titlul de campioană europeană, în anul 2007 la CE de la Poznan, iar în anul 2008 (Schinias) cel de-al doilea titlu european, în aceeași probă. La JO din 2008 (Beijing) câștigă medalia de bronz la 8+. În perioada 2005-2008, a participat la 7 concursuri de Cupă Mondială clasându-se de 4 ori pe locul I, de 3 ori pe locul al II-lea și o dată pe locul al III-lea, toate în proba de 8+. La loturile naționale s-a pregătit cu antrenorii: Mircea Roman, Ion Boicu, Vasile Măstăcan, Ioan Șnep, Marlena Zagoni. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a cu 2 barete (2008).

MUTESCU, COSTEL (1974), n. în Rădăuți, jud. Suceava. Canotor de performanță. În perioada 1992-2001, a activat la CSA *Steaua* București (antrenori Emil Mesaroș și George Mereuță). A obținut 15 titluri de campion național. Component al loturilor naționale, a participat la 1 CM de juniori, 4 CM de tineret, 2 de seniori, 1 ediție a JO, la concursurile de Cupă Mondială și la numeroase regate internaționale. La CM de juniori din 1992 (Montreal) obține medalia de argint la 4+. Cucerește 3 medalii de argint la CM de tineret din 1993 (Ioanina) și 1995 (Gröningen) la 4+ precum și la ediția din 1996 (Hazewinkel) la 4-, iar în 1994 (Bled) intră în posesia medaliei de bronz la 4-. Se clasează pe locurile V în proba de 4-, la CM de seniori din 1998 (Köln), și pe IV în 1999 (St.

Catharines) la 8+. Participă la JO din 2000 (Sydney) unde se clasează pe locul al VI-lea în proba de 8+. La concursurile de Cupă Mondială ocupă locul al II-lea în 1998 (4-) și locul I în 1999 (8+). Maestru al Sportului (1995).

NĂSTASĂ, MIHAELA (1978), n. în com. Hangu, jud. Neamț. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS din Bacău (2003). Canoatoare de performanță. A fost selecționată de prof. Ion Paveliuc și recomandată antrenorului de canotaj Garoafa

Cantemir, în anul 1992. A activat la CS *Ceahlăul* Piatra Neamț (1992-2000), de unde s-a transferat la CSA *Steaua* (antrenor N. Gioga). Multiplă campioană națională la juniori (câștigă primele titluri de campioană națională în 1993 și 1994 la junioare II și 1995 și 1996 la junioare I) și la seniori. Din 1993, a fost selecționată în lotul național de perspectivă-junioare. Realizează performanțe semnificative la CB de juniori câștigând titlurile în 1994 (2x), 1995 (2x și 4-), 1996 (2- și 4-). Se afirmă la CM de juniori din 1996 (Strathclyde – Glasgow), unde câștigă 2 medalii de argint, în probele 4- și 8+, confirmând succesul la Balcaniada din Turcia, unde câștigă titluri la 2 și 4 rame. La CM de tineret, din 1997 (Milano), se clasează pe locul al IV-lea (4x), iar la ediția din 1999 (Hamburg) pe locul al VII-lea (4-). Cucerește medalia de argint la CM de seniori, din 2001 (Lucerna) și se clasează pe locul al IV-lea la ediția din anul 2002 (Sevilla), în proba de 8+. La concursurile de Cupă Mondială din anul 2001 se clasează pe locul I (Sevilla) și pe locul al II-lea (Lucerna), iar la cele din 2002, de două ori pe locul al II-lea (Hazewinkel și Lucerna), toate în proba de 8+. În 1994 și 1995 câștigă titlul de campioană balcanică de juniori (2 vâsle). La lotul național s-a pregătit cu antrenorii N. Gioga, I. Dospinescu, I. Boicu și M. Roman. Maestră a Sportului și Maestră Emerită a Sportului (2002).

NĂSTASE, DOREL (1962), n. în Piatra Neamț. Canotor de performanță. A activat la CS *Dinamo* București. Multiplu campion național. Cucerește titlul de campion mondial în 1989 (Bled), cu echipajul de 4+1 rame. La CM din 1993 (Račice), obține medalia de argint, iar în 1994 medalia de bronz, cu echipajele de 8+1. Participă la JO din 1992 (Barcelona), unde cucerește medalia de argint în proba de 8+1. Maestru Emerit al Sportului.

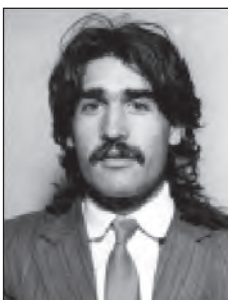

NEACȘU (FIREȘCU), CORNELIA (1954), n. în București. Canoatoare de performanță. A activat la cluburile *Metalul* (din 1970 – antrenor Stelian Petrov) și *Steaua* București (1975-1978). A obținut peste 20 de titluri de campioană națională, cu diferite echipaje. Componentă a loturilor naționale. Medaliată cu aur la numeroase regate internaționale de canotaj la care a participat, în perioada 1973-1978. La ultima ediția a CE, care s-a desfășurat la Moscova în 1973, intră în posesia medaliei de bronz, cu echipajul de 8+1. La ediția inaugurală a CM, organizată pentru probele feminine, în anul 1974 la Lucerna, face parte din echipajul de 2 rame fără cârmaci, împreună cu Marinela Ghiță-Maxim, care cucerește medalia de aur și primul titlu mondial pentru canotajul feminin românesc. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii: Stelian Petrov, Sergiu Zelinski, Ion Boicu, Petre Milincovici. Maestră Emerită a Sportului.

NEACȘU, IONELIA (1985), n. în comuna Răcari, județul Dâmbovița. Canoatoare de performanță, s-a pregătit la CSS Ilfov, apoi la CSS *Triumf* București, de unde a fost legitimată la CSA *Steaua* București (din 2004). Componentă a loturilor naționale. Începe să se

afirme la CM de juniori din 2002 (Trakai) cu medalie de aur la 8+, performanță pe care o repetă la 2003 la Atena, în proba de 4 vâsle. Înregistrează 3 participări la CM de tineret din 2004 (Poznan) cu medalie de argint, din 2005 (Amsterdam) cu medalie de aur și din 2006 (Hazewinkel) cu medalie de aur, toate în proba de 4 vâsle. Participă la JMU (CMU) din 2006 (Trakai) cu aur la 4 rame fără cârmaci și în 2008 (Belgrad) cu argint la 2 vâsle. La CE din 2007 (Poznan) obține medalia de argint la 4 vâsle; bronz la CE din 2008 (Schinias) la 4 vâsle. În proba de 2 vâsle se clasează pe locul al 9-lea la JO din 2008 (Beijing). În anul 2009 cucerește medalia de argint la 8+ la CM de la Poznan și medalia de aur la CE de la Brest, în aceeași probă. La concursurile de Cupă Mondială se clasează pe locul I în 2005 (8+), III în 2007 (4 vâsle) și II în 2008 (4 vâsle). La loturile naționale s-a pregătit cu antrenorii (N. Gioga, M. Roman, I. Boicu, V. Măstăcan, I. Șnep, M. Zagoni, H. Constantinescu). Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (2009).

NEAGU, DRAGOȘ (1967), n. în București. Canotor de performanță. A activat la cluburile sportive *Triumf* și *Dinamo* din București. A fost campion național de canotaj cu diferite echipaje. La CM de juniori din 1984 (Jönköping), a cucerit medalia de aur la 17 ani, cu echipajul 2+1 rame, iar la ediția din 1985 (Brandenburg) medalia de argint, la aceeași probă. La CM de seniori a obținut medalia de argint în 1987 (Copenhaga) la 2 rame; medalia de argint la 2+1 și locul V la 2 rame în 1989 (Bled); locul IV la 2+1 în 1990 (Barrington); medalia de argint la 4+1 rame și locul IV la 8+1 în 1991 (Viena); medalia de bronz la 8+1 în 1994 (Indianapolis). La JO din 1988 (Seul) cucerește medalia de argint, devenind vicecampion olimpic cu echipajul de 2 rame. În 1992 la JO de la Barcelona nu reușește să se califice în fazele superioare. Maestru Emerit al Sportului.

NECULA, VERONICA (1967), n. în Târgoviște. Antrenoare de canotaj absolventă a Școlii de antrenori. Canotoare de performanță. Debutază la CSS nr. 2 din Constanța – antrenor Rusu Smaranda. Consacrarea. În continuare a activat la CSA *Steaua* București (1987-1989) antrenor Gioga Nicolae. A obținut peste 10 titluri de campioană națională. Participarea la CM și JO i-a adus un număr de 7 medalii, din care 3 de aur, una de argint și 3 de bronz. Prima sa participare internațională a fost în 1984 (Jönköping), la CM de junioare din Suedia, unde a obținut medalia de bronz la 2 vâsle, iar la ediția din 1985 (Brandenburg), din Germania, medalia de aur la schif simplu. La CM din 1986 de la Nottingham câștigă o medalie de bronz la 8+1 rame. În 1987 la CM de seniori din Copenhaga, a cucerit 2 medalii de aur la 4+1 și la 8+1, devenind dublă campioană mondială. La JO de la Seul din 1988, intră în posesia medaliilor de argint la 8+1 și de bronz la 4+1. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii : Victor Mociani, Ion Boicu, Horia Constantinescu. Pe parcursul anilor a fost desemnată printre primele 5 sportive ale județului Constanța, de către Direcția Județeană pentru Sport și Tineret. Maestră Emerită a Sportului (1989).

NECULAI (ILICA), VIORICA (1967), n. în Vornicești, jud. Botoșani. Profesoară de educație fizică, absolventă a ANEFS din București. Ofițer MAPN. Canotoare de performanță. A activat la Clubul *Nautic Universitar ASE* și *Steaua* București (1987-1993).

Multiplă campioană națională în intervalul 1987-1991 a obținut 14 titluri naționale, în diferite echipaje. Componentă a loturilor naționale, a participat la numeroase regate internaționale, clasându-se pe primele trei locuri. Debutază pe plan internațional la CM de juniori din 1985 (Brandenburg), unde câștigă locul I și medalia de aur la 4+1 rame. La CM

de seniori din 1989 (Bled), cucerește primul titlu mondial la 8+1 și medalia de bronz la 4 rame. Tot în componența echipajului de 8+1 mai participă la CM din 1991 (Viena), unde obține medalia de bronz și la ediția din 1993 (Račice), unde intră în posesia celui de-al doilea titlu de campioană mondială. La JO din 1992 de la Barcelona, obține titlul de vice-campioană olimpică în proba de 8+1. Palmaresul său mai cuprinde 2 medalii de aur la JMU din 1989 și 1993, precum și medalia de argint la JB din 1987. La lot s-a pregătit cu Victor Mociani, Ioan Dospinescu, Horia Constantinescu și Ion Boicu. Maestră Emerită a Sportului (1992).

NEMȚOC, CORNEL-CRISTINEL (1974), n. în Rădăuți, jud. Suceava. Canotor de performanță. A fost selecționat în 1989 la CSS *Marina* din Orșova, iar în 1992 s-a transferat la Clubul *Steaua* (1992-2001 antrenori – George Mereuță, Dimitrie Popescu). A realizat

peste 20 de titluri de campion național. A fost selecționat în loturile naționale începând din 1989. În 1991 (Banyoles), a cucerit titlul de campion mondial de juniori cu echipajul 4+1 rame, iar în 1992 (Montreal), în aceeași probă la CM de juniori, medalie de argint. La CM de seniori din: 1993 (Račice), medalie de argint cu echipajul de 8+1; 1994 (Indianapolis) obține medalia de bronz la 8+1; 1995 (Tampere) locul V, la 8+1; 1997 (Aiguebelette), obține medalia de argint la 8+1 și pe cea de bronz la 4 rame; 1998 (Köln) intră în posesia medaliei de bronz la aceeași probă și locul V la 4 rame; 1999 (St. Catharines) locul IV la 8+1. La JO din 1996 (Atlanta), se clasează pe locul VII la 8+1. La JO de la Sydney 2000, se clasează pe locul VI cu echipajul de 8+1. În concursurile de Cupă Mondială s-a clasat pe locul II în 1998, pe primul loc în 1999 și pe locul IV în 2001. A mai câștigat și 5 titluri de campion balcanic. La lot s-a antrenat cu antrenorii: Victor Mociani, Doina Bălașa, Ladislau Lowrenski, Valentin Sarchizian, Dimitrie Popescu, Mircea Roman. Maestru Emerit al Sportului (1993).

NIGA (MITRACHE), MIHAELA-LILIANA (1983), n. în Gura Humorului, jud. Suceava. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS, a Facultății de Științe ale Mișcării, Sportului și Sănătății din Universitatea Bacău, promoția 2007. Juristă, absolventă a

Facultății de Drept din cadrul Universității *Gheorghe Cristea* din București, promoția 2009. Funcționar public cu statut special – agent de poliție, secția 13 a poliției municipiului București. Canotoare de performanță. Și-a început activitatea la CSS Liceul *Traian Lalescu* din Orșova (1998), sub îndrumarea antrenorei Mariana Maliș. În anul 2002 s-a transferat la CS *Dinamo* București (antrenor Grigore Florian). Multiplă campioană națională și numeroase clasări pe locurile II și III la CN de junioare și senioare. Componentă a loturilor naționale de junioare, tineret și senioare (antrenori N. Gioga, M. Roman. I. Boicu). Realizează o performanță deosebită la CM de juniori, din anul 2001 (Duisburg), câștigând medalia de aur în proba de 8+. Tot în anul 2001, participă și la CM de seniori (Lucerna) unde se clasează pe locul la V-lea în proba de 2 rame fără cârmaci, probă în care se afirmă la CM din 2003 (Milano) unde cucerește titlul de campioană mondială. În anul 2002, a participat la CM de tineret (Genoa) unde a ocupat locul al VI-lea, la schif simplu categorie ușoară, precum și la CM de seniori (Sevilla) locul al XII-lea la 2 vâsle categorie ușoară, iar în 2004 la CM de seniori (Banyoles, Spania) s-a clasat pe locul al VI-lea la schif simplu. Maestră Emerită a Sportului, titlu acordat în 2003.

OANCIA (IANE), ECATERINA (1954), n. în Sângiorgiu de Pădure, jud. Mureș. A fost cârmaci în lotul feminin de canotaj. A activat la cluburile sportive *Voința* și *Dinamo*. București. A câștigat 25 de titluri de campioană națională cu diferite echipaje. În cei peste 16 ani

de activitate competițională în cadrul loturilor naționale, a obținut 15 medalii de aur la diferite regate internaționale, 2 titluri balcanice (1983 și 1984), a participat la 7 CM și 2 ediții ale JO, cucerind 3 titluri mondiale și unul olimpic. La CM obține următoarele rezultate: locul IV în 1977 (Amsterdam), la 8+1; medalii de bronz în 1981(München) și 1982 (Lucerna) și locul IV în 1983 (Duisburg), la 4+1 vâsle; medalie de bronz în 1985(Hazewinkel), la 8+1; 2 titluri de campioană mondială în 1987 (Copenhaga), la 4+1 rame și la 8+1; cel de-al treilea titlu mondial în 1989 (Bled), la 8+1. La JO din 1984 de la Los Angeles, cucerește titlul de campioană olimpică la 4+1 vâsle, iar la ediția din 1988 de la Seul, o medalie de argint la 8+1 și o medalie de bronz la 4+1 rame. Maestră Emerită a Sportului. A activat ca antrenore la lotul național de junioare. Decorată cu : Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

OANȚĂ, ILIE (1950), n. în București. Debutează în concursuri în 1967. A activat la Clubul *Dinamo* București. După o clasare pe locul IV la CE din 1971 (Copenhaga), la proba de 4 fără cârmaci, la ultima ediție a CE organizată în 1973 la Moscova, cucerește

medalia de aur și titlul continental în proba de 2 rame fără cârmaci, împreună cu D. Grumezescu. La CM din 1974 (Lucerna), obține medalia de argint, la 2 rame fără cârmaci. Participant la JO din 1972 de la München, se clasează pe locul VI în proba de 2 rame fără cârmaci. Maestru Emerit al Sportului.

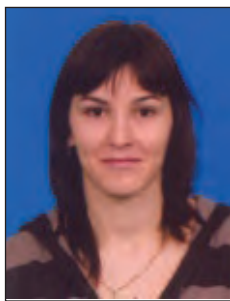
OLTEANU (CĂLIN), IOANA (1966), n. în Drăceșenei, jud. Teleorman Canotore de performanță. A activat la CS *Voința* (până în 1992) când s-a transferat la CSA *Steaua* din București. Multiplă campioană națională. În intervalul 1992-2000, a obținut 18 titluri la

senioare. Componentă a loturilor naționale timp de peste 16 ani. Medaliată la numeroase regate internaționale. A debutat în activitatea competițională internațională ca junioară, în 1984, la regata Pleven (Bulgaria), unde s-a clasat pe locul I la 4+1 vâsle. Prima competiție oficială au fost JO din 1992 de la Barcelona, unde a obținut medalia de argint la 8+1, iar la edițiile din 1996 – Atlanta și 2000 – Sydney, devine campioană olimpică la aceeași probă. La CM a obținut următoarele performanțe: medalia de aur în 1993 (Račice), în echipajele de 8+1 și locul V la 4 rame; medalia de bronz în 1994 (Indianapolis) și locul IV la 4 rame; medalia de argint în 1995 (Tampere – Finlanda; 1997 (Aiguebelette), obține o medalie de aur la 8+1 și o medalie de argint la 4 rame; 1998 Köln (Germania), cucerește un nou titlu de campioană mondială la 8+1 și o medalie de bronz la 2 vâsle; 1999 la Zürich intră în posesia titlului mondial cu echipajul de 8+1. Medaliată cu aur la 4 rame la JMU din 1993. La finalele concursurilor de Cupă Mondială a obținut medaliile de aur în proba de 8+ în anii : 1998, 1999 și 2000. A mai obținut 2 medalii de aur la JB din 1992. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii : Victor Mociani, Adrian David, Nicolae Gioga, Ioan Dospinescu, Horia Constantinescu, Ion Boicu. Maestră Emerită a Sportului (1992). În anul 2000, i s-a conferit Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de Comandor iar în anul 2008 cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I.

OPREA, ANIȘOARA (1963), n. în Buzău. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS din cadrul Universității Bacău. Antrenoare de canotaj. Canotoare de performanță. A activat în secția de canotaj la CS *Metalul* București, antrenor Stelian Petrov.

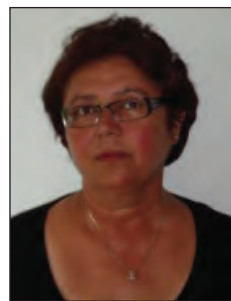
Campioană națională cu diferite echipaje. A făcut parte din echipajul de 8+1, care la CM din 1990 (Barrington) cucerește medalia de aur. Maestră Emerită a Sportului.

OPREA, ELENA (1953), n. în București. Canotoare de performanță. A debutat în canotaj în anul 1971, la Clubul *Metalul* București (antrenor Ion Grogoriță), de unde se transferă la *Dinamo* București (antrenor Stelian Petrov). Multiplă campioană națională și medaliată la numeroase regate internaționale. Participă la 2 CE, în perioada când nu se organizau CM, obținând cu echipajele de 8+1 o medalie de bronz în anul 1971 (Copenhaga) și una de argint în 1972 (Brandenburg). La primul CM organizat pentru probe feminine, în anul 1974 la Lucerna, a obținut medalia de bronz, în echipajul de 8+1. Face parte din echipajele României care cuceresc la CM medaliile de bronz în 1975 (Nottingham) la 8+1, iar în 1978 (Karapiro) la 4+1 rame, precum și medalia de argint în 1979 (Bled) la 2 rame. Participantă la JO din 1976 (Montreal) se clasează pe locul IV la 4 +1 rame și VI la 8+1, iar la ediția din 1980 (Moscova) pe locul IV la 2 rame fără cârmaci. Pe parcursul anilor la lotul național s-a pregătit cu antrenorii: Ion Bulugioiu, Stelian Petrov, Ion Boicu, Sergiu Zelinski. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu Medalia *Meritul Sportiv* clasa I în anii 1976 și 1981.

PAPUC (ROTARU), IOANA-CRISTINA (1984), n. în Câmpulung Moldovenesc, jud. Suceava. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a Facultății de Educație Fizică și Sport, din cadrul Universității de Vest Timișoara. Canotoare de performanță. Selecționată la vârsta de 12 ani (antrenoare Mariana Maliș), s-a pregătit la CSS - Liceul Traian Lalescu din Orșova, de unde în 2001 s-a transferat la CS *Dinamo* București. Multiplă campioană națională și componentă a loturilor reprezentative de juniori, tineret și seniori, începând din 1999. La CM de juniori, a obținut următoarele performanțe: locul al III-lea, la 2 vâsle, în 1999 (Plovdiv); locul I la 8+ în 2000 (Zagreb); locul I la 8+ și al II-lea la 2 rame fără cârmaci în 2001 (Duisburg); locul I, la 2 rame fără cârmaci în 2002 (Trakai). În 2003, la CM de tineret, la Belgrad, câștigă medalia de aur, în proba de 2 rame fără cârmaci. Participă la 2 ediții ale CM de seniori, în 2005 (Gifu) cu medalie de

argint (8+) și în 2007 (München) cu medalie de argint, la 8+ și o clasare pe locul al IV-lea, la 2 vâsle. Campioană olimpică în 2004 (Atena) și medaliată cu bronz la ediția din 2008 (Beijing) în proba de 8+. Dublă campioană europeană, în proba de 8+, în 2007 (Poznan) și 2008 (Schinias). În concursurile de Cupă Mondială din perioada 2005-2008, s-a clasat de 3 ori pe locul I, de 2 ori pe locul al II-lea și o dată pe locul al III-lea, performanțe obținute în proba de 8+. În cadrul loturilor naționale s-a pregătit cu antrenorii: N. Gioga, M. Roman, I. Boicu, V. Măstăcan, I. Șnep, M. Zagoni, H. Constantinescu. Maestră emerită a sportului. În anul 2004, a fost decorată cu *Ordinul Meritul Sportiv* clasa I.

PAVEL, ILEANA (1952), n. în București. Profesor de educație fizică și sport, absolventă a IEFS. Antrenoare de canotaj. Ca elevă, a practicat mai multe sporturi printre care gimnastica, atletismul și voleiul, iar în clasa a X-a a fost selecționată pentru canotaj. După admiterea la facultate, a continuat să practice canotajul la Clubul Nautic Universitar sub îndrumarea antrenorului Ioan Dângă. După unele probleme legate de repartiția sa ca profesoară, a fost angajată, împreună cu alți tehnicieni într-un proiect al FR de Canotaj, condus de antrenorul Victor Mociani, vizând dezvoltarea canotajului feminin. A participat la realizarea acțiunilor de selecție, desfășurate în toată țara, din care s-a format o grupă care a cuprins cam 60 de viitoare canotoare de performanță, dintre care foarte multe au și ajuns campioane și medaliante la JO și CM. După câteva luni, s-a angajat ca antrenor de canotaj la CS *Olimpia* București unde, împreună cu alți antrenori, în 1977 au început pregătirea unor tinere selecționate după aceleași criterii stabilite de federație. A contribuit direct la realizarea unui program complex de pregătire, finalizat cu selecția majorității sportivelor clubului în lotul federației, constituit în 1979. Datorită unor neînțelegeri cu conducerea clubului, acest proiect nu a mai putut fi continuat, dar federația le-a acordat tehnicienilor o nouă șansă de a forma o altă grupă, din care au făcut parte

tinere selecționate din școli. Din această promoție a făcut parte și marea noastră campioană Elisabeta Oleniuc Lipă (atunci jucătoare de baschet într-un liceu din Botoșani). După o perioadă susținută de pregătire, la CN de junioare din 1980, toate echipajele au câștigat titlul național, iar la CM de juniori din 1981, sportivele din această grupă au obținut o medalie de argint și una de bronz. Au urmat alte selecții, în 1985 fiind descoperită și Constanța Pipotă-Burcă, o fetiță de 14 ani, din Sohatu (jud. Călărași), o altă reprezentantă de frunte a canotajului românesc, cu multe rezultate de prestigiu. La CS *Olimpia* a lucrat până în 1989. În perioada 1990-1992, a fost încadrată pe postul de secretar general adjunct, în cadrul FR de Canotaj, contribuind la buna organizare a pregătirii loturilor reprezentative și participarea acestora cu rezultate deosebite la competițiile internaționale oficiale. La JO din 1992 (Barcelona) canotajul a cucerit 7 medalii (2 aur – 4 argint – 1 bronz). În 1992, a plecat în Austria unde a primit un contract vizând un proiect de dezvoltare a canotajului feminin austriac. A întâmpinat multe greutăți, a trebuit să găsească noi soluții organizatorice, să se adapteze condițiilor specifice. Primele rezultate au și început să apară – clasări pe pozițiile frunțase la diferite competiții, medalii la CM de juniori și tineret, dar marile proiecte sunt JO din 2016. Pentru realizările sale din Austria, în 1999, a fost desemnată antrenorul anului, primind și un frumos trofeu. A devenit membră de onoare a Federației vieneze de canotaj și a clubului *Friesen*. Curajul său de a salva viața unei sportive la un cantonament din Italia, în 2008, a fost marcată prin acordarea unei distincții. Pentru contribuția sa la pregătirea sportivilor români i s-a acordat titlul de Antrenor Emerit. Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a cu două barete (2004).

PĂDURARIU (CUTA), MARIA (1970), n. în Negrești. Canotoare de performanță. În perioada 1992-1994 a activat la CSA *Steaua* București – antrenor Nicolae Gioga, perioadă în care a obținut 5 titluri de campioană națională. A contribuit la reprezentarea canotajului

feminin românesc, pe plan internațional, la CM de seniori din 1991 (Viena) cu medalie de bronz la 8+ și la JO din 1992 (Barcelona) cu medalie de argint la 8+ și clasarea pe locul al V-lea la 4-. Palmaresul său mai cuprinde o medalie de aur la CMU din 1993 la 4- și 2 medalii de aur la JB în 1992, în probele la 2 și 4 fără cârmaci. Maestră a Sportului și Maestră Emerită a Sportului (1992)..

PĂUNESCU (CODREANU), ANGELA (1933), n. În Iași. Profesoară de educație fizică, absolventă a ICF. Canotoare de performanță. A activat la cluburile sportive Știința, *Cetatea Bucur* și CS *Dinamo* București, realizând peste 15 titluri de campioană națională. Peste 12

ani de activitate în cadrul loturilor naționale, între 1952-1964, perioadă în care nu se organizau CM. A contribuit la cucerirea a 10 medalii la 8 ediții ale CE. A condus în calitate de cârmaci echipajul de 8+1 în 1954 (Amsterdam), la prima participare la CE, cucerind medalie de argint, aceasta fiind și prima medalie pentru canotajul feminin românesc. Tot la CE a mai obținut 3 medalii de argint cu echipajele de 8+1 în 1955 (Snagov), 1956 (Bled) și 1957 (Duisburg), și la 4+, în 1958 (Poznan). A mai obținut 5 medalii de bronz în 1957, 1958 (Poznan), 1963 (Moscova) și 1964 (Amsterdam) la 8+1, și în 1959 (Macon) la 4x+. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii: Corneliu Florescu, Sergiu Zelinski și Ion Bulugioiu. A activat ca profesor antrenor de canotaj la SȘE nr.1 din București. Maestră a Sportului.

PĂUNESCU, OPREA (1937), n. în București. Profesor de educație fizică și sport, ofițer MI. Canotor de performanță. Debutază în canotaj în 1955. A activat la CS *Dinamo* București. Multiplu campion național cu diferite echipaje. Component al loturilor naționale, medaliat la numeroase regate internaționale. A condus în calitate de cârmaci, la CE echipajele de 2+1 rame, cu care obține medalie de argint în 1961 (Praga) și medalie de bronz în 1963 (Copenhaga). Participant la ediția inaugurală a CM, organizată

pentru probele masculine în 1962 la Lucerna, cucerește medalia de argint în proba de 2+1 rame, aceasta fiind prima medalie a canotajului masculin românesc la mondiale. La JO din 1964 (Tokyo), se clasează pe locul X în proba de 2+1 rame. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii: Sergiu Zelinski, Zoltan Benedek și Nicolae Radu. Maestru Emerit al Sportului.

PETROV, IONEL (1934), n. în Sulina, jud. Tulcea. Ofițer MI. Canotor de performanță la CS *Dinamo*. Multiplu campion național și medaliat la numeroase regate internaționale. Selecționat în echipajul de 2+1 rame, a luat parte la trei ediții ale CE, cucerind medalia de

bronz în 1959, la Macon, medalia de argint în 1961 (Praga) și o nouă medalie de bronz în 1963 la Copenhaga. Participant la ediția inaugurală a CM, organizată pentru probele masculine în 1962, la Lucerna, cucerește medalia de argint în proba de 2+1 rame, în componența Ionel Petrov, Carol Vereș și Oprea Păunescu (cârmaci), prima medalie pentru canotajul masculin românesc la mondiale. Participant la JO din 1960 (Roma), fără a se califica în fazele superioare, precum și la ediția din 1974 (Tokyo) – unde s-a clasat pe locul X în proba de 2+1 rame. Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu *Medalia Muncii* în 1963.

PETROV, STELIAN (1938-2012), n. în Sulina, jud. Tulcea. Profesor de educație fizică, absolvent al IEFS din București. Antrenor de canotaj. Canotor de performanță. A activat ca sportiv la CS *Dinamo* București. Selecționat în loturile naționale în perioada 1959-1961. A obținut 3

titluri de campion național și numeroase medalii la diferite regate internaționale. Medaliat cu bronz cu echipajul de 2+1 rame, la CE din 1959 de la Macon (Franța). A activat ca antrenor la CS *Dinamo*

(1962-1963), antrenor la Clubul *Metalul* (1964-1974), antrenor la CS *Dinamo* (1975-1980) și la Clubul *Metalul – Faur* (1980-1997). Alături de ceilalți tehnicieni, a constituit la cluburile unde a lucrat unul din factorii importanți care au contribuit la obținerea a peste 30 de titluri de campion național la juniori și, peste 45 de titluri la seniori și la promovarea a peste 80 de sportivi (în special fete) în loturile naționale de juniori, tineret și seniori. Peste 10 sportive formate la Clubul *Metalul* și promovate ulterior la alte cluburi au cucerit medalii de aur la CM și JO. În perioadele cât a lucrat direct la loturile naționale, a obținut medalii de bronz cu juniorii la concursurile *Prietenia* (1969-1971). La lotul național și olimpic de senioare (1972-1980), medalii de argint și bronz la CE, 12 medalii (una de aur, 4 de argint și 7 de bronz) la CM și 2 medalii de bronz la JO. Printre sportivii care au beneficiat și de îndrumarea sa, se află Marinela Ghiță și Cornelia Neacșu (medaliate cu aur la primul CM feminin din 1974), Elena Oprea, Florica Petcu, Fili-gonia Toll, Aneta Matei, Iulia Bobeică, Elena Nedelcu, Florica Costea, Ioana Ilie, Mărioara Trașcă, Lucia Sauca, Titie Țăran, Liliana Gafencu, Anișoara Oprea, Iuliana Balaban, Aurelia Marinescu, Marlena Zagoni, Aneta Mihali și altele. În perioada 1966-1971 a activat și ca arbitru. Pe linie obștească, a îndeplinit funcția de secretar al Comisiei de Canotaj a Municipiului București. A fost un bun cunoscător al antrenamentului sportiv, al pregătirii ambarcațiunilor pentru concurs, exigent și autoritar, care a știut să-și impună propriile reguli și metode în realizarea procesului de pregătire și participare în concursuri. Maestru al Sportului (1960). Antrenor Emerit (1978).

PÎRVAN (TOFAN), ANCUȚA (1978), n. în Huși, jud. Vaslui. Profesoară de educație fizică și sport, licențiată a FEFS, din cadrul Universității Bacău (1998-2002). Absolventă a masteratelor din cadrul Universității din Pitești (2005) și Universității din Târgoviște (2006). În anul universitar 2004-2005, a urmat un curs de 5 luni privind

”Construcția și Extinderea Uniunii Europene”, vizând

Politicile Comunitare. În anul 2004, a devenit student doctorand la Universitatea din Pitești, cu tema "Realizarea unui sistem de testare biomecanică și antrenament în canotaj", studii finalizate în anul 2010. Din 2003, a ocupat funcții didactice în cadrul catedrei de educație fizică și sport, Facultatea de Științe Umaniste – Universitatea Valahia Târgoviște, ajungând până la gradul de lector universitar titular de la 1 octombrie 2009. Sportivă de performanță la canotaj. A fost selecționată de antrenoarea Carmen Tudorache care, împreună cu antrenoarele Doina Barcan și Carmen Cutaș, au pregătit-o în cadrul CS Olimpia București, în perioada 1992-1998. Dublă campioană națională de juniori și locul III la fond, seniori, precum și alte numeroase clasări pe locurile II și III la CN. Componentă a lotului național de juniori, s-a pregătit la centrul din Năvodari – 1993-1994 (antrenori Gheorghe Anghel și Smaranda Rusu), la centrul național de la Orșova – 1994-1995 (antrenor Petre Goliciu) și la Snagov – 1995-1996 (antrenor Gheorghe Anghel). În 1996, realizează o performanță deosebită cucerind titlul de vicecampioană la CM de juniori la Strathclyde (GBR), în proba de 8+. În 1997, a fost promovată la lotul național de tineret. După retragerea din activitatea competițională, s-a dedicat studiului și formării sale profesionale, activității didactice și de cercetare, canotajul rămânând una din temele sale preferate. Începând din anul 2007, s-a angajat voluntar la INCS participând la realizarea unor proiecte de cercetare. Din 2008, desfășoară activitate de cercetare științifică privind "Geografia habitatului rural și urban în contextul dezvoltării durabile", în cadrul Facultății de Științe Umaniste – Universitatea Valahia. Autoare a 25 de articole, publicate în reviste de specialitate sau în volume ale unor manifestări științifice.

PÎRVAN, GHEORGHE – CIPRIAN (1976), n. în Voinești, jud. Dâmbovița. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al Facultății de Educație Fizică și Sport din Bacău, promoția 1999. Canotor de performanță. A început să practice canotajul

din anul 1991, la CSȘ Marina Orșova (antrenor Petre Goliciu), între 1994-1995 a activat la Politehnica Timișoara, iar din 1995 la CS Dinamo București. A obținut 9 titluri de campion național la juniori și 20 la seniori. A fost selecționat în loturile naționale de juniori (1992-1994), tineret (1995-1996) și seniori (din 1997). Debutază pe plan internațional la CM de juniori în 1993 (Aarungen), cu medalie de bronz la 4+1, probă în care câștigă medalia de aur la ediția din 1994 (München). La CM de tineret: locul IV (1995- Groningen), argint (1996- Hazewinkel), aur (1997-Milano și 1998-Ioanina) - toate în componența echipajului de 4 rame fără cârmaci. Rezultate obținute la CM de seniori: locul VI . 2+1 (1997- Aiguebelette); bronz – 8+1 (1998-Kö); locul IV - 8+1 (1999-St. Catharines); aur . 8+1 (2001-Lucerna). La JO din anul 2000 (Sydney), s-a clasat pe locul VI cu echipajul de 8+1. În concursurile de la Cupa Mondială: locul I în 1998 și 1999, locul IV în 2000 și locul III în 2001, toate în proba de 8+1. Ultima sa participare la competițiile oficiale din 2002 s-a soldat cu locul al VIII-lea la CM (Sevilla) (8+1) și cu medalie de argint la Cupa Mondială, în aceeași probă. A fost anul când s-a retras din activitatea competițională și s-a angajat în cadrul MAI, ca ofițer la Biroul de Investigații Criminale – IPJ Dâmbovița, având în coordonare și pregătirea sportivă a cadrelor din această instituție. Și-a continuat studiile specifice domeniului său de activitate. A absolvit Masteratul la Universitatea din Pitești cu tema *Legătura dintre activitățile sportive și tulburarea ordinii în spații publice*, lucrare publicată, în Analele Universității Dunărea de Jos, din Galați, în anul 2005. A urmat Masteratul European de Criminalistică în cadrul Universității Gheorghe Cristea – Facultatea de Drept, din București (2005-2007). Maestru Emerit al Sportului (1997). În anul 2003, a primit titlul de Cetățean de Onoare al localității Voinești, pentru rezultatele deosebite în activitatea sportivă.

PONCISEI, ALINA (1984), n. în Comănești, jud. Bacău. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS din cadrul Universității de Vest din Timișoara. Canotoare de performanță. A fost selecționată pentru canotaj în anul 1998. A reprezentat în competiții CSS Marina și Liceul

Teoretic Traian Lalescu Orșova, până în anul 2004 când s-a transferat la CSA Steaua București (antrenor Veronica Coganu Cochela). În anul 2003 a reprezentat în competițiile de seniori și pe CS Dinamo, cu dublă legitimare. Multiplă campioană și numeroase clasări pe locurile II și III în CN de juniori și seniori. Componentă a loturilor naționale de juniori, tineret și seniori. Dublă campioană balcanică la juniori, în anul 2001, la probele de 4- și 8+ și în 2002 la schif simplu. Participantă la CM de juniori din: 2001 (Duisburg)-medalie de aur la 8+; 2002 (Trakai)-medalie de aur la 2-. Se afirmă la CM de tineret, la edițiile din: 2003 (Belgrad)-medalie de aur la 4x; 2004 (Poznan)-medalie de argint la 2-; 2005 (Amsterdam)-medalie de aur la 2-; 2006 (Hazewinkel)-locul al IV-lea la 8+. Se clasează pe locul al VII-lea la CM de seniori din 2005 (Gifu). Campioană mondială universitară, în 2006 (Trakai) la 4-. În concursurile de Cupă Mondială a realizat următoarele performanțe: 2003 (München)-locul al II-lea la 8+. La loturile naționale s-a pregătit cu antrenorii N. Gioga, M. Roman, I. Boicu, V. Măstăcan, I. Șnep. Maestră a Sportului.

PONGRATZ, ȘTEFAN (1930-?), n. în Arad. Profesor de matematică și fizică. Ofițer MI. Canotor de performanță. Debutează în sport în anul 1947, în handbal, apoi trece la canotaj. A activat la cluburile sportive *Uzinele Textile* Arad și *Dinamo* București, în secția de canotaj.

Multiplu campion național și medaliat la numeroase regate internaționale. A fost unul dintre componenții de bază ai lotului național. La CE din 1955 (Gand), în perioada când nu se organizau CM, cucerește cu

echipajul 4 rame fără cârmaci, medalia de aur și primul titlu european pentru canotajul masculin românesc, în componența: Tiberiu Măcean, Anton Sînceac, Nicolae Radu și Ștefan Pongratz. La CE din 1957 (Duisburg), obține 2 medalii de bronz în probele de 2 și 4 rame fără cârmaci. Participat la JO din 1952 (Helsinki), necalificat în fazele superioare cu echipajul de 8+, la ediția din 1960 (Roma) în probele de 4+1 (calificați până în semifinale) și 4 fără cârmaci (eliminați în recalificări), precum și în 1964 (Tokyo) – locul al IX-lea la 4-. După retragerea din activitatea competițională, a continuat să activeze în diferite structuri organizatorice, inclusiv în cele ale FR de Canotaj contribuind la dezvoltarea canotajului. A fost membru al Biroului FR Canotaj și în arbitru de canotaj. Maestru al Sportului și Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu *Ordinul Muncii* clasa a III-a în 1956.

POP, SANDU (1969), n. în Câmpulung, jud. Argeș. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al IEFS/AEF. Studii postuniversitare la Academia de Poliție. Antrenor de baseball. A activat ca profesor – antrenor (gradul II didactic) la CSS Nr.6 din București (1991 – 1998), ca

director adjunct (1998 – 1999) și ca director (1999 – 2003) la aceeași unitate sportivă școlară, având contribuții semnificative la afirmarea sportivilor pe plan intern și internațional. În intervalul 2003 – 2004, a funcționat ca secretar federal în cadrul FR de Canotaj, iar din 2004 a fost promovat ca secretar general. În perioada mandatului său, din perioada 2004 – 2009, sportivii noștri au obținut la JO, CM și CE de seniori 19 medalii (9 de aur, 5 de argint și 5 de bronz), iar la CM de tineret și juniori 45 de medalii (20 de aur, 12 de argint și 13 de bronz). Înainte de 2003 a desfășurat mai multe activități pe linie de învățământ, printre care: participare la elaborarea Curriculum-ului Național; membru în diferite comisii și colective care au elaborat diferite norme și reglementări pe linie de învățământ; metodist pentru educație fizică în cadrul Inspectoratului școlar al municipiului București. În

anumite perioade, a făcut parte din colectivele tehnice care au pregătit lotul național de baseball.

POPA, DUMITRU (1932), n. în Pârșani – Pielești, jud. Dolj. Profesor de educație fizică, absolvent al IEFS din București, specializarea sporturi nautice. Antrenor de canotaj. Între 1955-1959, a activat ca antrenor la Clubul *Progresul* București (ulterior *Cetatea Bucur*), unde a

înființat secția de juniori, cu care a obținut 4 titluri de campion național. Din 1960 până în 1990, a fost antrenor de canotaj la CS *Dinamo* București. A contribuit la obținerea a peste 80 de titluri de campion național și a promovat în loturile naționale sportivi de mare valoare, care s-au impus în competițiile oficiale internaționale. A activat timp de peste 25 de ani ca antrenor în colectivele tehnice care au pregătit sportivii din loturile naționale. Între 1959-1960, a fost antrenor la lotul feminin, iar din 1960 până în 1984 la lotul masculin. A contribuit direct prin sportivii pe care i-a pregătit la realizarea unor premiere în canotajul masculin românesc. La CE, cu echipaje formate din sportivi dinamoviști, iar în unele probe în combinații și cu sportivi de la alte cluburi, a obținut: 1963 (Copenhaga) - medalia de bronz la 2+1 rame; 1967 (Vichy) – medalia de bronz la 4+1 rame; 1969 (Klagenfurt) – medalia de bronz la 2+1 rame; 1973 (Moscova) – la ultima ediție a CE, medalia de aur cu echipajul de 2 rame fără cârmaci, alcătuită din I. Oanță și D. Grumezescu și medalia de bronz la 2+1 rame. La JO de la München din 1972, echipajul de 2+1 rame, format din P. Ceapura, Șt. Tudor și L. Lovrenski, cucerește medalia de bronz – prima medalie olimpică pentru canotajul românesc. În 1962, la prima ediție a CM, organizată la Lucerna, echipajul de 2+1 rame, format din I. Petrov, C. Vereș și O. Păunescu, cucerește medalia de argint. La CM din 1970 (St. Catharines - Canada), echipajul dinamovist de 2+1 rame, Șt. Tudor, P. Ceapura și Gh. Gheorghiu, cucerește prima medalie de aur din istoria canotajului masculin românesc. La CM din 1974 (Lucerna) – echipajul de 2 fără cârmaci, format din I. Oanță și D.

Grumezescu, intră în posesia medaliei de argint, în 1975 (Nottingham) – echipajul de 4 rame fără cârmaci câștigă medalia de bronz, iar în 1982 (Lucerna) – încă o medalie de bronz, în proba de 4 rame. S-a preocupat de perfecționarea procesului de pregătire, în special de problematica modelării, colaborând în acest sens, cu Centrul de Cercetări în Problemele Sportului, cu care a finalizat unele lucrări. În perioada 1992-1996, a activat ca antrenor în Franța. Antrenor Emerit. Decorat cu: *Ordinul Muncii* clasa a III-a (1963); *Medalia Meritul Sportiv* clasa a II-a (1968) și *Ordinul Meritul Sportiv* clasa a III-a (1973).

POPA, ELENA (1976), n. în Batar, jud. Bihor. Canotoare de performanță, afirmată în competițiile internaționale oficiale rezervate juniorilor și tineretului. Până în anul 1998, a activat la CSS *Marina* Orșova unitate sportivă pentru care a obținut titluri de campioană națională la juniori, după 1992. Din 1997 s-a transferat la CS *Dinamo* București. Multiplă campioană națională și medaliată la CN de juniori și seniori. Pe plan internațional, a debutat la CM de juniori din 1993 (Aarungen) unde obține 2 medalii de argint la 4- și 8+, iar la ediția din 1994 (München) cucerește medalia de aur la 4- și pe cea de argint la 8+. Participă la CM de tineret din: 1996 (Hazewinkel) cu medalie de aur la 2-; 1997 (Milano) – locul IV la 4x; 1998 (Ioanina) – locul IV la 2-. La prima sa participare la JO – 2000 (Sydney), se clasează pe locul al IX –lea (III în finala **B**) în proba de 4x. Maestră a Sportului.

POPESCU, DIMITRIE (1961), n. În Straja, jud. Suceava. Ofițer MAPN. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al ANEFS din București (1993). Curs post universitar în management (2005). Canotor de performanță. În anul 1979, a fost selecționat la canotaj de către Clubul *Uzinele Textile* Arad. În

perioadele 1981-1992 și 1995-1996, a activat ca sportiv la CSA *Steaua* București (antrenor George Mereuță). Activează în canotaj de la 18 ani. A obținut peste 40 de titluri de campion național cu diferite echipaje. Selecționat în loturile naționale începând din 1981, a luat parte la 7 CM și 4 ediții ale JO, totalizând peste 15 ani dedicați canotajului românesc. Debutază în 1981, la regata de la Pancearevo din Bulgaria, unde obține medalia de aur cu echipajul de 4 vâsle. La CM, în proba de 2+1 rame, câștigă medalia de argint în 1985 (Hazewinkel), locul IV în 1986 (Nottingham) și medalia de bronz în 1987 (Copenhaga). În anul 1989 (Bled), cucerește medalia de aur și titlul de campion mondial cu echipajul 4+1, în 1990 (Barrington) – se clasează pe locul VI în aceeași probă, în 1995 (Tampere) nu se califică în fazele superioare, iar în 1996 (Strathclyde) – devine vicecampion mondial la 2+1 rame. Vicecampion olimpic în 1984 (Los Angeles) la 2+1 rame și în 1988 (Seul) la 4+1 rame, când mai obține și un loc IV la 2+1 rame. La JO din 1992 (Barcelona) – cucerește titlul de campion olimpic la 4+1 rame, iar în proba de 2+1 rame, medalia de bronz. La JO din 1996 (Atlanta) în echipajul de 4 rame, își aduce contribuția la obținerea de puncte prin clasarea pe locul V. Palmaresul său mai cuprinde : 2 medalii de aur în proba de 4+, la JMU din 1987 (Zagreb) și 1989 (Duisburg) ; două medalii de aur și una de bronz la Spartachiada Militară de vară din 198 ; 13 medalii (11 aur și 2 argint) la 8 ediții ale JB (perioada 1981-1992). În intervalul 1993-1994 își începe activitatea de antrenor, pe care o va relua după o revenire ca sportiv (1995-1996), din 1997 când se dedică în exclusivitate muncii de antrenor la grupa masculină de seniori. A contribuit, în colaborare cu antrenorul George Mereuță la obținerea unui număr de peste 160 de titluri de campioni naționali (în perioada 1993-1994 și 1997-2004). Din 1997, a fost promovat ca antrenor în colectivul tehnic al lotului național și olimpic, având în pregătire numeroși canotori din secția clubului militar. La 4 ediții ale CM, din perioada 1997-2000, aceștia au contribuit la obținerea unei medalii de argint și trei de bronz, 2 medalii de aur și 2 de argint la concursurile de Cupă Mondială din 1998 și 2000. Printre

sportivii care au continuat să se afirme în această perioadă, s-au aflat : Cornel Nemțoc, Vasile Ionel Măstăcan, Dorin Alupei, Ovidiu Cornea – medaliați la CM, precum și alți tineri care au fost medaliați la CM pentru această categorie de vârstă. Maestru al Sportului (1984) și Maestru Emerit al Sportului (1992). Antrenor Emerit (2006). În anul 2006 i s-a acordat titlul de *Cetățean de Onoare* al comunei Straja. Decorat cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I, prin decretele nr. 1071 și nr. 264, ambele din anul 2004.

POPESCU (CIOBANU), MĂRIOARA (1962), n. în Corlățeni, jud. Botoșani. Profesoară de educație fizică, absolventă a FEFS din Universitatea Bacău (promoția 2004). Canoatoare de performanță. A început activitatea sportivă la 16 ani și a fost legitimată la CSȘ *Marina*

și *Dierna* Orșova (1978-1984) și CS *Steaua* București (în sezoanele competiționale 1985-1990, 1996, și 1999-2000). A obținut peste 15 titluri de campioană națională. În cei peste 20 de ani de activitate în canotajul de performanță, a reprezentat România la 7 CM și 3 JO, cucerind 8 medalii, din care 4 de aur. A debutat pe plan internațional la CM de juniori 1979 (Bled), clasându-se pe locul IV cu echipajul de 4+1 vâsle. La cele 7 ediții ale CM de seniori, obține următoarele rezultate : medalia de bronz în 1983 (Duisburg) și medalia de argint în 1985 (Hazewinkel) în probele de 2 vâsle ; locul IV în 1986 (Nottingham) și medalia de bronz în 1987 (Copenhaga) la schif simplu ; medalia de aur și titlul de campioană mondială la 8+1 și un loc VI la 2 rame în 1990 (Barrington-Australia). După o întrerupere de 5 ani, obține medalia de argint la CM din 1996 (Strathclyde) la 4 rame. La JO cucerește : medalia de aur și titlul de campioană olimpică la 2 vâsle în 1984, la Los Angeles ; la ediția din 1988, de la Seul, se clasează pe locul V la schif simplu ; în 1996, la Atlanta, la 34 de ani și după acea întrerupere de 5 ani, își îmbogățește palmaresul cu cel de-al doilea titlu de campioană olimpică în proba de

8+1. După încă o pauză de peste 2 ani, la CM din 1999 (St. Catharines), cucerește un nou titlu mondial cu echipajul de 8+1, iar la ediția din 2000, de la Zagreb, obține medalia de bronz cu echipajul 4 rame fără cârmaci. A mai obținut medalii de aur la JMU din 1987 (schif simplu), la concursurile de Cupă Mondială din 1999 și 2000 (8+1), și la JB la edițiile din 1981, 1984 și 1985 (2 vâsle). În 1996, a primit din partea COR *Trofeul Fairplay* pentru *gest sportiv* – a reluat activitatea competițională în 1995, după ce devenise mamă a doi copii, reușind ca în 1996 la Atlanta să cucerească titlul de campioană olimpică în echipajul de 8+1. Maestră Emerită a Sportului (1989). Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I în 2004.

POPPER, DAN – vezi **Personalități**

RADU, NICOLAE (1934-2011), n. în Turtucaia, azi în Bulgaria. Profesor de educație fizic și sport, absolvent al ICF. Canotor de performanță. A activat la cluburile *Metalul*, Știința ICF și CS *Dinamo* București, cucerind 12 titluri de campion național. La CE din 1955 (Gand), în perio-

ada când nu se organizau CM, obține, cu echipajul de 4 rame fără cârmaci, medalia de aur și primul titlu european pentru canotajul masculin românesc. Mai obține 2 medalii de bronz la CE din 1957 (Duisburg), în probele de 2 rame fără cârmaci și 4 rame fără cârmaci. La JO din 1960 (Roma), ajunge până în semifinale. A desfășurat o bogată activitate pe parcursul a 25 de ani ca antrenor de canotaj. Între 1965-1968, funcționează ca antrenor de lot în cadrul FR Canotaj și Yachting, obținând medalia de bronz la CE din 1967 (Vichy) la 4+1 rame. Între 1968-1978, a fost antrenor la secția de canotaj a Clubului *Steaua* (antrenor coordonator al secției între 1968-1971) în colaborare cu antrenorii Zoltan Benedek (1968) și Alexandru Aposteanu (1974-1978), a contribuit la obținerea de către sportivii pregătiți în cadrul clubului a unui număr de peste 80 de titluri de campion național. Între 1980-1990 a funcționat ca antrenor la CSS *Triumf* București.

A contribuit la selecționarea și pregătirea unor sportivi de valoare, care au fost selecționați în loturile naționale și au obținut medalii în competițiile internaționale oficiale, printre care: C. Georgescu, C. Nistoroiu (medaliați la CM), C. Airoaie, O. Chiș, Fl. Micu, C. Dănică, A. Agh, M. Naumenco (finaliști la JO), P. Zagoni și A. Kapornyai (finaliști la CM) G. Ivanov finalist la CE și alții. Între 1961-1964 a făcut parte din colectivul tehnic care a pregătit lotul masculin de seniori, iar în 1982, a fost antrenor la lotul național de juniori, unde a obținut medalia de argint la CM, la 4 rame fără cârmaci. A avut peste 30 de juniori promovați în loturile naționale. Maestru al Sportului. Antrenor Emerit (1994). În 1990, a fost ales președinte al CSS *Triumf* București. Membru al biroului FR Canotaj.

RĂCILĂ (ROȘCA, VAN GRÖNINGEN), VALERIA (1957), n. în Stulpicani, jud. Suceava. A absolvit mai multe cursuri de perfecționare în domeniul informaticii și managementului, organizate în Olanda și în România. Canotoare de performanță. A început să practice

canotajul din 1977, fiind selecționată de Maria Moțica. A fost legitimată la CS UTA (*Uzinele Textile* Arad). După 1977 s-a pregătit în cadrul ȘS *Viitorul* București și la lotul național cu antrenorii: Victor Mociani, Gheorghe Ghiorgheu, Maria Drăghici și Ion Boicu. Campioană națională și medaliată la numeroase regate internaționale. Prima participare la o competiție oficială a fost la CM din 1978 (Karapiro –Noua Zeelandă), unde s-a clasat pe locul IV, la 4+1 vâsle. La următoarele ediții ale CM obține: în 1979 (Bled) medalia de bronz în proba de 2 vâsle; în 1981 (München) medalia de bronz la 4+1 vâsle; în 1982 (Lucerna) și în 1985 (Hazewinkel) 2 medalii de argint la schif simplu. La CM din 1983 (Duisburg), n-a reușit să-și apere titlul suprem la schif simplu, deși era favorita nr. 1 a finalei, datorită unei defecțiuni tehnice (vâsla dreaptă s-a desprins din furchet). A participat la două ediții ale JO, în 1980 la Moscova, medaliată cu bronz la 2 vâsle și în 1984 la Los Angeles, unde a

cucerit medalia de aur și titlul de campioană olimpică la schif simplu. După retragerea din activitatea competițională, s-a implicat în numeroase acțiuni umanitare și în cele privind dezvoltarea și afirmarea canotajului și a sportului românesc. Valeria Racila a fost aleasă președinte al Maratonului Internațional Olimpic (RIM) participând la organizarea celei de-a IV-a ediții desfășurate în București în 2011. A susținut și a participat la diferite acțiuni organizate în sprijinul foștilor sportivi de performanță, precum și la cele care au reunit cei mai reprezentativi sportivi și antrenori ai canotajului românesc. Fundația Casa Campionilor i-a acordat Trofeul *Campioni de Legendă*. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1981) și cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

RĂDUCANU, DUMITRU (1967), n. în București. Antrenor și sportiv de performanță la canotaj. A practicat canotajul pe postul de cârmaci. Debutază în activitatea sportivă la 15 ani. A activat la cluburile CSS *Triumf*, CSA *Steaua* din București (1986-1987) și *Petromar* din

Constanța. Multiplu campion național. Peste 15 ani a condus echipele reprezentative. Prima performanță pe plan internațional a fost medalia de aur la JB din 1983, la 4+1 rame. La JO din 1984 (Los Angeles) obține medalia de argint la 2+1 rame, la ediția din 1992 (Barcelona) medalia de aur și titlul olimpic la 4+1 rame și medalia de bronz la 2+1 rame, iar la cea din 2000 (Sydney) s-a clasat pe locul al VI-lea în proba de 8+1. Obține două medalii de argint la CM din 1985 (Hazewinkel) la 2+1 rame și în 1991 (Viena) la 4+1 rame. La CM din 1996 (Strathclyde) cucerește titlul de campion mondial cu echipajul de 4+1 rame și medalia de argint la 2+1 rame, iar la ediția din 1998 (Köln), medalia de bronz la 8+1. În 1999 la CM de la St. Catharines, câștigă medalia de bronz cu echipajul de 4+1. După retragerea din activitatea competițională, a fost încadrat ca antrenor la CS Farul din Constanța. Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

RIGARD, EMILIA (1935), n. în Ploiești. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a ICF. Antrenoare de canotaj. Canotoare de performanță. A activat la AS *Energia* și CS *Metalul* București (antrenor Pall Barcan). A obținut peste 10

titluri de campioană națională în diferite echipe. Timp de peste 13 ani a fost selecționată în loturile naționale și a participat la 10 CE, în perioada când nu se organizau CM, unde a cucerit 13 medalii. A contribuit la câștigarea medaliei de aur și a primului titlu european pentru canotajul feminin românesc, în 1962 la Berlin, în proba de 4+1 rame, alături de Florica Ghiuzelea, Ana Tamaș, Iuliana Bulugioiu și Ștefania Borisov – cârmaci. A obținut 6 medalii de argint la 8+1, la CE din 1955 (Snagov), iar la edițiile din 1960 (Londra), 1961 (Praga), 1963 (Moscova), 1965 (Duisburg) și 1966 (Amsterdam) la 4 +1 rame. Medalii de bronz a cucerit în 1959 (Macon) la 4+1 vâsle, în 1961 (Praga) la 2 vâsle, în 1962 (Berlin) la 4+1 vâsle, în 1964 (Amsterdam) la 4+1 rame și la 8+1, în 1967 (Vichy) la 8+1. Calificată ca arbitru, a oficiat la diferite competiții de canotaj. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii: Corneliu Florescu, Sergiu Zelinski și Ion Bulugioiu. După retragerea din activitatea competițională, a activat ca antrenoare de canotaj. A desfășurat o bogată activitate obștească în cadrul F.R de Canotaj. Maestră a Sportului și Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu Ordinul Muncii clasa a III-a în 1963. După anul 1985, s-a stabilit în Germania.

ROBU, VALENTIN (1967), n. în com. Săbăoani, jud. Neamț. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al Facultății de Educație Fizică și Sport a Universității din Bacău. Canotor de performanță. Selecționat de către antrenorul Dan Toma la CSS nr.1 București, și-a început activitate în 1983. Ulterior transferat în secția de canotaj a CS *Dinamo* București. Multiplu campion

național, selecționat în loturile naționale, participă la 7 CM și la 4 ediții ale JO. Cucerește 2 titluri de campion mondial în proba de 4+1 rame la CM din 1989 (Bled) și 1994 (Indianapolis). Medaliat cu argint în 1991 (Viena) la 4+1 rame, în 1993 (Račice) și 1997 (Aiguebelette) la 8+1, iar în 1994 (Indianapolis) și 1998 (Köln), medaliat cu bronz la 8+1. În 1999, la CM de la St. Catharines, obține o nouă medalie de bronz cu echipajul de 4+1. La JO a realizat : 1988 (Seul), medalie de argint la 4+1 rame ; 1992 (Barcelona)- medalie de argint la 8+1 ; 1996 (Atlanta) – locul VII la 8+1 ; 2000 (Sydney) – locul X 4 fără cârmaci. La JMU în anul 1987 (Zagreb) a devenit campion mondial universitar la 4+1. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii: Dan Toma, Doina Bălașa, Ladislau Lovrenski. După retragerea din activitatea competițională, începând din anul 2001, a fost încadrat ca antrenor de canotaj la CS *Dinamo* București. Maestru Emerit al Sportului.

ROMAN, MIRCEA-EUGEN (1952), n. în Cluj-Napoca. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al IEFS, promoția 1976. A practicat canotajul în 1977 fiind legitimat la CSA *Steaua*, an în care a devenit și campion național. A urmat cursurilor postuniversitare *Dreptul*

Muncii din cadrul Academiei de Poliție *Al.I.Cuza*, promoția 2004. A promovat programul de pregătire din cadrul studiilor universitare de doctorat, în septembrie 2009. Traseul profesional: profesor de educație fizică la Liceul nr.1 (1977-1981), la Liceul industrial nr.3 și Șc. Generală nr. 12 (1982-1984), din Hunedoara; profesor–antrenor de canotaj la CS *Universitatea* din Constanța (1987-1997); lector universitar la FEFS din cadrul Universității *Ovidius* din Constanța, ocupând funcția de șef al catedrei de sporturi nautice (1992-1997); ofițer în cadrul MI (MAI), cu activitate în cadrul CS *Dinamo*, ca antrenor la secția de canotaj seniore (1997-2009). Din anul 2009, a fost angajat ca antrenor la FR de Canotaj. A activat peste 20 de ani, ca antrenor la loturile naționale și olimpice de canotaj: antrenor la Centrul

Olimpic de canotaj, de la Năvodari și la lotul național de tineret (1987-1997) – cu contribuții la obținerea a patru medalii de aur; antrenor secund la lotul masculin (1998-2000) și la cel feminin (2001-2002), perioadă în care s-au obținut la JO și CM: 4 medalii de aur, 2 de argint și 4 de bronz; antrenor principal la lotul feminin (în anii 2005 și 2006 și la lotul masculin). Contribuția sa, în perioada 2003-2009, s-a soldat cu un bilanț deosebit pentru canotajul feminin românesc: 4 medalii de aur și 1 de bronz la JO din 2004 și 2008; o medalie de aur, 5 de argint și 3 de bronz la CM de seniori; 5 medalii de aur, 1 de argint și 3 de bronz la CE de seniori; 9 medalii de aur la CM de tineret. Pentru contribuția sa remarcabilă la afirmarea canotajului din țara noastră pe plan internațional, i s-a acordat titlul de Antrenor Emerit. Decorații: Medalia Națională *Pentru Merit* clasa a III-a (2000); Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de Cavaler (2000); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004); Ordinul Național *Serviciul Credincios* în grad de Cavaler (2008); Ordinul *Steaua României* în grad de Cavaler (2008).

RUICAN, IULICĂ (1971), n. în Cujmir, jud. Mehedinți. Ofițer MAPN. A activat la CSS *Marina* Orșova din 1985, iar din 1989, la Clubul *Steaua* (1990-1997, antrenor George Mereuță). A câștigat 20 titluri de campion național în diferite echipaje la juniori și seniori. A fost selecționat în loturile naționale de juniori, tineret și seniori,

începând din anul 1986. După debutul de la CM de juniori din 1989 (Szeged), unde se clasează pe locul IV cu echipajul de 2+1 rame, situație care se repetă și la CM de seniori din 1991 (Viena), urmează afirmarea internațională la următoarele ediții unde cucerește 3 titluri de campion mondial. În 1993 (Račice), medalie de aur la 4+1 rame și medalie de argint la 8+1, în 1994 (Indianapolis) medalie de aur la 4+1 rame și cea de bronz la 8+1, 1995 (Tampere) – locul al XII-lea, iar în 1996 (Strathclyde) medalie de aur la 4+1 rame. La JO din 1992, de la Barcelona, intră în posesia titlului de campion olimpic la 4+1

rame și a medaliei de argint la 8+1, iar la JO din 1996 (Atlanta), face parte din echipajul de 8+1 care se clasează pe locul VII. Palmaresul său mai cuprinde și o medalie de aur la JMU 1993, la 4+1 rame și 4 titluri balcanice. La lotul național s-a pregătit cu: Victor Mociani, Doina Bălașa, Ladislau Lovrenski, Adrian David. După retragerea din activitatea competițională a fost încadrat ca instructor, în compartimentului Instruirii sportive la CSA Steaua, iar ulterior a fost numit vicepreședintele acestui club. În anul 2001 a fost ales ca membru al Consiliului Federației Române de Canotaj. Maestru al Sportului și Maestru Emerit al Sportului (1992). Decorat cu Ordinul Meritul Sportiv clasa I (2004).

RUSU, SMARANDA (1950), n. în Constanța. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a IEFS din București, promoția 1974. Canotoare de performanță. După absolvire și-a desfășurat activitatea la *CȘȘ-LPS* din Constanța ca profesoară cu gradul didactic I, obținând rezul-

tate deosebite în selecția, pregătirea și promovarea de noi talente în canotajul românesc. A câștigat cu sportivii pe care i-a pregătit peste 45 de titluri de campion național și a promovat în loturile reprezentative de juniori, tineret și seniori peste 60 de sportivi. În 1979, a făcut parte din colectivul de tehnicieni care a pregătit lotul național de juniori, în 1986 a fost numită antrenore secundă la Centrul Olimpic din Constanța, iar din 1990 antrenore principală la Centrul Olimpic de canotaj de la Năvodari. Printre sportivii pregătiți și promovați în secțiile unor cluburi fruntașe și în loturile naționale care s-au afirmat la CM de juniori, tineret și seniori, se află: Ioana Badea, Alexandru Chivăran, Ion Dima, Doina Spircu, Victorița Pistol, Veronica Necula, Cosmin Bidireanu, Daniel Măstăcan, toți fiind medaliați la competițiile menționate. Pentru rezultatele obținute pe linie profesională, în 1983 a primit brevetul de „Profesor evidențiat”. Antrenoare Emerită (1990). Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a în 2004.

SARCHIZIAN (SILITRĂ), NORICA (1956), n. în Constanța. Profesoară de educație fizică și sport gradul I, absolventă a IEFS București. A activat ca sportivă la *CȘȘ* nr. 2 Constanța și Clubul *Nautic Universitar* București. A practicat canotajul devenind campioană națională de junioare. A funcționat ca profesor – antrenor la Liceul cu Program Sportiv *CȘȘ* Constanța, începând din 1990 și ca antrenor la lotul de perspectivă juniori din 1995, contribuind la realizarea unor performanțe deosebite: 26 de titluri de campion național, 45 de sportivi promovați în loturile naționale (din care 36 de juniori); obținerea a numeroase medalii cu sportivii pregătiți în cadrul secției și la lot. Printre sportivii care s-au evidențiat prin performanțele lor se află: Dobrița Preda – 3 medalii de argint la CM de juniori din 1992 (Montreal – 4 rame) și la ediția din 1993 (Aarungen – 4 rame și 8+1) și medalie de argint la CM de seniori din 1995 (Tampere) (8+1); Angela Pinteală – 2 medalii de argint la CM de juniori din 1994 (Indianapolis) și 1995 (8+1); Otilia Miron – medalie de argint la CM de juniori din 1995 (Poznan)(8+1); Daniel Udeanu – 2 medalii de aur la CM de juniori din 1996 (Strathclyde) (4+1 rame și 8+1); Ion Iacom – medalie de aur la CM din 1996 (Strathclyde) (8+1) și alții. Antrenoare Emerită din 1997. Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a în 2004.

SARCHIZIAN, VALENTIN (1955), n. în com. Nistorești, jud. Constanța. Profesor de educație fizică și sport, gradul I, absolvent al IEFS. A practicat canotajul, legitimat la *CȘȘ* nr. 2 Constanța și medaliat la CN. A funcționat ca profesor – antrenor la Liceul cu Program

Sportiv - *CȘȘ* Constanța, începând din 1982, iar la loturile naționale a activat în anii 1986, 1988-1989 și 1991 (la juniori) și în 1996 (la lotul național și olimpic de seniori). Sub îndrumarea sa, sportivii pregătiți în cadrul secției au obținut 125 de titluri de campion național, iar în loturile naționale au fost promovați 60 de juniori, 28 de sportivi la tineret și

15 la seniori. Dintre rezultatele obținute la CM de juniori sunt de remarcate: medalia de aur din 1985 (Brandenburg) la 4 rame; medalia de argint din 1986 (Roudnice) la 2+1 rame; medalia de aur din 1988 (Milano) la 2+1 rame; medalia de argint din 1989 (Szeged) la 4 rame; medalia de aur din 1990 (Aiguebelette) din 1991 (Banyoles) și din 1997 (Hazewinkel) la 4+1 rame. A contribuit la obținerea medaliei de argint la 8+1 rame (Maria Pădurariu) și a medaliei de argint la 4+1 rame (Claudiu Marin, Iulian Vizitiu, Dănuț Dobre, Viorel Talapan) și a medaliei de aur la 4+1 rame (Viorel Talapan) la JO din 1992 de la Barcelona. Prin sportivii Viorel Talapan și Claudiu Marin, contribuie la cucerirea medaliei de aur la 4+1 rame în 1996 la CM (Strathclyde). Majoritatea sportivilor de mare valoare, formați în această secție, au fost promovați în cluburile cu secții puternice de canotaj. Antrenor Emerit. În intervalul 1992-1994, a lucrat în diferite perioade ca antrenor în Spania.

SAVA (MACOVICIUC), MARIA (1959), n. În com. Hudești, jud. Botoșani. Canoare de performanță. Începe activitatea sportivă la 17 ani, fiind legitimată la CS *Voința* Timișoara, antrenore Doina Benedek (Bardaș). Multiplă campioană națională. Selecționată în loturile naționale, debutează în 1978 în activitatea internațională, la regata Tata (Ungaria), unde obține medalia de aur la schif simplu. La CM din 1979 (Bled) și 1982 (Lucerna) a fost medaliată cu bronz în proba de 4+1 vâsle. În continuare s-a pregătit pentru probele de categorie ușoară introduse în programul CM, cucerind la schif simplu – categoria ușoară, medalia de argint în 1985 (Hazewinkel), 2 medalii de aur și titlurile de campioană mondială, în 1986 (Nottingham) și 1987 (Copenhaga), în 1988 (Milano) – bronz în aceeași probă. La CM din 1996 (Strathclyde), la 37 de ani, intră în posesia unei medalii de bronz la 2 rame – categoria ușoară. În 1980, la JO de la Moscova, se clasează pe locul IV în proba de 4+1 vâsle,

contribuind la obținerea de puncte pentru clasamentul pe țări. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii. Victor Mociani, Gheorghe Ghiorgheu, Maria Drăghici, Ion Boicu, Horia Constantinescu. Maestră a Sportului și Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1981).

SILAGHI, FLORICA (1957), n. în Marca, jud. Sălaj. Canotoare de performanță, selecționată de antrenorul Pall Barcan. A fost legitimată la CS *Dinamo* București (antrenor Stelian Petrov). Multiplă medaliată la CN. Componentă a loturilor naționale, medaliată la numeroase regate internaționale și la CM. A făcut parte din echipajele de 4+1 rame, contribuind la obținerea medaliei de bronz la CM din 1978 (Karapiro) și 1979 (Bled). Participantă la JO din 1980 (Moscova), s-a clasat pe locul al IV-lea, acumulând 3 puncte pentru clasamentul general. Maestră a Sportului. Decorată cu Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1981).

SÎNCEAC, ANTON (1935), n. în Arad. Ofițer MI în rezervă. Canotor de performanță. A debutat în activitatea sportivă în anul 1953, la Clubul *Uzinele Textile* din Arad, de unde s-a transferat la CS *Dinamo* din București. Multiplu campion național și medaliat la numeroase regate internaționale. La CE de la Gand (Belgia), din 1955, în perioada când nu se organizau CM, a făcut parte din echipajul 4 rame fără cârmaci (Tiberiu Măcean, Anton Sînceac, Nicolae Radu, Ștefan Pongratz) care a cucerit medalia de aur și primul titlu european pentru canotajul masculin românesc. Maestru al Sportului.

SÎNGEORZAN, MARIOARA (1949), n. în Tăure, jud. Bistrița – Năsăud. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a IEFS din București. Canotoare de performanță. A activat la Clubul *Nautic* București. Campioană națională cu diferite echipaje. Între 1968-1973 a participat la 6 ediții ale CE, în perioada când nu se organizau CM. A fost componentă a

122

echipajelor de 8+1, care la CE au câștigat o medalie de argint în 1968 (Berlin), 2 medalii de bronz, în 1969 (Klagenfurt) și 1970 (Tata), iar la ediția din 1971 (Copenhaga) o medalie de argint la 4+1 rame. Cu echipajul de 4+1 vâsle, a cucerit în 1972 (Brandenburg), medalia de aur la CE, iar în 1973 (Moscova) medalia de argint la aceeași probă. La lotul național s-a pregătit cu Ion Bulugoiu. Maestră a Sportului și Maestră Emerită a Sportului. După 1975 se stabilește în Germania.

SEREDIUC, CRINA – VIOLETA (1971), n. în Suceava. Canotoare de performanță, legitimată la CSA *Steaua* București, în perioada 1989-2003 (antrenor Nicolae Gioga). Multiplă campioană națională, în intervalul 1990-2000 a câștigat 3 titluri de campioană la juniori și 16 la seniori. Debutază pe plan internațional cu un titlu de vicecampioană balcanică, în 1989 în proba de schif simplu. În 1993, contribuie la realizarea unui rezultat remarcabil la CM de tineret, de la Ioanina, unde cucerește medalia de aur, în proba de 2 vâsle. La CM de seniori din 1993 (Račice) se clasează pe locul VII la 4x, iar la ediția din 1995 (Tampere) pe locul VI în finala B, în aceeași probă. La JO din anul 2000 (Sydney), a făcut parte din echipajul 4 vâsle, care s-a clasat pe locul al III-lea în finala B. Maestră a Sportului (1993).

SOARE, GEORGETA (1968), n. În comuna Dobroiești, jud. Ilfov. Canotoare de performanță. A activat la Clubul *Metalul* din București. Medaliată la CN de canotaj și la diferite regate internaționale. La CM din 1989 de la Bled, a făcut parte din echipajul de 8+1, care a cucerit medalia de aur și titlul de campioană mondială. Maestră Emerită a Sportului.

SPIRCU (CRĂCIUN), DOINA TUDORA (1970), n. în Slobozia, jud. Ialomița. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a Facultății de Educație Fizică și Sport a Universității din Bacău. Canotoare de performanță. Debutază în 1985 la CSȘ nr. 2 – *Universitatea* Constanța, iar din 1993 și-a continuat activitatea la CS *Dinamo* București. Multiplă campioană națională de junioare și senioare. Începând din 1986, a fost selecționată în loturile naționale de junioare, tineret și senioare. Medaliată la numeroase regate internaționale. Campioană mondială de junioare în 1988 (Milano) la 4+1 rame. La CM de tineret din 1992 (Glasgow), obține medalia de aur cu echipajul de 2 vâsle. În 1995, la CM de senioare de la Tampere, intră în componența echipajului de 8+1, medaliat cu argint. În 1997, la CM de la Aiguebelette (Franța) intră în posesia medaliei de argint, în proba de 4 rame, iar în 1999, la St. Catharines, cucerește titlul mondial cu echipajul de 8+1. La CM din anul 2000 de la Zagreb, a câștigat medalia de bronz cu echipajul de 4 rame fără cârmaci, iar în 2001 (Lucerna) argint la 8+. Se afirmă la JO de la Atlanta din 1996, unde cucerește medalia de aur în echipajul de 8+1, iar în 2000 la Sydney s-a clasat pe locul al IX –lea la 4 vâsle fără cârmaci. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I în 2004.

SPIȚĂ, GHEORGHE (1929), n. în Chișineu-Criș, jud. Arad. Antrenor de sporturi nautice. Sportiv de performanță în probele de canotaj și canoe. A activat la AS *CFR* Arad și la CS *Dinamo* București. A câștigat 7 titluri de campion național la canotaj (1945-1954) și unul la canoe (1953). În perioada 1956- 1959, a lucrat ca instructor pentru motonautică la AVSAP, obținând rezultate semnificative în practicarea acestei noi ramuri pentru acea perioadă. A activat ca antrenor la CS *Voința* București (1959-1990) la canotaj și, în paralel (1959-1964), la kaiac. Sportivele pe care le-a pregătit au câștigat peste

60 de titluri de campioane naționale la canotaj, iar în loturile naționale a promovat peste 25 de sportive. La kaiac a obținut 2 titluri naționale și a promovat în loturi 8 sportivi. În anul 1971, a fost antrenor la lotul național de senioare. Dintre maestrele sportului și maestrele emerite care au activat, în anumite perioade, la secția de canotaj a CS *Voința*, menționăm pe: Ioana Olteanu, Anca Tănase, Ecaterina Trancioveanu, Mihaela Armășescu, Cristel Wiener, Viorica Lincaru, Adriana Bocan, Marioara Stoian, Elisabeta Urian, Ecaterina Muntean, Violeta Muscă, Gabriela Toader ș.a. Aceste sportive au contribuit la cucerirea a 2 titluri olimpice, 3 titluri mondiale și 3 titluri de vicecampioane europene. **G. S.** A activat ca arbitru de canotaj la finalele CN și CB (1989-1997). Membru al Biroului FR Canotaj. Antrenor Emerit din 1996.

STOEAN (APOSTOL), CHIRA (1960), n. în Alexeni, jud. Ialomița. Canotoare de performanță. Debutază la Clubul *Viitorul* București, de unde se transferă la Clubul *Steaua* (1984-1988) antrenor Nicolae Gioga. A obținut peste 10 titluri de campioană națională Componentă a

loturilor naționale cu performanțe deosebite la CM. La CM: în 1983 la Duisburg și în 1985 la Hazewinkel, medalii de argint la 4+1 rame, iar în 1986, la Nottingham, medalia de aur și titlul mondial la aceeași probă. La JO din 1984, de la Los Angeles, a contribuit la cucerirea medaliei de aur și a titlului olimpic la proba de 4+1 rame. Campioană balcanică în 1985. Maestră a Sportului și Maestră Emerită a Sportului (1984). Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

STOICA, TALIDA-TEODORA (1986), n. În Orșova, jud. Mehedinți. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS, din cadrul Universității Ecologice București (2008). Agent de poliție, absolventă a Școlii de Agenți de poliție din Câmpina. Studentă la Facultatea

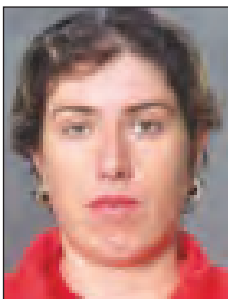
de Drept din cadrul Universității *Spiru Haret*. Își desfășoară activitatea profesională în cadrul Serviciului de crimă organizată din MAI. A început să practice canotajul la Liceul Teoretic *Traian Lalescu* din Orșova (2004-2007). În anul 2007 s-a transferat la CS *Dinamo*. S-a specializat pe postul de cârmaci, afirmându-se în canotajul de performanță, pe plan intern și internațional. Debutază la CM de juniori din 2004 (Banyoles), unde a condus echipajul de 8+, care a câștigat medalia de aur. Are o contribuție deosebită la cucerirea medaliei, de către echipajele de 8+ de senioare, la CE din 2008 (Schinias – Atena) aur, la CM din 2009 (Poznan) – argint și la CE din 2009 (Brest) – aur. La concursurile de Cupă Mondială, din 2009, s-a clasat pe locul al III-lea la München și pe locul I la Lucerna. Pe parcursul anilor, s-a pregătit cu antrenorii P. Goliciu, M. Roman, M. Zagoni, H. Constantinescu, V. Măstăcan. Maestră a Sportului. Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a în 2009.

SUSANU, VIORICA (1975), n. în Galați. Profesoară de educație fizică și sport absolventă a FEFS din cadrul Universității Bacău, promoția 2000. A urmat cursurile de doctorat la ANEFS. Legitimată din 1992 la Clubul *Steaua* (1993-1997). Din 1998, și-a desfășurat activitatea la CS

Dinamo București. Campioană națională cu diferite echipaje. Selecționată în loturile naționale începând din 1992. Debutază la CM de tineret din 1994 (München), unde se clasează pe locul IV la 2 vâsle, iar la ediția din 1995 (Groningen) cucerește medalia de aur la 4 vâsle. În anul 1997 (Aiguebelette), participă la CM de seniori, unde obține o medalie de aur și titlul de campioană mondială cu echipajul de 8+1 și medalia de bronz la 2 vâsle, 1998 (Ottensheim) cucerește un nou titlu de campioană mondială cu echipajul de 8+1, performanță pe care o repetă și la CM din 1999 de la St. Catharines. La CM de seniori mai obține următoarele rezultate: 2001 (Lucerna) aur la 2- și argint la 8+; 2002 (Sevilla) aur la 2-; 2003 (Milano) argint la 8+ și bronz la 2-; 2007 (München) argint la 8+ și bronz la 2-. Participă la 2 ediții ale CE în 2007 (Poznan) aur

la 8+ și 2008 (Schinias) aur la 2-. La JO de la Sydney 2000, cucerește titlul de campioană olimpică la 8+1 în 2004 (Atena) 2 medalii de aur la 8+ și 2-, iar în 2008 (Beijing) aur la 2 rame și bronz la 8+. La concursurile de Cupă Mondială se clasează de 3 ori pe locul III și o dată pe primul loc în perioada 2007-2008. Contribuția sa la reprezentarea canotajului românesc pe plan internațional s-a soldat cu 18 medalii (11 aur – 3 argint – 4 bronz) ceea ce o situează între primele patru canotoare din țara noastră. La loturile naționale s-a pregătit cu antrenorii: Nicolae Gioga, Ioan Dospinescu, Mircea Roman, Ion Boicu, Maestră Emerită a Sportului. În anul 2000, i se conferă Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de Comandor; în 2004 – Ordinul Meritul Sportiv clasa I, iar în 2008 – Ordinul *Steaua României* în grad de Cavaler.

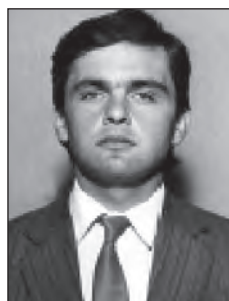
ȘERBAN (PÂRVAN), ELENA (1977), n. în comuna Bosanci, jud. Suceava. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS din cadrul Universității de Vest Timișoara, promoția 2001. Funcționar public cu statut special – inspector principal de poliție. Canotoare de performanță. Și-a început activitatea de canotaj, după 1993, la CSS Liceul *Traian Lalescu* din Orșova, sub îndrumarea antrenorei Mariana Maliș. Din 1997, s-a transferat la CS *Dinamo* București (antrenor Grigore Florian). Multiplă campioană națională și numeroase clasări pe locurile II și III la CN de junioare și senioare. Componentă a loturilor naționale, a contribuit la reprezentarea canotajului românesc pe plan internațional, în perioada 1994-2008. Medaliată cu argint la CM de juniori din 1994 (München) la 8+ și cu 2 medalii de argint la ediția din 1995 (Poznan) la 8+ și 4 rame fără cârmaci. La CM de seniori, a obținut cu echipajele de 8+ următoarele rezultate: medalie de argint în 2001 (Lucerna); locul al IV-lea în 2002 (Sevilla); medalie de argint în 2005 (Gifu). A fost componentă a lotului olimpic lărgit de canotaj pentru JO din 2004 (Atena). La concursurile de Cupă Mondială desfășurate în perioada 2003-2008 s-a clasat, cu echipajele de 8+ de patru ori pe locul I și de trei ori pe

locul al II-lea. La loturile naționale s-a pregătit cu antrenorii: Victor Mociani, Adrian David, Nicolae Gioga, Mircea Roman, Ioan Dospinescu, Vasile Măstăcan, Ion Șnep, Marlena Zagoni. Maestră Emerită a Sportului (2005).

ȘNEP (BĂLAN), DOINA – LILIANA (1963), n. în com. Liteni, jud. Suceava. Ofițer MI. Profesoară de educație fizică, absolventă a Facultății de Educație Fizică și Sport a Universității din Bacău. Legitimată la CS *Dinamo* București, antrenor Ioan Dospinescu. Multiplă campioană

națională cu diferite echipaje și medaliată la numeroase regate internaționale. A participat la 5 CM și la 3 ediții ale JO, la care a obținut 11 medalii, din care 4 de aur. Performanțele realizate la CM: medalie de bronz în 1985 (Hazewinkel) la 8+1; medalie de aur și primul titlu de campioană mondială în 1986 (Nottingham) la 4+1 rame; al doilea titlu de campioană mondială la 8+1 și o medalie de argint la 2 rame în 1989 (Bled); 2 titluri mondiale în 1990 (Barrington – Australia) la 8+1 și 4 rame; medalie de bronz în 1991 (Viena) la 8+1. La JO din 1984 (Los Angeles) – medalie de argint la 8+1, la cele din 1988 (Seul) – medalie de argint la 8+1 și medalie de bronz la 4+1 rame, iar la ediția din 1992 (Barcelona) – medalie de argint la 8+1. În 1987 a participat la JMU de la Zagreb, unde a cucerit medalia de aur la 4-. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii: Ion Boicu, Horia Constantinescu, Victor Mociani, Ioan Dospinescu. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu: Ordinul Meritul Sportiv clasa a II-a cu 2 barete (2004).

ȘNEP, IOAN GABOR (1966), n. în Negrești-Oaș, jud. Satu Mare. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al Facultății de Educație Fizică și Sport a Universității din Bacău. Ofițer MI. Antrenor de canotaj. Canotor de performanță. A activat la cluburile sportive *Triumf* (1980-1984), CS *Dinamo* (1985- 1986), iar

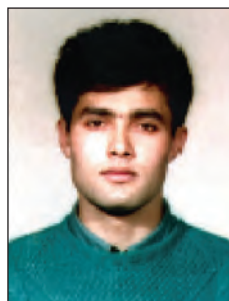
din 1986 la CSA *Steaua* (1987-1993) antrenori Emil Mesaroș și George Mereuță. Multiplu campion național. A fost campion național la canotaj cu diferite echipaje (între 1987-1992 a obținut 6 titluri de campion). Debutază la CM de juniori din 1984 (Jönköping), unde cucerește medalia de aur și titlul mondial la această categorie de vârstă la 2+. La CM de seniori cucerește: în 1989 (Bled), medalia de argint la 2+1 rame și locul V la 2 rame; în 1990 (Barrington) locul IV la 2+1 rame; în 1991 (Viena), medalia de argint la 4+1 rame și locul IV la 8+1. La JO din 1988 de la Seul, ocupă locul II în proba de 4+1 rame. A contribuit la cucerirea unei medalii de aur la JMU din 1989 (Duisburg) în proba de 2 fără cârmaci. A mai obținut 2 medalii de aur și una de bronz la Spartachiada militară de vară din 1989 și 3 medalii de aur la 2 ediții ale JB din 1989 și 1992. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii: Dan Toma, Doina Bălașa, Ladislau Lovrenski. Până în anul 2004 a îndeplinit funcția de antrenor federal. A fost membru al Biroului Federației Române de Canotaj. Maestru Emerit al Sportului.

ȘTEFĂNESCU, VIRGIL (1941), n. în Câmpina, jud. Prahova. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al ICF din București. Șef de catedră la Institutul de Marină din Constanța, antrenor de canotaj. A desfășurat o activitate cu rezultate deosebite, în domeniul

selecției și pregătirii juniorilor în canotaj, mulți dintre aceștia reușind să se afirme în competițiile internaționale atât la juniori, cât și la seniori. A activat ca șef al catedrei de canotaj la CSS nr. 2, la Liceul cu Program Sportiv din Constanța și ca antrenor principal la Centrul Olimpic din Năvodari. Cu sportivii pe care i-a pregătit a cucerit peste 30 de titluri de campioni naționali și a promovat peste 30 de sportivi în loturile naționale de juniori, tineret și seniori. A făcut parte din colectivele tehnice care au pregătit sportivii din loturile naționale pentru competițiile internaționale, în anii: 1978- lotul de juniori, 1979 –lotul de tineret și juniori; 1983 – lotul de junioare; 1984

– lotul de tineret fete; 1985-1992 – lotul de junioare; 1994-1995 – lotul de juniori la Centrul Olimpic Năvodari; din 1997- lotul de juniori la Centrul Olimpic Orșova. Dintre sportivii selecționați, pregătiți și promovați în loturile naționale în cei peste 12 ani de activitate, s-au remarcat în mod deosebit: Ioana Badea – campioană olimpică în 1984; Veronica Necula – campioană mondială de junioare la schif simplu în 1985, campioană mondială la seniori cu echipajele de 8+1 în 1987, medaliată cu argint la 8+1 și cu bronz la 4+1 rame la JO din 1988; Zilia Ghinoiu –campioană mondială de junioare la 4+1 rame în 1985; C. Bidireanu – dublu campion mondial de juniori la 4+1 rame și la 8+1 în 1996. Din anul 1998, a funcționat ca antrenor federal pentru juniori. În anul 1999-2002 a fost antrenor principal la loturile de tineret și juniori. Până în anul 2002 a fost membru al Biroului federal al FR de Canotaj. După anul 2002 a continuat să participe la diferite acțiuni menite să contribuie la dezvoltarea și afirmarea canotajului românesc. Antrenor Emerit.

TALAPAN, VIOREL (1972), n. în Mihai Viteazu, jud. Constanța. Antrenor de canotaj. Canotor de performanță. Din anul 1988, a activat la CSS nr. 2 Constanța, iar din 1990 la Clubul *Dinamo* București. A obținut 7 titluri de campion național la canotaj cu diferite echipaje și 2 titluri de campion balcanic. A fost selecționat în loturile naționale începând din 1988. La CM de juniori din 1990 (Aiguebelette), a obținut medalia de bronz la 2+1 rame. După o clasare pe locul IV (2+1) la CM de seniori din 1991 (Viena), la următoarele ediții cucerește 3 titluri de campion mondial. În anul 1993 (Račice), medalia de aur la 4+1 rame și pe cea de argint la 8+1; în 1994 (Indianapolis), medalia de aur la 4+1 rame și medalia de bronz la 8+1; în 1995 (Tampere), locul V la 8+1, iar în 1996 (Strathclyde), medalia de aur la 4+1 rame. La CM din 1997 (Aiguebelette), obține medalia de argint la 8+1, iar la ediția din 1998 (Köln), medalia de bronz la aceeași probă. La JO din 1992 la Barcelona, cucerește titlul de

campion olimpic la 4+1 rame și medalia de argint la 8+1, în 1996 la Atlanta, se clasează pe locul VII cu echipajul de 8+1, iar la Sydney 2000, pe locul VI în aceeași probă. În 1998 și 1999 s-a clasat de trei ori pe primul loc la 8+, în concursurile de Cupă Mondială. În perioada 2000-2010, a activat ca antrenor de canotaj la CS *Dinamo* București. Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

TAMAȘ (RAICU), ANA (1939-1992), n. în Remetea, jud. Bihor. Canotoare de performanță. A activat la CS UTA (*Uzinele Textile*-Arad). Multiplă campioană națională și medaliată la numeroase regate internaționale. A făcut parte din loturile naționale timp de peste 10 ani, reprezentând canotajul feminin la 8 ediții ale CE, în perioada în care nu se organizau CM, câștigând 12 medalii. La CE din 1960 (Londra) și 1961 (Praga), obține 2 medalii de argint, cu echipajele de 4+1 rame. În 1962 la Grünau – Berlin, în echipajul de 4+1 rame (Fl. Ghiuzelea, E. Rigard, A. Tamaș, I. Bulugioiu, Ș. Borisov), cucerește prima medalie de aur și titlul de campioană europeană pentru canotajul feminin românesc, precum și o medalie de bronz la 4+1 vâsle. La următoarele ediții ale CE mai obține : medalia de argint în 1963 (Moscova) la 4+1 rame ; 2 medalii de bronz la 4+1 rame și la 8+1 în 1964 (Amsterdam) ; medalia de argint la 4+1 rame și medalia de bronz la 8+1 în 1965 (Duisburg) ; medalia de argint la 4+1 rame în 1966 (Amsterdam) ; 2 medalii de bronz la 4+1 rame și 8+1 în 1967 (Vichy). Maestră a Sportului și Maestră Emerită a Sportului. După 1969 a activat în domeniul canotajului în Irlanda și în SUA.

TĂNASE (RUICAN), ANCA (1968), n. în Bunești, jud. Vaslui. Canotoare de performanță. A început să practice canotajul de la vârsta de 16 ani. A fost legitimată la cluburile *Voința* (antrenor Spiță Gheorghe) și *CSA Steaua* din București (1993-1997) antrenor Nicolae Gioga.

Multiplă campioană națională (în intervalul

1993-1997 a obținut peste 12 titluri). Peste 10 ani de activitate în cadrul loturilor naționale, medaliată la numeroase regate internaționale. A debutat în activitatea competițională internațională la regata Roudnice (Cehoslovacia), unde s-a clasat pe locul I cu echipajul de 8+1. Performanțele obținute la CM: medalie de aur în 1989 la Bled la 8+1; 1993 (Račice) locul VII la 4x; medalie de bronz în 1994 la Indianapolis 8+ și locul IV la 4-; medalie de argint la 8+1 și un loc VI la 2 rame în 1995 la Tampere; cel de-al doilea titlu de campioană mondială la 8+1 și o medalie de argint la 4 rame în 1997 la Aiguebelette (Franța). Componentă a echipajului de 8+1 la JO din 1996 de la Atlanta, își aduce contribuția la câștigarea medaliei de aur și a titlului de campioană olimpică. Maestră Emerită a Sportului (1993). Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004) .

TOADER (SAUCA), LUCIA (1963), n. în Coroiești-Mireni, jud. Vaslui. A activat, până în 1984 la CS *Metalul* (antrenor Stelian Petrov) și CS *Steaua* din București (1985-1987, antrenor Nicolae Gioga). A obținut peste 10 titluri de campioană națională. Componentă a loturilor naționale în perioada 1982-1988, a participat la 4 CM și o ediție a JO. A debutat la CM din 1983 (Duisburg), cu echipajul de 8+1, cu care s-a clasat pe locul V, iar la ediția din 1985 (Hazewinkel) a obținut medalia de bronz, la aceeași probă. A cucerit 2 medalii de aur la CM din 1986 (Nottingham) la 4+1 și în 1987 (Copenhaga) la 8+1. La JO din 1984 de la Los Angeles, a cucerit medalia de argint cu echipajul de 8+1. Maestră Emerită a Sportului.

TOLL, FILIGONIA (1951), n. în Arad. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS din Timișoara. Canotoare de performanță. A practicat inițial, atletismul – probele de aruncare a greutății și discului, fără succese deosebite. Se dedică canotajului, la CS UT Arad, sub îndrumarea antrenoarei Maria Moțica (Laub). Ulterior se transferă la Timișoara la CS CFR (antrenor Aurel Ionescu), perioadă în care

își continuă și studiile. Campioană și medaliată la CN. Componentă a loturilor naționale. Debutază la CE din 1973 (Moscova), cu medalie de bronz în proba de 8+, iar la CM din 1975 (Nottingham), cucerește o nouă medalie de bronz, în aceeași probă. Participantă la JO din 1976 (Montreal), se clasează pe locurile IV în proba de 4+ și la 8+, contribuind la acumularea a 4 puncte pentru clasamentul pe puncte. La lotul național, s-a pregătit cu antrenorii Petrov Stelian, Zelinski Sergiu, Boicu Ion. Maestră a Sportului. Decorată cu Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1976).

TOMA, DAN (1948), n. în București. Profesor de educație fizică și sport, absolvent IEFS, promoția 1972. Antrenor de canotaj. A practicat canotajul la CS *Steaua*, câștigând titlurile de campion național la 4+1 juniori (1964-1966) și la CNU (ca senior), de vicecampion cu echipajul de 8+1 (1968-1969). În perioada 1967-1968, a fost selecționat în lotul național de juniori. După absolvire, a fost profesor-antrenor de canotaj la SSE-Nr.1 din București (1973-1982) și la CSS nr.1 (1983-1990). În perioada 1990-1994, a fost coordonatorul lotului masculin de canotaj al CS *Dinamo* București. Rezultate obținute de sportivii pregătiți de el pe plan intern: 52 de titluri de campion național la copii și juniori și 28 la seniori (probe de fond și viteză); peste 60 de sportivi promovați la loturile naționale de juniori, tineret și seniori. A fost antrenor principal la lotul național de juniori (1973-1982) și la lotul olimpic masculin (1983-1990). Rezultate obținute pe plan internațional : 3 locuri I la CI *Prietenia* ; 8 titluri balcanice la juniori și 12 la seniori ; 2 medalii de aur la JMU (1987) ; 4 medalii la CM de juniori (2+1 și 4 rame fără cârmaci) ; 2 medalii (argint la 2 rame fără cârmaci și bronz la 2+1) la CM de seniori (1987) ; 2 medalii (aur la 2 rame fără cârmaci și argint la 4+1) la JO (1984) ; 2 medalii (argint la 2 rame fără cârmaci și 4+1) la JO (1988) ; 2 locuri IV și 1 loc VI la CM (1990). Sportivii, componenți ai loturilor reprezentative, care au obținut aceste performanțe au fost : Valer

Toma și Petru Iosub, campioni olimpici la 2+1 (1984) ; Vasile Tomoiagă, Dimitrie Popescu și Dumitru Răducanu, vicecampioni olimpici la 2 rame fără cârmaci (1984) și la 4+1 (1988) ; Dănuț Dobre și Dragoș Neagu, vicecampioni mondiali în proba de 2 rame fără cârmaci (1987) și vicecampioni olimpici (1988) ; Valentin Robu și Ioan Șnep, vicecampioni olimpici la 4+1 (1988). În perioada 1995- 2000, a activat ca director tehnic și antrenor de canotaj la cluburi din Franța. După reîntoarcerea din Franța a îndeplinit diferite funcții printre care: o scurtă perioadă în anul 2004 ca antrenor federal în cadrul FR de Canotaj; a fost angajat la COR în funcția de Expert sportiv din 2004-iulie 2008. Antrenor Emerit la canotaj în anul 1988. Decorat cu Ordinul Meritul Sportiv clasa I (2004).

TOMA (URICHIANU), SANDA (1956), n. în Ștefănești, jud. Botoșani. Ofițer activ MAPN. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a IEFS/ANEFS din București. Doctor în educație fizică și sport (2002). La Universitatea Ecologică din București/Facultatea de Științe Economice a urmat programul de masterat – Managementul proiectelor (2009-2010). A practicat handbalul și în special atletismul (săritura în înălțime și aruncarea greutății). După 1969 intră în clasa a VIII-a a Liceului de Atletism din Câmpulung Muscel, unde beneficiază de condiții optime pentru aprofundarea pregătirii sale atletice. Campioană națională la aruncarea greutății la junioare mici și mari, selecționată în lotul speranțelor olimpice la atletism, participă la un concurs internațional la Budapesta, unde ocupă locul IV, iar la CN de senioare locul III, cu 15,80 m. După terminarea liceului, dorind să-și continue activitatea, pleacă la Timișoara, unde susține cu succes examenul de admitere la Facultatea de Educație Fizică. În 1976, în cadrul unei mari acțiuni cu caracter național, este selecționată pentru canotaj. Vine la București pentru a urma programul stabilit pentru fetele care intrau în lotul de perspectivă al canotajului. La 21 de ani, începe pregătirile organizate mai întâi

la bac, apoi și pe lacul Snagov, participă și la primele competiții, urmând a face față trialurilor periodice, foarte exigente, care hotărau cine va rămâne mai departe în acest lot. Din 1977, a fost legitimată la Clubul *Viitorul*, iar în perioada 1981-1982, la CSA *Steaua*. A câștigat 5 titluri de campioană națională. În 1978, împreună cu Olga Homeghi, obține prima victorie internațională la 2 vâsle, la regata Pancearevo (Bulgaria), apoi la regata din Polonia, în aceeași formație, se clasează pe locul I, câștigă titlul de campioană națională și pe cel balcanic. La prima participare la un CM, cel din 1978, organizat la Karapiro (Noua Zeelandă), după un start nereușit, se clasează pe locul V la 2 vâsle. Din 1979, începe să se pregătească pentru proba de schif simplu, realizând, în premieră, cele mai prestigioase performanțe pentru canotajul românesc. Prima victorie, la această probă este obținută la regata Grünau. La CM din 1979 de la Bled, cucerește prima medalie de aur și titlul de campioană mondială pentru România, în proba de schif simplu. În 1980, la JO de la Moscova, își demonstrează din nou superioritatea, intrând în posesia medaliei de aur și a primului titlu olimpic pentru canotajul românesc. Cu toate accidentările și greutățile întâmpinate în cei 2 ani (1979-1980), de care va avea parte și în continuare, se pregătește cu o voință extraordinară, obținând 12 victorii consecutive. În 1981 continuă să obțină succese la regatele de la Praga (a 16-a), Grünau și Duisburg, iar la CM de la München cucerește cel de-al doilea titlu de campioană mondială la schif simplu (acesta constituind și cea de-a 20-a victorie consecutivă – un adevărat record). Tot în 1981, a mai obținut și 2 noi titluri de campioană națională la viteză și fond. Maestră Emerită a Sportului (1981). Această mare campioană, dotată cu multă personalitate, voință, dăruire și ambiție, se retrage din sportul de performanță în plină glorie, dedicându-se activității profesionale și familiei. În 1980 și 1981 a fost desemnată. Cel mai bun sportiv al anului. A fost lector și conferențiar universitar la Academia Militară București, catedra de EFS (1995-2005). Din anul 2005 s-a transferat la Universitatea Ecologică București, din 2007 îndeplinește funcția de șef de catedră și de decan al FEFS. A fost implicată în numeroase proiecte de cercetare de nivel internațional și național. Face parte

din diferite organisme printre care: membru fondator al Societății Profesorilor de Educație fizică și Sport din România (2010); director al Centrului de Cercetări Ecologice și Performanță prin Sport (CCEPS-UEB) (din 2008); membru al Consiliului Științei Sportului din România (din 2004); membru al Academiei Olimpice Române (1998).

TOMA, VALER (1957), n. în Padina, jud. Buzău. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al IEFS din București. Ofițer MI. Canotor de performanță. A activat ca sportiv la Clubul *Dinamo* (antrenor Dumitru Popa), devenind campion național de canotaj cu diferite echipe. Medaliat la numeroase regate internaționale, dublu campion balcanic în 1983. A participat la 2 ediții ale JO, în componența echipajelor de 2 rame fără cârmaci, în 1980 la Moscova, unde se clasează pe locul IV și în 1984 la Los Angeles, unde câștigă medalia de aur (prima din istoria canotajului masculin din țara noastră). La CM din 1982 (Lucerna) face parte din echipajul de 4 rame care intră în posesia medaliei de bronz. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii: Dumitru Popa, Dan Toma, Marin Boia. Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu Medalia *Meritul Sportiv* clasa I în 1981 și în 2004.

TOMOIAGĂ, VASILE (1964), n. În Vișeu de Sus, jud. Maramureș. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al IEFS. A activat la CSS nr. 1 și CS *Dinamo* din București (antrenor Dumitru Popa). Multiplu campion național de canotaj cu diferite echipe. Medaliat la numeroase regate internaționale și JB. Participant la 6 CM și la 2 ediții ale JO. Vicecampion olimpic în 1984 la JO de la Los Angeles, cu echipajul de 2+1 rame, performanță pe care a repetat-o și la ediția din 1988 de la Seul cu echipajul de 4+1 rame, unde mai realizează puncte prin clasarea pe locul IV la 2+1

rame. La CM cucerește: medalia de argint la 2+1 rame, în 1985 (Hazewinkel); locul IV la 2+1 rame, în 1986 (Nottingham); medalia de bronz la 2+1 rame, în 1987 (Copenhaga); medalia de aur la CM din 1989 (Bled), la 4+1 rame; locul IV la 4+1 rame, în 1990 (Barrington); locul IV la 8+1, în 1991 (Viena). La lotul național s-a pregătit cu antrenorii: Dan Toma, Doina Bălașa, Ladislau Lovrenski. Maestru Emerit al Sportului. După 1991, a plecat în Franța, ca antrenor la un club nautic din Paris, unde a obținut rezultate remarcabile.

TRANCIOVEANU, ECATERINA (1944), n. în Popești Leordeni, jud. Ilfov. Canotoare de performanță. A activat la cluburile Știința și Voința. Din București. Campioană națională cu diferite echipaje. Timp de 10 ani a fost selecționată în loturile naționale de canotaj, participând la 6 ediții ale CE, în perioada când nu se organizau CM. A făcut parte din echipajele de 8+1 care au cucerit 5 medalii de bronz, în 1963 (Moscova), 1969 (Klagenfurt), 1970 (Tata), 1971 (Copenhaga) și 1973 (Moscova), și o medalie de argint, în 1972 (Brandenburg). La lotul național s-a pregătit cu antrenorii: Ion Bulugioiu, Ion Boicu și Stelian Petrov. Maestră a Sportului.

TUDOR, FLORIAN (1973), n. în Brăila. Canotor de performanță. Își începe activitatea în 1990, la CSS nr. 3 *Steaua*, iar în 1991 se transferă la CSA *Steaua* București (1991-2002, antrenor George Mereuță). A câștigat peste 28 titluri de campion național, cu diferite echipaje. Începând din 1991, a fost selecționat în loturile naționale. După o participare mai puțin reușită la CM de seniori din 1993 (Račice) locul IX la 4 fără cârmaci, la ediția următoare din 1994 (Indianapolis) cucerește titlul de campion mondial la 4+1 rame și medalia de bronz la 8+1, iar în 1995 (Tampere), se clasează pe locul V la 8+1. La CM din 1997 (Aiguebelette) obține medalia de argint la 8+1 și pe cea de bronz la 4 rame, la ediția din 1998 (Köln), medalia de bronz la 8+1. Mai participă la CM din 1999 (St. Catharines) locul IV la 8+1

și la ediția din 2001 (Lucerna) locul V la 4+1 rame. La JO de la Sydney 2000, s-a clasat pe locul VI cu echipajul de 8+. Se clasează pe locul I la concursurile de Cupă Mondială din 1998 la 8+. La lotul național s-a pregătit cu: Victor Mociani, Adrian David, Doina Bălașa Ladislau Lovrenski, Grigore Florian. Maestru Emerit al Sportului.

TUDOR, ȘTEFAN (1943), n. în com. Poienarii Burchii, jud. Prahova. Canotor de performanță cu realizări în premieră pentru canotajul românesc. Debutează în canotaj în anul 1965 și este deținătorul a numeroase titluri de campion național. A activat la CS *Dinamo* București (antrenor Dumitru Popa). A contribuit la cucerirea primei medalii de aur a canotajului masculin din țara noastră, la CM din 1970 de la St. Catharines (Canada), în proba de 2+1 rame, împreună cu Petre Ceapura și Gheorghe Gheorghiu – cârmaci. Participant la trei ediții ale JO: 1968 (Mexico) – clasat pe locul al VII – lea, în proba de 4+1; 1972 (München) unde cucerește medalia de bronz la 2+1 rame, în echipaj cu Petre Ceapura și Ladislau Lovrenski – cârmaci, care se înscrie ca prima medalie olimpică pentru canotajul masculin românesc; 1976 (Montreal) – clasat pe locul al IX-lea în proba de 4 rame fără cârmaci. Participant la 3 ediții ale CE: în 1967 (Vichy) – cu medalie de bronz la 4+1 rame; în 1971 (Copenhaga) – locul al IV – lea și 1973 (Moscova) cu medalie de bronz la 2+1 rame. Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1968) și Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1973).

TUDORACHE (CRIȘAN), EUGENIA-CARMEN (1968), n. în București. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a Facultății de Educație Fizică și Sport, din cadrul Universității Ecologice București. Antrenoare de canotaj. A practicat canotajul de la 15 ani, fiind

legitimată la CSU *Sportul Studențesc*, în perioada 1984-1987 și la CS *Voința* București (1987-1990). Pe parcursul anilor, s-a pregătit cu antrenorii: Theodor Larion, Carmen Cutaș, Gheorghe Spiță, Constantin Cuteanu și Nicolae Gioga. A obținut 5 titluri de campioană națională la juniori și 3 la seniori, precum și mai multe clasări pe locurile II și III. Vicecampioană balcanică. Selecționată de 2 ori în lotul de juniori și o dată în cel de seniori. Din anul 1991, își începe activitatea de antrenor la CS *Olimpia* București. A contribuit la pregătirea unor sportivi valoroși, care au obținut peste 50 de titluri de campioni naționali, 12 dintre aceștia au fost selecționați în loturile de juniori și câte 5 în cele de tineret și seniori. A fost promovată ca antrenoare în colectivele tehnice la Centrul Național Olimpic de pregătire a Juniorilor (2006-2008). Printre sportivii care s-au remarcat pe plan internațional se află: Nicoleta Albu - la CM de juniori (2005 și 2006) cu câte o medalie de aur (2-), argint (8+) și bronz (2-), la CM de tineret (2007-2009) cu 2 medalii de aur și una de argint (2-), la CM din 2009 cu 2 medalii de argint (2- și 8+), la CE din 2007 cu bronz (2-) și la ediția din 2009 cu medalie de aur, în aceeași probă; Cristina Grigoraș - la CM de juniori (2007)- medalie de aur (8+), în 2008- medalie de argint (2-) și la CE (2009)- medalie de bronz (4x); Anca Luchian - CM de juniori (2008)- medalie de argint (8+) și la CE de seniori (2009)- medalie de bronz (4x); Andrei Pelivan - la CM de tineret (2005)- medalie de argint (4x). Au fost și alți sportivi la a căror pregătire a contribuit, care au obținut performanțe meritorii în competițiile internaționale și la CB Pentru realizările sale deosebite, în 1997, i s-a acordat titlul de Antrenor Emerit. Decorată cu Medalia *Meritul Sportiv* clasa a III-a (2004).

TUDORAN, IOANA (1948), n. în Otopeni, jud. Ilfov. Ofițer MI. A activat la Clubul *Dinamo* București (antrenor Viorica Udrescu). Multiplă campioană națională, în special la schif simplu. A participat la 4 ediții ale CE în echipajele de 4+1 vâsle, cucerind 3 medalii de aur

în 1968 (Berlin), 1970 (Tata) și 1971 (Copenhaga), iar în 1969 (Klagenfurt) medalie de argint. Se numără printre sportivele medaliate la prima ediție a CM de canotaj, organizată pentru probele feminine în 1974 la Lucerna, unde câștigă medalie de argint la 4+1 vâsle. Contribuie la cucerirea primei medalii olimpice pentru canotajul feminin românesc, la JO de la Montreal din 1976, unde echipajul de 4+1 vâsle, format din I. T., Maria Micșa, Felicia Afrăsiloaie, Elisabeta Lazăr și cârmaci Elena Giurcă, obține medalie de bronz. Maestră a Sportului și Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1976).

ȚAGA, NECULAI (1967), n. în Avrămești, jud. Vaslui. Ofițer MAI. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al ANEFS, promoția 1998. Absolvent al cursului postuniversitar în Dreptul Muncii, la Academia de Poliție Al. I. Cuza (2003) și al programului de masterat în management din cadrul Universității Bacău (2006). Canotor de performanță. A activat la *CSS nr. 1* și la *CSS - Triumf* București. După 2 ani de activitate în producție în 1986/1987 își satisface stagiul militar la CS *Dinamo* București, unde își continuă și activitatea ca sportiv de performanță. Multiplu campion național și numeroase clasări pe locurile II și III la CN, în perioada 1985-2004. Component al loturilor naționale, s-a clasat pe primele locuri la numeroase regate internaționale iar în anii 1987, 1989 și 1992 a devenit campion balcanic. La CM obține următoarele rezultate: 1990 (Barington) și 1991 (Viena) se clasează pe locul al IV-lea; 1993 (Račice)- medalie de aur, la 4+1 rame și locul IV la schif simplu; 1994 (Indianapolis) – locul IX; 1995 (Tampere) – locul al V-lea; 1996 (Strathclyde) – medalie de argint la 2+1 rame; 1997 (Aiguebellette) – locul al X-lea; 1998 (Köln) – medalie de bronz la 8+1; 1999 (St. Catharines) – medalie de bronz la 4+1 rame; 2000 (Zagreb) – medalie de argint la 2+1 rame; 2003 (Milano) – locul al X-lea. Participant la JO din 1992 (Barcelona) cucerește medalie de aur la 4+1 rame și pe cea de

bronz la 2+1 rame, iar la ediția din 1996 (Atlanta) se clasează pe locul al VII-lea la 8+1. La concursurile din Cupa Mondială se clasează pe locul III la schif simplu în 1993, iar în 1998 s-a clasat pe locurile I și III. Medaliat cu aur la JMU. În cadrul MAI, a îndeplinit diferite funcții, ca ofițer în compartimentul resurse umane și Serviciul Public Comunitar de eliberare și evidență a pașapoartelor. În perioada 2004-2006 a colaborat ca antrenor la *CSS Triumf*. Este membru al Asociației Internaționale a Polițiștilor – secția pașapoarte. Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

UDRESCU (ROHAN), VIORICA (1931), n. în București. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a ICF din București. Între 1950-1953, a activat la *Spartac* BNR și *CCA*, iar din 1954 la *Dinamo* București. A obținut 12 titluri de campioană națională. Componentă a loturilor naționale în perioada 1951-1962, a participat la 3 ediții ale CE, în perioada când nu se organizau CM, aducându-și contribuția la cucerirea a 2 medalii de bronz în 1956 (Bled) la 4+1 vâsle și în 1958 (Pozna), la 8+1 și a unei medalii de argint la ediția din 1960 (Londra), la 4+1 vâsle. Între 1963-1973, a funcționat ca antrenore de canotaj la juniori la Clubul *Dinamo*, contribuind la selecția și pregătirea unor sportivi valoroși care s-au afirmat pe plan intern și internațional. Au fost obținute peste 60 de titluri de campion național de juniori, iar cei mai valoroși sportivi au fost selecționați în componența echipajelor de seniori. Dintre aceștia, 15 juniori și 15 seniori au fost promovați în loturile naționale și au contribuit la obținerea medaliei în competițiile internaționale. Din 1968 până în 1970, a făcut parte din colectivele de tehnicieni care au pregătit loturile naționale de juniori, iar în 1970 a funcționat ca antrenore la lotul național feminin. Printre sportivii la a căror pregătire a contribuit și au fost reprezentativi, se află : Ioana Tudoran, triplă campioană europeană, medaliată la CM și JO și Ilie Oanță, campion european și vicecampion mondial.

Antrenoare emerită. În 1973 a fost promovată în cadrul Cabinetului Metodic al Clubului *Dinamo*, mai întâi ca instructor, iar din 1980 ca șef al acestuia. A fost una din activitățile sale de suflet, prin care și-a adus contribuția la perfecționarea continuă a muncii tehnico-metodice, folosirea mai eficientă a datelor pe care le oferă știința, studierea și valorificarea experienței proprii, stimularea capacității de creație a specialiștilor, sprijinirea antrenorilor în realizarea unei selecții și pregătiri în concordanță cu cerințele moderne. Ca urmare a acestor preocupări, Cabinetul Metodic al Clubului *Dinamo* a continuat să se numere printre cele mai puternice din țară, ceea ce s-a reflectat pozitiv și în rezultatele sportivilor dinamoviști. A elaborat direct și i-a sprijinit pe tehnicienii clubului în pregătirea unor lucrări cu caracter tehnico-metodic, care au fost susținute în sesiunile anuale ale clubului și în cadrul altor reuniuni metodic-științifice. Din 1988 a activat ca arbitră de canotaj. Maestră a Sportului și Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu Medalia *Meritul Sportiv* clasa a II-a (1968).

URZICEANU (PORUȚIU), FELICIA (1931), n. În Arad. Descendentă din familia Poruțiu în care s-au aflat, alături de revoluționarii timpului, vechi luptători pentru drepturile moșilor și pentru emanciparea românilor din Transilvania. Tatăl (Victor) iubitor de sport, era președintele secției de canotaj la CFR-Arad și membru al Touring Clubului Român. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a ICF, specializarea sporturi nautice, promoția 1954. Artist plastic, antrenor de canotaj, sportivă de performanță, cu contribuții semnificative la dezvoltarea canotajului din țara noastră. A activat la cluburile: *CFR Arad*, *Știința*, *Dinamo* și *Metalul* din București, pregătită fiind de antrenorii Gabor Isaia (CFR-Arad), S. Zelinski (ICEF și Știința), D. Popa, Ștefania Gurău, Angela Codreanu (Dinamo). A câștigat 15 titluri de campioană națională, în perioada 1947-1960. Peste 11 ani de activitate în cadrul loturilor naționale. În

132

perioada în care nu se organizau CM, a participat la 8 CE, cucerind 8 medalii. A mai practicat înotul, la OSP – Arad (1945) și jocul de baschet la Știința – ICF. Ca sportivă de performanță a concurat în intervalul 1946-1960. La CE a obținut următoarele rezultate: medalii de argint în – 1955 (Snagov) și 1956 (Bled) la 8+1; în 1957 (Duisburg) la 4+1 rame; în 1958 (Poznan) la 4+, 1959 (Macon) și 1960 (Londra) la 4+1 rame; medalii de bronz – 1957 (Duisburg) și în 1958 (Poznan) la 8+1. A participat începând cu anul 1950 la regatele de la Grünau, Bled, Budapesta și Festivalurile Tineretului de la Berlin (1951) și București (1953). În 1960-1962, a făcut parte din colectivul de tehnicieni care a pregătit lotul național de canotaj, contribuind la pregătirea echipajului de 8+1 fete, pentru CE. În perioada 1962-1970, a funcționat ca tehnician-metodist la Centrul Republican de Pregătire a Loturilor Naționale al CNEFS, contribuind la pregătirea sportivilor din loturile naționale, ale diferitelor ramuri de sport. Din 1970 până în 1987, a fost încadrată ca profesoară de educație fizică în București. S-a preocupat de pregătirea sa profesională multilaterală, absolvind cursurile Universității Populare – limba engleză (1965-1968) și pe cele ale Școlii Populare de Artă - secția pictură (1987-1990). Pasiunea sa pentru artele plastice, s-a finalizat cu trei expoziții personale de pictură și peste 90 de participări la expozițiile în grup. Membru al Asociației Artiștilor Plastici al Cenaclului de Artă Plastică *George Vânătoru* și al Cenaclului Medicilor Artiști *Ion Țuculescu*. Maestră a Sportului. A fost căsătorită cu reputatul ziarist și autor de carte sportivă Radu Urziceanu.

VEREȘ, CAROL (1927-?), n. în Arad. Ofițer MApN. Canotor de performanță. A activat la CS *Steaua* București (1950-1965), fiind pregătit de antrenorul Zoltan Benedek. Multiplu campion național cu diferite echipaje. În intervalul 1951-1965, a obținut 14 titluri de campion național. Component de bază al loturilor

naționale, a reprezentat canotajul din țara noastră la numeroase regate internaționale, și la CE, CM și JO. La CE obține următoarele rezultate: 1955 (Gand) – necalificat în fazele superioare; 1957 (Duisburg) – medalie de bronz la 4 rame fără cârmaci și locul IV la 2+1 rame; din 1958 (Poznan), a obținut medalia de argint, în proba de 4 rame fără cârmaci și medalia de bronz, la 2 rame fără cârmaci; 1961 (Praga) medalie de argint cu echipajul de 2+1 rame; 1964 (Amsterdam) locul XI la 4 rame fără cârmaci. Participant la ediția inaugurală a CM, organizată pentru probe masculine în 1962, la Lucerna, cucerește medalie de argint în probe de 2+1 rame, prima medalie a canotajului masculin românesc la CM, în echipaj cu Ion Petrov și Oprea Păunescu – cârmaci. La JO din 1964 (Tokio) s-a clasat pe locul IX la 4 rame fără cârmaci. Încă din perioada când concursa pentru competiții internaționale, a activat și ca antrenor la CSA *Steaua*, în perioadele 1961-1965, 1972-1973 și 1979-1981 la nivelul seniorilor, iar în intervalele 1965-1971 și 1975-1978 a avut în responsabilitate pregătirea juniorilor. În sezoanele competiționale 1962 și 1972 a fost antrenor coordonator al secției de canotaj. A răspuns de pregătirea sportivilor militari în calitate de antrenor la lotul național de seniori în 1973 și 1980. A contribuit alături de ceilalți antrenori ai secției la obținerea celor 49 de titluri de campion național (43 seniori și 6 la tineret) precum și al unui număr de 10 titluri de campioni la nivelul juniorilor. Maestru al Sportului (1952) și Maestru Emerit al Sportului (1975).

VIZITIU, IOAN IULIAN (1970), n. în Bârlad, jud. Vaslui. Ofițer MI. A activat, începând din 1984, la CSS nr. 2 Constanța, iar din 1990 la Clubul *Dinamo* București. A realizat peste 10 titluri de campion național și 5 titluri de campion balcanic. A fost selecționat în loturile naționale, începând din 1986. A făcut parte din echipajul de 2+1 rame care a cucerit titlul de campion mondial de juniori în 1988 (Milano). La CM de seniori a ocupat: locul IV în 1991 (Viena),

la 8+1; locul II în 1993 (Račice), la 8+1; medalia de bronz în 1994 (Indianapolis), la 2+1 rame. La JO din 1992, de la Barcelona, devine vicecampion olimpic cu echipajul de 8+1. Maestru Emerit al Sportului.

VÎRLAN (PINTRINJEL), VALENTINA (1966), n. în M. Kogălniceanu, jud. Constanța. Canotoare de performanță. A activat la CS *Ceahlăul* din Piatra Neamț, antrenoare Garoafa Cantemir. Campioană națională și medaliată la diferite regate internaționale. La CM din 1987 de la Copenhaga face parte din echipajele de 4+1 rame și de 8+1, care cuceresc 2 medalii de aur. Maestră Emerită a Sportului. După 1990 s-a stabilit în Austria.

WIENER, CRISTEL (1953), n. în Timișoara. Canotoare de performanță. A activat la cluburile *Voința* din Timișoara și București. A participat la 3 ediții ale CE, în perioada când nu se organizau CM, obținând, cu echipajele de 8+1, 2 medalii de bronz în 1971 (Copenhaga) și 1973 (Moscova) și o medalie de argint în 1972 (Brandenburg). La prima ediție a CM de canotaj organizat pentru probele feminine în 1974, la Lucerna, s-a clasat pe locul III cu echipajul de 8+1. Medalie de bronz obține și la CM din 1975 (Nottingham), la aceeași probă. Maestră a Sportului. După 1975 s-a stabilit în Germania.

ZAGONI (PREDESCU), MARLENA (1951), n. în com. Lucieni, jud. Dâmbovița. Profesoară de educație fizică gradul I, absolventă a IEFS din București. A activat ca sportivă la Clubul *Nautic Universitar* și la CS *Dinamo* și CSA *Steaua* București (1978-1980) antre-

nată de Emil Mesaroș și Alexandru Aposteanu. A fost multiplă campioană națională, cu diferite echipaje. În cei peste 8 ani de activitate în loturile naționale, a participat la 5 CM, la două ediții ale JO și la numeroase regate internaționale. Triplă campioană balcanică. Medaliată cu bronz în proba de 4+1 rame, la prima ediție a CM organizată pentru probele

feminine în 1974, la Lucerna. La celelalte ediții ale CM a mai obținut: medalia de bronz în 1975 (Nottingham) în proba de 2 rame fără cârmaci; locul IV în 1977 (Amsterdam) și locul V în 1978 (Karapiro – Noua Zeelandă), ambele în proba de 2 rame fără cârmaci; locul IV în 1979 (Bled), în echipajul de 8+1. La JO se clasează pe locul VI (2 rame fără cârmaci) în 1976 (Montreal), iar în 1980 (Moscova) cucerește medalia de bronz (8+1). Maestră a sportului și Maestră emerită a sportului. Din anul 1988, funcționează ca profesor – antrenor de canotaj la CSS nr. 3 *Steaua*, dedicându-se cu prioritate activităților de selecție, pregătire și promovare a elementelor de perspectivă. În această perioadă a contribuit la cucerirea a 44 de titluri de campion la juniori și a 10 titluri balcanice. A promovat 12 sportivi în lotul de juniori, 4 în lotul de tineret și 2 în cel de seniori. Dintre sportivii promovați s-a remarcat în mod deosebit, la CM de juniori din 1996, Cristina Costache – 2 medalii de argint (4 rame fără cârmaci și 8+1). Din componența echipajului de 8+1 au mai făcut parte și sportivele Mădălina Pauletu și Anda Ștefănescu. La ediția din 1997 a campionatului, sportiva Costache Cristina, în echipajul de 4 rame fără cârmaci, a cucerit medalia de aur și titlul mondial la această categorie de vârstă. Antrenoare Emerită. A fost decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a în 1981 și în 2008.

ZELINSKI, SERGIU - vezi **Personalități**

SPORTIVI MEDALIAȚI LA CAMPIONATELE MONDIALE DE TINERET ȘI JUNIORI

AIROAIE, ANDREEA (1986), n. în București. Canotoare de performanță. Formată ca junioară la CSS nr.3 *Steaua* București, din 2001, până în anul 2003 cu dublă legitimare și pentru CSA *Steaua*. Din 2004 a activat la CSA *Steaua*. Medaliată la CN de juniori și seniori.

S-a remarcat la CM de juniori din 2003 (Atena) și 2004 (Banyoles) unde a contribuit la cucerirea medaliilor de aur cu echipajele 8+.

ANI, LEON - MIHAI (1987), n. în Năsăud, jud. Bistrița –Năsăud. Canotor de performanță. Legitimă la CSȘ *Triumf* București. Ulterior s-a transferat la CS *Dinamo*. Medaliat la CN de juniori. Pe plan internațional a realizat performanțe deosebite la CM de juniori în 2004 (Banyoles) unde a cucerit 2 medalii de aur în probele de 8+ și 2 rame fără cârmaci și la ediția din 2005 (Brandenburg) unde a intrat în posesia medaliei de bronz la 8+ și a unei noi medalii de aur la 4 rame fără cârmaci. Campion Balcanic la juniori în 2004 la 8+ și în 2005 la 4-. Mastru al Sportului.

BOROȘANU, CĂTĂLIN (1983), n. în București. Canotor de performanță. Pe perioada junioratului s-a format la CSȘ *Nr.3 Steaua* București, când a avut dublă legitimare și pentru CSA *Steaua*. Ca senior, la CSA *Steaua*, a activat în sezoanele competiționale 2001-2002. Campion național și medaliat la CN de juniori, component al loturilor naționale de juniori și seniori. Debutul său la CM de juniori, din 2000 (Zagreb), se soldează cu o clasare pe locul al XI-lea la 4+. Realizează o participare cu rezultate deosebite la CM de juniori din 2001 (Duisburg), unde cucerște medalia de argint la 4+ și medalia de aur la 8+. Participă la CM de tineret din 2002 (Regata Genova), unde se clasează pe locul al IV-lea la 4+. Dublu campion balcanic la juniori (4- și 8+) în 2001. Mastru al Sportului (2002).

BUCEVSCHI, ADRIAN (1986), n. în Rădăuți. Canotor de performanță. Și-a început activitatea în anul 2002 la CSȘ Liceul Teoretic Traian Lalescu Orșova, antrenor Mariana Maliș, iar din 2005 s-a transferat la CS *Dinamo* (antrenor Valentin Robu). Multiplu campion și medaliat la CN de juniori și seniori. Component al loturilor naționale de juniori, tineret și seniori. S-a remarcat la CM de juniori din 2004

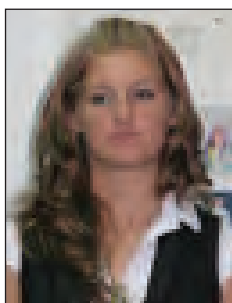
(Banyoles) unde a contribuit la cucerirea a două medalii de aur în probele de 8+ și 4 rame fără cârmaci. În anul 2005 participă la CM de tineret de la Amsterdam, unde intră în posesia medaliei de bronz, în proba de 4+. În anul 2004 a obținut o medalie de aur la JB de la Orșova în proba de 4 rame fără cârmaci.

BURCĂ, CAMELIA (1986), n. în Negrești, jud. Vaslui. Canotoare de performanță. Și-a început activitatea de performanță în anul 2000 la CS *Ceahlăul* din Piatra Neamț, sub îndrumarea antrenorului Valentin Gavril. Medaliată la campionatele naționale de juniori. Componentă a loturilor naționale de juniori. La CM de juniori a cucerit 2 medalii de bronz în 2003 (Schinias-Atena) la 4- și în 2004 (Banyoles) la 4x.

CHILOM (SCORODETI), NADIA (1985), n. în Orșova, jud. Mehedinți. Canotoare de performanță, specializată pe postul de cârmaci. A început să practice canotajul în anul 2000 la CSȘ Liceul *Traian Lalescu* – Orșova sub îndrumarea antrenorilor Cristian Maliș și Petre Goliciu. Medaliată la campionatele naționale de juniori și seniori. Pe plan internațional s-a remarcat în echipajele de 8+, la CM de juniori din 2001 (Duisburg), 2002 (Trakai) și 2003 (Schinias) unde a contribuit la cucerirea medaliilor de aur și a titlurilor de campioană mondială la juniori. Maestră a Sportului.

CURELET, IONELIA - LAVINIA (1989), n. în Rădăuți. Canotoare de performanță. A început să practice canotajul în 2004 la CSȘ Liceul *Traian Lalescu* din Orșova, sub îndrumarea antrenorilor Petre Goliciu, Mariana Maliș. Ulterior a activat cu dublă legitimare și pentru CS *Dinamo* București (antrenor Valentin Robu). Medaliată la campionatele naționale de juniori. Pe plan internațional a realizat următoarele performanțe la CM de juniori: 2006 (Amsterdam) – medalie de bronz la 2x; 2007 (Beijing) – medalie de aur la 8+. La CM de tineret din 2008 (Brandenburg) - locul VIII la 2x. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii: Mircea Roman, Vasile Măstăcan, Marlena Zagoni.

DOBÎNDĂ, IONELA (1990), n. în Rădăuți. Canoare de performanță. Și-a început activitatea în 2004 la CSS Liceul *Traian Lalescu* din Orșova, sub îndrumarea antrenorilor Mariana și Cristian Maliș. Medaliată la CN de juniori. A făcut parte din echipele de 8+ la CM de juniori din 2007 (Beijing) – medaliat cu aur și la ediția din 2008 (Ottensheim) medaliat cu argint.

DORNEANU, IRINA (1990), n. în satul Dealu, com. Zvoriștea, jud. Suceava. Studentă la FEFS, din cadrul *Universității Ecologice* București. Canoare de performanță, remarcată la nivelul junioarelor. A fost selecționată și promovată de prof. Sorin Băhnărel. Și-a început activitatea în anul 2004, la LPS din Iași, sub îndrumarea antrenorului emerit Ioan Lazariuc. Legitimată la *CSM-LPS Iași*. A obținut, în perioada 2007-2009, 5 titluri de campioană națională la junioare, 2 la tineret și 1 la senioare. Pe plan internațional, se remarcă la: CM de juniori din 2008 (Linz-Ottensheim) – unde cucerește medalia de argint la 8+; CM de tineret din 2009 (Račice) – medalie de bronz la 4x; CE de seniori din 2009 (Brest) – medalie de bronz la 4x; 3 titluri de campioană balcanică de junioare în 2007 (Bulgaria) și 2008 (Serbia).

DUMBRAVĂ, ADELINA (1988), n. în com. Eșelnița, jud. Mehedinți. Canoare de performanță, specializată pe postul de cârmaci. Și-a început activitatea în anul 2004 la CSS Liceul *Traian Lalescu* din Orșova, sub îndrumarea antrenorului Petre Goliciu. A condus echipele de 8+, la CM de juniori din 2005 (Brandenburg) – medalie de argint și la ediția din 2006 (Amsterdam) – unde cucerește medalia de aur. Tot în anul 2006, conduce și echipajul de 8+ la CM de tineret de la (Hazewinkel), unde se clasează pe locul al VI-lea. La lotul național s-a pregătit cu colectivul de tehnicieni coordonat de antrenorul Mircea Roman.

DUȚĂ, ADRIANA (1983), n. în Buzău. Canoare de performanță. Și-a început activitatea la CSS *Marina* Orșova, unde s-a pregătit cu colectivul de profesori-antrenori, coordonat de Petre Goliciu. Din anul 2002, s-a transferat la CS *Dinamo* București. Campioană națională la juniori. Pe plan internațional a participat la CM de juniori, în componența echipajelor de 8+ în 2000 (Zagreb) și 2001 (Duisburg) la care a cucerit medaliile de aur. În 2002 (Genova) a concurat la CM tineret unde s-a clasat pe locul al IV-lea în proba de 2 rame fără cârmaci.

FOCARIU, CIPRIAN – ANDREI (1989), n. în Botoșani. Canotor de performanță. Și-a început activitatea în anul 2005, la CSS Liceul Teoretic *Traian Lalescu* din Orșova, sub îndrumarea antrenorului Cristian Maliș. Din 2007, a activat cu dublă legitimare pentru CS *Dinamo* București la tineret și seniori. Campion și medaliat la CN de juniori, tineret și seniori. La CM de juniori din 2006 (Amsterdam) contribuie la cucerirea medaliei de aur la 4+ și la clasarea pe locul al VI-lea la 8+, iar la ediția din 2007 (Beijing), împreună cu Ionuț Minea, în proba de 2 rame fără cârmaci, intră în posesia medaliei de bronz. Campion balcanic la juniori în proba de 2- (2007).

FRĂTEANU, DANIEL - VLADIMIR (1986), n. în Câmpulung Moldovenesc. Canotor de performanță. Și-a început activitatea în anul 2000, la CS *Olimpia* București, selecționat de antrenorii Doina Barcan și Gheorghe Anghel. La pregătirea sa a contribuit antrenorul Carmen Cutaș. Campion și medaliat la CN de juniori, tineret și seniori. Participă la CM de juniori din 2003 (Ate-na-Schinias) unde obține medalia de bronz, în proba de 2x, iar la ediția din 2004 (Banyoles) se remarcă în proba de schif simplu, cucerind medalia de aur. În anul 2005, se clasează pe locul al VII-lea la CM de

tineret, de la Amsterdam, la 2x, iar debutul său la CM de seniori, de la Gifu, îi aduce doar o clasare pe locul al XIII-lea, în proba de 4x. Nici la mondialele din 2006 nu reușește să se califice în fazele superioare ale competiției, în proba de schif simplu, însă la CM de tineret de la Hazewinkel, cucerește medalia de bronz, în aceeași probă. Palmaresul său mai cuprinde: medalia de aur la schif simplu, la JB de juniori din 2004; medalia de bronz la Concursul de Cupă Mondială din 2005 (2x); medalia de argint la CMU, de la Trakai, din 2006, la schif simplu. Maestru al Sportului.

HARPA, ANDREEA (1988), n. în Târgu Neamț. Canotoare de performanță. Și-a început activitatea în 2003 la *LPS Piatra Neamț*, antrenor Valentin Gavrila. Din 2007 s-a transferat la *CSA Steaua* (antrenoare Veronica Cochela). Campioană națională la junioare. Componentă a echipajelor de 8+, participă la CM de juniori din 2005 (Brandenburg) – o medalie de argint și 2006 (Amsterdam) o medalie de aur. În anul 2007, în echipajul de 2 rame fără cârmaci, obține medalia de argint la CM de tineret de la Strathclyde. La lotul național s-a pregătit cu antrenorul Petre Goliciu.

IONIȚĂ, GEORGIANA (1984), n. în Dobroești, jud. Ilfov. Canotoare de performanță. Și-a început activitatea la *CS Olimpia București* (antrenor Carmen Cutaș). Campioană națională la junioare. Pe plan internațional, a participat la CM de juniori (Trakai) unde a obținut medalia de aur cu echipajul de 8+. Concurează la trei ediții ale CM de tineret din 2003 (Belgrad) – locul al IV-lea la 2x; 2004 (Poznan) – medalie de argint la 4x și 2006 (Hazewinkel) – locul al IV-lea la 8+.

MOROȘAN, SIMONA (1986), n. în Câmpulung Moldovenesc. Canotoare de performanță. Și-a început activitatea în anul 2000 la *CS Mureșul Tg. Mureș* (antrenor Adriana Cserhati), a concurat și pentru *CSA Steaua*. Campioană națională la juniori. La prima sa participare la CM

de juniori din 2002 (Trakai) se clasează pe locul al XI-lea la proba de 4x. La edițiile următoare ale CM de juniori din 2003 (Schinias) și 2004 (Banyoles) cucerește medaliile de aur în echipajele de 8+.

OANCEA, ADRIANA (1986), n. în Oltenița. Canotoare de performanță. Și-a început activitatea în anul 2001 la *CS Olimpia București*, antrenor Carmen Cutaș. Campioană națională la juniori. La CM de juniori cucerește medalia de aur în anul 2003 (Schinias) și medalia de bronz la ediția din 2004 (Banyoles), ambele la 4x. Se remarcă la CM de tineret din anul 2005 (Amsterdam), unde intră în posesia medaliei de aur în aceeași probă. Tot în anul 2005 debutează la CM de seniori la Gifu în Japonia, unde se clasează pe locul I în finala B.

PREDA, AURELIA – LILIANA (1988), n. în Galați. Canotoare de performanță. Și-a început activitatea în anul 2003 la *CS Dinamo București* (antrenor Viorel Talapan). Campioană națională de juniori. Medaliată cu argint la CM de juniori din 2005 (Brandenburg) și cu aur la ediția din 2006 (Amsterdam), ambele în proba de 8+. La pregătirea sa au mai contribuit antrenorii Petre Goliciu și Marlena Zagoni.

RÎPA, ADRIANA (1986), n. în Galați. Canotoare de performanță. Și-a început activitatea în anul 2000 la *LPS Constanța*, ulterior, cu dublă legitmare, și pentru *Știința* și *CS Farul*. Din 2006 a concurat pentru *CS Farul*. S-a pregătit cu antrenorii Smaranda și Octavian Rusu. Medaliată la CN de juniori și seniori. Componentă a echipajelor de 8+, cucerește 2 medalii de aur la CM de juniori din 2002 (Trakai) și 2003 (Schinias). La CM de tineret din 2004 (Banyoles) intră în posesia medaliei de aur tot în echipajul de 8+.

ROSUS, ANGELICA (1987), n. în Vatra Dornei. Canotoare de performanță. Și-a început activitatea în anul 2002 la CSS Liceul *Traian Lalescu* din Orșova (antrenor Petre Goliciu). Medaliată la CN de juniori. Componentă a loturilor naționale de juniori și tineret. Pe plan internațional se remarcă la CM de juniori din 2004 (Banyoles), unde cucerește medalia de aur în proba de 8+, precum și la ediția din 2005 (Brandenburg) participare soldată cu 2 medalii- una de argint la 8+ și alta de aur la 2 rame fără cârmaci. În 2006 participă la CM de tineret organizat în Belgia la Hazevinkel) unde se clasează pe locul al IV-lea la 8+. Maestră a Sportului.

TODORAN, MARIANA-ELENA (1989), n. în Năsăud, jud. Bistrița-Năsăud. Canotoare de performanță. Și-a început activitatea în anul 2004 la CSS Liceul *Traian Lalescu* din Orșova (antrenori Petre Goliciu, Saulică Cuzmanovici). Medalită la CN de juniori.

Participă la CM de juniori din 2006 (Amsterdam) unde cucerește medalia de aur la 8+ și la ediția din 2007 (Beijing) unde intră în posesia medaliei de bronz la 2 rame fără cârmaci.

TRIFOI, ELENA (1990), n. în Buftea, jud. Ilfov. Canotoare de performanță. A început să practice

canotajul în anul 2005 la CSS Liceul *Traian Lalescu* din Orșova (antrenori Petre Goliciu și Saulică Cozmanovici). Medaliată la CN de juniori. Componentă a loturilor naționale de juniori și tineret. La CM de juniori din 2007(Beijing) cucerește medalia de aur iar la ediția din 2008 (Ottensheim) pe cea de argint, ambele în proba de 8+. La CM de tineret din anul 2009 (Račice), intră în posesia medaliei de bronz la 4 vâsle.

ULEȘAN, RALUCA (1984), n. în Reghin, jud. Mureș. Canotoare de performanță. Legitimată la CS Mureșul – Tg. Mureș, antrenoare Claudia Cesărean. Campioană și medaliată la CN de juniori, a participat la CM de juniori din 2001 (Duisburg), unde a obținut medalia de argint în proba de 4x, iar la ediția din 2002, (Trakai), cucerește medalia de aur în componența echipajelor de 8+.

VOICU, RAMONA (1989), n. în Tecuci, jud. Galați. Canotoare de performanță. Și-a început activitatea în anul 2004, fiind legitimată la LPS Constanța (antrenor Octavian Rusu). Dina nul 2008 a concurat pentru CS *Farul* Constanța. Campioană și medaliată la CN de juniori. Componentă a loturilor naționale de juniori. După un debut nereușit – locul al IX-lea la CM de juniori din 2005 (Brandenburg), cucerește 2 medalii de aur, în componența echipajelor de 8+, la CM de juniori din 2006 (Amsterdam) și 2007 (Beijing).

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE KAIAC-CANOE

I. REPERE ISTORICE ALE DEZVOLTĂRII SPORTURILOR NAUTICE-PREMISE ALE APARIȚIEI ȘI AFIRMĂRII KAIACULUI ȘI CANOEI

Având în vedere drumul parcurs în comun de toate ramurile sporturilor nautice, în ediția I a Enciclopediei, a fost prezentat un singur istoric, în care au fost marcate principalele repere, ținându-se seama de originea și activitățile desfășurate și chiar structurile organizatorice care cuprindeau, de regulă, toate aceste ramuri. În ediția a II-a, alături de istoricul comun, se prezintă și istoricul propriu al fiecărei ramuri, având în vedere că acestea și-au căpătat propria identitate, ca sporturi cu statute și structuri organizatorice distincte. Referindu-se la originea și evoluția sportului cu ambarcațiuni, FR de Kaiac-Canoe, prezintă principalele premise istorice, așa cum se prezintă ele în toate sursele de informare.

Oriunde există apă, fie ea ocean, mare, fluviu, râu sau lac, acolo s-a dezvoltat și meșteșugul construirii și utilizării ambarcațiunilor. Istoria ne relatează despre vechi civilizații a căror faimă s-a păstrat datorită măiestriei cu care construiau și navigau ambarcațiile, spre exemplu cea Feniciană. Definită ca „ambarcațiune, ascuțită la ambele capete, pusă în mișcare de forța umană cu ajutorul unei vâsle, cu una sau două pale, unde vâslașul privește în direcția în care barca se deplasează”, acest tip de ambarcație constituie strămoșul

kaiac-ului și a canoei de astăzi. Izvoarele istorice menționează folosirea acestor ambarcații la triburile de eschimoși de-a lungul coastei Groenlandei, în nordul Norvegiei și al Canadei astăzi, pe coastele locuibile ale Antarcticii, de către populația indigenă din Pacificul de nord-vest și multe alte locuri de pe glob. Tribul Aleuților și alte populații arctice construiau kaiace dintr-o structură de rezistență din oase de balenă și lemn de plută peste care întindeau piele de leu de mare tratată cu grăsime de balenă. Bărcile constituiau o condiție vitală în supraviețuirea eschimoșilor, acestea fiind indispensabile pescuitul și vânătorii.

Denumirea „kayak” vine de la tribul Inuit din Canada, care folosea ambarcațiile cu aspectul cel mai apropiat forme de astăzi. Mai târziu coloniștii europeni de pe continentul american își construiau ambarcații din coajă de copac, pentru a naviga pe apele curgătoare.

Populația băștinașă a Americii de Nord, triburile de indieni, foloseau, de asemenea, ambarcațiuni din scoarța de copac, manevrându-le cu o vâslă care avea o singură pală, predecesoarea pagăii, vâslind atât pe o parte cât și pe cealaltă a bărcii pentru a imprima direcția dorită. La construirea ambarcațiunilor se folosea o gamă variată de esențe de lemn, de la mestecăn, stejar alb, molid până la arbore de cauciuc din regiunile de păduri mixte din centrul și estul Canadei (vezi introducerea la Istoricul Sporturilor Nautice).

De-a lungul timpului s-au folosit mai multe

tipuri de ambarcațiuni, atât cele în care vâslașul stă în barcă, cât și cele în care vâslașul stă pe barcă, se susține că din această ultimă categorie s-a născut surfingul.

În ramurile kaiac-canoe se utilizează numai ambarcații din categoria în care vâslașul stă în barcă și nu pe barcă.

Debutul modern în kaiac și canoe. Kaiacul și canoea își au începutul ca sporturi recreative la debutul secolului al 19-lea, datorită în mare parte unui avocat pledant John Mac Gregor (1825-1892), filantrop scoțian (Enciclopedia Universală Britanică), care și-a construit propriul kaiac după modelul eschimos în 1845 și a petrecut o mare parte a sfertului următor de secol vâslind pe lacuri și râuri din Europa. În acest timp, el a scris o serie de cărți și articole, cea mai importantă fiind „A Thousand Miles in Rob Roy Canoe”, în care descrie experiențele personale în canoe. Aventurile lui Mac Gregor au atras mulți admiratori și urmași. În 1866 el a fondat Royal Canoe Club pentru a încuraja interesul oamenilor în acest nou sport. Clubul a ținut prima regată în anul următor și până în 1868 număra 300 de membri și un set complet de reguli care să guverneze concursurile de kaiac-canoe. Popularitatea acestui sport s-a răspândit în Europa și în America de Nord, iar în 1871 a fost fondat „New York Canoe Club”. Tânăra ramură sportivă a continuat să atragă noi practicanți și fani de-a lungul ultimelor decenii ale secolului al XIX-lea și primii ani ai secolului al XX-lea.

În 1924, delegați ai asociațiilor naționale care s-au format în sfertul de secol precedent, s-au adunat la Copenhaga pentru a forma un organism internațional denumit - Reprezentativa Internațională de Canoe (Internationella Representantskapet for Kanotidrott – IRK) care și-a propus să formuleze reguli pentru toate competițiile de kaiac-canoe. Obiectivele principale ale IRK, înscrise în documentele de constituire, erau următoarele: să creeze legături între asociațiile sportive de kaiac din diferite țări; pe cât posibil să organizeze competiții de Kaiac-Canoe în fiecare an și alternativ în țări diferite; să promoveze și să dezvolte turismul internațional prin editare de ghiduri ale cursurilor de apă; să

introducă pe hărți simboluri recunoscute la nivel internațional pentru cursuri de apă, în scopul facilitării călătoriilor; să valorifice programe pentru a face cunoscute diferitele publicații naționale de kaiac- canoe, pregătirea de lucrări, materiale, filme și fotografii.

În același an, kaiac-canoe și-a făcut prima apariție olimpică printr-o regată de prezentare ținută la Paris. După succesul manifestării, IRK s-a prezentat pentru a primi recunoașterea ca sport olimpic, dar Comitetul Internațional Olimpic, a refuzat propunerea pentru Jocurile Olimpice de la Amsterdam din 1928 și pentru cele de la Los Angeles din 1932. IRK și-a continuat demersul pe lângă CIO, acesta recunoscând kaiac –canoe ca sport olimpic, fiind inclus în programul Jocurilor Olimpice din 1936 de la Berlin. La această premieră, au participat 19 țări pentru a concura în 8 probe: kaiac simplu și dublu pe distanțele 1000m și 10000m, canoe simplu și dublu pe aceleași distanțe. Pentru a putea aprecia aria de răspândire și potențialul de performanță al țărilor participante, este interesant că un număr de 12 țări au reușit să acumuleze puncte, din obținerea de medalii și clasarea în primele șase locuri, astfel: Australia -46 puncte; Germania – 43p.; Cehoslovacia -27 p.; Canada – 17p.; Suedia – 16 p.; SUA – 13 p.; Franța – 6 p.; Elveția – 5 p.; Danemarca – 3 p.; Finlanda – 2 p.; Luxemburg – 1 p.

Al doilea Război Mondial a cauzat distrugerii considerabile în kaiac- canoe pe plan internațional. Sediul IRK din München a fost distrus de bombardamentele aliaților, dar și organizația însăși era în derivă. După mai multe surse, în 1946, IRK s-a reorganizat formând Internațional Canoe Federation. La Jocurile Olimpice din 1948, au participat doar 17 țări. Pe parcursul anilor numărul probelor incluse în programul olimpic a cunoscut mai multe modificări. În programul întrecerilor masculine: 8 probe – edițiile JO 1936 și 1948 -1956 (K1, K2, C1 și C2 1000m, K1, K2 , C1 și C2 10000m); 5 probe - 1960 – 1968 (au fost scoase probele de 10000m și s-a introdus K4 500m ștafetă numai în 1960, fiind înlocuit cu K4 1000m din 1964); 8 probe în 1972 (s-au introdus, numai pentru această ediție, trei probe de slalom nautic); 9 probe – pentru 1976-1988

(în locul celor trei probe de slalom nautic se introduc 4 probe noi – K1, K2, C1 și C2 pe 500m); 12 probe - pentru toate edițiile care au urmat până în 2008 inclusiv (se reintroduc cele 3 probe de slalom nautic). În programul întrecerilor feminine: 1 probă – edițiile 1948 – 1960 (K1 500m); 2 probe – din 1960 (se introduce și proba de K2 500m); 3 probe – din 1984 (se introduce proba de K4 500m); 4 probe din 1992 (se introduce proba de K1 slalom nautic, care fusese experimentată în 1972).

Există puține informații în legătură cu transformările care s-au produs în organizarea forului internațional după anul 1924. În Anuarul din 1993, FRKC menționează anul 1934 ca dată în care s-a înființat Federația Internațională de Canoe (FIC), fără alte detalii. Din istoricul FRKC, prezentat pe site-ul acesteia așa cum s-a arătat și anterior, rezultă că IRK și-a continuat activitatea, având sediul în München, unde a suferit mari distrugerii, inclusiv sediul și arhiva ca urmare a bombardamentelor și că abia în 1946 s-a reorganizat formând Internațional Canoe Federation (ICF).

Important este că acest for, deși încă insuficient consolidat, a reușit să organizeze CE din 1933 (Praga) cu 6 probe masculine și 1 feminină, în 1934, ediția a II-a, în Copenhaga (9m+1f), iar în 1936 a III-a în Duisburg – cu o participare foarte redusă (numai 3 țări). În 1936 a debutat în programul JO, iar în 1938, în Vaxholm, a organizat prima ediție a CM cu 10 probe masculine și 2 feminine (cea de-a II-a ediție a fost organizată abia în 1948, ca de altfel și CE care au fost reluate în 1957).

Pe parcursul anilor în conducerea FIC s-au aflat: Olov Verner (Suedia); Harald Jeperson (Daneamarca) și Karl Pupel (Cehoslovacia); Sergio Orsi (Italia) – președinte și Otto Bonn (Ungaria) – vicepreședinte/secretar general. După anul 2000 sediul s-a mutat în Spania (Madrid). Din 2010, Elveția găzduiește sediul FIC avându-l președinte pe Jose Perurena Lopez (ales în 2008) și secretar general pe Simon Toulson (Marea Britanie).

Sunt mai multe date (1939/1940, 1942, 1950) presupuse a fi cele în care s-a produs afilierea

structurilor organizatorice din România, la forul internațional. Având în vedere numeroasele modificări în structurile organizatorice, din informațiile existente, rezultă că afilierea s-a făcut în 1942 și în 1950, aceasta din urmă fiind o reafiliere, o confirmare, ea reprezentând și data oficială înscrisă și în Statutul Federației Române de Kaiac Canoe, când România a fost afiliată la FIC.

În 1993, a fost înființată Asociația Europeană de Canoe (ECA) cu sediul în Roma, condusă de John Wood (Marea Britanie) – președinte și de Francesco Conforti (Italia) – secretar general. Din 2001, sediul se află în Zagreb, avându-l ca președinte pe Albert Woods și ca secretar general pe Bianco Lovric. ECA are 43 de federații naționale afiliate. FRKC s-a afiliat la ECA în 1993. Din 2002, FRKC este afiliată și la Asociația Balcanică de Kaiac-Canoe.

Pe parcursul anilor, FRKC a avut un rol important, prin reprezentanții săi, în organismele sportive internaționale. În Federația Internațională de Canoe au funcționat cu diferite responsabilități: Nicolae Navasart – membru al Biroului (1972-1984), membru al Comisiei de curse în linie (1960-1972) și președinte al acesteia (1972-1984); Octavian Popescu - președinte interimar al Comisiei medicale (1963-1964), vicepreședinte și apoi membru al Comisiei medicale (1964-1976); Ion Artenescu – membru al Comisiei medicale (1976-1978); Corneliu Bârsănescu – membru al Comisiei de turism (1972-1976); Jean Zamfir – membru al Comisiei de propagandă și informare (1972-1980); Dorin Lăncrăjan – membru al Comisiei de propagandă și promovare (1986-1990). În Asociația Europeană de Canoe - Corneliu Bârsănescu – vicepreședinte/prim-vicepreședinte (1993-2001). Au funcționat ca arbitri la competițiile internaționale oficiale: Otto Tomiuc (starter la șapte ediții ale JO, 28 ale CM și 15 ale CE de seniori și juniori); Nicolae Navasart, Jean Zamfir, Corneliu Bârsănescu, Aurel Vernescu, Octavian Mercurian, Beniamin Zabet, Gheorghe Toth.

II. EVENIMENTE SEMNIFICATIVE CARE AU MARCAT ÎNCEPUTURILE, DEZVOLATAREA ȘI AFIRMAREA KAIACULUI ȘI CANOEI ÎN ȚARA NOASTRĂ

Sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul celui de-al XX-lea marchează interesul și preocupările pentru practicarea sporturilor nautice, folosindu-se diferite tipuri de ambarcațiuni. Se înființează primele structuri organizatorice (vezi Istoricul sporturilor nautice).

Centrele unde au apărut și s-au dezvoltat kaiacul și canoea au fost cele unde se practicau canotajul, yachtingul și alte ramuri ale sporturilor nautice din: Timișoara, Arad, Brăila, Galați, Constanța, Sulina, București. Sulina a fost unul din centrele importante unde se organizau regate și alte acțiuni, sub impulsul Comisiei Europene a Dunării, înființată în anul 1856 (anul primelor regate de canotaj). În anul 1882, se organizează prima întrecere cu bărcile pe lacul Cișmigiu. Toate aceste manifestări aveau un caracter distractiv, demonstrativ și erau organizate de regulă cu ocazia unor serbări.

Dezvoltarea modestă a ramurilor din sporturile nautice au ridicat mari probleme în încercările de înființare a unui for central de conducere. După unele informații, în 1912, au existat încercări, din partea FSSR, de a crea o comisiune centrală de canotaj, care din lipsă de activitate a fost desființată în 1914. Din documentele oficiale ale FSSR (Raportul FSSR cu ocazia Aniversării unui sfert de veac de activitate, precum și în Anuarul Sportului din 1943) rezultă clar că nu a fost posibil să se înființeze un for central de conducere pentru sporturile nautice (vezi Istoricul FR de Canotaj). Abia în 1919 va fi constituită Comisiunea de Canotaj, în 1921 Comisia Sporturilor Nautice (în care fusese inclus și înotul), în 1925 Comisia Centrală de Sporturi pe Apă. Unele surse informează că în această perioadă, funcționau structuri asemănătoare și în Arad. Având în vedere ponderea structurilor organizatorice în care se practicau sporturile nautice și în special canotajul în zona Arad – Timișoara, în 1931 se înființează Federația Română de Canotaj cu sediul în Arad, care

în 1936 se mută în București, în anul următor luând ființă Federația Română de Sporturi Nautice. Au mai funcționat: Federația Română de Sporturi de Apă (sporturi nautice și înot) – unde apare nominalizat ca președinte al Comisiei de caiac – Henry August. Până în 1958 au mai existat unele structuri organizatorice, cele mai reprezentative fiind Comisiile Centrale de Sporturi Nautice și inspecțiile pentru sporturi nautice din cadrul OSP și CCFS. Din 1958, se reînființează Federația Română de Sporturi Nautice care cuprindea canotajul, caiacul-canoea și yachtingul. Din 1965, kaiacul și canoea se constituie în Federație independentă cu statut propriu de funcționare. Dacă canotajul care a beneficiat de o anumită dezvoltare, comparativ cu celelalte ramuri ale sporturilor nautice, kaiacul și canoea au cunoscut, așa cum se arată și în istoricul FRKC, o pornire firavă, cu mari întreruperi și zone limitate de răspândire, iar primele CN s-au organizat abia în 1932. Abia după 1934, kaiacul este prezent în programele unor competiții, doar cu câteva probe și cu foarte puțini participanți, iar activitatea la canoe este și mai târzie, primele semnale în legătură cu această ramură fiind înregistrate în 1942, în București cu ocazia unor competiții. În istoricul Federației se arată că „Schimbările fundamentale, în conținut și formă, au avut loc abia după cel de-al Doilea Război Mondial, când sportul a început într-adevăr să câștige o largă răspândire și popularitate. În contextul acestor esențiale înnoiri, sporturile nautice și-au aflat albia adevăratei lor dezvoltări cucerind o mare audiență în rândul tineretului, mărindu-și neconținut numărul cluburilor și al secțiilor de canotaj, kaiac-canoe și yachting, dezvoltându-și frumusețile și virtuțile”. Această dezvoltare a fost însoțită și de o reprezentare de prestigiu pe plan internațional, sportivii noștri reprezentând kaiacul și canoea, au realizat la JO, CM și CE un bilanț de excepție.

Pentru a ajunge însă aici, cu toate greutățile începutului, trebuie cunoscute principalele semnale și acțiuni, care au contribuit, pe parcursul acelor ani, la dezvoltarea kaiacului și canoei, marcând cronologic principalele evenimente.

1935 – cu ocazia CN de la Snagov, pe lângă probele de schif, în program au fost cuprinse și

întregerile de caiac seniori și mixt. Au participat sportivi din Arad, Timișoara, Satu Mare și București.

1937 – se organizează „Caravana nautică” sub denumirea *Marele Voevod Mihai*, cu plecare din Giurgiu, pe Dunăre, lacul Razelm, ieșire în Marea Neagră și sosire în Mamaia. Au participat mai multe asociații sportive militare și civile cu lotci și caiace. Competiția dotată cu „Cupa Oficiului Național de Turism” (ONT) la caiac dublu domni este câștigată de AS *Regata* din Timișoara. Pe lacul Herăstrău au loc concursuri de schif, caiac și vele. În programul CN, desfășurat în Mamaia, s-au organizat și întreceri în proba de caiac dublu.

1938 – o nouă caravană nautică pe traseul Turnu Severin-Vâlcov-Mamaia (1120km), parcurs în 18 zile, la care au participat 120 sportivi în 31 ambarcațiuni. Cupa ONT este câștigată de AS *Dor de Ducă* din București. Proba de caiac dublu străjeri a revenit Constanței.

1939 – în București, Timișoara și Arad se organizează campionate regionale și alte întreceri. Cupa ONT este câștigată de AS *CFR* Timișoara. AS *Dor de Ducă* din București intră în posesia Cupelor *Eugen Titeanu* și *Ligei Navale*. Campioni naționali la caiac 2 feminin – AS *Dor de Ducă* București, iar la caiac 2 masculin – AS *CFR* Timișoara. Cu ocazia Sărbătorilor Marinei, de la Constanța, s-au organizat *competiții naționale de bărci militare, lotci și caiace străjerești*. Competițiile au avut un caracter festiv și au reprezentat domeniul militar.

1940 – un an cu mai puține concursuri.

1941 – are loc prima ediție a Crosului nautic având ca probă traversarea lacurilor cu caiacul.

1942 – în București, se organizează un concurs intercluburi la schif, caiac și canoe. Este prima dată când intră în concurs și canoarea. Au loc numai campionate regionale.

1942-1943 – în cuvântul său publicat și în Anuarul acestor ani, președintele Federației – Eugen Săvulescu se referă la necesitatea ca federația să urmărească dezvoltarea caiacului, menționând că „Această ambarcațiune este ieftină și se pretează la pătrunderi adânci în interiorul țării, prin coborâri pe râuri în caravane de propagandă”. Era o viziune

specifică acelor timpuri care constituia însă un imbold pentru dezvoltarea acestui sport în viitor.

1943 – fără campionate naționale, se organizează numai concursuri cu caracter local care includ, din nou, canoarea în programul întrecerilor. „Crosul nautic” sau „Crosul de Caiac”, competiție patronată de FRSN, s-a desfășurat pe lacurile din Capitală (circa 20km), concurenții fiind obligați să treacă ambarcațiunile lor, pe brațe, fără ajutor străin, dintr-un lac în altul, făcând în total 4 escaladări. Trofeul, donat de către clubul organizator *Dor de Ducă* a fost câștigat de către echipajul Bunesco-Badea (AS *Distribuția*) pe locul al II-lea situându-se cuplul Coman – Minulescu (AS *Dor de Ducă*).

1945 – se înregistrează o activitate competițională susținută: concursul de popularizare al sindicatelor, campionatele regionale etc. CN de caiac se desfășoară în București cu probele de simplu și dublu feminin și masculin, precum și dublu mixt; același program și la CN din 1946, tot în București.

1947 – se organizează primul CN, din București, cu program mult mai cuprinzător - probelor de viteză simplu și dublu feminin și masculin, adăugându-li-se cele de fond – simplu și dublu feminin (6km), simplu și dublu masculin (10km). CN a cuprins și probe pentru juniori.

1948 – CN se desfășoară la Snagov, cu un program mai redus: simplu 500m feminin – El. Șerban; simplu 3000m fem. – El. Șerban; simplu 1000m masc. – Dordea Pascu; dublu 10 km masc. – BNR. Campionatul a cuprins și probe pentru juniori.

1949 – CN (Snagov) la feminin – 2 probe de viteză – simplu – Greta Nicolau și dublu – Godeanu și 2 de fond – simplu – G. Nicolau și dublu – SRT; la masculin – 2 probe de viteză – simplu – Adrian Batali și caiacul de 4 – Banca RPR și 3 probe de fond – simplu – Gh. Munteanu, dublu și caiacul de 4 – ambele revenind CS Banca RPR.

1949 – ia ființă secția de kaiac-canoe a CS *Dinamo* București, cu contribuții remarcabile la dezvoltarea și afirmarea acestor ramuri pe plan internațional. Începutul, în condiții foarte modeste, numai la kaiac, s-a datorat lui Radu Huțan, Nicolae

Navasart, Radu Marinescu, Gheorghe Cojocaru, cărora li s-au alăturat Grigore Hedeșiu, Nicolae Bojescu, George Damian Dandea, Vasile Mănăilă, Ervin Ęrdőș și apoi sportivii Constantin Mihalache Ion Budaczek și cel mai reprezentativ kaiacist Mircea Anastasescu. Peste 400 de sportivi campioni și medaliați la CN. Multe performanțe în premieră: medalia de bronz obținută de Mircea Anastasescu la CM din 1954 (Macon) în K1 500m; primele medalii olimpice de aur, ale canoei românești la JO din 1956 (Melbourne), obținute de Leon Rotman la C1 1000 și 10 000m și de către Simion Ismailciuc și Dumitru Alexe la C2 10 000m; medaliiile de aur ale canoistilor Dumitru Alexe și Simion Ismailciuc la CE din 1957 (C2 10 000m) și la CM din 1958 (C2 1000m); Aurel Vernescu medaliat cu aur la CE din 1961 și la CM din 1963; Vasile Dîba – primul campion olimpic la țării noastre la kiac (JO 1976); Ivan Patzaichin care a cucerit 4 titluri olimpice și 4 titluri mondiale. Un număr de 25 de medalii olimpice (10-7-11), 31 sportivi medaliați la CM, 45 la CE. Numărul celor care au adus glorie kaiacului și canoei românești este foarte mare. Aceștia se regăsesc în Enciclopedia la capitolul FRKC (vol.I), la personalități (vol.III), în Cartea de Aur (vol.VI). Printre antrenorii care au contribuit la realizarea acestor succese se află antrenorii emeriti Radu Huțan, Stavru Teodorof, Octavian Mercurian, Mihai Țurcaș, Aurel Vernescu, Mercurie Ivanov, precum și antrenorii Simion Ismailciuc, Aurel Alecu, Gh.Cojocaru, Elena Bodocan. După 1990, au continuat seria succeselor Ivan Patzaichin – antrenor emerit, Florin Popescu, Mitică Pricop, Gh. Andriev (vezi CS *Dinamo* – vol. IV).

1949 – se înființează secția de kiac-canoe a CCA/CSA *Steaua*, structură cu contribuții deosebite la dezvoltarea și afirmarea acestor ramuri la obținerea unui bilanț remarcabil la competițiile internaționale oficiale. Sportivii CSA *Steaua* au cucerit: 15 medalii la JO (3aur-7argint-5bronz); 110 medalii (25-51-34) la CM; 76 medalii (27-24-25) la CE; 16 medalii la CMU; 147 medalii la JB. Printre sportivii care au contribuit la obținerea acestor succese s-au aflat: Lavrete Calinov, Achim Sidorov, Andrei Conțolenco, Nicolae Artimov, Vasile Nicoară, Hara-lambie Ivanov, Andrei Igorov, Nicolae Terente,

Hilde Lauer, Cornelia Sideri, Valentina Serghei, Gheorghe Danilov, Gheorghe Simionov, Maria Ivanov, Policarp Malâhin, Larion Serghei, Ion Dragulschi, Ion Terente, Erast Pavel, Nicușor Eșanu, Ion Bârlădeanu, Agafia Orlov-Constantin, Nastasia Nichitov-Ionescu, Toma Simionov, Tecla Marinescu –Borcănea, Costică Oлару, Angelin Velea, Nicolae Fedosei, Ionel Constantin, Ionel Lețcaie, Daniel Stoian, Aurel Macarencu, Carmen Simion, Romică Șerban, Florin Scoică, Geza Magyar, Antonel Borșan, Vasile Curuzan, Florin Huidu, Silviu Simioncencu și alții. Sportivii clubului au obținut peste 600 titluri de campioni naționali la seniori, tineret și juniori. Peste 40 de sportivi au primit titlul de maestru emerit al sportului. Un număr de 8 antrenori au fost distinși cu titlul de antrenor emerit: Nicolae Navasart, Maria Navasart, Manoilă Milicin, Filip Serghei, Alexandru Skurka, Ștefan Vișevan, Ion Bîrlădeanu, Nicușor Eșanu. (vezi CSA *Steaua* – vol.IV)

1950 – începe organizarea distinctă a CN, cu un program mai bogat și cu participări mult mai numeroase, din diferite localități. CN a cuprins la masculin probele de kiac simplu 10 000m (Nicolae Navasart – Dinamo), dublu 10 000m (R.Marinescu, R.Huțan – Dinamo), dublu 800m (Gh.Cojocaru, R.Huțan –Dinamo), simplu 500m (Radu Marinescu –Dinamo), caiacul de 4-10000m(Locomotiva CFR Galați), caiac 1 4x500m (Dinamo), simplu 800m (R.Huțan), dublu 500m (R.Marinescu, N.Navasart-Dinamo) caiacul de 4 800m (Dinamo). La feminin întrecerile s-au desfășurat la probele de: simplu 3000m (Greta Nicolau –Galați), dublu 3000m (Locomotiva –SRT Galați), dublu 500m (El. Șerban, Rozalia Cojocaru-Fl.Roșie – Flacăra Roșie București), caiacul de 4 3000m (Locomotiva SRT Galați), simplu 500m (Rozalia Cojocaru –Fl. Flacăra Roșie București), caiacul de 4 500m (Spartac BRPR). La această ediție a CN, s-au clasat pe primele trei locuri sportivii reprezentând următoarele localități și unități sportive: București (Dinamo, CCA, Spartac Banca RPR, Flamura Roșie – Flacăra Roșie, Flacăra Roșie); Galați (Locomotiva SRT, Locomotiva CFR); Timișoara (Locomotiva CFR, Flacăra Arte Grafice, SMTCF); Arad (Metalul

Flamura Roșie). Mai mulți promotori ai caiacului și canoei din țara noastră printre care și antrenorii emeriți Radu Huțan, Nicolae Navasart și Maria (Enache) Navasart, cuceresc primele titluri de campioni naționali, iar Mircea Anastasescu, reprezentând BRPR, se clasează pe locurile II la caiac simplu 800m și caiac simplu 4x500m.

1951 – etapa finală a „CN de caiac și canoe” (16-17 iunie Snagov) a reprezentat un succes – 173 de participanți (144 în probele masculine și 29 în cele feminine). Probele de caiac masculin: simplu 500, 1000 și 10 000m; simplu 4x500m ștafetă; dublu 500, 1000 și 10000m; 4 1000 și 10 000m. La canoe programul a cuprins o singură probă – 10+1 1000m. Probele de caiac feminin: simplu și dublu pe distanțele de 500 și 3000m. Localitățile și unitățile reprezentate: București (Dinamo, CCA, Spartac BRPR, Locomotiva CFR, Locomotiva PTT, Știința, Politehnica, Flamura Roșie, Flacăra Roșie, Metalul – Autoindependența – Constructorul, Progresul ICAS); Galați (Locomotiva SRT, Locomotiva CFR, Marina); Brăila (Dinamo, Locomotiva – P.Transport, Marina); Timișoara (Progresul – Arte Grafice, SMTCF, Locomotiva CFR); Arad (Flamura Roșie UTA, Metalul Victoria, Locomotiva CFR, Progresul Sportul Popular); Târgu Mureș (Avântul Sima Geza), Reghin (Avântul IPEIL); Constanța (Marina).

1952 – se înregistrează o premieră în organizarea campionatelor naționale. În zilele de 30-31 august s-au desfășurat CAMPIONATELE RPR DE CANOE, la Snagov, la care au participat: Dinamo, Șantierul Metalul, CS Marina Galați, Știința și Progresul. Programul a cuprins probele de canoe: dublu 1000m (Dinamo-Metalul-Șantierul); dublu 10000m (Dinamo-Șantierul); 10+1-1000m (Dinamo – CS Marina Galați - Știința Politehnica). Separat, în zilele de 6-7 septembrie (Snagov), au avut loc CAMPIONATELE RPR DE CAIAC, la 7 probe masculine și 3 feminine. Titlurile de campioni au fost obținute de sportivii CS Dinamo la 6 probe și Șantierul la 1 probă, iar la feminin Flamura Roșie a câștigat 2 titluri și CCA 1 titlu. Pentru juniori s-a organizat Concursul inter-orașe, comun pentru canotaj și caiac. La caiac programul a cuprins câte 3 probe pentru juniori și junioare. CN din 1953 a

organizat întreceri la caiac (8 probe masculine și 3 feminine) și la canoe (4 probe).

1954 – la faza finală a CN (Snagov -25-26 septembrie) au participat 240 de sportivi, reprezentând localitățile: Arad, Brăila, București, Galați, Reghin, Târgu Mureș, Timișoara. Probe la caiac masculin: –1,2 și 4 10 000m, 1 și 2 500m, 1, 2 și 4 1000m, caiac feminin –1 3000m, 1-500m, 2 500m; la canoe – 2 10 000m, 2 3000m, 1și 2 1000, 10+1 1000m. La această ediție a CN, Dinamo a obținut 11 titluri de campioni naționali, Locomotiva București 2titluri, CCA, Constructorul și Voința din București și Locomotiva Galați câte 1 titlu. A mai fost organizată Cursa de mare fond kaiac- canoe pe Dunăre – 800km – 14 etape – 164 concurenți. Clasamente: caiac – Metalul; Fl. Roșie; Locomotiva; Constructorul; Avântul; Progresul; canoe - Locomotiva, Fl.Roșie; Constructorul; Metalul; Avântul; Progresul. La CN pentru juniori s-au organizat întreceri pentru băieți la 3 probe de caiac și 2 de canoe, precum și la 2 probe de caiac pentru fete.

1954 – eveniment memorabil - la CM de la Macon (Franța) Mircea Anastasescu, cucerește medalia de bronz în proba K1 500m, performanță realizată în premieră pentru kaiacul românesc; sportivii noștri concurează în 7 probe de caiac la Concursul internațional de la Berlin (4-5 iunie), reușind să se claseze de 4 ori pe locul I. În anii următori, volumul participărilor internaționale va crește semnificativ, iar sportivii noștri vor obține, la competițiile internaționale oficiale, performanțe remarcabile atât la kaiac, cât și la canoe.

1955 – o nouă premieră pe plan intern. Se organizează 3 campionate naționale: I „CAMPIONATUL RPR de viteză de caiac și canoe” cu 113 participanți la faza finală (10-11 septembrie – Snagov) cu 8 probe de caiac și 4 de canoe la masculin și 4 probe de caiac la feminin (Dinamo a câștigat 11 titluri naționale).

II „CAMPIONATUL RPR de fond, caiac și canoe” – (14-15 mai Herăstrău) cu 61 de participanți, cu probele: canoe 1-24 km (Simion Ismailciuc–Dinamo); caiac 2- 40 km (Dinamo); canoe 2 – 40 km (Dinamo); caiac 4–50 km (Dinamo); caiac 1–30 km (Mircea Anastasescu–Dinamo). III

„CAMPIONATUL RPR de mare fond, caiac și canoe pe Dunăre” – 858 km, în 18 etape, cu 40 de echipaje – 80 participanți în proba de caiac 2 în clinuri și 8 echipaje – 88 participanți, în proba de canoe 10+1. Pe plan internațional: Romania – RDG (4-5 iunie – Snagov); România – Ungaria (2-3 iulie – Snagov); participare la cel de-al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților (10-12 august – Poznan).

1955 – descoperirea Deltei și a altor localități dobrogene ca surse de selecție și promovare a talentelor s-a dovedit o soluție benefică atât pentru această zonă, cât și pentru unitățile reprezentative ale kaiacului și canoei de mare performanță și bineînțeles, nu în ultimul rând pentru sportivii respectivi. Fie că s-a făcut direct selecția din aceste zone, că s-au stabilit anumite acțiuni comune de colaborare, că s-au înființat anumite structuri specifice (centre de selecție și pregătire, secții sau unități profilate) realizările au fost deosebite, ele făcând cinste tuturor celor implicați. Aici au funcționat mai multe centre, *CSȘ, SC Tulcea, CS Delta Tulcea, AS Pescarul, CSM Danubiu Tulcea* (1969) și altele. Toate acestea îndrumând primii pași ai viitorilor campioni și medaliați olimpici, mondiali, europeni, balcanici și câștigători a numeroase regate. Dintre figurile reprezentative (sportivi, antrenori, arbitri, conducători) incluse în Enciclopedie – capitolul kaiac-canoa, 50 la sută, provin din această zonă, cel mai des fiind menționate localitățile: Caraorman, Mila 23, Crișan, Carcaliu, Chilia Veche, Dunăvățu de Jos, Babadag, Mahmudia, Slava Cercheză, Jurilovca, Tulcea, Somova, Sarichiol, Slava Rusă, Periprava, Sf. Gheorghe, Maliuc, Agighiol. Toți acești sportivi au fost medaliați la competițiile internaționale oficiale, în frunte cu Ivan Patzaichin, Vasile Dîba, Serghei Covaliov, Simion Ismailciuc, Gheorghe Danilov, Toma Simionov, Angelin Velea, Costică Olaru, Maria Ștefan (Cosma), Maria Nichiforov și mulți alții. Această vastă acțiune a fost susținută, pe parcursul anilor, de numeroși instructori și antrenori, de cele mai multe ori anonimi. Printre aceștia, s-au aflat: Igor Lipalit, Grigore Ștefanov, Jeni Bondar, Gheorghe Lungu, Sidor Lifere, Liviu Dogaru, Pavel Tarara, Mihail Ivanov,

Roman Vartolomeu și mulți alții.

1956 – premieră olimpică românească absolută la JO de la Melbourne; canoistii noștri inaugurează un parcurs care avea să devină remarcabil cucerind, în ordinea concursului, medalii de aur: Leon Rotman – la C1 1000m; Simion Ismailciuc și Dumitru Alexe – la C2 10 000m; Leon Rotman – la C1 10 000m.

1957 – prima participare a României la CE, desfășurate în Gand (Belgia) s-a soldat cu medalie de aur la C2 10 000m și medalie de argint la C2 1000m, ambele obținute de Dumitru Alexe, Simion Ismailciuc, cu medalie de bronz la C2 10 000m (Lavrente Calinov, Ichim Lipalit), iar la kaiac cu medalie de bronz în proba de dublu 500m (Mircea Anastasescu, Stavru Teodorof).

1958 – la CM de la Praga, cuplul Simion Ismailciuc, Dumitru Alexe cucerește, medalia de aur, în proba C2 1000m.

1961 – se obțin primele medalii de aur la CE, de la Poznan, la K1 500m (Aurel Vernescu) și la K2 500m (Nicolae Artimov, Andrei Conțolenco).

1963 – la CM de la Jajce, sportivii noștri au realizat un bilanț remarcabil: 6 medalii de aur (4 la kaiac și 2 la canoa), 4 de argint (3 la kaiac și 1 la canoa), 1 de bronz la canoa. Același bilanț a fost obținut și pentru CE care s-a desfășurat concomitent cu CM. Aici au fost realizate în premieră, pentru țara noastră: prima medalie de aur la C1 1000m, (Simion Ismailciuc); primele medalii de aur la K1 500m (Aurel Vernescu), K2 500m și K2 1000m (Vasile Nicoară, Haralambie Ivanov) și K1 4x500m (Anton Ivănescu, Haralambie Ivanov, Vasile Nicoară, Aurel Vernescu).

1964 – premiere olimpice pentru kaiacul feminin românesc, la JO de la Tokio: Hilde Lauer cucerește medalia de argint la K1 500m și pe cea de bronz, împreună cu Cornelia Sideri, în proba de K2 500m.

1965 – pentru prima dată, CE de kaiac – canoa sunt găzduite de România, la Snagov, la care participă 30 de țări. Sportivii noștri obțin, din nou performanțe excelente: 6 medalii de aur, 4 de argint și 1 de bronz.

1965 – își începe activitatea de arbitru internațional fostul kaiacist Otto Tomiuc care a oficiat, în

această calitate, la 7 ediții ale JO, 26 ediții ale CM de seniori și juniori și 15 ediții ale CE.

1966 – primele medalii de aur, obținute la C2 10 000m de către Petre Maxim și Aurel Simionov și la K4 1000m (Anton Calenic, Dimitrie Ivanov, Afanasie Sciotnic, Mihai Țurcaș) la CM din Berlin.

1967 – eveniment de însemnătate istorică, Conferința pe țară a mișcării sportive, din 18-19 iulie 1967, consfințește Hotărârea adoptată în 1965, privind înființarea Federației Române de Kaiac-Canoe, care după cei peste 30 de ani de existență în diferite formule organizatorice, reunind sporturile nautice, devenise o structură organizatorică independentă, cu statut propriu. FRKC este persoană juridică de drept privat de utilitate publică, autonomă, neguvernamentală, apolitică, fără scop lucrativ, care-și exercită deplina autoritate în organizarea și desfășurarea activității de kaiac-canoe pe teritoriul României și în reprezentarea internațională. Componenta Biroului FRKC, la acea dată: președinte – Vasile Șlicariu, vicepreședinte – Radu Huțan; secretar general – Jean Zamfir; antrenor federal – Corneliu Bârsănescu; membri – Otto Tomiuc, Radu Marinescu, Nicolae Navasart, Dordea Pascu, Ecaterina Popescu.

1967 – prima medalie (argint), pentru kaiacul feminin românesc obținută, la CE de seniori, de la Duisburg, de către echipajul K2 500m (Viorica Dumitru, Valentina Serghei); sunt consemnate primele medalii la CE de juniori (Kartstadt): bronz la canoe; 2 de aur la kaiac masculin; aur și argint la kaiac feminin.

1968 – Ivan Patzaichin cucerește la JO din Mexico, primul său titlu olimpic, în proba C2 1000m, împreună cu Serghei Covaliov, având 17 ani, 9 luni și 14 zile. La această ediție a JO s-au mai obținut o medalie de argint la K4 1000m și una de bronz la K1 500m feminin, prin Viorica Dumitru.

1971 – la CM, de la Belgrad, se obțin primele medalii de aur pentru țara noastră la C2 500m (Gheorghe Danilov, Gheorghe Simionov) și la K4 10 000m (Costel Coșniță, Ciprian Macarenco, Afanasie Sciotnic, Vasile Simioncenco).

1972 – s-a înființat în cadrul structurilor sportive din învățământ – „Liceul de sporturi nautice”

Ștefan Plavăț din Orșova, profilat pe – canotaj și kaiac – canoe. Pe parcursul anilor a mai purtat și alte denumiri, iar din 2001 se numește CSS Liceul Teoretic *Traian Lalescu*. În cei peste 30 de ani de activitate, s-a dovedit o unitate sportivă model, cu contribuții remarcabile la pregătirea unor sportivi de mare valoare care au reprezentat cu performanțe de prestigiu kaiacul și canoea românească pe plan internațional. Majoritatea componentilor loturilor naționale de juniori și tineret au urmat stagiile de pregătire în cadrul acestei unități sportive. În fiecare an circa 90 de sportivi se află printre medaliații CN, iar peste 30 de sportivi au fost promovați anual în loturile naționale. Sportivii promovați au contribuit la cucerirea a 21 medalii la JO, printre aceștia aflându-se Florin Popescu și Mitică Pricop. Alți sportivi medaliați: Ionel Averian, Florin Scoică, Florica Vulpeș, Marian Sevic, Marin Popescu, Nicolae Bogdan, Liviu Dumitrescu și alții.

Ca profesori-antrenori pentru kaiac-canoe au activat: Benjamin Zabet, din 1980 și până în prezent (este și coordonatorul clubului); Ilie Bănăduc profesor – antrenor emerit, antrenor lot juniori; Constantin Popan – profesor – antrenor emerit, antrenor lot juniori; Alexandru Ghițoaică – profesor, antrenor lot juniori; Mihai Vlăduceanu – prof. antrenor lot juniori; Alexandru – Bebe Zabet – profesor – antrenor lot tineret și juniori; Manoilă Milicin – profesor – antrenor emerit 1972-1980; Erszebet Milicin – profesor 1972-1980; Adrian Magnea – profesor 1986-1993. (vezi capitolul Cluburi din vol. IV, și județul Mehedinți din vol. II).

1973 – primele medalii (bronz) pentru kaiacul feminin românesc obținute la CM de la Tampere la K1 500m (Viorica Dumitru) și la K4 500m (Viorica Dumitru, Maria Cosma, Maria Ivanov, Maria Nichiforov).

1974 – este consemnată prima medalie de aur la K2 10 000m, cucerită de Ion Terente și Antrop Varabiev la CM din Mexico, performanță repetată la CM din 1979 (Duisburg) de echipajul Ion Bărlădeanu, Nicușor Eșanu.

1976 – premieră absolută – Vasile Dîba cucerește prima medalie olimpică de aur în proba de K1 500m, pentru kaiacul românesc, căreia îi mai adaugă

și o medalie de bronz la K 1 1000m.

1977 – Lipat Varabiev cucerește prima medalie de aur la C1 500m, la CM de la Sofia.

1978 – la CM de la Belgrad, se înregistrează încă două premiere pentru țara noastră primele medalii de aur la C1 1000m (Ivan Patzaichin) și la K1 1000m (Vasile Dîba).

1980 – la JO de la Moscova se obțin 5 medalii: 1 de aur (C2 1000m); 2 de argint (C2 500m și K4 1000m); 2 de bronz (K1 500m și K1 1000m). Câte 2 medalii au câștigat Ivan Patzaichin (aur la C2 1000m și argint la C2 500m) și Vasile Dîba (argint la K4 1000m și bronz la K1 500m), Ion Bârlădeanu obține bronzul la K1 1000m).

1984 – JO de la Los Angeles aduc kaiacului și canoei din țara noastră, 4 medalii (2 aur și câte una de argint și de bronz). Medalia de aur cucerită la K4 500m de către Agafia Constantin, Nastasia Ionescu, Tecla Marinescu și Maria Ștefan, reprezintă prima și singura medalie olimpică de această culoare pentru kaiacul feminin românesc. Au mai obținut medalii: Ivan Patzaichin și Toma Simionov – aur la C2 1000m și argint la C2 500m; Costică Olaru – bronz la C1 500m.

1985 – se obțin primele medalii la CM de juniori (Roma): 1 medalie de argint și 2 de bronz la canoe; 2 medalii de argint și 1 de bronz la kaiac masculin; 1 medalie de bronz la kaiac feminin.

1985 – s-a retras din activitatea competițională Ivan Patzaichin, cel mai reprezentativ canoist român, participant la 5 ediții ale JO (1968-1984), care a cucerit 30 de medalii (13 aur, 7 argint, 10 bronz) la JO, CM și CE, cu 4 titluri olimpice, 8 mondiale și 1 european. Maestru Emerit al Sportului, Antrenor Emerit. Distins cu Ordinul Olimpic de argint și *Colanul de Platină*, de către CIO, decorat cu mai multe ordine ale României. Antrenor la lotul național de canoe (1986-1995). Din 1995, antrenor coordonator la loturile naționale și olimpice de kaiac-canoe. (Vezi Personalități, vol. III).

1986 – 1995 – la CM de seniori, desfășurate la Montreal, Plovdiv, Poznan, Paris, Copenhaga, Mexico și Duisburg, au fost obținute următoarele rezultate: canoe – 15 medalii (4,10, 1); kaiac masculin – 10 medalii (1,5,4); kaiac feminin – 3 medalii

(1 argint, 2 bronz).

1995 – KRKC are o nouă conducere – Corneliu Bârsănescu – președinte executiv și Dumitru Radu secretar general.

1995 – pentru prima dată, se obține medalia de aur la C4 1000m, pentru canoea din țara noastră, la CM din Duisburg (Marcel Glăvan, Antonel Borșan, Constantin Pașca, Florin Popescu).

1997 – după 28 de ani de întrerupere, la Plovdiv se reia organizarea CE de kaiac – canoe. Sportivii noștri debutează cu succes cucerind 10 medalii: 3 de aur (C4 1000m, K4 200 și 500m feminin), 4 de argint (C2 1000m și C4 500m, K2 200m masculin, K2 500m feminin), 3 de bronz (K1 500m masculin, K2 200 și 1000m feminin).

1998 – Adunarea generală aprobă Statutul Federației Române de Kaiac Canoe

2000 – la JO de la Sydney, se remarcă cuplul Florin Popescu – Mitică Pricop care cucerește medalia de aur la C2 1000m și pe cea de bronz la C2 500m. Pentru aceste performanțe, li s-a acordat Premiul Național pentru Sport pe anul 2000.

2001 – primii medaliați cu aur în proba de C4 500m (Iosif Anisim, Ionel Averian, Florin Popescu, Mihail Vartolomei), la CM din Poznan.

2001 – profesorul și antrenorul emerit Benjamin Zabet este ales președinte executiv al FRKC.

2001 – Adunarea Generală din 28 noiembrie, aprobă noul Statut al FRKC, elaborat în conformitate cu prevederile Legii educației fizice și sportului.

2002 – este menționată participarea la CE de tineret și medaliile obținute la ediția 2002 (Zagreb), aur, argint și bronz la canoe și 3 medalii de argint la kaiac feminin.

2003 – Maestru Emerit al Sportului, Daniel Stoian – este numit antrenor federal, în anul 2003.

2003 – potențialul de performanță pe plan intern, este evidențiat de cele 23 secții afiliate, care au reușit să obțină puncte la CM, din care: 11 la seniori, 8 la tineret, 17 la juniori I, 18 la juniori II. Doar 4 dintre acestea (CS Dinamo, Liceul teoretic Traian Lalescu Orșova, CS Farul Constanța și CSM Brăila) au reușit să puncteze la toate categoriile de vârstă. Secțiile care au punctat la CN își desfășoară

activitatea în 13 județe care au reușit să acumuleze puncte, pe primele 6 locuri aflându-se: București, Mehedinți, Constanța, Brăila, Tulcea, Argeș.

2003 – echipajului Silviu Simiocencu și Florin Popescu, i s-a acordat Premiul Național pentru Sport, pentru titlul mondial C2 1000m și medalia de argint la C2 500m, obținute la CM.

2004 – la CE de tineret de la (Poznan), au fost câștigate primele medalii (aur și argint) la kaiac masculin; la CB de seniori, au fost obținute 11 medalii de aur (4 la canoe și 7 kaiac feminin și masculin), iar la CB de juniori 13 medalii de aur (4 la canoe și 9 la kaiac feminin și masculin).

2006 – potențialul organizatoric al kaiacului și canoei înregistrează: 37 de structuri afiliate (față de 31 în 2004); 935 sportivi legitimați (129 seniori, 806 la categoriile tineret, juniori și cadeți); 67 antrenori. La CN au obținut puncte 22 de secții și 14 județe.

2007 – laureații sportului românesc: echipajul format din Iosif Chirilă și Andrei Cuculici, medaliat cu aur în proba de C4 1000m și cu argint la C2 500m la CM de la Duisburg și cu bronz la C4 1000m, la CE de la Pontevedra – laureați la categoria probe olimpice; Ivan Patzaichin – antrenor coordonator lot olimpic de canoe; dr. Ion Stoian – medic lot olimpic kaiac – canoe.

2008 – la CE de la Milano, se obțin performanțe deosebite: medalie de aur la C4 500m (Popa Constantin Ciprian, Flocea Nicolae, Simiocencu Silviu, Costache Cătălin), medalie de argint la C4 1000m (Chirilă Iosif, Cuculici Andrei, Mironcic Florin, Costache Cătălin), 2 medalii de bronz la K2 1000m (Chirilă (Platon) Alina, Talpă Livia) și la K4 1000m (Chirilă (Platon) Alina, Talpă Livia, Vulpeș Florica, Pascu Iulia).

2008 – la edițiile JO, desfășurate în perioada 1956-2008, au participat 113 sportivi (87 bărbați și 26 femei) care au reprezentat kaiacul și canoea din țara noastră. Au fost obținute 34 de medalii, din care 10 de aur, 10 de argint și 14 de bronz.

2009 – performanțe valoroase la CE de tineret și juniori, prevestitoare pentru afirmarea unor sportivi la competițiile seniorilor. CE tineret (Poznan) – medalii de aur la C4 500 și 1000m (Simion Mihail,

Dumitrescu Liviu, Mihalachi Victor, Comănici Florin), medalie de argint la K4 500m, medalii de bronz la C2 500m și K4 1000m. CE de juniori (Poznan) – medalie de aur la K1 1000m (Lauric Irina), medalie de argint la K4 500m feminin, medalie de aur la C4 1000m (Pricop Paul, Liferi Andrei, Grozuță Adi Aurelian, Simion Cosmin), medalie de argint la C2 500m. Dintre aceștia s-au remarcat în mod deosebit Dumitrescu Liviu și Mihalachi Victor, care la CE de seniori din 2010, au cucerit medaliile de aur la C2 500m și de bronz la C2 1000m, culminând cu două medalii de aur la CM din 2010 (Poznan) la aceleași probe.

III. FORURILE DE CONDUCERE ALE KAIACULUI ȘI CANOEI

Dezvoltarea kaiacului și canoei s-a făcut în cadrul mai multor structuri organizatorice, adesea denumite ale sporturilor nautice – care s-au succedat pe parcursul anilor (vezi istoricul Sporturilor nautice și istoricul FR de Canotaj). Așa cum s-a mai arătat, sunt de reținut încercările de înființare a unei Comisii centrale de canotaj sau sporturi nautice în 1912. În acest sens, revista *Automobilă* menționează înființarea în anul 1912 a Comisiei de Canotaj care, după alte surse, datorită lipsei de activitate s-a desființat în anul 1914. Următoarea structură menționată este Comisiunea de Canotaj înființată în 1919 avându-l ca președinte pe Teodor Davila.. În 1921, ia ființă o altă structură Comisia Sporturilor Nautice, iar din 1925 funcționează Comisia Centrală Sporturi pe Apă, președinte Dr. Samuel Ritter. În 1931, se înființează în Arad Federația Română de Canotaj, care după unele surse, în 1936 se mută la București, pregătindu-se înființarea Federației Române de Sporturi Nautice. Oficial, la 1 octombrie 1937, se constituie Federația Română a Sporturilor Nautice care poate fi considerată și actul de naștere al viitoarei structuri specializate pe kaiac și canoe. În conducerea acestei federații au fost aleși: președinte-comandor adj. Preda Fundățeanu; secretar general – inginer Ion Berindei. Între anii 1938-1940, funcția de președinte al FRSN a fost îndeplinită de Contra Amiral Adj. Nicolae Păiș, iar cea de secretar

general de către Eugen Săvulescu. Din nou, o altă denumire Federația Română de Sporturi de Apă (reprezintă sporturile nautice și înotul) 1940-1942, cu următoarea conducere: președinte – Victor Catina (1940), maior Mircea Bârzănescu (1940-1942); secretar general – prof. Felicia Belizarie. Este foarte interesant că, pentru prima dată în informațiile apărute în presă se menționează și comisiile care funcționau în cadrul acestei structuri și anume: comisia de canotaj – președinte ing. Ion Berindei; comisia de kaiac – preș. Henry August; comisia de natație – preș. Prof. Victor Catina; comisia de vele – preș. Robert Fournaraky. În continuare, s-au succedat mai multe structuri organizatorice sub diferite denumiri, toate având însă scurte perioade de funcționare. Sunt de reținut: FR de Sporturi Nautice din 1945, care avea ca președinte pe cpt. - comandor Eugen Săvulescu, numit de Comisia interimară a UFSR; FR de Vele și Canotaj (ulterior se revine la denumirea de FR de Sporturi Nautice) din 1946 – președinte - comandor Eugen Săvulescu; secretar – Ferdinand Stöessel – numiți prin Decizia CC al OSP (sursa – Sportul popular 11-14/04/1946); Comitetul Federației de Sporturi Nautice, din 1948, având la conducere pe Ferdinand Stöessel – secretar federal și responsabil tehnic; Cristian Teodorescu – resp. administrativ ; Ion Kindler – resp. organizatoric; Eugen Coreni – resp. propagandă și presă; Paul (Pall) Barkany, V. Ștefănescu – Drăgănești și ing. George Nour - membri, numiți de OSP (sursă – Sportul Popular 4/08/1948); Comisia Centrală de Sporturi Nautice din 1950, având componența: Anton Moisescu, Samuilă (Gavrilă) Barani, Dan Hățulescu, M. Marcovici, Gh. Bunescu, Iosif Mayer, Alex Roncea, Adalbert Brell, Bogdan Ștefănescu, Alexe Devasal, Dumitru Teodorescu, Paul Manu, Paul (Pall) Barcan, Mihail Tuncaș, Radu Spatiu, Virgil Ștefănescu, Dordea Pascu, Elena Șerban, Ion Bujeniță, Otto Ringeisen, Ion Stoian, Teodor Spănu, I. Damaschiner, A. Beers, Francisc Cserhati, Andrei Becsei, Ladislau Rauscher, Emerich Horvath, Zoltan Török, Zoltan Pataki, numită de CCFS/CM (sursă – Sportul popular 13/06/1950). În perioada 1953-1954, președintele Comisiei Centrale a fost Gavrilă Barani. În paralel cu Comisiile Centrale pe ramuri

de sport, în cadrul CCFS/CM funcționau inspecții pe ramuri de sport, conduse de regulă, de către un inspector și un antrenor de stat. Ca inspector pentru sporturi nautice a fost încadrat Gh. Bunescu. În 1958 se reînființează federațiile, cea de Sporturi Nautice având în conducere pe: Voinea Marinescu – președinte; Gavrilă Barani – vicepreședinte; Grigore Vasile – secretar general.

IV. STRUCTURILE ORGANIZATORICE PROPRII AL KAIACULUI ȘI CANOEI AU FOST:

1967 – FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE KAIAC-CANOE președinte – Vasile Șlicariu; vicepreședinte – Radu Huțan; secretar general – Jean Zamfir; antrenor federal – Corneliu Bârsănescu; membri – Otto Tomiuc, Radu Marinescu, Nicolae Navasart, Dordea Pascu, Ecaterina Popescu (aleși cu ocazia Conferinței pe țară din 1967).

1975 – președinte – gral lt. Vasile Șlicariu; vicepreședinți – Radu Abagiu, Ion Georgescu; secretar general – Jean Zamfir; antrenor federal – Corneliu Bârsănescu; membri – Ion Deacomatu, Silviu Ghițescu, Radu Marinescu, Nicolae Navasart, Dordea Pascu, Ecaterina Popescu, Gheorghe Stan, Otto Tomiuc.

1982 – președinte Ion Iliescu; vicepreședinte – Ion Georgescu, Ion Moraru; secretar general; secretar general – Dorin Lăncrănjan; antrenor federal – Corneliu Bârsănescu; membri – Victor Alexandrescu, Agafia Buhaev, Gheorghe Ciciovan, Zoica Cioară, Silviu Ghițescu, Igor Lipalit, Manoilă Milicin, Romel Platon, Otto Tomiuc, Aurel Vernescu.

1989 – președinte – Florin Stadiu, căruia, după 1990 i-a urmat ing. Eugen – Valeriu Pop. În continuare, activitatea FRKC s-a desfășurat în condiții normale, chiar dacă în componența forului de conducere au intervenit mai multe modificări, așa cum rezultă din prezentarea care urmează.

1993 – președinte Gheorghe Tudorache; vicepreședinți Ivan Patzaichin; secretar general – Corneliu Bârsănescu; secretar Radu Dumitru; antrenori federali – Octavian Mercurian, Aurel Vernescu.

1995 – președinte executiv – Corneliu Bârsănescu; vicepreședinti – Maria Navasart, Ivan Patzaichin; secretar general – Dumitru Radu; antrenor federal – Octavian Mercurian.

1997 – președinte – Corneliu Bârsănescu; vicepreședinti – Benjamin Zabet, Ivan Patzaichin; secretar general – Dumitru Radu; 8 membri.

2001 – președinte executiv – Benjamin Zabet; vicepreședinti – Gheorghe Toth, Ivan Patzaichin; secretar general – Dumitru Radu; antrenor federal – Aurel Vernescu.

2002 – este ales președinte de onoare – Petre Lificiu.

2003 – președinte de onoare – Georgiu Gingăraș; președinte executiv – Benjamin Zabet; vicepreședinti – Gheorghe Toth, Ivan Patzaichin; membri – Dumitru Radu, Daniel Stoian, Constantin Cârstoi, Ion Bîrlădeanu, Cioară Zaharia, Crinu – Florinel Ilie, Marian Boca, Manoilă Milicin. Secretar general – Dumitru Radu; antrenor federal – Daniel Stoian.

2004 – Gheorghe Toth este numit secretar federal.

2005 – președinte – Ion Bîrlădeanu; vicepreședinte – Ivan Patzaichin; secretar general – Gheorghe Toth; instructor sportiv – Rodica Stoian; antrenor federal – Manoilă Milicin. Membrii biroului Federal – Dumitru Radu, Cioară Zaharia, Constantin Cârstoi, Aurel Alecu, Gheorghe Lungu, Constantin Truică, Aurică Leon.

2009 – președinte – Ion Bîrlădeanu; vicepreședinte – Gheorghe Toth; secretar general – Daniel Stoian; instructor sportiv – Rodica Stoian; antrenor federal – Manoilă Milicin; membri – Iulică Ruican, Zaharia Cioară, Constantin Cârstoi, Gheorghe Dinu, Gheorghe Lungu, Gabriel Olteiu, Mariana Ilie.

XXX

Amintind principalele acțiuni și pe făuritorii marilor realizări în afirmarea kaiacului și canoei

– promotori, conducători, antrenori, sportivi – este o datorie să menționăm, măcar și parțial numele acelor *anonimi*, membri ai comisiilor de organizare și arbitri care pe parcursul anilor, au asigurat buna desfășurare a competițiilor: Nicolae Ilea, Dordea Pascu, Simion Moruzov, Liliana Galan, Gică Galan, Maria Dragomir, Anca Dragnea, Nicolae Cercelaru, Mihai Doară, Lenuța Constantinescu, Stela Balaci, Emil Mircea, Maria Navasart, Ecaterina Sachelarie, Marian Ioniță, Elena Barcani, Pall Barcani, și alții. (Sursa – Flotila Dinamovistă – Vasile Stavru Teodorof – 1998).

V. SITUAȚIA ORGANIZATORICĂ DIN PERIOADA 1993 – 2009

	1993	1999	2004	2009
Nr. județe	19	18	15	17
Nr. secții afiliate	34	33	31	39
Nr. sportivi legitimați	1250	1013	856	939
Nr. antrenori	67	73	70	73
Nr. arbitri	47	29	10	13

VI. POTENȚIALUL SECȚIILOR DE KAIAC-CANOE PE BAZA REZULTATELOR OBTINUTE LA CN

Pe parcursul anilor unitățile sportive din numeroase localități au contribuit la selecția, pregătirea și promovarea unor sportivi valoroși care s-au afirmat pe plan internațional. Printre acestea s-au aflat: Constanța, Cernavodă, Brăila, Galați, Orșova, Călărași, Turnu Măgurele, Arad, Timișoara, Baia Mare, Tg. Mureș, Reghin, Reșița, Iași, Hunedoara, Alexandria, Curtea de Argeș, Pitești, Izvorani, Ghermănești și altele. Pentru a putea compara potențialul și contribuția secțiilor și județelor se prezintă clasamentele din anii 1999, 2004 și 2009.

Locul	1999		2004		2009	
	CS Dinamo București	398 p	I	1059 p	I	624,75 p
	CSA Steaua București	228 p	III	336 p	III	303 p
	CSS Marian Orșova	153,5 p	II	348 p	II	383 p
	CS Farul Constanța	147 p	IV	173 p	VII	54p
	CSS -LPS Constanța	76 p	XXII	3 p	V	81,5 p
	CSM Danubiu Tulcea	64 p	VI	102 p	XI	26 p
	CSS Alexandria	59,5 p	-	-	-	-
	CSM Brăila	57 p	V	142 p	XIII	18,5 p
	CSS nr.1 Timișoara	42 p	XIX	11 p	X	28 p
	CSS nr.1 Galați	39,5 p	XVIII	12 p	XIX	4,5 p
	CSS nr.1 București	34 p	VII	39 p	XVII -XVIII	5 p
	CSU Arad	33 p	-	-	-	-
	CS Pitești	31,5 p	VIII	37 p	IV	88 p
	CSS Triumf București	27 p	X-XI	32 p	VI	60 p
	CSS Tulcea	25,5 p	XIV	18 p	XX -XXII	4 p
	CSM Iași	24,5 p			-	-
	Canoe Club 82 Curtea de Argeș	15,5 p	XVII	15 p	-	-
18 -19	CS Sportul Studențesc București	10 p	IX	34 p	XV	8,5 p
18 -19	CSM Dunărea Galați	10 p	-	-	-	-
20	As Olimpia Reșița	8,5 p	-	-		
21	CSS nr.3 Steaua București	8 p	-	-	XXIII	3.5 p
22-23	AS Voința Arad	7,5 p	-	-		
22-23	CSS Arad	7,5 p	-	-	XX -XXII	4 p
24	CS UTA	6 p	XV-XVI	16,5 p	-	-
25	CSM Unio Satu Mare	5 p	-	-	-	-
26-27	CSS Călărași	4 p	XX	8 p	-	-
	LPS Petrache Trișcu Craiova	4 p	XXIII	2 p	-	-
28	AS Locomotiva București	2,5 p	XXI	5 p	XVII -XVIII	5 p
29	AS Constructorul Hunedoara	1 p	-	-	XX -XXII	4 p
30	CSS Turnu Măgurele	-	X-XI	32 p	XII	24,5
31	CS Olimpia București	-	XII	25 p	VIII	41,5 p
32	ACS Voința Tg. Mureș	-	XIII	24 p	-	-
33	LPS Arad	-	XV-XVI	16,5 p	-	-
34	CS Grup Școlar Agricol Dăbuleni	-	-	-	IX	31, 5 p
35	CSTA București				XIV	13,5 p
36	CSS nr.4 București				XVI	6 p

37	CSS Caracal				XXIV	2,5 p
38	ACS Nautic Farul Constanța				XXVI	2 p

VII. POTENȚIALUL JUDEȚELOR PE BAZA REZULTATELOR LA CN

1999			2004		2009	
1	București	707,5 p	I	1576,0 p	I	1070,75 p
2	Constanța	223,0 p	III	228,0 p	III	137,5 p
3	Mehedinți	158,5 p	II	252,0 p	II	383,0 p
4	Tulcea	89,5 p	IV	146,0 p	VI	30,0 p
5	Teleorman	59,5 p	VIII	31,0 p	VIII	24,5 p
6	Brăila	57,0 p	V	126,0 p	IX	18,5 p
7	Arad	54,0 p	XIV	5,0 p	XI-XII	4,0 p
8	Galați	49,5 p	VII	34,0 p	X	4,5 p
9	Argeș	47,0 p	VI	79,0 p	IV	88,0 p
10	Timiș	42,0 p	IX	27,0 p	VII	28,0 p
11	Iași	24,5 p	-	-	-	-
12	Caraș Severin	8,5 p	-	-	-	-
13	Satu Mare	5,0 p	-	-	-	-
14-15	Călărași	4,0 p	X	21,0 p	-	-
	Dolj	4,0 p	XI	13,0 p	V	31,5 p
16	Hunedoara	1,0 p	XIII	7,0 p	XI-XII	4,0 p
	Mureș	-	XII	10,0 p	-	-
	Olt	-	-	-	XIII	2,5 p

VIII. BILANȚUL PERFORMANȚELOR OBȚINUTE LA JO –CM-CE

JO 34 medalii (10 aur-10 argint-14 bronz) – 1956 -2008

din care:

CANOE 18 medalii (8-6-4)

KAIAC MASCULIN 10 medalii (1– 3 – 6)

KAIAC FEMININ 6 medalii (1– 1– 4)

CM seniori 183 medalii (46 –71– 66) – 1954-2009

din care:

CANOE 98 medalii (29 – 38 – 31)

KAIAC MASCULIN 64 medalii (17 – 28 – 19)

KAIAC FEMININ 21 medalii (0 – 5 – 16)

CE seniori 112 medalii (40 –43– 29) – 1957-2008

din care:

CANOE 58 medalii (20 – 25 – 13)

KAIAC MASCULIN 40 medalii (17 – 15 – 8)

KAIAC FEMININ 14 medalii (3 – 3 – 8)
TOTAL CM și CE seniori 295 (86 –114– 95)
 din care:
 CANOE 156 (49 – 63 – 44)
 KAIAC MASCULIN 104 (34 – 43 – 27)
 KAIAC FEMININ 35 (3 – 8 – 24)

JUNIORI ȘI TINERET

CM juniori 51 medalii (10 –20– 21) – 1985-2009, din care:
 CANOE 31 (8 – 12 – 11)
 KAIAC MASCULIN 13 (2 – 5 – 6)
 KAIAC FEMININ 7 (0 – 3 – 4)
CE juniori 57 medalii (18 –21– 18) – 1967-2009, din care:
 CANOE 32 (10 – 12 – 10)
 KAIAC MASCULIN 17 (5 – 6 – 6)
 KAIAC FEMININ 8 (3 – 3 – 2)
CE tineret 31 medalii (10 –11– 10) – 2002-2009, din care:
 CANOE 15 (7 – 4 – 4)
 KAIAC MASCULIN 11 (3 – 4 – 4)
 KAIAC FEMININ 5 (0 – 3 – 2)

NUMĂRUL MEDALIILOR LA JO, CM, CE

COMPETIȚII	TOTAL	MEDALII	INTERVAL
		AUR, ARGINT, BRONZ	
JO	34	10-10-14	1956 - 2008
CM SENIORI	183	46-71-66	1954 - 2009
CE SENIORI	112	40-43-29	1957 - 2008
CE TINERET	31	10-11-10	2002 - 2009
CM JUNIORI	51	10-20-21	1985 - 2009
CE JUNIORI	57	18-21-18	1967 - 2009
TOTAL GENERAL	468	134-176-158	1954 - 2009

(vezi Cartea de Aur a Sportului Românesc – unde sunt prezentați toți medaliații la JO – CM – CE – vol. VI)

IX. TOPUL MEDALIILOR CUCERITE LA JOCURILE OLIMPICE, CAMPIONATELE MONDIALE ȘI CAMPIONATELE EUROPENE

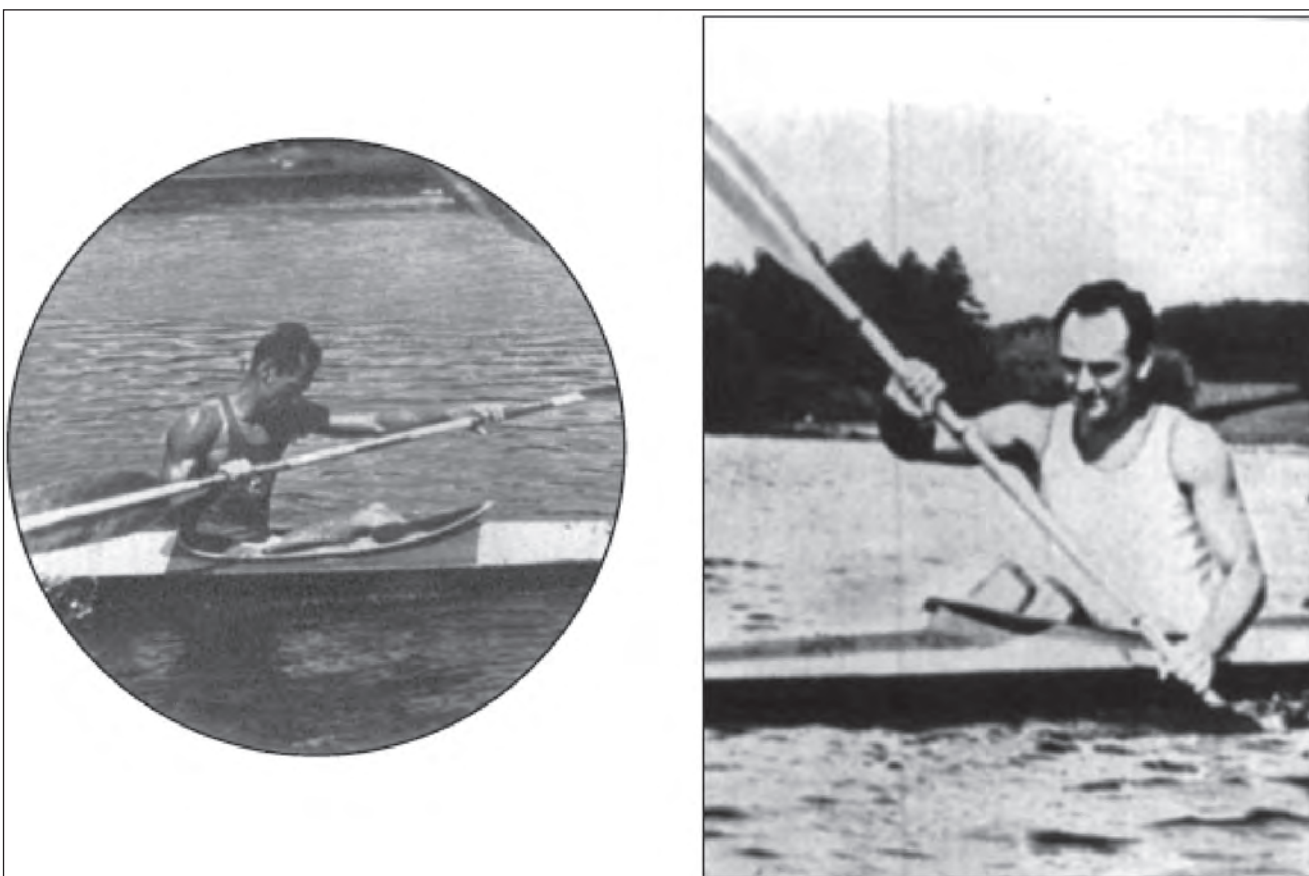
MASCULIN

NR. CRT	NUMELE SI PRE- NUMELE	RAMURA	JO			CM			CE			NUMAR MEDALII			
			Aur	Arg.	Br	Aur	Arg.	Br	Aur	Arg.	Br	Aur	Arg.	Br	Total
1	POPESCU FLORIN	CANOE	1	0	1	7	9	3	7	7	1	15	16	5	36
2	PATZAICHIN IVAN	CANOE	4	3	0	8	4	10	1	0	0	13	7	10	30
3	VERNESCU AUREL	KAIAC	0	1	2	4	6	1	9	7	0	13	14	3	30
4	AVERIAN IONEL	CANOE	0	0	0	2	4	4	1	7	2	3	11	6	20
5	PRICOP MITICĂ	CANOE	1	0	1	2	2	4	2	7	0	5	9	5	19
6	SCIONTIC AFANASIE	KAIAC	0	1	1	4	2	3	3	5	0	7	8	4	19
7	SIMIOCENCO SILVIU	CANOE	0	0	0	4	2	3	5	3	2	9	5	5	19
8	IVANOV HARALAMBIE	KAIAC	0	1	0	3	1	1	8	4	0	11	6	1	18
9	NICOARĂ VASILE	KAIAC	0	0	0	3	1	1	7	2	1	10	3	2	15
10	SIMIONOV TOMA	CANOE	2	1	0	3	4	3	0	0	0	5	5	3	13
11	ANDRIEV GHEORGHE	CANOE	0	0	1	1	3	1	1	5	0	2	8	2	12
12	DÎBĂ VASILE	KAIAC	1	1	2	5	2	0	0	0	0	6	3	2	11
13-14	GLĂVAN MARCEL	CANOE	0	1	0	2	5	0	1	2	0	3	8	0	11
	BORȘAN ANTONEL	CANOE	0	1	0	2	5	0	1	2	0	3	8	0	11
15	VARTOLOMEI MIHAIL	CANOE	0	0	0	2	1	3	1	2	2	3	3	5	11

FEMININ

NR. CRT	NUMELE SI PRENUMELE	RAMURA	JO			CM			CE			NUMAR MEDALII			
			Aur	Arg.	Br	Aur	Arg.	Br	Aur	Arg.	Br	Aur	Arg.	Br	Total
1	ȘTEFAN-COSMA MARIA	KAIAC	1	0	0	0	1	9	0	0	0	1	1	9	11
2	CONSTANTIN-BUHAEV-ORLOV AGAFIA	KAIAC	1	0	0	0	1	7	-	-	-	1	1	7	9
3	VULPEȘ FLORICA	KAIAC	0	0	0	0	1	1	1	1	4	1	2	5	8
4	DUMITRU VIORICA	KAIAC	0	0	2	0	1	3	0	1	0	0	2	5	7
5	TOMA SANDA	KAIAC	0	0	1	0	0	1	2	1	2	2	1	4	7

RETROSPECTIVĂ ÎN IMAGINI

*Mircea Anastasescu, medaliat cu bronz la CM din 1954, de la Macon, în proba de kaid
simplu 500 m (prima medalie obținută la CM pentru kaidul românesc)*

Snagov – Baza nautică a Kaiacului și Canoei (realizat de Ion Sideri)

Leon Rotman. Dublu campion olimpic în 1956, la Melbourne (C1-1 000 m și C1-10 000 m)

Simion Ismailciuc, primul campion mondial (Jajce 1963) și european (Duisburg 1959) al canoei românești, în proba C1-1 000 m

Dumitru Alexe - Simion Ismailciuc, campioni olimpici - (1956), campioni europeni (1957) și mondiali în (1958)

Vasile Nicoară - Haralambie Ivanov, tripli campioni mondiali și europeni la Jajce în 1963 (K2-500 m, K2-1 000 m și K1 4x500 m); campioni europeni în 1965 la Snagov, în aceleași probe

Succes remarcabil al kaiacului și canoei românești la CM și CE, desfășurate concomitent la Jajce în 1963. Anton Ivănescu, Vasile Nicoară, Haralambie Ivanov, Alexe Iacovici, Simion Ismailciuc, Achim Sidorov, Aurel Vernescu cu trofee cucerite. Bilanț: 11 medalii (6 de aur, 4 de argint și 1 de bronz) la CM și CE

Alexandru Iacovici - Achim Sidorov, campioni mondiali și europeni în 1963 la Jajce (C2-1 000 m); campioni europeni în 1961 la Poznan, în aceeași probă

Andrei Igorov, vicecampion mondial și european în 1963 la Jajce (C1-1 000 m); campion european în 1965 la Snagov și 1967 la Duisburg (C1-1 000 m); vicecampion olimpic în 1964 la Tokyo (C1-1 000 m)

Aurel Vernescu, unul dintre cei mai reprezentativi sportivi ai kaiacului românesc și mondial. A cucerit în perioada 1961-1971 un număr de 30 de medalii (13 de aur, 14 de argint, 3 de bronz), din care 11 la CM (4-6-1), 16 la CE (9 de aur, 7 de argint) și 3 la JO (1 de argint și 2 de bronz)

Ivan Patzaichin, unul dintre cei mai valoroși reprezentanți ai canoei românești și mondiale. În perioada 1968-1984, a cucerit 30 de medalii (13 de aur, 7 de argint, 10 de bronz), din care 7 la JO (4 de aur, 3 de argint), 22 la CM (8-4-10) și una de aur la CE

Ivan Patzaichin - Serghei Covaliov - canoe dublu 1 000 m. Campioni olimpici în 1968, campioni mondiali în 1970, campioni europeni în 1969

Sergei Covaliov - Vicol Calabiciov, campioni mondiali în proba de canoe dublu 1 000 m, în 1966 la Berlin

Afanase Sciotnic, Miron Husarenco, Aurel Vernescu, Mihai Țurcaș, vicecampioni europeni în 1965 (Snagov)

Gheorghe Simionov - Gheorghe Danilov, vicecampioni olimpici în 1976 (Montreal) la canoe 2 - 1 000 m; campioni mondiali în 1971 (Belgrad) la C2 - 500 m și în 1973 (Tampere) la C2 - 1 000 m

*Ivan Patzaichin - Toma Simionov - un echipaj de aur:
Campioni olimpici în 1980 (Moscova) și 1984 (Los Angeles) la C2-1 000 m. Campioni mondiali în: 1981 (Nottingham) – C2-1 000 m; 1982 (Belgrad) - C2-10 000 m; 1983 (Tampere) - C2-1000 m*

*Larion Serghei - Policarp Malahin, medaliați cu
bronz la JO din 1976 (Montreal) la K2 - 500 m;
vicecampioni mondiali în 1975 (Belgrad) la K2-1 000 m;
medaliați cu bronz la K2-1 000 m; medaliați cu bronz
la K2-500 m la aceeași ediție a CM*

*Aurel Vernescu - Afanase Sciotnic, campioni
mondiali în 1966 (Berlin) - K2-500 m, campioni
europeni în 1967 (Duisburg) - K2-1 000 m*

*Ivan Patzaichin - Petre Capusta, campioni
mondiali în 1979 (Duisburg) - C2-500 m*

Petre Maxim - Aurel Simionov, campioni mondiali în 1966 și 1970 la C2-10 000 m; campioni europeni în 1967 în aceeași probă

Hilde Lauer - argint la K1-500 m la JO 1964, unde a mai cucerit și o medalie de bronz împreună cu Cornelia Sideri la K2-500 m, primele medalii olimpice pentru kaiacul feminin românesc

*Viorica Dumitru, medaliată cu bronz la JO
- 1968 (K1-500 m) și la CM - 1973 (K1-500 m);
medaliată cu argint la kaid dublu 500 m, împreună
cu Valentina Serghei, la CE din 1967*

*Viorica Dumitru - Maria Nichiforov K4-500 m la
CM - 1973, împreună cu Maria Cosma și Maria
Ivanov și la CM - 1974, împreună cu Maria Cosma și
Agafia Orlov, medaliat cu bronz. Viorica Dumitru și Maria
Nichiforov au mai fost medaliat cu bronz la
JO - 1972 (K2-500 m) și cu argint la CM - 1974 (K2-500 m)*

*Vasile Diba, unul dintre valoroșii kaiaciști cu un
palmares deosebit:
11 medalii (6 de aur, 3 de argint și 2 de bronz), din
care: la JO 4 medalii (1-1-2), la CM 7 medalii (5-2-0)*

*Maria Cosma-Ștefan a cucerit la CM o medalie
de argint în 1977 (K1 - 500 m) și 9 de bronz
în perioada 1973-1983*

*Agafia Constantin, Nastasia Ionescu, Tecla Marinescu
și Maria Ștefan au adus prima medalie olimpică de
aur pentru kaiacul feminin românesc,
în 1984 la Los Angeles*

*Angelin Velea - Ionel Lețcae - Ionel Constantin - Nicolae Fedosei,
campioni mondiali în 1983 - Tampere, la K4-1 000 m*

*Daniel Stoian și Angelin Velea, campioni mondiali în 1986, la Montreal,
la K2-1 000 m și medaliați cu bronz la K2-10 000 m*

Antrenorii emeriti Radu Huțan și Nicolae Navasart, doi dintre tehnicienii cu contribuții deosebite la realizările kaiacului și canoei românești

Florin Popescu - Mitică Pricop, campioni olimpici la C2 - 1 000 m și medaliați cu bronz la C2 - 500 m la JO de la Sydney - 2000

Grigore Obreja - Gheorghe Andriev, campioni mondiali în 1994 (Mexico) C2 - 500 m - medaliați cu bronz la JO din 1996 (Atlanta) C2 - 500 m

*Antonel Borșan - Marcel Glăvan, vicecampioni mondiali 1995 (Duisburg), C2 - 1 000 m,
vicecampioni olimpici în 1996 (Atlanta), C2 - 1 000 m*

*Stavru Teodorof, cu grupa de juniori a
secției de kaiaccanoe a CS .Dinamo.*

*Victor Mihalachi și Liviu Dumitrescu - dubli campioni mondiali la C2 500 și 1000 m,
în 2010, la Poznan*

FIGURI REPREZENTATIVE

AFANASIE (BORCĂNEA, MARINESCU), TECLA (1960), n. în Constanța. Sportivă de performanță, practicantă a kaiacului. A activat la CSS nr. 2 și *Farul* Constanța, apoi la Clubul *Steaua* București (1983-1988), sub îndrumarea antrenorului Alexandru

Skurka. Multiplă campioană națională la kaiac. În perioada 1984-1988 a obținut 14 titluri de campioană națională cu diferite echipaje de kaiac fete, din care 9 la kaiac simplu, 500m, 5 000m, 5 în alte echipaje. Componentă a loturilor naționale, a participat la 4 ediții ale CM obține, cu echipaje de K4 500m, 2 medalii de bronz în 1983 (Tampere) la K4 500m și locul V la K2 500m; 1985 (Mecelen) locul V la K4 500m și locul VI la K2 500m; 1986 (Montreal) medalie de bronz la K4 500m și locul IV la K2 500m; 1987 (Duisburb) locul IV la K4 500m și locul VI la K1 500m. La JO din 1984, cucerește medalia de aur și titlul olimpic, cu echipajul K4 500m, locul IV la K1 500m. La JMU 1987(Zagreb) medalie de aur la K4 500 m și medalie de argint la K1 500 m. La Jocurile Balcanice din 1984 și 1988 a cucerit 2 medalii de aur și 2 de argint. A activat ca instructor în cadrul compartimentului *Instruirii Sportive* a CSA *Steaua*. Maestră Emerită a Sportului (1984). Decorată cu Medalia Națională *Serviciul Credincios* clasa a III-a (2002); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

ALEXE, DUMITRU (1935-1971), n. în Mahmudia, jud. Tulcea. Ofițer MI. Sportiv de performanță, practicant al canoiei. A activat la *Dinamo* București, unde s-a pregătit cu antrenorul emerit Radu Huțan. Multiplu campion național și medaliat la numeroase regate

internaționale. S-a aflat printre sportivii români care au cucerit primele medalii de aur, la canoe, la JO din 1956 (Melbourne), intrând în posesia titlului de campion olimpic, alături de Simion Ismailciuc, în proba de C2 1 000m. Tot în premieră pentru canoea românească, câștigă și medalia de aur la CM de la Praga, din 1958, la C2 1 000m, cu S. Ismailciuc. În aceeași formație, cucerește primul titlu european în proba de C2 10 000m și medalia de argint la C2 1000m, la CE din 1957 (Gent *Belgia*), iar la ediția din 1959 (Duisburg), împreună cu A. Iacovici, obține medalia de bronz (C2 1 000m). Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu *Ordinul Muncii* clasa a II-a (1956).

ANASTASESCU, MIRCEA (1931-1987), n. în București. Ofițer MI. Sportiv de performanță, practicant al kaiacului. Legitimat la AS *Spartac* și la Clubul *Dinamo*. București. Este considerat unul dintre pionierii kaiacului românesc, autorul unor

rezultate în premieră, care au deschis calea afirmării acestei ramuri de sport. S-a pregătit cu antrenorul emerit Radu Huțan. În cei peste 14 ani de activitate sportivă de performanță, a cucerit 24 de titluri de campion național, dintre care peste jumătate în kaiacul de simplu, în probe de viteză, fond și mare fond. Medaliat la diferite regate internaționale. La Festivalurile Mondiale ale Tineretului și Studenților din 1955 și 1957, câștigă medaliile de aur. La CM de la Macon (Franța) din 1954, pentru prima oară în istoria kaiacului românesc cucerește medalia de bronz, în proba de K1 500m. În 1957, împreună cu Stavru Teodorof, în proba de K2 . 500 m, intră în posesia medaliei de bronz la CE de la Gent (Belgia), aceasta fiind prima medalie obținută de kaiac la *europene*. La CE din 1961 (Poznan - Polonia) se clasează pe locul IV la K4 500m. În 1963, CM și CE se desfășoară concomitent la Jajice (Iugoslavia), unde devine vicecampion mondial și european, împreună cu Aurel Vernescu, la K2 500m. La JO din 1952 de la Helsinki, nu reușește să se califice în finală, la ediția din 1956 (Melbourne) se clasează pe locul IV la K2 1 000m, în disputa pentru locul III, rezultatul fiind decis la fotografie, iar în 1960 (Roma) ocupă locul VI la K1 4 x 500m. Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu *Medalia Muncii* (1956) și *Ordinul Meritul Sportiv* clasa a III –a (1968).

ANDRIEV, GHEORGHE (1968), n. în Carcaliu, jud. Tulcea. Ofițer MI. Sportiv de performanță specializat în probele de canoe. Antrenor de kaiac-canoe. A activat ca sportiv la *Delta Tulcea* și *CS Dinamo București*. S-a pregătit cu antrenorul emerit Radu

Huțan. Multiplu campion național. Component al loturilor naționale, a participat la numeroase regate internaționale la CM și JO. Debutază cu medalie de bronz la CM de juniori 1985 (Roma) în proba de C1 1000m. Participant la 5 CM a obținut 8 medalii. Campion mondial în 1994

(Mexic) la C2 500m. La CM a mai obținut 6 medalii de argint în: 1990 (Poznan) - C2 1 000m și C2 10 000m; 1991 (Paris) - C2 10 000m; 1998 (Szeged)- C2 1 000m și C4 500m; 1999 (Milano) - C4 1 000m. Tot în 1999 intră în posesia medaliei de bronz la C4 200m. Participant la trei ediții ale JO din: 1988 (Seul) – clasat pe locurile VI C2 1 000m și VII C2 500m; 1992 (Barcelona) - clasat pe locurile IV în C2 500m și C2 1 000m; 1996 (Atlanta) – medaliat cu bronz în proba de C2 500m. La CE din 1999 (Zagreb) a cucerit medalia de aur la C2 500m și 3 medalii de argint la C2 1 000m, C4 500m și C4 200m, iar în anul 2000 (Poznan), 2 medalii de argint cu echipajele C4 500m și C4 1000m. Alte performanțe: trei locuri V și două locuri VI la CM, în perioada 1988-1998. După retragerea din activitatea competițională a activat ca antrenor la *CS Dinamo*. Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu: *Medalia Națională Pentru Merit* clasa a II-a (2000) și *Ordinul Meritul Sportiv* clasa a II-a (2004).

ANGHEL, IONUȚ. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. Și-a început activitatea sportivă la *CSȘ nr.6 București*, până în 1999, când și-a continuat pregătirea la *CS Dinamo București*. Campion și medaliat la CN de juniori, tineret și seniori. Component al loturilor naționale de juniori, tineret și seniori, ca reprezentant al unei noi promoții de kaiaciști, debutează cu rezultate deosebite la CE de tineret din: 2004 (Poznan) - medaliat cu aur la K2 1000m și cu argint la K2 500m; 2005 (Plovdiv) - medaliat cu aur la K2 1000m și cu argint la K2 500m (toate în echipaj cu Marian Sevic). Debutază și în CE de seniori din 2004, în probele de K2 500m și 1000m, fără a se califica în fazele superioare. La CE de seniori din 2008 (Milano) se clasează pe locurile IV la K4 1000m și VI la K4 500m, iar la ediția din 2009 (Brandenburg) pe locul VI la K2 1000m. Dublu campion balcanic la seniori (K2 500 și 1000m), în anul 2004. La concursul de Cupă Mondială din 2009, s-a clasat pe locul al III-lea la K2 1000m. Maestru al Sportului.

ANISIM, IOSIF (1977), n. în Slava Cercheză, jud. Tulcea. Sportiv de performanță specializat în probele de canoe. Și-a început activitatea la CSȘ Tulcea, de unde s-a transferat la CS *Dinamo* București. Multiplu campion național și medaliat la CN. Component al loturilor

naționale, a participat la numeroase regate internaționale, JO, CM și CE. Primele succese pe plan internațional le obține în 1995 la CM de juniori din Japonia, cu medalie de argint în proba de C4 500m și de bronz la C4 1000m. La CE de seniori 1999 (Zagreb - argint în proba C4 1 000m; 2000 (Poznan) - 2 medalii de argint la C2 500m și C2 1000m ; 2001 (Milano) - argint C4 500m; 2002 (Szeged) - argint C2 500m și bronz la C4 500m; 2004 (Poznan) - aur la C4 500m. La CM 1999 (Milano) - medalie de argint C4 1000m; 2001 (Poznan) - medalie de aur C4 500 m și bronz C4 1 000m. Maestru al Sportului. Prin performanțele obținute și-a îndeplinit normele de Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu: *Ordinul Meritul Sportiv* clasa a III-a (2004).

ARTIMOV, NICOLAE (1938), n. în Caraorman, jud. Tulcea. Sportiv de performanță, specializat în probele de caiac. Legitim la Clubul *Steaua* din București în perioada 1959-1972. Pe plan intern a obținut 8 titluri de campion național, în intervalul 1960-1972, cu diferite echipaje de caiac în probe de viteză și fond.

Campion european la K2 500m în anul 1961 (Poznan) și vicecampion european în anul 1963 (Jajce) la K4 1 000m, 1967 (Duisburg) locul XI la K4 10 000m, 1969 (Moscova) - locul VI la K2 10 000m. Vicecampion mondial în anul 1963 (Jajce) la K4 1000m. Maestru Emerit al Sportului (1963). Decorat cu: *Ordinul Muncii* clasa a III-a (1963).

AVERIAN, IONEL (1976), n. în com. Gindărești, jud. Constanța. Profesor de educație fizică și sport,

absolvent al FEFS din cadrul Universității Bacău. A activat ca ofițer MAI. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. Și-a început activitatea la CS *Danubiu* Tulcea iar apoi la CSȘ Orșova (1987-1991) unde s-a pregătit cu un colectiv de profesori, coordonat de prof. Beniamin Zabet. Din 1991 și-a continuat activitatea CS *Dinamo* București. Atât și la lotul național cât și la *Dinamo*, s-a pregătit cu antrenorul Ivan Patzaichin. Multiplu campion național (6 la juniori, 6 la tineret și 18 la seniori). Component al loturilor naționale, de juniori (1989-1991) și de seniori (1992-2002). Se remarcă în anul 1998 la JMU de la Zagreb, unde cucerește trei medalii de aur cu echipajele C2 500m, C4 500m și 1 000m, precum și o medalie de argint la C2 1000m. Tot în anul 1998, obține la CM de la Szeged medalia de argint la C4 500m. Valoarea sa internațională este confirmată, în 1999, la CM (Milano) unde obține 2 medalii de argint - C4 500m și C4 1 000m și o medalie de bronz C4 200m; 2001 (Poznan) - medalie de aur C4 500m, argint la C2 200m, bronz la C4 1000m; 2002 (Sevilla) - aur în aceeași probă, 2 de bronz la C2 200m și la C4 200m. La CE 1999 (Zagreb) - devine dublu vicecampion în probele de C2 200m și C4 200m; 2000 (Poznan) - 2 medalii de argint C2 500m și C2 1 000m; 2001 (Milano) - aur la C2 200m, 2 de argint la C4 200m și 500m; 2002 (Szeged) - argint C4 1 000m, 2 de bronz la C2 200m și C4 500m. A făcut parte din lotul pentru JO 2000 (Sydney) dar nu a concurat fiind rezervă. Cu cele 20 de medalii obținute la CM și CE, se situează pe locul al IV-lea în topul celor mai buni kaiaciști și canoști din țara noastră. Maestru Emerit al Sportului (2000). S-a stabilit în Chicago - SUA, unde activează în construcții.

BABAN, MARIAN (1976), n. în Turnu Măgurele, jud. Teleorman. Absolvent Grup școlar industrial. Antrenor de caiac-canoe, absolvent al Școlii Naționale de Antrenori. Sportiv de performanță, specializat în probele de caiac. A început să se inițieze în caiac

la vârsta de 12 ani, sub îndrumarea antrenorului Dorel Popescu. A fost legitimat și a concurat pentru CSS *Alexandria* (1987-1994), având ca antrenori pe Dorel Popescu, Gabriel Poncea și Gabriel Olteiu. Din 1995, a activat la CS *Dinamo*, unde a fost și angajat (antrenori Aurel Alecu și Ivan Patzaichin). A obținut 8 titluri de campion național la juniori și peste 25 la seniori. Selecționat de 2 ori în lotul național de juniori și de 13 ori în cel de seniori (antrenori Benjamin Zabet, Ilie Crinu, Ivan Patzaichin, Ion Bîrlădeanu, Aurel Vernescu, Mihai Țurcaș, Daniel Stoian, Aurel Alecu). Participant la 3 ediții ale CE: 2001 (Milano) – medaliat cu bronz la K4 200m; 2005 (Poznan) – medaliat cu argint la K4 1000m și cu bronz la K4 500m; 2006 (Račice) – medaliat cu argint la K4 500m. Triplu vicecampion mondial în 2001 (Poznan) la K4 500m și în 2003 (Gainesville – Georgia – SUA) la K4 200m și la K4 500m. A participat la JO - 2000 (Sydney) necalificat în fazele superioare și la ediția 2004 (Atena) s-a clasat pe locul al VII-lea în proba K4 1000m. Maestru al Sportului. Decorat cu: Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

BÂRSĂNESCU, CORNELIU - vezi **Personalități**

BETIU, DUMITRU (1958), n. în Hunedoara. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. Și-a început activitatea sportivă în orașul natal. S-a inițiat în domeniul performanței în perioada stagiului militar la CSA *Steaua* (1978-1979), de unde s-a transferat la CS *Dinamo* (antrenor coordonator Radu Huțan). A realizat cele mai bune performanțe la CM de seniori din: 1983 (Tampere) – medalie de bronz în proba de C2 500m, în echipaj cu Fiodor Gurei; 1986 (Montreal) – medalie de argint în proba de C2 10 000m, în echipaj cu Vasile Lehaci. Palmaresul său mai cuprinde numeroase titluri și clasări pe podium la CN și la regatele internaționale. A făcut parte din lotul care a participat la JO din 1984 (Los Angeles) însă nu a concurat fiind rezervă. Maestru al Sportului.

BITULEANU (CIUCUR), MARINA – DANIELA (1966), n. în Timișoara. Absolventă a unor studii militare de specialitate. Activitate profesională în cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență (IGSU). Sportivă de performanță, practicantă a kaiacului. Și-a început activitatea sportivă la secția de kaiac-canoe a CS *Politehnica* Timișoara, începând din 1982. Din 1984 a concurat și pentru CS *Dinamo* București, unde și-a continuat pregătirea sub îndrumarea colectivului de antrenori coordonat de Radu Huțan. Multiplă campioană și medaliată la CN de juniori și seniori. Componentă a loturilor naționale, până în 1992, a participat la numeroase regate internaționale cu rezultate semnificative. A reprezentat kaiacul feminin românesc la CM din 1986 (Montreal), contribuind la obținerea medaliei de bronz, în componența echipajului de K4 500m, iar la ediția din 1989 (Plovdiv) împreună cu Luminița Herțea, a cucerit medalia de argint în dificila probă de K2 5000m. A participat la mai multe ediții ale CB, contribuind la cucerirea medaliilor de aur la edițiile din: 1989 (Zagreb) – K2 500m; 1990 (Ioanina) – K 2 și K4 500m; 1991 (Pitești) – la K2 și K4 500m. După retragerea din activitatea de performanță, a continuat să participe la acțiunile și competițiile interne și internaționale organizate pentru salariații din domeniu. Consiliul local din Giroc i-a acordat titlul de Cetățean de Onoare și Placheta pentru Merite Sportive. Maestră Emerită a Sportului, titlu acordat în 1995.

BÎRLĂDEANU (VULPEȘ), FLORICA (1982), n. în Cornevea, jud. Caraș Severin. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS – Universitatea din Oradea, promoția 2004. Masterat în dreptul privat și al afacerilor. Angajată la Inspectoratul de Poliție – Departamentul Criminalistică, din Brașov. A practicat

kaiacul de performanță, începând din 1996, la CSS din Orșova, sub îndrumarea antrenorului Beniamin Zabet. În perioada 2000-2008, a activat la CS *Dinamo* din București. Multiplă campioană națională, cu 8 titluri la junioare și 24 la senioare. Componentă a loturilor naționale de junioare, tineret (antrenori: Beniamin Zabet și Crinu Ilie) și senioare (antrenori Ivan Patzaichin și Ioan Bîrlădeanu). Datorită valorii sale, a concurat concomitent în competițiile rezervate juniorilor (tineretului) și în cele ale seniorilor. La CE de juniori din anul 2000 (Franța) se clasează pe locurile IV și V, iar la ediția din 2002 (Croatia) pe locul VI. Se remarcă la CE de tineret, din anul 2002 (Croatia), unde obține 3 medalii de argint la K2 500m, K2 1000m și K4 500m, iar în 2005 (Bulgaria) intră în posesia medaliei de bronz la K2 500m. Concurează la CM de seniori din: 2001 (Ungaria) – clasată pe locurile V și VI; 2002 (Spania) – locurile V și VI; 2003 (SUA) – locul V; 2005 (Croatia) – medaliată cu argint la K4 1000m; 2006 (Ungaria) – bronz la K4 500m; 2007 (Germania) – locul IV la K4 1000m. Medaliată la CE de seniori din 2002 (Ungaria) – argint la K4 1000m; 2004 (Polonia) – aur la K4 1000m; 2005 (Polonia) – bronz la K4 1000m; 2006 (Cehia) – 2 medalii de bronz la K4 500 și 1000m; 2007 (Spania) – 2 locuri V; 2008 (Italia) – bronz la K4 1000m. Participantă la JO din 2004 (Atena). În anul 2008, s-a retras din activitatea competițională, an în care s-a căsătorit cu Ioan Bîrlădeanu, fost campion mondial în 1979, președinte al FR de Kaiac-Canoe. Decorată cu medalia *Meritul Sportiv* clasa I (2004). Maestră Emerită a Sportului (2007).

BÎRLĂDEANU, IOAN (1958), n. în Cosmești, jud. Galați. Ofițer MAPN. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al IEFS. Antrenor de kaiac-canoe, absolvent al Școlii de antrenori. Sportiv de performanță specializat în probele de kaiac. A activat la CSS și CS *Dunărea* din Galați (antrenor Ion Gălățeanu 1976), apoi s-a transferat la CSA *Steaua* București (1977-1985, antrenor Nicolae

Navasart). Multiplu campion național. Între 1978-1984 a obținut 10 titluri de campion național, din care 9 la seniori. Component al loturilor naționale. A participat la JO, la 5 ediții ale CM și 6 ediții ale JB. La CM din 1978, cucerește 2 medalii de argint, la K2 500m și K4 1 000m; 1979 (Duisburg) - medalia de aur și titlul mondial la K2 10 000m, medalia de argint la K1 1 000m și locul VIII la K2 500m; 1981 (Nottingham) - 2 medalii de argint la K1 500m, K1 1 000m și una de bronz la K2 10 000m; 1982 (Belgrad) – locul VII la K1 500m și IX la K1 1 000m; 1983 (Tampere) – 2 locuri IV, la K2 1 000m și K2 10 000m. Total medalii la CM: 1 aur, 5 argint, 1 bronz. Participă la JO din 1980 (Moscova), unde obține medalia de bronz la K1 1000m, și locul VI la K2 500m. La JB a contribuit la cucerirea a 15 medalii (6 aur, 8 argint, 1 bronz). După retragerea din activitatea competițională s-a dedicat muncii de antrenor în cadrul secției de kaiac-canoe a Clubului *Steaua*, în perioada 1986-2004 la grupa de kaiac-canoe masculin, între 1997-2004 la kaiac feminin, 1997-2002 și 2004 la grupa de canoe. A făcut parte din colectivele tehnice ale loturilor naționale de juniori și seniori, aducându-și contribuția la obținerea unor medalii la CM, CE. În anul 2005 a fost ales în funcția de președinte al Federației Române de Kaiac-canoe. În mandatul său, până în anul 2009, sportivii de la aceste ramuri de sport, au cucerit 27 de medalii (7-7-13), la CM și CE de seniori și 39 de medalii (12-14-13) la CE de tineret și de juniori. Maestru al Sportului (1978), Maestru Emerit al Sportului (1980). În anul 1994, i s-a acordat titlul de Antrenor Emerit. Pe linie militară a primit Ordinul *Meritul Militar* clasa I. Decorat cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1981) și Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

BOGDAN (FLOCEA), NICOLAE (1987), n. în comuna Ostra, jud. Suceava. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al Facultății de Științe ale Mișcării Sportului și Sănătății, Bacău, promoția 2010. Subofițer MAPN. Sportiv de performanță

specializat în probele de canoe. Și-a început activitatea sportivă la vârsta de 10, la CSS *Orșova* unde a fost legitimat (1997-2005) și s-a pregătit sub îndrumarea colectivului de profesori-antrenori coordonat de prof. Beniamin Zabet. Din anul 2006, a reprezentat în competiții CSA *Steaua*. Multiplu campion național, cu peste 20 de titluri la juniori, tineret și seniori, precum și numeroase clasări pe locurile II și III în CN, la categoriile menționate. Selecționat în loturile reprezentative de juniori (2001-2005), tineret (2006-2007) și seniori (începând din anul 2007). La lotul național și olimpic s-a pregătit cu colective de antrenori coordonate de Ivan Patzaichin. A participat la 2 CM de juniori în 2003 (Komatsu – JPN) fără a se califica în fazele superioare și la ediția din 2005 (Szeged – HUN) unde câștigă medalia de aur la C2 500m și pe cea de bronz la C2 1000m. La CE de juniori din 2004 (Poznan – POL) intră în posesia medaliilor de aur (C4 1000m) și de bronz (C4 500m), iar în 2005 (Plovdiv – BUL) – aur la C2 500m și argint la C4 500m. La CE de tineret din 2006 (Schinias – GRE) se clasează pe locul IV la C2 – 1000m la ediția din 2007 (Belgrad – SRB) devenind vicecampion european de tineret cu echipajul de C4 1000m. În anul 2007, concurează la CM de seniori de la Duisburg – GER, unde intră în posesia medaliei de bronz la C4 500m. Tot o medalie de bronz obține la CE de seniori din 2007 (Pontevedra – ESP) la C4 1000m, iar la ediția din 2008 (Milano – ITA) devine campion european de seniori la C4 500m și se clasează pe locul al IV-lea la C4 200m. Câștigător a 4 titluri balcanice de juniori în anul 2005. În 2008 participă la JO de la Beijing unde se clasează pe locul al IV-lea, la o diferență minimă de medalia de bronz, alături de colegul său Popa Constantin Cipirian, cu care a format cel mai puternic echipaj european și mondial în probele C2 500 și 1000m. Acest cuplu a fost declarat, de către FR de Kaiac-Canoe, cei mai buni sportivi ai anului 2008. După JO, cu ocazia căsătoriei civile, a devenit Nicolae Bogdan, luând numele soției. Maestru al sportului. Prin performanțele sale a îndeplinit normele stabilite pentru acordarea titlului de maestru emerit al sportului.

BORȘAN, ANTONEL (1970), n. în Ivești, jud. Galați. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. A activat la cluburile CS *Dunărea* Galați și CSA *Steaua* București (1990-1999). Campion național la seniori, în 1990 (C4 500m), 1991 (C4 1 000m) și la tineret, 1991 (C1 1 000m). La CM cucerește: 2 medalii de argint, în 1994 (Mexico), la C4 500m și C4 1000m și locul IV la C4 200m; 1995 (Duisburg), titlul de campion mondial, la C4 1 000 m și 2 medalii de argint la C4 500m, C2 1 000m și locul V la C4 200m; 1997 (Dartmouth) aur la C4 1 000m, argint la C4 500m și locul IX la C4 200m; 1998 (Szeged) locul VII la C4 1000m. La JO de la Atlanta (1996), obține medalia de argint la C2 1 000m. În 1997, la CE, la Plovdiv (Bulgaria), reluate după o întrerupere de 28 de ani, cucerește titlul de campion continental (C4 1 000m) și 2 medalii de argint (C4 500m și C2 1 000m). Maestru Emerit al Sportului (1997).

BOTEZ, EUGEN .Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. A fost legitimat la CS *Dinamo* București (antrenor Radu Huțan). Campion și medaliat la CN de juniori și seniori, a reprezentat kaiacul românesc la numeroase regate internaționale, la CE de juniori și seniori, precum și la CM de seniori. La CE de juniori din 1967 (Kartstad) cucerește 2 medalii de aur la K2 500m (prima medalie de aur la CE de juniori) și la K4 500m. Specializat în proba de ștafetă K1 4x500m, contribuie la cucerirea medaliilor de argint la CE din 1969 (Moscova), la CM din 1970 (Copenhaga) și la ediția din 1971(Belgrad). Maestru al Sportului.

BREAZU, MARIAN – COSTIN .Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. A fost legitimat la CSS *Triumf* București. În perioada de juniorat, până în 1997, a activat cu dublă legitimare CSS *Triumf* – CSA *Steaua*. Campion național și medaliat la CN de juniori și tineret. A făcut parte din noua promoție de canoști, care a reprezentat

cu rezultate deosebite această ramură la CE de juniori din 1996 (Poznan) – 2 medalii de aur la C4 500m și 1000m, precum și o medalie de argint la C2 1000m. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii: Mihai Țurcaș, Sidor Lifere, Dorel Dima și Beniamin Zabet. Continuarea afirmării sale la nivelul seniorilor s-a lovit de valoarea de excepție a unui mare număr de canoști care au dominat competițiile internaționale. Prin performanțele sale și-a îndeplinit normele de acordare a titlului de maestru al sportului

CALABICIOV, VICOL (1942), n. în Mila 23, jud. Tulcea. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. A activat la CS *Dinamo* București (antrenor coordonator Radu Huțan). Multiplu campion național și medaliat la diferite regate

internaționale. Campion mondial în 1966, la Berlin (C2 1 000m); medalie de bronz la CM 1971, la Belgrad (C2 10 000m). Vicecampion european în 1969, la Moscova (C2 1 000m). Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu: Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1966).

CALENIC, ANTON (1943), n. în Chilia Veche, jud. Tulcea. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaid. A activat la CS *Dinamo* București (antrenor coordonator Radu Huțanu). Multiplu campion național, medaliat la CN. Component al

lotului național, medaliat la diferite regate internaționale. Campion mondial în 1966, la Berlin (K4 1 000m). Campion european (K4 1 000m) și medaliat cu argint la CE din 1967 de la Duisburg (K4 10 000m). Vicecampion olimpic 1968-Mexico (K4 1 000m). Maestru Emerit al Sportului.

CAPUSTA, PETRE (1957), n. în Sarichioi, jud. Tulcea. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. A activat la *Danubiu* Tulcea și *Dinamo* București (antrenor coordonator Radu Huțan). Multiplu campion național, medaliat la CN. Medaliat la

diferite regate internaționale. Campion mondial în 1979 la Duisburg (C2 500 m) tot cu Ivan Patzaichin. Vicecampion olimpic în echipaj cu Ivan Patzaichin la C2 500m, în 1980 (Moscova). Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a (1981).

CEAȘU, ALEXANDRU - BOGDAN (1980), n. în București. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaid. Campion național și medaliat la CN de juniori, tineret și seniori. Component al loturilor naționale, a reprezentat cu rezultate deosebite

kaiacul românesc la CM din 2003 (Georgia – SUA) unde a cucerit 2 medalii de argint la K4 200 și 500m. În anul 2007 a participat la CM de la Duisburg (clasat pe locurile V la K4 500m și VI la K4 200m) și la CE de la Pontevedra (locul IV la K4 500m). Participant la JO din 2004 (Atena) unde s-a clasat pe locul al VII-lea la K4 1000m. Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu Medalia *Meritul Sportiv* clasa I, în anul 2004.

CHIRILĂ, IOSIF (1983), n. în Babadag, jud. Tulcea. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al Facultății de Științe ale Mișcării, Sportului și Sănătății, din cadrul Universității Bacău, promoția 2007. Sportiv de performanță, specializat în probele de

canoe. A început să se inițieze în acest sport la

vârsta de 12 ani, la îndemnul tatălui său, fiind selecționat de CS *Farul* din Constanța (antrenor Ștefan Aftenie). În perioada 1999-2004, a reprezentat în competiții CS *Farul*, 2005 CS *Dinamo*, iar din 2006 s-a transferat la CSA *Steaua*. La CN de juniori 2 și 1 (1999-2001) s-a clasat de două ori pe locul al II-lea și de trei ori pe locul al III-lea. Participările la CN de tineret și seniori, din perioada 2002-2008 s-au soldat cu 25 de clasări pe locurile I-III (11 locuri I, 13 locuri II și un loc III). Component al loturilor naționale de juniori, tineret și seniori, a participat, în perioada 2001-2009, la un CM de juniori, un CE de tineret, 4 CM și 4 CE de seniori contribuind la obținerea unor rezultate deosebite (15 medalii din care 6 de aur, câte 5 de argint și 4 de bronz), în special în proba de canoe C2 500m, alături de colegul său Andrei Cuculici. La CM de juniori din 2001 (Curitiba) – medalie de aur (C4 500m), argint (C4 1000m) și bronz (C2 500m), iar la CE de tineret din 2004 (Poznan) – 2 medalii de aur (C2 500m și C4 500m) și argint (C4 1000m). La CM de seniori a obținut următoarele performanțe: 2005 (Zagreb) – medalie de aur (C4 500m); 2006 (Szeged) – locul VII (C2 500m) și VIII (C2 1000m); 2007 (Duisburg) – medalie de aur (C4 1000m) și argint (C2 500m); 2009 (Dartmouth-CAN) – medalie de bronz (C4 200m). Rezultate la CE de seniori: 2004 (Poznan) – argint C4 1000m; 2005 (Poznan) – medalie de aur (C4 500m), 2 locuri V (C2 1000m și C4 200m); 2006 (Račice-CZE) – medalie de bronz (C2 500m), 2 locuri VI (C2 1000m și C4 200m); 2007 (Pontevedra-ESP) – medalie de bronz (C4 1000m), locul V (C4 200m); 2008 (Milano) – medalie de argint (C4 1000m) și locul IV (C4 200m). Participant la JO din 2008 (Beijing) s-a clasat pe locul al VI-lea în proba de C2 500m. La CS *Dinamo* și la lotul național l-a avut ca antrenor coordonator pe Ivan Patzaichin. Maestru și Maestru Emerit al Sportului.

CICHI (GHEORGHE -VIȘEVAN), VICTORIA (1939), n. în București. Sportivă de performanță, specializată în probele de kaiac. Antrenoare de kaiac-canoe, absolventă a Școlii postliceale de

antrenori (1975). Începe practicarea kaiacului în 1954 la Clubul *Locomotiva/Rapid* București, avându-l antrenor pe Vasile Ruja. Cucerește un titlu național în 1955 la juniori, iar în 1956 un alt titlu, la seniori, la kaiac dublu 500m. Din 1957, până în 1969, activează în cadrul secției de kaiac-canoe a Clubului CCA/*Steaua*, sub conducerea antrenorului Nicolae Navasart. Obține 12 noi titluri naționale la kaiac simplu, dublu și 4, pe 500 m, fond 10 000m și slalom. A fost selecționată în lotul național în 1962, timp de 9 ani participând la numeroase regate internaționale, unde s-a clasat pe locurile II și III la Poznan, Grünau, URSS, Cehoslovacia. Participă la CE din 1965 (București), unde se clasează pe locul al VI-lea la kaiacul de 4. Se retrage din activitatea competițională în 1972, dedicându-se muncii de antrenor. În această calitate a activat la CS *Rapid* (1972-1975), ocupându-se de echipele de juniori și seniori, băieți și fete. Maestră a Sportului (1967).

CIUR, CLAUDIU-PETRU (1980), n. în Alba-Iulia, jud. Alba. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al FEFS din cadrul universității din Oradea. Angajat al CS *Dinamo*. Sportiv de performanță specializat în probele de canoe. A început să se inițieze în această ramură de sport la 14 ani, la CSȘ Orșova, sub îndrumarea colectivului de profesori-antrenori, coordonat de prof. Beniamin Zabet. A fost legitimat la CSȘ Orșova (1994-1998), dublă legitimare CSȘ Orșova/ CSA *Steaua* (1998-1999) și la CS *Dinamo* București (2000-2003). A obținut 5 titluri de campion național la juniori, 4 la tineret și 4 la seniori, precum și numeroase clasări pe locurile II și III. Component al loturilor naționale de juniori, tineret și seniori, unde s-a pregătit cu colective de tehnicieni coordonate de antrenorii Beniamin Zabet la juniori și Ivan Patzaichin la seniori. Debutază la CE de juniori, în 1998 (Nyköping – SWE) cu medalie de argint la C2 1000m, bronz la C4 1000m și cu locul al

IV-lea la C4 500m. La CE de tineret, din 2002 (Zagreb), cucerește medalia de argint la C4 500m. Participant la CM de seniori, din 2003 (Georgia – SUA), se clasează pe locul al IV-lea la C4 1000m. După CM din 2003, hotărăște să rămână în America. Se angajează la o firmă de construcții din Atlanta, iar după un an, își începe propria sa afacere în domeniul construcțiilor vizând *remodelările interioare*. În 2006, revine, în sportul de performanță la clubul *Lanier Canoe and Kayak* din Atlanta. În 2007, după o pregătire intensă, câștigă toate competițiile la care a concurat. Devine antrenor la acest club, reușind să obțină cu grupa sa rezultate deosebite, pe baza cărora, în 2009, este declarat antrenorul anului în canoa americană. După această recunoaștere, este angajat ca antrenor coordonator al lotului național de canoe al Statelor Unite ale Americii, rămânând, în continuare, și antrenor la club. În cadrul lunilor mai-iunie 2010, lotul American, avându-l coordonator pe Claudiu Ciur, s-a pregătit timp de 5 săptămâni la Snagov. Cu această ocazie, un designer român a confecționat pentru sportivii americani 20 de seturi de echipament de antrenament, de concurs și ținute de prezentare. Este și un merit al Școlii românești de kaid-canoe că a pregătit asemenea sportivi și tehnicieni care o reprezintă cu succes, la cel mai înalt nivel, pe plan internațional. Maestru al Sportului.

CIURESCU, ALINA (1982), n. în Sebeș, jud. Alba. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS, din cadrul Universității Bacău. Subofițer MAI. Sportivă de performanță, specializată în probele de kaid. Și-a început activitatea sportivă la CSS Orșova, în 1996, sub îndrumarea colectivului de profesori-antrenori, coordonat de prof. Benjamin Zabet. Din anul 2000, a activat la CS *Dinamo* București. Multiplă campioană națională la juniori (6 titluri), tineret (4) și seniori (16). Componentă a loturilor naționale (1998-2004), unde s-a pregătit cu antrenorii Ivan Patzaichin și Florin Scoică. A participat la CE concomitent la categoriile tineret și seniori obținând următoarele rezultate: 2002 – CE pentru

tineret (Zagreb) – medaliată cu argint la K4 500m; 2002 – CE pentru seniori (Szeged) – medaliată cu argint la K4 500m; 2004 – CE pentru tineret (Poznan) – clasată pe locul al V-lea la K4 500m; 2004 CE pentru seniori (Poznan) – medaliată cu aur la K4 1000m și clasări pe locurile V (K4 200m), VII (K4 500m), IX (K2 200m). Maestră al Sportului (2003).

COMANDAȘU, MIHAI .Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. Și-a început activitatea sportivă la CSM Pitești, până în anul 2001, când s-a transferat la CSA *Steaua*. Campion național și medaliat la CN de juniori și tineret (5 titluri în perioada 2001-2004) și la seniori (2 titluri în 2002 și 2003). Component al loturilor naționale de juniori și tineret. S-a remarcat în mod deosebit la CM de juniori din 1999 (Zagreb) unde a cucerit 3 medalii de aur în probele C2 și C4 500m și la C2 1000m. Contribuie la realizarea unei performanțe deosebite și la CE de tineret din 2002 (Zagreb) unde se obține medalia de aur la C4 1000m și locul V la C2 500m. Maestru al Sportului.

CONDRAT, PETRE (1981), n. în Carcaliu, jud. Tulcea. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al FEFS, din Universitatea Bacău. Angajat la MAPN. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. Și-a început activitatea la CSS și CSM *Danubiu* Tulcea, în anul 1995, unde au activat ca antrenori Igor Lipalit, Grigore Ștefanov și Jeni Bondar. A reprezentat în competiții CSM *Danubiu* în perioada 1995-1998, cu dublă legitimare la juniori CSM *Danubiu* - CSA *Steaua* (1998-2000), CSA *Steaua* București (2000-2005). Multiplu campion și vicecampion național de juniori și seniori. În perioada 1998-2004, a obținut 11 titluri de campion național, dintre care 6 la seniori. Component al loturilor naționale de juniori, tineret și seniori (antrenor coordonator Ivan Patzaichin).

Participant la CE de juniori din 1998 (Nyköping – SWE) cu medalie de argint la C2 1000m și bronz la C4 1000m, precum și la CM de juniori din 1999 (Zagreb) cu 3 medalii de aur la C2 500m, C4 500m și C2 1000m. Realizează o participare de prestigiu la CE din anul 2004 (Poznan) cucerind titlurile de campion european la tineret la C4 500m și argint C4 1 000m. La CE de seniori obține următoarele performanțe: 2004 (Poznan) aur -C4 500, argint C4 1000m; 2005 (Poznan), medalie de bronz C4 1000m și se clasează pe locurile V la C2 500m și pe VI la C2 200m. Contribuie la obținerea unor performanțe deosebite la CM din: 2002 (Sevilla) – bronz la C4 200m și locul IV la C4 1 000m; 2003 (Georgia – SUA) – medalie de aur la C4 500m, bronz la C4 200m și locul IV la C4 1 000m; 2005 (Zagreb) – medalie de argint la C4 1 000m. Prin performanțele sale, a îndeplinit normele pentru acordarea titlului de Maestru Emerit al Sportului.

CONSTANTIN (BUHAEV, ORLOV), AGAFIA (1955), n. în Mila 23, jud. Tulcea. Sportivă de performanță, specializată în probele de kaiac. A activat, din 1970, la AS Pescarul Tulcea, de unde s-a transferat la Clubul *Steaua* București (1975-

1986), sub îndrumarea antrenorilor Maria Nvasart și Alexandru Skurka. Multiplă campioană națională, cu 22 de titluri obținute în kaiacul de simplu, dublu și 4, pe 500m și în probele de fond. Participantă la 3 ediții ale JO de vară în: 1976 (Montreal) – locul al IV-lea la K2 500m; 1980 (Moscova) – locul al IV-lea la aceeași probă; 1984 (Los Angeles) – medalie de aur și titlul de campioană olimpică la K4 500 m și locul al IV-lea la K2 500m. A concurat la 9 ediții ale CM, obținând următoarele rezultate: 1974 (Mexico) - medalie de bronz la K4 - 500 m; 1975 (Belgrad) - locul al V-lea la K4 500m; 1977 (Sofia) - medalie de argint la K2 500m și locul al IV-lea la K4 500m; 1978 (Belgrad) – 2

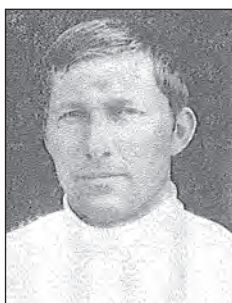
medalii de bronz la K2 500m și K4 500m; 1979 (Duisburg) – medalie de argint la K2 500m și de bronz la K4 500m; 1981 (Nottingham) – medalie de bronz la K2 500m, locul al IV-lea la K1 500m și al V-lea la K4 500m; 1982 (Belgrad) – locul al IV-lea la K2 500m, al VI-lea K4 500m și al VII-lea la K1 500m; 1983 (Tampere) – medalie de bronz la K4 500m și locul al V-lea K2 500m; 1985 (Mechelen) – locul al V-lea la K4 500m și al VI-lea la K2 500m. După retragerea din activitatea competițională, s-a dedicat muncii de antrenore la CSA *Steaua*, începând din 1998 la grupa de kaiac fete. A făcut parte din colectivele tehnice care au pregătit loturile naționale de kaiac feminin, contribuind la obținerea unor performanțe de prestigiu, la competițiile internaționale oficiale. Maestră Emerită a Sportului (1981). Decorată cu: Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1976); Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1981); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

CONSTANTIN, IONEL (1963), n. în Brăila. Ofițer în Serviciul de Protecție și Pază. Și-a început activitatea la AS *Portul* Brăila, de unde s-a transferat la Clubul *Steaua* București, unde a activat în perioada (1981–1990) ca sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. În inter-

valul 1982-1989 a obținut 25 titluri de campion național din care 20 la seniori și 5 la tineret, cu diferite echipaje. Component al loturilor naționale, a participat la o ediție JO, la 6 ediții ale CM, la JMU, JB, Spartachiada Militară de vară și la o ediție a CE de juniori, precum și la numeroase regate internaționale. La JO din 1984 (Los Angeles) se clasează pe locul al IV-lea la K4 1 000m. La CM a obținut următoarele rezultate: 1983 ((Tampere) – medalie de aur la K4 1 000m; 1985 (Mechelen) – locul al V-lea la K4 10 000m, al VI-lea la K4 500m și la K2 10 000m și al VII-lea K4 1 000m; 1986 (Montreal) - medalie de argint la K4 10 000m, locurile al VI-lea la K4 500m și al VII-lea la K4 1000m; 1987 (Duisburg) – locul al VI-lea la K4 10 000m, al VIII-lea la K4 1 000m; 1989 (Plovdiv) – locul al IV-lea la K4

10 000m și al VII-lea la K4 500m; 1990 (Poznan) – locul al IV-lea la K4 1 000m, al V-lea la K4 500m și al VII-lea la K4 1 000m. La CE de juniori 1981 (Plovdiv) – medalie de argint la K2 1 000m și locul al IV-lea la K2 500m. Cucerește 2 medalii de bronz la JMU 1987 la K4 500m și K4 1 000m precum și 3 medalii de bronz la Spartachiada Militară de vară din 1989. Participă la 6 ediții ale JB (1983 – 1990) la care obține 17 medalii (11-5-1). Din anul 2010 a fost încadrat ca antrenor federal la FRKC. Maestru al Sportului. Maestru Emerit al Sportului (1984).

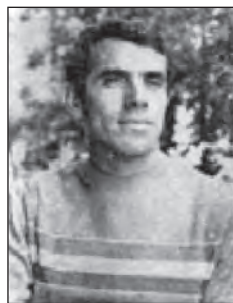
CONȚOLENCO, ANDREI

(1938), n. în Caraorman, jud. Tulcea. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. A activat la Clubul *Steaua* București (1959-1973), sub îndrumarea antrenorului Nicolae Navasart, cu 13 titluri de campion. Component al

loturilor naționale, a participat la numeroase regate internaționale și competiții oficiale. La cele 5 ediții ale CE la care a participat obține 5 medalii (3-1-1), astfel: 1961 (Poznan) – medalie de aur la K2 500m; 1963 (Jajce) – medalie de argint la K4 1 000m; 1965 (București) – medalie de aur la K4 1000m și locurile IV la K1 500m și K1 1000m; 1967 (Duisburg) – medalie de aur la K1 4x500m și bronz la K2 500m; 1969 (Moscova) – locul al VII-lea la K2 1 000m. La CM: 1963 (Jajce) desfășurate concomitent cu CE – intră în posesia medaliei de argint la K4 1 000m; iar la ediția din 1966 (Berlin) – se clasează pe locul al XIII-lea la K2 10 000m. Participă la JO din 1968 (Mexico) – unde se clasează pe locul al VII-lea la K1 1000m. Maestru al Sportului. Maestru Emerit al Sportului (1963). Decorat cu: *Ordinul Muncii* clasa a III-a (1963).

COSTACHE, CĂTĂLIN (1987), n. Sportiv de performanță specializat în probele de canoe, cu performanțe deosebite pe plan internațional. Și-a început activitatea de performanță la CS *Farul* din Constanța, până în anul 2008, când s-a transferat la CS *Dinamo* București. O perioadă, înainte de acest

transfer, a funcționat dubla legitimare, între cele două cluburi. Multiplu campion și medaliat la CN de juniori, tineret și seniori. Component al loturilor naționale pentru toate categoriile de vârstă. Și-a înscris în palmares un bilanț remarcabil la CE de juniori, din 2005 (Plovdiv) unde cucerește 2 medalii de aur în probe individuale la C1 500m și 1000m și o medalie de argint la C4 500m, iar la CM de juniori, desfășurate tot în anul 2005 la Szeged, obține medalia de argint la C1 1000m și de bronz la C1 500m. La CB de juniori, din 2005, se remarcă pentru cele 4 medalii de aur la C1 500 și 1000m, C4 pe cele două distanțe. În continuare concurează la categoria tineret, la CE din 2006 (Schinias) – medalie de argint la C4 1000m; 2007 (Belgrad) – medalie de argint la C4 1000m și de bronz la C4 500m; 2008 (Szeged) – medalie de aur la C4 1000m, clasări pe locurile IV (C4 500m) și V (C2 500m). La CE de seniori obține următoarele performanțe: 2008 (Milano) – medalie de aur la C4 500m și de argint la C4 1000m, locul VI la C2 200m; 2009 Brandenburg clasări pe locurile V la C2 1000m și VII la C4 200m. În anul 2009, la Dartmouth (CAN) la CM de seniori intră în posesia medaliei de bronz la C4 1000m și se clasează pe locul al V-lea la C4 200m. În componența echipajului C4 1000m, se clasează pe locul al II-lea în concursul de Cupă Mondială din anul 2007. Prin performanțele obținute, a îndeplinit norma de acordare a titlurilor de Maestru și Maestru Emerit al Sportului.

COȘNIȚĂ, COSTEL (1943),

n. în Galați. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. Începe să practice kaiacul la Galați, în 1962, apoi se transferă la Clubul *Steaua* București (1964-1976), sub îndrumarea lui Nicolae Navasart. În perioada 1965-1976, a

obținut 17 titluri de campion național, pe diferite echipaje de kaiac, pe distanțele de 1000, 10 000 și 20 000m. Participant la JO 1972 (München) se clasează pe locul al V-lea în proba de K2 1000m. Prezent la 5 ediții ale CM, realizează următoarele

performanțe: 1966 (Berlin) – locul al XIII-lea la K2 10000m; 1970 (Copenhaga) – medalie de bronz la K2 10000m; 1971 (Belgrad) – medalie de aur la K4 10000m și de bronz la K2 1000m; 1973 (Tampere) – medalie de bronz la K4 10000m și locul al IV-lea la K4 1000m; 1975 (Belgrad) – medalie de argint la K4 10000m. La CE din 1965 (București) se clasează pe locul al VI-lea la K4 10000m, iar la ediția din 1967 (Duisburg) cucerește medalie de argint la K4 10000m și pe cea de bronz la K2 500m. Maestru al Sportului (1965). Maestru Emerit al Sportului (1971).

COVALIOV, CHINDIN (1944), n. în Periprava, jud. Tulcea. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. Legitimat la Clubul *Dinamo* București, sub îndrumarea antrenorului Radu Huțan. Multiplu campion național și medaliat la CN. Component al

loturilor naționale. La CE din anul 1967 (Duisburg), contribuie la cucerire medalie de aur și a titlului campion european în proba de K4 1000m. Maestru al Sportului.

COVALIOV, SERGHEI (1944-2011), n. în Mila 23, jud. Tulcea. A activat ca ofițer în cadrul MAI. Antrenor de kaiac-canoe. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. A activat la CS *Dinamo* București sub îndrumarea antrenorului Radu Huțan. Multiplu campion național. Campion olimpic 1968

(Mexico) - C2 1000m și vicecampion olimpic în 1972 (München), ambele în echipaj cu Ivan Patzaichin în proba de - C2 1000m. Dublu campion mondial în 1966 (Berlin) în echipaj cu Vicol Calabiciov și în 1970 (Copenhaga) în echipaj cu Ivan Patzaichin la C2 1000 m. Vicecampion mondial la C2 1000m (cu Ivan Patzaichin) și medalie de bronz C2 10 000m (cu Vicol Calabiciov) ambele la CM

din 1971 (Belgrad). A obținut - medalie de bronz la CE din 1965 (București) la C2 10000m (cu Lavrente Calinov), și medalie de aur în 1969 (Moscova) la C2 1000m (cu Ivan Patzaichin). După retragerea din activitatea competițională, a activat ca antrenor. Maestru al Sportului și Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu: Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1966); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (1968); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a (1973); Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de Cavaler (2001); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2008).

CUCULICI, ANDREI (1983), n. în Babadag, jud. Tulcea. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al Facultății de Științe ale Mișcării, Sportului și Sănătății, din cadrul Universității Bacău, promoția 2008. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. A

început să se inițieze în acest sport la vârsta de 13 ani la CSM *Danubiu* Tulcea, unde au activat ca antrenori Igor Lipalit și Grigore Ștefanov. A reprezentat în competiții CSM *Danubiu* Tulcea (1999-2001) și CS *Dinamo*, unde s-a transferat, din anul 2002. La CN de juniori a obținut 4 titluri de campion și 2 clasări pe locul al II-lea (1999-2001), iar la cele de tineret – 4 titluri, 4 clasări pe locul al II-lea și 1 clasare pe locul al III-lea (2002-2005), la CN de seniori – 18 titluri, 1 loc II și 2 locuri III (2001-2008). Component al loturilor naționale de juniori, tineret și seniori, a participat, în perioada 2000-2009 la 1 CE de juniori, 1 CM de juniori, 2 CE de tineret, 4 CM și 5 CE de seniori, unde a obținut 15 medalii (5 de aur, 6 de argint și 4 de bronz). La CE de juniori din 2000 (Boulogne – Sur–Mer) – medalie de aur (C4 1000m) și locul VII (C1 1000m), iar la CM de juniori din 2001 (Curitiba) – medalie de aur (C4 500m) și 2 medalii de argint (C2 și C4 1000m). Participă la două CE de tineret în 2004 (Poznan) – 2 medalii de aur (C2 și C4 500m), argint (C4 1000m) și locul V (C2 1000m) și la ediția din 2005 (Plovdiv) – medalie de bronz (C2 1000m) și locul VII (C4 500m). La CM

de seniori realizează următoarele rezultate: 2003 (Georgia – SUA) locul IV (C4 1000m); 2006 (Szeged) – locul VII (C2 500m) și VIII (C2 1000m); 2007 (Duisburg) – medalie de aur (C4 1000m) și argint (C2 500m); 2009 (Dartmouth – CAN) – medalie de bronz (C4 200m). Performanțe obținute la CE de seniori: 2004 (Poznan) – medalie de argint (C4 1000m); 2006 (Račice – CZE) – medalie de bronz (C2 500m), 2 locuri VI (C4 200m și C2 1000m); 2007 (Pontevedra – ESP) – medalie de bronz (C4 1000m), locul V (C4 200m), locul VIII (C2 500m); 2008 (Milano) – medalie de argint (C4 1000m), locul IV (C4 200m). Participant la JO din 2008 (Beijing), unde s-a clasat pe locul al VI-lea, în proba de C2 500m. La lotul național s-a pregătit sub îndrumarea antrenorului Ivan Patzaichin. Maestru și Maestru Emerit al Sportului.

CURUZAN, CORNELI-VASILE (1974), n. în Babadag, jud. Tulcea. Angajat al MAPN. Sportiv de performanță, specializat în probele de caiac. Și-a început activitatea sportivă în unitățile din municipiul Tulcea. Din anul 1993, a reprezentat în competiții CSA *Steaua*. A

obținut 27 de titluri de campion național și numeroase clasări pe locurile II și III la CN de tineret și seniori. Component al lotului național de seniori, a participat la 5 CE, 6 CM și 2 ediții ale JO. Performanțe realizate la CE: 1997 (Plovdiv) – locul VII la K4 1000m; 1999 (Zagreb) – medalie de bronz la K4 500m și locul IV la K4 1000m; 2001 (Milano) – medalie de bronz la K4 200m și locul IV la K4 500m; 2002 (Szeged) – locul VI la K4 500m și la K4 200m; 2004 (Poznan) – două locuri IV la K4 500m și K4 1000m. La CM a înregistrat următoarele rezultate: 1997 (Dartmouth) – locul IX la K4 500m; 1998 (Szeged) – calificat până în semifinale; 1999 (Milano) – medalie de bronz la K4 1000m și locul V la K4 500m; 2001 (Poznan) – medalie de argint la K4 500m și locurile IV la K4 200m și V la K4 1000m; 2002 (Sevilla) – locurile IV la K4 500m și VI la K4 200m; 2003 (Georgia – SUA)

– două medalii de argint la K4 200m și K4 500m. Participant la JO din 2000 (Sydney) – calificat până în semifinale și la ediția din 2004 (Atena) – locul VII la K4 1000m. La JB din 2002 și 2004 a obținut 3 medalii (1-1-1). Medaliat cu bronz la Cupa Mondială. Maestru al Sportului (1997) și Maestru Emerit al Sportului (1999). Decorat cu Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

DANILOV, GHEORGHE (1948), n. în Dunăvățu de Jos, jud. Tulcea. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe, provenit din pepiniera structurilor organizatorice ale județului Tulcea. A activat la Clubul *Steaua* București (1969-1979). Multiplu campion național

cu 10 titluri obținute (9 la seniori în perioada 1971-1977, 1 la juniori 1967). La CM din 1971 (Belgrad) aur la C2 500m cu Gheorghe Simionov; 1973 (Tampere) aur la C2 1 000m cu Gheorghe Simionov și argint la C2 500m; 1974 (Mexico) argint la C2 500m; 1975 (Belgrad) medalie de argint la C2 1000m și locul al IV-lea la C2 500m. Participant la JO din 1976 (Montreal) cucerește medalia de argint în proba de C2 1000m cu Gheorghe Simionov și se clasează pe locul al IV-lea la C2 500m. La JB obține: 2 medalii de aur și 1 de argint (1976, 1977). Maestru al Sportului (1971) și Maestru Emerit al Sportului (1971). Decorat cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a (1976).

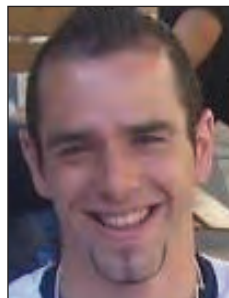
DÎBA, VASILE (1954), n. în Jurilovca, jud. Tulcea. Ofițer MAI. Sportiv de performanță, specializat în probele de caiac. A activat la CS *Danubiu* Tulcea și CS *Dinamo* București. Descoperit și îndrumat de antrenorul emerit Igor Lipalit din Tulcea, din 1973 se pregătește

cu antrenorul emerit Radu Huțan, la Clubul *Dinamo*. Multiplu campion național. Debutază la CE de juniori, în 1971, unde obține 2 medalii de argint (K2

500m și K4 500m). Participă la 5 ediții ale CM, la 4 dintre acestea cucerind 7 medalii, din care 5 de aur, precum și la 2 ediții ale JO, unde reușește să câștige 4 medalii, din care una de aur. Cucerește 5 titluri de campion mondial: în 1974 (Mexic) - la K1 500m, K1 4x500m; 1977 (Pancearevo) - la K1 500 m și K1 1000m; 1978 (Belgrad) la K1 500m. La CM mai obține 2 medalii de argint în 1975 (Belgrad) la K1 500m și K1 4x500m. La JO din 1976 (Montreal), își înscrie numele pe lista campionilor olimpici la K1 500m, performanță careia i se adaugă și o medalie de bronz în proba de K1 1000m. La ediția din 1980 a JO, de la Moscova, câștigă medaliiile de argint la K4 1000 m și de bronz la K1 500m. În competițiile oficiale a obținut 2 medalii de argint la juniori și 9 medalii la JO și CM de seniori (6 de aur, 2 de argint și 1 de bronz). Prin medalia de aur cucerită în 1976 la JO, rămâne în istoria sportului ca fiind primul campion olimpic al României la kaiac. Maestru al Sportului. Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu: *Ordinul Muncii* clasa I (1976); *Ordinul Meritul Sportiv* clasa a II- a (1981) și *Ordinul Meritul Sportiv* clasa I (2004).

DRAGULSCHI, ION (1950), n. Sportiv de performanță specializat în probele de kaiac. A fost legitimat la CSA *Steaua*, în perioada 1968 – 1979 unde s-a pregătit sub îndrumarea unui colectiv de antrenori coordonat de Nicolae Navasart. Multiplu campion național - 2 titluri la juniori (1968-1969) și 9 la seniori (1969-1978). Component al loturilor naționale de juniori și seniori. A debutat la CE de juniori din 1969 (Moscova) unde s-a clasat pe locul al VI-lea la K1 500m. Participant la 6 ediții ale CM, a obținut următoarele rezultate: 1971 (Belgrad) – clasat pe locul al VII-lea (K2 500m); 1973 ((Tampere) – medaliat cu argint la K2 1000m și cu bronz la K2 500m; 1974 (Mexico) – locul V (K2 500m); 1975 (Belgrad) – medaliat cu argint la K1 4x500m; 1977 (Sofia) – medaliat cu argint la K4 500m; 1978 (Belgrad) – locul VIII (K4 500m). Participant la JO din 1972 (München) unde s-a calificat până în semi-finale. În competițiile internaționale a mai obținut o medalie de aur și una de argint la CB din 1977 și 1978. Maestru al Sportului (1973). Maestru Emerit

al Sportului (1975). Decorat cu *Ordinul Meritul Sportiv* clasa a III-a (2004).

DUMITRESCU, LAZĂR-LIVIU-ALEXANDRU (1988), n. în com. Ștefești, jud. Prahova. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al Facultății de Științe ale Mișcării, Sportului și Sănătății din cadrul Universității din Bacău. Subofițer MAI, cu activitate la CS *Dinamo*.

Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. Și-a început activitatea sportivă în anul 2000, sub îndrumarea colectivului de profesori de la CSS Orșova (coordonator prof. Beniamin Zabet). A fost legitimat la CSS Orșova (2000-2005), iar din 2005 și-a continuat activitatea la CS *Dinamo* București, unde a fost transferat de către Ivan Patzaichin. Multiplu campion național de juniori, tineret și seniori. Component al loturilor naționale, s-a remarcat prin performanțe deosebite la CE și CM de juniori și tineret, desfășurate în perioada 2005-2009, iar din 2009 și la cele de seniori. La lotul național de juniori l-a avut ca antrenor pe Constantin Popan, la tineret pe Florin Popescu, iar la seniori pe Igor Lipalit și Florin Popescu. Se remarcă la CM de juniori, din 2005 (Szeged) unde intră în posesia medalieiilor de aur, la C2 500m și de bronz la C2 1000m. Tot în anul 2005, obține medalia de aur la C2 500m, la CE de juniori de la Plovdiv și medaliiile de argint la C1 500m și de bronz la C2 500m, la ediția din 2006, de la Schinias. Rezultatele obținute la CE de tineret: 2007 (Belgrad) – medaliiile de argint (C4 1000m) și de bronz (C4 500m); 2008 (Szeged)- medalie de aur (C4 1000m), locurile IV (C4 500m) și VIII (C1 1000m); 2009 (Poznan)- două medalii de aur, în probele C4 500 și 1000m. La CE de seniori din 2009 (Brandenburg) se clasează pe locurile V (C2 1000m) și VII (C4 200m). Realizează performanțe remarcabile, în anul 2010 la CE de seniori de la Trasona (ESP) cu medalii de aur (C2 500 m) și bronz (C2 1000m) și în mod deosebit la CM (Poznan), unde cucerește două titluri de campion mondial, alături de coechipierul său Victor Mihalachi, în probele de C2

500 și 1000m, dublă cu aur realizată după Vasile Dîba (1977) și Aurel Macarencu (1986). Tot în anul 2010, cucerește trei medalii de aur, în probele de C2 200, 500 și 1000m, la Campionatul Mondial Universitar, de la Poznan. Pentru realizările sale, i s-a acordat titlul de Cetățean de onoare al comunei Ștefești. Maestru al Sportului. Prin performanțele sale, a îndeplinit normele stabilite pentru acordarea titlului de Maestru Emerit al Sportului.

DUMITRU, VIORICA (1946), n. în București. Sportivă de performanță, specializată în probele de kaid. A activat la CSSȘ *Triumf* și la Clubul *Dinamo* București (antrenor Radu Huțan). Multiplă campioană națională. A participat la peste 30 de regate internaționale, obținând numeroase medalii. La CB a câștigat 8 medalii. La CM din 1973 (Tampere), cucerește primele medalii pentru kaidul feminin românesc, 2 de bronz în probele K1 500m și K4 500m. La CM din 1974 (Mexico) obține o medalie de argint la K2 500m (cu Nichiforov Maria) și una de bronz la K4 500m. Participă la CE din 1967 (Duisburg), unde cucerește medalia de argint la K2 500m (cu Serghei Valentina). La JO din 1968 (Mexico) intră în posesia medalia de bronz la K1 500m și se clasează pe locul IV la K2 500m, iar la ediția din 1972 (München) obține o nouă medalie de bronz, la K2 500m. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu: Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1968); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1968) și Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1973).

EȘANU, NICUȘOR (1954), n. în București. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaid. A activat la Clubul *Steaua* București (1973-1983), antrenor coordonator Nicolae Navasart. E situat printre cei mai valoroși sportivi ai clubului *Steaua*. Multiplu campion

național cu 8 titluri obținute în perioada 1975-1982. La cele 7 ediții ale CM la care a participat a obținut 6 medalii (1 aur, 3 argint, 2 bronz) astfel: 1974 (Mexico) – locul IV la K1 10000m și locul V la K4 1000m; 1975 (Belgrad) - medalie de argint la K1 4x500m și locul al V-lea la K4 1000m; 1977 (Sofia) – locul al IX-lea la K2 1000m; 1978 (Belgrad) - 2 medalii de argint la K2 500m și la K4 1000m și bronz la K2 10000m; 1979 (Duisburg) – aur la K2 10000m; 1981 (Nottingham) – medalie de bronz la K2 10000m; 1982 (Belgrad) – locul al IV-lea la K2 1000m. A concurat la 6 ediții ale JB (1976-1983), a câștigat 3 medalii de aur și 3 de argint. La JO din 1976, se clasează pe locul IV la K4 1 000m, iar la cele din 1980 (Moscova) obține medalia de argint în proba de K4 1 000m. După retragerea din activitatea competițională s-a dedicat muncii de antrenor la Clubul *Steaua*, pentru grupele de kaid masculin (1984-1991), kaid feminin (1992-1998) și canoe (1995-1998), contribuind la pregătirea și promovarea unor sportivi valoroși în loturile olimpice. În anumite perioade a făcut parte din colectivele tehnice, care au pregătit loturile naționale. Maestru Emerit al Sportului (1981). Pentru rezultatele obținute, în 1994 i s-a acordat titlul de Antrenor Emerit. Decorat cu: Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1976); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a (1981).

FEDOSEI, NICOLAE (1962), n. în Slava Cercheză, jud. Tulcea. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaid. A activat la Clubul *Steaua* București (1981-1992). Multiplu campion național cu diferite echipaje de kaid, cu 18 titluri obținute 1982-1989. A făcut parte din loturile naționale de kaid, în perioada 1982-1987, când a obținut numeroase medalii la diferite regate internaționale și titlul de campion balcanic. Participă la 4 ediții ale CM, unde obține medalia de aur cu echipajul de K4 1000m; 1985 (Mechelen) – locul al V-lea la K4 10000m, al VI-lea

la K4 500m și al VII-lea la K2 1000m; 1986 (Montreal) - medalia de argint în proba de K4 1000m, locul al VI-lea la K4 500m și al VII-lea la K4 1000m; 1987 (Duisburg) – locul al VIII-lea la K4 1000m. La JMU din 1987 obține 2 medalii de bronz, iar la Spartachiada Militară de vară din 1989 – o medalie de bronz la K2 1000m. A mai obținut 10 medalii (6 aur, 3 argint, 1 bronz) la 4 ediții ale JB (1982-1989). A participat la JO din 1984 (Los Angeles), unde s-a clasat pe locurile IV la K4 1000m și V la K2 500m, contribuind la acumularea de puncte pentru clasamentul pe națiuni. Maestru al Sportului și Maestru Emerit al Sportului (1984).

FILIP, GEORGE (1970), n. în Călărași. Antrenor de kaiac-canoe, absolvent al Școlii Naționale de Antrenori. A contribuit la dezvoltarea și afirmarea kaiacului și canoei în județul Călărași și pe plan național. A activat ca antrenor de kaiac-canoe la CSȘ Călărași, reușind să selecționeze și să pregătească mai mulți sportivi care s-au afirmat pe plan național și internațional. A făcut parte din colectivul de tehnicieni care a pregătit lotul național de juniori, în perioada 2005-2007. Cel mai reprezentativ sportiv al său, pregătit la CSȘ Călărași, a fost Gavrilă Petruș-Ionuț, multiplu campion național la juniori, multiplu campion balcanic la juniori, medaliat cu argint și cu bronz la CE de juniori (2006) și cu bronz la CE de tineret (2008 și 2009), promovat după 2007 la CSA *Steaua* București.

GAVRILĂ, PETRUȘ - IONUȚ (1988), n. în Călărași. Angajat civil MAPN. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. A activat la CSȘ Călărași, sub îndrumarea antrenorului George Filip, în perioada 2000-2007, de unde s-a transferat la CSA *Steaua* București. Campion național și medaliat la CN de juniori, tineret și seniori. Component al loturilor naționale de juniori, începând din 2003, de tineret din 2007 și de seniori din 2009. La loturile naționale s-a pregătit cu Ilie Bănăduc, Ionel Baciuc, Daniel Stoian și cu antrenorul său. La CE de juniori din 2006 (Schinias) cucerește primele sale medalii de argint la K2 1000m și bronz la K4 500m. Din 2007 participă la CE de tineret la Belgrad – locul

VI la K2 500m, în 2008 (Szeged) – medalie de bronz la K2 500m și locul IV la K4 1000m, în 2009 (Poznan) – medalie de bronz la K4 1000m și locul IV la K2 500m. Începând din 2009, participă concomitent și la CE de seniori, de la Brandenburg, clasându-se pe locurile VIII (K4 1000m) și IX (K4 200m). La CE de tineret din 2010 (Moscova) obține o nouă medalie de bronz la K2 500m. La CB de juniori, din anul 2005, a cucerit 4 medalii de aur la K2 și K4 500 și 1000m. Prin performanțele sale și-a îndeplinit normele de acordare a titlului de maestru al sportului.

GEANTĂ, ION (1959), n. în Alexandru Vlahuță, jud. Vaslui. Funcționar. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac, pe care a început să-l practice la CSM *Dunărea* Galați, sub îndrumarea antrenorului Vasile Mănăilă. Și-a continuat activitatea CS *Dinamo*, avându-l antrenor pe Radu Huțan. Campion național și medaliat la CN, cu diferite echipaje. Component al lotului național și olimpic. Primele sale rezultate pe plan internațional le înregistrează la CM din 1979 (Duisburg) unde se clasează pe locurile V la K4 500m (Dîba Vasile, Zafiu Mihai, Giura Alexandru, Geantă Ion) și VIII la K4 1000m, cu același echipaj. Realizează o performanță deosebită la JO din 1980 (Moscova) unde cucerește medalia de argint, în proba de K4 1000m (Zafiu Mihai, Dîba Vasile, Geantă Ion, Eșanu Nicușor). Maestru al Sportului și Maestru Emerit al Sportului.

GIURA, ALEXANDRU (1957), n. în București. Funcționar. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. Și-a început activitatea, ca junior, la CS *Dinamo* sub îndrumarea antrenorului Stavru Teodorof, de unde a fost promovat în grupa antrenorului Radu Huțan. Campion și multiplu medaliat la CN de juniori și seniori. Component al loturilor național și olimpic unde s-a pregătit cu antrenorul Radu Huțan. Realizează o performanță valoroasă la CM din 1978 (Belgrad) unde cucerește medalia de

argint la K4 1000m (Nicușor Eșanu, Ion Bârlădeanu, Mihai Zafiu, Alex Giura), iar la ediția din 1979 (Duisburg) se clasează pe locurile V la K4 500m și VIII la K4 1000m. Participant la JO din 1980 (Moscova), se clasează pe locul al IV-lea, la K2 1000m și pe locul al VI-lea la K2 500m, obținând 4 puncte pentru clasamentul pe țări. După 1990, a intrat în lumea afacerilor. Maestru al Sportului și Maestru Emerit al Sportului.

GLĂVAN, MARCEL-DANIEL (1975), n. în Drăgușeni, jud. Galați. . Profesor de educație fizică și sport, absolvent al FEFS din Universitatea Bacău. Antrenor de kaiac-canoe. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. Legitimă la Clubul *Dinamo* București. Campion

național. Debutează cu succes la CM de juniori din 1993 (Račice), unde devine campion mondial la C1 500m, vicecampion la C4 1 000m și medaliat cu bronz la C2 500m. Participant la 3 CM, un CE și o ediție a JO, unde obține 11 medalii (3 de aur și 8 de argint). La CM, realizează următoarele performanțe: 2 titluri de campion mondial în 1995 (Duisburg) la C4 1000m și în 1997 (Dartmouth - Canada) în aceeași probă, 5 medalii de argint în 1994 (Mexic) la C4 500 și 1000m, 1995 - la C4 500m și C2 1 000m, 1997 la C4 500m. La JO din 1996 (Atlanta) devine vicecampion olimpic în proba C2 1000m, în echipaj cu Antonel Borșan. În 1997 participă la CE de la Plovdiv (reluat după o întrerupere de 28 de ani), unde cucerește titlul de campion european la C4 1 000m și 2 medalii de argint la C4 500m și C2 1000m. După retragerea din activitatea competițională, s-a dedicat muncii de antrenor, fiind angajat ca antrenor la lotul național de juniori al Spaniei. Maestru Emerit al Sportului.

GOLEȘIE, FLORIN – ANTONIE. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. A fost legitimat la AS *Constructorul* Hunedoara, sub îndrumarea antrenorului Vila Drăgoi. Multiplu campion și medaliat la CN de juniori și tineret. Component al loturilor naționale de juniori s-a remarcat prin rezultate

deosebite, pe plan internațional, la această categorie de vârstă. La CE de juniori din 1996 (Poznan), a contribuit la cucerirea medaliei de aur la C4 500m, iar la CM de juniori din 1997 (Lahti) a medaliilor de aur la C4 500m, argint la C4 1000m și bronz la C2 1000m. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii: Mihai Țurcaș, Sidor Lifere, Dorel Dima și Benjamin Zabet. Prin performanțele sale și-a îndeplinit normele de acordare a titlului de maestru al sportului.

HERȚEA (MUNTEANU), LUIZA - LUMINIȚA (1966), n. în Carvăn, jud. Constanța. Studii liceale. Sportivă de performanță, practicantă a kaiacului. Și-a început activitatea sportivă în Constanța, avându-l ca îndrumător pe profesorul Ion Rață. A activat la CS *Dinamo* București, unde s-a pregătit sub îndrumarea colectivului de antrenori, coordonat de Radu Huțan. Multiplă campioană și medaliată la CN de juniori și seniori. Componentă a loturilor naționale, a contribuit la obținerea unor rezultate deosebite la CM de seniori din 1986 (Montreal) - medalie de bronz în proba de K4 500m și la ediția din 1989 (Plovdiv) unde, împreună cu Marina Bituleanu (Ciucur), cucerește titlul de vicecampioană mondială în proba de K2 5000m. După retragerea din activitatea competițională, a intrat în lumea afacerilor. Maestră Emerită a Sportului.

HUIDU, FLORIN (1976), n. în Vălenii de Munte, jud. Prahova. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. Și-a început activitatea sportivă la CSS *Triumf* București (antrenor Husarenco Miron) până în 1993, când s-a transferat la CSA *Steaua*. Multiplu medaliat și campion

național la juniori, tineret și seniori. În perioada 1995-1997, a obținut 5 titluri de campion la tineret, iar 1995-1997 și 10 titluri la seniori (1995-2003). Component al loturilor naționale, la toate categoriile de vârstă. Primul său succes, pe plan internațional, îl obține în 1993, la CM de juniori, de la Račice, unde intră în posesia medaliei de argint la C4 1000m. La CM de seniori a realizat următoarele rezultate: 1998 (Szeged) – clasat pe locul VII la C1 200m; 1999 (Milano) – locul VIII

în aceeași probă; 2001 (Poznan) – clasat pe locul al III-lea în finala B, la C1 1000m. Participant la CE din 1997 (Plovdiv) unde se clasează pe locurile V (C1 500m) și VI (C1 200m) și la ediția din 1999 (Zagreb) – unde în componența echipajului de C4 500m cucerește medalia de argint și se clasează pe locurile IV la C1 1000m și VI la C1 500m. A concurat la 2 ediții ale JO în 1996 (Atlanta) la C1 500m și în 2000 (Sydney) la C1 500 și 1000m, calificat până în semifinale, în toate cele 3 probe. Maestru al Sportului (1997).

HUȚAN, RADU - vezi **Personalități**

IACOVICI, ALEXE - ALEXANDRU (1934), n. în Chilia Veche, jud. Tulcea. Ofițer MAI. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. Legitimat la Clubul *Dinamo* București (antrenor Radu Huțan). Multiplu campion național cu diferite echipaje de

canoe. Component al loturilor naționale, medaliat la numeroase regate internaționale, la CE și CM. La CE din 1959 (Duisburg) obține medalia de bronz, cu Dumitru Alexe, la C2 1 000m. În echipaj cu Achim Sidorov, în proba de C2 1 000m, cucerește titlul de campion european în 1961 (Poznan). La CM și CE din 1963, desfășurate concomitent la Jajce, cucerește titlul de campion mondial și respectiv de campion european, împreună cu Achim Sidorov, în proba sa favorită, C2 1000m. După 1990, a intrat în lumea afacerilor. Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu *Ordinul Muncii* clasa a III-a (1963).

IGOROV, ANDREI (1939), n. în Brăila. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. Debutază în activitatea sportivă în 1959. La început a cochetat cu handbalul, dar până la urmă s-a atașat de canoe, sport pe care l-a practicat la CSA *Steaua* București, în

perioada 1961-1972 (antrenor coordonator Nicolae Navasart). Multiplu campion național. În intervalul 1961-1969, obține 10 titluri, în probele de fond 10000 și 20000m. Component al loturilor naționale, a participat la numeroase regate internaționale, CM, CE și JO. La CM din 1963 (Jajce), cucerește medalia de argint în proba de C1 10000m, iar la ediția din 1966 (Berlin) se clasează pe locul al V-lea, în aceeași probă. Participă la 4 ediții ale CE obținând următoarele rezultate: 1961 (Poznan) – locul al IV-lea la C1 10000m, 1963 (Jajce), ediție desfășurată concomitent cu CM – medalie de argint la C1 10000m; 1965 (București-Snagov) – medalie de aur și titlul de campion european în aceeași probă; 1967 (Duisburg) – un nou titlu de campion european, în aceeași dificilă probă, C1 10000m. Realizează o performanță deosebită la JO din 1964 (Tokio), unde cucerește medalia de argint, în proba de C1 1000m. Maestru Emerit al Sportului (1963). Decorat cu *Ordinul Meritul Sportiv* clasa a III-a (1966).

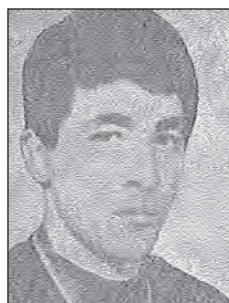
IONESCU (NICHITOV, SADOVNIC), NASTASIA (1954), n. în Maliuc, jud. Tulcea. Sportivă de performanță, specializată în probele de kaiac. A fost legitimată la CSA *Steaua* București (1970-1984). Formată ca junioară la CSA *Steaua*, sub îndrumarea antrenorilor, Maria Navasart și Gheorghe Oprea, la baza nautică *Tei*, până în 1972. Cu grupa de seniore și la lotul național, s-a pregătit cu antrenorii Maria Navasart și Alexandru Skurka. Multiplă campioană națională, cu 15 titluri (2 la juniori și 13 la seniori), obținute în intervalul 1971-1984. Participantă la 4 ediții ale CM, a câștigat 2 medalii de argint și 4 de bronz, astfel: 1977 (Sofia) – medalie de argint la K2 500m și locul al IV-lea la K4 500m; 1978 (Belgrad) - 2 medalii de bronz la K2 500m și K4 500m; 1979 (Duisburg) – medalie de argint al K2 500m și bronz la K4 500m; 1983 (Tampere) – medalie de bronz la K4 500m. La JO din 1976 (Montreal) se clasează pe locul al IV-lea K2 500m, iar la ediția din 1984 (Los Angeles), cucerește medalia de aur într-o probă introdusă pentru prima dată în programul JO - K4 500m, cu echipajul compus din: Agafia Orlov –Constantin, Nastasia

Nikitov-Ionescu, Tecla Borcănea-Afanasie, Maria Cosma-Ștefan, iar în proba de K2 500m, se clasează pe locul al IV-lea. Maestră a Sportului. Maestră Emerită a Sportului (1981). Decorată cu: Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1976) și Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

IONIȚĂ (SÎRBU), RALUCA ANDREEA (1976), n. în Dâvari, jud. Prahova. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS din cadrul Universității Bacău. A fost încadrată ca ofițer MAI. Sportivă de performanță, specializată în probele de kaiac. A

activat la CSS Orșova (1985-1993) unde s-a pregătit sub îndrumarea colectivului de antrenori, coordonat de prof. Benjamin Zabet. Și-a continuat pregătirea la CS *Dinamo* București (1993-2001). În cariera sa a obținut 8 titluri de campioană națională la junioare, 6 la tineret și 24 la senioare. Componentă a loturilor naționale, a participat la numeroase regate internaționale și competiții oficiale. Debutază la CM pentru junioare în 1993 (Račice), unde se clasează pe locurile IV (K2 500m), V (K4 500m) și VI (K1 500m). În 1997 (Dartmouth), la CM pentru senioare, ocupă în finale locurile VII (K4 500m) și VIII (K2 și K4 200m). Își aduce contribuția la cucerirea primelor titluri de campioane europene pentru kaiacul feminin românesc la CE organizate în 1997 la Plovdiv (Bulgaria), unde obține 2 medalii de aur la K4 200m și K4 500m, precum și o medalie de bronz la K2 200m. La JO de la Sydney 2000, a cucerit o medalie de bronz în proba de K4 500m și s-a clasat pe locul IV la K2 500m. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii Benjamin Zabet și Ivan Patzaichin. Maestră Emerită a Sportului (2000). Pentru realizările sale sportive, a primit titlul de Cetățean de Onoare a municipiului Orșova. Prin Decret Prezidențial, în anul 2000, pentru performanțele obținute la JO de la Sydney, i s-a conferit Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de Cavaler. După 2001, s-a stabilit în Chicago (SUA).

IRIMIA, ION (1943-1997), n. în Galați. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. Debutază în 1962 la CS *Dunărea* Galați, de unde se transferă la Clubul *Steaua* (1964-1977). Deține 4 titluri de campion național 1965, 1968, 1971, 1977. Cu echipajul K4 1 000m, în 1967 (Duisburg), cucerește titlul de campion european. Maestru al Sportului (1967).

ISMAILCIUC, SIMION (1930- 1986), n. în Chilia Veche, jud. Tulcea. Ofițer MAI. Antrenor de kaiac-canoe. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. După câteva încercări la rugby, este atras de canoe în secția de la *Tânărul Dinamo-vist*, iar apoi la Clubul *Dinamo* București (antrenor Radu Huțan). Multiplu campion național în probele de viteză și de fond. În cei 10 ani dedicați sportului de performanță, obține o serie de rezultate de referință pentru canoea românească. La prima sa participare într-o competiție oficială - JO din 1956 (Melbourne), cucerește medalia de aur împreună cu Dumitru Alexe, în proba de C2 1 000m, aceasta înscriindu-se, alături de cele 2 medalii de aur ale lui Leon Rotman, ca primele titluri de campioni olimpici ale sportivilor români la canoe. Participant la 4 ediții ale CE, intră în posesia a 3 titluri de campion european în 1957 (Gent) la C2 10000m cu D. Alexe (prima medalie europeană), 1959 (Duisburg) la C1 1000m (prima medalie de aur la canoe simplu) și 1963 (Jajice) tot la C1 1000 m, precum și a medaliilor de argint în 1957 (C2 1000 m) și 1965 (Snagov) la C2 10000m. Mai obține în premieră (împreună cu D. Alexe) titlul de campion mondial în 1958 (Praga), în proba de C2 1000m și un nou titlu mondial la C1 1000m (premieră pentru canoea de simplu) în 1963 (Jajice). După 1965, s-a dedicat muncii de antrenor la Clubul *Dinamo*, aducându-și

contribuția la afirmarea unor noi promoții de canoiști. Maestru al Sportului și Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu : *Ordinul Muncii* clasa a II-a (1956) și *Ordinul Meritul Sportiv* clasa I (1968).

IVANOV, DIMITRIE (1944-1998), n. în Sfântu Gheorghe, jud. Tulcea. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. Legitimă la *Dinamo București* (antrenor Radu Huțan). Campion național și medaliat la diferite regate internaționale. Primul său

succes îl obține la CM din 1966, de la Berlin, unde cucerește cu echipajul de K4 1000m, titlul de campion mondial, iar la ediția din 1971 (Belgrad), pe cel de vicecampion mondial în proba de K1 4x500m. La JO din 1968 (Mexic) face parte din echipajul de K4 1000m, care intră în posesia medaliei de argint. Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu: Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1966); *Ordinul Meritul Sportiv* clasa a II-a (1968).

IVANOV, HARALAMBIE (1941-2004), n. în Crișan, jud. Tulcea. Antrenor de kaiac-canoe. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. A activat la Clubul *Steaua București* (1961-1973). Multiplu campion național și medaliat la numeroase regate

internaționale, CE, CM și JO. A realizat 9 titluri de campion național la seniori – 6 la viteză și 3 la fond, în anii 1963-1967 și 1969). Realizează un bilanț remarcabil la cele 2 CM, 3 CE și la 2 JO, prin obținerea a 16 medalii, din care 11 de aur. A cucerit 3 titluri de campion mondial la kaiac în anul 1963 (la Jajce Iugoslavia, CM care s-a desfășurat concomitent cu cel european), cu echipajele K2 500m, K2 1000 m și K1 4x500m). Tot la CM a mai obținut: o medalie de argint la K4

1000m, în 1963 și o medalie de bronz la K1 4x500m, în 1966 (Berlin). La JO: 1964 (Tokio) - locul IV la K2 1000m; 1968 (Mexic), cucerește medalia de argint în proba de K4 1000m. Deține 8 titluri de campion european: 3 în 1963 (Jajce) la K2 500m, K2 1000m K1 4x500m; 4 în 1965 (Snagov) la K2 500m, K2 1000 m, K4 1000m, K1 4x500m și 1 în 1967 (Duisburg) la K1 4x500m. Tot la campionatele continentale mai obține 2 medalii de argint, în 1963 la K4 1 000m și în 1967 la K4 10 000m. În perioada 1974 – 1987, a activat ca antrenor la CSA Steaua, grupa kaiac – masculin. După JO din 1968, a rămas în Mexic, iar după câțiva ani s-a stabilit în Canada la Montreal. Aici și-a întemeiat o familie, a amenajat o bază unde a pregătit sportivi pentru sporturile nautice activând concomitent și în domeniul IT-ului. Din informațiile apărute în ultimii ani rezultă că H.I a decedat în 2004. Maestru Emerit al Sportului (1963). Decorat cu: *Ordinul Meritul Sportiv* clasa a III-a (1966) și *Ordinul Meritul Sportiv* clasa a II-a (1968).

IVANOV (NICOLAE), MARIA (1954), n. în Dunăvățul de Jos, jud. Tulcea. Sportivă de performanță în probele de kaiac. Și-a desfășurat activitatea la CSA *Steaua București* în perioada 1969-1980. S-a format ca junioară în cadrul secției, sub îndrumarea antrenorilor Maria Navasart și Gheorghe Oprea la baza nautică *Tei*, iar din 1972 a fost promovată în grupa senioarelor (antrenor Nicolae Navasart). Campioană națională cu 3 titluri la juniori (1969-1971) și 3 la senioare (1975-1979). Componentă a loturilor naționale de juniori și seniori. La CM din 1973 (Tampere) cucerește medalie de bronz la K4 500m (V. Dumitru, M. Nichiforov, M. Mihoreanu, M. Ivanov), iar la ediția din 1975 (Belgrad) se clasează pe locurile IV (K2 500m) și pe V (K4 500m). Contribuie la câștigarea unei noi medalii de bronz, la CM din 1979 (Duisburg), la K4 500m. A mai obținut 3 medalii de aur la CB din 1977-1979. Deși a făcut parte din lotul participant la JO din 1972, nu a concurat fiind rezervă. Maestră a Sportului (1973).

IVĂNESCU, ANTON (1942-1998), n. în Galați. Ofițer MI. Sportiv de performanță, specializat în probele de caiac. A activat la *Dinamo* București (antrenor Radu Huțan). În 1963, la Jajice (Iugoslavia) la CM și CE (organizate în mod excepțional concomitent) cuce-

rește titlurile de campion mondial și european în proba de ștafetă K1 4x500m. Maestru Emerit al Sportului.

LAUER (TĂTARU), HILDE (1943), n. în Orțișoara, jud. Timiș. Profesoară de muzică. Sportivă de performanță, specializată în probele de caiac. A activat la CSS Timișoara și *Steaua* București (1962-1969). În perioada 1961- 1969, a obținut peste 10 titluri de cam-

pioană națională. La JO de la Tokyo, din 1964, a cucerit medalia de argint la K1 500m și medalia de bronz în proba de K2 500m, împreună cu Cornelia Sideri. Acestea au fost primele medalii obținute de kaiacul feminin românesc la JO. La CM din 1963 (Jajice) se clasează pe locul V la K2 500m. A participat la 3 ediții ale CE din 1963 (Jajice) – locul al V-lea la K2 500m; 1965 (București) – locul al VIII-lea la K1 500m; 1969 (Moscova) – locul al VI-lea la K4 500m. Maestră Emerită a Sportului (1965). Din 1970 s-a stabilit în Germania.

LEȚCAE, IONEL (1961), n. în Galați. Sportiv de performanță, specializat în probele de caiac. A activat la Clubul *Steaua* București (1980-1990). A devenind campion național cu diferite echipaje de caiac, a câștigat 22 de titluri de campion național din care 17 la seniori (1982-1990) și 5 la tineret (1980-1982). Component al loturilor naționale de caiac, a participat la numeroase regate internaționale CM, CE, JB și JMU. Participant la 6 ediții ale CM cu 2 medalii (1aur, 1 argint): 1982 (Belgrad)– locul 4 la K2 1000m; 1983 (Tampere) – aur la K4 1000m; 1985

(Mechelen)– locurile V la K4 10000m, VI la K4 500m și VII la K4 1000m; 1986 (Montreal) – argint la K4 10000m și locul VI la K4 500m; 1987 (Duisburg)– locul V la K4 500m și locul VI la K4 10000m; 1989 (Plovdiv) – locul IV la K4 10000m. La JO din 1984, de la Los Angeles, a făcut parte din echipajul de K4 1000m, care s-a clasat pe locul IV. Participant la Spartachiada Militară de vară în 1989, câștiga 3 medalii de bronz la (K4 500m, K4 1000m și K4 10000m). La ediția din 1987 a JMU – medalie de argint la K1 500m și 3 medalii de bronz, la K1 1000m, K4 500m și K4 1000m. La 6 ediții ale JB (1982-1989) a obținut 13 medalii de aur și 1 de argint. Maestru al Sportului (1982). Maestru Emerit al Sportului (1984).

LIMBĂU, MARIANA (1977), n. în Vadu Moldovei, jud. Suceava. Sportivă de performanță, specializată în probele de caiac. Legitimată la CS *Farul* Constanța. A fost descoperită și promovată în kaiacul de performanță de către antrenorii Marcela și Ștefan Aftenie. La

lotul național s-a pregătit cu prof. Ion Rață. A câștigat peste 10 titluri de campioană națională. Medaliată la diferite regate internaționale. La CM de junioare din 1995 (Japonia), este medaliată cu argint în proba de K1 500m și se clasează pe locurile IV (K4 500m) și V (K2 500m). La CM de senioare din 1997 (Dartmouth) se califică în 4 finale, ocupând locurile V (K2 1000m), VII (K4 500m) și VIII (K2 200m și K4 200m). Se afirmă la CE din 1997 (reluat după 28 de ani), organizate la Plovdiv (Bulgaria), unde cucerește 5 medalii: 2 de aur cu echipajele de K4 200m și K4 500m; o medalie de argint la K2 500m; 2 de bronz la K2 200m și K2 1 000m. Medaliiile de aur reprezintă primele titluri de campioană europeană pentru kaiacul feminin românesc. La JO de la Sydney 2000, a cucerit medalia de bronz în proba de K4 500m și s-a clasat pe locul IV la K2 500m. Maestră Emerită a Sportului. Prin Decret Prezidențial, în anul 2000, pentru performanțele obținute la JO de la Sydney, i s-a conferit Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de Cavaler.

LIPALIT, IGOR (1940), n. în Tulcea. Profesor de educație fizică, absolvent al ICF din București. Antrenor de kaiac-canoe. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. Și-a început activitatea în structurile organizatorice din Tulcea, în 1957 câștigând

primul său titlu de campion național pentru AS *Recolta* Tulcea. Legitimat la CS *Dinamo* București, a câștigat 10 titluri de campion național. Component al loturilor naționale și olimpice în perioada 1957-1970. Clasă pe locurile IV la JO din 1960 (Roma) și V în 1964 (Tokyo) în proba C2 1000m. Medaliat cu argint la CE din 1965 (Snagov) la C1 1000m. Începând din 1970, a funcționat ca antrenor la CSM *Danubiu* din Tulcea, contribuind la selecția, pregătirea și promovarea unui mare număr de sportivi în secțiile unor cluburi fruntașe și în loturile reprezentative. A obținut, cu sportivii pe care i-a pregătit, peste 50 de titluri naționale la juniori și peste 20 la seniori. A promovat în loturile naționale de juniori, tineret și seniori peste 90 de sportivi. Antrenor la loturile naționale de juniori (1970-1978), tineret (1985-1987) și de seniori (din 1993) a contribuit la cucerirea a numeroase medalii la JO, CM și CE. Ca antrenor al grupei de canoe seniori în cadrul colectivului tehnic, și-a adus contribuția în perioada 1994-2000 la cucerirea celor 14 medalii (3 de aur, 9 de argint, 2 de bronz) la CM, 13 medalii (2 de aur, 11 de argint) la CE și 4 medalii (1-1-2) la JO din 1996 și 2000. Printre sportivii care s-au remarcat în mod deosebit se numără campionii și medaliații olimpici și mondiali Petre Capusta, Grigore Obreja și Gheorghe Andriev, vicecampionii mondiali Marcel Glăvan și Antonel Borșan și alții. A continuat să facă parte din colectivele tehnice care au pregătit canoistii din loturile naționale și în perioada 2001-2009, care au reușit să cucerească noi medalii pentru canoia românească la CM și CE. În această perioadă, au fost obținute 6 medalii de aur la CM de seniori, 5 de argint și 8 de bronz, iar la CE - 9 de aur, 7 de argint și 6 de bronz. Maestru al Sportului (1962), Maestru Emerit al Sportului (1965) și

Antrenor Emerit (1991). Decorat cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a (1976). Prin Decret Prezidențial, în anul 2000, pentru contribuția adusă la reprezentarea canoiei românești la JO de la Sydney, i s-a conferit Ordinul Național *Serviciul Credincios* în grad de Ofițer.

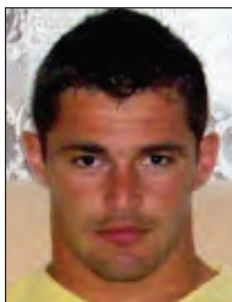

MACARENCO, CUPRIAN (1948), n. în Dunăvățu de Sus jud. Tulcea. Marinar. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. A activat la CS *Dinamo* București (antrenor Radu Huțan). Multiplu campion național și medaliat la CN.

Component al loturilor naționale cu performanțe deosebite la 5 ediții ale CM: campion mondial la Belgrad în 1971 (K4 10000m), vicecampion mondial în 1975 (Belgrad - K4 10000m), trei medalii de bronz la CM din 1973 (Tampere - K4 10000m), 1977 (Sofia - K2 10000m) și 1978 (Belgrad - K4 10000m). Maestru Emerit al Sportului.

MACARENCO, AUREL (1963), n. în Crișan, jud. Tulcea. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. Și-a început activitatea la CS *Danubiu* Tulcea, apoi la CSA *Steaua* București (1983-1988). Multiplu campion național și medaliat la CN. În intervalul 1984-1988, a obținut 17 titluri de campion, din care 3 la tineret și 14 la seniori. Component al loturilor naționale, a realizat performanțe de prestigiu la numeroase regate internaționale, la JO, CM, JMU și JB. La CM din 1985 (Mechelen), obține 2 medalii de bronz la C1 500m și C1 1000m, iar la cel din 1986 (Montreal), 2 titluri de campion mondial, în probele individuale de C1 1 000m și C1 10000m și o medalie de argint la C1 500m. Performanțele sale la CM, sunt cu atât mai valoroase cu cât, toate medalile (2aur, 1 argint și 2 bronz), au fost câștigate în probele individuale de canoe 500, 1000 și 10000m. Palmaresul său mai cuprinde: 2 medalii de aur (C1 500 și 1000m) la JMU din 1987 (Zagreb); 2 medalii de aur, 1 de argint și 1 de bronz - la 3 ediții ale JB (1983-1988).

Participant la JO din 1988 (Seul), s-a clasat pe locul al V-lea la C1 1000m și pe locul al VI-lea la C1 500m. Maestru al Sportului (1986). Maestru Emerit al Sportului (1992).

MADA, BOGDAN (1989), n. în Urseni, jud. Timiș. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al FEFS, din cadrul Universității *Ecologice*, promoția 2010. Sportiv de performanță, specializat în probele de caiac. Și-a început activitatea sportivă la *CSȘ nr.1* din Timișoara, sub îndrumarea prof. - antrenor Zeno Lache,

unde s-a pregătit timp de 4 ani, până în 2007 când s-a transferat CS Dinamo (o perioadă cu dublă legitimarea), iar din 2009 la CSA *Steaua*. Campion și medaliat la CN de juniori, tineret și seniori. Component al loturilor naționale de juniori, tineret și seniori, a participat la numeroase regate și concursuri internaționale. După 2005, se remarcă, prin rezultate semnificative, în competițiile internaționale oficiale: CE de juniori din 2006 (Schinias) – medalie de bronz la K4 500m; CM de juniori din 2007 – locul IV la K4 1000m; CE de juniori din 2007 (Belgrad) – medalie de aur la K4 500m; CE de tineret din 2008 (Szeged) – locul V la K2 1000m; CE de tineret din 2009 (Poznan) – medalie de argint la K4 500m. La CB din anul 2007, a obținut 1 medalie de aur, 2 de argint și 1 de bronz. Maestru al Sportului.

MADA, FLOREAN. Sportiv de performanță, specializat în probele de caiac. Și-a început activitatea sportivă la *CSȘ nr.1* din Timișoara, până în anul 2002 când s-a transferat la CS *Dinamo* București. Campion și medaliat la CN de juniori, tineret și seniori. Component al

loturilor naționale. A reprezentat caiacul românesc la CE de juniori, tineret și seniori, cu rezultate deosebite: 2004 – CE de juniori, de la Poznan,

medaliat cu aur la K4 1000m; 2005 – CE de tineret de la Plovdiv, medaliat cu aur la K4 500m și cu bronz la K4 1000m și la CE de seniori, de la Poznan, medaliat cu argint la K4 1000m și cu bronz la K4 500m; 2007 – CE de tineret , de la Belgrad, medaliat cu argint la K4 1000m și o clasare pe locul al V-lea la K4 500m; 2008 – CE de tineret, de la Szeged – locul IV la K4 1000m și la CE de seniori, de la Milano – locul IV la K4 1000m și locul VI la K4 500m. La concursul de Cupă Mondială din 2007 s-a clasat pe locul I, în proba de K4 500m. În anul 2009, era în activitate tot la CS *Dinamo*, iar în legătură cu continuarea pregătirii sale s-au vehiculat mai multe variante, inclusiv cea a retragerii. Maestru al Sportului.

MAGYAR, GEZA (1973), n. în Hodod, jud. Satu Mare. Calificare profesională - mecanic. Antrenor caiac – canoe. Sportiv de performanță, specializat în probele de caiac. A activat la AS *Simared* Baia Mare, la CS *Dinamo* (până în 1993) și CSA *Steaua* (1994-

2003). Multiplu campion național la juniori și seniori în perioada reprezentării AS *Simirad* și CS *Dinamo*. În intervalul 1994-2003, reprezentând CSA *Steaua*, a obținut 20 de titluri, din care 1 la tineret și 19 la seniori. Component al loturilor naționale de juniori și seniori, a participat la numeroase regate internaționale, la JO, CM și CE, contribuind la obținerea unor performanțe de prestigiu. În 1991, la CM de juniori (Viena), obține medalia de argint la K2 500m, medalia de bronz la K4 500m și se clasează pe locul IV la K4 1000m. La CM de seniori realizează următoarele performanțe: 1993 (Copenhaga) - locul V (K4 500m); 1994 (Mexico) - 2 medalii de argint (K4 200m și K4 500m); 1995 (Duisburg) - 2 medalii de bronz (K1 200m și K1 500m) și locul V (K4 200m); 1997 (Dartmouth) - locul VIII (K4 200m); 1998 (Szeged) - medalie de bronz (K2 200m); 1999 (Milano) – locul X la K1 200m și XIII la K1 500m; 2001 (Poznan) – medalie de argint la K4 500m, locurile IV la K4 200m și V

la K4 1000m; 2002 (Sevilla) – locurile IV la K4 500m și VI la K2 200m. Participant la 3 ediții ale CE din: 1997 (Plovdiv) – medalie de bronz la K1 500m și locul V la K4 200m; 2001 (Milano) – medalie de bronz la K4 200m și locul IV la K4 500m; 2002 (Szeged) - clasat pe locurile VI la K4 200m și K4 500m. Participant la 3 ediții ale JO: 1992 (Barcelona) - locul V (K4 - 1000m); 1996 (Atlanta) - locul IV (K1 500m); 2000 (Sydney) - locul IV în semifinale. La JB din 2002 cucerește 2 medalii de aur în probele de kaiac simplu, 500m și 1000m. În 2004 a fost în cadrat ca antrenor la CS Steaua, grupa kaiac masculin, având în responsabilitate și activitatea de la Baza nautică Mangalia. Maestru Emerit al Sportului (1997). Decorat cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (2004).

MALÂHIN, POLICARP (1954), n. în localitatea Mila 23, jud. Tulcea. Angajat MApN. Sportiv de performanță specializat în probele de kaiac. A debutat în sportul de performanță în anii '70, la CS *Danubiu Tulcea* (antrenori Igor Lipalit, Grigore Ștefanov). Și-a

desăvârșit pregătirea și s-a afirmat, pe plan internațional, la CSA *Steaua București* (1974-1981, antrenor Nicolae Navasart). Multiplu campion național și numeroase clasări pe locurile II și III la CN. În intervalul 1975-1979 a obținut 7 titluri de campion național. Participant la CM din 1974 (Mexico) unde se clasează pe locul al V-lea la K2 500m, iar la ediția din 1975 (Belgrad) cucerește medalie de argint la K2 1000m și pe cea de bronz la K2 500m. La CM din 1979 (Duisburg) se clasează pe locul IX la K2 500m. Medaliat cu bronz la Concursul preolimpic din 1975 (Montreal) la K2 1000m. Își reconfirmă valoarea la JO din 1976 (Montreal) unde intră în posesia medaliei de bronz la K2 500m, împreună cu Serghei Larion. Palmare-sul său mai cuprinde, 4 medalii de aur la JB din 1976 și 1977. Maestru Emerit al Sportului (1975). Decorat cu Ordinul *Meritul sportiv* clasa a III-a (1976).

MAXIM, PETRE (1944), n. în Caraorman, jud. Tulcea. Sportiv de performanță specializat în probele de canoe. A activat la *Dinamo București* (antrenor Radu Huțan). Campion național și medaliat la CN în probele de fond. Component al loturilor naționale,

a contribuit la realizarea unor performanțe de prestigiu la CM și CE. Dublu campion mondial în proba C2 10000m, la CM din 1966 (Berlin) și 1970 (Copenhaga). Medaliat cu aur la CE din 1967 (Duisburg) la C2 10000m. Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu: Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1966).

MĂNĂILĂ, VASILE (1930 - 2003), n. în Galați. Antrenor de kaiac – canoe. Sportiv de performanță, practicant al acestor ramuri de sport. Și-a început activitatea în Galați, în anul 1950, reprezentând AS *Locomotiva CFR* obține titlul de campion național la K4 10 000m și pe cel de vicecampion la K4 800m. Își continuă activitatea la CS *Dinamo București*, alături de alți promotori ai acestor ramuri de sport (Radu Huțan, Radu Marinescu, Mircea Anastasescu etc.) fiind considerat printre pionierii secției de kaiac – canoe a acestui club. În 1952, cucerește 3 titluri de campion național la K2 și K4 1000m și K4 10 000m, titluri pe care le câștigă și în 1953, acestora adăugându-le și pe cel de canoe 10+1. În anul 1954, revine în Galați la *Locomotiva* pentru care obține un nou titlu la K2 10 000m. Retras din activitatea competițională, se dedică activității de antrenor, fiind unul dintre promotorii și tehnicienii de bază cu contribuții semnificative la dezvoltarea și afirmarea kaiacului și canoei în zona Galațiului și pe plan național. A selecționat, pregătit și promovat numeroși sportivi valoroși care au realizat performanțe de prestigiu în competițiile internaționale oficiale. A activat ca antrenor la CSM *Dunărea Galați* reușind să obțină cu sportivii săi numeroase titluri de campioni și medaliați la CN de juniori și seniori, mulți dintre aceștia fiind promovați în loturile naționale și în secțiile unor cluburi fruntașe,

în special la CSA *Steaua* și CS *Dinamo*. Printre sportivii săi cu rezultate semnificative se află: Ionel Oprea, Dorina Lionte, Petrică Marco (campion european la juniori, 1971), Ion Geantă (vicecampion olimpic 1980) transferat la CS *Dinamo*, Maria Nichiforov (medaliată cu bronz la JO din 1972, cu bronz la CM din 1973, cu argint și bronz la CM din 1974) și Petrică Dimofte (medaliat cu argint la CM 1982) și aceștia promovați tot la CS *Dinamo*. Unul dintre cei mai reprezentativi sportivi ai săi a fost canoistul Antonel Borșan, promovat în secția CSA *Steaua* București, care a cucerit în cariera sa sportivă 11 medalii (argint la JO, 2 de aur și 5 de argint la CM, 1 de aur și 2 de argint la CE). Pentru realizările sale, în anul 1992 i s-a acordat titlul de Antrenor Emerit.

MERCURIAN, OCTAVIAN (1934), n. în București. Profesor de educație fizică, absolvent al ICF din București. A practicat kaiacul în cadrul Clubului *Dinamo*, fiind campion și medaliat cu argint și bronz la CN. A activat în colectivul de antrenori la

Clubul *Dinamo* în perioada 1965-1976, aducându-și contribuția la pregătirea și afirmarea unor sportivi pe plan național, la CE, CM și JO. Între 1976-1981, a răspuns de organizarea activităților sportive cu studenții, în cadrul CSU *ICF*. În calitate de coordonator al pregătirii lotului național de kaiac - canoe al Italiei, activitate pe care o desfășoară între 1981-1983, obține 2 medalii de argint la CM. Timp de peste 7 ani (1983-1990) a funcționat ca antrenor în cadrul Centrului de Pregătire a Loturilor Naționale de pe lângă CNEFS, contribuind la selecția, pregătirea și promovarea unor sportivi de perspectivă. Din 1990 până în 1996 este numit antrenor federal în cadrul FRKC. A făcut parte din colectivele tehnice care au pregătit loturile naționale în perioadele 1965-1976, 1987-1988 și 1990-1996. Din loturile naționale au făcut parte, în perioadele menționate, sportivi fruntași ai acestei ramuri de sport, care au cucerit titluri și medalii la CE (24 de

medalii, din care 10 de aur), CM (33 de medalii - 10 de aur) și JO (5 medalii - 2 de aur). A participat cu lucrări la 2 simpozioane internaționale organizate în Spania în 1990 și 1994, precum și la unele manifestări metodico - științifice din țară. A contribuit la elaborarea a numeroase planuri și programe de pregătire a loturilor naționale. A oficiat ca arbitru internațional în perioada 1966-1996. A fost membru al Biroului FRKC și al Colegiului central al antrenorilor. Antrenor Emerit. Decorat cu *Ordinul Muncii* clasa a III-a în 1972 și cu *Ordinul Meritul Sportiv* clasa a II-a în 1976.

MIHALACHI, VICTOR

(1989), n. în com. Florițoaia Veche, lângă Ungheni (Republica Moldova). Student la FEFS, din cadrul Universității din Pitești. Sportiv de performanță specializat în probele de canoe, sport pe care a început să-l practice în R. Moldova,

țară reprezentată la CM de juniori din 2007, de la Brno, unde, împreună cu Hariton Ivanov, a obținut medalia de aur, în proba de C2 500m. În 2007, se stabilește în România solicitând cetățenia română. Activează la CSS din Galați pentru care concurează la CN de juniori din anul 2007, clasându-se pe locul al III-lea la C2 4000m. Începând din anul 2008, concurează pentru CS *Dinamo* (2 locuri II și 1 loc III la CN de tineret), iar în 2009 obține 1 titlu de campion, 2 locuri II și 1 loc III la seniori și 1 loc III la tineret. Primind cetățenia română, concurează în anul 2009, la CE de seniori (Brandenburg) unde ocupă locurile VII la C2 500m și C4 1000 m și IX la C2 200m, precum și la CE de tineret (Poznan) cu 2 medalii de aur la C4 500 și 1000m și bronz la C2 500 m. Obține rezultate deosebite în anul 2010, la CE de la Trasona (Spania), unde intră în posesia medaliei de aur la C2 500m și de bronz la C2 1000m, precum și la CM (Poznan), unde a cucerit, împreună cu Alexandru Liviu Dumitrescu, 2 medalii de aur la C2 500 și 1000m. Tot în 2010, acest echipaj a cucerit 3 medalii de aur la Campionatele Mondiale Universitare de la Poznan, în probele C2

200, 500 și 1000m. A fost descoperit de către Antrenorul Emerit Ivan Patzaichin, care a sprijinit soluționarea problemelor legitimării sale și obținerii cetățeniei române. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii Igor Lipalit și Florin Popescu. Maestru Emerit al Sportului.

MILICIN, MANOILĂ (1945-2010), n. în Deta, jud. Timiș. Profesor de educație și sport, absolvent al IEFS din București, specializarea sporturi nautice, promoția 1978. Sportiv de performanță și antrenor de kaiac-canoe. A început să practice sportul la vârsta de 14 ani

specializându-se în probele de kaiac, la CS *Voința* din Arad, sub îndrumarea antrenorului Machedon Sferdean. Din 1964, s-a transferat la CS *Dinamo* București (antrenor Radu Huțan). A obținut 3 titluri de campion național la juniori și 2 la seniori. A fost selecționat de 4 ori în lotul național de seniori. S-a remarcat prin contribuția sa la afirmarea kaiacului și canoei românești pe plan intern și internațional, în calitate de antrenor. A activat, o perioadă, ca antrenor la CS *UTA*, apoi la CSS *Marina* Orșova (1972-1985) și la CSA *Steaua* (1985-1992), cu rezultate semnificative în pregătirea și promovarea unor sportivi valoroși, (în perioada 1979-1980 a îndeplinit funcția de președinte a CSS *Marina* Orșova). Ca antrenor la loturile naționale a avut următoarele responsabilități și contribuții: antrenor principal la lotul de juniori în 1981 (3 medalii de argint și 1 de bronz la CE); antrenor la lotul de seniori, în 1982 (1 medalie de aur, 1 de argint și 1 de bronz la CM); antrenor principal la lotul de seniori pentru CM din 1983 (câte 3 medalii de aur, argint, bronz); antrenor principal pentru JO din 1984 (2 medalii de aur și câte 1 medalie de argint și de bronz); antrenor principal pentru CM din 1985 (2 medalii de bronz); antrenor la lotul de kaiac masculin pentru JO din 1988 (1 loc IV și 1 loc V); antrenor de lot pentru CM din 1989 (1 medalie de argint) și pentru CM din 1990 (2 medalii de argint). În perioada 1993-1998, a activat în Mexic, ca

antrenor la lotul național, iar apoi ca director tehnic al Federației Mexicane de Kaiac-Canoe. În perioada 1999-2005 a fost antrenor de kaiac la CSS *Triumf* București unde a pregătit și promovat o puternică echipă de kaiac fete. Începând din anul 2005, a fost numit antrenor federal în cadrul FR de Kaiac-Canoe, îndeplinind și funcția de președinte al Colegiului central al antrenorilor. Din anul 2009, s-a implicat direct în pregătirea loturilor naționale. Pe parcursul anilor, s-a preocupat de realizarea unor studii privind metodică de pregătire a sportivilor de performanță practicanți ai kaiacului și canoei. A participat la diferite sesiuni de comunicări și schimburi de experiență și a contribuit, prin lucrările, articolele și acțiunile sale, la perfecționarea cunoștințelor profesionale ale antrenorilor. Antrenor Emerit. Decorat cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

MIRONCIC, FLO-RIN-GEORGIAN (1981), n. în Brăila. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al Facultății de Științe ale Mișcării, Sportului și Sănătății din Bacău, promoția 2008. După transferarea la CS *Dinamo*, a fost angajat și a lucrat în

poliție. Sportiv de performanță specializat în probele de canoe. A fost legitimat și a reprezentat la CN de juniori, CSM Brăila, obținând 2 titluri de campion și 2 de vicecampion (1998-1999). În anul 2000, s-a transferat la CS *Dinamo* București, participând la 5 CN de tineret (2000-2004), cu 8 titluri de campion și 2 de vicecampion, precum și la 10 CN de seniori (2000-2008), intrând în posesia a 17 titluri de campion și 4 de vicecampion. Component al loturilor naționale, a participat la un CE de tineret, 4 CM și 5 CE de seniori, precum și la 2 ediții ale JO. La CE de tineret din 2004 (Poznan) obține medalia de aur (C4 500m), de argint (C4 1000m) și se clasează pe locurile IV (C1 1000m) și V (C1 500m). Performanțele realizate la CM de seniori: 2003 (Georgia – SUA) – locurile IV (C4 1000m) și VIII (C1 500m); 2005 (Zagreb) – medalie

de argint (C4 1000m) și locul VIII (C2 500m); 2006 (Szeged – HUN) – medalie de bronz (C4 500m) și două locuri VII (C1 500m și C1 1000m); 2007 (Duisburg – GER) – medalie de bronz (C4 500m) și locurile VI (C1 500m) și VII (C1 1000m). La cele 5 CE de seniori înregistrează următoarele rezultate: 2004 (Poznan – POL) – locul VII (C1 200m); 2005 (Poznan) – medalie de bronz (C4 1000m) și locurile V (C2 500m) și VI (C2 200m); 2006 (Račice – CZE) – două medalii de aur (C1 1000m și C4 500m), medalie de argint (C1 500m); 2007 (Ponte Vedra - ESP) – locurile V (C4 200m) și VII (C1 200m); 2008 (Milano -ITA) – medalie de argint (C4 1000m) și locurile IV (C1 500m) și V (C1 200m). La JO din 2004 (Atena) concurând în proba de C1 500m, nu a reușit să se califice în finală, iar la ediția din 2008 (Beijing) s-a clasat pe locurile VI (C1 1000m) și VII (C1 500m). La CS *Dinamo* și la lotul național s-a pregătit cu colective de tehnicieni coordonate de antrenorul emerit Ivan Patzaichin. Este singurul nostru sportiv care cucerește titlul de campion european la kaiac-canoe (2006) într-o probă de simplu din ultimele 4 decenii. Performanțele deosebite, realizate în perioada 2003-2009, l-au recomandat pentru acordarea titlului de Maestru Emerit al Sportului. La sfârșitul anului 2009, s-a căsătorit cu Enikő Barabaș, campioană europeană și vicecampioană mondială la canotaj. Din 2010, s-a stabilit la Brașov unde lucrează în poliție, renunțând temporar la sportul de performanță. În 2006, a fost laureat al Sportului Românesc.

MUNTEANU, GHERASIM (1952), n. în C. A. Rosetti, jud. Tulcea. Funcționar. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe, sport pe care a început să-l practice la CSM *Danubiu Tulcea* (antrenor Igor Lipalit), de unde s-a transferat la CS *Dinamo* (antrenor Radu Huțan). Campion național și medaliat la CN, în probele de canoe. Component al loturilor naționale, a contribuit la obținerea unor rezultate de prestigiu

la CM din: 1973 (Tampere) cu medalie de argint la C2 10 000m, în echipaj cu Vasile Serghei; 1974 (Mexic) medalie de bronz la C2 1000m, în aceeași componență; 1977 (Sofia) – clasat pe locul al IV-lea la C2 1000m (cu Petre Marcov); 1979 (Duisburg) – o nouă medalie de argint la C2 10 000m, în echipaj cu Gheorghe Titu. Maestru al Sportului.

NAVASART (ENACHE), MARIA ROZINA (1933), n. în București. Sportivă de performanță, specializată în probele de kaiac. A activat la AS BNR și la cluburile *Constructorul*, *CCA*, apoi *CSA Steaua* București. A obținut 13 titluri de campioană națională, la kaiac simplu și dublu, în probele de viteză și fond. Începând din 1952, până în 1982, a activat ca antrenor în cadrul secției de kaiac-canoe din Clubul *Steaua*, având în responsabilitate grupa de kaiac fete. Și-a adus contribuția la selecția și pregătirea unor sportive care s-au afirmat pe plan național, prin cucerirea a numeroase titluri de campioane naționale, multe dintre aceste sportive valoroase fiind selecționate în loturile reprezentative. În perioada 1972-1980, a făcut parte din colectivele tehnice ale loturilor naționale și olimpice, aducându-și contribuția, alături de ceilalți antrenori, la pregătirea lotului feminin de kaiac și la obținerea unor performanțe de prestigiu. Dintre sportivele pregătite la club și în cadrul loturilor, medaliat la JO din perioada 1964 - 1976 și la CM 1974 - 1979, se evidențiază, în mod deosebit, Hilde Lauer, Agafia Orlov, Nastasia Nichitov, Maria Cosma, Maria Nichiforov, Victoria Dumitru, Cornelia Sideri, Adriana Tomiuc, Maria Ivanov și altele. În calitate de arbitru, a oficiat la numeroase CN, precum și la CM de juniori din 1991 și 1993. A fost membră a Biroului FRKC, iar din 1990 a fost aleasă în funcția de vicepreședinte. Pentru rezultatele obținute în perioada de început a dezvoltării acestui sport, i s-a acordat titlul de Maestră al Sportului (1952), iar pentru contribuția adusă în calitate de antrenoare, în 1977 i s-a conferit titlul de Antrenor Emerit. Decorată cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1973); Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1976); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a (2004).

NAVASART, NICOLAE . vezi Personalități

NĂDĂȘAN, TRAIAN (1927 – 2010), n. în București. Profesor de educație fizică, absolvent al ICF din București. A activat ca antrenor la CS *Olimpia*, fiind primul profesor de educație fizică din kaiac-canoe. Cu sportivii pe care i-a pregătit, a cucerit peste 40 de titluri de campioni naționali și a promovat peste 120 de sportivi în loturile naționale de juniori, tineret și seniori. A fost antrenor la lotul național de juniori (1958- 1961), a făcut parte din colectivul de tehnicieni, condus de antrenorul emerit Radu Huțan, care a pregătit lotul olimpic în perioada 1964-1970. A mai activat ca antrenor la loturile naționale de juniori și tineret între 1971-1977. A fost primul antrenor român de kaiac-canoe care a profesat în străinătate, în calitate de lector la cursurile de perfecționare a antrenorilor și ca antrenor de kaiac-canoe în Bulgaria. Ca antrenor al loturilor de juniori, și-a adus contribuția la pregătirea și promovarea unor tineri de perspectivă care s-au afirmat pe plan internațional. Ca membru al colectivelor tehnice, care au pregătit loturile naționale și olimpice de seniori, are merite în cucerirea unor titluri și medalii la CE, CM și JO. Este unul din tehnicienii care, în cei peste 40 de ani de activitate, a contribuit la promovarea sporturilor nautice în țara noastră și la afirmarea kaiacului și canoei pe plan internațional. Antrenor Emerit din anul 1991. Decorat cu: Medalia *Meritul Sportiv* clasa a II-a (1976); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a (2004).

NICHIFOROV, MARIA (1951), n. în Mla 23, jud. Tulcea. Sportivă de performanță, specializată în probele de kaiac. A început activitatea la CS *Dunărea Galați* (antrenor Vasile Mănăilă), de unde s-a transferat la CS *Dinamo* București. Multiplă campioană

națională. Pe plan internațional, debutează în 1969 (Moscova) la CE de juniori, în echipajul K4 500m, care obține medalia de aur și titlul continental. La CM de seniori din 1971 (Belgrad), se clasează pe locul V la K4 500m și pe locul VI la K2 500m. În 1973 (Tampere), cucerește medalia de bronz la K4 500m, aceasta fiind printre primele medalii obținute la CM, pentru kaiacul feminin românesc, iar în 1974 (Mexic) o medalie de argint la K2 500m și o medalie de bronz la K4 500m. La JO 1972 de la München, intră în posesia medaliei de bronz cu echipajul K2 500m și se clasează pe locul IV la K1 500m. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1973).

NICOARĂ, VASILE (1939-1978), n. în Galați. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. A început să practice sportul în 1957. Și-a desăvârșit pregătirea în cadrul Clubului *Steaua* București (1959-1969). Multiplu campion național cu diferite echipaje de kaiac. În intervalul 1959-1969 obținând 11 titluri de campion. Component al loturilor naționale, medaliat la numeroase regate internaționale, CE, CM. În competiții oficiale debutează la JO din 1960 (Roma), în kaiacul de dublu, împreună cu Haralambie Ivanov, fiind eliminați în semifinale, iar la ediția din 1964 (Tokyo), se clasează pe locul IV, în aceeași probă. În perioada 1961-1966, participă la 4 CE și 2 CM. La CE are o evoluție de excepție, cucerind 10 medalii (7,2,1): 1961, la Poznan (Polonia) - medalie de argint (K1 1 000m), bronz (K1 500m) și locul IV la K1 4x500m; 1963 la Jajice (Iugoslavia) - ediție desfășurată concomitent cu CM - 3 titluri de campion european (K2 500m, K2 1000m, K1 4x500m) și o medalie de argint (K4 1000m); 1965 la Snagov (România) - 4 titluri de campion european (K2 500m, K2 1000m, K4 1000m, K1 4x500m); 1967 (Duisburg) – locul al IX la K2 1000m. La CM din 1963 (Jajice), alături de medaliile europene, obține și 3 titluri de campion mondial (K2 500m, K2 1000m, K1

4x500m) și o medalie de argint (K4 1000m), iar la ediția din 1966 de la Berlin (RD Germană) obține o medalie de bronz în proba de ștafetă (K1 4x500m). Maestru Emerit al Sportului (1963). Decorat cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1966).

OBREJA, GRIGORE (1967), n. în Somova, jud. Tulcea. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. A activat la CS *Danubiu Tulcea*, CSA *Steaua* (1987-1989) și apoi la CS *Dinamo* București (din 1990). Campion național cu diferite echipaje. În interva-

lul 1987-1989 reprezentând CSA *Steaua*, a obținut 5 titluri de campion național, după 1990 continuând să se situeze pe primele trei locuri, la toate edițiile CN. Component al loturilor naționale a realizat la CM, următoarele rezultate: 1989 (Plovdiv) locul VII C4 500m și C4 1000m; 1994 (Mexic), cucereste titlul de campion mondial, împreună cu Gh. Andriev, în proba de C2 500m. La JO 1988 (Seul) – locul VI la C2 1000m și locul VII la C2 500m; 1996 (Atlanta), obține medalia de bronz - C2 500m. La Spartachiada Militară de vară 1989 a obținut medalie de bronz la C4 500m și locul IV la C4 1000m, iar la JB 1988 – medaliat cu aur și argint. Maestru Emerit al Sportului.

OLARU, COSTICĂ (1960), n. în Somova, jud. Tulcea. Ofițer MAPN. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. A activat la CSȘ Tulcea și CS *Danubiu Tulcea*, CS *Dinamo* (o scurtă perioadă) și la *Steaua* București (1981- 1985, format de antrenorul Filip Serghei). Campion național la canoe, cu 5 titluri obținute pentru CSA *Steaua* în perioada 1981-1983. Pe plan internațional, a realizat următoarele rezultate: CM 1982 (Belgrad) – locul VIII la C1 500m; 1983 (Tampere), a cucerit medalia de aur la canoe simplu 500m și medalia de argint tot la canoe simplu 1000m; la JO 1984 (Los Angeles), - medalie de bronz la canoe simplu 500m și locul V la canoe simplu 1000m; la

JB din 1983 și 1984 – 2 medalii de aur și 2 de argint. Maestru Emerit al Sportului (1984).

OLTEIU, GABRIEL - NICOLAE (1968), n. în com. Segarcea-Vale, jud. Teleorman. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al FEFS, din cadrul Universității *Spiru Haret*. Antrenor de kaidac-canoe. A practicat sportul de la 15 ani, la CSȘ Alexandria, cu partici-

pări la CN de kaidac-canoe juniori (locul IV), avându-i antrenori pe Șandor Pentek și Crinu Ilie. A activat ca antrenor la CSȘ Alexandria (1990-1997) și în continuare din 1999 la CSȘ Turnu Măgurele. A participat direct la organizarea acțiunilor menite să contribuie la practicarea kaidacului și canoei în jud. Teleorman. Pe plan intern, împreună cu colectivul de profesori, a contribuit la pregătirea sportivilor care au obținut peste 35 de titluri de campioni naționali, majoritatea la nivelul juniorilor, 2 dintre aceștia fiind promovați în lotul de seniori, 4 la tineret și 19 în cel de juniori. Mulți dintre sportivii la a căror pregătire a contribuit au fost promovați în secțiile unor cluburi fruntașe, unde s-au afirmat prin rezultate deosebite. A făcut parte din colectivul tehnic care a asigurat pregătirea sportivilor din lotul național și olimpic, grupa de fete, în 2006-2007. Printre sportivii remarcați se află Talpă (Rusănescu) Lidia, Rusănescu Lavinia, Neagu Trăian, Jianu Mircea și alții. Dintre rezultatele obținute la competițiile internaționale, de către sportivii la a căror pregătire a contribuit, sunt de reținut: titlul de campion balcanic; medalie de bronz la CE de tineret; medalie de bronz la CM de juniori; medalie de bronz la CM de seniori. A fost membru în Colegiul Central al antrenorilor din cadrul FR de Kaidac-Canoe. A fost declarat antrenorul anului, din județul Teleorman (2005). În anul 2009, a fost ales membru al Biroului FR de Kaidac-canoe.

PARTNOI, VICTOR (1970), n. în Mahmudia, jud. Tulcea. Angajat MAI. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. Și-a început activitatea

sportivă în secția de kaiac-canoe a CS *Danubiu Tulcea*. După 1992 s-a transferat la CS *Dinamo București* unde s-a pregătit cu antrenorul Ivan Patzaichin. Multiplu campion național și medaliat la CN în probele de canoe, inclusiv în cele de simplu (3 titluri naționale la C11000m între 1993-1995). După 1990, a fost selecționat în loturile naționale (antrenori Igor Lipalit și Ivan Patzaichin). Paricipă la JO din 1992 (Barcelona) clasându-se pe locurile VII (C1 1000m) și VIII (C1 500m), precum și la ediția din 1996 (Atlanta) – locul al VI-lea la C1 1000m. Vice-campion mondial la C1 1000m în 1993 (Copenhaga), medaliat cu bronz la CM din 1994 (Mexico), în aceeași probă, în 1995 (Duisburg), clasat pe locurile V (C1 1000m) și VIII (C1 500m). S-a clasat pe locul al VI-lea în topul celor mai bune performanțe ale sportivilor români, în anul 1994. Maestru al Sportului și Maestru Emerit al Sportului.

PAȘCA, COSMIN (1972), n. în Hunedoara. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. Legitimă la Clubul *Dinamo București*. Multiplu campion național și medaliat la CN. Component al loturilor naționale, contribuie la realizarea următoarelor performanțe la

CM: 1994 (Mexic), 2 medalii de argint la C4-500m și C4-1000m și un loc IV la C4 -200m; 1995 (Duisburg) - medalie de aur și titlul de campion mondial la C4-1000m și o medalie de argint la C4-500m; 1997 (Dartmouth - Canada) un nou titlu de campion mondial, la C4-1 000m și medalie de argint la C4 -500m; 1998 (Szeged) - medalie de argint la C4-500m. Se remarcă la CE din 1997 (Plovdiv), reluate după o întrerupere de 28 de ani, unde cucerește o medalie de aur cu echipajul de C4 -1 000m și una de argint la C4- 500m. Maestru Emerit al Sportului.

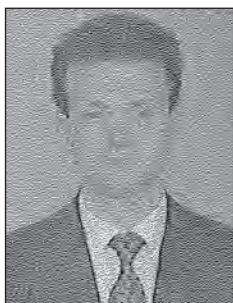
PATZAICHIN, IVAN . vezi **Personalități**

PAVEL, ERAST (1950), n. în Slava Rusă, jud. Tulcea. Sportiv de performanță, specializat în

probele de kaiac. Și-a început activitatea în structurile organizatorice din județul Tulcea, continuând să se perfecționeze la CSA *Steaua București* (1968-1978 – antrenor coordonator Nicolae Navasart). A obținut 10 titluri de campion național (3 la juniori și 7 la seniori, între 1968-1976). Pe plan internațional a participat la 3 ediții ale CM în: 1971 (Belgrad) – locul al VII-lea la K2 500m; 1973 (Tampere) - medalie de argint la K2 1 000m și bronz la K2 500m; 1974 (Mexico) - medalie de aur și titlul de campion mondial la K1 4x500m. Maestru al Sportului (1973). Maestru Emerit al Sportului (1974).

PETCU, SORIN (1974), n. în satul Agighiol, com. Valea Nucarilor, jud. Tulcea. Ofițer M.Ap.N. Sportiv de performanță specializat în probele de kaiac. Până în anul 1993, și-a desfășurat activitatea la CSS și CS *Danubiu Tulcea*. După 1993, s-a transferat și a reprezentat în competiții CSA *Steaua București* (1993-2000 și 2002-2004). Multiplu campion național și numeroase clasări pe locurile II și III la CN de juniori și seniori. A obținut 20 de titluri de campion național în perioada 1994-2004. Component al loturilor naționale începând din 1991, unde s-a pregătit cu antrenorii Nicușor Eșanu, Mihai Țurcaș, Ioan Bîrlădeanu, Aurel Vernescu. La doar 18 ani, participă la JO din 1992 (Barcelona) reușind să aducă primele sale puncte, clasându-se pe locul al V-lea în proba de K4 1000m. Concurând în aceeași probă la JO din anul 2000 (Sydney), se califică până în faza semifinalelor. Performanțe realizate la CM: 1993 (Copenhaga) – locurile V (K4 500), VIII (K4 1000m) și VI (K4 10000m); 1994 (Mexico) – 2 medalii de argint la K4 200m și K4 500m și locul VII la (K4 1000m); 1995 (Duisburg) – locul V (K4 200m); 1997 (Dartmouth) – locul IX la K4 500m; 1998 (Szeged) – locurile VI (K4 1000m și K4 200m); 1999 (Milano) – medalie de bronz (K4 1000m) și locul V (K4 500m); 2003 (Gainesville - SUA) – locul XI la K4 1000m. Participant la CE din: 1997 (Plovdiv) – locul VII (K4 1000m); 1999 (Zagreb) – medalie de bronz (K4 500m) și locul IV (K4 1000m); 2002 (Szeged) – clasat până în semifinale la K2 500m. Maestru Emerit al Sportului (1999). Decorat cu Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

PLATON (CHIRILĂ), ALINA (1985), n. în Constanța. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a Facultății de Științe ale Mișcării Sportului și Sănătății, din cadrul Universității Bacău. Sportivă de performanță specializată în probele de caiac. Legitimată la CS *Farul* din Constanța (antrenori Marcela și Ștefan Aftenie). Campioană și medaliată la CN de juniori, tineret și seniori. Componentă a loturilor naționale, reprezentând noua promoție a tinerelor kaiaciste, a realizat un palmares deosebit la CE de tineret și seniori și la CM de seniori, în perioada 2004-2007, astfel: 2004 – CE de tineret (Poznan) – clasată pe locurile V (K4 500m) și VII (K2 1000m); 2005 – CE de seniori (Poznan) – medaliată cu bronz la K4 1000m; 2005 – CM de seniori (Zagreb) – medaliată cu argint la K4 1000m și locul al IV –lea la K4 500m; 2006 – CE de seniori (Račice) – 2 medalii de bronz la K4 500 și 1000m; 2006 – CM de seniori (Szeged) – medaliată cu bronz la K4 500m; 2007 – CE de tineret (Belgrad) – medaliată cu bronz la K4 1000m; CE de seniori (Milano) – 2 medalii de bronz la K2 și K4 1000m. Celor 8 medalii obținute la CE și CM li se adaugă și medalia de aur câștigată la CB, în proba K4 500m, în anul 2004. Maestră a Sportului.

PONCEA, GABRIEL (1968), n. în București. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al FEFS, din cadrul Universității *Spiru Haret*. Antrenor de caiac-canoe. Directorul CSȘ Turnu Măgurele. A practicat sportul, în perioada 1982-1985, la CS *Cutezători* Turnu Măgurele și la CSȘ Alexandria, cu participări la CN de caiac-canoe pentru juniori, avându-i antrenori pe Șandor Pentek și Crinu Ilie. S-a numărat printre promotorii dezvoltării kaiacului și canoei în Turnu Măgurele și Alexandria. După absolvirea a facultății, s-a dedicat muncii de antrenor, activând la CSȘ *Alexandria* (1990-1999) și apoi din 1999 la CSȘ *Turnu Măgurele*, unde a îndeplinit și funcția de director al acestei unități sportive școlare. Împreună cu colectivul de profesori, a contribuit la menținerea

interesului pentru practicarea acestor sporturi în această zonă a țării, unitățile menționate numărându-se printre protagoniste CN, în special la nivelul juniorilor. Peste 60 de sportivi, pregătiți în aceste cluburi, au obținut titlurile de campioni naționali, 3 sportivi au fost promovați în lotul național de seniori, 2 în cel de tineret și peste 20 în lotul de juniori. Foarte mulți dintre acești sportivi au fost promovați în secțiile unor cluburi fruntașe, unde au realizat cele mai înalte performanțe. Printre sportivii remarcați se află: Talpă (Rusănescu) Lidia, Rusănescu Lavinia, Neagu Trăian, Jianu Mircea, Stănculescu Ștefania și alții. G.P. a făcut parte din colectivele tehnice care au asigurat pregătirea componenților lotului național de juniori – kaiac băieți (Bascov-Budeasa 2003), ai lotului național de seniori – grupa kaiac fete (2005-2006). În anul 2005, a fost declarat Antrenorul anului în județul Teleorman.

POPA, CONSTANTIN-CIPRIAN (1980), n. în Vaslui. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al Facultății de Științe ale Mișcării, Sportului și Sănătății din Bacău, promoția 2007. A absolvit masteratul cu specializarea *dreptul afacerilor*, în cadrul Academiei de Poliție București. Activează ca agent de poliție. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. A început să practice sportul la vârsta de 14 ani, fiind legitimat la CS *Danubiu* Tulcea (1994-1995) – antrenor Jeni Bondar. A mai activat la AS *Construc-torul* Hunedoara (1995-1998) – antrenor Vila Drăgoi, iar din anul 1998 s-a transferat la CS *Dinamo* București – antrenor Ivan Patzaichin. Multiplu campion național, cu 3 titluri la juniori și peste 60 la seniori. Selecționat în loturile naționale de tineret și seniori (antrenori Sidor Lifere și Ivan Patzaichin). Medaliat cu aur la C4 1000m, argint la C4 500m și bronz la C2 1000m, la CE de tineret din anul 2002 (Zagreb). La CE de seniori a obținut următoarele rezultate: 2005 (Poznan) – medalie de bronz la C4 1000m; 2006 (Račice) – locul IV la C4

1000m; 2007 (Pontevedra) – locul IV la C4 500m și V la C2 1000m; 2008 (Milano) – medalie de aur la C4 500m. Participant la CM din 2005 (Zagreb) – medalie de argint la C4 1000m și la ediția din 2007 (Duisburg) – medalie de bronz la C4 500m și locul al IV-lea la C2 1000m. A obținut 4 titluri de vicecampion balcanic în 2001 și 2003. La JO din 2008 (Beijing), s-a clasat pe locul al IV-lea la C2 1000m. Maestru al Sportului (2003) și Maestru Emerit al Sportului (2006).

POPA, LOREDAN (1980), n. în Vaslui, frate geamăn cu Constantin – Ciprian. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al Facultății de Științe ale Mișcării, Sportului și Sănătății din cadrul Universității Bacău. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. A început să practice sportul la vârsta de 14 ani, la CS *Danubiu* Tulcea (1994-1995 – antrenor Jeni Bondar). A mai activat la CS *Constructorul* Hunedoara (1995-1998) – antrenor Vila Drăgoi, de unde s-a transferat la CS *Dinamo* București – antrenori Ivan Patzaichin și Aurel Alecu. Multiplu campion și medaliat la CN de juniori, tineret și seniori (peste 60 de titluri). Component al loturilor naționale participante la competițiile internaționale oficiale pentru tineret și seniori (antrenori Sidor Lifere și Ivan Patzaichin). Palmaresul său cuprinde 11 medalii (5 aur, 2 argint, 4 bronz) obținute la CM și CE. Debutază cu medalii la CE de tineret din 2002 (Zagreb) unde cucerește câte o medalie de aur (C4 1000m), argint (C4 500m) și bronz (C2 1000m). Performanțele obținute la CE de seniori: 2005 (Poznan) medalii de aur (C4 500m) și de bronz (C4 1000m); 2006 (Račice) – medalie de aur la C4 500m; 2007 (Pontevedra) – clasări pe locurile IV (C4 500m) și V (C4 200m și C2 1000m). Contribuie la realizarea unor performanțe deosebite la CM de seniori din: 2005 (Zagreb) – medalie de aur (C4 500m) și de argint (C4 1000m); 2006 (Szeged) – medalie de bronz la C4 500m; 2007 (Duisburg) – medalii de aur (C4 1000m) și de bronz (C4 500m), precum și două clasări pe locurile V la C2 și C4 200m. Dublu vicecampion balcanic (C2 500 și 1000m), în anul 2001. Maestru al Sportului și Maestru Emerit al Sportului.

POPESCU, FLORIN (1974), n. în Iancu Jianu, jud. Olt. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al Facultății de Științe ale Mișcării, Sportului și Sănătății din Bacău. Ofițer MAI. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. A fost

legitimată la 14 ani, la CSȘ-*Marina* Orșova, unde s-a pregătit sub îndrumarea colectivului de profesori, coordonator Benjamin Zabet (1988-1991). În perioada 1991-2005, a activat la CS *Dinamo* București. A obținut 6 titluri de campion național la juniori, 6 la tineret și peste 30 la seniori. Selecționat în lotul național de juniori (1990-1991) și în cel național și olimpic (1992-2005), unde s-a pregătit cu antrenorii – Ivan Patzaichin și Igor Lipalit. La CE de seniori a obținut 15 medalii (7-7-1), în: 1997 (Plovdiv) – medalie de aur C4 1000m și de argint C4 500m; 1999 (Zagreb) – medalie de aur C2 500m și 3 medalii de argint la C2 1 000m, C4 500m și C4 200m; 2001 (Milano) – 2 medalii de aur la C2 1000m și C2 500m, - 2 medalii de argint – C4 500m, C4 200m; 2002 (Szeged) – aur C2 1000m, argint C4 1000m; 2004 (Poznan) – aur C4 500m, bronz C2 500m; 2005 (Poznan) – aur C4 500m. La 9 ediții ale CM, a cucerit 19 medalii (7-9-3), astfel: 1994 (Mexico) - 2 medalii de argint în probele de C4 500m și 1000m; 1995 (Duisburg) - medalie de aur și titlul de campion mondial la C4 1000m și argint la C4 500m; 1997 (Dartmouth - Canada) - un nou titlu de campion mondial la C4 1 000m și argint la C4 500m; 1998 (Szeged) - 2 medalii de argint la C2 1 000m și C4 500m; 1999 (Milano) - medalie de argint la C4 500m și de bronz la C4 200m; 2001 (Poznan) – aur C4 500m și bronz C2 500m; 2002 (Sevilla) – aur la C4 500m, argint C2 500m; 2003 (Gainesville – SUA) – 2 medalii de aur - C2 1000m și C4 500m, argint C2 500m și bronz C4 200m; 2005 (Zagreb) – aur C4 500m. La JO de la Sydney 2000, a cucerit medalie de aur în proba de C2 1000m, împreună cu Mitică Pricop, și pe cea de bronz la C2 500m,

în aceeași formație, iar la JO din 2004 (Atena) – 2 locuri IV la C2 500 și C2 1000m. Palmaresul său mai cuprinde și 4 medalii de aur la JMU. În total la JO, CM și CE a realizat un palmares remarcabil cucerind 36 de medalii (15 aur-16 argint-5 bronz). După retragerea din activitatea competițională și-a început cariera de antrenor la CS *Dinamo* și la lotul național. A contribuit în mod semnificativ la pregătirea și realizarea unor performanțe de prestigiu pe plan internațional, pentru canoeele din țara noastră. Ca antrenor principal la lotul de tineret a obținut în 2007, la CE (Belgrad) - 2 medalii de argint și 1 de bronz. Împreună cu antrenorul emerit Igor Lipalit, a contribuit la obținerea unor rezultate deosebite cu lotul de seniori la competițiile oficiale din perioada 2006-2010. Maestru Emerit al Sportului (2000). Distincții: Cetățean de Onoare al municipiului Orșova și al orașului Pucioasa; Trofeul APF (2001); Premiul Național pentru Sport (2003); Premiul VIP (2005). Decorații: Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de Comandor (2000); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2008).

POPESCU, MARIN - GIGI (1973), n. în Iancu Jianu, jud. Olt. Ofițer MI. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al FEFS din cadrul Universității Bacău. Sportiv de performanță, specializat în probele de caiac. A activat la CSS Orșova (1987-1991) – unde a fost pregătit de colectivul de profesori, coordonat de Benjamin Zabet și CS *Dinamo* București (1991-1998). Multiplu campion național în probele de caiac simplu și în echipaje, a obținut 6 titluri la juniori, 6 la tineret și peste 30 la seniori. Selecționat în loturile naționale de juniori (1989-1991) și de seniori (1991-1998). La lotul olimpic s-a pregătit cu antrenorii Mihai Țurcaș și Manoilă Milicin. A realizat o performanță deosebită la CM de juniori din 1991 (Viena), cucerind 2 medalii de aur în probele individuale de K1 500m și 1 000m. La CM de

seniori obține: locul IV, în 1991 (Paris), la K1 1 000m; medalia de bronz, în 1993 (Copenhaga), la K1 1 000m; 2 medalii de argint, în 1994 (Mexico), la K4 200m și K4 500m; în 1995 (Duisburg), se clasează pe locul V la K4 200m. Participant la JO din 1992 (Barcelona) – s-a clasat pe locurile IV la K1 1000m și VIII la K1 500m. După retragerea din activitatea competițională, s-a dedicat afacerilor îndeplinind funcția de administrator la o firmă privată. Maestru Emerit al Sportului (1992).

PORCĂRAȘU, IUSTIN (1988), n. în Sinaia, jud. Prahova. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al Facultății de Științe ale Mișcării, Sportului și Sănătății din cadrul Universității din Bacău. Subofițer MAPN. Sportiv de performanță, specializat în probele de caiac. Și-a început activitatea sportivă în anul 2000 la CSS Orșova, sub îndrumarea colectivului de profesori-antrenori coordonat de prof. Benjamin Zabet. Legitimă la CSS Orșova (2000-2005), iar din 2006 a reprezentat CSA *Steaua*. În perioada 2004-2006 a activat cu dublă legitimare CSS *Traian Lalescu* – Orșova – CSA *Steaua*. A obținut 8 titluri de campion național la juniori și 2 la tineret. Multiplu campion național și medaliat la CN de seniori. Component al loturilor naționale de juniori 2001-2005 și tineret din 2005, a obținut rezultate semnificative la CE, pentru aceste categorii de vârstă. La CE de juniori din 2006 (Schinias-GRE) obține medalia de argint la K2 1000m. În anul 2008, concurează la CE de tineret, de la Szeged, unde intră în posesia medaliei de bronz la K2 500m, la ediția din 2009 (Poznan) cucerește medaliile de argint la K4 500m și pe cea de bronz la K4 1000m, iar în proba de K2 500m se clasează pe locul al IV-lea. Tot în anul 2009, debutează la CE pentru seniori (Brandenburg) unde se clasează pe locurile VIII la K4 1000m și IX la K4 200m. În anul 2005, a obținut 4 titluri de campion balcanic la juniori. La lotul național de juniori s-a pregătit cu antrenorul Ilie Bănăduc, iar la cel de tineret cu Florin Popescu. Maestru al Sportului.

PRICOP, MITICĂ (1977), n. în Ghindărești, jud. Constanța. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al FEFS din cadrul Universității Bacău. Ofițer MAI. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. Și-a început activitatea în 1990 sub îndrumarea

colectivului de profesori de la CSȘ Orșova, coordonator prof. Benjamin Zabet până în 1995, de unde s-a transferat la CS *Dinamo* din București, o perioadă cu dublă legitimare (1992-2004). Multiplu campion național, a obținut 8 titluri la juniori, 4 la tineret și peste 20 la seniori. A fost selecționat în loturile naționale de juniori 1990-1995 și de seniori 1995-2004. La lotul național s-a pregătit cu colectivul de antrenori (coordona-tor Ivan Patzaichin). A realizat performanțe de prestigiu la competițiile internaționale oficiale cucerind 21 de medalii (7 aur -10 argint - 4 bronz). La JMU din 1998 (Zagreb) – obține 3 medalii de aur (C2 500m; C4 500m; C4 1 000m) și o medalie de argint (C2 1 000m). La CM: 1999 (Milano) - 2 medalii de argint (C4 500m; C4 1 000m) și o medalie de bronz (C4 200m); 2001 (Poznan) – bronz la C2 500m; 2002 (Sevilia) - aur la C4 500m și bronz la C4 200m; 2003 (Georgia –SUA) – aur la C4 500m și bronz la C4 200m. Rezultatele obținute la CE: 1999 (Zagreb) - 4 medalii de argint la C4 500m și 1 000m, C2 200m, C4 200m; 2001 (Milano) – 2 de aur la C2 500 și 1000m și argint la C4 200m; 2002 (Szeged) – argint C4 1000m; 2004 (Poznan) - argint C4 1000m. La JO de la Sydney 2000, cucerește medalia de aur și titlul de campion olimpic la C2 1 000m și medalia de bronz la C2 500m, împreună cu Florin Popescu. După retragerea din activitatea competițională s-a dedicat muncii de antrenor, în special la nivelul juniorilor. După 2006, a făcut parte și din colectivele tehnice care au asigurat pregătirea loturilor naționale de juniori, contribuind la obținerea unor medalii la CM. Pentru realizările sale a fost declarat Cetățean de Onoare al municipiului

Orșova și al orașului Hârșova. Maestru Emerit al Sportului (2000). Prin Decret Prezidențial, în anul 2000, pentru performanțele obținute la JO de la Sydney, i s-a conferit Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de Comandor, iar în anul 2008 – Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I.

RADU, ELENA (1975), n. în Pogoanele, jud. Buzău. Sportivă de performanță, specializată în probele de kaiac. Legitimată la CS *Dinamo* București. Multiplă campioană națională și medaliată la diferite regate internaționale. La CM de junioare din 1993, se clasează pe locul V la

K4 500m. La CM 1997 (Dartmouth), pentru senioare ocupă locurile VII (K4 500m) și VIII (K4 200m); 1998 (Szeged) – locul V K4 500m; 1999 (Milano) – locul VII aceeași probă. La CE din 1997, de la Plovdiv (Bulgaria), face parte din echipajele K4 200m și K4 500m, care cuceresc medalile de aur, acestea fiind primele titluri de campioană europeană pentru kaiacul feminin românesc; CE din 1999 de la Zagreb obține medalia de bronz la K2 1 000m și locul IV la K4 500m. La JO de la Sydney 2000, a cucerit o medalie de bronz în proba de K4 500m. Maestră Emerită a Sportului. Prin Decret Prezidențial, în anul 2000, pentru performanțele obținute la JO de la Sydney, i s-a conferit Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de Cavaler.

ROTMAN, LEON (1934), n. în București. Ofițer în MI. A practicat luptele greco-romane la AS *Flacăra*, *Progresul* și în final la *Tânărul Dinamovist*, unde a făcut cunoștință cu kaiacul și canoea. În continuare, sub îndrumarea antrenorului Radu Huțan, activează în cadrul

Clubului *Dinamo*, specializându-se în probele de canoe. În 1954, câștigă primul său tricou de campion național în proba de C1 10 000m. În cariera sa sportivă a obținut 14 titluri de campion național, a

câștigat de 7 ori locul I la Regata Snagov și de 6 ori la alte regate internaționale. În perioada 1954-1964 a fost selecționat în loturile naționale participând la 2 ediții ale JO, 3 CE și un CM. Obține un rezultat de excepție la JO din 1956 (Melbourne), unde cucerește 2 titluri de campion olimpic, în probele de C1 10 000m și C1 1 000 m, fiind primul canoist care aduce o medalie olimpică de aur pentru canoia românească. În 1960, la JO de la Roma, intră în posesia medaliei de bronz la C1 1000m, singurul medaliat la această ramură de sport, la acea ediție a JO. Se clasează pe locurile V la CE din 1957 și 1961, în proba de C1 1 000m și pe locul VII la CE și CM din 1963 (desfășurate concomitent la Jajice) în proba de C1 10000m. A activat ca antrenor la ȘSE nr. 2 (1964), la CS *Rapid* (1979-1982) și CS *Olimpia* (1982-1986). În perioada 1964-1986, a promovat în loturile naționale peste 20 de juniori și tineri. Printre cei remarcați au fost Gh. Nițu și Nicolae Cercelaru. După retragerea din activitatea sportivă a continuat să fie prezent la toate acțiunile având ca scop, promovarea și dezvoltarea sportului și la cele pentru sprijinirea sportivilor frunzași. Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu: *Ordinul Muncii* clasa a II-a (1956); *Ordinul Meritul Sportiv* clasa I (1968); *Ordinul Național Pentru Merit* în grad de Ofițer (2000) și *Ordinul Meritul Sportiv* clasa I (2008).

RUJAN, ROCO .Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. A fost legitimat la CS *Dinamo* București (antrenor Radu Huțan). Campion și medaliat la CN de juniori și seniori. Component al loturilor naționale, a participat la numeroase regate internaționale și la CE de juniori și seniori, făcând parte din promoția de kaiaciști care au contribuit la afirmarea acestei ramuri de sport. Participant la CE de juniori din 1967 (Kartstad) a marcat performanțe realizate în premieră: medalie de aur la K2 500m (prima medalie de aur la CE de juniori) și medalie de argint la K1 500m (prima medalie de argint la CE de juniori și prima medalie la K1 500m). La CE de seniori din 1969 (Moscova) își demonstrează calitățile contribuind la cucerirea mediilor de argint cu echipajul K4 atât pe distanța de 1000m, cât și pe cea de 10 000m. Maestru al Sportului.

SCIOTNIC, AFANASE - ATANASIE (1942), n. în Mila 23, jud. Tulcea. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. A activat la Clubul *Dinamo* București (antrenor coordonator Radu Huțan). Multiplu campion național și medaliat la numeroase regate internaționale. În cei peste 10 ani de activitate în loturile reprezentative, a participat la 5 CM, 3 CE și 2 ediții ale JO, acumulând un număr de 19 medalii, din care 7 de aur – 8 argint – 4 bronz, performanță care îl situează în primele 4 locuri ale ierarhiei caiaciștilor și canoistilor care au cucerit medalii la aceste 3 tipuri de competiții oficiale. Bilanțul realizat la CM: în 1966 (Berlin) - 2 medalii de aur (K2 500m și K4 1 000m), o medalie de argint (K2 1 000m) și o medalie de bronz (K1 4x500m); 1970 (Copenhaga) - o medalie de argint (K2 500m); 1971 (Belgrad) - o medalie de aur (K4 10 000m); 1973 (Tampere) - 2 medalii de bronz (K1 4x500m și K4 10 000m); 1974 (Mexic) - o medalie de aur (K1 4x500m). La CE a cucerit: 3 titluri de campion european, în 1965 (Snagov) la K1 4x500m, 1967 (Duisburg) la K2 1 000m și 1969 (Moscova) la K2 500m; 5 medalii de argint, în 1965 la K2 1000m și K4 1 000m, în 1967 la K2 500m și 1969 la K4 1 000m și K4 10 000m. La JO din 1964 (Tokyo), obține medalie de bronz (K4 1 000m), iar la ediția din 1972 (München), medalie de argint (K4 1 000m). Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu: *Ordinul Meritul Sportiv* clasa a III- a (1966) și *Ordinul Meritul Sportiv* clasa a II- a (1973).

SCOICĂ, FLORIN (1969), n. în com. Ciochiuță, jud. Mehedint. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al Facultății de Științe de Mișcării, Sportului și Sănătății, din cadrul Universității Bacău. Angajat subofițer M.Ap.N. Sportiv de performanță specializat în probele de kaiac. A început să practice kaiacul la vârsta de 14 ani, la CSS Orșova, sub îndrumarea colectivului de

profesori – antrenori, coordonat de prof. Beniamin Zabet. A fost legitimat și a reprezentat în competiții CSS Orșova (1983-1987) și CSA Steaua (1989-2000 și 2002-2003). S-a remarcat la CN unde a obținut 6 titluri de campion la juniori, 4 la tineret. La seniori a câștigat 26 de titluri în perioada 1990-2003. Component al loturilor naționale de juniori (1985-1987) și de seniori (1988-1999), a reprezentat kaiacul românesc la numeroase regate internaționale, 5 CM și 2 CE de seniori fiind pregătit de colective de tehnicieni coordonate de antrenorul emerit Ivan Patzaichin. Debutază cu la CM de juniori din 1987 (Belgrad) cu medalie de argint la K4 500m și 2 medalii de bronz la K2 1000m și K4 1000m. La CM de seniori înregistrează următoarele performanțe: 1993 (Copenhaga) – locul al VIII-lea la K4 1000m; 1994 (Mexico) – 2 titluri de vicecampion mondial la K4 200m și K4 500m; 1995 (Duisburg) – locul al V-lea la K4 200m; 1997 (Dartmouth) – locul al VIII-lea la K4 200m; 1999 (Milano) – locul XIII la K2 500m. La CE din 1997 (Plovdiv) - medalie de argint la K2 200m, locul IV la K2 500m și locul al V-lea la K4 200m, iar la ediția din 1999 (Zagreb) – locul al VI-lea la K2 200m. Medaliat cu argint la JB din 1991 la K4 1000m. După retragerea din activitatea competițională, a fost încadrat ca antrenor la CSA Steaua (2004), contribuind la afirmarea pe plan internațional a numeroși sportivi de valoare din cadrul secției de kaiac-canoe. În diferite perioade, a făcut parte din colectivele tehnice care au pregătit loturile naționale, activând la grupa de kaiac fete cu sportive medaliate la CM și CE. Mastru al Sportului (1992). Mastru Emerit al Sportului (1994). Decorat cu Medalia *Meritul Sportiv* clasa a II-a (2004).

juniori și la seniori (7 titluri obținute între

SERGHEI, LARION (1952), n. în Dunăvățul de Jos, jud. Tulcea. Marinar. Sportiv de performanță specializat în probele de kaiac. În perioada 1971-1979, a activat în cadrul secției de kaiac-canoe a CSA Steaua (antrenor Nicolae Navasart). Campiona național la

1975-1979). Component al loturilor naționale, a realizat pe plan internațional următoarele performanțe: CM 1974 (Mexic) – clasat pe locul al V-lea la K2 500m; CM 1975 (Belgrad) – medalie de argint la K2 1000m și bronz la K2 500m, ambele în echipaj cu Malâhin Policarp; CM 1978 (Belgrad) – locul al VIII-lea la K4 500m. La concursul preolimpic din 1975, se clasează pe locul al III-lea, iar la JO din 1976 (Montreal) cucerește medalia de bronz, la K2 500m, tot cu partenerul său Malâhin Policarp. Palmaresul său mai cuprinde și 5 medalii de aur, obținute la 3 ediții ale CB, desfășurate în perioada 1976-1978. Mastru al Sportului (1973). Mastru Emerit al Sportului (1975). Decorat cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1976).

SERGHEI (LISOV), VALENTINA (1940), n. în Murighiol, jud. Tulcea. Sportivă de performanță cu contribuții în premieră pentru kaiacul feminin românesc. Ca senioară, a activat la CSA Steaua, în perioada 1961-1972, sub îndrumarea antrenoarei Maria Navasart. Multiplă campioană națională și medaliată la CN. În perioada 1963-1970, a obținut 10 titluri de campioană națională la seniori. Componentă a lotului național de senioare, participă la CM din 1966 (Grünau) unde se clasează pe locurile IV la K2 500m, și pe VII la K1 500m, iar la ediția din 1970 (Copenhaga) pe locurile IV la K4 500m și pe VI la K2 500m. În debutul participării la ultimele ediții ale CE, se clasează de două ori pe locul al IV-lea la europenele din 1965, de la Snagov, la K2 și K4 500m, iar la ediția din 1967 a CE de la Duisburg realizează, împreună cu Viorica Dumitru, pentru prima dată o medalie europeană pentru kaiacul feminin românesc, cucerind argintul și titlul de vicecampioană. Participantă la JO din 1968 (Mexico), în echipaj cu Viorica Dumitru se clasează pe locul al IV-lea, la K2 500m, obținând 3 puncte pentru clasamentul general pe țări. Maestră a Sportului (1965) și Maestră Emerită a Sportului (1977). Decorată cu Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1968). **SEVICI, MARIAN** (1982), n. în Motru, jud. Gorj.

Subofițer MAI. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al FEFS, din cadrul Universității Bacău. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. Și-a început activitatea la CSȘ *Orșova*, în 1996, sub îndrumarea colectivului de profesori-antrenori, coordonat de prof. Benjamin Zabet. După anul 2000, și-a continuat activitatea la CS *Dinamo* București (antrenor Ivan Patzaichin). Multiplu campion și medaliat la CN de juniori (6 titluri), tineret (4 titluri) și de seniori (18 titluri). Component al loturilor naționale de juniori 1998-2000 și de seniori, din anul 2000. La 18 ani, în anul 2000, participă la CE de juniori unde se clasează pe locurile IV (K4 1000m), V (K2 1000m) și IX (K2 500m). În anul 2004, la CE de tineret, de la Poznan, obține primul său succes- medalie de argint la K2 500m și de aur la K2 1000m, iar la ediția din 2005 a europenelor de tineret, de la Plovdiv, își completează palmaresul cu încă o medalie de argint și alta de aur, obținute la aceleași probe. Tot în anul 2005, participă la CM de seniori, de la Zagreb, unde se clasează pe locurile V în probele de K2 500m și K2 1000m, precum și la CE de seniori, de la Poznan, unde împreună cu Ionuț Anghel cucerește medalia de aur la K2 1000m și se clasează pe locul al VI-lea la K2 500m. Anul 2006 nu i-a fost foarte favorabil la CM de seniori, de la Szeged (locul VIII la K2 1000m) și la CE de seniori, de la Račice (locul V la K2 1000m). Maestru Emerit al Sportului (2003).

SIDERI (PRISECARU, BARDAȘ), CORNELIA (1939), n. în București. Studii liceale cu specializare în contabilitate, domeniu în care a funcționat, ca angajat civil, în diferite unități din sistemul MAPN. Sportivă de performanță, specializată în probele

de kaiac. Și-a început activitatea, la vârsta de 14 ani, la Tânăruț Dinamovist, cu antrenorul Gheorghe Cojocaru. După doi ani trece în secția de kaiac-canoe a CS *Dinamo* (antrenor Radu Huțan). Din 1957, până în 1967, și-a continuat activitatea la

CSA *Steaua* (antrenor Maria Navasart). A obținut 2 titluri de campioană națională la juniori și 13 la seniori. Componentă a lotului național și olimpic, s-a numărat printre sportivele care au contribuit la dezvoltarea și afirmarea kaiacului feminin din țara noastră, pe plan internațional. Participă la CM din 1963 (Jajce), desfășurat concomitant cu CE, înregistrându-se aceleași performanțe pentru ambele competiții – locul al V-lea la K2 500m. La CE din 1967 (Duisburg) ocupă locul al IV-lea la K4 500m. Realizează o performanță valoroasă la JO din 1964 (Tokio) unde intră în posesia medaliei de bronz, împreună cu Hilde Lauer, în proba de K2 500m – premieră olimpică pentru kaiacul feminin din țara noastră. Participantă la numeroase regate internaționale cu clasări pe primele trei locuri. Maestră a Sportului (1963) și Maestră Emerită a Sportului (1965).

SIDERI, ION - vezi Personalități

SIDOROV, ACHIM (1936), n. în Crișan, jud. Tulcea. Ofițer MAI. A început să practice sportul în 1956 ca fotbalist. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. În perioada 1957-1958 a activat la CS *Steaua* și în continuare la CS *Dinamo*.

Multiplu campion național (1957-1968 câștigă titlurile la C2 10000m. Vicecampion mondial în 1958 (Praga) - C2 10 000m, VII la C2 1000m și campion mondial în 1963 (Jajce) - C2 1 000m. Campion european în 1961 (Poznan) și 1963 (Jajce) - C2 1 000m; 2 titluri de vicecampion european în 1959 (Duisburg) - C2 1 000m și bronz la C2 10 000m; 1965 (București) – argint la C2 10 000m. La JO 1960 (Roma) a fost rezervă iar la ediția din 1964 (Tokio) s-a clasat pe locul al V-lea la C2 1000m cu Victor Lipalit. Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu: *Ordinul Muncii* clasa a III-a (1963); *Medalia Meritul Sportiv* clasa I (1968).

SIMIOCENCO, VASILE (1947), n. în Crișan, jud. Tulcea. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. A activat la CS *Steaua* București (1967-1980). Multiplu campion național. În intervalul 1969-1978 a obținut 12 titluri de campion național, Component

al loturilor naționale, a participat la diferite regate internaționale, JO, CM și CE. Debutază la CE de kaiac din 1969 (Moscova), unde obține medalia de bronz la K2 10 000m. La cele 7 CM la care a participat, a cucerit 7 medalii (1 aur-2 argint-4 bronz): 1970 (Copenhaga) - medalia de bronz la K2 10 000m; 1971 (Belgrad) - titlul de campion mondial la K4 10 000m și medalia de bronz la K2 1 000m; 1973 (Tampere) 2 medalii de bronz la K1 4x500m și K4 10 000m și locul IV la K 4 1000m; 1974 (Mexico) – locul al V-lea la K2 500m; 1975 (Belgrad) - medalie de argint la K4 10 000m și locul al V-lea la K4 1000m; 1977 (Sofia) - argint la K4 500m; 1978 (Belgrad) – locul al VIII-lea la K4 500m. Medaliat cu aur și argint la cele 2 ediții ale JB 1977 și 1978. A participat la JO 1972 (München) – locul V la K2 1000m și 1976 (Montreal) – locul IV la K4 1000m. Maestru al Sportului (1970). Maestru Emerit al Sportului (1971). Decorat cu: Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1976).

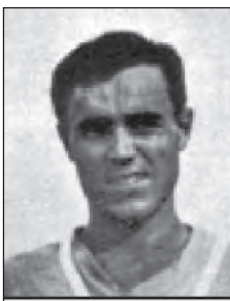
SIMIOCENCU, SILVIU (1975), n. în Crișan, jud. Tulcea. Angajat MAPN. Sportiv de performanță specializat în probele de canoe. Și-a început activitatea sportivă de performanță în cadrul secției de kaiac-canoe a CS *Danubiu* Tulcea (antrenori Igor Lipalit și

Grigore Ștefanov). Până în 1993, a reprezentat în competiții această secție, devenind multiplu campion național la categoria juniori. Începând din 1995, a concurat pentru CSA *Steaua* București, obținând numeroase titluri de campion național și clasări pe locurile II și III, în probele de canoe, la CN de

seniori (în intervalul 1999-2003, a obținut 8 titluri de campion național). Cei peste 10 ani de prezențe în loturile naționale s-au soldat cu performanțe deosebite pentru canoarea românească: participarea la 7 CM cu 9 medalii (4 de aur, 2 de argint și 3 de bronz); 8 CE cu 10 medalii (5 de aur, 3 de argint și 2 de bronz). Performanțele realizate la CE: 2000 (Poznan) – 2 medalii de argint (C4 500m și C4 1000m); 2001 (Milano) – locul V (C1 500m); 2002 (Szeged) – medalie de aur (C2 1000m) și medalie de argint (C2 500m); 2004 (Poznan) – medalie de aur (C4 500m) și medalie de bronz (C2 500m); 2005 (Poznan) – medalie de aur (C4 500m); 2006 (Račice) – medalie de aur (C4 500m) și locul IV (C4 1000m); 2007 (Pontevedra) – medalie de bronz (C4 1000m) și 2 locuri IV (C2 200m și C4 500m); 2008 (Milano) – medalie de aur (C4 500m) și locul VI (C2 200m). La CM a obținut următoarele rezultate: 2001 (Poznan) - locul VI (C1 500m); 2002 (Sevilla) – medalie de argint (C2 500m) și locul IV (C2 1000m); 2003 (Gainesville – Georgia, SUA) – 2 medalii de aur (C4 500m și C2 1000m), medalie de argint (C2 500m), medalie de bronz (C4 200m); 2005 (Zagreb) – medalie de aur (C4 500m) și locul VI (C4 200m); 2006 (Szeged) – medalie de bronz (C4 500m); 2007 (Duisburg) – medalie de aur (C4 1000m) și 2 locuri V (C2 200m și C4 200m); 2009 (Dartmouth - CAN) – medalie de bronz (C4 200m). Participant la JO din 2004 (Atena) unde s-a clasat de 2 ori pe locul IV (C2 500m și C2 1000m). La JB din anii 2002 și 2004 a cucerit o medalie de aur și una de bronz. A primit *Premiul Național pentru Sport* pe anul 2003. Maestru al Sportului și Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I-a (2004).

SIMION, MIHAIL (1986), n. în Carcaliu, jud. Tulcea. Angajat MAI. Sportiv de performanță specializat în probele de canoe. S-a inițiat în această ramură de sport în cadrul secției de kaiac-canoe a CSM *Danubiu* Tulcea. În anul 2005 s-a transferat la CS *Dinamo* București. Multiplu campion național de juniori, în perioada 2001-2005 și la categoria seniori după anul 2005. Component al loturilor naționale de juniori și tineret, realizează performanțe

care îl recomandă ca un element de perspectivă. La numai 17 ani, debutează la CM de juniori din 2003 (Komatsu – JPN) unde se clasează pe locurile IV (C4 500m) și VI (C4 1000m). La prima sa participare la CE de juniori din 2004 (Poznan) cucerește medalia de aur la C4 1000m, de bronz la C4 500m și se clasează pe locurile V (C1 1000m) și VI (C1 500m). În continuare, concurează la 5 ediții ale CE de tineret obținând următoarele rezultate: 2005 (Plovdiv) și 2006 (Schinias) se clasează pe locurile IV și VII; 2007 (Belgrad) – medalie de argint (C4 1000m) și bronz (C4 – 500m); 2008 (Szeged) – medalie de aur (C4 1000m), locurile IV (C4 500m) și V (C2 500m); 2009 (Poznan) – 2 medalii de aur (C4 500m și C4 1000m). Și-a confirmat valoarea și la CM din 2010 (Poznan) unde cucerește medalia de argint cu echipajul C4 1000m (antrenori: Igor Lipalit și Florin Popescu). Maestru Emerit al Sportului.

SIMIONOV, AUREL (1944), n. în Caraorman, jud. Tulcea. Sportiv de performanță specializat în probele de canoe. A activat la Clubul *Dinamo* București (antrenor Radu Huțan). Campion național la canoe. Dublu campion mondial în 1966 (Berlin) și 1970 (Copenhaga) - C2 10000m, împreună cu Petre Maxim. Campion european în 1967 (Duisburg) - C2 10000m, împreună cu Petre Maxim. Maestru al Sportului (1966). Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu: Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1966).

SIMIONOV, GHEORGHE (1950), n. în Caraorman, jud. Tulcea. Ofițer MAPN. Sportiv de performanță specializat în probele de canoe. A activat la CSA *Steaua* București (1970-1981), antrenor Nicolae Navasart. Multiplu campion național, a obținut 15 titluri între 1971-1980. Cu cele 10 medalii (9 la cele 7 CM la care a participat și o medalie la JO), se situează în prima

treime a ierarhiei caiaciștilor și canoiștilor care au obținut medalii în competițiile oficiale. Cucerește 2 titluri de campion mondial, în 1971 (Belgrad) la C2 500m și 1973 (Tampere) la C2 1 000m. La CM mai obține: 5 medalii de argint, în anii 1973 și 1974 (Mexico) la C2 500m, 1975 (Belgrad) și 1978 C2 1 000m și tot în 1978 - la C2 10 000m și 2 medalii de bronz, în 1978 la C2 500m și 1979 (Duisburg) la C2 1 000m. A mai ocupat locul IV la edițiile CM din 1975 și 1977 (Sofia). Participă la JO din 1976 (Montreal), unde cucerește medalia de argint în proba de C2 1 000m, în echipaj cu Gheorghe Danilov. Palmaresul său mai cuprinde 3 medalii de aur și 1 de argint câștigate la JB din 1976, 1977 și 1979. După retragerea din activitatea competițională, a activat ca antrenor la grupa de canoe, la CSA *Steaua* în perioada 1982-1991. Maestru al Sportului. Maestru Emerit al Sportului (1971). Decorat cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a (1976).

SIMIONOV, TOMA (1955), n. în Caraorman, jud. Tulcea. Ofițer MAPN. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al IEFS din București. Sportiv de performanță specializat în probele de canoe. A activat la CSA *Steaua* București (1975-1985, antrenor Nicolae Navasart). Multiplu campion național, a obținut 11 titluri (1976-1984). Component al loturilor naționale a participat la numeroase regate internaționale, la 7 CM și la 2 ediții ale JO, la care a obținut 13 medalii, din care 5 de aur, performanță care-l situează pe poziția a VI-a în ierarhia caiaciștilor și canoiștilor medaliați la competițiile oficiale. La CM cucerește: 2 medalii de argint la C2 1000m și C2 10 000m și o medalie de bronz la C2 500m, în 1978 (Belgrad); medalie de bronz, la C2 1 000m, în 1979 (Duisburg); medalia și titlul de campion mondial la C2 1 000m și medalia de argint la C2 10 000m, în 1981 (Nottingham); medalia de aur și titlul de campion mondial la C2 10 000m și medalia de bronz la C2 1 000m, în 1982 (Belgrad); medalia de aur și titlul de campion mondial la C2 1 000m

și medalia de argint la C2 10 000m, în 1983 (Tampere). La ediția CM din 1977 (Sofia) s-a clasat pe locul al IV-lea la C2 500m; în 1981 locul al V-lea la C2 500m și în 1985 (Mechelen) locul al IX-lea la C2 1000m. Două titluri de campion olimpic, în proba de C2 1 000m, la JO din 1980 (Moscova) și 1984 (Los Angeles), precum și un titlu de vicecampion în 1984 la C2 500m. A mai câștigat 3 medalii de aur și 1 de argint la JB din 1979, 1981 și 1983. După retragerea din activitatea competițională, a funcționat ca instructor în cadrul Compartimentului Instruirii Sportive a CSA *Steaua*, iar în perioada 1992-1994, a activat ca antrenor la grupa de canoe. Maestru Emerit al Sportului (1981). Decorat cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (în 1981 și 2004).

SKURKA, ALEXANDRU (1941), n. în Vișeu de Sus, jud. Maramureș. Ofițer MAPN. Antrenor de kaiac – canoe. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. Și-a început activitatea sportivă la Reșița, până în 1961 când s-a transferat la CSA *Steaua*, unde și-a continuat pregătirea sub îndrumarea antrenorilor Nicolae Navasart și Ștefan Vișevan. Campion național în 1962 și 1963 la K4 1000m și în 1966 la K1 4x500m. După retragerea din activitatea competițională, s-a dedicat activității de antrenor la CSA *Steaua*, inițial la grupa de kaiac masculin (1969-1980) și apoi la grupa de kaiac feminin (1980-1991). A contribuit la selecția și pregătirea unor kaiaciști și kaiaciste cu rezultate remarcabile în competițiile internaționale. În anumite perioade a făcut parte din colectivele tehnice care au pregătit loturile naționale. Din 1981, a avut în responsabilitate pregătirea grupei de kaiac fete pentru JO din 1984, acțiune încheiată cu un mare succes – echipajul de K4 500m, format din Agafia Constantin, Nastasia Ionescu, Tecla Marinescu și Maria Ștefan, cucerind medalia de aur, prima și unica medalie olimpică de această calitate pentru kaiacul feminin românesc. O perioadă, a lucrat ca instructor în cadrul compartimentului instruirii sportive a clubului. Maestru al Sportului (1965). Antrenor Emerit (1991). Decorat cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1981).

STOIAN, DANIEL (1967), n. în București. Profesor de educație fizică, absolvent al FEFS din cadrul Universității Ecologice din București. Antrenor de kaiac-canoe. Sportiv de performanță specializat în probele de kaiac. Legitimă la CSA *Steaua* București (1984-1997). A contribuit la formarea sa antrenorul Ștefan Andreian. Multiplu campion național în probele de viteză și fond de kaiac. În intervalul 1985-1996, a obținut 30 de titluri (4 la juniori, 3 la tineret, 23 la seniori). Debutază pe plan internațional la CM de juniori din 1985 (Roma), unde obține 2 medalii de argint la K1 500m și K4 1 000m. Participant la 7 CM. A cucerit titlul de campion la CM de seniori, din: 1986 (Montreal), în proba de K2 1 000m (în echipaj cu Angelin Velea) unde a mai câștigat o medalie de bronz, în proba de K2 10000m, locul IX la K2 500m; 1987 (Duisburg) – locul al V-lea la K4 500m al VI-lea la K2 500m și locul al VIII-lea la K2 1000m; 1989 (Plovdiv) – locul al VI-lea la K2 1000m și al VII-lea la K2 500m; 1990 (Poznan) – locul al IV-lea la K4 1000m, locul al V-lea la K4 500m și locul al VII-lea la K4 10000m; 1993 (Copenhaga) – locul al V-lea la K4 500m, locul al VI-lea la K4 10000m; 1994 (Mexic) – argint la K2 200m, locul al VII-lea la K4 1000m și locul al IX-lea la K2 500m; 1995 (Duisburg) – argint la K2 200m. Participă la: JO 1988 (Seul) – locul al V-lea la K2 500m și al VI-lea la K2 1000m; 1992 (Barcelona) – locul al V-lea la K4 1000m; 1996 (Atlanta) – locul al VII-lea la K2 500m. Palmaresul său mai cuprinde: medalie de aur la K2 500m și de argint la K2 1000m la JMU din 1987 (Zagreb); medalie de aur la K2 1000m la Spartachiada Militară de vară; 4 medalii de aur la JB din 1987 și 1988. După retragerea din activitatea competițională, a activat ca antrenor la grupa de kaiac masculin a CSA *Steaua* în perioada 1998-2004. Începând din 1998, a fost numit antrenor pentru kaiac în colectivele de tehnicieni care au pregătit loturile naționale. În anul 2003 a fost numit în funcția de antrenor federal, iar anul 2009 a fost

numit în funcția de secretar general al FRKC. Maestru Emerit al Sportului (1992). Decorat cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a (2004).

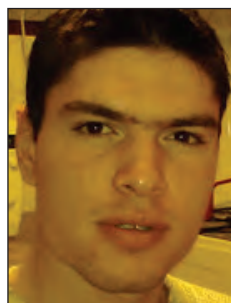

ȘERBAN, NICU - ROMICĂ (1970), n. în Borcea, jud. Călărași. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al FEFS din Bacău. Ofițer SRI. Sportiv de performanță specializat în probele de caiac. A început să practice sportul la vârsta de 15 ani sub îndrumarea antrenorului

Ilie Munteanu. A fost legitimat la CSȘ Călărași avându-l ca antrenor pe Ilie Munteanu (1985-1990), iar în perioada 1990-2005 a activat la CSA *Steaua* (antrenor Ioan Bîrlădeanu). Pe plan intern, a obținut 8 titluri de campion național la juniori, 1 la tineret și 32 la seniori. A fost selecționat în loturile naționale de juniori (4 ani), tineret (2 ani) și seniori (12 ani), unde s-a pregătit cu antrenorii Ion Sipoș, Mihai Țurcaș, Ioan Bîrlădeanu, Daniel Stoian. A participat la 5 ediții ale CE, 10 ale CM și 3 ale JO. Performanțe realizate la CM: 1993 (Copenhaga) – locul al V-lea la K4 500m, al VI-lea la K4 1000m și al VIII-lea la K4 1000m; 1994 (Mexico) – medalie de argint la K2 200m și locul al VII-lea la K4 1000m; 1995 (Duisburg) – medalie de argint la K2 200m; 1997 (Dartmouth) – locurile VIII la K4 200m și IX la K2 200m; 1998 (Szeged) – medalie de bronz la K2 200m; 1999 (Milano) – medalie de bronz la K4 1000m și locul V la K4 500m; 2001 (Poznan) – medalie de argint la K4 500m și locurile IV la K4 200m și V la K4 1000; 2002 (Sevilla) – locurile IV la K4 500m și VI la K4 200m; 2003 (Georgia – USA) – 2 medalii de argint la K4 200m și K4 500m; 2004 (Poznan) – locul IV la K4 200m. Participarea la CE s-a soldat cu următoarele rezultate: 1997 (Plovdiv) – medalie de argint la K2 200m și locurile IV K2 500m, V la K4 200m și VI la K2 1000m; 1999 (Zagreb) – medalie de bronz la K4 500m și locurile IV la K4 1000m și VI (K2 200m); 2001 (Milano) – medalie de bronz la K4 200m și locul IV la K4 500m, 2002 (Szeged) – două locuri VI la K4 200m și K4 500m; 2004 (Poznan) - locul IV la K4

200m. Participant la JO din: 1992 (Barcelona) – locul V la K4 1000m; 1996 (Atlanta) – locul VII la K2 500m; 2000 (Sydney) – calificat până în semifinale. A mai câștigat 2 medalii de aur și 1 de argint la JB din 1991. În anii 1999 și 2001, a fost declarat sportivul anului de către CSA *Steaua*. Maestru al Sportului (1992). Maestru Emerit al Sportului (1997).

ȘTEFAN (COSMA, MIHOREANU), MARIA (1954), n. în Jurilovca, jud. Tulcea. Ofițer MAI. Sportivă de performanță, specializată în proba de caiac, cu contribuții semnificative la dezvoltarea și afirmarea acestei ramuri de sport. A activat la CS *Danubiu* Tulcea și CS *Dinamo* București. Multiplă campioană națională. În cei peste 10 ani în caiacul de performanță, a fost una din sportivele de bază în componența echipajelor de concurs. A participat la 7 CM și 3 ediții ale JO, câștigând 10 medalii. Vice-campioană mondială în 1977 (Sofia) la K1 500 m. Tot la CM a mai obținut 8 medalii de bronz astfel: 1973 (Tampere) - la K4 500m; 1974 (Mexico) la K1 500m și K4 500m; 1975 (Belgrad) și 1978 (Belgrad) - K1 500m; 1981 (Nottingham) - la K2 500m; 1983 (Tampere)- la K1 500m și K4 500m. Rezultate obținute la JO: 1976 (Montreal) – locul V la K1 500m; 1980 (Moscova) – locul IV la K1 500m; 1984 (Los Angeles) - campioană olimpică la K4 500m. Se numără printre cele 4 campioane olimpice din istoria caiacului feminin românesc. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu: Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1981); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

ȘTEFAN, VASILE (1982), n. în Brăila. Sportiv de performanță, specializat în probele de caiac. Și-a început activitatea sportivă la CSM *Brăila* din 1995, până în anul 2003 când s-a transferat la CSA *Steaua*. Multiplu campion național și medaliat la CN de juniori, tineret și seniori (3 titluri la tineret în 2003 și 6 titluri la seniori 2003-2004). Component al loturilor naționale de juniori, tineret și seniori. La CE de juniori din anul 2000 (Boulogne sur Mer) se clasează pe locurile IV la K4

1000m și V la K2 1000m. Participă la CE de tineret din 2002 (Zagreb) unde se situează pe poziția a VI-a la K4 500m și la ediția din 2005 (Plovdiv) unde cucerește medalia de aur, în aceeași probă. La CE de seniori realizează următoarele performanțe: 2004 (Poznan) – două locuri IV la K4 500m și 1000m; 2005 (Poznan) – medalie de argint la K4 1000m și de bronz la K4 500m; 2006 (Račice) – medalie de argint la K4 500m; 2008 (Milano) – clasarea pe locurile IV la K4 1000m și VI la K4 500m; 2009 (Brandenburg) – clasarea pe locul VI la K2 1000m. În anul 2003, a participat la CM de seniori, în probele de K2 200m și K4 1000m, fără a reuși să se califice în fazele superioare. Participant la JO din 2004 (Atena) unde se clasează pe poziția a VII-ea la K4 1000m. Palmaresul său mai cuprinde o medalie de aur și alta de argint la CB din 2004. Maestru al Sportului.

TALPĂ, GABRIEL (1982), n. în Tulcea. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al FEFS din cadrul Universității din Bacău, promoția 2004. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. Și-a început activitatea sportivă la CSS Tulcea, unde s-a format, până în 1999, ca junior cu dublă legitimare – CSS Tulcea – CSA Steaua București. Din anul 2000, s-a transferat la CSA Steaua. Campion național și medaliat la CN de juniori (pentru CSS Tulcea) de tineret și seniori pentru CSA Steaua (în perioada 2000-2003 a obținut 5 titluri naționale la seniori). Component al loturilor naționale, s-a remarcat prin rezultate semnificative la CE și CM de juniori, la CE de tineret și la CM și CE de seniori. Prima sa performanță remarcabilă o realizează la CM de juniori din 1997 (Lahti) unde cucerește medalia de aur la C4 500m și pe cea de bronz la C2 1000m, iar la CE de juniori din 1998 (Nyköping) obține 2 medalii de bronz la C2 500m și C4 1000m și o clasare pe locul al IV-lea la C4 500m. Participant la CE de tineret din 2002 (Zagreb) intră în posesia medaliilor de aur la C4 1000m, de argint la C4 500m și se clasează pe locul al V-lea la C2 500m. Promovat în competițiile internaționale ale seniorilor, se remarcă în anul 2006, la CM de la Szeged cu medalie de bronz la C4 500m, locul al VI-lea la C4 200m și al VIII-lea la C4 1000m, precum și la CE de la Račice

unde cucerește medalia de aur la C4 500m și se clasează pe locul al IV-lea la C4 1000m. Maestru al Sportului și Maestru Emerit al Sportului.

TALPĂ (RUSĂNESCU), LIDIA (1982), n. în Turnu Măgurele, jud. Teleorman. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS, din Bacău, specializarea kaiac, promoția 2004. Ofițer MAI, angajată pe funcția de subinspector. Sportivă de performanță, practicantă a kaiacului. Și-a început activitatea sportivă la vârsta de 12 ani, sub îndrumarea antrenorului Gabriel Poncea. A fost legitimată la: CSS Alexandria (1994-1999), unde s-a pregătit cu antrenorii Gabriel Poncea, Gabriel Olteiu și Ilie Crinu; CSS Turnu Măgurele (2000) cu aceiași antrenori; CS Dinamo București (începând din anul 2001) având ca antrenori pe Ivan Patzaichin și Aurel Alecu. A obținut 18 titluri de campioană națională la junioare și peste 40 la senioare. Componentă a loturilor naționale de juniori, tineret și seniori, timp de peste 10 ani unde s-a pregătit cu antrenorii Benjamin Zabet, Ilie Crinu, Marcela Aftenie, Ivan Patzaichin, Ion Bîrlădeanu și Florin Scoică. A concurat la 17 competiții internaționale oficiale: 2 CE de juniori, 1 CE de tineret, câte 1 CM de juniori și tineret, 6 CE de seniori, 5 CM de seniori și 1 ediție a JO. La CM de juniori din 1999 (Zagreb) – medalie de bronz (K4 500m) și locul IV (K2 500m), iar la CM de tineret din 2005 (Plovdiv) – medalie de bronz (K2 500m). În anul 2000, la CE de juniori, de la Bologne sur Mer, se clasează pe locurile IV (K2 500m), V (K4 500m) și VI (K1 500m) la ediția din 2002 (Zagreb) – locul VI (K4 200m), iar la europenele de tineret din 2002 (Zagreb), obține 3 medalii de argint (K2 500m, K4 500m și K2 1000m). La CE de seniori realizează următoarele performanțe: 2001 (Milano) – 2 locuri V (K2 200m și K4 1000m) și locul VI (K4 200m); 2002 (Szeged) – medalie de argint (K4 1000m) și locul VI (K4 500m); 2004 (Poznan) – medalie de aur (K4 1000m); 2005 (Poznan) – medalie de bronz (K4 1000m); 2006 (Račice) – 2 medalii de bronz (K4 500m și K4

1000m); 2008 (Milano) – 2 medalii de bronz (K2 1000m și K4 1000m). Participările la CM de seniori s-au soldat cu următoarele rezultate: 2001 (Poznan) – locurile IV (K4 1000m) și VI (K4 200m); 2002 (Sevilla) – 2 locuri V (K2 200m și K4 1000m), locurile VI (K4 500m) și VII (K4 200m); 2003 (Georgia – SUA) – locurile V (K2 500m), VI (K2 200m), VII (K4 200m și K2 1000m) și VIII (K4 500m); 2005 (Zagreb) – medalie de argint (K4 1000m); 2006 (Szeged) – medalie de bronz (K4 500m). La JO din 2004 (Atena) nu a reușit să se califice în finală. Multiplă campioană balcanică. Prin performanțele obținute a îndeplinit normele pentru acordarea titlurilor de Maestru și Maestru Emerit al Sportului.

TĂNASE, PETRE – ADRIAN (....). Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. A fost legitimat la CSS *Triumf* București. În perioada 1993-1997, ca junior, a avut dublă legitimare la CSS *Triumf* – CSA *Steaua*. Multiplu campion și medaliat la CN de juniori și tineret. Ca reprezentant al unei noi promoții de performeri, a reprezentat cu rezultate deosebite canoea românească la CE de juniori din 1996 (Poznan) unde a contribuit la cucerirea medaliei de aur la C4 500m și a celei de argint la C2 500m, precum și la CM de juniori din 1997 (Lahti) cu medalie de aur la C4 500m și 2 medalii de argint la C2 500m și C4 1000m. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii: Mihai Țurcaș, Sidor Lifere, Dorel Dima și Benjamin Zabet. Prin performanțele realizate și-a îndeplinit normele de acordare a titlului de maestru al sportului.

TEODOROF, STAVRU (1931-2003), n. în Cernavodă, jud. Constanța. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al IEFS din București. Colonel MI. Antrenor de caiac-kanoe, sportiv de performanță, specializat în probele de caiac, cu rezultate în premieră. A activat

ca sportiv la AS *Marina* și AS *Flamura Roșie* din Constanța, CS *Voința* și CS *Dinamo* din București.

În cei peste 10 ani ca sportiv de performanță, a cucerit 16 titluri de campion național și numeroase medalii la diferite regate internaționale. Medaliat cu aur și argint la Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților, din 1957. La JO din 1956 de la Melbourne, împreună cu Mircea Anastasescu, în proba de K2 1 000m, într-o luptă foarte strânsă pentru locul III, arbitrii îi clasează pe locul IV, după fotografie, iar la JO din 1960 de la Roma, ocupă locul VI, la K1 4x500m. În 1957, se numără printre medaliații CE de caiac-canoe, intrând în posesia medaliei de bronz, în echipajul K2 500m, cu Mircea Anastasescu, aceasta fiind prima medalie cucerită de caiac la CE. A activat ca antrenor la Clubul *Dinamo* între 1961-1971 și 1973-1995, iar între 1971-1973 la CS *Sportul Studentesc*, aducându-și contribuția, alături de ceilalți renumiți antrenori din club și de la loturile naționale, la selecția, pregătirea și afirmarea unor sportivi care au realizat performanțe de prestigiu pe plan internațional. Printre cei care au beneficiat de îndrumările sale s-au aflat foarte mulți dintre campionii și medaliații olimpici, mondiali și europeni ai kaiacului și canoei românești. În 1970, a funcționat ca antrenor în Bulgaria. A făcut parte din colectivele tehnice ale loturilor naționale de juniori, în perioadele 1968-1970 și 1974-1975, precum și al lotului de tineret în 1992-1993, având ca obiectiv pregătirea unor sportivi de perspectivă. Între 1993-1995, a îndeplinit funcția de vicepreședinte al Clubului *Dinamo* București. A contribuit la elaborarea unor programe și materiale de specialitate în cadrul Clubului *Dinamo* și la FRKC. A publicat 2 lucrări literare, intitulate *Cernavodă, dragostea mea* și *Întâlnirea*, precum și o lucrare din domeniu, intitulată *Flotila dinamovistă*, apărută în 1998, care reprezintă o cuprinzătoare și documentată istorie a evoluției kaiaciștilor și canoiștilor români la JO, CM și CE. Pentru rezultatele obținute și contribuția sa la afirmarea kaiacului românesc, i s-au acordat titlurile de Maestru al Sportului și de Antrenor Emerit. Decorat cu: *Medalia Muncii* (1956); *Ordinul Meritul Sportiv* clasa a III-a (1968 și 1981).

TERENTE, ION (1945), n. în Caraorman, jud. Tulcea. Sportiv de performanță, specializat în

probele de kaiac și-a început activitatea sportivă în structurile organizatorice din Tulcea. A activat la CSA *Steaua* București. A fost campion național în probele de fond. S-a afirmat pe plan intern și internațional la CSA *Steaua* în perioada 1966-1976, unde obține 5 titluri de campion național, din care 2 la K2 10000m și 2 la K4 10000m și unul pe echipe. Pe plan internațional, participă la 3 ediții ale CM în 1973 (Tampere) – cu medalie de argint în proba de K2 10 000m; 1974 (Mexico) – medalie de aur și titlul de campion mondial în aceeași probă – ambele în echipaje cu Antrop Varabiev; 1975 (Belgrad), locul al VI-lea la K2 10000m. La CE din 1967 (Duisburg), câștigă medalia de bronz la K2 10000m și se clasează pe locul al XI-lea la K4 10000m, iar la ediția 1969 (Moscova) – pe locul al X-lea la K1 10000m. Maestru Emerit al Sportului (1974).

TERENTE, NICOLAE (1942), n. în Dunăvăț, jud. Tulcea. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. A debutat în anul 1961 în structurile organizatorice din Tulcea, de unde s-a transferat la CSA *Steaua* București (1964-1973). În intervalul 1965-1970, a obținut 5 titluri de campion național. A fost campion național în diferite echipaje la kaiac, în probele de viteză și de fond. Campion european la K4 1000m, în 1965 (Snagov) și vicecampion european, la K4 10 000m, în 1967 (Duisburg). Maestru Emerit al Sportului (1965).

TITU, GHEORGHE (1958), n. în Crișan, jud. Tulcea. Funcționar. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. Și-a început activitatea la CSM *Danubiu* Tulcea, sub îndrumarea antrenorului Igor Lipalit, de unde s-a transferat la CS *Dinamo* (antrenor Radu Huțan). Multiplu campion și medaliat la CN la canoe. Component al loturilor naționale a participat la numeroase regate internaționale și la CM de seniori. La CM din 1979 (Duisburg) cucerește medalie de argint la C2 10 000m, în echipaj cu Gherasim Munteanu. Palmaresul său se mai

îmbogățește cu o medalie de bronz la CM din 1982 (Belgrad) la C1 10 000m și cu o nouă medalie de argint la ediția din 1983 (Tampere) în aceeași probă. La JO din 1980 (Moscova) a făcut parte din lotul de kaiac-canoe ca rezervă. Maestru al Sportului.

TOMA (NICULAE), SANDA (1970), n. în Periș, jud. Ilfov. Practicantă a kaiacului. Legitimată la CS *Dinamo* București. În cei peste 14 ani de activitate în kaiacul de performanță a obținut peste 25 de titluri de campioană națională cu diferite echipaje. Selecționată în loturile naționale în perioada 1986-2000, a participat la un CM de junioare, la 7 CM de senioare, la 3 ediții ale JO și la 2 CE care au fost reluate după o întrerupere de 28 de ani. Medaliată la numeroase regate internaționale. La CM de junioare din 1987 (Belgrad) - câștigă medalie de bronz la K1 500m. La CM de senioare obține următoarele rezultate: 1989 (Plovdiv) - locurile IV (K4 500m) și VI (K1 500m); 1990 (Poznan)-IV (K4 500m) și VI (K2 500m); 1993 (Copenhaga) - medalie de bronz (K2 5 000m); 1994 (Mexico) - V (K4 500m) și VI (K2 500m); 1995 (Duisburg) - se califică până în semifinale la K2 500m; 1997 (Dartmouth) - V, VII și VIII. La JO din 1992 (Barcelona), contribuie la obținerea de puncte prin situarea de 2 ori pe locul IV (la K2 și K4 500m); 1996 (Atlanta) – calificată până în faza semifinalelor; JO de la Sydney 2000, cucerește o medalie de bronz în proba de K4 500m. La CE din 1997 de la Plovdiv (Bulgaria), cucerește 2 medalii de aur la K4 200m și K4 500m, acestea constituind primele titluri de campioană europeană pentru kaiacul feminin românesc, o medalie de argint la K2 500m și o medalie de bronz la K2 1 000m. La CE din 1999 de la Zagreb obține medalie de bronz la K2 1 000m. Maestră Emerită a Sportului. Prin Decret Prezidențial, în anul 2000, pentru performanțele obținute la JO de la Sydney, i s-a conferit Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de Cavaler, iar în 2004 Medalia *Meritul Sportiv* clasa a III-a pentru întreaga activitate.

TOMIUC, OTTO (1930), n. în Cernăuți (azi în Ucraina). Studii liceale și 2 ani la Institutul Politehnic, secția electrotehnică. Specialist proiectant de scule și dispozitive și-a desfășurat activitatea în cadrul Uzinei de Mașini Electrice din București (1949-1990). Autor

al unor invenții și inovații, posedă brevetul de inventator. A jucat handbal, câștigând cu echipa *Electra* Spartachiada pe țară. A efectuat stagiul militar la CCA (ulterior *Steaua*), făcând parte din secția de caiac (1951-1954) - vicecampion național la K4 1000m (1951,1952). A fost selecționat în echipajele naționale de caiac în 1950 (întâlnirea internațională București-Budapesta) și 1953 la Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților, de la București. În 1954 și 1955, a câștigat campionatul de mare fond pe Dunăre (870 km.), cu CS *Metalul* București. În 1955, a participat și în competițiile de canotaj, clasându-se pe locul III în CN, concurând pentru *Constructorul* (antrenor Gheorghe Gheorghiu). În anul 1956, a practicat yachtingul (CS *Electra*), unde a obținut locul II în CN și a participat la regatele Tallin, Warnemünde, Gdansk și Balaton (1956-1962). În 1955 a fost ales președintele Comisiei Municipale București pentru sporturi nautice, iar când cele 3 sporturi au adoptat structuri organizatorice separate a continuat să fie președintele Comisiei municipale pentru caiac-canoe. A făcut parte din Biroul FR de Kaiac Canoe, ca vicepreședinte de 2 ori și ca președinte al Comisiei de competiții și arbitri timp de 12 ani. A desfășurat o activitate de excepție ca arbitru internațional de caiac-canoe. Obținând calitatea de arbitru internațional, după examenul susținut la CE din 1965 (Snagov), timp de 36 de ani (1965-2001) a oficiat ca arbitru starter la 7 ediții ale JO (1972-1996), 28 de CM de seniori și juniori (1966-1999), 15 CE de seniori și juniori (1965-2000), precum și la JB, concursurile mediteraneene, preolimpice și alte regate internaționale. A primit numeroase plachete, diplome de onoare și trofee sportive. În anul 2004, prin Decretul nr. 264, i s-a conferit

Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a.

TOTH, GHEORGHE (1948), n. în Timișoara. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al IEFS din București. Antrenor de caiac-canoe categoria I. A practicat sporturile nautice specializat în probele de canoe, la nivel de juniori și seniori. A fost legitimat la ȘSE și CS *Politehnica* din Timișoara. Multiplu campion național la juniori. După absolvire a fost încadrat ca profesor la CSȘ nr.1 din Timișoara, contribuind la menținerea interesului pentru practicarea acestor ramuri de sport în zonă. A contribuit la pregătirea și promovarea unor sportive în secțiile de la CS *Dinamo*, CSA *Steaua* și la loturile naționale. Printre aceștia s-a aflat și kaiacista Marina Ciucur, medaliată cu bronz la CM din 1986 (Canada). A fost director adjunct la CSȘ nr.1 Timișoara (1994-2001). În perioada 2001-2004, a fost ales în funcția de vicepreședinte al FRKC, fiind și președinte al Comisiei centrale de competiții, arbitri și transferări. Începând cu 2005, timp de 5 ani, a fost secretar general al FRKC. Este arbitru internațional, atestat de FIC din 1998, specializat în probele de caiac-sprint și caiac-sla-lom. Până în anul 2009, a oficiat în calitate de arbitru, la 22 de competiții mondiale și europene. În anul 2008, a arbitrat la JO de la Beijing. A primit Medalia de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române* din decembrie 1989. La sfârșitul anului 2009 și-a încetat activitatea de secretar general, reîntorcându-se la Timișoara. A rămas în funcția de vicepreședinte al federației.

ȚURCAȘ, MIHAI (1942-2002), n. în Brașov. Profesor de educație fizică și sport absolvent al IEFS. Ofițer MI. Sportiv de performanță, specializat în probele de caiac. A activat la CSȘ nr. 2 și la CS *Dinamo* București. Multiplu campion național. Component al loturilor naționale, a participat în perioada 1965-1968, la 2 CE, 1 CM și 2 ediții ale JO, câștigând 6 medalii din care 3 de aur, 2 de argint și una de bronz. Campion mondial în 1966 (K4 1 000m).

Vicecampion olimpic în 1968 (Mexic) - K4 1 000m și medaliat cu bronz la JO din 1964 (Tokio) - K4 1000m. Dublu campion european în 1967 (Duisburg) - K1 4x500m și K4 1000m și vicecampion european 1965 (București) - K4 1 000m. A desfășurat o activitate deosebită ca antrenor de kaiac, la Clubul pionierilor *Cutezătorii*, la CS *Rapid* (1972-1975) și la CS *Dinamo* (1975-1996), concretizată în selecția, inițierea și pregătirea unui mare număr de tineri care au devenit campioni naționali de juniori și seniori, mulți dintre aceștia fiind promovați în secțiile de kaiac-canoe ale unor cluburi fruntașe. La Clubul *Dinamo*, și-a adus partea sa de contribuție la pregătirea unora dintre cei mai valoroși kaiaciști și afirmarea lor la JO și CM. În această perioadă a fost solicitat de mai multe ori în colectivele tehnice care au pregătit loturile naționale: între 1978-1980, la lotul de perspectivă; în 1983, la lotul național de juniori, care a reușit să cucerească medalii la CM; între 1988-1990, la lotul național de seniori; între 1990-1992, la lotul olimpic; în 1996, la lotul național de juniori; din 1998 antrenor la lotul olimpic, grupa de kaiac băieți. Maestru Emerit al Sportului. Antrenor Emerit (1991). Decorat cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-lea (1966); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-lea (1968).

VARABIEV, ANTROP (1941), n. în Crișan, jud. Tulcea. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac și-a, început activitatea în structurile organizatorice din Tulcea. Legitimă la Clubul *Dinamo* București. Campion național și medaliat la diferite regate internaționale. Specialist în probele de kaiac fond, obține prima medalie de bronz, la CE din 1967 (Duisburg) în proba de K2 10 000m. Tot în proba de K2 10 000m, câștigă medalie de bronz la CM din 1971 (Belgrad), pe cea de argint, la ediția următoare din 1973 (Tampere) și pe cea de aur în 1974 (Mexico), împreună cu Ion Terente la K2 10000m. Maestru Emerit al Sportului.

VARABIEV, LIPAT (1951), n. în Crișan, jud. Tulcea. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. Și-a început activitatea în structurile organizatorice din Tulcea. A fost legitimat la CS *Dinamo* București. Campion național și medaliat la CN. Component al loturilor naționale, a contribuit la obținerea unor rezultate de prestigiu la CM. Campion mondial în 1977 (Sofia) - C1 500m; două titluri de vicecampion mondial în 1973 (Tampere) - C1 10000m și 1977 (Sofia) - C2 10 000m; medalie de bronz la CM din 1971 (Belgrad) - C1 10 000m. Maestru Emerit al Sportului.

VARTOLOMEI, MIHAIL (1979), n. în Carcaliu, jud. Tulcea. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. Și-a început activitatea sportivă la CS *Danubiu* Tulcea. Format până în anul 2000, la nivelul juniorilor, cu dublă legitimare – CSM *Danubiu* Tulcea – CSA *Steaua* București. În această perioadă, a concurat pentru CSA *Steaua* în CN de tineret și seniori. După 1997, s-a pregătit în cadrul CSA *Steaua*. În anul 1999 a activat ca sportiv la un club din Italia. Multiplu campion național la juniori și seniori cu diferite echipaje de canoe. În intervalul 2000-2003 a obținut 8 titluri de campion la seniori. Pe plan internațional, a debutat în 1996 la CE de juniori de la Poznan, a intrat în posesia medaliei – de aur la C4 1000m și de argint la C2 500m. La ediția CM de juniori din 1997 (Lahti) - obține medalie de aur la C4 500m și 2 medalii de argint la C2 500m și C4 1 000m. În anul 2001, la CM de seniori de la Poznan cucerește titlul de campion mondial la C4 500m (Fl. Popescu, Iosif Anisim, Ionel Averian, M. Vartolomei), medalie de argint la C2 200m și de bronz la C4 1 000m și locul IV la C4 200m. La CM din 2002 (Sevilla), cucerește o nouă medalie de aur la C4 500m și 2 medalii de bronz la C2 și C4 200m. În anul 2001, la CE de seniori (Milano), câștigă titlul de campion european la C2 200m și 2 medalii de argint, la C4 200m și C4 500m, iar

la ediția CE din 2002 (Szeged), câștigă 2 medalii de bronz la C2 200m și C4 500m. Maestru Emerit al Sportului.

VARTOLOMEU, ROMAN (1950), n. în Mahmudia, jud. Tulcea. Mecanic auto. Antrenor de kaiac-canoe. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. A fost format la nivelul juniorilor secției de la baza nautică din Tulcea, sub îndrumarea antrenorului Mihail Ivanov. În perioada 1970 – 1977, a activat în cadrul secției de seniori a CSA *Steaua* București, avându-i antrenori pe Nicolae Navasart și Alexandru Skurka. Multiplu campion național și medaliat la CN de juniori și seniori. Component al loturilor naționale, obține următoarele rezultate, la competițiile internaționale oficiale: medalie de argint și titlul de vicecampion olimpic în 1972 (München) în proba de K4 1000m; medalie de bronz la CM din 1973 (Tampere) la K1 4x500m și locul al IV – lea la K4 1000m. Participă și la CM din 1975 și 1977, fără a se califica în fazele superioare. Palmaresul său mai cuprinde și 1 medalie de aur în 1976 și 1 medalie de argint în 1977, ambele în proba de K4 1000m, la CB. După retragerea din activitatea competițională, în perioada 1978-1981, a activat ca antrenor la secția de juniori a clubului, de la Tulcea. Maestru Emerit al Sportului (1975). În anul 1973, a fost decorat cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a

VELEA, ANGELIN (1963), n. în Tulcea. Ofițer MAPN. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. A activat la CSS și CS *Danubiu* Tulcea de unde s-a transferat la CSA *Steaua* București (1981-1991). Campion național cu 24 de titluri din care 5 la tineret (1982-1984) și 19 la seniori (1982 -1990), în probe de kaiac viteză și fond. Component al loturilor naționale, a participat la 2 JO, 8 CM , 1 CE juniori. La CE de juniori 1981 (Plovdiv) – medalie de argint la K2 1000m și bronz la K1 500m și locul IV la K2 500m. La CM de seniori obține următoarele rezultate: 1982 (Belgrad) – descalificat în finală ; 1983 (Tampere)

– medalie de aur la K4 1000m; 1985 (Mechelen) – locul V la K4 1000m, VI la K4 500m și K2 1000m și VII la K1 1000m și K4 1000m; 1986 (Montreal) – medalie de aur la K2 1000m și bronz la K2 1000m; 1987 (Duisburg) – V la K4 500m, VI la K2 500m și VIII la K2 1000m ; 1989 (Plovdiv) – VI la K2 1000m, VII la K2 500m ; 1990 (Poznan) – IV la K4 1000m, V la K4 500m și VII la K4 1000m ; 1991 (Paris) – IV la K4 500m, VII la K4 1000m. La JO din 1984 (Los Angeles) – locul IV la K4 1000m și V la K2 500m, iar la JO din 1988 (Seul) – V la K2 500m și VI la K2 1000m. Palmaresul său mai cuprinde: o medalie de aur și 2 de bronz la Spartachiada Militară de vară din 1989 ; 12 medalii de aur, 4 de argint și 1 de bronz la 7 ediții ale JB (1983-1991). Maestru Emerit al Sportului (1984).

VERNESCU, AUREL - vezi **Personalități**

ZABET, BENIAMIN (1952), n. în București. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al IEFS București, specializarea kaiac-canoe, promoția 1975. Director în pedagogie – educație fizică și sport, titlu obținut la INEFS Chișinău (2006). După absolvirea IEFS,

în 1975, a fost încadrat ca profesor la Liceul teoretic *Traian Lalescu* din Orșova, unde funcționează CSS profilat pe canotaj și kaiac-canoe. Din 1980, a îndeplinit funcția de președinte și coordonator activităților acestui club. După definitivat (1978), și gradul didactic II (1983), în anul 1988 a obținut gradul didactic I. Antrenor de kaiac-canoe. A practicat kaiacul și bobul, în perioada 1971-1980, fiind selecționat în loturile reprezentative. În calitate de președinte-coordonator al CSS *Orșova* și de antrenor de kaiac-canoe, a reușit să amplifice realizările acestei unități sportive de elită (locul I pe țară la juniori), colectivele de profesori-antrenori pentru canotaj și kaiac-canoe reușind să pregătească și să promoveze în cele mai puternice secții și în loturile naționale și olimpice un număr foarte mare de sportive care au cucerit medalii la JO, CM și CE.

A fost antrenor coordonator al loturilor naționale de juniori (1983-1998) și antrenor la lotul olimpic (1998-2000). În cadrul FR de Kaiac-Canoe a activat ca secretar general (1990-1991), vicepreședinte (1995-2001) și președinte executive (2001-2005), perioadă în care a fost și membru al COSR. Din anul 1998, are calitatea de arbitru internațional, oficiind la CM, CE, Cupa Mondială și Regate internaționale. În perioada cât a fost președinte executive al FRKC, caiaciștii și canoiștii români au obținut la CM și CE de seniori, tineret și juniori 114 medalii, din care 37 de aur. Alte contribuții pe plan profesional: membru al Consiliului Științific al revistei *Știința Sportului* (2002); organizarea cursului internațional de perfecționare a antrenorilor de kaiac-canoe (2001-2004); realizarea unor programe de parteneriat internațional cu Ministerul sportului din Mexic și cu cluburi din Italia, Franța, Polonia, Bulgaria, Moldova, Austria, Cehia, Serbia și altele; participarea la organizarea în fiecare an a Regatei Internaționale *Trofeul Porțile de Fier*. Din anul 2005 a desfășurat activitate didactică la Facultatea de Științe ale Mișcării, Sportului și Sănătății, din cadrul Universității Bacău. A elaborat numeroase studii și lucrări metodice pe care le-a susținut în cadrul unor sesiuni științifice, sau le-a publicat, având ca tematică: modelarea procesului de antrenament la juniori; pregătirea juniorilor la kaiac-canoe; metode de evaluare a valorii sportivilor; recuperarea și refacerea la kaiac-canoe; curs de kaiac-canoe pentru studenții anilor III și IV etc. Distincții: Antrenor Emerit (1995); Cetățean de onoare al municipiului Orșova; Ordinul *Gheorghe Lazăr* clasa I, acordat de MEC. Decorat cu: Medalia *Meritul sportiv* clasa a III-a (2004).

ZAFIU, MIHAI (1949), n. în Albești, jud. Botoșani. Ofițer MI. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. A început să practice kaiacul din 1968 la CSȘ *Triumf* București, iar apoi la CS *Dinamo* (antrenor coordonator Radu Huțan). Multiplu

campion național cu diferite echipaje. A participat, în cei peste 10 ani de activitate în loturile reprezentative, la 7 CM, 2 ediții ale JO și la un CE, câștigând 10 medalii (1 de aur, 8 de argint și 1 de bronz), performanță care-l situează printre fruntașii acestei ramuri de sport. Vice-campion european în 1969 (Moscova) - K1 4x500m. Campion mondial în 1974 (Mexico) - K1 4x500m; cinci titluri de vicecampion mondial în 1970 (Copenhaga), 1971 (Belgrad) și 1975 (Belgrad) - K1 4x500m; 1977 (Sofia) - K4 500m; 1978 (Belgrad) - K4 1 000m; medalie de bronz în 1973 (Tampere) - K1 4x500m. La JO: două titluri de vicecampion olimpic în 1972 (München) și 1980 (Moscova) - K4 1 000m; 1976 (Montreal) – locul IV la K4 1000m. Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a 1973; Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1976); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a (1981).

ZABET, BEBE - ALEXANDRU (1979), n. în Orșova. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al ANEFS, curs fără frecvență, specializarea kaiac-canoe, promoția 2004. Absolvent al cursurilor postuniversitare de masterat, în cadrul Universității Bacău (2006). Subofițer MAI. Antrenor de kaiac-canoe. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. A început să practice sportul în 1992 la CSȘ din Orșova, sub îndrumarea colectivului de profesori, coordonat de tatăl său prof. Benjamin Zabet. A activat o scurtă perioadă la CSA *Steaua* și apoi la CS *Dinamo* București. Multiplu campion național: 7 titluri la juniori, 4 la tineret și 15 la seniori. A fost selecționat în loturile naționale de juniori (1994-1998), de tineret (1998-1999) și de seniori (1999-2004), unde s-a pregătit cu antrenorii Benjamin Zabet, Mihai Țurcaș și Daniel Stoian. Participant la numeroase regate internaționale, la care a reușit să se claseze pe primele trei locuri. La competițiile internaționale oficiale a realizat următoarele performanțe: CM de juniori din 1997 (Finlanda) ocupă locurile IV la K2 500m și V la K4 1000m; CE de tineret din 2002 (Zagreb)

– locul IV la K4 500m; CE de seniori din 2004 (Poznan) – locul IV la K4 200m; locul IV la JMU. Din anul 2004, a fost încadrat ca profesor – antrenor la liceul Teoretic *Traian Lalescu* - CSS Orșova, unde coordonează activitatea grupei de kaid fete. Cu sportivii la a căror pregătire a contribuit, a obținut peste 20 de titluri de campioni naționali și numeroase clasări pe locurile II și III la CN și a promovat în lotul național de kaid fete peste 15 sportive. A făcut parte din colectivele tehnice la lotul național de juniori II (grupa Orșova) – 2004 -2005 și la grupa de tineret – lot perspectivă – 2005-2006. Și cu contribuția sa, la CE de tineret din 2006 (Grecia) au fost obținute 2 medalii. A făcut parte din comisiile care au organizat din 2004 Regata internațională - *Trofeul Porțile de Fier* și din 2007 Regata internațională *Orșova*. A realizat unele studii și lucrări privind modelele de pregătire și metodologia elaborării planificării la juniori.

ZAMFIR, JEAN (1928-1998), n. în Craiova. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al ICF, promoția 1964. A practicat, ca sportiv de performanță, canoea și yachtingul, clasa *STAR*. A activat la CS *Dinamo* București. A obținut 5 titluri de campion național. A participat la CE clasându-se pe locurile VI și VIII. În perioada 1969-1977, a fost ales în funcția de Secretar general al FRKC. În această calitate, și-a adus contribuția la obținerea unor performanțe de prestigiu, la JO și CM (8 medalii la JO - 2 de aur, 3 de argint și 3 de bronz) și 57 de medalii la CM (13 de aur și câte 22 de argint și de bronz). Expert la Centrul de Perfecționare a antrenorilor din cadrul CNEFS (1977- 1990). Membru în Comisia de Propagandă a Federației internaționale. A oficiat ca arbitru la JO și CM. Maestru al Sportului în cele două ramuri sportive, canoe și yachting. Decorat cu *Ordinul Muncii*.

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE YACHTING

Apariția și dezvoltarea yachting-ului sunt prezentate în istoricul sporturilor nautice, întrucât, o lungă perioadă de timp, acest sport a ființat alături de canotaj și kaiac-canoe, în cadrul acelorași structuri organizatorice.

Organizarea și coordonarea pe plan internațional a competițiilor de yachting este asigurată de International Sailing Federation (ISAF), la care sunt afiliate 108 federații naționale din 6 continente: 40 din Europa, 13 din Africa, 18 din Asia, 9 din America de Nord și 9 din Oceania. La ISAF mai sunt afiliate 80 de asociații de clasă (tipuri de bărci), la care sunt, la rândul lor, afiliate diverse federații naționale, în funcție de tipul de barcă folosit în țara respectivă. Fiecare asociație de clasă organizează CM și continentale. Sediul central al ISAF se află în Anglia. De la înființare 1906 (până în 1946) nu a existat funcția de președinte, conducerea federației fiind asigurată de persoane împuternicite periodic în acest sens. Funcția de președinte apare din 1946, aceasta fiind îndeplinită de următorii: Ralph G. Gore (GBR) 1946-1955; Peter Scott (GBR) 1955-1969; Beppe Croce (ITA) 1969-1986; Peter Talberg (FIN) 1986-1994; Paul Henderson (CAN) 1994-2004; Goran Petersson (SWE) din 2004 președintele ISAF Paul Henderson (Canada). Printre personalitățile care au deținut funcția de vicepreședinte s-au numărat Regele Harald al Norvegiei și Constantin, ex-regele Greciei, campion olimpic la yachting la JO din 1960, de la Roma.

Țările afiliate la ISAF sunt împărțite în 17

grupe, Federația Română de Yachting (FRY) făcând parte din grupa C, împreună cu Belarus, Bulgaria, Lituania, Letonia, Moldova, Polonia, Ucraina, Macedonia, Muntenegru, Serbia.

Reprezentantul țării noastre, Dan Mitici, a fost ales membru în corpul de judecători internaționali ai ISAF (1997).

Organismele internaționale care au în activitatea lor yachtingul și clasele la care se organizează competiții sunt următoarele: ISAF – International Sailing Federation (Federația Internațională de Yachting, înființată în 1906); denumire adoptată în 1994, unde congresul a schimbat denumirea Uniunii Internaționale a Curselor de Yachturi IYRU în Federația Curselor de Yachturi).

ISAF este continuatoarea Uniunii Internaționale a Curselor de Yachturi (International Yacht Racing Union - IYRU), care în 1993 avea sediul la Londra și președinte pe Peter Talberg (FIN). La congresul din 1994, s-a schimbat denumirea IYRU în Federația Curselor de Yachturi (YRU), fiind ales ca președinte Paul Handerson (CAN), cu sediul în Marea Britanie. Pe plan internațional mai funcționează: EUROSARF; IODA (International Optimist Dinghy Association – Asociația Internațională de Yachting a Clasei Optimist); ILCA (Asociația Internațională a Clasei Laser); FINN (Asociația Internațională FINN); 470 (Clasa Internațională 470); IFDCO (Organizația Internațională a clasei Olandezul Zburător).

FRY a luat ființă în 1990, când s-a reafiliat ca organism de sine stătător la ISAF. La 31 decembrie

2001, din structura FRY făceau parte secțiile de yachting din Constanța, București și Prahova. Numărul sportivilor legitimați era de 767. Până în 1990, yachtingul a funcționat în diferite structuri organizatorice, în special alături de canotaj și kaiac-canoe (vezi istoric general sporturi nautice și istoricul federațiilor de canotaj și kaiac-canoe).

Un rol semnificativ în dezvoltarea yachtingului ca ramură de sport, l-au avut și promotorii mulți ofițeri de marină, angajați pe diferite vase care au participat la diferite competiții cu ambarcațiunile acestora, inclusiv la competiții internaționale. Mulți dintre aceștia se regăsesc în Volumul III - Personalități, al Enciclopediei.

Concursurile organizate de FRY sunt: *Trofeul Tomis/ Calatis* - competiție internațională la care, în anii 2000, 2001 și 2002, au participat sportivi din 8 țări - și CN - care se desfășoară anual, atât la probele olimpice, cât și la cele neolimpice, pe 9 clase de ambarcațiuni.

Nume semnificative ale yachtingului românesc, care s-au remarcat în ultimele decenii: ambarcațiuni cu 2 vele, cu 2 rame și în echipaj - Victor Gelles și Dorel Popovici; la clasa snipe - Mircea Dumitriu și Nicolae Iliescu; la clasa star - Nicolae Calcan și Nicolae Navasart, Ion Naum și Gheorghe Constantin, Ion Alexandru și Dumitru Ene (Nicolae Zama); la clasa f.d. - Cantemir Bărbulescu și Florin Panaitescu, Mircea Carp și Adrian Arendt, Florin Făgărășan și Costin Moga; la clasa 470 - Gheorghe Nicolcioiu, Petre Purcea, Eduard Enopian, Cătălin Luchian, Mihai Butucaru, Adrian Romanașcu.

În calitate de antrenori la echipa națională au activat, în decursul anilor: Țiți Teodorescu, Gheorghe Constantin, Nicolae Calcan, Matei Carapancea, Andrei Butucaru, Nicolae Iliescu, Ion Alexandru, Ion Naum, Domnica Micu, Dumitru Micu, Laurențiu Boicenco, Liviu Doară și alții.

Au fost recompensați cu titlul de Maestru al sportului: Nicolae Calcan, Gheorghe Nicolcioiu, Ion Alexandru, Nicolae Iliescu, Mihai Dumitru, Gheorghe Lungu, Liviu Doară, Bogdan Doară, Răzvan Pâslaru, Alexandru Micu, Mircea Carp și Mihai Butucaru. Federația Română de Yachting a acordat în 1997 titlurile de maeștri emeriti ai sportului

următorilor sportivi: George Naum, Florin Panaitescu, Liviu Doară, Bogdan Doară și Dumitru Frățilă.

Pentru activitatea depusă ca antrenori, în anul 1997, Nicolae Calcan, Andrei Butucaru și Gheorghe Constantin au primit titlul de antrenori emeriti.

Din conducerea FRY au făcut parte: amiralul Ilie Ștefan - președinte și Nicolae Oglindă - secretar general (1990-1991); amiralul Gheorghe Angelescu - președinte și Mugur-Corneliu Mihăiță - secretar general (1992-1994); Constantin Gheorghe - președinte, Mugur Mihăiță - secretar general și Ion Naum - antrenor federal (din 1994).

În anul 2001, federația s-a reorganizat în conformitate cu prevederile Legii educației fizice și sportului nr. 69, din 28 aprilie 2000. Adunarea generală din 15 decembrie a adoptat noul Statut și a ales Biroul federal, compus din: Mircea Mugescu - președinte de onoare; Constantin Gheorghe - președinte; Nicolae Calcan - vicepreședinte; Mugur-Corneliu Mihăiță, Eugen Dan Zaharia, Ion Naum, George Petrescu, Alexandru Ion, Dumitru Frățilă, Florin Făgărășan, Laurențiu Boicenco și Mihaela Ghemeci - membri. De asemenea, a fost stabilit Comitetul executiv - organul de administrare și gestionare - format din: Constantin Gheorghe - președinte, Mugur-Corneliu Mihăiță - secretar general, Liviu Doară - antrenor federal; Cornelia Neacșu - trezorier; șapte membri.

Componenta Biroului federal era următoarea: **2000/** Constantin Gheorghe – președinte; Olteanu Mihai – vicepreședinte; Mihăiță Mugur – secretar general; Naum Ion – antrenor federal; Doară Liviu – director tehnic. **2008/** Mircea Mugescu – președinte de onoare; Cristian Tivig – președinte; Mihai Olteanu – vicepreședinte; Mugur Corneliu Mihăiță – secretar general; Ion Naum – antrenor federal; Dan Zaharia, Valeriu Timofei, Laurențiu Boicenco, Dumitru Nicu, Liviu Doară, Constantin Gheorghe, Marian Radu – membri. **2009/** Mircea Mugescu – președinte de onoare; Cristian Tivig – președinte; Sergiu Timofei – vicepreședinte; Mugur Corneliu Mihăiță – secretar general; Liviu Doară – antrenor federal; Iulia Negoescu, Laurențiu Boicenco, Lucian Dragomir, Paul Neogescu, Dumitru Nicu, Dan

Zaharia, Dan Mitici, Ioana Olteanu, Roxana Petrescu – membri. **2010/** Mihai Butucaru – președinte; Mihăiță Mugur (01-03.2010) și Dan Mitici (04-12.2010) – secretar general; Sergiu Timofei – vicepreședinte; Liviu Doară – antrenor federal; Iulia Fulicea, Laurențiu Boicenco, Dan Zaharia, Micu Dumitru, Paul Negoescu – membri.

Printre structurile organizatorice cu o îndelungată activitate în domeniul yachtingului, s-au aflat: Clubul Nautic Român (CNR) și Yacht Club Regal Român (YCRR).

CNR a fost fondat în 1908 cu activitate în sporturile pe apă (yachting, canotaj, caiac-canoe, înot, pescuit și altele), a cărei activitate a fost întreruptă după primul război mondial, s-a reînființat în anul 2010, prin sentința judecătoreiei Constanța, cu sediul în Constanța, care dispune de bază sportivă pentru pregătire și competiții, pe malul lacului Techirghiol. Președinte fondator – ziaristul Dan Mihăescu, iar director executiv – căpitan-comandor (r) Gheorghe Hepp. CNR este afiliat la FR Yachting și chiar din primul an de la înființare a organizat mai multe concursuri de veliere sportive la clasele optimist și cadet.

Yacht Clubul Regal Român, înființat în 1924, a continuat sub această denumire activitatea începută în anul 1921 de către Yacht Club Român Constanța (vezi Cap. Asociații, cluburi și societăți din Vol. IV). Clubul a avut o activitate susținută organizând numeroase regate pe plan internațional și în dezvoltarea yachtingului, reducându-și activitatea în cel de-al doilea război mondial și iar în 1948 a fost desființat, odată cu reorganizarea mișcării sportive. După 1990, au existat o serie de inițiative în reluare activității acestui club. În anul 1999, clubul a fost reactivat din inițiativa unor entuziaști, iar în 2002 M.S. Regele Mihai I de România a acceptat solicitarea de a-și relua vechile prerogative de comandor. Consiliul Director al Yacht Clubul Regal Român este următorul: 1. M.S. Mihai I de România - Comandor, 2. Valerie Timofei vicecomandor, 3. Ernest Popovici vicecomandor și Sergiu Timofei – secretar general.

Începând cu 2003 YCRR s-a afiliat la EBA (European Boating Association) o societate

neguvernamentală cu 25 de membri din țări ale UE. În următorii ani, YCRR a organizat numeroase acțiuni și competiții, înregistrând succese semnificative. Campionatele Naționale din 2003 de vele offshore, organizate de Clubul YCRR a cunoscut o participare record de 11 veliere. În 2004 velierele mari au participat la numeroase croaziere pe litoralul românesc precum și la Odesa. Navele au navigat sub pavilionul clubului obținând un loc 2 la categoria 10 nava Ajax, s-a clasat pe primul loc (Sorin Drugan). În perioada 27 septembrie – 1 octombrie 2005 s-a desfășurat la București ședința de toamnă a EBA. Organizarea de către clubul YCRR a fost apreciată de toți participanții. A urmat apoi o excelentă excursie în Delta Dunării. În 2006, membrii YCRR au participat la Regata Odyssey, unde reprezentanții clubului au obținut locuri fruntase în diferite curse. Este vorba de Sorin Drugan și Mihai Pătrașcu. Anul 2007 a marcat o creștere semnificativă a numărului de absolvenți ai școlii de navigație, ajungând la 100 de persoane. În anul 2008, YCRR a primit statutul de utilitate publică, iar numărul cursanților a ajuns la aproape 150 de persoane. Anul 2009 a înregistrat mai multe premiere de yachting din România. În acest an au fost organizate cele mai lungi regate realizate în România. Este vorba de transeul Constanța – Sozopol – Istanbul – Constanța – Sulina – Odessa.

După anul 2010, următoarele structuri sportive erau afiliate la FR Yachting: Clubul „Sportul Studențesc” București; CS Nautic „Locomotiva” București; Asociația „Clubul Sportiv Electrica” București; Asociația „Clubul Sportiv Balkan” București; Asociația „Yacht Clubul Regal Român” București; Asociația „Yacht Club Sportiv România” București; Asociația „Star Yachting Club” București; Asociația „Yacht Club București” București; Școala nr. 27, Constanța; CS „Știința” Constanța; CS Power Marine Constanța; CS Universitar „Neptun” Constanța; CS Noua Generație Mangalia; CS „Marina Academia Navala” Constanța; Clubul Sportiv Mangalia; CS Electrica Constanța; Asociația Județeană de Yachting Constanța; CS „Yacht Club Optimist” Iași; Clubul Sportiv „FAPT” Breaza; Asociația Clubul Nautic Român și Asociația Yacht

Club Eforie.

În țara noastră se organizează competiții la următoarele clase: optimist, cadet, ok, 420, laser radial, 470, hobiecat dragon și offshore.

Structura organizatorică a FR Yachting se prezenta astfel: anul **2006**/ 14 structuri afiliate; 389 sportivi legitimați, din care 105 seniori (36 feminin, 66 masculin), 111 tineret, juniori și cadeți, 173 copii, 12 antrenori; 9 instructori, 16 arbitri; **2008**/ 17 structuri afiliate, 251 sportivi legitimați (111 seniori, 115 tineret, juniori și cadeți, 178 copii), 14 antrenori, 9 instructori, 16 arbitri. În anul 2009, potențialul unităților sportive, pe baza rezultatelor obținute la CM se prezenta astfel: 1. CSS Știința Constanța – 87,5 pct, 2. CS Electrica Constanța – 68 pct, 3. CS Sportul Studențesc București -56 pct, 4. ACS Electrica București -37 pct, 5. CS Fapt Breaza – 9 pct, 6. Yacht Club Român București -5 pct. Clasamentul pe județe, pe baza rezultatelor obținute la CM: 1. Constanța – 155.5 pct, 2. București -19

pct, 3. Prahova – 9 pct.

Pe parcursul anilor, au funcționat ca antrenori în colectivele tehnice care au pregătit loturile naționale: Ion Alexandru – antrenor coordonator (1994-1998); Ion Naum – antrenor o velă (1994-1998), antrenor lot seniori (1999) și antrenor coordonator (2000); Liviu Doară – antrenor 2 vele (1994-1998), antrenor lot juniori (1999) și antrenor lot perspectivă olimpică (2000); Laurențiu Boicenco – antrenor optimist (1994-1998); Micu Domnica – antrenori juniori (1999) și antrenor juniori și copii (2000). Majoritatea antrenorilor și-au continuat activitatea de pregătire a loturilor și în anii următori.

Pentru a evidenția figurile reprezentative ale yachtingului sunt prezentați participanții la JO precum și medaliații la CB. Personalitățile cu contribuții la dezvoltarea yachtingului se regăsesc în volumul III – Personalități și în capitolele FR Canotaj și FR Kaiac Canoe.

RETROSPECTIVĂ ÎN IMAGINI

04.10.2009 - Campionatul de Yachting Offshore al României

Competiție de prestigiu Trofeul Tomis, mai 2012 și viitorii reprezentanți ai yachtingului românesc(sursa: Yacht Club Regal Român)

FIGURI REPREZENTATIVE

REPREZENTANȚII YACHTINGULUI ROMÂNESC LA JOCURILE OLIMPICE JO 1980 MOSCOVA

ARENDRT Adrian (n. 1952)	Rezultate
BUTUCARU Mihai (n. 1958)	Clasa Tornado
CARP Mircea (n. 1952)	Andrei Chiliman-Cătălin Luchian loc XI, 98 p, clasa FD
CHILIMAN Andrei (n. 1947)	Adrian Arendt-Mircea Carp loc XIII, 110 p, clasa FINN
LUCHIAN Cătălin (n. 1962)	Mihai Butucaru loc 15, 115 p

	JO 1996 Atlanta	Clasa FINN
FRĂȚILĂ Dumitru (n. 1961)		Dumitru Frățilă loc 28, 199p
ISPAS Horia (n. 1960)		Clasa LASER
		Horia Ispas loc 48, 394 p

SPORTIVII MEDALIAȚI LA CAMPIONATELE BALCANICE

SENIORI Medalii de aur

2002		
NEGOESCU IULIA	YACHTING 470	CS SPORTUL STUDENȚESC B
PLUGARU RALUCA	YACHTING 470	CS SPORTUL STUDENȚESC B
NEGOESCU IULIA	YACHTING 470 OPEN	CS SPORTUL STUDENȚESC B
PLUGARU RALUCA	YACHTING 470 OPEN	CS SPORTUL STUDENȚESC B
PÎSLARU MIHAI	YACHTING LASER	ACS ELECTRICA BUC
2007		
NEGOESCU IULIA	YACHTING CLASA 470-DUBLU VASL	CS SPORTUL STUDENȚESC B
LITCANU SABINA	YACHTING CLASA 470-DUBLU VASL	CS SPORTUL STUDENȚESC B
2008		
NEGOESCU IULIA	YACHTING CLASA 470-DUBLU VASL	CS SPORTUL STUDENȚESC B

LITCANU SABINA YACHTING CLASA 470-DUBLU VASL CS SPORTUL STUDENȚESC B

Medalii de argint

2002

ROȘCA MUGUR YACHTING 470 CS SPORTUL STUDENȚESC B

FĂGĂRĂȘANU MIHAI YACHTING 470 CS SPORTUL STUDENȚESC B

MICU ALEXANDRU YACHTING LASER RADIAL CS ȘTIINȚA CONSTANȚA

2009

FULICEA IULIA YACHTING clasa 470 CS SPORTUL STUDENȚESC B

HITCANU SABINA YACHTING clasa 470 CS SPORTUL STUDENȚESC B

Medalii de bronz

2002

PÎSLARU MIHAI YACHTING LASER OPEN ACS ELECTRICA BUC

COCORA VICTOR YACHTING LASER RADIAL ACS ELECTRICA BUC

2005

NEGOESCU IULIA YACHTING CLASA 470 CS SPORTUL STUDENȚESC B

STOIAN GEORGIANA YACHTING CLASA 470 CS SPORTUL STUDENȚESC B

PISLARU RAZVAN YACHTING LASER ACS ELECTRICA BUCUREST

2008

ROSCA BUJOR YACHTING CLASA 470-DUBLU VASL CS SPORTUL STUDENȚESC B

FAGARASANU MIHAI YACHTING CLASA 470-DUBLU VASL CS SPORTUL STUDENȚESC B

2009

FAGARASANU MIHAI YACHTING clasa 470 CS SPORTUL STUDENȚESC B

ROSCA BUJOR YACHTING clasa 470 CS SPORTUL STUDENȚESC B

JUNIORI

Medalii de aur

2009

RADU MIHAI YACHTING CLASA 470-DUBLU VASL CS SPORTUL STUDENȚESC B

MATACHE LAURENȚIU YACHTING CLASA 470-DUBLU VASL CS SPORTUL STUDENȚESC B

Medalii de bronz

2009

MATACHE LAURENTIU YACHTING clasa 470 CS SPORTUL STUDENȚESC B

RADU MIHAI YACHTING clasa 470 CS SPORTUL STUDENȚESC B

FEDERAȚIA ROMÂNĂ A SPORTULUI PENTRU PERSOANE CU HANDICAP COMITETUL NAȚIONAL PARALIMPIC

În foarte multe țări au fost luate măsuri pentru soluționarea problemelor specifice persoanelor cu diferite tipuri de handicap, pentru ameliorarea suferințelor, înlăturarea sau, măcar, atenuarea complexelor lor de inferioritate, precum și pentru integrarea socială. Un rol important, în acest demers generos, revine medicilor, psihologilor, profesorilor de educație fizică și altor specialiști care și-au diversificat și perfecționat continuu mijloacele de acțiune, ele ajungând să fie tot mai mult solicitate și valorificate în beneficiul celor cu nevoi speciale.

Domeniile gimnasticii medicale și culturii fizice medicale au inclus, mereu, noi modalități și soluții pentru

tratamentul și recuperarea persoanelor cu handicap. De la preocupări izolate privind folosirea kinetoterapiei ca mijloc de recuperare după anumite boli, suferințe sau accidente, s-a ajuns la pregătirea sistematică a studenților de la institutele sau facultățile de educație fizică pentru această specialitate. S-au găsit noi căi și forme de atragere a persoanelor cu handicap spre practicarea exercițiilor fizice și a diferitelor sporturi (adaptate la specificul handicapului), în scopul menținerii tonusului și sănătății, al destinderii și recreerii, dar și pentru participarea la diferite probe și concursuri sportive.

Numărul mare al organizațiilor specializate apărute atât pe plan internațional, cât și pe plan național și, deopotrivă, sporirea și diversificarea activităților inițiate de acestea au condus firesc la

crearea unei structuri organizatorice și a unui sistem propriu de activități competiționale, în deplină conformitate cu prevederile Declarației adoptate prin Rezoluția din 9 decembrie 1975 . de către Adunarea Generală a ONU, cu privire la aplicarea și protecția drepturilor persoanelor cu handicap.

În deceniile 7-8 ale sec. XX, în lume funcționau mai multe organizații profilate pe activitățile de educație fizică și sport din categoria „sport pour handicapés” (.disabled sport.), organizații recunoscute de CIO. Inițial, în 1982, a fost înființat ICC . International Coordination Committee (Comitetul Internațional de Coordonare), fără putere de decizie, care, abia în 1987, a devenit IPC . International Paralympic Committee (Comitetul Paralimpic Internațional), un organism cu putere de decizie în organizarea Jocurilor Paralimpice pentru persoanele cu handicap (ceea ce este CIO pentru persoanele perfect sănătoase). La IPC sunt afiliate următoarele organizații internaționale: CP-ISRA . Cerebral Palsy International Sports and Recreation Association (Asociația Internațională de Sport și Recreație pentru Persoanele cu Infirmitate Motorie Cerebrală) înființată în 1978; IBSA . International Blind Sports Association Federation (Federația Internațională a Sportului pentru Nevăzători) . înființată în 1981; INAS-FID . International Nations Association of Sports Federation for Intellectual Disabled (Federația Internațională a Sportului pentru Persoanele cu Dizabilități Intelectuale) . înființată în 1987; ISMWSF . International Stoke Mandeville

Wheelchair Sports Federation (Federația Internațională a Sportului în Fotoliu Rulant Stoke Mandeville)

- înființată în 1952 și având două subdiviziuni: IWBF (Federația Internațională de Baschet în Fotoliu Rulant) și IWTF (Federația Internațională de Tenis în Fotoliu Rulant); ISOD . International Sports Organization of Disabled (Organizația Internațională a Sportului pentru Handicapați) . înființată în 1967, având o subdiviziune: WOVD (Organizația Mondială de Volei pentru Handicapați). Ca organizații sportive independente, CIO mai recunoaște: CISS . Comité International de Sport pour les Sourds (Comitetul Internațional al Sportului pentru Surzi) . înființat în 1924; SOI . Special Olympics International (Organizația Internațională Special Olympics) . înființată în 1968. În afara acestor organizații, pentru activitatea sportivă a persoanelor cu nevoi speciale mai funcționează: IBCA . Asociația Internațională de Șah pentru Nevăzători; ICSC . Comitetul Internațional al Șahului Tăcut; EDSO . Organizația Europeană a Sportului pentru Surzi. Pentru cei cu handicap de auz, se organizează .Jocurile Mondiale Tăcute. sau .Jocurile Mondiale pentru Surzi., CM, CE și CB . la tenis de masă, șah, fotbal etc. Nevăzătorii iau parte la Olimpiada de șah, la CM de popice și de atletism, la CE de fotbal (în 1997, s-a organizat prima ediție a unei asemenea competiții), precum și la întrecerile organizate în cadrul Jocurilor Paralimpice. Persoanele cu handicap mintal se întrec, în cadrul unor campionate mondiale și europene, precum și al Jocurilor Paralimpice, în probele de atletism, înot, baschet, fotbal, tenis de masă. O altă acțiune importantă o constituie Jocurile Mondiale .Special Olympics. (desfășurate, pentru prima dată, în 1968, la Chicago). În peste 140 de țări, s-au înființat organisme naționale .Special Olympics . afiliate la SOI, forul care coordonează această manifestare. Și în țara noastră a luat ființă Asociația Special Olympics, care, în 1991, a organizat prima ediție națională a Olimpiadei Speciale la atletism. Pentru persoanele imobilizate în fotoliul rulant, începutul a avut loc în 1948, când sir Ludwig Guttman, de la Spitalul din Stoke Mandeville, a organizat primele activități axate pe

baschet, tenis de masă și pe tirul cu arcu, inițial, ca modalitate de recuperare a persoanelor care au suferit accidente sau amputări ale membrelor inferioare, apoi și sub formă de întreceri. Oficial, anul 1952 marchează momentul organizării sportului și a competițiilor destinate persoanelor imobilizate în fotoliul rulant, localitatea Stoke Mandeville fiind considerată locul nașterii acestei forme de întrecere.

În legătură cu formele și modalitățile de organizare și desfășurare a competițiilor pentru persoanele cu nevoi speciale, s-au confruntat două curente: unul care milita pentru organizarea unitară a activității competiționale, indiferent de forma de handicap (asemănător JO), și celălalt care pleda pentru organizarea separată, pe tip de handicap, a întrecerilor. Mai mult, persista părerea că activitatea sportivă a persoanelor cu handicap nu ar trebui să vizeze performanța, ci să se rezume la formele care au drept finalitate menținerea sănătății și satisfacerea nevoilor de recreere. Din aceste considerente (fără a le omite nici pe cele care priveau dificultățile organizatorice, nici pe cele de ordin material), încercarea de a crea o competiție de amploare, care să se desfășoare în același timp și pe aceleași baze sportive, asemenea cu JO obișnuite, a cunoscut numeroase obstacole. Această .bătălie. a început în 1960, când a avut loc prima competiție, denumită .Jocurile Stoke Mandeville de la Roma., și a continuat până la Jocurile Paralimpice de la Atlanta, din 1996, unde, alături de sportivii reprezentând diverse tipuri de nevoi speciale, au participat și sportivi cu handicap mintal. La aceste Jocuri au luat parte 3 200 de sportivi care s-au întrecut la 22 de ramuri sportive. Astfel că, după această unificare, acceptată și recunoscută oficial de CIO, Jocurile Paralimpice Sydney 2000 au reunit, în același timp și loc, sportivi reprezentând toate tipurile de handicap, fără nici un fel de diferențiere.

Concomitent cu dezvoltarea, în diferite țări și în lume, a organizațiilor pentru protecția handicapatilor și a organizațiilor lor sportive, astfel de preocupări s-au manifestat și în țara noastră. După 1900, încep să apară o serie de organizații . asociații și societăți . și unele așezăminte și școli destinate

nevăzătorilor. O anumită continuitate au avut-o Institutul pentru Orbi din Cluj (1901), Societatea .Vatra Luminoasă. (înființată, în 1906, de regina Elisabeta, la București), așezămintele pentru ocrotirea fetelor oarbe, din Arad (1924) și din Buzău (1936), deși s-au confruntat cu multe greutăți și au avut și perioade de stagnare. În 1949, se reorganizează instituțiile pentru nevăzători, se înființează grădinițe, școli elementare și profesionale, secții pentru nevăzători (în cadrul unor cooperative pentru invalizi), printre preocupările acestora figurând și dezvoltarea educației fizice și a sportului. În 1955, se pun bazele Asociației Orbilor din România, care își desfășoară prima Conferință pe țară în 1956; la cea de-a doua Conferință, din 1963, devine Asociația Națională a Nevăzătorilor din România. În cadrul Asociației, se înființează Secția de cultură fizică și sport, iar la nivelul filialelor din țară, se organizează colective, asociații și secții pe ramuri de sport. Se desfășoară întreceri și campionate de șah, gimnastică, atletism, turism, înot, popice, lupte, trântă, haltere, canotaj, rolball; se participă la concursuri internaționale. Se organizează consfătuiri metodice și schimburi de experiență pentru tehnicienii din acest domeniu. La dezvoltarea sportului în rândul nevăzătorilor și-au adus contribuția foștii președinți și vicepreședinți ai ANNR, precum și numeroși profesori de educație fizică, printre care: N. Ionescu, R. Dănilă, V. Marcu, I. Popescu, O. Oprescu, V. Crăciun, I. Corciovei, Gh. Adomnicăi.

Una dintre cele mai vechi organizații este Asociația Națională a Surzilor din România, înființată în 1919. În anul 1924, ANSR s-a afiliat la CISS, România numărându-se printre membrii fondatori ai acestui organism internațional specializat. Președinții ANSR (Gh. Miclea, I. Jidveanu, F. Barbu) și organizatorii (printre care N. Munteanu și profesorii de educație fizică) s-au situat statornic printre promotorii și sprijinatorii sportului practicat de cei cu deficiențe de auz. Gh. Miclea a fost ales membru al Biroului executiv al CISS (1974-1980). ANSR a asigurat participarea loturilor sportive reprezentative la 7 ediții ale Jocurilor Mondiale pentru Surzi (1957- 1997), cea de a XIII-a ediție fiind organizată la București. S-a participat, de asemenea, la

campionate mondiale, europene și balcanice și la diferite alte concursuri internaționale. Pe plan intern, pentru sportivii cu deficiențe de auz, s-au organizat concursuri și campionate naționale la atletism, fotbal, tenis de masă, handbal, șah și la alte sporturi.

Cultivarea interesului pentru sport în rândul persoanelor cu handicap și organizarea activității competiționale de masă cu scop recreativ s-au realizat, cel mai adesea, prin intermediul cooperativei, sub îndrumarea cluburilor și asociațiilor .Voința.. Începând din 1969, s-au desfășurat, anual, întreceri pe cooperative și s-au organizat finale pe țară. Din 1970, la aceste concursuri au luat parte 7 cooperative, printre care: .Cartonajul., .Chimica., .Drum Nou., .Metalica. și .Stăruința.. La faza locală, au participat 20-30 de județe, cu peste 5 000 de concurenți, dintre care aproape 500 s-au calificat pentru faza finală, la atletism, popice, tenis de masă, turism. În București, a fost înființat și un Centru Special de Recuperare pentru persoanele cu handicap care nu puteau lua parte la activitățile sportive organizate în aer liber. Au sprijinit și organizat aceste acțiuni conducerea și activul Clubului .Voința. București și instructora Adriana Bocan. Merită evidențiate inițiativele și contribuția unor profesori de educație fizică, precum: Francisc Cori, care a introdus șahul în rândul nevăzătorilor; Gheorghe Frunzeti, care a organizat întreceri la popice pentru nevăzători; Emanoil Obogeanu, care a introdus, din 1956, în programul nevăzătorilor, gimnastica și unele probe atletice; Mariana Mihoc, cea care a organizat întrecerile de baschet pentru cei care erau nevoiți să se deplaseze cu fotoliul rulant.

După 1989, au fost înființate numeroase societăți, ligi, asociații, organizații neguvernamentale, care, printre obiectivele propuse, au inclus și promovarea educației fizice și a sportului prin organizarea unor acțiuni specifice, prin desfășurarea unor activități sportive destinate persoanelor cu nevoi speciale. În aceeași perioadă a prins contur inițiativa înființării unui organism central care să asigure un caracter unitar și coerență demersurilor consacrate dezvoltării educației fizice și a sportului pentru persoanele cu handicap. Astfel, în 1990, în cadrul Direcției

.Sportul pentru toți. din Ministerul Sportului, s-a creat Comisia Sportului pentru Handicapați, care a constituit nucleul pentru fondarea, în decembrie 1990, a Federației Române a Sportului pentru Handicapați, care, inițial, a funcționat ca un organism obștesc, avându-i, președinte, pe fostul rugbyst de performanță, inginer Paul Ciobănelu, secretar general, pe profesoara Maria-Mihaela Milea, iar, în calitate de membri reprezentanți și cadre de specialitate din diferite asociații, organizații, societăți, ligi și cluburi. În 1992, printr-un ordin al MTS, se oficializează existența FRSH . devenită Federația Română a Sportului pentru Persoanele cu Handicap, ca prim organism național de specialitate. Acesta funcționează în strânsă colaborare cu asociațiile și organizațiile care au preocupări și scopuri similare. Activitatea Federației este organizată în comisii constituite pe tipuri de handicap: motor, mintal, de văz și de auz. Având în vedere că ANSR și ANNR organizează nemijlocit activitățile sportive pentru cei cu deficiențe de auz și văz, FRSPH conlucrează cu aceste asociații specializate, acordându-le asistență tehnică și sprijin organizatoric, moral și material. În schimb, pentru persoanele cu handicap motor și mintal, Federația este cea care s-a implicat direct în organizarea activității competiționale, structurată pe: CN de atletism (pentru sportivii cu ambele tipuri de handicap) și de tenis de masă (pentru cei cu handicap motor); .Cupa FRSPH. la tenis de masă pentru cei cu handicap mintal; Festivalul Național al Jocurilor Sportive (cuprinzând întreceri de handbal, baschet, volei, fotbal pentru sportivii cu handicap mintal); CN de powerlifting (haltere din poziția culcat) pentru cei cu handicap motor; CN de dans în fotoliu rulant. De asemenea, FRSPH asigură și sprijină pregătirea sportivilor cu handicap și participarea lor la competițiile internaționale oficiale.

ANSR, ANNR și FRSPH sunt afiliate la următoarele organizații internaționale: IPC (din 1993); EPC . Comitetul Paralimpic European (din 1994); ISOD (din 1994); INAS-FID (din 1993); IBCA (între 1968 și 1976 și, prin reafiliere, din 1990); IBSA (din 1996); CISS (din 1924); EDSO (din 1990); ICSC (din 1953).

Din 1992, când i s-a acordat statutul de organism național specializat, Federația a avut în conducerea sa: președinte . Paul Ciobănelu (1992); vicepreședinți . Adriana Bocan (1992-1997); Vasile Marcu (din 1992), Constantin Lupu (1992-1993) și Dumitru Moțet (din 1994); secretar general . Maria-Mihaela Milea; reprezentanți în organismele internaționale . Maria-Mihaela Milea (INAS . FID); Florin Barbu (CISS . EDSO) și Dorel Lepădatu (IBSA).

În anul 2000, Biroul FRSPH avea următoarea componență: Paul Ciobănelu . președinte; Ion Macedon, Dumitru Moțet, Vasile Marcu . vicepreședinți; Maria-Mihaela Milea . secretar general; Constantin Foloștină, Aurel Berbec, Viorel Crăciun, Iosif Comșa, Cristian Ispas și Lucian Bădescu . membri (primii 5 erau și șefi de comisii).

La sfârșitul anului 2000, structura organizatorică teritorială a FRSPH, pe categorii de handicap, era următoarea: pentru persoanele cu handicap motor . în 14 județe, funcționau 20 de secții afiliate (cu un efectiv de 138 de sportivi seniori legitimați: 102 bărbați + 36 femei) și 3 antrenori; pentru persoanele cu handicap mintal . în 12 județe, funcționau 29 de secții afiliate (cu un efectiv de 1 481 sportivi juniori legitimați: 1 090 băieți + 391 fete) și 49 de antrenori; pentru persoanele cu handicap de văz . în 24 de județe, funcționau 24 de secții afiliate (cu un efectiv de 441 sportivi seniori legitimați: 366 bărbați + 75 femei), 1 antrenor și 24 instructori; pentru persoanele cu handicap de auz . în 11 județe, funcționau 11 secții afiliate (cu un efectiv de 236 de sportivi seniori legitimați: 216 bărbați + 20 femei), 2 antrenori și 8 instructori.

Federația s-a reorganizat, în 2001, în conformitate cu prevederile Legii educației fizice și sportului Nr. 69 din 28 aprilie 2000. Adunarea generală din 14 decembrie a adoptat noul Statut și a aprobat componența Biroului federal, format din 11 membri, ca organ de conducere al federației. În funcțiile de conducere au fost aleși: Paul Ciobănelu . președinte; Vasile Marcu și Iosif Comșa . vicepreședinți; Maria-Mihaela Milea . secretar general.

Ca organ de administrare și gestionare a fost stabilit Biroul executiv, compus din: Maria-Mihaela

Milea . secretar general; Claudiu Iuna-Mihăilescu . director tehnic; Olga Grigorescu . trezorier.

* * *

Reprezentanții României au obținut o serie de rezultate notabile la competițiile sportive internaționale oficiale organizate pentru persoanele cu nevoi speciale.

Astfel, la Jocurile Mondiale pentru Surzi - organizate de CISS, din 4 în 4 ani -, reprezentanții ANSR s-au evidențiat: în 1957 (Milano), la atletism . prin Ion Joițeanu (medalie de argint, la 5 km și la 10 km marș) și Walter Avram (medalie de argint, la 20 km marș, și de bronz, la 10 km și 15 km marș) . și la tenis de masă . prin Nicolae Popescu (medalie de argint, la simplu), Elisabeta Lupeș (medalie de bronz, la simplu), Elisabeta Lupeș și Maria Necșe (medalii de argint, la dublu), Nicolae Popescu și Maria Necșe (medalii de argint, la dublu mixt); în 1961 (Helsinki), la tenis de masă . prin Gheorghe Gligorovici și Maria Necșe (medalii de aur, la dublu mixt), Lucreția Stan și Maria Necșe (medalii de argint, la dublu) . și la atletism . prin Walter Avram (medalie de bronz, la 10 km marș); în 1969 (Belgrad), la tenis de masă . prin Lucreția Stan și Elisabeta Lupeș (medalii de bronz, la dublu), Ion Ghiurițan, Ilarion Gâju, Gheorghe Gligorovici (medalii de bronz, cu echipa) . și la atletism, prin Walter Avram (medalie de bronz la 20 km marș). În 1973 (Malmö), Maria Drăgușin este medaliată cu bronz la atletism (aruncarea suliței), iar echipa de fotbal ANSR ocupă locul IV. La ediția din 1977, de la București, a Jocurilor Mondiale pentru Surzi . unde au participat peste 1 500 de sportivi din 32 de țări, înscriși la probele a 12 ramuri de sport, și s-au stabilit 32 recorduri mondiale și 9 recorduri europene ., sportivii români au cucerit 3 medalii de aur . prin Gh. Vădraru, la 20 km marș, Gh. Vasilescu . la tir-pușcă, 60 focuri, și echipa de fotbal (formată din Coț-Capra, Micloș, Cioc, Epure- Oprean, Dominte, Tâmplaru-Urzică (Vany), Manta, Stan (Lado); antrenori: P. Ciobanu și V. Suciuc) consilier tehnic Bogdan Colomon Braun) și 4 medalii de bronz . la tenis de masă (Maria Necșe . simplu);

lupte greco-romane (Gheorghe Cristescu . categoria 74 kg); volei fete și volei băieți. La ediția 1997 (Copenhaga), au fost obținute 2 medalii de argint, la heptatlon și la triplusalt (fete), prin Tünde Golyho, și o medalie de bronz, la aruncarea suliței (fete), prin Tünde Varga, ambele din Oradea, antrenate de Cornel Popovici.

În 1994, la întrecerile șahiștilor desfășurate în cadrul CM pentru surzi, echipa României a ocupat locul IX. La CB pentru surzi, au fost cucerite două medalii de aur (corespunzător locurilor I ocupate, pe podium, de reprezentanții ANSR), în 1970, de către echipa de fotbal, și în 1997, de către echipa de șah.

Tinerii sportivi cu handicap de auz au mai obținut la CE . în 1971, la Warengen, o medalie de bronz, la proba de cros pe echipe; în 1975, la București, o medalie de bronz, la tenis de masă, prin Maria Necșe; în 1995, locul VI, prin echipa de șah. În 1999, la CE de la Pireu, în Grecia, atleta Tünde Varga a cucerit medalia de aur la aruncarea suliței, stabilind un record mondial și european (44,01 m), iar Tünde Golyho, medalia de argint la săritura în înălțime, și medalia de bronz la triplu-salt. La CE de tenis de masă pentru surzi, în 1999 la Izmir, au fost obținute medalii de bronz la dublu feminin (Florica Batcu . Magda Moldovan), dublu masculin (Adrian Godeanu . Marian Gâju) și la dublu mixt (Magda Moldovan . Adrian Godeanu). La CE de la Oradea, în anul 2000, echipa de handbal a ANSR a obținut medalia de bronz, iar la CE de șah, de la Budapesta, medalia de bronz a revenit echipei formate din Teodor Hagi, Stere Pelican, Andrei Foneagă, Ștefan Ancuța.

La CM de șah (individual) pentru nevăzători, în 1966 (era prima participare a reprezentanților României la o asemenea competiție internațională), Viorel Crăciun a ocupat locul V. La Olimpiadele de șah pentru nevăzători din 1968 (Anglia) și 1972 (Iugoslavia), echipa României (formată din Valer Demian, Viorel Crăciun, Mihai Irimia, Dorel Lepădatu) a obținut 2 medalii de bronz. În 1997 (Finlanda), aceeași echipă s-a clasat pe locul IV. La CB de atletism din 1997 (Iugoslavia), au fost cucerite 19 medalii. La CE de la Kosice (1998),

reprezentanții ANNR au cucerit medalia de argint la popice, în proba pe echipe mixte. La CE de popice pentru nevăzători din 1999 (Târgu Mureș), Radu Bontea a cucerit medalia de aur, iar Daniel Ciotloș, medalia de bronz, ambele în proba individuală. La CE de popice pentru nevăzători din anul 2000 (Budapesta), s-au obținut: medalie de aur . Daniel Ciotloș (individual . clasa B2); medalii de argint . Tiberiu V. Oreian (individual . clasa B2) și Constantin Tescu (individual . clasa B3), medalii de bronz . Paraschiva Samu (individual . clasa B2); și echipa formată din Ludovic Kovacs, Dorel Pop, Tiberiu V. Oreian, Daniel Ciotloș, Constantin Tescu, Ludovic Martina.

România a participat cu 42 de tineri cu handicap mintal la Jocurile Paralimpice din 1992 de la Madrid (întregerile pentru cei cu handicap motor și de văz s-au organizat, separat, la Barcelona). La Madrid, participarea sportivilor români (prima, la o asemenea competiție) s-a soldat cu un bilanț excelent: 23 medalii, 10 de aur, 6 de argint și 7 de bronz, obținute la atletism, înot, tenis de masă și fotbal în 5 jucători. Medalioanele de aur au fost cucerite de: Carmen Brișcan (înot); Valeria Ciobanu și Piroșca Satmari (atletism); George Zlat, Ștefan Sever, Radu Petrache, Cristian Țîră (tenis de masă); lotul pentru fotbal în 5 jucători (Vasile Mareș, Ion Mareș, Marius Florea, Vasile Călin, Nicolae Enache, Marius Papiu, Andrei Marin, Cristian Badea, Eugen Voicu). La pregătirea sportivilor participanți (proveniți de la școlile profesionale și ajutoare din Oradea, București, Codlea, Brădet și Periș) au contribuit profesorii de educație fizică Dumitru Moțet, Alexandru-Teodor Gui, Nicolae Grămadă, Elena Scărlătescu, Beny Soare, Eugen Pricopie și Marian Zichișanu, medicul Cristina Fozza, precum și profesorii antrenori Dumitru Matei (fotbal), Cornel Stoica și Benone Grigore (tenis de masă), Eugen Pereteatcu (atletism).

La prima ediție, din 1994 (Hoogeveen, Olanda), a CM de fotbal tineret pentru handicapați mintal, lotul format din Vasile Mareș, Ion Mareș, Valeriu Marin, Vasile Călin, Marius Papiu, Eugen Voicu, Dan-Nicolae Ilieș, Nicolae Enache, Gică-Marius Florea, Marian Cristache, Dorin Toma, Eugen Neacșu, Gh. Boangăr, Ion Florea, Sandu Mazilu a

fost medaliat cu aur. Componenții lui . elevi ai școlilor profesionale și ajutoare din București, Galați, Periș, Vâlcea . au fost pregătiți și asistați de profesorii Matei Dumitru și Marian Zichișanu, medicul Horia Berceanu și directorul tehnic Constantin Foloștină.

La Jocurile Paralimpice din 1996 (Atlanta), Aurel Berbec (handicapat motor) s-a clasat pe locul XII, la powerlifting . categoria 60 kg. La CE din 1997 (Slovacia), același Aurel Berbec s-a situat pe locul V (categoria 67,5 kg). La Jocurile Paralimpice de la Sydney din 2000, sportivul Adrian Sandu (handicapat motor) s-a clasat, la powerlifting, pe locul XVI (categoria 100 kg). În 1998, la CM de powerlifting de la Dubai, Aurel Berbec (categoria 67,5 kg) a ocupat locul XII. La CE de powerlifting de la Budapesta, din 1999, Aurel Berbec (categoria 75 kg) s-a clasat pe locul V, iar Adrian Sandu (categoria 100 kg) pe locul XIII.

La Jocurile Mondiale. Special Olympics. pentru persoanele cu handicap mintal, ediția a IX-a, din 1995 (New Haven, SUA), au fost cucerite: 3 medalii de aur . Marius Cazacu (săritura în lungime), Maria Balogh (400 m plat) și Marius Bato (aruncarea mingii de oină); 3 medalii de argint . la probele de 800 m, 400 m și săritura în lungime ., precum și o medalie de bronz . la 100 m plat. Toți medaliații erau elevi ai școlilor speciale sau profesionale din București, Iași și Oradea. La ediția a X-a a Jocurilor Mondiale .Special Olympics. din 1999 (Carolina de Nord . SUA), s-au obținut, o medalie de argint, la săritura în lungime (Mihai Mălăescu), și o medalie de bronz, la proba de 100 m (Mădălina Potlog). La aceeași competiție, la tenis de masă, reprezentanții României au cucerit o medalie de aur, la individual (Violeta Barbu) și medalii de argint, la individual (Constantin Bălașa) și la dublu mixt (Violeta Barbu . Constantin Bălașa).

În anul 2001, sportivii cu handicap din România au cucerit o medalie de aur prin Tünde Varga (atletism-suliță), la Jocurile Mondiale Tăcute și o medalie de argint prin Tiberiu Oreian (popice), la CE.

După anul 2001, s-au remarcat prin performanțele realizate următorii sportivi, participanți la CM

și CE pe tipuri de handicapați. CE din 2003 (Tallin) pentru handicap de auz – Varga Kuszma Tunde – medalie de bronz – atletism suliță; CM de seniori pentru handicap de văz – medaliați cu aur în 2007 (Kosice) – Negrilescu Elena popice B1; Pop Dorel - popice B1; Oreian Tiberiu – popice B2; Herciu Livia, Negrilescu Elena, Tescu Mariana – popice echipe feminin; Damian Vasile, Hejas Arpad, Oreian Tiberiu, Pop Dorel, Pop Viorel, Tescu Constantin – popice echipe masculin. CE de seniori pentru handicap de văz popice , **medaliați cu aur:** Bontea Radu 2002 (Trstena); Bontea Readu -2003 (Tomaszow Mazowiecki); Ciotloș Daniei -2004 (Tg. Mureș); Negrilescu Elena 2005 (Rijeka), 2006 (Luhacovice) și 2009 (Tomaszow Mazowiecki); **medaliați cu argint** – Ciotloș Daniel 2002 (Trstena); Pop Dorel 2004 (Târgu Mureș); Ciotloș Daniel, Diaconu Vasile, Hejas Arpad, Mozes Gyorfı, Oreian Tiberiu, Pop Dorel - echipe masculin 2004 (Târgu Mureș); Soldan Daniela 2004 (Târgu Mureș); Herciu Livia, Negrilescu Elena, Tescu Mariana echipe feminin 2005 (Rijeka); Fărăgău Dorin 2006 (Luhacovice); Balint Lilioara, Ivașcu Valentina, Negrilescu Elena – echipe feminin 2006 (Luhacovice); Boandă Claudia, Negrilescu Elena, Soldan Daniela echipe feminin 2009 (Tomaszow Mazowiecki); Oreian Tiberiu 2009; **medaliați cu bronz** – Bontea Radu, Damian Florentin, Damian Laura, Dăscălăscu Ioan, Oreian Tiberiu, Pop Dorel – echipe 2002 (Trstena); Hejas Arpad 2004 (Târgu Mureș); Ciotloș Daniel, Fărăgău Dorin, Hejas Arpad, Oreian Tiberiu, Pop Dorel echipe 2006 (Luhacovice); Soldan Daniela 2009 (Tomaszow Mazowiecki). CM de seniori pentru handicap motor – ciclism Novak Carol Eduard – medaliat cu aur 2009 (Bogogno); Novak Carol Eduard – câte 1 medalie de argint în 2006 (Aigle) și 2007 (Bordeaux), 3 medalii de argint în 2009 (Manchester). CE de seniori pentru handicap motor – ciclism - Novak Carol Eduard – 2 medalii de aur în 2003(Teplice) și 2005 (Alkmaar). În 2004, o delegație a României formată din 50 de

persoane, a participat la Jocurile Mondiale Special Olympics, de la Atena. Sportivii cu dizabilități intelectuale, prezenți la aceste jocuri au participat la concursurile de atletism, baschet unificat, bocce, gimnastică, fotbal și tenis de masă, obținând 21 de medalii. S-au remarcat Alexandru Chirilă (16 ani), Cătălin Lecușanu (16 ani), Ana Maria Toader (18 ani) și Ana Maria Ghiurcușor (19 ani), suferinzi de sindrom Down, oligofrenie sau retard psihic (profesor Dorel Tătaru), proveniți din Bacău au cucerit 7 medalii (3 de aur, 3 de argint și 1 de bronz) în întrecerile de tenis de masă. Sunt de menționat, de asemenea: medalia de argint cucerită la Jocurile Paralimpice din 2008 (Beijing) la ciclism; handicap motor; medaliile de aur obținute în 2010 la CM și CE de caiac – canoe obținute de către Șerban Iulian – handicap motor.

* * *

În anul 2009, Federația Română a Sportului pentru Persoanele cu Handicap s-a transformat în Comitetul Național Paralimpic (CNP). Noul Birou de conducere al CNP a fost ales în următoarea componență: Președinte – Salvia Marion Wood Lamont; Vicepreședinte – Vasile Cristea și Emil Gama; Secretar general – Maria Mihaela Milea; Director tehnic – Adriana Bocan; Șef comisie sport pentru nevăzători – Sorin Lăpădatu; Șef comisie sport pentru nevăzători cu intelect afectat – Mihaela Marinescu; Șef comisie sport pentru sportivi cu dizabilități notorii – Dorina Vărgatu; Membri – Lucian Bădescu, Simion Popa, Mariana Ilie; Adunarea generală l-a ales pe Paul Petru Ciobănelu ca Președinte de onoare al CNP. Cu această ocazie, a fost scoasă din sfera de preocupări a CNP activitatea sportivă pentru persoanele cu handicap de auz. Structurile care au în preocupări această activitate urmează să-și creeze propriul for de conducere.

RETROSPECTIVĂ ÎN IMAGINI

Naționala de fotbal la CM de tineret din 1994, Hoogeveen (Olanda) pentru handicapați mintal medaliată cu aur

Carol Novak, unul din reprezentanții cu performanțe deosebite la CM și CE pentru persoanele cu handicap motor. Medalie de aur la CE din 2003 și 2005, medalie de aur la CM din 2009 și 5 medalii de argint la CM din 2006 – 2007 câte o medalie, 2009 – 3 medalii

Medaliații la CE din 2009 E.Negrițescu – aur la individual; Orian Tiberiu – argint la individual, Boandă Claudia, Negrițescu Elena și Soldan Daniela – argint pe echipe și Soldan Daniela – bronz (handicap de vâz)

Alina Maria Puțanu – vicecampioana powerlifting, la CM Paralimpici 2010, Malaiezia, împreună cu antrenorul său Aurel Berbec

Vicecampioana mondială Alina Maria Puțanu (în centru), împreună cu Aurel Berbec – antrenorul său (dreapta) și Maria Milea – secretar general al FR Sportul pentru Persoane cu Handicap (Comitetul Național Paralimpic) – CM Paralimpici 2010, Malaiezia (powerlifting)

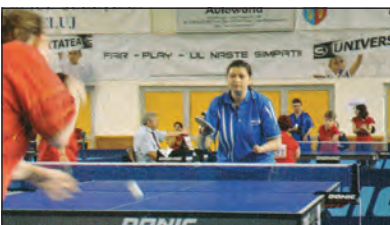
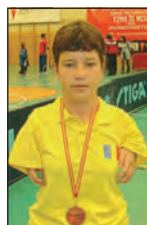
Cabo Finisterre, cel mai vestic punct al Spaniei. Vasile Stoica a traversat Europa in scaunul cu rotile – 2006

Antrenoare Emese Maniu alături de grupa sa de înotători –deficienți de vedere din Cluj – Napoca, Centrul Sportiv – Lamont pentru persoane cu dizabilități

Înotătorii Naomi CIORAP-Samuel.CIORAP și Petrisor PRUNDARU medaliați la cupa Cupa. SWANSEA-UK. și la Cupa Slovacia (2009).La această cupă au participat copiii: Cristina Todea, Samuel Ciorap, Ana Ciorap și Naomi Ciorap de la Liceul pentru deficienți de vedere din Cluj Napoca.

Tenisul de masă un sport atractiv pentru persoanele cu dizabilități promovat printre activitățile principale la centrul Lamonte din Cluj Napoca. O parte dintre medaliații cu argint și bronz în 2009: Bobi Simion, Alex Bordea, Dacian Makisz, Gabriela Constantin, Gabriela Nicola, Maria Stănescu

Laura Văleanu, reprezentanta țării noastre la Jocurile Paralimice de iarnă din 2009 Vancouver, concureantă la probele de schi alpin

FIGURI REPREZENTATIVE

AVRAM, WALTER (1936), n. în București. Practicant al atletismului, participant în competițiile rezervate sportivilor cu handicap auditiv. Specializat în probele de marș, participă la Jocurile Mondiale Tăcute din 1957 (Milano), unde obține o medalie de

argint, la 20 km.marș și două medalii de bronz în probele de 10 și 15 km marș, precum și încă două medalii de bronz la edițiile JMT din 1961 (Helsinki) – la 10 km și din 1969 (Belgrad) – la 20 km. **BATCU, FLORICA** (1967), n. în București. Jucătoare de tenis de masă în competițiile rezervate sportivilor cu deficiențe de auz. La CE de tenis de masă pentru surzi din 1999, de la Izmir, a contribuit la obținerea medaliei de bronz, în proba de dublu, împreună cu Moldovan Magda și la clasarea pe locul V cu echipa.

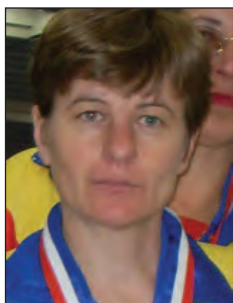

BERBEC, AUREL (1962), n. în Galați. Antrenor de haltere, cu activitate în domeniile halterelor, culturismului și sportului pentru persoanele cu handicap motor. Sportiv de performanță, participant în competițiile de powerlifting, rezervate sportivilor cu handi-

cap motor. La vârsta de șapte ani a avut un accident de mașină, fiind călcat de o basculantă, a rămas

fără piciorul stâng. Pe parcursul anilor, a luat cunoștință de lumea sportului, în exercițiile sale de recuperare și adaptare folosind la 12 ani *fiarele*, după spusele sale. A fost atras și impresionat de pregătirea și rezultatele sportivilor care practică culturismul. A intrat în rândul sportivilor cu handicap motor, participând la mai multe competiții interne și internaționale la powerlifting. La 20 de ani, a obținut calificarea de instructor sportiv. Până în 1989, a activat la CS *Voința* din Galați, ca sportiv și antrenor, ulterior, tot în poziția de sportiv și antrenor, a mai activat la CS *Atlanta ,96* și CS *Lulu's Gym*, tot din Galați. A obținut 14 titluri de campion național și a stabilit 20 de recorduri, specifice probei, la 3 categorii de greutate. Timp de 6 ani, a fost selecționat în lotul național. Rezultatele sale, deși nu s-au situat totdeauna la cel mai înalt nivel, au avut darul să stimuleze dezvoltarea powerlifting-ului în rândul handicapaților motor. În 1996, a participat, pentru prima dată, la Jocurile Paralimpice de la Atlanta (locul XI-XII – categoria 60 kg). A mai participat la CE 1997 (locul VI – categ. 67,5 kg); CM 1998 (loc X – categ. 67,5 kg); CE 1999 (loc V – categ. 67,5 kg). La Jocurile Paralimpice din 2000 (Sydney), constatându-se folosirea unei substanțe interzise, a fost suspendat, ulterior sancțiunea fiind redusă la jumătate. A activat ca antrenor la CS *Atlanta ,96 (1998-2004)* și la CS *Lulu's Gym* (din 2004). Cu sportivii pe care i-a pregătit, a dominat CN de powerlifting, obținând peste 90 de titluri de campioni și tot atâtea recorduri. A promovat 5 sportivi în loturile

naționale de handicapați motor și culturism. Începând din 1996, a îndeplinit și funcția de antrenor la lotul național al sportivilor cu handicap motor. Printre rezultatele obținute de sportivii săi pe plan internațional, se află: Adrian Sandu (powerlifting), locul XVI – Jocurile Paralimpice 2000, loc XI – CM 2002, loc V – CE 2003, loc IX – Jocurile Paralimpice – 2004; Maricel Neamțu (powerlifting) - loc XV – CE 2001 și CM 2002, loc X – CE 2003; Judit David (culturism) loc I -JB 2003, loc IV CM master; Alina Popa (culturism) – loc II CE 2004, loc II CE 2005; Corina Custura (powerlifting) – loc IV CE 2007, loc VII Jocurile Paralimpice 2008; Alina Puțanu (powerlifting) – loc IV CE juniori 2004, loc II CM juniori 2010. A fost membru al Biroului FRSPH și șeful comisiei motori. S-a dovedit un bun organizator și manager. A înființat propriul său club *LULU'S GYM*, unde este și președinte.

BOANDĂ, CLAUDIA (1968), n. în sat Bobohalma, jud Mureș. Sportivă de performanță, practicantă a jocului de popice pentru persoanele cu handicap de vedere. Și-a desfășurat activitatea în structurile organizatorice ale Asociației Nevăzătorilor filiala Mureș. A contribuit la realizarea unor performanțe deosebite în competițiile internaționale oficiale ale nevăzătorilor, având în palmares: CE 2008 (Budapesta)- medalie de aur în proba pe echipe; CE 2009 (Tomaszow, Mazowiecki) – medalie de argint cu echipa; CE 2010 (Velky Saris-SVK) – medalie de argint în proba individuală – clasa B3 și medalia de aur cu echipa.

BOCAN, ADRIANA (1951), n. în București. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS, din cadrul Universității Al. I. Cuza din Iași, promoția 2002. Antrenor de popice, absolventă a Școlii Naționale de Antrenori (1994-1996). A practicat canotajul de performanță, fiind legitimată la CS „Voința” București. Medaliată la CN de canotaj cu diferite echipaje. Și-a început

activitatea profesională ca statistician la Direcția de Expediere a Presei (1970-1974). În continuare a îndeplinit diferite funcții și responsabilități în domeniul activității sportive pentru persoanele cu diferite tipuri de handicap: 1974-1993 la CS „Voința” București- instructor sportiv- organizator activități sportive pentru persoanele cu handicap; 1990- membru fondator al Federației Române a Sportului pentru Handicapați (Federația Română a Sportului pentru Persoane cu Handicap- din 1993); 1992-1996- vicepreședinte al FRSPH; 1993-2001- instructor sportiv al FRSPH; din anul 2002 director tehnic. În 2009 FRSPH devine Comitetul Național Paralimpic, în componența noului organ de conducere A. Bocan este confirmată în funcția de director tehnic. Din anul 2001, fără întrerupere, activează ca expert sportiv, în cadrul FR de Canotaj. Are calificarea de arbitru național de canotaj. În perioada 1993-1996, a fost instructor sportiv la lotul național de sportivi nevăzători și motori.

BONTEA, RADU (1962), n. în Carei, jud. Satu Mare. Tâmplar, absolvent al Școlii pentru deficienți de vedere (1981). Sportiv de performanță, practicant al jocului de popice pentru persoanele cu handicap de vedere. Membru al „CS al Nevăzătorilor” din Satu Mare, începând din anul 1994 (instructori Attila Petyke, Endre Papp, Attila Vereș). Pe plan intern, s-a clasat pe poziții fruntașe în CN de popice pentru nevăzători, iar în anii 2002 și 2003 a câștigat titlurile de campion național. Component al loturilor naționale, s-a clasat pe locul I la Turneele internaționale de la Opava (2002, 2004), Kosice (2002, 2004 și 2008) și Cupele „Slavia” (2003) și „Budapesta” (2004). S-a remarcat la CE pentru nevăzători din 2002 (Trstena – SVK) unde cucerește medalia de aur în proba individuală și pe cea de bronz la echipe, iar la ediția din 2003 (Tomaszow Mazowiecki – POL) devine, pentru a doua oară, campion european. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii Attila Petyke și Attila Vereș.

BRIȘCAN, CARMEN (1975), n. în Oradea. Practicantă a înotului de performanță, în categoria sportivilor cu handicap mintal. A făcut parte din lotul sportivilor care a participat, pentru prima dată, la Jocurile Paralimpice de vară, organizate în 1992, în Madrid, unde a avut realizări remarcabile. A cucerit 3 medalii de aur în probele de 50 și 100 m liber, 50 m spate, precum și o medalie de argint la 100 m spate.

CĂLIN, VASILE – VIOREL (1975), n. în București. Jucător de fotbal, practicant în competițiile rezervate sportivilor cu handicap mintal. A activat la AS Școala profesională nr.2 București. A făcut parte din echipa de fotbal redus (sală) care a cucerit medalia de aur la Jocurile Paralimpice de vară, din 1992, desfășurate în Madrid. O nouă medalie de aur a mai obținut, cu echipa de fotbal, la CM pentru tineret, din 1994, de la Hoogeveen (Olanda).

CIOBANU, VALERIA (1975), n. în București. Practicantă a atletismului, participantă în competițiile rezervate sportivilor cu handicap mintal. La Jocurile Paralimpice de vară, din 1992, de la Madrid a cucerit medalia de aur în proba de săritură în lungime și pe cea de argint cu ștafeta 4x100 m.

CIOBĂNELU, PAUL (1939), n. la București. Este inginer mecanic, fiind absolvent al Institutului Politehnic. Facultatea de Transporturi Auto. Jucător de rugby în compartimentul de trei sferturi. aripă și aripă de linia a III-a. A fost consacrat de Clubul Steaua (1957-1974), unde realizează 4 titluri de campion și 2 Cupe ale României. Antrenor i-a fost Petre Cosmănescu. Jucător internațional în anii 1960-1970; are la activ 28 de selecții în echipa națională, jucând împotriva Franței de 7 ori contribuind la obținerea unor victorii de prestigiu și la afirmarea rugby-ului românesc pe plan internațional. Timp de doi ani a jucat în Franța la echipa de primă ligă Angoulême (1970-1973). Activitate profesională și managerială:

ofițer-inginer la Autobaza MAPN (1962-1970); inginer la Uzinele Motoare Electrice Leroy-Sommer din Angoulême, Franța (1970-1974); vicepreședinte Cooperativa Automecanica București (1974-1980); director la Interpretarea Produse Ortopedice și Protezare București (1980-1985); director la ROMHANDICAP (1997-2000); secretar de stat la Secretariatul de Stat pentru Persoane cu Handicap (SSPH) (1996 și 2000-2002). În 1990 s-a numărat printre fondatorii Federației Române Sportul pentru Persoane cu Handicap. În perioada 1990-2009 a fost președintele FSPH. În calitate sa de președinte a sprijinit pregătirea sportivilor cu diferite tipuri de handicap contribuind la realizarea unor performanțe deosebite ale acestora pe plan internațional: 23 de medalii la Jocurile Paralimpice de la Madrid; obținerea primului titlu de campioni mondiali pentru persoanele cu handicap mintal din Olanda (1994); participarea reprezentativelor României la Jocurile Paralimpice de la Atlanta, Sydney și Atena. Din noimbrie 2004 a fost ales membru al COR. În anul 2009 a fost ales președinte de onoare al Comitetului Național Paralimpic. Distincții: Maestru Emerit al Sportului; "INIMI DE ROMÂNI", acordată de Președintele României în anul 2003. Decorat cu Medalia Muncii clasa a III-a în 1963.

CIOTLOȘ, DANIEL (1978), n. în Târgu Mureș. Sportiv de performanță cu deficiențe de vedere, practicant al jocului de popice, clasa B2. A activat în structura organizatorică a Asociației Nevăzătorilor filiala Mureș. A obținut performanțe deosebite la CE pentru nevăzători, edițiile din: 2000 (Budapesta) – medalie de aur la individual și bronz cu echipa; 2002 (Trstena) – argint la individual; 2004 (Târgu Mureș) – aur la individual și argint cu echipa; 2006 (Luhacovice) – bronz cu echipa.

CRĂCIUN, VIOREL (1935-...), n. în București. Personalitate marcantă în conducerea Asociației Nevăzătorilor din România, cu contribuții deosebite în soluționarea problemelor specifice ale acestei categorii de persoane cu dizabilități. A fost un promotor și un susținător al practicării sporturilor specifice de către persoanele cu handicap de vedere.

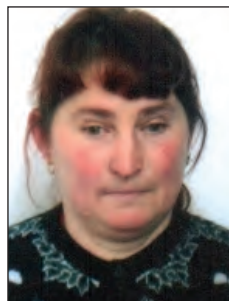
A fost un mare iubitor și practicant al șahului, fiind considerat unul dintre cei mai de seamă șahiști nevăzători din țara noastră. Participă la CM de șah pentru nevăzători din 1966, unde se clasează pe locul al V-lea. Contribuie la cucerirea a două medalii de bronz, în proba pe echipe la CM din 1968 (Weimouth – GBR) și 1972 (Medulin – YUG), iar la ediția din 1997 (Finlanda) aceeași echipă (Viorel Crăciun, Valer Demian, Mihai Irimia și Teodor Lepădatu) se clasează pe locul al IV-lea. În semn de recunoaștere a meritelor sale, se organizează *Memorialul Viorel Crăciun* la șah rapid, pentru nevăzători. A făcut parte din grupul de inițiativă care, în 1990, a fondat Federația Română a Sportului pentru Handicapați. În toată perioada, a fost membru al Biroului FRSH și șeful Comisiei sport pentru nevăzători. Eforturile sale desfășurate pe parcursul multor ani, au contribuit la realizarea obiectivului propus – practicarea exercițiilor fizice și a unor sporturi specifice, devenind o componentă importantă a activității nevăzătorilor, mulți dintre aceștia afirmându-se și pe plan internațional - la CM și CE, la Jocurile Paralimpice și alte competiții.

DAMIAN FLORENTIN (1974), n. în com. Căiuț, jud. Bacău. Absolvent al Școlii speciale pentru nevăzători. Calificat în meseriile de tapițer și confecționar măști. Sportiv de performanță, practicant al jocului de popice pentru nevăzători (categoria B2). A început

să practice acest sport la vârsta de 17 ani, sub îndrumarea tehnicianului Constantin Frunzete. Începând din 1992, a activat la Asociația Nevăzătorilor, filiala Bacău (tehnician Maria Bratosin). Medaliat la CN de popice pentru nevăzători, începând din 1998 până în 2010, în probele individuale și pe echipe. Câștigător al Cupei "1 Decembrie" în anii 2006 și 2009. Component al loturilor naționale de popice pentru nevăzători a participat la CE din 1999 (Târgu Mureș) – clasat pe locul al IV-lea și la ediția din 2002 (Trstena) – medalie de bronz, ambele performanțe fiind realizate în proba pe echipe. Pe

plan local, s-a implicat în acțiunile organizate pentru dezvoltarea sportului în rândul persoanelor cu handicap.

DAMIAN, LAURA (1964), n. în Comănești, jud. Bacău. Absolventă a Școlii speciale pentru nevăzători. Sportivă de performanță, practicantă a atletismului și popicelor pentru nevăzători. A început să practice sportul după 1990, în cadrul Asociației Nevăzătorilor

filiala Bacău, sub îndrumarea profesorului Eugen Pereteatcu. Pe parcursul anilor, s-a mai pregătit cu Corneliu Nicolau, Attila Petyke, Laurențiu Dumitrescu, Maria David, Paul Deboveanu. În CN de atletism și popice, pentru nevăzători, a obținut 18 titluri, printre care: la atletism – 100 și 200 m plat (1994, 2003), disc (1994, 1998), sulită (1996, 2000), lungime (1996, 1999), greutate (1998, 1999); popice – locul I (1994, 1996, 1998, 2004); numeroase clasări pe locurile II și III la ambele ramuri de sport. Componentă a loturilor naționale ale nevăzătorilor, participă la diferite competiții internaționale specifice remarcându-se la CB de atletism din: 1995 (Bulgaria) – unde se clasează pe locul I la 100 m plat, pe II la disc și pe III la lungime; 1996 (Iugoslavia) – I la 100 m plat și la disc, II la lungime; 1998 (Grecia) – I la 100 m plat, II la disc și III la lungime. Cel mai valoros rezultat la popice, îl obține la CE din anul 2002 (Trstena- SVK), unde intră în posesia medaliei de bronz, în proba pe echipe (antrenoare Maria David). Având preocupări pentru literatură, a participat la o serie de concursuri naționale de creație proză și poezie, printre care: *Pașii profetului*; *Carmen Sylva*; *Gheorghe Ardelean*. La aceste concursuri s-a clasat pe locul al II-lea (1995), pe III (1997-1999), iar în 2000-2002 a obținut mențiune. În perioada 2000-2010, a îndeplinit funcția de vicepreședinte, iar după 2010, pe cea de președinte al Asociației Nevăzătorilor – filiala Bacău.

DAMIAN, VASILE (1968), n. în Rădăuți, jud. Suceava. Sportiv de performanță, practicant al

jocului de popice pentru nevăzători. A activat în structurile organizatorice ale Asociației Nevăzătorilor filiala Bacău. Palmaresul său cuprinde următoarele rezultate: CM 2007 (Kosice) – medalie de aur în proba pe echipe și locul VI la individual clasa B2; CE 2008 (Budapesta) – medalie de bronz cu echipa; CE 2010 (Velky Saris-SVK) – medalie de bronz la individual B2 și cu echipa.

DEMIAN, VALER (1934), n. în Arad. Sportiv de performanță, practicant al jocului de șah pentru persoanele cu handicap de vedere. Participant la CM de seniori de șah, pe echipe, pentru nevăzători, contribuie la cucerirea medaliilor de bronz în 1968 (Weimouth – GBR) și 1972 (Medulin – YUG), iar la ediția din 1997 (Finlanda), aceeași echipă (Viorel Crăciun, Valer Demian, Mihai Irimia, Teodor Lepădatu) se clasează pe locul al IV-lea.

DIACONU, VASILE (1957), n. în Valea Seacă, jud. Bacău,. Absolvent al școlii profesionale - grupul Școlar special nr.1, pentru deficienți de vedere, din București, promoția 1975. Calificarea profesională: confecționar cartonaje, împletituri mase plastice și nuiele. Sportiv de

performanță, cu handicap de vedere, aparținând de Asociația Nevăzătorilor filiala Bacău. A practicat atletismul, popicele, șahul, înotul și alte sporturi specifice nevăzătorilor. De la 18 ani, intră în circuitul performanței sportive, cu participări în competițiile interne și internaționale, la atletism, popice, șah, golball și altele. A activat la CS *Voința* Bacău (1975-1990), CS Bistrița 2 și Asociația Nevăzătorilor Bacău (1975-2010). A fost inițiat în sport de Maria Bratosin, iar pe parcursul anilor a avut ca instructori și antrenori, pe ramuri de sport, pe: Ion Zaharia, Eugen Pereteatcu, Paul Deboveanu, Ruxandra Moisé, Corneliu Nicolau, Sorin Lepădatu, Doina Flencheș și alții (1975-2010). A obținut peste 30 de titluri de campion și clasări pe locurile II și III la CN, la ramurile de sport menționate. A stabilit și 4 recorduri naționale la categoriile specifice acestui tip de

handicap. Pe plan internațional participă la: CE de atletism (1981); la CB de atletism (1983 -Bulgaria și 1984 – România – cu 4 clasări pe locul I); CE de golball (1986 - URSS); CB de golball (1992 – Bulgaria – locul II); CE de popice (1995- locul IV); CE de popice (2004 – Târgu Mureș) medaliat cu argint în proba pe echipe. S-a implicat în activitățile organizate pentru nevăzători, atât pe plan local, cât și național. Deși cu unele contestări, a îndeplinit funcția de președinte al Asociației Nevăzătorilor filiala Bacău, timp de 20 ani, având mai multe realizări recunoscute. Membru al Comisiei sport din cadrul Asociației Nevăzătorilor din România (1990-2010). A condus delegația sportivilor din țara noastră la CE de popice pentru nevăzători, din 2002 (Trstena). A fost inițiatorul și a contribuit la construirea unui sediu modern și funcțional pentru Asociația din Bacău (1998-2002). A inițiat noi acțiuni specifice nevăzătorilor, pe plan local și național, printre care: introducerea jocului de golball în Bacău (1983); organizarea unor cupe la înot și a primului campionat de table, pe plan național; organizarea unor întreceri locale la skandenberg și alte acțiuni cu caracter cultural – sportiv. Pentru realizările sale, a primit numeroase distincții, plachete, trofee și diplome.

DUMITRU, VIOREL (1975), n. în București. Practicant al atletismului, participant în competițiile rezervate sportivilor cu handicap mintal. Participant la Jocurile Paralimpice de vară, din 1992, de la Madrid, a obținut medalia de argint la aruncarea discului și pe cea de bronz la aruncarea greutății.

ENACHE, NICOLAE (1974), n. în București. Jucător de fotbal, participant în competițiile rezervate sportivilor cu handicap mintal. A activat la AS Școala profesională Costești – Bistrița. A făcut parte din echipa de fotbal redus (sală) care a cucerit medalia de aur la Jocurile Paralimpice de vară, din 1992, desfășurate în Madrid. O nouă medalie de aur a mai obținut, cu echipa de fotbal, la CM pentru tineret, din 1994, de la Hoogeveen (Olanda).

FLOREA, MARIUS (1976), n. în Fierbinți. Jucător de fotbal, participant în competițiile rezervate

sportivilor cu handicap mintal. A activat la AS Școala profesională Costești – Bistrița. A făcut parte din echipa de fotbal redus (sală) care a cucerit medalia de aur la Jocurile Paralimpice de vară, din 1992, desfășurate în Madrid. O nouă medalie de aur a mai obținut, cu echipa de fotbal, la CM pentru tineret, din 1994, de la Hoogeveen (Olanda).

GHERGHINA, VASILE (1979), n. în Comanita, jud. Olt. Studii liceale. Antrenor de popice, absolvent al Școlii de antrenori. Sportiv de performanță, practicant al jocului de popice începând de la 18 ani. A fost legitimat la AS CFR Sibiu, (1967-1989), unde s-a pregătit

cu antrenorul Constantin Gaian. A jucat în divizia B și în turneele finale de calificare pentru promovarea în divizia A (1986-1988). În perioada 1984-1989 a activat ca antrenor al echipei feminine de popice, care a reprezentat AS CFR Sibiu. Cu sportiva Nicoleta Verza, a obținut titlul de vicecampionă națională în anul 1988. S-a remarcat ca antrenor al echipei de popice a Asociației Nevăzătorilor din România-Filiala Sibiu, cu care a obținut 2 titluri naționale (2007 și 2008) și locul al II-lea în 2010. A promovat în loturile naționale de popice ale nevăzătorilor 1 sportivă la juniori, 3 la tineret și 4 la seniori. Dintre sportivele promovate, s-au remarcat prin performanțele obținute la CM și CE de popice pentru nevăzători: Livia Herciu – vicecampionă europeană în proba pe echipe în 2005 (Rijeka) și campioană mondială cu echipa în 2007 (Kosice); Elena Negrilescu – 3 medalii de aur în proba individuală și 3 de argint cu echipa la CE din 2005, 2006 și 2009, dublă campioană mondială (individual și cu echipa) în 2007 (Kosice). Sportiva sa Elena Negrilescu, a obținut performanțe remarcabile și în anul 2010, cu 2 medalii de aur la CM de la Velky Saris (SVK), individual și cu echipa. A activat ca arbitru divizionar de popice.

GÎJU, ILARION (1942), n. în București. Jucător de tenis de masă, participant în competițiile,

rezervate sportivilor cu handicap de auz. A participat în competiții ca independent. Participant la Jocurile Mondiale Tăcute, la tenis de masă, din 1969 (Belgrad) unde a obținut medalia de bronz în proba pe echipe, iar la ediția din 1977 (București) a ajuns până în faza semifinalelor, la simplu, dublu și dublu mixt. La CE pentru surzi, din 1999 (Izmir) intră în posesia medaliei de bronz în proba de dublu, cu Adrian Godeanu.

GODEANU, ADRIAN (1973), n. în București. Jucător de tenis de masă în competițiile rezervate sportivilor cu deficiențe de auz. La CE de tenis de masă pentru surzi din 1999, de la Izmir, a cucerit 2 medalii de bronz în probele de dublu (cu Ilarion Giju) și dublu mixt (cu Magda Moldovan), iar în proba individuală și în cea pe echipe s-a clasat pe locul al V-lea.

GOLUBOVICI, GEORGETA (1942), n. în Boteni, jud. Argeș. Profesoară de educație fizică, absolventă a IEFS București, promoția 1971. Specializată în activitatea de educație fizică și sport pentru persoanele cu diferite tipuri de handicap. Profesoară de educație fizică la

Grupul Școlar pentru surzi, din Craiova. Cu elevii săi, a obținut rezultate deosebite la diferite finale ale CN pentru handicapați, în special la gimnastică și dans sportiv. În perioada 1981-1995, elevii acestei școli, pregătiți de profesoara GG, au câștigat 12 astfel de finale naționale. Elevii sportivi ai acestui grup școlar s-au afirmat și în concursurile internaționale. În 1986, ei s-au clasat pe locul I la Concursul balcanic de dans sportiv, organizat pentru hipo-acuzici în Turcia. Echipele școlii au obținut succese la dans ritmic și sportiv, în probele standard și latino, la diferite concursuri organizate în Bulgaria, Ungaria, Cehia, Slovacia, Danemarca și în alte țări. Profesor-antrenor Georgeta Golubovici a contribuit la pregătirea echipei feminine de volei a României, care a obținut medalia de bronz la Jocurile Mondiale ale Surzilor, organizate în București în 1977,

majoritatea medaliatelor provenind din Craiova. GG se manifestă activ contribuind la promovarea educației fizice și sportului în rândul tinerilor handicapați și organizarea unor acțiuni și competiții cu caracter local și național, la diferite ramuri de sport.

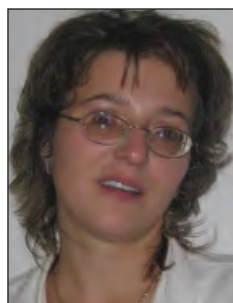
GOLYHO, TÜNDE (1979), n. în Oradea. Studii liceale. Atletă de performanță, participantă la activitățile competiționale organizate pentru sportivii cu deficiențe de auz. A activat în structurile organizatorice ale Asociației Surzilor, filiala Oradea. A concurat ca independentă și s-a pregătit cu antrenorul Cornel Popovici.

Realizează pe plan internațional performanțe deosebite, în competițiile rezervate persoanelor cu deficiențe de auz: în 1997, la Jocurile Mondiale Tăcute, de la Copenhaga – 2 medalii de argint la triplusalt și heptatlon; 1998, la CE de juniori (Meteoru) – medalie de argint la cros; 1998, la CE din Turcia – medalie de argint la 100 mg și de bronz la triplusalt (sală); 1999, la CE de tineret din Grecia – medalie de argint la înălțime și de bronz la triplusalt.

HEJAS, ARPAD (1944), n. sat Murgești, comuna Acățari, jud Mureș. Sportiv de performanță cu handicap de vedere, practicant al jocului de popice, clasa B3. A activat în structurile organizatorice din filialele Harghita și Mureș. A contribuit la realizarea unor performanțe

deosebite la CE ale nevăzătorilor din 2004 (Târgu Mureș), unde intră în posesia medaliilor de argint cu echipa și de bronz în proba individuală, iar la ediția din 2006 (Luhacovice) obține medalie de bronz cu echipa. Component al echipei naționale care, la CM din 2007 (Kosice), cucerește medalie de aur, la CE 2008 (Budapesta) – medalie de bronz pe echipe; la CE 2009 (Tomaszow, Mazowiecki) – locul IV și la CE 2010 (Velky Saris) – medalie de bronz pe echipe.

HERCIU (LAPUSTE), LIVIA (1977), n. în Sibiu. Studii medii, absolventă a Liceului de Industrie Alimentară, secția limbi străine, din Sibiu. Sportivă de performanță, practicantă a jocului de popice pentru nevăzători categoria B2. A început să practice sportul la

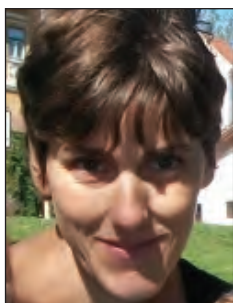
vârsta de 18 ani, la Asociația Nevăzătorilor – filiala Sibiu, sub îndrumarea lui Radu Ghizasan – președintele acestei asociații și a antrenorului Vasile Gherghina. Multiplă campioană națională și ocupantă a locurilor II și III în CN de popice pentru nevăzători. Componentă a loturilor naționale, a contribuit la realizarea unor performanțe deosebite la competițiile internaționale pentru nevăzători. La CE din 2005 (Rijeka) obține medalie de argint în proba pe echipe; la CM din 2007 (Kosice) medalie de aur în aceeași probă și locul IV la individual; la CE 2008 (Budapesta) medalie de aur cu echipa și locul V la individual B2.

IRIMIA, MIHAI (1937), n. în Cluj. Sportiv de performanță, practicant al jocului de șah pentru persoanele cu handicap de vedere. Participant la CM de seniori de șah, pe echipe, pentru nevăzători, contribuie la cucerirea medaliilor de bronz în 1968 (Weimouth – GBR) și 1972 (Medulin – YUG), iar la ediția din 1997 (Finlanda), aceeași echipă (Viorel Crăciun, Valer Demian, Mihai Irimia, Teodor Lepădatu) se clasează pe locul al IV-lea.

LEPĂDATU, TEODOR (1934), n. în București. Sportiv de performanță, practicant al jocului de șah pentru persoanele cu handicap de vedere. Participant la CM de seniori de șah, pe echipe, pentru nevăzători, contribuie la cucerirea medaliilor de bronz în 1968 (Weimouth – GRB) și 1972 (Medulin – YUG), iar la ediția din 1997 (Finlanda), aceeași echipă (Viorel Crăciun, Valer Demian, Mihai Irimia, Teodor Lepădatu) se clasează pe locul al IV-lea.

LUPEȘ, ELISABETA (1937), n. în București. Jucătoare de tenis de masă, participantă la

competițiile rezervate sportivilor cu handicap auditiv. Participă la Jocurile Mondiale Tăcute, pentru surzi, din 1975 (Milano) obține medalia de argint în proba de dublu (cu Maria Necșe) și de bronz la simplu, iar la ediția din 1969 (Belgrad) o nouă medalie de bronz la dublu (cu Lucreția Stan). Contribuie la cucerirea unei medalii de bronz, în proba pe echipe, la CE din 1968 (Bruxelles).

MANIU, EMEȘE - AGNESE (1978). Profesor de educație fizică și sport, specializarea kinetoterapie, absolventă a Facultății de Kinetoterapie din cadrul Universității din Oradea (1998-2000). Licențiată a Universității Babeș - Bolyai – FEFS – specializarea

kinetoterapie, ca șefă de promoție (2000 – 2002). Masterat în specializarea educație fizică și kinesiologie la UBB din Cluj – Napoca (2002 – 2003). În perioada 2004 – 2010 a participat la mai multe cursuri de formare și perfecționare în diferite domenii în țară și peste hotare. În 2010, obține și specializarea pentru înot și devine studentă masterand la FEFS – specializarea Antrenament și Performanță Sportivă. A efectuat mai multe stagii de specializare și practică în perioada 1998-2003. În 2002 – 2003, activează ca kinetoterapeut voluntar la Fundația *Betania* din Cluj – Napoca și în proiectul de intervenție precoce pentru copii cu nevoi speciale. Traseu profesional: 2002 – 2003 – kinetoterapeut în Școala Specială Centru de Resurse și Documentare privind educația Incluziv Integrată; din 2002 și-a continuat activitatea de kinetoterapeut la Liceul pentru Deficienți de Vedere, Cluj – Napoca; din 2003, își desfășoară activitatea de instructori de înot cu scop terapeutic pentru elevi cu deficiențe vizuale; din 2009, antrenor al echipei paralimpice de înot Hope – România în cadrul CCSH Lamont. Din 2010, a devenit antrenor al lotului național. Grupa de elevi înotători, provenind de la Liceul de nevăzători, se pregătește în Centrul Lamont cu antrenoarea Emeșe Maniu și ajutoarea acesteia Lidia Tamaș. La prima lor participare

internațională (a 29 – a ediție a Festivalului din Germania – 2009), înotătorii din această grupă, au obținut 14 medalii de aur. Autorii acestor medalii și a altora obținute la competițiile ulterioare au fost: Cristina Todea (12 ani), Samuel Ciorap (14 ani), Ana Ciorap (16 ani), Naomi Ciorap (12 ani). În anul 2000, aceștia au mai obținut bune rezultate la Cupa Slovaciei, Cupa Dolphin din Slovacia, Concursul Internațional de la Viena și de la Swansea. Participări valoroase au realizat acești copii și în 2010 și în 2011, obiectivul principal constituindu-l calificarea pentru Paralimpiada de la Londra, din 2012. În 2011, patru înotători ai acestui Centru, reprezentând lotul național ai Comitetului Național Paralimpic au participat la cea de-a 4-a ediție a CM de înot IBSA (International Blind Sports Association) și Comitetul Internațional Paralimpic (IPC), organizat în Alanya – Turcia. Au fost obținute 2 medalii de aur, 4 de argint și 4 de bronz. După 3 luni, tot în 2011, în Berlin, au fost organizate CE de natație IPC, la care înotătorii noștri au obținut 1 medalie de argint și s-au clasat odată pe locul al IV-lea de câte 2 ori pe V și VI, iar Samuel și Naomi Ciorap s-au calificat pentru Paralimpiada de la Londra. Pentru realizările sale deosebite, antrenorului Emeșe Maniu i s-a acordat premiul *Mentor pentru excelență în educație*, de către Fundația pentru Comunitate din Cluj – Napoca.

MARCU, VASILE – vezi Personalități

MAREȘ, ION (1975), n. în Periș. Practicant al jocului de fotbal, participant în competițiile rezervate sportivilor cu handicap mintal. A activat la AS Școala profesională Periș. Component al echipei de fotbal redus (sală) care a intrat în posesia medaliei de aur la Jocurile Paralimpice de vară, desfășurate în Madrid, în anul 1992. A mai cucerit o medalie de aur, cu echipa de fotbal, la CM pentru tineret, din anul 1994, de la Hoogeveen – NED.

MAREȘ, VASILE -VALENTIN (1976), n. în Periș. Jucător de fotbal, practicant în competițiile rezervate sportivilor cu handicap mintal. A activat la AS Școala profesională nr.2 București. A făcut parte din

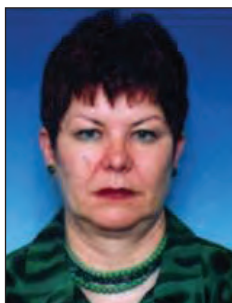
echipa de fotbal redus (sală) care a cucerit medalia de aur la Jocurile Paralimpice de vară, din 1992, desfășurate în Madrid. O nouă medalie de aur a mai obținut, cu echipa de fotbal, la CM pentru tineret, din 1994, de la Hoogeveen (Olanda).

MARIN, ANDREI (1975), n. în București. Jucător de fotbal, participant în competițiile rezervate sportivilor cu handicap mintal. Participant la Paralimpiada, din 1992 (Madrid), a contribuit la cucerirea medaliei de aur cu echipa de fotbal redus (sală).

MATEI, DUMITRU (1929), n. în București. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al ICF, specializarea fotbal. Antrenor de fotbal. A fost jucător de fotbal la CS"Rapid". A contribuit la pregătirea echipelor de fotbal formate din jucători cu handicap psihic

care la Paralimpiada din 1992 (Madrid) a cucerit medalia de aur la fotbal în sală, iar la CM tineret din 1994(Olanda) echipa țării noastre a intrat în posesia medaliei de aur. Pentru contribuția sa la realizarea unor performanțe deosebite cu sportivii handicapați, în anul 1994, i s-a acordat titlul de Antrenor Emerit.

MILEA, MARIA-MIHAELA (1951) n. în București. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a IEFS din București, specializarea tir, promoția 1975. Ulterior a obținut și calificarea de antrenore de volei, pentru cea de-a doua specializare. În 1987, a

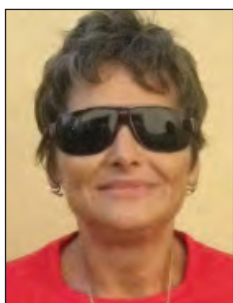
absolvit cursurile Institutului de Științe Social-Politice. După absolvirea IEFS, a fost încadrată ca profesoară de educație fizică și sport, la liceul *Alexandru Sahia* din Oltenița (1975-1978), iar între 1978-1984 a activat pe linia organizațiilor de tineret, în județul Ilfov și în București. A practicat gimnastica, în grupa de copii și juniori, la CS

Dinamo București (1959-1966), apoi a jucat volei, la echipa de juniori a Combinatului Poligrafic București (1967-1971). În perioada studiilor, la IEFS, a continuat să joace volei (1971-1972), iar în anul 1973 a participat în competițiile de tir. În anul 1984, a fost promovată în funcția de Secretar general la FR de Șah, până în 1986 când a fost transferată ca instructor în cadrul secției Sport de Masă și Economică, din cadrul CNEFS. În 1990, a participat la fondarea Federației Române a Sportului pentru Handicapați (FRSH) unde a activat ca secretar general. În anul 2009, FRSH s-a transformat în Comitetul Național Paralimpic în care a continuat să îndeplinească funcția de secretar general. În cei 19 ani de activitate, M.M. a contribuit la organizarea și dezvoltarea acestui domeniu, la afirmarea sportivilor cu diferite tipuri de handicap pe plan intern și internațional. Pe plan internațional, a contribuit împreună cu celelalte organizații și cu tehnicienii la afirmarea sportivilor noștri care au realizat: la JP (Madrid-1992) – 23 de medalii din care 10 de aur; CM de fotbal (Olanda-1994) – medalie de aur; clasări pe locuri între V-X la haltere din poziția culcat la JP din 1996 (Atlanta) și 2000 (Sydney) și la CE; locurile IV la ciclism și VIII la haltere, la JP din 2004 (Athena); locul II la proba de șosea – 24.5 km, locurile IV la 4 km și la 1 km – ciclism velodrom – la JP din 2008 (Beijing); medalii la CE de popice pentru sportivii cu handicap de văz, la CE, CM și JO pentru sportivii cu handicap de auz la atletism, tenis de masă și handbal; alte medalii la CM și CE de ciclism, la CE și CM de popice pentru nevăzători. Funcții obștești: membru fondator al Asociației Special Olympics România și director național al acesteia (1991); membru al Comitetului Executiv al Fed. Internaționale de Sport pentru Persoanele cu Handicap Mintal (1997-1999). Din anul 2001 deține Diploma și Licența de arbitru internațional (categ. a II-a) la haltere, calitate în care a oficiat la JP, CM și CE (2001-2008). În anul 2008, a intrat în posesia licenței de arbitru internațional categ. I. În perioada 2000-2003, a activat ca profesor colaborator la Facultatea de kinezoterapie din cadrul Universității din Bacău. Din anul 2000, a îndeplinit funcția de

manager pentru diferite programe sportive, pentru persoanele cu handicap, iar între 2003-2005 a coordonat programul Sportrio II România aprobat de Comisia Europeană. Coautoare, împreună cu Vasile Marcu și Mirela Dan, la lucrarea *Sport pentru persoanele cu handicap*, Editura Triest – Oradea 2001.

MOȚET DUMITRU –vezi Personalități

NECȘE, MARIA (1939), n. în Cluj. Jucătoare de tenis de masă, participantă în competițiile rezervate sportivilor cu handicap auditiv. Participantă la Jocurile Mondiale Tăcute, din 1957 (Milano), - 2 medalii de argint la dublu (cu Elisabeta Lupeș) și dublu mixt (cu Nicolae Popescu); 1961 (Helsinki) – cu medalie de aur la dublu mixt (cu Gh. Gligorovici) și argint la dublu (cu Lucreția Stan); 1977 (București) – cu medalie de bronz în proba de simplu. La CE ale surzilor, din 1975 (București), a obținut medalia de bronz, în proba de simplu.

NEGRILESCU, ELENA (1960), n. în Botoșani. Maseuză, absolventă a Liceului Sanitar pentru nevăzători, din Cluj-Napoca. Activează ca maseuză principală. Jucătoare de popice cu handicap vizual grav, din naștere, încadrată în categoria B1 (sportiv fără rest

de vedere). Activează în Clubul de Popice al Asociației Nevăzătorilor din România, din anul 2003, sub îndrumarea antrenorilor Maria David și Vasile Gherghina. Multiplă campioană națională la popice, pentru nevăzători - categoria B1 (2005, 2008, 2009). Pe plan internațional, realizează performanțe remarcabile, cucerind în perioada 2005-2010, la CE, 10 medalii (8 de aur și 2 de argint), astfel: 2005 (Croatia) - medalie de aur la individual și argint la echipe; 2006 (Cehia) - medalie de aur la individual și argint la echipe; 2008 (Ungaria) și 2009 (Polonia) - 2 medalii de aur la individual și 2 medalii de aur la echipe; în anul 2010 (Velky Saris), cucerește din nou 2 medalii de aur în proba

individuală și cu echipa. Dublă campioană mondială în 2007 (Slovacia) la individual și cu echipa națională a României. Pentru performanțele sale deosebite, demne de admirație, a fost recompensată cu numeroase diplome, medalii, trofee și premii.

NOVAK, CAROL-EDUARD

(1976), n. în Miercurea Ciuc. Jurist, absolvent al Facultății de Drept din cadrul Universității București. Sportiv de performanță. A început să practice patinajul la vârsta de 5 ani, sub îndrumarea tatălui său – Karoly Novak. După 3 ani, obține

primul său titlu de campion național la patinaj viteză, până în 1994 adunând 10 astfel de titluri și numeroase recorduri naționale, la categoriile juniori mici și mari, în special în probele de 500, 1000 și 1500m. După 1989, începe să se remarce și pe plan internațional, reușind să se claseze, la CM de juniori din 1995, pe locurile 10 la 3000m, 13 la 5000m și 14 la poliatlon. La 20 de ani, în 1996, a suferit un grav accident rutier în care i-a fost retezată laba piciorului drept. După absolvirea facultății a lucrat 2 ani ca jurist fără a fi satisfăcut de această activitate și în special de viitorul său în acest domeniu. La cei 25 de ani, se hotărăște să devină sportiv profesionist. Cu o voință extraordinară, a reușit să-și învingă handicapul, trecând de la patinaj la ciclism, sport pe care-l practica anterior ca mijloc de pregătire și recuperare. Cu ajutorul unei proteze de ultimă generație, a unor studii și antrenamente susținute după 2 ani a reușit să se impună devenind unul dintre cei mai valoroși rutieri români, din rândul perosanelor cu handicap motor. A concurat atât la CN de ciclism, cât și la competițiile pentru sportivii cu handicap, mai ales în cele internaționale. Legitimat la CS *Intersport* din Miercurea Ciuc pe care-l reprezintă la CN de ciclism în 2007 unde ocupă locul al III-lea în proba de fond și locul al IV-lea în Turul Ciclist al României, iar la CN din 2008 se clasează pe locul al III-lea în proba de contratimp. Medaliat cu bronz la CB din anul 2006, la șosea. Realizează un palmares deosebit în

competițiile internaționale oficiale de ciclism, pentru persoane cu dizabilități. Două titluri de campion european în 2003 (Teplice – CZE) în proba individuală și în 2005 (Alkmaar – NED) în proba de șosea (65,5 km). Medaliat cu argint la CM pentru persoane cu handicap motor din 2006 (Aigle – SUI) – categoria LC2 în proba contratimp, unde a mai ocupat locul al V-lea la șosea și la ediția din 2007 (Bordeaux – FRA) în proba de șosea, locul al IV-lea la 4000m și 2 locuri V la 1000m și contratimp. Participant la Jocurile Paralimpice din 2004 (Athena) clasat pe locul al IV-lea și la ediția din 2008 (Beijing) unde a cucerit titlul de vicecampion paralimpic la contratimp – clasa LC2 și s-a clasat pe locurile IV în probele șosea fond, 4000m. urmărire individuală și 1000m. Începând din 2005, a fost ales membru al Biroului FR SPH și președinte al Comisiei pentru persoane cu handicap motor. Eduard Novak s-a dovedit și un prosper om de afaceri și un foarte bun manager. Împreună cu soția sa deține Fabrica de proteze de ultimă generație și echipamente medicale *MedExpert* cu 5 puncte de lucru la Miercurea Ciuc, Sf. Gheorghe, Piatra Neamț, Brașov și Tg. Mureș. Este proprietarul CS *Intersport Tușnad Cycling Team*. Coorganizator al Turneului județelor din zonă, competiție inclusă în calendarul UCI. Organizator al competițiilor de mountain bike din munții Ciucului. În anul 2008, a fost laureat al Sportului românesc pentru performanțele obținute la Jocurile Paralimpice, alături de tatăl său, în calitate de antrenor.

OREIAN, VIRGILIUS - TIBERIU (1962), n. în Târgu Mureș. Jucător de popice, participant în competițiile rezervate sportivilor cu handicap de vedere. A activat în structura organizatorică a Asociației Nevăzătorilor filiala Mureș. Medaliat la 8 ediții ale CE pentru nevăzători clasa B2, în: 2000 (Budapesta) – medalie de argint la individual și bronz cu echipa; 2001 (Opava) – argint la individual; 2002 (Trstena) – bronz cu echipa; 2004 (Târgu Mureș) – argint cu echipa; 2006 (Luhacovice) – aur la individual și bronz cu echipa; 2008 (Budapesta) – aur la individual B2 și bronz cu echipa; 2009 (Tomaszow, Mazowiecki) – argint la individual;

2010 (Velky Saris-SVK) – bronz cu echipa. La CM din anul 2007, a cucerit 2 medalii de aur la individual și cu echipa, la aceeași clasă B2.

PAPIU, MARIUS (1973), n. în București. Jucător de fotbal, participant în competițiile rezervate sportivilor cu handicap mintal. A activat la AS Școala profesională Cobia. A făcut parte din echipa de fotbal redus (sală) care a cucerit medalia de aur la Jocurile Paralimpice de vară, din 1992, desfășurate în Madrid. O nouă medalie de aur a mai obținut, cu echipa de fotbal, la CM pentru tineret, din 1994, de la Hoozeveen (Olanda).

PETRACHE, RADU (1974), n. în București. Jucător de tenis de masă, participant în competițiile rezervate sportivilor cu handicap mintal. A contribuit la realizarea unor performanțe deosebite la Jocurile Paralimpice de vară, din 1992 (Madrid), unde a cucerit două medalii de aur, la tenis de masă în proba de dublu (cu George Zlat) și cu echipa.

POP, DOREL (1970), n. în Baia Mare. Sportiv de performanță cu deficiențe de vedere, practicant al jocului de popice. A activat în structurile organizatorice ale Asociației Nevăzătorilor filiala Maramureș. S-a afirmat în competițiile internaționale oficiale, concurând în clasa B1. Performanțe obținute la CE pentru nevăzători, la edițiile din: 2000 (Budapesta) – medalie de bronz cu echipa; 2002 (Trstena) – bronz cu echipa; 2004 (Târgu Mureș) – 2 medalii de argint la individual și cu echipa; 2006 (Luhacovice) – bronz cu echipa; 2009 (Tomaszow, Mazowiecki) – locul IV pe echipe; 2010 (Velky Saris-SVK) – bronz cu echipa. La CM pentru nevăzători, din 2007, organizate în Kosice, cucerește 2 medalii de aur, în proba individuală și cu echipa.

POPESCU, NICOLAE (1935), n. în București. Jucător de tenis de masă, participant în competițiile rezervate sportivilor cu handicap auditiv. Participant la Jocurile Mondiale Tăcute, din 1957 (Milano), unde a cucerit 2 medalii de argint în probele de simplu și dublu mixt (cu Maria Necșe).

POPOVICI, CORNEL (1946), n. în Oradea. Antrenor de atletism. A activat ca antrenor în structurile organizatorice rezervate tinerilor cu deficiențe de auz. Antrenor la lotul național de atletism unde a pregătit sportivi cu deficiențe de auz care au participat la Jocurile

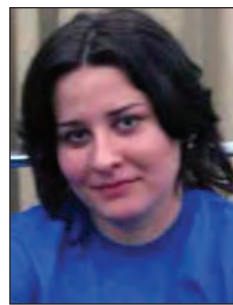
Mondiale Tăcute și la CE. Printre sportivii pe care i-a pregătit, s-au remarcat: Varga Tunde – aruncătoare de suliță medaliată cu bronz la Jocurile Mondiale Tăcute din 1997 (Copenhaga) și cu aur la ediția din 2001 (Roma), cu aur la CE din 1999 (Pireu) și cu bronz la CE din 2003 (Tallin); Golyho Tunde – medaliată cu argint la triplusalt și heptatlon, la Jocurile Mondiale Tăcute din 1997 (Copenhaga), cu argint la săritura în înălțime, la CE din 1999 (Pireu).

PRIBEANU MIHAIL-DACIAN (1977), n. în Lupeni. Psiholog-sociolog, absolvent al Facultății de Sociologie și Științe sociale, din cadrul Universității *Lucian Blaga* din Sibiu. Activează ca psiholog la primăria orașului Călimănești, jud. Vâlcea. Unul dintre cei mai

titrați șahiști români cu deficiență vizuală. Jucător de șah cu handicap vizual grav, din naștere. A început să joace șah la vârsta de 7 ani, sub îndrumarea tatălui său – Ion Pribeanu. A fost legitimat și a reprezentat în competiții următoarele cluburi sportive: Medicina Timișoara (1985-1987); *AEM* – Timișoara (1987-1989); Chimia – Râmnicu Vâlcea (1996-2000); *CSM* – Craiova (2000-2007); *Juventus* București (2007-2009). A câștigat de 10 ori CN individual de șah pentru nevăzători. În anul 2004, s-a calificat pentru finala națională între cei mai buni 32 de șahiști ai României. Participant, în calitate de lider al echipei de șah a României, la Olimpiadele pentru nevăzători din anii 2000 (Polonia), 2004 (Spania) și 2008 (Creta - Grecia). Component al echipei mondiale a nevăzătorilor, la Olimpiadele de la Torino (2006) și Dresda

(2008). La CM individual de șah pentru nevăzători din 2002 (Istanbul) s-a clasat al VI-lea, iar la ediția din 2006 (Goa - India) pe locul al V-lea. În anul 2002, a obținut medalia de bronz la cel mai puternic turneu de șah pentru nevăzători din lume, organizat în Linares (Spania). Este primul șahist român, cu deficiență vizuală, care deține cea mai importantă clasificare internațională în șah – titlul de Maestru FIDE (2006). Din inițiativa sa, a luat ființă Organizația pentru Promovarea Educațională a Nevăzătorilor (OPEN), prin care a derulat proiecte pentru sprijinirea elevilor nevăzători, în însușirea șahului și a utilizării computerului.

PUȚANU, MARIA-ALINA (1989), n. în Galați. Sportivă cu dizabilități motorii căreia sportul i-a deschis noi perspective de afirmare și încadrare în viața socială. Studentă la Facultatea de Științe Economice, din cadrul Universității "Dunărea de Jos" din Galați. Suferă, încă

de la naștere, de "artrogripoză congenitală" - care afectează contractarea mușchilor, creșterea insuficientă și deformată a membrelor inferioare, articulațiile devenind rigide. Practic, ea nu a putut merge niciodată. Toate încercările părinților, inclusiv operația făcută la vârsta de 3 ani, au rămas fără rezultat. Mai mult decât atât, au vrut chiar să-i amputeze picioarele, soluție refuzată categoric de părinți. Dar Alina s-a dovedit o ființă cu caracter puternic, o luptătoare. Prin 2004, a devenit membră a unei Asociații sportive pentru persoanele cu dizabilități, care i-a schimbat viața. A învățat să se deplaseze cu un fotoliu rulant și a început să practice unele sporturi specifice. A fost chiar medaliată la concursurile de baschet, tenis, tenis de masă, popice, atletism. Cel mai mult a atras-o însă powerlifting-ul (împinsul halterei din poziția culcat), sport în care a realizat performanțe deosebite. Legitimată la Sporting Club Galați, practică acest sport de 4 ani, fiind pregătită de antrenorul Aurel Berbec și el un practicant al acestui sport. Triplă campioană națională de juniori la powerlifting, categoria 56kg, în perioada 2008-2010.

Participantă la CE de powerlifting, pentru persoane cu dizabilități locomotorii, desfășurat în Grecia, în anul 2007, s-a clasat pe locul al IV-lea. Marea sa performanță a realizat-o în anul 2010, la CM desfășurat în Kuala Lumpur (Malaesia), unde a cucerit medalia de argint și titlul de vicecampioană mondială la categoria 56kg. Proiectele ei sunt mobilizatoarele-participarea la CE și la JO din 2012(Londra). Este ajutată de sora sa geamănă și cei doi frați. În 2010, a participat la unele proiecte pentru tinerii cu dizabilități, organizate în Germania și Ungaria.

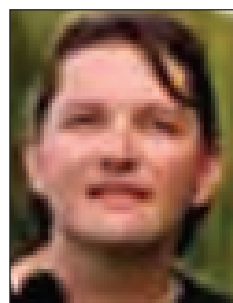

SAMU, PARASCHIVA (1959), n. în Negrești Oaș, jud. Satu Mare. Absolventă a Liceului pentru deficienți de vedere, din Arad (1979). Calificare profesională – confecționar cartonaje. Sportivă de performanță, practicantă a jocului de popice pentru persoanele cu handicap de vedere. S-a inițiat în acest sport de la 17 ani (instructor Attila Ptyke). Din 1991, și-a desfășurat activitatea la "CS al Nevăzătorilor Satu Mare" (instructori Attila Petyke, Endre Papp, Attila Vereș). La CN de popice pentru nevăzători se clasează pe locul III (1992, 2004 și 2010), pe locul II (1985 și 1994), iar în anii 1983, 1995 și 1998 a intrat în posesia titlurilor de campioană națională. Componentă a loturilor naționale de popice a nevăzătorilor câștigă 5 turnee internaționale organizate la Kosice, 4 la Opava și 3 la Budapesta. La CE de popice, pentru această categorie de handicap, se clasează pe locul al V-lea în 1998 (Kosice), câștigă medalia de bronz la individual clasa B2 cu 1039 popice doborâte, în anul 2000 (Budapesta), iar în 2010 (Velky Saris-SVK) a ocupat locul al V-lea.

SATMARI, PIROȘCA (1972), n. în Satu Mare. Atletă de performanță, participantă în competițiile rezervate sportivilor cu handicap mintal. Participantă la Jocurile Paralimpice de vară, din 1992 (Madrid), unde a cucerit 2 medalii de aur, în probele de aruncare a greutății și a discului.

SEVER, ȘTEFAN (1972), n. în București. Jucător de tenis de masă, participant în competițiile rezervate sportivilor cu handicap mintal. A făcut parte din lotul sportivilor, din țara noastră, care a participat pentru prima dată la Jocurile Paralimpice, organizate în 1992, în Madrid, pentru handicapați. A contribuit la cucerirea medaliei de aur în proba pe echipe și a celei de argint la dublu, cu Cristian Țîră, la tenis de masă.

SOARE, CLARA - BEATRICE (1976), n. în București. Practicantă a tenisului de masă, cu realizări deosebite în competițiile rezervate sportivilor cu handicap mintal. Participantă la întrecerile organizate în cadrul Paralimpiadei pentru handicapați mintal, în 1992 (Madrid), a obținut medalia de argint în proba de dublu, cu Florina Țuțu și medalia de bronz la simplu.

STOICA, VASILE (1970), n. în com. Măguri Răcățau, jud. Cluj. Atlet român paraplegic. Născut cu paraplegie congenitală, până la 7 ani, a suportat 13 operații la ambele picioare, fără rezultate deosebite, singura soluție, pentru toată viața, rămânând fotoliul rulant. Este internat la Școala specială nr. 9 din Jucu de Sus, jud. Cluj, unde a absolvit clasa a VIII-a. Pierzându-și tatăl în 1985, este nevoit să-și asume și obligațiile pentru susținerea familiei (erau 7 frați), dar handicapul și greutatea pe care le întâmpină îi potențează calitățile de luptător și învingător, acțiunile, faptele și realizările sale constituind un adevărat exemplu. Se apropie de problematica persoanelor cu handicap, de practicarea sportului, devenind un atlet specializat în probele de rezistență și viteză. A mai fost atras de tenis de masă, de power – lifting și de pescuit, un pasionat de pictură și de calculatoare. Stabilizat în Lugoj în 1991, absolvă secția de pictură de la Școala Populară de Artă, reușind lucrări cu care a participat la expoziții, ajutându-l să se întrețină. În 1992, cu ocazia unei vizite în Franța este impresionat de activitatea sportivă desfășurată, de persoanele cu

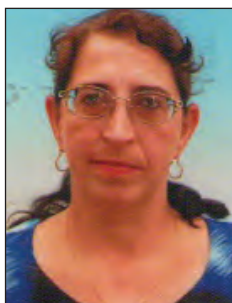
handicap și hotărăște să devină sportiv. Asociația Persoanelor cu Handicap Fizic din Lugoj, al cărui membru era, a fost invitată, în primăvara anului 1993, să participe la Conferința Europeană a Persoanelor cu Handicap la Siofok în Ungaria. Ca un semn de prietenie cu putere de exemplu, își propune ca distanța Lugoj –Siofok să o parcurgă în scaunul rulant (330 de km i-a parcurs în 4 zile). În luna mai, a aceluiași an, participă la maratonul Challenge Day, organizat în București. În august 1993, pornește în *Maratonul curajului* (3400 km, cu un singur fotoliu rulant în 40 de zile), având ca țintă Franța și participarea la Conferința Bugies De Noel. A fost primit la Palatul Ellysse, de către soția președintelui Franței, doamna Danielle Mitterand. În țară, alături de alți colegi, participă la competițiile sportive pentru persoane cu handicap, devenind campion național la probele de viteză pentru fotoliul rulant. În 1994, se află printre membrii fondatori ai Clubului pentru Persoane cu Handicap Fizic *Maraton*, '93 din Lugoj, devenind și președintele acestuia. Vasile Stoica uimește lumea prin realizările sale: Turul Europei în 1995; *Turul lumii* (1998 – 1999); realizarea unei performanțe de nivel mondial, la 20-21 octombrie 2001, la Valencia, unde parcurge în fotoliul rulant, pe pista stadionului, 132 km (82 de mile) în 24 de ore, depășind vechiul record (77,58 mile) care aparținea unui canadian – performanța sa fiind înscrisă în *Cartea Recordurilor – Guinness World Record*; în 2003 – traversarea renumitei *Route 66* (3800 de km), care leagă Los Angeles de Chicago, în 66 de zile, fiind primul paraplegic care a parcurs acest traseu; 7 iulie 2006 – plecarea din București cu destinația Cabo Finisterre (Spania) și apoi până la Düsseldorf (Germania). La plecare a fost însoțit pe bicicletă de premierul Călin Popescu Tăriceanu, de la kilometrul zero, până la sediul Guvernului, iar la sosirea în Spania s-a bucurat de o primire deosebit de călduroasă. În anul 2008, a luat startul având ca obiectiv Beijingul, locul de desfășurare a Jocurilor Paralimpice, însă datorită unei accidentări, a fost nevoit să se oprească în Rusia, la Volgograd, după 3400 de km parcurși. Programul său cuprinde și alte proiecte îndrăznețe, printre care și expediția Los Angeles – Santiago de Chile (12 000 de km-12 țări).

A locuit 5 ani în SUA. Revenit în țară, lucrează voluntar pentru Asociația Handicapaților Fizici din Lugoj, instruieste membrii acestei asociații în utilizarea computerelor. Pasiunea sa pentru pictură s-a soldat cu lucrări care au fost prezentate în expoziții la Chicago, Los Angeles, Canada, Australia, Germania, Franța. Cetățean de onoare al municipiului Lugoj.

SZASZ, REKA (1985), n. în Oradea. Atletă de performanță cu deficiențe de auz. A activat în structura Asociației Surzilor, filiala Oradea și s-a pregătit cu antrenorul Cornel Popovici. La Jocurile Olimpice ale Surzilor, desfășurate în 2005, în Melbourne (Australia), a intrat în posesia medaliei de bronz, la proba de disc.

ȘERBAN, IULIAN (1985), n. în București. Sportiv de performanță, dublu campion mondial și european la caiac, în probele rezervate persoanelor cu dizabilități. Ca orice tânăr, a îndrăgit sportul încă de la 12 ani, devenind un specialist al caiacului. A fost legitimat la *CSȘ nr.6* București, sub culorile căruia a concurat la CN în perioada 1999-2003, realizând următoarele performanțe: campion național la juniori II în 1999 (K2 500m și K2 2000m), în 2000 (K2 500m și K1 2000m), 2001 (K1 1000m și K4 500m); locul III la CN de juniori la K4 500m și locul II la K2 – 4000m, în 2002; locul II la CN de juniori, la K1 4000m, în 2003. Participant la CM de juniori din 2001 (Curitiba – BRA), se clasează pe locul al VII – lea la K2 500m și la CE de juniori din 2002 (Zagreb) unde ocupă locul al VI- lea la K1 500m. Drumul său spre marea performanță este însă întrerupt în anul 2006, când a avut un grav accident, în gara Bușteni. Alunecând de pe scara vagonului, trenul i-a retezat piciorul drept de la coapsă și i-a zdrobit mușchii piciorului stâng. A urmat un adevărat calvar - șapte luni de stat în pat, peste 20 de operații pregătitoare pentru a putea purta proteza, cadru, cărje și suferințe insuportabile. Fire optimistă, fiind sprijinit și încurajat de familie. IS s-a hotărât să meargă mai departe. După circa doi ani de la accident, îndemnat și încurajat de secretarul general al FR de de Caiac – canoe – Daniel Stoian, revine la prima sa

dragoste – kaiacul, începând antrenamentele la Snagov. N-a fost ușor, ezitări, semne de întrebare, descurajări, gânduri de renunțare. Până la urmă a reușit învingător. De această dată kaiacistul Iulian Șerban avea un alt statut – participa la întrecerile rezervate persoanelor cu dizabilități. Legitimată la CSA *Steaua*, după 6 luni de pregătire, în 2010 cucerește titlul de campion european, în Trasona (ESP) și titlul de campion mondial, în Poznań (POL) ambele în proba de kaid simplu, pe distanța de 200m, în cursa specială pentru persoanele cu dizabilități. În anul 2011, IȘ cucerește din nou titlurile europene (Belgrad) și mondiale (Szeged), în aceeași probă. Prin performanțele realizate, a îndeplinit normele de acordare a titlului de maestru emerit al sportului.

SOLDAN, DANIELA (1964), n. în Iași. Sportivă de performanță cu deficiențe de vedere, practicantă a jocului de popice, în clasa B2. A activat în structura organizatorică a Asociației Nevăzătorilor filiala Iași și Clubul Sportiv Iași 21. La CE pentru nevăzători din anul 2004

(Târgu Mureș), cucerește medalia de argint în proba individuală, iar la ediția din 2009 (Tomaszów, Mazowiecki) o medalie de argint cu echipa și bronz la individual. La CE din 2010 (Velky Saris), intră în posesia medaliei de aur cu echipa și a celei de argint în proba individuală.

TEȘCU, CONSTANTIN (1966), n. în Iași. Sportiv de performanță cu handicap de vedere, practicant a jocului de popice, în clasa B3. A activat în structura organizatorică ale Asociației Nevăzătorilor filiala Iași. La CE pentru nevăzători din anul 2000 (Budapesta)

obține medaliile de argint în proba individuală și de bronz cu echipa, la ediția din 2006 (Luhacovice) o nouă medalie de bronz în proba pe echipe, iar în

2010 (Velky Saris) 2 medalii de bronz la individual și cu echipa. Component al echipei naționale, contribuie la cucerirea medaliei de aur la CM din 2007 (Kosice).

TEȘCU, MARIANA (1971), n. în Iași. Sportivă de performanță cu deficiențe de vedere, practicantă a jocului de popice. A activat în structurile organizatorice ale Asociației Nevăzătorilor filiala Iași. Componentă a echipei naționale, care a cucerit medalia de argint la CE din

2005 (Rijeka) și a medaliei de aur la CM din 2007 (Kosice).

ȚĂRĂ, CRISTIAN (1976), n. în Arad. Jucător de tenis de masă, participant în competițiile rezervate sportivilor cu handicap mintal. Participant la întrecerile de tenis de masă organizate în cadrul Jocurilor Paralimpice de vară, pentru handicapați mintal, în 1992 (Madrid). A contribuit la cucerirea medaliei de aur în proba pe echipe și a celei de argint la dublu, cu Ștefan Sever.

TUȚU, FLORINA (1973), n. în București. Jucătoare de tenis de masă, participantă în competițiile rezervate sportivilor cu handicap mintal. A contribuit la realizarea unor performanțe deosebite, la prima participare a sportivilor din țara noastră, la Jocurile Paralimpice de vară, din 1992 (Madrid). A obținut medalia de argint în proba de dublu, împreună cu Soare Clara-Beatrice și pe cea de bronz cu echipa.

VARGA (KUSZMA), TÜNDE (1979), n. în Oradea. Atletă cu performanțe în competițiile interne și internaționale, rezervate sportivilor cu deficiențe de auz. Și-a desfășurat activitatea în structurile organizatorice ale Asociațiilor Surzilor filialele din Oradea, Satu Mare și București (ACS *Tăcerea*). Multiplă campioană și

medaliată la CN de atletism. A obținut performanțe deosebite pe plan internațional, în proba de aruncare a suliței: medalie de bronz la Jocurile Mondiale Tăcute (JMT) din 1997 (Copenhaga); medalie de aur la CE de tineret din 1999 (Pireu); medalie de aur la JMT din 2001 (Roma); medalie de bronz la CE din 2003 (Tallin); locul VII la JO ale Surzilor din 2005 (Melbourne). S-a pregătit cu antrenorul Cornel Popovici.

VĂLEANU, LAURA (1990), n. în Sibiu. Studentă la Medicină la *Ludwig-Maximilians* Universităt din München. Schioară de performanță, sport pe care l-a practicat din copilărie, în orașul natal, promovând până în lotul național de juniori. La 17 ani (11 septembrie 2006)

a suferit un accident de motocicletă, în urma căruia medicii au fost nevoiți să-i amputeze piciorul drept, de la gambă, sub genunchi. Au urmat multiple probleme și dificultăți pentru recuperare, procurarea protezei, adaptarea și reînvățarea schiului. Laura s-a dovedit o luptătoare și în luna decembrie era din nou pe schiuri, de data aceasta concurând în competițiile rezervate sportivilor cu handicap locomotor. Laura Văleanu este legitimată la CCSH Lemont din Cluj-Napoca și este pregătită de Bianca Munteanu. Împreună, au avut puterea să treacă peste toate obstacolele și la sfârșitul anului 2009, la Pitzstal, în Austria, după examenul medical și cursa de calificare, a fost acceptată să participe la Jocurile Paralimpice de iarnă –Vancouver 2010. Astfel, LV a fost singura sportivă care a reprezentat țara noastră la cea de-a X-a ediție a Jocurilor Paralimpice și totodată prima care a realizat acest obiectiv. LV a participat la probele de slalom special (unde n-a reușit să termine cursa) și la slalom uriaș, unde s-a situat pe un onorant loc XV. Pentru toate acestea, LV și-a înscris numele în istoria sportului pentru persoanele cu diferite tipuri de handicap. Dar, după bunele practici, principii și sloganuri pe baza cărora se desfășoară activitățile sportive pentru tinerii cu dizabilități, Jocurile Paralimpice de la Vancouver au

fost câștigate de către toți cei 1350 de sportivi, din cele 44 de țări participante care au demonstrat că prin sport, cu dârzenie și voință, se pot depăși toate prejudecățile și obstacolele. Și Laura Văleanu constituie un exemplu pentru tinerii aflați în situații similare.

VOICU, EUGEN (1976), n. în București. Jucător de fotbal, practicant în competițiile rezervate sportivilor cu handicap mintal. A activat la AS Școala profesională nr.2 București. A făcut parte din echipa de fotbal redus (sală) care a cucerit medalia de aur la Jocurile Paralimpice de vară, din 1992, desfășurate în Madrid. O nouă medalie de aur a mai obținut, cu echipa de fotbal, la CM pentru tineret, din 1994, de la Hoogeveen (Olanda).

WOOD – LAMONT, SALLY (1949), n. în Edinburgh (Scoția). Specialistă în managementul de bibliotecă și de personal. Promotoare, susținătoare și organizatoare a activităților sportive și sociale pentru persoanele cu dizabilități. Primele contacte cu România le-a avut

începând din 1991 având responsabilități în realizarea unor donații de cărți din partea Universității din Edinburgh către Biblioteci din Cluj – Napoca, precum și pentru înfăptuirea unor schimburi pe diverse planuri, între care și participarea a peste 300 de medici români la cursuri de perfecționare în Scoția. A activat ca bibliotecar principal la Biblioteca Universității din Edinburgh. S-a stabilit în Cluj – Napoca în 1993. A funcționat în calitate de consultant la Biblioteca Centrală de Medicină și Farmacie. A fost atrasă și s-a implicat efectiv în organizarea activităților pentru persoanele cu dizabilități. În 1999, și-a vândut casa moștenită de la părinți și a cumpărat un spațiu în Cluj – Napoca. În anul 2000, a fondat Centrul Lamont și Sport Club pentru tinerii cu dizabilități. Fondurile necesare pentru amenajarea și dotarea spațiilor pentru activitatea Centrului, au fost obținute de la Ambasada Britanică, Biserica Scoției și persoane individuale.

Centrul amenajat dispune de încăperi multifuncționale, sală de sport, laborator informatic, sală calculatoare, bibliotecă, grup sanitar, bucătărie și alte dotări specifice. Această instituție a fost concepută ca un loc pentru educarea și activitatea zilnică de lucru a persoanelor handicapate fizic, cu scopul de a le ajuta să-și dezvolte deprinderile și cunoștințele necesare integrării lor sociale. Centrul a organizat o bogată activitate internă și internațională și a participat la numeroase acțiuni în diferite localități (Sibiu, Galați, Lugoj, București, Cluj – Napoca, Turda, Odorheiul Secuiesc și altele), precum și la cele desfășurate în multe țări (Ungaria, Cehia, Slovacia, Serbia, Slovenia, Polonia, Italia, Spania, Germania, Franța, Venezuela, Brazilia, Argentina, Iordania și altele). Centrul a promovat practicarea, în forme specifice, a următoarele sporturi: atletism, cros, tenis de masă, haltere, baschet, șah, volei, înot. Membrii centrului/ clubului s-au afirmat cu frumoase rezultate la majoritatea acțiunilor la care au participat. Centrul este considerat un model de organizare promovând atât activitățile de formare profesională, cât și acțiunile de terapie fizică, psihologică, cele artistice și sportive. Președintele acestui Centru Sally Wood – Lamont a avut desigur un rol important în obținerea acestor realizări. A publicat numeroase articole și a participat la diferite sesiuni și conferințe internaționale. Este redactor șef al Jurnalului Asociației Europene de Informare și Biblioteci medicale (EAHIL). În 2009, odată cu transformarea Federației Române a Sportului pentru Persoane cu Handicap în Comitetul Național Paralimpic, Sally Wood – Lamont a fost aleasă în funcția de Președinte al acestui important for din țara noastră. Distincții: 1995 – Bibliotecar Internațional al Anului, titlu acordat de către Asociația Bibliotecarilor; 1999 – Master la Universitatea din Edinburgh; 2002 (29 octombrie) – titlul de Most

Excelent Order al Marii Britanii, primit din partea Majestății Sale Regina Elisabeta a II-a pentru servicii aduse tinerilor și infirmilor din România. În anul 2007, a obținut cetățenia română.

ZICHIȘANU, MARIAN (1938), n. în Niculești, jud. Dâmbovița. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al ICF, specializarea fotbal și volei. Din 1972, a fost încadrat în învățământ, la Școala specială Nr.13 Periș - Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă. Profesor de kinetoterapie. A practicat fotbalul. Antrenor de fotbal și volei. A contribuit semnificativ la pregătirea elevilor Școlii speciale din Periș, care s-au afirmat în fotbal, tenis de masă și alte ramuri de sport, în competițiile internaționale pentru persoanele cu dizabilități. A fost antrenorul reprezentativelor de fotbal care au cucerit medaliile de aur la Paralimpiadă pentru sportivi cu handicap psihic, din 1992 (Madrid), la fotbal în sală și la CM de tineret din 1994 (Olanda) la fotbal în 11. Tot la Paralimpiada, din 1992, elevul Zlat George, aparținând Școlii din Periș, a cucerit 3 medalii de aur la tenis de masă (individual, dublu și cu echipa). Elevii școlii au mai obținut, la tenis de masă 1 medalie de aur și 2 de argint la *Oliampada Specială Eurasia*, desfășurată în Rusia. Pe linie de învățământ este "Profesor evidențiat cu Gradație de Merit". Pentru contribuția sa la obținerea unor rezultate deosebite în competițiile internaționale oficiale, în 1994, i s-a acordat titlul de Antrenor Emerit.

ZLAT, GEORGE (1976), n. în Periș. Jucător de tenis de masă, participant în competițiile rezervate sportivilor cu handicap mintal. Participant la Jocurile Paralimpice de vară, din 1992, de la Madrid, a realizat performanțe remarcabile în cadrul întrecerilor de la tenis de masă, cucerind 3 medalii de aur în probele de simplu, dublu (cu Radu Petrache) și cu echipa.

FEDERAȚIA ROMÂNĂ SPORTUL PENTRU TOȚI

Apariția acestei instituții noi în ansamblul sistemic al sportului românesc, alături de celelalte federații, cu un profil specific, se datorește Ordinului nr. 90 din 1992 al Ministerului Tineretului și Sportului. Prin această dispoziție, s-a transformat în federație Direcția Programe Sportive pentru Public, din cadrul aceluiași minister. Conceptul de Sport pentru toți a fost preluat din terminologia și bibliografia occidentală, consacrat pentru o astfel de activitate și adoptat de către Carta Internațională a Educației Fizice și Sportului, la care România a aderat în 1990. Denumirea acceptată o înlocuiește pe cea anterioară, (sportul de masă), folosită în România în perioada anterioară. De origine sovietică, această sintagmă conceptualiza ideea și practica efectuării de exerciții fizice și activități competiționale de către populația adultă și de către tineret, într-un mod constant, gradat și continuu, cât mai mult posibil, începând din perioada vârstei active a omului. Problematika nu este nouă, își are istoricul ei. Ideea respectivă apare încă din zorii secolului XX.

Intenția de a extinde practicarea exercițiilor fizice și în afara spațiului militar și a școlilor, aparține Ministrului Instrucțiunii, Spiru Haret. La începutul secolului al XX-lea, pentru a stimula înființarea de societăți destinate să propage extinderea exercițiilor fizice în viața maselor populare cu sprijinul școlii, Spiru Haret, într-o circulară adresată prefecților de județe și primarilor din orașe, deplânge indiferența cercurilor conducătoare din

perioada respectivă față de exercițiile fizice și adresează un apel autorităților să ia măsuri organizatorice. În acest scop, el propunea înființarea de societăți de gimnastică, de jocuri, de tragere la semn, de natație și canotaj, care să susțină acțiuni, să organizeze serbări locale și competiții interjudețene, cu concursul corpului didactic (C. Kirițescu, *Palestrica*, 1964, pg. 533). Unor astfel de măsuri, li se adaugă și alte acțiuni și lucrări semnate de oameni de cultură și de știință. Se remarcă lucrarea doctorului C. I. Istrati, intitulată *Considerațiuni asupra importanței și necesității gimnasticii din punct de vedere igienic și social* (1880). Dr. Istrati a considerat problema educației fizice în România drept o preocupare de ordin social, acordând prioritate întăririi, prin exercițiile fizice, a sănătății și a potențialului muncii maselor și îndeosebi a țăranilor români. El semnalează bogăția jocurilor populare păstrate prin tradiție; aceste exerciții igienice asociate cu instrucția militară, la care se adaugă exerciții de gimnastică și scrimă, ar alcătui un program propriu de natură să ridice poporul nostru din starea în care l-au adus precarele condiții sociale, economice și igienice din epoca respectivă. Teza lui este preluată de prof. univ. dr. I. Athanasiu, care constata, pe plan biologic, scăderea forței de muncă a populației rurale. Acest efect îl atribuia unor cauze complexe de natură socială, educativă, igienică, dintre care cele mai importante ar fi: hrană insuficientă, lipsa exercițiilor fizice din viața oamenilor de toate vârstele, mai ales din lumea satelor.

În instituțiile școlare, îndeosebi din mediul urban, instrucția militară (apărută în 1874, după modelul francez, al batalioanelor micilor dorobanți) a fost redusă sub presiunea oamenilor de cultură și a pedagogilor cu experiență și autoritate, acreditându-se tot mai intens intenția unor foruri conducătoare de a se asigura o pregătire fizică a întregului tineret înaintea recrutării. Această idee a condus la diverse proiecte de organizare a unei pregătiri pre-militare sau preregimentare și apoi a unui complement sub denumirea de instrucție postregimentară. Proiectele nu au putut fi realizate din cauza declanșării primului război mondial. Problema respectivă a fost reluată în 1921, când a fost elaborat un proiect de lege de către Marele Stat Major al Armatei (propus de generalul Rășcanu, având la bază aceeași concepție a proiectelor anterioare semnate de generalul Herjeu, inspirate de experiența elvețiană, belgiană și italiană). În succesiunea cronologică a organelor de conducere a educației fizice și sportului românesc din anii 20, 30 și 40 (FSSR, ONEF, UFSR, OSR), problematica sportului pentru toți nu și-a găsit nici locul, nici structura organizatorică. Dar, în 1934, înființarea Oficiului de Educație a Tineretului Român își propunea educația morală, națională și fizică a tineretului de ambele sexe până la 18 ani, precum și coordonarea și controlul activităților similare ale instituțiilor de stat și particulare (E. Ghibu și I. Todan, 1970). Totodată, în legea publicată în MO din 1934, privitoare la apariția OETR, se prevedea ca întreg tineretul de la 7 la 18 ani să fie încadrat în organizația Straja Țării sau Străjeria, în compoziția căreia a fost asimilată și Cercetășia (organizație parașcolară de inspirație engleză), care cultivă, ca și Străjeria, educația morală, motrică, sportivă și recreativă, plasând tineretul în natură, în acțiuni turistice și de viață de tabără.

Înființarea structurii de conducere Organizarea Sportului Românesc (OSR), în septembrie 1940, reprezintă un moment important și semnificativ pentru ideea cuprinderii în sport a unor segmente cât mai multe și mai variate din populația țării. Edificator va fi faptul că în structura organizatorică a OSR funcționau, pe lângă direcția tehnică, și cinci

comisii auxiliare: Comisia sportului școlar, Comisia sportului universitar, Comisia sportului extrașcolar și premilitar, Comisia sportului muncitoresc și Comisia sportului rural. La reorganizarea OSR, în 1942, printre cele 14 federații va fi nominalizată și Federația Română a Organizațiilor de Educație Națională a Satelor, Jocuri românești și Cămine culturale.

În acest deceniu, în România se cultivă ideea educației fizice în aer liber, care reprezintă concepția unei școli noi, o metodă de educație, în general, și educație fizică, în special, care, la începutul secolului al XX-lea, prin rezultatele ei, s-a afirmat din ce în ce mai mult, cu tendință să fie răspândită la vremea respectivă în toate statele evolute pe plan social, în vederea ocrotirii și stimulării bunei stări biologice și psihice a omului, indiferent de clasa sa socială.

Evoluția ideii de educație în aer liber, ne relatează în 1941 prof. univ. dr. Iacob Mihăilă, a cunoscut trei etape:

a) Conceptul și instituția au izvorât din experiența făcută la începutul secolului al XX-lea la Charlottenburg cu Waldschule și inițiativa Ligii pentru Educația în Aer Liber din Franța, fondată de Marie Davy și Lemonnier, care pun bazele școlilor de la Vernay, lângă Lyon, școala de la Boulevard Jourdon (Lemonnier) și cea de la Martan (Mery și Dufestel). La aceste inițiative, se adaugă campania dusă de Demolin, care a determinat crearea în învățământul secundar a Școlii .des Roches. și a Colegiului de Normandie.

b) A doua perioadă începe după primul război mondial și a fost exprimată prin crearea școlii denumite L.Ecole au Soleil a lui Rollier, în Elveția și prin răspândirea sistemului natural de educație fizică a lui G. Hébert, în Franța. Aceste școli s-au caracterizat prin aplicarea sistematică a helioterapiei copiilor școlilor în aer liber. Datorită rezultatelor remarcabile obținute de aceste două instituții, s-au format într-un timp relativ scurt mai multe școli în aer liber, cu internat și externat.

c) A treia perioadă corespunde anilor 20 și 30; ea se caracterizează prin generalizarea metodei, atât în școală, cât și, mai ales, în organizațiile

parașcolare ale tineretului. Exemplu de școală în acest gen îl constituie școala în aer liber de la Suresnes, apărută la inițiativa lui H. Sellier. Școala cu externat a adoptat integral soluția desfășurării ei în aer liber, în care elevii își petrec școlaritatea de la 6 la 14 ani.

Punctul de plecare al precursorilor educației în aer liber a fost constatarea că aerul viciat al claselor închise are efecte dăunătoare pentru sănătatea, dezvoltarea fizică și puterea de muncă a școlarilor. Constatările empirice ale sfârșitului secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea au fost confirmate de datele științifice ulterioare, care au demonstrat că aerul este unul dintre factorii care influențează buna dezvoltare a elevilor și starea de homeostazie a adultului. Împreună cu acest factor natural aerul, alimentația, soarele cu influența lui asupra aparatului locomotor și a epidermei îndeosebi, asociat cu mișcarea, prin exercițiile fizice sistematice practicate în aer liber și curat, acționează unitar și hotărâtor asupra dezvoltării și creșterii fizice a copiilor. Principiile școlii în aer liber capătă o largă răspândire în activitatea organizațiilor parașcolare ale tineretului Cercetășia, Străjeria și altele, care vor apărea în anii următori. Ele vor influența, de asemenea, și metodele de instruire și educație școlară.

Cei care au pus în valoare efectele acestor factori, asociați cu practicarea exercițiilor fizice în aer liber, au fost dr. Rollier și G. Hébert. Practicile lor empirice au fost confirmate de cercetările experimentale, după 1918, ale dr. Alfred Hess din New-York și colaboratorilor lui, care au stabilit că lumina soarelui constituie cel mai eficient tratament curativ al rahitismului.

Școala românească a luat cunoștință de metodele preconizate de școala în aer liber, dar aplicarea lor s-a făcut numai sporadic, fără o coordonare a lor. Dintre școlile care și-au făcut faimă aplicând parțial metodele școlii în aer liber, au fost Liceul Militar de la Mănăstirea Dealul, înaintea primului război mondial și Școala Confesională Românească de pe lângă Episcopia din Arad, după război. Organizațiile tineretului: Cercetășia, Străjeria și inițiativa particulară, în genere, au încurajat viața în aer liber, prin

crearea de colonii și tabere de vară. Dintre instituțiile de stat, Oficiul Național de Educație Fizică, Fundația Culturală Regele Mihai I, prin echipele studențești și Serviciul Social, au aplicat și au acționat pe baza principiilor educației în aer liber. Metoda a fost preluată și de armată, îndeosebi de regimentele de vânători de munte. Generalul Virgil Bădulescu, într-un articol publicat în 1941 în revista *Viața în aer liber*, susține ideea mutării procesului de educație în natură, în aer liber, unde mișcarea, împletită cu ceilalți factori naturali, stimulează creșterea și dezvoltarea copiilor. El enumeră multiplele școli cu acest profil care funcționau în Germania, Elveția, Ungaria și Italia. Ca urmare, s-a constituit Comitetul Român pentru Educația în Aer Liber, al cărui președinte a fost ales generalul Virgil Bădulescu, iar ca secretar general, prof. dr. I. Mihăilă. Membrii comitetului au fost: ing. I. Bujoi, dr. Sabin Manuilă, prof. O. Neamțu, arh. H. Creangă, I. Nisipeanu, prof. I. C. Petrescu, T. Iacobescu, Eleonora Bădulescu. Acest comitet avea să funcționeze până în 1944. Dar problematica a pătruns în gândirea specialiștilor și de la ideea de școală în aer liber, la valorificarea în plan educativ a timpului liber, n-a mai fost decât un pas. O astfel de idee a determinat mișcarea deceniilor următoare a loisirului, din al cărui conținut au făcut parte prioritar exercițiile fizice și petrecerea tipului liber în natură, în aer liber. Instituționalizarea acestei activități a generat o teorie, concepte și o multitudine de programe, insigne și complexe de practicare a exercițiilor fizice și a întrecerilor sportive, pe care tineretul și lumea adultă să le includă ciclic în viața lor, tot mai încărcată de sedentarism, poluată fonic și chimic de aglomerația spațiului urban.

În 1943 este introdusă Insigna sportivă, reprezentând un moment esențial și original pentru istoria sportului pentru toți din țara noastră. Insigna avea trei grade (aur, argint și bronz). Gradarea calitativă a valorii insignei decernate și cele 6 profiluri motrice ale probelor dezvoltăuie, mai mult decât orice declarație de intenție, caracterul ei polivalent și opțional. Calitățile motrice și deprinderile sportive solicitate de cele 6 probe scot în evidență orientarea militară a pregătirii viitorilor purtători ai insignei.

Acțiunea nu va avea efectul scontat, limitele organizatorice, propagandistice și de mentalitate determinând un interes scăzut și o eficiență slabă, motive pentru care a căzut în desuetudine.

Evenimentele politice din vara anului 1944 au influențat profund concepția și organizarea educației fizice și sportului din România, îndeosebi din punctul de vedere al sportului pentru toți sau al sportului de mase, cum se intitula la vremea respectivă. Organizarea Sportul Românesc (OSR) este desființată, sarcinile de organ de conducere a domeniului fiind preluate de Organizația Sportului Popular (OSP), evident de origine și de orientare sovietică. Funcționând paralel un timp cu Uniunea Federațiilor Sportive din România (UFSR), organ înființat în 1930 cu sprijinul Casei Regale, OSP, împreună cu Comisia sportivă a sindicatelor unite (apărută în 1945), inițiază mai multe concursuri cu caracter popular, menite să organizeze mase cât mai mari de tineri din industrie, de la sate și din școli. S-a dorit și s-a realizat un sport de masă, concretizat prin campionate școlare pe ramură de sport, crosuri și cupe cu o mare cuprindere de tineret de diferite vârste și 1157 *Sportul pentru toți* îndeletniciri, inclusiv femeile. Acestora li s-a organizat în vara anului 1943. Luna femeii sportive Orientarea acțiunilor și programelor era subordonată lozincii: Toate sporturile pentru popor. O acțiune de amploare a OSP a fost Cupa UTM, care a angrenat peste 6 000 de sportivi, reprezentând 40 de cluburi și asociații sportive în întreceri de fotbal, volei, ping pong, atletism și box. Competiția s-a desfășurat pe etape, finala având loc la București, pe stadionul Giulești.

În anul 1947, numărul crosurilor sporește, dintre acestea amintim pe cel organizat de ziarul Sportul Popular, cel intitulat Să întâmpinăm 1 Mai devine tradițional. În scopul dezvoltării preocupării tineretului pentru atletism, disciplină cu multiple valențe educative și funcționale, se inițiază Triatlonul popular. În anul următor (1948), a fost organizată Cupa Unității Tineretului (CUT), la care au participat 4 280 000 de tineri, desfășurată pe etape eliminatorii pe mai multe ramuri de sport: atletism, gimnastică, box, fotbal, volei, handbal și șah. În

1949, OSP este înlocuită cu Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport (CCFS) de pe lângă Consiliul de Miniștri, organ de conducere apărut în iunie 1949 prin Hotărârea Partidului Comunist Român și în baza decretului din luna august al aceluiași an. În structura CCFS, mai amplă și mai diversificată decât a OSP, se regăsește în cadrul direcției instruirii sportive și serviciul Complexului GMA (Gata pentru muncă și apărare) și al competițiilor de masă. Celor devenite tradiționale li s-au adăugat altele noi (Cupa Satelor, Cupa Orașelor, Crosul 7 Noiembrie etc., campionatul sătesc de gimnastică și atletism), dintre ele detașându-se, cu putere de cuprindere și semnificație Complexul GMA și Spartachiada pe diferite ramuri sportive (atletism, gimnastică, lupte, volei, schi, săniuțe, șah). Se înregistrează o acțiune susținută începând din 1957 pentru introducerea gimnasticii în producție. Aceste programe și activități, vor continua și în deceniile următoare, coordonate de organele de conducere ale educației fizice și sportului (Uniunea pentru Cultură Fizică și Sport . UCFS din 1957 până în 1967 și apoi Consiliul Național de Educație Fizică și Sport CNEFS din 1967 până în 1989), succedate în anii orânduirii comuniste.

Se reține îndeosebi intenția acestor organisme centrale de a organiza competiții de amploare, menite să îmbine sportul de masă și cel de performanță, denumite Spartachiada militară (1964) și Daciada din 1975 până în 1989. În 1963, Complexului GMA i s-a atribuit la vremea respectivă o importanță exagerată, el constituind, conform documentelor, baza sistemului de educație fizică și sport din RSR. Considerăm că este util să prezentăm obiectiv originea, semnificația și problematica lui.

Orânduirea comunistă din Uniunea Sovietică instituisese încă din anii 20-30 complexul GTO, integrat în ideea sportului de mase, care urmărea să asigure cetățeanului o activitate accesibilă și periodică, având ca obiective menținerea și întărirea stării sale de sănătate, prin stimularea calităților motrice și a funcțiunilor organismului supus sedentarismului și stereotipiei actelor de producție și de muncă. Acestui obiectiv generos i se substituia și intenția vădită ca acestei populații numeroase atât bărbaților cât și femeilor să i se asigure un potențial biologic

și motric ridicat și pentru muncă, dar și pentru apărare, care s-a demonstrat istoric că a fost subordonat ideii de militarizare și pregătirii în scopuri politice. Deturnarea funcțiunilor fundamentale ale sanogenezei, educației, culturii, eticii și reprezentării exercițiilor fizice de către puterile și ideologiile totalitare este de acum un fapt confirmat în practica secolului al XX-lea (în Germania nazistă și Italia fascistă). Cum educația fizică și sportul românesc, ca de altfel întreaga structură și esență a vieții sociale, economice, politice, etice și culturale din România, au fost radical modificate după reformele din 1948, după modelul sovietic, evident că și complexe GTO și BGTO au fost preluate și adaptate societății românești. Așa se explică faptul că în anii 50 au fost incluse, în cadrul concepției Sportul de mase, complexe GMA și FGMA, ultimul fiind aplicat tineretului. Ambele complexe erau alcătuite dintr-o suită de exerciții și probe contracronometru, de întreceri gradate, individuale și colective, diferențiate pentru bărbați și femei.

Trecerea acestor probe (selecționate din atletism și gimnastică), sub forma unor parcurhuri cu obstacole, ca și rezultatele jocurilor desfășurate periodic, se înregistrau, determinând o evidență riguroasă a rezultatelor. În funcție de nivelul acestora, se acordau diplome, carnete, insigne și categorii. Pentru stimularea participării periodice și a obținerii unor rezultate tot mai bune se puteau aborda gradual de către candidații purtători de insignă, categoriile superioare ale complexelor. Ideea în esența ei, nu poate fi respinsă, întrucât complexe, prin normele lor, reclamau o anumită continuitate în pregătire și o sporire treptată a eforturilor fizice opționale. Dar, în pofida acestor intenții, unanim admise, caracterul în general imperativ, chiar obligatoriu și formal al acestor complexe, poate și sorgintea lor împrumutată sau dificultatea împlinirii lor de majoritatea oamenilor, datorită inerției și slabei sau neînțelesei preocupări față de aceste modalități de implementare a exercițiului fizic în viața lor curentă, au determinat căderea lor în desuetudine către sfârșitul anilor 60. Ideea în sine nu putea fi abandonată, pentru că Sportul de masă constituia de acum o categorie esențială a sistemului de educație fizică și sport în

România. Pentru acestea s-a conceput o competiție națională, în care s-a integrat sportul de performanță, prin rețeaua sa de concursuri. Această competiție, denumită Daciada, includea într-un calendar cuprinzător ansamblul total de întreceri și de acțiuni individuale și colective, sub diferite denumiri, după profilul profesional, local sau tradițional, care se gradau ca dificultate și tehnicitate, culminând cu diviziile naționale și Campionatele Naționale pe ramuri de sport care promovau campionii naționali.

Prin sintagma „Sportul pentru Toți” se înțelege mișcare, activități fizice și sport. Conceptele, metodele și mijloacele educației fizice și sportului, cunosc numeroase variante, în funcție de epocă, nivel de civilizație sau treaptă socială. Termenul de sport tinde să înglobeze toate activitățile competiționale, fie că au dominantă educativă sau recreativă, fie că au o orientare comercială sau profesională. Prima dificultate constă în reprezentarea corectă a noțiunii de „Sport pentru toți” alături de sportul de performanță. Valorile fundamentale ale educației fizice și sportului, sănătatea, educația, recreerea, socializarea, devin, în felul acesta, obiective prioritare. Baronul Pierre de Coubertin a gândit și elaborat pentru prima oară, în anul 1900, termenul de „Sport pentru toți”. Tot Coubertin definește și rolul sportului astfel: „Pentru fiecare bărbat, femeie sau copil, sportul oferă posibilitatea de a se autoperfecționa, indiferent de profesie sau poziția socială ocupată în viață. Sportul este acompaniamentul natural al tuturor, în mod egal, în aceea măsură încât nimic nu-l poate înlocui”. Același Pierre de Coubertin, fondatorul Jocurilor Olimpice moderne a clasificat diferitele forme de activitate sportivă în felul următor: 1. Sportul pentru toți; 2. Sportul competitiv; 3. Sportul de elită (sporturi costisitoare și practicate de oameni înstăriți). Pentru ca această nouă concepție „Sportul pentru toți” să devină o realitate, cu statut de necesitate, a fost nevoie de o complexitate de împrejurări în timp și spațiu. Pe scurt, acestea sunt: 1. dezvoltarea economică; 2. creșterea numărului de oameni bolnavi din cauza lipsei de mișcare; 3. mărirea timpului liber al oamenilor. În aceste noi împrejurări, au apărut și noi

obiective. Este vorba de practicarea sportului ca o contramăsură împotriva tarelor civilizației moderne (sedentarismul, supraalimentația, stresul, alcoolul, tutunul, etc), petrecerea timpului liber într-un anumit mod cum ar fi de exemplu distracția, aventura, cultura, relațiile sociale, întrecerea, arta, moda, etc. Documentele oficiale atestă că odată cu sfârșitul celui de al Doilea Război Mondial și până în jurul anului 1970, guvernele țărilor industrializate și-au dat seama de importanța fenomenului sportiv și au început să se ocupe serios de el. Prima aplicare regulamentară a Sportului pentru toți în lume, a fost realizată de „Compania Americană pentru Menținerea Condiției Fizice” inițiată și aplicată în 1956 de Președinția SUA. Au urmat apoi în 1960 în Norvegia, în 1963 în Finlanda, Anglia, Germania, etc. La începutul acestor ani, mișcarea Sportul pentru toți, purta diferite denumiri. Astfel în Suedia și Japonia se numea TRIMM, în SUA se numea FITNESS și Sport, în timp ce în Anglia, Italia, Germania sau Columbia se numea deja „Sport pentru toți”. În Europa de Est era cunoscută sub denumirea de „Sport de masă”. Începând cu anul 1990, expresia „Sport de masă” și-a câștigat dreptul la viață, pe plan mondial, folosind un regulament și limbaj comun pentru toate țările care au aderat la această mișcare sportivă internațională.

Conceptul Sportul pentru toți a fost folosit postbelic în literatura și publicistica occidentală. Sintagma s-a dovedit a fi mai inspirată, sugerând fără echivoc destinația și apartenența acestui tip de sport. El devine, ipotetic, accesibil celor care nu practică sportul de performanță. În țările din apusul continentului, micșorarea numărului de ore de muncă după război a provocat mărirea orelor de repaus, care au dobândit și un concept propriu timp liber (loisir). Ocuparea lui a preocupat forurile internaționale și organisme naționale animate de intenția generoasă de a proteja ființa umană de stres, de poluarea chimică și fonică, de efectele sedentarismului, de agresivitatea și tentația programelor canalelor de televiziune, de opulența alimentară etc. Sociologii și psihologii i-au studiat dimensiunea și compoziția acestui timp liber, descoperindu-i posibilitățile de culturalizare, recuperare și refacere a

omului modern, de reîntoarcere a lui în natură, conform preceptului rousseauist. Extinderea weekend-ului, dezvoltarea impetuoasă a industriei hoteliere și moteliere, concomitent cu cea a automobilului, au plasat omul adult în spații de agrement, ale sporturilor în aer liber, pe apă și pe zăpadă, în acțiuni turistice și de drumeție, în zonele verzi și aerisite ale muntelui și pădurii.

Asociațiile internaționale destinate dezvoltării sănătății și întreținerii active a omului modern, în frunte cu UNESCO și Consiliul Internațional pentru Educație Fizică și Sport, au militat pentru *permanența educației și culturalizării* omului acestor decenii, pentru practicarea continuă și sistematică a exercițiilor fizice, în diversitatea formelor lor de manifestare. Crearea conceptelor de educație non-formală, educație realizată independent, în timpul liber, în afara spațiului școlilor (educația formală) și informală prin și cu ajutorul programelor de instruire și informare a omului, oferite de mass-media, constituie un deziderat vechi al fondatorului pedagogiei moderne, I. A. Komenski. Într-o astfel de viziune unitară de educație și de întreținere somatică și funcțională, se integrează și Sportul pentru Toți. Așa se explică organizarea lui pe plan internațional și național, și implicit înființarea FRSPPT în 1992. O astfel de federație apărută în mozaicul organizării sportului românesc reprezintă o noutate, ea înscriindu-se în strategiile sociale care vizează starea de bine a populației și se alătură eforturilor de stimulare a sănătății, educației, culturii și protecției oamenilor, indiferent de vârstă, sex și profesie. Obiectivul principal al federației este acela de schimbare a atitudinii cetățenilor față de conceptul Sportul pentru Toți, ca beneficiari ai practicării sistematice a exercițiilor fizice. În al doilea rând, federația se preocupă să asigure condițiile materiale și reglementările care să permită oricărui cetățean practicarea liberă a activităților fizice și sportive într-un mediu propice, în cadru organizat sau în mod independent, în funcție de capacitățile, interesele și preferințele sale, al căror rezultat să fie obținerea stării de bine, de confort fizic și psihic.

Pentru îndeplinirea acestor obiective, FRSPPT

își propune o serie de acțiuni, dintre care cele mai importante în acest deceniu sunt prevăzute în statutul său. Dintre acestea menționăm:

- susține prin programe, regulamente, organizare, dotare și premise practicarea activităților fizice și sportive de către toate categoriile de populație, în scopul îmbunătățirii sănătății și ridicării ei la un standard superior și comparabil cu cel al oamenilor din țările civilizate, care cultivă tradițional asemenea activități, ca mijloc de integrare socială și dezvoltare a sănătății și personalității umane, de învățare a toleranței, autodisciplinei și responsabilității în plan social și moral;
- coordonează și sprijină tehnic, material și organizatoric, persoane fizice, cluburi, asociații și centre cu preocupări în domeniul sportului pentru toți;
- elaborează calendarul programelor și agenda activităților interne și internaționale cu un astfel de profil și efect;
- organizează împreună cu federațiile naționale pe ramuri de sport, cu Asociațiile județene SPT și a Municipiului București, cu fundații, cluburi și asociații, activitățile și programele inițiate ale FRSPT;
- instituie sistemul de informare și documentare cu acest profil, editează propriul său Buletin Informativ, organizează adunări, stagii, cursuri de formare și perfecționare de specialiști în Sportul pentru Toți;
- stimulează și prospectează sponsorizarea și ajutorul acordat de persoane fizice și juridice activităților specifice, susține și efectuează prin instituții specializate cercetarea științifică și preocuparea de documentare și evidență proprie domeniului;
- încurajează acțiunile de proiectare de construcții, de întreținere și de amenajare a spațiilor destinate Sportului pentru Toți;
- susține interesele federației respective în relațiile ei cu organele legislative, administrative, juridice de stat, cu instituțiile și asociațiile particulare;
- stabilește și întreține relații cu federațiile similare din alte țări, cu forurile internaționale cu aceste preocupări, asigură participarea reprezentanților români la acțiuni, programe, concursuri

internaționale, efectuează schimbul de informații și de experiență cu acest conținut.

Practic, FRSPT nu numai că elaborează, dar și susține efectuarea programelor lansate, care poartă o diversitate de titulaturi, ce urmăresc în principal angrenarea în activitatea motrică, sistematică și ritmică a populației în toată diversitatea ei de vârstă, profesională, din mediile urbane și rurale, de ambele sexe, din zonele geografice atât de variate ca relief ale țării, în toate anotimpurile anului. În anii 90, aceste programe abordate, lansate și în curs de desfășurare, au fost următoarele:

- Baby-Sport, destinat copilului mic și preșcolar (până la 6 ani), care cuprinde o întreagă strategie și practică de stimulare a acestuia și a familiilor pentru formarea și perfecționarea mișcărilor naturale, pentru alfabetizarea motrică, baza de însușire și dezvoltare a activităților corporale viitoare. Formarea mișcărilor naturale, dobândite prin experiență de viață, dar și prin învățare târâțul, șezutul, stândul, mersul, alergarea, săriturile, aruncările, cățărutul, atârnatul, purtarea de greutate accesibile, escaladarea și trecerea peste obstacole, echilibrul reprezintă obiectivul programelor organizate pentru copiii de această vârstă.

- Fun-Sport constituie o suită de jocuri, întreceri, activități individuale sau colective, excursii, tabere, care să stimuleze participarea liberă, opțională și independentă a copiilor și tinerilor între 7 și 25 ani, în afara procesului de educație fizică și sport din sistemul de învățământ școlar și universitar.

- Femi-Sport, program variat de stimulare a femeii pentru integrarea ei cât mai prelungită într-o rețea de activități motrice, de întrecere și de recreere, efectuate individual sau cu ajutorul unor centre și cluburi de întreținere și perfecționare a unor deprinderi tehnice sportive, a parametrilor somatici și funcționali, ca divertisment destinat adulților și oamenilor de vârstă a III-a, cu scop de odihnă activă și de alternare a unor activități diferite intelectuale, profesionale sau domestice.

- Rural-Sport urmărește elaborarea unei strategii unitare și cuprinzătoare de stimulare a participării copiilor, tinerilor și bărbaților la valorificarea întrecerilor și dansurilor tradiționale, specifice datinilor

străbune ale satelor românești.

- Pronatura reprezintă un program complex și activ pentru dezvoltarea și propagarea turismului, în diversitatea formelor sale cu preponderență motrică, pentru toate vârstele și categoriile sociale, drumeția, concursurile de orientare și excursiile în mediu natural, cu precădere în zonele verzi și montane.

- Resurse umane, sportul pentru toți, program de selecție, formare și perfecționare a personalului și specialiștilor salariați și voluntari, necesar în acest deceniu și în perspectivă.

- Sportul-privat, proces evolutiv menit să cultive interesul pentru sectorul privat și întreprinzătorii particulari, în care se includ acțiuni de natură legislativă, organizatorică și financiară, folosind calea creditelor publice, donațiilor, sponsorizării etc.

În perspectiva imediată se proiectează următoarele programe:

- Infrastructura sport și agrement, care urmărește construirea și amenajarea bazei materiale, ca și dotarea cu echipamentele necesare practicării activităților motrice, de diferite tipuri de către orice persoană. Programul prevede implantarea acestor baze, acoperite și descoperite, în proiectele de sistematizare urbană și rurală, în concordanță cu evoluția demografică, cu preferințele populației pentru jocurile de agrement și activitate motrică, desfășurate în zonele verzi și accesibile din punct de vedere al spațiului în care cetățenii se află și al timpului liber de care dispun.

- Sport pentru recreere și sănătate, un drept al fiecărui cetățean, proiect privind implicarea administrației publice centrale și locale în organizarea și dezvoltarea Sportului pentru Toți, în conformitate cu componentele și scopurile prevăzute prin Legea 69/1992. Se au în vedere repartizarea spațiilor adecvate, inițiativele întreprinse în construirea, amenajarea, dotarea și întreținerea bazelor sportive și proprii domeniului.

- Jocurile românilor de pretutindeni, program amplu de realizare și prin mijlocirea sportului, a planului de reapropiere și menținere a legăturilor cu diaspora română, pentru cultivarea și valorificarea, oriunde în lume, a tradițiilor românești în acest domeniu.

Evenimentele sportive și social-culturale desfășurate în această perioadă sunt multiple și variate:

- tabere și festivaluri de minibaschet, minihandbal, handbal, baschet, volei de plajă, triatlon (crosuri, înot și ciclism în teren variat), sporturi tradiționale, oină, campionate școlare etc.;

- competiții sportive distractive interne: Festivalul Gospodinelor, Trofeul Corbeanca, Cupa Coca-Cola (baschet liceu). Zilele Sportului pentru Familie, Weekend sportiv RATB, Festivalul Culturii și Sportului Brebu, Expediția Pronatura ș.a.;

- participarea la competiții specifice internaționale: Challenge Day, Streetball ADIDAS, Vivicitta, Ziua mondială a mersului pe jos etc.

În perioada 1992-2000, s-au realizat anual cca 450 de activități de nivel local și județean și 18 de nivel național. Menționăm cele mai importante acțiuni: Familie, Mișcare, Viață, Săptămâna Sportul pentru Toți, Maratonul celor 24 de ore de înot etc. S-a declanșat o serie de subprograme cu diferite denumiri și obiective:

- Resurse umane specialiști SPT în anii respectivi funcționează salariați remunerați sau/și voluntari aproape 900 de persoane (49 de formatori, 677 de instructori, 132 de antrenori formați și atestați la cursurile organizate de federație în colaborare cu serviciul de specialitate din cadrul MTS) cu sprijinul Federației Internaționale Sportul pentru Toți, MTS din Franța și Federația Franceză Sportul pentru Toți.

- Fun-Sport, prin care s-a elaborat strategia participării libere și constante a copiilor și tinerilor (7-25 de ani) la practicarea activităților sportive.

- Sportul pentru sănătate și recreere, un drept al fiecărui cetățean subprogram inițiat pentru stimularea implicării administrației publice locale și capacității societății civile în organizarea sportului pentru toți.

- Old-Sport, care are ca obiectiv întărirea și menținerea sănătății adulților și vârstnicilor pentru activități recreative și de recuperare.

- Rural-Sport subprogram destinat menținerii și valorificării tradițiilor și datinilor românești.

- Pronatura acțiune concertată pentru dezvoltarea turismului, a drumețiilor, a mersului pe munte pentru descoperirea naturii și protejarea mediului.

Federația de specialitate desfășoară direct și prin colaborare, pe bază de contracte, studii, anchete și sondaje de opinie privind interesele, preferințele și dificultățile practicării de către diverse categorii de cetățeni a diferitelor sporturi recomandate pentru toți; cunoașterea potențialului biometric, ca o componentă a stării de sănătate și a calității vieții populației școlare, universitare și adulte; aplicarea periodică a testelor Eurofit necesare cunoașterii evoluției acestui potențial etc. Valorificarea concluziilor acestor studii, anchete, cercetări și a informațiilor furnizate de bibliografia domeniului se face cu ajutorul organizării și participării specialiștilor în această problematică la simpozioane, sesiuni de comunicări științifice, mese rotunde cu diverse tematici: Sportul pentru Toți, tendințe și orientări, Sportul pentru Toți, factor de progres, echilibru și integrare socială, Valențele sanogenetice ale sportului pentru toți etc. În scop instructiv, comparativ și propagandistic, FRSPT organizează și participă la expoziții de fotografii cu imagini din diverse acțiuni, ca: Challenge Day 1993, ONU jubileu 1995, Sportul pentru Toți prilej de apropiere între națiuni.

Formele, structura, conducerea, organizarea, administrația și managementul activității FRSPT reclamă formarea de specialiști adecvați. Amintim activitățile întreprinse:

- 10 stagii de formare a instructorilor-animato-
rilor, din care 8 sub egida Federației Internaționale
Sportul pentru Toți;

- 2 cursuri intensive cu sesiune de vară și
sesiune de iarnă pentru calificarea antrenorilor
pentru sporturile recreative, organizat cu sprijinul
MTS, serviciului Formarea și Perfecționarea de
Specialiști și al Federației Internaționale de resort;

- primul curs internațional pentru experți și
formatori de specialiști în domeniul Sportului pentru
Toți s-a desfășurat în 1997, pentru regiunea balca-
nică, sub egida Federației Internaționale Sportul
pentru Toți și a Asociației Balcanice Sportul pentru
Toți, cu participarea unor lectori din Belgia, Franța,
Germania, România, Bulgaria, Grecia, Turcia și
Iugoslavia.

Statutul FRSPT este format din 7 capitole și 34
de articole. Ele conțin dispoziții generale, denumirea

instituției, profilul ei de persoană juridică, subord-
narea ei MTS, scopul și obiectivele ei esențiale, ca
și modalitățile de acțiune, condițiile obținerii cali-
tății de membru al FRSPT, drepturile și obligațiile
lui, organizarea și conducerea federației pe plan
central și teritorial, atribuțiile organelor de condu-
cere și ale comisiilor, recompensele, cotizațiile și
taxele, măsurile disciplinare, sancțiunile, veniturile,
însemnele și dispozițiile finale.

Organele centrale ale FRSPT sunt: adunarea
generală, Biroul federal alcătuit din 21 de membri,
având ca președinte pe Octavian Vintilă și ca secre-
tar general pe prof. Aurelia Suciu, și cu un comitet
executiv format din 7 membri, 1 președinte și 3
vicepreședinți, printre care se află cunoscuta atletă
Maricica Puică, 7 comisii centrale și 41 de Comisii
Județene ce funcționează pe lângă Direcțiile Jude-
țene ale Tineretului și Sportului. Planul de venituri
și cheltuieli rezultă din subvenții de la bugetul de
stat și din donații și sponsorizări provenite în peri-
oada 1992-2000, din partea celor 60 de societăți
comerciale (APY, Coca-Cola, Prisma, Pharmavit,
Eurostil, King-Electronic, Agroalin, Tabros, Olips,
Quik-Aero etc.). FRSPT este afiliată la Federația
Internațională Sportul pentru Toți din 1992, la
Asociația Internațională pentru Sport și Condiție
Fizică din 1993, la Asociația Balcanică Sportul
pentru Toți din 1996.

Pentru rezultatele obținute în activitatea Sportul
pentru Toți și contribuția adusă de dna Aurelia Suciu
- secretar general al federației, UNESCO i-a acordat,
în decembrie 1992, Medalia și Diploma de Onoare.

În anul 2000, componența Biroului federal era
următoarea: Cristian Țânțăreanu - președinte de
onoare, Octavian Vintilă - președinte, Aurelian
Brebeanu, Maricica Puică și Ovidiu Oană - vicepre-
ședinți, Aurelia Suciu - secretar general și 19
membri.

În anul 2001, federația s-a reorganizat în con-
formitate cu prevederile Legii educației fizice și
sportului Nr. 69, din 28 aprilie 2000. Adunarea
generală din 29 noiembrie a adoptat noul Statut și a
ales Biroul federal, compus din 17 membri: Octa-
vian Vintilă - președinte; Maricica Puică, Lucian
Vâșcoțel și Virginia Oprișan - vicepreședinți;

Aurelia Suciu - secretar general; Lenuța Dabija, Aurelia Filip-Hendrea, Aurelia Gabor, Ioan Strujan, Ruslan Fic, Irenke Turucz, Cornel Nestian, Carmen Trocan, Aurel Gherghel, Sorana Lacea, Gheorghe Dumitru și Viorel Tudor - membri.

Ca organ de administrare și gestionare a fost stabilit Biroul executiv, format din: președintele federației, secretarul general și vicepreședinții federației. Cristian Țintăreanu a fost reconfirmat președinte de onoare al federației.

Federația Română „Sportul pentru toți” a devenit, datorită noului statut, impus de Legea 69/2000, persoană juridică de drept privat. Acest lucru a atras după sine o serie de drepturi, dar, din păcate și o serie de neînțelegeri și greutăți, datorate unor prevederi incomplete ale regulamentului de aplicare a Legii respective. Atât legea de mai sus, cât și inițiativa Premierului României din 2001 cu privire la programul național „Mișcare pentru sănătate” confirmă recunoașterea importanței „Sportului pentru toți”, domeniu cu numeroase valențe și beneficii individuale și sociale. În cursul anului 2002, s-a acordat o atenție specială constituirii structurilor teritoriale. Au fost organizate 29 de Asociații județene „Sportul pentru toți”, cu certificat de identitate sportivă. Tot în anul 2002 au fost organizate, la nivel național „Turneul național de minihandbal” la Piatra Neamț, Festivalul „Familiei-mișcare-viață” la Mangalia și „Crosul Unirii” de la Alba Iulia. În conformitate cu Programul național „Sportul pentru toți”, pentru anul 2002 s-au organizat „Tabere sportive recreative” pentru populație la Izvoru Mureșului și la Constanța. La solicitarea structurilor teritoriale, au fost organizate, două stagii, cu același scop și conținut, la Arad și București. În total au participat 179 de tineri dintre care 113 la etapa de formare și 66 la perfecționare. Reprezentanții federației au participat la 6 acțiuni internaționale de profil. Amintim în primul rând Congresul Mondial „Sportul pentru toți” din Olanda și Conferința TAFISA din China. În cadrul subprogramului Promo-Info-Spoti, au fost realizate și distribuite, în teritoriu, diverse materiale promoționale (tricouri, diplome, afișe, brelocuri, pixuri, sepci, pungi) etc., toate cu sigla Federației Române

„Sportul pentru toți”. Anul 2003 a reprezentat un progres al mentalității și atitudinii organelor Federației Române „Sportul pentru toți”; în privința asigurării resurselor umane, financiare și organizatorice pe plan central, dar mai ales în teritoriu. A crescut numărul specialiștilor care au sprijinit această activitate pe principiul muncii benevole. Astfel dintre evenimentele cu impactul cel mai puternic și cu contribuție majoră la realizarea indicatorului fizic-număr de persoane cuprinse în activitate, peste 200.000. S-au remarcat Asociațiile județene Baia Mare, Caraș-Severin, Galați și Ploiești. Festivalul jocurilor sportive și sporturile tradiționale pentru copii s-a bucurat de succes în județele Botoșani, Neamț, Vâlcea. În cadrul subprogramului „Resurse umane-specialiști Sportul pentru toți”(SPT) au fost planificate și realizate 5 tabere pentru stagii de formare, calificare și perfecționare, 3 pentru instructori SPT, și 2 pentru instructori pentru activități turistice. Acestea s-au desfășurat la Arad, Bascov, Bistrita, Brașov, București Constanța, Fagaras, Izvoru Mureșului. În cursul anului 2003 au fost invitați o serie de lectori din Franța, Belgia și SUA care prin conferințele și demersurile lor au contribuit la perfecționarea specialiștilor din țara noastră.

În 2008, structura FR Sportul pentru Toți a fost următoarea: Adunarea generală: 65 membri cu drept de vot; Biroul federal 21 membri; Biroul executiv 7 membri; Comisii Centrale de specialitate: 9 cu 45 de membri și 41 de filiale ale Asociațiilor Județene Sportul pentru Toți; Cluburi și asociații SPT 891; personal voluntar: 646; instructori SPT 130; antrenori 170. În acest an, au fost organizate pe plan național 42 de acțiuni cu 348.370 participanți în 25 de orașe, 25 de comune și municipiul București. Programul de formare, calificare și perfecționare al specialiștilor a cuprins 360 de participanți dintre care 151 animatori, 209 instructori sportivi. Aceste acțiuni au fost organizate în județele Argeș, Harghita, Iași, Neamț, precum și în București. Pentru promovarea sportului ca limbaj comun de bună conviețuire inter-etnică au fost organizate cinci acțiuni cu participarea a 490 cursanți la Suceava, Sibiu, Prahova și Bacău. Tot pe această linie FRSPT

a fost reprezentată, în acest an, la o reuniune internațională de la Busan – Coreea de Sud cu tematica: *România pe plan internațional în lumea Sportului pentru toți și implementarea de noi sporturi*. În cadrul subprogramului Promo-Info au fost organizate mai multe acțiuni din care desprindem: *Masa rotundă cu tematica - Descentralizarea, cerință europeană; Conferința științifică națională - Perspective în Sportul pentru Toți; Seminar pedagogic - Voluntariatul o soluție necesară și eficientă în desfășurarea activităților SPT etc.* Pe plan internațional s-au desfășurat 4 mari acțiuni la care țara noastră a participat, cu 9 delegați. Astfel, în perioada 23-26 mai 2008, a avut loc cea de-a VII-a Adunare Generală a Federației Internaționale a Sportului pentru Toți de la Blankenberge. Cu această ocazie FISPT a acordat *Premiul pentru promovarea și organizarea de programe specifice FISPT pe anul 2008* dnei prof. Aurelia Suci, Secretar general al Federației Române Sportul pentru Toți. În perioada 30-31 mai 2008 s-a desfășurat conferința internațională Sportul pentru Toți ESFAN având ca tematică *Inițiative europene pentru promovarea activităților fizice și sportului sub deviza Sportul pentru Toți și Săptămâna pentru Sănătate*. Cea mai importantă acțiune internațională a fost cel de-al XIV-lea Congres Mondial Sportul pentru Toți din 3-6 noiembrie 2008 din orașul Genting Highlands din Malaezia la care s-a dezbătut tema de mare actualitate: *Tendențe actuale în mișcarea mondială a Sportului pentru Toți cu accent pe întărirea sănătății oamenilor*.

În 2009 “Săptămâna Națională Sportul pentru Toți” s-a desfășurat în 25 de comune și 25 de orașe, precum și în toate sectoarele din București. Au participat peste 300.00 de tineri și vârstnici. Au fost efectuate stagii de formare și perfecționare pentru animatorii de activități de timp liber și instructori “Sportul pentru Toți” în județele Argeș, Harghita, Neamț și București. Au participat 348 persoane. Au fost organizate șase activități deosebite în județele Suceava, Mehedinți, Sibiu, Hunedoara, Bacău și Vaslui, având ca scop promovarea sportului ca limbaj comun de bună conviețuire interetnică, la care au participat 756 persoane. În cursul anului

2009, au fost realizate și șase reuniuni cu caracter internațional, la care Federația Română Sportul pentru Toți, a participat prin comunicări și referate, având ca scop menținerea și dezvoltarea colaborării cu specialiștii din diferite țări (Franța, China, Serbia, Danemarca, etc.).

În cursul anului 2009 Federația Română Sportul pentru Toți a desfășurat o serie de activități pe plan intern la care au participat cele 42 de filiale ale asociațiilor județene Sportul pentru Toți, reprezentând 891 de cluburi și asociații SPT, cuprinzând un activ voluntar de 646 persoane. La sfârșitul acestui an erau înregistrați, pe plan național, 1300 de instructori și 70 de antrenori cu specializarea sporturi recreative. Au participat la cele 32 de acțiuni sportive din întreaga țară, în mod special, în Săptămâna națională Sportul pentru Toți, un număr record de concurenți: 338.850 băieți și fete. Tot în acest an au fost organizate patru acțiuni de formare, calificare și perfecționare a unor animatori, pentru activități de timp liber și instructori SPT, în județele Argeș, Harghita, Neamț și București la care au participat 348 cursanți. Pe plan internațional, FRSPT a participat la 6 mari acțiuni: 1) Schimb de experiență România-Franța în perioada 14-17 mai 2009 în orașul Piatra Neamț, având ca scop menținerea colaborării cu specialiști din domeniul SPT din Franța; 2) Participarea la Conferința Federației Internaționale a Sporturilor Universitare (FISU) în perioada 2-6 mai 2009 de la Belgrad având ca scop sportul Universitar în educație și societate; 3) Participarea la al XX-lea Congres TAFISA-TAIPEI, în perioada 15-19 octombrie 2009, având ca temă dezbateră: “Dezvoltarea strategiilor de atragere a populației spre activitățile SPT la nivel mondial; 4) Schimb de experiență România-China, între 15-19 noiembrie 2009, la R. Vâlcea, Sibiu și București, având ca temă dezvoltarea colaborării cu specialiștii domeniului din China; 5. Conferința științifică internațională în perioada 17-19 octombrie 2009, la Brașov, având ca scop analiza lucrărilor cu diverse teme caracteristice din domeniul SPT; 6) Conferința internațională Sportul pentru Toți, în perioada 22-24 oct. 2009 de la Copenhaga – Danemarca, cu tematica analiza lucrărilor pe diverse teme caracteristice

SPT. La toate aceste manifestații științifice, țara noastră, prin delegații Federației Române Sportul pentru Toți, a prezentat referate, comunicări, studii statistice, concluzii și propuneri. În colaborare cu COSR, Agenția Națională pentru Sport, Autoritatea națională pentru Sport, ANEFS etc au fost și alte activități ca de pildă: Crosul generațiilor în colaborare cu Fundația Prințesa Margareta, Crosul popular antidiscriminare în colaborare cu Policy Center For Roma and Minorities etc.

Adunarea generală a FRSPT din 4 aprilie 2009 a desemnat noua conducere, după cum urmează președinte: Octavian Vintilă, vicepreședinti: Dana Badău, Alin Larion, Ioan Strujan, Constantin Vlașcu; Mihai Androhovici, secretar general: Aurelia Suciu; membri biroului federal: Aidan Ablez, Mirela Comșa, Lenuța Dabija, Aurelia Filip Hendrea, Cornel Nestian, Augustin Savonea, Irenke Turncz, Mihaela Bălăceanu, Dumitru Comăniță, Cristina Dragan.

RETROSPECTIVĂ ÎN IMAGINI

Programe lansate de FRSPT

*Demonstrație de box a elevilor
într-o tabără de munte (1936)*

*Trofeul „Corbeanca”, un model pentru promovarea sportului în lumea
satelor. Peste 2000 de oameni ai satelor participă la numeroase
întreceri și demonstrații sportive, chiar și la jiu-jitsu (în imagine)*

*Acțiune turistică de masă organizatorică la
Sinaia, în 1937, de Cercul Sportiv „Peleş”*

*Secretarul general al FRSPT, Aurelia Suciu, primește
recunoașterea forurilor internaționale*

Festivalul Streetball, organizat în 1995 în Piața Palatului Parlamentului. Pe cele 20 de terenuri și unul central, cu tribune, aproape 200 de echipe s-au întrecut într-un adevărat festival de sport și muzică, în care la loc de cinste s-a aflat baschetul în 3 la un panou, fără arbitru. Dar s-a jucat și oină, fotbal-tenis, badminton

*Imaginea din aplicarea programelor FRSP
în deceniul nouă al secolului XX*

După fotbal, tenis de câmp a cucerit inimile multor copii

*Apă și soare, într-o ambianță perfectă pe litoral,
spre bucuria miilor de copii din întreaga țară*

*Oare câți dintre acești micuți tricicliști
vor ajunge maine campioni?*

Sport pentru mușchi, dar și pentru minte...

*Întrecerile școlare de schi se bucură
de o bogată participare*

*șahul, denumit și „sportul minții”,
se bucură de mulți practicanți*

Începuturile la săniuță

Revărsare de tinerețe într-o întrecere de cros

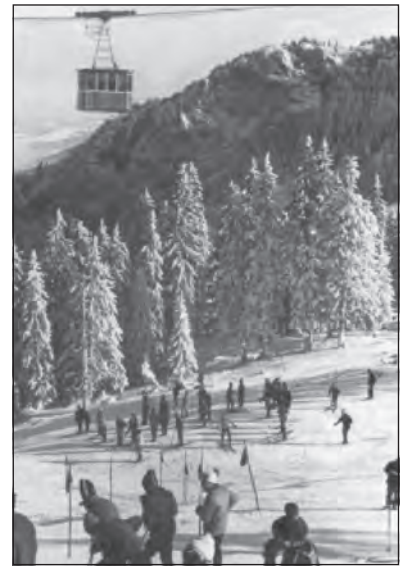
*Marile vedete apar și în fotbal prin competițiile
organizate pentru copii*

Lecțiile încep la marginea bazinului...

Campionatele republicane școlare constituie an de an o veritabilă sărbătoare a elevilor noștri

Iarna, la munte, cadrul natural oferă multiple condiții pentru mișcare și sănătate

Crosul olimpic-Pitești, 23 iunie 1996

Elevii schiori pe pârtie

Frumusețile munților noștri, admirate de iubitorii drumețiilor montane

Izvoru Mureșului. În așteptarea startului...

Tradiții în favoarea sănătății - crosul Universității București, accesibil tuturor categoriilor de vârstă

Izvorului Mureșului

Izvorului Mureșului

Sport Arena Streetball

Crosul București – o acțiune comună pentru sănătatea oamenilor

FIGURI REPREZENTATIVE

ANDROHOVICI, MIHAI (1976) n. Suceava, jud. Suceava, absolvent al Colegiului Național Petru Rareș Suceava. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al Facultății de Educație Fizică și Sport din cadrul Universității „Alexandru Ioan Cuza” Iași. A urmat cursurile

programului de masterat cu specializarea „Management în sport”. Profesor de educație fizică și sport la LPS Suceava și la Colegiul Național *Petru Rareș* (1999-2004). Practicant al voleiului de performanță și antrenor de volei. A obținut 5 certificate de absolvire și a efectuat un curs de calculatoare în Tehnologia informației. Este autorul a 3 cărți de specialitate sportivă. Pe parcursul activității a deținut mai multe funcții: director executiv al Direcției pentru Sport a Județului Suceava (2005-2009); Consilier Sport DJST Suceava (din 2009), președinte al Asociației Județene „Sportul pentru Toți” Suceava (din 2009), vicepreședinte al Federației Române „Sportul pentru Toți” (din 2010). Este membru fondator al Academiei Olimpice filiala Suceava din 2005. A inițiat și organizat mai multe acțiuni în domeniul Sportul pentru Toți și a sprijinit acțiunile desfășurate pe plan național.

AVRAM, TEODOR VIOREL (1930-2012) n. în Oradea, Județul Bihor. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al ICF, promoția 1952. În 1967, a obținut gradul I didactic, iar în 2002 Diploma de onoare a Federației Române Sportul pentru Toți. În

toată perioada cât a activat la catedră, în provincie sau în Capitală, a fost un neobosit pedagog al popularizării unor sporturi ca baschet, handbal, atletismul, tenisul de masă, voleiul sau șahul, în randul elevilor. În cadrul acțiunilor organizate de Federația Română Sportul pentru Toți, a obținut o serie de rezultate remarcabile cu elevii de la Liceul Mihail Sadoveanu (locul 2 la baschet pe București), Liceul de Informatică (locul 2 la volei pe capitală), școala generală nr. 171 (locul I la fotbal pe București și locul 5 pe țară) etc. A realizat numeroase studii, pe bază de experimente, privind, într-o nouă viziune, implicarea și participarea copilului prin joc, în cadrul unui sistem nou ca metodă și management pentru noul Mileniu.

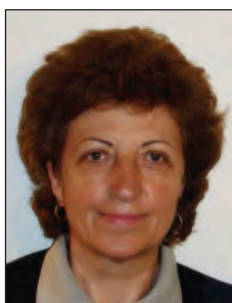
BĂDĂU, DANA (1972) n. în Rupea, Județul Brașov. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS de pe lângă Universitatea *Gheorghe Barițiu* din Brașov, specializarea handbal, promoția 1995. În anul 2006 a obținut titlul de doctor în educație fizică și sport, din cadrul ANEFS București. Are calificare și de antrenor de handbal, volei și gimnastică. A fost cadru didactic la Liceul cu program sportiv din Brașov, lector la FEFS din Brașov, conferentiar universitar la Catedra de discipline teoretice și sportive de la aceeași facultate. Are publicate 8 cărți de specialitate, 7 articole în reviste din domeniul educației fizice și sportului. A susținut 9 comunicări la sesiuni științifice naționale și 12 la sesiuni științifice internaționale. Face parte din Biroul FR Sportul pentru Toți, membră a Academiei Olimpice Române, filiala Brașov, iar la AG din noiembrie 2008 a fost aleasă în

COSR. În prezent profesor universitar, decan al FEFS din Universitatea din Brașov.

CHIFOR, COSTIN SORIN (1960) n., Bistrița, Județul Bistrița Năsăud, absolvent al Facultății de Ziaristică, management – marketing, științe juridice; licențiat și masterat în Psihologie, Sociologie; antrenor, arbitru, - culturism-fitness; instructor, formator în SPT,

secretar al Comisiei Județene Culturism în 1980-1982; președinte al Comisiei Județene de Culturism în 1980-2001; metodist, instructor, consilier, instructor DSJ BN din 1990 până în prezent; președinte Asociația Județeană SPT Bistrița Năsăud; membru în Biroul Federal al FRSPT.

DABIJA (SANSU), LENUȚA (1954) n. în Piatra Neamț, Județul Neamț. Profesoară de educație fizică și sport. A urmat cursurile IEFS, ulterior, prin completare de studii ale FEFS din Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj, unde obține licența în educație fizică și sport. În perioada 2004–2005 urmează cursurile Master, specializarea “Management și Marketing în Sport” la FEFS din cadrul Universității Alexandru Ioan Cuza din Iași.

Din 1969 a început canotajul cu antrenarea Garoafa Cantemir, legitimată din 1970 la CS *Ceahlăul*, unde și-a desfășurat întreaga activitate competițională. A fost selecționată în loturi naționale și în cel olimpic, până în 1980. S-a clasat de trei ori pe locul IV la campionatele mondiale. În 1976 a fost participantă la 8+1 rame la JO de la Montreal. A activat ca antrenore de canotaj la CS *Ceahlăul*, până în 1985 când a fost încadrată la *CJEFS* Neamț. După 1990, lucrează la DJS Neamț, în calitate de consilier superior. S-a specializat în problematica domeniului *Sportul pentru toți*, fiind membră în comisia județeană. După 2009, a fost aleasă membră în Biroul Federal al Federației Române Sportul pentru Toti. La

Direcția județeană pentru sport a coordonat competiții interne și internaționale, precum Challenge Day (Piatra Neamț-SAO CARLOS, Brazilia, 1993 și 1996) sau “VIVICITTA-Ziua alergării” (1999,2000). Maestră a Sportului (1979).

DOGLAN ELENA ANUȘCA (1951) n. în comuna Berezicin, Județul Vaslui, absolventă a IEFS, promoția 1975. A practicat handbal de performanță la: Liceul Agricol Huși (divizia școlară) 1966-1970; IEFS (1971-1971), CSM Construcții București (1973-1975) și CS Viitorul Vaslui (1975-1980). În 1969, la Cupa Moldovei de la Onești, a fost declarată cel mai bun portar de handbal. În 1973 a cucerit titlul de vicecampionă universitară la handbal, cu echipa IEFS București. A desfășurat o bogată activitate cultural-artistică, între anii 1969–1973, fiind distinsă cu numeroase premii și diplome la dansuri populare, muzică populară și teatru. Din 1975 funcționează ca profesor și antrenor la Colegiul Anghel Rugină din Vaslui, inspector școlar de specialitate și antrenor de handbal la lotul național de junioare (1977), iar din 1975 până în 2009, președinte al Asociației Județene Sportul pentru Toți. A susținut 21 de comunicări științifice, la nivel județean și național, pe teme legate de educație, gimnastică, turism și sportul pentru toți.

DRĂGAN, CRISTIANA (1973) n., Oltenița, Județul Călărași, absolventă a Facultății de Educație Fizică și Sport, profesor de educație fizică la Grupul școlar „Nicolae Bălcescu” Oltenița, director, consilier Comisia învățământ, sport, cultura, religie, turism. A obținut

o diplomă de Master management sportiv 2010, curs metodist, curs management educațional 2010, curs mentor, curs formator; președinte Asociația Județeană SPT Călărași; membru Birou federal FRSPT.

DUMITRU, GHEORGHE (1946) n., Comuna Luica, Județul Călărași, absolvent al Facultății de Medicină Generală din București, medic primar de medicină sportivă la Serviciul Județean de

Specialitate Constanța, lector universitar la Facultatea de Educație Fizică a Universității Ovidius Constanța; din 1993 – 2002 membru în Biroul federal al FRSPT, președinte al Comisiei pentru activitatea metodică, cercetare și documentare. A reprezentat România la seminariile organizate de Consiliul Europei pe tematica Sportul pentru Sănătate și este membru fondator al Institutului Internațional de Promovare a Sănătății din Washington D.C., a participat la congrese mondiale pe problema promovării sănătății prin sport. Este autorul a numeroase cărți, articole, lucrări științifice publicate și comunicate la congrese, sesiuni științifice și simpozioane, în țară și străinătate.

FIC, RUSALIN (1945) n. în Reșița, Județul Caraș-Severin. Absolvent al Institutului Politehnic Traian Vuia Timișoara (1985), Masterat în “Politici Publice” la Facultatea de Filozofie a Universității București. În 2001 obține un brevet, eliberat de Ministerul Muncii și Protecției Sociale, Ministerul Educației și Cercetării, Ministerul Tineretului și Sportului, privind utilizarea bateriei de teste psihologice de aptitudini. În perioada 1992 – 2002, a acționat în DJTS Caraș-Severin, în calitate de consilier pentru Tineret. Între anii 2002 – 2004, a fost director al CSM Reșița, iar din 2004 până în prezent, Director General al aceluiași club sportiv. Din 2001 este președinte al Asociației Județene “Sportul pentru Toți” Caraș – Severin, iar din 2009 este membru în Biroul Federal al Federației Române Sportul pentru Toți”.

HENDREA FILIP – AURELIA VALERIA (1955) n. în Șoncuța Mare, Județul Maramureș, absolventă a FEFS Oradea, promoție 1978. Profesoară la școala Săcălășeni, jud. Maramureș (1977), profesor și antrenor de atletism la CSS nr.1 Baia Mare (1980), metodist la Consiliul Județean al Pionierilor pentru sportul de performanță (1982); inspector de specialitate la DSJ Maramureș pentru Sportul pentru Toți (1985). Componentă a lotului național de atletism, șase titluri de campion universitar, locul VI la CE de atletism.

Din anul 1966, este membru în Biroul Federal al Federației Române Sportul pentru Toți iar din 2001 este președinte al Asociației Județene Sportul pentru Toți Maramureș. Din 2002, este director al filialei AOR Maramureș.

SAVONEA, AUGUSTIN IOAN (1950) n. în Tg. Mures, Județul Mureș. Absolvent al IEFS, promoția 1974. Între anii 1974-1977, a funcționat ca profesor de sport la Liceul nr. 2 din Târnăveni și la Sc. Sportivă din Târgu Mureș. Din 1977 până în 1980, a fost instructor metodist la Clubul Tineretului, din sectorul III și instructor sportiv la AS Dinamo V, din Ministerul de Interne (1980-1990). Din 1990 până în 2005, a fost cadru didactic universitar la Academia Națională de Informații. Din anul 2005, face parte din grupul de lectori ai Federației Române Sportul pentru Toți. În 2003 urmează cursurile postuniversitare de Management și Administrație Sportivă, organizat de COR și CIO. Membru fondator al filialei AOR București (1995) și membru în Biroul Federal al Federației Române Sportul pentru Toți (din 2005). A susținut peste 30 de comunicări științifice și referate pe teme legate de alpinism, didactica universitară, sport de performanță și sportul pentru toți în rândul elevilor și studenților.

STRUJAN, IOAN (1956) n. în Vadul Moldovei, Județul Suceava, profesor de educație fizică, absolvent Universitatea “Alexandru Ioan Cuza” Iași. Sportiv de performanță – Volei CSM Suceava. Master în Management sportiv, Master în Politici Publice. Profesor la Școala nr. 13, Botoșani – 1981-1993; Fondator și președinte al Asociației Triumf Botoșani - 1989; director al Direcției de Tineret și Sport Botoșani – 1997-1999; profesor CSS Botoșani – 1996-1997; director adjunct Școala nr. 13, Botoșani

– 1999-2000, iar din 2000 director; membru fondator al Federației Române Sportul pentru Toți – 1992; metodist al ISJ educație fizică – 1996-2009; profesor Universitatea Petre Andrei Iași – 1996-2006; formator național SPT- 2006; membru al biroului federal FRSP – 2000-2008, vicepreședinte FRSP – 2008 în prezent; metodist ISJ Botoșani – din 2000; Membru în Corpul Profesorilor de elită -2010. Profesor mentor-2012, Expert în educație-2012. A obținut 5 diplome de merit, a publicat 10 lucrări de specialitate, a participat la numeroase manifestări științifice naționale și internaționale; a organizat 2 manifestări științifice naționale și 3 internaționale și 44 de proiecte și activități de nivel național și internațional. A obținut 11 performanțe notabile cu elevii care au participat la Campionatele naționale la volei, fotbal, atletism.

SUCIU AURELIA (1946), n. în București. Absolventă a IEFS, promoția 1970. În perioada 1958-1968 a făcut gimnastică de performanță la CSS nr. 1 și CS Dinamo. Între anii 1969-1975 a practicat atletismul de performanță la CS Metalul București. În perioada 1966-1973 a fost antrenor de gimnastică la CS Dinamo, iar în anii 1970-1973 antrenor de atletism la CS Metalul București. În perioada 1973-1975, a fost instructor metodist în cadrul CMBEFS, iar între anii 1975-1981, profesor de educație fizică și sport la Liceul *Ianca* din jud. Brăila. În perioada 1981-1984, a funcționat ca instructor sportiv la CMBEFS. Între 1984-1985 a fost vicepreședinte la CS Voința

București, iar între 1985-1986 secretar al Consiliului Municipal București pentru Educație Fizică și Sport (CMBEFS). Între anii 1987-1990, a îndeplinit funcția de Șef al Departamentului "Sportul de masă" din CNEFS. Între 1990-1992 este director al Direcției Programe Sportive pentru Public din Ministerul Tineretului și Sportului. Din 1992 Secretar General al Federației Române Sportul pentru Toți. În 1992 a obținut diploma de Onoare a UNESCO pentru serviciile de excepție aduse educației fizice și sportului. În 1998 a fost distinsă cu Diploma de merit a Asociației Internaționale pentru Condiția Fizică și Sportului pentru Toți (TAFISA) iar în 2008 a primit Premiul Federației Internaționale Sportul pentru Toți (FISPT) pentru promovarea și organizarea programelor specifice Sportului pentru Toți.

VLASCU, CONSTANTIN (1958) n. în Rm Vâlcea, Județul Vâlcea, absolvent al Institutului Politehnic Traian Vuia, Timișoara. Inginer metalurg, - vicepreședinte CS VL Sport – Rm. Vâlcea. Președinte AJSP Vâlcea 2001- în prezent, Vicepreședinte FRSP 2004- în prezent; Component în echipa de handbal – Metalul Hunedoara, Metalul Rm. Vâlcea; Baschet – CSS Rm. Vâlcea, Feroviarul Rm. Vâlcea; Fotbal – Chimia Rm. Vâlcea; Arbitru – handbal, baschet, fotbal.

VINTILĂ, OCTAVIAN – vezi Personalități

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE TENIS

Primele mențiuni ale jocului cu mingea le găsim în *Odissea* lui Homer (cântul VI, versurile 134-139 și cântul VIII, versurile 515-525). Se fac referiri la vechii eleni (Sphairisis) care aruncau mingea cu mâna sau o loveau cu un baston asemănător cu crosa de hochei. Istoricul latin Plinius povestește la începutul mileniului I d.Hr. despre numele de .Sphairisteria. dat terenului de joc. De asemenea, serbările date în cinstea zeului Apollo conțineau în programul lor jocul cu mingea. Mărturii despre asemenea practici există și pentru alte zone ale globului. Astfel, H. A. Giles precizează că în China veche, în orașul Lin Tzu era la modă, printre altele, jocul cu mingea; americanii susțin că vechii locuitori dintre Mississippi și Arcansas practicau un joc în care mingea era lovită cu un gen de rachetă manevrată cu ambele mâini. Și în Delta Nilului (Tinnis sau Tanis) se practica un joc asemănător, de unde acesta s-a răspândit în Orientul Apropiat și de aici, cruciații l-au adus în Europa. Unii cercetători afirmă că tenisul se juca încă din secolul al VIII-lea la curtea lui Carol cel Mare, fiind adus de ambasadorii lui Harun al Rașid, califul din Bagdad.

Aceste păreri contradictorii explică de ce este dificil și complicat să stabilim cu exactitate când și unde se situează începuturile jocului de tenis care pot fi în oricare dintre continentele populate ale Globului. Parcă am tinde să credem că ele trebuie căutate în Europa. Astfel, știm că în Italia secolului al XI-lea se practicau unele jocuri cu mingea (*pallone*) în care aceasta era lovită cu palma

deschisă. În Spania și în sudul Franței mingea era lovită cu bastonul. Acest joc a rămas până în zilele noastre sub denumirea de *juego de pelota*, fiind jocul național al bascilor.

Lovirea mingii cu palma (*jeu de paume*) se practica încă din secolul al XII-lea în mediul ecleziastic, deși pentru alți reprezentanți ai clerului faptul era de neacceptat. Astfel asistăm în anul 1245 la interzicerea acestui joc printr-un edict dat de arhiepiscopul de Rouen, hotărâre rămasă fără rezultat, deoarece jocul luase o prea mare amploare ca să poată fi stopat, în 1230 fiind construit deja la Poitiers primul teren de către Pierre Garnier. Regalitatea se arată și ea interesată de acest joc, Philip al XIV-lea ordonând în 1308 construirea unei săli de joc la Hotel de Nesle, măsură luată și de Charles al V-lea peste 50 de ani. De asemenea, a fost prețuit și de alți monarhi: François I, Henric al II-lea și Henric al IV-lea, Ludovic al XI-lea, Ludovic al XII-lea și Ludovic al XIII-lea.

Pentru originea franceză a tenisului pledează chiar denumirea sa. Cercetătorii (majoritatea) sunt de acord că aceasta provine de la cuvântul francez *tenez* (ține), expresie folosită în momentul serviciului. Alții sunt de părere că la originea cuvântului stă denumirea localității din delta Nilului (Tinnis sau Tanis), menționată anterior.

Cert este că în această perioadă se juca mult tenis. Documentele arată că se juca tenis în Olanda (care în 1401 și în 1414 îl interzice), Italia, Elveția, Germania, de asemenea, la Praga, în secolul al

XVI-lea. Un capitol aparte îl constituie practicarea tenisului în Anglia. Prima menționare datează din anul 1389, când Shakespeare subliniază pasiunea lui Henric al V-lea pentru acest sport: „Când mingilor le-oi potrivi rachetă / juca-voi, Doamne-n Franța o partidă Mari amatori de tenis au fost Henric al VI-lea și Henric al VIII-lea, ultimul construindu-și patru terenuri la palatul Whitehall și unul la St. James, pentru soția sa, Anna de Boleyn, aceasta fiind a doua femeie cunoscută ca jucătoare de tenis, după Margot din Franța, menționată ca activând în anul 1427.

Mai apropiat de epoca modernă relatăm o serie de date de referință:

- în anul 1858, Harry Gom a trasat primul teren pe o pajiște din Edgbasten (sub denumirea de .field-tennis .), mutându-l apoi în 1870 la Leamington. Acțiunea nu a avut succes;
- primul meci de tenis dintre universitățile Oxford și Cambridge a avut loc în anul 1859;
- în iunie 1872, s-a desfășurat la Leamington Club prima partidă publică de .lawn-tennis. dintre două cupluri: H. Gom, J.B. Perera și W. Tomkins Haynes;
- în decembrie 1873, maiorul W. C. Wingfield publică la Londra broșura Jocul de Sphairistike;
- la 23 februarie 1874, a avut loc brevetarea de către Wingfield a unui nou și ameliorat «court» pentru jucarea anticului joc de tenis;
- la 25 mai 1875, gruparea Marylebone Cricket Club emite primul .cod. oficial al tenisului de câmp;
- între 9-12 iulie 1877, a avut loc primul turneu de tenis (simplu bărbați) pe terenurile .All England Croquet And Lawn Tennis Club din Wimbledon, moment din care începe numărarea anilor de tenis competițional. În 1977 s-a sărbătorit centenarul existenței ei acestei competiții.

Începutul practicării organizate a tenisului:

- în noua sa formă, tenisul este jucat mai întâi în Bretania (Franța), la Dinard din anul 1878 și la Paris, din anul 1885;
- turneul de la Roland Garros începe a se organiza din anul 1901;
- în Germania, la Bad Hamburg, este fondat. English Club; după modelul acestuia, ia ființă, un an mai târziu, în Italia, la Bordighera, un club

similar; altele se înființează în Suedia, în 1879 și în Olanda, în 1882;

- în ținutul Boemiei, în 1879, are loc în palatul Kinsky din Chocen al doilea turneu de tenis. Turnee de tenis mai sunt menționate la Budapesta, în 1881 și în Croația, în 1890;

- în SUA primul turneu de tenis: în State Island, în 1880, deși unii autori menționează chiar date anterioare: în 1876, la New Orleans și la Nahant, lângă Boston;

- în 1881 este fondată Federația Americană de Tenis (USNLTA);

- în 1879 este desemnată prima campioană de tenis din lume, în persoana jucătoarei May Langrishe (Irlanda);

- în 1884 este inaugurat turneul feminin de la Wimbledon;

- în 1875 a luat ființă, la Auckland, în Noua Zeelandă, primul Lawn-Tennis Club; abia după 11 ani se organizează primul campionat;

- în Australia, primul turneu de tenis are loc la Melbourne, în 1880;

- Cupa Davis se instituie la 17 februarie 1900. Salatiara de argint., cum mai este cunoscută, a fost confecționată la insistențele unui bun jucător, Dwight-Filley Davis, de către magazinele de bijuterii Shreve, Crump și Law, din Boston;

- la 1 martie 1913 a avut loc, la Paris, înființarea FILT (Fédération Internationale Lawn-Tennis) cu 12 țări fondatoare. Ulterior FILT s-a transformat în FIT (Fédération Internationale Tennis). După zece ani de la înființare, Statele Unite s-au afiliat acestui for internațional.

Printre măsurile adoptate de FILT menționăm:

- asimilarea întrecerilor din Cupa Davis cu un campionat mondial, la care aveau dreptul să participe numai echipe masculine;
- crearea, în 1963, a Cupei Federației, competiție pentru femei, similară Cupei Davis.

În legătură cu includerea tenisului printre sporturile olimpice, trebuie arătat că demersurile în acest sens nu sunt de dată recentă; între 1896 și 1924 tenisul a figurat în programul a șapte ediții. În urmă cu 30 de ani (în 1968), la Ciudad de Mexico, a figurat din nou, dar numai ca sport demonstrativ, cu

titlu experimental. În prezent este sport olimpic.

Majoritatea surselor documentare situează apariția tenisului de câmp în România între anii 1898 și 1899, dar cu siguranță că tenis s-a jucat și în anii anteriori. Se consideră că primele cluburi de tenis românești au fost: Galatz Tennis Club (1898) și Tennis Raqueta (în același an sau puțin mai târziu). La Galați, clubul era format din funcționari ai societăților comerciale străine, majoritatea aparținând Comisiei Internaționale a Dunării, iar la București, la Raqueta jucau, de asemenea, cetățeni străini, funcționari și diplomați. Există referiri privind existența și a altor cluburi de tenis în România, la Iași, Brăila, Ploiești și Sinaia, chiar cu 10 ani înaintea celor menționate, dar cu o mai mică reprezentare. Un rol important în apariția acestor cluburi l-au avut tinerii români reveniți în țară de la studiile efectuate în străinătate. O dată certă este anul 1906, an în care trei bucureșteni. Laezer, Bluman și Mișu Stern. au amenajat un teren pe strada Stavropoleos (lângă fostul Palat al Poștelor), iar gruparea a fost denumită Doherty, după numele celor trei frați englezi (dintre care numai doi au fost jucători remarcabili). Doherty Club a avut ultimul său sediu pe terenurile de lângă Opera Română și a găzduit, pe timpul celor peste 40 de ani de existență, mari turnee de tenis.

În 1907 ia ființă .Tennis Sport Club., terenurile aflându-se în zona Teatrului Național de azi. Mai menționăm că la acest club activau numai 12 jucători, la care se alătură peste puțin timp și Mișu Stern, cel mai bun tenisman român din acea vreme, inițiatori fiind Epureanu, Penescu și Piteșteanu. La 8 mai 1910, Tennis Sport Club se transformă, din inițiativa unui grup (Gr. Caracostea, Mișu Berceanu și Mircea Iconomu), în Tennis Club Român (TCR).

În Capitală mai apar și alte terenuri de tenis sau noi grupări. Astfel, sunt menționate cele două terenuri din zona Kiseleff, precum și cele din Calea Dorobanți, Piața Rosetti, str. Nicolae Bălcescu și grădina familiei Cantacuzino, lângă Șosea. În 1913 ia ființă Mass Club.

Perioada de până la primul război mondial este caracterizată de măsuri organizatorice și de acțiuni în premieră:

- în 1909 ia ființă campionatul intercluburi dotat cu .Cupa Cămărășescu., transformat după ani de zile în Campionatul Național pe echipe;

- tot în 1909 este desemnată, la Turneul de la Iași, prima noastră campioană, în persoana Janei Alexandrescu;

- în același an, 1909, în Capitală se desfășoară primul campionat interșcolar, câștigat de .dublul. de la Sf. Sava, Ciocârdea Lambrino;

- între 30 mai și 10 iunie 1911, s-a desfășurat primul Campionat Național. Au participat 15 jucători, iar primul campion național a fost Mișu Stern. La femei, în absența Janei Alexandrescu, câștigă titlul Maria Periețeanu, sora Janei;

- în 1912 ia ființă FSSR, având în cadrul ei o comisie pentru lawn-tenis. Aceasta își propune conceperea unui regulament, împărțirea jucătorilor în două categorii și desfășurarea campionatelor naționale la toate cele cinci probe.

Apropierea primului război mondial marchează negativ activitatea. Anul 1914 constituie un eșec competițional, iar în anul 1915, aceste campionate nu mai au loc, ele fiind reluate în 1916. Urmează alți doi ani de pauză (din cauza războiului), activitatea fiind reluată abia în 1919.

În 1922, Comisia pentru lawn-tenis emite un regulament al campionatelor naționale, care prevedea că acestea sunt deschise numai jucătorilor cu cetățenie română. În plus, regulamentul prevedea organizarea de campionate regionale și de campionate internaționale.

În anul 1922, la cea de a 17-a ediție, România debutează în Cupa Davis jucând în Anglia, la Eastbourne, contra echipelor Indiilor Engleze. Rezultat: 5-0 pentru India. Participarea la Cupa Davis este reluată după o pauză de 3 ani, la Londra, contra Danemarcei. Scor: 1-4.

Se înmulțește numărul sportivilor și al participării lor peste hotare. Deși aflați la sfârșitul activității lor competiționale, sunt trimiși la un concurs de la Berlin frații San Galli. În 1923, se afirmă, alături de jucătorul de-acum consacrat, Nicolae Mișu, arădeanul Gheorghe Lupu care evoluează deseori la Budapesta în compania jucătorilor unguri. În Polonia rachetele românești (A. San Galli, I.

Rosetti-Bălănescu, D. Todorovschi) obțin rezultate remarcabile la individual și dublu bărbați. Aria tenisului românesc se lărgește. Campionatele interșcolare promovează tot mai mulți jucători care se vor remarca în perioada interbelică. Printre laureații acestor campionate (1923) se află și numele unui viitor mare polisportiv, Al. Papană.

În 1926, orașul București găzduiește pentru prima oară un meci pentru Cupa Davis (cu Italia), dar meciul este pierdut cu 5-0. De altfel, prima victorie în această competiție va fi obținută abia în fața echipei Belgiei (1928).

În anii 1929 și 1930 au loc o serie de acțiuni organizatorice de primă importanță: la 13 februarie 1929 ia ființă Uniunea Societăților Române de Tenis., act de constituire validat la 12 martie 1929, iar la 21 decembrie 1929, titulatura oficială devine: *Federația Societăților Române de Tenis*. La 16 noiembrie 1930 autonomia Federației de Tenis devine efectivă.

În perioada interbelică notăm o relansare a tenisului prin formarea de asociații în centre ca Oradea (unde în 1931 este menționată prima sală de tenis din țară), Cluj (prin fondarea clubului Universitatea.), Brașov, Baia Mare, Mediaș, Târgu Mureș, Timișoara, Lugoj, Iași, Ploiești, Brăila, Bacău, Petroșani, Lupeni ș.a.m.d. De asemenea, reținem înființarea Asociației Profesioniștii a Antrenorilor de Tenis din România în anul 1932 (devenită persoană juridică în 1933) și care a ființat până în 1941.

Apariția în calendarul internațional a JB (în 1930) va prilejui afirmarea tenisului românesc în sud-estul Europei. Jucătorilor deja consacrați (Nicolae Mișu, George Poulief, Nini Goleșcu, Lenke Popper) li se alătură tinerele noastre .rachete. (C. Caralulis, A. Schmidt, C. Tănăsescu, frații Gogu și Marin Viziru, V. Rurac, G. Cobzuc, frații Marin și Tudorel Bădin, Magda Berescu Rurac). Vor fi obținute unele rezultate de prestigiu: victoria dublă a României în fața redutabilei echipe a Germaniei (la Berlin 5-2 și la București, 4-2) și în fața echipei Slovaciei (5-1). La finele sezonului 1942, C. Tănăsescu, care primise Premiul Național pentru Sport, este cotate pe locul III (după celebrii Asboth și Cucelli) în clasamentul european, de ziarul .Deut-

sche Allgemeine Zeitung.

În anii celui de-al doilea război mondial, activitatea stagnează din nou. Primele semne evidente de îmbunătățire a situației apar în martie 1947, când suntem reprimiți în FILT și în anul 1948, când România ia din nou startul în Cupa Davis, fiind eliminată, la limită, de Franța (3-2).

Anul 1947 poate fi caracterizat ca un an de succes pentru tenisul nostru. Jucătorii români se afirmă în concursurile internaționale de pe Coasta de Azur (Magda și Vinicius Rurac, C. Tănăsescu și C. Caralulis) pe terenurile de la San Remo, Cannes, Edgbaston, Oakmont, Toronto, Monte Carlo și pe cele din Elveția și Ungaria. Memorabilă rămâne întâlnirea între România și Italia și meciul dintre C. Tănăsescu și G. Cucelli, pierdut de români după întreruperi cu scorul de 2-3. Anul 1950 anunță succesele răsunătoare pentru tenisul românesc, ce vor fi obținute într-un viitor apropiat. În 1953 calendarul competițional se amplifică: alături de titlurile la masculin și feminin, se acordă și acela de campioană absolută a țării pe echipe mixte CCA. dobândește primul titlu.

Următoarele ediții sunt câștigate tot de formația militară până în 1961, când echipa Dinamo întrerupe șirul victoriilor echipei CCA. Apare o nouă generație de jucători care poate fi socotită .de aur., formată din C. Năstase, P. Mărmureanu, D. Viziru, surorile Ecaterina și Eleonora Roșianu și steaua tenisului național și mondial, Ilie Năstase. Acest jucător cu un palmares impresionant (din care îi lipsește doar titlul de campion la Wimbledon, unde a fost de 3 ori finalist) va face un bun tandem cu un alt jucător de excepție Ion Țiriac. Ei vor forma cea mai redutabilă echipă din tenisul românesc al secolului XX și printre cele mai cunoscute în lume în anii 60-70. Anul 1967 debutează cu rezultate convingătoare și pentru I. Țiriac și pentru Ilie Năstase în turnee internaționale și în mod deosebit la Roland Garros și Wimbledon. În 1968 tenisul devine .open., adică deschis participării la turnee atât a jucătorilor amatori, cât și a celor profesioniști. Anul 1969 avea să consemneze prima performanță, cu valoare istorică pentru tenisul românesc, pentru echipa noastră formată din I. Țiriac și I. Năstase. Ei vor susține pe

pământ american prima lor finală în Cupa Davis, pierdută cu 0-5. Marea ispravă va fi reeditată încă de două ori: în 1971, în finala de la Charlotte (SUA) România pierde cu 2-3 în fața echipei SUA și în 1972 la București, cu același rezultat în fața aceleiași echipe americane. Aceste rezultate obținute în anii 70, arată că tenisul românesc a realizat performanțe notabile care-l situează, în partea a doua a secolului XX, în fruntea ierarhiei internaționale a acestui sport. Dintre succese menționăm: I. Năstase a fost de 2 ori desemnat câștigător al Marelui Premiu Elit (1972-1973) și situat pe locul I în clasamentul mondial pe anul 1973, precum și desemnarea de 4 ori, drept cel mai bun sportiv român (1969-1970, 1971-1973); de asemenea faptul că jucătoarele române Virginia Ruzici (câștigătoarea turneului Roland Garros), Mariana Simionescu, Florența Mihai s-au situat pe locurile fruntașe ale concursurilor internaționale, completând performanțele jucătorilor români. După marile succese ale echipei României în Cupa Davis în anii 60-70 și încheierea carierei de excepție a jucătorilor I. Năstase, I. Țiriac și D. Hărădău, valoarea tenisului nostru continuă a se afirma, dar fără a mai atinge strălucirea anilor 60-70. Florin Segărceanu, promovat timpuriu (la 16 ani) în echipa pentru Cupa Davis, Andrei Pavel (cel mai bine cotate în clasamentul ATP locul 21), Adrian Voinea, Dinu Pescariu, Gabriel Trifu, Răzvan Sabău, Ion Moldovan, Viorel Marcu, George Cosac au reprezentat tenisul românesc în turneele internaționale și în echipa țării pentru Cupa Davis, cu rezultate care l-au menținut în topurile anilor 80-90. Lor li s-au adăugat rachetele feminine Irina Spârlea, Ruxandra Dragomir, Cătălina Cristea ș.a., situate și ele în elita tenisului internațional.

Pe plan organizatoric și administrativ, FRT și-a menținut structurile, efectivele de jucători și de antrenori, întotdeauna mult mai mici decât ale celorlalte școli consacrate ale Europei (Cehiei, Spaniei, Suediei, Franței și Germaniei).

În anul 2000, componența Biroului federal a fost următoarea: Ion Țiriac președinte de onoare; Viorel Cataramă. președinte de onoare; Ilie Năstase președinte; Florența Mihai, Dumitru Hărădău vicepreședinți; Lucian Vasiliu secretar general; 10

membri. Tenisul se practica în 230 de secții din 38 de județe, cu 13.165 de sportivi legitimați, din care 2852 seniori, 3873 juniori și 6440 copii, pregătiți de 246 antrenori și 162 instructori și asistați de 122 arbitri.

În anul 2001, în competițiile mondiale și europene, tinerii jucători de tenis au obținut: o medalie de aur (Adrian Ungur și Florin Mergea la dublu), două medalii de argint (Adrian Ungur și Monica Niculescu la simplu) și trei medalii de bronz, la CE de juniori; trei medalii de aur (Florin Mergea la simplu; Liliana Balaci cu Delia Sescioreanu la dublu; Agnes Satmari la simplu), trei medalii de argint și două medalii de bronz, în turneele mondiale de juniori și cadeți.

Tot în 2001, Federația s-a reorganizat în conformitate cu prevederile Legii educației fizice și sportului Nr. 69 din 28 aprilie 2000. Adunarea generală din 19 decembrie a adoptat noul Statut și a aprobat componența a Comitetului director format din 15 membri: Ion Țiriac președinte de onoare; Ilie Năstase președinte; Florin Segărceanu, Alexe Gheorghe Bardan și Dinu Mihai Pescariu vicepreședinți; Gabriel Săndulescu, George Cosac, Ilie Cojan, Costel Curcă, George Bucuroiu, Radu Nichifor Popescu, Vasile Tiroiu, Mihai Algiu, Radu Alboteanu, Iulian Cavarnali și Marius Comănescu membri.

De asemenea, a fost stabilită componența organului de administrare și gestionare al federației: Lucian Vasiliu secretar general; Florența Mihai antrenor federal; Georgeta Bucur și Mihaela Munteanu contabili; șase membri.

În perioada mandatului lui Ilie Năstase, ca președinte al Federației Române de Tenis din anul 2001, până în 2009, au funcționat ca secretar general Lucian Vasiliu până în 2003 și ca director general Dumitru Hărădău, până în 2009.

În această perioadă de timp, Federația Română de Tenis a organizat un circuit internațional de turnee futures, în valoare de 10.000 de dolari, atât pentru fete, cât și pentru băieți.

Competițiile dotate cu trofeele intitulate "Ilie Năstase" și "Ion Țiriac", au permis jucătorilor din țara noastră să participe, chiar în România, fără a mai face deplasări peste hotare, să întâlnească

adversari de valoare și să adune puncte în clasamentele mondiale ATP și respectiv WTA.

În această perioadă, echipa României de Cupa Davis, a promovat de mai multe ori în prima grupă valorică mondială.

De cele mai multe ori cu jucătorii Andrei Pavel, Victor Hănescu, Adrian Voinea și căpitani ne jucători Florin Segărceanu și Adrian Marcu, în rolul principalilor protagoniști, echipa României a făcut față în confruntări dure, cu echipe care au reprezentat state cu o forță mult mai mare în tenisul profesionist masculin.

Ulterior, Andrei Pavel a preluat misiunea de căpitan de jucător, poziție din care a încercat mereu să motiveze echipa noastră, unde Hănescu a fost secondat de Victor Crivoi și Adrian Ungur. La rândul său Horia Tecău și-a pus din ce în ce mai mult în valoare, calitățile de jucător pentru confruntarea de la dublu.

În februarie 2009, Adunarea Generală a ales în funcția de președinte al Federației Române de Tenis pe Ruxandra Dragomir, iar în cea de director general pe Silviu Matei.

Printre măsurile și acțiunile adoptate de noul președinte s-au aflat: organizarea competiției care îi poartă numele, cu premii de 75 000\$ (27 iulie-1 august 2010); modernizarea bazei sportive și construirea unei săli de forță de la Centrul Național de Tenis; organizarea întrecerilor din cadrul Cupei Davis (septembrie 2010, meciul România-Ecuador, câștigat cu 5-0 de echipa noastră). Este menționat și faptul că în cadrul Adunării Generale a Federației Europene de Tenis, din 2010, țara noastră a fost promovată de la categoria C, la categoria B, fapt care conferă mai multe avantaje în favoarea dezvoltării tenisului din țara noastră.

Anul 2012, a înregistrat o premieră pentru tenisul feminin românesc-7 jucătoare clasate în Top 100 WTA: Monica Niculescu – locul 29; Irina Begu – locul 46; Sorana Cîrstea – locul 48; Simona Halep – locul 50, campioană de junioare la Roland Garros în 2008; Alexandra Dulgheru – locul 57; Alexandra Cadanțu – locul 79 și Irina Gallovitz – locul 96. Această realizare, plasează România pe locul al III-lea, la egalitate cu Cehia, după Rusia, cu 11

jucătoare în prima sută și SUA cu 8 jucătoare.

În anul 2011 FE Tenis a stabilit noii căpitani ne jucători ai echipelor naționale: Ciprian Porumb, căpitan ne jucător al echipei României de cupa Davis, Sever Dron el echipei feminine de Fet Cup.

Evoluția structurilor organizatorice - componenta forurilor de conducere

1912: Comisiunea Lawn-Tenis - ASR Principele Carol președinte – Ion Cămărășescu, Grigore Caracostea, Mișu Stern, I. Rosetti-Bălănescu

1915: Comisiunea Lawn-Tenis – ASR Principele Carol președinte - Grigore Caracostea, Lt. Th. A. Davila, Mișu Stern, Alfred San-Galli, membru ajutător Virgil Ștefănescu Serdaru

1919: Comisiunea de tenis – Mircea Iconomu președinte, N. Boerescu, Gr. Caracostea, N. Mișu, Al. Ronetti – Roman.

În contextul acțiunilor pentru crearea unor structuri autonome, în documentele vremii apar informații care confirmă existența unor structuri organizatorice pentru tenis în cadrul FSSR, concomitent cu înființarea unor structuri autonome, astfel în raportul *25 de ani de viață sportivă în România (1912-1937) la pagina 204 sunt prezentate informațiile privind evoluția structurilor pentru tenis care au funcționat în cadrul FSSR.*

1929, 13 februarie: Constituirea Federației Române de Tenis, la care au participat ca membri delegați ai grupărilor fondatoare Col. adj. Regal Iosif Iacobici, Nicolae Krupenski, Nicolae Mishu, George Lupu, Ștefan Sfetcu, Alfred San-Galli Barbu Iconomu, George Poulieff, Emil Nădejde, Boyan Gruieff, Grigore Caracostea, Dna Ella Caracostea, Dr. Liviu Pop, I. Dörner, Dr. Ion Pellé, Dr. Ștefan Șomodi.

A fost ales următorul comitet: Col. adj. Regal Iosif Iacobici, Grigore Caracostea, casier Ștefan Sfetcu, membrii – Alfred San-Galli, Nicolae Krupenski, censori – Barbu Iconomu, Emil Nădejde, Boyan Gruieff.

1930: Comitetul nou ales – președinte Col. adj. Regal Iosif Iacobici, vicepreședinti I. Bujoi, căpitan Eugen Mețianu, membri T. Rosin, Zoltan Ltsek, A.

San-Galli, A. Barbon, Mircea Iconomu, A. Anastasiu, N. Krupenski, secretar Grigore Caracostea, casier Ștefan Sfetcu.

1932: au fost aleși vicepreședinți – Grigore Caracostea, Eugen Mețianu, secretar general – Mircea Iconomu.

1933: președinte – I. Rosetti-Bălănescu, vicepreședinți – Grigore Caracostea și căpitan Șerb, secretar general – Mircea Iconomu.

Alte surse, între care și Tenis de la A la Z, autor Radu Voia, prezintă modificările și evoluția structurilor organizatorice autonome *La 13 februarie 1929, ia ființă Uniunea Societăților Române de Tenis (USRT), organism de sine stătător în cadrul unei acțiuni mai largi de autonomie a sporturilor.* Actul de constituire a fost validat la 12 martie **1929** într-o ședință a FSSR, în care se propun și o serie de modificări ale statutelor, permițându-se astfel tenisului de performanță aflat din 1912 sub egida Comisiunii de Lawn-Tenis să se autoadministreze. La 21 decembrie **1929**, titulatura a fost schimbată în Federația Societăților Române de Tenis FSRT, la aceeași dată se produce și afilierea la Federația Internațională de Lawn-Tenis, se face mențiunea că tenisul a fost una dintre primele ramuri sportive din țara noastră cu conducere autonomă. Primul comitet federal a avut următoarea componență: președinte – G. Poulieff, vicepreședinți – I. Rosetti-Bălănescu, P. Lichiardopol, secretar – Gr. Caracostea. Au fost construite și 7 comitete regionale. Această etapă pregătitoare (de tranziție) a existat până în anul **1937**, când forul de conducere al tenisului a avut următoarea componență: președinte – G. Poulieff, vicepreședinți – I. Rosetti-Bălănescu, Ionel Madgearu, secretar general – Grigore Caracostea, casier - Ștefan Sfetcu, membri – Adis Anastasiu, C.N. Capșa, ing. I. Apostolescu, Polidor Lichiardopol, C. Verichetti, ing. S. Neicu

1938-1939: președinte G. Poulieff, vicepreședinți – I. Rosetti-Bălănescu, Polidor Lichiardopol, secretar federal - av. Gr. Caracostea, casier ing. L. Vassu, membri – I. Apostolescu, C.N. Capșa, ing. Eugen C. Bălan, V. Vasiliu, ing. Florea și C. Verichetti. În acest comitet a fost ales ca membru în Comisia de cenșori Arnoulf Schmitt.

1939-1940: se schimbă numai secretarul federal, fiind ales maior Eugen Mețianu.

În continuare au activat în cadrul forurilor de conducere:

PREȘEDINȚI

- Bălan Eugen – Federația Română de Tenis și Tenis de masa 1940-1941;
- Constandache George – Federația Română de Tenis și Tenis de masă 1941-1942;
- Botez Donici Alexandru – FRTenis 1942-1944;
- Paul Răzuș – FR Tenis 1945-1949;
- Ion Gheorghe Maurer – FR Tenis 1950-1952;
- Rovean Ion – FR Tenis 1952-1954;
- Elian Gheorghe – FR Tenis 1955-1959;
- Voichița Victor – FR Tenis 1960-1964;
- Mateescu Constantin – FR Tenis 1965-1974;
- Nicolae Stan – FR Tenis 1975-1982;
- Ion Gheorghe – FR Tenis 1982-1989;
- Komoroczi Gheorghe – FR Tenis 1990-1992;
- Catarama Viorel – FR Tenis 1993-1999;
- Nastase Ilie – FR Tenis 2000-2009;
- Dragomir Ruxandra Maria – FR Tenis - din 2009.

PRESEDINȚI DE ONOARE

- Adrian Năstase 1993-1996;
- Cataramă Viorel 2000-2002;
- Ion Țiriac 2002-2007.

SECRETARI GENERALI

- Suvalcea Radu 1945->1949;
- Plomaritis Dimitrie 1950->1954;
- Arjoca Grigore 1955->1959;
- Costică Victoria 1960;
- Viziru Gheorghe 1961-1964;
- Lăzărescu Alexandru 1965-1984;
- Mihai Florența 1984-1988;
- Vasiliu Lucian 1988-2002;
- Hărădau Dumitru 2003-2008 Director General;
- Matei Silviu Cristian – din 2009 Director General

Jucători și jucătoare din România care s-au clasat în primii 10 din lume în baza rezultatelor obținute în competițiile internaționale la care au participat anual

Numele si Prenumele	Anul	Locul
Magda Berescu Rurac	1947	7
Magda Berescu Rurac	1948	8
Ilie Năstase	1971	3
Ilie Năstase	1972	2
Ilie Năstase	1973	1
Ilie Năstase	1974	6
Ilie Năstase	1975	4
Ilie Năstase	1976	3
Ilie Năstase	1977	9
Ilie Năstase	1978	8
Virginia Ruzici	1978	5
Virginia Ruzici	1979	9
Virginia Ruzici	1980	6
Virginia Ruzici	1981	6
Irina Spârlea	1996	7

CAMPIONATE MONDIALE ECHIBE CUPA DAVIS

Romania a fost de 3 ori finalistă în Cupa Davis în anii 1969, 1971 și 1972, toate trei finalele au fost disputate cu echipa Statelor Unite ale Americii.

1922- Prima participare a echipei României

68 ani de prezențe a echipei României până în 2011

137- Întâlniri jucate până în 2011

PARTICIPĂRILE ȘI REZULTATELE ECHIPEI ROMÂNIEI ÎN DECURSUL ANILOR

Data	Adversar	Scor	Țara gazdă
3/6/2011	Argentina	1-4	ARG
9/19/2010	Ecuador	5-0	ROU
5/9/2010	Ukraine	3-1	ROU
9/20/2009	Sweden	2-3	SWE
3/8/2009	Russia	1-4	ROU
9/21/2008	India	4-1	ROU
2/10/2008	France	0-5	ROU
9/23/2007	Japan	3-2	JPN
2/11/2007	France	1-4	FRA
9/24/2006	Korea, Rep.	4-1	ROU
2/12/2006	USA	1-4	USA
7/17/2005	Croatia	1-4	CRO
3/6/2005	Belarus	3-2	ROU
9/26/2004	Canada	4-1	ROU
2/8/2004	Switzerland	2-3	ROU
9/22/2003	Ecuador	3-2	ECU
2/9/2003	France	1-4	ROU
9/22/2002	Slovak Republic	4-1	SVK
4/7/2002	Austria	5-0	ROU
9/23/2001	Czech Republic	2-3	CZE
2/11/2001	Germany	2-3	GER
7/16/2000	Zimbabwe	3-2	ZIM
4/9/2000	Hungary	3-2	ROU
9/26/1999	Germany	1-4	ROU
4/4/1999	Croatia	3-2	ROU
9/27/1998	Brazil	0-3	BRA
4/5/1998	Norway	4-1	ROU
9/21/1997	Russia	2-3	RUS
2/9/1997	Netherlands	2-3	ROU
9/22/1996	Belgium	3-2	ROU
4/7/1996	Finland	3-2	FIN
9/24/1995	Portugal	3-2	POR
4/2/1995	Morocco	1-4	MAR
7/17/1994	Great Britain	3-2	GBR

3/27/1994	South Africa	0-5	RSA
9/26/1993	Morocco	4-1	ROU
7/18/1993	Monaco	5-0	MON
5/2/1993	Nigeria	4-1	NGR
2/2/1992	Kenya	2-3	KEN
5/5/1991	Ireland	5-0	ROU
2/3/1991	Poland	0-5	POL
5/6/1990	Great Britain	2-3	ROU
2/4/1990	Ireland	3-2	IRL
5/7/1989	Switzerland	1-4	SUI
6/12/1988	Bulgaria	5-0	BUL
5/8/1988	Portugal	2-3	ROU
7/26/1987	Denmark	2-3	DEN
6/14/1987	Poland	4-1	ROU
7/20/1986	Austria	2-3	AUT
6/15/1986	Poland	4-1	POL
10/6/1985	Denmark	2-3	ROU
8/4/1985	Egypt	4-1	ROU
6/16/1985	Turkey	5-0	TUR
9/30/1984	Germany F.R.	0-5	FRG
2/26/1984	USA	0-5	ROU
7/10/1983	Australia	0-5	AUS
3/6/1983	Chile	5-0	ROU
10/3/1982	Mexico	3-2	MEX
3/7/1982	Chile	1-3	CHI
7/11/1981	Argentina	2-3	ROU
3/8/1981	Brazil	3-2	ROU
7/13/1980	Czechoslovakia	1-4	ROU
6/16/1980	Great Britain	3-2	GBR
3/9/1980	Austria	3-2	ROU
2/6/1980	Yugoslavia	5-0	YUG
7/15/1979	Sweden	2-3	ROU
6/17/1979	Germany F.R.	4-1	ROU
3/18/1979	Belgium	4-1	BEL
7/15/1978	Czechoslovakia	0-5	TCH
7/25/1977	France	2-3	FRA
6/11/1977	Great Britain	4-1	ROU
5/8/1977	Czechoslovakia	3-1	ROU
5/1/1977	Belgium	5-0	ROU

5/22/1976	Great Britain	0-5	GBR
5/2/1976	Austria	4-1	AUT
7/20/1975	Spain	2-3	ESP
8/4/1974	Italy	2-3	ITA
7/21/1974	France	3-2	ROU
8/19/1973	USA	1-4	USA
8/5/1973	USSR	3-2	ROU
7/22/1973	New Zealand	4-1	ROU
5/20/1973	Netherlands	3-2	NED
10/15/1972	USA	2-3	ROU
8/7/1972	Australia	4-1	ROU
7/23/1972	USSR	3-2	URS
6/18/1972	Italy	4-1	ROU
5/20/1972	Iran	5-0	ROU
5/7/1972	Switzerland	5-0	ROU
10/11/1971	USA	2-3	USA
8/23/1971	Brazil	3-2	BRA
8/3/1971	India	4-1	IND
7/18/1971	Germany F.R.	5-0	ROU
6/14/1971	Yugoslavia	4-1	ROU
5/16/1971	Israel	5-0	ISR
5/2/1971	Netherlands	5-0	ROU
6/15/1970	Yugoslavia	2-3	YUG
5/25/1970	Greece	5-0	ROU
5/9/1970	Iran	4-1	IRI
9/21/1969	USA	0-5	USA
8/16/1969	Great Britain	3-2	GBR
8/3/1969	India	4-0	ROU
7/20/1969	USSR	4-1	ROU
6/15/1969	Spain	4-1	ESP
5/24/1969	Israel	5-0	ROU
5/11/1969	Egypt	3-2	ROU
6/16/1968	South Africa	W/O	
5/26/1968	Norway	5-0	NOR
4/30/1968	Denmark	4-1	ROU
5/22/1967	Spain	2-3	ROU
4/30/1967	Belgium	4-1	ROU
5/1/1966	France	1-4	FRA
5/3/1964	Czechoslovakia	W/O	

6/2/1963	South Africa	2-3	ROU
5/5/1963	Switzerland	5-0	ROU
5/20/1962	Germany F.R.	0-5	FRG
5/6/1962	Israel	4-1	ROU
5/7/1961	South Africa	0-5	ROU
4/24/1960	Poland	2-3	ROU
6/14/1959	France	0-5	FRA
5/17/1959	New Zealand	3-2	ROU
4/19/1959	Egypt	3-2	EGY
4/29/1957	Austria	0-5	ROU
5/3/1948	France	2-3	ROU
5/7/1939	Hungary	2-3	ROU
5/10/1938	Great Britain	2-3	GBR
5/10/1937	Yugoslavia	0-5	YUG
8/19/1934	Germany	0-5	GER

8/13/1933	Netherlands	1-4	NED
5/14/1933	Greece	1-4	GRE
5/16/1932	Great Britain	0-5	GBR
5/15/1931	Denmark	0-5	DEN
5/5/1930	Poland	2-3	POL
5/6/1929	Belgium	1-4	BEL
5/19/1928	Italy	0-4	ITA
5/6/1928	Belgium	5-0	ROU
5/16/1927	France	0-5	FRA
4/29/1926	Italy	0-5	ROU
5/14/1925	Denmark	1-4	GBR
5/1/1924	Italy	W/O	
5/1/1923	Spain	W/O	
6/20/1922	India	0-5	GBR

JUCĂTORI COMPONENTEI AI ECHIBEI ROMÂNIEI PARTICIPANȚI LA JOCURILE DIN CUPA DAVIS

Jucător	Total victorii /înfrângeri	Simplu victorii /înfrângeri	Dublu victorii /înfrângeri	Anul de debut	Nr ani jucați
Alexandru BARDAN	2-3	2-2	0-1	1963	1
Alexandru BOTEZ	0-1	0-1	0-0	1933	1
I. BUNEA	0-3	0-2	0-1	1931	1
A. CANTACUZENE	0-3	0-2	0-1	1934	1
Cristea CARALULIS	4-8	3-5	1-3	1937	4
Marius COPIL	2-0	1-0	1-0	2009	2
Gheorghe COSAC	9-14	1-6	8-8	1988	9
Victor CRIVOI	3-5	3-5	0-0	2006	5
Adrian CRUCIAT	0-1	0-0	0-1	2008	1
Andrei DÎRZU	11-17	4-12	7-5	1978	8
Laszlo DORNER	1-3	0-1	1-2	1928	2
Sever DRON	1-1	0-1	1-0	1969	2
Ștefan GEORGESCU	0-1	0-0	0-1	1960	1
Alexandru HAMBURGER	0-3	0-2	0-1	1935	1
Victor HĂNESCU	16-17	14-13	2-4	2001	11
Dimitru HĂRĂDAU	7-13	7-10	0-3	1973	6
Victor IONIȚĂ	1-1	1-0	0-1	2004	1

Gheorghe LUPU	2-9	2-6	0-3	1925	3
Adrian MARCU	12-14	12-12	0-2	1984	8
Viorel MARCU	2-1	1-0	1-1	1970	2
Gavoriella-Traian MARCU	3-3	1-2	2-1	1977	2
Petre MARMUREANU	5-3	3-3	2-0	1962	6
Florin MERGEA	3-4	1-1	2-3	2003	5
Nicolae MIȘU	7-19	5-13	2-6	1922	9
Ionut MOLDOVAN	0-5	0-4	0-1	1997	3
Sever MUREȘAN	1-0	1-0	0-0	1970	1
Ilie NĂSTASE	109-37	74-22	35-15	1966	18
Mihnea NASTASE	0-1	0-0	0-1	1984	1
Constantin NASTASE	1-6	1-5	0-1	1959	2
Toma OVICI	5-8	5-8	0-0	1972	4
Eduard PANĂ	0-1	0-1	0-0	1980	1
Andrei PAVEL	40-22	32-15	8-7	1991	16
Dinu-Mihai PESCARIU	10-11	9-8	1-3	1991	8
Ciprian Petre PORUMB	3-2	0-0	3-2	1993	3
George POULIEFF	3-12	1-9	2-3	1927	5
Tibor RETI	1-1	0-1	1-0	1933	1
Răzvan SABAU	8-11	8-10	0-1	1993	7
Alfred SAN GALLI	0-3	0-2	0-1	1926	1
Ionel SANTEIU	1-2	0-0	1-2	1973	1
Arnulf SCHMIDT	2-10	1-7	1-3	1935	4
Florin SEGĂRCEANU	38-25	23-15	15-10	1978	13
Viorel SOTIRIU	0-2	0-2	0-0	1976	1
Misu STERN	0-3	0-2	0-1	1922	1
Horia TECĂU	6-8	0-2	6-6	2003	7
Ion ȚIRIAC	70-39	40-28	30-11	1959	15
Gabriel TRIFU	7-12	0-4	7-8	1997	9
Adrian UNGUR	3-2	3-2	0-0	2010	2
Mihai VANTA	1-1	1-1	0-0	1987	2
Gheorghe VIZIRU	8-12	7-7	1-5	1948	5
Marian VIZIRU	1-3	0-0	1-3	1957	2
Adrian VOINEA	10-8	10-8	0-0	1995	8
Cornel ZACOPCEANU	0-2	0-2	0-0	1957	1

CAMPIONATE MONDIALE ECHIBE FEMININ CUPA FEDERATIEI (FED CUP)

România a fost de de 5 ori în sferturile de finală a competiției Fed Cup în anii 1973,1974,1978,1980 și 1981.

1973- Prima participare în competiție a echipei României

31 ani de participare a echipei României pana în 2011

112- Întâlniri jucate până în 2011

PARTICIPĂRILE ȘI REZULTATELE ECHIPEI ROMÂNIEI ÎN DECURSUL ANILOR

Data	Adversar	Scor	Gazda
2/5/2011	Israel	1-2	ISR
2/4/2011	Hungary	2-1	ISR
2/3/2011	Latvia	2-1	ISR
2/2/2011	Netherlands	0-3	ISR
2/6/2010	Hungary	2-1	POR
2/5/2010	Portugal	2-1	POR
2/4/2010	Croatia	2-1	POR
2/3/2010	Switzerland	1-2	POR
2/6/2009	Sweden	0-3	EST
2/5/2009	Bosnia/ Herzegovina	3-0	EST
2/4/2009	Poland	1-2	EST
2/2/2008	Belarus	2-0	HUN
2/1/2008	Serbia	1-2	HUN
1/30/2008	Poland	3-0	HUN
4/21/2007	Serbia	1-2	BUL
4/20/2007	Denmark	2-1	BUL
4/19/2007	Switzerland	2-1	BUL
4/18/2007	Netherlands	1-2	BUL
4/21/2006	Sweden	1-2	BUL
4/20/2006	Estonia	2-1	BUL
4/19/2006	Belarus	2-1	BUL
4/18/2006	Israel	1-2	BUL

4/30/2005	Latvia	2-1	TUR
4/29/2005	Lithuania	2-1	TUR
4/28/2005	Finland	2-1	TUR
4/27/2005	Tunisia	3-0	TUR
5/1/2004	Luxembourg	1-2	MLT
4/30/2004	Egypt	3-0	MLT
4/29/2004	Great Britain	1-2	MLT
4/26/2004	Turkey	3-0	MLT
4/26/2003	Denmark	1-2	POR
4/24/2003	Ukraine	1-2	POR
4/23/2003	South Africa	1-2	POR
4/26/2002	Bosnia/ Herzegovina	3-0	TUR
4/25/2002	Netherlands	1-2	TUR
4/24/2002	Israel	1-2	TUR
4/26/2001	Sweden	1-2	ESP
4/25/2001	Great Britain	2-1	ESP
4/24/2001	Belarus	1-2	ESP
5/19/2000	Poland	3-0	ESP
5/18/2000	Morocco	3-0	ESP
5/17/2000	Belarus	0-3	ESP
5/15/2000	Slovenia	0-3	ESP
7/23/1999	Australia	1-2	NED
7/22/1999	Argentina	1-2	NED
7/21/1999	Chinese Taipei	3-0	NED
4/23/1999	Great Britain	2-0	ESP
4/22/1999	Ukraine	2-0	ESP
4/21/1999	Sweden	3-0	ESP
4/20/1999	Portugal	3-0	ESP
4/19/1999	Greece	3-0	ESP
4/18/1998	Poland	0-2	ESP
4/17/1998	Sweden	2-1	ESP
4/16/1998	South Africa	0-3	ESP
4/15/1998	Latvia	3-0	ESP
4/14/1998	Bulgaria	2-1	ESP
4/24/1997	Ukraine	3-0	ITA
4/23/1997	Sweden	0-3	ITA
4/22/1997	Italy	1-2	ITA
4/25/1996	Croatia	0-3	ESP

4/24/1996	Hungary	2-1	ESP
4/23/1996	Portugal	3-0	ESP
4/22/1996	Greece	2-1	ESP
4/20/1995	Belgium	0-3	ESP
4/19/1995	Croatia	2-1	ESP
4/18/1995	Belgium	1-2	ESP
4/17/1995	Israel	3-0	ESP
4/23/1994	Belarus	1-2	AUT
4/22/1994	Hungary	2-1	AUT
4/21/1994	Hungary	3-0	AUT
4/18/1994	Norway	3-0	AUT
5/14/1993	Hungary	1-2	GBR
5/13/1993	Latvia	0-3	GBR
5/10/1993	Portugal	2-1	GBR
7/16/1992	Bulgaria	1-2	GER
7/14/1992	Austria	1-2	GER
7/24/1991	Portugal	2-0	GBR
7/22/1991	Finland	0-3	GBR
7/21/1991	Cuba	3-0	GBR
7/19/1991	Thailand	2-1	GBR
7/27/1986	Chile	3-0	TCH
7/27/1986	Ireland	2-1	TCH
7/27/1986	Brazil	1-2	TCH
7/27/1986	USSR	0-3	TCH
7/24/1983	Canada	3-0	SUI
7/24/1983	Switzerland	1-2	SUI
11/15/1981	Hungary	3-0	JPN

11/15/1981	Israel	3-0	JPN
11/15/1981	USA	0-3	JPN
5/25/1980	Ireland	3-0	FRG
5/25/1980	Switzerland	2-1	FRG
5/25/1980	Czechoslovakia	1-2	FRG
5/6/1979	Mexico	2-1	ESP
5/6/1979	Switzerland	1-2	ESP
12/3/1978	Italy	2-1	AUS
12/3/1978	Switzerland	2-1	AUS
12/3/1978	USSR	0-3	AUS
8/29/1976	USSR	W/O	USA
8/29/1976	Australia	0-3	USA
8/29/1976	Spain	3-0	USA
8/29/1976	Korea, Rep.	3-0	USA
8/29/1976	France	3-0	USA
5/11/1975	Luxembourg	3-0	FRA
5/11/1975	Italy	1-2	FRA
5/11/1975	Uruguay	2-1	FRA
5/11/1975	Belgium	0-2	FRA
5/19/1974	Argentina	2-1	ITA
5/19/1974	Sweden	2-1	ITA
5/19/1974	Germany F.R.	0-3	ITA
5/5/1973	South Africa	1-2	FRG
5/4/1973	Great Britain	2-1	FRG
5/3/1973	Sweden	2-1	FRG
5/1/1973	Brazil	3-0	FRG

JUCĂTOARELE COMPONENTE A ECHIPEI ROMÂNIEI PENTRU CUPA FEDERAȚIEI

Jucător	Total victorii /înfrângeri	Simplu victorii /înfrângeri	Dublu victorii /înfrângeri	Anul de debut	Nr . de ani jucați
Irina-Camelia BEGU	1-2	1-0	0-2	2010	1
Loredana BUJOR	2-0	1-0	1-0	1991	1
Adriana BURZ	1-0	0-0	1-0	2000	1
Mihaela BUZĂRNESCU	0-2	0-0	0-2	2006	2
Raluca CIOCHINĂ	5-5	2-2	3-3	2000	3
Sorana CÎRSTEA	6-6	4-2	2-4	2006	3

Cătălina CRISTEA	20-13	11-4	9-9	1994	4
Cristina DINU	0-3	0-0	0-3	2011	1
Ruxandra DRAGOMIR-ILIE	30-17	21-7	9-10	1991	7
Alexandra DULGHERU	5-8	4-3	1-5	2010	2
Andreea EHRITT-VANC	2-2	1-1	1-1	1993	1
Edina GALLOVITS-HALL	4-8	3-3	1-5	2001	2
Ioana GASPARG	1-4	1-2	0-2	2001	1
Judith GOHN	4-5	1-3	3-2	1973	2
Mădălina GOJNEA	8-6	7-1	1-5	2006	2
Oana-Elena GOLIMBIOSCHI	1-2	0-0	1-2	1998	1
Simona HALEP	4-1	3-0	1-1	2010	1
Isabela MARTIN	0-2	0-1	0-1	1993	1
Simona-Iulia MATEI	3-5	3-5	0-0	2004	2
Florența MIHAI	9-9	3-5	6-4	1975	6
Magda MIHALACHE	7-5	4-2	3-3	2002	2
Daniela MOISE	4-4	3-1	1-3	1986	1
Mihaela MOLDOVAN	3-4	2-2	1-2	2000	1
Gabriela NICULESCU	10-0	2-0	8-0	2004	2
Monica NICULESCU	23-16	13-7	10-9	2004	7
Ioana-Raluca OLARU	3-6	2-3	1-3	2007	3
Alice PÎRȘU	4-6	2-3	2-3	1997	2
Maria ROMANOV	0-1	0-0	0-1	1979	1
Lucia ROMANOV	9-7	7-3	2-4	1978	5
Virginia RUZICI	25-13	14-7	11-6	1973	8
Raluca SANDU	7-9	4-5	3-4	1996	4
Mariana SIMIONESCU	13-7	5-4	8-3	1973	5
Irina SPÎRLEA	10-8	5-5	5-3	1991	3
Teodora TACHE	2-4	1-1	1-3	1986	1
Alina TECSOR	3-2	2-1	1-1	1997	1
Liana-Gabriela UNGUR	2-3	1-2	1-1	2002	1

RETROSPECTIVĂ ÎN IMAGINI

*Pe terenul de tenis de la .Universitate. unde funcționa,
din 1907, gruparea Tennis Sport Club.*

La Tennis Club Român, din strada Dr. Staicovici

*Primul pavilion construit de Tennis Club Român. pe un
teren de tenis de la Șosea., care în 1912 a găzduit
Campionatul Național*

*Centralul de la .Progresul. București,
13-15 octombrie 1972;
finala Cupei Davis România SUA (2-3)*

*Mircea Iconomu, unul dintre promotorii tenisului și rugby-ului din București; câștigă, în 1908, primul Campionat de Tenis al României (neoficial); fondator, alături de Gr. Caracostea și Mișu Berceanu, al Tenis Clubului Român, în 1910, având la bază vechiul Tenis Sport Club.
Căpitan ne jucător al echipei României la JO din 1924, de la Paris*

Dublu feminin în costum de joc, 1913

Mișu Stern, câștigător al Campionatelor Naționale din 1909, 1910 (neoficiale) din 1911 (proba de simplu), 1914 (dublu mixt), 1916 (dublu bărbați); component al echipei de Cupa Davis

Nicolae Mișu, primul jucător român (alături de Mișu Stern) participant în Cupa Davis (1922). A susținut în această competiție 26 de jocuri dintre care a câștigat 8 (6 în proba de simplu); al IV-lea în clasamentul reprezentanților noștri în Cupa Davis. Campion național în 1929 la proba de simplu; semifinalist la CM din 1921 (Paris) și la CM din 1922 (Bruxelles) la simplu; la ediția din 1922 s-a clasat pe locul II în proba de dublu cu Marcel Dupont. Participant la JO din 1924

Frații Leo și Alfred San Galli, membri ai Tenis Clubului Român, multipli campioni naționali în probele de simplu și de dublu (1912-1914, 1920-1921, 1926)

Gh. Lupu, campion național în 1923, 1924, 1925, 1928 la simplu și la dublu. Participant la JO din 1924

Florică Ștefănescu, campioană națională la simplu (1926 și 1927); la dublu (1926) cu Schlösser; la dublu mixt (1924, 1926 și 1927) cu G. Poulieff

George (.Gică.) Poulieff, multiplu campion național în probele de simplu, (1926, 1927, 1931, 1932), de dublu (1927, 1929) și de dublu mixt (1924, 1926, 1927 cu Florica Ștefănescu; 1929-1932 cu Nini Golescu); campion balcanic în 1931; component al echipei de Cupa Davis 1926, 1930, 1932

Nini Golescu, campioană națională: - la simplu, în 1924 și în 1925; - la dublu, cu Sabina Bărbulescu-Enescu (1914 și 1916); cu Ghica (1924); cu Lenke Zissowits-Popper (1930 și 1933); la dublu mixt (1925), cu A. Roman; (1929-1932) cu G. Poulieff. Câștigătoarea Campionatelor Internaționale ale României (1923-1924-1925). Campioană balcanică (1930)

Arnulf Schmidt (.Cucu.). În perioada 1932-1953 a câștigat 34 de titluri de campion național: 2 la simplu (1935, 1936); 18 la dublu, dintre care 9 cu C. Caralulis și 8 cu C. Tănăsescu; 14 la dublu mixt (3 cu Clara Șomogy, 4 cu Eva Stăncescu, 4 cu Magda Berescu-Rurac și câte unul cu Caracostea, Benedek și Sieglar). Component al echipei de Cupa Davis a României

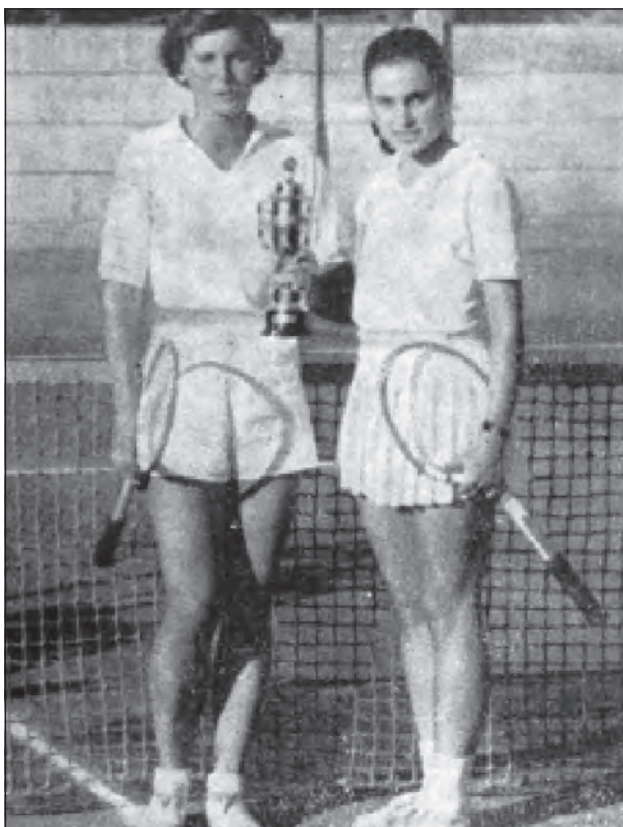
Constantin Tănăsescu alături de Cristea Caralulis. A câștigat consecutiv între 1938-1946 un număr de 9 titluri de campion național la simplu și tot atâtea la proba de dublu (8 cu A. Schmidt și unul cu G. Cobzuc). Între 1932- 1937 a activat ca jucător profesionist câștigând 5 titluri

Clara Șomogy, campioană balcanică în 1937, la dublu mixt, alături de Arnulf Schmidt . Campioană națională la simplu(1934, 1935, 1936, 1937) și la dublu mixt (1935-1937)

Eva Stăncescu, multiplă campioană națională

Eva Stăncescu și Julieta Namian, reprezentante a două generații de elită ale tenisului românesc

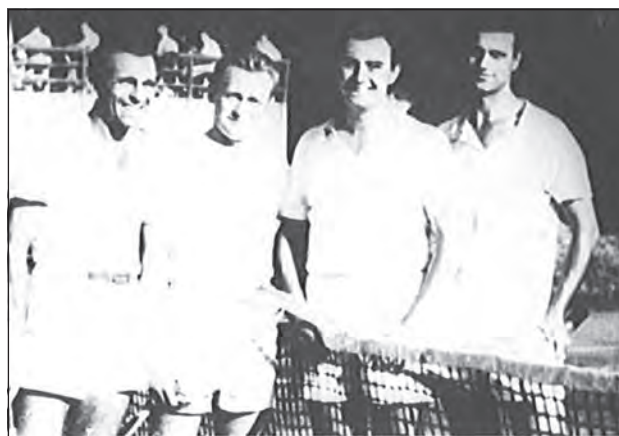
1943, întâlnirea dintre echipele Suediei și României (4-3). Echipa a fost formată din: Magda și Vinicius Rurac, Cristea Caralulis, Arnolf Schmidt, Constantin Tănăsescu

Cristea Caralulis și Ilie Năstase

Gheorghe (.Gogu.) Viziru, 9 titluri de campion național

Cobzuc G. împreuna cu partenerul sau de dublu polonezu Radzis in intalnirea cu cuplul maghiar in 1950

Cristea Caralulis în mijlocul tinerilor pe care i-a pregătit, cu dăruire, ca antrenor

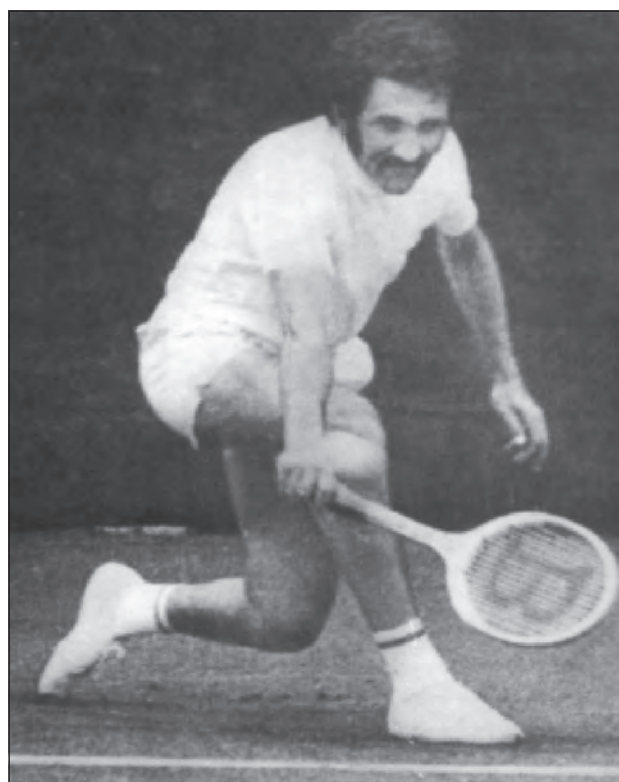
1972. Ion Santei. Rezultatele obținute pe parcursul califică rii pentru cea de-a 3-a finală a Cupei Davis: 5-0 cu Elveția; 5-0 cu Iran; 4-1 cu Italia; 3-2 cu URSS; 4-1 cu Australia (în semifinale)

Viorel Marcu, campion național în 1972, component al echipei noastre pentru Cupa Davis

Ilie Năstase. În cele 52 de întâlniri de Cupă Davis la care a participat a susținut 146 de jocuri, dintre care a câștigat 109 (74 la simplu și 35 la dublu), ocupând locul II în clasamentul general al acestei competiții

Ion Țiriac, participant la 43 de întâlniri de Cupă Davis. A susținut 109 jocuri din care a câștigat 70 (40 la simplu și 30 la dublu)

Ilie Năstase - Ion Țiriac, un dublu de aur în Cupa Davis

Traian Marcu, campion european în proba de dublu mixt (cu Virginia Ruzici) și vicecampion european în proba de dublu (cu Dumitru Hărdău, Brașov, 1978); medaliat cu bronz la CE din 1979 (în proba de dublu, cu Dumitru Hărdău)

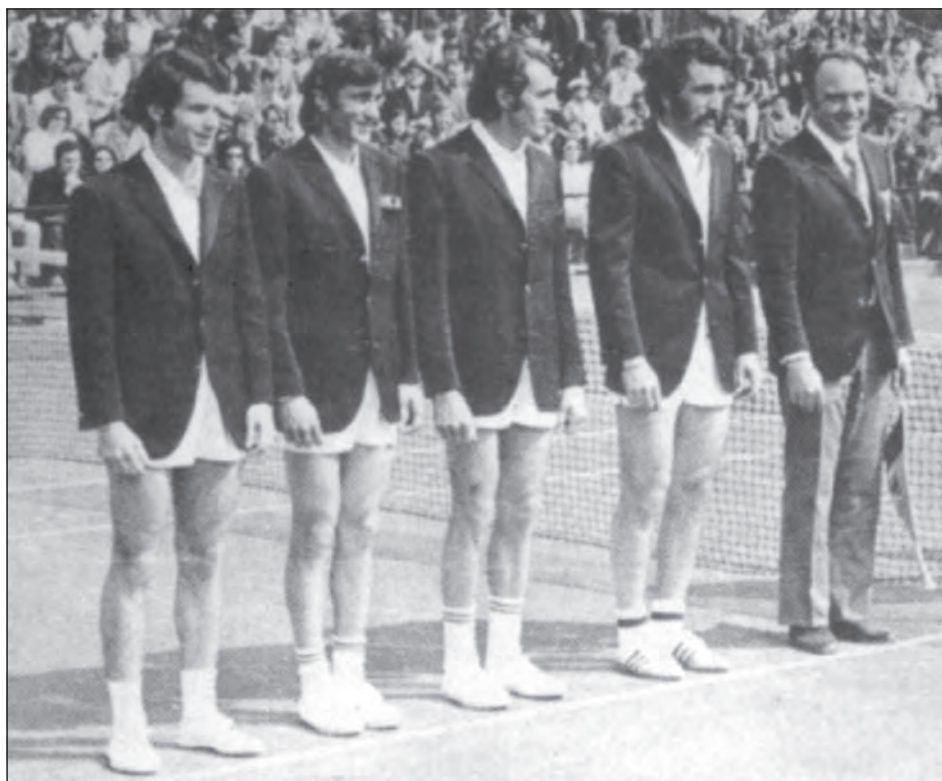
Ilie Năstase prezintă trofeul primit la admiterea sa în .Academia Hall of Fame.

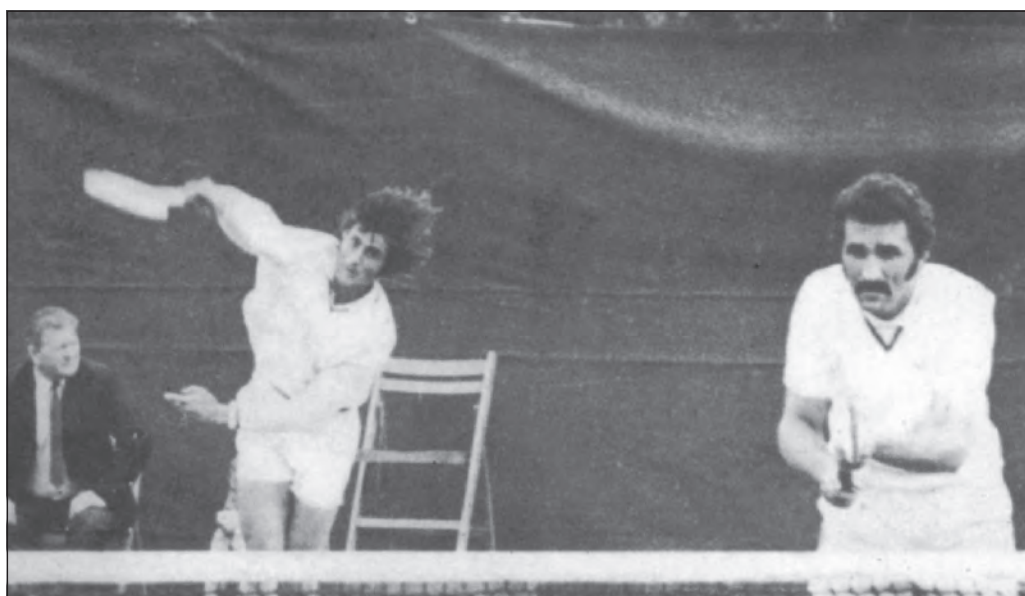
Moment istoric pentru tenisul românesc. În septembrie 1969, calificată întâia oară în finala Cupei Davis, echipa României (de la stânga la dreapta: prof. dr. Emil Ghibu . vicepreședinte CNEFS; Ilie Năstase, Ion Țiriac, Petre Mărmureanu, prof. Alexandru Lăzărescu . secretar general al FRT; antrenorul emerit Gheorghe Cobzuc, căpitan ne jucător, Sever Dron), împreună cu cealaltă finalistă (echipa SUA) a fost primită la Casa Albă de către președintele Richard Nixon

Echipa României pe aeroportul Otopeni, București, înainte de plecarea spre SUA pentru susținerea celei de-a doua finale din Cupa Davis desfășurată la Charlotte în 1971, după o calificare care a înregistrat următoarele rezultate: 5-0 cu Olanda; 5-0 cu Israel; 4-1 cu Iugoslavia; 5-0 cu RF a Germaniei; 4-1 cu India; 3-2 cu Brazilia; 2-3 cu SUA în finală. De la stânga la dreapta: Alexandru Lăzărescu, Viorel Marcu, dr. Ion Ștefan; Petre Mărmureanu, Ion Țiriac, prof. Ștefan Georgescu . căpitan ne jucător, Grigore Arjoca (din fotografie lipsește Ilie Năstase, sosit direct la locul competiției)

1972 . Lotul care ne-a reprezentat pentru a III-a oară în finala Cupei Davis. Înaintea meciului cu Elveția . 1972; de la dreapta la stânga: prof. Ștefan Georgescu . căpitan ne jucător, Ion Țiriac, Petre Mărmureanu, Ilie Năstase, Toma Ovici

Tandemul imbatabil al tenisului românesc: Ilie Năstase și Ion Țiriac

Prof. Aurel Segărceanu . antrenor emerit, mereu în căutarea marilor talente în tenis

Florența Mihai, campioană mondială universitară, campioană europeană (la dublu), antrenoare federală

*Virginia Ruzici,
triplă campioană
europeană,
multiplă campioană
națională*

Ruxandra Dragomir și Irina Spârlea împreună cu antrenoarea emerită Florența Mihai; turneul de la Roland Garros, 1990, locul I în proba de dublu, junioare

Valoroasele jucătoare Florența Mihai, Virginia Ruzici și Mariana Simionescu, împreună cu cel care le-a pregătit, prof. Aurel Segărceanu

1972. Echipa României înaintea semifinalei interzonale cu Australia. De la stânga la dreapta: Ion Santei, Ilie Năstase, Petre Mărmureanu, Ion Țiriac, prof. Ștefan Georgescu . căpitan ne jucător

Ion Țiriac și Ilie Năstase, rachetele de aur ale tenisului românesc, pe când alcătuiau echipa României, de 3 ori finalistă în Cupa Davis

Ilie Năstase și Ion Țiriac, cei care au făcut posibilă prezența, pentru prima dată, la București, a Salatierei de Argint, cu ocazia finalei Cupei Davis, din 1972

Festivitatea de deschidere

George Cosac, multiplu campion național, component al lotului reprezentativ, primind distincția de la secretarul general al FR de Tenis, prof. Lucian Vasiliu

Echipa de Cupa Davis . 1985 la jocul cu Danemarca. Alexe Bardan (căpitan ne jucător), Florin Segărceanu, Ilie Năstase, Dumitru Hărădău, Adrian Marcu

*Florin Segărceanu, multiplu campion național;
component al lotului național și al echipei de Cupa Davis*

*Antrenorul emerit Marin Bădin, unul dintre cei mai
valoroși tehnicieni de tenis din țara noastră. Primul
antrenor român al Tenis Clubului Român (1935) .
Căpitan ne jucător al echipei de Cupa Davis (1970) și
al echipei feminine (1972-1975)*

Traian Marcu, antrenor emerit. A pregătit în repetate rânduri lotul național de tenis

Florin Segărceanu, multiplu campion național și component al echipei României (la 16 ani) în Cupa Davis

Andrei Pavel. După succesele obținute ca junior la CE, s-a impus și în turneele seniorilor; component de bază al echipei de Cupa Davis

Frankfurt . 1989 . Irina Spârlea, Andreea Vanc, Ruxandra Dragomir, Florența Mihai (antrenoare) participante la .Cupa Federației. (asimilată Campionatului Mondial pentru echipe feminine)

Echipa României la Campionatul European: George Cosac, Remus Fărcaș și Ciprian Porumb, căpitan ne jucător, Florin Segărceanu; George Cosac și Ciprian Porumb . componenți ai echipei de Cupa Davis

Lotul de juniori . 1990: Ruxandra Dragomir, Irina Spârlea, Florența Mihai (antrenoare emerită), Andrei Pavel, Loredana Bujor. Campionatele Europene de Juniori, 1990 . Zagreb, la care au fost medaliați cu aur: Irina Spârlea și Andrei Pavel, în probele de simplu; medaliat cu bronz: Loredana Bujor . Ruxandra Dragomir, în proba de dublu

Adrian Voinea, component al echipei de Cupa Davis

*Un nou dublu pentru Cupa Davis:
Andrei Pavel - Gabriel Trifu*

FIGURI REPREZENTATIVE

BARDAN, ALEXE – GHEORGHE (1937), n. în București. Campion național de juniori și copii, între 1953-1961. În 1963 este finalist al CN de tenis la seniori. A făcut parte din lotul de Cupa Davis în 1965, 1973, 1974, împreună cu Gh. Viziru și I. Țiriac. A fost căpitan ne jucător

al echipei României pentru Cupa Davis în perioada 1980-1985. A funcționat ca director la Centrul Național de Pregătire al FRT. A organizat primul turneu profesionist de tenis feminin din București. Antrenor la lotul jucătorilor de tenis. Pe parcursul anilor a îndeplinit funcția de antrenor federal, a fost membru al Biroul FR de Tenis și vicepreședinte. Maestru al Sportului și Antrenor Emerit. Distins cu Ordinul Meritul Sportiv clasa I (1982). În anul 2000 i s-a decernat Medalia Națională Serviciul Credincios clasa a III-a.

BĂDIN, MARIN (1913), n. în Galați. A început ca profesionist, fiind primul antrenor român la *Tenis Clubul Român* (1935). Trecând din nou la amatori, în 1936, participă cu succes la turnee peste hotare. Adversar și adesea partener la dublu al lui C. Tănăsescu. Antrenor al

secției de tenis a Clubului Dinamo București (1949-1976), unde a format generații de jucători. Căpitan

ne jucător al echipei României la Cupa Davis (1970) și al echipei feminine (1972-1975). Antrenor Emerit.

BĂDIN, TUDOREL (1920-1987), n. în Galați. Fratele mai mic al lui Bădin Marin, cu care a activat în paralel ca antrenor și jucător. Campion național în 1949. Avea un remarcabil stil de joc defensiv. Antrenor cu apreciate rezultate în formarea tinerilor jucători.

BEGU IRINA (1990), n. în București. Absolventă a liceului Mircea Eliade din capitală în anul 2009. Legitimată la clubul *Livone*, a început să practice tenisul de câmp la 5 ani, inițiată și antrenată de mătușa sa Aura Wagner în Germania, unde aceasta era stabilită și în țară la

clubul Steaua sub îndrumarea antrenoarei Dana Moise (Pavăl) până la vârsta de 14 ani, când se clasează pe locul IV la CN. Legitimată la clubul Steaua va cuceri titlul de Campionă Națională la simplu și dublu în anul 2008 la juniori. Se remarcă la CE din 2006 (Tallin) cu medalia de aur la simpluși de bronz la dublu, precum și la CE de junioare pe echipe (Cupa Europeană de vară) din același an (Leysin) cu medalia de aur. La categoria de vârstă 16 ani (ETA) a fost jucătoarea nr. 1, iar la juniori (ITF) cel mai bun loc ocupat a fost nr. 16. La senioare ITF a câștigat 3 turnee de 10000, 2 la Brașov și 1 la Budapesta. În clasamentul WTA cea mai bună poziție a fost 159 la simplu și 154 la dublu (26.04.2010). La vârsta

junioratului a participat la 28 turnee între 2005-2008, astfel: locul I în Franța în 2006 și locul II în Maroc 2006 și Germania 2007. La senioare a participat la 67 turnee între 2006-2010. A câștigat turneele din: Podgorica - Muntenegru (2007,2008, 2010), Ungaria 2008, Scoția 2008(25000\$) și USA și s-a clasat pe locul II în București 2006, Cairo 2008 și Korea 2010. Componentă a lotului național în Cupa Federației, în anii 2009 și 2010.

BERESCU (RURAC), MAGDALENA – MAGDA (1918-1995), n. în Oradea. Una dintre cele mai valoroase jucătoare de tenis din țara noastră. A cunoscut tenisul în calitate de „copil de mingi”, iar din 1932 ca jucătoare. Dovedind calități deosebite pentru acest joc

sportiv, în 1936 este transferată în București, unde avea să se impună cu rezultate deosebite pe plan intern și internațional. Așa cum se obișnuia în acele timpuri, Magda Rurac a fost o polisportivă, afirmându-se și în alte sporturi cum au fost tenisul de masă, ciclismul, scrima, înotul, patinajul și golf. Astfel, în 1942-1943, câștigă titlurile naționale, categoria I, la tenis de masă, la simplu, iar în 1943, cu P. Comănescu și în 1945 cu L. Cojescu la dublu feminin. La dublu mixt obține victoriile în 1942 (cu S. Sădeanu) și în 1943 (cu S. Sighișoreanu). În 1943, fiind legitimată la *Metrolola*, devine campioana regiunii București la tenis de masă. A fost componentă a echipei naționale de tenis de masă în întâlnirea cu echipa Slovaciei (23-24 aprilie 1943) câștigând proba de simplu și de dublu împreună cu L. Cojescu. În meciul cu selecționata Croației (16-17 mai 1943), câștigat de reprezentativa noastră cu 6-3, M. Rurac a obținut trei victorii, iar în întâlnirea revanșă, de la București (5-1), două victorii. Cu toate că războiul a influențat negativ cariera sa de jucătoare de tenis, MR a reușit să-și demonstreze valoarea prin rezultatele obținute pe plan național și internațional. A fost căsătorită cu Vinicius Rurac cu care a câștigat titlurile naționale la dublu mixt în 1942, 1945, 1946 și pe cel de campioni internaționali ai României în 1947. A câștigat 8 titluri

de campioană a României la simplu, în perioada 1939-1946, 8 titluri la dublu mixt (5 cu Arnulf Schmidt 1937,1938,1939,1941, 1944 și 3 cu soțul său) și unul la dublu feminin cu L. Zissowitz în 1935. Campioană internațională a României la simplu în 1947. Componentă a loturilor naționale a realizat numeroase performanțe de prestigiu pe plan internațional. A obținut singura victorie în întâlnirea bilaterală cu Suedia (27-30 iunie 1943). În turneele din Suedia, din anul 1943, a câștigat finalele la simplu, la Saltsjöbaden, Sörö și Bastad unde a învins-o pe Hilde Sperling, cotoată a doua jucătoare a lumii. Unele surse asimilează acest turneu cu un Campionat european. În 1946, devine campioană internațională a Cehoslovaciei, iar în 1947 înregistrează noi succese pe *Riviera Franceză*. Victoriile la Nisa și Cannes, iar la Monte Carlo victoriile la Pauline Betz și Jean Bostock. La Wimbledon, MR a ajuns până în turul 4, iar la Openul Francez s-a calificat până în sferturi. În această perioadă cei doi jucători au fost suspendați pe viață de către F.R. de Tenis. Către sfârșitul anului 1947, soții Rurac s-au stabilit în SUA, unde au primit cetățenia americană în anul 1950. Dintre rezultatele deosebite, realizate de către MR în SUA, pot fi menționate: cele 7 finale disputate în turneele de la Cincinnati, din care 3 la simplu (câștigătoare în 1949, învinsă 1950 și 1951) și 4 la dublu (câștigătoare în 1948, 1949 și 1950, învinsă în 1951). La CN ale SUA din 1947 și 1951 s-a calificat până în sferturile de finală. În 1952, a câștigat mai multe turnee importante, inclusiv finala de la Miami. Din 1954, MR se dedică golfului, participând la mai multe competiții soldate cu performanțe semnificative, devenind și campioană a SUA. Din diferite surse rezultă că a activat ca antrenor de tenis la un club din California (1968), iar ulterior la un club din Long Island. A inițiat și realizat mai multe acțiuni pentru promovarea și dezvoltarea tenisului, unele dintre acestea împreună cu soțul său. În anii '40, a fost declarată cea mai bună sportivă a României, iar în 1951 a fost clasată pe locul al IX-lea, în topul american. Valoarea sa recunoscută pe plan internațional a fost confirmată de pozițiile ocupat în clasamentele mondiale neoficiale din 1947 – locul al VII-lea și 1948 – locul al IX-lea.

BUZĂRNESCU, MIHAELA (1988), n. în București. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a UNEFS București, promoția 2010. Legitimată la CS Olimpia București, a început să joace tenis la vârsta de 5ani, îndrumată de tatăl ei, M. Buzărnescu. Cele dintâi contacte cu

racheta de tenis, mai mult jucându-se, le-a efectuat pe terenul din incinta Ștrandului Tineretului. Evoluând promițător, însușindu-și lovitura de dreapta cu ambele mâini, a atras atenția antrenorului emerit Aurel Segărceanu, care i-a recunoscut talentul și perspectiva consacrării în acest sport. Intrarea ei în activitatea competițională s-a produs la vârsta de 8 ani, iar primul turneu câștigat a avut loc în anul 1997 pe terenurile clubului Dinamo București. La categoria ei de vârstă, 10-12 ani a fost clasată în primele 10 jucătoare în topul național, ocupând locul III la CN din 2003 și locul I în 2004, atât la simplu cât și la dublu. Participă la primul turneu ETA în anul 2000 în Bulgaria. Cel dintâi succes l-a avut în Belgia, în 2002, atât la simplu cât și la dublu. Rezultatele ei din țară și de peste hotare au desemnat-o jucătorea nr. I în Europa la vârsta de 14 și 16 ani, fiind declarată de Departamentul ETA, tenismena anului în 2004. Și-a adjudecat titlul de Campioană Europeană la categoria 16 ani în 2004 la simplu, în Belgia, iar în 2005 pe cel de Vicecampioană Europeană la dublu împreună cu Monica Niculescu la categoria 18 ani. Tot în 2005 s-a clasat pe locurile III-IV în proba de simplu a turneului de la US Open juniori și a ocupat locul II la Orange Bowl. În anul 2006 la US Open a cucerit titlul în proba de dublu împreună cu Raluca Olaru. Palmaresul ei este: 40 turnee la juniori, realizate între 2003-2006, din care 4 au fost câștigate astfel: în 2003 Pancevo-Serbia, Domjale - Slovenia, Yucatan-Mexic, San Jose-Costa Rica; 88 turnee la senioare, din care în 7 s-a clasat pe locul I la simplu, astfel: în 2006 în La Palma-Spania (25000\$) și 5 turnee de 10000\$:2 în România în 2005, 2 în 2008 și 2 în 2010. Clasamentul ei cel mai bun la juniori a fost locul IV în 2005,2006, iar WTA a fost 248 în 2006 la simplu și 187 la dublu în anul 2008.

Componentă a lotului național de Cupa Federației în 2005,2006,2009.

CARALULIS, CRISTEA (TACHE) (1915-1995), n. în București. Jucător cu o remarcabilă longevitate competițională. Debutază în tenis la Campionatele Școlare din 1932 unde câștigă proba de simplu. Campion al României în 1937, recucerind titlul în 1952. A

obținut 15 titluri naționale la dublu și dublu mixt, ultima oară în 1959, cu Julieta Namian la dublu mixt. Debutază în 1937 la Cupa Davis; a susținut ulterior 12 meciuri în echipa națională. Cu A. Schmidt a format un cuplu redutabil devenind în 1937 campioni balcanici. În 1938 același cuplu se clasează pe locul I la turneul din Cehoslovacia. În 1939 cu echipa reprezentativă obține succese importante la întrecerile organizate pe Coasta de Azur și la Roma. Împreună cu Marin Bădin câștigă meciul București –Tunisia. A obținut rezultate bune în turneele din Anglia și Franța (în special, pe Coasta de Azur). A fost clasat în finala de dublu mixt la Turneul Roland Garros din 1947. Era caracterizat printr-un stil de joc activ și prin acuratețea loviturii. Prim mâna lui Tache Caralulis au trecut mii de copii care au învățat acest joc sportiv, mulți dintre aceștia fiind promovați în tenisul de performanță. Apreciat antrenor, căpitan nejuător al echipei României la Cupa Davis (1973-1974). Antrenor Emerit, decorat cu Medalia Meritul Cultural pentru Sport , clasa a II-a în anul 1938.

CÎRSTEA SORANA (1990), n. în Târgoviște, absolventă a liceului Teoretic din orașul natal în anul 2008. Legitimată la clubul BTT Herăstrău. Primele lecții de tenis le-a primit la 5ani de la antrenorul Erlic Sorin, care i-a asigurat pregătirea până la vârsta de 8ani, când a continuat, venind la București la clubul BTT Herăstrău, sub îndrumarea

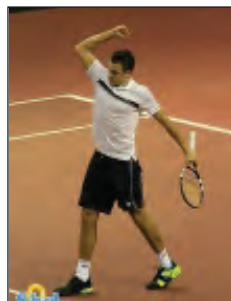
antrenorului Samur Romeo. Primul turneu la care a participat a fost în orașul Câmpina, la vârsta de 7 ani. Ascensiunea ei în clasamentul jucătoarelor din România a fost rapidă, devenind Campioană Națională la categoriile ei: 10,12 și 14 ani. A fost numărul 1 în Europa (ETA) la 14 ani. A câștigat Mastersul de 14 ani din Italia, învingând-o în finală pe Raluca Olaru. A câștigat și puternicul turneu din Franța de la Petit As, fapt ce a atras atenția marilor firme de echipament sportiv, printre acestea fiind și Adidas, cu care a încheiat un contract de sponsorizare pentru echipament sportiv până la vârsta de 18 ani și care se continuă și în prezent și care, s-a implicat în tot ce înseamnă managementul ei, pregătire, participare la turnee, cât și de imaginea ei în lumea modelingului. Rezultatele ei au fost „crescendo”, ajungând pe locul 23 WTA în 17 August 2009. A participat la 45 turnee de junioare în intervalul 2003-2006, astfel: locul I în Germania și Cehia în anul 2005 și locul II în anul 2004 în SUA și Germania, în 2005 Eddie Herr (SUA) și Yucatan (Mexic), în 2006 Nottingham (Anglia), Bongfilio (Italia), Eddie Herr (USA) și Yucatan (Mexic), și 101 turnee de senioare între 2006-2010, astfel: locul I în anul 2006 Albufeira (Portugalia) și București și în anul 2007 în București și Taskent, locul II în 2006 București, iar în 2007 Ungaria, Belarus, Ucraina și în 2008 București, Italia, Grecia. A fost și este componentă a lotului de Cupa Federației.

COBZUC, GHEORGHE (GICĂ) (1917-1994), n. în Bacău. Începe tenisul în Iași, și apoi în București. Devine jucător profesionist în 1937. În anul 1945 câștigă titlul de campion național împreună cu C. Tănăsescu în proba de dublu masculin. După acest

titlu Cobzuc reușește să se mențină aproape 10 ani în primii 5 jucători ai țării. Antrenor al echipei naționale în 1942. Trecând la amatori, obține bune rezultate în țară și în străinătate (Spania,

Portugalia). A condus secția de tenis a Școlii Sportive nr. 2 din București (1960-1977). Căpitan ne jucător al echipei naționale în Cupa Galea (1960-1964) și Cupa Davis (1968-1969 și 1975). Antrenor Emerit.

COPIL, MARIUS (1990), n. în Arad. A început tenisul la 7 ani în orașul natal. De la vârsta de 16 ani se antrenează în Germania. Rezultatele cele mai bune le-a obținut în anii 2009-2010, câștigând 3 turnee de 10000\$, 2 în România în 2009 și 1 în Guatemala în

2010, și în finală de turneu challenger în Cremona-Italia. Cel mai bun clasament ATP a fost locul 265 ATP în august 2010. Este component al echipei de Cupa Davis.

COSAC, GEORGE (1968), n. în Constanța. Câștigătorul challengerului de la Brașov la dublu, cu Dinu Pescariu, și al turneului 1 al satelitului german (cu Jerome Hanquez), semifinalist în Openul de la București (cu Andrei Pavel) Este singurul jucător român

cu 3 finale la Open Romania în perioada 1990-1996 Din informațiile existente rezultă că în 1995, George Cosac a fost al doilea jucător din lume, care și la simplu, și la dublu s-a impus în toate cele 4 turnee ale unui circuit Satelite ITF (București, Brașov, Timișoara, Cluj Napoca). Locul VI la JO de la Barcelona din 1992, în proba de dublu, cu Dinu Pescariu. Finalist la dublu, în Romanian Open Tennis în 1993. Multiplu campion național de seniori (1992, 1994, 1995, 1996, 1997 și 1998). Selecționat în lotul de Cupă Davis, pentru meciul cu Olanda (1997). După retragerea din activitatea competițională s-a dedicat muncii de antrenor. În această calitate la CS Dinamo Brașov a obținut cu elevii săi peste 20 de titluri naționale și 2 locuri 3 la CE de juniori. În 2007, George Cosac a

condus echipa Dinamo Braşov, în formula Victor Crivoi, Andrei Mlendea, Gabriel Moraru şi Dacian Crăciun, care a cucerit Cupa Campionilor Europeni.

CRISTEA, CĂTĂLINA (1975), n. în Bucureşti. Descoperită şi iniţiată în tenis de antrenorii Tache Caralulis şi R. Bădin, legitimată la clubul sportiv .BNR Câştigătoarea, la simplu, a turneului de la Bucureşti din 1996, semifinalistă la turneul din 1993 de la

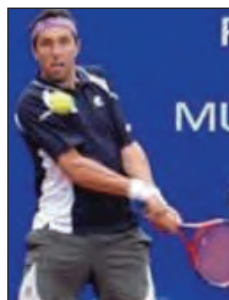
Taipei şi la cel din 1997 de la Praga, ajunsă în sferturile de finală la turneele din 1993 de la San Juan şi de la Varşovia din 1996. La dublu, semifinalistă la turneele de la Sapporo din 1993 (cu I. Spârlea), în sferturile de finală în turneele de la Puerto Rico (cu Eisstrand) şi la Sapporo (cu I. Spârlea), în 1994 la Oklahoma City (cu Reece), la Moscova (cu Callens), în 1995 la Jakarta (cu Kamstra), la Beijing (cu Kamstra), la Surabaya (cu Snijders), la Oakland (cu Jones), la Pattaya (Watanabe), în 1996 la turneele de la Varşovia (cu Tatatkova), la Bol (cu Scheider), la Luxemburg (cu Sidot), în 1997 la turneele de la Sidney (cu Jecmenica), la Oklahoma (cu Grzybowska), la Pattaya (cu Dragomir). A făcut parte din echipa FRT în Cupa Federaţiilor din 1995 şi din echipa României la JO din 1996 de la Atlanta. De remarcat prezenţa la cele 4 mari şlemuri ale tenisului mondial începând din 1994 şi cel mai bun loc ocupat în clasamentul WTA-67. Palmaresul său în competiţiile oficiale : medalie de aur, în proba pe echipe, la CE de seniori, de la Balaton (1992); medalie de bronz, în proba pe echipe, la CE de seniori, de la Aachen (1994); medalie de argint, în Turneul de la Roland Garros, pentru juniori, în proba de simplu (1992); medalie de aur, în proba de simplu, la CE de juniori, de la Berlin (1992); medalie de bronz, în proba de simplu, la CE de juniori, de la Barcelona(1991).

CRISTEA, EUGEN – vezi Personalităţi

CRIVOI, VICTOR (1982), n. în Bucureşti. A început târziu să joace tenis, la vârsta de 12 ani, dintr-o greşeală. „Am vrut să mă duc la kickboxing” , la clubul sportive Agronomia, avându-l ca antrenor pe Claudiu Munteanu , care este şi în prezent. În anul 1999,

Victor Crivoi a debutat în primul său turneu ITF destinat juniorilor. În anul 2005, Crivoi a câştigat nu mai puţin de şapte titluri în circuitul profesionist ITF, şi a fost declarat cel mai bun jucător de tenis ITF. Crivoi a reprezentat România în câteva meciuri de Cupa Davis, el câştigând două partide, ambele în meciul cu India (împotriva lui Prakash Armitraj şi Somdev Devvarman) şi a pierdut unul singur, împotriva jucătorului sud-coreean Hyung-Taik Lee.

CRUCIAT, ADRIAN (1983), n. în Timişoara. A început tenisul la vârsta de 8 ani în oraşul natal, avându-l ca antrenor pe Petre Cruciat. Cel mai bun clasament la junior 18 ani a fost locul 5 în anul 2000. La seniori cea mai bună clasare a fost 148 ATP pe 16 iunie 2008.

În 2010 a câştigat 3 turnee de 10000\$, 2 în România şi 1 în Bulgaria. A fost component al echipei de Cupa Davis în anul 2008.

DÎRZU, ANDREI (1959) n. în Bucureşti. Profesor de educaţie fizică, absolvent al IEFS din Bucureşti, promoţia 1986. A început să înveţe tenisul la vârsta de 7 ani, sub îndrumarea antrenorului Radu Suvalcea. A practicat tenisul de performanţă fiind legitimat la clubul „Progresul” din Bucureşti (1966-1977) avându-i antrenori pe Vasile Serester şi Arnulf Schmidt şi la clubul „Dinamo” Bucureşti (1978-1989) unde s-a

pregătit cu antrenorul emerit Aurel Segărceanu. A fost angajat ca ofițer în M.I.A cucerit 9 titluri de campion național la juniori și 10 titluri la seniori (1 la simplu și 9 la dublu). A fost component al loturilor naționale de juniori, tineret și seniori. În perioada de 1978-1988, a fost selecționat în loturile naționale care au reprezentat România în Cupa „Davis”, susținând partide de simplu în 1981 cu Brazilia, și Argentina și în 1984 cu R.F. Germania. Campion Internațional al României în probele de simplu și dublu mixt, cu Florența Mihai. În competițiile internaționale oficiale a înregistrat următoarele performanțe: 4 titluri balcanice; 5 medalii (1 de aur și 4 de bronz) la JMU de la Mexic, București și Kobe; la CE de tineret a cucerit 2 medalii de aur în 1978 la Brașov, în proba de dublu cu Florin Niță și în 1979 la Șopot (Polonia), în proba de dublu cu Liviu Mancaș, o medalie de argint în 1978 la Brașov la dublu mixt cu Lucia Romanov, o medalie de bronz în 1979 la Șopot, în proba de simplu; la CE de seniori a obținut o medalie de bronz în 1982, la Niyregheze (Ungaria) în proba de dublu cu Florin Segărceanu. La loturile naționale s-a pregătit sub îndrumarea antrenorilor Vasile Serester, Alexe Bardan, Gheorghe Boaghe, Ștefan Georgescu, Günter Bosch, Dumitru Viziru și Gheorghe Viziru. În 1977, la Turneul mondial pentru juniori de la Wimbledon a fost semifinalist. În clasamentul ATP a ocupat poziția 180 în anul 1985. În mai 1989, a demisionat din armată și a plecat în Grecia pe baza unui contract între Federația elenă și cea română de tenis de câmp. În perioada 1989-1997, a lucrat ca antrenor al loturilor reprezentative ale Greciei, apoi ca antrenor de tenis la Asociația Sportivă „Argiroupoli” (1997-2000) și la Asociația Sportivă „Soarele Atenei” (2000-2003). După ce a primit cetățenia greacă și-a deschis propria sa afacere, fiind patronul lui „SMASH-CLUB” - Atena. În cei peste 17 ani de activitate ca antreprenor a reușit să cucerească, cu sportivii pe care i-a pregătit, peste 20 de titluri de campioni naționali ai Greciei, numeroase cupe și titluri europene. În anul 1981, a primit titlul de maestru al sportului.

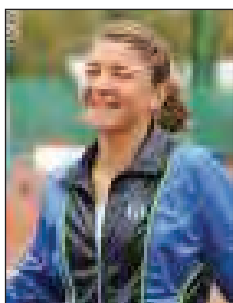

DIBAR (GOHN) IUDIT (1945), n. în Oradea. Legitimată la cluburile *Dinamo* București și *Dinamo* Brașov. De șase ori campioană națională (1965, 1967, 1968, 1969, 1971, 1972). Campioană mondială universitară la dublu mixt cu I. Țiriac la Universiada de la Budapesta, din 1965. A făcut parte din echipa României, multiplă campioană balcanică.

DRAGOMIR, RUXANDRA (1972), n. în Pitești. Descoperită de antrenorul Leonte Ianovschi, Maestru internațional. Legitimată inițial la Asociația Sportivă *Victoria*, secția de tenis. Componentă a echipei României în Cupa Federațiilor în anii 1992 și 1993; a reprezentat România la JO de la Barcelona (1992) și Atlanta (1996). Finalistă la simplu la turneul de la Hamburg din 1977, semifinalistă la Varșovia și Pattovia, ajunsă în sferturile de finală de la Roland Garros, în turul trei al turneele de la Indiana Welles, Lipton Amelia Island, în turneul Open german, în turul al patrulea al Openului Australian. La dublu, învingătoare la concursurile de la Praga și Varșovia în 1977, finalistă la turneele Gold Coast, împreună cu Farina, și la Hamburg, în cuplu cu Majoli, semifinalistă în turneele din același an de la Hannover (cu Majoli) și la Budapesta (cu Swardt). Ajunsă în sferturile de finală la turneele Open Australian (cu Farina), la Wimbledon (cu Paes), Hilton Head (cu Majoli), Amelia Island (Majoli), Los Angeles (Likhovtseva), Pattaya (C. Cristea), până în turul al treilea în Open Australian (Farina) și la Roland Garros (Majoli). Prezentă în turneele internaționale încă din 1990, 1992 și din 1993 până în 1997 în marile șlemuri Australian, Roland Garros, Wimbledon și cel din Statele Unite. Cel mai bun loc ocupat, între jucătoarele desemnate de WTA, a fost locul XIII. În cariera sa sportivă a realizat următorul bilanț: medalie de aur, în 1992 (Balaton) și bronz,

în 1994 (Aachen) la CE de senioare, în proba pe echipe (Irina Spârlea, Cătălina Cristea, Ruxandra Dragomir); medalie de aur, în proba de dublu cu Irina Spârlea, în Turneul internațional de la Roland Garros pentru juniori, în 1990; medalie de bronz, în proba de dublu cu Loredana Bujor, la CE de juniori (18 ani), de la Zagreb (1990). În februarie 2009, a fost aleasă președinta Federației Române de Tennis. În anul 2000 i s-a decernat Medalia Națională pentru Merit clasa a III-a.

DULGHERU ALEXANDRA

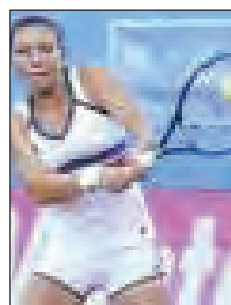
(1989), n. în București, absolventă a liceului Jean Monnet, studentă la ASE. Legitimată la clubul BTT Herăstrău. A început tenisul la vârsta de 6 ani la clubul BTT Herăstrău (unde se antrena și sora ei mai mare, Dulgheru Bianca, care era un

nume în tenisul românesc de junioare), avându-l ca antrenor pe profesorul Samur Romeo. Rezultatele sale la 10-12 ani au fost semnificative, ea clasându-se în primele 4 jucătoare. Primul meci l-a jucat în anul 1997, la un turneu organizat în incinta bazei BTT Herăstrău, iar primul concurs câștigat a fost în 1998 la Steaua. În 2003, la vârsta de 14 ani a urmat cursurile Academiei de Tennis Arancha Sanchez din Spania, urmând-o pe sora sa care se pregătea de 2 ani acolo. Ea se caracteriza încă de pe atunci ca o mare luptătoare, foarte ambițioasă și conștientă în ceea ce făcea. Din anul 2006 a început colaborarea cu antrenorul Văideanu Gheorghe, un profesionist desăvârșit, care i-a pus bazele loviturilor tehnice, tacticii de joc, și pregătirii fizice de mai târziu. Din anul 2009, de pregătirea ei s-au ocupat antrenorii Daniel Dobre și Adrian Marcu, la Academia Dinu Pescariu, iar rezultatele nu au întârziat să apară. În acel an, a câștigat primul turneu WTA, în valoare de 600.000 de \$, cel de la Varșovia-Polonia, venind din calificări, performanță pe care o repetă și în 2010. Palmaresul ei este alcătuit prin participări la 30 turnee de juniori între 2004-2006, astfel: locul I în 2004 la Timișoara, în 2005 2 turnee în Franța și 1 în Italia; și 95 turnee senioare între 2005-2010, astfel:

locul I în 2005, Pitești, în 2009 Varșovia, Sofia, Liban, Bari, și în 2010 în Varșovia, iar locul II în 2005 București, în 2006 Cairo, 2007 Polonia și București, 2009 în Spania și Franța. Cel mai bun clasament a fost locul 29 WTA, în anul 2010. Este componentă a lotului de Cupa Federației, cu rezultate bune în meciurile pe care le-a disputat. Palmares: 2005 – bronz la dublu cu Ivan Ioana, la CB (Orbetello – ITA); 2006 – argint la dublu cu Iovana Cîrstea (Wimbledon) și bronz la dublu cu Buzărnescu Mihaela (Roland Garos).

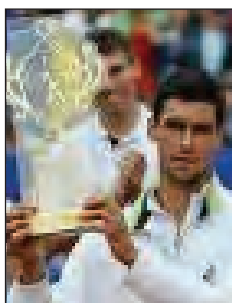
GEORGESCU, ȘTEFAN - vezi Personalități

GIURGIU, ILIE AURELIAN (1987), n. în Cluj. Fiul fostului jucător de tenis și antrenor Dorel Giurgiu. Legitimă la U Cluj Începe să joace tenis de la vârsta copilăriei. Până în 2001 a fost membru al lotului național de copii al României, în 2001 ajungând finalist în turnee internaționale (Beaulieu sur Mer și Cagnes sur Mer – cele mai importante turnee de copii și juniori pe zgură din Europa). În perioada 2002-2005 face parte din echipa națională de juniori unde câștigă turneele internaționale de la Vill Nova – Spania, Cagnes sur Mer, Nisa –Pare Imperial, Peimenade. Începând cu 2005 este prezent în lotul național de seniori: în 2006 este semifinalist al trofeului "Ion Țiriac", în 2007 fiind finalist al acestui turneu; în 2008 câștigă 2 turnee "Futures" la dublu împreună cu M. Copil; tot în acest an participă la Open România cu victorii la locul 74 – Sabău Răzvan și locul 217 ATP – Masson J. În 2009 este finalist în 2 turnee dublu "Futures" fiind ocupantul locului 715 ATP Seniori la dublu și 926 la simplu.

HALEP SIMONA (1992), n. în Constanța, absolventă a Liceului Teoretic din orașul natal, în anul 2010. A început tenisul la vârsta de 6 ani în orașul Constanța sub îndrumarea profesorului M. Dragu. S-a remarcat de la început ca o jucătoare ambițioasă, reușind să atragă atenția tuturor specialiștilor ca o viitoare

campioană atât la junioare, cât și la senioare. La categoria ei de vârstă a fost campioană națională la 10,12 și 14 ani. Pregătirea și-a continuat-o atât în Constanța, cât și la Centrul Național de Tenis din București, sub îndrumarea antrenorilor federali. A câștigat numeroase concursuri, atât naționale, cât și internaționale. Rezultatele cele mai bune la junioare le-a obținut în anul 2008, când a câștigat Roland Garros-ul, atât la simplu, cât și la dublu, în fața jucătoarei române Bogdan Elena și cu ea în proba de dublu. Din anul 2009, lucrează cu profesorul Toma Firicel, care este și antrenorul jucătorului Victor Hănescu, colaborare care se dovedește a fi foarte bună, pe plan tehnic, tactic și mental, dovadă și rezultatele din acest an și clasarea ei în prima 100WTA. În intervalul 2006-2008 a participat la 25 turnee de junioare, câștigând 9, astfel: în 2006: Mamaia, Belgia și 2 în Macedonia, în 2007 în Croația și Italia; în 2008 în Italia și Roland Garros; iar la senioare a jucat 100 turnee între 2006-2010, câștigând 9 în țară și în străinătate, astfel: în 2007, 2 în România, 1 în Turcia, 2 în Australia; în 2008, 2 în România, 1 în Suedia, în 2009 în Slovenia. Locul II l-a obținut de 4 ori, astfel: în 2007 în Spania, în 2008 în Polonia, în 2009 în Croația, iar în 2010 în Maroc. Cel mai bun clasament a fost locul 81WTA. Este componentă a lotului de Cupa Federației. Palmares: 2006 – CE juniori (Moscova) – aur la simplu și argint la dublu cu Mitu Andreea.

HĂNESCU, VICTOR (21 Iulie 1981), n. București. A început tenisul la vârsta de 7 ani. În 1999 își începe cariera profesională. Hănescu a obținut primele sale puncte în clasamentul ATP la simplu în august 1999, în turneele F1 și F2 Futures din România. În anul

2000 Hănescu a jucat în turnee satelit și Futures. Locul 4 obținut la satelitul din Croația în aprilie / mai și locul 3 la satelitul din Portugalia în octombrie/noiembrie i-au adus 36, respectiv 45 de puncte ATP la simplu, ceea ce l-a clasat la sfârșitul anului pe locul 477. Hănescu castiga primele sale turnee

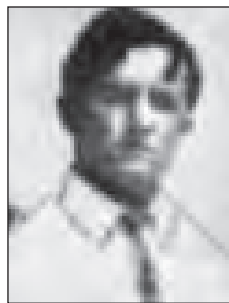
ca profesionist în mai 2001, la turneele F1 și F2 Futures din Slovacia. În 2002 Hănescu nu a progresat mult. Totuși, în iulie ajunge pentru prima oară în sferturile de finală ale turneului ATP de la Umag, Croația, iar în septembrie castiga primul său Challenger în Portugalia. În 2003 ajunge în top-100, unde joacă turul 3 la French Open și Wimbledon. Apoi, în aprilie se califică în turneul ATP de la Estoril unde ajunge în turul doi, iar la Masterul de la Roma îl învinge pe Mihail Yujnii (ATP 31) cel mai bine clasat adversar învins până în acel moment. La farsitul lui mai se califică la French Open (Roland Garros) unde urca până în turul 3 (unde pierde la Jarkko Nieminen), performanța care îl aduce pentru prima dată între primii '70. Deși este destul de bine clasat pentru a fi admis direct în toate cele patru turnee de Grand Slam (mare slem) și la Olimpiada, castiga doar un singur meci în toate aceste turnee. Ca succes, în martie înregistrează prima sa semifinală într-un turneu ATP, cel din Scottsdale, și câteva sferturi de finală, inclusiv la Estoril în aprilie și la București în septembrie. În 2005 ajunge în sferturi la French Open unde îl învinge în turul 2 pe Juan Ignacio Chela (ATP 32) și în turul 4 pe David Nalbandian (ATP 11) în 5 seturi, după o revenire: 6-3 4-6 5-7 6-1 6-2. În sferturi pierde în fața lui Roger Federer (ATP 1). Ajunge în semifinalele turneului ATP de la New Haven, unde învinge pe Nicolas Pietrangeli (ATP 58) și Tommy Robredo (ATP 20) înainte de a pierde în fața lui James Blake (ATP 67). În 2006 are loc accidentarea lui la spate. Deși în anul precedent s-a clasat bine, singurul său succes din 2006 a fost castigarea în aprilie a turneului demonstrativ ATP de la Houston, învingând pe Vince Spadea și pe Juan Monaco. Din păcate, într-un meci de Cupa Davis împotriva SUA suferă un accident la cot, care-l ține deoparte până în mai 2007. Ca urmare, termină anul pe locul 646 și va mai cobori până pe locul 759. În 2007 revine în turnee Challenger, unde în martie, în Italia îl învinge în primul tur pe Bjorn Phau (ATP 126). Statutul protejat îi dă în aprilie acces în două turnee ATP, dar unde nu are succes, astfel că revine în turnee Challenger, unde în mai ajunge în semifinale și sferturi de finală, iar în iunie într-o finală,

care readuc între primii 300. În august castiga doua turnee Challenger consecutive în România și Austria și urca pe locul 151. În septembrie, la turneul ATP de la București ajunge în finală, pierzând însă prima sa finală ATP în trei seturi la Gilles Simon. În decembrie ATP îl admite pe Hănescu în 2007 Centuries Club pentru performanța de a urca sute de locuri în clasament și a reveni între primii 100. Termină anul pe poziția 77. În 2008 are loc prima victorie ATP în turneul de la Gstaad, care este cel mai bun rezultat obținut până acum de Victor Hănescu. La Jocurile Olimpice de vară din 2008 de la Beijing l-a învins în primul tur pe italianul Simone Bolelli, cu scorul de 7-5, 3-6, 6-4, fiind primul jucător de tenis din România care a reușit calificarea în turul doi al unui turneu olimpic de tenis. În turul al doilea însă a fost învins de francezul Gaël Monfils, cu scorul 6-4, 7-6 (7/5). În ultimii ani a reprezentat România în meciurile de simplu și dublu de Cupa Davis, aducându-și aportul la menținerea și revenirea ei în Grupa Mondială. Singurul antrenor al lui a fost Tomai Firicel.

HĂRĂDĂU, DUMITRU (1951), n. în Hunedoara. A debutat la clubul din localitate și s-a consacrat la Clubul Steaua din București. Campion național la simplu în 1974, 1976, 1977 și 1978. A făcut parte din echipa României pentru Cupa Davis. În palmare-

sul său, alături de numeroase succese obținute în turneele internaționale de tenis, sunt înscrise: medalia de argint, în proba de dublu cu Traian Marcu, la CE din 1978 (Brașov); două medalii de bronz, în proba de simplu și în cea de dublu cu Traian Marcu la CE, din 1979 (Sofia). Pe parcursul anilor, a îndeplinit diferite înalte funcții încredințate de FR de Tenis, în anul 2000 fiind ales vicepreședinte al acestui for. În perioada 2005-2008, a fost încadrat ca director general, având și calitatea de vicepreședinte al FRT. În anul 2008, a deținut funcția de președinte al FR de Tenis.

ICONOMU, MIRCEA (1887-1972), n. în București. Inginer agronom cu studii absolvite în Franța. Promotor, organizator și susținător al dezvoltării tenisului din țara noastră. Polisportiv, a jucat rugby și tenis, în perioada când era student în Franța, activități pe care le-a continuat și în

țară după întoarcerea de la studii. În 1908, a participat la campionatele de tenis de la Montpellier, unde s-a clasat pe locul I, câștigând ca premiu o rachetă de tenis. Unele informații îl prezintă pe Mircea Iconomu drept câștigător al primului campionat național de tenis din 1908, învingându-i pe Mișu Ștern și pe Laezer. Cu toate că acesta nu fusese un campionat național oficial, rezultatul său este demn de reținut. În intervalul 1909-1911 nu mai participă la competiții satisfăcându-și stagiul militar. După această dată se stabilește în țară ca inginer agronom. O altă performanță obținută de Mircea Iconomu, care a făcut senzație la timpul respectiv, a fost victoria din 1915, asupra lui Leon San Galli, multiplul campion de până atunci. S-a numărat, alături de Grigore Caracostea și Mișu Berceanu, printre inițiatorii și fondatorii "TCR" în 1910 (prin transformarea Tennis-Sport-Club), care a devenit o puternică unitate a tenisului de performanță. În 1919 i se încredințează lui M. Iconomu, funcția de președinte al Comisiunii de Lawn-Tennis, pe care o îndeplinește, cu unele întreruperi, până în 1929, când a luat ființă Federația Română de Tenis pe filiera FSSR respectiv Uniunea Societăților de Tenis devenită la scurt timp Federația Societăților Române de Tenis, structură autonomă. În cadrul Federației Române de Tenis i se încredințează funcția de secretar general. A fost căpitan ne jucător al echipei de tenis a României, participantă la JO din 1924 (Paris). S-a remarcat și ca jucător de rugby – centru și mijlocas la grămadă. În Franța a jucat la echipa studențească din Montpellier și la US "Perpignan". Ca și cei trei frați ai săi – Ion, George și Barbu a fost apreciat ca un valoros jucător de rugby. A câștigat titlurile de campioni naționali cu echipa TCR (căpitan Mircea Iconomu), în 1914, 1915, 1916. A fost jucător internațional, susținând jocuri cu echipele SUA și Franței. A participat la Jocurile Interluate

de la Paris (1919). A fost membru în Comitetul Central al FSSR, începând din 1914. Decorat cu Medalia "Răsplata Muncii pentru Învățământ" (1924) și cu "Ordinul Meritul Cultural pentru Sport" în grad de Cavaler clasa a II-a (1931). Atât de mult a îndrăgit tenisul încât și la vârsta de peste 80 de ani a continuat să-l practice.

ILINA, MINA (1941-1963), n. în com. Vâlcele, jud. Argeș. Descoperită și pregătită de animatorul tenisului argeșean, generalul I. Iliescu Zănoagă. A concurat pentru cluburile *Petro-lul Pitești* și *Dinamo București*. În 1961 cucerește titlul de campioană națională și ocupă locul I la Universiada de la Sofia, la dublu femei, cu Julieta Namian.

IRIMIA, ȘTEFAN – vezi Personalități

IVAN, ILIE (1898-1969), n. în Galați. Primul antrenor român, cu merite deosebite în pregătirea și promovarea unor promoții întregi de jucători valoroși. Activează în Galați, apoi în București. Campion de tenis profesionist în perioadele 1925-1931 și 1935-1939. În 1930 a activat ca antrenor la Clubul *Politehnica* București. Vicepreședinte al Asociației antrenorilor din România. Cei doi copii ai săi, Tilden Ivan (n. 1925) și Suzanne (Pahel) Ivan (n. 1924), jucători de tenis de câmp și de tenis de masă, au fost și ei campioni naționali ai timpului.

LĂZĂRESCU, ALEXANDRU - vezi Personalități

LUNCANU, PETRU-ALEXANDRU (1989), n. în București. A început tenisul la vârsta de 6 ani la clubul Olimpia cu antrenorul Răzvan Constantin. A fost campion național la categoria lui de vârstă, 12,14 și la seniori în anul 2010. În 2005 a câștigat turneul de juniori din

Mexic, învingându-i în semifinală pe nr. 1 și 2 ITF în lume. În 2006 a câștigat Orange Bowl și a jucat semifinală la Roland Garros. La seniori, rezultatele cele mai bune le-a avut în 2009, ajungând până pe poziția 304. A fost component al echipei de Cupa Davis.

LUPU, GHEORGHE (1899-1960), n. în Arad. Medic, absolvent al Facultății de Medicină, din Budapesta. Își începe activitatea sportivă în cadrul Societății de Patinaj din Arad, iar din 1924 devine membru al secției de tenis a renumitului club *Hellas*, din care făceau parte mai mulți jucători valoroși, care s-au afirmat în campionatele naționale ale României. Promotor și organizator al tenisului în Arad și în localitățile din această zonă. Alături de N. Mișu, a fost unul dintre primii noștri jucători proeminenți din epoca de pionierat a tenisului românesc. Ghe. Lupu a câștigat 4 titluri de campion național (1923-1926), acesta fiind primul titlu câștigat de un jucător din provincie. Campion național în proba de dublu, în 1923 (cu Bohuși), 1924 și 1925 (cu Roman). Participă la numeroase turnee internaționale cu rezultate semnificative (în 1925 a câștigat titlul de campion al Belgradului). Component al echipei României pentru Cupa Davis. A susținut jocurile din 1925 (cu Danemarca), 1928 (cu Belgia și Italia) și 1929 (cu Belgia). Din cele 11 jocuri susținute în cadrul Cupei Davis (8 în proba de simplu și 3 în cea de dublu) a obținut 2 victorii. Remarcabil pedagog și autor de literatură de specialitate, publică în 1926, la Timișoara, primul manual de tenis în limba română, *Arta de Lawn Tennis*.

MARCU, VIOREL (1949), n. în Brașov. Descoperit de antrenorul I. Racoviță. A fost inițial legitimat la Clubul *Steagul Roșu* Brașov și apoi la Clubul *Dinamo* București; campion național în 1972. Component al echipei României pentru Cupa Galea și Cupa Davis.

MĂRMUREANU, PETRE (1940), n. în București. Legitimă la Clubul *Steaua*. De două ori campion național (1970, 1971). A făcut parte din echipa României (1962-1972), secondându-i pe Ilie Năstase și Ion Țiriac în cele două finale de Cupa Davis. S-a clasat pe locul III în Campionatul

European de Amatori desfășurat la Sofia, în 1970. A primit, în 1970, trofeul fair-play din partea presei sportive din țara noastră.

MIHAI, FLORENȚA (1955), n. în com. Rușii lui Asan, jud. Ilfov. Absolventă a IEFS, promoț ia 1979. Inițierea în tenisul de câmp a făcut-o la Tânăru Dinamovist., consacrarea la seniorat datorându-se antrenorului A. Segărceanu. Campioană națională și internațională a României în 1977-1978.

Triplă campioană mondială universitară la proba de dublu cu Virginia Ruzici în 1977, 1979, 1981. Afăcut parte din echipa țării, câștigătoare a primei ediții a Cupei Principesa Sofia în 1972, formând cu Virginia Ruzici un dublu redutabil. A ajuns până în semifinală la Roland Garros și în Turneul de la Roma în 1976. În 1977 joacă în finala de la Roland Garros și câștigă Turneul de la Westchester și Bastad. S-a remarcat prin stilul său atractiv și prin combativitate. Afuncționat ca secretară a Federației Române de Tenis de Câmp și ca antrenore a echipei naționale feminine. Pe parcursul anilor a îndeplinit funcția de antrenore federală și căpitan nejuător al echipelor naționale feminine, iar în anul 1993 a fost aleasă vicepreședinte al FR de Tenis. Bilanțul său în competițiile oficiale înregistrează: două medalii de argint la Turneele mondiale de seniori, în proba de dublu cu Mima Jausovec și dublu mixt cu Ivan Molina, la Roland Garros (1977); medalie de aur, în proba de dublu, cu Virginia Ruzici, la CE de la Brașov (1978); medalie de bronz, în proba de dublu, cu Inka Tokacs, la CE de la Bratislava (1977); medalie de bronz, în proba de simplu, la CE de la Brașov (1978). A fost reprezentanta țării noastre în Comitetul feminin

al ETA. Maestră internațională a sportului. Antrenore Emerită. Decorată cu Ordinul "Meritul Sportiv" cl I (1977 și 1982). În anul 2000 i s-a decernat Medalia Națională Serviciul Credincios, clasa a III-a.

MIȘU, NICOLAE (1893-1973), n. în Viena, Austria. Debutul în tenis este înregistrat la CN din 1912, când, la 19 ani, obține titlul la dublu împreună cu Gr. Bluman. Se perfecționează în școala tenisului britanic, unde obține succese la Harlingham, Hendon, Londra. Succesele sale continuă

după Primul Război Mondial, cucerind, în 1919, locul I la Monte Carlo, Nisa, Menton, Cannes. În 1921 ajunge în sferturile de finală la CM pe teren cu zgură de la St. Cloud - Paris și în 1922, la Bruxelles. Cartea sa de vizită este îmbogățită cu victorii asupra unor tenismeni de prestigiu ai timpului, ca R. Lacoste, M. Deguas, O. Froitzheim etc Marii jucători ai timpului Henri Cochet, Jan Borotra, Jacques Brugnon și Rene Lacoste i-au apreciat calitățile de jucător valoros. Face parte din echipa României participantă la jocurile interaliat de la Paris din 1919, la JO din 1924 de la Paris, la primele jocuri din Cupa Davis din 1922-1932; la cele balcanice din 1931. S-a remarcat printr-un joc temperamental, un serviciu cu efect, excelent în drixe-uri lungi și passing, virtuos al demivoleului. A fost campion național în 1929. Este primul campion român care depășește prin valoarea sa hotarele țării și reprezintă performanța tenisului național în arena mondială. Ca o recunoaștere a valorii demonstrate la competițiile la care a participat, numele lui Nicolae Mișu a fost înscris pe o placă comemorativă în Monte Carlo acolo unde a raportat numeroase succese. Decorat cu Medalia Meritul Cultural pentru Sport în anul 1933.

MOLDOVAN, ION (1978), n. în Constanța. Antrenorul care l-a format a fost Gh. Boaghe. La 14 ani, se clasează pe locul al III-lea la Turneul mondial de tenis pentru copii, de la Atena (1992). Selecționat în lotul de Cupa Davis pentru jocul cu Olanda (1997). A ocupat locul 170 în clasamentul ATP în noiembrie 1996. Tot în 1996, la simplu, a fost câștigătorul turneului 2 al

satelitului din Bulgaria și al turneului 1 al satelitului din Grecia. Finalist la turneul 4 din Grecia, al challengerului de la Poznan; semifinalist al turneului 2 al satelitului din Grecia, al turneului 3 din Bulgaria, a ajuns până în sferturi de finală la Openul din București. La dublu, semifinalist al satelitului din Grecia, la turneul Lippstadt și Bratislava. În 1997, câștigător la simplu al challengerului de la Brașov, finalist la dublu al aceluiași turneu.

NAMIAN (BOBOC), JULIETA (1937), n. în București. Debutază în tenis la Școala de copii a Clubului *Spartac Progresul*. Campioană națională la toate categoriile de vârstă, începând de la 8 ani. Este legitimată la Clubul *Dinamo* București, în perioada 1957-1959, (antrenor pe M.

Bădin), apoi revine la *Progresul*, avându-l ca antrenor și partener la dublu mixt pe C. Caralulis. Domină tenisul nostru feminin în perioada 1959-1964, când câștigă 5 titluri la simplu seniore și alte 8 la dublu. În 1961 a câștigat titlul de campioană mondială universitară la dublu femei, la Sofia. În echipa României, cucerește titlul de CB din 1969. A fost președinta Comisiei de Tenis la Consiliul Municipal București.

NĂSTASE, ILIE - vezi **Personalități**

NICULESCU MONICA(1987), n. în orașul Slatina, jud. Olt, absolventă a liceului Dimitrie Bolintineanu din București în anul 2008. Legitimată la clubul sportiv BTT Herăstrău. A început tenisul de la vârsta de 5 ani la CSS3 *Steaua* București, unde era și sora sa, Niculescu Gabriela,

până la vârsta de 7 ani când s-au mutat la clubul BTT Herăstrău, sub îndrumarea antrenorului Samur Romeo. Principalele sale calități au fost ambiția, îndârjirea cu care joacă pe teren fiecare punct, game, set. În intervalul anilor 1997-2000 nu a pierdut decât trei meciuri, o performanță rar întâlnită, de invidiat. Jocul ei și

rezultatele au propulsat-o spre competiții la categorii de vârstă mai mari, fiind campioană la toate categoriile ei de vârstă: 10,12,14 și 16 ani. În clasamentul WTA, cel mai bun loc a fost 47, pe 10 Noiembrie 2008, iar la dublu, locul 24, pe 27 iunie 2010. Între anii 2003-2005 a participat la 26 turnee de juniori, obținând 4 victorii și 5 finale. A fost și este componentă a lotului de Cupa Federației, cu rezultate bune în meciurile pe care le-a disputat. Palamres: CE juniori – 2001 (Plovdiv) – bronz simplu; 2001 (San Reno) – argint simplu; 2002 (Genova) – aur la simplu și la dublu; 2003 (Eeklo) – argint la simplu și aur la dublu; 2004 (Klasters) – aur la dublu; 2005 (Orbetello) – argint la simplu și dublu; CE est de juniori – 2001 (Plovdiv) – bronz la simplu; 2003 (Novidad) – aur la dublu și argint la simpl; Turnee: 2004 (Wimbledon) – argint la simplu; 2004 (US Open) – argint la simplu; 2005 (Wimbledon) – argint la dublu.

OLARU RALUCA (1989), n. în București, absolventă a liceului Emil Racoviță din capitală în anul 2007. Legitimată la CS *Olimpia* București. A început tenisul în anul 1996 la vârsta de 7 ani pe terenurile bazei sportive *Triumf* București, unde l-a avut ca antrenor pe Valentin Mîtea, cu

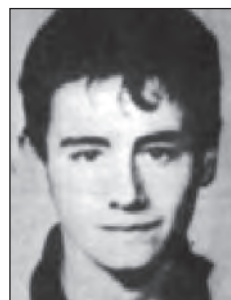
care s-a pregătit până în anul 2001. În același timp a participat la pregătirea ei tehnico-tactică și la clubul BTT Herăstrău, unde se antrenau și alte jucătoare de perspectivă, sub îndrumările antrenorului Samur Romeo. Primul concurs pe care l-a câștigat a fost în anul 1998 la categoria 10 ani, învingând-o în finală pe Alexandra Dulgheru. Din toamna anului 2002 a început și pregătirea psihologică cu profesorul Zancu Silviu. Rezultatele sportive din această perioadă au propulsat-o pe primele 2 locuri în clasamentul de copii din Europa, participând la Mastersul de 14ani din Italia, pe care l-a câștigat. În 2004 a jucat semifinală atât la simplu, cât și la dublu în turneul de Mare Slam al juniorilor, Australian Open. A făcut parte din echipa ITF-ului la 16 ani, participând la circuitul sud-american de 4 turnee, apoi în Europa, punctul culminant al acestor turnee fiind finalele de la Roland Garros la simplu și dublu

din 2005. În 2006, rezultatele cele mai bune la juniori 18 ani au fost finala de la Bonfilio din Italia și titlul de campioană la US Open, la dublu, împreună cu Mihaela Buzărnescu și câștigarea unui turneu de 25000\$ din Canada. Cea mai bună clasare ITF a fost locul 4 pe 17 octombrie 2005. Din ianuarie 2006, de pregătirea ei tehnico-tactică și psihică s-a ocupat profesorul Zancu Silviu, cu care a avut cele mai bune rezultate și poziții în clasamentul WTA, locul 53, pe 27 iunie 2008. Și ea a avut un contract cu firma de echipament sportiv *Adidas*, care s-a implicat și în susținerea ei tehnico-tactice în anii 2009-2010. Între anii 2003-2006, a susținut 33 turnee la junioare, câștigând 3, iar la senioare, între anii 2005-2010, a participat la 102 turnee, câștigând 9. A fost și este componentă a lotului de Cupa Federației. Palmares: CE juniori – 2003 (Vichy) – aur la simplu; 2003 (San Remo) – argint echipe; 2004 (Eeklo) bronz la dublu cu Buzărnescu Mihaela. Turnee mondiale: 2005 (Roland Garros) - medalii de argint la simplu și dublu cu Rakhim Anina (KAZ), 2006 (US Open) – aur la dublu cu Buzărnescu Mihaela; 2006 (Australian Open) – 2 medalii de bronz la simplu și dublu cu Rakhim Anina (KAZ).

PAVEL, ANDREI (1974), n. în Constanța. L-a avut ca antrenor pe tenismanul Viorel Pop. Primul concurs câștigat a fost la vârsta de 9 ani. De la 11 ani se pregătește cu prof. Radu Popescu până la plecarea lui în Germania. Primul concurs câștigat pe bani "prima leafă" a luat-o la vârsta de 16ani- 4000\$, câștigând "Satelitul Românesc". De la 16ani s-a stabilit în Germania unde, printre antrenorii cu care a lucrat se numără și românul Ion Geantă. În palmaresul său se află: - 3 titluri ATP la simplu: Tokyo(JAP- 1998), Sank Poelten (AUT-2000), Montreal (CAN-2001); -6 titluri la dublu: București 1998, Kitzbuhel (AUT-2005), Aukland (N. ZE- 2006), Munchen (GER- 2006), Gstaad (AUT- 2006), Barcelona (ESP- 2007), - 6 finale pierdute: Munchen (GER-1999), Hertogenbosch (NED- 1999), Paris (FRA-2003), Munchen (GER-2005), Porschach (AUT-2006), Umag (CRO-2007). În 1996, la simplu, a câștigat challengerul

de la Montan Ban, semifinalist la Openul de la București și la challengerul de la Mauritius, Lippstadt, Praga, Segovia, Daytona Beach, iar la dublu, finalist la challengerurile de la Zagreb, Montauban și Mauritius; în 1998 câștigător la dublu la Open România. În ultimii ani a fost o prezență constantă la simplu și dublu în cupa Davis, susținând 62 partide pentru naționala României, din care a câștigat 40. După încetarea mandatului său de căpitan ne jucător al echipei de Cupa Davis (2011), s-a dedicată activității Academiei de Tenis pe care a înființat-o în SUA și muncii de antrenor. În această calitate a avut o scurtă colaborare cu Jelena Jankovic și a început un program special de pregătire cu jucătoarea austriacă Tamira Paszek. În 2007 FRT l-a desemnat "Racheta nr. 1" a anului. În anul 2000, i s-a decernat Medalia Națională "Pentru Merit". clasa a III-a

PESCARIU, DINU MIHAI (1974),n. în București. Profesor de educație fizică și Sport, absolvent al ANEFS. S-a pregătit cu antrenorul Liviu Vasilescu. Legitimă inițial la CS BNR, participant în circuitele internaționale ocupând, în 1998, locul 86 în clasamentul ATP. Dintre rezultatele meritorii obținute în acest context, menționăm: în 1996, la simplu, challengerul de la Brașov, semifinalist la challengerul de la Skopje, ajuns în sfert de finală la Openul de la București și la challengerul de la Oberstaufen; la dublu, câștigătorul challengerului de la Brașov (cu G. Cosac), finalist la Santiago de Chile, semifinalist al challengerilor de la Campinas și Austin în 1997; a câștigat challengerile de la Napoli, Split, Edinburg și Ulm, finalist al challengerului de la Brașov; la dublu a cucerit locul I al turneului de la Umag și al challengerului de la Split; finalist al challengerului de la Brașov (cu 1245 *Tenis* Moldovan); în 1998, câștigător la simplu al challengerului de la Brașov și finalist la dublu la Open România. Medaliat cu aur la CE de juniori (16 ani) în 1989 la Praga și cu medalie de bronz în proba de dublu cu Andrei Pavel, la aceeași competiție. Semifinalist al Openului parizian de la Roland Garros în 1990. Maestru internațional la

tenis de câmp. A inițiat numeroase acțiuni de dezvoltare și practicare a tenisului. Este un prosper om de afaceri.

POPPER (ZISSOWITZ) LENKE (1909-1944), n. în Petroșani. Jucătoare de tenis, remarcată prin performanțele realizate în perioada interbelică. A început să joace tenis în Petroșani, sub îndrumarea lui E. Schlosser, campioană națională la simplu în 1928 și la

dublu în 1926 cu F. Ștefănescu, 1928 cu E. Branderburg și 1931 cu eleva sa L. Zissowitz. Din anul 1926 L.Z.P. a activat în Oradea la Clubul Athletic. A câștigat titlurile de campioană națională la simplu în 1930-1933 și 1938 și în proba de dublu feminin în 1930 (cu Nini Golescu, 1931 – E. Schlosser, 1933 – N. Golescu, 1935- Magda Berescu). În Campionatele Internaționale ale României s-a clasat pe locul I la dublu feminin în 1929 și 1930 și la dublu mixt în 1929. Componentă a echipei reprezentative, a participat la numeroase turnee internaționale. Cu echipa României a fost finalistă la CB din 1930 în proba de simplu în carea fost învinsă din Nini Golescu, contribuind la situarea pe locul al II-lea a României, în clasamentul general, după echipa Greciei. La ediția din 1931 a CB, obține medalia de argint în proba de dublu cu Nini Golescu. În 1935 participă la turneul de la Salonic unde câștigă proba de simplu, iar în 1939 cu echipa reprezentativă obține importante succese la Campionatele Coastei de Azur și de la Roma. Rămâne în istoria tenisului ca o jucătoare care, într-o perioadă scurtă, a contribuit la dezvoltarea și afirmarea tenisului românesc. Decorată cu Medalia Meritul Cultural pentru Sport clasa a II-a (1933).

PORUMB, CIPRIAN PETRE (1971), n. în Cluj. Profesor de educație fizică, absolvent al Facultății de Educație Fizică și Sport din Cluj în 1994. Fiul unor mari sportivi (tata Cornel Porumb, campion național la înălțime, sportiv de lot național și olimpic, iar mama profesoară de educație fizică,

jucătoare internațională de volei). Joacă tenis de copil, legitimat la 11 ani la *Politehnica Cluj*, având antrenor pe Dorel Giurgiu. Multiplu campion național de copii și juniori (de la 13-18 ani). Remarcat de Al. Bardan la 13 ani. Activitatea sportivă a început-o cu ping-pong-ul la 7 ani, la CSM-Cluj, antrenor fiindu-i Mihai Bledea. Devine campion național la dublu alături de G. Cosac în '91, '93 și '95; vicecampion național de seniori la "simplu" în 1991; cea mai bună clasare ATP: locul 350 la "simplu" și 250 la dublu; câștigător al turneului satelit din Egipt edițiile 1991 și 1995; din Mexic din 1996, din Cehia în 1994 și 1995; sfert-finalist al turneului din Croația în 1997; calificat la turneul de 350.000 de dolari – Rosmalen (Olanda) în 1996; trei participări la Open-România, simplu și dublu; participant la turneele "challenger" de la Furth (Germania) și Prostějov (Cehia); component al echipei de Cupă Davis a României în 3 ediții: la dublu joacă împotriva Marocului, Nigeriei, Africii de Sud, și Monaco; joacă la simplu împotriva unor nume celebre ale tenisului mondial: El Aynaoui (Maroc), Shaller (Austria), Ferreira (Africa de Sud), Fromberg (Australia). La dublu alături de George Cosuc, a învins cupluri mari (Ivanisevici – Hirzon, Croația), Pimek – Vacek (Cehia). În țara a mai jucat pentru cluburile *Victoria CCIAG* și *Dinamo Brașov*. În 1998 îl învinge pe Fl. Segărceanu, locul 70 ATP. Joacă timp de 7 ani în Austria pentru clubul *Stokeram Viena*. În 1997 pune stop activității competiționale (avea 26 de ani și locul 250 ATP), ocupându-se de Asociația Tenis-Club Cluj, unde deține funcția de președinte.

POULIEFF, GEORGE-GICĂ (1904-1986), n. în București. Polisportiv, practicant al rugbyului, baschetului și în special al tenisului. Promotor și susținător al dezvoltării tenisului din țara noastră. A fost un jucător cu contribuții importante la reprezentarea tenisului

pe plan intern și internațional. A participat activ în CN cucerind 4 titluri de campion național în proba

de simplu în 1926, 1927, 1931 și 1932, două în proba de dublu masculin în 1927 și 1929, șapte titluri în proba de dublu mixt – 3 cu Florica Ștefănescu în 1924, 1926 și 1927 și 4 cu Nini Goleșcu (soția sa) în 1929-1932. A câștigat 3 titluri la simplu (1923, 1926, 1929) și 2 la dublu mixt (1930 și 1933) la Campionatele Internaționale ale României. Medaliat cu argint la CB din 1931 în proba de simplu și de dublu, cu contribuții la situarea pe locul I în clasamentul general a echipei României. În 1931 câștigă probele de simplu, dublu masculin și dublu mixt la Camionatele Internaționale ale Belgiei. La ediția II a CB GP câștigă proba de simplu învingându-l pe N. Mișu. Component al echipei României în Cupa Davis, contra echipei Franței (1927), Poloniei (1930) și Angliei (1932). În 1929 a făcut parte din membri fondatori ai FR de Tenis – organism constituit pe filiera organizatorică a FSSR participând la alegerea următorului comitet: Col. adj. Regal Iosif Iacobici, Nicolae Krupenski, Nicolae Mishu, George Lupu, Ștefan Sfetcu, Alfred San-Galli Barbu Iconomu, George Pouliëff, Emil Nădejde, Boyan Gruieff, Grigore Caracostea, Dna Ella Caracostea, Dr. Liviu Pop, I. Dörner, Dr. Ion Pellé, Dr. Ștefan Șomodi. Această filieră a continuat să funcționeze cu modificări pe parcursul anilor până în 1937. *La 13 februarie 1929, ia ființă Uniunea Societăților Române de Tenis (USRT), organism de sine stătător în cadrul unei acțiuni mai largi de autonomie a sporturilor.* Actul de constituire a fost validat la 12 martie **1929** într-o ședință a FSSR, în care se propun și o serie de modificări ale statutelor, permițându-se astfel tenisului de performanță aflat din 1912 sub egida Comisiunii de Lawn-Tenis să se autoadministreze. La 21 decembrie **1929**, titulatura a fost schimbată în Federația Societăților Române de Tenis FSRT, la aceeași dată se produce și afilierea la Federația Internațională de Lawn-Tenis, se face mențiunea că tenisul a fost una dintre primele ramuri sportive din țara noastră cu conducere autonomă. Primul comitet federal a avut următoarea componență: președinte – G. Pouliëff, vicepreședinți – I. Rosetti-Bălănescu, P. Lichiardopol, secretar – Gr. Caracostea. Au fost construite și 7 comitete regionale. Această etapă pregătitoare (de tranziție) a

existat până în anul **1937**, când forul de conducere al tenisului a avut următoarea componență: președinte – G. Pouliëff, vicepreședinți – I. Rosetti-Bălănescu, Ionel Madgearu, secretar general – Grigore Caracostea, casier – Ștefan Sfetcu, membri – Adis Anastasiu, C.N. Capșa, ing. I. Apostolescu, Polidor Lichiardopol, C. Verichetti, ing. S. Neicu. (vezi istoricul FR Tenis). Cu această ocazie, în 1929 G.P. a fost ales președinte al FSRT. Deși s-a confruntat cu numeroase probleme dificile pe toate planurile – organizatoric, economic și tehnic – are meritul de a fi găsit pentru multe dintre acestea, soluțiile potrivite, astfel că mandatul său s-a prelungit până în anul 1940. A făcut parte din organele de constituire și din Comitetul Central al UFSR. A fost decorat cu Medalia "Meritul Cultural pentru Sport", clasa a II-a (1933).

RĂZVIȚĂ, ION (NONEL)

(1917), n. în Iași. Pentru mulți ani, jucătorul cel mai reprezentativ al ținuturilor moldovene. Din 1950, se consacră activității de antrenor, pe care a depus-o cu pasiune și deosebită competență. S-a remarcat în creșterea unor tinere talente, în secția de tineret a echipei "Steagul Roșu". Brașov, apoi la Dinamo și la Clubul Școlar Brașovia. Căpitan ne jucător al echipei României la Cupa Galea (1968-1972) și la Cupa Federației (1973). Antrenor Emerit.

RĂZUȘ, PAUL (1912-1963),

n. în comuna Codăiești, jud. Vaslui. După studiile de la Colegiul *Decebal* din Deva, a urmat cele în drept la Universitatea din București și licența din 1936 în economie politică la Academia de Înalte Studii Comerciale, iar în 1939 titlul de

doctor în științe juridice la Sorbona. Ca și tatăl său, un angajat destoinic și devotat al Băncii Naționale a României PR și-a început și continuat activitatea în această celebră instituție atingând cea mai înaltă

consacrare în 1947 când a fost desemnat adjunct al Serviciului de Contracte cu prima semnătură de manager în țară și străinătate. În 1950 sub regimul comunist a fost arestat până în 1963 când a decedat. În afară de lumea finanțelor și a legilor, PR s-a apropiat și de aceea a sportului, poposind în clipele de răgaz în Parcul cu platani, devenit principala bază a BNR și unde atras de eleganța și farmecul *sportului alb* a acceptat în 1947 să fie președinte al Federației Române de Tenis. Venirea sa la conducerea acestei federații a avut loc într-o perioadă în care activitatea internațională s-a reluat și s-a extins tenismenii noștri evoluând în Franța, pe Coasta de Azur, în Elveția, participând la diferite concursuri în SUA, Canada și în Anglia (Wimbledon). În meciurile inter-țări au făcut 4-4 cu Italia și 7-0 cu Ungaria, iar în Campionatele Internaționale ale României și-au adjudecat toate probele. Anul următor, s-a înființat divizia națională pe echipe și s-a realizat o mai bună organizare a competițiilor. Pe plan internațional România a fost întrecută de Franța la un scor strâns, iar în meciurile cu Polonia victoriile au fost împărțite. În 1949, au fost câștigate meciurile cu Polonia și Bulgaria, cedând în fața Cehoslovaciei.

ROMANOV, LUCIA (1959), n. în București. A fost antrenată de E. Modeanu, T. Bădin și G. Slapciu și a fost legitimată la cluburile .Cutezătorii. și .Politehnica București. A participat la mai multe turnee open în SUA, 1980 fiind cel mai bun an, când s-a situat pe locul 38 în clasamentul WTA. Printre adversarele sale s-au aflat tenismenele I. Fromholtz, V. Wode, L. Thibault, I. Hallizmst, I. Tumball. Împreună cu sora sa geamănă, **Maria Romanov**, au realizat un dublu cu succese pe plan național și internațional. A realizat următoarele performanțe la competițiile oficiale: CE de seniori – medalie de aur, în proba de dublu cu sora sa Maria Romanov, la Niyregghaza (1982) – medalie de bronz în proba de simplu, la Sofia (1979); CE de tineret – medalie de aur, în proba de simplu, la Sopot (1979) – medalie de argint, în proba de dublu mixt, cu Andrei Dîrzu și medalie de bronz, în proba de simplu, la Brașov (1978). Maestră a sportului.

ROȘIANU (DUMITRESCU), ELEONORA (1937), n. în București. Campioană națională în 1966, de 2 ori campioană la dublu mixt (1967, 1968). Antrenoare de tenis.

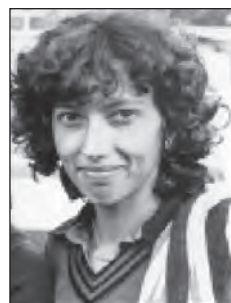
ROȘIANU (HORSA), ECATERINA (1937), n. în București. Împreună cu sora ei, Eleonora, a format o pereche de redutabile jucătoare, foarte dârze în defensivă. Câștigă titlul de campioană națională de senioare la numai 17 ani, în proba de simplu, în anul 1957 și de cinci ori la dublu femei (1963, 1964, 1967, 1968, 1969). Antrenoare.

RURAC, VINI-CIUS-VINNY (1919-2013). Jucător de tenis cu performanțe pe plan intern și internațional. Participant la CN de tenis și la numeroase turnee de popularizare a acestui joc în diferite orașe ale țării. Component al loturilor naționale, a contribuit la obținerea unor rezultate de prestigiu, la diferite turnee internaționale. Căsătorit cu renumita jucătoare de tenis Magda Berescu. VR a fost menționat de către presa de specialitate printre jucătorii care au contribuit la dezvoltarea tenisului încă înainte de război. Împreună cu soția sa - Magda Berescu - a alcătuit un puternic cuplu care a câștigat proba de dublu mixt la CN din 1942, 1945 și 1946, iar în 1947 titlul de campioni internaționali ai României, în aceeași probă. La CN din 1943, VR devine vicecampion național. În 1942, a fost component al lotului național care a învins echipa Germaniei cu 5-2 (cu soția sa a câștigat proba de dublu mixt). La turneul de

selecție pentru lotul național din 1943, VR s-a clasat pe locul al III-lea, după C.Tănăsescu și C.Caralulis. Participă la meciul cu Slovacia (14-17 mai 1943) câștigat de echipa noastră cu scorul de 6-0 (VR a fost învingător în proba de simplu și în cea de dublu cu C.Tănăsescu). Face parte din lotul național care participă, în 1943, la mai multe turnee în Suediei. După înfrângerea în fața echipei țării gazdă, VR obține victorii la turneele de la Saltsjöbaden, Sörö și Bastad. În iarna 1943-1944, în formația Magda Rurac, G.Cobzuc și V. Rurac participă la turneele din Spania și Portugalia. În aceste turnee VR câștigă două finale, printre învinșii săi aflându-se și câștigătorul turneului de la Wimbledon, iar împreună cu G. Cobzuc proba de dublu. La concursul de verificare din 25-27 mai 1945, la care au participat 28 de jucători, VR s-a clasat pe locul I, iar la turneul celor mai valoroase 6 *rachete* din țară (iunie 1945) pe locul al II-lea după C. Tănăsescu. În 1946 ocupă locul I, cu M.Rurac la dublu mixt în turneul de la Praga. În 1947, concurează la : US Open (eliminat turul 2) ; Roland Garros (eliminat turul 3); Wimbledon (eliminat turul 3); turneele de la Cannes, Carlton, Beaulieu, Nice, Lausanne; Campionatul de la Cannes (finalist). La sfârșitul anului 1947, împreună cu soția sa, s-au stabilit în SUA, unde și-au continuat activitatea ca jucători și ulterior ca antrenori și organizatori. Rezultatele obținute în 1948: US Open (turul 1); Cincinnati (semifinalist); Bermuda (sferturi de finală); CN –US indoor (turul 1); CN – US Clay Court (turul 3); Campionatul răsăritean pe iarbă (turul 3). În 1950 – Turneul Pacificului de Vest (turul 1); 1952 – Campionatul profesionist Canadian (semifinale); 1954 – Campionatul profesionist răsăritean (câștigător al finalei); 1955 – Campionatul profesionist al statelor răsăritene (finalist) și Turneul mondial profesionist (turul 1). Dintre realizările sale ca antrenor și organizator sunt de reținut: organizarea unui Turneu internațional cu jucători invitați din Europa, Africa, Orientul Mijlociu și America, având ca obiectiv îmbunătățirea relațiilor între cluburi și jucători (1961); predarea tenisului la *Clubul Concorde*; organizarea de turnee pe teren

acoperit. Pe parcursul anilor, a predat tenisul în Monte Carlo, Marbella, Hong Kong, Santa Barbara, Southampton, Denver. Din informațiile celor care au studiat biografia și activitatea desfășurată de VR rezultă originalitatea metodelor sale de predare a tenisului, abordarea personalizată a metodologiei de antrenament, de perfecționare a pregătirii fizice și tehnico-tactice a jucătorilor.

RUZICI, VIRGINIA (1955),n. în Câmpia Turzii, jud. Cluj. Absolventă a IEFS, promoția 1979. S-a inițiat în tenisul de câmp în orașul natal și s-a perfecționat la clubul *Dinamo*, sub îndrumarea antrenorului A. Segărceanu. La vârsta junioratului, în

1972, a obținut titlul de campioană națională la dublu feminin, cu Mariana Simionescu, și la mixt. În 1983 cucerește titlul de campioană națională, pe care îl repetă în următoarele trei ediții. În 1978 este campioană mondială universitară la dublu, cu Florența Mihai, și triplă campioană în 1981, la București. Locul I la Roland Garros, Gastood, Ritzbühel și Brighton; joacă finala de la Hamburg, Roma și Toronto dublă campioană mondială și triplă campioană europeană; locul I la concursurile din 1982 de la Monte Carlo și Indianapolis. Palmaresul său înregistrează următoarele performanțe la competițiile oficiale: două medalii de aur, în proba de simplu și în cea de dublu cu Mima Jausovec, în Turneul mondial de la Roland Garros (1978); medalie de bronz, în proba de dublu cu Mima Jausovec, în turneul mondial de la Wimbledon (1978); trei medalii de aur, în CE de la Brașov (1978) în probele de simplu, dublu cu Florența Mihai și dublu mixt cu Traian Marcu. În 1978 s-a situat pe locul 5 în clasamentul WTA. Este citată de cronicari drept cea mai reprezentativă jucătoare a României din anii 1970- 1980, impunându-se prin stilul de atac riguros, prin lovitura sigură de dreapta realizată prin execuții variate. A emigrat în Franța. Maestră a sportului.

SABĂU, RĂZVAN (1977), n. în București. Locul 163 în clasamentul ATP (1998). Antrenorul care l-a depistat și l-a pregătit inițial a fost S. Boaghe. În 1995 a fost câștigătorul turneului de juniori de la Wimbledon, la simplu. În 1996, la simplu, a câștigat challengerul de la Budapesta, a fost finalist la turneul de la Brașov, semifinalist în challengerul de la Cairo și de la Quito. La dublu, a ajuns în sferturile de finală în challengerul de la Quito (cu Alejandro Aramburu). Rezultate obținute în competițiile oficiale: medalie de aur, în proba de simplu, la CE de copii de la Berlin (1991); medalie de argint, în proba de simplu, la CE de copii de la Moscova (1990); medalie de aur în proba de simplu, în Turneul mondial de la Tarbes- Franța (1991); medalie de bronz în proba de simplu la CE pentru juniori, de la Berlin (1992); medalie de aur, în proba de simplu, la Turneul mondial de tenis pentru juniori, de la Wimbledon (1993).

SĂCEANU, CRISTIAN (1968), n. în Cluj. Legitim la *Universitatea Cluj* la juniori. Devine vice-campion în 1984, și campion național la dublu. În perioada 1983-1985 câștigă 10 turnee, ca junior, în România. La vârsta de 18 ani este nr. 1 mondial în clasamentul ITF de juniori. Participant cu succes la toate cele 4 turnee de Grand Slam. Învingător a lui Sampras și Agassi. În clasamentul ATP ocupă locul 71 la "simplu" și 119 la "dublu".

SCHMIDT ARNULF (CUCU) - vezi **Personalități**

SEGĂRCEANU, AUREL (1934), n. în com. Segarcea, jud. Dolj. Absolvent al Școlii Medii Tehnice de Cultură Fizică în 1954 și al Institutului de Cultură Fizică din București, promoția 1966. S-a inițiat în tenisul de câmp de la 8 ani fiind copil de mingi pe lângă jucătorii anilor .40 (Tănăsescu,

frații Viziru). A jucat fotbal, fiind legitimat în Divizia B la Asociația Sportivă .Locomotiva. din Craiova; selecționat în lotul național de juniori și tineret. Ca jucător de tenis, a fost campion național de juniori și tineret al țării și campion național categoria a II-a, apărând culorile Clubului Dinamo din București. A fost antrenor la secția de tenis a Tănărului Dinamovist în perioada 1957-1990, creând o adevărată școală care le-a format pe cunoscutele tenismene, de valoare internațională Virginia Ruzici, Mariana Simionescu, Florența Mihai (care au câștigat .Cupa Sofia. și multe turnee internaționale, printre care și Roland Garros-ul, în 1978). A pregătit, în cadrul secției de tenis a Clubului Dinamo, valoroșii jucători ai anilor .70 (I. Țiriac, S. Mureșan, I. Sandu, A. Dîrzu, L. Bucur, V. Marcu și Fl. Segărceanu). A fost apreciat ca cel mai productiv antrenor al timpului său, formând peste 400 de sportivi, care au devenit ulterior campioni naționali, balcanici, ai Jocurilor Mondiale Universitare. Căpitan ne jucător al echipei feminine a FRT. Antrenor federal timp de 20 de ani. A publicat patru cărți, precum și cursuri pentru studenți, în care a abordat teoria și metodică antrenamentului. Antrenor Emerit. A primit mai multe ordine, medalii și diplome, printre care Meritul Sportiv clasa a II-a, Ordinul Muncii clasa a II-a. Ofițer superior în Ministerul de Interne. În anul 2000 i s-a decernat Medalia Națională Serviciul Credincios clasa I.

SEGĂRCEANU, FLORIN (1961), n. în București. Absolvent al IEFS, promoția 1984. A fost format la școala de tenis a Clubului Dinamo sub îndrumarea tatălui său, A. Segărceanu. A obținut 5 titluri la CN la simplu, între 1979-1983 și 1986. Triplu campion la JMU care au avut loc în 1981 în București. A avut o participare merituoasă în diferite turnee internaționale, în special din circuitul european, în probele de simplu sau de dublu cu Ilie Năstase și A. Dîrzu. La CE de seniori din Ungaria (1982) cucerește medalie de bronz, în proba de dublu cu Andrei Dîrzu. A promovat în Cupa Davis la 17 ani, având realizări deosebite fiind singurul jucător român care, după Ilie Năstase și Ion Țiriac, apare în statisticile

Cupei Davis, cu 38 de meciuri susținute, dintre care 25 câștigate (23 jocuri la simplu cu 15 victorii și 15 la dublu cu 10 victorii). După retragerea din activitatea competițională, a fost promovat căpitan ne jucător al echipei României pentru Cupa Davis. În această calitate, a adus o contribuție importantă la obținerea unor performanțe de prestigiu pentru tenisul românesc. A fost ales în funcția de vicepreședinte al FR de Tenis. Jocul său s-a caracterizat prin acuratețea loviturilor de bază ale tenisului, prin returnul său puternic, prin simțul tactic, prin pregătirea fizică, el fiind recordmanul celui mai lung joc din istoria tenisului românesc (peste 5 ore). În anul 2000, i s-a decernat Medalia Națională Serviciul Credincios clasa a II-a.

SIMIONESCU, MARIANA (1956), n. în Târgu Neamț. A debutat în patinajul artistic, apoi a fost atrasă de tenisul de câmp, a optat pentru acesta, consacrându-se sub conducerea tehnică a antrenorului Aurel Segărceanu, la Clubul Dinamo. Împreună cu Florența Mihai și Virginia

Ruzici, au alcătuit o generație remarcabilă de jucătoare care s-a afirmat timpuriu. A făcut parte din echipa țării care a câștigat Cupa Principesa Sofia în 1972 și a ajuns până în sferturile de finală ale Cupei Federației în 1973. În 1974, obține locul I la turneul de junioare de la Roland Garros și este finalistă în turneul junioarelor de la Wimbledon. Tehnica ei s-a remarcat prin puternice drixo-uri de pe ambele părți. A fost căsătorită cu celebrul campion suedez Bjorn Borg. În prezent este stabilită la Monte-Carlo. Maestră a sportului.

SPÂRLEA, IRINA (1974), n. în București. A început să joace tenis la vârsta de 7 ani, la Clubul Dinamo București. S-a pregătit cu antrenorii: Cosmescu C., între 1981-1990, Tăbăraș M. în 1991; Silvia Hanika în 1992. Între 1993-1995, nu a avut un antrenor special cu care să se pregătească,

iar din 1995 a început să lucreze cu antrenorul italian

Maximiliano Pace. Până la vârsta de 16 ani, a cucerit numeroase titluri naționale: la junioare, în probele de simplu, dublu și dublu mixt. Între 1988-1994, a jucat în echipa națională participând la competiția internațională Cupa Federației, în 1991, 1992 și 1993. În 1992 a participat la JO de la Barcelona, unde a pierdut în primul tur, la jucătoarea spaniolă Arantxa Sanchez-Vicario. În turneele internaționale, realizează următoarele rezultate: 1989 vicecampionă europeană de junioare la simplu; 1990 campionă europeană de junioare, la simplu; locul I la Roland Garros, în proba de dublu junioare, împreună cu Ruxandra Dragomir; locul I în proba de dublu și locul II la simplu, în turneul de la Orange Bowl, SUA. Din luna septembrie în 1990, a început să joace în turneele profesionale, înregistrând următoarele rezultate: câștigătoare a turneelor de la Milano, 1991; Jakarta, în 1992; Amelia Island, SUA, în 1996; finalistă la Sapporo, Japonia, în 1993; Jakarta, în 1994; Taranto, Italia, în 1995; Indian Wells, în 1997; semifinalistă la Zagreb și Berlin, în 1995, Roma și Oakland, SUA, în 1996; Birmingham și Filderstadt în 1997; în sferturi de finală la Paris, 1247 Tennis Lipton, Italian Open; Madrid, Eastbourne; Moscova, în 1997. În turneele de Grand Slam a realizat: Australian Open turul 1, în 1994, turul 4 în 1995, turul 2, în 1996, sferturi de finală în 1997, turul 1, în 1998; Roland Garros turul 4, în 1994, turul 3, în 1993, 4, în 1996, 4, în 1997; Wimbledon turul 2, în 1994, 3, în 1995, 4, în 1996, 4, în 1997; United States turul 1, în 1994, turul 1, în 1995, 3, în 1996, semifinală în 1997. În 1996, se califică pentru prima dată la Turneul Masters (turul 1), în 1997 semifinalistă în Turneul Masters de la New York, tot în 1997, locul III în grupă la Turneul Campioanelor de la Frankfurt (organizat cu cele mai bune 8 jucătoare din lume). În cariera sa de jucătoare profesionistă a obținut victorii în fața unora dintre cele mai bune jucătoare clasate pe primele locuri în Top 10, printre care: Gabriela Sabatini, în 1994; Mary Pierce, în 1996 la Openul din Florida, în finală; Arantxa Sanchez-Vicario, în 1996 la Openul din Florida, în semifinală și în 1997, la Turneul de la Filderstadt; Monica Seles, în 1997, US Open în optimi; Amanda Coetzer, în 1997, US Open în sferturi; Mary Joe Fernandez, în 1997, în Turneul Masters, de la New York, în sferturi. În 1997, a jucat 23 de turnee profesionale situându-se

în clasamentul WTA pe locul VIII. Toate aceste rezultate confirmă talentul și valoarea sa internațională, Irina Spârlea fiind a treia jucătoare din România care pătrunde între primele 10 jucătoare din clasamentul WTA, după Virginia Ruzici, locul V în 1978 și Magda Rurac, locul VI, după cel de al doilea război mondial. Maestră Emerită a Sportului. După retragerea din activitatea competițională a activat ca antrenore, fiind solicitată și la lotul național

STĂNCESCU, EVA (1918-2000), n. în Berlin (Germania). Antrenoare de tenis. A activat în tenisul de performanță, reușind să intre în posesia a 19 titluri de campioană națională, timp de 17 ani (1943-1960), fiind un exemplu de longevitate sportivă. În ultima parte a activității sale

competiționale, a concurat pentru: Știința (1950), *Progresul* (1951) și *Progresul ITB* (1952). A câștigat 7 titluri în proba individuală în anii 1947, 1948, 1951, 1952, 1953, 1954 și 1956, 7 titluri la dublu feminin în 1948 (cu M. Dombora), 1952, 1953 și 1954 (cu C. Siegler), 1958, 1959 și 1960 (cu J. Namian) și 7 titluri la dublu mixt cu C. Caralulis (1943, 1954, 1955) și cu A. Schmidt (1947, 1948, 1952, 1953). O jucătoare remarcabilă mai ales prin calitățile morale și puterea de concentrare, ca și prin puternica lovitură de dreapta, cu care-și domina adversarele. Din 1958 s-a dedicat carierei de antrenore contribuind (în special în secția de tineret a Școlii Sportive nr. 2 București) la formarea și promovarea a numeroși tineri jucători.

STURDZA, DUMITRU-TIM – vezi Personalități

STURDZA, MIHAI-GHEORGHE - GEORGES (29/07/1912 – 1995), n. în Oostende – Ostende (Belgia). Descendent dintr-o familie princiară, atestată din secolul al XV-lea, care în cei peste 500 de ani au deținut în Moldova, cele mai înalte

funcții – hatmani, pârclăbi, vistiernici, logofeți și domni pământeni – Ioniță Sandu Sturdza și Mihail Sturdza. Avocat – absolvent al Universității Oxford din Anglia. A fost căsătorit cu Greta Kval, norvegiancă, de asemenea absolventă a Universității Oxford. A avut trei fii: Dumitru - Tim (cunoscutul jucător de tenis și om de afaceri, stabilit în Elveția; George; Eric. După căsătoria din Norvegia, în 1937, s-a întors în România. A fost un mare pasionat și practicant al sportului (ciclism, box, călărie) și în mod deosebit al tenisului. S-a aflat printre organizatorii activității sportive din județul Iași, îndeplinind mai multe funcții. La constituirea Comitetului Regional Iași, în 1943, care viza atletismul și sporturile practicate în acea zonă, GMS a fost ales vice președinte al acestui for și totodată președinte al Comisiei de tenis. În această calitate, a contribuit la organizarea și dezvoltarea tenisului în județul Iași. În prima jumătatea a anilor ,40, GMS a fost reprezentantul jud. Iași, în Federația Română de Tenis. Ca jucător, s-a remarcat încă din timpul studiilor la Universitatea Oxford. În țară a continuat să joace reușind să se claseze printre fruntașii grupei valorice de categoria a II-a. În 1938, în clasamentul Federației Societăților Române de Tenis, GMS ocupă poziția a V-a în categoria menționată. La CN din 1941, la categoria a II-a, câștigă proba de dublu masculin cu Golecu, iar la dublu mixt, cu Mona Mavrocordat, se clasează pe locul al II-lea. Aceleași surse menționează și întâlnirea dintre reprezentanții Bucureștiului (C. Caralulis și V. Rurac) și Iașului (Sturdza și Racoviță), desfășurată pe teren acoperit în Iași (7-10 ianuarie 1943) încheiată cu scorul 2-2. Sunt remarcate situarea sa pe locul a VI-lea în clasamentul anului 1946 și al VII-lea în 1947. A fost membru al Comitetului de selecție pentru Cupa Davis în România. Datorită evoluției situației politice din țara noastră, în 1948, familia Sturdza părăsește România. Soția sa și cei trei copii, cu ajutor străin pe o rută, iar GMS separat a fost nevoit să parcurgă, circa 2000km distanța Iași – Austria. În 1948, se stabilește în Norvegia, unde câștigă titlul de campion național al acestei țări. A participat la turneele internaționale de la

Wimbledon și de la Roland Gaross. Revine în Franța în 1958, unde continuă să participe în competițiile de tenis pentru veterani. Câștigă Campionatele de veterani, categoriile de juniori și seniori, ale Normandiei, Campionatele Franței și cele europene la categoria superveterani. A făcut parte din echipa Franței pentru Cupa Dubler. Pentru realizările sale a fost inclus în lucrarea americană dedicată personalităților din tenis – International Who's Who in Tennis – SUA 1983. Surse: Anuarul Sportiv UFSR 1938-1939; Hronicul sportului Românesc 1940-1942; Anuarul Sportului Românesc 1942-1943; Dumitru Graur – Interviu cu Greta Sturdza – 2009; Marius Popescu „5 ani cu Dumitru Sturdza”; Informații din partea familiei.

TĂNĂSESCU CONSTANTIN - vezi **Personalități**

TECĂU, HORIA (1985), n. în Brașov, devenit profesionist din 2003. În ultimii ani s-a specializat pe turneele de dublu, iar rezultatele nu au întârziat să apară. În iulie 2010 a reușit cea mai bună performanță a carierei, după ce a jucat finala turneului de Grand

Slam de la Wimbledon. Pe 19 iulie 2010, a avut cea mai bună clasare la dublu, locul 24 ATP, fiind pe poziția a șasea în clasamentul pe perechi, alături de Robert Lindstedt (Suedia). În anul 2009, Horia Tecău a ajuns de două ori în finalele de dublu ale unui turneu ATP, însă de fiecare dată a pierdut. Pe 17 mai 2009, românul, împreună cu conationalul său, Andrei Pavel, au fost învinși în ultimul act la competiția de la Kitzbuhel (Austria), de brazilienii Marcelo Melo și Andre Sa. La Stuttgart (Germania), Tecău a făcut pereche cu Victor Hănescu. Cei doi români au pierdut în finală în fața tenismenilor Michal Mertinak și František Čermák. La începutul anului, Horia Tecău a ajuns până în finala turneului ATP de la Auckland (Noua Zeelandă), unde a făcut pereche cu reprezentantul gazdelor Marcus Daniell, iar pentru român, câștigarea trofeului a reprezentat

primul succes în turneele de dublu. În 2010 a urmat un nou succes, reușind să se impună la Challenger-ul de la Marrakech, unde l-a avut coechipier pe Ilija Bozoljac. Forma bună a lui Horia Tecău a fost confirmată și la turneul ATP World Tour 250 de la Casablanca. La această competiție, tenismenul român a jucat cu Robert Lindstedt (Suedia), cu care avea să obțină cele mai bune rezultate ale carierei. Cei doi i-au învins în finală pe redutabilii Rohan Bopanna/Aisam-ul-Haq Qureshi. Al treilea succes în turneele ATP la dublu l-a obținut la s'Hertogenbosch, tot împreună cu Robert Lindstedt. La Wimbledon, pentru prima dată în cariera, cei doi tenismeni au ajuns până în finală unui turneu de Grand Slam, unde au pierdut în fața perechii formate din Jürgen Melzer și Philipp Petzschner (Austria/Germania). Tecău și Lindstedt au mai obținut încă un trofeu, al patrulea al anului pentru român, chiar în Suedia, la Bastad.

ȚIRIAC, ION - vezi **Personalități**

TRIFU, GABRIEL (1975), n. în București. Legitimă la Clubul Sportiv BNR. Campion național la juniori în 1988. În martie 1998, ocupă locul 229 în clasamentul ATP. În 1997, component al echipei României pentru Cupa Davis și câștigător la dublu în meciul său de debut în Cupa Davis împotriva echipei Federației Ruse. Partener al lui Boris Becker, în perioada când era elev al lui Nick Bollettieri; în 1998, câștigător la dublu în Openul României.

UNGUR, ADRIAN (1985), n. în Pitești. A început tenisul la vârsta de 6 ani în prașul natal, avându-l ca antrenor pe prof. Enache Remus. A fost campion național la vârsta de 12 ani, 14 ani. La 17 ani și-a început cariera de jucător profesionist. A câștigat 2 turnee challenger

în Sofia (2008) și Palermo (2009). Cel mai bun clasament a fost 122 ATP pe 23 august 2010. Este component al echipei de Cupa Davis.

VASILIU, LUCIAN (1949), n. în Cernica, jud. Ilfov. Profesor de educație fizică, absolvent al IEFS București, promoția 1973. A practicat hocheiul pe gheață, fiind legitimat, ca junior, la CS „Orizontul”, SSE nr.2 și la CSA „Steaua” București (1961-1967), cu care a câștigat două titluri de campion național în 1966 și 1967. În această perioadă a fost și component al lotului național de hochei juniori. A mai practicat tenisul, sport în care deține și calificarea de antrenor. După absolvire a desfășurat activitate didactică ca profesor de educație fizică la Școala Generală nr.76 (1973-1975) și ca șef al Comisiei Sport – turism la Organizația Pionierilor a m. București (1975-1985), perioadă în care a obținut gradul didactic I și titlul de „Profesor evidențiat”. Între 1985-1988, a fost promovat ca secretar general adjunct la FR de Hochei, iar din 1988, până în 2003, ca secretar general la FR de Tenis. A mai îndeplinit funcția de secretar general adjunct al COR (2005-2006), consilier personal al Președintelui ANS (2005-2006), director în ANS (2006-2007) și tot din 2007 consilier în cadrul Direcției Generale Sport din ANS. A participat la numeroase cursuri de perfecționare și specializare, precum și la cele organizate de Ministerul Administrației și Internelor, Institutul Național al Administrației și Centrul Regional de Formare Continuă pentru Administrația Publică Locală Timișoara. A fost membru fondator al Fundației Olimpice Române. Pentru contribuția și rezultatele obținute în activitatea sa, a fost distins cu: Diploma de Onoare a Federației Internaționale de Hochei (1987); Diploma de onoare a FR de Tenis (1997); Diploma de Excelență a COR (2000); Medalia națională Serviciul Credincios clasa a-II-a (2000); Ordinul Meritul Sportiv clasa a-II-a (2004).

VIZIRU, DUMITRU (TICU) (1939-1997), n. în București. Fratele mai mic al gemenilor Viziru. Începe să joace tenis în 1947 la Dinamo la grupa de copii și juniori. Din 1957 este legitimat la Clubul „Steaua”, unde devine multiplu campion național pe echipe. Jucător rezervă în echipa de Cupa Davis a României. A contribuit la calificarea României în Turneul final al Cupei Galea, alături de Ion Țiriac (1958). Antrenor la Clubul „Steaua”, la copii, juniori și seniori în perioada 1980-1997. Maestru al sportului. Inițiatorul Fundației „Steaua XXI”

VIZIRU GHEORGHE (GOGU) (1924-2003), n. în com. Florești, jud. Ilfov. Jucător foarte simpatizat de tribune, nu însă și de adversari. Admirat însă de toți pentru pasiunea pusă în joc, pentru sufletul său de mare sportiv. Picioarele lui Gogu, care au alergat după fiecare minge, chiar pierdută, au devenit legendare. A început tenisul de mic, împreună cu fratele geamăn Marin ca băieți de mingi. A fost remarcat de „Big Bill” Tilden, într-o demonstrație *sui generis*, la București, în 1931 (când avea 7 ani). La 15 ani frații Viziru erau primii clasăți la juniori și la categoria a II-a (1939). Întâiul titlu de campion național la seniori îl obține în 1947, din cele 9 obținute în total, memorabile fiind finalele cu C. Caralulis. În 1959 este detronat de Ion Țiriac după o finală dramatică (6-3, 6-1, 8-10, 4-6, 1-6). Face parte din echipa României pentru Cupa Davis, din 1948 până în 1961; campion mondial universitar de dublu (împreună cu M. Viziru) la Berlin, în 1951. Clasat pe locuri fruntașe în turnee, ultima oară terminând al cincilea la Festivalul de la Moscova, din 1957. A participat la Turneele de la Roland Garros și Wimbledon. A activat ca antrenor la Clubul „Steaua” Maestru emerit al sportului. Secretar general al FRT (între 1962-1964). În 1971 până în 1980 lucrează ca antrenor în Germania și Austria.

Antrenor în cadrul .Fundației Steaua XXI În anul 2000 i s-a decernat Medalia națională .Serviciul Credincios. clasa I.

VIZIRU MARIN (1924-1964), n. în com. Florești. Fratele geamăn al lui Viziru Gheorghe. Apropiat ca valoare și stil acestuia. Multiplu campion național în probele de dublu și pe echipe. Clasat aproape întotdeauna pe lucurile II-III în campionatele

naționale. Legitimat la TCR, iar din 1947, împreună cu fratele său, sunt printre primii sportivi legitimați ai Clubului CCA (Steaua). Participă la CM Universitar din 1951 (Berlin) câștigând proba de dublu, cu Gheorghe Viziru. Evoluează pe terenurile din Franța, Germania, Cehoslovacia, Polonia, Ungaria, Egipt și joacă la București împotriva Noii Zeelande. Maestru emerit al sportului. A activat ca antrenor la Clubul .Steaua

VOINEA, ADRIAN (1974), n. în Focșani, jud. Vrancea. Adrian Voinea a început tenisul la Focșani sub îndrumarea regretatului profesor, George Bucuroiu. Primii pași în sportul alb a fost făcut timid, dar turneele repetate au scos la iveală un talent

deosebit. La vârsta de 15 ani, Adrian Voinea a plecat în Italia pentru a-și încerca norocul. Fratele său mai mare, Marian Voinea era antrenor la o școală renumită de tenis din Italia. S-a pregătit riguros ani de-a rândul și a reușit să intre în competiția cu marii sportivi ai vremii. Plecat de acasă la o vârstă fragedă, lui Adrian Voinea nu i-a fost ușor. A primit ajutor de la o măicuță din Torino. Legitimat inițial la Clubul .Unirea. din Focșani. Este tenismanul român care a ocupat în 1998 locul 157 în clasamentul ATP. În 1995, Adrian Voinea a devenit primul român după Ilie Năstase care a atins sferturile de finală ale unui turneu de Grand Slam. La Roland Garros, printre «victimele» lui s-a numărat și celebrul Boris Becker. În carieră, «Voinicul» a cucerit un titlu ATP, la Bournemouth (1999), a disputat o finală (Palermo, 1996) și a jucat de 18 ori în “Cupa Davis” pentru România, înregistrând zece victorii. În 1996, când a fost finalist la Palermo, semifinalist la Australian Open, a ajuns în sferturile de finală la Doha, Zagreb, Marsilia, Milano, San Marino; în 1997, la Turneul de la San Marino, a ajuns până în sferturi de finală. Printre marii săi învinși, se numără și tenismanul german Boris Becker, Thomas Muster și alții. La începutul anului 2000, **A.V.** ocupa locul 23 în clasamentul ATP. **Foto Reuters**

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE TENIS DE MASĂ

Istoricul acestui sport este unic și deosebit de interesant. A fost ca și cum o civilizație întreagă ar fi apărut dintr-o dată, pentru a dispărea, mai apoi, în uitare, renăscând după un timp cu aceeași vigoare, dar, de această dată, urmând calea firească a afirmării și perfecționării.

Cea dintâi perioadă a istoriei sale se plasează între începutul anilor 1880 și 1904, perioadă în care noul joc a devenit una din marile pasiuni ale sfârșitului de secol, provocând reacții pro și contra de o intensitate rar întâlnită, pentru ca, apoi, cam până în 1922, să intre într-un anonimat deplin, dispărând din preocupări la fel de brusc cum apăruse.

Și când totul părea pierdut în uitare, indiferența ștergând orice urme, s-au ivit câțiva promotori care, amintindu-și distracția, ce marcase începutul de veac, au transformat-o într-un sport în adevăratul sens al cuvântului. Noua aventură începe în 1922, când tenisul de masă revine în actualitate și evoluează spre campionate mondiale. printre puținele care au o longevitate, fără întrerupere, de peste jumătate de veac, pătrunzând, în 1988, și între sporturile olimpice.

De-a lungul istoriei sale tenisul de masă a mai purtat și următoarele denumiri: tenis miniatural, de sală; joc de masă, de salon; ping-pong; pom-pom; puch-ball; gossima, cea mai folosită fiind desigur ping-pong.

Contextul mondial. 15 ianuarie 1926 este o zi memorabilă pentru istoria tenisului de masă, la acea dată punându-se prima semnătură pe actul de naștere

al viitoarei Federații Internaționale și al Campionatelor Mondiale.

În ianuarie 1926, la Berlin, Wilmesdorf, avea loc cea de a doua ediție a campionatelor internaționale ale Germaniei, moment în care, la inițiativa dr. Olaf Lehman, la Clubul de tenis de masă .Galben-Alb, Berlin, 1900., situat în Berlin Wilmesdorf, pe Kaiser Alea 45-50, s-au reunit conducătorii delegațiilor participante la concursul amintit: Anglia, Austria, Germania, Ungaria, precum și câte un reprezentant din partea Cehoslovaciei și a Suediei.

În urma discuțiilor s-a stabilit organizarea unui CE, care ar fi urmat să se desfășoare la Londra, în decembrie același an. Numai că, la 6 decembrie 1926, la Memorial Hall, Farringdon Street Londra, jucători din șapte țări s-au reunit pentru a-și disputa titlurile a ceea ce avea să fie, în cele din urmă, prima ediție a Campionatelor Mondiale. și nu europene, cum se decisese anterior. Cea dintâi ediție a CE a avut loc abia peste trei decenii, la Budapesta. În urma desfășurării CM, a avut loc Congresul Federației Internaționale care, cu această ocazie, a constituit Federația Internațională de Tenis de Masă (*International Table Tennis Federation*, ITTF), membre fondatoare fiind: Anglia, Austria, Cehoslovacia, Danemarca, India, Suedia, Țara Galilor și Ungaria; președinte: Ivor Montagu, care va rămâne în funcție timp de 41 de ani.

În decursul a trei sferturi de veac, ITTF și-a diversificat activitatea, apărând federații continentale (africană, asiatică, europeană, latino-americană,

cea din Oceania) sau regionale (arabă, balcanică, caraibiană, commonwealth, ibero-americană, nordică, sud-americană). Competițiile specifice: CM (1926), CMU (1973), CM ale Veteranilor (1982), CM ale Invalizilor (1957), Cupa Mondială (1980), Jocurile Africane (1973), Jocurile Asiatice (1958), Jocurile Americii Latine (1982), CE (1958) etc., cel mai mare succes constituindu-l includerea în programul JO (1988).

Contextul european. La data de 13 martie 1956, cu ocazia CM de la Stockholm, a fost constituită (ETTU), membre fondatoare fiind: Austria, Belgia, Bulgaria, Cehoslovacia, Finlanda, Franța, RD Germană, RF Germania, Iugoslavia, Luxemburg, Olanda, Portugalia, Spania, Suedia, Țara Galilor, Ungaria, URSS. Primul CE va avea loc la Budapesta, în 1958.

Paleta competițională s-a diversificat, apărând: CCE -1961, Cupa Cupelor (CC -1965), Liga Europeană (1967), Europa Top 12 pentru seniori (1971), Europa Top 12 pentru juniori (1985) și cadeți (1989), CB (1968), Campionatele Mediteraneene (1968).

Contextul național. Este greu de precizat data exactă de când ping-pong-ul se practică în țara noastră. Deși presa vremii nu consemnează existența lui înainte de 1926, este de presupus că era cunoscut, dată fiind avalanșa informațiilor începând chiar din acest an. Zonele în care pătrunsese deja tenisul de masă erau: Transilvania și Banatul, cu deosebire în orașele: Timișoara, Arad, Cluj, Oradea, unde aveau loc și diferite concursuri locale. În 1927, aria răspândirii acestui joc este mult lărgită. În 1928, în cadrul FSSR se înființează o Comisie de Ping-Pong, care decide și disputarea primelor CN, desfășurate, după toate probabilitățile, la Oradea. Totuși, data exactă a primei ediții a CN este controversată (1928 sau 1929). Cei dintâi campioni, desemnați la Arad, în 1929: A. Steiner, M. Lyska, Solomon-Taglicht; Papos-Steiner, Goldstein . juniori; iar dintre echipe se evidențiază .CA Oradea..

În diferite perioade, printre cele mai bune cluburi s-au aflat: .Sparta., .Sporting., .Aurora., .Constructorul ., .Progresul., .Juventus., .Spartac., .Spartac- Stirom., .Unirea Tricolor. (București),

Uzinele Electrice Cluj (UEC), .Hagybor., .Progresul., .CSM. (Cluj), .CA . Oradea., .Voința . Arad., .Universitatea . Craiova., .IJIPS Constanța., o activitate susținută desfășurându-se și în: Râmnicu Vâlcea, Ploiești, Cugir, Satu Mare, Bistrița, Târgu Mureș, Zalău, Baia Mare, Slatina, Odorhei, Iași, Târgoviște, Titu, Galați etc. Printre recordmene, în ceea ce privește numărul de titluri naționale, se află cluburile: .CSM. (Cluj), .Universitatea., .ASA., .CFR. (Craiova), .Progresul. (București), .CS. (Arad), .CSȘ nr. 2., .Universitatea., .IJIPS. (Constanța) ș.a. Printre sportivii care au adus glorie tenisului românesc se numără: Angelica Rozeanu (40 titluri), Maria Alexandru (39 titluri), Ella Zeller Constantinescu (21 titluri), Nicu Naumescu (17 titluri), Teodor Gheorghe (15 titluri), Radu Negulescu și Otilia Bădescu (fiecare câte 13 titluri), dar și Magda Rurac, Geta Pitică, Sari Koloszvári Szasz, Maria Alboiu, Eva Ferenczi, Emilia Ciosu, Toma Reiter, Andras Fejer, Șerban Doboși, Dorin Giurgucă, Călin Creangă, Vasile Florea, Adriana Năstase, Mihaela Șteff și mulți alții.

Performanțele realizate la marile competiții internaționale . 287 medalii . au fost: CM (20 de aur, 9 de argint, 23 de bronz), CE de seniori (8 de aur, 14 de argint, 28 de bronz), CE juniori (40-27-39) și CE de cadeți (26-21-32), la care se adaugă cele obținute la Liga Europeană, Europa Top 12 (toate categoriile de vârstă), CCE (8 titluri), Cupa Cupelor sau JO.

Forul conducător. În anul 1926, la Oradea funcționa Federația Societăților Române de Tenis de Masă, premergătoare federației naționale de specialitate, care va lua ființă la 1 octombrie 1931 (după înființarea UFSR în 1930) și se va numi Federația Română de Ping-Pong, cu sediul la Oradea. Activitatea desfășurată nu a fost tocmai propice, neexistând coeziune în opiniile care priveau direcțiile de acțiune. În 1939, va lua ființă un nou for dirigiuitor, cu sediul la București și se va numi Federația de Tenis de Masă, care în 1940 nu va mai funcționa ca organism independent, ci în cadrul celei de tenis (de câmp). După război, în 1945, OSP începe o largă popularizare a acestui joc, iar din 1950, forul conducător va purta denumirea de Comisia Centrală de

Tenis din cadrul Comitetului pentru Cultură Fizică și Sport (CCFS).

Sarabanda schimbărilor de denumire a continuat, astfel că, la 2 iulie 1957, Comisia Centrală se transformă în .Federația Română de Tenis de Masă. (FRTM), titlatură sub care este cunoscută și în prezent și sub care este afiliată și la forul superior.

Chiar dacă în țară structurile organizatorice nu erau consolidate, afilierea la Federația Internațională a avut loc în 1928, cererea de adeziune fiind confirmată în 1929, România făcând parte din primul grup . alături de Egipt, Japonia, Iugoslavia și Franța . care s-a alăturat membrilor fondatoare ale forului mondial. În 1957 se afiliază la ETTU.

Valoare internațională. Activitatea pe plan intern . cu multiplele sale perioade de dificultate . a stat la baza pregătirii și lansării în arena internațională a tenisului de masă românesc fie prin organizarea de competiții proprii, fie prin participarea la marile evenimente, ceea ce avea să aducă faima reprezentanților noștri prezenți la CE și la cele Mondiale, la JO, la Topurile continentale sau la diverse Campionate Internaționale.

Statisticile rețin că la CM din 1926 și până în 2000, românii și-au înscris în palmares 52 de medalii, fapt care situează țara noastră pe locul cinci în ierarhia mondială a valorilor, care numără numai 31 de țări medaliat. Între medaliați se află Victor Vladone, Farkas Paneth, Vasile Goldberger, Pitu Pop, Angelica Rozeanu, Sari (Koloszvary) Szasz, Ella (Zeller) Constantinescu, Geta Pitică, Maria Alexandru, Otilia Bădescu ș.a.

La CE de seniori care au debutat la Budapesta, în 1958, România s-a situat după un clasament all-time (ultima ediție având loc în 2000) pe locul VIII, cu cele 50 de medalii obținute. Printre protagoniștii acestor trofee s-au aflat: Matei Gantner, Tiberiu Harasztsosi, Toma Reiter, Dorin Giurgiucă, Radu Negulescu, Adalbert Rethi, Angelica Rozeanu, Geta Pitică, Ella (Zeller) Constantinescu, Eleonora Mihalca, Carmen Crișan, Liana Mihuț, Eva Ferencki, Olga Nemeș, Otilia Bădescu, Maria Bogoslov, Emilia Ciosu, Adriana Năstase, Mihaela Șteff ș.a.

De notat că marele trofeu care se acordă echipei feminine, campioană continentală, a fost donat de

România și este înmănat laureatei de un reprezentant al țării noastre.

CE pentru juniori și cadeți, având prima ediție în 1955 la Stuttgart, au adus în prim-plan generații după generații, de la Maria Alexandru la Radu Negulescu, de la Liana Mihuț la Olga Nemeș (joacă acum pentru Germania), de la Vasile Florea la Călin Creangă (joacă în prezent pentru Grecia), de la Otilia Bădescu la Anca Cheler, de la Adriana Năstase la Georgeta Cojocaru, de la Antonella Manac la Mihaela Șteff. Aceștia și alții asemenea lor au contribuit la cucerirea celor 185 de medalii (66 de aur).

CCE debutează în 1961; la ea au participat echipa masculină .CSM. Cluj (neînvinsă în anii 1961, 1964, 1965, 1966 și 1967) și cele feminine, de la .Voința. București, .Voința. Arad și .Progresul. București.

Cupa Cupelor (cu debut în 1965), la care au participat . fără a intra însă în categoria laureatelor . .Universitatea. (ASA) Craiova, .Stirom. București, .Unirea Tricolor. (UNTRR) București . masculin, .Metalul. Râmnicu Vâlcea, CSS nr. 2, .Universitatea. (IJIPIPS) Constanța, CS Arad, CSM, GFK Cluj, .Elcond . Zalău, CS Târgoviște Elsid Titu, .Voința. Galați, .BNR. București etc. . feminin.

Europa Top 12 (debut în 1971, la Zagreb), competiție care îi reunește anual pe cei mai buni jucători și jucătoare. Reprezentanții noștri, care au obținut trofee ale acestei competiții au fost: Olga Nemeș (1983) și Emilia Ciosu (1993). Alți jucători care au evoluat merituos în această competiție au fost: Maria Alexandru (7 prezențe), Otilia Bădescu, Maria Alboiu, Eleonora Mihalca, Vasile Florea. Dintre juniori și cadeți remarcăm buna comportare a următorilor: Olga Nemeș, Otilia Bădescu, Ana Gogoriță, Kinga Lohr, Emilia Ciosu, Adriana Năstase, Georgeta Cojocaru, Laura Niculae, Simona Savu, Mihaela Cioca, Cristian Țol.

CB (cu debut în 1964), au fost dominate la proba feminină de reprezentantele țării noastre, dintre care o amintim pe Maria Alexandru . o veritabilă șefă de promoție . cucerind 22 de titluri în probele individuale.

Super-liga continentală . la care participă cele

mai bune opt țări, cu o finală în 1998.

JO (Barcelona, 1992, Atlanta, 1996 și Sydney, 2000) la care jucătoarele noastre .au salvat onoarea bătrânului continent. în confruntările cu .asiaticile.. Printre acestea s-au aflat: Otilia Bădescu, Emilia Ciosu, Adriana Năstase, Maria Bogoslov. La Sydney . 2000 Adrian Crișan nu a depășit faza preliminarilor, iar Otilia Bădescu și Mihaela Șteff s-au calificat, atât la simplu (Mihaela Șteff), cât și la dublu, până în sferturile de finală.

De-a lungul timpului, la progresul jocului de tenis de masă au contribuit, alături de jucători, așa ziii .oameni din umbră. . instructori, antrenori, arbitri, membrii conducerilor cluburilor, asociațiilor, secțiilor, activul din comisiile teritoriale și ale Federației, ziariști. Printre aceștia s-au aflat: Farkas Paneth (Antrenor emerit, distins cu Premiul de Onoare al forului internațional), Nicolae Angelescu (antrenor al echipei naționale, fost președinte a Federației), Emilian Băcioiu (Antrenor emerit), Emil Prokopetz (antrenorul care le-a pregătit pe arădencele câștigătoare ale CCE), Victor Vladone, Virgil Bălan (antrenor al naționalei masculine, deținător al nenumărate titluri), Ella Constantinescu (vicepreședintă a forului european), Sever Dăneț (fost secretar al Federației), Gheorghe Enache, Teodor Gheorghe (secretari ai Federației, membri ai Comisiei pentru juniori ai Uniunii Europene), Constantin Comarnischi, Mircea Costea, Emanuel Fântâneau (membru al Comisiei de presă a forurilor internaționale și europene, președintele Comisiei de presă a Asociației Internaționale a Presei Sportive), Traian Ancuța, Aurel Ovanez, Șerban Doboși, Gheorghe Bozga și încă mulți alții, cu deosebite contribuții. Se cuvin menționați și primii reprezentanți în organisme internaționale: Victor Marcu și Constantin Pagu. De asemenea, s-a remarcat și Aurel Popovici, care de peste 50 de ani slujește cu devotament și responsabilitate tenisul de masă, o mare parte din acești ani în calitate de președinte al Comisiei centrale de competiții. Printre cei care s-au aflat, în decursul anilor, în conducerea diferitelor structuri organizatorice ale tenisului de masă pot fi menționați: Petru Adorjan, Constantin Zahirnic (1935-1938), Rudy Schmetau (1939), Ion Lazăr (1942),

Jeni Vermond (1944), Despina Mavrocordat (1946), Nicolae Bellu, Simion Cluceru, Marin Stanciu (1957-1982), Florin Cristescu, Gheorghe Dumitru, Maria Istrate, Nicolae Angelescu (1990), Andi Ardelean (1991-1992), Marius Opran (din 1993). În calitate de inspectori și secretari federali (generali) au funcționat: Gheorghe Vasilescu, Victor Marcu, Constantin Pagu; Paul-Gheorghe Georgescu (1951-1957), Sever Dăneț (1957-1977), Gheorghe Enache (1977-1990), Gheorghe Teodor (1990-1997), Gheorghe Enache, din 1997. Funcția de antrenor federal a fost îndeplinită de: Angelica Rozeanu (1958-1962), Ella Constantinescu (1967- 1989), Marius Lăzărescu (1990-1997), Laurențiu Gheorghiu, din 1997.

Din punct de vedere organizatoric, situația tenisului de masă în anul 2000 era următoarea: se practică în 41 de județe și 174 de secții de către 618 de sportivi legitimați, din care 210 copii (105 m + 105 f), 244 juniori (119 m + 125 f), 164 seniori (108 m + 56 f); 87 de antrenori; 37 instructori; 155 arbitri.

Potențialul valoric al secțiilor de tenis de masă din județe, exprimat în punctajul obținut pe baza clasărilor în primele 3 locuri la CN de seniori și de juniori se prezenta astfel: în 1997 au obținut puncte 26 de unități (locul I AS .Voința. din Galați . 298,75 puncte; locul II-III CSS . Liceul cu Profil Sportiv și CSU din Constanța (la egalitate cu câte 266,65 puncte); dintre județe, 15 au cumulat puncte: I . Constanța . 533,30 puncte; II . m. București . 499,00 puncte; III . Galați 298,75 puncte. În 1998 au punctat 20 de unități sportive: I . CSS-LPS din Târgu Mureș . 55,50 puncte; II . AS .Stirom. din București . 52,75 puncte; III . CSS-LPS din Constanța . 48,01 puncte; și 15 județe (I . București . 98,00 puncte; II . Constanța . 86,52 puncte; III . Mureș . 55,50 puncte); în 1999 au intrat în acest clasament 22 de unități: I . CSS . LPS . Constanța . 117,50 puncte; II . CSS-LPS Tg. Mureș . 50 puncte; III . AS .Voința. . Galați . 44 puncte și 14 județe (I Constanța . 117,50 puncte; II . Bistrița Năsăud . 60,02 puncte; Mureș . 50 puncte). În conducerea FRTM, la 1 ianuarie 2001 se aflau: președinte . Marius Opran; vicepreședinți . Iosif Lucaci și

Mircea Lambru; secretar general . Gheorghe Enache; antrenor federal . Laurențiu Gheorghiu; membri . Aurel Popovici, Radu Popescu, Eugen Roman, Șerban Doboși, Virgil Bălan, Viorel Filimon, Gheorghe Bozga, Emanoil Fântâneau, Stelian Hașoti și Cătălin Cojocaru.

În anul 2001, tinerii jucători de tenis de masă din România au cucerit două medalii de argint și una de bronz la CE de juniori, o medalie de argint și două medalii de bronz la CE de cadeți.

Tot în anul 2001 Federația s-a reorganizat în conformitate cu prevederile Legii educației fizice și sportului Nr. 69 din 28 aprilie 2000. Adunarea generală din 15 noiembrie a adoptat noul Statut și a ales Consiliul director format din: Marin Stanciu . președinte de onoare; Cristinel Romanescu . președinte; Iosif Lucaci, Eugen Roman și Otilia Bădescu . vicepreședinti; Gheorghe Enache . secretar general, Laurențiu Gheorghiu . director tehnic, Oana Popescu . contabil; Gheorghe Bozga, Viorel Filimon, Aurel Ovanez, Mircea Chisling, Aurel Popovici, Radu Popescu, Radu Iordache, Gheorghe Radu, Beatrice Romanescu și Adriana Năstase . membri. Ca organ de administrare și gestionare a fost stabilit un directorat format din: președintele Federației; secretarul general; secretarul federal; directorul tehnic; contabilul Federației.

Consiliul director al Federației de tenis de masa, perioada 2001-2005: Romanescu Cristinel – președinte, Lucaci Iosif - vicepreședinte, Roman Eugen - vicepreședinte, Bădescu Otilia – vicepreședinte, Enache Gheorghe - secretar general, Popescu Oana – membru, Bozga Gheorghe - membru, Filimon Viorel - membru, Ovanez Aurel - membru, Chisling Mircea - membru, Lista membrilor continua pana la locul 17.

Consiliul director al Federației tenis de masa, perioada 2005-2009: 1. Romanescu Cristinel - președinte, 2. Tiganu Dan Laurentiu – vicepreședinte (a demisionat in 2007), 3. Preda Cezar - vicepreședinte (a demisionat in 2007), 4. Bozga Gheorghe - vicepreședinte (a demisionat in 2008), 5. Vasile Sterea - secretar general, 6. Romanescu Beatrice – membru, 7. Gheorghe Sorin - membru, 8. Popovici Aurel - membru, 9. Popescu Radu - membru,

10. Lazar Mircea - membru, Lista cu numele membrilor continua pana la locul 17.

Organul de conducere federal anul 2001 - 2005

CONSILIUL DIRECTOR

Presedinte : Romanescu Cristinel
 Vicepresedinte : Bozga Gheorghe – pana la data de 22.09.2008
 Secretar general : Vasile Sterea - pana la data de 01.10.2008
 Antrenor federal : Bozga Gheorghe - pana la data de 01.10.2008
 Antrenor federal : Filimon Viorel
 Membrii Consiliului Director: Puiu Luminita, Romanescu Beatrice, Popovici Aurel, Ghiorghiu Sorin, Gabudean Dorin, Filimon Viorel
 Demisionati : Lazar Mircea, Popescu Radu, Arnautu Petre, Puie Victor
 Decedat : Balan Virgil

Organul de conducere federal anul 2005 - 2009.

CONSILIUL DIRECTOR

Presedinte de onoare:
 Presedinte: Romanescu Cristinel
 Vicepresedinte: Bozga Gheorghe – pana la data de 22.09.2008
 Secretar general: Vasile Sterea – pana la data de 01.10.2008
 Antrenor Federal: Bozga Gheorghe – pana la data de 01.10.2008
 Antrenor federal: Filimon Viorel
 Membrii consiliului director: Puiu Luminita, Romanescu Beatrice, Popovici Aurel, Gheorghiu Sorin, Gabudean Dorin, Filimon Viorel
 Demisionati: Lazar Mircea, Popescu Radu, Arnautu Petre, Puie Victor
 Decedat : Balan Virgil

RETROSPECTIVĂ ÎN IMAGINI

Echipa de tenis de masă a României, vicecampioană mondială, Praga, 1936. A fost prima noastră medalie în această ramură de sport. De la stânga la dreapta: Erwin Diamandstein, Marin Vasile Goldberger, Albin Morariu (căpitan ne jucător), Victor Vladone, Farkas Paneth, Ion Pop (.Pitu.)

1935. Echipa națională a României. La stânga, de sus în jos: Constantin Zahirnic, președintele FRTM, Farkas Paneth, Schapira. Dreapta, de sus în jos: Marin Goldberger, Victor Vladone, Ion Pop (.Pitu.)

Una dintre cele mai valoroase jucătoare din România și din lume, Angelica Rozeanu (Adelstein), deținătoare a 29 de medalii (17 de aur, 4 de argint și 8 de bronz), la Campionatele Mondiale. A cucerit 6 titluri mondiale consecutive (1936-1960)

Angelica Rozeanu, prima reprezentantă a tenisului de masă românesc, campioană mondială în proba de simplu

Echipele României (fete și băieți) la CM de tenis de masă de la București, 1953. În prim-plan, Angelica Rozeanu, Ella Zeller, Victor Vladone. Ultimul, în spate, Farkas Paneth

CI ale Cehoslovaciei, 1954. Echipa României, de la stânga la dreapta: Farkas Paneth, Angelica Rozeanu, Ella Zeller, Geta Pitică, Paul Pesch, Toma Reiter, Mircea Popescu, Matei Gantner

Maria Golopența (Alexandru), deținătoarea unui palmares impresionant: 13 medalii (3 de aur, 5 de argint, 5 de bronz) , la CM și 20 de medalii (6-4-10) la CE

*Angelica Rozeanu și Ella Constantinescu (Zeller),
campioane mondiale la dublu, în 1955 (Utrecht) și în
1956 (Tokyo)*

*Echipa de aur a CSM Cluj: Radu Negulescu, Dorin
Giurgiucă, Réthi Albert, Gheorghe Cobârzan. În mijloc,
antrenorul Farkas Paneth*

1956 Tokyo, reprezentatele noastre – Angelica Rozeanu și Ella (Zeller) Constantinescu primite de împăratul Japoniei.

Maria Alexandru și Geta Pitică, campioane mondiale în proba de dublu . Beijing, 1961

Trofeul cucerit de Maria Alexandru și Geta Pitică . locul I în proba de dublu a CM de tenis de masă . în 1961, la Beijing

CSM Cluj. Echipa campioană națională a României în anul 1969; al 16-lea titlu național. De la stânga: Dorin Giurgiucă, antrenorul Paneth Farkaș, dr. Radu Negulescu, Sergiu Suciu, Șerban Doboși

Ella Constantinescu (Zeller), Maria Alexandruși Eleonora Mihalca(.Voința. București), învingătoare în CCE la tenis de masă, 1964

*Radu Negulescu, căpitanul echipei CSM Cluj-Napoca
dublu vicecampion european*

*Sari Szasz (Koloşvary), Marta Tompa, Angelica
Rozeanu, Farkas Paneth*

*Ella Constantinescu (Zeller), posesoare a 13 medalii (7 de
aur, 1 de argint și 5 de bronz) la CM și 4 (1-2-1) la CE*

Hall of fame pentru Ella Zeller Constantinescu ca o recunoaștere a valorii sale sportive și a contribuției dezvoltării tenisului de masă pe plan internațional.

Mariana Barasch, Sari Szasz (Koloşvary) Geta Pitică, Farkas Paneth, Maria Alexandru Bucureşti . 1990. Fostele glorii ale tenisului de masă românesc se reîntâlnesc.

Valoroasa jucătoare Otilia Bădescu, care a cucerit 3 medalii de bronz la CM și 15 medalii la CE (3 de aur, 4 de argint și 8 de bronz). Împreună cu alte jucătoare valoroase . Emilia Ciosu, Adriana Năstase și Maria Bogoslov . cucerește titlul de campioană pe echipe, în 1992 la Stuttgart, iar în anul 2000, la Kuala Lumpur, alături de reprezentantele noii generații . Mihaela Șteff, Ana Gogoriță, Antonela Manac . câștigă medalia de bronz pe echipe la CM F

Festivitate de premiere. Echipa medaliată cu aur la CE din 1992 (Stuttgart): Otilia Bădescu, Emilia Ciosu, Adriana Năstase, Maria Bogoslov

*Mihaela Șteff . reprezentanta noii generații.
Palmares: CE cadeți (1992-1993) . 4 medalii de aur;
1 de argint și 1 de bronz; CE de juniori (1994-1996)
. 4 medalii de aur, 2 de argint, 1 de bronz; CM de
seniori (1995 și 2000) . 2 medalii de bronz cu
echipa; CE de seniori (1996-2000) . 1 medalie de
argint (proba de simplu) și 3 medalii de bronz; locul
IV în ierarhia mondială F*

*Daniela Dodean, Eliza Samara – un dublu deosebit de competitiv pe plan european – medaliat cu aur în 2009 și
2012, argint în 2011 și bronz în 2010.*

Adrian Crișan, reprezentantul tenisului de masă din România realizează o performanță cu rezonanță istorică – medalie de bronz la CE din 2012 (Danemarca) în proba de simplu obținută după o pauză de 52 de ani. Ultima medalie în această probă – argint, aparținând jucătorului Radu Negulescu la CE din 1960 (Zagreb).

FIGURI REPREZENTATIVE

ALBOIU, MARIA (1963), n. în Brezoi, jud. Vâlcea. A activat ca sportivă la cluburile sportive școlare din Râmnicu Vâlcea și Slatina. Medaliată la CN. Componentă a loturilor naționale în perioada 1980-1988, medaliată la diferite concursuri internaționale. La CE pentru juniori din

1981, obține medalia de bronz în proba pe echipe. Tot în 1981, la CM de la Novi Sad, se clasează pe locul VI la echipe. Cucerește 3 medalii de bronz la CE din 1982 (Budapesta) la echipe, 1986 (Praga) și 1988 (Paris), în proba de dublu feminin cu Otilia Bădescu. În 1985 câștigă 2 titluri balcanice în probele de simplu și de dublu feminin. În 1986 a ocupat locul XX în topul mondial, iar în topurile europene se clasează pe locurile VI (1986) și XII (1987). După 1992 a activat ca jucă toare în Germania. Maestră a sportului.

ALEXANDRU (GOLOPENȚA), MARIA (1939), n. în Plugova, jud. Caraș-Severin. Una dintre cele mai valoroase și mai longevive jucătoare cu performanțe deosebite în tenisul de masă românesc, european și mondial. A început să se afirme după 1952, când a câștigat și

primul său titlu de campioană națională de juniori în proba de simplu, adunând în cariera sa sportivă peste 40 de titluri de campioană națională, dintre care în

probele de simplu în 1962-1965, 1967, 1968-1976, 1979; în cele de dublu: 1962 (cu Geta Pitică), 1963-1965 (Ella Constantinescu), 1966-1968 (Eleonora Mihalca), 1969 (Magdalena Leszay), 1971-1972 (Carmen Crișan), 1973-1975 (Viorica Moldovan), 1976-1978 (Liana Mihuț); la mixt: 1960, 1962 (G. Cobârzan), 1965-1967 (D. Giurgiucă), 1974, 1978, 1979 (T. Gheorghe). A fost legitimată la Clubul Sportiv .Progresul. București. În cei 25 de ani de activitate competițională internațională a participat la 8 CM, 10 CE de seniori și 2 de juniori, cucerind 39 de medalii, din care 13 de aur, la care se adaugă 40 de titluri de campioană internațională a diferitor țări, și 30 balcanice, precum și peste 100 de medalii la numeroase întreceri internaționale. Participă la CE de juniori în 1956 și 1958, cucerind 6 medalii de aur, 2 la simplu (1956, 1958), 1 la dublu în 1956 (M. Barash), 2 pe echipe (1956, 1958), 1 la mixt în 1958 (Gh. Cobârzan). La CM a obținut 13 medalii, din care 3 de aur, 5 de argint și 5 de bronz. Medalii de aur în proba de dublu . 1961 (G. Pitică), 1973 (M. Hamada . Japonia), 1975 (S. Takahashi . Japonia). Argint la simplu (1963); la dublu . 1969 (E. Mihalca); pe echipe 1957 (A. Rozeanu, E. Constantinescu – Zeller), 1963 (E. Constantinescu, C. Folea, G. Pitică), 1969 (C. Crișan, E. Mihalca). Bronz – la simplu 1969; la dublu 1957 (H. Elliot- Scoția) ; la mixt- 1967 (D. Giurgiucă), 1971 (A. Stipancic- Iugoslavia); pe echipe . 1961 (C. Folea, G. Pitică). La CE cucerește: 4 medalii de aur: la simplu, în 1966, la dublu, în 1960 (A. Rozeanu), 1978 (L. Mihuț) și la mixt, în 1960 (Gh. Cobârzan); 5 medalii de argint la simplu (1976), la

dublu, în 1964 (E. Constantinescu), 1974 (A. Grofova . Cehoslovacia), 1980 (L. Mihut), la mixt, în 1968 (D. Giurgiucă); 11 de bronz la simplu în 1970, 1972; la dublu- 1968 (E. Mihalcea), 1970, 1972 (C. Crișan); la mixt în 1966 (D. Giurgiucă) și 1974 (A. Stipancic-Iugoslavia); pe echipe . 1960 (A. Rozeanu, G. Pitică), 1964 (E. Constantinescu), 1978, 1980 (L. Mihut, E. Ferenczi). În competiția .Europa TOP 12. ocupă locul II în 1972, 1974, 1979. Participă la CM al veteranilor unde câștigă medalia de aur în 1986. După retragerea din activitatea competițională a continuat să lucreze ca antrenore la Clubul .Progresul . București, împărțind din experiența sa noilor generații de jucători. Maestră emerită a sportului și Antrenoare emerită. În 1961 a fost distinsă cu .Ordinul Muncii. clasa a II-a, iar în 1975, cu ordinul .Meritul Sportiv. clasa I. În 1990 a fost aleasă vicepreședintă a FRTM. În anul 2000 i s-a conferit Crucea națională .Serviciul Credincios. clasa a III-a.

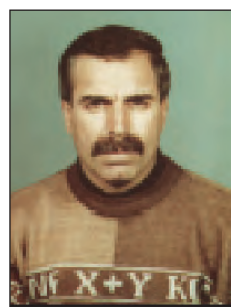

ANGELESCU, NICOLAE (1941-1990), n. în București. Profesor de educație fizică. Absolvent al IEFS și al Facultății de Drept. A început să joace la centrul de tenis de masă de la AS Vulcan, în continuare fiind legitimat la CSS nr. 1 și la .Progresul . București. A fost selecționat în

lotul național de juniori. La Criteriul Europei pentru juniori, din 1961, a cucerit medalia de argint, în proba de dublu băieți, împreună cu Dorin Giurgiucă. Ca antrenor, a funcționat la Clubul .Progresul. București, unde a reușit să obțină cu sportivii săi mai multe titluri de campioni naționali, între care și cel din 1975 cu echipa de băieți, precum și alte rezultate de prestigiu. A contribuit ca antrenor de lot, în perioada 1966-1975, la realizarea unor performanțe deosebite la CM și CE. Reputat tehnician, a publicat, în 1977, *Manualul de Tenis de Masă*, o valoroasă lucrare de specialitate care a fost tradusă în Franța și Spania. În anul 1990, a fost ales președinte al FRTM. Antrenor emerit.

ARDELEANU, ANDI RADU (1931), n. în București. Profesor de educație fizică, absolvent al ICF din

București, promoția 1955. Sportiv și antrenor de tenis de masă. A activat ca jucător la Clubul Sportiv .Voința. și la AS .Bere Grivița. din București. A fost campion național în proba de dublu mixt și a obținut categoria I de clasificare sportivă. Pe linie profesională a îndeplinit următoarele funcții: profesor de educație fizică, instructor și antrenor la .Voința. (1955-1960). Antrenor la AS .Bere Grivița. și profesor (1960-1967); profesor și antrenor la Institutul Politehnic și la CS .Politehnica . din București (1967-1996) cu gradul didactic de conferențiar universitar. Cu sportivii pe care i-a pregătit a obținut 17 titluri de campioni naționali și a promovat în loturile reprezentative peste 10 jucători. Antrenor la lotul național de juniori (1967-1971) și la cel de seniori (1971-1972 și 1978-1982); a contribuit la clasarea pe locul I la numeroase turnee internaționale și la JB, precum și la cucerirea a trei titluri de campioană europeană de junioare (1968-1969), a medaliei de argint la CM din 1969 proba pe echipe și a 2 medalii de bronz la CE din 1970 și 1972 la dublu feminin, prin sportiva Carmen Crișan, pe care a pregătit-o în acea perioadă. A prezentat în sesiuni de comunicări științifice și a publicat în revistele de specialitate rezultatele și concluziile unor studii privind problemele tehnico-metodice ale tenisului de masă și ale activității sportive studențești. În 1982 a primit Brevetul de Invenție pentru aparatul .Robot de antrenament pentru tenis de masă.. În 1991, cu ocazia CM din Japonia, a fost ales membru al Academiei de Științe din cadrul ITTF. A fost membru al Colegiului central al antrenorilor, iar în cadrul Biroului FRTM a activat ca membru (1971), vicepreședinte (1990) și președinte (1991- 1992). Pentru contribuția sa ca tehnician, în 1992 i s-a acordat titlul de Antrenor emerit.

ARNĂUTU, PETRE (1956), n. în com. Seaca de Câmp, jud. Dolj. A activat ca antrenor la CSS Slatina (1977-1992), la Centrul Olimpic Constanța (1992-1994), iar din 1994, la LPS . Slatina. A depus o activitate deosebită pentru selecția și pregătirea elementelor de perspectivă în tenisul de masă. Cu sportivii pe care i-a

pregătit a obținut 9 titluri de campioni naționali și 56 de locuri II și III în CN de juniori și seniori. A promovat în loturile naționale 5 juniori, care au obținut 5 medalii de aur, 6 de argint și 7 de bronz la CE și în diferite concursuri internaționale. În perioada 1992-1994, a activat ca antrenor principal la lotul național de junioare cu care a cucerit 3 medalii de aur și 5 de argint și de bronz la CE pentru această categorie de vârstă. Dintre sportivii pe care i-a pregătit s-au remarcat: Cristian Tiugan . campion european juniori II, pe echipe, în 1982; Georgeta Cojocaru . campioană europeană la simplu și la dublu; Natalia Voiculescu . medaliată cu argint la CE junioare II, pe echipe. Antrenor emerit. A fost membru al Colegiului central al antrenorilor din cadrul FRTM.

BĂCIOIU, EMILIAN (1941), n. în Buzău. Inginer agronom, absolvent al Institutului de Agronomie din București. Antrenor emerit la tenis de masă din 1992. A activat ca antrenor la CSS din Buzău (1969-1975), la CSM Buzău (1975-1994) și la Clubul

Sportiv BNR (1994- 1998). Cu sportivii pe care i-a pregătit, a obținut numeroase titluri de campioni naționali la copii, juniori I și II, precum și la seniori. A promovat în loturile naționale de juniori, tineret și seniori peste 35 de sportivi, o parte dintre aceștia contribuind la cucerirea unor titluri și medalii la CE de juniori. În 1975, a activat ca antrenor la Centrul național de tenis de masă. La loturile naționale a îndeplinit următoarele atribuții: antrenor la juniori (1975-1980); antrenor principal la seniori (1981-1988); antrenor secund la senioare (1991-1998). În cadrul colectivelor tehnice, din care a făcut parte, și-a adus contribuția la pregătirea loturilor de juniori și cadeți care au obținut la CE numeroase titluri și medalii. Ca antrenor principal la lotul de senioare pot fi remarcate următoarele rezultate: 1991 . medalie de bronz la CM (dublu mixt); 1992 . 2 titluri de campioane europene (pe echipe și la dublu mixt) și locul VI la JO; 1994 . medalie de argint la CE (la dublu mixt); 1995 . locurile I și II în .Top 12

Europa . și medalie de bronz la CM (pe echipe); 1996 . locul II la Cupa Mondială (pe echipe), iar la CE o medalie de argint (la dublu mixt) și 3 de bronz (pe echipe, la dublu fete și dublu mixt); 1998 . medalie de aur (la dublu mixt), 1 de argint (la dublu fete), 2 de bronz (pe echipe și la dublu fete) la CE din Olanda. Printre autoarele acestor performanțe s-au aflat jucătoarele fruntașe ale tenisului de masă românesc și unele reprezentante ale .noului val.: Otilia Bădescu, Emilia Ciosu, Adriana Năstase, Mihaela Șteff și altele. A oficiat ca arbitru în perioada 1975-1991. A fost decorat cu Ordinul .Meritul Sportiv. și i s-a acordat Diploma de Merit a CNEFS pentru activitatea desfășurată și rezultatele obținute.

BĂDESCU, OTILIA (1970), n. în București. A fost descoperită de antrenorul Vasile Dumitrescu, pe când era elevă la Școala generală nr. 97 din Capitală. A activat la CSS nr. 1, .Juventus. și la .Spartac. București. Începând din 1992, activează la Clubul .Joroku Bank.,

din Japonia. Campioană națională în 1985-1987 și 1989 în proba de simplu și în 1984-1986 la dublu. S-a impus ca lideră a noii generații de jucătoare din țara noastră încă de la vârsta junioratului, cucerind 15 medalii la CE de cadeți și de juniori, dintre care: 10 de aur, la simplu (1983-1985 și 1988), la dublu (1984-1985 și 1987), la dublu mixt (1988) și pe echipe (1985, 1987); 3 de argint la dublu mixt (1987) și pe echipe (1984, 1988); 2 de bronz la dublu și pe echipe (1983). Începând din 1986, încă de la vârsta junioratului, a fost selecționată în lotul de senioare. În perioada 1986-1998 a fost prezentă la 7 ediții ale CE cucerind 15 medalii, dintre care 3 de aur. La CE din 1986 obține: două medalii de bronz (la simplu și la dublu, cu Maria Alboiu), în 1988, medalie de argint la simplu și 2 medalii de bronz (la dublu cu Maria Alboiu și la dublu mixt cu C. Creangă); în 1990, medalie de bronz la simplu, în 1992 . dublă campioană europeană . pe echipe și la dublu mixt cu C. Creangă (Grecia); în 1994 .

vicecampionă europeană, la dublu mixt, cu C. Creangă; în 1996, medalia de argint la dublu mixt cu C. Creangă și 2 medalii de bronz, la dublu, cu Emilia Ciosu și pe echipe; în 1998 medalie de aur la dublu mixt cu Ilya Lupulescu . Iugoslavia, argint la dublu cu Marie Svensson .Suedia și bronz, cu echipa. La 4 CM a obținut 4 medalii de bronz . la dublu mixt cu C. Creangă în 1991, la simplu, în 1993, cu echipa, în 1995 și în 2000. A făcut parte din lotul de sportive care au reprezentat România la JO, în 1992, la Barcelona, în proba de simplu, clăsându-se între primele 16 jucătoare. A participat la JO de la Sydney 2000, unde a promovat până în sferturile de finală în proba de dublu împreună cu Mihaela Șteff. În palmaresul său mai intră și titlurile de campioană balcanică la simplu (1987), la dublu (1985, 1987) și pe echipe (1987), rezultatele obținute în concursurile .Europa Top 12. la junioare . locul I (1987-1988) și la senioare . locurile VI (1988), VII (1990) și III (1992-1994), precum și numeroase medalii și trofee cucerite în competițiile internaționale. A mai activat la CSM Arad. A fost aleasă membră a Biroului FR de Tenis de Masă . În anul 2006 a fost încadrată la ANST în funcția de consilier al președintelui. Este antrenoare de tenis de masă. Maestră emerită a sportului.. În anul 2000 i s-a conferit Medalia națională .Serviciul Credincios. clasa I, iar în 2004 și 2005 Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a și clasa a II-a cu o baretă.

BĂLAN, VIRGIL (1937), n. în Turtucaia, azi în Bulgaria. Profesor de istorie, cu grad definitiv, absolvent al Facultății de Istorie și Geografie din cadrul Institutului Pedagogic. Activitatea de antrenor la tenis de masă a desfășurat-o la AS .Dinamo. (1960-1970) și la CS .Universitatea.

din Craiova (1970). Dintre performanțele deosebite realizate de sportivii săi menționăm: 14 titluri de campioni naționali cu echipele de seniori; 24 de titluri și medalii cu echipele de juniori (locurile I, II, III); 114 titluri de campioni la probele individuale de seniori și juniori; 26 de sportivi promovați în lotul

național de seniori, 28, în cel de tineret și 54, în cel de juniori. A câștigat de 18 ori trofeul .Cupa României.. La nivelul loturilor naționale a îndeplinit următoarele atribuții: antrenor la lotul de perspectivă (1964-1975); antrenor secund la lotul de seniori (1975-1982); antrenor principal la lotul de juniori (1975-1988); coordonator la loturile masculine (1983-1989); antrenor principal la lotul de seniori (din 1990). O scurtă perioadă a fost și antrenor federal. A contribuit la pregătirea următorilor sportivi, care în perioada 1980-1995 au cucerit medalii la CE de juniori și cadeți: Vasile Florea (5 medalii), Călin Toma (4), Eugen Florescu (3), Cristian Țol (3), Mircea Nicorescu (2), Paul Haldan, Cristian Tiugan, Cătălin Negrilă și Laurențiu Dîrmenț, câte o medalie. De remarcat medalia de aur obținută cu echipa la CE de cadeți (1982). A mai câștigat peste 40 de medalii la JB de seniori și juniori și 4 medalii de aur la Jocurile Francofone din 1995. Este Antrenor emerit din 1994. Membru al Colegiului Central al Antrenorilor și al Biroului FRTM. Pentru rezultatele realizate în activitatea didactică a primit brevetul de profesor evidențiat pe țară, iar pentru contribuția sa la dezvoltarea și afirmarea tenisului de masă i s-au acordat numeroase diplome de onoare și titlul de cetățean de onoare al municipiului Craiova.

BOGOSLOV, MARIA (1970), n. în Jimbolia, jud. Timiș. Profesoară de educație fizică, absolventă a Institutului Pedagogic de Educație Fizică din Constanța. Maestră a sportului la tenis de masă. A activat la CSȘ din Râmnicu Vâlcea (antrenor Ancuța Traian), CSȘ-LPS .

Universitatea Constanța (antrenor Viorel Filimon) și la Clubul sportiv BNR din București. Campioană națională la junioare și senioare. Componentă a loturilor naționale în perioada 1984-1992, medaliată la diferite concursuri internaționale. La CE de cadeți din 1985, câștigă medalia de aur cu echipa, la CE de juniori din 1986, medalia de argint cu echipa, iar la ediția din 1988, 2 medalii de argint la echipe și dublu mixt, precum și o medalie de bronz la dublu fete.

Cucerește medalia de aur și titlul de campioană europeană, în proba pe echipe, în anul 1992, la Stuttgart. Afăcut parte din lotul care a reprezentat pentru prima dată România la Turneul Olimpic de tenis de masă din 1992 (Barcelona) concurând în proba de dublu feminin, împreună cu Otilia Bădescu, cu care s-a clasat între primele 16 jucătoare. După 1996, a activat ca jucătoare în Israel.

BOZGA, GHEORGHE (1952), n. în Vatra Dornei, jud. Suceava. A activat ca jucător la CS Bistrița și la CSM Cluj-Napoca. În 1969, câștigă titlul de campion național de juniori în proba pe echipe, iar din 1972 pe cel de la seniori, cu echipa CSM. A fost selecționat în loturile naționale

de juniori și de seniori (1969-1970). Un accident suferit în 1970 îi barează drumul spre înalta performanță, însă va realiza o carieră deosebită ca antrenor la CSS Bistrița, începând din 1976, precum și la loturile naționale unde a activat în diferite perioade. Cu sportivii pe care i-a pregătit a câștigat peste 20 de titluri de campioni naționali la juniori și seniori. A promovat în loturile naționale 14 sportivi. În perioada 1985-1989 și în 1992 a făcut parte din colectivul de tehnicieni care a pregătit loturile de juniori și cadeți. În 1993, a fost numit antrenor coordonator al Centru-lui Olimpic de pregătire a juniorilor. Sportivii promovați din cadrul clubului și-au adus contribuția la cucerirea a 35 de medalii la CE, dintre care 4 la seniori și 31 la juniori (13 de aur), precum și a unei medalii de bronz la CM. Printre sportivii clubului cu cele mai reprezentative rezultate se află Călin Creangă, care între 1984-1989 a obținut 12 medalii la CE de cadeți și juniori (2 de aur, 4 de argint, 6 de bronz) și o medalie de bronz la CE de seniori, iar după 1989, când s-a stabilit în Grecia, a mai câștigat 5 medalii (2 de aur, 2 de argint și una de bronz) la CE de seniori și o medalie de bronz la CM. S-au mai remarcat: Mihaela Șteff, cu 13 medalii (8 de aur) la CE de cadeți și juniori, o medalie de argint și 3 medalii de bronz la CE de seniori și 2 medalii de bronz la CM; Adrian Crișan, cu 5 medalii (una de aur) la CE de juniori;

Dan Fărcaș, cu o medalie de aur la CE de cadeți, în 1998. A pregătit lotul olimpic al României pentru JO de la Sydney 2000, care în probele de simplu (Mihaela Șteff) și dublu (Mihaela Șteff . Otilia Bădescu) au promovat până în sferturile de finală. Adrian Crișan nu a depășit faza eliminatorie. În 1995-1996, a funcționat ca antrenor cu contract în Israel, contribuind la pregătirea lotului național de juniori al acestei țări. În 1998, a prezentat, la Conferința internațională a antrenorilor de la Bratislava, o lucrare privind pregătirea tinerelor talente pentru înalta performanță. Antrenor emerit. A fost membru al Biroului FRTM și al Colegiului central al antrenorilor. În anul 2000 i s-a conferit Medalia națională .Pentru Merit. clasa a III-a.

CIOȘU, EMILIA (1971), n. în București. Profesoară de educație fizică, absolventă a Institutului Pedagogic din Constanța. A activat la .Spartac. București și la CSS-Universitatea Constanța. A obținut peste 10 titluri de campioană națională, dintre care 7 individuale. Medaliată la

numeroase concursuri internaționale și campionate balcanice. Dublă campioană mondială universitară. La CE de cadeți, din 1985, câștigă 2 medalii de aur la echipe și la dublu mixt, împreună cu Otilia Bădescu și o medalie de argint în proba de simplu. La JO din 1992 (Barcelona), la cea de-a doua prezență a tenisului de masă în programul olimpic și la prima participare românească, a fost singura jucătoare din Europa care s-a clasat în primele 8 locuri la proba de simplu. Campioană europeană cu echipa în 1992 (Stuttgart) și locul V la CE din 1994 (Birmingham), tot cu echipa. La CE din 1996 (Bratislava) obține 3 medalii de bronz pe echipe, la dublu feminin, împreună cu Otilia Bădescu și la dublu mixt, împreună cu Luc Blaszczyk (Polonia). Componentă a echipei reprezentative care câștigă medalia de bronz la CM din 1995 din China. La prima participare în competiția .Europa Top 12., desfășurată în 1993, câștigă trofeul învingând-o în finală pe Olga Nemeș. Maestră emerită a sportului. În anul 2004, a fost distinsă cu Ordinul Meritul Sportiv clasa I.

COBARZAN, GHEORGHE (1940), n. în București. Inginer de construcții civile, industriale și agricole, absolvent al Facultății de Construcții din Institutul Politehnic din Cluj, promoția 1963. Ca sportiv, a activat la .Progresul ., .CSM. și .Voința. din Cluj, unde a obținut 14 titluri

de campion național la seniori și unul la juniori sub îndrumarea antrenorului Paneth Farkas. Medaliat la numeroase concursuri internaționale. La CE de juniori din 1956 (Opatija) și la cel din 1958 (Suedia) a cucerit 4 titluri continentale în probele pe echipe, simplu, dublu băieți (cu Tiberiu Kovacs) și dublu mixt (cu Maria Alexandru). Campion european la seniori, în proba de dublu mixt, împreună cu Maria Alexandru, în 1960 la Zagreb. A realizat o performanță deosebită cu echipa clujeană .CSM», câștigând de 5 ori CCE (în 1961 și de 4 ori consecutiv în intervalul 1964-1967), în 1962 clasându-se pe locul III, iar în 1963, pe locul II. A fost unul dintre primii jucători care a folosit, cu succes, paleta cu burete. În perioada 1970-1973 a funcționat ca antrenor-jucător la Clubul .Voința. din Cluj reușind să promoveze cu echipa în Divizia A. Maestru al sportului din 1960. În 2004 i s-a acordat Medalia Meritul Sportiv clasa I.

CONSTANTINESCU (ZELLER), ELLA - vezi **Personalități**

CREANGĂ, CĂLIN (1972), n. în Bistrița, jud. Bistrița-Năsăud. Sportiv de performanță cu merite în reprezentarea tenisului de masă pe plan internațional. Legitimă la CSS din Bistrița, unde s-a pregătit sub îndrumarea antrenorului Gheorghe Bozga.

După 1989, a jucat pentru cluburi din Austria, Grecia și Belgia. În 1987 și 1988 a câștigat titlurile de campion național de juniori și de seniori în probele de simplu. Component al loturilor naționale în perioada 1984-1989, a cucerit la CE de cadeți și juniori 12 medalii (2 de aur, 4 de argint, 6 de bronz), precum

și o medalie de bronz la CE de seniori din 1988 (Paris). Medaliiile de aur au fost obținute la CE de cadeți din 1986 (Belgia), în proba de simplu și la CE de juniori din 1988 (Iugoslavia), în proba de dublu mixt, cu Otilia Bădescu. După 1989, a concurat pentru reprezentativa Greciei, continuând să se afirme pe plan internațional, ocupând locul VIII în clasamentul mondial. La CM din 1991, de la Chiba (Japonia), concurează cu Bădescu în proba de dublu mixt, obținând medalie de bronz. Tot la dublu mixt, cu Bădescu, cucerește medalie de aur la CE din 1992 (Stuttgart), cea de argint în 1994 (Birmingham) și în 1996 (Bratislava), iar în proba de dublu masculin, cu Zoran Kalinic (Iugoslavia), medalie de aur în 1994 și cea de bronz în 1996.

CRIȘAN, ADRIAN (1980), n. în Bistrița. Jucător de tenis de masă cu performanțe notabile pe plan internațional. Legitimă la CSM Bistrița. Campion și medaliat la CN de juniori și seniori. Pe plan internațional debutează cu medalie de bronz în proba de simplu și în proba de dublu la CE

de juniori din 1997 (Topolkan - SLO). La același campionat obține și medalie de aur în proba de dublu mixt cu Odorova Eva (SVK). Participant la JO din 2008 (Beijing) nu se califică în fazele superioare, iar la JO din 2012 (Londra) se clasează pe un onorabil loc V în proba de simplu. A.C. realizează o performanță deosebită la CE din 2012 de la Herning (Danemarca) unde cucerește medalie de bronz, tot în proba de simplu, performanță obținută după 52 de ani, ultima medalie – cea de argint în proba de simplu fusese obținută la CE din 1960 (Zagreb) de către jucătorul Radu Negulescu.

CRIȘAN, CARMEN (1952), n. în Oradea, jud. Bihor. A început să joace la Oradea, de unde s-a transferat la CSM Cluj. În 1968 a jucat și pentru .Progresul. București. Campioană națională la copii, junioare și seniori, în perioada 1964-1972. Componentă a loturilor naționale de junioare și seniori. A reprezentat cu rezultate deosebite tenisul de masă românesc la CE

pentru juniori unde a obținut: medalie de bronz în 1967 (pe echipe); medalie de aur (la simplu) și bronz (pe echipe) în 1968; 2 medalii de aur (la simplu și la dublu) în 1969. La CM din 1969 (München) își aduce contribuția la cucerirea titlului de vicecampioană mondială, în proba pe echipe, iar în proba de simplu a promovat până în sferturile de finală. La CE din 1970 (Moscova) intră în posesia medaliei de bronz, la dublu feminin cu Maria Alexandru, se clasează pe locul IV cu echipa, iar la ediția din 1972 (Rotterdam) obține o nouă medalie de bronz în aceeași formație. Maestră a sportului. Căsătorită cu jucătorul de tenis Toma Ovici; după 1976 se stabilește în SUA. Conferențiar universitar doctor la Facultatea de Educație Fizică și Sport din Cluj. În 2006 absolvă doctoratul în medicină la Cluj. A practicat tenisul de masă la C.S.M Cluj. Component al lotului național de seniori între 1968 - 1982. Participant la 4 campionate mondiale și 4 campionate europene de seniori, la 3 CE de juniori și 11 Campionate Balcanice (aici cucerind 6 titluri). Realizează 30 titluri de campion național de seniori în probele pe echipe, simplu, dublu și dublu mixt. Între anii 1983-1999 este antrenor al lotului național de seniori, participând în această calitate la 4 ediții de CE și 5 ediții de CB. La CE din 1988 (Paris) câștigă medalia de bronz la dublu mixt (Bădescu Creangă). La CB din 1987 realizează o medalie de aur, la simplu băieți prin D. Cioca, iar în 1988 câștigă din nou medalie de aur cu echipa României. Este membru în Biroul federal. Are deosebite preocupări în cercetarea științifică publicând 40 de lucrări în țară și străinătate. Publică 7 cărți privind fiziologia efortului în domeniul tenisului de masă. Maestru al sportului din 1979, iar în 1994 i se decernă pentru activitatea și realizările sale titlul de antrenor emerit.

DOBOȘI, ȘERBAN (1951), n. în Cluj. Profesor de educație fizică, absolvent al IEFS în 1976. Conferențiar universitar doctor la Facultatea de Educație Fizică și Sport din Cluj. În 2006 absolvă doctoratul în medicină la Cluj. A practicat tenisul de masă la C.S.M Cluj.

Component al lotului național de seniori între 1968 - 1982. Participant la 4 campionate mondiale și 4 campionate europene de seniori, la 3 CE de juniori și 11 Campionate Balcanice (aici cucerind 6 titluri). Realizează 30 titluri de campion național de seniori în probele pe echipe, simplu, dublu și dublu mixt. Între anii 1983-1999 este antrenor al lotului național de seniori, participând în această calitate la 4 ediții de CE și 5 ediții de CB. La CE din 1988 (Paris) câștigă medalie de bronz la dublu mixt (Bădescu Creangă). La CB din 1987 realizează o medalie de aur, la simplu băieți prin D. Cioca, iar în 1988 câștigă din nou medalie de aur cu echipa României. Este membru în Biroul federal. Are deosebite preocupări în cercetarea științifică publicând 40 de lucrări în țară și străinătate. Publică 7 cărți privind fiziologia efortului în domeniul tenisului de masă. Maestru al sportului din 1979, iar în 1994 i se decernă pentru activitatea și realizările sale titlul de Antrenor Emerit. În 2004 este distins cu Medalia Meritul Sportiv clasa a III-a.

DODEAN, DANIELA-DANA (1988), n. în Arad. Sportivă de performanță. A început să joace tenisul de masă la CSM Arad sub îndrumarea antrenorului Kakas Arpad, iar în 2009 s-a transferat la clubul italian "San Donatese" unde a realizat titlul de campioană de club.

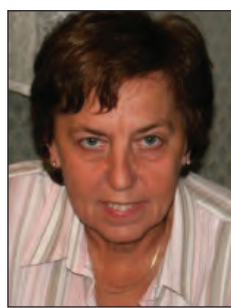
Medaliată cu aur în 2004 la Campionatele Naționale de seniori individual și în 2006 cu 3 medalii la CN de senioare la individual, dublu fete și dublu mixt. Palmares: la CB de juniori 4 medalii de argint la individual, dublu fete, dublu mixt și echipe în 2005; la CB tineret 2 medalii de aur la echipe și dublu mixt și o medalie de bronz la individual în 2003; la CB de cadeți obține o medalie de aur la dublu fete și argint la echipe și individual în 2003; la CE cadeți din 2001 obține medalie de argint la echipe, în 2002 (Moscova) obține aur la individual și argint la dublu, iar în 2003 (Novisad) obține medalie de aur pe echipe și argint la individual; la CE de juniori I obține 3 medalii de aur la individual, dublu fete și

dublu mixt și o medalie de argint la echipe în 2005 (Praga); la CE de juniori obține 2 medalii de aur la individual și echipe și o medalie de argint la dublu fete în 2006 la Sarajevo; la CE de seniori din 2007 (Belgrad) obține locul V și se clasează pe locul 43 în clasamentul mondial de senioare, iar în 2008 la Sankt Petersburg medalie de bronz echipe; în 2009 medalie de aur dublu; la CM de juniori obține medalie de bronz echipe în 2003, în 2004 la Kobe (Japonia) obține 2 medalii de bronz la echipe și dublu fete, în 2005 la Linz (Austria) și 2006 la Cairo (Egipt) obține medalie de bronz pe echipe, în 2010 ocupă locul III la dublu și locul II pe echipe la CE de seniori din Cehia La Cupa Mondială de juniori din 2004 de la Madeira (Portugalia) obține medalie de aur la individual. Participantă la JO de Atena 2008, fără a se califica în fazele superioare. Este de 3 ori câștigătoare a concursului Top 12 Europa junioare. O nouă performanță deosebită realizează în anul 2012 la CE de la Herning (Danemarca) unde cucerește medalie de aur și titlul european, în proba de dublu, împreună cu Eliza Samara. Până în anul 2012, acest valoros dublu a cucerit la CE 4 medalii: aur (2009 și 2012), argint (2011) și bronz (2010). Maestră Emerit a Sportului.

ENACHE, GHEORGHE (1943), n. în Turnu Măgurele, jud. Teleorman. Profesor de educație fizică, absolvent al ICF, promoția 1965. După absolvire a îndeplinit următoarele funcții: antrenor de atletism la CS .Progresul . din București (1965-1968); instructor sportiv la Organizația centrală de tineret (1968-1974) și la CNEFS (1974-1977). În 1977 a fost ales secretar general al FRTM, până în 1990, când este transferat în MTS pe postul de inspector de specialitate. Din 1997 revine în funcția de secretar general al FRTM. În cei 20 de ani cât s-a aflat în conducerea federației, alături de activul salariat și obștesc, cu sprijinul secțiilor de tenis de masă și al celor mai valoroși antrenori, a contribuit la pregătirea și afirmarea unor noi generații de jucători, care au reușit să cucerească 48

de medalii (13 de aur, 12 de argint, 23 de bronz) la CE de juniori și 48 de medalii (16-13-19) la CE de cadeți. Seniorii au câștigat în acest interval 16 medalii. A sprijinit inițiativele și acțiunile pentru producerea unor materiale specifice acestui sport și s-a remarcat ca un bun organizator al competițiilor interne și internaționale și al activității Federației. A fost ales membru al CNEFS (1977-1989). Pe plan internațional, a făcut parte din Comisia pentru materiale a ITTF (1977-1990) și din Comisia pentru juniori a ETTU (din 1997). În anul 2000 i s-a conferit Medalia națională .Pentru Merit. clasa a III-a, iar în 2004 Ordinul Meritul Sportiv clasa a II-a.

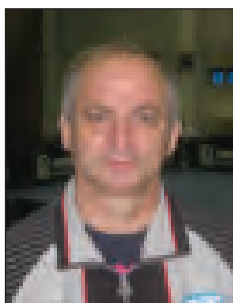

LESZAY, MAGDALENA (1946), n. în Arad. Sportivă de performanță. Legitimată din 1961 la AS Voința Arad unde câștigă titlul de campioană a României pe echipe în anii 1967, 1968 și 1971. În anul 1973 este preluată de Club Sportiv Arad, actual CS Municipal Arad. Palmares: 12 titluri de campioană a României, 2 medalii de bronz, în 1970 cu echipa României la Moscova și la dublu fete cu Eleonora Mihalca în 1974 la europenele de la Novisad, de 2 ori finalistă în Cupa Campionilor Europeni cucerind medalii de argint. Cucerește numeroase medalii la CB. Antrenor jucător până în anul 1983, iar de atunci a antrenat pe Georgeta Cojocar. Din anul 1964 este antrenore la CSM Arad. Maestră a Sportului. Antrenor Emerit.

FILIMON, ANDREI (1977), n. în Constanța. Multiplu campion național la toate categoriile de vârstă. A jucat, ca sportiv legitimat la cluburile CSS nr 2, Liceul cu Program Sportiv și Tenis Masă, toate din Constanța. În 1991 și 1992, a fost considerat cel mai bun sportiv junior din jud. Constanța. Pe plan internațional are un palmares deosebit: la categ. cadeți, în 1991, la CE din Granada, realizează o medalie de aur la dublu mixt cu Antonela

Manac, medalia de argint la simplu și una de bronz la dublu cu Marius Pantelimon; în 1992, la CE din Slovenia, ocupă locul III la simplu. La juniori, în 1994, la CE de la Paris câștigă titlul european la dublu mixt, iar în 1995 la Haga, realizează un loc III cu echipa. La seniori, în 2005, la CE din Danemarca (Aarhus), obține medalia de bronz pe echipe cu Adrian Crișan și Constantin Cioti; în 2007, la Belgrad realizează tot cu echipa, un loc III; la dublu mixt, făcând pereche cu Elizabeta Samara (timp de 9 ani), în 2009, la CE de la Stuttgart, ocupă locul III; în 2001, tot cu aceeași parteneră, cucerește titlul european la Istanbul, al doilea titlu realizat după 51 de ani, când în 1960, Maria Alexandru și Gheorghe Cobârzan reușeau să câștige această medalie de aur la Zagreb. În clasamentul Federației Internaționale, AF ocupă poziția 145. A făcut parte din colectivul tehnic care a pregătit lotul național masculin din care s-a remarcat în mod deosebit Adrian Crișan cu medalie de bronz în proba de simplu la CE din 2012 – Danemarca. Pentru activitatea și rezultatele sale, în 2004, a fost decorat cu Medalia Meritul Sportiv clasa a II-a, iar în 2005 cu Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a.

FILIMON, VIOREL (1952), n. în Buzău. Începe să joace tenis de masă la ȘSE de pe lângă Liceul B.P. Hașdeu. În 1971, a evoluat în finala Campionatului Universitar la Cluj-Napoca. Se afirmă ca antrenor și câștigă primul titlu național în 1974, la categ. 10 ani. Un an mai târziu,

se stabilește la Constanța, devenind antrenor la CSS nr 2. În 1983 este antrenor secund pe lângă prof. Ella Constantinescu-Zeller, la echipa națională de senioare. În 1987, este numit antrenor principal la loturile naționale de junioare, cadete, senioare, câștigând peste 100 de medalii la CM, CE și CB. În 1989, sportiva Laura Nicolae, antrenată de VF, aduce prima medalie de aur pentru Constanța la CE de junioare. În 1991, anul în care este distins cu titlul de Antrenor Emerit, pierde cu Universitatea IJPIPS Constanța (Emilia Ciosu, Laura Nicolae, Adriana Năstase) finala Cupei *Nancy Evans*, făcând 3-5 cu TTC Dulman (Germania).

În 2002, revine la conducerea naționalei de senioare, participă la JO de la Atena și obține în 2005: la CE de la Aarhus, medalia de aur cu echipa Mihaela Șteff, Otilia Bădescu, Adriana Zamfir, Elizabeta Samara; medalia de aur la simplu și de argint la dublu fete cu Mihaela Șteff. În 2006 participă în Cupele Europene cu LPS și CSS Farul Constanța. În anul 2011, la Istanbul, realizează titlul european la dublu mixt seniori (Elizabeta Samara-Andrei Filimon). Este al doilea titlu european la dublu mixt obținut de România, după o perioadă de 51 ani, unde în 1960 (Zagreb), cuplul Maria Alexandru-Gheorghe Cobârzan realiza această performanță. Antrenorul VF activează la LPS *Nicolae Rotaru-CS Farul*. Funcționează ca antrenor federal în cadrul FR Tennis de masă. A contribuit la pregătirea lotului feminin care a obținut un nou rezultat de prestigiu prin Gabriela Dodean și Eliza Samara care au cucerit medalia de aur și un nou titlu de campioane în proba de dublu la CE din 2012 desfășurate în Danemarca, după aurul din 2009, argintul din 2011 și bronzul din 2010. Distins, în anul 2004, cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a și în 2005, cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a cu o baretă. Este tatăl sportivului internațional Andrei Filimon.

GANTNER, MATEI (1934), n. în Arad. A început să joace tenis de masă la vârsta de 13 ani la CS .AMEFA. din orașul natal. Desăvârșirea sportivă a realizat-o în secțiile din București și Cluj. Multiplu campion la simplu (1954 și 1958), la dublu cu Toma Reiter (1955 și 1957), la dublu mixt cu Ella Constantinescu (Zeller) (1957 și 1958). La CM din 1958 a primit trofeul pentru cea mai modernă concepție de joc. Campion internațional al României (1954), Italiei (1955) și Danemarcei (1957) în proba de simplu. A mai câștigat 3 titluri de campion internațional la dublu mixt și 2 la dublu masculin, precum și alte numeroase medalii la diferite turnee internaționale. La CM de la Londra (1954) câștigă turneul de consolare, iar la CM de la Tokyo (1956) contribuie la obținerea medaliei de bronz a echipei românești. La CM de la Stockholm (1957) se clasează cu echipa pe locul V. La prima ediție a CE de la Budapesta (1958) obține 2 medalii de bronz (cu echipa și la proba de dublu, împreună cu T. Harasztoși). În 1956 se situează pe locul VI în

clasamentul mondial la proba de simplu, iar în anii 1956-1957 a fost cotate printre cei mai buni jucători din lume. A avut o deosebită contribuție la pregătirea loturilor naționale, în calitate de antrenor-jucător. Este Maestru al sportului la tenis de masă.

GEORGESCU, GHEORGHE-PAUL (1928), n. în București. Profesor de educație fizică, absolvent al IEFS (secția fără frecvență), promoția 1974. A îndeplinit numeroase funcții de conducere în organizațiile centrale ale mișcării sportive, contribuind la dezvoltarea și afirmarea sportului românesc. A fost inspector pentru tenis de masă în cadrul CCFS/CM în perioada 1951-1957, perioadă care coincide cu lansarea pe plan internațional a celor mai valoroși jucători ai acestei ramuri de sport ca: Angelica Rozeanu, Șari Szasz, Ella Constantinescu (Zeller), Toma Reiter, Matei Gantner, Tiberiu Harasztoși, ș.a. aflați sub conducerea competentă a unor antrenori ca: Farkas Paneth și Victor Vladone. În intervalul amintit s-au obținut la CM un număr de 23 medalii (14 de aur, 2 de argint, 7 de bronz). A avut o contribuție deosebită la organizarea CM de tenis de masă în București (1953). Șef al sectorului secretariat din UCFS (1958) apoi, secretar general al COR (1959-1962), devenind și membru al acestui organism până în 1970. În paralel, era și șef al secției relații sportive internaționale din UCFS (1961-1962). În 1962, este transferat la Ministerul Comerțului Exterior în postul de secretar I al Agenției de turism de la Paris. În 1971, revine la CNEFS, în funcția de instructor principal, iar din 1974 în cea de adjunct al șefului secției sport de performanță și pregătire olimpică. Este numit director al Centrului de perfecționare a cadrelor (1977-1983), iar apoi secretar general al FR de Popice (1983-1990).

GHEORGHIU, LAURENȚIU (1941), n. în Cernavodă, jud. Constanța. Antrenor de tenis de masă, profesor de biologie. A activat, ca antrenor, la AS Locomotiva . București (1971-1974) și la Centrul de antrenament al FRTM (1975-1986), pe unde au trecut numeroase valori ale

acestei ramuri de sport. A promovat în loturile naționale peste 20 de sportivi, juniori și seniori. În perioada 1980-1982, a fost antrenorul principal al lotului național de junioare, iar între 1983-1986 antrenorul coordonator al loturilor naționale de junioare și senioare. Cu junioarele selecționate, valoarea acestora datorându-se incontestabil și antrenorilor din secțiile de unde au provenit, antrenorul **L. G.**, împreună cu colectivul de tehnicieni, a obținut performanțe de prestigiu la CE de juniori. La edițiile din 1980, 1981 și 1982 junioarele au cucerit 2 medalii de aur, 2 de argint și 2 locuri III-IV; în 1983 . 3 medalii de aur și 4 locuri III-IV; 1984 . 2 de aur și 1 de argint; în 1985 . 3 de aur, 1 de argint, 1 de bronz. În 1982, sportiva Olga Nemeș, ocupă locul I în competiția .Top 12., iar în 1985, la Campionatul Balcanic cucerește 2 medalii de aur. Printre sportivele care s-au aflat în lot, și la a căror pregătire a contribuit, s-au remarcat: Olga Nemeș Otilia Bădescu, Emilia Ciosu, Maria Alboiu, Maria Bogoslov și altele. Antrenor emerit din 1992. A fost președintele Colegiului central al antrenorilor și al Comisiei de tenis de masă a Municipiului București. Din 1997, a fost promovat în funcția de antrenor federal, contribuind la afirmarea tineretului în acest sport. 1269 *Tenis de masă* În perioada 1997-2000 la CE de juniori și cadeți au fost obținute 20 de medalii, din care 6 de aur, iar la CM și CE de seniori, 6 medalii. În 2004 i se acordă Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a.

GIURGIUCĂ, DORIN MARCEL (1944), n. în com. Mihail, jud. Alba. Profesor de educație fizică, absolvent al facultății de educație fizică din Institutul Pedagogic de 3 ani din Cluj. A început să joace tenis de masă în 1956, la Dej, iar în 1958 a debutat într-un concurs organizat la Bistrița. Aici, a fost remarcat de antrenorul Farkas Paneth, care l-a legitimat la CSM Cluj. Ca sportiv al acestui club, a reușit să câștige 6 titluri de campion național la juniori și peste 20 la seniori, din care 10 individuale. Medaliat la numeroase concursuri internaționale și campionate balcanice. În 1964, se

dovedește cel mai bun la Campionatele Internaționale ale Angliei, Austriei și Germaniei Federale, în proba de simplu; în 1965 devine campion balcanic la toate probele. La Criteriul Europei pentru juniori din 1961, intră în posesia medaliei de argint la dublu băieți, iar la CE de juniori din 1962, cucerește titlul continental în proba de simplu și 3 medalii de argint (echipe, dublu băieți și dublu mixt). La CM din 1967 de la Stockholm, împreună cu Maria Alexandru obține medalia de bronz. Tot cu Maria Alexandru câștigă, la dublu mixt, medalia de bronz la CE din 1966 de la Londra și pe cea de argint la .europenele. din 1968 de la Lyon. Un succes remarcabil realizează cu echipa CSM Cluj în CCE, unde se clasează de 4 ori pe locul I (1964-1967), pe locul II în 1963 și pe locul III, în 1962. În anul 1965, s-a clasat pe locul XIV în ierarhia mondială și pe locul I în Europa. A fost un specialist al top-spinului, numărându-se printre promotorii unei lovituri cu efect top-spin, care a determinat modificări esențiale în concepția de joc. Maestru al sportului din 1964 și Maestru emerit al sportului din 1994. În 1976 s-a retras din activitatea competițională, dedicându-se profesiei de antrenor. A activat ca antrenor la CSM Cluj, contribuind la inițierea și afirmarea unor noi generații de jucători. În anul 2004, i s-a acordat Medalia Meritul Sportiv clasa I.

GOLDBERGER, MARIN VASILE (1919-?), n. în Cluj. Jucător de tenis de masă, promotor al acestei ramuri de sport în țara noastră. A început să practice tenisul de masă după 1930 și a activat la societățile sportive .Haggibor. până până în 1935 și, în continuare, la .UEC. (Uzinele

Electrice Cluj), organizație sportivă cu contribuții deosebite la dezvoltarea acestei ramuri de sport la Cluj și la pregătirea jucătorilor care au reprezentat România pe plan internațional. La prima ediție a Cupei României (1934-1935) se clasează pe locul I (împreună cu F. Paneth) în proba de simplu. Cu echipa .Haggibor. câștigă două titluri naționale în 1934 și 1935, iar în 1935 devine campion național în proba de simplu. Pe plan internațional, este selecționat în echipa României

care, la Zagreb, învinge echipa Iugoslaviei cu 9-7 (Goldberger a obținut 3 victorii). Își aduce contribuția la cucerirea titlului de vicecampionă mondială de către echipa României în 1936, la Praga, aceasta fiind prima medalie pentru tenisul de masă românesc la CM. Din lot au făcut parte Farkas Paneth, Victor Vladone, M. V. Goldberger, Ervin Diamandstein și Ion Pop. La acest CM, Goldberger a stabilit două .recorduri.: l-a învins pe iugoslavul Maximovic după un joc care a durat 5 ore; în meciul cu francezul Hagenauer, după 7 ore de joc, timp în care s-au schimbat 3 arbitri, la scorul de 5-3 pentru Goldberger, juriul a mai acordat 30 de minute pentru încheierea meciului, dar rezultatul abia a ajuns la 7-3, moment în care s-a hotărât ca învingătorul să fie tras la sorți, șansa fiind de partea jucătorului nostru. La CM din 1939, de la Cairo, a făcut parte din echipa care s-a clasat pe locul V. După 1950 s-a stabilit în Elveția, unde anterior își terminase studiile.

HARASZTOȘI, TIBERIU (1936-1988), n. în Cluj.. A început să joace la 14 ani sub îndrumarea tatălui său. A activat la cluburile .Poligrafiei. și .Progresul. din Cluj, iar între 1953-1957 la Progresul București. S-a pregătit cu antrenorul Farkas Paneth. A câștigat mai multe

titluri de campion național (în 1953 cu echipa Progresul CGM București, în 1956 și 1957 în proba de simplu). În 1952 a fost selecționat în lotul național, iar în 1953 s-a pregătit cu lotul pentru CM de la București. La .mondialele. din 1953 și 1954, obține câteva victorii promițătoare, care se vor confirma în 1956, la CM de la Tokyo, unde câștigă medalia de bronz, în proba pe echipe. La CE din 1958 (Budapesta) cucerește 3 medalii de bronz, la dublu mixt cu Angelica Rozeanu, la dublu masculin cu Matei Gantner și în proba pe echipe, numărându-se astfel printre sportivii români care au obținut primele medalii la un CE. Din 1969 a activat la Clubul Sportiv Voința Cluj, unde împreună cu antrenorul Gheorghe Cobârzan au reușit performanțe notabile în Divizia A. Maestru al sportului la tenis de masă

LESZAY, MAGDALENA (1946), n. în Arad. A fost legitimată, ca jucătoare, la .Voința. Arad (1961-1972) și la .Clubul Sportiv Arad. (1973-1983). A obținut 12 titluri de campioană națională. Medaliată la diferite concursuri internaționale. De 2 ori finalistă la CCE. Medaliată

cu bronz la CE din 1974 (Novisad) la dublu feminin, împreună cu Eleonora Mihalca. Ca antrenore la .CS. Arad, a reușit să pregătească o serie de jucătoare valoroase care au realizat performanțe de prestigiu pe plan intern și internațional. Dintre acestea s-a remarcat Georgeta Cojocaru, dublă campioană europeană la junioare în 1989, 1992, promovată în echipa națională de senioare cu care cucerește, în 1996, medalia de bronz la CE de la Bratislava. Maestră a sportului și Antrenoare emerită la tenis de masă. În 2004, i s-a acordat Medalia Meritul Sportiv clasa I și a II-a.

MIHALCA, ELEONORA (1945), n. în Carei, jud. Satu Mare. Profesoară de educație fizică, absolventă IEFS. Își începe activitatea sportivă la Voința Tășnad în anul 1958 sub îndrumarea antrenorului Ștefan Hoblea, iar în 1959 se transferă la .Voința. Arad și la .CS. Arad

unde este pregătită de antrenorul Emil Prokopecz. A reprezentat clubul .Voința. București în CCE. Cucerește 12 titluri balcanice, 5 titluri de campioană națională la senioare și 12 la junioare. Dublă vicecampioană mondială în 1969 (München) în proba pe echipe și la dublu feminin, împreună cu Maria Alexandru. La CE obține 3 medalii de bronz în 1964 (Berlin) la echipe, 1968 (Lyon) dublu feminin, împreună cu Maria Alexandru și 1974 (Novisad) dublu feminin, împreună cu Magdalena Laszay, iar la CM de la Munchen (1969) obține o medalie de argint la dublu feminin cu Maria Alexandru și o medalie de argint pe echipe. În 1964, face parte din echipa .Voința. București, cu care câștigă CCE. În 1970 cucerește bronzul cu echipa României la CE de la Moscova. Se clasează între cele mai bune 12 jucătoare

de tenis de masă din Europa, în 1972, la Europa Top 12.. Își încetează activitatea de performanță în anul 1974. Maestră emerită a sportului. În 2004, a fost distinsă cu Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a.

MIHUȚ (MĂCEAN), HEIM LIANA (1958), n. în Arad. Sportivă de performanță. Își începe activitatea la vârsta de 7 ani la AS Voința Arad. Legitimată la Clubul Sportiv Arad. Multiplă campioană națională. Componentă a lotului național de senioare în perioada 1970-1980, medaliată la numeroase concursuri internaționale. În anul 1972 la CE cadete obține medalia de argint pe echipe. Vicecampioană europeană la junioare, la dublu fete, în 1974 și 1976. La CE de senioare din 1976 (Praga) se clasează pe locul V, la dublu feminin, în 1978 (Duisburg) cucerește titlul de campioană europeană la aceeași probă împreună cu Maria Alexandru și medalia de bronz în proba pe echipe, iar la ediția din 1980 (Berna) titlul de vicecampioană europeană (dublu feminin) și medalia de bronz la echipe. Campioană balcanică în 1980. După retragerea din activitatea competițională a activat ca antrenore la CS Arad, ocupându-se de selecția și pregătirea copiilor și juniorilor. Maestră emerită a sportului din 1995.

NAUMESCU, NICOLAE (1924-2006) n. în București. Bacalaureat. De profesie ziarist sportiv și antrenor de tenis de masă. Jucător legitimat la cluburile bucureștene *Constructorul*, *Dinamo* și înspre finalul activității competiționale la secția *Palatului Pionierilor*, cluburi pe care le-a și antrenat. Antrenor și la nivelul echipei naționale. A făcut parte din grupul de sportivi care au adus glorie tenisului de masă românesc. Palmaresul său național însumează 17 titluri, în general la individual. Stabilizat în Germania.

NĂSTASE, ADRIANA (1972), n. în București. Profesoară de educație fizică, absolventă a Institutului Pedagogic de Educație Fizică din Constanța. A activat la Juventus București, CSS- .LPS. Universitatea din Constanța și Clubul Sportiv BNR din București. Multiplă

campioană națională de junioare și senioare. Componentă a loturilor naționale timp de peste 12 ani. Medaliată la numeroase concursuri internaționale. A realizat un palmares deosebit la CE de cadeți din 1986 (medalie de argint la dublu fete și 2 medalii de bronz la simplu și echipe) și în 1987 (medalie de aur cu echipa și medalie de argint la dublu fete), precum și la CE de juniori din 1988 (medalie de bronz la dublu fete), în 1989 (medalie de bronz la dublu mixt) și în 1990 (medalie de argint cu echipa și 2 medalii de bronz în probele de dublu). La CE de seniori din 1992 (Stuttgart) cucerește medalia de aur și titlul de campioană continentală în proba pe echipe. La edițiile următoare ale CE mai obține: locul V în 1994 (Anglia) și 2 medalii de bronz în 1996 (Slovacia) și 1998 (Olanda), toate în proba pe echipe. Medaliată cu bronz în proba pe echipe la CM din 1995, din China. La JO din 1992 (Barcelona) a reprezentat România la prima participare olimpică, în proba de dublu feminin, împreună cu Emilia Ciosu, clasându-se între primele 16 perechi. Maestră a sportului din 1996 își desfășoară activitatea ca jucătoare în Germania.

NEGULESCU, RADU (1941), n. în Bistrița, jud. Bistrița-Năsăud. Medic ginecolog, absolvent al Facultății de Medicină din cadrul Institutului Medicco-Farmaceutic din Cluj, promoția 1966. Mastru al sportului din 1960. Pregătirea în tenis a început-o într-o tabără organizată la Cluj. Ca sportiv, și-a desfășurat activitatea la Progresul și CSM Cluj, perioadă în care a cucerit peste 20 de titluri de campion național, din care 13 individuale. Medaliat la diferite concursuri internaționale. În 1959 câștigă proba de simplu la Campionatele Internaționale ale Belgiei. La CE de juniori din 1958 (Suedia), devine campion continental la proba pe echipe și la dublu, iar la ediția din 1959 (Constanța) cucerește 3 medalii de aur în probele de simplu, dublu băieți, dublu mixt și argint, cu echipa. Medaliat cu argint la CE de seniori din 1960 (Zagreb), în probele de simplu și dublu mixt (împreună cu Angelica Rozeanu). Component al echipei CSM Cluj cu care a

realizat succese remarcabile în CCE, clasându-se de 5 ori pe locul I (1961 și de 4 ori consecutiv în intervalul 1964-1967), pe locul III, în 1962 și pe locul II, în 1963. Mastru al sportului. S-a stabilit în Germania, unde exercită profesia de medic ginecolog.

PANETH, FARKAȘ . vezi Personalități

PITICĂ (STRUGARU), GETA (1930), n. în Fetești, jud. Ialomița. Jucătoare de tenis de masă. A activat la Clubul Constructorul . București. S-a pregătit sub îndrumarea antrenorului Ilie Stan. A fost selecționată în loturile naționale care s-au pregătit pentru CM din 1954, 1959,

1961, 1963 și CE din 1958, 1960 și 1962. A cucerit în proba de dublu feminin, împreună cu Maria Alexandru, în 1961, în China, singurul titlu mondial la ediția în care sportivii chinezi au câștigat toate celelalte probe. La aceeași ediție, a făcut parte și din echipa care a obținut medalia de bronz. La CM din 1963 (Praga), a cucerit titlul de vicecampioană la echipe. A participat la CE în 1958, unde intră în posesia medaliilor de argint pe echipe, iar la cel din 1960 (Zagreb), mai câștigă două medalii de bronz . pe echipe și la dublu mixt cu T. Kovaci. Pentru rezultatele obținute, în 1961 a fost distinsă cu titlul de Maestră emerită a sportului. A activat ca antrenor de tenis de masă. A făcut parte din Biroul FRTM în calitate de vicepreședinte. S-a retras din activitatea competițională în anul 1968. Decorată cu Ordinul Meritul Muncii clasa a II-a (1961) și cu Medalia Națională pentru Merit clasa a III-a (2000).

POP, ION-IOSIF (.PITU.) (1920-1994), n. în Cluj. Jucător și antrenor de tenis de masă. Mama sa a fost sora marelui om politic Iuliu Maniu, iar tatăl său, Ionel Pop, un reputat jurist, scriitor, povestitor, redactor și editor de reviste ecologice, om politic, apropiat al lui Iuliu

Maniu, fost secretar al Marii Adunări Naționale de la Alba Iulia din 1 Decembrie 1918, membru corespondent al Academiei Române. Pitu Pop este cunoscut ca jucător de tenis de masă, numărându-se printre promotorii acestei ramuri de sport din țara noastră. A fost un bun jucător în proba de dublu câștigând, împreună cu E. Diamandstein, concursul din cadrul Cupei României ediția 1934-1935 și titlul de campion național în anul 1935. A jucat pentru UEC (Uzinele Electrice Cluj), societate sportivă înființată la 1 decembrie 1933, cu merite deosebite în dezvoltarea tenisului de masă clujean și în pregătirea jucătorilor din lotul național care au reprezentat România pe plan internațional. A făcut parte din lotul care a participat la CM de la Praga din 1936 (Farkaș Paneth, Victor Vladone, Vasile Marin Golberger, Ervin Diamandstein, Ion Pop), medaliat cu argint în proba pe echipe, prima medalie a tenisului de masă românesc (echipa devenind vicecampioană mondială). Din 1959, Ion Pop a fost numit antrenor principal al secției de tenis de masă al CS .Voința. București, unde a activat până la pensionare. Cea mai valoroasă jucătoare a secției a fost Ella Constantinescu (Zeller) care a câștigat numeroase titluri de campioană națională, multiplă medaliată la CM și CE. În 1961 și 1962 echipa feminină de tenis de masă a CS .Voința. a câștigat titlurile de campioană națională, iar în 1972 jucătoarea Mihaela Lunțeanu devine campioană națională în proba de dublu, cu Ligia Lupu de la CSM Cluj. Sub denumirea .Voința., într-o combinată . Ella Constantinescu, Maria Alexandru, Eleonora Mihalca . pregătită de I. Pop, se câștigă CCE în anii 1964 și 1965. A făcut parte, de numeroase ori, din colectivele de tehnicieni, iar în unele perioade a avut răspunderi directe, contribuind în acest fel la pregătirea celor mai valoroși jucători juniori și seniori din țara noastră: în 1962 face parte din colectivul de antrenori care i-a pregătit pe cei mai buni jucători în tabăra organizată de federație; în 1964, antrenorii F. Paneth și I. Pop au răspuns de pregătirea lotului pentru CE; în 1965 a pregătit direct lotul feminin pentru CM; în 1971 este antrenor la lotul de băieți pentru CE de juniori; în 1972 antrenorii Ella Constantinescu și I. Pop au pregătit lotul pentru CE; în 1972 se află în colectivul care a

răspuns de pregătirea pentru CE de juniori; în 1973 este antrenor la lotul masculin pentru CM (echipa a promovat în primul eșalon); în 1973 este în colectivul de antrenori pentru CE de juniori; în 1974 e antrenor la lotul masculin pentru CE. Prin aceste calități antrenorul I. Pop și-a adus contribuția la realizarea unor performanțe de prestigiu și la afirmarea tenisului de masă românesc pe plan internațional.

POPESCU, MIRCEA (1934), n. în Brăila. Jucător și antrenor la tenis de masă. A început să practice acest joc în 1949, iar în 1950 s-a legitimat la CS .SVIPIA. din București, sub îndrumarea antrenorului Victor Vladone. A câștigat 6 titluri de campion național de juniori. Din 1951 a jucat pentru CS .Constructorul., unde a obținut 11 titluri naționale. A făcut parte din echipa națională timp de peste 18 ani (antrenori Paneth Farkaș, Pitu Pop și Victor Vladone). La Festivalul Mondial al Tineretului din 1951 s-a clasat pe locul III. Cu Angelica Rozeanu a câștigat 4 titluri de campioni naționali și internaționali în proba de dublu mixt. La CM din 1953 s-a clasat pe locul IX, iar la ediția din 1956 (Tokyo) a cucerit medalia de bronz în proba pe echipe. A activat ca antrenor la CS .Rapid.. În 1971 s-a angajat ca antrenor la Federația de Tenis de Masă din RFG, unde a contribuit la pregătirea unor sportivi care s-au afirmat la CM și CE. A reprezentat Germania ca antrenor al echipei naționale la competiții desfășurate în 11 țări. A fost lector la cursuri de formare a antrenorilor de tenis de masă din Germania, Spania și SUA. Maestru al sportului.

PROKOPECZ, EMIL (1918-2005), n. în Arad. Sportiv și antrenor de tenis de masă. A practicat tenisul de masă ca sportiv de performanță, la Arad, începând din 1931, cucerind numeroase medalii la campionatele naționale și competițiile interne. Ca antrenor, a activat la .Voința. Arad din 1955 până în 1973, când se înființează .Clubul Sportiv Arad., de unde se

pensionează în 1983. A făcut parte din colectivele care au pregătit, pentru competițiile oficiale, loturile de cadete, junioare și senioare, în perioada 1961-1981. A condus cu rezultate foarte bune Centrul de pregătire pentru tenis de masă, organizat la Arad. Ca urmare a selecției și pregătirii desfășurate cu sportivii cluburilor unde a activat, a obținut următoarele rezultate: peste 100 de titluri de campioane naționale, pe echipe și individuale, la senioare, junioare și cadete; câștigarea de 4 ori a Cupei României; 33 de titluri balcanice; 2 medalii de argint la CE pentru cadete; 3 medalii de argint și 2 de bronz la CE pentru junioare; 2 titluri de campioane europene la junioare; 1 medalie de aur, 1 de argint și 2 de bronz, la CM. De două ori finalist în CCE, cu echipele Voința și CSM Arad. A promovat 15 juniori și 10 seniori în loturile reprezentative. Sportivii care au fost legitimați la cluburile unde a activat și pe care i-a pregătit în exclusivitate: Eleonora Mihalca, Liana Mihuț, Magdalena Leszay, Tiberiu Kovacs, Eva Ferenczi, Crinela Sava, Ildikő Gyongyosi, toți medaliați în competițiile oficiale. Pro Urbe post mortem în anul 2005 Antrenor emerit la tenis de masă, din 1992. În 1969 i s-a acordat Diploma de Onoare pentru merite în pregătirea și promovarea tinerelor talente, în 1971, Medalia Merite Sportive., clasa a II-a, în 2002 Medalia Meritul Sportiv clasa a III-a., în 2002 Medalia Națională pentru Serviciu Credincios clasa a-II-a..

REITER, TOMA (1928), n. în Timișoara. A început să joace tenis de masă la vârsta de 17 ani, la CS .ILSA. din Timișoara, în 1946 câștigând titlul de campion al orașului. În 1947 pleacă la Cluj pentru a urma cursurile Facultății de chimie. Activitatea sportivă a continuat-o la CS .Universitatea., AS .CFR. (rezultată din fuziunea cu .U.) și la .KKASE. (Clubul Angajaților Comerciali). În această perioadă a cucerit 2 titluri naționale pe echipe, unul la dublu masculin și .Cupa României.. După 1950 s-a stabilit la București jucând pentru CS .Constructorul., AS .Spartac. (Flamura Roșie), până în 1958. Campion național la simplu (1953-1955); la dublu masculin cu: F. Paneth 1273 *Tenis de masă* (1952 și 1953), T. Harasztoși (1954), M. Gatner (1955 și 1957), O.

Bottner (1958). Campion național la dublu mixt cu Ella Zeller (1956) și la echipe (1951- 1952, 1954-1956). Medaliat la numeroase concursuri internaționale, campion internațional al României, Chinei și Belgiei, locul III la Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților de la Berlin (1951) și locul I la Varșovia (1955). La CM din 1953 s-a clasat printre primii 16 jucători ai lumii, la CM din 1954 și 1955 a ajuns până în sferturile de finală, la proba de simplu, iar la CM din 1955 s-a clasat, cu echipa, pe locul VI. La CM de la Tokyo (1956) a cucerit 2 medalii de bronz (la echipe și la dublu mixt, împreună cu Ella Zeller), iar la CM de la Stockholm (1957) cu echipa, s-a clasat pe locul V. A cucerit medalie de argint la proba de dublu masculin (cu O. Bottner) și medalie de bronz cu echipa, la prima ediție a CE de la Budapesta (1958). A avut o contribuție importantă la pregătirea jucătoarelor și jucătorilor din loturile naționale în calitate de antrenor-jucător și de antrenor secund. În 1954 a publicat, împreună cu Victor Marcu, prima lucrare de tenis de masă editată la noi în țară. Este Maestru al sportului la tenis de masă.

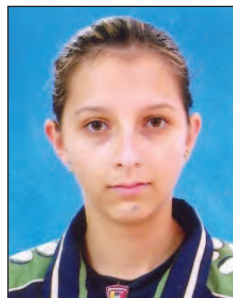
RETHI, ADALBERT (1943), n. în Târgu Mureș, jud. Mureș. Avocat, absolvent al Facultății de Drept din Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj. A activat la .Dinamo. Târgu Mureș și .CSM. Cluj, perioadă în care obține un titlu de campion național, cu echipa de juniori, și 12 titluri la seniori (10 cu echipa și 2 individual). Medaliat la numeroase concursuri internaționale. În 1959, la CE de juniori de la Constanța, a cucerit 2 medalii de aur (echipe și dublu mixt). La CE de juniori din 1962 (Bled) cucerește medaliile de argint în proba pe echipe și în cea de dublu, împreună cu D.Giurgiucă. La CE de seniori din 1964 (Berlin), se clasează, cu echipa, pe locul IV. Se afirmă pe plan internațional printr-o performanță deosebită realizată cu echipa .CSM. Cluj în CCE, unde câștigă de 5 ori trofeul continental (în 1961 și, de 4 ori consecutiv, în intervalul 1964-1967) clasându-se pe locul III, în 1962 și pe locul II, în 1963. S-a stabilit în Ungaria, unde îndeplinește funcția de consilier juridic la Primăria Budapestei. Maestru al sportului din 1964.

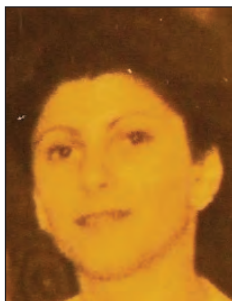
ROMANESCU, CRISTINEL (1959) n. în Ianca, jud.Brăila. Profesor de educație fizică, absolvent al Facultății de Educație Fizică și Sport din cadrul Universității Alexandru Ioan Cuza din Iași, promoția 2006. În perioada 1981-1983 a urmat cursurile Școlii de antrenori, de

pe lângă IEFS București, specializarea tenis de masă. A practicat tenisul de masă de la vârsta de 8 ani, la CSM Buzău, sub îndrumarea antrenorului Emilian Băcioiu. Multiplu campion și medaliat la CM de tenis de masă, la toate categoriile de vârstă, începând din 1970. A fost component al loturilor naționale de juniori, tineret și seniori, palmaresul său cuprinzând 3 medalii de bronz la CE de juniori, 5 medalii la CB din care 2 de aur, 29 de medalii la diverse competiții internaționale și 36 de medalii (10-7-19) la CN. Maestru al Sportului. Antrenor de tenis de masă la CSM Buzău (1987-1992), club la care din 1995 este vicepreședinte onorific. În cadrul FR de tenis de Masă, a îndeplinit funcția de vicepreședinte, iar din anul 2000, a fost ales ca președinte al acestei federații. Pe plan internațional a fost președinte al Uniunii Balcanice de Tenis de Masă (din 2003) și membru în Comisia Tehnică a Federației Europene de Tenis de Masă. În aceste calități, a contribuit la realizarea unor măsuri și acțiuni menite să continue dezvoltarea și afirmarea acestei ramuri de sport, pe plan intern și internațional. Rezultatele obținute, din timpul mandatului său, de sportivii noștri în competițiile internaționale confirmă eforturile tuturor celor care activează în această ramură de sport. Din anul 1990 intră în afaceri, înființând firma *SC B90 IMPEX SRL*, prima companie particulară din Buzău, deschide mai multe magazine - un depozit de medicamente, o farmacie, prima piață agro-alimentară privată din Buzău, precum și *Hotelul Sport B90*, amenajat special pentru găzduirea unor cantonamente ale sportivilor. Printre multiplele sale preocupări se află și importul și distribuția de echipamente de tenis de masă. În anul 2007 se inaugurează, pe lângă hotel, sala de sport *Athena*. Membru al COR din anul 2001.

ROZEANU (ADELSTEIN), ANGELICA - vezi **Personalități**

SAMARA, ELIZABETA (1989), n. în Constanța. Face tenis de masă de la vârsta de 6 ani. Debutul îl face la "LPS Farul", condusă de fratele său Stelian și de antrenorul Viorel Sterea. Antrenamentele de 5-6 ore zilnic, dublate de seriozitate, ambiție și încăpățănare au fost "cauza" performanțelor realizate: medalii de aur în 2005 (CE din Praga) și 2009 (CE tineret – Stuttgart) la dublu feminin împreună cu Daniela Dodean; medalii de aur pe echipe în 2003 (CE de cadeți – Novisad) și 2006 (CE din Sarajevo), la care se pot adăuga locurile II la dublu realizate în 2002 (CE de cadeți – Moscova), 2006 (CE juniori – Sarajevo) și alte locuri II și III pe echipe. La dublu femei a avut ca parteneră de încredere pe Daniela Dodean. În 2010 mai realizează o medalie de bronz la dublu cu Daniela Dodean (CE senioare – Cehia), jucând semifinala cu 3-4 în fața Olandei. Aici au câștigat medalia de argint și cu echipa. În 2011 a cucerit CE la dublu mixt (Istanbul) cu Andrei Filimon; este al doilea titlu european la dublu mixt obținut de România după 51 de ani (1960, Zagreb prin Maria Alexandru- Ghe. Cobârzan). De pregătirea sa la echipa națională se ocupă antrenorul Viorel Filimon. În clasamentul federației internaționale, ocupă locul 40. Anul 2012, a confirmat valoarea internațională a jucătoarei **S.E.** În luna septembrie a ajuns în finala Cupei Mondiale desfășurate în China, iar în octombrie împreună cu Daniela Dodean a cucerit un nou titlu în proba de dublu, la CE de la Herning (Danemarca). Acest valoros dublu a câștigat 4 medalii la CE: aur în 2009 și 2012, argint în 2011 și bronz în 2010. De data aceasta în clasamentul ITPF Samara a avansat pe locul 23, o poziție importantă în concurență cu jucătoarele asiatice care domină acest joc sportiv.

SLAVESCU, COJESCU LUCI (1922-1989), n. în București. Bacalaureată. Funcționară în Ministerul Transporturilor. Antrenoare de tenis de masă. Ca sportivă a fost legitimată la CS "Radu Vodă" din București din 1941 până la desființarea lui. Aici a cucerit în 1941 titlul

de campioană națională pe echipe, la dublu femei și dublu mixt. Componentă a echipei naționale în perioada 1941-1951, participantă la numeroase întâlniri internaționale în Croația, Ungaria, Cehoslovacia și România. A luat parte la Jocurile Balcanice din acea vreme și la CM din 1950 (Budapesta) alături de Angelica Rozeanu și Șari Szasz. A jucat în proba de dublu împreună cu A. Rozeanu în formula "Corbillon" a probei pe echipe, pe care a câștigat-o România, cucerindu-se astfel primul titlul mondial al tenisului de masă. A antrenat în perioada 1964-1985 echipele clubului "Spartac" București, elevele sale Elena Condicaru și Lidia Ilie fiind componente ale lotului național de junioare, participante la CE de juniori. A fost căsătorită cu inginerul Gioni Slăvescu, fost înotător și jucător de polo pe apă.

ȘTEFF, MIHAELA (1978), n. în Bistrița, jud. Bistrița-Năsăud. A activat ca jucătoare la CSS - CSM Bistrița și AS .Voința. din Galați. Multiplă campioană națională de junioare și seniore. S-a remarcat pe plan internațional începând din 1992 la CE de cadeți, unde a câștigat

2 medalii de aur, și la ediția din 1993 (Ljubljana) cu 2 medalii de aur simplu și dublu, una de argint cu echipa și una de bronz la dublu mixt. La CE de juniori a cucerit 7 medalii (4 de aur, 2 de argint și una de bronz): în 1994 (Paris) 3 medalii de aur (pe echipe, la dublu și la dublu mixt), 1995 (Haga), o medalie de aur (dublu) și una de bronz (echipe) și în 1996 (Fridek-Mistek, CZE), 2 medalii de argint (echipe și dublu). Debutază la seniori în 1995 la

CM de la Tianjin, unde obține medalia de bronz în proba pe echipe, performanță pe care o repetă în anul 2000 la CM de la Kuala Lumpur (MAS). La CE de seniori câștigă 3 medalii de bronz în 1996 (Bratislava), în proba pe echipe și în 1998 (Eindhoven), în proba pe echipe și la dublu cu Tamara Boroș din Croația. Se remarcă în mod deosebit la CE din anul 2000 (Bremen), unde intră în posesia titlului de vicecampioană europeană în proba de simplu. În anul 2002 obține la CE de seniori medalie de aur pe echipe și la dublu, în 2003 aur la dublu, bronz pe echipe și aur pe echipe la Cupa Europeană ; în 2005 la CE de seniori obține aurul la dublu fete și argint la individual. Participă la JO de la Sydney 2000, unde promovează până în sferturile de finală în proba de simplu și la dublu cu Otilia Bădescu și la JO de la Atena. A jucat într-o anumită perioadă pentru cluburile Bundesliga și apoi pentru Sterilgarda TT Castel Goffredo din Italia. Palmaresul său mai cuprinde și 2 titluri de câștigătoare a Ligii Campionilor cu echipele din Italia. După 2008 s-a retras din activitatea competițională, dând naștere unui copil. În clasamentul întocmit de Federația Internațională de Tenis de Masă, la începutul anului 2001, Mihaela Șteff ocupă locul IV în topul celor mai bune jucătoare din lume. Distinsă, în 2004, cu Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a, iar în 2005 cu Medalia Meritul Sportiv clasa a II-a cu 2 barete.

SZASZ (KOLOSVARY), ȘARI (1922-2006), n. în Cluj. Jucătoare de tenis de masă cu rezultate deosebite pe plan intern și internațional. A practicat acest joc de timpuriu și a început să se remarce încă din 1931. A câștigat 7 titluri de campioană națională în

probele de dublu și mai multe de vicecampioană la simplu, în întrecerile cu Angelica Rozeanu. Activitate competițională internațională bogată, desfășurată pe durata a 18 ani (1939-1956), perioadă în care a participat la 8 CM câștigând 11 medalii. A contribuit la cucerirea a 5 titluri de campioană mondială pe echipe, între care și primul

titlu mondial din istoria tenisului de masă românesc, alături de Angelica Rozeanu, în 1950, la Budapesta. Celelalte 4 titluri au fost câștigate în 1951 (Viena), 1953 (București), 1955 (Utrecht) și 1956 (Tokyo). Două titluri de vicecampioană mondială, la dublu, împreună cu Angelica Rozeanu, în 1939 și 1951. A mai cucerit 4 medalii de bronz-3 în proba pe echipe (1939, 1948 și 1952) și una în proba de simplu în 1950. În ierarhia mondială din perioada 1926-1994, cu cele 5 medalii de aur cucerite la CM, se situează pe locul XI. A fost distinsă cu titlul de Maestră emerită a sportului. A avut contribuții deosebite la dezvoltarea tenisului de masă în orașul Cluj, începând din 1931. În anul 2000 i s-a conferit Medalia națională „Serviciul Credincios, clasa a III-a.

SZOCs, BERNADETTE (1995) n. în Târgu Mureș. Jucătoare de tenis de masă, care ocupă locul X în ierarhia mondială a junioarelor. A început să practice acest joc de la vârsta de 9 ani, după ce l-a văzut pe fratele ei, Hunor și el campion european de juniori. Secretul

performanțelor ei deosebite stă în stilul de joc asemănător băieților. Acest stil ofensiv se datorează antrenorilor care au pregătit-o: Gheorghe Bozga, Ungvari Imola, Romeo Lupașcu și Marian Filipaș. Elevă în clasa a X-a la Liceul cu Program Sportiv din Bistrița, are un palmares impresionant: 16 medalii la CE de cadeți și juniori, dintre care de **aur**, în 2008 (Terni, în proba pe echipe), 2009 (Praga, la dublu), 2010 (Istanbul, în proba de simplu, dublu și pe echipe), 2011 (Kazan, în proba de simplu și

dublu); **argint**, în 2006 (Sarajevo, pe echipe), 2007 (Bratislava, dublu și dublu mixt), 2008 (Terni, simplu), 2011 (Kazan, pe echipe); **bronz** la Sarajevo în 2006 (dublu mixt), la Terni în 2008 (dublu), la Praga în 2009 (simplu și pe echipe). De 10 ani s-a pregătit la Bistrița, unde a fost antrenată de celebrul antrenor Gheorghe Bozga. Acum, împreună cu antrenorul M. Filipașcu la club și la lotul național se pregătește în jur de 28 de ore săptămânal, la care se adaugă alergări de 10-12 ture de stadion și exerciții de forță generală. Sprijinită permanent de tatăl ei, Janoš.

TOMPA, MARTA, n. în Turda județul Cluj. Biolog, absolventă a Universității *Victor Babeș*, Facultatea de Biologie din Cluj în 1956. Începe să practice tenisul de masă destul de târziu, la 17 ani, cu antrenorul Farkas Paneth la clubul *Progresul* din Cluj. Mai evoluează și pentru

clubul *Voința* București, sub supravegherea antrenorului Pitu Pop. În activitatea sa de performanță mai este pregătită și de antrenorul Victor Vladone. Multiplă campioană națională începând cu anul 1959, la dublu fete alături de Ella Constantinescu și cu echipa. Are victorii în Campionatul Național, în proba de dublu fete, împotriva campioanelor europene A. Rozeanu-Maria Alexandru și campioanelor mondiale M. Alexandru-Geta Pitică. Deși de multe ori face parte din lotul național, din cauza vicisitudinilor politice nu evoluează în întâlnirile internaționale disputate în afara țării.

VLADONE, VICTOR - vezi **Personalități**

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE TIR CU ARCUL

Tirul cu arcul este cunoscut din timpuri imemorabile, arcul cu săgeți fiind folosit în societățile arhaice ca armă de vânătoare și de luptă. Istoricii consideră că el reprezintă cel dintâi mecanism creat de om. Vechile picturi murale, care atestă existența arcului, se pot vedea în peșterile din Spania și datează din mezozoic (defileul Gassulia din provincia Castellon, cuprinzând scene de vânătoare și de luptă).

Despre măiestria arcașilor de pe continentul negru relatează exploratorul german Adolf Meklenburg, care a studiat viața populațiilor .bantu. din ținuturile marilor lacuri din centrul Africii. Aceștia nimereau o țintă aflată la peste 200 de pași, utilizând arcuri de 1,50 m. Mai aflăm, pe un alt continent, că la sărbătorile .urșilor., specifice populației ghiliace din Siberia orientală, se executau trageri la țintă în urși, fiind premiați cei ce nimereau direct în inima animalelor. Importanța mînuirii arcului este descrisă și în legendele vechilor hinduși din sec. V î.Hr. În China, învățătura lui Confucius cuprinde, pentru educația aristocraților chinezi, și ceremonialul în cadrul căruia tragerea cu arcul era elementul principal.

Homer ni-l prezintă pe primul arcaș al antichității, frumosul Apollo, zeul soarelui, luminii și al artelor. Împotriva lui, Hera l-a trimis pe uriașul șarpe Python, dar Apollo l-a înfrânt, săgetându-l. În cinstea acestei victorii, pe locul respectiv a fost ridicat celebrul Templu și Oracolul din Delfi, locul de desfășurare a Jocurilor Phitice, devenite cele mai

importante după cele Olimpice.

Tragerea cu arcul, ca întrecere organizată, pare a se fi dezvoltat în secolul al II-lea d.Hr., cu toate că vechile desene ilustrează concursuri de tragere cu arcul cu mult timp înainte. Eroii legendari, precum Wilhelm Tell (în regiunile helvetice) sau Robin Hood (în baladele populare engleze și scoțiene), de asemenea se distingeau prin îndemânarea folosirii arcului. Tot legenda spune că locul pentru construirea mănăstirii Putna de către Ștefan cel Mare s-a ales prin tragerea cu arcul, locul unde s-a oprit săgeata fiind cel pe care s-a înălțat altarul bisericii.

Iar din armă de luptă, arcul și săgeata s-au transformat în instrument de întrecere sportivă, măiestria și abilitatea arcașilor fiind dovedite atât pe câmpul de luptă, cât și în întrecerile sportive. Istoricii consemnează că grosul armatelor asiriene din timpul domniei lui Asur-Nasirpal (1038-1019 î.Hr.) era format din arcași (*quastu*) care se antrenau permanent trăgând la țintă din carul de luptă, în galopul cailor, din picioare, din cele mai variate poziții și situații. Aveau arcuri de lemn. Vârful săgeților era din fier sau de bronz. Scene din activitatea arcașilor se află sculptate în palatul regelui Sargon al II-lea (722-705), iar armele se pot observa și la British Museum. O metodă de pregătire a arcașilor călăreți se intitula .Yabusame. (trageri la țintă din galopul cailor). Această tehnică, în perioada Heian (794- 1185), avea un caracter de spectacol; în perioada Kamakura (1185-1333) constituia

o metodă de pregătire militară, iar în epoca Edo (1603-1868) era considerată de către șogunul Tokugawa Yoshimune (1684-1751) un ritual oficial (se desfășoară anual și în zilele noastre, la Asakusa).

Aflăm că în 1448 Carol al VII-lea înființează primele trupe de infanterie din .arcași franci.. Deși se știe că o societate denumită .Arcașii din Kilwinning. (Scoția) a participat la tragerile Papingo încă din 1488, Cartea Recordurilor notează drept cea mai veche organizație de tragere cu arcul din Insulele Marii Britanii, .Societatea Arcașilor din Yorkshire., constituită la 14 mai 1673. În Anglia, Franța, Belgia tirul cu arcul nu și-a întrerupt activitatea niciodată, menținându-se în scop recreativ, chiar dacă apăruse praful de pușcă și o dată cu el armele de foc și deci și concursurile de tragere la țintă. La începutul secolului al XV-lea, arcul începe să fie abandonat. Dar el revine în atenția popoarelor și se răspândește rapid în tot mai multe țări, mai ales prin concursurile de tragere la țintă ori la distanță. În 1904, belgianul Van Innis trimite o săgeată la peste 250 m, iar în anul 1971 americanul Harry Drake atinge ținta de la 1854,4 m. Răspândirea și popularitatea acestui sport obligă CIO să-l includă în programul JO. Astfel, la a doua ediție a JO din 1900 de la Paris, tirul cu arcul figurează în rândul disciplinelor olimpice cu 6 probe masculine. Datorită unor disensiuni, tirul cu arcul a dispărut din programul a nu mai puțin de 10 ediții ale JO, fiind reluat abia în 1972, la München.

În anul 1931, din inițiativa Franței, Poloniei și Belgiei, ia ființă FITA, la care, în anul 2000, erau afiliate un număr de 124 de state din toate zonele Globului:

1. Europene și Mediteraneene - 44
2. Africane – 16
3. Americane - 27
4. Asiatice – 26
5. Oceania - 11

Sunt în curs de afiliere și alte state, orice afiliere făcându-se numai prin recomandarea a trei țări anterior afiliate, țări recunoscute cu regulamente omologate în care se organizează CN și pot asigura organizarea de competiții continentale.

Probele de tir cu arcul recunoscute statutar sunt:

- probele de tir cu arcul indoor cu distanțe de 25 m și 18 m, 2x25 m + 2x18 m sau numai 2x18 m;

- probele de tir cu arcul de sală cu distanțele clasice de 90, 70, 60, 50 și 30 m;

- probele de simplu și de dublu FITA - outdoor (1 FITA= 90, 70, 60, 50 și 30 m, iar dublu FITA= 2x distanțele de mai sus);

- probele de Grand FITA - 1 FITA de calificare, apoi eliminarea a câte 4 sportivi pe măsura consumării rii distanțelor;

- proba 1 FITA + NOR (calificarea din FITA + runde eliminatorii);

- probele de field, cu trageri pe un traseu de 800/1 200 m teren accidentat și diferență de nivel, inclusiv țintele, cu 12 panouri la distanțe cunoscute și necunoscute, în două runde;

- proba de hunting (vânătoare) în aer liber, pe ținte animaliere tipărite sau pe ținte animaliere butaforice de mărime naturală;

- proba de sky-arc (biatlon), cu reprezentare în 1997 la CE, 1998 la CM și în 2002 la JO;

- proba de arc perce (la prăjină), la steag, gen golf;

- proba la distanță 36 sg. la 165 m B./125 m F.

În țara noastră tirul cu arcul are o veche tradiție. Arcul a fost armă în timp de război, armă de vânătoare și instrument de întrecere sportivă în jocurile din timp de pace. De la preocupări sporadice, în perioada 1930-1960, tirul cu arcul începe să se dezvolte în diferite centre ale țării, cucerind tot mai mulți adepți și susținători, înființându-și propriile structuri organizatorice, concomitent cu stimularea producției interne de arcuri.

Printre cei care s-au remarcat ca inițiatori și promotori ai practicării tirului cu arcul, ca sport, s-au aflat: Anton Netolinschi (fost sportiv, după care a activat cu rezultate semnificative la CS „Rapid”, la sectorul 1 și pe linia sportului sindical), ing. Ion Cismaru (contribuții directe la producerea arcurilor de concurs), Oliviu Gherman și numeroși instructori, antrenori și organizatori care au pus bazele dezvoltării acestei ramuri de sport.

În anul 1957 ia ființă prima secție organizată de tir cu arcul, la IMF Târgu Mureș, inițiată de

Szabo Zoltan. În anul următor, 1958, în Valea Jiului, la Petroșani și în comuna Aninoasa, se formează grupările .Parângul. și .Minerul. Aninoasa, avându-i ca inițiatori pe V. Klopetzky, Fr. Edelin și V. Tămaș, ultimul, un mare sufletist, sportiv, multiplu campion și actualmente antrenor.

Începând cu anul 1959, ia ființă un număr mare de secții, de exemplu: .Lemnarul. (.Mobila.), .Sanitarul., .Ciocanul. (.Electromureș.), .Forestierul. Reghin, .Voința. Gheorgheni, .Confecția. Odorhei, IPRAN București, .Olimpia. București, .Știința. Cluj. Apoi, în 1960 și mai târziu AS .Armata. Cluj, .Voința. Satu Mare, .CSM. Iași, .CSS. Rădăuți, .Voința. Rădăuți, .Metalul. Rădăuți. În Târgu Mureș apar secțiile .PTTR., .Voința., .Sănătatea., CS .Mureșul.. Dintre sportivii cu merite deosebite menționăm pe T. Kaszoni, care a deținut multiple recorduri naționale. În 1969, se organizează CN de distanțe scurte, care consemnează următorii câștigători : la seniori, în proba individuală la 30m, 50 m și dublu FITA distanța scurtă I. Heltman, iar la echipe PTTR Târgu Mureș; la seniore, în proba individuală la 30m, 50 m, dublu FITA la distanță scurtă M. Lazăr, iar la echipe CS „Mureșul” din Târgu Mureș (E. Ghibu și I. Todan, Sportul românesc de-a lungul anilor, Editura Stadion, 1970).

Primul CN pe distanțe FITA se organizează în anul 1970, iar afilierea federației noastre la FITA, are loc în anul 1978.

O dată cu afilierea țării noastre la FITA, sporesc posibilitățile de participare a sportivilor noștri în competiții internaționale. Începuturile au fost înregistrate prin prezența lor în cupele .Prietenia. și în turnee internaționale, în care, surprinzător, s-au obținut rezultate bune, în anul 1979 ele depășind o graniță de mult visată, cea a 1 200 de puncte.

La JO de la Moscova din 1980, s-a ocupat un merituos loc XIII la fete și XV la bărbați prin Aurora Chin și Andrei Berki, rezultate ce au constituit o bună reușită, introducând tirul cu arcul românesc în arena internațională.

Din anul 1983 se inițiază CB, competiție în care ani de-a rândul am deținut supremația, în

special la fete, numărul de medalii și recorduri cucerite în acești ani fiind impresionant.

În derularea anilor și maturizarea procesului de pregătire, apropierea ca valoare a recordurilor noastre de cele ale eșalonului fruntaș mondial ar fi asigurat participarea la JO de la Los Angeles din 1984, dar cu toate rezultatele bune obținute de Aurora Chin în competițiile internaționale premergătoare, arcașii români nu au fost incluși în delegația olimpică a țării. Spre exemplificare, recordul național obținut de Aurora Chin, de 1 292 puncte, o situa, în topul mondial, în primele 10 sportive.

Și rezultatele la băieți s-au îmbunătățit simțitor. Astfel, recordul lui Berki (locul 15, la Moscova) de 1 255 puncte a fost corectat la 1 288 puncte . de Victor Stănescu în 1988, care îl situa pe acesta în primii 20 în topul mondial.

În 1989 la CE Indoor Grecia, Prelipceanu Maria, de la CSS Rădăuți, obține medalia de bronz. În intervalul 1990-1993, sportivii români Stănescu Victor și Frai Constantin se situau în topul primilor 100 sportivi ai lumii. În anii următori - 1994 Frai Constantin ocupă locul 28 din primii 100 sportivi, iar în 1995 pe locul 36. În 1996 la Grand Prix (Cupa Mondială) din Cipru (Nicosia) Frai Constantin de la CSM Iași și Stănescu Victor de la CS Olimpia au ocupat locul I și II o performanță notabilă va realiza Munteanu Tatiana de la CSM Internațional din Rădăuți în 1999 la turneul Internațional din Italia (Castelanza). În anii 2003 și 2006 echipele României formate din sportivii Uritescu Andreea (CS Minerul), Curelar Corina (CSS Rădăuți), Sârbu Luminița (CS Minerul) s-au clasat pe locurile 7 și 9 la CE Outdoor din Grecia și Danemarca. Remarcabil este loc I ocupat de Marcu Răzvan (CS Minerul Aninoasa) la etapa Cupei Mondiale Outdoor din 2006, cu record național de cadeți - 1289 pct / FITA. La cupa Balcanică din 2007 din Serbia (Belgrad) sportiva Simona Băncilă cucerește locul I, Marcu Răzvan locul II și Pușcă Gigi, locul V. În 2009 Marcu Răzvan (CS Minierul Aninoasa) a realizat prima dată într-o competiție internațională - 1301 pct./144 de săgeți, ceea ce reprezintă un record național – seniori de Tir cu Arcul egalat (obținut de Halican Viorel) și înfăptuit

la CM Outdoor de seniori în Coreea de Sud. (Cheonan - Taean) din 2009.

Până în anul 1990, tirul cu arcul a făcut parte din Federația de Tir, după separare existând foruri europene și mondiale cu totul separate.

Organismele FRTA erau conduse între 1997-2000 de: Paul Tudor (președinte), Victor Stănescu (președinte executiv), Octavian Niță (secretar general); numărul sportivilor legitimați: 40 copii, 96 juniori, 37 seniori (total . 173); numărul județelor în care se practică tirul cu arcul: 9 (Arad, Bihor, Bistrița, București, Hunedoara, Iași, Satu Mare, Suceava, Neamț); activează: 20 antrenori, 10 instructori, 26 arbitri.

În anul 2001, Federația s-a reorganizat în conformitate cu prevederile Legii educației fizice și sportului Nr. 69 din 28 aprilie 2000. Adunarea generală, din 30 noiembrie, a adoptat noul Statut și a ales Consiliul director compus din: Victor Stănescu - președinte; Adrian Poeana și Ilie BotGros - vicepreședinți; Octavian Nicolae Niță - secretar general, Alexandru Deneș, Aurel Robu, Petre Ciubara, Viorel Tou și Adriana Hoppe - membri. Ca organ de administrare și gestionare a fost stabilit Comitetul executiv (format din 5 membri), condus de președintele Federației.

În anul 2009, secretarul general Octavian Niță s-a pensionat, în locul acestuia fiind aleasă Adriana Hoppe. Consiliul director, în anul 2009, avea următoarea componență: președinte de onoare – Paul Tudor, președinte – Aurelian Bacinschi, vicepreședinți – Ilie Botgros și Elena Gheorghită, secretar general – Adriana Hoppe, antrenor federal – Viorel Habian, membri – Alexandru Deneș, Mihai Alexandrescu, Roza Deneș, Mircea Stroe.

Începând cu 1 iulie 2010, FRTA a definitivat lotul de perspectivă care are ca obiectiv final participarea la JO Londra din 2012, în următoarea componență: Bodnar Alexandru - CSM Suceava – senior; Marcu Razvan – CS Municipal Deva – junior; Ciornei Daniel - CS Municipal IASI – senior; Popescu Alexandru – CSS Radauti – junior. Au fost desemnați ca antrenori ai lotului Denes Roza și Habian Viorel.

* * *

Merite deosebite în activitatea tirului cu arcul, pe o lungă perioadă de timp, au avut și următorii sportivi și antrenori:

- col. dr. *Ioan Opriș*, maior *T. Lozincă* și adjutant *Ion Stănculescu* (AS .Armata. Cluj-Napoca);
- *Gheorghe Bîrzu* și *Ecaterina Bîrzu* (.Voința. Satu Mare);
- *Francisc Fenyiveși* (.Samobil. Satu Mare);
- *Mircea Nikiforiuc* și *Albina Nikiforiuc* (.Voința. Rădăuți);
- *Liviu Lucescu* și *Radu Popescu* (.Metalul. Rădăuți);
- *Marina Peplipcean* (.Metalul. Gălănești);
- *Ion Slașomeanu*, *Vladimir Perceag* și *Lucian Nicolaescu* (.Olimpia. București);
- *Teodor Kaszoni*, *Marius Buna*, *Istvan Naghi*, *Zoltan Biro* (PTTR Târgu Mureș);
- *Alexandru Simon*, *Margareta Lazăr*, *Andrei Berki*, *Alexandru Kiss* (.Voința. Târgu Mureș);
- dr. *A. Vass*, *Iosif Matei*, *Erneo Siklodi* (.Sănătatea. Târgu Mureș);
- *Helmut Holzman*, *Aurica Famfareț* (.Mureșul. Târgu Mureș);
- *Arpad Deneș* (IP Sfântu Gheorghe);
- *Mihăiță Alexandrescu* (CSM Iași);
- arh. *Gabriel Petrescu*, *Dan Palade* (IPIU București);
- ing. *Victor Stănescu* (.Petrul. Ploiești).

RETROSPECTIVĂ ÎN IMAGINI

Direct la țintă.

Cupa Internațională a Federației „Minerul”, 1988

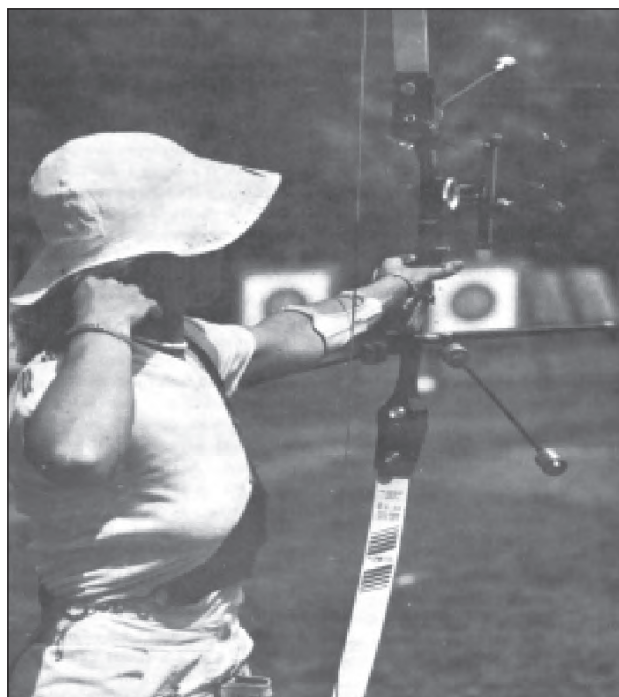
Campionatul Mondial din 1999 (Franța) unde a participat și echipa României

*Viorel Habian („Minerul Aninoasa”) în plin efort.
campion național în 1999*

Victor Stănescu, multiplu campion și recordman al României, președinte al FRTA

Chin (Matei) Aurora, campioană națională și recordmană (1977-1987)

Viiitorii campioni: de mici își oțolesc mușchii

FIGURI REPREZENTATIVE

ALEXANDRESCU, MIHAI-FLORIN (1945), n. în Tecuci jud. Galați. Profesor suplinitor pentru educație fizică la Școala generală din Țigănești, jud. Iași (1965). Antrenor de tir cu arcul, absolvent al Școlii de antrenori. Din anul 1978, activează

ca antrenor de tir cu arcul la CSM din Iași. În cei peste 30 de ani, în această funcție, a contribuit semnificativ la dezvoltarea acestui sport, pregătind numeroase promoții de arcași care s-au afirmat pe plan intern și internațional. În perioada 1978-2010 a inițiat în tirul cu arcul câteva mii de tineri. Contribuția sa a fost concretizată într-un număr impresionant de campioni naționali (peste 120) și clasări pe locurile II și III la CN, la toate categoriile și probele. Sportivii săi au stabilit peste 100 de recorduri naționale și 1 record European la distanță (50m-335p) prin sportivul Frai Constantin. Aceste performanțe au situat constant clubul și jud. Iași pe locurile I, II în clasamentele anuale. De asemenea, mulți sportivi au fost promovați în loturile naționale, participând la CM și alte competiții internaționale. Aceștia au obținut patru medalii la Cupa *Prietenia*, 12 medalii la CB, 1 loc V la CE de seniori (Fraia Constantin), 6 clasări pe locuri între 9-16 la CE și CM. A fost nominalizat de FRTA ca antrenor la lotul național de junior și seniori timp de 26 de ani.

Membru al Biroului FRTA și președinte al Comisiei de propagandă. Pe plan local, îndeplinește funcția de președinte al asociației județene de tir cu arcul Iași. A participat direct la realizarea și întreținerea bazei sportive pentru tirul cu arcul, din Iași, care a găzduit și numeroase competiții internaționale.

BODNAR, ALEXANDRU PETRU (1990), n. în Rădăuți, județul Suceava. Student al Universității Alexandru Ioan Cuza din Iași (2009). Începe să practice tirul cu arcul în 2001, la 11 ani. Legitimat la *Clubul Sportiv Școlar Rădăuți* și la

CS Municipal Suceava, antrenat de Deneș Roza. Campion național în 6 concursuri de copii, cadeți și juniori și de 7 ori campion național la seniori. A stabilit 7 recorduri naționale. Pe plan internațional ocupă locul VII la CM Outdoor juniori-cadeți de la Merida (Mexic) în 2006 și locul XII pe echipe la același CM. Împreună cu echipa formată din Marcu Răzvan și Cucoș Bogdan, P.A.B se situează la CM Indoor din Turcia (Izmir), din 2007, pe locul XIII. Se află pe locul XXIX la CM (Leipzig), în 2007, rezultat cu care s-a calificat la JO din 2008 (Beijing), unde a ocupat locul 31 fiind cel mai tânăr participant la această probă sportivă, (18 ani).

CHIN (MATEI), AURO-RA-EUGENIA (1958), n. în com. Petelga, jud. Mureș. Asistent medical. A debutat în tirul cu arcul în 1974 la AS .Sănătatea. din Târgu Mureș, avându-l ca antrenor pe Iosif Matei. În 1980 a fost transferată la CS .Steaua. București, unde

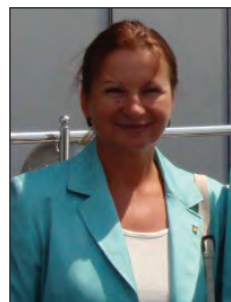
a lucrat cu antrenorul G. Petrescu. Multiplă campioană națională la junioare (1977), două titluri la senioare indoor (1979, 1980), 7 titluri la senioare FITA (1978-1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1987). A realizat 7 recorduri naționale la junioare și 53 recorduri la senioare. A obținut 4 titluri de campioană balcanică (individual și cu echipa) în 1983, 1984, 1985, 1988 și 9 recorduri balcanice. La JO de la Moscova (1982) s-a clasat pe locul XIII, iar la CE din Ungaria (1982), pe locul XII. În palmaresul său se înscriu 6 concursuri internaționale. Are 51 de selecționări în loturile naționale. Maestră a Sportului (1981). Activează ca antrenoare de tir cu arcul.

DENEȘ, ALEXANDRU (1952), n. în com. Jimbor, jud. Brașov. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al Institutului de Educație Fizică și Sport din Brașov, promoția 1977; studii de masterat în problematica managementului în sport la Facultatea de Educa-

ția de Fizică și Sport din cadrul Universității Al. I. Cuza din Iași (2002). A practicat schiul, atletismul (participant la CN) și tirul cu arcul, sporturi în care s-a specializat. A fost repartizat ca profesor-antrenor pentru atletism și tir cu arcul la CSS din Rădăuți, jud. Suceava (1981-2009), iar din 1997 devenind director al acestei structuri sportive. Are merite deosebite în selecția, pregătirea și promovarea unor sportivi valoroși în loturile naționale de tir cu arcul. A elaborat lucrări de specialitate privind această ramură de sport. Vicepreședinte al Federației de Tir cu Arcul (1990-1991), membru al Consiliului Director al Federației Române de Tir cu Arcul (2009).

Antrenor Emerit (1993). A primit Diploma de Excelență din partea FRTA (1991, 2001, 2005, 2008) și a Direcției Județene pentru Sport – Suceava (2001, 2009).

DENEȘ, ROZA (1957), n. în com. Jimbor, jud. Brașov. Absolventă a Facultății de Silvicultură și Exploatarea Forestiere din Brașov (1982) și ulterior a Facultății de Educație Fizică și Sport din cadrul Universității Al. I. Cuza, Iași (2002). Profesoară titulară la CSS din

Rădăuți la secția tir cu arcul (din 2002) și antrenoare la CSM Suceava (1987-2002). A selecționat și pregătit sportivi care s-au afirmat pe plan intern și internațional. Sportivii săi au obținut numeroase titluri de campioni naționali și clasări pe locurile 2 și 3 la CN de copii, juniori și seniori, aceștia fiind și autorii unor recorduri naționale. Unul dintre sportivii săi reprezentativi, Bodnar Al. P., a participat la mai multe ediții ale CM și cupelor mondiale precum și la JO din 2008 (Beijing). A făcut parte din organele de conducere ale FR de Tir cu Arcul începând din 1992, iar în 2009 a fost aleasă membră a Consiliului Director. Gradație de Merit primită din partea Inspectoratului Școlar al Județului Suceava (2007).

FRAI, CONSTANTIN (1970), n. la Iași. Profesor de educație fizică, absolvent al Facultății de Educație Fizică și Sport din Iași. Inițierea în tirul cu arcul a avut loc în 1984, fiind legitimat la CS Municipal Iași. A obținut 13 titluri de campion național și a realizat 15 recor-

duri naționale. Pe plan internațional a ocupat locul V la CE de la Nymburg (1984). Campion balcanic la Atena (1993). Mai multe locuri I, II și III la turnee internaționale în Cipru (1991), Budapesta (1992), Rosmalen în Olanda (1998). Record european egalat la CB în Atena (1993). De asemenea,

a cucerit cu echipa României locurile I-III la CB (1991, 1993, 1997, 1998. Activează ca antrenor de tir cu arcul. Maestru al Sportului.

HABIAN, VIOREL (1968), n. în com. Mogoș, jud. Alba. A început practicarea tirului cu arcul în 1978, fiind legitimat la AS Minerul Aninoasa, avându-l ca antrenor pe V. Tamaș. A concurat la toate categoriile de vârstă, câștigând 10 titluri de campion național și realizând 10 recorduri. A fost selecționat de peste 30 de ori în echipa României, cu care a participat la CM, CE și la mai multe Grand Prix. Campion balcanic cu echipa (1990). Record european realizat în Cipru (1994). Locuri fruntașe ocupate la concursuri internaționale (1993-1999). După retragerea din activitatea competițională a activat cu bune rezultate ca antrenor la SCM Deva și Minerul Aninoasa. A contribuit la formarea mai multor serii de arcași printre aceștia fiind menționați și Răzvan Marcu, Simona Băncilă și Luminița Boroș considerați ca sportivi cu persepective de afirmare în această ramură de sport. Pe baza rezultatelor sale ca antrenor a fost promovat ca antrenor și la lotul național și olimpic. În 2011 concomitent cu activitatea de antrenor revine și în activitatea competițională evidențiindu-se la CN pe care le câștigă și cu dorința de a se califica pentru JO din 2012, obiectiv care nu a fost finalizat Punctajul maxim realizat a fost de 1276. Maestru al Sportului. Decorat cu Medalia Meritul Sportiv clasa a-II-a în 2004.

HOPPE ADRIANA (1955), n. în București. Absolventă a Institutului Politehnic, Facultatea de Electronică și Telecomunicații (1977). Ulterior obține licența în Educație Fizică și Sport (2006). A practicat gimnastica de la 12 ani la CS Viitorul, având ca antrenore pe prof. Ana Moțet. Campioană universitară

și națională (1975-1976), fiind situată între primii 10 sportivi ai clubului. După 1990 se dedică tirului cu arcul. În 1994 a fost angajată la FR de Tir cu Arcul în funcția de organizator de competiții. Promovează și devine antrenor federal (1999). Din 2002, lucrează în paralel ca antrenoare categoria I la clubul BESTA din București obținând cu sportivii săi 4 titluri naționale la seniori. Primește calificarea de arbitru (2003) pentru competițiile interne, iar din 2005 devine arbitru internațional. A fost desemnată F.I.T.A să arbitreze între 2006-2008 competiții continentale: CE Paralimpic (Cehia), CF de Field în Croația (2008), etapa de Cupă Mondială și Grand Prix Outdoor din 2009 (Croația), Grand Prix European (2009) din Bulgaria (Sofia). În paralel, va continua să activeze în gimnastica aerobică, devenind expert și arbitru internațional, participând la 12 stagii internaționale unde a avut calitatea de lector (Egipt, Tunis, Camerun, Spania, Belgia, Cipru, Malta și România). Din 2009 ocupă postul de secretar general al Federației Române de Tir cu Arcul. În perioada 2006-2009 alături de secretarul general al FRTA a contribuit nemijlocit la amenajarea terenului destinat tirului cu arcul din spațiul stadionului Olimpia, care a devenit Centrul național de formare, pregătire și înaltă performanță în aceste ramuri sportive de tradiție.

MARCU, RĂZVAN (1991), n. în Petroșani. Student la Universitatea Spiru Haret (2009). De la vârsta de 9 ani începe să practice tirul cu arcul la CS Minerul Aninoasa, selecționat și antrenat de Habian Viorel. Obține 7 titluri de campion național la toate categoriile de vârstă (copii, juniori, cadeți, seniori) și 4 de vicecampion, realizând 8 recorduri naționale. Pe plan internațional, cucerește locul I în probă individuală, la Cupa Europeană Outdoor cadeți de la Praga (Cehia) în 2006, cu record național cadeți – 1294 pct. (70/60/50/30m). În același an ocupă locul XII pe echipe la CM

Outdoor de la Merida (Mexic), împreună cu Bodnar Alex și Cucos Bogdan. Se situează pe locul II la Cupa Balcanică Outdoor, care a avut loc la Belgrad (Serbia) în 2007, pe locul IV individual la CM Indoor în 2009 din Polonia (Reszow). Se va afla pe locul XII, individual la etapa de Cupă Europeană de la Segnica (Polonia) în 2009, cu record național de juniori – 1275 pct/1 FITA (90/70/50/30m). Pentru prima oară într-o competiție internațională – CM Outdoor Ulsan/Coreea de Sud atinge bariera celor 1301pct/1 FITA (90/70/50/30m) pentru care Federația Internațională i-a acordat insigna FITA Star.

NICOLAESCU, DIANA (1968), n. în București. Absolventă a școlii postliceale de calculatoare și a școlii pedagogice din Belgia. A debutat în tirul cu arcul în 1989, fiind legitimată la clubul *Olimpia* București și avându-l ca antrenor pe Lucian Nicolaescu. În

intervalul 1983-1990 a concurat pentru acest club, iar din 1991, pentru clubul Wuustwezel din Belgia, unde a emigrat. A realizat 66 de recorduri naționale la junioare și senioare și a cucerit 7 titluri de campioană a țării la simplu FITA, field, la dublu FITA. Maestră a Sportului. A primit diplome sportive.

NICOLAESCU, LUCIAN (1942) n. în București. Profesor de educație fizică, absolvent al IEFS, promoția 1970. Încadrat inițial ca profesor la ȘS *Energia* (1971-1975) și apoi la Centrul de Cercetări pentru Problemele Sportului (1975-1976). Pentru început, a

activat în haltere, obținând calitatea de antrenor, categoria a III-a. Apoi s-a dedicat tirului cu arcul, funcționând ca antrenor la clubul *Olimpia* (1978-1993). În perioada 1978-1990 a condus loturile naționale și olimpice ale tirului cu arcul.

NIȚĂ, NICOLAE OCTAVIAN (1940), n. în București. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al Institutului de Educație Fizică din București, promoția 1965. Repartizat ca profesor de specialitate la Școala Generală din Valea Cireșului și transferat la Liceul

Teoretic din Drăgănești Vâlcea (1965-1966). Părăsește învățământul îndreptându-se în structura sportului de performanță pentru început ca metodist al clubului Progresul din Capitală (1967-1968). Din 1969 până în 1971 este numit vicepreședinte al Consiliului de Educație Fizică și Sport al sectorului 3 din București și apoi timp de 19 ani (1971-1990) va funcționa ca metodist principal la *CS Olimpia* (București), unde a răspuns direct de problematica tirului (pistol, talere, pușcă). În această perioadă, secția de tir a *CS Olimpia* s-a remarcat prin rezultate deosebite pe plan intern și internațional. În cadrul secției s-au format și afirmat numeroși campioni naționali și medaliați la competițiile internaționale oficiale. A activat în cadrul FR de Tir Sportiv având diferite atribuții în organizarea activității federației și a competițiilor interne și internaționale. Începând din februarie 1990 și până în mai 2009 ocupă postul de secretar general al Federației Române de Tir cu Arcul, fiind inițiatorul separării federației de cea a tirului cu glonț. Arbitru internațional de pentatlon modern. Membru al COSR (1990-2009). Organizator recunoscut, inițiatorul principal al amenajării terenului al tirului cu arcul din Complexul bazei *CS Olimpia* din Șoseaua Vitan.

PRELIPCEANU (MOLOCE), MARIA (1966), n. în Rădăuți. A început să practice tirul cu arcul în 1980 la CSS din orașul natal, apoi s-a transferat la clubul *Voința*. A fost inițiată către antrenorul Al. Deneș, iar pregătirea la lotul național a făcut-o cu G. Petrescu. A realizat 15 recorduri la junioare și 28 la senioare.

Performanțe de valoare internațională a obținut la CB din 1987 (locul II), la CE indoor din Grecia în 1989 (locul III) și, de 4 ori, a ocupat cu echipa locul I la turnee internaționale. Maestră a Sportului. În 1991 a emigrat în Belgia unde și-a continuat activitatea competițională, cucerind de 4 ori titlul de campioană a țării care a adoptat-o.

PUȘCĂ, GIGI (1975), n. în Aninoasa, jud. Hunedoara. Studii liceale. Antrenor de tir cu arcu, absolvent al Școlii Naționale de Antrenori (2009). Începe să practice tirul cu arcu din anul 1989. Legitimat la CS *Minierul* Aninoasa. Până în 2007, obține 11 titluri de campion național și 8 de vicecampion în cadrul diviziei olimpice. Din 2007, trece la divizia compound cucerind, până în 2009, 6 titluri de campion național. Pe plan internațional, se situează pe locul VI, la Grand Prix European desfășurat la Sofia (Bulgaria), iar cu echipa se va afla pe locul IV. În 20 ani de activitate competițională a realizat peste 20 de recorduri naționale, a participat la 11 CM și 15 CE.

STĂNESCU, VICTOR (1952), n. în Ploiești. Absolvent al Institutului Politehnic, promoția 1978. A început să practice tirul cu arcu în 1970, legitimat fiind la Clubul .Olimpia. București. Campion național outdoor (1976, 1977, 1988, 1989), indoor (1989, 1990), field (1992). A stabilit peste 50 de recorduri naționale, dintre care ultimele trei sunt: 1 288 puncte la 1xFITA, 304 puncte . 90 m și 326 puncte . 70 m.

Campion internațional al României și al RDG în 1989. A stabilit un record balcanic la Atena (1986). A participat cu echipa națională la CE indoor (1989 de la Atena), la CE outdoor (1992 din Malta) și la CE field (1990 din Norvegia). A ocupat locul 96 în clasamentul din 1991 al FITA. Maestru al Sportului. Pe parcursul anilor a fost implicat direct în dezvoltarea tirului cu arcu din țara noastră până în anul 2008, îndeplinind o lungă perioadă de timp și funcția de președinte al FR de Tir cu Arcu. A fost membru în comisia de arbitrii a Uniunii Europene și Mediteranene de Tir cu Arcu.

TAMAȘ, VASILE (1933), n. în Aninoasa, jud. Hunedoara. Studii liceale. Primul sport pe care îl practică e schiul. Tirul cu arcu îl întâlnește mai târziu la 27 de ani (1960). Multiplu campion național la această ramură sportivă. Va deveni unul dintre primii antrenori ai acestui sport de talie națională și internațională, pregătind sportivii CS *Minerul* Aninoasa, a cărei secție de profil a fost înființată în 1958. A fost unul dintre animatorii activității acestei secții cu contribuții deosebite la pregătirea și promovarea unor arcași care s-au afirmat pe plan intern și internațional. Printre aceștia s-a aflat și sportivul Viorel Habian, devenit antrenorul care i-a continuat opera la acest club. Rezultatele obținute de tiriștii cu arcu ai acestui club în intervalul 1990-2000 au fost remarcabile: 109 medalii de aur, 101 de argint și 87 de bronz, la CN. Deși are o vârstă înaintată este încă implicat în activitatea tirului cu arcu din țara noastră. Maestru al Sportului (1973), Antrenor Emerit (2004). Decorat cu Medalia *Meritul Sportiv*, clasa a II-a (2004).

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE TIR SPORTIV

Tirul sportiv s-a dezvoltat, desigur, după ce europenii au descoperit, în secolul al XIII-lea, praful de pușcă (inventat cu mult înainte în China). Primele încercări de aruncare la distanță a unor proiectile, folosind puterea de expansiune a gazelor rezultate în urma arderii pulberii, s-au soldat cu rezultate foarte spectaculoase pentru acele vremuri. Armele construite atunci erau rudimentare, foarte grele, imprecise, prezentând și un grad scăzut de securitate pentru cei ce le mânuiau. Acestea erau arcebuzele, materialul din care au fost confecționate fiind lemnul, cu precădere cel de cireș. Mai târziu s-a folosit fierul. Se încărcau prin față, iar explozia se provoca cu flacăra deschisă prin partea din spate a țevii.

Pe măsura trecerii timpului, perfecționările ce se aduc armamentului sportiv au servit și nevoilor tirului militar, tirul sportiv având un important rol de laborator al creației materialelor de tragere.

Pentru prima oară în întrecerile de tir cu caracter pur sportiv, a fost folosită pușca cu cremene, al cărui act de naștere este datat în 1630. Cam tot în această perioadă au început să ia ființă primele societăți de tir. Documentele atestă existența, în anul 1640, a unei societăți de tir cu arme de foc și arcebuze, la Lucerna, în Elveția. Numărul acestor societăți crește și se extinde și aria lor de răspândire.

Nevoia coordonării activității societăților și asociațiilor de tir determină înființarea unor federații naționale și, mai târziu, crearea unui for internațional. Astfel, la 17 iulie 1907, la Basel (Elveția), cu

ocazia unui concurs internațional, reprezentanții federațiilor de tir din opt țări (șapte europene și una sud-americană) au pus bazele Uniunii Internaționale a Federațiilor și Asociațiilor de Tir (UIFANT). Evenimentul a avut loc la *Casa Trăgătorului* din Lucerna, cel mai vechi club din Europa (și poate din lume), unde reprezentanții tirului din Argentina, Austria, Belgia, Elveția, Franța, Grecia, Italia și Olanda au ales primul președinte al UIFANT. Principalul obiectiv al acestui for internațional a fost organizarea concursurilor internaționale și a CM de tir, precum și stabilirea unor norme privind tehnica de tragere, arbitrajul, armele, echipamentul și poligoanele de tragere.

De reținut că acest for a fost creat după ce în 1896 și 1900 se desfășuraseră întreceri de tir în cadrul Jocurilor Olimpice de la Atena și Paris, iar în 1897 avusese loc, la Paris, primul campionat mondial de tir.

În anul 1915, din cauza primului război mondial, UIFANT se dizolvă, reînființându-se în anul 1921 sub denumirea pe care a purtat-o în perioada 1921-1998 *Uniunea Internațională de Tir* (UIT), iar din 1998 - *Federația Internațională de Tir Sportiv (ISSF)*.

În 1998, ISSF număra 149 de federații naționale afiliate și avea ca președinte pe Olegario Vasquez Rana (Mexic), în anul 2010 având același președinte și 154 federații naționale afiliate.

Pe plan european, începând din 1969, funcționează *Confederația Europeană de Tir* ESC

(European Shooting Confederation) care, până în 1988, a avut sediul în București, iar ca președinte, pe Gavrilă Barani (România). În 1998, ESC avea 54 de federații naționale afiliate, iar ca președinte în funcție, pe Gianpiero Armani (Italia), până în 2009, când în funcția de președinte a fost ales Vladimir Lisin (Rusia).

Începând cu anul 1897, au fost organizate anual CM, până în anul 1914 și apoi din 1921 până în 1931, de asemenea, anual. După 1931 organizarea CM s-a făcut din doi în doi ani, iar din 1954 s-a hotărât ca acestea să se organizeze din patru în patru ani, prin alternanță cu JO, asigurându-se întreceri de cel mai înalt nivel la intervale de doi ani.

În anul 1955, s-au pus bazele unei noi competiții internaționale de mare anvergură - Campionatele Europene (CE) de tir, onoarea de a organiza ediția inaugurală a acestei importante competiții revenind României.

La noi în țară practicarea organizată a tirului sportiv își are începuturile în prima jumătate a secolului al XIX-lea, când în toate țările românești sunt semnalate acțiuni de organizare a tirului sportiv.

După anul 1830, încep să apară asociații de tir în București, Arad și Brașov. Unele izvoare indică Aradul ca primul oraș în care a fost construit un poligon de tir, în 1831 și s-a fondat Asociația Cetățenească de Tir Arad (ACTA). Prima societate, înființată legal la 5 mai 1862, a fost *Societatea Română de Arme și Dare la Semnu București*. Se poate deci afirma că primul sport organizat, practicat și recunoscut oficial a fost tirul sportiv (*darea la semn*).

Domnitorul Alexandru Ioan Cuza a dovedit mult interes pentru această formă de activitate; la 9 septembrie 1865, prin Înaltul Decret Domnesc nr. 1147, recunoaște oficial și aprobă statutele Societății de Dare la Semn. Mai mult, Domnitorul dispune să se doneze Societății 13 211 stânjeni pătrați din terenul Mănăstirii Radu Vodă *secularizat* care să slujească, alături de terenul cumpărat de societate, pentru așezarea semnelor și desfășurarea solemnității generale de dare la semn. În Decret s-a menționat și clauza că acest teren va fi inalienabil. Într-o dare de seamă a Societății se menționează la capitolul

serviciuri demne de recunoștință și donația făcută de domnitor Societății: o pereche de pistoale *prețioase* cu etui. Tot domnitorul a mai dăruit Societății și un Trofeu Challenge *Colanul lui Cuza*, care urma să fie oferit celui mai valoros trăgător al anului, trofeu care, după 1944, a dispărut.

Terenul Societății de *dare la semn* s-a mărit considerabil prin donația făcută de domnitor și a permis desfășurarea unei activități susținute de dare la țință cu arme cu glonț și cu alice.

Pentru publicul bucureștean, acest teren, situat pe strada dr. Staicovici nr. 40-42 (actualul parc sportiv al Clubului BNR), s-a numit *Grădina Șistad* (prescurtarea românească a expresiei germane Schiesstadt, Poligonul de tragere), folosită din vremurile când scriptele societății erau redactate în limba germană. Grădina Șistad a găzduit, pe lângă activitățile specifice dării la semn și nenumărate serbări și petreceri câmpenești populare.

Un rol important în dezvoltarea tirului l-a avut *Societatea Centrală Română de Arme, Gimnastică și Dare la Semn* (cunoscută sub numele de *Tirul*). Spre deosebire de *Societatea București*, Societatea *Tirul* a contribuit la extinderea practicării tirului prin introducerea unor probe noi și organizarea a numeroase concursuri.

La *dările la semn* generale (campionatele naționale) participau atât trăgători din țările românești, cât și din Transilvania. Un eveniment deosebit pentru analele sportului românesc, menționat în presa vremii, l-a constituit organizarea în București, la data de 26 septembrie 1874, a primului concurs internațional de tir, la care au participat și membrii societății de tir din Ungaria. În anul 1881, Aradul a organizat un mare concurs în cinstea celor 50 de ani de la înființarea Societății de tir locale. La acest concurs, organizat pe o durată de 4 zile, au participat și membrii *Societății de Dare la Semn* din București. Pe poligonul Societății, așa cum se arată în diferite surse de informare, s-au pregătit numeroși trăgători (unii dintre aceștia participanți și la diferite competiții internaționale), printre care: gen. de divizie Ion Em. Florescu, Nicolae D. Racoviță, Scarlat Grigore Ghica, Ion St. Cesianu, Alexandru D. Florescu, Teodor D. Florescu, colonel G. Miclescu, George A.

Plagino, G. R. Goleescu, gen adj. Gh. Manu, prof. dr. V. Udrischi, George Lakemanu, dr. Lucian Skupiefsky, N.N. Ioanid, Ion C. Chiriacescu, Gh. V. Bibescu, Nic. Alex Lahovary, Nic. Săulescu, Manole Stroici, Costea Caragea, Nic. Polysu – Micșunești, Marin Butculescu, Mircea Locusteanu, D. Răscăneanu, Al. Racovitză, Dan Noica, N. Cristoveanu, I. Micleascu, dr. Matei Balș, Edy Grant și alții.

Deoarece reglementările vremii erau insuficiente, problema afilierilor și organizării federațiilor pe specialități, era foarte mult îngreunată. Abia în 1922, după înființarea FSSR, prin grija regelui Ferdinand, grupările de tir din țară s-au afiliat la acest for de conducere din țara noastră.

Documentele vremii menționează însă că *Societatea de Dare la Semn*, printr-o lege adoptată de Adunarea Deputaților în 1900, și promulgată de către regele Carol I, a devenit persoană juridică, cu statut de reprezentare națională.

Având în vedere situația dificilă în legătură cu înființarea federației și ținând seama de amploarea pe care tragerea la țintă o luase pe întregul teritoriu al țării, forurile de conducere, respectiv FSSR și UFSR, s-au văzut nevoite să inițieze o serie de structuri organizatorice pregătitoare. Astfel, încă din 1912, în cadrul FSSR se creează un prim nucleu organizatoric, denumit *Comisiunea de Tir*, care a avut inițial ca președinte pe Alex. D. Florescu, iar ca membri - pe principele Carol, gen. Constantin Coandă, dr. Ion Costinescu, Carol Davila (*Revista Automobilă* nr.84/dec. 1912, pag. 216). Adunarea generală a FSSR din 1 decembrie 1919 a constituit Comisia de Tir compusă din George Plagino – președinte, Carol Davila, G. Lakeman-Economu și N.A. Em. Lahovary – membri (*Revista Automobilă*, 2.02.1920, pag. 15-16). Adunarea generală a FSSR din 21 iunie 1921 a decis înființarea Comisiei de Tir și Vânătoare, condusă de col. Virgil Bădulescu (G. Costescu. *FSSR 1912 – UFSR 1937. Douăzeci și cinci de ani de viață sportivă în România*, pag. 162-163). În 1922, această comisie, împreună cu alte structuri de profil, au constituit *Societatea Națională de Tir din România*, avându-l ca președinte onorific pe regele Ferdinand I și ca secretar general pe principele moștenitor Carol. Totodată, în cadrul

FSSR a continuat să funcționeze Comisia de Tir, avându-l ca președinte pe G. Plagino (1923-1929) (*Ecoul sportiv* 14.07.1923, 19.04.1924, *Gazeta sporturilor* 7.04.1925, 20.04.1926, 28.03.1927, 10.04.1928).

Datorită evoluțiilor organizatorice ulterioare, în acord cu Legea educației fizice din 1929 și cu Legea din 1933, care stabileau atribuții mai clare pentru UFSR și pentru federațiile sportive, la 7 februarie 1934, *pe scheletul de bază al Societății de Dare la Semn din București*, s-a înființat Federația Română de Tir, prezidată de George A. Plagino, care era în același timp și președintele UFSR și al Societății de Dare la Semn.

În legătură cu afilierea structurilor organizatorice ale tirului din țara noastră, la Federația Internațională, rezultă că primele nuclee organizatorice au fost asociate la Forul internațional încă din 1907, anul înființării acestuia. Unele surse menționează faptul că țara noastră s-a aflat în grupul de 10 țări asociate celor 8 țări care au fondat la 17 iulie 1907 UIFANT, iar noua structură organizatorică își reconfirmă afilierea la UIT în 1936.

FRT avea rolul de îndrumare, sprijinire și coordonare a activității de tir de pe întregul teritoriu al țării. Dar în condițiile în care sprijinul statului era destul de modest, iar mijloacele financiare dobândite din cotizațiile membrilor societăților de tir erau, de asemenea, modeste, se înțelege că prestația FRT nu se situa la nivelul rolului pe care și-l propusese.

Printre rezultatele trăgătorilor noștri sunt menționate cele din 1919, la un concurs internațional de la Le Mans (Franța), unde reprezentativa României a ocupat locul II, după echipa SUA.

După 1930 și în perspectiva pregătirii pentru JO din 1936, sunt menționate preocupările pentru introducerea și dezvoltarea tirului de calibru redus. Un merit deosebit în sprijinirea dezvoltării tirului, a revenit generalului V. Bădulescu din inițiativa și cu sprijinul căruia a fost construit la ANEF, unul din primele poligoane de tir, și au fost importate arme din Germania. Pe acest poligon în 1937, au avut loc CB de tir (probele de glonț). Analizând activitatea desfășurată pentru dezvoltarea tirului în provincie, inginer Constantin Agnese – secretarul general al

FR de Tir, evidențiază preocupările și realizările din perioada 1942-1943, ale unor structuri organizatoare și promotori ai acestui sport, printre care: Regionala București condusă de lt. Anton Vetra; Regionala și Districtul Brașov cu grupările AS Metrom și Grupul Etnic German și personalitățile din conducerea tirului brașovean – ing. Cosmineanu, ing. Doval, Bruno Scheeser, Carol Habermann, Fritz von Bömches; Râmnicu Vâlcea – col. Fucs și lt.col. Anghelichi; Iași – Societatea de Sport și Muzică cu avocat Petre C. Șerban și prof.univ. Cezar Partenie conducătorul Regionalei Iași; Districtul Teleorman – cpt. Alex Dobrescu, sublt. Andrei Petrescu și Nicolae Popescu; Universitatea Cluj-Sibiu – dr. Ochețianu; Politehnica Timișoara – ing. Viorel Damian; Districtul Cluj-Turda – dr. Coriolan Russu; Uzinele Metalurgice Cugir – ing. Atanasescu și un grup valoros de trăgători.

După cel de-al doilea război mondial, în condițiile unei finanțări îmbunătățite, activitatea FRT a devenit mai laborioasă. Aceasta s-a concretizat în construcții de poligoane, dotări cu materiale specifice, secții de tir mai bine organizate pe întregul teritoriu al țării etc. În perioada 1945-1955, au apărut o serie de sportivi și sportive, mulți dintre ei multipli campioni și recordmeni naționali, medaliați în concursuri internaționale și chiar la CE de după 1955, maeștri ai sportului, care au contribuit la punerea bazelor tirului de performanță. Printre aceștia s-au numărat: Mihai Ionescu Călinești, Iosif Sîrbu, Ștefan Popescu, Panait Călcâi, Gh. Corbescu, Henry Herșcovici, Dinu Vidrașcu, Petre Cișmigiu, Sorin Cantili, Mihai Toader, Valentin Enea, Titus Manicatide, Laurian Cristescu, Aurel Neagu, Valeriu Panțuru, Iuliu Pieptea, Carmen Stănescu, Rodica Dabija, Lia Șahighian, Felicia Iovănescu, Iudith Moscu, Tereza Quintus, Anca Ciortea, Ștefan Petrescu, Paraschiva Elekeș, Marieta Juverdeanu și mulți alții. Toate acestea au făcut să apară în scurt timp performanțele sportive cu care trăgătorii români s-au impus pe plan mondial. Bilanțul trăgătorilor români la competițiile internaționale oficiale este remarcabil. S-a participat la 18 ediții ale JO cu peste 101 de sportivi, la 82 de probe. Deși neoficială, prima participare românească la JO este atribuită

unui trăgător – George A. Plagino (viitorul membru al CIO pentru România și primul președinte al FRT) care în 1900, la Paris, concurează în proba de talere (51 de concurenți din 4 țări) și se clasează pe locul XIII, cu 11 talere lovite din 20 posibile. S-a mai participat la JO din 1924, tot la Paris, unde echipa de armă calibru mare ocupă locul XIII din 22 participante și locul XVIII la individual, precum și în 1936 la Berlin, cu 6 trăgători în probele de armă calibru redus, pistol liber și pistol viteză, cel mai bun rezultat fiind obținut de Mihai Ionescu Călinești, clasat pe locul XV la armă calibru redus poziția culcat. Începând din 1952, trăgătorii români au fost prezenți la toate edițiile JO, până în 2008, ei cucerind 14 medalii (5 de aur, 4 de argint și 5 de bronz). Cele mai multe participări au fost realizate de: Sorin Babii la 6 ediții JO – (1984 - 2004) și Nicolae Rotaru la 5 ediții JO (1960-1976).

A XV-a ediție a JO de la Helsinki din 1952 va rămâne înscrisă cu litere de aur în istoria sportului românesc pentru că, la această ediție, unul dintre cei mai de seamă reprezentanți ai sportului nostru, Iosif Sîrbu, a realizat un rezultat excepțional marcând 400 de puncte din 400 posibile și cucerind medalia de aur la proba de pușcă liberă 40 de focuri, poziția culcat. A fost prima medalie olimpică de aur cucerită de sportul românesc. Au mai cucerit titluri de campioni olimpici: Ștefan Petrescu, în 1956, la pistol viteză (cu un nou record olimpic); Ion Dumitrescu, în 1960, la talere; Corneliu Ion, în 1980, la pistol viteză; Sorin Babii, în 1988, la pistol liber. Medalii de argint au fost obținute de Ion Tripsa, Marcel Roșca, Dan Iuga, Corneliu Ion, iar cele de bronz de către Gheorghe Lichiardopol (2), Nicolae Rotaru, Sorin Babii și Iulian Raicea. Începând din 1952, când a fost cucerită prima medalie de către Panait Călcâi - argint la pistol viteză - trăgătorii români au obținut la CM, până în 2009 inclusiv, 27 de medalii (4 de aur, 12 de argint, 11 de bronz), iar la CE un total de 96 de medalii (25 de aur, 40 de argint, 31 de bronz). La CM de juniori unde am avut o participare foarte restrânsă, s-au obținute 4 de medalii - câte o medalie de aur, argint și bronz în 1958 (Moscova) și o medalie de argint 2001 (Zagreb), iar la CE de juniori, 59 de medalii (11 de aur, 25 de

argint, 23 de bronz).

Dintre trăgătorii care s-au remarcat la CM și CE amintim pe: Constantin Antonescu (primul campion mondial la pușcă, plus câte o medalie la CM și CE); Virgil Atanasiu (4 medalii la CM și 6 la CE, primul campion mondial la pistol viteză, 2 titluri de campion european); Babii Sorin (6 medalii la CE de juniori, 2 la CM și 12 la CE - 3 aur, 6 argint, 3 bronz); Corneliu Ion (3 medalii la CM și 7 la CE, 3 titluri europene); Dan Iuga (3 medalii la CM și 5 la CE, primul campion mondial la pistol calibru mare, 3 titluri europene); Attila Ciorba, Matei Marin și Ion Toman - echipa care a câștigat primul titlu mondial la talere-skeet, Iulian Raicea (o medalie de bronz la CM; 1 argint și 3 bronz la CE; 1 aur, 2 argint, 1 bronz la CE de juniori).

Au mai obținut titluri de campioni europeni: Ștefan Alerhand-Tamaș, Ștefan Kaban, Nicolae Rotaru, Liviu Stan, Gheorghe Vasilescu, Mihai Dumitriu, Petru Ilie, Marcel Roșca, Petru Șandor (primul titlu individual la pușcă), Marin Stan, Ion Trișă, majoritatea dintre aceștia fiind și *posesorii* - mai multor medalii de argint și de bronz câștigate la CM și CE. În această situație se află și alți trăgători, printre care: Ion Dumitrescu, Ștefan Petrescu, Iosif Sîrbu, Gheorghe Enache, George Florescu, Marin Ferecatu, Grațian Calotă, Ștefan Popovici. În ceea ce privește performanțele trăgătoarelor, situația se prezintă astfel: echipa de pușcă 40 de focuri poziția culcat, care a obținut prima medalie de aur la CE în 1955, compusă (Felicia Iovănescu - mai are încă 3 medalii de argint; Marieta Juverdeanu - mai are încă 5 medalii de argint; Paraschiva Elekeș - mai are încă o medalie de argint; Iudith Moscu - mai are încă 2 medalii de argint la CE și prima medalie la un CM - bronz 1958); Edda Baia - primul titlu într-o probă individual - pușcă aer comprimat 1971; Silvia Kaposztai - 7 medalii, dintre care 3 de aur; Maria Macovei (4 medalii, dintre care 3 de aur); Eva Olah (3 medalii, dintre care 2 de aur); Anișoara Matei (11 medalii, dintre care una de aur); Veronica Stroe (4 medalii, dintre care una de aur); Niculina Iosif (3 medalii, dintre care una de aur); Elena Taciuc-Ghiroaie (3 medalii, dintre care una de aur); Jaqueline Zvoneschi - prima campioană europeană de juniori

la pușcă, plus câte 2 medalii de argint și de bronz

Numărul mare de trăgători români urcați pe treptele podiumurilor de premiere ale marilor competiții internaționale a făcut să se vorbească despre o școală românească de tir. Această școală își are rădăcinile în anul 1862, când a luat ființă prima societate sportivă românească de tir.

Se cuvine să amintim și numele acestor neobosiți truditori ai poligoanelor ale căror inimi au suportat și bucuriile, dar și necazurile sutelor de mii de focuri care compun probele de tir, iar în lumea tirului se spune că - fiecare foc este un concurs, cu emoțiile startului și șocul provocat de rezultat.

În ordine alfabetică, aceștia au fost: Olaci Adrian, Apetroaie Rodica, Atanasiu Virgil, Baia Mircea, Babii Sorin, Buiuciu Iacob, Cișmigiu Petre, Ciulu Teodor, Codreanu Constantin, Coldea Teodor, Corbescu Gheorghe, Cristea Marin, Cristescu Laurian, Enea Valentin, Feciorescu Constantin, Feodot Mariana, Goretti Paul, Hanțiu Iacob, Horneț Mircea, Ioanide Grigore, Ion Corneliu, Jeglinschi Tadeus, Keos Schor, Kolosi Ștefan, Loghiade Cristian, Lovinescu Ion, Maghiar Gavrilă, Manciu Viorel, Marinescu Emil, Micușan Valentin, Mișca Augustin, Neamțu Ion, Olteanu Ștefan, Paladescu Theodor, Panțuru Valeriu, Papură Stelian, Petrea David, Petrescu Ștefan, Pinteă Dumitru, Popescu Ștefan, Popoviciu Ioan, Quintus Ioan, Sălceanu Anatolie, Sârbu Iosif, Staicu Dan, Stan Marin, Stan Constantin, Stan Liviu, Stănescu Ioan - Vladimir, Stănescu-Surdu Ion, Șandor Petru, Țârloiu Constantin, Toader Mihai, Toth Monica și alții. Mulți dintre aceștia au funcționat și ca antrenori ai loturilor naționale și olimpice, contribuind semnificativ la obținerea unor performanțe de prestigiu la JO, CM, CE și JB, atât la nivelul seniorilor cât și a juniorilor. Alături de eforturile antrenorilor, trebuie subliniate acțiunile și sprijinul forurilor de conducere a mișcării sportive, ale federației de specialitate, ale Centrului de Cercetări/INCS, Centrului de Medicină Sportivă/INMS, ICF/IEFS/ANFS, care direct sau prin colective interdisciplinare, din toate domeniile științelor ajutătoare, au contribuit la abordarea științifică a problematicii, selecției și pregătirii sportivilor în tirul de performanță. Printre cei care au

contribuit la abordarea acestor probleme s-au aflat: în domeniul medicinei sportive –Ioan Drăgan, Wilhelm Wagner, Constantin Ionescu, Ion Ștefan, Andrei Demeter, Arpad Ambruș; asigurarea asistenței științifico-metodice — Costică Tiron, Adrian Gagea, Nicu Alexe, Teodor Paladescu; psihologie sportivă – Mihai Epuran, Maria Șerban, Irina Holdevici, Judith Moscu. Aceștia li s-au adăugat și alți specialiști din domeniile - biomecanicii, biologiei, fiziologiei, biochimiei, metodologiei și altele.

Conducerea FRT (în diverse formule organizatorice) de-a lungul anilor, începând din momentul înființării oficiale a acesteia. Președinți: George Al. Plagino (1934-1940); Manole Stroici (1940-1941); Nicolae Alex. Lahovary (1941-1942); mr. Constantin Dulescu (1943-1944); Gheorghe Petrescu (1945-1946) ; cpt. Sandu Cerchez (1946-1947) ; Petre Borilă (1947-1949); gral. Petre Burcă (1949-1951); Aurel Ungur (1951-1956); gral. Arhip Floca (1957-1965); gral. Stelian Țircă (1965-1967); Gheorghe Pasat (1967-1984); Gavrilă Barani (1984-1989); Corneliu Ion (1990 - 2000); Gheorghe Stan (2001 – 2006) ; Adrian Ilie (2007 -2009) și Sorin Babii (din 2010).

Secretari generali: col. Alex. Dumitrescu (1934-1940); St. Edu 1941; Constantin Agnese (1942-1945); Gheorghe Teodorescu(1946); Ion Pilug (1957-1965); Nicolae Lupu (1965-1967); Gavrilă Barani (1968-1978); Viorel Manciuc (1978-1982); Vasile Vintilă (1982-1989); Cornel Voiculescu (1990-1991); Vasile Vintilă (1992-2005); Tudorache Marinescu (2006); Cristian Dănuț Popa(din 2007). Au mai funcționat între 1945- 1955, ca inspectori coordonatori -Șt. Popescu, Șerban Demetriu, Francisc Lövy, Mihai Luscalov, Ion Ciocan, Ion Pilug);

Secretari (federali) adjuncți: Mihai Epuran (1943-1944); Paul Gorette (1968-1970); Andrei Săvescu (1976-1978); George Florescu (1977-1983); Eugen Stan (1983-1991); Viorel Manciuc (1992-2000).

Antrenori federali: Petre Cișmigiu (1958-1960); Gh. Lichiardopol (1955-1958); Paraschiva Elekeș (1960-1964); Petre Cișmigiu (1964-1975); Virgil Atanasiu (1975-2005 cu unele întreruperi); Cristian Loghiade (2005 - 2006); Constantin

Țârloiu (din 2007).

Pe parcursul anilor, mai mulți reprezentanți ai tirului din țara noastră au făcut parte din diferite organisme ale forurilor internaționale de tir, după cum urmează:

A. În cadrul Uniunii Internaționale de Tir (UIT). Gavrilă Barani *prim-vicepreședinte* (1960-1990) și membru de onoare al UIT (1990-1997); Petre Cișmigiu - *membru în Comitetul tehnic* (1964-1978); membri în Comitetul medical: Arpad Ambruș (1971-1974); Ion Ștefan (1974-1978); Andrei Demeter (1982-1986); membri în comitetul de arbitri: Gheorghe Lichiardopol (1974-1976); Andrei Săvescu (1976-1978), Dan Iuga (1980-1982).

B. În cadrul Confederației Europene de Tir (CET); Gavrilă Barani - președinte (1969-1988) și președinte de onoare al ESC (1989-1997); Dan Iuga - membru în Comisia de pistoale (1980-1982); Niculina Predescu - președintele Comitetului feminine (1974-1993); membri în Comisia medicală - Ion Ștefan (1974-1980); Wilhelm Wagner (1983-1989); membri în Comisia de juniori - Mircea Horneț (1982-1986); Eugen Stan (1987-1993); Radu Timofte - membru în Comisia de presă (1989-1993).

Distincții acordate reprezentanților români de către organizațiile internaționale: Gavrilă Barani - Ordinul Olimpic acordat de CIO, Crucea Albastră a UIT; Petre Cișmigiu - medaliile de argint și de aur ale UIT, Diploma de Merit a CIO; Gh. Lichiardopol - Diploma de Merit a UIT; Gh. Pasat - medaliile de argint și de aur ale UIT; Niculina Predescu - medalie de argint a UIT.

În anul 2000, Biroul FRTS a avut următoarea componență: președinte - Corneliu Ion, vicepreședinți - Laurențiu Pop, Jenică Drăgan, Eugen Stan ; membri - Vasile Vintilă (secretar general), Virgil Atanasiu (antrenor federal), Laurian Cristescu, Adrian Alaci, Ion Săcăleanu, Ioan Stănescu, Emil Marinescu; secretar adjunct al FRTS -Viorel Manciuc.

La 31 decembrie 2000, FRTS avea următoarea structură organizatorică: 27 de secții de tir afiliate, repartizate în 14 județe și municipiul București, cu peste 450 de sportivi legitimați, 50 de antrenori și peste 50 de arbitri. În 2009 structura organizatorică

se prezenta astfel: Cluburi și Asociații județene afiliate-33;14 județe; sportivi legitimați – 420; număr antrenori activi – 39; număr arbitri – 34.

În anul 2001 Federația s-a reorganizat în conformitate cu prevederile Legii educației fizice și sportului Nr. 69 din 28 aprilie 2000. Adunarea generală din 14 noiembrie a adoptat noul Statut și a ales Biroul federal compus din: Gheorghe Stan - *președinte*; Corneliu Ion - *vicepreședinte*; Vasile Vintilă - *secretar general*; Virgil Atanasiu - *antrenor federal*; Mariana Feodot, Eugen Jianu, Ioan Stănescu, Adrian Alaci, Cristian Loghiade, Eugen Dima și Vasile Păltineanu - *membri*. Ca organ de administrare și gestionare a fost stabilit Biroul Executiv format din: Vasile Vintilă- *secretar general*; Virgil Atanasiu - *antrenor federal*; Luminița Puiu - *contabil*; Nicolae Tănase -*membru*.

În perioada 2001-2009 s-au produs următoarele

modificări, la nivelul conducerii federației. În 2004, Corneliu Ion a fost ales Președinte de onoare. În anul 2007 a fost ales în funcția de președinte - Adrian Ilie . În 2006 a fost ales secretar federal Tudorache Marinescu, iar în 2007 Cristian Dănuț Popa. În anul 2005 a fost numit antrenor federal Cristian Loghiade, iar în 2007 Constantin Țârloiu.

Adunarea generală extraordinară a FR de Tir din 13.08.2010 a ales următorul Birou federal: președinte – Sorin Babii; vicepreședinte – Maricel Popa; membri: Cristian Dănuț Popa (*secretar general*); Constantin Țârloiu (*antrenor federal*); George Boroș – CSA *Steaua* ; Olimpiu Marin – CS *Dinamo*; Florin Urcan – CS de Tir *Vânătoresc* Luduș; Iacob Haștiu – CSU Oradea; Valeriu Bolgiu – Clubul de Tir *Vânătoresc* și Sportiv *Diana* Ploiești; Niculina Iosif – CS UNEFS; Petrea Vilcu – CSU Focșani.

RETROSPECTIVĂ ÎN IMAGINI

Documente care atestă începuturile practicării tirului în România

Carnet de membru al Societății de Dare la Semn .Bucuresci.

1910. George Valentin Bibescu deținător, pentru a șasea oară consecutiv, al .Colanului. oferit de regele Carol I

Trageri la porumbei . 1911

Schiesstadt, duminică 29 mai 1911. George Plagino, câștigătorul Marelui Premiu de Tragere la porumbei

George Plagino – președinte FR de Tir Sportiv

Nicolae Lahovary – președinte FR de Tir Sportiv

Sorin Cantili . unul dintre pionierii tirului românesc, multiplu campion și recordman național, cu performanțe de valoare mondială; primul campion balcanic la Sofia în 1946 (campionate organizate după război) în proba de armă liberă calibru redus

*Schița Poligonului .Tunari.(situație din 1958): I . Standurile pentru pistol viteză;
II . Poligonul pentru calibru redus;
III-V . Standurile pentru talere;
IV . Pavilionul central;
VI . Poligonul pentru cerb alergător;
VII . Poligonul de tir calibru mare;
VIII . Standul pentru skeet*

Prima medalie olimpică de aur cucerită, pentru tirul și sportul românesc de către Iosif Sîrbu, la JO din 1952

Gheorghe Lichiardopol, medalii de bronz la pistol viteză la JO de la Helsinki, 1952, și de la Melbourne, 1956

Iosif Sîrbu . campion olimpic la JO din 1952 Helsinki, la armă liberă calibru redus, poziția culcat, vicecampion mondial în 1958 la Moscova la a.l.c.r. poziția culcat, pe echipe

Campionatele Europene de tir . București (1955), prima medalie de aur pentru tirul românesc cucerită de echipa feminină compusă din Paraschiva Elekeș, Marieta Juverdeanu, Felicia Iovănescu, Judith Moscu (în proba de armă liberă calibru redus 40 focuri, poziția în genunchi)

Ștefan Petrescu și prima medalie de aur cucerită de el pentru pistolul viteză românesc la JO din 1956 de la Melbourne

Jacqueline Zvoneschi . revelația Campionatelor Europene de Juniori de la București (1955) medalie de aur la pușcă 40 de focuri poziția culcat (400 de puncte din 400 posibile), 2 medalii de argint cu echipa mixtă de pușcă (pozițiile culcat și în genunchi), medalie de bronz cu echipa mixtă de pușcă (3 poziții); la CE de juniori de la Belgrad (1957) a mai cucerit o medalie de argint cu echipa mixtă de pușcă (3 poziții)

1955 . Pentru prima oară Campionatele Europene de tir sunt organizate la București

Festivitate de premiere la CN din 1953 în proba de pușcă pe echipe . locul I echipa Dinamo: H. Herșcovici, I. Văcaru, Valeriu Panțuru, Victor Antonescu; locul III echipa .Metalul. în componența căreia îi putem vedea: Ștefan Petrescu (campionul olimpic din 1956 . la pistol viteză) și pe Petre Cișmigiu . sportivul, tehnicianul și pedagogul care a contribuit pe multiple planuri la afirmarea tirului românesc.

Marin Ferecatu . campion mondial (1958) și european de juniori (1959)

1956 . Campionatele Internaționale de Tir ale României. Un podium integral românesc la proba de pușcă: Iosif Sîrbu, Henri Herșcovici, Constantin Antonescu.

*Constantin Antonescu .
primul trăgător român
devenit campion
mondial, în 1958, la
Moscova*

*Marea actriță Carmen Stănescu a practicat cu succes
și tirul de performanță, fiind multiplă campioană
națională și maestră a sportului*

*Ion Dumitrescu . campion olimpic și european în 1960,
vicecampion mondial în 1966*

*Gheorghe Enache, medaliat cu bronz la CM din 1958
de la Moscova (talere skeet-echipe), împreună cu Ion
Dumitrescu, George Florescu și Ștefan Popovici;
vicecampion mondial și european în 1966*

*Ion Tripșa . vicecampion olimpic, în 1964, la Tokyo, la
pistol viteză; . campion european în 1965, la București*

Mihai Dumitriu, Marcel Roșca, Virgil Atanasiu, Ion Tripșa, echipa de pistol viteză . campioană europeană în 1965, (București); . vicecampioană mondială în 1966, la Wiesbaden

Nicolae Rotaru, campion european în 1968 și 1969, vicecampion european în 1959 și în 1975 în proba pe echipe

Ștefan Kaban, campion european (cu echipa) în 1968, (Wiesbaden) și în 1969 (Plzen) la pușcă, poziția culcat

*Petru Șandor, campion european la individual, în 1969
și vicecampion mondial cu echipa în 1958*

*Gheorghe Vasilescu - campion european pe echipe, în
1968 și 1969; vicecampion mondial în 1970*

*Virgil Atanasiu - campion mondial la pistol viteză și
vicecampion mondial în 1966, la Wiesbaden;
- medaliat cu bronz la pistol viteză (cu echipa) la CM
din 1974, de la Thun;
- campion european 1965 la București și în 1975 la
Madrid (în proba de pistol viteză cu echipa)*

*Echipa României (Gheorghe Vasilescu, Ștefan Tamaș-
Alerhand, Ștefan Kaban), vicecampioană mondială în
1970 (Phöenix), împreună cu echipa Italiei,
câștigătoarea probei a.l.c.r., poziția culcat*

Edda Baia, medalie de aur la pușcă cu aer comprimat la CE de la Mezibori (1971) și medalie de bronz la pușcă a.c. cu echipa . (Edda Baia, Melania Petrescu, Veronica Stroe-Tripșa)

CE, Paris, 1976. Pe podiumul de premiere, echipa României: Eva Olah . aur, la individual, pușcă a.c.; Mariana (Borcea) Feodot și Veronica (Stroe) Tripșa, campioană la proba de pușcă a.c.

*Ana Buțu-Ciobanu, 5
titluri de campioană
europeană (în 1976,
1981, 1984, 1985) la
individual și cu echipa,
vicecampioană în 1975,
1978 și 1983, și medalii
de bronz în 1972, 1976
și 1987*

*Mariana (Borcea) Feodot . campioană europeană în
1976 (cu echipa)*

*La CE de la Hameenlinna 1978 . Niculina Iosif,
medaliată cu aur la armă sport 60 de focuri culcat;
împreună cu echipa României (din care făcea parte,
alături de Dumitra Matei și Veronica Stroe-Tripșa) a
obținut și o medalie de bronz la a.s. 60 de focuri culcat*

*Eva Olah . campioană europeană în 1976 (individual și
cu echipa)*

Veronica Tripșa . medaliată cu aur la CE din 1976 (cu echipa) și cu bronz la CE din 1971

*Melania Petrescu - vicecampionă europeană, în 1971, la Suhl, în proba de armă standard 60 de focuri culcat.
La aceeași competiție, echipa României. Melania Petrescu, Veronica Stroe-Tripșa, Ana Goreti-Dubaș . a fost medaliată cu bronz, la proba pușcă a.c.*

Anișoara Matei, campioană europeană în 1984 cu echipa, vicecampionă europeană în 1971, 1975, 1978, 1985 (cu echipa), deținătoare a 5 medalii de bronz la CE din 1971, 1972 (două medalii), 1976 și 1987; vicecampionă mondială în 1974

Dan Iuga . campion mondial (1974); campion european (1972 și 1975 pe echipe); vicecampion olimpic (1972)

Marcel Roșca . vicecampion mondial cu echipa (1966 și 1970); campion european (1965) cu echipa, vicecampion olimpic (1968) la Mexico

La CM din 1982 de la Caracas. Echipa de pistol viteză a României, vicecampionă mondială (Marin Stan, Grațian Calotă, Virgil Suciu, Corneliu Ion)

Echipa de pistol viteză campioană europeană în 1975, la Madrid. De la stânga la dreapta: Corneliu Ion, Marin Stan, Gheorghe Corbescu (antrenor emerit), Dan Iuga, Virgil Atanasiu. În aceeași componență . medalie de bronz la CM din 1974, la Thun

Gheorghe Lichiardopol (medaliat cu bronz la JO din 1952 și 1956), Ion Tripșa (vicecampion olimpic în 1964, vicecampion mondial în 1966 și 1970; campion european în 1965) și Ștefan Petrescu (campion olimpic în 1956), la un schimb de experiență, împreună cu Gavrilă Barani . secretarul general al Federației, în 1973

Silvia Kaposztai. Bujdei campioană europeană (în 1985, la Osijek, în proba de pistol sport cu 594 de puncte . nou record mondial

Sorin Babii, campion olimpic (1988), medaliat cu bronz la JO din 1992 și la CM din 1989 și din 1991, campion european în 1985, 1989 și 1995; vicecampion european în 1985, 1987 (două medalii), 1992, 1995, 1997; medalii de bronz la CE din 1990, 1997 și 1999

Echipa de pistol liber a României . Liviu Stan, Petru Pavel Ilie, Sorin Babii . campioană a Europei în 1985, la Osijek, cu un nou record mondial . 1 719 puncte

Echipa de skeet a României, deținătoare a primei medalii de aur pentru ramura talere a tirului românesc, la CM de la Nicosia, Cipru, în 1995

*Consfătuirea de la București, 1981, reunește familia tirului (antrenori, sportivi și activul tehnic și organizatoric al FRTS) Antrenori: Rodica Apetroaiei (Iași), Valentin Micușan (Cluj-Napoca), Paul Goreti (Olimpia), Ion Popovici (UTA), Vladimiri Ekert (Progresul), Theodor Paladescu (ICF), Gleb Pintilie (Baia Mare), Gavrilă Magyar (.Dinamo.), Valentin Enea (.Steaua.), Ștefan Petrescu (.Dinamo.), Drăgan Eni (.Dinamo.), Mihai Toader (.Steaua.), Petra David (Brașov), Laurian Cristescu (Ploiești), Adrian Alaci (Focșani), Ion Neamțu (Timișoara), Grigore Ioanide (.Steaua.), Ion Stănescu (Oradea), Tadeus Jeglinski (.Știința ICF), Olimpiu Galea (ICF), Traian Coguț (Iași), Gabriela Ana (CSSI . București), Constantin Feciorescu (.Steaua.)
Sportivi: Dan Iuga, Marcel Roșca, Marin Ferecatu, Lucian Giușcă. Activul FRTS: Elena Dumitrașcu, Niculina Predescu, Gavrilă Barani (președinte), Viorel Manciuc (secretar general), Virgil Atanasiu (antrenor federal), George Florescu (secretar general adjunct)*

Antrenament pe poligonul de talere de la Tunari, cu 2 reprezentanți ai acestei ramuri a tirului sportiv, Ion Dumitrescu – campion olimpic (1960) împreună cu Gheorghe Enache medaliați la talere trap, echipe, 1966

Oaspeți de seamă la o competiție de tir organizată de Poligonul .Tunari.: Kurt Hassler, președintele Uniunii Internaționale de Tir, Gheorghe Pasat, președintele FRTS, Gheorghe Lichiardopol, vicepreședintele FRTS, urmărind întrecerile probei de pistol viteză

Festivitatea de închidere a ediției din 1983 a CE desfășurate la București. Alături de oaspeții străini, din partea FRTS, la festivitate participă: Gavrilă Barani (președinte), Aurel Dobincă (vicepreședinte), Niculina Predescu (membră), Vasile Vintilă (secretar general)

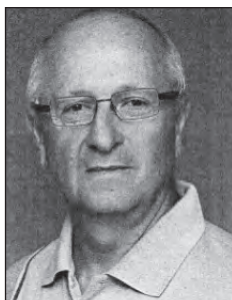
Iulian Raicea, un reprezentant al noii generații la pistol viteză: . medalie de bronz la CM din 1998; . medalie de argint la CE din 1999 (individual și cu echipa); . bronz la JO din 2000

Poligonul .Iosif Sârbu. (fost Tunari) din București, gazda marilor întreceri naționale și internaționale de tir. Aici au fost organizate 5 ediții ale CE (1955, 1965, 1975, 1977, 1983)

Moldoveanu Alin – campion olimpic (Londra 2012 – pușcă aer comprimat)

FIGURI REPREZENTATIVE

ALACI, ADRIAN (1943), n. în Focșani, jud. Vrancea. Studii liceale. Antrenor de tir, absolvent al Școlii de antrenori. A practicat tirul de performanță, la CS *Unirea* din Focșani, în perioada 1968-1973, sub îndrumarea profesorului Ioan Oprișan. Participant la CN de tir și Cupa României unde a și reușit să se claseze de două ori pe locul I. Timp de 36 de ani, începând din 1973, până în 2009 când s-a pensionat, a activat ca antrenor de tir sportiv la CS *Unirea*. S-a situat în prim-planul tirului românesc, reușind să selecționeze, să pregătească și să promoveze numeroase promoții de sportivi care s-au afirmat pe plan intern și internațional. Sportivii săi au obținut peste 30 de titluri de campioni naționali la juniori, 15 la seniori și foarte multe clasări pe locurile II și III la CN. Acestor performanțe, li se adaugă 15 recorduri naționale la juniori și 4 la seniori. Pe parcursul anilor, a promovat mulți sportivi în loturile naționale de juniori și seniori, o parte dintre aceștia transferându-se în secțiile de tir ale unor cluburi fruntașe. Printre sportivii promovați s-au aflat: Daniela Toader, Adrian Huzună, Tonel Toader, Olimpiu Marin (transferat la CS *Steaua*) – participant la JO din 1992, multiplu campion național și balcanic, precum și Alin Moldoveanu, cel mai valoros sportiv al său (transferat la CS *Dinamo* din 2008) – medaliat cu bronz la CE de seniori din 2004 și cu argint la CM din 2006 la pușcă aer comprimat, clasat pe

locurile I și II la numeroase concursuri de Cupă Mondială, locul al IV-lea la JO din 2008 (Beijing). În perioada 2000-2008, a făcut parte din colectivul tehnic care a pregătit loturile naționale și olimpice. Timp de 15 ani (1994-2009) a fost membru al Biroului FR de Tir Sportiv. De mai multe ori, a fost declarat cel mai bun antrenor al județului Vrancea, ultima premiere datând din decembrie 2009. În anul 2008, i s-a acordat titlul de Antrenor Emerit. Decorat cu Medalia *Meritul Sportiv* cl I (2004).

ALERHAND-TAMAȘ, ȘTEFAN (1945), n. în Arad. Profesor de educație fizică, absolvent al Institutului Pedagogic de Educație Fizică din Timișoara, promoția 1967. A activat la AS CFR Arad, sub îndrumarea antrenorului I. Quintus. Multiplu campion și recordman național, campion internațional al României, medaliat la numeroase concursuri internaționale de tir. În 1968, a făcut parte din echipa care a cucerit la Wiesbaden, în Germania, medalia de aur și titlul de campion european, în proba de pușcă . poziția culcat, iar la ediția din 1969 de la Plzen, a *europenelor* a câștigat tot aur, la aceeași probă, iar la pușcă standard 3 poziții - echipe, medalia de bronz. La CM, din 1970 de la Phoenix, își aduce contribuția la cucerirea medaliei de argint, în proba de pușcă - poziția culcat, pe echipe. Maestru al sportului. După 1971, se stabilește în Germania, unde a lucrat o perioadă ca specialist, la Anschütz, una dintre cele mai mari fabrici de armament sportiv din lume.

**ANTONESCU, CONSTAN-
TIN** (1923 – vreo 2006), n. în
Constanța. A început să prac-
tice tirul de performanță la
vârsta de 29 de ani. A activat
la asociațiile sportive *Flamura
Roșie*, *Spartac* și *Clubul
Olimpia* din București. În
perioada 1956-1963 a obținut

peste 15 titluri de campion și a stabilit 5 recorduri
naționale în probele de armă liberă calibru mare
și calibru redus. Câștigă titlurile de campion
internațional al Finlandei (1956), Danemarcei
(1958) și Spaniei (1959) și alte numeroase medalii
la diferite concursuri internaționale. În Cupa
Țărilor Latine se clasează de 2 ori pe locul I.
Participă la 2 ediții ale JO în 1956 (Melbourne)
și 1960 (Roma), unde ocupă locurile V în clasa-
ment. La CE din 1955 (București) deși era debu-
tant într-o mare competiție oficială, se clasează
pe locul V cu 599 de puncte din 600 posibile, o
performanță care a însemnat un nou record nați-
onal. La ediția din 1959 a *europenelor*, desfășu-
rate la Milano, a făcut parte din echipa care a
obținut medalia de argint, în proba de pușcă -
poziția genunchi. Cel mai mare succes îl înregist-
trează în 1958, la CM de la Moscova, unde
cucerește medalia de aur și titlul de campion
mondial, în proba de armă liberă calibru mare -
poziția în picioare, cu 367 puncte, precum și
medalia de argint, în proba pe echipe - poziția
culcat. Tot în 1958, printr-o performanță absolută
(600 de puncte) egalează recordul mondial, la
pușcă 60 focuri - poziția culcat, iar cu echipa de
pușcă, calibru redus, 40 focuri - *poziția culcat*,
realizează un nou record mondial. Maestru al
Sportului (1952) și Maestru emerit al sportului
(1958). După 1960, a activat ca antrenor la *Clubul
Olimpia* unde s-a ocupat de pregătirea echipei de
fete, din care făceau parte și component ale lotului
național. A oficiat și ca arbitru în competițiile de
tir.

ATANASIU, VIRGIL . vezi **Personalități**

BABAN, FLORIN (1961), n. în București. Sportiv
și antrenor de talere trap. A activat ca sportiv la *CS
Olimpia* București, *AS Joița*, iar din 1998 la *CSȘ
Triumf* București. Începând din 1980 a fost com-
ponent al echipei naționale de talere trap și dublu
trap. În 1981, la CE de juniori se clasează pe locul
IV în proba de talere trap. La concursurile de Cupă
Mondială ocupă locurile VIII (1988), IV (1993) și
IX (1997), iar la CE - locul IX la dublu trap (1992)
și VIII la trap (1998). Cucerește medalia de bronz
la Cupa Mondială din 2000. La *CSȘ Triumf* înde-
plinește și funcția de antrenor. Este Maestru al
Sportului.

BABII, SORIN – vezi **Personalități**

BAIA (ANTOSCH), EDDA
(1939), n. în Brașov. Profe-
soară de educație fizică, absol-
ventă a ICF din București. A
activat la cluburile IEFS și
Arhitectura din București. A
fost campioană națională în 2
probe individuale și 5 probe pe
echipe. Medaliată cu aur în
proba de pușcă cu aer comprimat . 10 m, la CE din
1971 (Mezibori), unde mai obține și o medalie de
bronz cu echipa, în aceeași probă. Maestră Emerită
a Sportului. După 1973 se stabilește în Germania,
unde activează ca antrenor la *HSG* din München.
Face parte din colectivul de antrenori care pregă-
tește lotul de juniori al Germaniei.

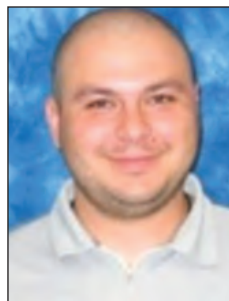
BARANI, SAMUEL - vezi **Personalități**

CANTILI, SORIN (1924-
1995), n. în Ploiești. Jurist,
absolvent al Facultății de
Drept. A practicat tirul sportiv
de performanță, începând din
anul 1941, când câștigă titlul
de campion la armă-poziția
picioare (345 p/400) și la cele
3 poziții (1065/2000). Urmează
o afirmare a calităților sale pe plan internațional la

CB de la Sofia, din 1946, unde devine campion balcanic la armă liberă calibru redus în proba individuală și cu echipa. În anul 1948, își adaugă în palmares alte 3 titluri de campion național la armă liberă calibru redus (pozițiile picioare, genunchi și la 3 poziții). În 1949 (reprezentând Banca RPR), câștigă din nou 3 titluri: armă liberă, 4 of. poziția picioare (cu nou record național); poziția genunchi; 3 poziții. În perioada 1949-1956, activează la secția de tir a CCA, unde abordează probele de pușcă, pistol și talere. În 6 ani obține 11 titluri de campion național la seniori: 4 individuale (3 la pușcă și 1 la pistol) și 7 cu echipa (5 la pușcă și 2 la pistol). Recordurile naționale, stabilite în 1948 și 1949 au fost valabile până în anul 1952. Sorin Cantili a realizat o performanță de prestigiu la CE din 1955 (București), unde a cucerit titlul de vicecampion european, în proba țință mișcătoare cu echipa: Sorin Cantili, Eni Drăgan, Gheorghe Ghimbășeanu și Aurel Neagu. În anul 1952 a primit titlul de Maestru al Sportului.

CALOTĂ, GRAȚIAN (1956), n. în București. Practicant al tirului de performanță, specializat în probele de pistoale se inițiază în acest sport sub îndrumarea antrenorului Stelian Papură. Legitimat la CSA Steaua, (1976-1993), antrenor Teodor Coldea. A obținut 15 titluri de campion național (2 la individual și 13 în proba pe echipe), la pistol viteză, pistol liber și pistol calibru mare, precum și 19 clasări pe locul I la Cupa României (2 individual și 8 cu echipa). Participant la CM din 1982 (Caracas) – medaliat cu argint, la pistol viteză echipe și la ediția din 1986 (Suhl) – locul XV cu echipa. A concurat la CE din: 1979 (Lvov) – locul V la pistol viteză individual; 1983 (București) – medaliat cu argint la pistol viteză echipe; 1985 (Osijek) – medaliat cu argint, cu echipa, la aceeași probă și locul XV la individual. Medaliat cu aur la Spartachiada Militară de vară (1985). Participant la 6 ediții ale JB, la care a câștigat 4 medalii de aur, 3 de argint și 1 de bronz (1982-1992). Maestru al Sportului (1981). Maestru Emerit al Sportului (1986).

CAZAN, IULIAN – MARIAN (1980), n. în Budești, jud. Călărași. Sportiv de performanță, practicant al tirului, specializat în probele de pistoale. Legitimat la CSA Steaua (1995-2010). În perioada 1996-2009, a obținut 37 titluri de campion național:

16 la seniori (3 individual și 13 cu echipa); 16 la juniori I (6 individual și 10 cu echipa); 5 la juniori II (1 individual și 4 cu echipa). Titlurile au fost realizate în probele de pistol viteză, pistol liber, pistol standard și pistol aer comprimat. Component al loturilor naționale, a participat la CM și CE de juniori și seniori și la JO. La vârsta junioratului, a debutat în anul 1998 la CM de la Zaragoza, unde s-a clasat pe locul al V-lea cu echipa și pe locul al VIII-lea la individual, în proba de pistol viteză, precum și la CE, de la Copenhaga, cu medalie de bronz la individual și locul al IX-lea cu echipa. La CE de juniori, a mai obținut următoarele rezultate: 1999 (Bordeaux) – 2 medalii de argint la individual și cu echipa la pistol viteză; 2000 (Plzen) – medalie de argint la individual și locul al IV-lea cu echipa, la aceeași probă. În anul 2000, a concurat la JO de la Sydney clasându-se pe locul al XI-lea, la pistol viteză 2x30 focuri, acumulând 583 puncte. Rezultate obținute la CM de seniori: 2002 – locul al VII-lea cu echipa și al XII-lea la individual; 2006 – locul al VII-lea cu echipa și al 39-lea la individual. Participările la CE de seniori s-au soldat cu următoarele rezultate: 2001 (Zagreb) – medalie de bronz la echipe și locul al XI-lea la individual; 2003 (Brno) – medalie de bronz; 2005 (Belgrad) – locul al X-lea; 2007 (Granada) – locul al VIII-lea; 2009 (Osijek) – locul al VII-lea, toate în proba pe echipe la pistol viteză, în anul 2002, s-a clasat pe locul al VI-lea la Cupa Mondială, iar la JB de juniori a obținut o medalie de aur și una de argint. În pregătirea sa la club și la lot, a beneficiat de îndrumarea unor antrenori cu multă experiență – Marin Stan, Constantin Țârloiu, Constantin Stan. Maestru al Sportului (2002).

CĂLCĂI, PANAIT (1928-?), n. în București. Studii liceale. Antrenor de tir. A practicat tirul sportiv de

performanță. Apare implicat în activitățile tirului încă de la vârsta junioratului. Elev fiind la liceul *Mihai Viteazul*, a primit calificarea de instructor ajutor de tir, fiind menționat în lista Federației în anul 1943. Tot în acest an, participă la primele concursuri de tir ale Federației, alături de seniori, concurând pentru Tir-Club *Tineretea*, clasat pe locul al II-lea la individual și pe locul al III-lea cu echipa la armă poziția culcat. În anul 1949, legitimat la *Metalul* realizează mai multe recorduri naționale valoroase printre care: pistol viteză cu 571p/60 focuri; pistol viteză cu 285p/30 focuri (record valabil și în 1951); armă liberă poziția culcat pe echipe cu 1899p/2000 posibile. În anul 1950 (*Metalul Dinamo* Cotroceni și *Metalul*) devine campion național la armă liberă poziția genunchi 40 focuri, probă în care ocupă locul I și în topul celor mai bune rezultate ale anului și locul al II-lea la pistol viteză. Component al loturilor naționale, a participat la diferite competiții internaționale, contribuind la afirmarea tirului românesc. Cea mai importantă performanță a sa o constituie medalia de argint cucerită la CM de tir din 1952 (Oslo), în proba de pistol viteză, (581p), aceasta fiind prima medalie obținută pentru țara noastră într-o competiție oficială, la tir. Tot în 1952, participă la JO, de la Helsinki unde se clasează pe locul al VI-lea la pistol viteză. Părăsește delegația, stabilindu-se ulterior în SUA. După unele informații, ar fi fost angajat la NASA.

CENĂDAN, MARIUS (1986), n. în Arad. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al Facultății de Educație Fizică și Sport, din cadrul Universității *Aurel Vlaicu* din Arad, promoția 2008. Practicant al tirului sportiv de performanță, începând din 1996, fiind legitimat la

CS *UTA*, până în 2001, când se transferă la CSM Arad, apoi cu dublă legitimare la CSM Arad – CS *Dinamo* București (2006-2008) și tot cu dublă legitimare la CSM Arad – CS *Politehnica* Iași (2008-2010). La Arad s-a pregătit cu antrenorul Monica Toth. Începând din 1998, până în 2004, se remarcă la CN de juniori (1 și 2) unde se clasează de 12 ori pe locul

I, de 13 ori pe locul al II-lea și de 3 ori pe locul al III-lea. Din anul 2002, concurează și la CN de seniori situându-se constant pe primele trei locuri. A concurat în toate probele de pistoale. În anul 2000, a fost selecționat în lotul național de juniori, realizând pe plan internațional următoarele performanțe: în 2001, la CE de juniori, de la Zagreb, se clasează pe locul al VII-lea la individual și intră în posesia medaliei de argint în proba pe echipe, la pistol viteză. Tot în 2001, se clasează pe locul al II-lea la concursul *Olympic shooting hopes*, de la Pilzen, în proba individuală de pistol viteză, performanță repetată și în anii 2002 și 2003, la același concurs. La CM de juniori din 2002 (Lahiti) se clasează pe locul al VI-lea la pistol viteză, iar la CE de juniori din 2003 (Brno) cucerește medalia de argint în proba individuală și pe cea de bronz în proba pe echipe, ambele la pistol viteză. În anul 2004, la CE de juniori de la München face parte din echipa de pistol viteză care se clasează pe locul al IV-lea, performanță pe care o repetă și în anul 2005 la CE de juniori de la Belgrad în proba individuală, iar în cea pe echipe pe locul al V-lea. Participant la CM din 2006 (Zagreb) în proba de pistol standard, ocupă locul al 29-lea la individual și al VI-lea cu echipa, iar la pistol viteză locul al 20-lea la individual și al IV-lea cu echipa. La CE din 2009 (Osijek) se situează pe locul al 24-lea la individual și al VII-lea cu echipa, la pistol viteză și locul al XIII-lea cu echipa la pistol standard. În anul 2010, a realizat cea mai bună performanță la pistol viteză – 584 puncte. În anul 2003 a fost selecționat în lotul olimpic, iar la JO din 2004 (Atena) a participat la Tabăra Olimpică pentru Tineret. Maestru al Sportului.

CIOBANU (BUȚU), ANA (1951), n. în București. A activat la cluburile *Steaua* (1967-1970), *Olimpia* și *Dinamo* din București. Pe plan intern la junioare a obținut 5 titluri de campioană națională, individual și cu echipa. Deținătoare a numeroase titluri de campioană și recorduri naționale. În cei 15 ani de activitate în tirul de performanță, a participat la 8

ediții ale CE (în perioada 1972-1987) cucerind 11 medalii dintre care 5 de aur, 3 de argint și 3 de bronz. La CE din 1972, la Belgrad, a obținut medalia de bronz cu echipa de pistol cu aer comprimat, iar la cel din 1975, de la Sofia, medalia de argint, cu echipa de pistol sport. În 1976 la Skopje cucerește medalia de aur și primul său titlu individual, în proba de pistol sport, iar cu echipa, medalia de bronz. Tot cu echipa, la pistol sport, obține medalia de argint în 1978 la Hameenlinna. În 1981, la Titograd, cucerește 2 titluri de campioană europeană la pistol sport, în proba individuală și în cea pe echipe, iar la ediția din 1983, la București, o medalie de argint, cu echipa. În 1984, la Budapesta, la pistol cu aer comprimat - echipe (stabilind și un nou record mondial) și în 1985, la Osijek, la pistol sport - echipe, cucerește alte 2 medalii de aur. În 1987, la Lahti (Finlanda) obține medalia de bronz cu echipa, în proba de pistol cu aer comprimat. Și-a continuat activitatea ca antrenore în secția de tir a Clubului *Dinamo* București. Maestră Emerită a Sportului. După anul 2000 a activat ca antrenore de tir în Italia.

CIORBA, ATILA IOSIF (1959), n. în Baia Mare, jud. Maramureș. Economist. Legitim la *Clubul Sportiv Municipal* Baia Mare. Practicant al mai multor ramuri de sport, printre care și tenisul, la care a obținut categoria I de clasificare. Practică tirul din 1977 sub îndrumarea antrenorului Emil Marinescu, a reușit să se

impună în probele de talere-skeet. Multiplu campion național în probele individuale. A fost component al echipei naționale de talere-skeet, la CE din 1993 și 1996, cu care s-a clasat pe locul IV, iar în proba individuală, pe locurile X și respectiv, XIV. La CM din 1993, se clasează pe locul XXII în proba individuală, iar la ediția din 1994, pe locul XIII la individual și pe locul VI cu echipa. Se afirmă la CM din 1995 de la Nicosia, cu echipa de talere-skeet (I. Toman, M. Matei, A. Ciorba), care cucerește medalia de aur și primul titlu mondial pentru țara noastră, din istoria acestei ramuri a tirului. La Cupa Mondială de

talere-skeet de la Cairo, din anul 2000, se clasează pe locul IV. În perioada 2001-2009 a participat la 7 CM și la 8 CE, precum și la 14 ediții ale Cupei Mondiale. Este antrenor de skeet. Maestru Emerit al Sportului. În anul 2000, i s-a conferit Medalia Națională *Pentru Merit* clasa a III-a.

CIȘMIGIU, PETRE . vezi **Personalități**

CODREANU, ILIE (1951), n. în București. Ofițer M.Ap.N. Sportiv și antrenor de tir. Practicant al tirului de performanță, specializat în probele de pușcă. Primul său antrenor a fost Laurian Cristescu. Legitim la CSA *Steaua* (antrenor Valentin Enea), a reprezentat acest club

în perioada 1968-1990. A obținut 19 titluri de campion național la juniori (9 individuale și 10 cu echipa) și 71 la seniori (12 individuale și 59 cu echipa). Component al loturilor naționale de juniori și seniori, participă la competiții internaționale în perioada 1969-1989. Debutază la CE de juniori din 1969, unde se clasează pe locul 14, la pușcă standard 3x20 f. individual și pe locul 9 la ediția din 1970, la pușcă a.c. individual. Participă la JO din 1972 (München) la proba pușcă liberă 60f culcat (locul 53). La CE de seniori înregistrează următoarele rezultate: 1972 – loc 22 la pușcă a.c.; 1973 – loc 5 la pușcă ac echipe și 11 la individual; 1974 – locul 8 la pușcă a.c. echipe; 1977 (Andora) cea mai valoroasă performanță medalia de argint la pușcă a.c. individual, locul 6 la pușcă 60f culcat echipe și loc 7 la pușcă liberă 40f genunchi individual; 1979 – locul 12 la pușcă liberă 3x40f; 1981 – locul 6 la pușcă liberă 40f genunchi echipe și locul 8 la pușcă liberă 60f culcat echipe; 1983 – locul 4 la pușcă liberă 60f culcat echipe și locul 6 la 3x40f echipe. În 1986, la CM se clasează pe locurile 9 la pușcă liberă 40f picioare individual și la pușcă a.c. echipe. A concurat la 5 ediții ale Spartachiadei Militare Internaționale (1973-1989), cucerind 1 medalie de aur și 2 de argint, precum și la 12 ediții ale CB înscriind în palmaresul său 26 de medalii (11 de aur, 11 de argint și 4 de bronz). În

perioada 1989-1998, a activat ca antrenor având în responsabilitate probele de pușcă seniori și juniori. În perioada mandatului său trăgătorii CSA *Steaua* au obținut 165 de titluri de campioni naționali din care 66 de seniori (28 individual și 38 cu echipa) și 99 la juniori (51 individuale și 48 cu echipa), precum și 22 de Cupe ale României. Printre juniorii formați la nivelul secției, în colaborare cu profesoara Daniela Danețiu, de la CSS nr.3 *Steaua*, s-au aflat Daniel Vasile, Sebastian Micușan, Anca Ionescu, Liliana Vâlcea, Sorin Coman, Marius Iulian Soroș, Daniel Barbu. Începând din 1992, IC a făcut parte din colectivele tehnice care au pregătit loturile naționale pentru 3 CM, 4 CE și 10 ediții ale CB. Dintre sportivii clubului care s-au evidențiat pe plan internațional pot fi menționați: Olimpiu Marin – participant la JO, medaliat la CB; Constantin Stan – participant la CE, multiplu medaliat la CB, Ionel Grigore, Marius Daniel Vasile, Anca Ionescu și Liliana Vâlcea – medaliați la CE de juniori și CB. Maestru al Sportului (1972), Maestru Emerit al Sportului (1992). Antrenor Emerit (1997).

COLDEA, TEODOR (1932), n. în com. Mânăstireni, jud. Cluj. Ofițer MAPN. A activat ca sportiv la Clubul *Steaua* (1962-1974). Multiplu campion și recordman național. A câștigat peste 20 de titluri de campion în probele pe echipe. Selecționat în loturile naționale a reprezentat

tirul la numeroase concursuri internaționale. În perioada 1975-1988 a îndeplinit funcția de antrenor coordonator și șef al secției de tir și antrenor la grupa de pistoale la Clubul *Steaua*. În acest interval sportivii din cadrul secției au obținut numeroase titluri de campioni și au stabilit noi recorduri naționale, printre acestea cel mai spectaculos fiind recordul absolut de 600 de puncte din 600 posibile, realizat de Corneliu Ion la pistol viteză. Peste 40 de sportivi au fost promovați în loturile reprezentative de juniori, tineret și seniori. Între 1977-1988 a fost antrenor la loturile olimpice și naționale, având în răspundere proba de pistol viteză, iar în unele perioade și alte probe. A

contribuit la realizarea unor performanțe deosebite la JO (o medalie de aur și una de argint), CM (2 medalii de argint) și CE (4 medalii de aur și 6 de argint). La obținerea acestor rezultate au participat: Corneliu Ion, campion olimpic (1980), vicecampion olimpic (1984); vicecampion mondial, medaliat cu aur și cu argint la CE; Sorin Babii recordman european, multiplu medaliat la CM și CE; Marin Stan medaliat cu argint la CE; Grațian Calotă, vicecampion mondial și european; Virgil Suciu, vicecampion mondial; Constantin Țârloiu, vicecampion european și alții. A activat și în calitate de arbitru la numeroase concursuri. A fost membru al Biroului FRTS (1977-1988). Pentru rezultatele obținute i s-au acordat numeroase diplome, ordine și medalii. Maestru al Sportului (1967) și Antrenor Emerit la tir (1982). Decorat cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (1981); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2008).

CORBESCU, GHEORGHE

Colonel MAPN. Antrenor de tir. A practicat tirul de performanță, fiind legitimat la CSA *Steaua* București, în perioada 1950-1955. Participant la CN în probele de pistoale, realizează următoarele performanțe: 1951 – locul I pe echipe la pistol

viteză, la Campionatele interdepartamentale, locul V în topul celor mai bune performanțe la pistol viteză; 1952 – campion național la pistol precizie cu 522 pct.; 1953 – campion național la pistol liber (527 pct.) și cu echipa. În perioada 1957-1975, activează ca antrenor (pentru seniori și juniori) la probele de pistoale, în cadrul secției de tir a CSA *Steaua*. Cu sportivii pe care i-a pregătit, a obținut peste 40 de titluri de campioni naționali. În această perioadă, a făcut parte și din colectivele tehnice care au, pregătit loturile naționale, contribuind la obținerea unor performanțe de prestigiu la CM, CE, JB și Spartachiadele Militare astfel: 1 medalie de argint și 1 de bronz la CM din 1974; 1 medalie de aur și 1 de argint la CE din 1975; un record mondial și european la pistol viteză 2x30 focuri, în proba pe echipe, în 1975; 14 medalii (8 aur, 5 argint și 1 bronz) la JB din 1974 și

1975; câte 1 medalie de aur, argint și bronz la Spartachiada Militară din 1973. Sportivii care au realizat aceste performanțe au fost: Virgil Atanasiu, Corneliu Ion și Marin Stan. Medaliații de la CM și CE din 1975, în proba de pistol viteză. Au mai realizat alte performanțe deosebite: Virgil Atanasiu – medaliat cu aur și argint la CM din 1966 și record mondial la pistol viteză; Mihai Dumitriu – medaliat cu argint la CM din 1966 (pistol viteză echipe). În perioada 1965-1975, a îndeplinit funcția de antrenor coordonator al secției de tir, contribuind la buna organizare și afirmare a tuturor ramurilor și probelor (pușcă, pistol, talere). În acest interval, sportivii secției au obținut peste 220 de titluri de campioni naționali, din care peste 150 la seniori. În anul 1970, i s-a acordat titlul de Antrenor Emerit.

CRISTEA, MARIN (1923-1979), n. în București. A practicat tirul de performanță la *Voința* Brașov, reușind în 1956 să cucerească 2 titluri de campion și să stabilească un nou record național la pușcă 60 de focuri, poziția culcat, cu 598 de puncte. A activat ca antrenor, în Brașov, la Școala Sportivă de Tineret (1953-1960), la cluburile *Olimpia* (1961-1962), *Steagul Roșu* (1963-1966) și la Centrul de tir (1967-1979). A contribuit la selecția, pregătirea și promovarea în secțiile de tir ale unor cluburi fruntașe și la loturile naționale a numeroși sportivi care au realizat performanțe de prestigiu pe plan internațional, printre care: Margareta Filip (Enache), medalie de bronz la CE din 1961; Laurențiu Ilovici, medalie de aur în 1972 și de argint în 1974, la CE de juniori; Teodor Ciulu, medalie de argint la CE din 1955, la categoria juniori. Maestru al Sportului (1957) și Antrenor Emerit la tir (acordat post mortem, în 1992).

CRISTESCU, LAURIAN (1930), n. în com. Văcărești, jud. Dâmbovița. A activat ca sportiv la cluburile Știința-ICF, *Metalul* București, *Steagul Roșu* Brașov și *CCA*. A câștigat 15 titluri de campion național în probe individuale și peste 50 în cele pe echipe și a stabilit

9 recorduri naționale individuale și peste 30 cu echipa, la pușcă calibru mic, calibru mare și armă militară. În perioada 1952-1971 a fost selecționat de mai multe ori în loturile naționale, participând la diferite concursuri internaționale. Pentru rezultatele obținute, în 1957, i s-a acordat titlul de Maestru al Sportului. A desfășurat o bogată activitate ca antrenor de tir, contribuind la selecția și pregătirea unor tineri care s-au afirmat în tirul de performanță. A activat, între 1952-1954, ca instructor și antrenor în taberele de tir, organizate pentru inițierea juniorilor, apoi, până în 1965, ca antrenor la cluburile *Metalul* București și *Steagul Roșu* Brașov, iar între 1965-1968 la Clubul *Steaua*, unde a răspuns de pregătirea juniorilor. În continuare a activat la Clubului *Petro-lul* Ploiești până în 1978, unde a adus o contribuție deosebită la activizarea și afirmarea secției de tir. Cu sportivii pe care i-a pregătit a reușit să cucerească 11 titluri de campion național și să stabilească 14 noi recorduri naționale. A promovat în loturile naționale de juniori peste 15 sportivi. A făcut parte din colectivele tehnice care, în perioada 1972-1997, au pregătit sportivi din loturile naționale, la pușcă (senioare și juniori), contribuind la afirmarea unora dintre aceștia pe plan internațional, ca: Goret-Dubaș Ana, medalie de bronz, cu echipa, la CE din 1971, R. Niculescu, medalie de argint, cu echipa, la CE de juniori din 1974, iar la europenele de seniori din 1975, medalii de argint la pușcă poziția în genunchi, pe echipe și bronz la pușcă 3 poziții pe echipe; Iosif Niculina, medalie de aur la individual și bronz cu echipa la CE din 1978. Între 1963-1972 și 1991-1992 a pregătit sportivii din lotul național de biatlon, în proba de tir, contribuind la afirmarea unora dintre aceștia, printre care: C. Carabela, N. Bărbășescu, Gh. Gârniță. În calitate de arbitru internațional, a oficiat la CE din Austria și la cele organizate la București, precum și la numeroase concursuri internaționale. Este membru al Biroului FRTS, precum și al Comisiilor de arbitri și competiții ale Federației. Pentru contribuția adusă la selecționarea și pregătirea unor sportivi cu performanțe de prestigiu pentru tirul românesc, în 1991 i s-a acordat titlul de Antrenor Emerit.

DAVID, PETREA (1948) n. în Întorsura Buzăului, jud. Covasna. Studii liceale. Calificare profesională – instalator tehnico-sanitare. Antrenor de tir, absolvent al Școlii de antrenori (1973). A practicat tirul, începând din 1962, sub îndrumarea antrenorului Marin Cristea de la AS *Olimpia*

Brașov. În 1967 a fost selecționat în lotul de juniori, iar un an mai târziu a devenit campion național la pușcă standard 3x20 focuri. A mai activat la AS *Activul* din Brașov. A fost încadrat ca antrenor la AS *Activul*, unde a pregătit o grupă de sportivi, cu care a obținut 7 titluri de campioni naționali și rezultate notabile în întâlniri internaționale. Din 1976 a activat ca antrenor de tir la CS *Universitatea*, la care fuseseră comasate secțiile de la celelalte asociații din Brașov, devenind una dintre cele mai puternice din țară, având, cu excepția talerelor, toate probele reprezentative. Cu sportivii pe care i-a pregătit a obținut 41 titluri de campioni naționali, iar 2 dintre cei mai reprezentativi trăgători ai săi Eva Olah și Laurențiu Ilovici s-au remarcat și pe plan internațional. Astfel, Laurențiu Ilovici a participat la 4 CE, fiind medaliat cu aur la CE juniori din 1972 (Suedia) la pușcă 60 focuri culcat și cu argint la CE juniori din 1974 (Danemarca) la armă standard 60 focuri culcat echipe, iar Eva Olah – participantă la 5 CE, a cucerit 2 medalii de aur la CE seniori din 1976 (Paris) în proba de pușcă 10 m la individual și cu echipa și medalia de bronz în 1976 (Skopje) în proba armă standard 60 focuri culcat echipe. În anul 1976 a fost antrenorul la lotul național de junioare și senioare. Antrenor Emerit (1998). În 2004 i s-a acordat Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a.

DUMITRESCU, ION (1925-1999), n. în București. Economist, absolvent al Academiei Comerciale, promoția 1948. A îndrăgit tirul încă de pe vremea când era elev, participând la unele concursuri școlare, iar mai târziu, din pasiunea pentru vânătoare, dar abia după 1950

va ajunge la talere. Ca elev și student a practicat mai multe ramuri de sport (fotbal, volei, baschet, rugby, înot). În 1954 este legitimat la Clubul *Progresul* unde câștigă 4 titluri de campion național în proba pe echipe. A mai activat la asociațiile sportive *Recolta* (unde funcționa ca economist) și *Dinamo Obor* (aflată în sistemul Clubului *Dinamo*). În cariera sa sportivă a obținut 14 titluri de campion național. Autorul unor recorduri în premieră: 1955 - realizează de 2 ori performanța absolută, 100 de talere din 100 posibile; 1960 - 298 talere din 300 posibile (record mondial egalat). Medaliat la numeroase concursuri internaționale. La CM obține următoarele performanțe: 1958 (Moscova) medalia de bronz cu echipa de skeet; 1961 (Oslo) medalia de bronz la talere trap; 1966 (Wiesbaden) medalia de argint cu echipa de talere trap. La CE din 1959 (Milano) cu 191 de talere se clasează pe locul XI, iar la ediția din 1966 (Lahti) câștigă medalia de argint cu echipa de talere trap. În 1960 cucerește medalia de aur și titlul de campion olimpic, în proba individuală de talere trap la JO de la Roma, cu 192 de talere. La JO mai realizează în 1964 (Tokyo) - locul V (193 talere), 1968 (Mexic) - locul XI (193), 1972 (München) - locul XXX (183). Performanța excepțională obținută la Roma reprezintă cea de-a treia medalie olimpică de aur pentru tirul românesc și prima în proba de talere. A îndeplinit mai multe sarcini obștești în cadrul FRTS și în cadrul Asociației Vânătorilor și Pescarilor Sportivi, unde a fost președintele comisiei de tir. A activat și ca antrenor. Maestru Emerit al Sportului la talere. Și-a adus contribuția la îmbunătățirea producției și calității armelor și cartușelor de vânătoare. Decorat cu *Ordinul Muncii* clasa I (1960).

DUMITRIU, MIHAI (1930), n. în Moinești, jud. Bacău. A debutat în activitatea sportivă în 1950 și a fost legitimat la Clubul *Steaua* București (1961-1972). A obținut 6 titluri de campion național, individual și cu echipa, în probele de pistol. Considerat

un foarte bun trăgător de echipă, și-a adus contribuția la cucerirea medaliei de bronz la CE din 1963 (Stockholm), iar la ediția din 1965 (București), medalia de aur, în proba de pistol viteză - echipe. La CM din 1966 (Wiesbaden), contribuie la obținerea medaliei de argint (proba de pistol viteză 2x30 focuri - echipe) și se clasează pe locul al VI-lea la pistol calibru mare (30+30 focuri - echipe). Maestru al Sportului (1962). În 1975, i s-a acordat titlul de Maestru Emerit al Sportului.

ELEKES (ALMĂJAN), PARASCHIVA (1933 -1986), n. în Târgu Mureș, jud. Mureș. Profesoară de educație fizică, absolventă a Institutului de Cultură Fizică din Leningrad. A debutat în tir în 1950, fiind legitimată la Clubul *Dinamo* București. Performanța sa de

referință a fost cucerirea titlului european pe echipe, în 1955 (București), la armă liberă calibru redus, poziția în genunchi, cu un punctaj de 1563, ce a constituit un nou record european. Tot la CE din 1955, mai obține o medalie de bronz cu echipa de pușcă - poziția culcat. În perioada 1960-1964, a funcționat ca antrenor federal în cadrul FRTS. Maestră a Sportului.

ENACHE, GHEORGHE (1934-1971), n. în București. Specializat în probele de talere. A activat la Clubul *Steaua* București (1956-1967). A obținut 11 titluri de campion național la seniori, din care 3 la individual și 8 cu echipa la trap, recordman

al României cu o performanță excelentă - 300 de talere, din 300 posibile - realizată în 1963. Și-a adus contribuția la câștigarea primelor medalii pe echipe, la CM, din 1958 (Moscova), obținând medalia de bronz la talere-skeet, iar în 1966 CM (Wiesbaden) 2 medalii de argint în proba

individuală și cu echipa la talere-trap La CE din 1966 (Lahti), cucerește medalia de argint, în proba pe echipe de talere-trap. Participant la JO 1960 și 1964. A mai participat: la CM 1961 (locul XXIX la trap) la CE 1959 (XXXII la trap), 1963 (XI), 1965 (locul V la trap). Medaliat cu aur la JB din 1967. Maestru al Sportului (1959).

ENEA, VALENTIN (1927), n. în București. Economist, absolvent al ASE. În perioada 1950-1969 a activat ca sportive la CCA, (ulterior la *Steaua*). Campion național, individual și cu echipa, la pușcă în probele de glonț calibrul 5,6 și 7,62. Compo-

nent al loturilor naționale, a obținut numeroase medalii la diferite concursuri internaționale, iar în 1959, la CE de la Milano, face parte din echipa de pușcă poziția în genunchi, care cucerește medalia de argint. Între 1968-1989, a funcționat ca antrenor de tir la Clubul *Steaua*, iar din 1993 la CSS nr. 3 *Steaua*. În cei peste 20 de ani de activitate, ca antrenor, a câștigat cu sportivii pe care i-a pregătit peste 200 de titluri de campioni naționali și a stabilit 40 de recorduri naționale. A promovat în diferite loturi naționale peste 20 de sportivi. În perioada 1972-1984, s-a aflat printre tehnicienii care au pregătit componenții loturilor naționale. Dintre sportivii la a căror pregătire a contribuit s-au remarcat: N. Rotaru, I. Codreanu, F. Cristofor, C. Stan, medaliați în competițiile oficiale și mulți alți sportivi care au obținut titluri și medalii la JO, CB, Cupa Țărilor Latine, CM, CE și Spartachiade Militare. În perioada 1964-1996 a oficiat ca arbitru la numeroase competiții de tir, iar în 1990 a primit licența de arbitru de clasă internațională, din partea Uniunii Internaționale de Tir. A făcut parte din colective de specialiști care au elaborat diferite lucrări metodice privind pregătirea trăgătorilor. A îndeplinit funcția de președinte al Colegiului de arbitri și timp de mai mulți ani a fost membru al Biroului FRTS. Pentru rezultatele obținute și activitatea

desfășurată, i-au fost acordate titlurile de: Maestru al Sportului (1953); Maestru Emerit al Sportului (1993); Antrenor Emerit (1991).

FEODOT (BORCEA) MARIANA (1947), n. în București. Profesoară de limba rusă, absolventă a Facultății de limbi străine, promoția 1969. Legitimată la Clubul *Dinamo* din București. Campioană națională în probele individuale și pe

echipe la pușcă. Deținătoare a unor recorduri naționale. În 1976, la CE de la Paris, cucerește medalia de aur cu echipa, la pușcă cu aer comprimat. Activează ca antrenoare, în cadrul secției de tir a Clubului *Dinamo*. Din 1996, a fost cooperată în colectivul de antrenori care a pregătit loturile naționale. Maestră Emerită a Sportului. Din 1998, a fost numită antrenoare la lotul național de fete, probele de pistoale.

FERECATU, MARIN (1940), n. în com. Măldăeni, jud. Teleorman. Ofițer MI. A activat la AS *Locomotiva* și la Clubul *Dinamo*. București. A obținut numeroase titluri de campion și recorduri naționale, în probele de pușcă. La CM de juniori, din 1958, de la

Moscova, cucerește primul și singurul titlu mondial la această categorie de vârstă, la pușcă 40 de focuri, poziția în genunchi, iar în proba de pușcă 3 poziții intră în posesia medaliei de bronz. În 1959, la CE de juniori, de la Belgrad, obține medalia de aur la pușcă 40 de focuri, poziția în genunchi, iar la CE de seniori, de la Milano, cucerește 2 medalii de argint la pușcă, poziția în genunchi, la individual și pe echipe. La CM de seniori, din 1970, de la Phoenix, face parte din echipa care a participat la proba de pușcă, poziția culcat, câștigătoare a medaliei de argint. Maestru Emerit al Sportului.

FLORESCU, GEORGE (1928), n. în Craiova, jud. Dolj. Jurist și economist. A activat la AS *Energia* și la Clubul *Steaua* (1953-1972). București. Multiplu campion național (15 titluri) și recordman al României în probele de talere, între 1956-1971. Record personal 197

talere lovite (din 200) stabilit în 1967 la Rostok și repetat în Mexic. Medaliat la numeroase concursuri internaționale de talere. A participat la 4 ediții ale CM de tir: 1958 (Moscova) - medalia de bronz, skeet cu echipa (care marchează primele medalii pe echipe cucerite în aceste ramuri); 1966 (Wiesbaden) - locul VI la trap-individual; 1967(Bologna), locul V la talere-trap; 1971 (Bologna), intră în posesia medaliei de bronz la talere-trap individual (după câștigarea unui baraj cu alți 4 trăgători). La CE 1966 (Lahti), medalia de argint la talere-trap echipe. La JO din 1968 (Mexic), în proba de talere - trap, se clasează pe locul XXI, iar în 1972 (München), pe locul XIV. În concursul preolimpic din 1967 (Mexic) s-a clasat pe locul al II-lea în proba de talere trap. Dublu campion balcanic în probele de trap și skeet în 1969 (Izmir). Începând din 1977, a funcționat ca secretar general adjunct și antrenor federal în cadrul FRTS, contribuind la pregătirea și afirmarea unor noi generații de *taleriști*. Maestru al Sportului (1959). Maestru Emerit al Sportului (1972).

GIUȘCĂ, LUCIAN (1943), n. în Iași. Inginer, absolvent al Facultății de Construcții Hidrotehnice, din cadrul Institutului de Construcții București, promoția 1966. A funcționat ca profesor de liceu, gradul didactic I, pentru pregătirea tehnico-profesională a elevilor.

În perioada 1992-2006, a activat ca om de afaceri. A practicat tirul de performanță, fiind specializat în probele de pistol liber, calibru mare și aer comprimat. A fost legitimat la CS Știința – Institutul de Construcții (1960-1972), unde s-a pregătit cu

antrenorul Stelian Papură. În perioada 1972-1979, a activat la CS *Dinamo* București (antrenor Ștefan Petrescu). Multiplu campion național, la toate cele 3 probe (19 titluri obținute în perioada 1962-1979). Și-a dovedit, de mai multe ori, valoarea stabilind noi recorduri naționale, la pistol liber, standard și aer comprimat. Component al loturilor naționale, pe parcursul a peste 15 ani. Multiplu campion balcanic, la pistol liber și calibru mare (1968-1970). S-a remarcat în concursurile din cadrul Cupei Țărilor Latine (1966-Lisabona). Medaliat la 3 ediții ale CE de tir din 1971 (Mezibori) – bronz la pistol 10 m. cu echipa, 1975 (București) – bronz la pistol 25m. calibru mare, 1977 (București) – medalie de argint la pistol liber 50m. individual și bronz la pistol liber 50m. cu echipa. Maestru al sportului (1964).

GORETTI (DUBAȘ), ANA (1929-1992). Sportivă de performanță și antrenoare de tir. A practicat tirul fiind specializată în probele de pușcă. A reprezentat în competiții CS Olimpia, încă de la înființarea secției de tir (1952), timp de 23 de ani. S-a pregătit cu mai mulți antrenori, ultimul fiind soțul său Paul Goretti. Multiplă campioană națională. Pe plan internațional, s-a clasat pe locu VI la CE din 1969 (Paris), iar la CE din 1971 (Suhl), a contribuit la cucerirea medaliei de argint în proba de pușcă echipe. Vicecampioană balcanică în 1971, medaliată cu bronz la CB din 1972. Din anul 1975, s-a dedicat muncii de antrenor la același club, contribuind la selecția și pregătirea a noi serii de sportive pe care i-a promovat în tirul de performanță. Maestră a Sportului.

GORETTI, PAUL (1933-1996). Antrenor de tir. A practicat mai multe ramuri de sport, printre care fotbalul, rugbyul, handbalul și tirul. La tir, a făcut parte din echipa care în anul 1952 a obținut titlul național, la pistol viteză. În 1961, a fost angajat ca antrenor la CS *Olimpia* la pușcă și pistol. A îndeplinit și funcția de coordonator al secției de tir contribuind la realizarea unor performanțe de prestigiu pe plan intern și internațional. L-a descoperit și a contribuit la formarea trăgătorului Stan Marin, promovat la CSA *Steaua*, multiplu medaliat la

competițiile internaționale în proba de pistol viteză. A contribuit la perfecționarea sportivei Roxana Lămășanu care la CE din 1985 (Osijek) a obținut medalie de bronz în proba de pușcă culcat pe echipe, iar la CM din 1986 (Shul) a cucerit medalie de bronz în proba individual de pușcă culcat. Printre sportivii la a căror pregătire a contribuit a fost și trăgătorul Gheorghe Vasilescu – campion European în 1969 (Plzen) în proba de pușcă echipe, vicecampion mondial în 1970 (Phonix-SUA) la pușcă culcat echipe, precum și soția sa Dubaș (Goretti) Ana – vicecampioană europeană în 1971 (Suhl) în proba de pușcă echipe. În perioada 1968-1970, a îndeplinit funcția de secretar general adjunct la F.R.Tir. Prin performanțele realizate cu sportivii săi, PG a îndeplinit criteriile de acordare a titlului de Antrenor Emerit.

GULER, DEMETER DORINA (1963), n. în Arad. Sportivă de performanță, pistol sport. Legitimată din anul 1976 la clubul Sportiv UTA unde activează sub îndrumarea antrenorului Csik Gheorghe. Componentă a lotului național și olimpic. Multiplă campioană națională. În anul 1982 a obținut medalie de aur la individual juniori cu 584p., la CB de la Atena. La CE de juniori din 1981 de la Titograd (Iugoslavia) a obținut medalie de aur pe echipe (577p) cu Bădiceanu Elisabeta (577p) și Bodrînga Emilia (576p), iar în anul 1983 (București) a obținut medalie de argint la individual junioare (581p) și medalie de bronz cu echipe. Maestră Emerit a Sportului.

HERȘCOVICI, HENRI (1927), n. în București. Studii liceale. Calificare profesională – ceasornicar, meserie pe care a învățat-o de la tatăl său, proprietarul unei ceasornicării situate nu departe de Institutul de Arhitectură. Antrenor de tir. Practicant al tirului sportiv de performanță,

specializat în probele de pușcă în principal și pistol viteză în secundar. Prin rezultatele sale, obținute în CN, a contribuit la dezvoltarea tirului de performanță din țara noastră, după 1948. A reprezentat în competiții AS *Godeanu* (1949), CS *Dinamo* (după 1950), AVSAP (după 1954). S-a situat constant pe primele locuri în CN, într-o concurență extrem de valoroasă, multe dintre rezultatele sale constituind și noi Recorduri Naționale: în 1950 – 2 titluri individuale la armă liberă; un Record Național la armă serie valabil și la 1 ianuarie 1952; 1951 – 2 locuri II și 3 locuri III, în probele individuale la armă liberă și armă serie, 3 locuri I la Campionatele Interdepartamentale la armă liberă și pistol viteză, locul I în topul anului la armă liberă și locul IV la pistol viteză; 1952 – un titlu de campion și 5 de vicecampion, un Record Național la armă liberă – poziție picioare. În 1954, concurând pentru AVSAP, realizează un nou Record Național la armă liberă calibru redus – poziție culcat cu 400 de puncte, din 400, ceea ce a reprezentat și un Record Mondial egalat, iar în 1956 un nou Record Național la armă liberă calibru mare – poziție genunchi (380 puncte). La competițiile internaționale, care nu erau prea numeroase în perioada respectivă, a participat la cele organizate în țară, având restricții la deplasările peste graniță. La Concursul internațional de tir al României, din 1952, ocupă locul I la armă liberă 40 focuri picioare, locul II la 3x40 focuri și 2 locuri I cu echipa. La CS *Dinamo*, a activat și în calitate de antrenor la junioare. După 1960, a emigrat cu familia în Israel unde a continuat să lucreze în domeniul în care se calificase. Concomitent, a activat și pe linia de tir, fiind selecționat în lotul național al Israelului. La 41 de ani, a reprezentat Israelul la JO din 1968 (Mexico), iar la 45 la ediția din 1972 (München). Se poate spune că H.H. s-a născut a doua oară, el supraviețuind atacului terorist din satul olimpic de la München, unde 11 sportivi israelieni au fost răpiți și uciși. Printre victime s-a aflat și colegul său, sportivul și antrenorul de tir Schorr Keos, din Iași. H.H. a scăpat sărind pe fereastră și refugiindu-se în clădirea altei delegații, salvându-se astfel de la moarte, această reușită devenind cea mai înaltă performanță a vieții sale. Maestru al Sportului.

HORNEȚ, MIRCEA (1945), n. în București. Profesor de educație fizică, absolvent al ICF București, promoția 1967. După absolvire, până în 1973, a funcționat ca profesor de educație fizică la școala profesională *Grivița*. și la Liceul *Gh. Lazăr*. Între 1973-1984 a activat ca profesor-antrenor de tir la *CSȘ nr. 1* din București, perioadă în care a reușit să pregătească și să promoveze în tirul de performanță numeroși tineri talentați. Din 1984 a fost transferat în cadrul FRTS în calitate de profesor-metodist, iar din 1987 în funcția de secretar general adjunct. Din 1990 a fost promovat în MS (MTS), inițial ca instructor și apoi ca șef de serviciu în cadrul Direcției de coordonare și prognoză a sportului de performanță, reorganizată ca Direcție generală de programe și relații cu COR. Ca membru al Comisiei tehnice olimpice din cadrul COR, și-a adus contribuția la selecția și pregătirea sportivilor români pentru JO, participând la ultimele ediții, cu responsabilități tehnice în îndrumarea unor loturi olimpice. Între 1982-1986 a fost membru în Comisia de juniori a Confederației Europene de Tir. Dintre sportivii pe care i-a pregătit, s-a remarcat în mod deosebit trăgătorul Mihai Dragomirescu, care a realizat, la CE de juniori, următoarele rezultate: medalie de argint în 1979 (Lvov) la pistol liber pe echipe; 2 medalii de aur, în proba individual și cu echipa, la pistol 10 m în 1981 (Atena) și argint la pistol liber pe echipe, tot în 1981 (Titograd); medalie de argint la pistol 10 m pe echipe, în 1982 (Roma). Antrenor Emerit la tir. Decorat cu: Medalia Națională *Serviciul Credincios* clasa I (2000) și Ordinul Meritul Sportiv clasa I (2004).

ILCA, MIRCEA (1958), n. în Arad. Studii liceale. Practicant al tirului de performanță, specializat în probele de pușcă. A început să se inițieze în tir, în anul 1971. Legitimat la AS *CFR* Arad, unde s-a pregătit cu antrenorul Ioan Quintus. Campion național 1975 și medaliat la CN de tir în probele de pușcă. Component al loturilor naționale de juniori și seniori, specializat în proba de pușcă calibru redus 60 focuri

poziția culcat. Performanțele sale au evoluat constant de la 588 puncte în 1972, la 599 puncte în 1975. a participat concomitent competițiile internaționale ale juniorilor și seniorilor cu rezultate deosebite. La CE de juniori din 1974 (Vingsted) a făcut parte din echipa care a obținut medalia de argint în proba de a.c. 60 focuri culcat, iar la ediția din 1978 (Hameenlinna) a contribuit la cucerirea medaliei de aur, în aceeași probă. La CE de seniori din 1975 (București) devine campion european, cucerind medalia de aur, la pușcă 60 focuri culcat, cu 599 puncte, performanță care a consemnat un record mondial. Participant la JO din 1980 (Moscova) s-a clasat pe locul al XI-lea în proba de a.s. 60 focuri culcat. Maestru al Sportului.

ILIE, ADRIAN-MIHAI – vezi Personalități

ILIE, PETRU PAVEL (1954), n. în București. A activat la CS *Olimpia* București. Multiplu campion și recordman național. A fost component al loturilor naționale de pistol liber, între 1982-1988, medaliat la numeroase concursuri internaționale, participant la 3 ediții ale CE. La

CE din 1983 (București) a obținut, în proba de pistol liber, pe echipe, medalia de bronz. În 1985 (Osijek), a făcut parte din echipa de pistol liber (S. Babii, L. Stan, P. Ilie) care a cucerit medalia de aur, stabilind un nou și valoros record mondial cu 1 719 puncte, care este în vigoare și azi. Tot cu echipa de pistol liber mai obține o medalie de argint la europenele din 1987 (Lahti). A activat ca antrenor la Clubul *Olimpia*, în perioada 1988-1994. Ca antrenor a reușit să obțină cu sportivii pe care i-a pregătit mai multe titluri de campioni și recorduri naționale de juniori, unii dintre aceștia fiind promovați în lotul național. În 1992-1993, a făcut parte din colectivul tehnic care a pregătit lotul național de juniori. Maestru Emerit al Sportului. În anul 2000 i s-a conferit Medalia Națională *Pentru Merit* clasa a III-a. A devenit om de afaceri, ocupându-se de comercializarea armelor și munițiilor.

IOANIDE, GRIGORE (1913 - 1991) Antrenor de tir, specializat în probe de talere. A activat ca sportiv în cadrul secției de tir – probe de pușcă a CSA *Steaua*, în perioada 1947–1949. A participat la competițiile de nivel local și național. S-a remarcat în activitatea de antrenor,

specializat în probe de talere, fiind primul antrenor în aceste probe la CSA *Steaua*, în perioada 1960-1975. Cu sportivii pregătiți în cadrul clubului, a obținut 40 titluri de campion național, din care 23 la individual și 17 la echipe. A răspuns de pregătirea sportivilor militari și în cadrul loturilor reprezentative, făcând parte din colectivele tehnice ale acestora. A contribuit la realizarea unor performanțe deosebite în competițiile internaționale oficiale, printre care: 2 medalii de argint și una de bronz la CM din 1966 și 1971, câte o clasare pe locurile V, VI și IX la CM din 1966, 1967 și 1970; 2 medalii de argint la CE din 1966; 15 medalii (8 aur, 4 argint, 3 bronz) la 6 ediții ale JB (1967- 1973). Dintre sportivii care au contribuit la obținerea acestor performanțe pot fi menționați: Gheorghe Enache și Gheorghe Florescu, medaliați la CM și CE și Ioan Albescu, medaliat la CE. GI s-a preocupat de pregătirea juniorilor, formați în cadrul clubului (Lucian Cojocaru) sau selecționați și promovați din țară (Nicolae Vlădoiu, Florin Iurcenco, Danie Buduru). Pentru contribuția sa la pregătirea unor sportivi care s-au afirmat pe plan internațional, în anul 1970 i s-a acordat titlul de Antrenor Emerit.

ION, CORNELIU - vezi Personalități

IOSIF, NICULINA (1955), n. în București. Sportivă de performanță, practicantă a tirului, specializată în probe de pușcă. Antrenoare cu studii superioare, absolventă a studiilor Colegiului Universitar de educație fizică și sport, din cadrul ANEFS (2003). A activat la *CSȘ nr. 1* (profesor

Staicu Dan 1971) și la Clubul *IEFS* (1976 -1985) din București, de unde s-a transferat la *ASA Metalica* (1985-1990) din Oradea. Multiplă campioană națională la pușcă, în probele individuale și pe echipe. A deținut recordul național de junioare la pușcă, poziția culcat. La CE din 1978 (Hämeenlinna), a cucerit medalia de aur în proba individuală de pușcă 60 de focuri, poziția culcat, iar în proba pe echipe, medalia de bronz, tot la poziția culcat. La europenele din 1985 (Osijek) obține o medalie de bronz la pușcă poziția culcat, pe echipe. Activează ca antrenore la Clubul *UNEFS* București (din 1991 - *IEFS/ANEFS*). Membră a biroului federal din 2006 reconfirmată 2010. Pentru rezultatele obținute i s-a acordat titlul de Maestră a Sportului (1986).

IOVĂNESCU, FELICIA (1920 - 2009), n. în com. Vârtop, jud. Dolj. Profesoară de educație fizică și juristă, absolventă a ANEF (1943) și a Facultății de Drept. Antrenoare de atletism și de schi. A practicat atletismul începând din 1939 fiind legitimată la ACR și la *Metalul*.

Campioană națională (80 m garduri și înălțime) în 1942 și record național la înălțime în 1943. Componentă a lotului național de atletism (1946-1951), vicecampioană balcanică la înălțime în 1946, la Tirana. În același timp, a practicat și tirul la *Progresul*. București, fiind campioană națională și deținătoare a recordurilor naționale la pușcă 40 de focuri, poziția în picioare, 3x40 și 3x30 focuri. Componentă a lotului național de tir în perioada 1946-1957, realizează performanțe de prestigiu la CE din 1955, de la București, cucerind medalia de aur și titlul de campioană europeană cu echipa, la armă liberă 40 de focuri poziția în genunchi și 3 medalii de argint (la poziția în genunchi - proba individuală, la poziția în picioare - pe echipe și la 3x40 focuri, - pe echipe). Pe linie profesională a activat în cadrul OSP, CCFS (1945-1951) la Direcția școli, asistent universitar la Institutul Agronomic (1951-1958), antrenore de atletism la CSS (1958-1964) și profesoară de educație fizică (1964-1976). Maestră Emerită a Sportului.

Exprimând dragostea și pasiunea sa pentru sport, în anul 2001 a donat Fundației Atletismul Românesc o parte din vila sa de la Olănești, pentru odihna și refacerea sportivilor.

IUGA, DAN (1945), n. în Târgu Ocna, jud. Bacău. Inginer, absolvent al Institutului Politehnic din București. A practicat fotbalul, schiul și kaiacul, în 1961 concurând pentru Clubul *Olimpia* București la CN de juniori în proba de kaiac simplu 500 m unde s-a clasat pe locul

II. Tirul l-a practicat începând din mai 1964 la Clubul *Dinamo* București, sub îndrumarea antrenorului Viorel Manciu, iar din 1972 s-a pregătit cu antrenorul Ștefan Petrescu. Primul titlu de campion național de juniori l-a obținut în 1964, în proba de pistol sport. În cariera sa sportivă a cucerit numeroase titluri de campion național în probele de pistoale și medalii la diferite concursuri internaționale. În 1971 stabilește primul record al României la pistol cu aer comprimat (386 puncte). A participat la 5 CE unde a obținut: medalia de argint, în 1969 (Plzen), în proba de pistol viteză pe echipe; medalia de bronz, în 1971 (Mezibori), la pistol cu aer comprimat echipe; 2 titluri de campion european în 1972 (Belgrad) la pistol cu aer comprimat - proba individuală și în 1975 (Madrid) în proba de pistol viteză-echipe. Mai obține un titlu european la pistol cu aer comprimat, în 1975, la CE de la Londra. La CM câștigă medalia de argint în 1970 (Phoenix) la pistol viteză echipe, iar în 1974 (Thun) cucerește titlul de campion mondial la pistol calibru mare și medalia de bronz, cu echipa, la pistol viteză. În 1972, la JO de la München, devine vice-campion olimpic în proba individuală de pistol liber. Pe lângă calitățile de bun concurent, a dovedit și temeinice cunoștințe de specialitate în domeniul tirului (armament, muniție, pregătire). Mastru Emerit al Sportului, la tir. După 1980, s-a stabilit în SUA, unde a devenit un apreciat om de afaceri în domeniul armelor. A activat ca antrenor și consilier al tehnicienilor americani și canadieni în problemele pregătirii pistolarilor.

JEGLINSCHI, TADEUS (1931-1998), n. în Bălți (azi în Republica Moldova). Absolvent al Institutului de Limba și Literatură Rusă, din București. A activat ca sportiv la *Dinamo* București, obținând mai multe titluri de campion și vicecampion național, în proba de pistol

liber. În perioada 1956-1965, a fost component al loturilor naționale, contribuind la realizarea unor performanțe de prestigiu, în diferite competiții internaționale, între care și medalia de aur la Cupa Țărilor Latine, pistol liber (1963). În calitate de arbitru internațional, a oficiat la numeroase concursuri interne și internaționale. S-a dovedit un foarte bun cunoscător al tirului de performanță, un excelent tehnician, înzestrat cu calități pedagogice deosebite. A știut să acționeze eficient în relația sportiv-antrenor. A avut o contribuție importantă la selecția, pregătirea și afirmarea unor sportivi pe plan internațional. În perioada 1969-1974, a activat la Centrul de selecție și pregătire, organizat de FRTS, cu sprijinul Clubului *Metalul*, reușind să trieze peste 30 de tineri, o parte dintre aceștia, inițiați și pregătiți în probele de pistol liber și pistol cu aer comprimat, afirmându-se în tirul de performanță. Din această grupă s-au remarcat, în mod deosebit, L. Stan, M. Trușcă (medaliat la CE) și alții. Între 1970-1973 a activat ca antrenor la Clubul *Metalul*, iar din 1974 la Clubul Sportiv *IEFS*. Cu sportivii pregătiți la cluburi a obținut mai multe titluri de campioni naționali, a stabilit noi recorduri naționale. Cele mai mari succese le-a obținut în calitate de antrenor, pentru probele de pistol liber cu aer comprimat, la loturile naționale și olimpice, în perioada 1984-1996. Prin contribuția sa directă s-au cucerit: medalia de aur prin L. Stan și medalia de argint, prin S. Babii la individual, precum și medalia de aur pe echipe (S. Babii, L. Stan și P. Ilie), cu un nou record mondial, 1 719 puncte care este în vigoare și în prezent, în proba de pistol liber, la CE din 1985 (Osijek); medalii de argint la individual . S. Babii și pe echipe (S. Babii, L. Stan și P. Ilie), la CE din 1987 (Lahti); medalia de aur, S. Babii la pistol liber, la JO din 1988; medalia de aur, la CE și cea de bronz la

CM, cucerite de S. Babii, în 1989, în probele de pistol cu aer comprimat; același S. Babii mai obține medaliiile de bronz, la aer comprimat, la mondialele din 1991 și la JO din 1992, și medalia de aur la pistol liber, în proba individuală, iar împreună cu C. Țârloiu și Gh. Pop, medalia de argint pe echipe la europenele din 1995. A tradus din limba rusă și a publicat la Editura Stadion, lucrarea *Tirul cu pistolul*. Maestru al Sportului. Pentru contribuția adusă la afirmarea tirului românesc pe plan internațional, în 1988 i s-a acordat titlul de Antrenor Emerit.

JUVERDEANU (LIEBER), MARIETA (1932), n. în București. Funcționară. Debutază în tir în 1950, fiind legitimată la Clubul Sportiv *Dinamo* București. Multiplă campioană națională și medaliată la diferite concursuri internaționale. Realizează performanțe deosebite la

CE din 1955, de la București, unde cucerește 4 medalii: aur și titlul de campioană europeană în proba de pușcă 40 de focuri, poziția în genunchi echipe; 3 medalii de argint, pe echipe, la poziția în picioare, poziția culcat și la 3 poziții. La ediția din 1959 a CE de la Milano, obține 2 medalii de argint în proba de pușcă la poziția culcat și la 3 poziții, ambele pe echipe. Maestră a Sportului.

KABAN, ȘTEFAN (1945), n. în Holzminden, Germania. Profesor de educație fizică, absolvent al *IEFS* din București, promoția 1969. Ofițer MI. A debutat în activitatea sportivă în 1960 și a activat la *CSM* din Cluj-Napoca și la Clubul *Dinamo* București. Multiplu

campion național și recordman al României. Medaliat la numeroase concursuri internaționale de tir. La CE din 1968 cucerește medalia de aur la pușcă 60 de focuri, poziția culcat, cu echipa, iar în 1969 al doilea titlu european, în aceeași probă, și medalie de bronz la pușcă standard, 3 poziții cu echipa. La CE din

1975, de la București, obține o medalie de argint la pușcă, poziția în genunchi, cu echipa și 3 medalii de bronz la pușcă 3x20 focuri, 3x40 focuri și la 3 poziții cu echipa. În 1970, face parte din echipa de pușcă care, la CM de la Phoenix, cucerește medalia de argint la poziția culcat. La JO din 1968 se clasează pe locul 24, iar în 1972 pe locul 35-37. Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu: Medalia Meritul Sportiv clasa I (1973).

KAPOSZTAI (BUJDEI) SILVIA (1953 -???), n. în Rădăuți, jud. Suceava. A activat la cluburile sportive *UT Arad* (antrenor Ioan Popoviciu) și *Steaua* (1983-1989). București. Multiplă campioană națională și deținătoare a unor recorduri naționale în probele de pistol

sport și cu aer comprimat. Componentă a loturilor naționale de tir, în perioada 1971-1986, medaliată la numeroase concursuri internaționale de tir. Participantă la 5 ediții ale CE, la pistol sport și cu aer comprimat, unde a obținut 7 medalii: 3 de aur, 3 de argint și 1 de bronz. În 1975 la CE de la Sofia, a obținut medalia de argint, pe echipe, la pistol sport, iar la ediția din 1977(București) se clasează pe locul IV, în aceeași probă. La CE din 1984 (Budapesta), cucerește medalia de aur în proba pe echipe și medalia de argint, la individual, la pistol cu aer comprimat. La CE din 1985, de la Osijek, s-a evidențiat în mod deosebit în proba de pistol sport prin cele 2 medalii de aur obținute în proba individuală (care a reprezentat și un record mondial cu 594p.) și în cea pe echipe. La europenele de pistol cu aer comprimat, organizate tot în 1985, la Varna, mai obține încă 2 medalii: bronz, în proba individuală și argint, pe echipe; 1989 (Copenhaga) – locul 8 la echipe la pistol sport. La CM 1985– locul V la echipe pistol aer comprimat – echipe; 1986 același loc, locul V la pistol sport – echipe. La trei ediții ale Jocurilor Balcanice a obținut 4 medalii (2-3-1).

1984 record mondial și european pistol aer comprimat echipe 1149p. probabil Budapesta
Maestră Emerită a Sportului (1984).

LICHIARDOPOL, GHEORGHE - vezi **Personalități**

LOGHIADE, CRISTIAN - MIHAI (1952) n. în Tecuci. Studii liceale. Antrenor de talere. În perioada 1968-1982, a activat în cadrul secției de tir a *CSA Steaua*, fiind specializat în proba de talere – skeet. Campion național la juniori (1972) și de 4 ori la seniori la

talere – skeet echipe (1972- 1975). Clasat de 3 ori pe locul I în Cupa României la echipe, (1978,1979 și 1982). Component al lotului național a participat în anul 1975 la CM unde s-a clasat pe locul XIX la 400 talere echipe/362 talere doborâte și la CE – locul XII la 400 talere echipe/372 t.d. și locul 28 la individual 200 talere/190 t.d. la JB din 1977, s-a clasat pe locul V în proba individuală. S-a remarcat în activitatea de antrenor pe care a desfășurat-o, începând din anul 1983, în cadrul secției de tir a *CSA Steaua*, pentru probele de talere (până în anul 1992 și de juniori). Cu sportivii clubului, a obținut peste 50 de titluri de campioni naționali, din care peste 25 în probele individuale, a răspuns de pregătirea taleriștilor militari, inclusiv la loturile naționale și olimpice. Printre sportivii secției, care s-au remarcat pe plan internațional, se află: Ioan Toman – clasat pe locul IV la JO din 1992, campion mondial în proba pe echipe în 1995, numeroase clasări pe poziții fruntașe la CM, CE și Cupe Mondiale; Marin Matei – campion mondial cu echipa în 1995; Marian Cărbunaru – clasat pe locul VI în proba de skeet pe echipe la CE din 2001 și 2002 precum și la CM din 2002; Viorel Antonescu – medaliat la JB și alții. A fost membru al Biroului FR de Tir Sportiv. Antrenor Emerit (1992). Decorat cu Medalia Națională *Pentru Merit*, clasa a III-a (2000).

LUPU, NICOLAE (1917- ?), n. în Turnu Severin. Calificat ca tâmplar, a lucrat la Atelierul CFR Turnu Severin, până în 1939 când își satisface stagiul militar și după lăsarea la vatră, până în

1947. Este încadrat ca instructor sportiv la județana de tineret Mehedinți. După absolvirea unui curs de pregătire profesională, a fost numit în funcția de secretar al OSP a județului Mehedinți, iar în 1949, după absolvirea unei școli de pregătire sportivă, a fost promovat în aparatul central al OSP și în continuare în CCFS/CM, în funcția de inspector șef, în cadrul Direcției Instruire Sportivă, până în 1951. În perioada 1951-1952, a lucrat în raionul Giurgiu. Revenit în CCFS/CM, și apoi în UCFS, a îndeplinit funcția de instructor principal în cadrul Secției Organizatorice (1952-1965). În anul 1965, a fost promovat în funcția de secretar general al FR de Tir, funcție pe care o îndeplinește până în 1968. Din 1968, activează ca instructor sportiv, în compartimentul organizatoric din CNEFS, până în 1980, când se pensionează.

MACOVEI, MARIA (1960), n. în com. Pantelimon, jud. Ilfov. A activat la Clubul *Dinamo* București. Campioană și deținătoare a unor recorduri naționale în probele de pistoale. La CE din 1981, de la Titograd, cucerește medalia de aur cu echipa de pistol sport, iar în 1983, la București, titlul european în proba individuală la pistol sport și medalia de argint, cu echipa, la aceeași probă. La CE din 1985 de la Osijek, medalie de aur, tot la pistol sport . echipe. Maestră Emerită a Sportului . În anul 2000, i s-a conferit Medalia Națională *Pentru Merit*, clasa a III-a.

MAGHIAR, GAVRIL (1926-2005), n. în Petreu, jud. Bihor. Ofițer activ (colonel), absolvent al Școlii de Ofițeri din Oradea. Profesor de balistică, tactică și strategie militară la Școala de Ofițeri din Oradea. Ofițer activ al MAI, a activat în cadrul clubului „Dinamo”

București ca sportiv de performanță și antrenor de

tir. A practicat tirul de performanță din anul 1952, specializat în probele de pistoale- pistol viteză, precizie, liber, calibru mare, aer comprimat. Deși a concurat într-o perioadă când în țara noastră se aflau cei mai puternici trăgători în probele de pistoale, GM a reușit să câștige mai multe titluri de campion național în probele individuale și în cele pe echipe și să se claseze cu regularitate pe podium. În Cupa Țărilor Latine s-a clasat pe locul I în 1961 și 1962 și pe locul II în 1968 și 1970, iar la CI organizate în diferite țări în perioada 1954-1968 a ocupat primele două locuri. Campion balcanic, în 1972, în proba de pistol calibru mare. A fost component al lotului național de tir între 1954 și 1972. A participat la CM din 1958 și 1962 și la CE din 1959 și 1963. La CE, din 1959, de la Milano, a câștigat medalia de bronz în proba de pistol viteză pe echipe. Participant la JO din 1960 (Roma), unde s-a clasat pe locul VI la pistol viteză și la JO din 1964 (Tokio) - locul XXII, la pistol liber. A fost antrenor pentru probele de pistoale, în cadrul secției de tir a CS „Dinamo”, aducându-și contribuția la afirmarea pe plan național și internațional a unor trăgători de valoare. În perioada 1974-1983, a îndeplinit funcția de șef al secției de tir a CS „Dinamo”. Pentru rezultatele obținute, i s-a acordat titlul de maestru emerit al sportului, numeroase diplome și trofee sportive. În anul 2001, a primit Diploma pentru merite deosebite la dezvoltarea sportului românesc.

MANCIU, VIOREL (1931), n. în com. Seleuș, Iugoslavia. Profesor de educație fizică, absolvent al ICF și al Cursului de Pregătire a Ofițerilor cu Educația Fizică. A practicat înotul și jocul de polo la *ILSA* Timișoara între 1946-1948, iar între 1949-1950 la *CSM*

Reșița. În 1951, a făcut parte din echipa de polo *Progresul* Lugoj, cu care a promovat în prima divizie. Între 1952-1957 a activat la *Progresul* București, ca jucător în echipa de polo și a participat în concursuri de înot, spadă, tir și pentatlon

modern. Pregătirea sa polisportivă a făcut să se numere printre cei care au contribuit la introducerea pentatlonului modern în țara noastră. A fost selecționat în primul lot de 16 sportivi care au urmat o pregătire organizată la toate cele 5 probe ale pentatlonului. La primul concurs internațional, de la Sibiu din 1954, își aduce contribuția la ocuparea locului I pe echipe, prin rezultatele obținute în întrecerea individuală, locul I la tir, II la scrimă și III la călărie. Participă la CM din 1955, de la Macolin, în Elveția, unde echipa se clasează pe locul VII la general și pe locul II la proba de călărie. Este selecționat în lotul care participă la JO din 1956 de la Melbourne, unde echipa (Țintea, Vena, Teodorescu) se clasează pe locul VI. La CM din 1957, de la Stockholm, ocupă locul VII cu echipa și XX la individual. După activitatea desfășurată în domeniul tirului la Clubul *Progresul*, între 1952-1957 se transferă la Clubul *Steaua* (1958-1964), unde devine campion național și component al lotului olimpic. În 1960, i s-a acordat calificarea de antrenor de tir. În 1964, se transferă la Clubul *Dinamo*, unde este încadrat ca antrenor de tir. Din 1966 până în 1977, activează ca antrenor în cadrul colectivelor tehnice ale loturilor olimpice și naționale, contribuind la pregătirea și afirmarea unor sportivi ai clubului, cum au fost: Dan Iuga, Anișoara Matei, Melania Petrescu, Veronica Stroe, Dumitra Matei, Mariana Feodot, precum și a altor sportive proveniți de la alte cluburi: Șt. Kaban, E. Șatala și alții. Ca arbitru internațional de tir, a oficiat la numeroase concursuri, inclusiv la CE. A colaborat la o serie de lucrări metodice. În perioada 1978-1982, a fost promovat în funcția de secretar general al FRTS, iar din 1992 în cea de secretar al acestei federații, aducându-și contribuția la dezvoltarea și afirmarea acestui sport. Între 1982-1990, a activat ca instructor în cadrul CNEFS și al Ministerului Sportului. A îndeplinit numeroase sarcini obștești în organismele Federației și la Consiliul Municipal București. Maestru al Sportului din 1960 și Antrenor Emerit. Decorat cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1981).

MARINESCU, BOGDAN (1944), n. în București. Medic, absolvent al Facultății de Medicină Generală din cadrul IMF București, promoția 1968. Medic primar obstetrică-ginecologie, conferențiar universitar, șef de clinică și director al Spitalului de Obstetrică-Ginecologie *Prof. dr. Sârbu* din 1983. A activat ca sportiv la ȘSE nr. 1 și la Clubul *Olimpia*, din București sub îndrumarea antrenorului Ion Lovinescu. În 1964, câștigă titlul de campion național de juniori la talere-trap și stabilește 3 recorduri naționale de juniori (2 la trap și 1 la skeet). Cucerește mai multe titluri de campion național de seniori în perioada 1965-1978, în probele individuale și pe echipe. A făcut parte din loturile naționale de talere-skeet, în perioada 1962-1980. Medaliat cu aur la Criteriul European pentru juniori, în cadrul CE din 1963 (Brno). Două medalii de argint, în proba juniorilor, la CE din 1965 (București) la individual și pe echipe. La CE de talere din 1965 (Lisabona) obține medalia de aur în Criteriul juniorilor și ocupă locul IV în clasamentul seniorilor, iar la ediția din 1966 (Lahti) cucerește în proba de talere-skeet seniori medalia de argint pe echipe și se clasează pe locul VIII la individual. Politician, membru al Partidului Democrat, deputat PD în perioada 1992-1996 și senator, din partea aceluiași partid, după 1996. Membru al Comisiei pentru Sănătate, Geologie și Sport a Senatului. A ocupat funcțiile de adjunct și de Ministru al Sănătății, 1990-1991. Maestru al Sportului și Maestru Emerit al Sportului.

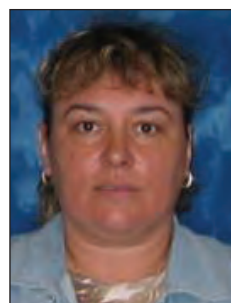
MATEI, ANIȘOARA (1951), n. în com. Voluntari, jud. Ilfov. Legitimată la cluburile *Dinamo* și *Olimpia* din București. A activat mai mult de 15 ani în tirul de performanță și a obținut numeroase titluri de campioană și recorduri naționale, medalii la diferite concursuri internaționale, în probele de pistoale. A participat la 9 ediții

ale CE, unde a obținut 10 medalii. Începând cu anul 1971 a câștigat medalia de bronz la pistol sport-individual (Suhl) și medalie de argint la pistol cu aer comprimat (Mezibori); în 1972, la Belgrad, obține 2 medalii de bronz la pistol cu aer comprimat individual și pe echipe. La europenele din 1975 de la Sofia - o medalie de argint, în 1976 la Skopje - o medalie de bronz, în 1978 la Hämeenlinna - o medalie de argint și în 1983 la București - o medalie de argint, toate obținute în proba de pistol sport pe echipe. În 1984 la Budapesta cucerește medalia de aur la pistol cu aer comprimat pe echipe, iar în 1985 la Varna, o medalie de argint, în aceeași probă. În 1987, la cea de-a 10-a participare la CE, la Lahti (Finlanda) obține medalia de bronz, la pistol cu aer comprimat, în proba de echipe. La CM din 1974 de la Enschede intră în posesia medaliei de argint, în proba individuală de pistol cu aer comprimat 10 m. Maestră Emerită a Sportului. În anul 2000, i s-a conferit Medalia Națională *Pentru Merit* clasa a III-a.

MATEI, MARIN (1963), n. în București. Sportiv de performanță specializat în probele de tir, talere-skeet. A activat la AS *Unirea Joița* (1980-1982) și la Clubul *Steaua* (1983-2006) și s-a pregătit cu antrenorul Cristian Loghiade. Deține 17 titluri de campion național, în general la probele pe echipe. Component al echipei naționale de talere-skeet, se clasează pe locul IV la CE din 1993 și 1996. A participat la 8 ediții ale CM, 11 CE. După un debut mai puțin reușit la CM din 1993 (locul 31), la ediția din 1994 se clasează pe locul XI în proba individual și pe locul VI cu echipa. La CM din 1995 de la Nicosia, se clasează pe locul XI la individual și își aduce contribuția la cucerirea medaliei de aur și a primului titlu mondial la talere-skeet, în proba pe echipe (I. Toman, A. Ciorba, M. Matei). Are o participare la ediția din 1992 a Cupei Europei, se clasează pe locul 2 cu echipa și locul IV la individual. Participă la 10 ediții al JB, obținând 11 medalii (9aur-2 argint). Mastru al Sportului (1993).

Mastru Emerit al Sportului. În anul 2000, i s-a conferit Medalia Națională *Pentru Merit* clasa a III-a.

MIHALACHE (MOLDOVAN), LUCIA-LILIANA (1967), n. în Arad. Economist, absolventă a Facultății de Studii Economice, din cadrul Universității de Vest *Vasile Goldiș* din Arad, promoția 2009. Studentă la FEFS din aceeași Universitate. Activează

ca asistent manager la SC *Rebo Consult* România. Antrenoare de tir. A început să se inițieze în tir, la vârsta de 14 ani, în proba de pușcă, sub îndrumarea antrenorului Ioan Vasilescu. Din 1984, se specializează în proba de talere-skeet, cu antrenorul Ștefan Kőleş. A fost legitimată la CS Arad, devenit ulterior CSM Arad. Mare amatoare de vânatoare, participă la numeroase partide, pe care le folosește și pentru pregătirea sa fizică și tehnică. Pe plan intern a câștigat 21 de titluri campioană națională, 21 de Cupe ale României și a îmbunătățit 12 recorduri naționale. Începând cu 1985, a fost componentă a loturilor naționale de juniori și seniori. Pe plan internațional a obținut 5 titluri și a stabilit 2 recorduri la JB (1986-2001). A participat la 12 CE (locurile VII/ 2001 – Zagreb, V/ 2007 – Granada, VI/ 2009 – Osijek), 7 CM (XI/ 2007 – Nicosia) și 16 concursuri de Cupă Mondială (X/ 2000, VIII/ 2005, IX/ 2008). În anul 2002, s-a clasat pe locul al II-lea în Marele Premiu al Europei. La JO din 2008 (Beijing) s-a clasat pe locul al X-lea. Cea mai buna performanță a sa a fost cucerirea titlului de campioană europeană de junioare în anul 1986, la Montecatini (Italia). A câștigat 5 concursuri de Grand-Prix. Toate rezultatele sale au fost obținute în proba de talere-skeet unde cea mai bună performanță a fost de 71 de talere din 75 posibile. La lotul național s-a pregătit cu antrenorul Attila Ciorba. Maestră a Sportului (1994). Primăria municipiului Arad i-a acordat o Diplomă de Excelență, pentru realizările sale sportive.

MIȘCA, AUGUSTIN (1908 - 1998), n. în Dej, jud. Cluj. Ofițer cu gradul de general, absolvent al Școlii Militare de Ofițeri. Practicant al tirului de performanță și antrenor de tir, specializat în probele de talere și pușcă. A fost legitimat, ca sportiv, la CCA (1947-1949), cu care a obținut 2 titluri de campion național în proba individuală cu arma militară (1948 – la poziția culcat și la total 3 poziții) și 2 recorduri naționale. A fost selecționat de 3 ori în lotul național. În perioada 1948-1949, a fost primul antrenor al secției de tir a CCA, pentru probele militare. A câștigat cu sportivii, pe care i-a pregătit, primele 5 titluri de campioni naționali în probele individuale. Printre sportivii selecționați și pregătiți la nivelul clubului, care s-au afirmat ulterior pe plan internațional, s-au aflat Valentin Enea și Dinu Vidrașcu. A mai activat ca antrenor la CS *Olimpia* din București. Începând din 1960, până în 1992, a făcut parte din colectivele tehnice ale loturilor naționale de talere, aflându-se printre conducătorii și organizatorii acțiunilor de pregătire a sportivilor din aceste loturi. A contribuit la pregătirea și afirmarea unor sportivi în competițiile internaționale de talere. A oficiat la numeroase competiții interne și internaționale în calitate de arbitru. Timp de peste 30 de ani, a participat la rezolvarea unor probleme administrative și organizatorice privind realizarea acțiunilor interne și internaționale ale FRTS.

MOLDOVEANU ALIN-GEORGE (1983), n. în Focșani, jud. Vrancea. Psiholog, absolvent al Facultății de Psihologie și Asistență Socială, din cadrul Universității *Petre Andrei* din Iași, promoția 2006. Student la Facultatea de Drept - Universitatea Spiru Haret. Practicant al

tirului sportiv de performanță, începând din 1998. A fost legitimat și a reprezentat în competiții CS *Unirea* din Focșani (1998-2004), CS *Unirea* și CS *Dinamo* București - cu dublă legitimare (2005-2007) și CS *Dinamo* din 2008. La CS *Dinamo* s-a pregătit cu antrenorul Marin Olimpiu. A fost încadrat ca subinspector de poliție, făcând parte din aparatul central al CS *Dinamo*. A fost inițiat și pregătit pentru tirul sportiv

- pușcă cu aer comprimat de către antrenorul Adrian Alaci, atât la club, cât și la lotul național. A obținut 5 titluri de campion național la juniori (1999-2003) și 7 la seniori (2003-2009), în probele de pușcă-glonț și pușcă cu aer comprimat. Multiplu recordman național. Component al loturilor naționale de juniori și seniori, a participat, în perioada 2000-2009, la 46 de acțiuni internaționale (1CM și 6 CE de juniori; 1CM și 8 CE de seniori; 1 ediție a JO; 29 concursuri de Cupă Mondială). S-a remarcat, în mod deosebit sub îndrumarea antrenorului Sorin Babii, prin următoarele rezultate: locul V la CE de juniori (2000); locul IV la CE de juniori (2001); locul VI la CM de juniori (2002); medalia de bronz la CE de seniori din 2004 (Győr) - pușcă aer comprimat; medalia de argint la CM din 2006 (Zagreb) - pușcă aer comprimat; 5 locuri II la concursurile de Cupă Mondială (München, Milano, Bangkok, Rio de Janeiro) și locul I la aceeași competiție la München (performanțe obținute în perioada 2005-2008). Participant la JO din 2008 (Beijing), unde s-a clasat pe locul al IV-lea, la o diferență minimă față de medalia de bronz. În anul 2002, a câștigat titlurile de campion și vicecampion balcanic de juniori. Realizează o performanță remarcabilă la JO din 2012 (Londra) unde cucerește medalia de aur și titlul de campion olimpic la proba de pușcă aer comprimat. Maestru al Sportului (2004). Realizează o performanță remarcabilă la JO din 2012 (Londra) unde cucerește medalia de aur și titlul de campion olimpic la pușcă aer comprimat. Decorat cu Ordinul Meritul Sportiv clasa II (2012). Maestru Emerit al sportului (2006).

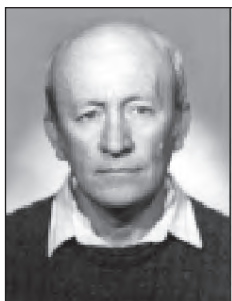
MOSCU, IUDITH (1930), n. în București. Psiholog. Cercetător științific în psihologie. A debutat în tir în 1949, fiind legitimată la Clubul *Dinamo* București. Multiplă campioană națională în probele de pușcă. La poligonul Tunari, în 1955, devine campioană europeană pe echipe, alături de Felicia Iovănescu, Marieta Juverdeanu și Paraschiva Elekeș, la pușcă liberă calibru redus, poziția în genunchi și, în același timp, recordmană a Europei cu cele 1 563 de puncte obținute de echipă. Tot la

europenele din 1955, mai cucerește 2 medalii de argint pe echipe la pușcă culcat și la 3 poziții. La CM din 1958, de la Moscova, obține medalia de bronz la pușcă, poziția culcat, proba individuală. Maestră a Sportului.

OLAH, EVA (1956), n. în Brașov. Inginer mașini unelte, absolventă a *Institutului Politehnic* din Brașov, promoția 1978. Sportivă de performanță, practicantă a tirului, specializată în probele de pușcă. A activat la *Clubul Sportiv Universitar* Brașov. Multiplă campioană și deținătoare a unor

recorduri naționale în proba de pușcă. Medaliată la numeroase concursuri internaționale de tir. La CE din 1976, de la Paris, a obținut un succes deosebit, cucerind 2 medalii de aur atât la individual, cât și pe echipe, în proba de pușcă cu aer comprimat. Tot în 1976, la europenele de la Skopje, intră în posesia medaliei de bronz la pușcă, poziția culcat, pe echipe, iar la ediția din 1983 se clasează pe locul VII la pușcă standard 3x20 focuri, pe echipe. Maestră Emerită a Sportului. În anul 2000, i s-a conferit Medalia Națională *Pentru Merit* clasa a II-a și Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a (2004). Stabilită în Germania din 2006.

PALADESCU, THEODOR (1931), n. la București. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al ICF, promoția 1955, cu specializarea scrimă. A practicat scrima din 1953 până în 1955 la CSU, avându-i ca antrenori pe Scarlat Atanasiu și Cornel Georgescu; din 1955 se transferă la

Clubul *Voința* București, unde se pregătește până în 1957 sub conducerea antrenorului Aristide Galimir. Concomitent cu scrima se specializează în tir, predând această disciplină din 1956 la Palatul Pionierilor (cercul de tir) până în 1959. Din 1960 a fost încadrat la ICF la catedra de scrimă și tir, fiind cadru didactic până la gradul de conferențiar universitar. A contribuit la pregătirea și promovarea unor trăgători de valoare

pentru cluburile din București și echipa națională. Datorită rezultatelor și profesionalismului său, a făcut parte de mai multe ori din colectivele tehnice care au pregătit loturile naționale. A contribuit la pregătirea echipei naționale feminine și de juniori în 1960, care au obținut, la CE de la Budapesta (1961), o medalie de bronz în proba feminină de a.l.c.r. 3 poziții pe echipe și două medalii de argint la juniori în proba de a.l.c.r. 3 poziții pe echipe și individual (Traian Cogut). Tot în acest context a asigurat în condiții optime pregătirea fizică, a unor trăgători de elită, componenți ai lotului olimpic, printre care: I. Sârbu, I. Dumitrescu, Șt. Petrescu, N. Rotaru, V. Atanasiu, și alții. Contribuția sa s-a concretizat în obținerea de către aceștia, a unor rezultate de prestigiu, la competițiile internaționale oficiale. A fost arbitru internațional în cadrul multor întâlniri interțări. A realizat și publicat 6 lucrări științifice din domeniul tirului, dintre care se evidențiază cele 2 volume, intitulate *Manual de tir*. A fost membru în echipa de cercetare științifică în asociație cu Academia de Științe Medicale și cu laboratorul de cercetare al ANEFS, participând cu comunicări la numeroase consfățuri internaționale în cadrul Confederației Europene de Tir. Între 1960-1980 a fost membru în Biroul FRTS și președinte al Colegiului central al antrenorilor. A avut preocupări în modernizarea bazei materiale (poligonul ICF, Stadionul Tineretului, sala de tir de la ANEFS), dar și pentru promovarea antrenorilor și profesorilor de specialitate la universitățile din țară (Oradea, Cluj, Iași) și din străinătate (SUA - Eugeniu Voiculescu). A colaborat la elaborarea primei ediții a Enciclopediei Educației Fizice și Sportului din România. În 1990 i s-a decernat titlul de Antrenor Emerit.

PANTURU, VALERIU (1928), n. în com. Moroieni, jud. Dâmbovița. Sportiv de performanță la canotaj și tir, arbitru și antrenor de tir, profesor de educație fizică. Absolvent al IEFIS. A activat ca sportiv la canotaj la AS *Gaz Electrica* și Clubul *Metalul* în perioada 1947- 1949, iar tirul l-a practicat la Clubul *Dinamo*, între 1949-1966. A cucerit

3 titluri de campion național la canotaj și 49 de titluri la tir (38 individuale și 11 cu echipa) și a stabilit 17 recorduri naționale la armă militară și la armă liberă. Începând din 1950 a fost selecționat în loturile naționale și a participat la diferite competiții internaționale. A funcționat ca antrenor la Clubul *Dinamo* între 1953-1956, având în răspundere pregătirea juniorilor, iar în perioada 1957-1966 a fost numit antrenor coordonator al secției de tir, contribuind, alături de ceilalți tehnicieni, la pregătirea unui lot de sportivi deosebit de valoros, printre care Jacqueline Zvoneschi, Marin Ferecatu, Petru Șandor, Ion Tripșa, Victor Antonescu, Ion Văcaru, Nicolae Rotaru, Marcel Roșca, Ștefan Kaban, toți fiind selecționați în loturile naționale și medaliați la CE, CM și la JO. A activat ca antrenor la lotul național de juniori, în perioada 1953-1964, pregătind sportivi cu care în 1955 obține titlurile de campioni continentali (individual și pe echipe), mulți trăgători din această generație cucerind titluri și medalii în competițiile internaționale oficiale. În 1966-1967, s-a ocupat de pregătirea la tir a sportivilor din lotul național de biatlon. A fost președintele colegiului de arbitri din cadrul FRTS. În anul 1971, a publicat în editura Stadion, lucrarea *Tirul cu pușca - selecția și pregătirea trăgătorilor*. Pentru contribuția adusă la obținerea unor rezultate de prestigiu ale tirului românesc, în anul 1952 i se acordă titlul de Maestru al Sportului, iar în anul 1992, i s-a acordat titlul de Antrenor Emerit.

PAPURĂ, STELIAN (1912), n. în com. Cârna-Dunăreni, jud. Dolj. Ofițer de stat major (absolvent al Școlii Superioare de Război), general în retragere, antrenor și arbitru de tir. În perioada 1953-1980, a activat ca antrenor de tir în secțiile din cluburile universitare Știința,

Arhitectura, IEFS, Construcții, desfășurând o muncă exemplară de educare și pregătire a unui număr mare de trăgători din rândul studenților, dintre care unii au atins cele mai înalte culmi ale performanței sportive. Sportivii săi au reușit să cucerească un număr mare de titluri de campioni naționali și să stabilească

numeroase noi recorduri naționale (Lucian Giușcă la pistol liber, revolver, pistol cu aer comprimat, pistol standard; Ioana Soare pușcă 60 de focuri culcat; Ion Olărescu, pușcă 60 de focuri culcat; Mariana Antonescu, pușcă 3 x 20 focuri; echipele feminine la pușcă 60 de focuri și 3 x 20 focuri și altele). A promovat în loturile naționale de tir 18 sportivi care au obținut rezultate deosebite pe plan european și mondial. A făcut parte din colectivele tehnice care au pregătit loturile naționale de senioare și juniori pentru CM de la Moscova din 1958, cele europene de la Milano din 1959 și de la Budapesta, din 1961. Printre trăgătorii care au beneficiat de îndrumările sale competente se numără: Virgil Atanasiu, campion și recordman mondial, Maestru al sportului Lucian Giușcă, Edda Baia, campioană europeană, Marin Ferecatu, campion mondial de juniori, Magda Borcea, Ion Olărescu, Grațian Calotă și mulți alții. Ca arbitru, a oficiat la numeroase competiții interne și internaționale (în 1955 a fost secretarul tehnic al CE de tir de la București). A făcut parte din Colegiul central al antrenorilor (în anumite perioade a fost președintele acestui for tehnic) și din Comisia de tir a municipiului București. A publicat un *Manual de tir* (1956), lucrarea privind *Dezvoltarea tirului în cadrul institutelor de învățământ superior*, precum și numeroase articole de specialitate. Pentru activitatea sa pe linie militară și sportivă a fost decorat cu *Coroana României* clasa a V-a, cu panglică de virtute militară; *Coroana României* clasa a IV-a, cu spade și panglică de virtute militară; *Steaua RSR* clasa a IV-a și alte medalii. A fost distins cu Diploma de Onoare a *Confederației Europene de Tir*, iar pentru rezultatele obținute ca antrenor și contribuția sa la afirmarea tirului românesc, în anul 1971 i s-a acordat titlul de Antrenor Emerit.

PASAT, GHEORGHE. Promotor al sportului. Practicant și profesionist în activitățile de vânătoare și pescuit sportiv. Din anul 1957, s-a aflat în conducerea AGVPS din România, în calitate de vicepreședinte. Timp de peste 20 de ani, a îndeplinit funcții executive, în cadrul

acestei organizații, contribuind la dezvoltarea acestor domenii pe întreg teritoriul țării. S-a implicat și în alte activități menite să contribuie la dezvoltarea sportului și în mod deosebit și direct la afirmarea tirului sportiv din țara noastră. În 1967, a fost ales vicepreședinte al FR de Tir, iar după 1970 a preluat conducerea acestei federații ca președinte, funcție îndeplinită până în anul 1984. În cei peste 15 ani cât s-a aflat în conducerea federației, a avut o contribuție deosebită la dezvoltarea tirului de performanță. A contribuit la dezvoltarea relațiilor internaționale, la asigurarea condițiilor materiale, la perfecționarea activităților organizatorice și competiționale. În perioada mandatului său, trăgătorii din țara noastră au realizat performanțe deosebite materializate în cele 92 de medalii din care: 5 la JO, 8 la CM și 59 la CE, în competițiile rezervate seniorilor, precum și 25 de medalii obținute de juniori. În activitatea sa a contribuit la realizarea unui sistem de relații, colaborare și sprijin reciproc între AGVPS și Forurilor de conducere ale activității sportive. De asemenea, a contribuit la aprofundarea conținutului și activităților cu caracter sportiv ale celor două domenii ale AGVPS—Vânătoarea și pescuitul sportiv. Pentru contribuțiile sale în anul 1974, a fost decorat cu Ordinul *Tudor Vladimirescu* – clasa a III-a.

PETRESCU, ȘTEFAN (1931-1993), n. în Râmnicu Sărat, jud. Buzău. Practicant al tirului de performanță, antrenor de tir. A început să practice tirul la vârsta de 18 ani. În 1949, participă la un concurs în proba de pușcă, de unde este selecționat la Clubul *Metalul*, avându-l ca antrenor pe

Dumitru Pineta. În paralel cu proba de pușcă, se pregătește și concurează și la pistol viteză. În 1953, câștigă primul titlu de campion național la pistol viteză, iar în 1956 realizează o performanță deosebită - 587 puncte, superioară cu 7 puncte recordului olimpic și egală cu recordul mondial. Participă la JO de la Melbourne (1956) unde cucerește titlul de campion olimpic în proba de pistol viteză, cu 587 de puncte, consfințind un record olimpic. Își continuă

activitatea la Clubul *Dinamo* București ca trăgător și antrenor. Până în 1963, câștigă toate titlurile de campion național la pistol viteză și numeroase medalii la diferite concursuri internaționale. În 1958, la CM de la Moscova, câștigă medalia de bronz în proba individuală de pistol viteză. La CE din 1959 (Milano) și 1963 (Stockholm) face parte din echipele de pistol viteză care au obținut medalii de bronz. În 1965, realizează cea mai bună performanță a sa în această probă - 593 de puncte. Se retrage din activitatea competițională, dedicându-se în exclusivitate muncii de antrenor. Desfășoară o activitate prestigioasă în această calitate, pregătind și promovând numeroși trăgători de valoare care s-au impus pe plan internațional. A făcut parte din colectivele tehnice care au pregătit loturile naționale și olimpice. Dintre sportivii pe care i-a îndrumat, s-au remarcat în mod deosebit: Dan Iuga - campion mondial (1974), medaliat cu argint la CM din 1970 și cu bronz în 1974, vicecampion olimpic (1972), dublu campion european (1972, 1975); Marcel Roșca - vicecampion mondial (1966 și 1970), vicecampion olimpic (1968), campion european (1965) și dublu vicecampion european (1969); Ion Tripșa - vicecampion olimpic (1964), vicecampion mondial (1966 și 1970), campion european (1965), medaliat cu argint la CE din 1969 și cu bronz în 1959, 1963, 1965; Melania Petrescu - 2 medalii de argint și 2 de bronz la CE (1971 și 1976); Iulian Neagu - vicecampion european de juniori (1979); Gabriel Cristache - medaliat cu argint și bronz la CE de juniori. Maestru al Sportului (1951), Maestru Emerit al Sportului (1956), Antrenor Emerit la tir (1971). Decorat cu: *Ordinul Muncii* clasa a II-a (1956); *Ordinul Meritul Sportiv* clasa I (1968); *Ordinul Meritul Sportiv* clasa a III-a (1973).

PILUG, ION (1927), n. în Poiana Stampei, jud. Suceava. Calificat ca plutaș a lucrat în domeniul silvic. În anul 1949, își satisface stagiul militar. În 1952, este ales în funcția de președinte al CCFS raion Vatra Dornei, iar în intervalul 1952-1953 activează ca instructor

organizatoric la CCFS regiunea Suceava. În 1953 a făcut parte din Comitetul de organizare a Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților, organizat în țara noastră. A fost promovat în activul salariat al CCFS/CM, în cadrul Direcției instruirii sportive. În perioada 1955-1958, a îndeplinit funcția de inspector pentru tir, conlucrând cu Comisia Centrală de Tir, pentru organizarea și dezvoltarea acestei ramuri de sport. În 1958, când se reînființează federațiile, este ales în funcția de secretar general al Federației Române de Tir, funcție pe care o îndeplinește până în anul 1965, cu rezultate semnificative pe plan național și internațional. Este perioada când se obțin primele medalii la CM și CE. Își completează studiile, în 1958 absolvind Facultatea muncitorească. În continuare, își aduce contribuția la dezvoltarea mișcării sportive îndeplinind următoarele funcții: președintele Regionalei UCFS Suceava (1965-1967); instructor principal în cadrul Secției organizatorice din CNEFS (1967-1968); instructor sportiv principal, în cadrul Secției sporturi individuale în aer liber din CNEFS (1968-1972); președinte al Clubului Sportiv *Progresul* București (1972-1974); instructor sportiv principal în cadrul CNEFS (1974-1983); inspector principal la IEABS (1983-1987). În toate funcțiile încredințate, și-a dovedit calitățile sale de bun organizator, pasionat, cu multe inițiative care au contribuit la progresul domeniilor respective.

PLAGINO, GEORGE - vezi Personalități

POPOVICIU, IOAN (1922-1999), n. în Arad. Sculptor și grafician. Antrenor de tir, calificarea a obținută în 1951. A practicat tirul, fiind specializat în proba de pistol liber, pregătindu-se cu antrenorul Ioan Quintus. A activat la AS *Flamura Roșie-Spartac*, din

Arad până în 1954, când s-a transferat la *UTA*. Activitatea de antrenor a desfășurat-o din pasiune, de regulă, pe bază de voluntariat, cu excepția unor perioade când a fost salarizat prin plată cu ora. Ca președinte al Comisiei de tir, a fost unul dintre

susținătorii și organizatorii tirului din Arad. Exercițându-și și profesia de sculptor-grafician, a avut posibilitatea să sprijine și material această ramură de sport, printre acțiunile sale numărându-se și sponsorizarea amenajării poligonului de tir din Arad, unde s-au putut forma mulți trăgători de valoare. Între 1975-1991, în anumite perioade, a funcționat ca antrenor la loturile naționale. Specializat în probele de pistol, a reușit, în cei peste 45 de ani de activitate, să selecționeze și să pregătească un mare număr de trăgători, băieți și fete, mulți dintre aceștia fiind promovați în secțiile de tir ale unor cluburi fruntașe și în loturile naționale. Aceștia au devenit multipli campioni și recordmeni naționali și au cucerit numeroase medalii în competițiile internaționale oficiale. Printre cei care au fost selecționați, pregătiți și îndrumați de acest priceput antrenor se numără: S. Babii, unul dintre cei mai valoroși trăgători, la pistol liber și aer comprimat, care a cucerit 16 medalii, dintre care 6 de aur, la JO, CM și CE; Silvia Kaposztai (Bujdei) - 7 medalii, dintre care 3 de aur la *-europenele* la pistol sport și aer comprimat; Dorina Guler - medaliată cu aur, argint și bronz la *europenele* de juniori la pistol sport; Maria Sălăjan - medaliată cu argint și bronz la *europene*, la pistol sport; V. Suciu - medaliat cu argint, la *mondiale* la pistol viteză; Gh. Pop - medaliat cu argint la *europene* la pistol liber și mulți alții. În calitate de arbitru internațional a oficiat la numeroase concursuri, inclusiv la CE. Atașamentul său față de tir, a fost împărtășit și de familia sa, soția Elisabeta și fiica Maria, fiind și ele, practicante ale tirului de performanță. A fost un pasionat, în realizarea de machete, ale unor mijloace de transport de epocă (omnibuze, autoturisme, avioane), pasiune concretizată prin realizarea a numeroase astfel de exemplare. În perioada 1996-1998, a predat cursuri, în cadrul catedrei de tir a FEFS, din Universitatea *Vasile Goldiș* din Arad. Prin cei peste 45 de ani de activitate, Ioan Popoviciu, se numără printre cei mai longevivi și prolifici antrenori de tir. A fost primul sportiv din istoria sportului Arădean, care a apărut într-o emisiune filatelică. În 1985, cu ocazia CE de tir de la Osijek, pentru merite deosebite i s-a conferit *Medalia Jubiliară*. Antrenor Emerit.

QUINTUS, IOAN (1911-1981), n. în Arad. Calificat ca mecanic de locomotive. A activat o lungă perioadă la Cluj, până în 1945 când se reîntoarce, cu soția și cei trei copii ai săi, în Arad. Practică tirul sportiv, specializat în probele de pușcă, iar din 1949 se dedică activității de antrenor.

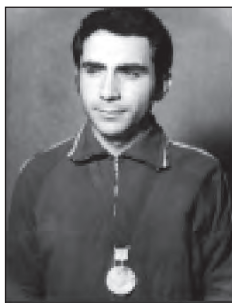
Amenajează un poligon în zona Subcetate, unde a început să se pregătească împreună cu soția sa Tereza, folosind armamentul și muniția procurate din resurse proprii. Cu timpul, în jurul lor, s-au adunat și alți tineri trăgători, care mai târziu s-au afirmat în probele de pușcă. A creat o secție puternică de tir (pușcă) la CFR Arad. În 1952, soția sa Tereza devine campioană națională, la armă sport poziția picioare, performanță pe care o va repeta în 1956 (armă sport individual) și 1965 (2 titluri la 3x20 focuri și 60 focuri), fiind și Maestră a Sportului. În 1954, Ioan Quintus obține titlul de campion național, la armă sport individual. Pe parcursul anilor, a contribuit semnificativ la dotarea și modernizarea poligonului de tir. După pensionarea din activitatea profesională la 55 de ani, se consacră integral muncii de antrenor, alături de soția sa. Soții Quintus au fost selecționați în lotul național participând la diferite competiții internaționale. Au practicat tirul și copiii lor Maria și Eva, aceasta din urmă fiind campioană și componentă a lotului național. În cadrul secției de tir a AS CFR s-au format și s-au afirmat numeroși trăgători printre care: Ștefan Tamaș Allerhandt, multiplu campion național, campion european în 1968 și 1969, vicecampion mondial în 1970; Mircea Ilca – medaliat cu aur la CE de juniori din 1978 și cu argint în 1974 campion european la seniori în 1975; Florin Minișan – campion european la juniori în 1978; Ion Joldea – medaliat cu aur la CE de juniori din 1981, cu argint și bronz la ediția din 1983. Cu rezultate meritorii au activat în cadrul secției și alți sportivi ca Dan Calalb, Carmen Calalb, Maria Szabo, Delia Topor, Ioana Soare și alții. Ioan Quintus face parte dintre personalitățile cu contribuții deosebite la dezvoltarea și afirmarea tirului arădean și național, la formarea și promovarea unor valoroși sportivi și antrenori.

RAICEA, IULIAN (1973), n. în București. Ofițer MApN. A activat la Clubul *Steaua* între 1986-1997, de unde s-a transferat la CSM Conar Arad (1998 – 2000); CSM Arad (2001); CSM PAB Arad (2002); CS Politehnica - Omega Tehnoton Iași (2003); Clubul *Steaua* și CS

Omega Tehnoton Iași (2006). Multiplu campion și recordman național, de juniori și seniori. Deține 37 de titluri de campion național între 1986 – 1997, 14 la seniori, (4 individual, 10 la echipe); 23 de titluri la juniori (11 la individual și 12 la echipe) și 10 clasări pe locul I - la Cupa României, în probele de pistol viteză, pistol liber și pistol aer comprimat. Rezultate obținute la CM de seniori: 1990 - locul VIII cu echipa și XIV la individual, la pistol viteză; 1994 – locul XIII la individual; 1998 (Zaragoza) – medalie de bronz, la individual la pistol viteză și locul IX la pistol aer comprimat - echipe; 2006 – locul VII la echipe și XXV la individual. În CE de seniori: 1999 (Bordeaux) – argint, pistol viteză individual și cu echipa; 2001 (Zagreb) – medalie de bronz la pistol rapid, individual și cu echipa; 2003 (Brno) – bronz, pistol rapid echipe. La CE de juniori: 1991 (Bologna) și 1992 (Sofia) – obține medaliile de argint la pistol viteză; 1993 (Brno) – medalie de aur în aceeași probă; 1992 (Budapesta) – bronz la pistol aer comprimat. În Cupa Mondială : 1992 (München) – stabilește un nou record mondial de juniori la pistol viteză, cu 592 de puncte. Din 1994 până în 1998, la Cupele Mondiale, în proba de pistol viteză, obține următoarele rezultate: 1998 (Munchen) o medalie de aur; 2001 (Milano) – argint; 2002 (Sydney) – argint; 2004 (Bankok) – bronz; 2007 (Bankok) - argint. A participat la JO din: 1992 (Barcelona) – locul XIII pistol viteză; 1996 (Atlanta) – locul XI, pistol viteză; 2000 (Sydney) - medalie de bronz la pistol viteză; 2004 (Atena) – locul V la pistol viteză și locul XXXIX la aer comprimat; 2008 (Beijing) – locul IX la pistol viteză. A participat la 7 ediții ale JB (2 la seniori, 5 la juniori), la care a câștigat 22 de medalii (6 aur, 11 argint, 5 bronz). Mastru al Sportului (1992). Mastru Emerit al Sportului (1993). Decorat cu: Ordinul

Național *Pentru Merit* în grad de cavaler (2000). În anul 2008 a participat la JO ca sportiv pentru România și ca antrenor al lotului de tir al Tailandei. S-a retras din activitatea sportivă, după JO din 2008, dedicându-se vieții monahale, în cadrul Bisericii Ortodoxe din Tailanda.

ROȘCA, MARCEL (1943), n. în București. Actor, solist de operă, absolvent al Conservatorului din București, promoția 1969. De la vârsta de 14 ani, a început să practice diferite ramuri de sport, între acestea numărându-se boxul și canotajul. S-a dedicat însă tirului, activând mai întâi la *Tânărul Dinamovist*, apoi în secția de tir a Clubului *Dinamo*. În cei peste 10 ani de carieră sportivă de performanță, a reușit să cucerească numeroase titluri de campion național, trofee și medalii la diferite competiții internaționale, la CE, CM și JO. La CE realizează următoarele performanțe: campion european cu echipa de pistol viteză în 1965, la București; 2 medalii de argint la individual și cu echipa de pistol viteză în 1969, la Plzen. A făcut parte din echipele de pistol viteză care, la CM din 1966 și 1970, au intrat în posesia medaliilor de argint. La JO de la Tokyo, din 1964, se clasează pe locul VI, în proba individuală, iar în 1968, la Mexico, devine vicecampion olimpic, în proba individuală de pistol viteză. În paralel cu activitatea sportivă, s-a preocupat îndeaproape de formarea sa profesională, ca actor și interpret în diferite genuri muzicale. După 1973, se stabilește în Germania unde continuă perfecționarea sa profesională ca interpret de muzică de operă, realizând o frumoasă carieră artistică, fiind prim-solist al Operei din Hamburg. A susținut numeroase turnee în diferite țări ale lumii, între care și America, cântând pe scena *Metropolitan Opera* din New York, fiind deosebit de apreciat pentru calitățile sale interpretative. În 1996, a participat la un spectacol de binefacere, la București. Maestru al Sportului. Maestru Emerit al Sportului. Pentru prestigioasa sa activitate sportivă i s-a acordat titlul de Maestru Emerit al Sportului.

ROTARU, NICOLAE (1935 - 2009), n. în București. Profesor de educație fizică, absolvent al ICF în București, asistent universitar la Institutul Politehnic din București. A activat la cluburile *Metalul*, *Dinamo* și *Steaua*. În cei peste 20 de ani de activitate în tirul de performanță, a cucerit peste 150 de titluri de campion național și a stabilit numeroase recorduri naționale. A participat la 4 ediții ale CE de tir, aducându-și contribuția la obținerea unor prețioase medalii în probele pe echipe: medalie de argint în 1959 (Milano) la pușcă, poziția în genunchi, pe echipe; medalie de aur - la *europenele* din 1968 (Wiesbaden), la pușcă 60 de focuri, poziția culcat-echipe; 1969 (Plzen) - medalie de aur la aceeași probă și o medalie de bronz la pușcă standard, 3 poziții - echipe; 1975 la București - medalie de argint la pușcă, poziția în genunchi - echipe și medalie de bronz la pușcă armă standard, 3 poziții - echipe. Participant la 5 ediții ale JO: 1960 (Roma) - locurile XXIV și XXV; 1964 (Tokio), se clasează pe locul V la armă liberă 60 de focuri, poziția culcat; 1968 (Mexico) - locul IV, pușcă calibru redus poziția culcat și locul XXII pușcă calibru redus 3x40 focuri; 1972 (München) - cucerește medalie de bronz în proba de pușcă calibru redus, poziția culcat; 1976 (Montreal) - locul XVII, pușcă c.r. 60 focuri poziția culcat. Maestru al Sportului. Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a 1968 și 1973. După 1980, pentru o perioadă de timp, a încercat mai multe activități în SUA, fără reușite. Neadaptându-se condițiilor de viață s-a reîntors în țară.

SĂLCEANU, ANATOLIE (1941-1993), n. în com. Serghiești, azi în Ucraina. A fost inițiatorul și fondatorul unicului poligon de talere în mediul rural, în com. Joița, jud. Giurgiu. Aici a luat ființă secția de talere, în cadrul AS *Unirea* Joița și un Centru de selecție și pregătire a trăgătorilor în probele de talere, unde a funcționat ca antrenor. Între 1975-1993, a fost solicitat, periodic, să facă parte din

colectivele tehnice care au pregătit sportivii din loturile naționale, răspunzând de proba de skeet. Dintre sportivii selecționați și pregătiți la Joița s-au remarcat: I. Ionică - clasat pe locul XII la CE de juniori; M. Nicolae - campion național în 1993 și locul II cu echipa AS *Unirea* Joița; M. Matei - component al lotului național, promovat la Clubul *Steaua*, care, în 1995, a contribuit la cucerirea titlului de campioni mondiali pe echipe la talere-skeet. Ca antrenor la lot, a contribuit, pe parcurs, la pregătirea sportivilor A. Ciorba și I. Toman care, de asemenea, au făcut parte în 1995 din echipa de skeet, la CM. Ca arbitru a oficiat la numeroase competiții interne și internaționale. Antrenor Emerit.

SĂVESCU, ANDREI – vezi **Personalități**

SENCOVICI, GHEORGHE (1945-2006), n. în București. Inginer, absolvent al Institutului Politehnic București (1971). După absolvire, a fost încadrat ca inginer-analist, la Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică (ICI). A practicat tirul sportiv de performanță, specializat în probele de talere-skeet. A fost legitimat la CS *Olimpia* din București, unde s-a pregătit cu profesorul Ion Lovinescu. În perioada 1968-1970, a activat în cadrul secției de tir a CS *Steaua* (antrenor Grigore Ioanide). Prezența sa în competițiile interne și internaționale a contribuit la dezvoltare și afirmarea probelor de talere din țara noastră. A început să se afirme la CN de juniori și apoi la cele de seniori, unde a obținut 4 titluri de campion la individual (1966-1968 și 1970) și unul cu echipa (1970), în proba de talere-skeet. A fost component al loturilor naționale de juniori și seniori. La CE de juniori din 1965, împreună cu Bogdan Marinescu, câștigă medalia de argint în proba pe echipe și tot în acel an o medalie de argint la Criteriul european pentru juniori, de la Lisabona. Medaliat cu argint la CE de seniori din 1966 (Lahti-FIN), în proba de talere – skeet echipe (Ion Albescu,

Bogdan Marinescu, Gheorghe Sencovici). Participant la JO din 1968, se clasează pe locul al XI-lea, cu 191 de talere doborâte. Ultimele sale participări internaționale sunt în anul 1970 la CE (locul 23), CM (locul 9) și la JB (medalie de argint). În 1968, se căsătorește cu Margareta Pâslaru – interpretă de muzică ușoară și populară, compozitoare, actriță, producător TV, regizor. După 1980, Gh. Sencovici se stabilește în SUA – statul New Jersey. Director al unui institut de consultanță în domeniul microcalculatoarelor de la New York. Va continua să activeze ca inginer în domeniul informaticii, fiind și proprietarul firmei *Info Prompt*. În 1983, reușește să-și aducă în America, soția și fiica. Maestru al Sportului.

SÎRBU, IOSIF - vezi **Personalități**

STAIKU, NICOLAE DAN (1943), n. în Brăila. Profesor de educație fizică, absolvent al IEFS București, promoția 1968. Și-a desfășurat activitatea ca profesor-antrenor la CSȘ nr. 2 (1970-1972), apoi la CSȘ nr. 1 din București, contribuind la selecția, pregătirea și promovarea unor trăgători care s-au afirmat pe plan internațional. A cucerit, cu sportivii pe care i-a pregătit, 28 de titluri de campioni naționali și a stabilit 12 recorduri naționale. A promovat în loturile naționale de juniori, tineret și seniori peste 25 de sportivi. A făcut parte din colectivul de antrenori care a pregătit lotul de pușcă, aducându-și contribuția la obținerea unor medalii în competițiile internaționale. Printre sportivii pregătiți de el s-au remarcat: Niculina Iosif - multiplă campioană națională și europeană; C. Stan - medaliat cu argint, cu echipa, la CE din 1985 la pușcă liberă, poziția culcat; Fl. Cristofor - medaliat cu argint cu echipa la CE din 1985; D. Pantazi - locul IV la *europene*; Daniela Zamfir - campioană internațională a României și alții. A elaborat și susținut lucrări privind: *Biomecanica poziției de tragere culcat nerezemat*; *Contribuții ale cluburilor sportive școlare la*

430

selecția și pregătirea juniorilor, etc. Este membru al Biroului FRTS. Antrenor Emerit.

STAN, CONSTANTIN (1959), n. în București. Ofițer MAPN. Antrenor de tir. Sportiv de performanță, practicant al tirului sportiv, specializat în probele de pușcă. Realizează o carieră prestigioasă, ca sportiv (1976 - 2000) și antrenor în cadrul secției de tir a CSA *Steaua* (1996 - 2006). S-a pregătit cu antrenorii Valentin Enea (1979-1989) și Ilie Codreanu (1989-1998). A obținut 62 de titluri de campion național, din care unul la juniori și 61 la seniori (16 individuale și 45 cu echipa) și a câștigat de 18 ori Cupa României (10 la individual și 8 la echipe). Component al loturilor naționale de seniori, participă la 2 CM în 1983 (locul 14 la pușcă a.c. individual și cu echipa), 1986 (locul 9 la pușcă a.c. cu echipa). La CE: 1983 (locul 4 la pușcă liberă 60f. culcat cu echipa); 1984 (loc 11 la pușcă a.c. cu echipa); 1985 (medaliat cu argint la pușcă 60f. culcat cu echipa și locul 7 la individual) și 1993 (locul 11 la pușcă liberă 60f. culcat cu echipa). A concurat la 17 ediții ale CB la care a cucerit 26 de medalii (12 de aur, 8 de argint și 6 de bronz). La JO din 1984 (Los Angeles), s-a clasat pe locul 17 la pușcă 60f culcat și pe locurile 20 la pușcă 3x40f și pușcă a.c. În perioada 1998-2004, a fost încadrat ca antrenor, pentru probele de pușcă, atât la nivelul seniorilor cât și al juniorilor. Din 2001, a îndeplinit și funcția de antrenor coordonator al secției de tir, fiind numit și antrenor la lotul național de seniori. Cu sportivii pe care i-a pregătit, a obținut 23 de titluri de campioni naționali la seniori (11 individuale și 12 cu echipa) și 13 la juniori (4 individuale și 9 cu echipa) și a câștigat 15 Cupe ale României. Sunt de semnalat contribuțiile trăgătorilor Iulian Marian Cazan (seniori) și Andrei Lăscuț (juniori) la cucerirea medaliilor de bronz la CE din anul 2003, locul al 4-lea ocupat de Victor Tat la CE de juniori din 2001 și clasarea lui Marius Daniel Vasile pe locul al VI-lea la CE de seniori din 2003. Maestru Emerit al Sportului (1986).

STAN, LIVIU (1953), n. în București. Ofițer MAPN. Practicant al tirului de performanță, specializat în probele de pistole. Antrenor de tir. A activat la Centrul de pregătire al FRTS și la Clubul *Steaua* București (1974 - 1991). Deține 33 de titluri de campion național (31 la seniori și 2 la juniori) și 9 clasări pe locul I, în Cupa României. A participat la 3 ediții ale CM: 1986 (Suhl) - locurile V la echipe și IX la individual, la pistol liber 60f.; 1989 (Sarajevo) - locul V la echipe pistol aer comprimat; 1990 (Moscova) - locul XV cu echipa, pistol aer comprimat. A participat la 12 ediții ale CE: 1974() - locul VI cu echipa, pistol aer comprimat; 1975 (București) - locul VI cu echipa, pistol a.c. și 36 individual, locul XIII cu echipa, pistol liber; 1977 (București) - medalia de bronz cu echipa și locul IX individual, pistol liber; 1978 - locul IX la echipe, pistol a.c.; 1983 (București) - medalia de bronz cu echipa și XIV la individual, pistol liber; 1984 (Budapesta) - locul IV cu echipa, pistol a.c.; 1985 (Osijek) - 2 medalii de aur, în proba individuală și în cea pe echipe, în care s-a realizat și un valoros record mondial și european (1 719 puncte), iar la pistol aer comprimat, obține locul IV cu echipa și locul V la individual; 1986 - locul VII cu echipa, a.c.; 1987 (Lahti) - medalie de argint, cu echipa, pistol liber 60f.; 1988 - locul 43 la individual, pistol a.c. A mai participat la 4 ediții ale Spartachiadei Militare de vară, la care a cucerit o medalie de argint, două medalii de bronz. A participat la 16 ediții ale JB, 24 medalii (9aur, 13 argint, 2 bronz). În perioada 1991 - 1999, a activat ca antrenor în cadrul secției de tir CSA *Steaua* pentru proba de pistol feminin. A făcut parte din colectivele tehnice, care au pregătit loturile naționale de tir, proba de pistol feminin, în perioadele 1992-1994 și 1997-1999. În cadrul clubului cu sportivele pe care le-a pregătit a obținut 28 de titluri naționale (22 la senioare și 6 la junioare). Dintre sportivele care au obținut performanțe semnificative pe plan internațional, menționăm: Dumitrașcu Cohanciuc Daniela, Lungu Genoveva,

Săplăcan Soroș Luciana, Stănescu Anca, și altele. Și-a adus contribuția la activitatea Comisiei de competiții, legitimări și clasificări, din cadrul FRTS. Maestru al Sportului (1977). Maestru Emerit al Sportului (1986). Decorat cu: Medalia Națională *Pentru Merit* clasa a III- a 2000.

STAN, MARIN (1950), n. în Alexandria, jud. Teleorman. Profesor de educație fizică absolvent IEFS. Ofițer activ la Clubul *Steaua*. Sportiv de performanță, specializat în proba de pistol. Antrenor și arbitru de tir. A fost descoperit la CS *Dinamo* de antrenorul emerit Ștefan Petrescu. A activat la CS *Olimpia* (antrenor Paul Goreti) de unde s-a transferat la CSA *Steaua* (1970 -1991) din București. A obținut 3 titluri de campion național la juniori și 23 la seniori (5 individuale și 18 cu echipa), precum și 7 clasări pe locul I în Cupa României. Din 1969 a fost selecționat în loturile naționale și în cele olimpice. Debutează, în anul 1970, la CE (Wiesbaden) de juniori, în echipa - mixtă de pistol aer comprimat, cu care obține medalia de bronz. Participă la 3 CM, în 1974 (Thun), obținând medalia de bronz la pistol viteză cu echipa și locul al X-lea la individual, în 1982 (Caracas), medalia de argint la pistol viteză cu echipa și locul VII în proba individuală, iar în 1990 locul al VIII-lea cu echipa tot la pistol viteză. A concurat la 7 ediții de CE seniori, unde a cucerit 3 medalii (1 aur, 2 argint); 1975 (Madrid)- medalie de aur, la echipe (cu record european și mondial) și locul XII la individual, la pistol viteză; 1975 (București) locul al IV -lea cu echipa și al XVIII-lea la individual, pistol calibru mare; 1977 (București) – locul al IV-lea cu echipa și al IX-lea la individual la pistol viteză; 1979 (Lvov) – medalie de argint la individual, pistol viteză; 1981 (Titograd) – locurile VI la echipe și XII la individual, pistol viteză; 1983 (București) – medalie de argint cu echipa și locul al IV-lea la individual, pistol viteză; 1991 - locul XXVII – individual, pistol viteză. A mai participat

la 5 ediții ale Spartachiadei Militare de vară (1973-1989) contribuind la obținerea a 4 medalii (3 argint și 1 bronz), precum și la 10 ediții ale JB soldate cu 19 medalii (12 aur, 5 argint, 2 bronz). Participă la JO la proba individuală de pistol viteză, unde obține locul VIII în 1976, locul VII în 1980 și locul XIII în 1984. După încheierea activității competiționale activează ca antrenor în secția de tir a Clubului *Steaua*, pentru probele de pistoale, în perioada 1989-2001. Sportivii pe care i-a pregătit au câștigat peste 100 de titluri de campioni. A făcut parte din colectivele de tehnicieni, care au pregătit sportivii selecționați în loturile naționale. Antrenor la lotul național de juniori (1991-2001) și la lotul olimpic (1998-1999). A contribuit la realizarea unor performanțe deosebite la cele 10 ediții ale CE și 12 ale JB desfășurate în perioada 1991-2001, la care s-au câștigat 31 de medalii (9 aur, 15 argint, 7 bronz). Și-a adus contribuția la pregătirea sportivului Iulian Raicea, component al Clubului *Steaua*, remarcat în mod deosebit prin rezultatele obținute la CE de juniori (campion european la pistol viteză, 1993), medalie de argint, la aceeași probă (1992), medalie de bronz la pistol cu aer comprimat (1992). În pregătirea sa s-au mai aflat, în anumite perioade, și juniorii: Iulian Marian Cazan, Silviu Valentin Stan, Vlad Cuza, Marcel Stan, Denis Uță, remarcați la competițiile internaționale. Pentru rezultatele obținute și contribuția la pregătirea unor sportivi valoroși i s-au acordat titlurile de Maestru al Sportului (1972), Maestru Emerit al Sportului (1982) și Antrenor Emerit (1996). În anul 2000 i s-a conferit Medalia Națională *Pentru Merit* clasa a III-a.

STĂNESCU, IOAN VLADIMIR (1939), n. în Roman, jud. Neamț. Antrenor și arbitru de tir. A activat ca antrenor de tir în Oradea (la *Dinamo*, la cluburile *Universitatea* și *Crișul*), iar din 1980 la AS *Armata-Metalica*. A reușit să pregătească un număr mare de sportive care au cucerit 36 de titluri de campioni naționali

la seniori și juniori și au stabilit 12 recorduri naționale. În perioada 1980-1983, a făcut parte din colectivul de antrenori care a pregătit lotul național de juniori, contribuind la cucerirea medaliei de aur la CE din 1981 și a medaliei de bronz în 1983, în proba de pușcă - poziția culcat pe echipe. Între 1985-1990, a fost antrenor la grupa feminină de pușcă, contribuind la cucerirea unor medalii la CE din 1985, la CM din 1986 și CE de junioare din 1990. Dintre sportivii pe care i-a pregătit s-au remarcat, în mod deosebit, F. Brânduș, la CE de juniori din 1981 și 1983; Dumitra Matei și Niculina Iosif la CE din 1985, Roxana Crețu Lămășan la CM din 1986 și CE din 1985, Camelia Diaconu, la CE din 1990, unde a stabilit și un nou record mondial de junioare în proba de pușcă (60 de focuri culcat). Între 1994-1996, a fost numit antrenor principal la grupa feminină de pușcă. A activat ca arbitru la diferite competiții interne și internaționale, în special ca șef al Comisiei de control asupra armamentului și echipamentului. A studiat și a creat echipament specific de tir, pentru probele de pușcă, acesta fiind folosit de sportivii din loturile naționale începând din 1985, modele care au fost preluate și de sportivi din alte țări. S-a remarcat drept un animator și bun organizator pentru dezvoltarea și afirmarea tirului în municipiul Oradea. Încă din 1960, a făcut parte din Comisia de tir a județului Bihor. Membru al Biroului FRTS. Pentru rezultatele sale și contribuția adusă la afirmarea tirului pe plan intern și internațional, i s-a acordat titlul de Antrenor Emerit.

STROE (TRIPȘA) VERONICA (1949), n. în București. Juristă, absolventă a Facultății de Drept, profesoară de limba rusă, absolventă a Facultății de limbi slave. Ofițer MI. Legitimată la Clubul *Dinamo* București. Deținătoare a numeroase titluri de campioană și a unor recorduri naționale. La CE din 1971 (Suhl), obține medalia de argint în proba de pușcă standard, poziția culcat, pe echipe și tot în 1971 (Mezibori),

medalia de bronz la pușcă cu aer comprimat pe echipe. La Paris, în 1976, cucerește cu echipa, la pușcă cu aer comprimat, medalia de aur, iar la CE, din 1978, de la Hämennlinna, medalia de bronz la pușcă, poziția culcat - echipe. Maestră Emerită a Sportului.

ȘANDOR, PETRU (1937-2009), n. în Oradea, jud. Bihor. Sportiv de performanță la tir, specializat în probele de pușcă. Antrenor de tir. În perioada 1952-1978, a activat ca sportiv la cluburile *Metalul*, *Steaua* și *Dinamo* din București. A reprezentat în competiții CSA

Steaua în perioada 1963-1978. A obținut 48 de titluri de campion național în probele individuale și peste 100 în cele pe echipe. A contribuit la îmbunătățirea a 53 de recorduri naționale. Timp de 22 de ani (1955-1977) a fost component al loturilor naționale de tir. A debutat în anul 1955 la CE de juniori, organizat în București, făcând parte din echipele mixte, care au obținut 2 medalii de argint, în probele de pușcă, pozițiile culcat și în genunchi, precum și o medalie de bronz în proba de pușcă 3 poziții. În anul 1958, la CM de la Moscova, a făcut parte din echipa de pușcă 40 de focuri, poziția culcat, care a obținut medalia de argint. La edițiile următoare ale CM, în 1966 (Wiesbaden), se clasează pe locul al VI-lea (pușcă 3x20 focuri), iar în 1970 (Phönix), 2 locurile IV (pușcă 40 de focuri culcat și pușcă 3x40 focuri) și locul V (pușcă 40 de focuri în genunchi). La JO din 1968 (Mexic), se clasează pe locul VIII în proba de pușcă calibru mare (3x40 focuri), iar la JO 1972 (München), pe locul XXI. Se impune la CE din anul 1969 (Plzen), unde cucerește medalia de aur și titlul continental în proba de pușcă aer comprimat (cu record mondial egalat), precum și 2 medalii de bronz în probele de pușcă sport 40 de focuri, poziția în picioare și pușcă standard 3x20 focuri, echipe. La CE din 1971, s-a clasat pe locul X la a.c., iar la ediția din 1973, pe locul al V-lea cu echipa și al XIII-lea la individual. A mai obținut 5 medalii de

aur la Cupa Țărilor Latine. Din 1978 a activat ca antrenor pregătind o serie de sportivi care s-au afirmat pe plan intern și internațional. A făcut parte din colectivele tehnice care au pregătit sportivii din loturile naționale în probele de pușcă. Pentru rezultatele obținute și contribuția adusă la afirmarea tirului românesc, i s-au acordat titlurile de Maestru al Sportului, Maestru Emerit al Sportului (1970) și Antrenor Emerit.

ȘATALĂ, EUGEN (1950), n. în Focșani, jud. Vrancea. A început să practice tirul în 1968, la Centrul de tir Viitorul Focșani, sub îndrumarea antrenorului Ion Oprișan. S-a remarcat în tirul de performanță fiind specializat în probele de pușcă. Campion

național și medaliat la CN la probele de pușcă. Component al loturilor naționale, obține performanțe semnificative la CE de seniori din 1975 (București) unde cucerește 2 medalii de argint în proba individuală de a.l.c.r. poziția culcat și cu echipa la a.l.c.r. poziția genunchi, precum și o medalie de bronz la a.s.3 poziții echipe. Participant la JO din 1972 (Munchen) se clasează pe locul 26 la pușcă c.m. 3x40 focuri. Maestru al Sportului.

TACIUC (GHIOROAI), ELENA (1958), n. în București. A activat la Clubul *Steaua* (1974-1991), unde s-a pregătit cu antrenorii în anumite perioade cu antrenorii: Teodor Ciulu, Gheorghe Corbescu și Teodor Colbea. A obținut 10 titluri (5 la seniori, 5 la juniori) de campioană națională

în probele de pistoale, precum și 12 clasări pe locul I în Cupa României (5 individuale și 7 pe echipe). Debutază la CE din 1981, de la Titograd, unde obține medalia de bronz în proba individuală de pistol sport, rezervată junioarelor, iar cu echipa de pistol sport, în proba senioarelor, cucerește medalia de aur. La *euro-penele* din 1985 de la Varna, face parte din echipa de

pistol cu aer comprimat, care intră în posesia medaliei de argint, și se clasează pe locul al XIV-lea la individual. La CE (1986), se clasează pe locul al IV-lea la aer comprimat la ediția din 1987 (Lahti), obține medalia de bronz la aer comprimat echipe, iar în 1990, se clasează tot în proba pe echipe aer comprimat pe locul al VI-lea. Participă la CM din 1985, unde se clasează pe locurile V la individual și cu echipa, de pistol aer comprimat, iar la ediția din 1986, pe locul al V-lea cu echipa. În 1981 performanța realizată la CE a reprezentat și un nou record european la pistol sport cu 1750 puncte. Maestră a Sportului (1982) și Maestră Emerită a Sportului.

TOMAN, IOAN (1959), n. în satul Teș, com. Brestovăț, jud. Timiș. Studii liceale. Subofițer CSA Steaua. Sportiv de performanță, practicant al tirului, specializat în probele de talere-skeet. A început să practice tirul 1976 la AS *Vânătorul* din Timișoara (1976-1981), sub îndrumarea

antrenorului Ion Neamțu. Pe parcursul anilor a mai activat la CSA *Steaua* (1981-1982) și din 1991 în continuare, avându-l antrenor pe Cristian Loghiade. A obținut peste 20 de titluri de campion național și 5 clasări pe locul I la Cupa României. Component al loturilor naționale de talere –skeet, a participat la: 4 ediții ale JO din 1980, 1992, (clasat pe locul al IV-lea), 1996 și 2008; la peste 14 ediții CM între (1979-2007); la peste 15 ediții CE (1992-2007); la peste 30 de participări la ediții de Cupă Mondială; la 9 ediții JB (1992-2004), unde a cucerit 17 medalii (14 de aur și 3 de argint). Debutază la CE de juniori, în 1977, unde ocupă locul XVIII. La CM de talere-skeet seniori din 1986 (Suhl), obține medalia de bronz, în proba individuală. După unele nereușite, la *mondiale*, se afirmă la CM din 1995 (Nicosia), unde cucerește medalia de aur în proba de skeet pe echipe și locul al XI-lea la individual, aceasta fiind prima medalie de aur obținută la *mondiale* în proba de skeet. O altă performanță deosebită, o realizează la CM din 2007, unde intră în posesia medaliei de argint în proba individuală. La CM, s-a mai clasat pe locurile VI în 1989 și 1990, 1994, 2002

și pe locurile IX în 1998 și 2003. La CE se clasează pe locul IV în proba individuală la edițiile din 1996 și 2001, iar cu echipa, pe locurile IV în 1993 și 1996 și pe VI, în 2001, 2002 și 2004. Maestru Emerit al Sportului (1986). În anul 2000 i s-a conferit Medalia Națională *Pentru Merit* clasa a III-a.

TOTH, MONICA (1964), n. în Arad. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS din cadrul Universității *Aurel Vlaicu* din Arad, promoția 2007. Antrenoare de tir sportiv, absolventă a Școlii de antrenori. Practicantă a tirului sportiv de performanță, sport în care a

început să se inițieze la vârsta de 13 ani, sub îndrumarea antrenorului Gheorghe Csik. A fost legitimată la CS *UTA* pe care l-a reprezentat în competiții în perioada 1977-1984, având ca antrenori pe Gheorghe Csik și Ioan Popoviciu. A obținut 4 titluri de campioană națională de juniori și a fost selecționată de 2 ori în lotul național la această categorie de vârstă. Din 1990, își începe și activitatea ca antrenoare de tir, specializată în probele de pistoale, la CS *UTA*, iar din anul 2001 se transferă la CSM Arad. Cu sportivii pe care i-a pregătit a obținut peste 30 de titluri de campioni naționali și numeroase clasări pe locurile II și III la CN și a stabilit 2 recorduri naționale cu Marius Cenădan. Printre trăgătorii multipli campioni naționali se află: Marius Cenădan; Adrian Cimpoea; Anca Sârbu; Valentin Cenădan. Aceștia li se adaugă o altă promoție de tineri sportivi talentați precum: Cătălin Rață; Patric Gligor; Mădălina Malicski. A promovat 7 sportiv în lotul național de juniori și unul în cel de seniori. Sportivii săi promovați în loturile naționale, au realizat performanțe notabile în competițiile internaționale: Adrian Todor – medaliat cu bronz la CE din 1996 (Sofia) în proba pe echipe la pistol viteză juniori și cu argint la CE de seniori din 1999 (Bordeaux), la pistol viteză echipe; Valentin Cenădan – medaliat cu argint la CE de juniori din 1999 (Bordeaux), la pistol viteză echipe; Marius Cenădan (din 2001 cu dublă legitimare UTA – CSM Arad, iar din 2009 cu CS *Politehnica* Iași) – a obținut în probele

de pistol viteză la juniori medalii de argint la CE din 2001 (Zagreb) la echipe, locul al VI-lea la CM din 2002 (Lahti) în proba individuală, argint la CE din 2003 (Plzen) la individual și bronz cu echipa, locul al IV-lea la CE din 2005 (Belgrad) la individual. Au mai realizat performanțe meritorii Anca Sârbu la CE din 2007 și Adrian Cimpoea la CM de juniori din 2006. În anul 2004, trăgătorul Marius Cenădan a participat la Tabăra Olimpică de Tineret, organizată cu ocazia JO de Atena. În anii 2004-2005 MT a făcut parte din colectivele de antrenori care au pregătit loturile naționale de juniori, contribuind direct la realizarea performanțelor menționate. Are calificarea de arbitru de tir, calitate în care a oficiat la numeroase competiții. Decorată cu Medalia *Meritul Sportiv* clasa a III-a (2004).

TRIPȘA, ION (1934-2001), n. în com. Bărbant, jud. Alba. Jurist, absolvent al Facultății de Drept. Ofițer MI. Sportiv de performanță, practicant al tirului, specializat în proba de pistol viteză. Și-a început activitatea sportivă la *Tânărul Dinamovist*, de unde a fost promovat

în secția de tir a Clubului *Dinamo*. Multiplu campion național la pistol viteză, probă în care, în 1964, stabilește un nou record național, 593 de puncte. A obținut numeroase medalii la diferite concursuri internaționale. Participant la 4 ediții ale CE, cucește, în 1959, medalia de bronz la pistol viteză cu echipa, în 1963, medalia de bronz, la aceeași probă, în 1965 (București), medalia de aur cu echipa și medalia de bronz la individual, iar la CE din 1969, medalia de argint cu echipa. Își aduce contribuția la obținerea celor 2 medalii de argint cu echipa la pistol viteză, la CM din 1966 de la Wiesbaden și 1970 de la Phoenix, Arizona. Vicecampion olimpic în proba individuală de pistol viteză la JO din 1964, de la Tokyo. A mai participat la JO din 1968 (Mexic) unde a fost rezervă și din 1972 (München), locul XXV. Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu : Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1966).

TRUȘCĂ, MARINICĂ (1953), n. în București. Angajat MAPN. Practicant al tirului de performanță. Specializat în proba de pistol liber. A început să se inițieze în acest sport sub îndrumarea antrenorului Tadeus Jeglinski, la Centrul de Selecție și pregătire organizat de FR de Tir, în colaborare cu CS *Metalul* (1969-1974). Legitimat la CSA *Steaua* (1974-1986), unde s-a pregătit cu antrenorul Teodor Coldea. Campion național la juniori (1973). A obținut 18 titluri de campion la seniori (1973-1984), la pistol liber și pistol aer comprimat. Clasat de 3 ori pe locul I la Cupa României. Participant la 5 ediții ale CE din 1974 – loc VI echipe, VIII individual aer comprimat; 1975 – loc XIII echipe pistol liber; 1977 (București) – medalie de bronz echipe pistol liber; 1978 – IX echipe pistol a.c.; 1983 (București) – medalie de bronz echipe pistol liber. A mai obținut 12 medalii (2 aur, 8 argint, 2 bronz) la 9 ediții al JB și o medalie de bronz la Spartachiada Militară de vară. Maestru al Sportului (1977).

TUDOSE, ROXANA (1993) n. în București. Studii liceale, absolventă a LPS *Aurel Vlaicu* din București. Sportivă practicantă a tirului de performanță, specializată în probele de pușcă. A fost recomandată antrenorului de tir Ștefan Olteanu, la sfârșitul anului 2006, de către antrenorul de atletism Ion Rățoi. Și-a început pregătirea la CSS *Triumf*, pe poligonul acestui club, după numai doi ani, afirmându-se în competițiile interne. La CN din 2008 a devenit dublă vicecampioană la seniori, în proba de pușcă a.c. individual și cu echipa CSS *Triumf*, iar la CN de juniori I, s-a clasat de trei ori pe locul I în probele de pușcă glonț (poziția culcat și 3 poziții la individual și pe echipe - poziția culcat). În anul 2009, își confirmă valoarea, cucerind titlul de campioană națională în proba de pușcă a.c. seniori, 3 titluri la juniori I și 4 titluri la juniori II. După 2010, s-a legitimat la CSA *Steaua*. Participă la CM de juniori din 2010 (München), fără a putea depăși emoțiile debutului. Se remarcă însă la CE de juniori din 2011 (Belgrad), unde realizează o performanță deosebită cucerind medalie de aur în proba

de pușcă 50 m cu 594 puncte. Roxana Tudose (*Steaua*), împreună cu Ioana Cristea – *Dinamo* și Iulia Manea – CSS *Triumf*, a mai obținut o medalie de bronz, tot la pușcă 50 m, poziția culcat echipe. Este considerată una dintre marile speranțe ale tirului din țara noastră, capabilă să se afirme cu rezultate de prestigiu pe plan internațional.

ȚÂRLOIU, CONSTANTIN (1960), n. în București. Ofițer MAPN. Sportiv de performanță, practicant al tirului, specializat în probele de pistoale, antrenor de tir. Legitimat la CSA *Steaua* (1978-2001). Multiplu campion și recordman național, medaliat la numeroase concursuri internaționale de tir, în probele de pistol viteză, pistol liber și pistol cu aer comprimat. A obținut 38 de titluri de campion național, din care 31 la seniori (2 la individual și 29 la echipe) și 7 la juniori, precum și 10 clasări pe locul I la Cupa României. În perioada 1977-1997, a fost selecționat în loturile naționale, remarcându-se ca un trăgător foarte util în probele pe echipe. Debutază la CE de juniori, din 1978, unde se clasează pe locul IX, la individual și VI cu echipa, iar la ediția din 1979 obține medalie de argint în proba pe echipe și locul V la individual, la pistol liber. A făcut parte din echipele care au participat la 14 ediții ale CE de seniori, cele mai bune performanțe, fiind realizate astfel: medalie de argint în 1985 de la Osijek, la pistol viteză; medalie de argint în 1995 la Zurich, la pistol liber; locul IV în 1996, la pistol cu aer comprimat; medalie de argint în 1997 la Varșovia, la pistol cu aer comprimat. A participat la 3 ediții ale CM: 1990 – loc V pe echipe a.c.; 1994 – locul VI la pistol liber, echipe, și locul VIII la echipe, pistol cu a.c.; 1998 – loc IX pistol echipe, a.c. A mai contribuit la obținerea a 24 de medalii (9 aur, 10 argint, 5 bronz) la JB de juniori și seniori. După retragerea din activitatea competițională a activat ca antrenor în cadrul secției de tir, pentru probele de pistoale la CS *Steaua* (2002-2006). A făcut parte din colectivele tehnice care au pregătit sportivii pentru JO (2004), pentru 2 ediții

ale CM (2002 și 2006) și 5 ediții ale CE contribuind la realizarea unor performanțe valoroase la aceste competiții. Printre sportivii care s-au aflat în pregătirea sa, sunt menționați: Sorin Babii, Iulian Raicea, Iulian Marian Cazan, Valentin Stan. S-au mai evidențiat pentru realizările pe plan internațional și sportivii: Andrei Lăscuț (medaliat la CE 2003), Cătălin Călița, Nicu Balaban, Daniela Cohanciuc, Mihaela Dochiță, Roxana Simidreanu, Cristina Dănilă, Carmen Degeratu, mulți dintre aceștia fiind juniori de perspectivă. Cu sportivii secției a obținut 32 de titluri de campioni naționali (23 la seniori, 9 la juniori). În anul 2007 a fost numit în funcția de antrenor federal. Maestru al Sportului (1981). Maestru Emerit al Sportului (1987).

VASILESCU, GHEORGHE (1936-1993), n. în București. Sportiv de performanță, practicant al tirului, specialist în probele de pușcă. A fost legitimat la Clubul *Olimpia* București. Multiplu campion național în proba de pușcă 60 de focuri, poziția culcat. Core-

cordman național cu 600 de puncte, realizate din 600 posibile. Component al loturilor naționale de pușcă, în perioada 1960-1980. A obținut mai multe medalii la diferite concursuri internaționale. Campion european în 1968 (Wiesbaden), cu echipa de pușcă, în proba de 60 de focuri, poziția culcat (N. Rotaru, Șt. Kaban, Gh. Vasilescu, Șt. Allerhand-Tamaș). La CE din 1969 (Plzen), a ocupat locul I, cu aceeași echipă, în proba de armă liberă calibru redus 60 de focuri, poziția culcat, realizând și un nou record mondial. În 1970, la CM de la Phönix, Arizona, face parte din echipa care, în proba de pușcă 60 de focuri, poziția culcat, câștigă medalia de argint. A activat ca antrenor de tir. Fiind un sportiv cu handicap de auz, a concurat la Jocurile Mondiale Tăcute din 1977 București, unde a câștigat medalia de aur în proba de pușcă 60f. Maestru al Sportului în 1968 și Maestru Emerit al Sportului în 1993.

VASILESCU, ION, n. în Ploiești. Antrenor de tir, absolvent al Scolii postliceale de antrenori din București (1974). Activitatea sa la CSM Arad din anul 1980 s-a concretizat prin pregătirea unor sportivi care au obținut rezultate remarcabile: Sin Ileana, Mureșan Ileana, Pop

Gheorghe, (2 medalii de argint) la CE în anii 1995 și 1997 la pistol ac, multiplu campion național. A selecționat-o pe sportiva Moldovan Mihalache Lucia la proba de pușcă, care apoi a trecut în pregătirea antrenorului Koles Ștefan la tir talere. A mai promovat în lotul național o serie de sportivi de perspectivă printre care și Freer Andres și Lazăr Felix. Antrenor Emerit al Sportului.

VINTILĂ, VASILE (1942), n. în Alba Iulia. Profesor de educație fizică, absolvent al ICF, promoția 1964. După absolvire a îndeplinit următoarele funcții: instructor la CS *Rapid* (1965-1966); metodist la Consiliul orășenesc al UCFS București (1966-1968); șef sector sport

(1968-1970); șef secție sport-turism și pregătirea tineretului pentru apărarea patriei; *președintele* BTT - agenția București (1970-1974); instructor principal la CNEFS (1974-1976); vicepreședinte la BTT - filiala București (1976-1980) și din nou la CNEFS (1980-1982). În 1982 a fost ales secretar general al FRTS, funcție pe care a îndeplinit-o până în 1990, când este numit referent de specialitate în MTS. Din 1991 este reîncadrat în funcția de secretar general al FRTS, funcție pe care o îndeplinește până în 2006. În cei peste 20 de ani cât s-a aflat la conducerea federației, s-a dovedit a fi un bun organizator. În intervalul 1982-2006 tirul românesc a continuat să se afirme pe plan internațional, sportivii români cucerind la CE, CM și JO, 52 de medalii (11 de aur, 22 de argint și 19 de bronz). A adus o contribuție importantă la organizarea, în București, a CE din 1983, a Campionatelor Internaționale ale României

și a altor concursuri internaționale de tir. A fost membru al CNEFS. În anul 2000 i s-a conferit Medalia Națională *Pentru Merit* clasa a II-a.

ZVONESCHI, JACQUELINE (1937), n. în București. Tehnician foto-film, fotoreporter sportiv. A început să practice tirul la *Tânărul Dinamovist*, în 1953, continuându-și activitatea de performanță în cadrul secției de seniori a Clubului *Dinamo*. A realizat 25 de titluri de cam-

pioană națională și a stabilit 15 recorduri naționale, la junioare și la senioare, în toate probele de pușcă. Componentă a lotului național de tir, participă la CE din 1955, de la București, unde realizează o performanță excepțională (400 de puncte, din 400 posibile) la junioare, cucerind medalia de aur și primul titlu continental, pentru tirul românesc, în proba de armă liberă, 40 de focuri, poziția culcat. Tot la această ediție a *europenelor*, alături de 3 juniori, și-a adus contribuția și la obținerea a încă 2 medalii de argint, în probele pe echipe, la armă liberă, poziția culcat, cu T. Ciulu, P. Șandor, I. Văcaru și poziția în genunchi, cu V. Antonescu, P. Șandor, I. Văcaru,

precum și a unei medalii de bronz la 3 poziții cu aceeași echipă. La CE din 1957 (Belgrad), împreună cu juniorii I. Văcaru, M. Străoanu, N. Giuglan câștigă medalia de argint la 3 poziții. După o scurtă activitate ca antrenor, s-a dedicat, în exclusivitate, profesiei de fotoreporter sportiv, pe care a practicat-o, în cadrul aceluiași club, din 1956 până în 1992. În cei peste 36 de ani de activitate, desfășurată de multe ori în condiții deosebit de grele, **J. Z.** a lăsat pentru memoria sportului românesc mii de fotografii cu cele mai reprezentative figuri de sportivi. Fototeca de aur a sportului din țara noastră s-a îmbogățit astfel cu imaginile campionilor și recordmenilor naționali, olimpici, mondiali și europeni, cu secvențe memorabile ale luptei sportive și ale marilor evenimente care au marcat dezvoltarea tuturor ramurilor de sport și a sportului românesc. O parte din contribuția muncii sale se regăsește în fotografiile publicate în revistele și în presa vremii, în ilustrația celor 5 albume apărute cu ocazia aniversărilor Clubului *Dinamo*, precum și în numeroase expoziții personale și de grup, cu tematică sportivă. A continuat totuși să fie prezentă în activitățile tirului, chiar și după pensionare, oficiind ca arbitru în competițiile de tir. Maestră a Sportului și Maestră Emerită a Sportului.

TURISM

Dorința și necesitățile omului de a se relaxa, de a-și dezvolta sau menține calitățile motrice și funcționale, de a cunoaște și a vizita spații geografice inedite și locuri încărcate de istorie reprezintă activități vechi de când lumea. Acestea, omul le-a dat curs folosind diverse mijloace de deplasare, străbătând spații terestre, nautice și aeriene. Dar organizarea și instituționalizarea lor datează din secolul al XIX-lea. Denumirea generică de turism provenită din limbile franceză (*tourisme*) și italiană (*turismo*) a dat identitate acestor genuri de activități menite să-i întărească omului sau să-i refacă homeostazia, mai cu seamă în epoca modernă și contemporană, o dată cu revoluția industrială care a modificat raportul dintre dinamica și statica sa. De aceea, acțiunile turistice apar mai ales în țările civilizate ale Europei. Experiența acestora va fi preluată de țările din sud-estul continentului, inclusiv de România. Nu întâmplător în 1880, la Sibiu, se înființează o asociație turistică, evident sub influența populației săsești. În aceeași perioadă se înregistrau excursii în apropierea Bucureștiului, așa-numitele ieșiri duminicale *la iarbă verde*.

În ultimul deceniu al secolului al XIX-lea se consemnează apariția primelor organizații turistice atât în Capitală, cât și în alte orașe, situate îndeosebi în zonele muntoase (Brașov, Sinaia, Petroșani). În București se înființează, în 1891, *Cercul excursioniștilor*, iar la Sinaia, în 11 martie 1893, *Societatea Carpatina Sinaia*, apreciată la vremea respectivă pentru acțiunile turistice și de drumeție inițiate pe

traseele accesibile ale Bucegilor. Primul club alpin-turistic de pe teritoriul României, a fost constituit, în 1873, la Brașov. Acesta a apărut la 15 ani de la înființarea clubului alpin englez (primul din lume), la 9 ani după înființarea celui austriac, la 8 ani după înființarea celor italiene și elvețiene, la doar 4 ani după cel german, dar înaintea celui francez (1874). De fapt, primele 3 asociații turistice montane de pe teritoriul României, au apărut în Transilvania și Banat, fiind fondate de sași și svabi: Siebenburgischer Alpenverein în Kronstadt (Clubul alpin al Transilvaniei cu sediul în Brașov); Banater Alpinistenclub în Caransebes (Clubul alpin al Banatului cu sediul în Caransebes); Siebenburgischer Karpaten Verein –S.K.V. (Clubul carpatin al Transilvaniei cu sediul în Sibiu). Aceasta din urmă, fondată la data de 28 Noiembrie 1880, a fost poate cea mai activă asociație turistică românească. SKV-ul a activat neîntrerupt timp de peste 60 de ani, până în anul 1944.

Scopul a constat în a face accesibili Carpații Transilvaniei și ținuturile învecinate, de a-i cerceta din punct de vedere științific, de a-i descrie și de a răspândi rezultatele astfel obținute, de a facilita accesul în diferite locuri interesante de aici, în special de a intensifica și a răspândi interesul pentru acești munți.

Dintre realizările SKV-ului, amintim tipărirea *Anuarului* (Jahrbuch des Siebenburgischen Karpathen Vereins) – prima tipăritură de tip enciclopedic - între 1881 și 1944, cât și reconstruirea și construirea de cabane, care în 1934, se ridicau la cifra de 45. De

asemenea, trebuie amintit faptul că una dintre prioritățile acestei asociații era și constituirea de secții pe întreg teritoriul Transilvaniei și nu numai. Dintre cele mai importante secții ale SKV-ului trebuie amintite următoarele: Făgăraș, Agnita, Orăștie, Sebeș, Reghin, Sibiu, Sighișoara, Bistrița Năsăud, Brașov, Viena, Valea Jiului, Mediaș, București ș.a.

O altă realizare a SKV-ului a fost constituirea corpului de *călăuze* (ghizi). Astfel, la 1 martie 1884, a apărut "*Cartea călăuzei*" sau mai precis, o legitimație tipărită în limba română, germană și maghiară, care cuprindea: numele și prenumele călăuzei, localitatea de domiciliu, regiunea unde conducea grupurile, tarifele practicate ș.a. De asemenea, călăuzele primeau și insigne de recunoștere oficială. Începând cu anul 1891, secția Sibiu s-a ocupat de instruirea călăuzelor, organizând în acest scop o serie de cursuri și excursii menite să-i învețe pe participanți să citească hărțile și să se orienteze cu ajutorul lor, cât și să dobândească cunoștințele necesare acordării primului ajutor în caz de accidente. Primul curs a fost ținut în Făgăraș, cu 17 participanți veniți din 4 secții. În anul 1906 s-a înființat o Casă de pensii pentru ghizi și una de asigurări pentru accidentați, la inițiativa lui Karl Conradt.

Un alt domeniu de activitate în care membrii SKV-ului au excelat a fost și Serviciul de Salvare în Munți (*Alpine Rettungstelle*). Primele secții cu posturi de prim ajutor au fost cele din Brașov (1919) și Sibiu (1925).

Trebuie amintiți și ceilalți membri care au contribuit la dezvoltarea turismului montan pedestru, cum ar fi: K. Lehmann și C. Lehmann (bunic și nepot), I. Puscariu, J. Gross, F. Abraham, J. Laiser, A. Bell, F. Kraus, D. Rădulescu, M. Gold, A. Urechia, B. Dumbravă, frații Hannenheim ș.a.

Cercul Excursionistilor a fost prima asociație turistică din București, înființată la 1 ianuarie 1891, care-și propunea, conform Statutului, "*ca mijloc de locomotie se adoptă piciorul*". Anul 1903 reprezintă o etapă importantă în evoluția turismului odată cu apariția în București a Soc. Turiștilor Români, formată din oameni de știință și litere a căror cultură germană aducea un suflu nou în concepția despre turism și turist. Oameni de talia profesorilor

Tzigara-Samurcaș, Mehedinți, Murgoci, Antipa, Dr. Costinescu, Vintilă Brătianu, P.P. Carp, Gen. Manu, I. Kalinderu, D.D. Sturdza fac parte din comitetul acestei societăți care lucrează sub înalta președinție a AS Regale Principelui Ferdinand. Primele începuturi de colaborare între stat și inițiativa particulară se ivesc de la această dată.

Hanul Drumeților s-a format datorită contribuției câtorva personalități care au activat la școala STR (Societatea Turiștilor din România), printre care trebuie menționate Bucura Dumbravă, Mihai Haret, Emanoil Bucuța. Lor li s-au adăugat I. Bianu, S. Bragadiru, D.Z. Furnica, A.Păunescu și M. Nenițescu, care în data de 14 septembrie 1920 s-au întâlnit în Casa Spiru Haret, având ca scop desemnarea celor 8 membri fondatori ai acestei asociații turistice. O zi mai târziu, la 15 septembrie 1920, s-au reîntâlnit și au redactat procesul verbal de constituire a Hanului Drumeților, societate pe acțiuni, cu un capital de 200 000 lei, împărțit în 2000 de acțiuni nominative a câte 100 lei fiecare. S-a ales un consiliu de administrație și un colectiv științific format din 7 membri, responsabili pe diverse acțiuni: literatură, arte frumoase, propaganda în străinătate, etnografie, geografie, științe naturale. Comitetul Federației Societăților de Turism din România (STR), în anii '42-'43, era următorul: Dem. Popescu – președinte; Ion Udriște Olt – vicepreședinte; Nae Dumitriu – consilier tehnic; E. Morțun, G. Frim, Fr. Schuller, D. Gherase – membri în comitet; Ilie Vasilescu – secretar general și Ștefan Ionescu – casier.

Turing-Clubul României – a apărut prin transformarea Hanului Drumeților, ca urmare a hotărârii din data de 10 iunie 1925, datorită faptului că acesta din urmă nu mai corespundea multitudinii sarcinilor ce stăteau în fața turismului românesc în evidentă ascensiune. Oficial, hotărârea de transformare a fost recunoscută în ziua de 2 aprilie 1926. Cât a funcționat (1926-1948) TCR a încercat și a reușit să dinamizeze mișcarea turistică din întreaga țară, având performanțe demne de rememorat. Sub egida TCR au apărut mai multe titluri consacrate Munților Carpați, dintre care nu trebuie omise următoarele: *Le massif de Bucegi*, de M. Haret (1931); **Taul**

Roșu de Valeriu Puscariu (1934); Case de adăpost și drumuri marcate de E. Țeposu și V. Pușcariu (1942); **Valea Arieșului** de Vasile I. Rusu (1947); o serie de hărți turistice imprimate de Institutul “Unirea” din Brașov-Bucegi și **Gârbova, Postăvarul și Piatra Mare, Piatra Craiului** s.a. A trebuit să treacă aproape un sfert de veac pentru ca, la inițiativa lui P. Teodorescu și a lui Mircea Dumitrescu, la 2 noiembrie 1971 (întalnirea celor doi a avut loc la Paris) să se pună din nou bazele TCR-ului. De la început, cei doi și-au propus să desfășoare o acțiune permanentă de cultură turistică. Aici prezentatorii textelor și imaginilor au fost: E. Iliescu, I. Haret, S.C. Gorjan, O. Manițiu, I.I. Dunăreanu, V. Marinescu, E. Cristea, S. Tulea, M. Dumitrescu, A. Baltazar, D. Ionescu s.a. De asemenea, s-a înființat și Cabinetul de Istoria Turismului și s-au editat Caietele Turing-Clubul României. *Societatea Academică de Turism a României* a fost constituită prin actul autentificat de Tribunalul Ilfov, cu nr. 3947 la 6 februarie 1925. Între cele mai cunoscute publicații de turism din țară se numără și Buletinul SAT „România”. În coloanele sale au publicat intelectuali preocupați sincer de destinele turismului din România. În acest sens, suita de articole tipărite în numerele din 1929 ale buletinului sunt pilduitoare: „Problema turismului pentru România” de Valeriu Micu, „Mișcarea turistică în România” și „Societățile de Turism” de Theodor Vladulescu, „Geneza unei societăți de turism” de Horia Oprescu, „Turismul ca mijloc de propagandă națională” de Tudor Vlădescu. Au mai colaborat la această prestigioasă publicație: Emanoil Bucuța, Ion Simionescu, N. Iorga, Vasile Voiculescu, I.M. Sadoveanu, Cezar Petrescu.

Dar turismul și drumeția vor cunoaște un alt ritm de dezvoltare după Primul Război Mondial. Se înregistrează construirea de cabane, marcarea drumurilor și chiar apariția unor întreceri turistice, concomitent cu înființarea unor asociații cu un astfel de profil. În 1921 se constituie *Societatea Turistilor din România* și *Frăția Montana*, ultima la inițiativa lui Emil Racoviță. Doi ani mai târziu (1923), la Sinaia își va face apariția asociația de turism *Peleş*, iar în 1925, asociația *Touring - Clubul României*,

cea mai puternică din țară, care își propunea protecția naturii și afilierea altor asociații de același profil. Ca urmare a avântului luat de mișcarea turistică se reclamă nevoia creării unui organ de conducere în cadrul FSSR. În luna martie 1925 se înființează subcomisia de turism, care în 1928 se va transforma în Comisia centrală de turism cu filiale regionale la Brașov, Sibiu, Ploiești și Oradea. În 1932 se formează o organizație puternică *ADMIR* (Asociația Drumeților din Munții României), care a impulsionat înființarea *Clubului Alpin Român* cu secții noi la Ploiești, București, Pitești și Făgăraș. *ADMIR* s-a bucurat de autoritate și a constituit un model pentru asociațiile turistice din țară, având în conducerea sa personalități ale vieții politice și culturale din România anilor ‘30. Printre membrii de onoare pe care i-a avut în 1939 se numără prințul moștenitor al României, prim-ministrul guvernului, președintele ONT, prefectul județului Argeș, șeful Siguranței, șeful Casei Autonome a Pădurilor Statului, scriitorul Emanoil Bucuța, cercetătorul Al. Borța. În 1940 erau executate marcaje a căror rețea însuma 337 km pe potecile din munții Făgărașului, Piatra Craiului și Iezer-Păpușa. Se poate afirma că între anii 1930-1940 turismul românesc a trecut la o nouă etapă de organizare, concretizată prin unificarea societăților de turism izolate sau reunite în grupuri, în cadrul unui organ central, după modelul celorlalte activități sportive. Așa se explică faptul că în 1934 (22 martie) se înființează, provizoriu, Federația Societăților de Turism din România, oficializată în 1935. Comitetul Federației Societăților de Turism din România avea următoarea componență: Dem. Popescu – președinte; Ion Udriște-Olt – vicepreședinte; Nae Dumitriu – consilier ethnic; E. Morțun, G. Frim, Fr. Schuller, D. Gherase – membri în comitet; Ilie Vasilescu – secretar general și Ștefan Ionescu – casier. În anul următor (1936) ia naștere Oficiul Național de Turism (ONT), instituție de stat aparținând Ministerului de Interne, Federația căpătând o formă mai concludentă, mijlocind legătura dintre inițiativa particular și Stat. Primul președinte al ONT a fost Sergiu Dimitriu. Pe lângă ONT funcționa Consiliul Superior al Turismului. Președinte era tot Sergiu Dimitriu, secretar V.A. Marinescu. Pe

lista de 20 de membri mai erau menționate câteva personalități din lumea turismului: gen.dr. Vicol, Neagu Boerescu, Mihai Haret, Alexandru Badăuță, V. Florescu. Buletinul **ONT** s-a tipărit începând cu *1 octombrie 1935*, după care s-a transformat, de la *1 aprilie 1936*, în revista “România” care era condusă de pictorul-poet Radu Booreanu. Printre cei care semnavă articolele ce apăreau în această revistă, se numărau și N. Iorga, D. Botez, G. Galaction, E. Bucuța, Lucia Demetrius și Zaharia Stancu. De asemenea, printre autorii textelor se numărau și scriitorii-turiști, dintre care trebuie amintiți I. Simionescu, Al. Borza, M. Haret, V. Pușcariu, R. Țițeica, Dan Rădulescu, E. Iliescu. Până în februarie 1940 apăruseră 49 de numere într-un tiraj de 290.500 exemplare. Pe lângă asociațiile turistice prezentate mai sus, au mai existat și altele, dintre care le amintim pe următoarele: Societatea de Gimnastică, Sport și Muzică din Iași, Frăția Munteană din Cluj înființată de Emil Racoviță, Hai la Drum din Arad, Asociația Drumeților din Munții Iubiți ai României (ADMIR), Asociația „România Pitorească”, Clubul Alpin Român, Clubul turistic Bănățean din Caransebeș. În 1948 s-a înființat „Asociația Turismului Popular” (ATP), care avea secțiuni de turism, camping și alpinism. Emilian Cristea și Ionel Coman sunt printre cei chemați să sprijine noua asociație care, avea să fie desființată în anul 1950. În 1949, s-a înființat Confederația Generală a Muncii (CGM), care avea și secțiune de turism. Activitatea în domeniul turismului montan pedestru și a alpinismului a fost continuată de către asociațiile sportive înființate pe lângă Uniunile Sindicale, Ministerul Apărării Naționale și Ministerul Afacerilor Interne. CGM a reușit organizarea câtorva școli de alpinism importante, cu sute de participanți și cu durata de până la două luni. În anul 1959 a fost reorganizat Oficiul Național de Turism “Carpați” care a primit, printre altele și sarcina de organizare de acțiuni turistice și alpine interne. În anul 1968 a fost înființat Biroul de Turism pentru Tineret (BTT), care a preluat practic întreaga activitate de turism montan pedestru. Aici trebuie amintiți reprezentanții de seamă ai acestei organizații, care au contribuit la revigorarea turismului montan pedestru, mobilizând numeroși tineri

în activități specifice: Gioni Babos, Alexandru Filip, Mihai Stănescu, Dan Bala, Lucian Marenco, Dan Pasăre, Leonard Acrișor, Alexandru Șerbănescu, Marian Bunea. Prin anii ‘70 în cadrul acțiunii pionierești “Asaltul Carpaților” s-a stabilit ca întreaga creastă principală a Carpaților Orientali (cumpăna de ape dintre Ardeal și Moldova) să fie marcată cu bandă roșie, lucru care s-a și întâmplat în mare parte. A fost cea mai amplă acțiune de marcare și amenajare a traseelor turistice din România. Din păcate, cu excepția unor masive mai des circulate, marcajul de creastă nu a mai fost refăcut. În anii ‘80 se înființează numeroase cluburi de turism montan, fie pe lângă marile întreprinderi, fie pe lângă agențiile BTT județene, parte dintre ele afiliându-se la Federația Română de Turism-Alpinism. Dintre revistele de specialitate, trebuie amintită revista “România Pitorească”, al cărei prim număr a fost editat în anul 1933. La începutul anilor ‘90 se înființează Clubul Național de Turism pentru Tineret (CNTT), care reunea mare parte a cluburilor de turism din întreaga țară și care va organiza numeroase acțiuni cu caracter ecologic. În anul 2001, CNTT-ul a fost înlocuit cu Asociația Națională a Cluburilor de Turism (ANCT).

Din 1934 mersul (marșul) ca probă athletică, se desparte de turism din punct de vedere organizatoric și trece în sistemul competițional al FRA. După război (1945) turismul se reia în programele OSP sub lozincă: *aer, soare și lumină pentru muncitori*. Detașând acțiunea de suportul și cadrul politic și ideologic al epocii, se poate afirma că turismul a cunoscut o revigorare în deceniile următoare, ca urmare a strategiilor de dezvoltare a educației fizice și sportului, din care turismul a făcut constant parte integrantă. Au apărut secții de turism în cadrul asociațiilor sportive, s-au construit cabane și hoteluri, s-a mărit rețeaua traseelor turistice marcate. Edificator în acest sens este faptul că turismul a fost inclus ca normă obligatorie în complexul polisportiv GMA (1950). În 1955 se reînființează Oficiul Național de Turism (ONT) *Carpați*. Cu toată dezvoltarea mișcării turistice de toate genurile din țara noastră, el nu avea un organ tehnic central de conducere. În decursul anilor turismul a fost inclus în diferite

structuri organizatorice, care nu au permis o dezvoltare de sine stătătoare. Așa apare spre exemplu, în perioada 1949-1955 când turismul a făcut parte din inspecția, din cadrul CCFS-CM, alături de polo, schi, bob și alpinism. Între 1957-1989 turismul a făcut parte din diferite forme organizatorice alături de alpinism și orientare. De-abia în 1990 se înființează Federația Română de Turism *Salvamont - Speologie*, care în 1995, prin ordinul nr. 149 din 30 martie al MTS, se desființează, iar Comisia Centrală de Turism Sportiv trece în cadrul Federației Române Sportul pentru toți, întrucât activitatea acestei comisii a fost apreciată că se încadrează mai bine în profilurile și obiectivele incluse în conceptul de *loisir*. De reținut că această Comisie Centrală de Turism, apărută în 1928 prin înlocuirea subcomisiei de Turism, a funcționat pe lângă asociația sportivă *Stăruința* a sindicatelor și, succesiv, în cadrul diferitelor federații sportive (Federația de Turism, Federația Română de Turism-Alpinism și Orientare) ocupându-se și de organizarea turismului sub formă sportivă. Această Comisie Centrală de Turism Sportiv era condusă în 1994 de ing. Nicolae Popescu în calitate de președinte, Dan Mazilu - vicepreședinte și Vasile Păduraru - secretar. Ea avea 62 de secții în 18 județe și 640 de copii legitimați, 465 de juniori, 330 de seniori, 62 de instructori și 50 de arbitri. Această soluție organizatorică va fi modificată, tot în 1995, prin decizia conducerii MTS de a păstra Turismul Sportiv ca ramură de sport competițională, de performanță. În urma acestor dificultăți de natură organizatorică și de identitate a unei activități care avea deja o tradiție în țara noastră, organizațiile cu personalitate juridică s-au întrunit într-o adunare generală la sediul Comisiei Județene de Turism Sportiv Argeș, din Pitești. În acest fel, la 21 februarie 1998, s-a decis înființarea Federației Române de Turism Sportiv. În temeiul Legii nr. 21 din 1924, al Decretului nr. 31 din 1954, a Hotărârii de Guvern nr. 405 din 1997 și al Ordinului nr. 419 din 1996 al MTS și având avizul Curții de Apel Pitești, Federația Română de Turism Sportiv a dobândit titlu de personalitate juridică și statutul de federație de drept privat, de utilitate publică, non-profit. Structura ei la sfârșitul anului 2000 era

următoarea: președinte - arbitru V. Badea, vicepreședinți - Cristian Dincă și Paul Chirițescu, secretar general - Constantin Sofian. La Federație sunt afiliate 22 de organizații turistice care funcționau în 12 județe, având legitimați 324 de sportivi (124 copii, 175 juniori, 25 seniori) și beneficiind de 22 instructori și 30 arbitri.

Acestei activități i-au fost dedicate de-a lungul timpului mai multe publicații de profil și lucrări: *Buletin informativ* al Comisiei Centrale a Turismului Sportiv, *Ghid de Beletristică* de Gh. Asachi (1840); *Anuarul Societății Carpatine Ardelene a Turiștilor*, a apărut începând din 1881. În 1901 Al. Vlahuță publică *România Pitorească*; între ianuarie 1929 și aprilie 1932, apare prima publicație lunară de turism *Buletinul Societății Academice de Turism, România*, iar între 1911 și 1916 se editează publicația bilunară *Bucegii* din Bușteni; sub redacția lui Vasile Teodorescu, apare revista *Turist Club* din inițiativa Companiei de Turism pentru Tineret și a Clubului Național de Turism pentru Tineret. Cu o periodicitate lunară, care aborda și aspecte ale activității turismului sportiv, a fost revista *România Pitorească* care a debutat în 1972. De asemenea, se elaborează almanahuri turistice de către societatea Concept Ltd., iar în 1997 în luna septembrie, se publică primul număr al revistei *Munții Carpați* etc.

În perioada 2001 – 2009 s-au desfășurat în toata țara o serie de acțiuni menite să încurajeze turismul la munte și la mare în randurile elevilor și studenților. Astfel, o serie de Direcții Județene pentru Sport și Tineret, au inițiat cursuri de pregătire a viitorilor instructori pentru Turism. Instruirea consta în cunoașterea celor mai frumoase și accesibile trasee din țară, în echiparea și aprovizionarea cu hrană și apă a turiștilor, în cunoașterea și respectarea regulilor privind programul turistic. Astfel de acțiuni au avut loc în județele: Constanța, Brașov, Sibiu, Cluj, Maramureș, Iași, Suceava, Bistrița-Năsăud, Hunedoara, Caraș-Severin, Timiș, Arad, Oradea, etc. Turismul sportiv este bine dezvoltat acolo unde interesul este pe măsura. Pe primul loc se situează Valea Prahovei, cu salba de locații turistice ca Sinaia, Busteni, Predeal, Poiana Brașov, apoi tot la loc de frunte se poziționează zonele cu cabanele din

Muntii Parang, Semenici, Rodnei, Podisul Transilvaniei, Bucegi etc. In aceste zone, ca si in multe altele, ca de pilda la Marea Neagra sau in Delta Dunarii, Inspectoratele Judetene de Invatamant organizeaza tabere si cantonamente pentru elevi, studenti si sportivi de performanta. Astazi o deplasare turistica cu elevi sau studenti, vara sau iarna se finalizeaza cu organizarea de concursuri de orientare turistica, de vizitare a unor monumente istorice, economice sau religioase. Fiecare organizator, instructor sau profesor de educatie fizica, in colaborare cu Comisia Judeteana a Sportului pentru Toti, acorda in majoritatea cazurilor, diplome, cupe, material sportiv sau carti de interes cultural, sportiv sau artistic.

Au apărut unele inițiative care și-au propus ca obiectiv dezvoltarea turismului în diferite medii. S-a înființat în aprilie 1996, la Piatra Neamț, sub denumirea de Fundația Nord-Est, Federația Română de Turism Sportiv, care a devenit apoi Federația Est-Europeană de Turism Profesionist, iar începând cu data de 22 iunie 1999, își desfășoară activitatea sub numele de Federația Română de Turism Sportiv. Această organizație non-guvernamentală, de drept privat, apolitică, montan ecologista pentru tineret, științifică, editorială, informațională, cultural sportivă are ca deziderat, prin activitatea sa constantă, sprijinirea cluburilor și asociațiilor turistice și sportive din România. Respectând egalitatea, dreptul la participare și la libera exprimare, susținând mentalitatea de învingător, spiritul de echipă, considerația și prietenia pentru ceilalți, FRTS își propune susținerea și dezvoltarea mișcării montan-turistice din România, prin valorificarea fenomenului educațional, prin diversitate și competitivitate. Scopul activității ce se desfășoară în cadrul organizatoric oferit de FRTS, este de educare în spiritul respectării normelor de conduită civilizată, dezvoltării capacității morale și de voință, de promovare a activităților ecologice și de protecție a mediului de refacere a potențialului de muncă și recreere activă, prin practicarea permanentă și organizată a turismului.

În perioada de început a activității sale la FRTS s-au afiliat (vechea denumire Federația Est-Europeană de Turism Profesionist - FEETP) 80 de

cluburi din țară, federația a oferit un cadru organizat pentru activități, competiționale, concursuri sportive, turistice și culturale de tip Trofeu și Lira. Acțiunile inițiate de federație s-au bucurat de succes încă din primul an de activitate, astfel în luna august a anului 1996 a fost organizată o expediție pilot în patru masive: Rodnei, Vlădeasa, Apuseni și Piatra Craiului, care a reunit 44 de membri a 10 cluburi. Anul 1997 a însemnat pentru federație un program competițional inclus în Campionatul național al cluburilor de turism, desfășurat pe parcursul a 18 etape **și tot atâtea zone montane din țară**, au participat 103 cluburi **și asociații** afiliate federației. **În anul 1998 Campionatul a cuprins 10 etape** organizate de cluburile afiliate și Cupa FEETP ediția întâi organizată împreună cu Alpin Club Elite București, la care au participat 80 de cluburi afiliate. Calendarul federației, pe anul 1999, a cuprins 14 etape competiționale.

TURISMUL MONTAN PEDESTRU sau DRUMEȚIA MONTANĂ ÎN ROMÂNIA reprezintă forma de turism practică fără un mijloc de transport, perpedes, fiind cunoscut și sub numele de drumeție. În cazul în care o astfel de activitate turistică se desfășoară în zona de munte, aceasta poartă numele de turism montan pedestru sau drumeție montană (Dragoi, C.C., 2006, *Turism și activități sportive în spațiul montan*). Tot mai des sunt folosiți în ultimul timp și termenii împrumutați din limba engleză *trekking, hiking sau backpacking*. Dintre acestea, cel de-al doilea este cel mai apropiat de înțelesul clasic al drumeției montane. Drumeția montană este un mijloc ideal atât preventiv cât și curativ de păstrare a sănătății și constituie o adevărată școală, uneori aspră, care impune: disciplină, curaj, abnegație și spirit de echipă. Drumeția pe munte nu este un lucru ușor de făcut, deoarece presupune efort mare, o bună condiție fizică și mai ales voința de a continua când simți că te doboară oboseala. Însă, toate aceste aspecte fac din urcatul pe munte modul ideal de a-ți petrece week-end-ul sau câteva zile libere în mod activ, într-un cadru mirific și sălbatic, uitând de problemele zilnice și încărcându-ți "bateriile". Dacă urci pe munte cu un

grup de prieteni, întreaga experiență poate fi și un test de prietenie (friendship building), deoarece vor fi destule momente în care poti afla cine îți sare în ajutor la nevoie. De regulă, pasionații de trasee montane sunt oameni trecuți prin diverse încercări și știu ce înseamnă o mână de ajutor sau chiar un sfat atunci când ești într-o situație mai delicată. Turismul montan pedestru este o activitate sportivă care implică un efort aerob de durată, de intensitate medie, chiar atingând pragul anaerob în cazul urcușurilor mai dificile ce necesită un efort de intensitate crescută. Calitatea fizică de bază este rezistența organismului la efort, timp îndelungat, în condiții grele de anotimp, starea vremii și stres. Pregătirea, călirea și adaptarea organismului se face treptat, prin antrenamente gradate, prin marșuri de zi și de noapte pe teren accidentat. Organismul uman trebuie adaptat să reziste la intemperii (vânt, ploaie, viscol, ninsoare). Drumețul montan trebuie să-și formeze deprinderi de ajustare a echipamentului, de reglare a lungimii pasului și a respirației, a ritmului marșului, să observe și să memoreze detaliile de planimetrie și relief din teren. Apoi să învețe orientarea în munți, alegerea direcției de deplasare în condiții de efort maxim și vizibilitate redusă; parcurgerea unor trasee pe vai adânci, prăpastii și creste; să învețe cum se poate improviza un adăpost, modul de procurare și pregătire a hranei. Putem concluziona că drumeția montană face parte din categoria sporturilor aplicative. Tendința ultimilor ani, în rândul drumeților montani, este de a opta pentru “*ture lejere*”, cu un punct de cazare fix și ture scurte de o zi sau două, în circuit, cu întoarcere în același loc. Această variantă permite folosirea unui echipament adecvat și a unui rucsac mai ușor, ceea ce duce la reducerea disconfortului provocat de greutatea echipamentului și creșterea plăcerii excursiei. O altă variantă o reprezintă drumețiile montane cu tabăra mobilă. Astfel, după parcurgerea unui traseu de una sau două zile, turistul se va întoarce la tabăra de bază, după care se va deplasa cu un mijloc de transport până într-o altă zonă montană de interes din apropiere, stabilindu-și o nouă tabără de bază la destinație. Spre exemplu: din stațiunea Căciulata,

turistul montan pedestru poate alege să parcurgă trasee în Masivul Cozia, spre vârf sau spre mănăstirile Stănișoara și Turnu. De aici poate pleca fie spre Munții Lotrului, fie spre Masivul Buila-Vânturărița, aflate la circa 60-70 minute deplasare cu autovehiculul. Turismul montan pedestru poate îmbraca și o formă competițională, numită turism sportiv sau “*turisport*”. Concursurile se desfășoară între cluburile de turism, afiliate la Federația Română de Turism Sportiv (până în 2008) sau la Federația de Turism și Ecologie (din 2009). Din păcate, niciuna dintre ele nu a primit recunoașterea ministerului de resort. Șansa turismului montan sportiv din România este să urmeze exemplul altor țări din UE și să înființeze împreună cu alpinismul, escalada și speologia o *federatie a sporturilor de munte*, care să fie recunoscută oficial, atât la nivel național, cât și la nivel European. În prezent, în România există peste 80 de cluburi montane (active), care promovează turismul montan pedestru /drumeția montană, atât în forma de loisir, cât și în cea competițională. În paralel, în a doua jumătate a anilor '90 se înființează și Federația Română de Turism Sportiv, care reunea la un moment dat, în jur de 60 de cluburi de turism montan și care avea ca scop organizarea de concursuri de turism sportiv. În 1942, cabanele din munții României, de pe lângă asociațiile de turism existente, erau următoarele: Asociația Turing Clubul României (TCR) avea 18 cabane; Asociația Drumeților din Munții Iubiți ai României (ADMIR) – 6 cabane; Asociația Carpatină Ardeleană (SKV) – 18 cabane; Clubul Alpin Român – 2 cabane la Bușteni și refugiul Coștila-Bucegi; Clubul Carpatin Român – cabana Brav (din M. Bucegi); Asociația România Pitorească – cabana Alexandru Vlahuță din M. Ciucaș-Chirușca; Societatea de muzică, sport și gimnastică Iași – cabana Dochia din M. Ceahlău; Asociația Munții Nostri - 3 cabane în M. Sebeș, Parâng și Cibin; mai existau 21 de cabane ale diferitelor asociații mai mici și de asemenea 6 cabane particulare (situate în M. Semenici, Sebeș și Cibin). În București exista, în perioada anilor 1942-1943, 7 asociații de turism afiliate, pe lângă alte 5 secțiuni de turism ale asociațiilor polisportive.

TURISMUL CU BICICLETA ÎN ROMÂNIA.

O formă derivată a turismului va apărea în București în 1891, ca urmare a ciclo-turismului cultivat de *Clubul Velocipediștilor* care, de la înființarea își propunea să stimuleze organizarea excursiilor în împrejurimi, efectuate cu acest mijloc de locomotie. Astfel, se realizează în 1894 o excursie de 4 zile pe distanța București - Brașov . București, la care iau parte N. Cantili și scriitorul Al. Macedonski (după E. Ghibu și I. Todan, *Sportul românesc de-a lungul anilor*, Editura Stadion, 1970). Turismul cu bicicleta a început la inițiativele amatorilor de plimbări când velocipedecele erau în faza incipientă a apariției lor, primele biciclete pentru concurs făcându-și simțite prezența în Capitală prin 1886. De atunci au apărut și unele asociații, societăți sau cluburi numite fie ale velocipedistilor sau cicliștilor, iar în 1900 Uniunea Cicliștilor Excursioniști. Astfel cicloturismul a devenit o formă foarte răspândită și des uzitată indiferent de vârstă și mediul de proveniență al practicanților și în continuă dezvoltare pe măsura modernizării bicicletelor și căilor rutiere. Este pozitiv că această formă de turism a continuat să se dezvolte în anii 2000 înregistrându-se la acțiunile organizate pe distanța București-Sngov-București participări de mii de tineri.

TURISMUL AUTOMOBILISTIC ÎN ROMÂNIA, ar fi "demarat" în anul 1901, când George Valentin Bibescu, la volanul unui Buik a făcut o cursă pe distanța de la Geneva la București, respectiv peste 1820 km în 73 de ore, cu o medie de 25km/h, considerată o adevărată performanță de nivel mondial. În 1905, tot George Valentin Bibescu însoțit de frumoasa și celebra sa soție, precum și de Maria și Mihai Pherekyde, personalitate politică dar și pionier pasionat al automobilismului au pornit într-o cursă intercontinentală spre atât de îndepărtatul Ispahan, fostă perlă urbanistică a regilor Persiei. Cu ei s-au mai deplasat și scriitorul francez Claude Anet și Leon Leonida. Cele trei echipaje înfruntând numeroase dificultăți au ajuns în Georgia, la Tiflis, de unde drumul a fost continuat cu trenul până la punctual terminus. Singurul care s-a încumetat să înfrunte dificultățile pe mai departe a fost Leon

Leonida însoțit de Gheorghe, mecanicul său. Acțiunea sa temerară a fost relatată după propriile-i însemnări în *Revista Automobila* din decembrie 1907, prin articolul "De la Tiflis la Tabriz cu automobilul său Aventurile eroice ale Dlui. Leonida cu Mercedesul său în Munții Persiei". Scriitorul Claude Anet adunat într-un volum de lux toate impresiile strânse în cursul călătoriei. La rândul său Marta Bibescu a relatat-o, în lucrarea "Les huit Paradis", recompensată de Academia Franceză printr-un binemeritat premiu. Pasiunea pentru automobilism a prins repede amploare încât în 1904 s-a creat Automobil Clubul Român cu filiale în diferite localități unele de importanță restrânsă dar binevenită. Importanța A.C.R a fost apreciată pe plan internațional prin asimilarea lui, în 1905, ca membru al "Automobil Cluburilor Recunoscute la Paris". În 1909 la București s-a desfășurat o reuniune a Asociației Internaționale a "Automobil Cluburilor recunoscute ca persoane morale" O data cu apariția organului oficial al A.C.R. "Revista Automobila" o publicație de înalt nivel privind textele, ilustrația și ținuta tipografică, popularizarea automobilismului a cunoscut un imbold deosebit. În vederea extinderii automobilismului au apărut garaje și magazine de prezentare precum și o școală de mecanici. Agenda competițională a început să se diversifice prin specializarea unor probe vizând chiar prezentarea caroseriei și silențiozitatea motoarelor. Automobilismul, folosirea lui în turism, a luat avânt după Războiul Întregirii Neamului când Automobil Clubul Regal Român în 1921 a avut inițiativa înființării "Serviciului Drumurilor" sub autoritatea Ministerului Lucrărilor Publice . În același scop A.C.R.R. s-a afiliat în 1925 la Consiliul Central al Turismului, iar anul următor la Paris, România a aderat la "Noua Convenție Internațională pentru Circulația Automobilelor". Din 1921 își făcuseră apariția și cluburile regionale ale A.C.R.R iar cei dornici în a se iniția la volan găseau îndrumările necesare în "Manualul Automobilistului" publicat de Virgil Căndea. Ca urmare a acestor măsuri benefice, între 29 august și 2 septembrie 1924, s-a desfășurat un Concurs Internațional de Turism dotat cu Marele Premiu al Automobil Clubului Regal Român.

Întrecerea s-a desfășurat de-a lungul a 2400 km, incluzând diferite regiuni ale țării, în intenția de a fi popularizat și potențialul lor turistic. Evenimentul de fapt a avut un spectru larg fiind decernată în premieră "Cupa Doamnelor" Irinei Vulturescu. Ampla manifestare venea la scurt timp după ce Nicolae Cantacuzino, ministrul României în Franța și Alexandru Ghica reprezentantul A.C.R.R. participaseră la Conferința Internațională de Automobilitate, reunită la Paris iar în mai Marin Butculescu cucerise, în Concursul Internațional de turism, Marele Premiu depășind 22 de concurenți. O performanță asemănătoare a realizat, între 30 mai-6 iunie 1927, Mircea Cantacuzino care la ediția a VI-a a Concursului Internațional de Turism a cucerit Marele Premiu al A.C.R.R. În itinerariul competiției fusese inclus în premieră și un traseu prin Dobrogea, "în scopul de a îndruma gustul turistului spre mare". Din 1930, A.C.R.R. depășește fruntariile naționale organizând o cursă internațională de turism cu finisul la Belgrad. Automobilistii români se obișnuiseră cu succesele în curse internaționale de prestigiu spre San Remo și Monte Carlo, iar un mare ecou l-a înregistrat recordul obținut în 1933 de Marin Butculescu și E.Urdăreanu, pe distanța București-Paris. Contactele externe aveau să fie reluate după a doua mare conflagrație mondială, când trecându-se peste opreliștile "Cortinei de Fier", în 1960, Federația Internațională a Automobilului a recunoscut afilierea Asociației Automobilistilor din România, iar doi ani mai târziu și Comitetul Director al Alianței Internaționale de Turism.

TURISMUL NAUTIC ÎN ROMÂNIA. Vâslițul, deplasările pe apă au rădăcini străvechi în istoria poporului nostru. Pe Dunărea sacră și imperială cât și pe litoralul vestic al Pontului Euxin și-a făcut simțită prezența flota romană *Classis Flavia Moesica* ai cărei marinari aida navigatorilor civili se întreceau și ei în concursuri de genul *Ludi Percători* ce-și aveau obârșia pe apele Tibrului. În uriașul evantai de ape al Deltei Dunării în care pescuitul era îndeletnicirea de bază, nu puteau să lipsească întrecerile dintre ambarcațiunile localnicilor. Vâslițul a constituit o preocupare importantă a oamenilor de

la Dunărea de Jos și în Evul Mediu. Cronica lui Nestor "Povestea anilor de demult" relatând compania lui Sviatoslov spre Constantinopol la sfârșitul primului mileniu creștin, amintea numărul mare de ambarcațiuni ale localnicilor care se deplasau cu ele între gorduri (orașe), le foloseau la pescuit și vânatoare, dar și la întrecerile dintre ei. Peste câteva veacuri cavalerul burgund Walerand de Wawrin remarcă luntrile, scobite în trunchiuri de copaci, "monoques" devenite monoxile și folosite nu numai la Brăila, unde le-a întâlnit, ci cu atât mai mult în aval, spre mare. La începutul timpurilor moderne au apărut și șantiere navale precum cel de la Giurgiu, înființat de Constantin Brâncoveanu și unde se făceau șaițe și caiace folosite pentru agrement și întreceri. Pe Dunăre către "marea cea mare", cel puțin de la Galați în jos se deplasau și nave cu vele tot de construcție autohtonă, "Pânzarul" moldovenesc fiind cunoscut încă din vremea lui Ștefan cel Mare. Tot la Giurgiu, în 1834, s-a lansat la apă primul vas românesc "Marița" care avea să-și arunce ancora nu peste mult timp în apele "Cornului de aur" al Istambulului. Înființarea în 1856 a Comisiei Europene a Dunării, prima inițiativă de integrare europeană, exprimată la Congresul de la Paris a reușit să asigure Dunării maritime libertate și condiții mai bune de navigație, iar Principatelor riverane șansa dezvoltării lor viitoare, a contribuit și la dezvoltarea sporturilor nautice prin organizarea primelor regate, prin participarea echipajelor străine, dar și a celor românești, mai întâi cu ambarcațiuni militare și pescărești, apoi cu cele sportive, uneori participând și femeile. Turismul nautic s-a practicat la noi de când înaintașii și-au propus să se deplaseze în scopuri de agrement și cunoaștere, pe calea apelor folosite ca "străzi umblătoare" cum le numea Pascal. Interesul a fost pe deplin justificat deoarece "Niciieri mai mult ca pe ape omul nu este mai în contact cu natura, putând să-i cunoască și să-i aprecieze frumusețile", iar "excursiile în ambarcațiuni sunt cele mai variate și neașteptate". În afara "excursiilor" efectuate de-a lungul timpului cu plutele sau veliere începând cu strămoșul "pânzar" moldovenesc au început să se facă și cu nave cu motor. Deși prima navă cu abur urcase pe Potomac la 1807, a

trebuit să treacă 100 de ani ca marinarii să capete încredere în mașinile cu aburi și mai ales cu elice. Astfel, pe Dunăre vapoarele capabile să transporte și persoane au început să circule din al doilea sfert al secolului al XIX-lea. În 1837 compania *ANDREWS* trimitea vaporul *Panonia* (30 CP) în cursa pe Dunare până la Drenkova. De aici și până la Cladova pasagerii erau transferați cu trăsurile, nava neputând depăși cataractele de la *Portile de Fier*. De la Cladova pasagerii erau preluați de *ARGO* (50 CP) până la Galați, iar de acolo *FERDINAND* (100 CP) îi ducea la Istanbul. Drumul de la Viena dura 13 zile. Tot de la Galați cu *LIBANO* se putea ajunge la Odesa. Deși vasele care circulau pe Dunăre erau considerate “frumoase” confortul pasagerilor era sacrificat în mod deliberat prin însăși construirea navelor, puntea fiind “ancombrată” ca baloturile să aibă întâietate. Interesul turistic pentru Dunăre și delta ei, a fost stimulat odată cu venirea pe tronul României a Domnitorului Carol I. Doamna Elisabeta, denumită în copilărie și adolescență “mica zână a Rinului” a împărtășit aceeași dragoste și pentru Dunăre văzând ca și augustul său soț legături puternice între marele fluviu și dezvoltarea viitoare a țării. După prima vizită întreprinsă de Carol I în Delta Dunării în 1867 la bordul navei *Le Magicien*, familia regală a făcut aproape an de an câte două excursii pe Dunăre, la sfârșitul primăverii și începutul toamnei. Gustul pentru turismul nautic a început să prindă tot mai mult în ultimul sfert al veacului al XIX-lea “navele putând fi întâlnite adesea pe Marea Neagră și Dunăre, iar porturile Galați și Brăila erau pline de corăbii”. Măsurile luate de Comisia Europeană a Dunării prin amenajările de pe brațul Sulina la baza “marelui M” (1894) sau între milele 31-37 au facilitat excursiile prin scurtarea traseelor. Sulina, cosmopolitul “Europolis” prin statutul său de porto-franco, a început să atragă un număr sporit de vizitatori nu numai pe cei veniți pentru afaceri, dar și pe cei dornici să vadă cum bătrânul fluviu se pierde în mare, să beneficieze de spectacole și de competițiile sportive organizate acolo. Interesul pentru turismul nautic a determinat Statul Român, la începutul secolului al XX-lea, să comande șantierelor din Glasgow și St Nazaire

primele nave moderne, “lebede ale Mării Negre”, menite să asigure legături rapide și confortabile cu Orientul apropiat. Capul de afiș urma să-l dețină cele două noi motonave *Transilvania* și *Basarabia*, ultramoderne, lansate la apă în ajunul intrării țării în război. Spre Valcov S.R.D. organiza curse de pasageri regulate, zilnice cu vasele de lux *Principele Mihai* și *Ismail*. Valcovul, în viziunea diriguitorilor turismului românesc prin peisajul lacustru de excepție, urma să confirme numele de *Veneția* Mării Negre, edilită proiectând și un hotel modern. O bună propagandă pentru turismul nautic a făcut-o organizația *Straja Țării*, mulți dintre membrii săi participând la instruirii în ale marinei, dar și la excursii organizate cu vapoarele Serviciului Maritim Român în Orientul apropiat. Turismul nautic a fost reluat după război după 1969, ONT București organizând cu vase dormitor excursii de 5 sau 7 zile în Delta Dunării, un veritabil periplu desfășurat numai pe canale și ghioluri. Turismul nautic s-a practicat în Delta Dunării și prin excursiile organizate de BTT, turistii deplasându-se în convoi de bărci remorcate. IEFS –ul a propagat în cadrul formelor diverse de turism incluse ca noțiuni de curs și pe cel nautic cu ocazia cursurilor de înot organizate între 1972-1982 la Sulina. Atunci se ieșea cu studenții pe canale și ghioluri fiind inițiați în probleme de orientare și turism nautic, se organizau și concursurile de vâslit și pescuit. Pe Dunăre au început să se organizeze croaziere până la Viena, cu cele două motonave *Carpați* și *Oltenița*, iar pe Marea Neagră cu *Transilvania* până la scoaterea ei din circuit. Sora ei *Basarabia* fusese luată ca achiziție de război. *Steaua Dunării* prin croazierele pe care le întreprinde a rămas cu tricolorul la pavilion, singurul mesager al turismului nautic. Între sporturile nautice practicate în România se afla și *river-raftingul* și încă din vremurile cele mai în departate. Cea mai faimoasă personalitate a antichității care s-a încumetat să se confrunte cu apele tumultuoase ale bătrânului Danubiu în zona Clisurii a fost Împăratul Traian. Fapta sa temerară a avut loc în timpul primului război cu dacii, când în primavara anului 102 la reluarea companiei și-a coborât militarii pe saici la Viminacium și apoi i-a trecut peste Dunăre. Spre

a-și îmbărbăta oștenii și-a da un exemplu personal, împăratul a condus operația consemnată de Plinius în una din lucrările sale *Panegiric*: ”Atunci când se afla pe apă, nu se multumește numai să privească semnalele și mișcările, ci se așează singur la cârmă și asemeni celor mai zdraveni tovarăși, el taie valurile, stăpânește vânturile revoltate și urcă cu puterea vâslei cele mai repezi șuvoaie”. Și această uluitoare demonstrație de forță, îndemânare și curaj împăratul a făcut-o apropiindu-se de vârsta de 50 de ani. Raftingul arhaic s-a practicat și pe râurile interioare ale Daciei. Pe Mureș, în timpul stăpânirii romane, activitatea avea un caracter organizat prin colegiile de nautari. Acestea pe lângă transporturile pe care le efectuau, organizau și întreceri și banchete pentru vâslași și plutași în cinstea unei divinități, asociața lui Poseidon *Genius Nautarum*. Cu veacuri în urma, pe Olt se deplasau luntrile conduse de iscușiți năieri, dar și plute, câteva dintre ele fiind surprinse în a doua jumătate a sec. XIX de N. Grant pe una din panzele sale. Apele cele mai prielnice pentru plutărit au fost Bistrița și afluenții săi, Neagra și Dorna, nu întâmplător numite ”râuri plutitoare”, altitudinea medie a bazinului lor hidrografic fiind de cca 920 m. Primele consemnări de plute pe Bistrița s-au făcut în 1466 de cancelaria lui Ștefan cel Mare, care scutea de dări transporturile ce treceau printr-un sat. Cu timpul datorită extinderii exploatărilor forestiere, dar și prin amenajarea haiturilor, acumularile de apă ce sporeau debitul albiei râului, numărul plutelelor ce coborau de pe Bistrița pe Siret până pe Dunăre la Galați era în 1887 de ordinul sutelor. Bistrița devenise ”cel mai activ căraș al Moldovei, putând purta plute de zeci de metri cubi de lemn”. Datorită suprafețelor destul de mari, plutele fiind alcătuite din 2-3 ”căpătaie”, care la rândul lor aveau 10-20 butuci, pe ele pe lângă ”echipajul” care le conducea, cârmaciul și dălcăușul, puteau fi imbarcați și turiști. Funcționalitatea turistică a plutăritului era dată de condițiile insolite de transport, ineditul traseului cu pitorescul lui inegalabil în care ”la fiecare cotitură a râului apăreau noi perspective, care mai de care încântătoare, pluta înaintând când printre șuvoaie, când printre dolii, strâmtori și luminișuri”. Pentru călători pe plută se amenaja o platformă cu o bancă

și o masă, o vatră pentru hrana caldă și un cort contra soarelui sau a eventualelor ploi. Excursiile au început să ia amploare spre începutul secolului XX prin turiștii veniți în noile ”oteluri” din Vatra Dornei. Farmecul Bistriței, ”împărăteasa fără pereche” a fost admirabil evocat de marii noștri scriitori Alexandru Vlahuță, George Coșbuc, Mihail Sadoveanu, N. Gane în pagini memoriale. De altfel, majoritatea personalităților vieții culturale și politice de la noi au întreprins astfel de excursii. Cu profundă semnificație a fost aceea din 1886 întreprinsă de Pia Brătianu cu feciorul său Ionel și alți membri ai familiei lor la urcarea lor pe pluta la Dorna-Gura Negri o asistență numeroasă și-a manifestat prețuirea pentru Ion Brătianu considerat ”cel mai mare Român din țară, a cărui faimă străbătuse până în adâncul munților”. Călătoriile cu plutele au continuat până prin anii 1960 când s-a trecut la amenajarea hidrotehnică a cursului mijlociu și inferior al Bistriței prin cele 9 lacuri de acumulare și cele 13 hidrocentrale. De atunci plutăritul a fost întrerupt recurgându-se la turismul cu autocarul sau vaporețul pe lacul de acumulare de la Izvorul Muntelui. Doar în 1977 Dan Purcara de la CFS Săvinești împreună cu Ilie Ghinet au pornit într-o expediție ”Pe urmele plutașilor” străbătând în 6 zile cu o ambarcațiune specială lacurile de acumulare de la Bicaz la Bacău coborând apoi pe Siret până la Galați. Tradiția plutăritului a fost reluată mai mult simbolic, după 30 de ani de întrerupere la o scară foarte redusă ca lungime a itinerariului și ca frecvență a coborârilor. Coborârea cu pluta se face o singură dată pe an între 11 și 16 august când are loc *Festivalul Păstrăvului* la Ciocănești. În schimb a început să se practice river-raftingul modern folosindu-se bărci gonflabile și vase din plastic. La Vatra Dornei turiștii se pot deplasa, contracost, pe o distanță de 5 km, dar traseul cel mai indicat, atât ca pitoresc cât și să satisfacă și pe cei cu experiență, este cel de la Cheile Zugreni spre Toance. Grupurile trebuie să aibă între 8 și 12 persoane. Traseul și durata pot fi extinse dincolo de 12 km. În 2007 trei echipaje din Neamț și Galați pornind de la Cabana Zugreni au străbătut în prima zi 13 km și alți 30 km în cea următoare. Raftingul s-a mai practicat și pe râul Moldova, iar

unul dintre obișnuinții acestor trasee este Daniel Ene inspector la DJS Neamț. Rafting s-a făcut și pe Olt până în momentul în care acest râu a fost supus amenajărilor hidroenergetice. În verile anilor 1961-1962-1963 un grup alcătuit din Anton Voicu, practicant de yahting cu vechime și palmares, Gh.Voicu fotoreporter la Editura *Meridiane*, A.Simionovici, Liviu Diojdescu și Nicolae Petrescu au coborât pe bărci și plute pneumatice, unele confecționate ad-hoc din camere de tractor sau autocamion. Lansarea din primul an s-a făcut de la Tușnad până la Mănăstirea Cozia, în al doilea de la Făgăraș până la Jiblea, iar al treilea de la Podul Olt la Râmnicu Vâlcea. Aceste deplasări au reprezentat o combinație între rafting și camping "navigarea" făcându-se numai la lumina zilei, iar popasurile de noapte în cort la mal și în insula de la gura Lotrului. Zona cea mai bună era de la Podul Olt la Cozia, distanța fiind mai scurtă, curentul mai puternic deci și viteza de deplasare mai mare, iar peisajul foarte pitoresc făcând parte din defileul cel mai spectaculos al Oltului. Cataractele Oltului de altădată faimoase precum Cârligul Mic și mai ales Cârligul Mare supranumite și *Talpa Ursului* sau *Armăsarul*, asigurau prin stihia apelor deslănțuite la km 318 un grad, care în raftingul de astăzi ar fi fost considerat de maximă dificultate, punctul fiind uneori de netrecut. O coborâre cu o barca pneumatică a fost făcută tot pe Olt de ing. N.Popescu și publicată în 1964 într-un reportaj. Barajele de pe Olt au întrerupt raftingul, în schimb la Călimănești, s-au organizat concursuri de kaiac, canoe inclusiv CN în 1990, iar într-un timp pe apele lacului circula o navă de agrement între castrul Arutella și schitul de pe Ostrov. O deplasare relatată într-un reportaj din 1964 a întreprins-o Virgil Năstasi cu o barcă pneumatică pe Dâmbovița de la confluența cu Valea Tămașului trecând prin Cheile de la Plaiul Mare, Cheile Ghimbavului până în lacul de acumulare de la Rucăr. Rafting se mai practica pe Nera, Cerna, în Defileul Jiului. În schimb Mureșul, "apă lină", oferă amatorilor de sporturi nautice, în special celor din Arad, posibilitatea să se deplaseze cu bărcile ajutate și de motoare, până la confluența lui cu Tisa.

TURISMUL AERIAN ÎN ROMÂNIA. Deși se afirmă că ar fi prins aripi în anul 1930, când inginerul Mircea Cantacuzino a primit Brevetul de turism aerian nr. 1, fiind considerat fondatorul acestui domeniu la noi în țară, totuși (N. Postolache, *Istoria Sportului în România*, Profexim, București 1995, p.141.) turismul aerian la bordul unui avion s-a efectuat mai de mult. Un astfel de precedent l-a creat la 1 -14 mai 1910 Yvonne Camarasescu, polisportiva vremii și viitoare eroină în Războiul Întregirii Neamului, tânără cutezătoare însoțindu-l pe pilotul francez George Osmont într-un zbor insolit până la acea dată pe parcursul a 10 km.

Gustul pentru călătoriile cu avionul l-a dobândit și Martha Bibescu, soția celebrului președinte al Federației Aeronautice Internaționale pe care l-a însoțit în diferite zboruri sau la reuniuni cu așii aviației mondiale. Ca urmare a acestor experiențe acumulate, marea scriitoare avea să rămână definitiv cucerită de aviație asemuită unui „poem epic” și să-i întrevadă orizonturi fără sfârșit! Turismul aerian a început să se înfiripe, treptat, după Primul Război Mondial când preocupările au început să fie îndreptate și asupra aviației civile și nu numai asupra celei militare. Odată cu apariția societăților aeronautice internaționale la care România a fost conectată printre primele, pe 24 iunie 1926 s-a inaugurat în premieră națională linia aeriană civilă București-Galați, asigurată cu avioane de tip „Ansaldo”. În martie 1927 și-a început lucrările în Capitală Asociația Romană pentru Propaganda Aviației care pe lângă personalități militare reunea și civili de seamă ca Octavian Goga susținător entuziast încă de pe vremea zborurilor lui Aurel Vlaicu. Un alt salt important l-a reprezentat deschiderea în septembrie 1928 la Facultatea de Științe din București a Școlii de Propagandă Aviatică, Marele Voievod Mihai menită să pregătească piloți și mecanici. La scurt timp, Mircea Cantacuzino a întemeiat școala-i amintită pe care în urmă unui accident fatal la un antrenament nu a mai avut cum să o conducă, ea fiind preluată de sora sa Ioana Cantacuzino având primul brevet din România acordat unei femei pentru

turismul aerian. Școala întemeiată de fratele sau a cunoscut o apreciată dezvoltare încât chiar I.C.a fost nevoită să aducă ,’la mână” mai multe avioane necesare, din Germania. Raidurile aeriene interne și internaționale , mitingurile și demonstrațiile aviatice, practicarea probei cu pasager la bord la care în octombrie 1930 străbătând 3718 km Romeo Popescu a stabilit un nou record național, au contribuit la realizarea unor progrese însemnate. Astfel evoluția traficului comercial intern și internațional între anii 1925-1929 a avut următoarea configurație:

ANUL	1925	1926	1928	1929
REȚEAUA KM.	185	375	1526	1560
KM. EFECTUAȚI	15000	10200	75860	202090
NR. PASAGERI	68	552	442	877
MĂRFURI-BAGAJE-POȘTĂ (KG)	250	1574	3940	1806

Cursele interne au fost stimulate prin înființarea în anul 1930 a societății ,’Liniile Aeriene Române Exploatate de Stat”(LARES) care cu timpul s-a extins și în domeniul transportului extern. În 1937 pe lângă ea a mai apărut Societatea Anonimă Romană de Transport Aerian (S.A.R.T.A) prima societate particulară de transport aerian cu capital exclusiv românesc care va fuziona cu L.A.R.E.S ce va funcționa până la interzicerea acesteia și înlocuirea cu Societatea de Transporturi Aeriene Româno-Sovietice. Pentru fabricarea avioanelor de Școală și utilitare s-a organizat în 1932 Societatea Industria de Construcții Aeronautice Românești (ICAR) iar din mai 1931 Școala de Turism Aerian de la Băneasa care contribuia la pregătirea de noi piloți și la perfecționarea celor existenți. Societatea ICAR pe lângă avionul ICAR Acrobatic și ICAR Comercial a mai produs ICAR M23B pentru Școală, antrenament și turism. Tot ca avion de turism de proveniența românească a fost și Fleet F-10G cu motor I.A.R. produs la S.E.T.cu licență americană. Numărul piloților gradul I, brevetati în școlile aviației civile în perioada 1928-1940 aparținând diferitelor asociații aviatice și aerocluburi avea următoarea proveniență:

ASOCIAȚII	PERIOADA	NR. PILOȚI
Asociația M.Cantacuzino	1928-1938	151
Asociația română pentru propaganda aviației –A.R.P.A. – cu filiale	1930-1940	590
Aeroclubul Brașov	1934-1940	202
Asociația aviatică CFR București, cu filiala Galați	1936-1940	305
Aeroclubul Prahova	1936-1940	121
Aeroclubul Olteniei	1939	36
Total brevetați	1928-1940	1405

Prin contribuția acestor asociații și aerocluburi, a activității Ligii Aviatorilor Români înființată în 1935 și condusă de un președinte gazetar, a eforturilor depuse de fabricile de avioane și în special ale piloților ce s-au remarcat cu măiestrie și eroism în marile raiduri internaționale, acela din aprilie 1935 de la București la Cape Town și retur fiind întreprins cu trei avioane I.C.A.R., turismul aviatic și traficul intern și internațional de pasageri și bagaje a cunoscut o creștere remarcabilă:

ANUL	1930	1931	1932	1933	1934	1935	1936	1938	1939
KM.DE REȚEA	372	973	1069	1862	1128	1662	4533	7163	8353
KM.EFECTUAȚI	77490	73527	98360	243564	180713	146808	752763	1170793	1224950
NR. PASAGERI	665	724	1231	1713	1402	970	4802	12124	15348
KG.MĂRFURI-BAGAJE-POȘTĂ	2407	2142	14585	18878	24620	7525	32770	50406	86092

După a doua mare conflagrație mondială ca urmare a naționalizării fabricilor de avioane și a interdicției impusă României de Conferința de Pace de la Paris (1947) de a nu mai construi avioane, dar și a desființării aerocluburilor și asociațiilor aviatice particulare turismul aerian intrat în vrie a fost compensat prin stimularea celui competițional, acrobatic, a parașutismului în care s-au obținut rezultate remarcabile, unele de nivel mondial.

* * *

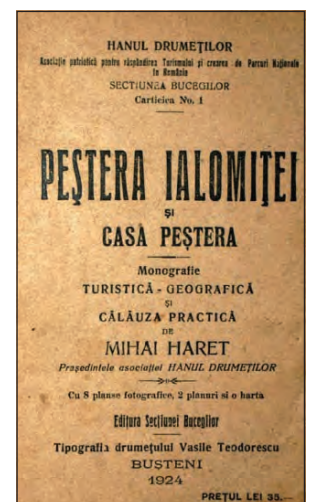
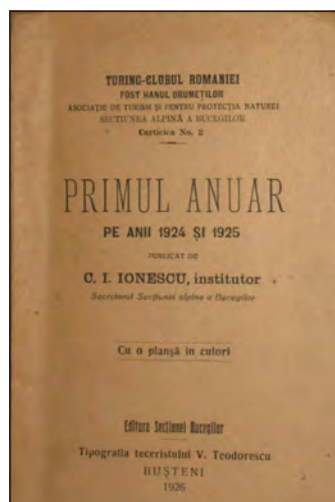
Turismul, această formă atât de accesibilă de practicare a exercițiului fizic, a mișcării, a petrecerii timpului în aer liber, cu influențe benefice, sociale, educative se află într-o situație în care sunt neceare încă eforturi susținute, în special pe plan organizatoric pentru ca el, să devină cu adevărat un mijloc practicat de către o masă cât mai numeroasă de tineri și de vârstnici.

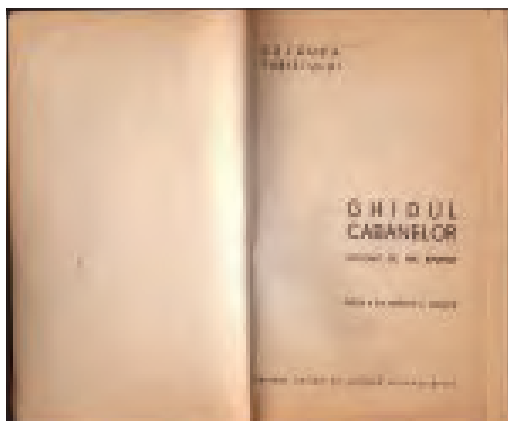
RETROSPECTIVĂ ÎN IMAGINI

Promotori, susținători și organizatori ai turismului

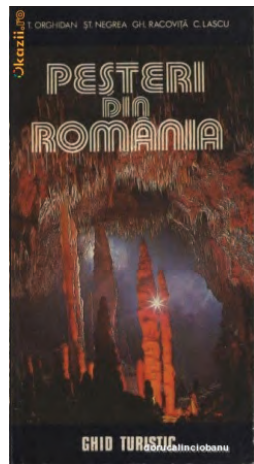

Hanul Drumeților

OBIECTIVE: pesteri

Pestera Altarului (munții Bihorului, una dintre cele mai frumoase din Europa) , Peștera Scărișoara (Munții Apuseni, la 32 de km. de orașul Câmpeni), Peștera Liliecilor (versantul stâng al Dunării

Atracția muntelui

O plimbare cu motodeltaplanul, o adevarata aventura

Una dintre formele cele mai accesibile ale turismului, cicloturismul

Specialistii recomandă practicarea raftingului pe râurile Buzău, Jiu, Mureș, Arieș, Cerna și Crișul Repede

Tradiția plutăritului pe Bistrița

Obiective turistice pentru sufletele oamenilor

Mănăstirea Voroneț

Mănăstirea Cozia

Mănăstirea Bârsana

Surse:

http://www.asistenta-juridica.eu/federatia_romana.php?id=Sportul%20pentru%20toti
http://www.google.ro/imgres?um=1&hl=ro&biw=1440&bih=708&tbnid=_WGyjJLyhEdYWM:&imgrefurl=http://www.okazii.ro/carti-de-stiinta/geografie/gh-epuran-ghidul-cabanelor-a52585509&docid=MDYmJShmagJVdM&itg=1&imgurl=http://images8.okr.ro/auctions.v3/700_700/2011/02/11/7/8/63923499920650156515968-5019123-700_700.jpg&w=700&h=495&ei=4rLyT_mBFYnDswImaz6CQ&zoom=1
<http://www.okazii.ro/dictionare-si-ghiduri/altele/orghidan-t-s-a-pesteri-din-romania-ghid-turistic-1984-a41742051>
<http://www.cazarepensiuonebrasov.ro/servicii.html>
http://www.articoli.ro/produs_subcat.php?subcat=263&pag=12
<http://www.blogprinvizor.ro/2008/10/13/manastirea-barsana-maramures/>
<http://www.dreamdestinations.ro/manastirea-voronet-voronet-romania-2-503/>
http://www.adevarul.ro/locale/suceava/Plutaritul_pe_Bistrita-indeltnicire_-dezgropata-_dupa_patru_decenii_0_563344023.html
http://www.rtv.net/vacanta-altfel-iubitorii-sporturilor-de-apa-pot-opta-pentru-rafting_28004.html
<http://www.roportal.ro/articole/pestera-scarisoara-4877.htm>
http://www.adevarul.ro/actualitate/eveniment/S-a_dat_liber_la_excursii_pe_munte_0_257974592.html
<http://www.wonderfulromania.ro/la-cazane-maretia-carpator-intalneste-furia-dunarii/>
<http://media.roportal.ro/upload/Image/Turism/pesteri/pestera-scarisoara-ghetar.jpg>

FIGURI REPREZENTATIVE

BIELZ, EDUARD ALBERT (1827-1898) n. în Sibiu. Profesor de Drept. Doctor honoris causa al Universității din Cluj, membru al *Asociației Transilvane pentru Literatura și Cultura Poporului Român (ASTRA)*. Pasionat de științele naturii a ajuns unul dintre cei

mai buni naturaliști ai Transilvaniei. A ocupat diverse funcții între care și cea de secretar în Ministerul Comerțului, Președinte al *Asoc. Transilvane pentru Științele Naturii*, vicepreședinte al *Asoc. Transilvane pentru Geografie*, membru al Academiei de Arheologie din Bruxelles. Timp de 17 ani a îndeplinit funcția de vicepreședinte al SKV. A scris numeroase articole în diferite reviste științifice și în anuarele SKV. Excursiile sale în Carpații Meridionali, au mai însemnat și activitate de cercetare în mijlocul naturii.

BOGDAN, NICOLAE (1855-1922), n. în Alexandria, județul Teleorman. Profesor și secretar la Camera Deputaților. A cutreierat munții de tânăr, însoțit de cele mai bune călăuze, fiind întâlnit prin văile, potecile și locurile cele mai sălbatice. Era printre

puținii călători ce umblau prin 1886 pe Valea Cerbului, Peștera Ialomiței, însoțit permanent de

studenți. Era cunoscut de toți turiștii și ciobanii (poreclit Năluca munților) ce umblau pe văile și piscurile Bucegilor. A fost membru în comitetul Societății Turiștilor din România încă din anul 1909, când a și început să scrie în anuarele S.T.R., sub titlul, "Din carnetul unui turist" notele din ascensiunile sale. A fost nu numai un pasionat al frumuseților montane, ci și un mare iubitor al semenilor săi, pe care i-a călăuzit și înfrățit cu munții noștri.

BUTMĂLOI, NICOLAE (1859-1933), n. în Scheii Brașovului. A fost o vestită călăuză a Bucegilor și un foarte bun cabanier. Paznic de vânatoare în masivul Postăvarului, se stabilește apoi la Bușteni. Atras de Bucegi începe să-i colinde din ce în ce mai amănunțit până ce a ajuns cel mai bun cunoscător al masivului prahovean. O perioadă de timp a condus Casa Caraiman a Societății Carpatine "Sinaia". Când s-a ridicat cabana Peștera B.N. a preluat conducerea acesteia. Activitatea de cabanier l-a făcut să folosească cel mai direct drum de la Bușteni la Peștera, drum marcat de Turing-Clubul și capătând numele de "Drumul lui Butmăloi". Excelentele calități de călăuză sunt menționate în anuarul S.T.R. în 1990 de către N. Bogdan și de către Nestor Urechia în "Vraja Bucegilor". În 1927 B.N. a tipărit "Călăuza mică" cu sfaturi practice pentru excursioniști. După ce a condus cabana Peștera (1923-1928), B.N. s-a retras la Bușteni, având o casuță pe Valea Cerbului, de unde și trece în veșnicie.

CONRADT CARL (1841-1901) n. în Sibiu. Mare iubitor de excursii și ascensiuni montane, el a colindat ani de-a rândul munții Făgărașului, Retezat, Bucegi etc. Este membru fondator al SKV în cadrul căreia a desfășurat o bogată activitate în intervalul

1881-1889. Orientările lui rămânând valabile pe toată perioada cât a fost în funcție. Datorită strădaniilor lui s-a pus în funcțiune sanatoriul de altitudine de la Păltiniș. Toate traseele alpine și turistice parcurse au fost descrise, făcând și recomandări privind comportamentul pe munte al turiștilor și alpinistilor.

DUMBRAVĂ BUCURA- vezi Personalități

DUMITRU DAN – vezi Personalități

EPURAN GHEORGHE - vezi Personalități

GELEPEANU, NICOLAE (1860-1923), n. în Zărnești, județul Brașov. Practicând vânătoria în Bucegi, în anul 1889 se stabilește la Bușteni și a început să cutreiere munții. Activează și ca ghid îndeosebi în regiunile grele ale masivului prahovean Bucegi. Comunica-

tiv, neîntrecut povestitor și cunoscător al muntelui, pe mulți turiști i-a desfătat cu comportamentul său. Nestor Urechia spunea că este o "grădină de om", mereu săritor, priceput la toate, veșnic cu zâmbetul pe buze. G.N. a fost cel mai original ghid care a iubit Bucegii și i-au cutreierat în lung și-n lat cunoscând toate tainele, întreaga lor situație topografică, fauna și flora. Umbla des cu Nestor Urechia, fiecare având contribuții în completarea toponimiei Bucegilor: "Brâul Subțire" din Clăia Jepilor, "Bisericuța" de pe Brâul Mare al Caraimanului, "Degetul Coștiliei" (Pintenul Văii Albe) și "Fântânița Morarului" se datoresc lui G.N. "Stânca Gelepeanu" și "Hornul

lui Gelepeanu" sunt datorate lui Nestor Urechia. G.N. a decedat la Bușteni, mormântul său se află în cimitirul de pe Zamora.

GUTT ROBERT (1851-1911) n. în Sibiu. A fost președintele secției Sibiu a SKV. Timp de 30 de ani s-a dedicat lucrărilor pentru construirea drumurilor ce duceau la Bălea și la Negoiu și a celor din jurul Păltinișului. La îndemnul lui au fost construite și amenajate pentru turiști câteva cabane în munții din jurul Sibiului (de la Negoiu, cascada Bălea pe Prejba și Păltiniș). Sprijinitor al tineretului, îndemnându-i să cunoască și să iubească turismul montan.

HOGAȘ CALISTRAT - vezi Personalități

ILIESCU BRÂNCENI NICOLAE - vezi Personalități

LEHMANN, CARL (1894-1990), n. în Bran. A mers pe munte încă de copil (fiind nepotul unui pădurar, fost ghid al S.K.V.) de pe la 1900, și cunoaște perfect munții Bucegi, Piatra Craiului și Făgărașului unde efectuează ascensiuni în perioada 1912-1942. În 1937

înființează o școală de schi la Sâmbăta în munții Făgăraș unde activează ca instructor. Din 1936 funcționează ca ghid, angajat fiind de O.N.T. Brașov. A participat la realizări de drumuri montane, cabane și refugii. Arta fotografică a fost o mare preocupare a sa, imprimând mii de imagini cu peisaje din munții cutreierați de el. Fotografiile sale au participat la multe expoziții din țară și de peste hotare folosite fiind de multe asociații ca Turing-Clubul României, A.D.M.I.R., A.T.P și altele. Considerat nu numai un ghid perfect dar și un excelent camarad și gentleman al munților. Cunoștea regiunea foarte bine și știa nomenclatura

exactă a locurilor, celor pe care i-au condus creându-le nemuritoare amintiri și satisfacții. Ca un omagiu adus prodigioasei sale activități dedicate muntelui, Clubul Alpin Român în ianuarie 1990 l-a proclamat Membru de Onoare.

MARINESCU (MEDEȘ) MARIA - vezi Personalități

MIHĂILESCU, MIRCEA IOAN (1929-2002), n. în Târgu Neamț, jud. Bacău. Profesor de educație fizică, absolvent al Institutului de Cultură Fizică, în 1955. După terminarea studiilor, încadrat ca profesor la Palatul Pionierilor, din București, unde conduce Cercul de

Turism și Drumeție, efectuând numeroase acțiuni practice. În cadrul activității sale la acest Cerc, este colaborator principal în editarea și publicarea unor articole de specialitate, cu un conținut pregnant turistic. Pentru rezultatele sale, în 1965, a fost distins cu Diploma de Onoare al CC UTC. În anul 1967 se transferă la CNEFS, fiind numit secretar general al FRSB și apoi al FR de Turism-Alpinism. În anul 2000, se ocupă, ca secretar general de FR de Biliard, pe care o conduce timp de 3 ani.

MUNTEANU MURGOCI GHEORGHE - vezi Personalități

OPRESCU GEORGE - vezi Personalități

PETRESCU CEZAR - vezi Personalități

POPESCU ION – ARHI-MANDRITUL NIFON (1855-1909) n. în comuna Căciulați, jud. Ilfov. Era fiul preotului din sat. După terminarea studiilor teologice, s-a călugărit (1877). În 1879 a ajuns la mănăstirea Sinaia, iar în 1888 devine starețul ei. A început să colinde

munții, ajungând când la Peștera Ialomiței, când la Vârful Omul. Această plăcere a transmis-o și altora conducându-i personal pe diverse trasee. În 1885, ca rod al excursiilor sale și al interesului ce-l purta orașului în care locuia, a scris prima sa lucrare *Preumblările la Sinaia sau descrierea pe scurt a pozițiilor cele mai frumoase ale Sinaiei, care se pot vedea fiind în apropiere*. Dorința de cunoaștere l-a făcut să întreprindă călătorii în Occident, Rusia și Ierusalim, scriind despre acestea, nouă cărți. La Sinaia, datorită perseverenței sale, înființează o asociație turistică (*Societatea Carpatină de Tir, Sinaia - 1893*), transformată în 1897 în *Societatea Carpatină – Sinaia*. După moartea sa, în Tiberiada în 1909, societatea a mai funcționat până în 1912.

RACOVITĂ EMIL - vezi Personalități

RĂDULESCU DAN (1884 – 1969) n. în București. După studii la Berlin devine profesor universitar de chimie organică la Cluj începând cu anul 1919 când s-a întemeiat înaltul for academic transilvan. În preocupările sale de cercetare științifică a abordat o clasă nouă de compuși organici «spirani». Muntele și poezia l-au pasionat constant versurile semnându-le cu pseudonimul *Ignatius*. De tânăr a îndrăgit muntele și în 1906, la vârsta de 18 ani urca pe valea Horoabei devenind astfel un pionier al alpinismului, evenimentul fiind apreciat de Mihai Haret în Anuarul S.T.R.. Și ascensiunile le-a continuat fiind printre temerarii care au urcat pe Valea Mălinului din Bucegi. Pasiunea sa pentru alpinism a împărtășit-o și cu confracții săi universitari, celebrați ale timpului, Emil Racoviță, Alexandru Borza, Valeriu Pușcariu și alte nume sonore în Societatea «Frăția munteana» întemeiată în 1921. La fel de legat s-a simțit și de S.K.V., de Hanul Drumeților și Turing Clubul României în care a fost conducătorul secției Munții Apuseni. Activitatea de coordonare și popularizare turistică a împletit-o cu aplicațiile practice de teren ca marcarea Brâului Mare al Coștilei, în 1925 cu Nicolae Butmăloi.

ȘUTZU C. MIHAIL - vezi Personalități

STĂNILĂ, ION – senior (1846-1910), n. în Râșnov. A fost ghid și primul cabanier la cabana Mălăești a secției Brașov a S.K.V. Toți cei trei copii ai săi au devenit ghizi sau cabanieri. Înainte de a deveni cabanier a fost paznic de vânătoare renumit prin numărul mare de urși răpuși de el. Ca ghid era fără cusur, om de încredere, credincios, amabil. Când conducea excursii, caravane cu cai, impunea o ordine perfectă S.I. senior a fost în serviciul SKV până în clipa când a căzut victimă muntelui, pe Bucșoi, după 28 de ani de serviciu credincios ca ghid. A urmat cabanier la Mălăești **STĂNILĂ ION – junior**. El a avut toate calitățile tatălui său. Decedând pe front, cabana a rămas în grija soției sale timp de 36 de ani. Murind și ea în 1938, fiul lor **STĂNILĂ ION** a lucrat în funcția de cabanier la casa de pe Vârful Omul a Turing-Clubului României, de la construirea ei în 1926, până în 1937. Ca și tatăl și bunicul lui, era un model de cabanier, om de munte, bun cunoscător al locurilor, prieten cu calități de gazdă. Un alt membru al familiei GH. **STĂNILĂ**, fiul lui Gheorghe, numit și Ghiță, împreună cu soția sa au fost în 1958 cabanieri la cabana Colți din Poiana Horoaba; din 1959 și până în 1963, cabanieri la Vârful cu Dor și apoi până în 1982 la cabana Poiana Izvoarelor. Deci o familie de cabanieri și ghizi de la bunic la nepot care o sută de ani au fost în slujba turismului și alpinismului.

SZANTO, EUGEN (1919-1990), n. în Cluj. A fost toată viața îndrăgostit de munte. Începând din anul 1951 până în anul 1964 a condus, ca președinte Comisia de Turism-Alpinism de pe lângă UCFS-Turda. Sub conducerea lui s-a dezvoltat mișcarea de turism și alpinism din zonă. A organizat concursuri de orientare turistică și de alpinism la care luau parte sportivii din mai multe orașe. A organizat excursii în aproape toate masivele muntoase din țară. A participat la exploatarea peșterilor din munții Apuseni. Cu acest prilej s-a îndrăgostit de cătunul Casa de Piatră. A participat, de asemenea, la descoperirea și popularizarea Poienii Narciselor de la Piatra Ceții. Dar cel mai mult a făcut pentru Cheile Turzii, unde era parte integrantă din peisaj, înfrățindu-se cu ele pe care nu le părăsea decât foarte rar

aici având o cabană cu grădină. Pe cei ce intrau în chei îi invita cum să se comporte pe teritoriul rezervației. A făcut parte de asemenea din echipa Salvamont a județului Cluj. Iarna organiza pe pantele din jurul cabanei o școală de schi pentru începători

URECHIA, ALCEU (1860-1941), n. în București. Medic, cu studii efectuate în țară și la Paris. Deși un singuratic, de unde și porecla de "marele urs", a intrat în istoria turismului și alpinismului românesc în același timp cu Bucura Dumbravă. Cunoscător al Bucegilor, Făgărașilor, era un mare iubitor al naturii și în special al florilor. Era însă un dușman al turiștilor improvizati și gălăgioși care profanau natura prin purtările lor. A parcurs toate traseele de abrupt cunoscute în Bucegi în acea vreme, iubind în special Bucșoiul. Doctorul U.A. a fost membru al S.T.R. (Societatea Turiștilor din România) având în grija apariția anualelor S.T.R. A scris articole ca: "Adevăratul turist român", "Manualul aspirantului excursionist", sau "Aforisme Seteriste". În 1934, pentru activitatea depusă și pentru modul în care vedea U.A. turismul și alpinismul, a fost proclamat membru de onoare a Clubului Alpin Român. Face propunerea de a se realiza alcătuirea unui vast album cu vederi fotografice din munții noștri, clasificate după munți, regiuni și văi, propunere realizată parțial până la dispariția sa.

URECHIA, NESTOR (1866-1931), n. în București. Inginer cu studii făcute în țară, apoi în Franța. Frate cu Alceu Urechia. De tânăr a îndrăgit natura și călătoriile. În 1882 debutează în revista "Literaturul" condusă de Al. Macedonski. Tot aici publică un jurnal de călătorie intitulat "O excursie în Rucăr" în 1879. Publică în "Revista nouă" diverse schițe, nuvele, note de călătorie și traduceri. În 1897 întorcându-se de la Paris, a fost numit profesor de geometrie descriptivă la Școala de poduri și șosele. Stabilit la Bușteni, sub Muchea Lungă și-a construit

o casă de unde privea munții lui dragi. Prima ascensiune pe munte a făcut-o în 1898 pe Diham, însoțit de N. Gelepeanu. Împreună și cu N. Butmăloi (călăuze recunoscute) a cutreierat apoi masivul Bucegi pe poteci și văi, învățându-i toate tainele. Îndrăgostit de Bucegi scrie minunate pagini literare, tine conferințe publice despre turism și istoria sa. La 8 martie 1900 a expus la Ateneul Român Conferința intitulată "Drumurile noastre", tipărită ulterior într-un volum. În 17 martie din același an, tot la Ateneu vorbește despre "cum călătoarele strămoșii noștri" (Căruța poștei). În 1901 din expunerile de la Societatea Geografică și de la Ateneu, scoate volumul "Conferințe". În 1902 a tipărit "Un proiect de geografie socială a României". În 1904 publică volumul "Zănele din Valea Cerbului", povești pentru copii, cea mai cunoscută și răspândită lucrare a lui U.N. (cartea a avut până în 1977, 15 ediții). În 1906 tipărește cartea "Dans les Carpathes roumaines" (les Bucegi), unde la Paris a cunoscut 4 ediții. În afara subiectelor beletristice, semnează articolele: "Vechi călăuze despre țara noastră", "Călători străini în țara noastră", "Călători francezi în țările române", "Bucureștii de altă dată", "Priveliștea Bucegilor", etc. În 1911 publică volumul "Drumurile noastre". Sub pseudonimul "Inginerul din Bucegi" tot în 1911, U.N. a tipărit cartea : Sinaia-Bușteni-Azugă-Predeal. În 1913 a apărut Drumul Brașovului, un studiu tehnic privind calea de comunicație către Brașov. În 1916 a ținut la Fundația Universitară

conferința intitulată "Umbletul pe jos". Tot în 1916, în biblioteca "Asociația Cercetașii României", s-a tipărit cartea "Dragi să ne fie munții", cum și "Robinsonii Bucegilor", operă premiată de Academia Română. În 1923, în editura "Casa Școalelor" tipărește volumul privind flora și fauna României. În 1926 apare volumul "Vraja Bucegilor". În 1929 U.N. scrie un articol împotriva falșilor turiști, intitulat "Pseudoturistul român". A fost membru al "Hanului Drumeților" și "Turing-Clubului României". Prin 1960 a făcut primele drumuri în abruptul prahovean al Bucegilor, ajungând ca, înainte de primul război mondial, să fie cel mai bun cunoscător al lui, cu excepția călăuzelor Nicolae Butmăloi și Nicolae Gelepeanu. Până în anul 1926 se mai găsea prin acele zone diferite semne de marcaj ale lui U.N. Îi mai datorăm și multe denumiri din Bucegi: Blidul Urișilor, Stânca și Hornul lui Gelepeanu, Degetul Coștilei, Clăitele etc. Este înmormântat, în 9 aprilie 1931, la cimitirul Sf. Vineri.

TZIGARA-SAMURCAȘ ALEXANDRU - vezi Personalități

ȚIȚICA, GHEORGHE –vezi Personalități

ȚIȚICA, ȘERBAN –vezi Personalități

VLAHUȚĂ ALEXANDRU - vezi Personalități

VÂNĂTOAREA ȘI PESCUITUL SPORTIV

VÂNĂTOAREA reprezintă o activitate motrică străveche constituită dintr-o îndeletnicire vitală a oamenilor de a-și procura carnea neștiind la începutul apariției lor să domesticească animalele. Mult mai târziu peste milenii vânătoarea va începe să se practice și din plăcere nu numai din nevoia asigurării subsistenței. Prin vânătoare oamenii au încercat în mijlocul naturii să-și dovedească posibilitățile fizice, forța, acuitățile vizuale și auditive, istețimea și agerimea, capacitatea de rezistență la efort. În practicarea vânătorii, un rol important l-a avut marea bogăție și varietate de interes cinegetic, în deosebi a mamiferelor specifice padurilor central-europene care pe lângă urs, căprioară, cerbul carpatin, râsul și jderul mai adăposteau zimbrul, bourul, brebul (castorul) dispărute cu timpul.

Vânătoarea a evoluat treptat pe măsura ustensilelor folosite, plecându-se de la vânătoarea în haită practică în paleolitic cu toporașe de mână și vârfuri de suliță din piatră și os asupra unor animale de talie mare, ca mamutul spre a se ajunge în mezolitic la folosirea arcului care a mărit distanța de atac și a sporit precizia țintirii.

Folosirea metalelor la unelte și arme a lărgit tipologia acestora și le-a sporit eficiența la vânătoare. Vânătoarea practică intens de geto-daci, mărturie fiind reliefurile descoperite de arheologi cu cavalerul trac sau danubian în ipostaza de vânător a început să cunoască un caracter organizat sub stăpânirea romană a Daciei. De la Venationes, luptele cu animale sălbatice în amfiteatrele de la Ulpia

Traiana Sarmisegetuza, Apulum sau Porolissum s-a ajuns la constituirea unor asociații de vânători ca aceea de la Callatis, creată în secolul III de Herenios Apolinarius. În evul mediu, chiar de la începuturile acestuia, ca urmare a practicării vânătorii pe arii tot mai largi, s-au delimitat unele zone destinate ierarhilor sociali de unde și unele toponime ce se păstrează și azi, Loviștea – țara vânătorii, Neajlovul- teritoriul de vânătoare al cneazului ori braniștile domneste, Crângul de la Buzău, ori cea de la Vânătorii Neamțului, ambele concepute precum rezervațiile naturale din zilele noastre, dar folosite de voievod și oamenii mării sale la vânat. Interesul pentru vânătoare era justificat nu numai prin satisfacțiile pe care le aduceau întrecerea și performanța, dar și prin exercițiile fizice la care erau supuși participanții prin călărie, deplasări pe teren variat, trageri cu arcul, aruncări de suliță, lance, buzdugan, ori angajarea fizică directă cu vânatul, prin atacarea ursului cu toporul sau cuțitul. Domnitori și mari boieri au manifestat multă pasiune și iscusință pentru vânătoare dacă ne gândim la Dragoș „descălecatorul” Moldovei și la acel Voicu, care plecat din zona Corbilor de Piatră avea să-și facă loc cu arcul său la curtea crăiasă de la Buda, iar urmașii săi Iancu și Matei să devină mari personalități ale timpului. Același interes pentru unele sporturi militare ca aruncările, tragerea la țintă, vânătoarea și călăria au fost cultivate și de domnii Moldovei astfel încât cronicarul Grigore Ureche putea să consemneze în letopisețul său că Bogdan IV, fiul lui

Alexandru Lapusneanu „nu s-a depărtat de obiceiul tată-său”, căci la călărie era sprinten iar „a sageata din arc tare nu putea fi mai bine”. Aptitudinile beizadelei Lăpușneanului veneau pe un curs firesc, pregătirea lui fiind făcută sub supravegherea atentă a voievodului interesat să lase pe tronul vestitului Ștefan un urmaș bine pregătit. O preocupare asemănătoare avusese în Țara Românească și Neagoe Basarab, fost în tinerețe și vâtaf al vânătorilor domnești și care ajuns pe tron s-a îngrijit în „Învățăturile către fiul Teodosie” să-i dea și sfaturi privind jocurile și exercițiile fizice ale vremii.

Dar vânătorile nu au fost întotdeauna prilej de desfătare sau instruire fizică, ele devenind uneori sursele unor accidente neprevăzute, dar și a unor tragedii premeditate. De asemenea, soarta a avut parte Vlad Ventila fost județ la Slatina, renumit prin pasiunea sa la vânătoare pentru că „Uneori mergea de-a călare numai cu o sulică în întâmpinarea mistrețului, ba s-a mai încumetat să se măsoare cu ursul, pălindu-l cu baltagul”. Ajuns voievod, avea să fie răpus de ucigași tocmiți la o vânătoare pe care o plănuise spre a scăpa de boierii potrivnici dar, din nefericire, a devenit din vânătorvânat într-o zi din toamna anului 1532, în pădurea Leamna de la Bucovăț.

Vremurile moderne au întărit și la noi interesul pentru vânătoare, care uneori a început să fie practică după moda apuseană, cum s-a întâmplat cu aceea organizată de marele spătar Mihai Cantacuzino în 1774 în Bucegi, folosind cadre specializate în acțiunile cinegetice. La Reșita, încă din 1771 lucrătorii de la binecunoscutele ateliere erau îndrumați să practice în timpul lor liber și vânătoarea pe lângă alte sporturi.

Vânătoarea, atât de apropiată tirului prin folosirea armelor, dar și deosebită de această disciplină prin practicarea ei în condițiile imprevizibile pe care le incumbă deplasarea în teren sau reacția vânatului a fost influențată benefic prin apariția diferitelor asociații de “dare la semn” și concursurile organizate de acestea. Și cum vânătoarea nu reprezintă un simplu sport și presupune cunoștințe multiple despre vânat și mediul lui de viață, despre tehnica și rațiunea acestei deprinderi, pe lângă

cărțile străine a început să-și facă apariția și literatura autohtonă de specialitate. Prima lucrare “Manualul Vânătorului” a fost elaborată în 1874 de Costache C.Cornescu, boier cu vederi largi în lumea sportului și o bogată experiență cinegetică. Pornind de la această carte căreia urmând să-i scrie prefața, Alexandru Odobescu a realizat celebra sa lucrare “Pseudo-Kynegheticos”, o incursiune de erudiție stralucită în lumea artelor, având ca izvor de inspirație vânătoarea. O altă etapă în inițierea cinegetică a reprezentat-o apariția lucrărilor “Călăuza Vânătorului” de Daniil Garussy și mai ales atotcuprinzătorul volum “Vânătoarea în România”, realizat de E. și S. Gheorghiu. La începutul secolului al-XX-lea au apărut o serie de asociații de vânătoare ca cele din anii 1904 – 1905. Societatea “Lunca”, la București, Societatea “Căprioara”, la Câmpina, avându-l președinte de onoare pe George Valentin Bibescu, un excelent trăgător, deținător al Colanului Regelui Carol I, la tir. Societatea “Dragoș Vodă” din Galați. O altă societate “Căprioara” a celor din județul Neamț. Astfel, s-a ajuns la Congresul de Întemeiere a Asociației Generale a Vânătorilor, care și-a adoptat, cu acel prilej statutul. Totodată, și-au făcut simțită prezența și publicațiile de specialitate, revistele: “Diana” (1903 -1914), “Vânătorul” (1905 – 1909), “Revista de vânătoare” sau “Vânătoarea în România” (1915 – 1916), organ oficial al Cercului Vânătorilor “România” din Capitală. Desăvârșirea unității naționale a determinat coordonarea eforturilor tuturor vânătorilor din cadrul hotarelor întregite care s-a făcut prin “Uniunea Generală a Vânătorilor din România” și în paginile “Revistei Vânătorilor” (1919 – 1948), în vederea combaterii braconajului și pentru menținerea echilibrului agro-silvo-cinegetic și a eticii pe care o impune vânătoarea.

La 27.X.1921 a fost adoptată “Legea pentru protecția vânatului și reglementarea Vânătoriei” și la 19.X.1924 “Legea pentru reglementarea portului și vânzării armelor”. Vânătoarea o practicau în afara localnicilor îndrituiți, membrii asociațiilor de profil dar și ai protipendadei care încercau să facă din ea o artă sau o chestiune de bonton. Membrii familiei

regale participau la Vânătorile de protocol, care au căpătat un loc instituit în Statutul Casei Regale ce prevedea și funcția de maestru de vânătoare. Regele Ferdinand, atât de priceput în probleme de biologie încât și savanții îi recunoșteau bogăția cunoștințelor pleca adesea la vânătoare, uneori ajungând în Mușcel la Bahna Rusului unde atinea calea ursilor. Și tot în acele locuri își trimitea și Banca Națională a României salariați ai săi, membrii ai secției de vânătoare și turism din cadrul Asociației Culturale și Sportive. Regele Carol al II-lea a sporit numărul, amplexarea și grandoarea Vânătorilor de protocol desfășurate în diferite părți ale țării. Din principalele zone cinegetice multe exemplare, bine cotate ca punctaj – trofee inestimabile - au luat drumul capitalei spre a fi prezentate la Muzeul “Grigore Antipa”, în cel al Băncii Naționale a României și mai ales în Muzeul Național de Vânătoare creat în 1932, dar mistuit de flăcări în 1946. Tradiția acestui muzeu avea să fie reinviată în 1996, când sub patronajul Ministerului Culturii și Cultelor s-a organizat la Posada Muzeul Național Cinegetic, trecut la scurt timp la Regia Națională a Pădurilor “Romsilva”. În anii regimului socialist, vânătoarea a fost coordonată de Asociația Generală a Vânătorilor din România (1948) și Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor din România (1953).

Vânătorii romani au participat la diferite expoziții organizate în țară și în străinătate. La expoziția internațională de la Berlin din 1937 s-a ajuns la concluzia ca “Hegemonia Vânătorii din Europa se cuvine României”. Din 1900, România a obținut pentru trofee dobândite 365 premii, între care 42 plăci de onoare față de Polonia cu 295 premii și 30 plăci și Ungaria cu 230 premii și 27 plăci.

1.	Cehoslovacia	Coarne	cerbi	1911	Clasificare Pct. Nadler:	235,1	Cifra de record:	Berlin 1937:
2.	România	“	“	1929	“	230,1	Record mondial	
3.	România	“	“	1937	“	229,1		
4.	Ungaria	“	“	1910	“	228,5		
5.	România	“	“	1937	“	228,5		

1.	Polonia	Coarne	caprioară	1933	Clasificare Pct. Nadler:	184,3		
2.	România	“	“	1916	“	180,8	Record mondial	
3.	România	“	“	1925	“	179,5		

1.	România	Coarne	de țap	1934	Clasificare Pct. quad Rieger	141,1	Record mondial	
2.	România	“	“	1933	“	135,6	Record mondial	
3.	Austria	“	“	1922	“	127,2		
4.	România	“	“	1934	“	121,0		

1.	Polonia	Colți	mistret	dobândit:	1924	Clasificare	puncte	394,0
2.	România	“	“	“	1936	“	“	382,0

1.	Bulgaria	Colți	ursi	dobândit:	1936	Clasificare	puncte	394,0
2.	România	“	“	“	1924	“	“	382,0

1.	România	Piei	ursi	dobândit:	1929	Clasificare	puncte	353,0
2.	Polonia	“	“	“	1918	“	“	347,0
3.	România	“	“	“	1918	“	“	329,0

1.	Polonia	Piei	lupi	dobândit:	1936	Clasificare	puncte	148,0
2.	România	“	“	“	1935	“	“	145,0

1.	Polonia	Piei	râși	dobândit:	1935	Clasificare	puncte	158,0
2.	Polonia	“	“	“	1935	“	“	158,0
3.	România	“	“	“	1913	“	“	153,0

După 1960, România a revenit în circuitul expozițiilor internaționale de vânătoare obținând rezultate semnificative: la Florența (1964) cu recorduri mondiale la colți de mistreți (137,65 pct) și blană de urs (356,66 pct); la Novi Sad (1967) cu patru recorduri mondiale la cerb (243,17 pct), la craniu de urs (64,10 pct), la craniu de lup (43,90 pct) și la craniu de pisică sălbatică (21,40 pct); la Budapesta (1971) trei plachete pentru trei recorduri mondiale noi: craniu de urs (65,75 pct), craniu de lup (44,17 pct) și blană de lup (160,64 pct); la Torino (1973) cinci plachete pentru recorduri ale expoziției; la Ceske Budejovice (1976) două noi recorduri mondiale la craniu de urs (66,15 pct) și blană de urs (465,28 pct); la București (1978) România, în calitate de țară organizatoare și-a doborât recordurile la craniu de urs (66,15 pct) și blană de urs (598,53 pct); la Nitra două recorduri mondiale la colți de mistreți (144 pct) și blană de lup (172,64 pct); la Plovdiv, record mondial la carne de cerb (261,25 pct); la Brno (1985) două noi recorduri mondiale la craniu de urs (68,3 pct) și la blană de urs (687,70 pct); la București (1997) România și-a recâștigat recordul mondial la craniu de urs (69,47 pct) și să-și doboare propriul record mondial la blană de lup (187,17 pct); la Pitești (2003) România a obținut 355 medalii, dintre care 210 de aur, 87 argint și 58 bronz.

În sistemul AGVPS, au funcționat 136 de structuri, asociații județene, cluburi, societăți profilate pe vânătoare și pescuit. Acțiunilor obisnuite, rutiniere li s-au adăugat vânătorile de protocol cu demnitari – vânători, vârfurile conducerii superioare de partid și de stat. Din 1990, datorită diminuării autorității locale fondurile de vânătoare au cunoscut prejudicii grave prin jaful practicat de braconieri și modificările habitatului cinegetic, prin numeroasele defrisări. Cu atât mai meritorii sunt eforturile depuse de Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România de sub președenția domnului Mugur Isărescu, pentru redresarea situației și dezvoltarea bogatelor noastre tradiții.

Antecesorii ai actualului președinte au fost: Sergiu Celac și Adrian Năstase, personalități binecunoscute ale vieții politice și diplomatice, dar și vânători apreciați în cercurile cinegetice din țară și străinătate.

Conducătorii acestei instituții, în perioada interbelică, au fost mari personalități. În 1919, președintele de onoare al UGVR a fost desemnat Mihail Șuțu, iar președinte de onoare Dinu R. Golescu. Din 1922, pe lângă președinții de onoare Mihai Șuțu, Mihai Perekyde, Anton Mocsoni și Dinu R. Golescu s-a introdus titlul de înalt președinte de onoare deținut de ASR Principele moștenitor al României Carol. Regele Ferdinand a dăruit Uniunii generale a vânătorilor din România portretul său și un catren olograf cu profundă semnificație:

„Vânătorul are pururi un cuvânt de cinste dat,
Ca să cruțe și să aibă’n ocrotirea sa vânatul,
Căci, făcând o vânătoare precum stă la lege sfatul,
Preamări-vom Creatorul prin făptura ce-a creat”

Înălți Președinți de onoare au devenit în 1927 și Regele George al Greciei și ASR Principele Nicolae. Din

1928 până în 1932. Președinte de onoare a revenit M. Șuțu, având ca asociat pe Gh. Nedici, personalitatea cea mai competentă din rândul specialiștilor. În 1932, lui Gh. Nedici s-au alăturat N. Racoltă și A. Mocsoni ca președinți de onoare și Dr. I. Costinescu ca președinte executiv. Președinte în 1933 a devenit C. J. C. Brătianu. Din 1939, președinți de onoare au fost A. Mocsoni, N. Racoviță și Ion Al. Brătescu-Voinești, alături de C.J.C. Brătianu, păstrat președinte. În 1940, aceleorași membri ai conducerii li s-au alăturat Dr. C. Andronescu. După decesul lui Gh. Nedici, în 1943, președinți de onoare au rămas I. Brătescu-Voinești și N. Racoviță. Din 1945 a venit Mihail Sadoveanu. După 1950, la conducerea asociației s-au succedat Aurel Țecovici, Manole Bodnăraș, Gh. Pasat, Tiță Florea, Ion Cazacu. În anii '50, secretar general al AGVPS a fost Aurel Ungur.

Performanțele obținute de vânătorii noștri de-a lungul timpului pe crestele Carpaților, în bălțile Dunării, dar și în savane și pampasuri prin reprezentanți de faima mondială ca D.Ghika-Comănești, ori Mihai Tican-Rumano, cât și farmecul povestirilor vânătoarești ieșite de sub pana unor scriitori de la Mihail Sadoveanu la Ionel Pop, reprezintă argumente suficiente pentru dezvoltarea acestui sport străvechi, care oferă posibilități de petrecere a timpului liber în mijlocul naturii, într-o manieră pasionantă, încântătoare.

PESCUITUL este indeletnicirea ancestrală ce a aparut odata cu omul, care constatând valoarea nutritivă a peștelui, a început să și-l procure ca hrană. Dovezi privind bogăția în peste a apelor din spațiul carpato-danubiano-pontic, a diversității speciilor, sunt numeroase și în domenii variate ca onomastica, toponimie, numismatică, toate arătând continuitatea acestei îndeletniciri de la daci și romani până în timpurile moderne. Inițial peștele era prins cu mâna între pietrele sau în gropile din albia râurilor și malurile lacurilor apoi au început să fie folosite bețe ascuțite sau sulite și harpoane prin înfigerea acestora în corpul său. Apoi au aparut și alte unelte în care se foloseau plasele sau incintele de trestie și nuele lansate în apă.

Datorită înmulțirii populației și a cerințelor de

pește, care avea să devină *carnea saracului*, dar nici să lipsească, speciile alese, de la marile ospete, s-a ajuns la amenajarea unor crescătorii numite fie iazuri, ramnice sau helește, care de fapt reprezintă prin derivație din slavona baraj și apa cu peste, iar din maghiara loc cu pește. Primele mențiuni de acest fel au fost găsite în documente din sec. XII în Transilvania și din XIII în Țara Românească. Cu timpul numărul acestor amenajări a crescut încât un călător străin ajuns în Moldova sub domnia lui Petru Rareș era uimit de *bogăția mare de helește și bălți cu pești alesi și variați*". De altfel crescuse și numărul acelora ce se ocupau de pescuit și negoțul cu pește căruia îi acordau importanța și personalități însemnate ca viitorul domnitor Petru Rareș zis și *Mrejerul* în tinerețe, tradiția sa de pescar evocată de Ion Neculce având un temei real. Pescarii au început să se delimiteze ca specializare pe lângă diferite comunități sau instituții fiind domnești, boierești, mănăstirești ori muncind în folosul satului sau orașului. Ei s-au specializat și după uneltele folosite ca: năvodari, tîfanari și orieri acționând cu plase mari ca năvodul sau altele mai mici, mrejerii cu plase cu ochiuri dese, coticerii și zatanarii cu cotețe rotunde din trestie, vintirigii cu varsele, carmacgii la sturioni. Dintre toți, undițarii sunt acei care folosesc mijlocul cel mai puțin eficient în comparație cu uneltele de plasă și cu cotețele în care peștele nu se prinde ca în undiță bucată cu bucată, capturile fiind numeroase. De aici și asocierea rapoartelor rășnita / moara și navod undița și concluzia: "casa nu se poate ține cu mămăliga din rășnita și pește din undiță!". Așa s-a ajuns la conturarea pescuitului sportiv undițarii neurmărind scopuri direct economice ca ceilalți pescari, ci mai degrabă posibilitatea de a-și încerca în mijlocul naturii agerimea și îndemânarea prin confruntarea directă cu peștii. Cu toată existența numeroasă a iazurilor, în care cum consemna Dr. Wolf, călător prin Moldova la sfârșitul veacului al XVIII – lea, *peștii se înmulțesc în ele în mod extraordinar*, în a doua jumătate a secolului XIX a început practicarea pisciculturii sistematice în Transilvania și Bucovina în crescătorii moderne cu producții de 300 kg pește la ha de luciu de apă. În 1896 a fost adoptată prima lege a pescuitului

întocmită de marele savant Grigore Antipa în urma unor dereglări survenite în Razelm, dăunătoare pisciculturii. Prima carte de piscicultură *“Gospodăria de heleșteu și creșterea peștelui”* a fost elaborată în 1908 de Z. Trunks, șeful pepinierii piscicole de la Cozmeni. Institutul de hidrobiologie Constanța (1926) și stațiunile de cercetări piscicole de la Tulcea, Tarcău sau Iași, Școala de Pescărie și Piscicultură Giurgiu ca și activitatea unor ihtiologi apreciați începând cu Grigore Antipa, I. Borcea, Th. Busnita și alții au impulsionat puternic piscicultura. Pescuitul sportiv a cunoscut și el de-a lungul timpului o dezvoltare continuă extinzându-se la nivelul întregii țări, atât prin practicarea individuală cât și prin cea organizată prin asociații și cluburi. Pescuitul sportiv, ca și vânătoarea, având în vedere apropierea dintre ele pescuitul fiind considerat “vânătoare de pește” au același for conducător “Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România” constituită în 26 august 1948.

Coman (Călărași, Giurgiu, Ialomița), Ștefan Stoica (Constanța, Tulcea), Adrian Duță (Dolj, Gorj, Mehedinți), Gheorghe Dumitru (Asociații nou constituite), Iosif Merghel (Asociații nou constituite). Practicanții pescuitului sunt înscrși în 56 de structuri sportive cu personalitate juridică la care se mai adaugă 36 asociații fără personalitate juridică, dar care intră în componența celor județene urmând să capete statutul deplin în momentul constituirii Federației Naționale de Pescuit Sportiv, atât de mult dorită.

Disciplină în plină expansiune în toate județele țării, practică de ambele sexe și toate categoriile de vârstă pescuitul sportiv are o activitate competițională deosebit de bogată care se derulează după Regulamentul de organizare și desfășurare a concursurilor de pescuit sportiv staționar elaborat de Comisia Centrală de Pescuit Sportiv și Competiții, în conformitate cu regulamentul Federației Internaționale de Pescuit Sportiv în apa dulce din cadrul Confederației Internaționale de Pescuit Sportiv. Campionatul Național de Pescuit Sportiv Staționar se organizează pe următoarele categorii de vârstă:

- cadeți (feminin și masculin) - tineri care împlinesc vârsta de cel mult 14 ani în anul

campionatului.

- tineret (feminin și masculin) - tineri care împlinesc vârsta de cel mult 18 ani în anul campionatului.

- speranțe (feminin și masculin) - tineri care împlinesc vârsta de cel mult 22 ani în anul campionatului.

- seniori și senioare

- echipe.

La concursuri participă numai membrii pescari sportivi ai asociațiilor afiliate AVGPS. Concursurile sunt organizate pe ape curgătoare sau stătătoare și se desfășoară din luna mai până la sfârșitul lui octombrie. Concursul se ține pe mai multe etape: asociație, județ, interjudețeană, finala B, finala A – Națională. La pescuitul cu musca artificială se țin concursuri pe râu sau pe lac la lipan, păstrav, clean, biban, știucă.

Campionatul Național de pescuit la crap se desfășoară în cinci manșe, iar Campionatul Național de SPINNING (pescuit cu năluci din barca) are Liga Open și Liga Master pentru șalău, păstrav, biban. În curs de experimentare s-a introdus și Campionatul Național de Pescuit la FEEDER. Toate felurile de concurs au cel puțin trei manșe de minimum trei ore fiecare și se desfășoară după regula “Prinde și eliberează!” de unde și sarcina păstrării capturilor în stare vie la măsurare. Măsurările se fac la bibani de peste 15 cm, la paștrăvi și cleani de la 20 cm și la șalău 40 cm. Peștii se măsoară între extremități și pentru fiecare centimetru concurentul primește câte un punct. Concursurile de pescuit staționar organizate la noi în țară au o frumoasă tradiție încununată cu succese de mare răsunet dacă ne amintim Campionatul Mondial desfășurat în zilele 26 – 27 septembrie 1965 la Galați și la care proba pe echipe a fost câștigată de reprezentanții țării noastre. În 1999 la Mamaia, în apele canalului Midia-Năvodari s-a desfășurat al 6-lea Campionat Mondial Feminin de Pescuit Sportiv Staționar, în care România s-a clasat prin Cristina Maluțan pe locul V în clasamentul general individual, performanța fiind bine cotate de specialiști și pe locul VI la echipe.

Calendarul competițional atât de bogat prin înscrierea a numeroși participanți demonstrează

amplarea pe care o are pescuitul sportiv ca urmare a posibilităților de odihnă activă în mijlocul naturii și a dezvoltării spiritului de întrecere . Un rol important în popularizarea pescuitului sportiv îl au publicațiile de specialitate, dar și emisiunile de la radio și televiziune.

Publicația cea mai importantă este *“Vânătorul și Pescarul Român”*, periodicul AGVPS care deși și-a mai schimbat titulatura de-a lungul anilor în esență și-a păstrat conținutul și ținuta grafică la standarde superioare. Publicații anterioare au mai

fost: *“Vocea pescarului”* cu apariție la Tulcea în 1910 și cu abordări și din alte sporturi; *“Almanahul vânătorului și pescarului sportiv”* București, 1974; *“Pescarul”* București 1990, *“Pescarul sportiv”* 1991 și *“Pescar modern”*. Revista pescarilor sportivi București 1993. Dintre lucrările speciale se detașează *“Istoria pescuitului și a pisciculturii în România”* elaborată de profesorul C.C.Giurescu sub auspiciile Academiei Române .

RETROSPECTIVĂ ÎN IMAGINI

1928 Vânători și pescari

FIGURI REPREZENTATIVE

BODNĂRAȘ, MANOLE – vezi Personalități

CORNESCU, CONSTANTIN n. în primul sfert al veacului al XIX-lea Constantin Cornescu își trage obârșia din spița boierilor Greceanu, care prin Ioniță în secolul XVIII își luase numele de Cornescu de la moșia soției sale Ileana, fiică a Domnitorului C. Brâncoveanu. Tatăl său, Cornescu Constantin, fost hatman și caimacam era recunoscut ca vânător vestit ce folosea în acest scop peste o sută de oameni și o sută cincizeci de câini (Gabriel Cheroiu, "O istorie a literaturii cinegetice romane", vol II, p. 172). Pasiunea să pentru vânătoare i-a insuflat-o și fiului sau, care i-a continuat faimă. Meritele sale în privința vânătorii nu s-au rezumat doar la cartea binecunoscută ori la biblioteca cinegetică devenită celebră în epocă sau la colecția de arme pe cât de bogată pe atât de diversificată ca tipuri și proveniență ci și la acțiuni întreprinse efectiv în sprijinul dezvoltării vânătorii. Astfel, "în curtea cât un băרגan de mare" după cum îi scria Ion Ghica lui Vasile Alexandri, referindu-se la conacul lui Corneliu Constantin amenajase o cornișă ce adăpostea o puzderie de prepelici, soiuri pure de proveniență germană și o peluză pentru potârniche. Sub aspect organizatoric avusese grijă să întemeieze o societate de vânătoare și să participe hotărât la alcătuirea în 1891 a primei legi de vânătoare din țară.

COSTINESCU, ION – vezi Personalități

GHICA-COMĂNEȘTI, DIMITRIE (1840-) n. la

Iași în ramura moldavă a vestitei familii care a dat numeroși domnitori și boieri importanți în istoria noastră.. Cu studii juridice și doctorat a devenit consilier la Înalta Curte având un rol important în magistratură și în viața publică. Cu dragoste pentru natură și mișcare a deprins plăcerea drumeției, călăriei, vâsliului și a "darii la semn" de care s-a folosit în marea sa pasiune vânătoarea pe care a practicat-o încă din tinerețe de-a lungul și de-a latul țării dar și dincolo de fruntariile ei. Atracția pentru vânătoare a moștenit-o de la tatăl său vânător pasionat din moși strămoși, renumit pentru isprăvile sale vânătoarești săvârșite de multe ori în prezența sa la poalele Munților Nemira unde ucidea urși și căprioare. În privința iscusinței la vânătoare ereditatea s-a manifestat cu generozitate tânărul Dimitrie ajungând vânător cu faimă în stare ca într-o singură hăituială să ucidă trei urși și pe toți aproape în același punct. După diferite campanii cinegetice în țară s-a hotărât să-și satisfacă dorința de a cunoaște în străinătate locuri noi cărora să le cerceteze relieful, clima, flora și mai ales fauna în care să găsească specii rare de la care să aducă trofee de valoare. După o pregătire minuțioasă în Anglia implicând noțiuni de topografie și botanică asupra Somaliei și sud-estul Europei Dimitrie Ghica și fiul său Nicolae au ajuns în octombrie 1985 în "Cornul Oriental al Africii" în calitate de exploratori. Expediția prin durată de 124 de zile și întinderea până la câteva grade de ecuator a implicat fonduri bănești importante pentru întreținerea a 57 însoțitori și peste 70 de cămile și cai spre a putea face față vicisitudinilor ridicate de dificultățile de

relief, climă, de instabilitatea politică din anumite zone. Expediția exploratorilor români a fost considerată “o forță destul de mare atrăgând atenția tuturor” și ei i s-au atașat mici caravane de Somali care își căutau astfel protecția. Preocupările lor au fost multiple făcând observații meteorologice, relevee topografice, cartografierea în premieră a unor regiuni recunoscute de altfel de Institutul de la Gotha. Peste tot au dus cu ei dragostea de țară în dorința de a o face cunoscută în zone îndepărtate ale lumii. Așa au apărut unele repere geografice cu rezonanțe românești ca Vadul Ghika pe “Fluviul Leopoldzilor” “Colina Lahovari” sau un vârf montan cu numele Suveranului României. Unele plante necunoscute până la acea dată decât localnicilor au căpătat denumiri românești de la graminea “Sporobolus Ghikae” la carothaceea “Justitia Romania”! Cu ocazia marilor vânători întreprinse și în care au înfruntat riscuri până la confruntarea directă cu unele fiare D.G.-K. și fiul sau și-au trecut în palmaresul cinegetic diferite specii de gazele și antilope, porci sălbatici dar și lei, elefanți, rinoceri, pantere, zebra, girafă unele conservate de un vestit naturalist englez și ajunse la Muzeul de Științe Naturale “Grigore Antipa” din București.

GHICA-COMANESTI, NICOLAE (1875-1921) n. la moșia Comanesti a tatălui sau Dimitrie jurist reputat, parlamentar, explorator și vânător renumit. Studiile le-a făcut în domeniul științelor juridice la Lausanne și Geneva iar stagiul militar ca voluntar într-o unitate de vânători. În viața politică a activat în Partidul conservator ca deputat cu mai multe mandate iar în 1918 a fost cooptat în cabinetul prezidat de Alexandru Marghiloman ca titular la Ministerul Lucrărilor Publice. Ca mare proprietar de moșii și ca președinte al Fondului Forestier a îndrăgit natură și a prețuit pădurile devenind un vânător pasionat și un explorator neobosit alături de tatăl său pe care l-a secondat în expediția din “țara somalilor” din 1895-1896. În acea călătorie temerară în numeroasele acțiuni de vânătoare N.G.-C și-a dovedit cunoștințele sale asupra florei și viețuitoarelor din ținuturile străbătute unele fiind considerate adevărate “el dorado-cinegetice”. Cu mult curaj a urmărit și înfruntat unele animale ajungând odată să fie trântit

la picioarele unui rinocer iar altădată a fost atacat de un elefant pe care-l rănise, în timp ce ceilalți se îndreptau amenințatori spre el. Dar afară de recolta bogată de trofee importante din care unele au fost trimise la Londra și București sau la conacul său de la Comănești N.G.-C a strâns cu discernământ de savant numeroase informații științifice a făcut fotografii și schițe, ridicări topografice, a fost primul străin care a escaladat un vârf din ținutul Ogaden. Toate informațiile sale au fost strânse în lucrarea “Cinq mons au pais des Somalie suivie de la faune de Somalie et de une liste de plantes decrites par G.Schwinfurth et G.Wolkens avec 1 carte et 27 illustrations da apres les photographies de la auteur ,1897”. În 1899 a revenit în Africa deplasându-se de la Munții Atlas spre deșertul Sahara. Dar ca și unchiul său Eugen, frate geamăn al tatălui care în 1861 a plecat în America înrolându-se ca voluntar avansat la gradul de căpitan activând până în 1863 N.G.-C. s-a simțit atras de Lumea Nouă în care s-a deplasat în 1910 și 1911 interesat să-i cunoască pădurile dar de fapt multiplele posibilități de vânătoare oferite nu numai de Munții Stâncoși, de Munții Cascade dar și în întinsele prerii ori malurile mărilor cursuri de apă Mississippi și Missouri. În Alaska a vânat berbeci sălbatici, ursul american și cel mai mare cerb din lume - elanul de Alaska ajungând în apropierea Cercului Polar în urmărirea turmelor de mufloni. Pașii și i-a îndreptat și spre Canada și peste tot nu a fost doar un vânător împătimit după trofee cât mai diverse și valoroase dar și un observator fin avizat impresionat de măreția austeră a masivului MacKinley, de vastitatea bătrânului fluviu American și farmecul inefabil al parcului Yellowstone din Munții Stâncoși. După revenirea în țară a publicat “O călătorie în pădurile Americii de Nord”, în Revista pădurilor, XXVI, 1912.

ISĂRESCU, MUGUR - vezi **Personalități**

MOCSONYI ANTON de FOEN (1882-1943) descendent al unei familii cunoscute în Banat. Studiile secundare le-a făcut la Liceul “Andrei Saguna” din Brașov și la cel al piaristilor din Budapesta. După ce și-a luat licența în drept și doctoratul în

științe politice la Universitatea din Budapesta a practicat avocatura. Debutul său în viață politică l-a făcut în rândurile Partidului Național Român pe care l-a părăsit în 1920. Apropiat al Regelui Carol al II-lea a fost un susținător activ al regimului monarhiei autoritare făcând parte din Consiliul Superior Național al Frontului Renașterii Naționale și din Senat ca membru desemnat de Suveran. După 1930 A.M. a fost numit Mare Maestru de Vânătoare al regelui având rolul principal în organizarea parcurilor și pavilioanelor cinegetice și mai cu seamă a unor vânători desfășurate cu fast și mare amploare. Din 1932 a fost unul dintre președinții de onoare ai Uniunii Generale a Vânătorilor din România. Președinția de onoare i-a fost reconfirmată în 1939 și a deținut-o până la sfârșitul vieții.

MOCSONY-STÂRCEA (MOCSONIY-STYR-CEA), IONEL (1909-1992). A studiat în Elveția și în Anglia, la Cambridge, Licențiat în filozofie la Universitatea din București. În 1925 la vârsta de 16 ani a fost adoptat de către Anton Mocsony, baron de Foen care se trăgea dintr-o veche familie macedo-română din Moscopole, de unde un strămoș a plecat la mijlocul veacului al XVIII-lea venind la Buda a fost inobilat de Iosif al II-lea și a cumpărat moșia din Banat. Ca urmare a apropierea tatălui adoptiv de Cercul Palatului I.M.S. s-a numărat printre demnitarii Casei Regale activând și în diplomație între 1934-1940, iar din 1942 a devenit Mareșal al Curții. Ca Mareșal al Curții s-a implicat în actul de la 23 august 1944, dar în noiembrie a demisionat. În septembrie 1947 a fost arestat până în 1962 când a plecat în Elveția. De la tatăl său adoptiv a deprins pasiunea și iscusința pentru vânătoare și după decesul acestuia l-a succedat în 1944 ca Mare Maestru de Vânătoare al Casei Regale.

NĂSTASE, ADRIAN - vezi **Personalități**

NEDICI GHEORGHE (1877-1941) n. în Lapusnic, jud. Caraș-Severin. A făcut studii de drept la Budapesta, unde și-a luat și doctoratul. Activitatea sa în magistratură l-a adus până la funcția de Consilier la Înalta Curte de Casație, în care a fost numit

în 1920. Pasiunea și preocuparea sa în domeniul cinegetic i-au atras în 1919 poziția de leader în "Reuniunea Vânătorilor pentru ocrotirea Vânatului din Transilvania". Odată cu instalarea sa în capitală a fost mandatat cu elaborarea legii vânatului care avea să devină model, sursă de inspirație și pentru alte țări ale Europei. În același timp, duce o muncă susținută pentru unificarea asociațiilor de vânătoare din vechiul Regat cu cele din provinciile integrate, evenimentul având loc la 26 mai 1922, prin constituirea U.G.V.R. Între timp în 1921, fusese numit Inspector General al Vânătorii, iar în 1923 devine titularul catedrei pentru Vânătoare și dreptul de vânătoare de la Institutul Politehnic din București. Cunoștințele sale atât de bogate, experiența vastă și competențele dovedite în alte funcții pe plan intern și internațional le-a concretizat în monumentala sa lucrare *Istoria Vânătorii și Dreptului de vanatoare*. Între alte lucrări a mai scris *Ocrotirea vânatului mic* și volumul de proză *Clipe de vraja*, în care a reunit impresii de vânătoare. În 1932 a pus bazele Muzeului Vânătorii, din Parcul Carol. Din 1932 până la stingerea sa din viață a fost unul din președinții de onoare ai UGVR.

PASAT, GHEORGHE - vezi **FR de Tir Sportiv**

POP IONEL (1889 - 1985) n. în Gherla tatăl său fiind profesor și vicar Episcopal, iar mama, sora lui Iuliu Maniu pe care-l va considera "parintele crescator". Școala a făcut-o la Gherla, Șimleul Silvaniei, Năsăud, a rămas marcat pe viață de "spiritual Blajului", iar facultatea la Budapesta, Berlin și München luând doctoratul în drept și economie. Magistrat și avocat pe lângă Iuliu Maniu la 1 Decembrie 1918 a fost printre cei opt secretari ai Marii Adunări de la Alba Iulia și cei cinci aleși ai Marelui Sfat Național. Ani de zile a fost secretar general al Partidului Național Țărănesc pentru Transilvania, deputat și în 1940 vicepreședinte al Adunării Deputaților iar din decembrie 1944 Înalț Comisar al Transilvaniei Eliberate. Activitatea de avocat a împletit-o cu aceea de publicist ce debutase din 1907. Proiectul său de a-l adăposti pe Regele Mihai în Valea Frumoasei, odată cu deprecierea

relațiilor monarhului cu guvernul a atras între anii 1948 -1956 asupra lui Ionel Pop un adevărat calvar de izolare și întemnițare. Întemeietor al revistei "Carpatii" Vânătoare, pescuit, chinologie" pe care a condus-o din 1933 până în 1948 beneficiind de colaborarea unor mari scriitori , biologi, specialiști în vânătoare și pescuit Ionel Popa a fost nevoit după 1948 să se convertească în scriitor profesionist pentru onorarii din care să poată trăi. Temele predilecte i-au fost acelea legate de vânătoare și pescuit în care pe lângă talentul de scriitor aducea experiența acumulată ca vânător iscusit și pasionat, fost consilier și apoi vicepreședinte al Uniunii Generale a Vânătorilor din România (1933 - 1935). Cunoștințele sale și harul de ale pune în pagini l-au situat pe Ionel Pop în rândul marilor prozatori ai literaturii cinegetice, membru al Uniunii Scriitorilor dar și alături de biologii de profesie cărora li s-a integrat uneori în Comisia Monumentelor Naturii. Palmare-sul său bibliografic se ridică la circa 20 de titluri începând cu "Din fauna noastră", Editura Științifică, București 1959, până la "Etica Vanatoreasca", Timișoara 1955. Unele dintre ele au devenit lucrări de referință, precum "Mamiferele din Romania", două volume în Editura Științifică , traduse și în diferite limbi străine. Cărțile inspirate de Valea Frumoasei , stau alături de paginile lui I.Al. Brătescu " Voinesti și M.Sadoveanu pe care i-a condus în partide de vânătoare și pescuit în "Raiul" de la Branistea Domnului de la Oasa.

ROSETTI BĂLĂNESCU NICOLAE (1865-1943) n. într-o veche familie boierească din Moldova cu reprezentanți în cele mai înalte ranguri. După studiile de drept a deținut funcții publice între care și două mandate de prefect dar și altele ca deputat al Partidului Conservator. Căsătoria sa, cu Eliza fiica lui Costache C. Cornescu, cel hărăzit cu pasiunea și iscusința vânătorii căreia i-a dedicat primul manual de vânătoare de la noi, dar și mare parte din averea sa pe acareturi și câinii de vânătoare s-a resfrânt și asupra lui NRB. Astfel cei doi mergeau într-o companie selectă, cu Radu Cornescu, A. Bals, George Grant să vâneze pe moșia din jurul conacului de la Golești, loc al redeșteptării noastre naționale, reședință a binecunoscutilor boieri patrioți. Interesul lui NRB a crescut și prin funcția sa de inspector general din Ministerul Domeniilor. Impresiile cinegetice, multe și interesante le consemna cu scrupulozitate într-un volum de format mare cu titlurile tipărite în limba franceză. Discipolul, căruia i-a transmis harul și cunoștințele sale pentru vânătoare a fost fiul său, Constantin, ajuns general, un polisportiv în adevăratul înțeles al cuvântului și mai ales unul dintre cei mai de seamă specialiști în vânătoare și literatură cinegetică.

SADOVEANU, MIHAIL - vezi **Personalități**

ȘUTZU, C. MIHAIL - vezi **Personalități**

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE VOLEI

Voleiul este un joc sportiv inventat în 1895 de către William Morgan, director pentru educație fizică la colegiul din Holyoke Massachusetts. William G. Morgan, tânăr instructor (25 de ani) pentru educație fizică la Colegiul de Administrarea Afacerilor (Business Administration) din Holyoke, Massachusetts, SUA observând că studenții se plictiseau pe timpul orelor de iarnă a decis să găsească o modalitate de exercițiu fizic prin care studenții săi „să facă un oarecare efort dar fără a transpira”. Având în vedere cui se adresa - viitori oameni de afaceri prea puțin dornici să participe într-o activitate care să implice contact fizic - Morgan a avut ideea de a ridica fileul de tenis, a împărți colectivul în două și a le cere să paseze mingea de baschet de la unul la altul și mai departe peste fileu. Primele reguli stabilite de William G Morgan s-au referit la înălțimea fileului (6 feet și 6 inch – 1,98 m), dimensiunea terenului (25x50 feet – 7,6x15,2m) și la numărul de lovituri - nelimitat pentru fiecare echipă. Un meci cuprindea 9 „innings” – posesii ale serviciului (după modelul tenisului) cu câte 3 servicii pentru fiecare echipă. În cazul în care primul serviciu era greșit se permitea o a doua încercare. Trimiterea mingii în fileu se considera greșeală cu excepția primului serviciu. Câștigătoare era echipa care acumula un număr mai mare de puncte la sfârșitul celor - să le zicem – rotații. Astfel, au fost create premisele desfășurării unui joc agreeat de practicanți, joc care a primit numele de “mintonette”.

În 1896 YMCA College din Springfield a fost gazda unei conferințe care a reunit directorii pentru educație fizică de la mai multe colegii americane. Dr. Luther Halsey Gulick, director executiv al departmentului de educație fizică al Comitetului International YMCA l-a invitat pe Morgan să facă o demonstrație a noului joc. Morgan a convocat două echipe din Holyoke: cea a primăriei, condusă de primarul orașului J.J. Curran, și cea a diviziei de pompieri, condusă de John Lynch, șeful de brigadă. Cele două echipe au fost compuse din câte 5 jucători, deși numărul participanților era nelimitat. După ce a asistat la demonstrația desfășurată pe 7 iulie 1896, unul dintre spectatori, Alfred T. Halstead directorul colegiului din Springfield, a propus numele *Volley Ball*, de la expresia “*to volley the ball back and forth over the net*”, nume acceptat de Morgan. Acest nume a fost păstrat peste ani, până în 1952, când s-a hotărât scrierea într-un singur cuvânt – Volleyball.

Morgan a împărțit participanților copii scrise de mână cu regulile noului joc, ca un ghid pentru viitoarea activitate. Din primele reguli, puse în aplicare în anul 1897, se cunosc câteva și ele se referă la dimensiunile terenului, ale plasei și mingii, cum se servește și cum se calculează punctele, numărul de jucători etc. Un scurt raport al evenimentului a fost publicat în ediția din iulie a revistei „Physical Education” iar regulile au fost incluse în ediția din 1897 a primului manual oficial editat de North American YMCA Athletic League.

Acest joc simplu, cu reguli ușoare și practicat cu puține acțiuni, și-a schimbat repede scopul. Din joc destinat odihnei active și recreerii, s-a transformat într-unul complex, cu solicitare mare de energie și care a atras un număr mare de practicanți în întreaga lume.

Organizațiile YMCA, prin filialele sale l-au răspândit în statele din America, din Asia și apoi în Europa. În anul 1913 are loc prima competiție internațională de volei, desfășurată în cadrul “Jocurilor Estului Îndepărtat” (actualele Jocuri Panasiatice) la Manilla (Filipine). Pentru organizarea acestei competiții, a fost nevoie de o întrunire prealabilă a reprezentanților țărilor participante pentru uniformizarea regulilor de joc.

În Europa, jocul este adus de militarii SUA participanți în Primul Război Mondial și începe să fie practicat în special în Anglia (1914) și Franța (1917). Un număr de 16000 de mingi de volei au fost distribuite oficial trupelor americane dislocate peste hotare în perioada 1918-1919 și se estimează că aproximativ 1500000 de soldați au jucat volei. Între 1920-1921 se joacă și în URSS, Cehia, Slovacia, Polonia, România și în țările baltice. În Rusia, data de naștere oficială a voleiului este 28 iulie 1923, când la Moscova s-a desfășurat un meci între Vhutemas (Studioul Superior de Artă și Teatru) și GTK (Școala de Stat de Tehnică Cinematografică). Până în anii '30 voleiul se răspândește în întreaga lume ca un joc în special dedicat petrecerii active a timpului liber și mai puțin activităților competiționale.

Datorită răspândirii noului joc, a apărut nevoia stabilirii unor coordonatori ai activității competiționale. Prima Federație Națională înființată este cea din Cehoslovacia, în 1922, urmată de cea din Bulgaria, fiecare stabilindu-și reguli proprii de desfășurarea a jocului și a competițiilor. În această perioadă, voleiul avea forme diferite de practicare în diferite țări, datorită lipsei coordonării internaționale - deși în mai multe rânduri s-au făcut eforturi de a se rezolva această situație. Toate încercările au eșuat până în anul 1947. În acel an, la Paris, în prezența reprezentanților a 14 țări (Belgia, Brazilia, Cehoslovacia, Egipt, Franța, Olanda, Ungaria, Italia,

Polonia, Portugalia, România, Uruguay, SUA și Iugoslavia) s-a desfășurat primul congres în care s-a hotărât înființarea Federației Internaționale de Volei. Primul președinte al FIVB a fost ales Paul Libaud (Franța) care și-a desfășurat activitatea 37 de ani, demisionând în anul 1984, la peste 80 de ani. La conducerea FIVB i-au urmat pentru 24 de ani Rubén Acosta, iar din 2008 Jizhong Wei.

Primele preocupări ale FIVB au fost acelea de a uniformiza regulile și de a organiza în mod adecvat activitatea internațională. Numai peste un an s-a și desfășurat primul Campionat European (masculin), iar în 1949 a avut loc primul Campionat Mondial. Din anul 1950, s-au organizat regulat campionate europene și mondiale. Este interesant de amintit că la Olimpiada din anul 1924, voleiul a fost prezent demonstrativ în secțiunea dedicată „sporturilor americane”. Prima includere a voleiului în programul oficial de desfășurare a Jocurilor Olimpice, are loc în anul 1964, la Tokio. O victorie a federației internaționale poate fi considerată includerea în programul Jocurilor Olimpice de la Atlanta 1996, a voleiului pe plajă.

Dacă la înființarea FIVB în 1947 au participat 14 țări, în anul 2010 erau afiliate 220 federații naționale. În cadrul FIVB au funcționat și numeroși reprezentanți ai voleiului din țara noastră, printre care: Marcel Vlaicu (director în Organizația Sportului Popular din România) – vicepreședinte al FIVB (1947-1949); Alexandru Gruia - vicepreședinte al FIVB (1949-1951); Alexandru Șiperco – vicepreședinte al FIVB (1951-1961); Gheorghe Turbușiu – vicepreședinte FIVB (1961-1966); g-ral Petre Dumitrescu – vicepreședinte al FIVB (1966-1972), membru al Consiliului de Administrație (1966-1976); Constantin Armășescu – membru al Comisiei de Arbitri (1961-1980); Gabriel Cherebețiu – membru al Comisiei medicale (1971) și președinte al acestei comisii (1972-1988), membru al Comisiei de documentare și cercetare științifică (1963-1971); Aurel Dobincă – președintele Comisiei de cenzori (1961-1972); Nicolae Sotir – membru al Comisiei de arbitri (1957-1961), membru al Comisiei de antrenori (1968-1976). FRV s-a afiliat la FIVB în anul 1947, fiind și membru fondator.

Pe plan european, au funcționat Comisie Sportivă Europeană de Volei (CSEV), înființată în 1963, transformată în Confederația Europeană de Volei (CEV). În anul 2010, CEV avea peste 50 de federații naționale afiliate. În cadrul CEV au funcționat, ca reprezentanți ai voleiului din țara noastră, următorii: Gheorghe Tulbuțiu – vicepreședinte al CSEV (1963-1967); g-ral Petre Dumitrescu – vicepreședinte al CSEV/CEV (1967-1973); Corneliu Băjenaru – membru al Comitetului Director (1973-1983); Rodica Șiclovan – membru al Comisiei de antrenori (1976-1978); Cornel Oros – membru al Comisiei de organizări sportive (1983-1989); Laurențiu Dumănoiu – membru al Comisiei financiare (1986-1990); Viorel Manole – membru al Comisiei Cupelor Europene (din 2005). FRV s-a afiliat la CEV în anul 1963.

Pe plan balcanic, funcționează Asociația Balcanică de Volei (BVA), în cadrul căreia au activat: Octavian Dimofte - vicepreședinte (1996-1999); Viorel Manole – membru al Comisiei tehnice și de competiții (2000-2001), reales în 2004; Marian Stamate – membru al Comisiei de veterani (2000-2002); Constantin Steriade – membru al Comisiei de volei pe plajă (2000-2002); Gheorghe Vișan – președinte al BVA (din 2005). FRV s-a afiliat la BVA în 1996.

Pe parcursul anilor, numeroși arbitri de volei din țara noastră, au oficiat la marile competiții internaționale, printre aceștia aflându-se: Constantin Armășescu, Constantin Florescu, Costin Mușat (a arbitrat la 6 ediții ale CM și la 7 CE), Mircea Albuț, Mircea Sotir, Radu Farmuș, Victor Rankel, Mugur Nicolau, Ion Covaci, Sorin Popescu, Marian Stamate, Nicolae Găleşeanu, Gheorghe Vișan, Silvian Lungu și alții.

Referitor la regulile jocului, putem menționa faptul că evoluția voleiului a fost determinată de multe ori de intervenția regulamentului, prin acesta urmărindu-se echilibrarea atacului cu apărarea, în scopul măririi cursivității și, implicit, a spectaculozității jocului.

Principalele modificări de regulament au fost:

- 1900 – încheierea unui set la 21 de puncte;

- 1912 – numărul jucătorilor într-o echipă este limitat la 6, înălțimea fileului este 228 cm.;

- 1916 – setul se încheie la 15 puncte; meciul se câștigă prin acumularea a trei seturi, rotația devine obligatorie; atingerea fileului de către mingea servită devine greșeală; un jucător nu are voie să joace mingea de două ori consecutiv; “ținerea” mingii va fi sancționată;

- 1917 – fileul se ridică la 243 cm;

- 1920 – dimensiunile terenului se fixează la 18 x 9 m, jocul într-un teren se limitează la 3 lovituri; mingea poate fi jucată cu orice parte a corpului de deasupra centurii;

- 1922 – apare linia de centru și se interzice depășirea ei;

- 1925 – se fixează diferența de două puncte pentru câștigarea setului; se introduc două timpuri de odihnă pentru fiecare set;

- 1935 – atingerea fileului cu orice parte a corpului este penalizată;

- 1938 – jucătorii din linia I se pot opune atacului advers prin blocaj, fără a depăși însă planul fileului;

- 1953 – se introduce linia de 3 m pentru a delimita dreptul de atac al jucătorilor din linia a II-a;

- 1964 – blocajul se poate efectua cu depășirea planului fileului;

- 1968 – jucătorilor care au atins mingea la blocaj li se permite efectuarea următoarei lovituri;

- 1976 – blocajul nu mai este considerat prima lovitură a echipei;

- 1978 – serviciul poate fi blocat sau atacat de către jucătorii echipei adverse;

- 1982 – serviciul *nu* poate fi blocat sau atacat de către jucătorii echipei adverse;

- 1989 – seturile se termină la maximum 17 chiar dacă nu există diferența de 2 puncte; setul V se desfășoară în sistem tie-break;

- 1992 - setul V se desfășoară în sistem tie-break, *fără* punctul limită de la 17; mingea poate fi jucată cu orice parte a corpului de la genunchi în sus;

- 1994 – zona de serviciu se lărgeste la nivelul lățimii terenului de joc; mingea poate fi jucată cu orice parte a corpului (inclusiv cu piciorul) excep-

tând serviciul;

- 1996 – linia de 3 m se prelungește în afara terenului cu două linii întrerupte de câte 1,5 m; apare zona de încălzire din timpul jocului;

- 1998 – toate seturile se vor disputa în sistem tie-break, fiecare fază de joc încheindu-se cu punct pentru o echipă, schimbarea serviciului menținându-se; seturile I-IV se vor încheia la 25 iar setul V la 15 cu diferență de minim 2 puncte (eventual cu prelungirea acestuia până la realizarea diferenței); se introduce jucătorul “libero”;

- 1999 - mingea servită poate atinge fileul; prima lovitură a echipei, preluarea, nu mai este sancționată chiar dacă este “dublă”.

În țara noastră voleiul a început prin a fi practicat de către elevii și studenții din București și alte câteva centre din țară: Ploiești, Iași, Brașov, Timișoara. În 1921 se desfășoară primul campionat școlar cu participarea echipelor liceelor Matei Basarab, Dimitrie Cantemir, Spiru Haret, Mihai Viteazu, Gheorghe Lazăr, Gheorghe Șincai și Școlii Superioare de Comerț.

Conform folclorului voleibalistic, primul meci internațional s-a desfășurat în anul 1927, pe plaja de la Eforie, unde o echipă a studenților ONEF (astăzi UNEFS) a câștigat meciul desfășurat împotriva unei echipe de turiști turci.

Disputele asupra datei înființării federației de specialitate au implicat anii 1928 și 1931. În 1928 s-a înființat o uniune a cluburilor de volei, iar în al doilea s-a decis crearea “Federației Române de Basket și Volley-Ball”. Activitatea competițională oficială a început în anul 1931, cu primul campionat pentru echipele masculine, cu participarea echipelor: Sportul Studentesc, Juventus, YMCA Turda, Viforul Dacia, Tennis-Club și Apărătorii Patriei, ultima câștigând locul I. Pentru echipele feminine, primul Campionat Național se organizează în anul 1933. În 1932 apare primul regulament de volei și în 1943 se organizează la Ploiești, un turneu, la care participă opt echipe masculine: București cu 3 echipe, Ploiești cu 2 echipe și câte una din orașele Brașov, Iași și Timișoara, iar la feminin au participat numai 4 echipe. Tot în acest an, se mai organizează un

campionat inter-școlar al Capitalei, câștigat de echipa masculină a Liceului Matei Basarab. De asemenea, se desfășoară și un turneu universitar câștigat de echipele (bărbați + femei) ale Facultății de Drept din București. Din 1948 se mai organizează și competiții de masă, cum au fost: Cupa Unității Tineretului, Spartachiadele ș.a., aveau ca prim obiectiv angrenarea și practicarea voleiului de cât mai mulți tineri din România. Tot în 1948 se organizează și primul Campionat Național al elevilor, la care participă multe echipe din țară, titlul de campioană națională școlară revenind echipei masculine a fostului Liceu Sf. Petru și Pavel, actualmente Colegiul Național Mihai Viteazul din Ploiești.

În anul 1948 se produce separarea organizatorică dintre baschet și volei și crearea Comisiei Centrale de Volei, care, ulterior, și-a schimbat denumirea în Federația Română de Volei (1958).

Alte date importante ar fi:

- 1954 – organizarea campionatului în sistem divizionar;

- 1955 – primele campionate pentru juniori;

- 1958 – înființarea diviziei B.

Timp de mai multe decenii, România s-a situat permanent în elita voleiului mondial și european. Dacă în statisticile contemporane sunt încă menționați, acest lucru se datorează unor mai vechi rezultate de excepție, cum ar fi:

- Jocurile Olimpice: 1964, echipele noastre reprezentative (bărbați + femei) se clasează pe locurile IV; la JO din 1972, echipa masculină s-a clasat pe locul V; la JO din 1980, echipa masculină cucerește locul III, iar cea feminină se clasează pe locul VIII;

- Campionatele Mondiale: echipa masculină a ocupat locurile II în 1956 și 1966, locurile III în 1960 și 1962, locurile IV în 1949 și 1952, locul VI în 1974, locul VII în 1970, locul XIII în 1978 și locul XV în 1982; echipa feminină s-a clasat pe locul II în 1956, pe locul IV în 1962, pe locul V în 1952 și 1974 și pe locul VII în 1970;

- Campionatele Europene: echipa masculină a ocupat locul I și respectiv titlul de campioană europeană în 1963, locul II în 1955 și 1958, locul III în 1971 și 1977, locul IV în 1951 și 1975, locul

V în 1950, 1967 și 1981, locul VII în 1979, locul VIII în 1983 și 1985, locul X în 1987, locul XI în 1997 și locul XII în 1989; echipa feminină a ocupat locul III în 1963, locul IV în 1949, 1955, 1958 și 1989, locul V în 1950 și 1979, locul VI în 1977, 1983 și 1991, locul VII în 1971, 1975 și 1981, locul VIII în 1987, locul IX în 1967 și locul XII în 1997. De asemenea, echipa națională de juniori obține locul III (în 1969) și locul II (în 1986), iar cea feminină obține locul II (în 1971) și locul III (în 1988) la respectivele CE rezervate juniorilor.

- La acest tablou al marilor performanțe obținute de echipele de volei (bărbați + femei) ale României, se mai adaugă încă 10 medalii obținute cu echipele naționale studențești la JMU și peste 20 de medalii obținute la CB de echipele masculine și feminine ale țării noastre, la juniorat și seniorat. La CM al Surzilor (București, 1977), echipele naționale (bărbați + femei) au cucerit locul III.

Trebuie menționate și alte rezultate obținute de către echipele românești: în anii 1966 și 1967 Dinamo și Rapid București dispută finalele CCE la masculin, iar echipa Steaua București (masculin) se clasează de 2 ori pe locul II, tot în CCE. Echipa de volei feminin Dinamo București se clasează pe locul III în Cupa Cupelor (1974), iar echipa Penicilina Iași, în aceeași competiție, se clasează pe locul III (1973) și de 2 ori pe locul IV, în 1978 și 1979.

Datorită acestui palmares istoric, în anul 2011, România se clasează pe locul 35 (din 137) la masculin și pe 33 (din 111 la feminin) în topul Federației Internaționale de Volei.

La dezvoltarea voleiului românesc, au contribuit mulți profesori antrenori cu sportivii lor, medici, psihologi, arbitri, ziariști, activul salariat și voluntar al FRV și al conducerii cluburilor sportive din țara noastră. Mulți dintre antrenori și sportivi au contribuit la dezvoltarea voleiului și în alte țări, mai ales în cele din Europa.

Datorită îndelungatei și laborioasei activități voleibalistice din țara noastră, conducerea FIVB a decernat, în anul 1974, medalia de argint FRV.

În țara noastră au fost organizate, pe parcursul anilor, următoarele acțiuni internaționale oficiale: 1953 – Congresul FIVB; 1955 – Campionatul

European masculin și feminin; 1960 – Campionatul European feroviar feminin, ediția I; 1961 – Finala Cupei Campionilor Europeni masculini între echipele Rapid București și TSKA Moscova; 1963 – Campionatul European masculin și feminin; 1966 – Finala Cupei Campionilor Europeni masculin, pentru echipele Rapid și Dinamo; 1967 – Finala Cupei Campionilor Europeni masculin, între echipele Rapid și Dinamo; 2002 – Campionatul Mondial Militar.

Începutul jocului Beach-Volleyball (voleiul de plajă) se poate plasa în anul 1920 pe plaja de la Santa Monica din California de Sud, care devine gazda jocului cu echipe de 6 jucători. Spre sfârșitul anului 1930, plaja “State Beach” impune voleiul pe nisip cu echipe de 2 jucători, după ce a trecut prin cel de 4 la 4. Primul turneu oficial se organizează la State Beach în anul 1947, fără premii în bani, iar în 1948 - cu premii în bani. Se înregistrează jocuri maraton, cuprinse între 1-7 ore, întrucât nu se folosea atacul în forță din săritură, acțiune folosită pentru prima dată de jucătorul Gene Selznik.

Anul 1950 înregistrează primul circuit în California pe plajele din Santa Barbara, State Beach, Corona del Mar, Laguna și San Diego. Tot în acest an se înregistrează primul turneu, care nu se mai joacă pe teritoriul SUA, fiind organizat și sponsorizat de companiile de publicitate din Brazilia.

Din 1991 Federația Internațională de Volei (FIVB) aduce acest joc în organismul ei și-l promovează în anul 1996 la Jocurile Olimpice din Atlanta. Numărul actual al jucătorilor care participă la competiții, pe toate continentele, se numără cu sutele de milioane.

Voleiul pe nisip este înțeles în SUA mai degrabă ca sport individual, nu de echipă. Aproape toți jucătorii care domină scena plajelor din SUA, sunt absolvenți ai un program de volei de mai mulți ani, desfășurat într-o facultate sau colegiu universitar. Mulți au câștigat în cariera lor titluri universitare naționale, considerate de mare valoare în volei, într-o țară care nu are un campionat regulat, nici măcar pentru voleiul clasic.

Faimoasele plaje de la Copacabana și Ipanema din Brazilia sunt cele care consacră

turneele internaționale de volei de plajă, în anul 1982, urmat în anul 1986 de cel de la Rio de Janeiro, care are și cea mai mare amploare. În anul 1986, voleiul de plajă poposește în Australia.

Federația Internațională de Volei (FIVB) organizează la Ipamela primul turneu de volei de plajă cu premii, dar fără să primească încă “fratele mai mic” al voleiului în componența sa. Primul Consiliu Mondial al voleiului de plajă se definește în cadrul FIVB la Lausanne, 1990.

Cu ocazia Jocurilor Olimpice de la Barcelona din anul 1992, FIVB organizează un joc de volei de plajă demonstrativ, pentru popularizarea acestuia, cu scopul includerii lui ca sport olimpic. În prealabil, s-a organizat la Almeira, Spania, un turneu demonstrativ cu peste 100 de jucători din toată lumea. Comitetul Internațional Olimpic recunoaște acest joc ca sport olimpic pentru ediția 1996, Atlanta, și include în programul oficial un turneu cu participarea a 24 de echipe masculine și 18 feminine. Anul 1995, al preliminariilor pentru Olimpiadă, aduce în competițiile de calificare peste 600 de jucători și jucătoare.

Jocurile Olimpice din 1996 consacră Voleiul de Plajă ca o nouă disciplină, disputându-se jocuri în fața a peste 100.000 de spectatori. În același an, Circuitul Mondial sub egida FIVB, cuprinde 29 de turnee și 95 de Federații Naționale participante la competiții.

În România, voleiul pe plajă/nisip s-a dezvoltat vertiginos în ultimii ani, având competiții pentru toate vârstele, sub coordonarea Federației Române de Volei. Sportivii angrenați în competițiile naționale din voleiul clasic sunt atrași de voleiul pe nisip, uneori ca un mod plăcut de prelungire a competițiilor în sezonul estival, alteori – din ce în ce mai des – ca o nouă carieră sportivă.

Primul turneu oficial organizat de FRV se înregistrează în anul 1994, la Eforie Nord, unde participă echipe de juniori și seniori de ambele sexe.

Comisia Națională de Volei de Plajă s-a constituit în anul 1995, ca o comisie a Federației Române de Volei. Tot atunci se dispută primul Circuit Național. Aceste competiții se desfășoară la nivelul cadetilor, juniorilor și seniorilor, fete și băieți.

Primul turneu din 1998 disputat în plin centru al unui oraș a fost cel din București, în fața Ateneului Român. Transmiterea acestuia televizat, în direct, a arătat popularitatea jocului și a fost o dovadă a impunerii ca un sport agreat la noi în țară - nu numai pe, și pentru plajele litoralului.

Din anul 2010, România devine gazda unui turneu organizat sub egida Confederației Europene de Volei - CEV Beach Volleyball Satellite Constanța – acest lucru confirmând atât creșterea popularității jocului în țara noastră, cât și activitatea la înalți parametri calitativi desfășurată în cadrul Comisiei de Volei de Plajă a Federației Române de Volei.

În anul 2001, federația s-a reorganizat în conformitate cu prevederile Legii educației fizice și sportului Nr. 69, din 28 aprilie 2000. Adunarea generală din 28 noiembrie a adoptat noul Statut și a ales Consiliul director, în următoarea componență: Ovidiu Natea - președinte; Gheorghe Vișan și Marian Ștefan - vicepreședinți; Viorel Manole - secretar general; Victoria Antoaneta Banciu, Virgil Dumitrescu, Corneliu Păduraru, Viorel Ouatu, Aurel Drăgan, Iulica Băloi, Marian Păușescu, Liviu Mandler și Eugen Niculescu - membri.

În anul 2010 componența Consiliului Director al FRV este: Vișan Gheorghe (președinte), Manole Viorel (secretar general), Strutinsky Sorin (vicepreședinte), Ouatu Vasile (vicepreședinte), Axinte Gheorghe, Spatacean Mircea, Farmuş Radu, Zgarbercea Cristian, Ciupe Liviu, Cojocar Adin, Sârb Oana, Ștefănescu Alina, Dumitrescu Virgil (membri). Partea executivă a activității este asigurată de Vișan Gheorghe (Președinte), Manole Viorel (Secretar general), Ispas Constantin (Secretar Federal), Dumitrescu Virgil (Director Tehnic Loturi masculine), Ștefănescu Alina (Director Tehnic Loturi feminine), Forțu Oana (Relații Internaționale, Beach Volley, Comisia de competiții) Bulgariu Gabriela (Relații Internationale, Campionate Europene, Cupe Europene), Vasile Bosi Florin (Specialist IT&WEB), Cotoanță Angeluş (Comisia de Competiții), Nicolae Ștefania (Economist), Iordache Ștefania (Inspector Resurse Umane), Slăvuică Iulica (Contabilitate).

**ANTRENORII
ECHIPELOR NAȚIONALE DE VOLEI**

1949	M	Petrescu Gh.			F	Roibescu Nicolae
1950	M	Niculescu George		1972	M	Eremia George
	F	Niculescu Magda			F	Plocon Davila
1951	M	Murafa Nicolae		1973	M	Eremia George
	F	Raianu Mariana			F	Plocon Davila
1952	M	Murafa Nicolae		1974	M	Eremia George
	F	Raianu Mariana			F	Plocon Davila
1953	M	Constantinescu Gh.		1975	M	Eremia George
	F	Raianu-Bunescu Mariana			F	Ivănescu Doina
1954	M	Moraru Valică		1976	M	Eremia George
	F	Murafa Nicolae			F	Ivănescu Doina
1955	M	Petrescu Gh.		1977	M	Eremia George
	F	Tărchilă Nicolae			F	Ivănescu Doina
1956	M	Petrescu Gh.		1978	M	Drăgan Aurel
	F	Tărchilă Nicolae			F	Ivănescu Doina
1957	M	Tibacu Victor		1979	M	Eremia G. și Schreiber W.
	F	Constantinescu Gh.			F	Ivănescu Doina
1958	M	Surugiu V.		1980	M	Schreiber Wiliam
	F	Constantinescu Gh.			F	Ivănescu Doina
1959	M	Petrescu Gh.		1981	M	Schreiber Wiliam
	F	Meadu Nicolae			F	Ivănescu Doina
1960	M	Petrescu Gh.		1982	M	Schreiber Wiliam
	F	Constantinescu Gh.			F	Ivănescu Doina
1961	M	Roman Șt. și Petrescu Gh.		1983	M	Schreiber Wiliam
	F	Constantinescu Gh.			F	Ivănescu Doina
1962	M	Roman Șt. și Petrescu Gh.		1984	M	Schreiber Wiliam
	F	Constantinescu Gh.			F	Ivănescu Doina
1963	M	Roman Ștefan		1985	M	Oros Cornel
	F	Constantinescu Gh.			F	Ivănescu Doina
1965	M	Ponova Ioan		1986	M	Bartha Gyula și Dumitrescu Virgil
	F	Meadu Nicolae			F	Constantinescu Ion
1966	M	Ponova Ioan		1987	M	Bartha Gyula și Dumitrescu Virgil
	F	Constantinescu Gh.			F	Constantinescu Ion
1967	M	Tănase Tică		1988	M	Bartha Gyula și Dumitrescu Virgil
	F	Constantinescu Gh.			F	Constantinescu Ion
1968	M	Tănase Tică		1989	M	Bartha Gyula și Dumitrescu Virgil
	F	Meadu Nicolae			F	Dimofte Octavian
1969	M	Tănase Tică		1990	M	Crețu O. și Rauh M.
	F	Constantinescu Gh.			F	Cotoranu Adrian
1970	M	Tănase Tică		1991	M	Crețu O. și Rauh M.
	F	Roibescu Nicolae			F	Cotoranu Adrian
1971	M	Tănase Tică		1992	M	Tătaru V. și Păușescu M.
					F	State Florin și Tănase Tică
				1993	M	Spătaceanu Mircea
					F	Chițigoi Cin și Iuhasz Alexandru

1994	M	Tătaru V. și Păușescu M.	F	Grapă Florin și Cazacu Aurel	
	F	Chițigoi Constantin și Iuhasz Al	2005	M	Spătăceanu Mircea, Cvardoclip
1995	M	Tătaru V. și Păușescu M.	F	Grapă Florin	
	F	Chițigoi Ctin și Iuhasz Alexandru	2006	M	Spătăceanu Mircea
1996	M	Pop Neculai	F	Stan Costinel	
	F	Chițigoi Constantin și Iuhasz Al	2007	M	Crețu Gheorghe, Ștefan Dorel și
1997	M	Spătăceanu Mircea		F	Mircea Dudaș
	F	Stan Costinel		F	Grapă Florin și Paul Bogdan
1998	M	Spătăceanu Mircea	2008	M	Bilea Marius și Vlaicu Aurel
	F	Grapă Florin		F	Grapă Florin, Cazacu Aurel
1999	M	Țiucra Florin			și Spătăceanu Mircea
	F	Stan Costinel	2009	M	Moculescu Stelian și
2000	M	Banu Dan și Ignat Marian			Dudaș Mircea
	F	Stan Costinel și Duță Marin		F	Grapă Florin, Cazacu Aurel și
2001	M	Niculae Pop și Spătăceanu Mircea			Paul Bogdan
	F	Stan Costinel și Petrică Stanciu	2010	M	Moculescu Stelian,
2002	M	Niculae Pop și Spătăceanu Mircea		F	Darko Zakoc, Constantin Alexe și
	F	Stan Costinel și Petrică Stanciu			Radu Adrian
2003	M	Niculae Pop și Spătăceanu Mircea	2011	M	Moculescu Stelian și Vlaicu Aurel,
	F	Stan Costinel, Constantin Marian,			Dudaș Mircea
		Radu Adrian		F	Darko Zakoc, Constantin Alexe și
2004	M	Niculae Pop și Spătăceanu Mircea			Radu Adrian

Echipele de volei campioane naționale - feminin -

	Anul	Echipa	Antrenori
1	1950	Locomotiva CFR - București	Niculescu Magda
2	1951	Progresul I.C.A.S - București	Raianu Mariana
3	1952	Progresul Sănătatea - București	Raianu Mariana
4	1953	Progresul C.P.C.S - București	Raianu - Bunescu - Mariana
5	1954	Știința ICF - București	Murafa Nicolae
6	1955	Progresul C.P.C.S - București	Tărchilă Nicolae
7	1956	Progresul C.P.C.S - București	Tărchilă Nicolae
8	1957	Dinamo - București	Constantinescu Gheorghe
9	1958	Dinamo - București	Constantinescu Gheorghe
10	1959	Rapid - București	Meadu Nicolae
11	1960	Dinamo - București	Constantinescu Gheorghe
12	1961	Dinamo - București	Constantinescu Gheorghe
13	1962	Dinamo - București	Constantinescu Gheorghe
14	1963	Dinamo - București	Constantinescu Gheorghe
15	1965	Rapid - București	Meadu Nicolae
16	1966	Dinamo - București	Constantinescu Gheorghe
17	1967	Dinamo - București	Constantinescu Gheorghe
18	1968	Rapid - București	Meadu Nicolae
19	1969	Dinamo - București	Constantinescu Gheorghe
20	1970	Penicilina - Iași	Roibescu Nicolae
21	1971	Penicilina - Iași	Roibescu Nicolae
22	1972	Rapid - București	Plocon Davila
23	1973	Rapid - București	Plocon Davila
24	1974	Rapid - București	Plocon Davila
25	1975	Dinamo - București	Ivănescu Doina
26	1976	Dinamo - București	Ivănescu Doina
27	1977	Dinamo - București	Ivănescu Doina
28	1978	Dinamo - București	Ivănescu Doina
29	1979	Dinamo - București	Ivănescu Doina
30	1980	Dinamo - București	Ivănescu Doina
31	1981	Dinamo - București	Ivănescu Doina
32	1982	Dinamo - București	Ivănescu Doina
33	1983	Dinamo - București	Ivănescu Doina
34	1984	Dinamo - București	Ivănescu Doina
35	1985	Dinamo - București	Ivănescu Doina
36	1986	Universitatea Craiova	Constantinescu Ion

37	1987	Universitatea Craiova	Constantinescu Ion
38	1988	Universitatea Craiova	Constantinescu Ion
39	1989	Dinamo - București	Dimofte Octavian
40	1990	Universitatea Craiova	Cotoranu Adrian
41	1991	Universitatea Craiova	Cotoranu Adrian
42	1992	Rapid - București	State Florin și Tănase Tănase
43	1993	Rapid - București	Chițigoi C-tin și Iuhasz Alex
44	1994	Rapid - București	Chițigoi C-tin și Iuhasz Alex
45	1995	Rapid - București	Chițigoi C-tin și Iuhasz Alex
46	1996	Rapid - București	Chițigoi C-tin și Iuhasz Alex
47	1997	Rapid - București	Stan Costinel
48	1998	Universitatea Bacău	Grapă Florin
49	1999	Rapid - București	Stan Costinel
50	2000	Rapid - București	Stan Costinel și Duță Marin
51	2001	Rapid - București	Stan Costinel
52	2002	V.C. UNICLPS.P. Neamț	Gavrilă Dan și Roșioru Viorel
53	2003	Petrom RATB - București	Constantin Marian
54	2004	AIBO Rapid - București	Stan Costinel
55	2005	Știința - Bacău	Grapă Florin
56	2006	AIBO Rapid - București	Stan Costinel
57	2007	CSU Metal - Galați	Terzic Zoran
58	2008	CSU Metal - Galați	Terzic Zoran și Djurovic Nenad
59	2009	CSU Metal - Galați	Terzic Zoran și Kovacevic Branko
60	2010	CSU Metal - Galați	Terzic Zoran și Kovacevic Branko
61	2011	CSV 2004 Tomis	Darko Zakoc și Constantin Alexe

Echipele de volei campioane naționale - masculin -

	Anul	Echipa	Antrenori
1	1949	Locomotiva CFR - București	Petrescu Gheorghe
2	1950	Locomotiva CFR - București	Niculescu George
3	1951	CCA - București	Murafa Nicolae
4	1952	CCA - București	Murafa Nicolae
5	1953	Dinamo - București	Constantinescu Gheorghe
6	1954	CCA - București	Moraru Valică
7	1955	Locomotiva ICF - București	Petrescu Gheorghe
8	1956	Locomotiva ICF - București	Petrescu Gheorghe
9	1957	CCA - București	Tibacu Victor
10	1958	Dinamo - București	Surugiu Victor
11	1959	Rapid - București	Petrescu Gheorghe
12	1960	Rapid - București	Petrescu Gheorghe
13	1961	Rapid - București	Roman Ștefan și Petrescu Gheorghe
14	1962	Rapid - București	Roman Ștefan și Petrescu Gheorghe
15	1963	Rapid - București	Roman Ștefan
16	1965	Rapid - București	Ponova Ioan
17	1966	Rapid - București	Ponova Ioan
18	1967	Steaua - București	Tănase Tănase
19	1968	Steaua - București	Tănase Tănase
20	1969	Steaua - București	Tănase Tănase
21	1970	Steaua - București	Tănase Tănase
22	1971	Steaua - București	Tănase Tănase
23	1972	Dinamo - București	Eremia George
24	1973	Dinamo - București	Eremia George
25	1974	Dinamo - București	Eremia George
26	1975	Dinamo - București	Eremia George
27	1976	Dinamo - București	Eremia George
28	1977	Dinamo - București	Eremia George
29	1978	Steaua - București	Drăgan Aurel
30	1979	Dinamo - București	Eremia G. și Schreiber Wiliam
31	1980	Dinamo - București	Schreiber Wiliam
32	1981	Dinamo - București	Schreiber Wiliam
33	1982	Dinamo - București	Schreiber Wiliam
34	1983	Dinamo - București	Schreiber Wiliam

35	1984	Dinamo - București	Schreiber Wiliam
36	1985	Dinamo - București	Oros Cornel
37	1986	Steaua - București	Bartha Gyula și Dumitrescu Virgil
38	1987	Steaua - București	Bartha Gyula și Dumitrescu Virgil
39	1988	Steaua - București	Bartha Gyula și Dumitrescu Virgil
40	1989	Steaua - București	Bartha Gyula și Dumitrescu Virgil
41	1990	Steaua - București	Crețu Octavian și Rauh Martin
42	1991	Steaua - București	Crețu Octavian și Rauh Martin
43	1992	Dinamo - București	Tătaru Veneriu și Păușescu Marian
44	1993	Explorări - Baia Mare	Spătăceanu Mircea
45	1994	Dinamo - București	Tătaru Veneriu și Păușescu Marian
46	1995	Dinamo - București	Tătaru Veneriu și Păușescu Marian
47	1996	U.ARDAF - Cluj Napoca	Pop Neculae
48	1997	Elcond - Zalău	Spătăceanu Mircea
49	1998	Elcond - Zalău	Spătăceanu Mircea
50	1999	Elcond - Zalău	Țiucra Florin
51	2000	Petrom - Ploiești	Banu Dan și Ignat Marian
52	2001	Petrom - Ploiești	Pop Neculae
53	2002	Petrom - Ploiești	Pop Neculae
54	2003	VC Delta CONS -Tulcea	Spătăceanu Mircea
55	2004	VC Delta CONS -Tulcea	Spătăceanu Mircea
56	2005	VC Delta CONS -Tulcea	Spătăceanu Mircea
57	2006	Petrom - Ploiești	Claudio Cesar Cuello
58	2007	CVM - Tomis Constanța	Canestracci Jorge
59	2008	CS Tomis/AS Volei Club Municipal Constanta	De Rocco Stelio și Massimiliano Giaccardi
60	2009	CVM - Tomis Constanța	De Rocco Stelio și Donati Luca
61	2010	CS REMAT Zalău	Michael Merten și Macarie Ovidiu
62	2011	CS REMAT Zalău	Michael Merten și Macarie Ovidiu

FORURILE DE CONDUCERE ALE VOLEIULUI DIN ROMÂNIA

Componența Comitetului/Biroului FRBV/
Comisia Centrala de Volei/ FR Volei

❖ 1931 - FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE BASCHET ȘI VOLLEY-BALL (FRBV) a luat ființă la 10 noiembrie 1931. Membri fondatori: YMCA, Sportul Studențesc; Juventus; Macabi; Turda; Viforul Dacia; Apărătorii Patriei; PTT; TCR. Delegații au ales următorul Comitet federal: Președinte – Marinescu Constantin; vicepreședinte – Duțescu Nicolae; secretar – Popovici Theodor; casier – Robacki R; membri – Rosman I. Popovici I, Hillard R, Alterescu I. (sursă: Baschet, Mică Enciclopedie, Valentin Albulescu 1981). În diferite surse sunt menționate și alte date privind constituirea primei structuri organizatorice pentru baschet și volei. Astfel în lucrarea Sportul Românesc de-a lungul anilor – E. Ghibu, I. Todan, 1970, această dată este 10/11/1930. O altă sursă reprezentând Hronicul Sportului Românesc 1940-1942 consideră ca dată a înființării forului conducător pentru volei-baschet 24/09/1928. Aurelian Brebeanu, jurnalistul specializat în volei clarifică acesta variantă în lucrarea România în lumea sportului, publicată în 1995. Înființarea mai multor echipe (de baschet și volei) și extinderea activității competiționale impuneau crearea unei structuri organizatorice centrale care să coordoneze și să organizeze acțiunile specifice dezvoltării acestor jocuri. Această necesitate a fost într-adevăr exprimată în septembrie 1928 când a fost lansată ideea înființării FR de Baschet-Volei, obiectiv care a fost realizat în 1931.

❖ 1932 – fostul președinte Marinescu C demisionează. Este ales un nou Comitet în următoarea componență: președinte – Duțescu Nicolae; vicepreședinți - Ștefănescu P, Grozăvescu E; secretar - Lecca C. FRBV se afiliază la FIBA – România fiind membru fondator, reprezentată de Dumitru Teică.

❖ 1933 - (26 septembrie) Adunarea generală extraordinară hotărăște să dirijeze și handbalul devenind astfel FRBVH.

❖ 1935-1936 – se hotărăște scindarea FRBVH, handbalul constituindu-se în federație independentă

❖ 1936- componența noului Comitet Federal: președinte – Duțescu Nicolae; vicepreședinte - Ștefănescu P.; casier- Zahirnic C; secretar - dr. Tovar A.; membri – Sontag I. Pârvulescu P; dr. Hârdău V., Noti C., Aman Katya. Președintele ligii Muntenia Mateescu Nicolae

❖ 1938-1939 componența Comitetului Federal: președinte Duțescu Nicolae (până în 1939) când demisionează; Angelescu Petre (fiul proprietarului Bancii Urbane) fără alegeri, este numit în 1939 în funcția de președinte; vicepreședinți – Caleyă Constantin, Mânișoreanu Petre; secretar federal – dr. Pârvulescu Paul; casier – Kranz Teo; membri – Argeșiu Ileana, av. Danielopol Demetru, Ștefănescu Paraschiv, prof. Zahirnic Constantin, Doncos Andrei, Caliani Tudor (sursă: Anuarul sportiv UFSR 1938-1939).

❖ 1939-1940 președinte Angelescu Petre; vicepreședinți Caleyă Constantin, Danielopol Demetru; secretar federal Kranz Teo; casier av. Doncoș Andrei; membri – Argeșiu Ileana, dr. Pârvulescu Paul, Donici Al. M, Caliani Tudor, Maciolla C., Stavropol N. Profesori de educația fizică – dra. Tomas Livia, Prunescu Gheorghe (sursă: UFSR – Anuarul Sporturilor 1939-1940)

❖ 1940 – se creează Directoratul de Baschet, Volei și Handbal. Președintele Petre Angelescu este înlocuit cu col. Emil Lupașcu (sursă: Gazeta Sporturilor 24/10/1940)

❖ 1941 – se revine la FRBV președinte Nicolae Duțescu (sursă: Universul Sport 28/04/1941)

❖ 1942-1943 - este preluat și tenisul de masă. Componența Comitetului Federal: Președinte Duțescu Nicolae; vicepreședinți – Mateescu Nicolae pentru volei, Bercuși Mihai pentru baschet, Lazăr Ioan pentru tenis de masă; secretar federal – av. Bădescu Aurel; casier Riegler Corneliu; membri – Prunescu Mihai, Iordăchescu A.; cenzori – Belito-reanu O, Tulbure A, Dobrescu D; secretar – Netolinski A (sursă: Anuarul Sportului Românesc 1942-1943)

❖ 1944- prima Comisie interimară numește conducerea interimară a FRBV. Președinte Călea Constantin; membri: Manole Anton, Bărbulescu N. (sursă: Gazeta Sporturilor 13/11/1944)

❖ 1945 – cea de a doua Comisie interimară numește ca președinte al FRBV pe Georgescu Petre (sursă: Sportul Popular 5/05/1945)

❖ 1946 – în conducerea FRBV sunt numiți următorii: președinte – Danelopol Demetru, secretar general onorific- Teodorescu Leon; (sursă: Sportul Popular 11/04/1946)

❖ 1947 – este numit în funcția de secretar general Mircea Dumitrescu

❖ 1948- noua conducere a FRBV : secretar general – Mircea Dumitrescu, responsabil organizatoric I. Kunst; responsabil tehnic G. Avachian (sursă: Sportul Popular 16/03/1948). În funcția de secretar onorific al Comisiei Centrale de Baschet și Volei este menționată Despina Mavrocordat

❖ 1948-1949 – după 18 ani de existență în aceeași structură organizatorică, baschetul și voleiul se despart constituindu-se în federații independente. Urmează o perioadă, până în 1957, când în cadrul OSP și CCFS/CM vor funcționa inspecțiile pe ramuri de sport (având ca salariați un inspector și un antrenor de stat), iar ca structură cu caracter obștesc Comisiile Centrale pe ramuri de sport. (sursă: Baschet, Mică Enciclopedie, Valentin Albulescu, 1981) Există și o altă variantă precum că această despărțire dintre baschet-volei și constituirea lor în structuri independente ar fi avut loc în iulie 1948. (sursă: Sportul Românesc de-a lungul anilor- E. Ghiu, I. Todan, 1970). În legătură cu această dată, în aceeași sursă România în lumea sportului, se menționează că după îndelungi tratative voleiul pășește organizatoric pe propria cale de dezvoltare încă din 1948 când trece sub îndrumarea inspecției de volei, structură creată în cadrul OSP, anul 1949 fiind însă cel care consfințește această separare oficială pentru ambele jocuri.

❖ 1948 – anul care marchează înființarea Inspecției de volei din cadrul OSP, prima acțiune vizând dezvoltarea voleiului în structuri independente

❖ În perioada 1948-1952 au fost folosite mai

multe soluții pentru punerea în practică a acestei măsuri organizatorice.

❖ 1949 – Comisia Centrală de Volei a avut ca președinte Dragomirescu Nicolae

❖ 1950 – Comisia Centrală de Volei, organism obștesc care funcționa alături de inspecția de volei, avea următoarea componență: președinte – Vlaicu Marcel, membri- Apostolescu Ștefania, Mitulescu Dumitru ș.a. (sursă: Sportul Popular 27/06/1950)

❖ 1952 – este numit inspector general pentru volei în cadrul CCFS/CM prof. Oancea Marin, care va funcționa până în 1957, această măsură dovedindu-se o soluție viabilă cu resurse benefice pentru dezvoltarea și afirmarea voleiului românesc.

❖ 1953-1957 – Comisia Centrală de Volei a avut ca președinte pe dr. Albuț Mircea

❖ 1958- anul în care se reînființează federațiile. În conducerea FR de Volei au fost aleși: g-ral mr. Dumitrescu Petre; vicepreședinte Gruia Alexandru, secretar general Săceanu Ilarie

❖ 1962 – Cu ocazia Conferinței pe Țară a Mișcării Sportive, în conducerea FR de Volei, au fost aleși: președinte- Dumitrescu Petre, secretar general Dobincă Aurel (din 1961)

❖ 1967- Președinte – Dumitrescu Petre; vicepreședinți – Marin, Oancea, Constantin Florescu; secretar general – Aurel Dobincă; antrenor federal – Nicolae Tărchilă; membri - Nicolae Mateescu, Ștefan Stroe, Constantin Armășescu, Constantin Ionescu, Dumitru Medianu, Rodica Șiclovan

❖ 1973- a fost aleasă în funcția de secretar general prof. Șiclovan Rodica

❖ 1975 - Președinte – Băjenaru Corneliu; vicepreședinte- Nicolae Murafa; secretar general – Rodica Șiclovan; antrenori federal - Ștefan Roman, Nicolae Tărchilă; membri – Gabriel Cherebețiu, Gheorghe Constantinescu, Aurel Drăgan, Cornelia Ghibu, Nicolae Mateescu, Dumitru Medianu, Stelian Corneliu Mițiu, Marin, Oancea, Virgil Pop, Jan Radu

❖ 1982- Președinte – Bratu Păun; vicepreședinți – Băjenaru Corneliu, Sotir Nicolae; secretar federal – Petrescu Marin; antrenori federali – Pavel

Vasile; membri – Albuș Mircea, Balaiș Florin, Bendiu Petru, Bulgaru Mihaela, Dogru Ion, Dumitru Vasile, Eremia George, Ivănescu Doina, Mihail Dorel, Pițurcă Pătru, Popescu Sorin, Scarlat Eugen

❖ 1993- 1994 Președinte – Natea Ovidiu; vicepreședinți – Moldovan Cornel, Scarlat Eugen, Dumitru Vasile; secretar general – Drăgan Aurel; secretar federal – Bulgaru Mihaela; antrenori federali – Stan Costinel, Schreiber Wiliam, Gârleanu Dan

❖ 1995- Președinte – Natea Ovidiu; vicepreședinți – Filip Mișu, Scarlat Eugen, Dumitru Vasile; secretar general - Gârleanu Dan; secretar federal – Bulgaru Mihaela

❖ 1996-1997 - Președinte – Natea Ovidiu; vicepreședinți – Vasile Dumitru, Constantinescu Gheorghe; secretar general – Dimofte Octavian (interimar)

❖ 1998-1999 - Președinte – Natea Ovidiu; vicepreședinți – Dimofte Chezan Mihai; secretar general – Manole Viorel; antrenor federal – Banciu Victoria (din 1999)

❖ 2000- Președinte - Dimofte Octavian; vicepreședinți – Nicolau Horațiu, Stamate Marian, Niculescu Eugen; secretar general – Manole Viorel; antrenori federali – Banciu Victoria, Rauch Marian

❖ 2001 - Președinte – Natea Ovidiu; vicepreședinți – Vișan Gheorghe, Ștefan Marian; secretar general – Manole Viorel; antrenori federali – Banciu Victoria, Dumitrescu Virgil

❖ 2002- Președinte – Natea Ovidiu; vicepreședinți – Vișan Gheorghe, Ștefan Marian; secretar general - Cojocaru Dan; secretar federal – Bulgariu Mihaela; antrenor federal - Banciu Victoria; director tehnic – Dumitrescu Virgil

❖ 2003 - Președinte – Natea Ovidiu; vicepreședinți – Vișan Gheorghe, Ștefan Marian; secretar general - Cojocaru Adrian; secretar federal – Bulgariu Mihaela; antrenor federal – Dumitrescu Virgil; directori tehnici – Pavel Vasile, Sebe Ramona

❖ 2004- Președinte - Vișan Gheorghe; vicepreședinți - Dimofte Octavian, Bercea Florin; secretar general - Cojocaru Adrian; secretar federal – Sârb Oana ; antrenor federal - Sebe Ramona

❖ 2005- Președinte - Vișan Gheorghe; vicepreședinto - Dimofte Octavian, Bercea Florin; secretar general – Manole Viorel; secretar federal - Bulgariu Mihaela; antrenori federali - Sebe Ramona, Maier Mihai

❖ 2006 - Președinte - Vișan Gheorghe; vicepreședinți - Dimofte Octavian, Bercea Florin; secretar general – Manole Viorel; secretar federal - Bulgariu Mihaela; antrenori federali - Sebe Ramona, Maier Mihai

❖ 2007 - Președinte - Vișan Gheorghe; vicepreședinți - Dimofte Octavian, Bercea Florin; secretar general – Manole Viorel; secretar federal - Bulgariu Mihaela; antrenori federal i- Ștefănescu Alina, Macarie Ovidiu

❖ 2008 - Președinte - Vișan Gheorghe; vicepreședinți – Strutinsky Sorin Gabriel, Ouatu Vasile; secretar general – Manole Viorel; secretar federal - Bulgariu Mihaela; antrenori federali - Ștefănescu Alina, Dumitrescu Virgil

❖ 2009 - Președinte - Vișan Gheorghe; vicepreședinți – Strutinsky Sorin Gabriel, Ouatu Vasile; secretar general – Manole Viorel; secretar federal – Ispas Constantin, antrenori federali - Ștefănescu Alina, Dumitrescu Virgil

RETROSPECTIVĂ ÎN IMAGINI

Delegația de volei a României în anul 1948. Echipa feminină s-a clasat pe locul IV la CE, iar cea masculină s-a clasat tot pe locul IV, dar la CM. Ambele concursuri internaționale s-au disputat la Praga. Se disting următoarele jucătoare: Maria Pruncu, Magda Niculescu, Rodica Sădeanu, Nicolle Nistor, Tinela Pleșoianu, Marie Jeane Niculescu, Marcela Cernat, Natalia Todorovschi și Mariana Trandafirescu-Bunescu și următorii jucători: Paul Dinu, Paul Erdeli, Teodor Baloș, Dumitru Medianu, Nicolae Dragomirescu, Mircea Bărbulescu, Ion Tănăsescu, Dan Drăgulescu și Miroslav Bernard (antrenor)

Lotul de volei al României, în perioada 1947/1948, compus din următoarele jucătoare: Magda Niculescu, Rodica Sădeanu, Țuli Ionescu, Mariana Trandafirescu-Raianu. Jos: Livia Thomas, Marcela Dumitrescu, Dumitru Patras (antrenor), Tinela Pleșoianu și Maria Pruncu

Defilarea delegației de volei a României la un turneu internațional în 1948, disputat în Bulgaria, la Sofia

Delegația de volei a României, care a cucerit locul IV la CM în 1949, cu jucătorii: Ion Șușelescu, A. Gruia (arbitru - în costum alb), Șt. Roman, Dan Drăgulescu, P. Covaci (șeful delegației), Paul Erdeli, Dumitru Medianu, Emil Wilvert, Bănică Teodorescu, Emilian Mitroi, George Petrescu. Jos: George Dumitrașcu, Ion Tănăsescu, Mircea Cristea și Ștefan Ene (șef adjunct delegație)

Lotul de volei al României la CE din anul 1950 a fost compus din jucătoarele: Mariana Bunescu, Magda Niculescu, Rodica Sădeanu, Marcela Bărboi, Natalia Cernat, Jeane Niculescu, Tinela Zota, Nicolle Nistor, Marcela Dumitrescu și Maria Pruncu. Echipa noastră a ocupat locul V

Jucătoarea Despina Mavrocordat atacă cu stânga

La Universiada. din anul 1953, echipa de volei a României a cucerit locul II și, respectiv, medalia de argint, cu următorii jucători: Dumitru Medianu, Paul Erdeli, Emil Wilvert, Bănică Teodorescu, Dan Drăgulescu și Ion Tănăsescu

Fază de joc din CE (Paris - 1951), unde echipa de volei a României a ocupat locul IV. Atacă jucătorul Ion Șușelescu, asigurat de jucătorii Ion Tănăsescu, Ștefan Roman și Dumitru Medianu

Lotul național al României la CM din 1952 (Moscova), unde s-a clasat pe locul V. Jucătoarele au defilat astfel: Mariana Trandafirescu (căpitanul echipei), Tatiana Avacum, Alice Szabo, Doina Corbeanu, Rodica Gherasim, Adriana Honet, Rodica Sădeanu, Magda Niculescu, Tinela Pleșoianu, Florența Pitcovici și Constanța Marcu

Loturile de volei ale României la .Universiada. din 1954 au fost formate din jucătoarele: Rodica Sădeanu (căpitan echipă), Natalia C. Todorovschi, Doina I. Corbeanu, Florina T. Popovici, Adriana J. Honet, Cornelia M. Timoșanu, Lola C. Coman, Tinela Z. Pleșoianu, Constanța Marcu, Sonia Colceriu și jucătorii: N. Răducanu (ține drapelul țării noastre), Șt. Roman, D. Medianu, I. Șușelescu, E. Claiți, S. Apostol, H. Nicolau, M. Moraru etc. Echipa feminină s-a clasat pe locul II

Lotul de volei al României, care a cucerit locul IV la CE din 1955, cu următoarele jucătoare: Rodica Sădeanu (căpitan echipă), Tatiana Avacum, Natalia T. Cernat, Doina I. Corbeanu, Florina I. Popovici, Adriana P. Honet, Cornelia M. Timošanu, Tinela Z. Pleșoiianu, și Sonia Colceriu Avacum

Echipa de volei a României, locul IV la CE din anul 1955. Atacă jucătoarea noastră Tatiana Avacum, asigurată de Doina Corbeanu Ivănescu, Natalia Todorovschi și Tinela Pleșoiianu

Fază de joc între echipele de volei .Penicilina. Iași și .Dacia. Pitești

Lotul de volei al României (tineret și senioare), care s-a pregătit pentru CE (1955) și pentru CM din 1956.

Echipa noastră a cucerit locul II la CM (1956) și respectiv, medalia de argint cu jucătoarele: R. Sădeanu, A. Zabara, T. N. Drăuceanu, N. Cernat, D. Corbeanu, Fl. Popovici, E. Răzvanță, C. Timošanu, E. Metopadov, T. Pleșoiianu și S. Colceriu

Fază de joc între echipele .Petrolul. Ploiești și Dinamo. București

Echipa de volei a CS .Dinamo. București a cucerit de multe ori titlul de campioană, iar pe plan internațional, cucerește de mai multe ori locurile I și II în CCE, cu: Gh. Corbeanu, M. Târlici, Sebastian Mihăilescu (antrenor), I. Papugiu, Gh. Stoian, Ed. Derzei. Jos: I. Dușică, W. Schreiber, Z. Cozonici, Gelu Smerecinschi și Constantin Ganciu

Lotul de volei al României, care a cucerit locul III și, respectiv, medalia de bronz la CE din anul 1963, desfășurat la București, cu jucătoarele: Lia Vanea, Elisabeta Golosie, Alexandrina Constantinescu, Natalia Todorovschi, Ileana Enculescu-Dulău, Doina Ivănescu, Ana Mocanu, Elena Verdeș, Doina Vințan, Sonia Colceriu, Viorica Mirion, Cornelia Predulea și antrenorii Nicolae Murafa și Gh. Bodescu, precum și antrenorul federal Ion Takaci

Lotul de volei al României, care a cucerit medalia de aur la CE din anul 1963. Echipa noastră, campioană europeană, a fost compusă din următorii: Nicolae Sotir (antrenor), Nicolae Bărbuță, Mihai Grigorovici, Eduard Derzei, Davila Plocon, Iuliu Szöcs, Gheorghe Ferariu, Mihai Chezan, Ștefan Roman (antrenor). Jos: Constantin Ganciu, Wiliam Schreiber, Horațiu Nicolau, Aurel Drăgan și Mihai Coste

Pe podiumul învingătorilor - Horațiu Nicolau, căpitanul echipei noastre reprezentative de volei, campioană europeană (București, 1963)

Echipa de volei a CS .Rapid. București a cucerit de multe ori titlul de campioană națională, iar pe plan internațional, cucerește de mai multe ori locurile I și II în CCE cu I. Ponoș (antrenor) și jucătorii: Gh. Ferariu, V. Pavel, D. Plocon, H. Nicolau, M. Grigorovici, R. Costinescu, A. Ardelea. Jos: N. Bărbuță și Aurel Drăgan

Fază de joc între echipele de volei ale României și Braziliei, la CM din 1974, unde echipa noastră s-a clasat pe locul V

Lotul de volei junioare-tineret al României, care a cucerit medalia de argint la CE (1971 - Italia). Din lot au făcut parte următoarele jucătoare: Maria Antonescu, Emilia Cesnega, Maria Matei, Paula Cazangiu, Victoria Caranda, Leonid Sorbală (antrenor), Angela Moșoianu, Cornelia Cîrstoiu (sus), Ion Cristian (antrenor), Leontina Mateș, Rodica Cilibiu, Nadia Brumă și Liliana Pașca (jos). Din delegația României au mai făcut parte și Coti Florescu (arbitru internațional, primul din rândul de sus) și Nicolae Mateescu, conducătorul delegației noastre, ultimul din rândul de jos

Lotul de volei al României, care s-a clasat pe locul V la JO din RF Germania (München - 1972), a fost compus din jucătorii: Mircea Tutovan, Laurențiu Dumănoiu, Stelian Moculescu, Cornel Oros, Gabriel Udișteanu, Constantin Chițigoi, Romeo Enescu, Wiliam Schreiber, Gyula Bartha, Ion Cristian, Marian Stamate și Viorel Bălaș

Lotul olimpic de volei care a cucerit locul III și, respectiv, medalia de bronz la JO din anul 1980 (Moscova) cu jucătorii: Cornel Oros, Constantin Stere, Sorin Macavei, Cornel Chifu, Niculae Pop, Laurențiu Dumănoiu, Viorel Manole, Nicu Stoian, Dan Gîrleanu, Marius Cata-Chițiga, Florin Mina, Gunther Enescu

FIGURI REPREZENTATIVE

AGAPIE, ANNIE (1924-1958), n. în București. A fost componentă a lotului național de volei. Cu echipa reprezentativă a României a cucerit titlul balcanic în 1946 și locul al II-lea la JB din 1947. A jucat în echipa .Bonaparte. din București, obținând cu ea rezultate remarcabile în diferite competiții interne.

ALBUȚ, MIRCEA (1924-1999), n. în București. Medic și arbitru de volei. Ca jucător de volei, a fost component al echipelor .PTT., ASA.Medicina. etc. Din anul 1940, este arbitru de volei, iar din 1963 este arbitru internațional. A arbitrat peste 1 000 de jocuri pe plan intern ca principal sau secund. Pe plan internațional, a condus 205 jocuri, printre care finale de CE, CM, CCE și CMU. În perioada 1953-1957, a fost președinte al Comisiei Centrale de Volei, apoi în cadrul FRV, președinte al Colegiului Central de Arbitri. A tradus, comentat și adnotat *Regulamentul jocului de volei* (Editura .Stadion., 1972). În anul 1976, a publicat *Codul internațional de arbitraj* (broșură editată de FRV . Colegiul de Arbitri). În anul 1980, o dată cu retragerea sa din activitatea de arbitru, pentru merite deosebite în activitatea sportivă, i s-a acordat .*Diploma de Onoare*. CNEFS.

ARBUZOV, ADRIAN (1950), n. în Satu Mare. Profesor de educație fizică, absolvent al IEFS din București, specializare volei, promoția 1973. În anul 1964, a debutat ca junior la echipa .Progresul. din Șomcuța Mare, jud. Maramureș. La seniorat, joacă în echipele divizionare IEFS București (1969-1972) și .Explorări. Baia Mare (1973), echipă cu care cucerește locul II, apoi locul III (de 11 ori) în CN . divizia A. Pe plan internațional, a cucerit de 3 ori Cupa Balcanică, în anii 1977, 1978 și 1980, cu echipa .Explorări.. În CN a participat la peste 400 de jocuri. Ca jucător în lotul național, a cucerit locul I la JB de Volei din 1973 și 1977, locul VI la CM din 1974, locul IV la CE (1975) și locul III (1977). A participat ca jucător la 135 de jocuri internaționale. Ca antrenor, a activat la echipa .U Explorări. din Baia Mare (1988-1998), iar ca antrenor secund, la lotul național de seniori, în perioada 1975-1976, când echipa obține calificarea la CE (1976). Pentru meritele sale sportive, a fost distins în 1977 cu titlul de Maestru Emerit al Sportului. Președinte al CSM din Baia Mare. În anul 2000 a fost decorat cu *Medalia Națională .Pentru Merit. clasa a III-a.*

**ARMĂȘESCU, CONSTAN-
TIN** (1924-1991), n. în Bucu-
rești. Economist. A debutat ca
arbitru de volei în 1941,
promovând rapid la categorii
superioare. În 1953 a devenit
arbitru internațional de volei.
De-a lungul întregii sale activi-
tăți, a arbitrat peste 1 500 de

jocuri decisive în turneele finale din competiții interne de volei și aproximativ 500 de jocuri internaționale în turneele finale din CE, CM, CCE etc. A funcționat vreme îndelungată ca Președinte al Colegiului Central de Arbitri din cadrul FRV. A organizat și condus mai multe cursuri de arbitri de volei pe plan intern și a fost lector la cursurile internaționale de arbitri. Pentru meritele sale deosebite, în perioada 1961-1980 a fost ales membru al Comisiei Internaționale de Arbitraj din cadrul FIVB. În anul 1955, a obținut și titlul de Arbitru internațional de baschet.

ARMEANU, ION (1933), n. în București. Inginer. Activitatea importantă în volei a fost cea de arbitru, debutând în anul 1951. A promovat la categoria a II-a în 1953, iar categoria I a obținut-o în 1963. A activat ca arbitru 41 de ani. În această perioadă

îndelungată, a fost prezent, pe toate posturile de oficial, în peste 5000 de jocuri, în diferite campionate raionale, orașenești și divizionare A și B. Între anii 1968 și 1992, a arbitrat aproximativ 534 de jocuri în Divizia A, atât ca principal, cât și ca arbitru secund. Titlul de arbitru internațional l-a obținut pe baza unui examen în 1963. În perioada 1963-1989, a arbitrat la turnee finale ale CE, la semifinale de Cupe Europene inter-cluburi etc. În total, a arbitrat 121 de jocuri oficiale internaționale. Paralel cu activitatea de arbitru, a jucat și în echipa de volei „Știința Construcții. București, în perioada 1952- 1957. De asemenea, și-a adus o însemnată contribuție

în voleiul nostru și prin funcțiile avute în orga-
nismele interne: membru în Colegiu central de
arbitri, secretar și președinte al acestui Colegiu;
între anii 1953-1968, a activat ca președinte al
Comisiei de Volei din regiunea București, iar în
perioada 1957-1961, a activat în Comisia de
evidență și transfer a FRV. Din 1995 a activat ca
observator federal.

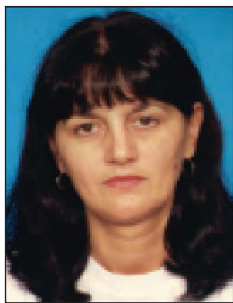

AVACUM, TATIANA (1924-
2001), n. în Ismail, azi în
Ucraina. Absolventă a Facul-
tății de Medicină Umană din
București . Secția Igienă, în
1950 și a Cursului de medi-
cină sportivă, în 1954. Acti-
vitatea de medic sportiv a
desfășurat-o în cadrul Clubu-
lui „Progresul. și a lotului de volei tineret al
României. În paralel, a lucrat la Institutul pentru
Controlul Medicamentului din București, unde a
fost coautor la 7 brevete de invenții privind
medicamentele susținătoare de efort. A început
să joace volei în liceu, prima legitimare având-o
la „Start . Club., în 1940. Performanțele de nivel
înalt le-a realizat, pe plan național, în cadrul
echipei Facultății de Medicină („Știința. IMF) .
locul III în 1951 și al echipei „Progresul Casa
Scânteii., cu care a ocupat, timp de 10 ani con-
secutiv, locuri fruntașe și de 3 ori a câștigat titlul
de campioană națională (1953, 1955 și 1956). În
1952, a fost selecționată în echipa națională a
României și a fost, până în 1956, jucătoare de
bază a acestei echipe. A participat la: CM de la
Moscova din 1952 . locul V; CE de la București
din 1955; Festivalul Mondial al Tineretului de la
București din 1953 . locul IV; JMU de la
Budapesta din 1954 . locul II. A făcut, de aseme-
nea, parte din echipa națională, care a susținut
numeroase întâlniri bilaterale. A fost timp de mai
mulți ani membră în organele de conducere ale
FRV. Pentru performanțele obținute, a primit
diplome de onoare, medalii, titlul de Maestră a
Sportului în 1954 și de Maestră Emerită a Spor-
tului în 1970.

BALAIȘ, FLORIN (1935-2001), n. în Chilia Veche, jud. Tulcea. Profesor de educație fizică, absolvent al ICF, promoția 1958, specialitatea volei. Este profesor universitar la Facultatea de Educație Fizică și Sport din Galați. În anul 1955, debutează în sport ca jucător de handbal la CS .Știința. ICF din București. În perioada 1961- 1981, ca antrenor de volei la echipa CSU Galați, cucerește locul II în 1967 și locul III în 1969 în CN al diviziei A . masculin. În cei 20 de ani de antrenorat a contribuit la promovarea unui număr însemnat de jucători la loturile naționale de seniori. În perioada 1964-1981, este selecționat în conducerea tehnică a lotului național de volei . seniori, obținând cu echipa națională următoarele rezultate: locul II și titlul de vicecampionă mondială la CM de la Praga (1966) și locul III la JO de la Moscova din 1980. Pe parcursul îndelungatei activități voleibalistice, i s-au publicat două cărți de volei, din care se menționează: *Îndrumarul instructorului de volei* (Editura Sport.Turism, 1975). De asemenea, a prezentat la diferite consfățuri 30 de lucrări științifice de specialitate. A îndeplinit următoarele funcții: Președinte al CJEFS, Decan al Facultății de Educație Fizică și Director la Direcția Județeană pentru Tineret și Sport Galați. Antrenor Emerit. Decorat cu *Ordinul Meritul Sportiv clasa a-III-a* (1981)

BALOȘ, TEODOR (1924), n. în Constanța. Inginer. Fost component al lotului național de volei. A participat la CM din anul 1949 cu echipa reprezentativă a României, care s-a clasat pe locul IV. A jucat la echipa .Știința. din Iași.

BANCIU (CARANDA), VICTORIA (1952-2003), n. în București. Profesoară de educație fizică, absolventă a ICFS București, promoția 1975. Debutează în volei în anul 1968, ca jucătoare în echipa CSS nr. 1 București, cu antrenorul Sandy Chiriță. În 1975, s-a transferat la

Clubul .Dinamo. București, unde a jucat până în anul 1986, cucerind de 10 ori titlul național. În anul 1970, este selecționată în lotul național de junioare; cucerește locul II la CE de junioare din Italia, în 1971. În anul 1974, cu echipa națională de senioare, obține locul V la CM din Mexic și în 1980, locul VIII la JO de la Moscova. În anul 1989 a renunțat la activitatea sportivă de performanță. Ca antrenor a activat un an la echipa de volei feminin .Dinamo. București și între anii 1989-1991 la .Calculatorul. București. Din anul 1995 este membră a Colegiului Central de Antrenori și membru în Biroul FRV. Antrenoare federală la FRV 1995-2002. *Maestră Emerită a Sportului* în anul 1996.

BARTHA, GYULA (1945), n. în Odorhei, jud. Harghita. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al IEFS București. Ofițer MAPN. A debutat în echipa de volei juniori a Școlii Profesionale din Sibiu. În 1962 se transferă la echipa .Tractorul . din Brașov, apoi la .Steaua.

București, cu care cucerește de 5 ori titlul de campion național. În cadrul campionatului de divizie A, ca jucător la cluburile .Tractorul. Brașov și .Steaua., s-a clasat de mai multe ori pe locurile II și III. Cu echipa națională a obținut la: CE locul V (1969), locul III (1971) locul IV (1975); CM locul VII (1970), locul VI (1974); JO locul V (1972); JB locul I (1971 și 1973). Cu echipa .Steaua. București s-a clasat de două ori pe locul II la CCE și o dată în Cupa Cupelor (1977). Ca antrenor al echipei .Steaua., a realizat 5 titluri naționale; a mai activat ca antrenor și la o echipă de club din Franța.. Activează la Colegiului Central de Antrenori din cadrul FRV. Pentru rezultatele deosebite realizate cu echipa reprezentativă a țării, a fost distins cu titlul de *Maestru al Sportului*. I s-a conferit în anul 2000 *Medalia Națională .Serviciul Credincios . clasa a II-a*

BÂC R. OCTAVIAN (1947), n. în Scărișoara, județul Alba. Profesor de educație fizică, absolvent al IEFS, specializarea volei, promoția 1972. Profesor universitar

la Facultatea de Educație Fizică și Sport, din cadrul Universității din Oradea, unde din anul 2008 îndeplinește și funcția de decan. Din 2003 este doctor în științe pedagogice. Ca jucător a debutat la echipa de volei din Div. A „Dinamo” (în orașul Dr. P. Groza) transferându-se apoi la echipa ASA din Ploiești și „Știința” IEFS din București. Ca antrenor a activat la echipa feminină de volei CSU și prin fuziune CSU *Olimpia Oradea*, promovând în 1980 în CN Div A, cu care a obținut rezultate bune până în 1989. Bîc R. Octavian a desfășurat și o bogată activitate pe linie metodică. A publicat ca autor și coautor lucrări de specialitate în diferite domenii printre care: Voleibal (1999); Teoria și metodică antrenamentului sportiv (2001 și 2002); Jocurile Olimpice, ediția XXVI (1996); Beach Voleibal (2000); Voleyball în Kinetoterapie (2002). Pe parcursul laborioasei lui activități a mai îndeplinit și următoarele funcții: Președinte al Comisiei Județene de volei (1976); membru al Biroului Consiliului Facultății, iar din anul 2004 este și membru al Senatului Universității din Oradea. A fost coopotat în grupul de observatori ai FR Volei. Cu ocazia împlinirii unui secol de volei, FRV i-a acordat „Diploma de onoare pentru merite deosebite”.

BĂRBULESCU, MIRCEA (1919), n. în București. Inginer. Voleibalist de performanță. Component al lotului național de volei în perioada 1948-1949. A participat la CM din 1949, unde s-a clasat cu echipa națională pe locul IV. A jucat la echipele de volei .SK . 44. și .CCA. (actualmente .Steaua.), ambele din București. Maestru al Sportului.

BÂNDA, IOAN-NELUȚĂ (1942-2003), n. în Brașov. Profesor de educație fizică, absolvent al Facultății de Educație Fizică și Sport, promoția 1974. Cochetează din copilărie cu fotbalul și ciclismul (gustul pentru sport fiindu-i dat de către tatăl său), ca în 1954 să se

dedice voleiului cu toată ființa sa, de „vină” fiind și prof. Viorel Papuc. Îl găsim ca junior legitimat la „Luceafărul” Brașov. În 1960 este prezent în echipa de volei a *Universității Cluj* avându-l ca antrenor pe Victor Fulger, alături de colegii săi Cherebețiu, Ferariu, Bărbuță. Sido și alții. Din 1962 la această echipă vine ca antrenor Constantin Bengeanu sub conducerea căruia capătă consacrarea. Activează în această echipă până în 1965 când este transferat la clubul „Steaua” sub conducerea antrenorului T. Tănase, unde realizează marea performanță: timp de 4 sezoane nu pierde niciun meci în campionat, câștigă 4 titluri de campion național: 67, 68, 69 și 70, participă la două finale în CCE (în 1968 contra lui TSKA Sofia și în 1969 împotriva lui Spartak Brno), în 1966 este selecționat în echipa reprezentativă de seniori având 60 de selecții, participă la un C.E. unde ocupă locul 5, iar în 1967 face parte din lotul olimpic pentru J.O. din Mexic. În 1970 pleacă de la Steaua cu direcția Universitatea – Cluj, proaspăt promovată în divizia A, tot sub conducerea antrenorului C. Bengeanu. Visul de a deveni antrenor s-a transformat în realitate în 1974, când s-au creat premisele, ca proaspăt profesor, să preia echipa de volei feminin, Universitatea – Cluj în 1975 promovând în Divizia A. Are meritul că a promovat numeroase jucătoare în echipele naționale de seniori și junioare. A fost membru în Biroul Federației de Volei și a ocupat și alte funcții în clubul Universitatea – Cluj (director tehnic și vicepreședinte). Pentru toate meritele sale a fost distins cu titlul de Maestru al Sportului și Maestru Emerit al Sportului. În memoria sa se organizează „Memorialul Ioan Bânda”.

BENGEANU, CONSTANTIN (1935), n. în com. Urși, jud. Vâlcea. Profesor de educație fizică, absolvent al ICF București, promoția 1961, cu specializarea volei. Ca jucător, a debutat în anul 1952 la echipa Liceului .A. Lahovari. din Râmnicu Vâlcea. Din anul 1956 și până în 1960, a jucat la echipa ICF București, iar din 1961 a jucat la .Știința. Cluj, cucerind locul III în divizia A. Ca antrenor, a activat la echipa .Știința . Poli. din Cluj încă din anul 1964, iar în perioada 1976-1978 este

selecționat în conducerea tehnică a lotului național de volei . seniori. Cu echipa națională cucerește în anul 1977 locul III la CE de seniori și locul I la JB de seniori din Turcia. Atât cu echipa de club, cât și cu echipa națională de volei, a participat ca antrenor la aproximativ 50 de jocuri internaționale de volei. În perioada 1978-1998, la Editura Didactică a Universității .Babeș-Bolyai. din Cluj-Napoca, i s-au publicat mai multe lucrări de specialitate, din care se menționează: *Volei*, curs de bază și curs de specializare, *Inițiere în tehnica de bază* etc. Pe parcursul îndelungatei activități voleibalistice, a avut, în organismele interne, următoarele funcții: membru al Colegiului Central de Antrenori și membru al Biroului FRV și președinte al CS .Universitatea din Cluj-Napoca, în perioada 1990-1998. Pentru laborioasa activitate în voleiul românesc, i s-a decernat diploma *Merite deosebite în activitatea de performanță.*, iar în anul 1994 a primit titlul de *Antrenor Emerit.*

BODESCU, GHEORGHE (1931), n. în Chișinău, azi în Republica Moldova. Profesor de educație fizică, absolvent al ICF București în 1956. Ca antrenor de volei a activat la ȘS din Sibiu, formând și promovând multe junioare valoroase, care au fost promovate

la nivele superioare, inclusiv la loturile naționale (Rodica Popa, Marcela Pripîș etc.). De asemenea, a antrenat echipa de senioare .Voința. Sibiu și echipa masculină .Poli. din Timișoara, aceasta din urmă clasându-se pe locuri fruntașe în CN. Selecționat în conducerea tehnică a lotului național feminin, a obținut rezultate remarcabile cu echipa națională la multe concursuri internaționale, din care se menționează locul VII la CM din 1970 și locul III la CE din 1963. Paralel cu activitatea didactică și de antrenor, a avut preocupări și pe linia metodică-științifică, materializate prin prezentarea unor lucrări la diferite conferințe, unele din ele fiind publicate în reviste de specialitate. Este stabilit în Germania.

BOLDIȘTEANU, MARIAN (1953), n. în Buzău. Profesor de educație Fizică și Sport, absolvent al ICFS București, specializarea volei, promoția 1976. Titular al catedrei de volei din cadrul CSS din Buzău. Ca jucător de volei a activat la CSS Buzău (1966-1972) obținând

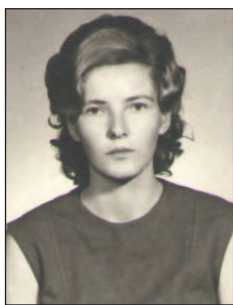
rezultate remarcabile în CN de juniori, astfel: loc I în 1971; locurile III în 1970 și 1972, iar la seniorat a ocupat locul III cu echipa IEFS București în CN divizia A și cu echipa Știința Bacău locul IV în CN divizia A (1981-1984). Ca antrenor de volei, a activat la echipele de juniori-cadeți ale CSS și la echipele de seniori ASA „Metalul” Constanța, toate din Buzău, obținând rezultate foarte bune, iar cu echipa Fermit din Rm. Sărat a promovat în perioada 2000-2004 de la CN divizia B în CN divizia A. De asemenea, în CN la volei pe plajă a obținut locurile III în anii 2000 și 2001 și locul I tot cu juniorii în 2000, remarcându-se cuplurile Pintilescu Gabi și Tofan Ciprian; Grigore Adrian și Oprea Florin). Cu echipele naționale (masculin) a activat în perioada 1995-1999, iar în perioada 2001-2003, cu lotul național de juniori a obținut următoarele rezultate: în 1998 locul III la Balcaniada din Grecia; în 1999 s-a clasat pe locul V la turneul de calificare pentru CM din Spania; în anii 2001-2003, ca antrenor principal al lotului de cadeți se clasează pe locurile V la Balcaniadele din 2001 și 2002, iar în 2003 la turneul de clasificare pentru CE se clasează tot pe locul V în Estonia și tot cu naționala masculină de cadeți. Prof-antrenor, MB a promovat la nivele superioare, inclusiv la loturile naționale peste 35 de jucători se constituie o mare performanță în voleiul românesc. Pe parcursul activității, el a mai îndeplinit și următoarele funcții: Director adjunct al CSS Școlar din Buzău (1989-1999) și apoi Director Club Școlar între anii 1999-2004. Pentru îndelungata și laborioasa activitate cantitativă și calitativă, în special la nivelul junioratului masculin, pe plan intern și internațional. BM a fost distins cu: Gradația de Merit pentru activitate profesională între anii 1998-2002, 2002-2006 și 2007; „Diploma de Merit” în cadrul Galei Laureatilor Sportul Buzoian (2006);

„Diploma Gh. Lazăr” – clasa III (2005); „Diploma de Excelență” acordată de Agenția Națională de Sport DSF Buzău (2006).

BOTEZ, OCTAVIAN (1935), n. în București. Este doctor în economie, profesor la Universitatea Spiru Haret din București și cercetător în cadrul Academiei Române. Ca jucător a debutat la echipa de volei „Tânărul Dinamovist” în anul 1951. Din 1953 face parte din

echipa de seniori „Dinamo” București cu care câștigă titlul de campioană națională și pe care îl repetă în 1958. În 1954 este selecționat în reprezentativa de volei a României, participând la turnee internaționale disputate în Albania, Polonia, URSS și R.P. Chineză. De asemenea, a mai jucat și în echipa „Știința” București, fiind și căpitanul ei. Ca antrenor a activat la echipele de juniori (m+f) „Tânărul Dinamovist” București, participând în CN rezervate acestei categorii de vârstă. Pe parcursul anilor a deținut, începând din 1980, funcții importante, atât pe plan sportiv cât și profesional, astfel: președinte al secției de volei „Tânărul Dinamovist”, membru al Biroului FR Volei și al Comisiei de apel a FRV; director general adjunct în Ministerul Finanțelor, precum și consilier în Ministerul Comerțului Exterior și șef al secției economice a Ambasadei României în Vietnam. În activitatea sa profesională s-a remarcat prin publicarea a 5 cărți în calitate de autor și a altor 3 de coautor.

BULGARIU (VNUCOV), MIHAELA (1941), n. în Câmpulung Muscel, jud. Argeș. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a ICF, specializarea volei, promoția 1963. Jucătoare și antrenore de volei. A practicat jocul de volei la nivel de Divizie A. Legitimată

la: CS Știința (1959 – 1963); CS Metalul (1963 – 1964); CS Viitorul (1966 – 1969). În perioada 1960-1962, a fost componentă a lotului național de tineret.

A fost încadrată ca antrenore de volei la CS Metalul (1963 – 1964); CS Viitorul (1964 – 1974). Una dintre jucătoarele sale valoroase promovată în echipa *Dinamo* și la lotul național a fost, Irina Petculeț. Timp de 35 de ani, a activat în cadrul FR de Volei îndeplinind funcțiile de: secretar tehnic (1974 – 1984); secretar general (1984 – 1989); secretar federal (1989-2009). A desfășurat o muncă valoroasă asigurând continuitatea rezolvării problemelor organizatorice, administrative și economice ale federației. În perioada îndeplinirii acestor funcții echipa masculină a cucerit medalia de bronz la JO din 1980, echipa masculină de juniori a intrat în posesia medaliei de argint la CE din 1986, iar echipa feminină de junioare a obținut medalia de bronz la CE din 1988. Pentru munca și contribuția sa, a primit diferite distincții și Diploma *Merite sportive* (1986).

CĂLDARE, TRAIAN (1932), n. în com. Livezile, jud. Bistrița Năsăud. Medic stomatolog, absolvent al IMF din Cluj, promoția 1958. Activitatea voleibalistică a desfășurat-o pe trei compartimente: jucător, antrenor, medic sportiv. Ca jucător, a debutat în 1948 la echipa de volei .Tractorul. din Brașov. În 1952, ca student al IMF Cluj, joacă în echipa .Universitatea . Cluj, cu care se va clasa pe locul III în campionatul național . divizia A, în 1958. În 1951 a fost selecționat pentru tabăra de tineret a UASR, cu care participă la un turneu internațional în Polonia. În anii 1958 și 1959 este legitimat la echipele .Voința. și .Fulgerul. din Suceava, cu care va participa la CN . divizia B și respectiv, A. La Suceava, concomitent cu activitatea de jucător, ca antrenor va fi preocupat și de formarea unor jucători tineri care au fost promovați ulterior în lotul național (precum: G. Udișteanu, V. Ionescu, V. Pancu ș.a.). Ca sportiv și antrenor, a reușit să creeze o tradiție voleibalistică în municipiul și județul Suceava. În anul 1970, FRV apelează la serviciile sale ca medic sportiv pentru lotul național de juniori. tineret.

CĂTA-CHIȚIGA, MARIUS (1960), n. în Timișoara. Profesor de educație fizică, absolvent al IEFS București în 1987. Ca jucător a debutat în 1972, la ȘSE din Timișoara, antrenorul lui fiind Gh. Horhat. În 1975 s-a transferat la .Poli. Timișoara și din 1977 a jucat la .Dinamo.

București, până în 1992. Cu echipa .Dinamo. București a cucerit de 8 ori CN (în perioada 1979-1991) și de 4 ori locul II. Pe plan internațional, tot cu echipa .Dinamo. București, a participat în CCE, cucerind locul III în 1982, iar în Cupa Cupelor a cucerit locul I în anul 1979. De asemenea, a mai participat și la JB inter-cluburi și în 1984 a cucerit locul I. Selecționat în lotul național de juniori și tineret, a obținut locuri fruntașe în turnee internaționale. Cu lotul național de seniori, cucerește locul III la JO din 1980; locul I la JMU și locul V la CE, ambele în 1981. A fost căpitanul echipei naționale timp de 4 ani la tineret și 6 ani la seniori. În perioada 1992-1994, a jucat la echipa .Panellinos. Atena și din 1994 la echipa .Rapid. București. Pentru îndelungata activitate de jucător și pentru rezultatele foarte bune obținute, a fost decorat cu *.Meritul Sportiv. clasa a III-a* în 1980, iar în 1981, *clasa I*, și a primit titlul de *Maestru Emerit al Sportului*. De asemenea, i s-a conferit în anul 2000 *Medalia Națională .Serviciul Credincios. clasa a III-a*.

CHEREBEȚIU, GABRIEL - vezi Personalități

CHEZAN, MIHAI (1935), n. în com. Gherla, jud. Cluj. Antrenor de volei. Ca jucător de volei, a fost component al echipei .CCA. București, cu care a cucerit în anul 1957 titlul de campion național, apoi al echipei .Progresul. București, cu care a obținut următoarele rezultate:

locul II în 1960 și 1961, locul III . 1962. Participă la CCE cu echipele .Progresul. (1962) și .Rapid. (1967), obținând rezultate remarcabile. Cu echipa reprezentativă a țării s-a clasat pe: locul II la CE din

1955; locul IV la CMU din 1955; locul III la CM din 1962; locul I la CE din 1963. Ca antrenor al lotului național feminin de junioare, a reușit cucerirea locului I la JB de junioare din 1973. De asemenea, a mai funcționat ca antrenor în Israel și în Mexic. Ca jucător, pentru rezultatele deosebite obținute cu echipa națională de volei, a fost distins cu titlul de *Maestru Emerit al Sportului* în anul 1996. Din 1998 este vicepreședinte al Biroului FRV. I s-a conferit în anul 2000 *Medalia Națională .Serviciul Credincios. clasa a II-a*.

CHIRIȚĂ, SANDY (1936-1998), n. în Galați. Profesor de educație fizică, absolvent al ICF în 1966, specializare volei. Ajucat la echipele .Dinamo. și .Steaua. București, cucerind locuri fruntașe în campionatul diviziei A, precum și în concursurile internaționale inter-cluburi.

Ca antrenor la echipele feminine de junioare la cluburile sportive școlare (ȘS1, CSS Liceul .D. Cantemir . și CSS Liceul .M. Basarab., toate din București), în perioada 1966-1986 a cucerit multe locuri fruntașe: titlul de campioană națională în anii 1970, 1971, 1978 și locul II în 1975. A mai antrenat și echipele de senioare CS .Constructorul. (1968-1974) și AS .Flacăra Roșie. (1977-1986), cucerind locuri fruntașe în campionatul diviziei A. A format și a promovat multe jucătoare valoroase la loturile naționale de junioare și senioare (V. Banciu, Carmen Puiu, I. Tîrnoveanu). Ca antrenor la loturile naționale de junioare și senioare a obținut, în perioada 1974-1986, următoarele rezultate: 5 locuri I la Balcaniade; locul IV la Universiada din 1981; locul V la CM din 1974 și locul VI la CE din 1983. Paralel cu activitatea practică a avut și preocupări metodice, din care se menționează următoarele lucrări (individuale și în colaborare): *Volei . orientare unitară*, FRV, 1989; *Programa de volei a cluburilor sportive școlare . MEN . 1986*; *Criterii, probe și norme pentru selecția de volei*, broșură CNEFS, 1987 etc. Pe parcursul activității a avut următoarele funcții: membru al Colegiului Central de Antrenori și al Biroului FRV;

șeful Catedrei de Volei a ȘS 1 București și Antrenor federal la FRV. Datorită îndelungatei sale activități și a excelentelor rezultate obținute ca antrenor, i s-a decernat titlul de *Antrenor Emerit* în anul 1996.

CHIȚIGOI, CONSTANTIN (1950), n. în București. Profesor de educație fizică, absolvent IEFS, promoția 1975. Ca jucător a debutat în 1966, la echipa de volei a ȘS nr. 2 din București, primul său antrenor fiind N. Waldinger. Ca senior, a jucat la echipa .Rapid. (1969-1974), cu

care s-a clasat pe locul II în 1972 în CN; în perioada 1974-1977 cu echipa Clubului .Steaua. se clasează de 4 ori pe locul II în CN. Pe plan internațional, cu aceeași echipă, a participat la Cupa Cupelor (1974-1977), ocupând locuri fruntașe, printre care și un loc II în 1977. În perioada 1972-1976, cu echipa națională, a obținut următoarele rezultate: locul V (JO . Germania, 1972); locul VI (CM . Mexic, 1974); locul IV (CE . Iugoslavia, 1975). A activat ca antrenor la echipele masculine .Calculatorul. București, .Elcond. Zalău și .U. Craiova. Această ultimă echipă s-a clasat pe locul II în anii 1990 și 1991 la CN. În perioada 1992- 1996, a antrenat echipa feminină .Rapid. București, cucerind de 4 ori locul I în CN și de 3 ori locul I în CR. Cu această echipă s-a clasat pe locul V în CCE, ediția 1995. În 1997 a antrenat echipa națională de volei de juniori, iar din 1998 pe cea de seniori. A deținut funcția de vicepreședinte al Colegiului central al antrenorilor din cadrul FRV. Antrenor al lotului național de volei masculin. *Maestru al Sportului*.

CIOCOIU (POPA), GABRIELA (1949), n. în Brașov. Absolventă a Facultății de Medicină, promoția 1974. Ca jucătoare de volei, a debutat la ȘS din Brașov, antrenor fiind prof. Octavian Borbil. În 1967 a jucat la .Universitatea . Cluj, iar în 1969 la .Medicina.

București și la .Dinamo . București, din 1974. Cele mai bune rezultate au fost obținute cu echipa de volei .Dinamo. București, cucerind locul I și titlul de campioană națională de 5 ori în perioada 1975-1979, iar la CCE a participat în anii 1974 și 1975. În campionatul național, a totalizat 500 de jocuri oficiale. Selecționată și în lotul național din 1966 până în 1977, a realizat cu echipa de volei a României următoarele rezultate: locul V la CM din Mexic (1974); locul VII la CE (1971); locul IV la CMU de la Moscova (1973) și locul I la CB din anii 1971, 1973 și 1975. A participat la aproximativ 300 de jocuri internaționale. Medic specialist în balneofizioterapie și medicină sportivă la Clubul .Dinamo. București. Pentru rezultatele obținute, i s-a decernat titlul de *Maestră a Sportului* în anul 1970.

COICULESCU IULIAN FLORIAN (1973) n. în Caransebeș, jud. Caraș-Severin. Antrenor de volei categoria I. Absolvent al unui master în educație fizică și sport în 2006. A început să practice voleiul la vârsta de 12 ani, ca junior, la "CSS" - Caransebeș sub supravegherea antrenorului Mircea Rusu. Ca senior a mai jucat la "Universitatea" - Craiova (antrenor C. Chițigoi), "Dinamo" - București (antrenor M. Păușescu), C.S. Fiares - Portugalia, din nou la Dinamo și "CSM" - București. În decursul activității adună 87 de selecții în echipa națională de juniori, 26 în echipa de tineret și 15 selecții în prima reprezentativă a României.

COICULESCU - SÎMPETRU CLAUDIA (1972), n. în Urziceni, jud. Ialomița. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS din Bacău promoția 2004, specializarea volei. Antrenoare de volei, cat. I, absolventă a Școlii de Antrenori. Practică jocul de volei de

la 11 ani, sub supravegherea antrenorului Aurel Stejereanu la CSS *Urziceni* 1983-1989. Mai activează la cluburile CSU *Rapid* Galați (1989-1991); *Calculatorul* București (1991-1994, cu antrenorul C. Wessely); RATB Buc. (1994-1998, antrenor Stan

Costinel); *Metal 33* – Buc. (1998-1999, antrenor Aurel Drăgan); *Dinamo* Buc. (2000-2002, antrenor Doina Dimofte); *RATB* – Buc. (2002-2004, antrenor Marian Constantin); *Dinamo* Buc. (2005-2007, antrenori Marian Constantin și Stan Costinel); *Hainaut – Volley-Franța* (2007-2009, antrenor I. Dobre). A obținut 3 titluri de campion național la senioare. Pe plan internațional îmbracă tricoul echipei naționale de juniori de 14 ori, de 8 ori la tineret, iar la senioare de 86 de ori, condusă fiind la junioare de antrenorii Petrică Stancu și Sandu Lazăr, iar la senioare de Stan Costinel și Aurel Cazacu.

COJOCARU, ADIN MARIAN (1970), n. în municipiul Rm. Vâlcea. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al ANEFS, promoția 1996. Absolvent al cursului de doctorat și al celui de masterat cu specializare în antrenamentul sportiv de înaltă performanță. A urmat

crusurile Departamentului pentru Pregătirea Personalului Didactic din cadrul Universității Spiru Haret (2004), iar în 2005 a obținut Certificatul de Competență Lingvistică. Începând din 1997 este cadru didactic la Universitatea Spiru Haret, din București, ocupând succesiv posturile de preparator, asistent, lector și conferențiar universitar. A practicat jocul de volei, începând din 1981, sub îndrumarea antrenorului L. Stilea. Legitimat la CSȘ din Rm. Vâlcea. Cu echipa de volei a acestui club a cucerit titlurile de campion național, în 1985 și 1986, la cadeți și juniori. În 1985 a fost selecționat în lotul național de cadeți și juniori, până în 1989. Din 1991 până în 1992 a jucat sub culorile echipei de volei AS *Electrocarbon* Slatina, iar apoi la echipa CS *IOR* București (1992-1994), AS *Electra* București (1994-1996). În perioada 2002-2005 a funcționat ca secretar general al FR de Volei. Membru al Comisiei Tehnice a Asociației Balcanice de Volei, comisar european pentru România. Component al Colegiului Central al Antrenorilor, șeful Departamentului Relații Internaționale al acestei federații. A elaborat șase lucrări de specialitate în colaborare: Regulamentul

jocului de volei cu comentarii (2003); Caiet de lucrări practice (2005), Volei – joc adaptat în Kinetoterapie (2005), Model și modelare în voleiul de performanță (2007), Volei la juniori (2008).

COLCERU, SONIA (1934), n. în Blaj, jud. Cluj. Profesoară de educație fizică, absolventă ICF, promoția 1956. A debutat în volei, ca elevă, jucând în echipa liceului; ca studentă (1952-1956) a jucat în echipa ICF, cu care a cucerit titlul de campioană națională în 1954. După

absolvirea ICF, s-a transferat la Clubul .Rapid. București, cu echipa căruia a obținut numeroase titluri și locuri fruntașe în CN și în diferite concursuri internaționale. Cu lotul național a realizat următoarele performanțe: locul IV (Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților . România 1953); locul II (JMU Ungaria, 1954), locul IV (CE . România, 1955); locul III (Festivalul Mondial al Tineretului . Polonia, 1955); locul II (CM . Franța, 1956); locul IV (Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților . URSS, 1957); locul III (JMU, Franța . 1957). Concomitent, a participat și la alte jocuri interne și internaționale cu rezultate excelente. Este stabilită în Germania. Pentru meritele sale sportive, i s-a decernat în 1956 titlul de *Maestră a Sportului*.

CONSTANTINESCU, AL. IULIAN (1953), n. în Slatina, jud. Olt. Profesor de educație fizică, absolvent al Institutului de Educație Fizică și Sport din București, promoția 1972. A practicat jocul de volei, evoluând în divizia A, legitimat succesiv la cluburile Rapid

București, Alro Slatina. A funcționat ca profesor (grad didactic I) și antrenor la Clubul Școlar Slatina, reușind promovarea echipei în care a jucat, din divizia B în divizia A; a antrenat echipa *Electrocarbon* Steaua, reușind să clasaze echipa în Campionatul național, divizia A pe locul IV în intervalul

2000-2009, pe locul III în campionatul de juniori I (2005-2006) și pe locul II în campionatul de juniori II (1998-1999). Director al Direcției de Sport a Județului Olt, director al Liceului cu Program Sportiv și al CSS din Slatina.

CONSTANTINESCU, GHEORGHE - vezi **Personalități**

CORBEANU, GHEORGHE (1937), n. în Blaj, jud. Alba. Profesor de educație fizică, absolvent al ICF din București. A debutat ca jucător de volei la echipa școlii din Blaj, apoi a jucat la echipa „Știința” din Cluj. În 1956 s-a transferat la echipa „CCA.”, cucerind în 1957 titlul

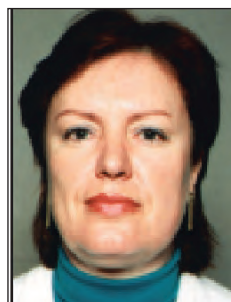
de campion național. Din 1960 s-a transferat la „Dinamo” București, cu care a obținut rezultate remarcabile atât în campionatul diviziei A, cât și pe plan internațional. Astfel, în anii 1966 și 1967 cucereste CCE de volei și „Dinamoviadele” din anii 1962 și 1968. Ca jucător selecționat în echipa națională a României, realizează cu echipa următoarele rezultate: locul II . vicecampionă mondială . la CM din anii 1956 și 1966; locul III . la CM din anii 1960 și 1962; locul III . la Festivalul Tineretului din anul 1957; locul I . la CMU din anii 1957 și 1961. Pentru meritele sale deosebite, manifestate în cadrul campionatului intern, dar mai ales ca jucător al echipei naționale, i s-a decernat titlul de *Maestru Emerit al Sportului*.

CRISTEA, MIRCEA - vezi **Personalități**

CROITORU DOINA (1962), n. în București. Profesor de Educație fizică și sport, absolventă a IEFS - București, promoția 1986. Doctor în educație fizică și sport. În anul 1989 a fost încadrată ca asistent universitar la Catedra de jocuri sportive, secția volei la

ANEFs- București, iar din anul 2000 a promovat în funcția de conferențiar universitar. A contribuit la formarea mai multor promoții de specialiști în domeniul voleiului. S-a implicat în diferite acțiuni menite să contribuie la dezvoltarea și afirmarea jocului de volei din țara noastră. A contribuit la pregătirea echipei de volei ANEFs- București și a participat la turneele studențești organizate în Franța, în perioada 2000-2005. DC a desfășurat o susținută activitate metodică, a elaborat diferite lucrări, printre care și cea intitulată „Posibilități de evaluare a valorii echipelor în voleiul de performanță” (2006). Este autor sau coautor a 11 cărți dintre care 8 în domeniul voleiului. În perioada 1997-1998, a deținut funcția de director la Departamentul „Coordonarea și Promovarea Sportului la copii și juniori din M.T.S.

DAVID (ZAHARESCU), VENERA (1950), n. în București. Profesoară de educație fizică, absolventă a IEFS București, promoția 1973. Debutază în volei în anul 1965, la echipa CSS nr. 2 București, antrenorul ei fiind prof. Nicolae Humă. La seni-

orat, a jucat mulți ani la echipele de volei „Medicina.” (1969-1973), apoi la „Dinamo.” (1973-1978), cucerind de 5 ori titlul de campioană națională, precum și la echipele „Rapid.” (5 ani), „Flacăra.” (2 ani) și „Confecția.” (3 ani), toate din București. În campionatele respective a participat la peste 400 de jocuri oficiale. A fost selecționată în lotul național în 1965 și până în 1975 a obținut rezultate remarcabile: locul IV la CMU din 1973 și mai multe locuri I la CB, în perioada 1971-1975. De asemenea, a mai obținut unele rezultate bune și cu echipa „Dinamo” București în concursuri internaționale inter-cluburi (CCE și CC). Ca jucătoare, a participat la aproximativ 200 de jocuri internaționale. Ca antrenore, a activat la echipele de volei ale cluburilor: „Flacăra Roșie.” (a promovat în Divizia B), „Rapid.”, „Confecția.” (a promovat în divizia A) și „Voința.”, toate din București. Pentru

activitatea îndelungată și cu rezultate foarte bune, i s-a decernat titlul de *Maestră a Sportului* în anul 1975.

DERSZEI, EDUARD (1934), n. în Baraolt. Ca jucător la echipa de volei .Dinamo. București, a obținut rezultate remarcabile, cucerind titlul de campion național în 1958 și multe locuri II și III. De asemenea, cu echipa de club a obținut rezultate excelente și

pe plan internațional: locurile I la .Dinamoviadele. din anii 1959 și 1962 și locurile I la CCE în anii 1966 și 1967. Selecționat în echipa națională, cucerește multe locuri fruntașe în mari concursuri internaționale: locul II la CE din 1955 și din 1958 și titlul de campion european la ediția din 1963; se clasează cu echipa națională, tot la CE, pe locul V în 1967; locul IV la JO din 1964; locul II la CM din 1956 și 1966; locul III la CM din 1960 și 1962. A fost vicepreședinte al CS .Dinamo . Brașov. I s-a conferit în anul 2000 *Medalia Națională .Serviciul Credincios. clasa a III-a. Maestru Emerit al Sportului.*

DIMOFTE, OCTAVIAN (1950-2008), n. în Ploiești. Profesor de educație fizică, absolvent IEFS, promoția 1973. Din 1965 a jucat volei la echipa .Petroliul. Ploiești, avându- i ca antrenori pe O. Popa și Gh. Manta. După juniorat, a jucat la echipele .IEFS., .Electra. din București și la .Farul. Constanța (1973-1982). Ca antrenor, a activat la echipele

CSȘ 1 și .Farul. din Constanța (1973- 1982), la .Dinamo. București (1986-1990) și la .Dacia. Pitești (1992-1994). În CN a ocupat cu echipele feminine .Farul. Constanța locurile II și III, cu .Dinamo. București locurile I și II și cu .Dacia. Pitești locul III. În perioada 1983-1986 a activat și ca antrenor la echipa feminină de junioare a lotului național, iar în perioada 1988-1990 a antrenat echipa de senioare, cu care s-a

clasat pe locul IV la CE din 1989.. Adeținut următoarele funcții: vicepreședinte al Clubului .Farul. Constanța (1979-1982); secretar general . interimar . la FRV (1996-1998). Președinte al Clubului .Olimpia. București și vicepreședinte al Biroului FRV. Se menționează că, în perioada 1990-1992, a mai antrenat și echipa spaniolă .Alcorcon., obținând rezultate bune în campionatul de volei al Spaniei. În anul 1996 a primit titlul de *Antrenor Emerit.* I s-a conferit în anul 2000 *Medalia Națională .Serviciul Credincios. clasa a II-a.* Ca o recunoaștere a întregii activități în slujba sportului, în prezent sala Olimpia îi poartă numele.

DINA V. GEORGE (1966), n. în Băile Borșa, județul Maramureș. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al IEFS București, promoția 1990. Șef de lucrări la Catedra jocuri sportive. Doctor în educație fizică și sport (2007). Ca jucător de volei debutează la CSȘ din Rm.

Vâlcea (1981). A activat ca antrenor, calitate în care a pregătit și condus, în diverse competiții studentești, echipa ANEFS. A elaborat și publicat mai multe lucrări de interes general în domeniul voleiului: „Actualități și noutăți în teoria și metodică jocului de volei”(1991); „Algoritmizarea traseului metodic în volei”(1992); „Volei-îndrumător metodic” (1994); „Parametrii optimi ai modelului de jucător în jocul de volei” (1999); „Corelația timp de zbor-eficiența acțiunilor în volei”(2003); „Aspecte specifice ale condiționării vitezei de deplasare în jocul de volei”(2006).

DINU, PAUL (1925-1995), n. în București. Inginer. A fost component al lotului național de volei. A participat cu echipa națională la Balcaniada din 1947, unde s-a clasat pe locul II și, de asemenea, la CM din 1949, unde s-a clasat pe locul IV. Ajucat la echipele de volei .SK .

44. și .CFR. București.

DOBINCĂ, AUREL (1929-2003), n. în com. Grămești, jud. Suceava. Este profesor de educație fizică, absolvent al ICF București (1963). A jucat în perioada 1948-1950 la echipele militare din Tecuci, Iași și București, când și-a satisfăcut stagiul militar. În perioada 1961- 1973,

a fost secretar general la FRV. În această funcție a reușit să-i atragă pe cei mai buni specialiști și să asigure condiții bune de pregătire jucătorilor din loturile naționale de volei. De altfel, în această perioadă de 12 ani, echipele de club, dar mai ales cele reprezentative de volei, au obținut succese remarcabile pe plan internațional, astfel: locul I și titlul de campioană europeană în 1963 (masculin); locul III și medalia de bronz la CE din 1963 (feminin); locurile IV la JO din Japonia 1964 (masculin și feminin); 1357 Volei locul II la CM din 1966 (masculin); locul II la CE din 1971 (junioare) și locul III la CE din 1969 (juniori) etc. De asemenea, în CCE, în anii 1966 și 1967, echipele .Dinamo. și .Rapid. au cucerit locurile I și II la masculin. A mai activat cu rezultate bune și în calitate de președinte al CJEFS . Suceava și al CS .Olimpia. București, precum și în alte funcții pe care le-a deținut pe parcursul îndelungatei sale activități.

DRĂGAN, AUREL - vezi **Personalități**

DRAGOMIRESCU, NICOLAE (NIKI) (1923-1981), n. în București. A fost component al lotului național în perioada 1946-1950 și s-a clasat cu echipa de volei a României pe locul I la Balcaniada din 1946, pe locul II la cea din 1947 și pe locul IV la

CM din 1949. A jucat la echipele .CCA. (.Steaua.), .Godeanu. și .Flacăra. din București. A activat ca antrenor la diferite echipe masculine, obținând rezultate remarcabile. Într-o anumită etapă a fost și căpitan al echipei naționale. S-a ocupat și de arbitraj. În perioada respectivă a fost cotate ca unul din

cei mai buni trăgători din țara noastră. În 1949 a fost ales președinte al Comisiei Centrale de Volei. În această perioadă a condus mai multe cursuri de formare a arbitrilor de volei din mai multe centre din țară.

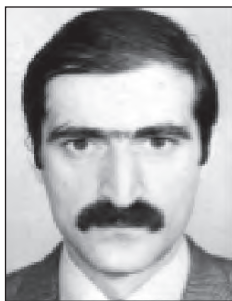
DRĂGULESCU, DAN (1924-1996), n. în Câmpina, jud. Prahova. Medic. A fost component al lotului național de volei. Cu echipa României a participat la CM din 1949 unde a obținut locul IV. De asemenea, a participat și la multe turnee internaționale. Ajucat la echipele .Știința. și .Progresul. București, obținând

rezultate remarcabile în CN divizia A.

DUDUCIUC, PETRICĂ (1949), n. în com. Cârja, jud. Vaslui. Profesor de educație fizică, ofițer MAPN. A activat la Școala Militară de Educație Fizică din București. În volei, a debutat în echipa Școlii Profesionale din Hunedoara, avându-l antrenor pe prof. N.

Păunoiu. La seniori, a jucat la echipa .IGO. Hunedoara până în 1968, când s-a transferat la .Steaua. București. Cu această echipă a cucerit locurile I în CN din anii 1970, 1971, 1978, 1979 și locurile II și III de mai multe ori. Pe plan internațional, cu echipa .Steaua. a participat în anii 1969 și 1979 la CCE, unde a ocupat locul II și tot locul II l-a obținut și în CC din 1977. În același an, s-a clasat pe locul I la .Spartachiada Armatei Prietene .. Cu lotul național a realizat următoarele performanțe: locul III (CE de juniori) . 1969; locul II (Turneul .Prietenia.) . 1969; locul I (JB) . 1971, 1973 și locul II . 1975; locul IV (CE) . 1975; locul VII (CM) din 1970 și locul VI . 1974. În turneele din Polonia (1973) și Bulgaria (1977), a fost apreciat ca unul dintre cei mai compleți jucători de volei. Cu echipa națională a participat la cca 130 de jocuri internaționale. În anul 1977, i s-a decernat titlul de *Maestru al Sportului*.

DUMĂNOIU, LAURENȚIU (1951), n. în Râmnicu Vâlcea. Absolvent al ASE, promoția 1978. S-a inițiat în jocul de volei la Liceul cu Program de Educație Fizică și Sport din orașul natal, fiind descoperit și pregătit de prof. L. Stilea. S-a transferat la Clubul .Dinamo.

București, cu care a câștigat CN de mai multe ori, precum și CCE. A fost component al echipei naționale de peste 70 de ori, aceasta fiind clasată pe locul III la JO de la Moscova, locul III la CE din 1971 din Italia și la cel din 1977 din Finlanda, iar în 1972, locul V la JO din Germania. Pe baza rezultatelor excelente obținute cu echipa de club și cu echipa națională de juniori și de seniori, a fost distins cu titlul de *Maestru Emerit al Sportului*. De asemenea, i s-a oferit în anul 2000 *Medalia națională .Serviciul Credincios. clasa a III-a*.

DUMITRESCU, MARCELA (1923), n. în București. A fost componentă a lotului național de volei, cucerind locul I la JB din 1946. A fost legitimată la echipa .CFR Locomotiva. București cu care a ocupat locuri fruntașe în CN.

DUMITRESCU, MIRCEA (1930-2006), n. în Buzău. Profesor de educație fizică, absolvent ICF, specializare volei. Ca jucător, a debutat în echipa liceului din Buzău, apoi a jucat în echipa studenț ească a ICF București. Ca profesor-antrenor a obținut rezultate remarcabile

cu echipele de juniori și junioare ale liceelor .M. Viteazul. din Ploiești și .N. Titulescu. din Craiova. A cucerit de mai multe ori locul I în CN de juniori, precum și locuri fruntașe în campionatul de senioare, cu echipa .U. Craiova. Ca antrenor la loturile naționale de juniori a obținut excelente rezultate la JB, Turneele .Prietenia. și, în special, la CE, cucerind locul III în anul 1969 la juniori și tot locul III la junioare în 1988. Pentru rezultatele remarcabile

obținute cu echipele de club și naționale, i s-a decernat titlul de *Antrenor Emerit*.

DUMITRESCU, PETRE (1911- 1991), n. în Roșiorii de Vede. Medic militar (general maior). A fost șef al Direcției Medicale din MAPN. A activat ca președinte al Biroului FRV peste 20 de ani, perioadă în care voleiul românesc a excelat atât pe plan intern, cât și internațional.

A fost cooptat în organisme internaționale în care a deținut funcțiile de: vicepreședinte al FIVB (1966-1972); membru al Consiliului de Administrație al FIVB (1966-1977); vicepreședinte al Comisiei Sportive Europene al FIVB (1967-1975). Pentru merite deosebite în dezvoltarea voleiului pe plan mondial, la Congresul FIVB din 1974, la Montreal, a fost distins cu medalia de argint a FIVB.

DUȚESCU, NICOLAE – vezi **FR de Baschet**

ENACHE (CENGHER), MARIA (1950), n. în Rușii-Munți, jud. Mureș. Profesor de educație fizică, absolventă IEFS, promoția 1973. Debutază în volei în 1967, la CSS din Toplița (antrenor Ion Moldovan). Se transferă la IEFS și joacă pentru acest club în perioada

studenției în divizia A, între 1969-1973. Clubul de bază pe care l-a reprezentat timp de 16 ani a fost .Farul. Constanța, între 1973-1990, cu o trecere rapidă, timp de un an, și la Clubul .Dacia. Pitești, între 1985- 1986. Cu echipele cluburilor în care a jucat, a ocupat doar locurile II și III în CN, divizia A. Din 1970 este selecționată în echipa națională cu care participă la 2 CM în 1970 în Bulgaria (locul VII) și în 1974 în Mexic (locul V). Într-un interval de 14 ani a jucat în 350 de întâlniri internaționale. Timp de 6 ani, între 1977-1983, a fost căpitan al echipei naționale. Cadru didactic la Catedra de educație fizică a Școlii Generale .Gr. Sălceanu. din

Constanța *Maestră a Sportului* (1981), *Maestră Emerită a Sportului* (1996).

ENCULESCU (DULĂU), ILEANA (1944), n. în Craiova. Este profesoară de educație fizică și sport, absolvind ICF București în anul 1966. Ca jucătoare, a debutat în echipa de volei a ȘS din Craiova (1959), antrenorii echipei fiind: Gabi Velea, Ioan Vereșezan și Radu Zamfirescu. În anul 1961, a obținut titlurile de campioană națională cu echipa Liceului .Frații Buzești. din Craiova, la campionatul liceelor și, de asemenea, la campionatul școlilor sportive. Între anii 1962 și 1966, a jucat la echipa de senioare .Știința. București, totalizând peste 200 de jocuri în CN. Selecționată la lotul național în 1961, a participat la multe concursuri internaționale, obținând cu echipa națională unele rezultate excelente, astfel: locul I în 1962 la Festivalul Tineretului de la Helsinki; locul IV în 1962 la CM de la Moscova; locul III în 1963 la CE de la București; locul IV în 1964 la JO de la Tokyo. Ca jucătoare în echipa națională, a realizat peste 60 de jocuri internaționale, într-o perioadă de aproximativ 5 ani. *Maestră a Sportului* în anul 1963.

ENESCU, ROMEO (1951), n. în București. Profesor de educație fizică, absolvent al IEFS, promoția 1977. Ca jucător, a debutat în echipa de volei .Steaua. București 1968. Până în 1974, cu această echipă a cucerit titlul de campion național ediția 1970-1971 și locul III, în 1972, în 1971 participând și la CCE. În postura de component al echipei militare bucureștene și al altor patru echipe de volei, în care a evoluat după 1974, a participat la peste 500 de jocuri oficiale. Ca titular în echipa națională, își înscrie în palmares: locul V la JO din 1972; locul III la CE din 1971; locul I la JB în 1971 și locul II în 1972. A participat și la alte jocuri bilaterale internaționale, totalizând

un număr de aproximativ 350 de jocuri internaționale. A activat ca antrenor la echipa feminină .U. Craiova (1983-1985), obținând rezultate bune în CN divizia A. Activează ca profesor-antrenor la CSS nr. 1 din Constanța și, concomitent, antrenează și echipa masculină de volei .Midia. din Năvodari. *Maestru al Sportului* (1981). În anul 2000, a primit *Medalia Națională .Pentru Merit. clasa a III-a.*

ERDELI, PAUL (1921), n. în Varna, în Bulgaria. A fost component al lotului național de volei și s-a clasat cu echipa României pe locul IV la CM din 1949. A jucat la echipa .CFR. București, unde a obținut rezultate remarcabile pe plan intern și internațional. A antrenat diferite echipe de volei, cu care a obținut, de asemenea, rezultate bune în CN.

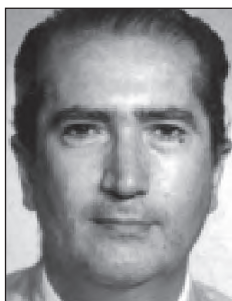

EREMIA, GEORGE (1932), n. în Ploiești. Profesor de educație fizică, absolvent al IEFS, București. Ca jucător a debutat în echipa de volei juniori a Liceului .N. Iorga. din Ploiești. Din anul 1954 și până în 1962, joacă la echipa .Dinamo. București, cucerind locuri fruntașe în Campionatul Diviziei A, astfel: campion național în 1958, locul II de 5 ori și locul III de 2 ori. Pe plan internațional, participă ca jucător în echipa .Dinamo. la diferite concursuri, obținând rezultate bune. Ca antrenor la echipa .Dinamo. București (1968-1979), cucerește de 7 ori titlul de campion național și o dată locul II în 1978. Pe plan internațional, cucerește locul I în Cupa Cupelor (1979), iar în CCE obține locul III în 1975 și locul II în 1977. Ca antrenor la loturile naționale de juniori și tineret (1963-1967), participă la diferite concursuri internaționale, obținând rezultate bune, iar la seniori cucerește locul III în 1977, la CE din Finlanda. În cei peste 17 ani de antrenorat, a contribuit la ridicarea măiestriei sportive a multor jucători de volei promovați în loturi

naționale. Din anul 1980 și până în 1983 a îndeplinit, la .Dinamo. București, următoarele funcții: șef serviciu la Jocuri Sportive, vicepreședinte și comandant de club. În perioada 1970-1979 a fost membru al Colegiului central de antrenori din FRV. Pentru rezultate foarte bune ca antrenor, i s-a decernat titlul de *Antrenor Emerit.*

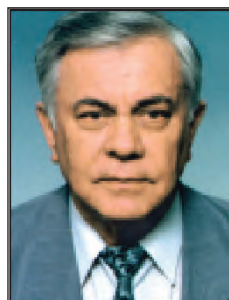
FERARIU, GHEORGHE (1936), n. în Brașov. De profesie avocat. A debutat în volei în 1949 la Clubul .Tânărul Dinamovist. din Brașov. A activat ca jucător la .Tractorul. între 1951-1957 și 1962-1975, la .Universitatea. Cluj între 1957-1961 și .Rapid. București, în perioada 1961-1962. A fost selecționat în echipa națională în perioada 1957-1965 și a jucat peste 250 de partide, fiind unul dintre cei mai buni coordonatori de joc.. În 1974 este ales președintele Clubului .Tractorul. Brașov. Arbitru internațional din 1978. Din 1963 este *Maestru Emerit al Sportului*. I s-a conferit în anul 2000 *Medalia Națională .Serviciul Credincios. clasa a III-a.*

FLORESCU, CONSTANTIN (1920-2002), n. în București. Jurist. A absolvit Facultatea de Drept și Științe Politico-Economice din București. A fost judecător, consilier juridic șef la BNR și președinte al Comisiei Centrale Juridice a ACR. Membru al International Lawex

Association (Londra) și membru al Comisiei Juridice a AIT / FIA (Bruxelles). A activat în sport ca arbitru de volei din 1945, iar din 1963 ca arbitru internațional. A arbitrat peste 500 de jocuri amicale și oficiale în CN de volei, până în anul 1973. De asemenea, a participat, ca arbitru internațional la competițiile FIVB în străinătate la: JO din Japonia (1964), CE din Italia (1971), precum și alte concursuri desfășurate în Franța, Bulgaria, Ungaria, Israel etc. În 1964, a fost ales ca membru al Biroului FRV, unde a activat

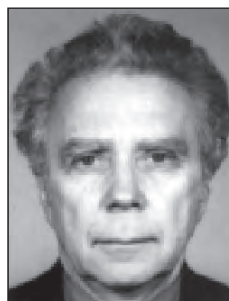
până în 1974 și a fost reales pe perioada 1990- 1995. A publicat *Volei . Regulament comentat*, în colaborare cu N. Sotir, la Editura Tineretului . CFS, București, 1955.

GĂLEȘANU, NICOLAE (1931), n. în com. Valea Mare-Pravăț, jud. Argeș. Inginer. Absolvent al Institutului Politehnic București, promoția 1957. A jucat volei la cluburile .Politehnica., .Agromonia . și .Rapid. (toate în București). În 1959 promovează examenul de antrenor de volei. În această

calitate, a activat la cluburile studențești bucureștene și la echipa feminină de junioare .Locomotiva Gara de Nord., care a cucerit titlul de campioană națională în 1956/1957. A desfășurat o activitate îndelungată și prodigioasă ca arbitru de volei (1953-1990) promovând, succesiv, toate treptele de calificare, inclusiv pe cea de arbitru internațional (1978). În cei 37 de ani de arbitraj a condus peste 500 de jocuri în CN și peste 100 de jocuri internaționale (JB, CCE, CC etc.), atât ca arbitru principal, cât și ca secund. În 1985 a arbitrat și a participat la cursurile de arbitri organizate în Emiratele Arabe Unite, iar în 1987 a arbitrat turneul internațional .Macabiada. din Israel. În calitatea de secretar și vicepreședinte al Colegiului Central de Arbitri (1982-1990) a organizat în București mai multe cursuri de arbitri de volei.

GEORGESCU, MIRON - vezi **Personalități**

GHENADI, VASILE (1931), n. în Bacău. Profesor de educație fizică. Este absolvent al ICF din București, promoția 1953. A fost cadru didactic la Universitatea din Bacău, profesor universitar la Facultatea de Educație Fizică, secția volei. Ca jucător, a debutat la echipa de juniori CFR Bacău. Din 1949 joacă la echipa ICF .

București, iar din 1953 se transferă la echipa .Voința. Bacău. Ca antrenor, a activat la echipele .Viitorul. (bărbați) și CSS-.U. . Bacău (femei), cu rezultate bune. Cu echipa de junioare a obținut locurile I și II în campionatele respective, iar la senioare locurile III și IV. De asemenea, a activat ca metodist la Centrul Olimpic de Junioare din Bacău, contribuind astfel la formarea și promovarea la nivele superioare a unor jucătoare valoroase. Activează la echipa feminină de senioare .U. Bacău, în calitate de metodist, obținând, de asemenea, rezultate remarcabile. Paralel cu activitatea didactică, a desfășurat o laborioasă activitate și pe linie metodică. A publicat multe lucrări de specialitate în revistele EFS, precum și cărți valoroase (individual și în colaborare) din care menționăm: *Volei, modelarea instruirii copiilor și juniorilor*, Editura Sport-Turism, 1984, București; *Model și modelare în voleiul de performanță*, Editura Plumb, 1994, Bacău; *Volei, obiectivizarea instruirii*, Editura Plumb, 1995, Bacău etc. A participat la un curs de volei în Israel.

GRAPĂ FLORIN (1954), n. în Bacău. Profesor de educație fizică A absolvit IEFS în 1978 la București, având două specializări : natație și volei. Este Doctor în Educație fizică și Sport al ANEFS București. Ca profesor de educație fizică și sport, a activat la Clubul Sportiv Școlar și la Universitatea din Bacău, fiind profesor universitar. La C.S Școlar a obținut cu echipa de volei în C.N rezervat junioarelor următoarele rezultate: în 1986 se clasează pe locul al III-lea, iar în 1987 cucerește titlul de campion național. Din 1988 antrenează și echipa de senioare „Știința Bacău” promovând în Divizia A Superligă în 1992. În C.N din 1993 cu echipa feminină „Știința” Bacău obține rezultate valoroase astfel: odată locul III, de două ori locul II și de două ori locul I. În competiția „Cupa României” se clasează odată pe locul II, iar în 2005 pe locul I. Participă în următoarele competiții internaționale: „Cupa Confederațiilor”, „Cupa Campionilor Europeni” și „Cupa Cupelor”. Ca antrenor la

loturile naționale de volei feminin (junioare și senioare) a obținut locul III la Balcaniada din 1995 (Turcia) și locul VIII la C.M de junioare .A desfășurat și o intensă muncă pe linie metodică, susținând 9 lucrări științifice la diferite Congrese din țară și străinătate și a publicat (ca autor și coautor) 8 lucrări, dintre care se menționează următoarele: „Model și modelare în voleiul de performanță” Ed. Plumb Bacău, 1994; „Volei, obiectivizarea instruirii”, Ed. Plumb Bacău, 1995; „Volei- sistem cibernetic (ierarhizat)”, Mannheim, Germania, 1994 (coautor); „Volei în învățământ”, Ed. Plumb Bacău, 1994, „Implicațiile structurii jocului și instruirea grupelor de începători la volei, la avansați și la juniori” Revista EFS, numerele 7,8 și 9, București-1987.

GRĂDINARU SORIN (1958), n. în Grădinari jud. Caraș-Severin. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al Universității de Vest, Facultatea de Educație Fizică și Sport (1981) și profesor la aceeași facultate cu gradul de conferențiar universitar. Din 1999 este și antrenor de volei, categoria I. Ca jucător a debutat la echipa de volei juniori ”Juventus”(1974) din cadrul Liceului de Mecanică Nr. 1 din Reșița, cucerind în 1977 locul III și respectiv medalia de bronz la naționale de juniori. Din 1977 joacă la echipa divizionară A „Politehnica” Timișoara, obținând rezultate foarte bune. În 1981 este selecționat în echipa reprezentativă de volei a României, cucerind titlul de Campion Mondial Universitar, respectiv medalia de aur. Ca antrenor activează din 1992 la echipa masculină de volei a „ Universității” din Timișoara, cucerind cu echipa respectivă 5 titluri de campion național universitar, precum și locul IV în Superligă(1995). Ca profesor- antrenor a format mulți jucători valoroși dintre care se menționează cei care au fost selecționați în loturile naționale de volei (G. Racsov, A. Balint, I. Pislaru, A Ardeleanu și A. Laza). În activitatea sa, profesorul SG, a avut preocupări și realizări importante pe linie metodică și științifică.

GRÜN, LADISLAU (1929), n. în Reghin, jud. Mureș. Profesor de educație fizică, absolvent al ICF București, specializarea volei, promoția 1954. Ca antrenor, activează încă din 1954 la diferite echipe din Târgu Mureș. Cu echipa .Flamura Roșie. (bărbați) promovează în divizia

.A., având în același timp și calitatea de jucător (1954-1958). Din anul 1958, antrenează echipa de volei feminin .Sanitarul., care promovează în divizia B (1961), apoi în categoria A . seria studențească. Ca profesor la ȘS, contribuie la clasarea pe locul III pe țară a echipei acestei școli. În anul 1972, promovează echipa .Electromureș. din Târgu Mureș în divizia B, apoi în divizia A. La ȘS, s-a preocupat de depistarea și formarea tinerilor jucători. Mulți juniori au fost promovați la nivele superioare, unii chiar în loturile naționale de tineret (C. Dorgo și N. Pop, care a jucat în echipa națională la JO din 1980, cucerind medalia de bronz). A fost cadru didactic la Catedra de Educație Fizică de la IMF Târgu Mureș și la Institutul Pedagogic din aceeași localitate. În 1973, împreună cu prof. I. Frenț, a organizat primul .Festival Mureșan de mini-volei., cu bune rezultate. Arbitru de volei, categoria republicană și membru în Colegiul Central de Arbitri. De asemenea, a fost membru în Comitetul Federal, Consilier la DJTS Mureș, iar din 1973 președinte al Comisiei Județene de Volei din Târgu Mureș. Pentru rezultatele deosebite obținute, i s-a decernat titlul de *Antrenor Emerit* (1995).

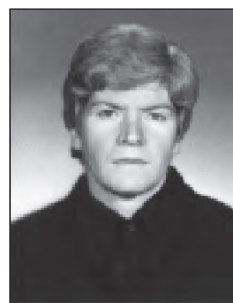
HEROLD, CONSTANTIN - vezi **Personalități**

HUMĂ, NICOLAE (1933), n. în com. Vidacut, jud. Hunedoara. Este profesor de educație fizică, absolvent al ICF București în 1957, specializarea volei. Din 1959, activează ca profesor-antrenor la ȘS 2 București, iar din 1966 este încadrat la Catedra de educație fizică din UMF Bucu-

rești, promovând la gradul de conferențiar universitar.

Ca jucător, a făcut parte din echipa de volei .Victoria. București (1957-1959), antrenorul echipei de divizia A fiind Niky Dragomirescu. Ca profesor-antrenor de volei la echipa de junioare a ȘS 2 București, a obținut rezultate foarte bune, aceasta cucerind de 5 ori titlul de campioană națională în divizia de junioare și de multe ori locul III. Dar cel mai important obiectiv a fost formarea și promovarea jucătoarelor la nivelul loturilor naționale de volei feminin, dintre care amintim pe: Venera Zaharescu, Gabriela Popa, Monica Susman, Maria Matei, Angela Măraianu etc. De asemenea, cu echipa feminină .Medicina. București a obținut de două ori locul IV în campionatul de senioare, divizia A (1972-1973). Cu echipele de club obține rezultate bune și pe plan internațional. Ca antrenor la lotul național de volei (junioare, senioare), a activat aproximativ 10 ani și a obținut cu echipa României: locul VII la CM din 1970; locul IV la .Universiada. din 1973; locul VI la CE din 1979; locul VIII la JO din 1980; multe locuri I și II la Balcaniadele din 1972, 1973, 1980 etc. Activitatea metodic-co-științifică cuprinde aproximativ 50 de lucrări, din care 35 au fost comunicate la diferite sesiuni științifice, iar 15 au fost publicate. Funcții: președinte al Colegiului Central de Antrenori Volei (1972-1973) și apoi membru al aceleiași Colegiu și președinte al Colegiului de Antrenori București (1975-1978). În 1966 și 1969 a primit diploma de *Merite în Activitatea Sportivă*.

IONESCU (POPESCU), MARIANA (1949), n. în București. Profesoară de educație fizică, absolventă a IEFS București, 1973. A debutat ca jucătoare la echipa de volei junioare .Viitorul. București, având ca antrenoare pe prof. Rodica Șiclovan. În seniorat a jucat la

echipa feminină .Dinamo. București, cucerind de 6 ori titlul de campioană națională și de multe ori locurile II și III. Pe plan internațional, cu echipa de club a obținut rezultate bune, dintre care: locurile III la .Dinamoviada. din 1975 și la Cupa Cupelor din 1974. Selecționată în lotul național a obținut următoarele

rezultate: locul VII la CM din 1970 și locul V la CM din 1974; locul VII la CE din 1971 și același loc în 1975; locurile I la Balcaniadele din 1971, 1973, 1974 și 1975. Pentru bunele rezultate obținute cu echipa de club și cu echipa națională de volei a fost distinsă cu titlul de Maestră emerită a sportului.

IUHASZ, ALEXANDRU (1953), n. în Arad. Profesor de educație fizică, absolvent IEFS, promoția 1982. Ca jucător de volei, a debutat în 1968 la echipa de juniori .Constructorul. din Arad, primul antrenor fiind Marcel Olteanu. În 1969, joacă la .Tânărul Dinamovist. din

București, iar în perioada 1972-1980 la echipa Clubului .Steaua., cu care cucerește locul I (1978) și mai multe locuri II. Cu aceeași echipă, participă la Cupa Cupelor (1977) și la CCE (1979), clasându-se pe locul II. În perioada 1968-1974, a făcut parte din lotul național (ca junior, apoi ca senior) cu care a obținut de două ori locul II la JB din 1971 și 1972. Ca antrenor al echipei .Calculatorul. din București (1983-1993), a promovat această echipă din divizia B, în Superligă, în anul 1991. Ca antrenor al echipei feminine .Rapid. București (1994-1998), a cucerit de două ori locul I și de două ori locul II în CN, precum și de două ori locul I în CR. Cu această echipă a participat de două ori la CCE, unde a obținut rezultate bune. A antrenat o scurtă perioadă și echipa națională feminină de tineret, cu care a participat la un CM. Membru al Colegiului central de antrenori din cadrul FRV din 1997. Din 1999, antrenează echipa masculină .Steaua. București din divizia A. *Maestru al Sportului*(1996).

IVĂNESCU (CORBEANU), DOINA (1935-1996), n. în Blaj. Profesoară de educație fizică, absolventă ICF, promoția 1956. A debutat în volei la echipa Liceului Teoretic din Blaj. Între 1949 și 1952 a jucat la .Știința. Cluj și apoi, până în 1956, la ICF. În 1957 se transferă la

Clubul .Dinamo. București, rămânând în activitatea competițională până în 1971; în sezonul 1970-1971 a jucat la Clubul .Medicina.. În perioada 1952-1968 este prezentă în echipa națională, susținând 400 de jocuri internaționale, soldate cu multe locuri fruntașe, astfel: la CM din 1952, cu echipa națională, ocupă locul V; în 1956, locul II; în 1962, locul IV; la CE din 1955 și 1958, locurile IV, iar în 1963, locul III; la JO din 1964, locul IV. În anul 1972 își face debutul ca antrenore la formația .Dinamo., cu care a câștigat 12 titluri de campioană națională.. Retrăgându-se din activitatea de antrenore, în perioada 1984-1988 este vicepreședinta Clubului .Dinamo. București. Pentru meritele sale de excepție, în 1963 primește titlul de Maestră Emerită a Sportului și mai târziu și titlul de Antrenore Emerită.

IVANOV (BAGA), MARIA (1949), n. în București. Profesoară de educație fizică, absolventă IEFS, promoția 1977. A debutat ca jucătoare de volei în 1962 la echipa de junioare a Clubului .Rapid. București, avându-l ca antrenor pe prof. L. Sorbală. Ca senioară (divizia A)

la același club, cucerește titlul de campioană națională în 1968, 1972 și 1973. Cu aceeași echipă participă și la 3 ediții în CCE (1969, 1973, 1974). Selecționată la lotul național, obține cu echipa următoarele rezultate: locul IX (CE . Turcia, 1967); locul VII (CM . Bulgaria, 1970); locul I (Turneul Tomis . România, 1970); locul I (JB din 1971 și 1973). A totalizat peste 350 de jocuri, fiind căpitan de echipă la junioare. A devenit *Maestră a Sportului* în 1970.

MACAVEI, SORIN (1956), n. în Cluj. Profesor de educație fizică, absolvent IEFS, promoția 1983. Ca jucător, a debutat în anul 1969, la echipa de juniori a Liceului .N. Bălcescu. din Cluj, avându-l ca antrenor pe prof. C. Bengeanu. În continuare, joacă la .Universitatea . Cluj. În 1974

se transferă la Clubul .Steaua. București, unde joacă 12 ani și obține, cu echipa de volei a acestuia, de 5 ori locul II în CN (1975-1980) și titlul de campion național în 1978. De asemenea, pe plan internațional . tot cu echipa .Steaua. . obține rezultate remarcabile: locul II în CCE (1979); de trei ori locul II (1977, 1980, 1986) și de două ori locul III (1981, 1984) în Cupa Cupelor. Selecționat în lotul național . pe post de trăgător . cucerește (cu echipa) următoarele medalii: de bronz, la JO (Moscova . 1980); de bronz, la CE (Finlanda . 1977); de aur la JMU (România . 1981). De asemenea, cucerește medalii de argint la JB din anii 1972, 1975 și 1976. Ca jucător, a participat la peste 250 de jocuri internaționale. Pentru activitatea sa deosebită (la club și la lot), a fost distins cu titlul de *Maestru Emerit al Sportului* în anul 1981. În anul 2000, i s-a oferit *Medalia Națională .Serviciul Credincios. clasa a III-a.* Ofițer MAPN.

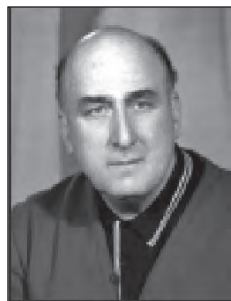

MANOLE, VIOREL (1956), n. în Brașov. Profesor. Absolvent al IEFS, promoția 1983. S-a inițiat în jocul de volei la ȘSE din Oradea în 1970, apoi s-a transferat la Clubul .Steaua., cu care a câștigat titlul de campion național în 1978 și de mai multe ori locul II și III. A fost selecționat în echipa națională în 1976 și a făcut parte din lotul reprezentativ până în 1986. A participat la peste 150 de jocuri ale echipelor naționale de juniori, tineret și seniori. A făcut parte din echipa națională, care s-a clasat pe locul al III-lea la JO de la Moscova în 1980. A continuat să lucreze ca antrenor la diferite cluburi, fiind ales și antrenor federal în 1995. În perioada 1997-2001 și din 2005 în continuare a îndeplinit funcția de secretar general al FRV. Are *Ordinul .Meritul Sportiv. clasa a III-a* În anul 2000 i s-a conferit *Medalia națională .Serviciul Credincios. clasa a II-a. Maestru Emerit al Sportului* (1980).

onat în echipa națională în 1976 și a făcut parte din lotul reprezentativ până în 1986. A participat la peste 150 de jocuri ale echipelor naționale de juniori, tineret și seniori. A făcut parte din echipa națională, care s-a clasat pe locul al III-lea la JO de la Moscova în 1980. A continuat să lucreze ca antrenor la diferite cluburi, fiind ales și antrenor federal în 1995. În perioada 1997-2001 și din 2005 în continuare a îndeplinit funcția de secretar general al FRV. Are *Ordinul .Meritul Sportiv. clasa a III-a* În anul 2000 i s-a conferit *Medalia națională .Serviciul Credincios. clasa a II-a. Maestru Emerit al Sportului* (1980).

MATEESCU, NICOLAE - vezi **Personalități**

MAVROCORDAT, DESPINA - vezi **Personalități**

MEADU, NICOLAE (COLEA) (1918-2011), n. în Tulcea. Inginer. Jucător de volei în echipa .CS Rapid. București, cu care s-a clasat de mai multe ori pe locuri fruntașe în CN, divizia A. Pe plan internațional a câștigat medalia de aur în CE Fero-viar de volei. A activat ca antrenor la echipa feminină de volei a CS Rapid cu care a câștigat titlurile naționale 1959, 1965 și 1968. A funcționat ca antrenor la echipa națională de volei în anii 1959, 1965 și 1968. De mai mult timp este stabilit în Canada.

MEDIANU, DUMITRU (1923-1999), n. în com. Drajna, jud. Prahova. Medic. A absolvit Institutul de Medicină și Farmacie în anul 1950. Ca jucător de volei, a debutat în 1939 la .SK 38. Ploiești. Activitatea voleibalistică și-a desfășurat-o în cadrul cluburilor .Medicina., .CSU. și

.Progresul . . toate din București . unde a realizat rezultate remarcabile în CN de divizie A: locul II . cu echipa .Progresul. (1960, 1961); locul III, cu aceeași echipă (1950, 1951, 1956). Încă din anul 1946 a fost selecționat în lotul național, cu care a obținut următoarele rezultate: locul IV la CM din 1949; locul II la CM din 1956; locul II la CE din 1955; locul I și II la JB din 1946 și 1947; locul II la CMU din 1953 și locul IV în 1954. Timp de 3 ani a fost căpitan al echipei naționale de volei. A participat la 147 de jocuri internaționale. A activat și ca antrenor de volei la echipele .Progresul. București și .Olimpiakos. din Atena. În perioada 1973-1975, a fost vicepreședinte al FRV. În perioada 1946-1956, a fost unul din cei mai valoroși trăgători ai echipei naționale de volei. Pentru rezultatele remarcabile obținute, ca jucător de volei al echipei reprezentative românești, a fost distins în 1957 cu titlul de *Maestru Emerit al Sportului*. A fost decorat cu *.Merite Sportive Excepționale.*

MIHĂILESCU, SEBASTIAN (1927), n. în Cernăuți azi în Ucraina. Profesor de educație fizică, absolvent al ICF, promoția 1957. Debutază în volei în 1947, la Clubul .Delavrancea. din București. Se transferă apoi, la Clubul .Finanțe-Bănci., unde joacă doi ani. Din 1949,

sub culorile Clubului .Dinamo., atât ca jucător cât și ca antrenor, cucerește mai multe titluri de campion național, iar de două ori (1966 și 1967) titlul de campion în CCE. În perioada cât a jucat pentru echipa .Dinamo. este și jucător de bază în echipa națională, cu care obține un loc II la CM din 1956, un loc III la CM din 1960, precum și alte locuri fruntașe în diferite concursuri internaționale. Profesiunea de antrenor o începe din anul 1961, când se ocupă de destinele echipei naționale de juniori, până în 1964. Chiar din acest an trece la cârma echipei reprezentative de seniori, pe care o aduce pe locul II la CM din 1966. O anumită perioadă de timp este antrenor național pentru echipele naționale feminină și masculină din Spania, organizând și unele cursuri pentru antrenori. Mai antrenează și echipa națională masculină din Germania federală (1974-1976) și echipa din Portugalia (1984-1988). Este și autorul unei cărți tehnice despre volei, editată în 1970, în Spania. Pentru meritele sale deosebite, în 1956 este declarat *Maestru al Sportului*, iar în 1961 . *Maestru Emerit al Sportului*.

MOISE GHEORGHE (1934), n. în localitatea Colibia, județul Ialomița. Profesor de educație fizică și sport. Licențiat în educație fizică, promoția 1959, la ICF București. Cadru didactic la IEFS/ANEFS, la catedra de Jocuri Sportive, secția volei, (1960) ulterior titular AL disciplinei tenis de câmp. În 1993 obține gradul de conferențiar universitar. Pe parcursul activității a antrenat echipa de volei (f) Știința ICF. A elaborat personal și în colaborare cu colegii de la ambele discipline articole și cursuri de specialitate. A fost distins cu diploma „*Merite Sportive*”.

MORARU (CRIVĂȚ), CORINA (1958), n. în București. Economist. Absolventă ASE București, promoția 1983. Ca jucătoare de volei a debutat în echipa de junioare a ȘS din Târgu Jiu. În perioada 1980-1987, a jucat la echipa .Dinamo. București, cu care a cucerit mai

multe titluri de campioană națională. Cu aceeași echipă participă și la diferite concursuri internaționale, inclusiv la .Dinamoviade ., obținând rezultate remarcabile. Ca jucătoare la lotul național (din 1979), se clasează cu echipa pe locul VIII la JO de la Moscova, apoi pe locul II la Balcaniada din Grecia (ambele în 1980). La numeroasele jocuri interne și internaționale, la care a participat în intervalul 1980-1984, a avut o comportare remarcabilă. I s-a decernat titlul de *Maestră a Sportului* în anul 1980.

MOȚ (VINȚAN), DOINA (1938), n. în Codlea, jud. Brașov. Este profesoară de educație fizică, absolventă a ICF București în anul 1959. În perioada junioratului a practicat mai multe discipline sportive cu rezultate foarte bune, astfel: atletism (campioană națională la

săritura în lungime în 1954), gimnastică, tenis de câmp și volei. Ca jucătoare de volei, în perioada senioratului a fost componentă în echipele .Știința ICF. și .Rapid. București, cucerind în 1965 titlul de campioană națională în divizia A. În perioada 1955-1967 a fost selecționată în lotul național de volei, obținând cu echipa României rezultate excelente, astfel: locul I la Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților, în 1962; locul III la CE, în 1963; locul IV la JO din 1964; locurile II și III la Universiadele din 1965 și 1957. Ca antrenoare de volei, cu echipa feminină .Universitatea. Timișoara a obținut rezultate bune în CN. În calitate de cadru didactic a desfășurat o bogată activitate metodică-științifică, materializată prin susținerea, la diferite consfătuiri, a peste 50 de lucrări, multe din ele fiind publicate. A scris și a

publicat 7 manuale și 2 cărți de specialitate. Pe parcursul activității didactice a fost lector universitar la Institutul Politehnic și la Universitatea din Timișoara. În îndelungata sa activitate în mișcarea sportivă, a îndeplinit următoarele funcții: membră a COR și director al Academiei Olimpice Române, filiala Timișoara; vicepreședinte a CS Timișoara și șef de catedră la Institutul Politehnic Timișoara (1988-1990). În anul 1965, pentru rezultatele remarcabile obținute cu echipa națională de volei, a fost distinsă cu titlul de *Maestră a Sportului*.

MURAFĂ, NICOLAE - vezi **Personalități**

MUȘAT, COSTIN (1929-1998), n. în Constanța. Inginer . arhitect naval. Activitatea sa îndelungată și laborioasă pe plan sportiv se concentrează, în principal, pe arbitraj. În anul 1952 a debutat ca arbitru de volei, totalizând în CN aproximativ 2 000 de jocuri oficiale, atât la echipele mascu-

line, cât și la cele feminine. Din anul 1959 este arbitru internațional de volei, realizând 415 jocuri în turneele finale a 6 ediții de CM, 7 ediții de CE, precum și jocuri decisive din concursurile CCE și ale Cupei Mondiale de volei. În anul 1970, în Bulgaria, i s-a decernat .Fluierul de aur. după arbitrajul excelent prestat la finala CM de volei masculin. Pe parcursul îndelungatei sale activități, în diferite perioade a fost membru al Colegiului central de arbitri din cadrul FRV și 6 ani președinte al Comisiei de arbitri din Constanța Pentru activitatea deosebită ca arbitru în voleiul românesc, a fost distins cu medalia *Meritul Sportiv*.

NICOLAU, HORAȚIU (1933), n. în Fălciu, jud. Vaslui. Atras de activitatea sportivă, și-a ales ca viitoare profesie pe cea de propagator al mișcării de educație fizică și sport. A urmat ICF, promoția 1956. S-a remarcat ca un jucător de volei de mare

performanță și încă din timpul student iei a activat la cluburile sportive ICF și .Rapid. București. În acest colectiv s-a impus foarte repede prin seriozitate și dăruirea de care a dat dovadă, urcând treptele dure ale performanței ei și obținând rezultate de excepție. A fost campion național de 8 ori, component de bază al echipei naționale, căpitan la echipa de club și la cea reprezentativă. Performanțele realizate îl plasează pe plan internațional printre cei mai buni jucători. Cu echipa de club a participat de 7 ori în CCE, cucerind-o de 3 ori (definitiv) și clasându-se de 4 ori pe locul al II-lea. La echipa națională a fost un jucător care a avut o contribuție aparte la obținerea unor rezultate deosebite. La CM din 1956 și 1966, a cucerit locul II, la cele din 1960 și 1962, locul III; a fost campion mondial universitar în 1957 și 1961. Rezultate bune a obținut și la CE: locul II în 1955 și 1958, locul I în 1963.. A fost selecționat în echipa lumii după CM de la Moscova, 1962 și în echipa continentului în 1963 la CE de la București. După retragerea din activitatea de jucător, a pregătit echipa națională în 1971, apoi a fost solicitat și a plecat în Belgia, mai întâi ca jucător și apoi ca antrenor. Este considerat cel mai mare voleibalist român. *Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu Ordinul Meritul Sportiv clasa a-II-a 1968.*

NICULESCU, MAGDA (1923-2005), n. în Satu Mare. A absolvit Facultatea de Drept și Academia de Științe Economice din București, promoțiile 1946 și 1948. Activitatea sportivă o începe la 14 ani, ca jucătoare de baschet, apoi de volei la Clubul .Sportul

Studentesc., de unde s-a transferat la cluburile .Locomotiva. CFR și .Rapid. București. Între 1946-1954, a făcut parte din echipa de volei .Rapid., iar între 1946-1947 din reprezentativa de volei a țării, participând cu succes la JB din 1946 (locul I) și din 1947 (locul II). De asemenea, a mai fost selecționată și în lotul național de baschet (căpitan al echipei respective). A constituit un exemplu ca

jucătoare și antrenoare. Ca antrenor, a funcționat la secțiile de baschet ale cluburilor .CFR., .Rapid. și .Voința., ocupându-se preponderent de echipele de tineret, promovând multe jucătoare valoroase la nivele superioare. *Maestră Emerită a Sportului.*

NICULESCU MUGUREL (1948), n. în București. Profesor. A absolvit IEFS-București în anul 1971. Profesor universitar-doctor la Universitatea din Pitești, Facultatea de Educație Fizică și sport și decan al aceleiași facultăți din anul 2004. Are o bogată activitate

atât ca profesor cât și ca antrenor în cadrul Clubului Sportiv Școlar „Viitorul” Pitești, la echipe de junioare (1983-1990), și la echipa de senioare „Dacia” Pitești. A activat ca antrenor, la lotul național de junioare (1982-1988) și senioare (1987-1988 și 1996-2000). Echipele pe care le-a pregătit au obținut următoarele rezultate: locul III în CE de junioare (1988-Italia); locul III în Cupa Confederației Europene, cu echipa „Rapid”- București (1990-Turcia); calificarea echipei naționale de volei-senioare pentru CE. În perioada 1991-1995, a activat ca antrenor-coordonator al CS Dijon Cote D’Or Volleyball din Franța. A desfășurat o intensă activitate metodică, a publicat mai multe cărți și manuale și a prezentat comunicări la diferite sesiuni științifice naționale și internaționale. Pe parcursul activității a mai îndeplinit și următoarele funcții: prodecan (2000-2004); vicepreședinte al Consiliului Universitar de cercetare științifică în Educație Fizică și Sport (2006); membru al Consiliului Științei Sportului din România; membru al comisiei de psihologie, științele educației și educație fizică și sport, din subordinea Consiliului național de atestarea titlurilor, diplomelor și certificatelor universitare. Pentru laborioasa lui activitate științifică, a primit următoarele distincții: „Titlul de profesor evidențiat, acordat de MEC prin ordinul nr. 7700 din iunie 1987”; *Antrenor Emerit; Decorat cu Medalia „ Meritul Sportiv”, clasa a III-a (2004).*

OANCEA, MARINEL (1929), n. în com. Stănești, jud. Giurgiu. Este profesor de educație fizică, absolvent al ICF București, promoția 1952. A fost numit inspector general la FRV (1952- 1957), apoi la Ministerul Învățământului (1958-1974) și, în final, a

îndeplinit funcția de director la ȘS 1 . București (1975-1991). Ca inspector general la FRV, a impulsionat substanțial activitatea voleiului românesc pe toate planurile (intern și internațional). Ca profesor și antrenor, a avut și preocupări metodico-științifice, publicând mai multe lucrări, din care se menționează *Metodica predării educației fizice în școala profesională*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1968; *Regulamentul jocului de volei, comentat*, Editura UCFS, 1967 etc. De asemenea, a colaborat în perioada 1957-1970 la elaborarea programelor de educație fizică pentru clasele I . XII, la filmul didactic *Metode moderne de predare a educației fizice* și a organizat multe cursuri de perfecționare și consfătuiri metodice cu profesori, directori de școli sportive etc. Pe parcursul activității, a obținut calificarea de arbitru internațional de volei în 1967 și antrenor de șah în 1982. De asemenea, în perioada 1974-1980, a îndeplinit următoarele funcții: președinte al Colegiului Central de Arbitri și membru în Biroul FRV, vicepreședinte al FRV; președinte al Comisiei Municipale de Volei București și membru în Biroul Executiv al CNEFS etc. Pentru laborioasa sa activitate, a primit distincția de *Profesor Fruntaș*. și a fost decorat cu medalia *Meritul Sportiv. clasa I. 1967.*

ORĂȘANU, SANDY (1922), n. în București. Absolvent al Facultății de Arhitectură din București. A debutat ca jucător de volei la echipa de juniori a Liceului Militar .Mănăstirea Dealu. din Târgoviște. La seniorat, a jucat mai mulți ani în echipele .Locomotiva CFR. și .Rapid. București, cu care a obținut numeroase succese, inclusiv 2 titluri de campion național, în anii 1949 și 1950. Cu echipa

lotului național cucerește titlul balcanic în 1946 și locul II în 1947. Concomitent, a mai jucat în numeroase meciuri interne și în 24 bilaterale internaționale. A activat ca antrenor la echipele feroviare de juniori și de seniori, obținând cu acestea rezultate bune în campionatele respective. Pentru meritele sale sportive i s-a acordat titlul de *Maestru al Sportului*.

OROS, CORNEL (1950), n. în Oradea. Absolvent al Facultății de Filologie din București. Primii pași pe terenul de volei i-a făcut la ȘS Oradea (1964) sub îndrumarea prof. Eugenia Junker. Se transferă apoi la echipa .Dinamo . București, cu care cucerește, în perioada

1972-1980, de 8 ori titlul de campion național. Cu aceeași echipă participă la CCE, unde se clasează pe locul II în anii 1968, 1974 și 1977 și locul III în 1975. Locul I în Cupa Cupelor în anul 1979. Este selecționat în lotul național în anul 1968, unde realizează următoarele performanțe: locul I la Trofeul .Speranțe Olimpice. (1968); locul III la CE de juniori (1969); locul III și IV la CE de seniori (1971 și 1975); locul V la JO (1972); locul VII și VI la CM (1970 și 1974); locul I la CB (1971, 1973 și 1977). Ca antrenor al echipei naționale de juniori, cucerește cu aceasta locul II la CE de juniori din 1986. De asemenea, rezultate foarte bune a obținut și cu echipa .Dinamo. București, pe care a antrenat-o și condus-o în meciurile interne și internaționale. A activat ca antrenor în Spania. În anul 2000 decorat cu *Medalia Națională .Serviciul Credincios. clasa a III-a. Maestru Emerit al Sportului*.

PATRAS, DUMITRU (MIMI) (1924-1964), n. în Constanța. A fost component al lotului național de volei în perioada 1947-1948. A jucat la echipa .Medicina. București, obținând rezultate remarcabile în CN. De asemenea, a activat și ca antrenor la echipa masculină .Flacăra. și a făcut parte din colectivul tehnic pentru pregătirea lotului național de volei feminin.

PAVEL, VASILE (1937), n. în com. Peștișani, jud. Gorj. Profesor de educație fizică, absolvent al Institutului de Cultură Fizică, specializarea volei, promoția 1963. Ca jucător de volei a debutat la echipa .Locomotiva . Timișoara (juniori), avându-l ca

antrenor pe Milorad Koin. În 1956, s-a transferat la echipa .Știința. Arad, având ca antrenor pe Vasile Jitaru, iar în perioadele 1958-1962 și 1964-1967, a jucat la echipa .Rapid. București, avându-i ca antrenori pe Gheorghe Petrescu și Jean Pnova. În intervalul 1962- 1964 a jucat și la echipa .Steaua.. Împreună cu echipa .Rapid. a cucerit 6 titluri de campion național, a câștigat de 2 ori CCE (1961-1965) și a fost de 4 ori finalist în CCE. Cu echipa națională, a realizat următoarele rezultate: locul II la CMU (1959 . Italia), locul III la CM (1960 . Brazilia) și locul I la CMU (1961 . Bulgaria). În cei 7 ani ca jucător la Clubul .Rapid. și 6 ani la echipa națională, a participat la peste 100 de jocuri internaționale. Ca antrenor, a activat la echipa AS .Locomotiva . București (1968-1971) și la echipa de junioare .Rapid. București (1972-1974), cu bune rezultate. A debutat ca arbitru în 1970, iar din 1980 a devenit arbitru internațional de volei. În perioada 1978-1986, a fost antrenor federal, perioadă care a coincis cu realizarea unor rezultate notabile ale echipelor naționale de volei, printre care: locul III la JO din 1980 (masculin), locul I la CMU din 1981 (masculin) și locul II la CE de juniori din 1986. Acoordonat lucrarea *Orientarea metodică în volei*, prezentată în Buletinul FRV din anii 1980 și 1984; a organizat cursuri de perfecționare cu antrenorii de volei în perioada 1980-1986. Membru în Biroul FRV. În prezent, este profesor de educație fizică gr. I la Liceul CFR București și observator federal al FRV. Pentru rezultatele deosebite i s-a decernat, în anul 1996, titlul de *Maestru Emerit al Sportului*. Decorații: *Medalia Națională .Pentru Merit. clasa a III-a. (2000)*

PĂDURARU, CORNELIU (1949), n. în Bacău. Inginer. Absolvent al Facultății TCM în anul 1975 la Galați. Ca jucător, a debutat în 1967 la echipa de volei juniori .Unirea. din Brăila, antrenorul echipei fiind I. Sighinaș. Între anii 1968 și 1975, joacă la CSU Galați, iar din 1975 și până

în 1986 joacă la AS .Viitorul. Bacău, realizând cu echipele de club aproximativ 500 de jocuri. Selecționat la lotul național de volei, a obținut cu echipa națională următoarele rezultate: locul III și medalia de bronz la CE din 1971 . Italia; locul X la JMU tot în Italia . 1970; locul II la turneul .Speranțe Olimpice. din 1969. Ca antrenor de volei, a activat la echipa masculină .Viitorul. din Bacău, în perioada 1980-1990. Membru al Biroului FRV. Vicepreședinte al CS .Universitatea. din Bacău. Maestru Emerit al Sportului din 1995. I s-a conferit în anul 2000 *Medalia națională .Pentru Merit. clasa a III-a.* (2000)

PĂUȘESCU, MARIAN (1953), n. în București. Ca jucător de volei, a debutat în echipa de juniori a CS .Dinamo. București, antrenor Valeriu Tătaru. A jucat în echipa de volei .Dinamo. (seniori), câștigând de 12 ori titlul de campion național (din 1972 și până în 1977 și apoi din 1979 și

până în 1984). De asemenea, în CCE a cucerit locul III în anii 1974 și 1977 și locul I în anul 1981. În Cupa Cupelor, s-a clasat tot cu echipa .Dinamo. pe locul I în 1979. Selecționat în echipa națională, se clasează pe locul VI la CM din 1974, iar în anul 1975 cucerește locul IV la CE și locul III în anul 1977 tot la CE. Cu echipa de club, ca și cu echipa națională, a participat la peste 200 de jocuri internaționale. Din anul 1984 este antrenor la echipa de volei masculin .Dinamo. București, cu care câștigă și titlul de campion național în anii 1992, 1994 și 1995. Ca antrenor al lotului național, obține calificarea echipei României la CE din anul 1995. A fost membru al Biroului FRV și al Colegiului central de antrenori. Pentru rezultate foarte bune

obținute ca jucător, i s-au decernat titlurile de *Maestru al Sportului* în anul 1980 și de *Maestru Emerit al Sportului* (1984).

PÎRV (GODOI FILHO) CRISTINA LUCREȚIA (1972), n. în Turda, județul Cluj. Înainte de a se consacra voleiului a practicat mai multe sporturi printre care atletismul, avându-l antrenor pe Al. Lazăr. La 14 ani este legitimată de clubul Dinamo, echipa care domina campionatul nostru

și la care lucra Doina Ivănescu. Selecționată în echipa națională câștigă în 1993 medalia de aur la CM Universitare și declarată cea mai bună jucătoare a competiției. Evoluează la mari cluburi din străinătate: San Lazaro, Fano, Reggio Calabria Novara (Italia), Minas Belo Horizonte (Brazilia), R.C. Cannes (Franța). Palmaresul ei este impresionant: 2003, Cupa Campionilor Europeni (cea mai bună jucătoare); 2006, Top Teams Cup; campioană a României în 1988 și 1989; campioană a Italiei în 2000 și 2001; Super Cupa Italiei în 2000, 2003 și 2005; campioană a Braziliei în 2002 (cea mai bună jucătoare); campioană și Cupa Franței în 2005; Cupa Italiei în 2001 și 2004. A mai disputat și turnee finale în Liga Campionilor, fiind prima voleibalistă din țara noastră care a câștigat o cupă continentală. A jucat 15 ani pentru echipa României. Are înălțimea de 1,80m; detentă în atac: 3,05m; detentă la blocaj: 2,90m; mână de atac: dreapta; număr 11 (trăgător principal). Căsătorită cu "Giba", campion olimpic și mondial, e stabilită în Curitiba (Brazilia). *Maestră a Sportului.*

PETRESCU, GEORGE - vezi Personalități

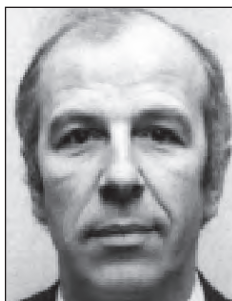
PIOLINE (HONET), ADRI-ANNE (1931), n. în Câmpina, jud. Prahova. Profesoară de educație fizică, absolventă ICF, promoția 1955. A debutat ca jucătoare de volei în echipa liceului, apoi, studentă fiind, a continuat să joace în echipa ICF, cu care a cucerit titlul de

campioană națională în 1954. Ca jucătoare la echipa națională a realizat următoarele performanțe: locul II (JMU . Ungaria, 1954); locul III (Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților . Polonia, 1955); locul II (CM . Franța, 1956); locul III (JMU . Franța, 1957). În perioada 1953-1957, a jucat în mai multe meciuri interne și internaționale, obținând rezultate remarcabile. S-a stabilit în Franța. *Maestră a Sportului*.

PLEȘOIANU (ZOTTA), ECA-TERINA (1933), n. în București. A fost una dintre jucătoarele de volei de elită din perioada 1948- 1962, cu o însemnată contribuție la dezvoltarea voleiului românesc. A debutat în 1947 la Clubul .Viforul Dacia., evoluând apoi

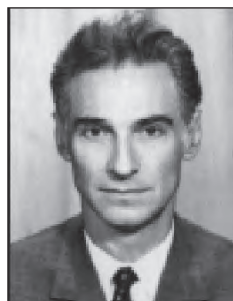
la cluburile: .Godeanu., .Flacăra., .Progresul . Casa Scânteii., .Dinamo. București și .CSM. Cluj. Este multiplă campioană națională. La 14 ani este selecționată în echipa reprezentativă în care joacă aproape un deceniu și jumătate (până în 1962), evoluând în 135 de jocuri internaționale. Performanțe deosebite: locul II la CM din 1956 din Franța; locul II la CMU din 1954 și 1965 și locul III în anii 1955, 1957 și 1961. Se retrage din activitatea competițională în 1970. Pentru meritele sale deosebite, în 1963 este distinsă cu titlul de *Maestră Emerită a Sportului*.

PLOCON, DAVILA (1931-2006), n. în Slatina, jud. Olt. A debutat în volei la echipa .Spartac. București, în 1951 transferându-se la .Rapid. București, unde a activat neîntrerupt din 1952 până în 1969. S-a remarcat ca unul dintre cei mai buni trăgători. Ca jucător,

realizează performanțe notabile, ca: 10 titluri de campion național cu .Rapidul., locul I în CCE tot cu .Rapid. în 1961, 1963 și 1965 și de 4 ori clasat pe locul II în 1960, 1962, 1966, 1967; locul I în CE din 1963; locul III la CM din 1960 și 1962; locul IV, la

JO din 1964 de la Tokyo. Din anul 1970 activează ca antrenor . jucător în Italia.. A antrenat echipa de volei feminin a Clubului .Rapid. București, de asemenea și lotul național de volei feminin, obținând rezultate bune. În anul 1963 primește titlul de *Maestru Emerit al Sportului și Ordinul .Meritul Sportiv clasa a -III-a (1967)*. I s-a conferit, în anul 2000, *Medalia Națională .Serviciul Credincios. clasa a III-a (2000)*

PONOVA, IOAN (JEAN) (1925-2004), n. în București. De profesie medic. A fost unul dintre cei mai cunoscuți jucători de volei ai perioadei 1948-1960. A debutat ca jucător în 1939 (la 14 ani) la echipa .Viitorul. și la Liceul .Gh. Lazăr.. A evoluat, apoi, la .Avântul Sportiv.,

.Medicina. și .Rapid., până în 1962, când s-a retras din activitate. A fost jucător în echipa națională între anii 1948-1960. S-a remarcat ca un excelent tactician, pe fondul unei pregătiri tehnice de excepție, care l-a situat, întotdeauna, printre cei mai buni sportivi ai generației sale. În perioada 1964-1968 a fost antrenor de volei la Clubul .Rapid., obținând rezultate excelente pe toate planurile. În 1954 i s-a acordat titlul de *Maestru al Sportului*, iar în 1962 cel de *Maestru Emerit al Sportului*. A fost decorat cu *Ordinul .Meritul Sportiv. clasa a III-a (1966)*.

POP, NECULAE (1951), n. în com. Hodac, jud. Mureș. Profesor de educație fizică, absolvent al IEFS București, promoția 1973. Ca jucător de volei și-a făcut debutul în 1968 la echipa CSS din Târgu Mureș, antrenorul lui fiind prof. Ladislau Grün. Din anul 1969, joacă la echipa

IEFS București, apoi la echipa .Steaua. și în 1982 la echipa ASA Târgu Mureș. În CN a participat la peste 500 de jocuri. A cucerit cu echipa reprezentativă a României locul III la JO de la Moscova (1980) și tot locul III la CE de volei din Finlanda (1977). De

asemenea, cu echipa de club, Steaua. București, a reușit să obțină rezultate foarte bune în concursurile internaționale intercluburi (CCE, CC etc.). În cei peste 10 ani ca jucător în lotul național (doi ani fiind și căpitan de echipă), a participat la aproximativ 400 de jocuri internaționale. Ca antrenor de volei, a activat la echipa U. ARDAF. Cluj, cucerind titlul de campion național în 1996 la divizia A și locul V în concursul internațional Cupa Cupelor. A antrenat în perioada 1987-1997 și lotul național de volei masculin. În anul 1995 a publicat în colaborare cu prof. O. Bâc, cartea *Volei. 100 de ani* (Editura Daco-Press, Cluj-Napoca). *Maestru Emerit al Sportului (1980)*. Decorații: *Ordinul Meritul Sportiv. clasa a III-a (1981)*.

POPESCU, MIHAI (MELONTE) (1924-1998), n. în Ploiești. Voleibalist de performanță. A jucat la echipa Medicina. București, obținând rezultate remarcabile în CN.. A fost component al lotului național de volei și cu echipa României a cucerit locurile I și II la JB din anii 1946 și 1947. În perioada respectivă era apreciat ca unul dintre jucătorii cu cel mai eficient blocaj.

POPESCU, SORIN (1936), n. în Cluj. Profesor de educație fizică, absolvent al Institutului de Cultură Fizică, promoția 1960. A debutat ca jucător în echipa de volei Știința ICF. București (1956-1960). După absolvire, se transferă la echipa Minerul Explorări. Baia Mare (1964-1968), apoi la Farul. Constanța. Cu cele 3 echipe în care a jucat, a totalizat aproximativ 300 de jocuri oficiale în campionatul intern și 18 jocuri internaționale intercluburi. În perioada 1972-1989, a activat ca profesor-antrenor la CSS Constanța, având și funcția de director a acestei prestigioase școli. Ca arbitru de volei, are o bogată activitate în perioada 1960-1992. În anul 1971 promovează ca arbitru divizionar, iar în 1976 ca arbitru internațional. Pe plan intern, a arbitrat aproximativ 900 de jocuri, iar pe cel extern, peste 200 de jocuri internaționale (în

CCE, CE, Trofeul Tomis etc.). Autor al unei *Programe școlare pentru clasele speciale de volei*, editată în 1982, și a mai multor referate metodice cu teme generale din sport și speciale, din volei, prezentate la diferite consfătuiri și simpozioane în Constanța. Pentru îndelungată și bogată activitate în domeniul sportului, a fost distins cu medalia și diploma Meritul Sportiv. Este membru al Biroului FRV, președinte al Comisiei Naționale de Volei pe plajă., președinte al Colegiului de Arbitri din Constanța (1988-1996). A fost delegat ca observator al Comisiei Europene de Volei, în perioada 1992-1996, la 4 jocuri din cadrul CE de volei (CEV) și al Cupei Cupelor. Din anul 1996, este observator al FRV. Profesor de educație fizică gradul I la Liceul M. Eminescu. din Constanța.

PUȘCAȘ IOAN (1932), n. în com. Treznea, jud. Sălaj. Medic, specialist în gastroenterologie. Promotor și susținător al sportului și în mod deosebit al voleiului. Profesor universitar, doctor docent la Universitățile din Timișoara și Oradea. Activitate profesională de excepție susținută chiar de bilanțul prezentat chiar de domnia sa; 126 de proiecte și descoperiri de valoare internațională, peste 40 de brevete de invenție, 17 cărți de specialitate, peste 600 de studii și lucrări științifice, din care peste 480 prezentate în diferite sesiuni de comunicări științifice. Cunoscut în țară și peste hotare ca inventator al medicamentului antiulceros Ulcosilvanil brevetat în 1972. A înființat Centrul de Cercetări și Asistență Medicală din Șimleu Silvaniei Membru al Academiei de Științe din New York și al Societății Americane de Gastroenterologie. Meritele și realizările profesionale ale dr. Ioan Pușcaș, de care au beneficiat nenumărați pacienți, depășesc cu mult această prezentare sumară. Dar IP nu poate lipsi din Enciclopedia Educației Fizice și Sportului pentru atașamentul său față de sport, ca practicant, promotor și organizator. Pentru toate cele făcute pentru dezvoltarea și afirmarea jocului de volei, dr. IP și-a câștigat, pe merit, locul în marea familie a

voleibaliștilor. Atras de mișcare și de exercițiul fizic, încă de copil a fost un prieten al alergării, al săniușului, apoi al voleiului la liceu (Cluj și Zalău) și mai ales la facultate în Timișoara, unde a jucat în campionatul orașului. Marea sa pasiune pentru volei l-a însoțit pe tot parcursul activității profesionale, constituind un excelent exemplu de îmbinare fericită, cu realizări deosebite, a celor două domenii. În 1958, la debutul său profesional ca medic de circumscripție, în com. Plopiș, a pus bazele echipei de volei Recolta, cu care a obținut o serie de rezultate semnificative, apoi ca medic la Spitalul din Oradea, a jucat volei în echipa Sanitas. În anul 1965, ca medic specialist boli interne la Spitalul orașenesc Șimleu Silvaniei, împreună cu alți iubitori ai voleiului, a înființat echipa Cooperatorul, cu care a jucat în Campionatul Regiunii Crișana la care au participat echipele din Oradea, Ștei, Beiuș, Salonta. În acest an, a fost ales președinte secției de volei, misiune pe care a îndeplinit-o până în anul 1990. Echipa sa de suflet Șimleu Silvaniei, după o încercare ratată în anul 1966, reușește să promoveze în Divizia B, în 1967, fiind antrenată de Kolea Starinski. Echipa care primește numele de Silvania, a activat în Divizia B până în anul 1978. Printre antrenorii care au mai pregătit echipa s-au aflat Mircea Pop și Trandafir Popeți. Au promovat în divizia A în anul 1978 unde au activat până în 1983. Aici au activat mai multe serii de jucători valoroși printre care și Vasile Măscăsan (și antrenor), Adrian Arbuzov, Mircea Tutovan și alții, unii dintre aceștia și componenți ai loturilor naționale. Timp de 5 ani, au înregistrat victorii la toate echipele din această divizie. Dr Ioan Pușcaș, este mândru de performanțele de vârf obținute de acest copil al său – locul al-III-lea în 1982, după Dinamo și Steaua, câștigătoarea Cupei Balcanice în 1983, după o dublă victorie asupra echipei Partizan Belgrad. În 1983, chiar dr. IP, după o matură chibzuință, este nevoit să ofere echipa sa de suflet Zalăului, datorită imposibilității asigurării condițiilor organizatorice, tehnice și financiar-economice, pentru continuarea activității. Deși a trebuit să cedeze echipa pe care a dus-o până în vârful performanței, dr IP nu s-a despărțit de volei. A luat-o de la capăt, în 1987, participă la turneul de baraj de la București,

promovând în Divizia B, în seria a-IV-a, iar din 1988 în seria a-II-a. În 1989 s-a clasat pe locul al –III-lea, iar în 1990, din mai multe motive, AS Silvana și echipa de volei s-au autodesființat. Dar dragostea pentru volei n-a dispărut în Șimleu Silvaniei. Au apărut o echipă de juniori, echipa de volei *Măgura* (promovată în Divizia B în 1994). Sămânță îngrijită cu atâta pasiune pe parcursul anilor, de dr. IP a dat roade, istoria voleiului în Șimleu Silvaniei va continua. Printre cei implicați se află și fiul său Ionuț Pușcaș. Distincții: Doctor Honorius Causa titlu conferit de Senatul Universității Vasile Goldiș din Arad; cetățean de onoare al orașului Șimleu Silvaniei și comuna Treznea (jud Sălaj) și Băsești (jud. Maramureș); spitalul orașenesc din Șimleu Silvaniei a primit numele de Profesor doctor Ioan Pușcaș; Diploma Merite deosebite în activitatea sportivă, acordată de CNEFS.

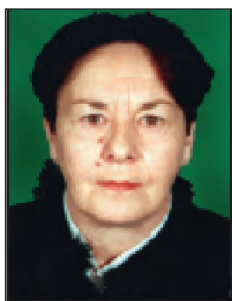

RĂDUCANU, NICOLAE (1932- 1997), n. în Craiova. Profesor de educație fizică, absolvent al ICF din București, specializare volei, promoția 1960. Ca jucător de volei a debutat în echipa .Rapid. București, cu care cucerește de 5 ori titlul de campioană națională.

Cu aceeași echipă, ocupă locul II în CCE (1960) și locul I (1961). Ca jucător selecționat în lotul național, câștigă locul II la CMU (1953), locul IV la JMU din 1954, locul II la CE din 1955 și locul IV la .Universiada. din același an. Ca antrenor, activează la echipa masculină studențească .Politehnica. București, din 1961 până în 1995. În cei 34 de ani de antrenorat se clasează cu echipa de 16 ori pe locul I la Campionatul Centrului Universitar București, organizat anual. La Catedra de Educație Fizică de la Institutul Politehnic București, unde a fost cadru didactic timp de 35 de ani, a prezentat, la diferite consfătuiri, peste 30 de comunicări științifice, din care 5 au fost publicate. Pentru meritele sale de jucător, a fost distins cu titlul de *Maestru al Sportului*. Pentru meritele sale profesionale i s-a acordat distincția *Ordinul .Meritul Sportiv*.

RAUH, MARTIN (1944-2010), n. în Brașov. Profesor de educație fizică, absolvent IEFS, promoția 1974. Ofițer MAPN, în rezervă. Ca jucător de volei a debutat în 1959 la Brașov, iar în intervalul 1961-1964 a fost promovat în echipa .Tractorul. Brașov (divizia A), cu care s-a situat pe locul III în CN din 1963. În perioada 1964-1974 joacă la echipa Clubului .Steaua. București, cu care cucerește de 5 ori titlul de campioană națională. Tot cu această echipă cucerește un loc II la CCE, în 1969. În perioada 1962-1970, ca jucător în lotul național (de juniori, apoi de seniori), obține următoarele rezultate: locul VII (CM, 1970); locul II (JB, 1970). Ca antrenor la echipa de seniori a Clubului .Steaua., a cucerit locul I la CN divizia A (1991). Ca antrenor la lotul național de juniori (1973-1978), reușește un loc III la Turneul .Prietenia. de la Galați (1978). Membru în Comisia de Competiții, apoi antrenor federal la federația de specialitate. În 1974 i s-a acordat titlul de *Maestru al Sportului*.

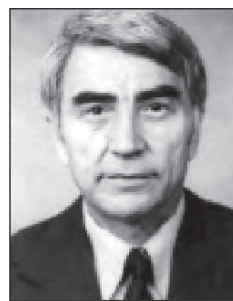
REBAC, EUGENIA (1943) n. în Cernăuți, azi în Ucraina. Este profesoară de educație fizică, absolventă în 1979 a IEFS. A debutat ca jucătoare în echipa de volei a Școlii Generale din Simeria, având ca antrenor pe Ovidiu Brînză. A jucat la seniore la echipa .Rapid. București, cucerind de 5 ori titlul de campioană națională în anii 1965, 1968, 1972, 1973 și 1974. Cu aceeași echipă a participat și în CCE, obținând rezultate bune. Ca jucătoare în lotul național de volei, a cucerit multe locuri I și II în CB; locul V la CM din 1974; locul VII la CE din 1971 și același loc în 1975. A fost 13 ani componentă a lotului național și 11 ani căpitan al echipei naționale de volei. Ca antrenoare, a debutat în anul 1977, la echipa de volei .Rapid. București, iar la echipa națională de junioare în anul 1981. A fost și membră în Biroul FRV. A lucrat la Serviciul Internațional și Personal la CS .Rapid.

București. Datorită rezultatelor bune ca jucătoare în echipa de club și cu echipa reprezentativă a României, i s-a decernat titlul de *Maestră a Sportului* în anul 1971 și de *Maestră Emerită a Sportului* în 1973.

ROIBESCU, NICOLAE (1936), n. în Arad. Antrenor de volei. Ca jucător, a debutat la echipa de juniori a Liceului Național din Iași, iar la seniorat a făcut parte din echipa CSU Iași. Începe să lucreze ca antrenor de volei în anul 1963, cu echipele de junioare .Flacăra

Roșie. și .Penicilina., ambele din Iași. Din 1966 antrenează echipa de seniore .Penicilina. Iași, divizionară de categorie A. Cu această echipă, pe care o antrenează și acum, a cucerit în anii 1970 și 1971 titlul de campioană națională, apoi locul II în 1972, 1977 și 1978 și locul III de mai multe ori. Pe plan internațional, a participat cu echipa .Penicilina. Iași atât în CCE, cât și în Cupa Cupelor, ocupând locul III în 1973 și locul IV în 1978 și 1979. Ca antrenor la lotul național feminin, a obținut următoarele rezultate: locul I la JB din 1971, locul VII la CE 1971, locul V la CE 1979 și locul VIII la JO 1980. A făcut parte din Biroul federal de volei, ca membru al Colegiului Central de Antrenori. Datorită rezultatelor remarcabile realizate cu echipa .Penicilina. Iași și cu echipa națională, a fost distins cu titlul de *Antrenor Emerit* în 1996 și cu *Medalia .Merite Sportive*.

ROMAN, ȘTEFAN (1927-2008), n. în Șeitin, jud. Arad. Profesor de educație fizică, absolvent ICF, promoția 1953. Unul dintre cei mai buni jucători de volei din țara noastră, în perioada anilor 1950. A debutat în 1946 la .Reuniunea de Gimnastică a Muncitorilor din

Timișoara, jucând apoi la .Politehnica. Timișoara, .CCA. și .Progresul. București. Din rezultatele realizate la concursurile internaționale: locurile IV

la CM (1952) și CE (1951); locul II la CM (1956), locul III la CM (1960); locul II la CE (1958) etc. Antrenor de categoria I, a condus echipele .CCA. (1954-1956), .Rapid. (1960-1964), .Progresul. (1964-1968), aflându-se, de asemenea, la conducerea echipei naționale între 1960-1964. Între 1969-1971 a fost antrenor în Grecia. În perioada 1974-1975 a fost antrenor federal la FRV. O îndelungată activitate a desfășurat-o în cadrul catedrei de volei a IEFS, ca șef de lucrări.. Individual și în colaborare, a publicat articole și cărți de specialitate în revistele CFS și EFS, din care se menționează: *Structura jocului de volei . obiectiv al instruirii* (Revista EFS, București); *Curs de bază . Volei* (MEI . IEFS, 1987, București) etc. A fost membru al Colegiului Central de Antrenori și membru al Biroului FRV în perioada 1974-1976. Din 1953 este *Maestru Emerit al Sportului*. În anul 2000, i s-a conferit *Crucea Națională .Serviciul Credincios. clasa a II-a*.

SĂDEANU, RODICA (1924), n. în București. Ca jucătoare de volei a debutat în 1937, la echipa .Sportul Studentesc., apoi la echipa .Start Club.. Din anul 1950, joacă la echipa .Locomotiva . CFR, cucerind multe locuri II și III în campionatul diviziei A. Din anul

1946 și până în 1958, este componentă a lotului național de volei. Cu echipa națională cucerește multe locuri fruntașe în diferite concursuri internaționale, astfel: locul I la Balcaniada din 1946 și locul II la cea din 1947; locul II la CMU din 1954; locul IV la CE din 1949 și același loc la cel din 1955; locul V la CM din 1952 și locul II la cel din 1956. A fost căpitan al echipei naționale de volei. Ca antrenoare a activat în perioada 1952-1958 la echipa .Locomotiva . CFR, obținând locuri fruntașe în campionatul diviziei A . feminin. A mai participat și la alte concursuri: baschet (fostă componentă a lotului național), atletism (campionă la săritura în lungime) și tenis de masă. *Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu Medalia Muncii*.

SĂVINESCU (CĂLUGĂRIȚA), MARIA (1933), n. în Gârcina, jud. Neamț. Absolventă, cu diplomă de merit, a ICF din București, specializarea volei, promoția 1957. Specialistă cu contribuții directe la selecția, pregătirea și promovarea unor tinere talente în voleiul de per-

formanță nemțean și național. A practicat atletismul și voleiul. A jucat volei ca junioară la AS „Hidrotehnica” din Piatra Neamț, apoi a fost legitimată la CS „Știința ICF” cu care a câștigat titlul de campioană națională (1955). A făcut parte din reprezentativa universitară a României la JMU de la Paris, în 1957, unde a câștigat medalia de bronz. După absolvire, a fost numită profesoară de educație fizică la Liceul „Petru Rareș” din Piatra Neamț, o perioadă a funcționat ca directoare a SSE (ulterior CSS), apoi s-a dedicat exclusiv activității de profesor-antrenor, fiind șefa catedrei de volei a acestei structuri sportive școlare (1957-1989). Printre realizările sale semnificative se află: 23 de eleve selecționate în loturile naționale de junioare și tineret; 31 de eleve promovate în echipe de divizia A și 23 de eleve în echipe de divizia B; 35 de calificări în turneele finale ale CN și școlare; 10 titluri de campioane și 5 de vicecampioane în CN de senioare, junioare și școlare. A contribuit la înființarea și pregătirea primei echipe de senioare- AS „Țesătura” din Piatra Neamț (1964), participantă în divizia B (1965) și în divizia A (1967). Ulterior, această echipă a activat sub denumirea de „Ceahlăul”: „ICEMERIC”; „Petrodava”; „Unic”. În perioada 1988-1992 a antrenat echipa „Petrodava” („Unic”) cu care, în 1993, a promovat în divizia A. A fost, de mai multe ori, antrenoare la loturile naționale de juniori și tineret cu care a participat la diferite turnee internaționale. La unele din aceste competiții a fost conducătoarea delegației țării noastre. În anul 1970, a organizat la Piatra Neamț prima Conferință pe țară care a dezbătut problematica „Mini voleiului”. A avut preocupări în domeniul cercetării științifice publicând numeroase articole și studii de specialitate. În anul 1985, a contribuit la organizarea simpozionului „Criterii de selecție pentru voleiul de înaltă performanță”. Membră a CNEFS

(1975-1982) și a Comitetului FR de Volei (1980-1992). Pentru rezultatele obținute și contribuția sa la dezvoltarea voleiului românesc, în anul 1995 a primit titlul de antrenore emerită. Distinsă cu numeroase premii, diplome și trofee printre care: „Profesor evidențiat” (1980); Diploma de Onoare a CNEFS (1982); Diplomele de „Recunoștință ale Consiliilor municipal și județean” (1993 și 1977); *Decorațiile-Medalia Muncii* (1969 și 1971) și *Medalia „Merite Sportive”*.

SCARLAT, EUGEN (1932), n. în Brăila. Profesor de educație fizică, absolvent al ICF București, specializare volei, promoția 1956. În activitatea lui se disting două etape: profesor și antrenor (1956-1976) și inspector de specialitate în Inspectoratul Școlar al Municipiului București și MEN (1976-1995). În calitate de profesor și antrenor, cu echipa de junioare .Triumf. a cucerit două titluri de campion național; timp de 12 ani a antrenat echipele de senioare .Metalul . și .Progresul. CPCS București, obținând rezultate bune în CN divizia A. De asemenea, a fost și antrenor al lotului național de junioare și antrenor secund la lotul național de senioare. Paralel cu activitatea de profesor, în care a obținut gradul I, a publicat cartea *Volei . pregătirea echipelor școlare, Caietul profesorului de educație fizică*, mai multe articole în revista EFS și a mai elaborat patru variante de programe școlare pentru educație fizică. În îndelungata sa activitate ca profesor și antrenor, a fost și membru al Colegiului Central de Antrenori, vicepreședinte al Biroului FRV și membru în COR.

SCHREIBER, WILIAM (1942), n. în Reșița. Ca jucător, a debutat în 1959 la echipa de juniori CSM Reșița, antrenorul echipei fiind Axente Popovici. În 1961 se transferă la .Dinamo. București, cu care cucerește în perioada 1962-1977 de 6 ori titlul de campion național, de 8

ori locul II și o dată locul III (1967). Tot cu această echipă a obținut la concursurile internaționale următoarele rezultate: locul I la CCE din 1966 și 1967; locul I la Cupa Cupelor în 1979; locul I la .Dinamo-viadele . din 1962, 1968 și 1975 etc. Ca jucător al echipei naționale a realizat următorul palmares: campion european . loc I la CE din 1963 și locul III în 1971; locul IV în 1964 și locul V în 1972 la JO; vicecampion mondial la CM din 1966 și campion balcanic în 1971. În repetate rânduri a fost căpitanul echipei naționale. A totalizat peste 450 de jocuri internaționale, atât cu echipa de club, cât și cu cea națională. A activat ca antrenor de volei la echipa .Dinamo. București, în perioada 1979-1984, care a obținut multe titluri de campioană națională. De asemenea, echipa a cucerit locul I în Cupa Cupelor (1979). Pentru meritele sale deosebite ca jucător și antrenor, i s-a acordat titlul de *Maestru Emerit al Sportului* (1971) și de *Antrenor Emerit* (1994). I s-a decernat în anul 2000 *Medalia Națională .Serviciul Credincios. clasa a III-a*.

SORBALĂ, LEONID (1932), n. în Soroca, azi în Republica Moldova. Este profesor de educație fizică, absolvent ICF București în 1956. Ca jucător, a debutat la echipa .Voința. București, obținând rezultate bune în perioada 1956-1958, în divizia A. Ca antrenor, a activat la CSS .Rapid. și la echipa Liceului .Traian., din București, clasându-se de 3 ori în primele locuri în campionatul junioarelor pe capitală. În perioada 1968-1985, activează ca antrenor al lotului național de junioare . tineret, obținând rezultate remarcabile pe plan internațional, astfel: locul II la CE 1371 *Volei* de junioare din 1971; de 4 ori locul I la JB din perioada 1972-1985 și de mai multe ori locul III; la turneul .Prietenia. ocupă de 2 ori locul III (1971 și 1984) etc. De asemenea, a contribuit și la ridicarea măiestriei sportive a multor jucătoare de volei care au fost promovate la seniorat. A fost membru în Colegiul Central de Antrenori și membru al Biroului federal din cadrul FRV, în perioada 1968-1985.

SOTIR, NICOLAE - vezi **Personalități**

STAMATE, MARIAN (1946), n. în Brănești. Absolvent al IEFS, promoția 1972. Component al echipei de volei a Clubului .Steaua., cu care a cucerit titlul de campion național în 1969 și a ocupat locul II în CCE. A făcut parte din echipa reprezentativă de juniori și de seniori timp de 5 ani, participând la 65 de jocuri, cucerind locul III la CE din 1971 și locul V la JO de la München din 1972. Arbitru internațional. Ca jucător a debutat cu echipa de juniori a CSS nr. 2 București, obținând rezultate bune la CN. Antrenorul echipei a fost prof. N. Waldinger. I s-a conferit în anul 2000 *Medalia Națională .Pentru Merit. clasa a II-a.*

STAN, COSTINEL (1953), n. în București. Profesor de educație fizică, absolvent al IEFS, specializarea volei, promoția 1978. A debutat în echipa de juniori de la ȘS 1 București (antrenor P. Brașoveanu), cu care cucerește, în 1972, titlul de campion național . divizia juniori. În perioada 1973-1978 a jucat la echipa .Progresul. București. Începe cariera de antrenor în anul 1979, cu echipa feminină (senioare) de la .Flacăra Roșie. București, obținând locul II în 1986 și locul III în 1987 și 1988, în campionatul diviziei A. Cu echipa feminină a RATB (senioare), cucerește CR în 1996, iar în 1997 CN. Pe plan internațional, tot cu această echipă, ocupă locul IV în Cupa Cupelor (1997) și locul V în Liga Campionilor Europei (1998). Ca antrenor la lotul senioarelor în perioadele 1990-1994 și în continuare din 1996, a realizat următoarele performanțe: locul I și campioană mondială universitară (1993); locul II la .Universiada. din 1991; locul VI la CE din 1991 și 1999, precum și calificarea echipei naționale la CM de volei (1994). A totalizat 260 de jocuri internaționale ca antrenor al echipelor de club și naționale. În perioada 1992-1996 a deținut funcția de antrenor federal la FRV. Antrenor

al echipei feminine de volei .Rapid. București din divizia A. Pentru meritele sale sportive, i s-a conferit titlul de *Antrenor Emerit* (1996)..

STERIADE, CONSTANTIN (1953), n. în București. De profesie inginer. A debutat ca jucător de volei la CSS 2 București, avându-l ca antrenor pe prof. Ion Șoacă. Ulterior, a mai jucat la următoarele cluburi: .Medicina. București (1974), .SARO. Târgoviște (1976) și .Calculatorul . București, cu care a obținut locul V în campionatul diviziei A (1983). Timp de 14 ani a participat la 300 de jocuri în campionatul diviziei A. În cadrul lotului național, a jucat timp de 4 ani în 20 de jocuri internaționale. Paralel cu profesia de inginer, deține și calificarea de antrenor de volei (categoria a II-a). A realizat un .Program de statistică . pe calculator, o lucrare originală în voleiul românesc. Arbitru internațional de volei indoor și primul arbitru din România atestat de FIVB în volei pe plajă (beach . volleyball). Din 1993, este coordonatorul Comisiei Naționale de Volei pe plajă, care elaborează un Buletin informativ, editat de FRV. Responsabil cu .Jocul de volei pe plajă., pe plan intern și internațional.

STILEA, LAURENȚIU (1934), n. în Foleștii de Sus, com. Tomșani, jud. Vâlcea. Este profesor de educație fizică, absolvent al ICF București, promoția 1957. Jucător de volei, a mai practicat în perioada junioratului și alte discipline sportive: gimnastica, atletismul (aruncarea greutății) și portar la echipa de fotbal a orașului Râmnicu Vâlcea. În perioada studenției, a fost component al echipei de handbal .Voința. București (1955-1957). În perioada 1957-1958, a fost antrenor și jucător la echipa de volei .Stejarul. din Râmnicu Vâlcea

(divizia B), iar în anii 1965-1966 a jucat în echipa de volei .Metalul. Pitești (divizia A). Ca profesor-antrenor la Liceul .Mircea cel Bătrân. din Râmnicu Vâlcea, în perioada 1956-1998 a cucerit de 9 ori locul I, de 6 ori locul II și de 5 ori locul III cu echipele masculine de volei, în campionatele rezervate elevilor juniori. Ca antrenor la lotul național masculin (juniorat și tineret) a obținut, de asemenea, rezultate excelente: locul I la marele turneu .Speranțe Olimpice. cu echipa de tineret în 1968 și locul II la același important turneu în 1969; locul III la CE de juniori în 1969, locul I la .Memorialul Bernard Jonanque . . Montpellier în 1969, locul IV la JB din 1973 etc. Pentru echipele naționale a selecționat și pregătit jucătorii: Laurențiu Dumănoiu, Dragoș Popescu, Radu Dumitrescu ș.a. Activitatea metodică- științifică s-a materializat prin prezentarea lucrărilor: *Studiul privind particularitățile pregătirii fizice a voleibaliștilor din liceul cu program de educație fizică și sport; Principii, forme de organizare și eficiență a competițiilor de volei în etapele de raion, oraș și regiune*. A fost distins în anul 1994 cu titlul de *Antrenor Emerit*.

STROIE, ȘTEFAN (1929-2009), n. în Zărnești, jud. Brașov. Profesor de educație fizică, absolvent al ICF București, promoția 1952. Ca jucător, a debutat la echipa de volei .Știința. ICF București. A mai practicat și alte sporturi ca: baschet, handbal, fotbal etc. Ca antrenor de volei, activează din anul 1968 la echipa ICF București, cu care, în anul 1973, cucerește locul III în divizia A . masculin, iar în 1974, câștigă CR. În perioada 1957-1963, antrenează echipa feminină din divizia A a Combinatului Poligrafic București, câștigând CR (1963). Este selecționat ca antrenor al lotului național feminin de senioare și junioare în perioadele 1973-1975 și 1977-1978, obținând rezultate bune cu respectivele echipe. Pe întreaga perioadă de antrenorat, a avut o contribuție substanțială la

ridicarea măiestriei sportive a jucătorilor, unii dintre ei fiind promovați la nivele superioare. Paralel cu activitatea didactică, a desfășurat o laborioasă activitate și pe linie metodică. A publicat multe cărți din care se menționează: *Pregătirea fizică a jucătorilor de volei* (Editura Sport . Turism, București, 1976); *Curs de volei* în anii 1977, 1980 și 1987 (IEFS București); *Orientarea metodică unitară* (FRV, București, 1989) etc. De asemenea, i s-au publicat aproximativ 50 de articole științifice, de specialitate. Pe parcursul activității ii, a avut următoarele funcții: Președinte al Colegiului Central de Antrenori și membru al Biroului FRV. Profesor la Universitatea Ecologică, Facultatea de Educație Fizică și Sport București, disciplina volei. *Antrenor emerit* (1995). Pentru deosebita activitate depusă în voleiul românesc, i s-a decernat diploma *Merite Sportive. clasa a I-a* (1972).

SURUGIU, VICTOR (1926), n. în București. Profesor de educație fizică, absolvent al ICF București, în 1950. În învățământul superior a activat la ICF, Institutele Pedagogic și Politehnic București, cu gradul de conferențiar universitar. Ca jucător de volei, a făcut parte din echipa de volei .Dinamo. București. Ca antrenor, a activat tot la echipa masculină .Dinamo., cucerind în 1958 titlul de campion național în Divizia A, iar pe plan internațional a cucerit locul I la concursul .Dinamoviada. în 1959. Pe parcursul activității ii de profesor . antrenor, a mai antrenat și echipele masculine de volei .Steaua., .Știința. IEFS, precum și echipa .Petroilul. Ploiești, obținând cu toate locurile frun-tașe în respectivele campionate naționale. Ca antrenor și coordonator al loturilor naționale de volei la juniori și seniori (masculin și feminin), a obținut rezultate foarte bune, astfel: în 1960 . locul III la CM . seniori; locul I la concursul intrenațional .Speranțe Olimpice. în 1968; locul VII la CE de junioare din 1969 și la cel de juniori

din 1966. Paralel cu bogata activitate de antrenor, a avut și preocupări pe linia metodico-științifică. Această activitate s-a materializat prin publicarea a peste 15 cărți, manuale, cursuri, programe; peste 45 de lucrări științifice (comunicate și publicate) și peste 20 de lucrări cu caracter general, articole etc. Din cele 80 de lucrări științifice, se menționează publicarea unora dintre ele, ca: *Volei* (curs), Editura Didactică și Pedagogică, 1963, București; *Volei, antrenament, exerciții, jocuri*, la Editura UCFS, 1966 și ediția a II-a în 1968; *Volei în școală*, Editura Stadion, 1971, București etc. În perioada 1971-1973, a activat în Algeria, susținând 7 cursuri cu antrenori de diferite categorii în capitală și provincie. Pentru laborioasa activitate practică depusă în mișcarea sportivă ca antrenor și cadru didactic, i s-a decernat, în 1995, titlul de *Antrenor Emerit*.

ȘERBAN, MARCEL (1943), n. în Blaj, jud. Alba. Profesor de educație fizică, absolvent al ICF București, promoția 1964. Din 1964 și până în 1987, activează ca profesor . antrenor de volei la ȘS .Viitorul. București, care, în 1978, devine campion național. Din

echipa respectivă au fost promovați mulți jucători de valoare. Din 1987, activează ca metodist la CS .Progresul. București și ca inspector principal la MTS. Ca jucător de volei, a debutat în București la echipele de volei .ICF. și .Steaua.. În perioada 1968-1992, activează ca antrenor la lotul național de juniori . tineret, obținând rezultate bune în concursuri internaționale. Paralel cu activitatea didactică și de antrenor, a desfășurat o bogată și valoroasă activitate pe linie metodică. A publicat 9 cărți, din care: *Volei pentru juniori*, Editura CNEFS, București, 1970 și 1975; *Volei, strategie și tactică*, Editura Sport . Turism, 1984; *Îndrumar metodic*, Editura Omnia Gmp. SRL, București, 1996; *Volei . Curs specializare*, ANEFS, București, 1997; *Gândirea . factor de optimizare a modelării . volei*, Editura Printech, 1999,

București etc. Din anul 1996 este profesor universitar la Catedra de Jocuri Sportive secția Volei, a ANEFS București. Pe parcursul activității ca profesor și antrenor, a mai avut și următoarele funcții: Președinte al Colegiului de Antrenori . București și al Colegiului Central de Antrenori din FRV. De asemenea, a fost reprezentantul ANEFS . București, la .European network of sport sciences in higher education . (ENSSHE); membru în Biroul Consiliului Științei Sportului din România, precum și membru al Societății Psihologilor Sportivi din țara noastră. Din anul 1997 a preluat și funcția de prorector științific al ANEFS București. I s-a conferit în anul 2000 *Medalia Meritul Sportiv. clasa a III-a*.

ȘICLOVĂ (GHERASIM), RODICA (1932), n. în Iași. Profesoară de educație fizică, absolventă ICF, promoția 1954. Antrenoare (volei) categoria I. Ca sportivă, a debutat în atletism (80 m garduri, Clubul .Constructorul. București, 1948- 1951).

Din 1951, optează pentru jocul de volei, devenind jucătoare în următoarele cluburi bucureștene: .Progresul . (antrenor Al. Gruia), .ICF. (Nicolae Murafa), .Dinamo. (Gh. Constantinescu), .Rapid. (Miron Georgescu). Cu echipa ICF (o dată) și cu echipa .Dinamo. (de 4 ori) cucerește titlul de campioană națională (1952, 1954, 1958, 1960, 1961). Selecționată în echipa națională, participă la JMU de la Budapesta și la CE de la Praga (1949), ocupând locurile IV; la JMU de la Praga (1950) . locul III, la CE de la Sofia (1950) . locul V, la CM de la Moscova (1952) . locul V, la CE de la București (1955) . locul IV etc. Maestră a sportului din 1959. După încheierea activității competiționale, activitatea profesională a desfășurat-o ca profesoară de educație fizică la Liceul .Matei Basarab. din București (1957-1962); directoare la Școala Experimentală .Viitorul. și antrenor secund la lotul național de volei (1962-1972); secretar general al FRV (1973-1979);

instructor principal la Centrul de Perfecționare CNEFS, apoi MTS (1979-1994). În perioada 1976-1978, a fost membru al Comisiei de antrenori, din cadrul CEV. În 1990 a fost aleasă președintă a Comisiei Centrale de Fotbal . femei din cadrul FRF. În această calitate a avut o contribuție însemnată în promovarea și dezvoltarea fotbalului feminin și organizarea activității competiționale. În anul 2009, a publicat lucrarea *File de istorie (1990-2008) a echipei naționale feminine de fotbal*, o prezentare amplă (560 pg) a acestui domeniu și a celor care au reprezentat echipele naționale ale țării noastre.

ȘOACĂ, ION (1945), n. în com. Dobridor, jud. Dolj. Profesor de educație fizică, absolvent al ICF București, specializarea volei, promoția 1968. Ca jucător de volei, a debutat în 1960, la Liceul Sportiv nr. 35 și la CSS București, având ca profesori-

antrenori pe A. Dragomir și L. Sorbală. Ca senior, a jucat la echipa ICF București, apoi s-a transferat la echipa .Semănătoarea., iar în 1972 și-a încheiat activitatea de jucător la echipa .Sănătatea. (ambele din București). A participat . ca junior și senior . la aproximativ 100 de jocuri. Ca profesor . antrenor, în perioada 1968-1979, a antrenat echipele masculine ale ȘS nr. 2, care au cucerit titlu de campioană națională la divizia juniori școlari în anii 1973 și 1974 și locul II în 1976. În perioada 1979-1998, a antrenat echipele de juniori la CSS .CFR. București, care au câștigat de 7 ori titlul de campioni naționali. În cei 30 de ani de antrenorat, a promovat numeroși jucători de valoare (juniori și seniori) la loturile naționale și în divizia A: C. Chițigoi, C. Bădiță, G. Enescu, M. Constantin, M. Drăghici, S. Oancea, V. Adamciuc, R. Găvan ș.a. În diferite perioade a mai antrenat echipele .Locomotiva. și .Rapid. București din campionatul diviziilor B și A. Ca antrenor la loturile naționale de juniori . tineret, a obținut

rezultate bune în diferite concursuri internaționale. Activitatea metodico-științifică îi este reflectată în lucrarea *Programa de volei pentru secțiile din Cluburile Sportive Școlare și la cele cu clase de volei*. Participă activ și la Consfăturile metodice din Colegiul de Antrenori ai Municipiului București, în calitate de președinte. De asemenea, este membru al Colegiului Central de Antrenori și membru în Comisia Națională pentru Juniori din cadrul FRV. Activează la CSS .CFR. București, fiind și șeful Catedrei de Volei a clubului respectiv. În 1999 i s-a decernat titlul de *Antrenor Emerit*.

ȘORBAN, MARGARETA (1943), n. în Miercurea Ciuc, jud. Covasna. În anul 1958 a debutat ca jucătoare de volei la echipa de junioare .Voința. din Miercurea Ciuc, având ca antrenor pe Iosif Petres. În anul 1964, s-a transferat la echipa

.Dinamo. București, unde a jucat până în 1974. Cu această echipă a obținut, timp de 10 ani, următoarele rezultate: de 3 ori campioană națională, de 5 ori locul II și o dată locul III. Pe plan internațional, a participat în anul 1974 la CCE și la Cupa Cupelor, ocupând locul III. A lucrat un timp și ca antrenore pentru bunele rezultate obținute cu echipa .Dinamo . București, i s-a decernat în 1973 titlul de Maestră a Sportului.

ȘUȘELESCU, ION (1928), n. în Câmpulung Muscel, absolvent al ICFS, promoția 1951. A învățat voleiul la Liceul .Dinicu Golescu ., sub îndrumarea profesorilor Balosache și Bujor. Legitimat inițial la Clubul .Petrol . Distribuția. și apoi la echipa .CCA. București. Este selecționat la lotul național în 1949 și joacă de 25 de ori în echipa reprezentativă, cu care ocupă locul

V la CE de la Sofia (1950), locul IV la cel de la Paris (1951), vicecampion mondial la Jocurile Universitare Mondiale din 1953. De trei ori campion național cu echipa .CCA. A continuat munca de antrenor la Clubul .Victoria., obținând rezultate bune cu echipa respectivă. A devenit un producător prolific de integrale în care a abordat și tematica sportivă. Autor a mai multe cărți de rebus cu teme din sport și de integrale. A fost și arbitru de volei. *Maestru al Sportului*. În 1999 i s-a conferit titlul de *Maestru Emerit al Sportului*.

TĂNASE, TĂNASE (1925), n. în Ploiești. Absolvent al Institutului de Studii Economice din Brașov, promoția 1950. A practicat voleiul de performanță în cadrul cluburilor: .Petrul. Ploiești, CS Universitar (CSU), .Dinamo. și .Tractorul., toate din Brașov. În 1951, a absolvit

prima școală de antrenori de volei organizată în țara noastră. Din 1951 a lucrat fără întrerupere până în 1997, ca antrenor la echipe din divizia A a CN. Dintre rezultatele remarcabile pe care le-a obținut, merită să fie menționate: 5 titluri consecutive de campion național la volei masculin cu echipa .Steaua., o finală și 2 semifinale în CCE cu aceeași echipă și un titlu de campion național la volei feminin cu echipa .Rapid. București. S-a remarcat, de asemenea, prin activitatea depusă pentru selecția și pregătirea unui număr mare de jucători valoroși, dintre care 25 au devenit componenți ai echipei naționale de volei, iar 13 dintre ei au obținut titlul de maeștri ai sportului. Pentru rezultatele obținute și competența dovedită, a fost promovat antrenor al echipelor reprezentative ale țării, lucrând timp de 7 ani la lotul de tineret și 2 ani la cel de seniori. Munca de antrenor a îmbinat-o permanent cu participarea susținută la organizarea și popularizarea voleiului. A contribuit la înființarea CSU și a secției de volei a Clubului .Dinamo. din Brașov și a făcut parte din organele de conducere teritoriale și centrale ale FRV. *Antrenor Emerit.*

TĂNĂSESCU, ION (NAE) (1930-1995), n. în Ploiești, jud. Prahova. Absolvent al Institutului de Petrol și Gaze din București, promoția 1953. Ca jucător de volei a debutat în echipa fostului Liceu .Sf. Petru și Pavel., actualmente Colegiul Național .Mihai Viteazul. Ploiești, cucerind cu

echipa, în 1948, titlul de campion național la juniori. Din anul 1950 joacă la echipa de volei .CCA. (.Steaua. București), cucerind cu aceasta patru titluri de campion național în perioada 1951-1957. Încă din anul 1949 este 1375 Volei selecționat în lotul național de volei, fiind unul din jucătorii cu o longevitate destul de mare. În cei peste 10 ani ca jucător în echipa națională, a cucerit locul II (1956) și locul IV (1952) la CM, locul II la CE de volei (1955) și locul II la JMU din 1953. După retragerea definitivă din activitatea voleibalistică, s-a dedicat activității profesionale în cadrul armatei, promovând la gradul de colonel. *Maestru al Sportului*. I s-au acordat diferite distincții și trofee.

TĂRCHILĂ, NICOLAE - vezi **Personalități**

TIMOȘANU (MORARU), CORNELIA (1934), n. în com. Piscu, jud. Galați. Profesoară de educație fizică, absolventă ICF, promoția 1956. A debutat, ca jucătoare de volei, în cadrul Liceului .Dr. Angelescu. din Buzău, apoi a continuat să joace în echipa ICF, ca studentă (1952-

1956). Cu această echipă a cucerit în 1954 titlul de campioană națională. După absolvire, s-a transferat la .Dinamo., apoi la .Rapid., cu echipele cărora a obținut locuri fruntașe în intervalul 1956-1958. Cu echipa națională a realizat următoarele rezultate: locul IV (Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților . România, 1953); locul II (JMU . Ungaria, 1954); locul IV (CE . România, 1955); locul III (Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților . Polonia, 1955); locul II (CM . Franța, 1956); locul IV (Festivalul Mondial al Tineretului . URSS, 1957); locul III (JMU . Franța,

1957). Pentru meritele sale sportive, i s-a decernat în 1956 titlul de *Maestră a Sportului*.

TODOROVSKI (CERNAT), NATALIA (1931-2007), n. în București, tehnician principal în cercetări rutiere. A început practicarea sportului din copilărie și a luat parte la concursuri corespunzătoare vârstei în disciplinele natație și tenis. În liceu s-a dedicat jocurilor sportive, parti-

cipând concomitent la competițiile din prima categorie a CN la baschet și volei. La vârsta de 18 ani a renunțat la baschet, fiind selecționată în lotul reprezentativ de volei al României. În campionatul intern a jucat la prima categorie a CN, din 1948 până în 1968, când s-a retras din activitatea sportivă competițională. A apărut culorile cluburilor bucureștene .Flacăra., .Progresul. .Sănătatea. și .Rapid.. Pe parcursul celor două decenii, cu echipele a căror titulară de bază a fost, a obținut de 10 ori titlul de campioană națională, s-a clasat de 7 ori pe locul II și a câștigat o dată CR. A făcut parte din lotul reprezentativ al României din 1949 până în 1964. Și-a adus o contribuție importantă la obținerea celor mai bune rezultate ale voleiului feminin românesc din toate timpurile: locul II la CM de la Paris din 1956 și la CMU de la Budapesta din 1954; locul III la CE de la București din 1963 și la alte două ediții ale CMU, precum și locul IV la JO de la Tokyo din 1964. În cei 15 ani, cât a fost componentă a echipei naționale, a participat la mai mult de 300 de jocuri internaționale. *Maestră Emerită a Sportului* . Decorații: *Medalia Națională .Pentru Merit. clasa a III-a. (2000).*

TRANDAFIRESCU (BUNESCU), MARIANA (1924-2000), n. în București. A fost jucătoare de volei și baschet. Activitatea a început-o la cluburile sportive .Viforul Dacia. și .Sportul Studentesc., până în 1948, după care a trecut la Clubul .Godeanu. București,

între 1948-1950. Între 1951-1954 a fost antrenore, jucătoare și căpitan de echipă (volei) la .Progresul. CPCS București. La acest club a cucerit titlul de campioană în 1951, 1952 și 1953. Componentă a echipei naționale de volei și baschet din 1946, a obținut rezultate remarcabile (locul I la JB de volei, din 1946 și 1947, locul III la JMU 1950 etc.). Are calificarea de antrenor categoria I la volei și baschet. Starea de sănătate nu i-a permis continuarea activității sportive.

TUDOR G. STELIAN (1943-2000), n. în Roncan, jud. Neamț. Profesor de educație fizică, absolvent al ICF. În perioada 1967-1971 a funcționat la CSȘ București ca antrenor de volei, iar în 1971 a fost încadrat ca asistent universitar la Catedra de Jocuri Sportive, secția volei a IEFS București. Șef de lucrări (1990), conferențiar universitar la secția volei a ANEFS București (1993). În paralele cu activitatea didactică, a desfășurat și o muncă intensă ca antrenor, atât la echipe de juniori cât și la seniori, A făcut parte din colectivul de antrenori al lotului național de volei masculin, în perioada 1977-1981. Pe linie metodică, a elaborat și publicat 32 de programe didactice, articole și cărți, dintre care se menționează: *Volei-curs* (1987); *Compendiul pregătirii voleibaliștilor de performanță* (1998) ș.a. Pe parcursul îndelungatei activități didactice și de antrenor a făcut parte din diferite comisii de lucru ale FRV. *Antrenor Emerit* .

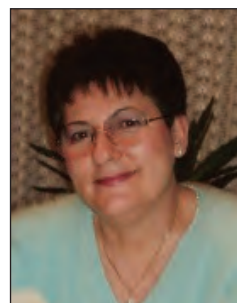

TUTOVAN, MIRCEA (1950), n. în Nemșa, jud. Mureș. Absolvent al Liceului .23 August. din București, unde s-a format pentru volei la secția grupului școlar, avându-l antrenor pe prof. I. Săvulescu; s-a transferat apoi la echipa .Dinamo. București. A fost selecționat în echipa națională în care a avut peste 200 de jocuri, fiind unul din jucătorii cei mai eficienți din voleiul românesc,

remarcat prin forța loviturilor de atac. A fost de nenumărate ori campion național cu clubul său, cu care a participat la CCE, ocupând locul III și locul I de 2 ori în Cupa Cupelor. Cu echipa națională, a ocupat locurile III la CE din 1971 și 1977 (în Italia și Finlanda) și locul VI la CM din Mexic în 1974. *Maestru Emerit al Sportului*. I s-a conferit în anul 2000 *Medalia Meritul Sportiv. clasa a III-a*.

UDIȘTEANU, GABRIEL (1945- 1992), n. în Arad. Absolvent al Facultății de Industrie Alimentară din Galați, promoția 1971. A debutat ca jucător de volei la echipa .Fulgerul. din Suceava, avându-l ca antrenor pe dr. Traian Căldare. Se transferă apoi la echipa .Politehnica. Galați, cu care ocupă locul II (1967) și locul III (1969) în CN . divizia A. În perioada 1971-1978 joacă la .Dinamo. București, cu care cucerește de 6 ori titlul de campion național . divizia A. Tot cu .Dinamo., pe plan internațional cucerește locul II în 1974 și locul III în 1975 la competiția intercluburi . CCE. Cu echipa națională a României, în care a fost selecționat din anul 1962, a realizat următoarele rezultate: locul III . CE (1971); locul V . JO (1972); locul I . CB (1971 și 1973); locul II . vicecampion mondial . CM (1966); locul VI . CM (1974); locul IV . CE (1975). Datorită rezultatelor remarcabile obținute de-a lungul activității sale voleibalistice, i s-a decernat titlul de *Maestru Emerit al Sportului*.

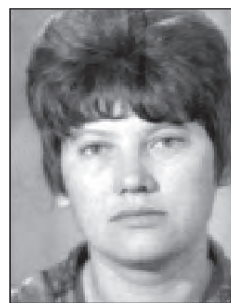
VANE, LIA (1938), n. în Cluj. Absolventă a IEFS din București, promoția 1972. Inițierea în volei o face la AS .Flacăra. Cluj, de unde se transferă, în 1960, la Clubul .Dinamo. București, și sub conducerea antrenorului Gh. Constantinescu cunoaște consacrarea. Cu echipa .Dinamo., cucerește de 9 ori titlul de campioană națională. Are o prestație remarcabilă în echipa națională, în care realizează peste 200 de jocuri internaționale, cucerind

titlul de campioană europeană în 1963 la București și locul IV la JO de la Tokyo în 1964. Din 1975, a lucrat în Germania, la Dortmund, ca profesoară. *Maestră a Sportului*.

VELICU (PETCULEȚ), IRINA (1956), n. în București. A debutat ca jucătoare de volei în anul 1967, la echipa de junioare .Viitorul . din București, având-o ca antrenore pe prof. Mihaela Bulgaru. În 1971, se transferă la .Dinamo ., cu care cucerește până în 1974 mai

multe trofee și titluri naționale și internaționale, în special în cadrul .Dinamoviadei.. Selecționată la lotul de junioare, apoi la cel de senioare, participă cu succes la mai multe competiții internaționale, printre care și la JB din 1974 și 1975 (locul I) și 1976 (locul II). Datorită rezultatelor obținute la cele peste 400 de jocuri, cu echipa de club și cea națională, i-au fost decernate titlurile de *Maestră a Sportului* (1978) și *Maestră Emerită a Sportului* (1998).

ZABARA (PĂUNOIU), ANA (1937), n. în Chilia Nouă, azi în Ucraina. Profesoară de educație fizică, absolventă a Facultății de Educație Fizică din Iași, promoția 1970. A debutat ca jucătoare de volei în anul 1952 la echipa de junioare a CS .Spartac. din Brăila. În 1954, s-a transferat la

echipa de senioare a Clubului .Locomotiva. București, iar în 1966 la Clubul .Penicilina . Iași. Cu echipa .Locomotiva. a cucerit locul I în 1959, de 7 ori locul II și de 2 ori locul III în CN, divizia A. Cu ambele echipe a jucat în mai multe concursuri internaționale de volei, cu rezultate bune. În 1954, devine componentă a echipei reprezentative, ocupând locul IV la CE de la București în 1955 și de la Praga în 1958. În cei 9 ani cât a făcut parte din echipa națională, a participat la peste 200 de jocuri internaționale. Pentru meritele sale sportive, a primit titlul de *Maestră a Sportului* (1970) și diferite distincții și trofee.

FEDERAȚIILE SPORTURILOR MARȚIALE

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE AIKIDO
FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE ARTE MARȚIALE
FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE ARTE MARȚIALE DE CONTACT
FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE KARATE
FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE KARATE KYOKUSHIN
FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE KARATE TRADIȚIONAL
FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE KARATE WKC
FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE KEMPO
FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE TAEKWONDO ITF
FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE TAEKWONDO WTF

ARTE MARȚIALE – ORIGINI, RAMURI, STILURI, DEZVOLTARE

Prin arte marțiale, înțelegem totalitatea metodelor/stilurilor de lupte care provin din Asia antică. Deși există o dispută între istorici cu privire la originea și evoluția lor, în ultima vreme specialiștii au ajuns la concluzia că, într-o formă primară, artele marțiale au apărut în India și Tibet. Cunoștințele din acest domeniu au trecut în China, Coreea și, în final, au ajuns în Japonia, unde au fost sistematizate și aduse la forma lor tehnică modernă, cu preluarea valorilor spirituale.

În general, istoria artelor marțiale din Japonia poate fi împărțită în trei perioade:

bujutsu (bu - termen legat de tot ceea ce privește aspectul războinic și jutsu - tehnică) este perioada tehnicilor de luptă mai mult sau mai puțin primitive, experimentate în lupta pentru putere de către diversele uji (clanuri feudale) în timpul războaielor civile din secolul al XII-lea;

bugei (bu - cu aceeași semnificație, gei - metodă, execuție) - perioadă în care războiul devine un fenomen endemic, procedeele tehnice utilizate de samurai sunt atent studiate, începe codificarea lor și apar mai multe ryu (școli);

budo - perioadă care începe cu anul 1603, când shogunul Tokugawa Ieysasu își stabilește capitala și bakufu (guvernul miliar) la Edo (Tokyo de astăzi), iar succesorii lui pun capăt necontenitelor războaie civile și impun pacea până în 1868.

De observat că în această perioadă, sub dictatura guvernului de la Edo, spiritul belicos al samurailor devine ceva mai docil, sublimând arta războiului, nereținând decât regulile și principiile antrenamentelor din vechile procedee tehnice, apărute din necesități reale, de autoapărare.

Perioada budo tinde către scopuri educative și etice, mai mult decât spre un stadiu de desăvârșire fizică. Dezvoltând tehnica do (*a căii*), metodele vechi, la origine utilitare, devin veritabile arte marțiale rituale, în care găsirea de noi tehnici avea un caracter mai degrabă spiritual, decât fizic. Aceasta a fost epoca kobudo (vechiul budo), care a durat până la sfârșitul dictaturii militare bakufu a lui Tokugawa (1868), când artele kobudo au dispărut parțial, datorită interesului scăzut pentru ceea ce s-a petrecut în trecut.

Interesul pentru shinbudo (noile budo) a crescut datorită câtorva maeștri care au muncit pentru ca budo (artele marțiale japoneze cunoscute în Occident ca ju-jutsu, judo, karate, aikido și kendo) să își recapete popularitatea.

JU JUTSU (JU-JITSU, JIU JITSU), (arta supleții), artă marțială de origine japoneză; etimologic, prin ju înțelegem suplețe, flexibilitate, iar prin jutsu - știință, artă.

La mijlocul secolului al XIX-lea, situația acestei arte marțiale este deosebit de confuză; aparent, nu se pot face diferențieri între diferitele ryu (școli).

De menționat că ju-jutsu din zilele noastre este

un termen generic, care înglobează toate procedeele tehnice de luptă cu mâna goală. Ju jutsu modern poate fi asimilat cu o serie de alte denumiri din trecut, cum ar fi: chogusoku, chikarakurabe, genkotsu, gusoku, kogusoku, kempo, nakushi, toride, yawara, wajutsu, shikaku, kumiuchi, hakuda, koshi no mawari, taijutsu

La finele perioadei Tokugawa, principalele școli de ju-jutsu erau: Daito, Hakutsu, Jukishin, Juki, Kito, Kushin, Miura, Sekiguchi, Shibukawa, Yoshin, Takenouchi, Soshuishitsu, Genkai, Tsutsumi-Hozan, Yagyu-Shingan. Ultimele trei aparțin metodei Yoroikumi-Uchi, metodă de luptă de aproape, în care adversarii erau forțați să se înfrunte în armuri.

Pe langa scolile amintite, trebuie să adăugăm scolile de ken(iai)-sabie japoneză, care includeau învățarea unor procedee tehnice de luptă cu mâinile goale, deoarece lupta continua și fără armă, până când unul dintre combatanți devenea învingător. Menționăm, de asemenea, celebra tenshin-shodenkatori-shinto-ryu, școală marțială care există până în zilele noastre și la conducerea căreia se găsesc experți în katana (sabie), sai, naginata (halebardă).

Primele școli de ju-jutsu sunt descrise în arhivele lăsate de fondatori sub forma makimono (rulouri de pergament), care relatează istoria, prezintă principiile de bază și conțin desene, reprezentând sumar tehnicile specifice școlii.

Redăm, în sinteză, câteva versiuni asupra originii artei marțiale ju-jutsu. Un contemporan al profesorului Jigoro Kano (fondatorul artei marțiale judo), Sumimoto Arima scrie o carte, apărută în 1908, din cuprinsul căreia reiese ideea că ju-jutsu este un produs japonez. Arima citează în sprijin cronicile Nihon-Shoki datând din 720 d. Hr., care relatează că, în anul 230 î. Hr., împăratul Suinin a ordonat o luptă între Nomi no Sukune și Taima no Kuehaya, luptă în care primul a raportat victoria prin aplicarea unor lovituri mortale cu piciorul.

Afirmațiile de mai sus trebuie amplasate prudent în contextul naționalist al timpului, deși este adevărat că în Japonia existau artele marțiale Sumo și Chikarakurabe (în traducere liberă - dovada forței pure).

Un cercetător obiectiv nu poate stabili o filiație

exactă; probabil că prima osmoză scrisă a avut loc în sec. al XII-lea, fiind favorizată de trecerea budismului zen din China în Japonia; fără îndoială că anumiți literați și bonzi (călugări chinezi) au adus și elemente de kung fu, în paralel cu preocupările filozofice. În legătură cu acest subiect, istoria menționează un călugăr budist japonez de la muntele Hiei, pe nume Ennin, care a călătorit în China între 838 și 847 și a locuit în orașele Lo-Yang și Kai-Feng, ambele situate în apropierea mănăstirii Shaolin, unde a învățat kung fu.

O veche scriere Gukansho precizează că în secolul al XII-lea, Minamoto no Yoritomo (fondatorul guvernului Kamakura) era un bun practicant de ju-jutsu care, în acea perioadă, se numea tegiki sau tedorii (cu semnificația *mâini dibace* sau *folosirea mâinilor în luptă*).

În categoria precursorilor, trebuie menționat bonzul chinez Chang Yuan Pin (1587-1670), naturalizat în Japonia în 1659, care a adus go-ti și chin-na chinezesc (forme de kung fu) la templul Kokushoji din Edo și pe care le-a predat la trei ronini: Fukuno Masakatsu, Miura Yoshitatsu și Isogai Jirozaemon.

Un alt personaj semnificativ al secolului al XVII-lea a fost medicul Shirobei Akiyama din Nagasaki, care a studiat în China trei metode de hakuda și 28 de procedee de reanimare kwappo. La întoarcerea în Japonia, el a fost decepționat de superficialitatea discipolilor săi și, jignit, s-a retras pentru o lungă meditație într-un templu. După 100 de zile de contemplație internă, în plină iarnă, a avut brusc o iluminare când a văzut o creangă de salcie cum se îndoie sub greutatea zăpezii înainte de a se destinde, eliberându-se. Această apăsare naturală și toată suplețea arborelui atât de gingaș l-au impresionat profund și, ca urmare, el și-a numit metoda de ju-jutsu . yoshin ryu (școala inimii de salcie).

De menționat că originile artei marțiale ju-jutsu reprezintă o construcție inteligentă și nicidecum un rezultat empiric și pare a se situa între 1600 și 1650. Că a fost Chang Yuan Pin sau Shirobei Akiyama sau încă un altul, nodul comun pare a se plasa la finele erei Tokugawa; începând de atunci, mai multe sute de stiluri și școli (Takenouchi Ryu, Yoshin Ryu, Kito

Ryu, Tenjin Shino Ryu, Sosuishitsu Ryu, Sekiguchi Ryu, Sibukawa Ryu, Kushin Ryu, Daito Ryu, Yagy Shingan Ryu, Juki Ryu ș.a.) vor căuta să se individualizeze în cursul secolelor următoare.

AIKIDO : este o arta marțială creată de către Morihei Ueshiba (1883-1969) mai cunoscut sub numele O-Sensei (Marele Invatator); etimologic reprezintă: ai - armonie, ki - forța vieții, energie și do - cale (în sens spiritual);

„Poti sa cazi de sapte ori daca te ridici de sapte ori” Morihei Ueshiba

În tinerețe, Morihei Ueshiba studiază cu seriozitate ju-jutsu, daito-ryu și kenjutsu (scrima japoneză).

Anul 1915 este hotărâtor pentru Morihei Ueshiba, care se instalează în Hokkaido, unde este recomandat profesorului Sokaku Takeda, maestru de arte marțiale la școala Daito Ryu cu care începe studiul intensiv al daito-ryu aiki-jujutsu.

În 1921, Morihei Ueshiba este autorizat de maestrul său să predea arta marțială Daito-ryu, acordându-se certificatul menkyo kaiden (egal în cunoștințe cu maestrul). Progresiv, elevul devine propriul său maestru;

Urmându-și cercetările tehnice, fiind profund animat de sensul mistic, Morihei Ueshiba reunește două mari curente spirituale, care dau o caracteristică particulară acestei arte marțiale care va deveni Aikido: Budismul și Omoto-kyo – secta creștină – a cărei doctrină creată de către Onisaburo Deguchi, va influența puternic filozofia și principiile Aikido-ului. Scopul noii religii, la care aderă și maestrul Ueshiba, este de a unifica lumea prin dragostea pentru aproape și bunătața către toate ființele.

În 1920, Morihei Ueshiba înființează la Ayabe primul său dojo, numit Dojo Ueshiba Juku.

În 1931 înființează dojo-ul Kobukan (actualul Aikikai Hombu Dojo-centrul mondial al aikido-ului), în Tokyo unde începe să predea procedee tehnice care anihilau, altfel decât folosind forța brută, atacul adversarului, executat cu mâna goală sau cu arme, având ca rezultat întoarcerea forței

adversarului împotriva lui.

În 1932 se publică primul manualul tehnic Budo Renshu iar în 1938 îl republică sub denumirea de Budo, acesta din urmă continuând și fotografiile cu tehnici demonstrate chiar de fondator.

În anul 1942 denumirea de Aikido devine oficială și este înregistrată la Ministerul Japonez al Educației.

În 1942 se construiește dojo-ul și templul Aiki de la Iwama.

În partea a doua a vieții sale Fondatorul primește din partea Guvernului Japonez următoarele distincții pentru merite deosebite :

1960 – Medalia de Onoare (panglica purpurie)

1964 – Ordinul Soarelui Răsare

1968 – Ordinul Tezaurului Sacru

O-Sensei Morihei Ueshiba

Astăzi principalele școli de aikido sunt:

- Aikikai (se predau procedeele tehnice luate în ultima parte a vieții de către Morihei Ueshiba și continuate de către fiul acestuia Kishomaru Ueshiba)

Doshu si astazi de nepotul sau Moriteru Ueshiba Doshu);

- Yoshinkan Aikido (procedee tehnice specifice fortelor armate si politiei predate si structurate de catre Gozo Shioda Sensei si astazi de catre Yasuhisa Shioda Sensei);

- Takemusu Aikido – Iwama Ryu (procedee tehnice specifice pedagogiei si perioadei de inceput a Fondatorului si continuate de catre Morihiro Saito Sensei si astazi de Paolo Corallini Sensei);

- Yoseikan Aikido (predat de Minoru Mochizuki Sensei, astazi Yoseikan Budo continuat de Hiroo Mochizuki);

- Korindo Aikido (predat de Hirai Minoru Sensei);

- Ki Aikido (Shin Shin Toitsu Aikido - predat de Koichi Tohei Sensei)

- Shodokan Aikido (sau Tomiki Aikido - predat de Kenji Tomiki)

- Kokusai Aikido (sau Kobayashi Aikido - predat de Hirokazu Kobayashi Sensei si continuat astazi de Andre Cognard Sensei)

AIKIDO ÎN ROMANIA

AIKIDO PÂNĂ ÎN 1989

Aikido a fost practicat pentru prima oară în România, în cadrul Asociației de Studii Orientale de pe lângă Universitatea București, începând din luna Septembrie a anului 1977, de către un grup de entuziaști, conduși de către inginerul Nicolae Gothard Bialokur.

Acesta, împreună cu profesorul Cicerone Poghir, au înființat Secția de Studii Budo, în cadrul Asociației de Studii Orientale de pe lângă Universitatea București, începând antrenamentele în sala de lupte de la clubul Progresul. Amintim pe câțiva din cei ce au făcut parte din acest grup de Aikido: Șerban Derlogea, Camil Marius Dadarlat, George Raicu, Carmen și Stefan Dinca, Anton Stana, Dan Corneliu Ionescu, Lucian Dollingher și încă câțiva.

Prima apariție publică oficială a Aikidoului în România, a fost Stagiul condus de către președintele Uniunii Germane de Aikido, Maestrul Rolf Brand, în Noiembrie 1978, în sala de judo a IEFS (ANEFS),

deasupra fostului Stadion „Republicii”. La stagiul, la care au fost acordate și primele grade Kyu, au participat aproximativ 30 de entuziaști, dintre care unii experimentaseră Aikido în sala de sport de la strandul Tineretului, sub conducerea lui Nicolae Bialokur. Astfel, toți participanții la stagiul au fost gradati cu 5 Kyu, Camil Marius Dadarlat, cu 3 kyu iar Nicolae Bialokur și Șerban Derlogea, cu 2 kyu. Practicarea Aikido-ului a continuat în 2 săli din București: la IEFS, sub denumirea de Secția de judo a Asociației sportive IPROLAM, (instructori Derlogea Șerban și Dadarlat Camil) și la Liceul „Iosif Rangheț”, ca Secția de judo a Asociației sportive IPROCHIM, (instructor Nicolae Bialokur).

Numar	Nume	Data Nașterii	Grad
1	Stefan Dinca	20.01.1953	5 Kyu
2	George Raicu	18.11.1957	5 Kyu
3	Șerban Derlogea	21.05.1954	5 Kyu
4	Șerban Derlogea	10.03.1956	5 Kyu
5	Dollingher Lucian	26.07.1956	5 Kyu
6	Nicolae Bialokur	20.07.1956	5 Kyu
7	Sau Virel	29.09.1956	5 Kyu
8	Uros Duv-Tucile	17.08.1958	5 Kyu
9	Șerban Derlogea	11.02.1958	5 Kyu
10	Syngarolus Vasilina	21.07.1958	5 Kyu
11	Șerban Derlogea	16.01.1959	5 Kyu
12	Șerban Derlogea	20.02.1959	5 Kyu
13	Șerban Derlogea	09.12.1959	5 Kyu
14	Poghir Cicerone	09.06.1960	5 Kyu
15	Șerban Derlogea	07.03.1964	5 Kyu
16	Șerban Derlogea	19.03.1964	5 Kyu
17	Șerban Derlogea	05.08.1965	5 Kyu
18	Șerban Derlogea	07.12.1964	5 Kyu
19	Șerban Derlogea	14.08.1969	5 Kyu
20	Șerban Derlogea	09.04.1969	5 Kyu
21	Șerban Derlogea	17.04.1977	5 Kyu
22	Nicolae Bialokur	06.12.1954	5 Kyu

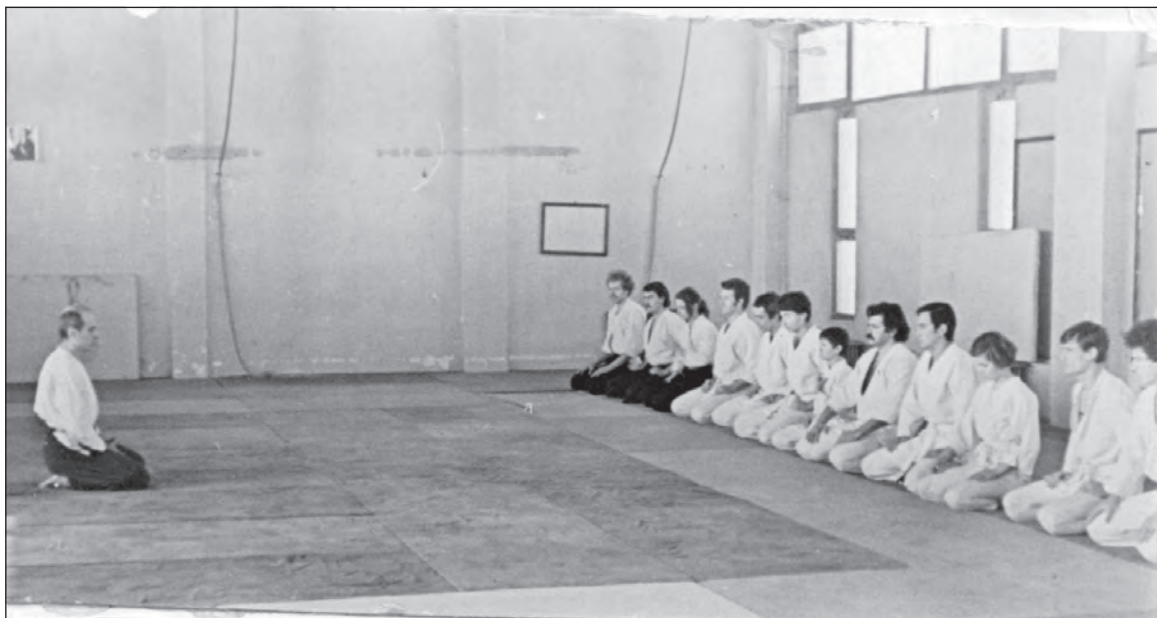
Tabelul cu participatii la primul examen oficial de Aikido din Romania sustinut sub conducerea lui Sensei Rolf Brand.

Urmare a cunoscutului scandal al Meditației Transcendentale, în care au fost implicate

numeroase personalități culturale și politice ale vremii, în 1981, s-a interzis instituțiilor ce aveau săli de sport să găzduiască practicarea artelor marțiale. Acesta este motivul pentru care, participarea la al doilea stagiu de Aikido, organizat tot de către Sensei Nicolae Bialokur, în Aprilie 1981, a fost foarte redusă, în ciuda faptului că a fost condus de către maestrul japonez Jo Iawamoto, instructor al Aikikai Austria.

Mai târziu, IEFS a fost dărâmat ca să se ridice Casa Poporului, grupul ce se antrena acolo fiind obligat să se mute pentru o scurtă perioadă de timp în sala de lupte a Complexului Sportiv „Progresul” (azi „Național”), dar, curând, a fost expulzat și de acolo și s-a desființat.

La Liceul „Iosif Rangheț” activitatea a continuat până în 1982, când, datorită faptului că lucrurile se complicau, Sensei Nicolae Bialokur părăsește definitiv țara, emigrând în Elveția, iar grupul condus de el se dizolvă.

Grupa de Aikido de la IEFS sub conducerea lui Sensei Serban Derlogea

Din acel moment, cei care au dezvoltat și organizat la nivel național Aikido-ul au fost Sensei Serban Derlogea și Sensei Dan Corneliu Ionescu. Ei au organizat cursuri și antrenamente de Aikido, în diverse săli (Dorobanți, Traian, etc.) și parcuri (parcul Straulești). Din 1980 și până în 1989 aceste grupuri au trecut prin multe săli de antrenament și s-au dezvoltat permanent.

Este de menționat și aportul pe care Sensei George Raicu l-a adus la dezvoltarea Aikido-ului. Mai tânărul coleg al celor doi maeștri amintiți anterior, el însuși vechi practicant, a început să predea din tainele acestei minunate Arte Martiale din anul 1985.

În acele vremuri, contactele cu experții străini nu se puteau realiza decât prin corespondență sau prin întâlniri în afara granițelor României, astfel încât, până în 1989 practicanții de Aikido din România au fost, de nevoie, autodidacți. Cele câteva cărți și casete de Aikido pe care le aveau, erau multiplicare la nesfârșit.

DUPĂ 1989

În 1990, Maestrul Dan Ionescu înființează primul club de Aikido – Clubul Aikirom. În același an, se înființează alte 2 cluburi de Aikido, unul condus de către maestrul Serban Derlogea, și celălalt, Aikibudo

Romania, condus de catre maestrul George Raicu, care împreună cu Aikirom, hotărăsc înființarea Uniunii Române de Aikido (URA), iar Dan Corneliu Ionescu este ales președinte al acestei uniuni.

În același an, 1990, prin Hotărârea de Guvern Nr. 297 se înființează Federația Română de Arte Marțiale, (FRAM), în componența căreia URA funcționa ca un Departament, condus la început de Șerban Derlogea și apoi de Dan Corneliu Ionescu și ulterior până la desființarea acestui departament prin înființare Federației Române de Aikido în anul 1998, de către George Raicu.

URA (care în 1998 și-a schimbat numele în Federația Română de Aikido (F.R.A.) a avut o dezvoltare constantă, ajungând în prezent la aproximativ 2800 practicanți și instructori și 180 de centuri negre, în cele 37 de cluburi membre ale federației.

În iulie 1990, reprezentatii Aikido-ului din România (Dan Corneliu Ionescu și Șerban Derlogea) participă la stagiul internațional organizat de DAB (Uniunea Germană de Aikido) la Herzogenhorn (Germania).

Tot în 1990 George Raicu face o vizită în Statele Unite ale Americii, la invitația unor foști elevi, locuind o perioadă ca uchideshi (elev intern), la dojo-ul din Chicago condus de către Shihan Fumio Toyoda 6 Dan (la aceea vreme). Înainte de întoarcerea în țară Shihan F. Toyoda îi acorda gradul de shodan (1 dan) Aikido Aikikai.

Sensei G. Raicu la dojo-ul lui Shihan F. Toyoda din Chicago (1990), după obținerea shodan-ului (1 Dan)

Începând cu anul 1990 activitatea cluburilor de aikido se intensifică, începând un sir lung de stagii de pregătire cu maestrul străin invitați în România și de vizite ale unor delegații reprezentând România la diverse manifestări și stagii internaționale din afara granițelor noastre.

În 1990, Maestrul Dan Corneliu Ionescu a fost invitat să facă o demonstrație publică și să conducă un stagiul de Aikido la Chișinău. Din acel moment colaborarea cu practicanții din Republica Moldova se dezvoltă, ei participând la toate stagiile naționale și internaționale din România.

În anul 1991 se produce divizarea pe două direcții a aikido-ului din România. Uniunea Română de Aikido (URA) condusă de către Ionescu Sensei și Derlogea Sensei se afiliază Confederației Europene de Aikido, cealaltă, Aikikai România începe demersurile de recunoaștere din partea Aikikai Hombu Dojo, Japonia (organizația mondială condusă de către familia fondatorului Aikido - O-Sensei Morihei Ueshiba) urmând linia Federației Europene de Aikido (EAF) și a Federației Internaționale de Aikido (IAF).

În 1991 are loc la București Stagiul Internațional de Aikido, condus de maestrul Daniel Andre Brun – 9 Dan Aikido și 5 Dan Judo, Director Tehnic al FFAT (Federația Franceză de Aikido Tradițional) la invitația URA. Maestrul Daniel Brun va conduce stagii internaționale în România în anii 1991, 1993, 1995, 1997, 1999 și 2003.

În același an G. Raicu organizează primele stagii internaționale cu instructori străini Fulvio Sasi (instructor al Aikikai Italia), Francesco Verona (Președintele Aikikai Italia), Giorgio Veneri (Președintele IAF)

În 1992 Aikikai România îi invită pe Shihan Masatake Fujita 8 Dan Aikido Aikikai în România, prin intermediul Secretarului General al Federației Europene de Aikido (EAF), Sensei A.H. Bacas 6 Dan Aikido Aikikai. Shihan M. Fujita acceptă la cerere lui G. Raicu Sensei să devină Directorul Tehnic pentru România din partea Aikikai Hombu Dojo, Japonia. Acest lucru a deschis calea colaborării Aikikai România cu forurile internaționale (EAF și IAF) și Aikikai Hombu Dojo care va duce în 1995 la recunoașterea oficială a acestora de către Japonia. Între anii 1995-1997 Sensei George Raicu a activat ca Președinte al Federației Europene de Aikido. În tot acest timp Aikikai România a organizat în fiecare an cel puțin 3 stagii internaționale conduse de maestrul aikido din cadrul Aikikai și a organizat examene de grad sub conducerea acestora, conform regulilor Aikikai Hombu Dojo astfel asigurându-se o creștere constantă și de calitate a aikido-ului practicat la noi.

De la dreapta la stânga: Sensei N. Mitu, A.H. Bacas (Secretarul EAF), Sensei A. Bunea în Italia (Stagiul Aniversar Aikikai Italia-2000)

În 1993, Dan Ionescu acordă primele centuri negre practicanților de Aikido din Moldova, dându-le astfel posibilitatea de a pune la punct un sistem propriu de acordare a gradelor, necesar oricărei organizații naționale de Aikido. Această colaborare a continuat câțiva ani, până în 1997, când organizația moldoveană s-a afiliat altei organizații europene.

Dan Corneliu Ionescu si Daniel Brun la stagiul din România - 1991

Din acest moment Uniunea Română de Aikido întreține relații strânse cu Federația Franceză de Aikido Tradițional. În 1992, cu ocazia Stagiului internațional de la Pradet – Franța, Dan Corneliu Ionescu este numit Expert internațional al FFAT.

Din 1994 URA devine membru fondator al Confederației Europene de Aikido și Dan Corneliu Ionescu este ales prim vicepreședinte, iar în anul 1996 este ales președinte al acestei Confederații (funcție pe care o deține și astăzi). Din același an Dan Corneliu Ionescu conduce cursuri de pregătire a instructorilor Jandarmeriei Române, iar Generalul Vasile Mihalache are un rol important în introducerea Aikido-ului în cadrul structurilor Jandarmeriei.

În 1997 se înființează Federația Română de Arte Marțiale de Contact (FRAMC) care avea în componența sa un Departament de Aikido. Dan Corneliu Ionescu este ales primul președinte al acestei federații. După un an demisionează pentru a se putea ocupa exclusiv de promovarea, organizarea și dezvoltarea Federației Române de Aikido și Aikido-ului românesc.

În anul 1998, în ziua de 7 noiembrie are loc primul Campionat Național Demonstrativ de Aikido, competiție cu caracter demonstrativ. La acest campionat au participat 82 sportivi calificați la competițiile zonale. În cadrul Confederației Europene de Aikido, Daniel Brun și Dan Corneliu Ionescu, dezvoltă o școală originală de Aikido cu arme. Acesta cuprinde o serie de tehnici de luptă cu Tambo, Jo, Boken, Katana și Tessen guvernate de principiile și spiritul Aikido-ului. În scurt timp, multe federații naționale din Europa adoptă aceste tehnici. În august 2002, cu ocazia Stagiului European de la Colchester - Anglia, se hotărăște organizarea unor demonstrații competiționale de Katana la nivel European. În 2010 Competiția europeană de Katana se transformă în Competiția Europeană de Kata cu Arme. Sportivii români s-au clasat pe primele locuri ale fiecărei ediții.

La sfarsitul anului 1997 un grup coordonat de Nicolae Mitu-Bucuresti, (Dorin Marchis-Cluj, Iulian Perpelici-Arad, Martin Calin Dan-Timisoara, Cristian Herman-Resita), paraseste Aikikai Romania si formeaza Asociatia Aikibudo Romania, Presedinte Nicolae Mitu, care cu sprijinul lui Shihan M. Fujita si a lui Sensei A.H. Bacas continua raspandirea aikido-ului in conformitate cu regulile Aikikai Hombu Dojo.

Shihan M. Fujita si Sensei N. Mitu-Stagiu International Bucuresti

In anul 2000 datorita dezvoltarii rapide se schimba denumirea in Federatia Romana de Aikido Aikikai, Presedinte Sensei Nicolae Mitu, organizatie care corespundea mai bine nevoilor cluburilor si practicantilor la nivel national. Sub indrumare lui Sensei Nicolae Mitu se continua eforturile de popularizare a aikido-ului atat pe plan national, prin efectuarea de stagii nationale si internationale sub coordonarea unor mari maestrii: Shihan M. Fujita 8 Dan Aikido Aikikai, Shihan Y. Yokota 7 Dan Aikido Aikikai, Sensei A.H. Bacas 6 Dan Aikido Aikikai, Shihan P. Corallini 8 Dan Aikido Aikikai si altii, cat si international prin participarea delegatiilor romane la seminarii in Japonia, Italia, Olanda, Franta etc., aceste lucruri ducand implicit la recunoasterea pe plan international a activitatii desfasurate in Romania.

In urma aparitiei in anul 1998 a Federatiei Romane de Aikido (FRA), organizatie care a fost recunoscuta de catre Statul Roman ca fiind singura coordonatoare a Aikido-ului sportiv la nivel national, in anul 2006, conducere Federatiei Romane de

Aikido Aikikai decide ca toti practicantii sa se inscrie individual in Fundatia Romana de Aikido Aikikai (FRAA) - fosta Fundatia Musubi din Cluj - sub conducerea lui Dorin Marchis (Presedinte), Adrian Bunea (Vicepresedinte), cluburile ramanand sa decida daca se afiliaza sau nu FRA.

Sensei N. Mitu si Sensei D. Marchis

In anul 2007 datorita eforturilor constante de crestere si promovare a aikido-ului in Romania facute de catre N. Mitu Sensei si D. Marchis Sensei, FRAA primeste Diploma de Recunoastere din partea Aikikai Hombu Dojo, Japonia, iar in anul 2012 este admisa ca membru cu drepturi depline in cadrul Federatiei Internationale de Aikido (IAF).

De la stanga la dreapta: Sensei Nicolae Mitu, Doshu Kishomaru Ueshiba (nepotul fondatorului), Sensei Giorgio Veneri (Presedintele IAF), Sensei Adrian Bunea in Italia – 2000

În 2006 se înființează Centrul Roman de Aikido Aikikai, președinte Silviu Vieru, cordonator tehnic Sensei Nicolae Mitu, care se va afilia în anul 2009 la Federația Română de Aikido urmand sa-si incheie activitatea in anul 2011 datorita plecarii din tara a majoritatii membrilor consiliului director. Sensei Nicolae Mitu continua activitatea atat in cadrul FRAA cat si FRA ca element de legatura intre cele doua organizatii, in incercarea de unificare a miscarii de aikido din Romania

În acest moment la nivel national activitatea de aikido este coordonata de catre Federația Romana de Aikido - organism recunoscut si acreditat în relația cu Statul Roman - si de catre Fundatia Romana de Aikido Aikikai – organizatie recunoscuta de Aikikai Hombu Dojo - in plan privat.

În afară de aceste organizații, astăzi mai există mici grupuri independente care practică Aikido. Aikikai Romania sub conducere lui Sensei George Raicu, Yoshinkan Aikido sub conducerea lui Sensei George Ilie si Ki Aikido sub conducerea lui Sensei Cristian Ion si Sensei Serban Ion, și care nu sunt afiliate la nici una din organizațiile menționate.

Dan Corneliu Ionescu
Președinte si Dir. Tehnic al
Federației Romane de Aikido
Președinte si Dir. Tehnic al
Confederației Europene de
Aikido
Maestru de Aikido – 8 Dan
Aikido, 8 Dan Katana

George Raicu
Președinte Aikikai Romania
Maestru Aikido – 5 Dan Aikido
Aikikai

Nicolae Mitu
Președinte AikiBudo Romania
Maestru Aikido – 4 Dan Aikido
Aikikai

Dorin Marchis
Președinte Fundatia Romana de
Aikido Aikikai
Maestru Aikido – 5 Dan Aikido
Aikikai

KARATE reprezintă o ramură a artelor marțiale în care se luptă cu mâinile goale; etimologic, kara, înseamnă gol, iar te, semnifică mână.

Karate s-a dezvoltat de-a lungul secolelor, fiind creată în Okinawa, în secolul al XVI-lea, după ce chinezii au ocupat insulele Ryu-Kyu și au interzis populației portul armelor. Interdicția de a purta arme a fost menținută și sub ocupația japoneză. În aceste condiții, populația a fost nevoită să conceapă noi forme de apărare, folosind și adaptând în acest scop uneltele agricole, iar antrenamentele aveau loc în secret. Astfel, apar diferite stiluri de luptă.

În funcție de localitățile în jurul cărora au apărut și datorită fuziunii cunoștințelor de luptă proprii cu cele căpătate de la chinezi, principalele stiluri de luptă formate sunt: Shuri Te, Naha Te și Tomari Te.

Merite deosebite - în unificarea experienței acumulate în diferitele stiluri de Okinawa Te sau To De și în a face cunoscută această artă marțială îi revin maestrului Gichin Funakoshi (1869-1957) care, între anii 1917 și 1922, duce o campanie de popularizare cu ajutorul demonstrațiilor pe care le face în toată Japonia. De menționat că și alți maeștri din Okinawa: Kenwa Mabuni (fondatorul în anul 1934 al stilului Shito Ryu - școala dreptății) și Chojun

Miyagi (fondatorul în anul 1930 al stilului Goju Ryu - școala forței și a supleții) au popularizat și au predat cu succes cunoștințele lor în domeniul noii arte marțiale karate.

În 1921, Ministerul Japonez al Educației organizează o demonstrație a tuturor artelor marțiale din Japonia, prilej cu care lansează maestrilor din Okinawa invitația de a participa la acest eveniment. În unanimitate, maestrul din Okinawa îl delegă pe Gichin Funakoshi pentru a reprezenta cu succes karate-ul. Publicul participant este impresionat de demonstrația pe care o face Gichin Funakoshi.

În acea perioadă, procedeele tehnice și luptele erau aplicate cu violență și karateka nu erau protejați. Fiul lui Gichin Funakoshi, Yoshitaka Funakoshi, are inițiativa de a transforma stilul Okinawa Te în Karate Do, sufixul do (*cale*) exprimând nu o tehnică de război, ci o *cale* de dezvoltare fizică și spirituală.

În 1936, Gichin Funakoshi termină de construit la Tokyo prima sală de antrenament de karate, pe care o numește Shotokan (*casa Shoto*) și care devine școala sa de karate.

Un alt stil este Wado Ryu (școala păcii, școala căii armoniei), fondat în 1939 de maestrul Hironori Otsuka, discipol al maestrului Gichin Funakoshi. Școală de karate bazată pe mișcări naturale, ea pune accent pe suplețe, pe eschive și pe Wa No Michi (*calea armoniei*). Succesul acestui stil a fost atribuit în principal metodei moderne de antrenament, adaptat mentalității japoneze. Această școală regroupează actualmente 25% dintre practicanții japonezi și are filiale în 125 de țări.

Maestrul Masutatsu Oyama este creatorul, în 1955, a stilului Kyokushinkai (întâlnirea cu adevărul suprem), variantă a stilului Goju Ryu. Stilul conceput de Oyama este foarte dur și eficient, este bazat pe forță și se aplică din poziții naturale, acordându-se mare importanță exercițiilor de respirație kokyū, iar tehnicile sunt înlănțuite cu rapiditate pentru a înfrânge rezistența adversarului.

Întemeietorii stilului de luptă Goju Ryu au fost Chojun Miyagi și Gogen Yamaguchi.

Chojun Miyagi (1888-1953) a început studiul în karate la vârsta de 9 ani cu Konryo Higashiona. În 1910, Chojun Miyagi pleacă în China în provincia

Fukien, unde studiază formele de box chinezesc. Prin combinarea a două sisteme de antrenament, pe de o parte forma *tare*, aspră reprezentând aspectul exterior al Shaolin-ului, iar pe de altă parte forma *moale*, circulară, a ramurii Pakua și stilului Nahate, Miyagi a creat un nou stil, pe care, în 1929, îl numește Goju Ryu prin aceasta înțelegând îmbinarea armonioasă a forței cu suplețea, a asprimii cu blândețea: Totul în Univers răsuflă în afară putere, iar în interior blândețe.

Reputația în karate a lui Chojun Miyagi se datorează metodei organizate de învățare a karate-ului, pe care a introdus-o în școli. El a dezvoltat Kata Sanchin, arătând aspectul tare în Goju și a creat Kata Tensho pentru aspectul moale, suplu.

Succesorul lui Chojun Miyagi, Gogen Yamaguchi s-a născut la 20 ianuarie 1909, în orașul Kagashima din sudul provinciei Kyushu. Încă de tânăr a fost interesat de artele marțiale, practicând kendo în cursurile primare. Tânărul Yamaguchi a început să studieze karate stil Goju cu Maruta, care a observat că elevul său era atras de antrenamentele dure. În timpul anilor de studenție, Gogen Yamaguchi a înființat primul club de karate la Universitatea Ritsumeikan din Kyoto, devenit vestit datorită antrenamentelor dure și a exercițiilor de respirație executate în forță. A fost supranumit *pisica*, datorită stilului său de luptă și a poziției sale preferate (*neko ashi dachi*).

De numele lui Gogen Yamaguchi este legată și crearea primului regulament de kumite, care stabilește regulile conform cărora este declarat karateka învingător. În 1931, el a fost prezentat profesorului Chojun Miyagi, întâlnire cu un efect deosebit asupra lui Yamaguchi, care, în final, devine succesorul profesorului.

Sub conducerea lui Yamaguchi, a luat ființă International Karate Do Goju-Kai Association (IKGA). Această organizație a devenit populară în Japonia și în alte 35 de țări în care se studiază Goju Kai Karate.

În 1964, Gogen Yamaguchi reunește mai multe școli de karate și înființează Federația tuturor Organizațiilor Japoneze de Karate-Do (FAJKO).

Stilul Goju Shinte s-a creat prin încorporarea unor metode de Yoga și Shinto în stilul Goju Kai.

Yamaguchi dezvoltă respirația tip Ibuki pentru întărirea musculaturii organelor interne.

Ulterior, Kokusai Budo Reumei și Federația Internațională de Arte Marțiale cu sediul în Japonia, prin președintele său, prințul Higashikuni din familia imperială, îl numește pe Yamaguchi ca Shihan al tuturor organizațiilor de karate din Japonia.

Okinawa Wa Goju Ryu este reprezentată la nivel mondial de IOGKF (International Okinawan Goju Ryu Karate Do Federation), care funcționează sub conducerea lui Morio Higaonna (8 dan) și cu supervizarea tehnică a celebrilor An.Ichi Miyagi (10 dan), fiul lui Chogun Miyagi, și Kina (10 dan) - contemporan cu Chogun Miyagi (fondatorul sistemului) - Okinawa Wa Goju Ryu este singurul sistem care păstrează tradiția pe linia descendentă maestru-discipol.

În 1948, maestrul Gichin Funakoshi înființează Asociația Japoneză de Karate, care are drept scop răspândirea în lume a karate-ului.

Franța este prima țară din Europa în care se înființează, în 1954, Federația de Karate și Box Liber. În 1960, apar primele regulamente de concurs în probele de kata și kumite și se organizează primele concursuri.

În 1965, ia ființă Uniunea Europeană de Karate, Asociația Americană de Karate, Federația tuturor Organizațiilor de Karate din Japonia, iar în 1969 - Uniunea Internațională de Karate, care se transformă în 1970 în Uniunea Mondială a Organizațiilor de Karate (WUKO).

Unele grupuri din Europa, care au refuzat să adere la Uniunea Europeană de Karate, au format în 1965 Federația Europeană de Karate Amator (președinte Jacques Delcourt) și în 1974 Federația Internațională de Karate Amator . IAKF (președinte Hidetaka Nishiyama - 9 dan).

Apariția celor două foruri paralele, WUKO și IAKF, a condus la dispute și frământări în lumea karate-ului mondial, împiedicând promovarea acestei arte marțiale ca sport olimpic, cedând întâietate de afirmare ca sport olimpic artei marțiale taekwondo.

În România, Arta Martiala Karate pătrunde mai greu decât judo sau jujitsu, primii entuziaști aparand

în perioada 1967 - 1972, ei provenind în mare masură din randul practicantilor de judo și jujitsu sau din randul celor care, intrand în posesia unor materiale documentare, au început studiul, ca autodidacti. În București, Florentin Marinescu, Dacius Chelaru, Gheorghe Ilie , Stan Adrian, Nicolae Bialokurt, Ion Benea, Dan Macoveanu, Vasile Manea, Gheorghe Nicolau, Radu Radulescu, în Brașov, Dorel Negrea și Ioan Ghidut, în Timisoara, Werner Lind și Hari Popovici, în Oradea, Emerik Arus, în Cluj, Iulian Crivei și Andras Gebefugi. Apoi, după 1972, apare valul mare și important al practicantilor care, elevi ai celor enumerați anterior, sau, într-o mică măsură, autodidacti, pun bazele unei adevărate activități în domeniul Karatedo-ului din România. Cei mai importanți sunt Valentin Ceausescu, Dan Stuparu, Adrian Popescu Sacele, Mircea Bolintineanu, Mircea Ungurean, Bruss Ionel, Asadur Chivorchian, Adrian Bucur, Gheorghe Doiciu, Mircea Boldea, Pavel Florescu, Ilie Ionescu, Radu Stefanescu, Adrian Mircea, Florin Deleanu, Alexandru Chirila, Leonard Voinescu, Sorin Stoia, Victor Toma, Mihai Cioroianu, Dan Marcu, Dan Chinda, Gheorghe Mazsa, Ioan Pop, Alexandru Bacsa, Mihai Alexandroaie, Costel Buzatu, Cristian Romanul, Emil Socol, Gheorghe Tetu, Tudorel Simion s.a.

Trebuie precizat faptul că, asemanator celorlalte tari din Europa, primul stil de Karatedo practicat în țara noastră a fost Shotokan. Astfel, în Shotokan se regăsește cel mai mare număr de practicanți. Stilul Goju-Ryu a fost practicat pentru prima dată în România de către Maestrul Florentin Marinescu, iar după plecarea acestuia în USA, în Ianuarie 1989, a fost dezvoltat de către elevii acestuia, cel mai important fiind maestrul Gabriel Suci. Stilul Kyokushin, a fost promovat de către maestrul Nicolae Bialokurt, prin doi dintre elevii săi, maestrul Ilie Ionescu și maestrul Pavel Florescu. De remarcat faptul că primul practicant care a luat legătura cu creatorul acestui stil, Sosai Masutatsu Oyama, a fost maestrul Ioan Pop din Baia Mare, caruia Marele Maestru i-a trimis o carte despre acest stil, iar primul român care a concurat într-o competiție internațională oficială (Cupa Ibusz, 3 Iunie 1983, Budapesta), a fost Pavel Florescu. De asemenea, Sosai Masutatsu Oyama l-a

numit ca reprezentant pentru Romania, (country representative) in 1983, pe maestrul Ilie Ionescu, pentru ca, in 1986, sa numeasca un nou reprezentant, in persoana maestrului Pavel Florescu, caruia i-a acordat, in 1987, la Tokyo, centura neagra, sho dan, in urma promovarii examenului de grad. De o importanta capitala a fost relatia cu reprezentantii Kyokushin-ului din Ungaria, inceputa la sfarsitul anilor 70, in special cu Kancho Forko Kalman. Implicarea totala, profesionista a marelui maestru Alexandru Chirila din Oradea, a dus la consolidarea acestei benefice relatii, concretizate, dupa 1989, prin infiintarea unei federatii de specialitate. Trebuie mentionat, pentru aportul deosebit si maestrul Dorel Bulearca, atat ca practicant, cat si ca organizator si conducator la nivelul federatiei.

In anul 1973, Florentin Marinescu, primul practicant al Karatedo-ului din tara noastra, este numit reprezentant oficial pentru Romania, de catre Uniunea Mondiala a Organizatiilor de Karate, (WUKO), condusa de catre Domnul Jaques Delcourt, postura in care se va afla pana in Ianuarie 1989 si va participa la toate actiunile intreprinse de catre aceasta organizatie, (Intalniri de Lucru, Congrese Mondiale, Campionate si Cupe Mondiale, etc.). De remarcate este si faptul ca, desi Romania nu se afla printre tarile membre oficiale in WUKO, printre semnaturile reprezentantilor acestora pe prima Scrisoare de Intentie adresata Comitetului Olimpic International, pentru ca sportul Karate sa capete recunoasterea olimpica, se gaseste semnatura maestrului Florentin Marinescu.

Un an mai tarziu, puternica si serioasa grupare din Brasov, (Dan Stuparu, Adrian Popescu Sacele, Mircea Bolintineanu), este numita reprezentanta in Romania a Federatiei Internationale de Karate Amator, (IAKF), conduse de catre marele maestru japonez Hidetaka Nishiyama.

Evident ca, asa cum s-a intamplat si in cazul Judo-ului, la inceputul miscarii, adica in a doua jumatate a anilor 60 si in prima jumatate a anilor 70, pionierii Karatedo-ului au facut eforturi pentru propagarea acestuia. Trebuie mentionata activitatea de exceptie a maestrului Nicolae Bialokur, care reuseste crearea unui cerc de Budo in cadrul

Asociatiei de Studii Orientale de pe langa Universitatea Bucuresti, organizeaza mai multe stagii de pregatire cu mari maestrii straini, participa la turnarea unor filme de popularizare, etc. In plus, lui i se datoreaza primul contact cu stilul de karate Kyokushin, cu arta martiala Aikido, etc.

De asemenea, maestrul Florentin Marinescu face eforturi sustinute si deosebite pentru a consolida activitatea in domeniul karate, organizeaza mai multe cercuri, tine conferinte, face demonstratii, organizeaza vizionari de filme cu specific karate la Casa Studentilor *Grigore Preoteasa* din Bucuresti. Dupa un an de la prima sa deplasare in Japonia, in 1976, acesta devine directorul primului curs oficial de Karatedo din Romania, curs deschis la Universitatea Cultural-Stiintifica Bucuresti, cu programa de invatamant pe trei ani de studiu. Dupa numai doi ani, cei 248 de studenti (anul 1 si 2), primesc vestea inchiderii cursului din cauza unui film mai putin inspirat pentru locul si perioada respectiva, facut de maestrul Nicolae Bialokur si difuzat de Televiziunea Romana, cat si a unei intamplari nefericite: un elev din cursul elementar, moare, in urma unei lovituri, aplicate in joaca, in recreatie, de catre un coleg. Desi acestia nu practicau Karatedo, dar fiind intr-o perioada in care se vorbea despre aceasta, chiar si in scoala, se ”**stabileste**” ca elevul a murit fiind lovit cu ”**karata**” si, drept urmare, se da prima Hotarare a Consiliului National pentru Educatie Fizica si Sport, de interzicere a acestor activitati in salile apartinand miscarii sportive.

Tot in anul 1978, inaintea aparitiei Hotararii mentionate, gasim, pe doua pagini, in cea mai importanta publicatie sportiva din Romania, revista Sport, primul articol despre Karate, autorul acestuia fiind ziaristul Horia Alexandrescu, un mare prieten al Artelor Martiale si al sportului, in general.

Practicantii de karate-do din Romania vor forma doua curenți, unul in jurul lui Florentin Marinescu si WUKO, celalalt, legat de Dan Stuparu, Adrian Popescu Sacele si IAKF. Rivalitatea dintre aceste grupuri a fost, in ultima instanta, un lucru benefic si a dus la dezvoltarea Karatedo-ului atat ca raspandire si numar de practicanti, cat si a cunostintelor

tehnico-tactice ale acestora. In prima grupare au intrat majoritatea celor care practicau deja karatedo, asta insemnand un foarte mare numar de karateka, raspanditi in toate regiunile tarii, care au deschis centre, unde au inceput sa preda, oamenilor proveniti din toate categoriile sociale, noua arta. Cea mai mare parte dintre actualii antrenori provin din aceasta grupare.

Lucru meritoriu, Dan Stuparu si Adrian Popescu Sacele au inceput sa predea Karatedo, in primul rand, in centre studentesti. Au creat astfel, o parte dintre cei care, dupa terminarea facultatii, fiind repartizati pe tot cuprinsul tarii, au deschis sali, ducand odata cu ei si cunostintele acumulate de-a lungul anilor. Prin munca depusa in antrenamente, stagii de pregatire, demonstratii, etc. cei doi Maestrii si-au adus pe deplin aportul in propagarea si dezvoltarea Karatedo-ului in tara noastra, fiind, fara discutie, printre cele mai importante personalitati in acest domeniu.

In anul 1985, cativa dintre importantii practicanti de Karate, aflati in primul grup, decid si chiar formeaza un al treilea grup, sub denumirea de JKAR, adica Asociatia Japoneza de Karate din Romania. Cei mai importanti practicanti au fost Hajas Gabriel, din Arad, Dan Deac si Adrian Nagel, din Timisoara, Mihai Hanga, din Oradea, Czegheny, din Cluj s.a.

Inainte de formarea acestui grup, in miscarea nationala de Karate, au avut loc cateva evenimente importante. Astfel, pe 27 August 1982, apare a doua Hotarare a Consiliului National pentru Educatie Fizica si Sport, cu nr. 1253, de **"interzicere, organizare si functionare a oricaror cercuri de yoga si karate pe langa sau in cadrul cluburilor si asociatiilor sportive sau altor unitati, indiferent de apartinenta"**. De aceasta data, interzicerea celor doua activitati se datoreaza faptului ca in sedinta cu toti Secretarii Generali ai Federatiilor Sportive, din frica sau necunostinta, la intrebarea **"ce este culturismul, yoga si karate"**, niciunul dintre cei prezenti nu a venit cu o explicatie despre ultimele doua activitati. Astfel, acestea au fost asimilate miscarii transcendente, la moda in acea perioada, inasa interzise. Problema a fost lamurita ulterior, destul de repede, astfel, practicantii de yoga si cei de karate, si-au desfasurat in continuare activitatea. De altfel,

in 1983, Consiliul National pentru Educatie Fizica si Sport il numeste pe antrenorul Florentin Marinescu, coordonator oficial al Artelor Martiale din Romania, acesta avand acum, mai mult decat inainte, posibilitatea de a interveni pe langa forurile competente pentru infiintarea Federatiei Romane de Karate, sau infiintarea unui departament de Karate in cadrul Federatiei Romane de Judo.

In evolutia miscarii de Karate din Romania, este de remarcat si mentionat aportul deosebit si al altor categorii de persoane, implicate in aceasta activitate. Astfel, trebuie amintiti maestrii Ioan Avram, Vasile Gotelet, Urma Liviu s.a. care au gazduit, la inceputul miscarii de Karate, in salile unde in acea perioada se practica doar judo, pe toti cei care incepusera sa caute o alta cale, tot a unei Arte Martiale. La, si altii, din nefericire neputandu-i nominaliza, se regasesc toti aceia care, pana la creerea, in 1990, a Federatiei Romane de Arte Martiale, au pus la dispozitia practicantilor, sali sau spatii pentru antrenament, fiind alaturi de aceasta miscare, pe care au sprijinit-o sub diferite forme. Si, daca in perioada de pionerat se poate vorbi doar de cateva sali (ex. in Bucuresti, sala mica de pregatire din Complexul Sportiv **"Tinere-tului"**, cea din cadrul Patinuarului **"23 August"**, etc.), in timp, datorita gruparii mai multor instructori in acelasi loc, salile devin adevarate centre de pregatire, un exemplu in acest sens fiind Casa de Cultura **"Ecran Club"**, tot din Bucuresti, unde, la un moment dat, predau Karate maestrii Vasile Manea, Mircea Ungurean, Sabino Frederico Da Luz Tavares, Florentin Marinescu, Ilie Ionescu si Roberto Mendez. In anul 1978, maestrul Vasile Manea intra in contact cu Asociatia **"Amical Karate France"**, cu care va avea o legatura permanenta, fructuoasa pentru Karatedo-ul din tara noastra.

Deasemeni, de o importanta majora au fost o serie de cetateni din alte tari, veniti la studii in tara noastra si care practicaseră Karate in tarile lor de origine. Cu scuzele ca nu-i putem mentiona pe toti, vom enumera cativa, dintre cei mai importanti, in special datorita faptului ca ei si-au facut simtita prezenta in perioada anilor 70, perioada de cristalizare a Karate-ului in Romania. Astfel, trecand si locul unde au studiat si unde si-au desfasurat

activitatea de instruire, se poate vorbi cu plăcere, dragoste și respect de Walter Meneses, Roberto Mendes, Zaher Iscandarani și Maximilian Puentas (Timisoara), Fidele Gouandjika (Iasi), Sabino Frederico Da Luz Tavares, Mohamed Abdul și Imad Amzel Nizad (București) s.a. Dintre aceștia, un plus pentru maestrul Fidele Gouandjika, care, trecând de la Karatedo la Qwan-Ki-Do, a introdus această nouă Artă Marțială în România, punând bazele formării celui mai frumos și corect grup de practicanți din țara noastră. De asemenea, trebuie remarcată activitatea deosebită a maestrului Sabino Frederico Da Luz Tavares, care, după terminarea studiilor universitare, obținând cetățenia, a rămas definitiv în România.

În cadrul prezentării federațiilor din domeniul Artelor Marțiale, sunt concretizate stilurile care intră în competența acestora, organismele internaționale la care sunt afiliate și alte aspecte privind activitatea specifică acestora în ramura Karate.

TAEKWONDO, artă marțială de origine coreeană, ajunsă la forma actuală în 1955; etimologic, prin *tae* înțelegem picior, *kwon* - pumn și *do* - cale; a apărut ca rezultat al influenței artelor marțiale din India și China, procedeele tehnice fiind numite de localnici în trecut *Subak* - luptă fără arme.

În taekwondo, spre deosebire de karate, pozițiile de luptă sunt mai înalte, cuplurile de forță sunt diferite și se folosesc predominant loviturile cu piciorul.

Datorită sistemului politic din Coreea, taekwondo se scindează. Astfel, în Republica Populară Coreea apare Federația Internațională de Taekwondo (ITF - condusă de Choi Hoi Hi), iar în Coreea apare Federația Mondială de Taekwondo (WTF), deosebirile constând doar în regulile diferite de competiție: sistemul ITF folosește semicontactul, iar sistemul WTF folosește full-contactul.

În țara noastră, primul eveniment semnificativ îl reprezintă vizita profesorului Choi Jung Hwa, în 1985, la invitația lui Ghyorghy Masza și Florin Ocolișan, pentru a conduce un stagiul de pregătire în taekwondo.

Prima participare la o competiție internațională

are loc în 1989, la Cupa Mondială de taekwondo, organizată de ITF la Budapesta; Ghyorghy Masza și Florin Ocolișan participă la proba de sparger, ocupând locurile patru și cinci. În 1990, la CB, echipa României participă atât la luptă cât și la forme, clasându-se în primele locuri.

În 1991, Florin Ocolișan se afiliază la WTF prin cerere. În același an, Florin Ocolișan și Dan Macoveanu (președintele FRAM și coordonator al taekwondo în România) formează Uniunea Română a Cluburilor de Taekwondo, afiliată la ETU (Uniunea Europeană de Taekwondo). În octombrie 1991, se deschid primele săli de taekwondo sistem WTF în București și Cluj.

Echipa de taekwondo a României participă în 1992 la CI de la Istanbul, unde obține șapte medalii de argint și trei de bronz. La CI ale Greciei, organizate în 1993, lotul României obține patru medalii de argint. În 1994, la CE de juniori organizate la București, obținem o medalie de bronz. Perfecționarea structurilor organizatorice și a forurilor de conducere cunoscute în perioada următoare au condus la realizarea unor performanțe de prestigiu pe plan internațional, sportivii practicanți ai acestei ramuri obținând, până în anul 2010, numeroase medalii de aur, argint și bronz la CM și CE. Principalele evenimente privind evoluția acestei ramuri de sport sunt prezentate în capitolul FR de Taekwondo ITF (volumul I), iar medaliiile obținute la CM și CE în Cartea de Aur (volumul VI)

Admis ca probă olimpică (2000), taekwondo este în continuă afirmare și dezvoltare.

KENDO (etimologic, *ken* - sabie și *do* - cale) reprezintă *calea sabiei*. Cele mai vechi surse, reprezentate de documente, atestă faptul că japonezii acordau o importanță deosebită mânuirii acestei arme.

Tehnica utilizării sabiei purta denumirea de *ken jutsu* (arta sabiei) și tainele ei erau învățate în școli în care predau maeștri autorizați.

Ca artă marțială, kendo începe să se cristalizeze la începutul secolului al XII-lea, o dată cu apariția castei samurailor, care și-au propus să îmbunătățească și să perfecționeze procedeele tehnice de

luptă. În istorie sunt reținute date de la sfârșitul secolului al XIII-lea, referitoare la Shigenobu Heyashizaki - maestru care înființează o școală de ken jutsu, dezvoltată pe ideea de a forma kendoka (practicant de kendo), care să poată scoate sabia din teacă și să acționeze decisiv înainte ca adversarul să se așeze în gardă.

În timpul perioadei Muromachi (1337-1573), profesorul Kagehisa Ittosai Ito fondează școala Itto Ryu, în care se pune accentul pe lupta cu o singură sabie.

Contribuții personale în dezvoltarea tehnicilor de ken jutsu le-au avut: Sasaki Ganryu din clanul Mori, sec. al XVII-lea, profesorul Myamoto Musashi (1582-1645), fondator al școlii Enmei și profesorul Yagyu Mitsuyoshi (1607-1650), fondatorul școlii Yagyu Ryu.

Maestrul Chuta Nakanishi fondează, în secolul al XVIII-lea, Nakanishi Ito Ryu și impune elevilor săi să folosească în luptă, în locul sabiei adevărate, o imitație de armă, numită fukuro shinai (construită prin lipirea a patru lamele de bambus, care păstrează lungimea sabiei), cu ajutorul căreia se imită lupta reală fără răniri. În același scop, în antrenamente sunt introduse mănuși speciale de protecție, numite kote, o cască și o armură ușoară din bambus, numită do. Se poate considera că introducerea acestui mod de antrenament, pe care profesorul Nakanishi l-a elaborat și perfecționat timp de zece ani, constituie actul de naștere al artei marțiale kendo.

Kendo a depășit granițele Japoniei în 1931, când a fost introdus în Marea Britanie. Astăzi, Federația Mondială, cu sediul în Japonia și Federația Europeană, cu sediul în Belgia, reunesc peste 100 de federații naționale.

De menționat că, în România, kendo se bucură de sprijinul constant al specialiștilor japonezi, prin intermediul Ambasadei Japoniei la București.

În țara noastră au existat preocupări pentru înființarea Federației Române de Kendo, în 1990 (menționat ca președinte Remus Botar). Pentru dezvoltarea acestui stil Clubul Român de Kendo, structură afiliată la Federația Română de Arte Marțiale de Contact, recunoscută oficial de către Ministerul Tineretului și Sportului, care la randul ei este

afiliată la Federația Internațională de Kendo și la Federația Europeană de Kendo, din anul 1990.

WUSHU, în traducere arta războiului. Denumire dată unei multitudini de pai (școli) și de stiluri de arte marțiale și gimnastică chineză, ale căror tehnici se bazează pe învățăturile taoismului și pe cele ale călugărilor budiști de la mănăstirea Shaolin.

Desăvârșită de-a lungul evoluției istorice, wushu reprezintă una dintre prețioasele moșteniri ale culturii tradiționale chineze. În cursul dezvoltării artelor marțiale chineze, s-au conturat două aspecte esențiale: tehnic și teoretic. Latura tehnică este reprezentată de taolu (o înălțuire de mișcări, ce reprezintă o luptă cu unul sau mai mulți parteneri imaginari) și de lupta liberă (sanda sau sanshou), în timp ce partea teoretică a fost cea care a permis integrarea disciplinelor marțiale în cultură. În 1928, guvernul chinez a încercat să unifice toate stilurile wushu pentru a face din această artă războinică un sport național numit guoshu sau zhongguo quan (pumni chinezești), acțiune care nu a fost încununată de succes. Regimul care a urmat la conducerea Chinei a clasat diversele școli în shong quan (stilul Nordului) și nan quan (stilul Sudului). Astăzi, în lumea artelor marțiale chinezești sunt acceptate două denumiri: wushu, pentru forma sportivă . care, de fapt, este arta marțială promovată de China și care a condus la apariția unor stiluri hibride (Nan Quan, Hsing I ș.a.) și kung fu, pentru latura tradițională a artelor marțiale chinezești . promovată de Taiwan, Singapore și Hong Kong.

Wushu poate fi clasificată în două mari stiluri de luptă: stilul intern, numit najiaquan, din care fac parte taiji - quan și ba gua pai, care pun accent pe forța interioară, pe studierea punctelor slabe ale medicinei și ale filozofiei și stilul extern weijiaquan, din care fac parte stilurile *dure*: shandin - pai, hongjia - pai, zhong - pai, chuk - kai - quan, dim - huk, care se bazează mai mult pe folosirea forței și pe mișcările rapide. În wushu, mișcările se execută cu mâinile goale, dar unele stiluri folosesc și săbii, lănci, lanțuri, halebarde. În total se regăsesc peste 350 de stiluri distincte, dintre care remarcăm: Shaolinquan (boxul de la Shaolin), Changquan (boxul lung), Nanquan

(boxul de sud), Taijiquan (boxul principiului filozofic Taiji), Baguazhang (palma celor opt trigrame), Xingyiquan boxul formei și al voinței), Dachennquan (boxul marii împliniri), Bajiquan (boxul celor opt extreme), Tongbeiquan (boxul maimuței ce se retrage cu spatele), Houquan (boxul maimuței), Zuiquan (boxul bețivului), Liuhequan (boxul celor șase închideri), Hongquan (boxul pumnului roșu), Taihuquan (boxul tigrului fioros), Shequan (boxul șarpelui), Yingzhuaquan (boxul ghearei de vultur), Yonchunquan (boxul eternei primăveri, cunoscut și ca Wingsun), Tanglangquan (boxul călugăriței) ș.a.m.d.

Din punct de vedere competițional, China a promovat stilurile Changquan, Nanquan și Taijiquan, considerându-le ca reprezentative pentru situația wushu-ului modern. În 1988, Organizația Mondială a Sănătății (OMS) a declarat Taijiquan ca fiind cel mai bun mijloc pentru menținerea sănătății. De asemenea, este întâlnit ca sistem de sine stătător, sistemul legat de lupta liberă (sanda sau sanshou). În trecut, acesta din urmă era practicat pe scară largă în forma luptei pe platformă (leitai), în care câștiga cel care rămânea în viață sau lupta se termina dacă unul dintre parteneri se recunoștea învins. Actualmente, sanda (lupta liberă) se desfășoară după reguli competiționale extrem de restrictive cu privire la integritatea corporală a concurenților, promovând această disciplină cu toate rigurile unui sport.

Menționăm că terminologia folosită pentru procedeele tehnice din wushu este fluctuantă, în funcție de regiunea lor de origine. De asemenea, alături de grafiile chinezești mandarin (oficiale), se găsesc denumiri aparținând dialectelor din sud (cantonez) și celor din Fijiang (provincie maritimă din est).

În contradicție cu vechimea artelor marțiale chineze, trebuie să menționăm că formele de organizare internaționale și naționale sunt de dată relativ recentă. Federația Europeană de Wushu fiind fondată în 1985, iar în 1990, la Beijing, s-a înființat Federația Internațională de Wushu.

În țara noastră, wushu a început să fie practicat, în 1970, de Ion Benea care, după 1975, și-a perfecționat tehnicile în stilul de sud cu mai mulți maeștri

vietnamezi. În 1977, el a participat la un stagiul de arte marțiale chinezești predate de un maestru coreean. Din 1980, Ion Benea predă primele forme de Nanquan, Zonchunquan, Jiequandao (Jeet kune do), luptă tradițională, forme imitative (Shequan, Zuiquan, Huquan, Tanglangquan) la cursul de calificare a ofițerilor cu pregătire fizică din cadrul IEFS. După 1981, la aceste cursuri au participat și studenți civili, precum Petre Grindeanu, Florin Deleanu, Dan Ene, Vlad Bălțeanu.

În 1974, wushu a început să fie predat și de către Florin Deleanu, primul practicant al stilului de nord. În 1984, el participă la cursurile de vară de wushu ale Universității de limbi străine din Beijing, unde învață stilurile Changquan, Shaolinquan (cu mâna goală și cu arme), Taichiquan, pe care apoi le predă în țară. Absolvirea secției de limbă chineză de la Facultatea de Limbi Străine, Universitatea București, îi permite lui Florin Deleanu o abordare mai eficientă a artelor marțiale, considerate ca parte componentă a culturii chineze. În 1986, el pleacă în Japonia, unde își susține doctoratul într-un domeniu controversat: *Energia (ki) în dinastiile Ming și Qing* și apoi, timp de trei ani, este secretarul personal al maestrului Matsutasu Oyama, elaborând o istorie mondială a artelor marțiale.

Înainte de înființarea FRAM (1990), preocupări de pionierat în domeniul wushu au avut: Ion Benea, Nicolae Bialokur, Șerban Derlogea, Mircea Boldea, Argentina Boldea, Dan Rizescu, Mircea Găvan.

După 1990, când s-a înființat FRAM și când s-a constituit Asociația Română de Wushu, condusă de Ion Benea și Petru Grindeanu, au început să apară rezultate bune la competițiile interne cât și internaționale, inclusiv campioni mondiali, rezultate datorate și noii generații de antrenori și instructori: Ion Benea, Mihai Ionescu Leonard, Liviu Țilică, Adrian Dejanu, Gabriela Libiu, Cristian Ozon, Petru Grindeanu, Anna Petran, Ciprian Anghel, Cezar Culda, Bogdan Niculescu.

QWAN KI DO. Denumire aleasă pe considerentele: Qwan, scris *Quan*, înseamnă ansamblu, Ki, scris *Khi*, înseamnă energie, iar *Do*, scris *Dao*, este calea - în traducere directă semnifică *calea tuturor*

energiilor.

Qwan ki do a luat naștere în 1981, în Franța, în urma a peste 25 de ani de studii și reprezintă o sinteză a mai multor stiluri de arte marțiale chino-vietnameze. Fondatorul acestei discipline este Pham Xuan Tong, n. 1947, de profesie medic, o personalitate în lumea artelor marțiale. Noua artă marțială cuprinde o multitudine de tehnici de brațe și picioare, eschive și deplasări, un bogat bagaj de procedee tehnice de proiectare și imobilizare a adversarului la sol, tehnici de secerare, spectaculoase tehnici de forfecare aplicate corpului adversarului, de la nivelul gâtului și până la genunchi; tehnici cu arme tradiționale: baston lung, bastoane scurte, tonfa, nunchaku cu două sau trei elemente, sabie de lemn, halebardă, paloș vietnamez, lanțuri, cuțite ș.a.; gimnastică psiho-corporală, asemănătoare cu Tai Chi-ul chinezesc.

În România funcționează Uniunea Română de Qwan ki do (URQKD), care este afiliată la FRAM. La conducerea URQKD, care cuprinde peste 40 de cluburi cu aprox. 2 000 de practicanți, s-a aflat directorul tehnic Ovidiu Covaci - 5 dan.

MUAY THAI sau boxul thailandez este o artă marțială cu contact (sunt permise lovituri de genunchi și cot la cap), care utilizează ca arme diferite părți ale corpului în atac.

Muay thai își are originea în Thailanda, cu aproximativ 800 de ani în urmă. Istoria menționează că în perioada Ayudha (1350 - 1767), regele Sui a înființat departamentul de poliție din care făceau parte și luptători muay thai. Literatura de specialitate surprinde faptul că, între anii 1782 - 1808, regele Rama al V-lea a creat departamentul de muay thai în cadrul palatului regal. Demonstrații în Europa cu muay thai s-au făcut în perioada primului război mondial. În echipamentul luptătorilor muay thai, pentru a fi protejați de loviturile dure, în anul 1930 s-au introdus mănușile. În 1937, arta marțială muay thai a fost introdusă de către Departamentul de Educație Fizică în școli și, tot în acest an, a fost conceput un regulament de luptă.

Începând cu 1955, normele și regulamentul pentru muay thai s-au schimbat, ele fiind folosite

pentru profesioniști. Primul CM de muay thai pentru amatori a avut loc în același an.

În țara noastră, muay thai a fost introdus din 1990 de Mircea Boldea, Argentina Boldea, Dumitru Mocănescu, Gleb Milinovici, Gabriel Goilă. Primele rezultate internaționale au fost aduse în 1992 de Argentina Boldea.

Federația care conduce acest sport la nivel internațional este: *International Amateur Muay Thai Federation* cu sediul la Bangkok - Thailanda, la care sunt afiliate peste 75 de țări.

În sinteză, față de istoricul artelor marțiale prezentat mai sus, în plan internațional se constată că ele au luat naștere în India și Tibet, după care cunoștințele în acest domeniu au fost importate în China, de unde s-au răspândit în țările vecine, consacându-se în diferite stiluri specifice.

De exemplu, în Japonia, au apărut următoarele școli majore: Shotokan, Wado Ryu, Gojo Ryu, Shito Ryu și Kyokushinkai, în Coreea Taekwondo, în China Wu Shu, în Thailanda Muay Thai și în Vietnam Viet Vo Dao.

În literatura de specialitate se fac referiri (valabile și pentru celelalte ramuri de arte marțiale) la echipamentul sportiv, compus din pantalon și bluza (numit dobok), peste care se leagă un cordon ce poartă denumirea de centură, de diferite culori, în funcție de pregătirea sportivului. Centurile la rândul lor se împart în centuri colorate și în centuri negre. Centurile colorate sunt: centură albă (10 gup), centură albă cu dungă galbenă (9 gup), centură galbenă (8 gup), centură galbenă cu dungă verde (7 gup), centură verde (6 gup), centură verde cu dungă albastră (5 gup), centură albastră (4 gup), centură albastră cu dungă roșie (3 gup), centură roșie (2 gup), centură roșie cu dungă neagră (1 gup). După centura roșie cu dungă neagră urmează centurile negre 1 dan, 2 dan, până la 9 dan, aceasta din urmă fiind purtată o perioadă lungă doar de fondator. O dată cu evoluția acestor ramuri din arte marțiale, mult mai mulți maeștri dețin centura neagră în grad de 9 dan. Când un sportiv deține centura neagră (1 dan), trebuie să-și aplice pe partea inferioară a bluzei, de jur-împrejur, o dungă neagră de lățime 2,5 cm. Dobokul rămâne astfel până la obținerea

gradului de 4 dan și al titlului de instructor internațional, când se mai aplică câte o dungă neagră pe cusăturile exterioare ale pantalonilor și ale mânecilor. Un deținător al gradului de 4 dan, nu poate purta aceste însemne fără a fi instructor internațional. Echipamentul (Surse: FR de Taekwondo ITF, Taekwondo WTF și Clubul Daisho Timișoara).

Corespunzător acestor școli și stiluri, s-au înființat uniuni sau federații internaționale; în acest sens, pot fi amintite următoarele:

- WKF (World Karate Federation), fostă WUKO (World Union Of Karate Do Organization), care cuprinde:

- cinci uniuni continentale, printre care și Uniunea Europeană de Karate (UEK); 164 de țări afiliate; 40 de milioane de practicanți; recunoscută de AGFIS. A fost recunoscută de CIO din 1985 până în 1992, când i s-a retras temporar recunoașterea; Președinte WUKO și ECU: Antonio Espinos.

- WTF (World Taekwondo Federation), care cuprinde: cinci secțiuni continentale, printre care și Uniunea Europeană de Taekwondo (ETU); 126 de țări afiliate; 30 de milioane de practicanți; este recunoscută de AGFIS și CIO; Președinte: dr. Un Jong Kim.

- IWF (International Wushu Federation), care nu este recunoscută de AGFIS și CIO.

- WAKO (World Amateur Kick Boxing Organization) cu: 50 de țări afiliate; 3 milioane de practicanți; nerecunoscută de AGFIS și CIO.

În România, istoricul artelor marțiale cuprinde trei etape:

A. Precursori ai artelor marțiale, perioadă care se desfășoară până la cel de-al doilea război mondial. În țara noastră, artele marțiale pătrund fie prin știri difuzate în presă sau din cărți apărute după anul 1900, de exemplu cartea scrisă de Dem. Gh. Carapancea, intitulată *Curs complet de jiu-jitsu. Metodă practică de apărare și atac*, Editura Librăriei Teodosiu Jonițiu și Fiii, București, 1912 sau cartea generalului C. Găvănescul - *Ocolul pământului în șapte luni și o zi - Japonia*, vol. V, Institutul de Arte Grafice Ramuri S.A, Turnu-Severin - lucrare în care se pun la dispoziție cititorului multe informații interesante legate de judo, jiu-jitsu, kendo și

alt metode de luptă japoneze.

Dar adevăratul contact cu artele marțiale avea săse producă în momentul în care marele profesor general Virgil Bădulescu - directorul ONEF îl invită, în 1928, pe diplomatul japonez Ishiguro Keishichi (ambasador al Kodokan-ului din Tokyo) să predea ju-jutsu și judo viitorilor profesori de educație fizică și sport. Din seria pregătită de Sensei Ishiguro Keishichi, avea să promoveze la excepționallocotenentul Emilian Teacă, desemnat să răspunda de acest domeniu în cadrul catedrei de gimnastică de la ONEF.

În perioada 1929-1947, locotenentul Emilian Teacă, înaintat la gradul de căpitan predă cu succes ju-jutsu și judo mai multor generații de studenți polițiști, pompieri și persoane particulare.

În literaturade specialitate apare, în 1935, lucrarea de diplomă a căpitanului Emilian Teacă, intitulată *Arta apărării personale (ju-jutsu)* (Editura Institutului de Arte Grafice E. Marvan).

B. În perioada de după cel de al doilea război mondial și până în 1990, activitatea în domeniul artelor marțiale are o dezvoltare haotică și neoficială.

Imediat după război sunt interzise artele marțiale de tip judo, ju-jutsu, karate etc. și ele supraviețuiesc datorită unor curajoși care le predau în armată sau pe cont propriu, în unele cluburi.

Unul dintre cei care iau inițiativa să predea, începând cu 1946, ju-jutsu și judo la Brăila este prof. Vasile Gotelet, absolvent al Institutului de Educație Fizică din Liège, unde l-a avut ca profesor pe Tumio Kurihara, specialist al Kodokan-ului în jujutsu și judo.

În România, trebuie să subliniem că, dintre toți pionierii judo-ului și ju-jutsu-lui, profesorul Vasile Gotelet a fost singurul care, în timpul celui de-al doilea război mondial, a fost cercetaș și a luptat în linia întâi a frontului unde, nu de puține ori, pentru a supraviețui, a aplicat practic cunoștințele căpătate din domeniile ju-jutsu, judo și karate.

Începând cu anul 1948, profesorul Vasile Gotelet este adus la conducerea OSP din București, alături de președintele acestui for, profesorul Ioan Simion, care îl ajută să înființeze un cerc de judo și ju-jutsu

la Clubul *Dinamo* Cotroceni, activitate desfășurată până în 1951. În perioada de mai sus, se organizează mai multe demonstrații de judo și ju-jutsu, arbitru fiind chiar profesorul Vasile Gotelet, care folosește Regulamentul Uniunii Europene de Judo (ju-jutsu), publicat în cartea *Arta apărării personale - Ju-jutsu* a căpitanului Emilian Teacă.

Începând din 1948, profesorul Vasile Gotelet începe să predea un curs de autoapărare, cuprinzând cunoștințe de ju-jutsu, judo și sambo, elevilor militari de la Academia Militară și parașutiștilor militari de la aeroportul Clinceni.

În țară sunt și alți cutezători care fac demonstrații de ju-jutsu, de exemplu ofițerul Pavel Capotă care, pe stadionul *Progresul*, în 1954, organizează o demonstrație de autoapărare sau gimnastul Mihai Botez din Arad care, în 1957, înființează un club unde sunt predate, pe lângă judo, și cunoștințe de ju-jutsu.

În septembrie 1957, la Institutul de Cultură Fizică, prof. Vasile Gotelet, împreună cu profesorii Vascul Popovici și Dumitru Hâtru, organizează pentru studenți un cerc de inițiere în judo și ju-jutsu.

După exemplul înaintașilor, au început să se ocupe și alții de predarea unor elemente de ju-jutsu. În acest sens, menționăm activitatea profesorilor Ion Avram, Florian Frazzei, Liviu Urmă, Frankie Niculescu, Nicolae Popovici și Waldemar Edelberg.

Menționăm că elevii pregătiți de profesorii amintiți au avut un rol important în dezvoltarea și răspândirea artelor marțiale. În acest sens, trebuie menționați: Lucian Ghiță, Gheorghe Mihail Donciu, Florentin Donciu, Florentin Marinescu, Vlad Grigore Lașcu, Lucian Grigoropol, Ovidiu Bucur Nicolae, Constantin Bogdan, Mihai Alesandroaie, Nicolae Bialokur, Hari Popovici, Ilie Gheorghe, Ioan Drăgan, Nicolae Purțuc, Mircea Purțuc, Anton Muraru, Tistu Constantin, Radu Căndea, Cornel Mohoranu, Gabriel Hajas, Dan Macoveanu, Ioan Benea, Șerban Vasile, Dan Stuparu, Dan Rizescu, Gheorghe Nicolau, Vasile Manea, Sorin Stoia, Toma Victor, Dacius Chelaru, Adrian Popescu Săcele, Constantin Chiriță, Mircea Ungureanu, Florentin Deleanu, Mircea Boldea și mulți alții care, prin munca dezinteresată dusă de ei (înființarea unor secții sau cluburi, federații,

publicarea cărților și articolelor, demonstrații, participări la concursuri), au făcut posibil ca, în 1990, să se poată înființa FRAM, primul președinte fiind ales Dan Macoveanu. O contribuție la răspândirea artelor marțiale în țara noastră au avut-o și studenții străini: Federico Taváles (primul instructor wado ryu venit în țară), Guardjika Fidele, Imad Hassan, A. Mohamed, Wallher Maneses, Roberto Mendes ș.a., care au condus antrenamente în dojo-urile din orașele în care învățau. La nivelul anului 2000 erau constituite următoarele federații de arte marțiale: *Federația Română de Arte Marțiale*; *Federația Română de Arte Marțiale de Contact*; *Federația Română de Karate Modern*; *Federația Română de Karate Tradițional*; *Federația Română de Karate WKC*; *Federația Română de Taekwondo*; *Federația Română de Taekwondo ITF*

La începutul anilor '90 funcționau în domeniul artelor marțiale: Federația Română de Arte Marțiale (înființată în 1990), având președinte pe Dan Macoveanu, vicepreședinți Adrian Popescu Săcele, Ion Benea, Remus Botar, secretar pe Vasile Manea și Petru Grindeanu și Federația Română de Karate Tradițional și Discipline Asociate (înființată în 1990, desprinsă din FRAM în 1993) – președinte de onoare Francisc Tobă, președinte executive Dan Stuparu, vicepreședinți Mircea Bolintineanu, Mircea Ungurean, Alois Gurskiși Remus Botar, secretar Radu Vasile și Costel Stănescu.

La nivelul anului 2000 erau constituite următoarele federații de arte marțiale: *Federația Română de Arte Marțiale* (președinte Florentin Marinescu, secretar general Petru Grindeanu); se practică în 30 de județe, inclusiv Municipiul București; sunt 163 de secții afiliate; sportivi legitimați: 3 234 (copii - 484; juniori - 837; seniori - 1 913); antrenori 113; instructori 233; arbitri 62; *Federația Română de Arte Marțiale de Contact* (președinte Dorel Bulearcă, secretar general Mircea Boldea); 31 de județe; 131 de secții afiliate; sportivi legitimați 2 159 (copii - 637; juniori - 645; seniori - 877); antrenori 71; instructori 79; arbitri 33; *Federația Română de Karate Modern* (președinte Adrian Săcele-Popescu, secretar general Vasile Manea); 35 de județe; 173 de secții afiliate; sportivi legitimați 1 570 (copii - 899;

juniori - 343; seniori - 328); antrenori 190; instructori 41; arbitri 42; *Federația Română de Karate Tradițional* (președinte și secretar general Dan Stuparu); 29 de județe; 76 de secții afiliate; sportivi legitimați 3 944 (copii - 1 618; juniori - 1 424; seniori - 902); antrenori 63; instructori 40; arbitri 63; *Federația Română de Karate WKC* a fost oficializată la 26 aprilie 2000 (în perioada 1988-2000 a funcționat sub denumirea de „Uniunea română Wado-Ryu., specializată pe practicarea unuia dintre stilurile karatelor). Federația număra, la nivelul anului 2001, peste 1 200 de sportivi legitimați cuprinși în activitatea de performanță și circa 2 500 de sportivi cuprinși în acțiunile de inițiere și instruire. Conducerea FRK WKC, în anul 2000, era formată din președinte Liviu Crișan, secretar general Marian Râșnoveanu. *Federația Română de Taekwondo* (președinte Cristian Apostol); 24 de județe; 49 de secții afiliate; sportivi legitimați 2 031 (copii - 449; juniori - 461; seniori - 1 121); antrenori 57; instructori 53; arbitri 26. În componența federațiilor mai sus menționate activează 12 938 de sportivi legitimați și 462 de antrenori în 580 de secții. După anul 2001, a apărut *Federația Română de Taekwondo ITF* (afiliată la Internațional Taekwondo Federation), care funcționează în paralel cu federația existentă - Federația Română de Taekwondo WTF (afiliată la World Taekwondo Federation). Stilurile promovate de către aceste federații au fost practicate, în diferite orașe din țară, încă din 1983.

Pe parcursul anilor, clarificându-se structurile organizatorice au fost clarificate și participările la CM și CE, înregistrându-se performanțe deosebite la toate ramurile artelor marțiale. Aceste rezultate sunt prezentate în Cartea de Aur a sportului românesc (vezi volumul VI).

Pe baza modificărilor care au intervenit în perioada 2001-2010, la data de 31 decembrie 2009, în domeniul artelor marțiale funcționau următoarele federații recunoscute de către forul de conducere al mișcării sportive: *Federația Română de Aikido*; *Federația Română de Arte Marțiale* (1990); *Federația Română de Arte Marțiale de Contact*; *Federația Română de Karate Kyokushin*; *Federația Română de Karate*; *Federația Română de Karate Tradițional*;

Federația Română de Karate WKC; *Federația Română de Kempo*; *Federația Română de Taekwondo ITF*; *Federația Română de Taekwondo WTF*.

La nivelul anilor 2009-2010, erau constituite următoarele federații de arte marțiale: *Federația Română de Aikido*, *Federația Română de Arte Marțiale*, *Federația Română de Arte Marțiale de Contact*, *Federația Română de Karate*, *Federația Română de Karate Kyokushin*, *Federația Română de Karate Tradițional*, *Federația Română de Karate WKC*, *Federația Română de Kempo*, *Federația Română de Taekwondo ITF*, *Federația Română de Taekwondo WTF*.

De asemenea, se practica și alte stiluri/ramuri în cadrul unor organizații înființate, dar nerecunoscute de ANST: Federația Română de Sambo (Viorel Gâscă – fondator și reprezentant; Eduard Rotaru – arbitru; Catalina Nagy Gyures (CS Victoria, Nădlac) și Adriana Cherar (CS Buftea) – sportive cu rezultate importante pe plan internațional), Codrina Mihaela Ionescu, Andra Petrescu, Cristina Dumitru, Lavinia Florentina Ionescu – medaliați la CN; Federația Română de Qigong are următoarele tipuri de qigong (disciplină spirituală, practică terapeutică, știință a vieții ce înglobează multitudinea tehnicilor din sistemul practicilor energetice tradiționale chinezești): daoist, budhist, confucianist, medical și al artelor marțiale (wushu);

Promotori, tehnicieni, personalități ale artelor marțiale, cu rezultate deosebite ca sportivi și antrenori: **Dan Botezatu** (FR de Arte Marțiale, FR de Karate (Modern); 3 dan, profesor-instructor, antrenor, autor a 4 cărți în colaborare cu Anghe Iulian și Manea Vasile); Sensei **Remus Grădinaru** (FR Kempo - centură neagră 1 dan Ju Jutsu, 1 dan Shidokan, 4 dan Kempo; multiplu medaliat la CM, CE și CN; deține CS Shin Dojo); **Sorin Cîrciu** (FR de Arte Marțiale) – elevul lui sensei Marian Pătru (6 dan), practică karatele de 20 ani, este căpitanul echipei naționale de 7 ani, are centură neagră 3 dan, Maestru Emerit al Sportului, multiplu campion mondial și European, membru al Biroului FR de Arte Marțiale;

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE AIKIDO

Aikido, forma de luptă din sfera artelor marțiale, a fost practicat pentru prima oară în România în anul 1978 de către un grup condus de inginerul Nicolae Bialokur.

Prima apariție publică, oarecum oficială, a Aikidoului în România, a fost Stagiul condus de Maestrul Rolf Brand din Germania (președintele Uniunii Germane de Aikido) din noiembrie 1978.

Acest stagiul a avut loc la București, în sala de Judo a IEFS (ANEFS), lângă fostul Stadion al Republicii.

Stagiul a fost organizat de Secția pentru studiul Artelor Marțiale din Extremul Orient, condusă de Nicolae Bialokur. Această secție făcea parte din Asociația de Studii Orientale din România (ASOR), de pe lângă Universitatea București. La stagiul au participat aproximativ 30 de entuziaști, dintre care unii experimentaseră Aikido în sala de sport de la strandul Tineretului sub conducerea lui Bialokur, dar nu văzuseră niciodată pe viu Aikido.

Practicarea Aikido-ului a continuat în 2 săli din București: la IEFS (sub denumirea de Secția de judo a Asociației sportive IPROLAM, instructori Derlogea Șerban și Dadarlat Camil și la Liceul Iosif Rangheț, ca Secția de judo a Asociației sportive IPROCHIM, instructor Nicolae Bialokur.

În 1981, la indicația PCR, practicarea artelor marțiale a fost prohibită și li s-a interzis instituțiilor ce aveau săli de sport să găzduiască astfel de activități "dubioase".

La acea dată, activități dubioase erau

considerate toate artele marțiale. Orice formă de Yoga sau meditație, precum și orice altă activitate fizică sau spirituală ce nu avea aprobarea conducerii de partid nu puteau funcționa. Cluburi sau asociații sportive cu astfel de profil nu au existat. Cauza acestor măsuri a fost cunoscutul scandal al Meditației Transcendentale în care au fost implicate numeroase personalități culturale și politice ale vremii.

Mai târziu, când vechea clădire a IEFS-ului a fost dărâmată, ca să se ridice Casa Poporului și grupul ce se antrena la IEFS a fost obligat să se mute în sala de lupte a Complexului Sportiv Progresul, dar curând a fost expulzat și de acolo, fiind obligat să se desființeze.

La Liceul Iosif Rangheț, activitatea a continuat până în aprilie 1981, când grupul condus de N.Bialokur a reușit să organizeze un al doilea Stagiul de Aikido, având-ul ca invitat pe maestrul japonez Jo Iawamoto, 2 Dan instructor al Aikikai Austria. De data aceasta stagiul nu a mai avut un caracter oficial și puțini practicanți au putut fi prezenți.

După acest moment, în România artele marțiale sunt total interzise. Între timp Nicolae Bialokur a emigrat și grupul său a dispărut.

Cel care a dezvoltat și organizat la nivel național Aikido-ul este Maestrul Dan Corneliu Ionescu. El a început să practice Aikido în 1977, după cutremurul din 4 Martie. Împreună cu Șerban Derlogea, a organizat cursuri și antrenamente de

Aikido, în mod ilegal, în diverse săli, în parcuri sau în pădurile de la marginea orașului. Parcul Străulești a găzduit antrenamentele și micile concursuri, iar sălile de la IEFS, sala Traian, sala Dorobanți, sala Sf. Gheorghe, sala Semănătoarea, sala Steaua, sala Clubului Ecran au fost spațiile în care s-au pus bazele și s-a dezvoltat Aikido.

Din 1979, Maestrul Ionescu organizează grupuri de practicanți, încercând să răspândească Aikido-ul în București. Din 1980 și până în 1989 aceste grupuri au trecut prin multe săli de antrenament și s-au dezvoltat permanent.

Cu toată vigilența organelor de ordine, aceste grupuri reușeau să facă Aikido în locuri aproape imposibile. În acele vremuri contactele cu experții străini nu se puteau realiza decât prin corespondență sau prin întâlniri în afara granițelor României, astfel încât în toată această perioadă, până în 1989 practicanții de Aikido din România au fost autodidacți de nevoie. Cele câteva cărți și casete de Aikido pe care le aveau, erau multiplicare la nesfârșit, încât, după o vreme, nu mai puteau fi utilizate din cauza uzurii.

Farmecul clandestinității aducea destul de mulți practicanți în săli, așa că uneori aceștia erau obligați să aștepte câteva luni până puteau fi primiți la cursuri. Aceste grupuri clandestine erau ținute sub observație și modul frecvent în care se făcea acest lucru era ca organele să infiltreze pe cineva printre practicanți.

Adevărul este că, după un timp de la declanșarea discuției despre meditația transcendentă, vigilența a scăzut, și nu se înviora decât în preajma congreselor partidului sau cu ocazia diferitelor acțiuni de stat importante.

În 1990, după Revoluție, Maestrul Dan Ionescu înființează primul club de Aikido – AIKIROM. În același an, se înființează alte 3 cluburi de Aikido, care împreună cu AIKIROM hotărăsc înființarea Uniunii Române de Aikido (URA), iar Dan Corneliu Ionescu este ales președinte al acestei uniuni.

Tot în 1990 se înființează Federația Română de Arte Marțiale (FRAM), în componența căreia funcționa un Departament de Aikido, condus la

început de Șerban Derlogea și apoi de Maestrul Dan Ionescu.

URA (care în 1998 și-a schimbat numele în Federația Română de Aikido-FRA) a avut o dezvoltare constantă, ajungând în 2009 la aproximativ 4800 de membri, organizați în 38 de cluburi răspândite în toată țara, fiind deținători a 180 de centuri negre.

Prima legătură internațională oficială a URA cu organizații străine de Aikido a fost cu DAB (Uniunea Germană de Aikido), condusă de Rolf Brand – 7 Dan Aikido, cu ocazia Stagiului internațional de la Herzogenhorn – Germania, în iulie 1990. Dan Ionescu și Șerban Derlogea au participat la acest stagi în calitate de reprezentanți ai Aikido-ului românesc. Aikidoka români au mai fost vizitați de Maestrul Rolf Brand în 1996 și 1997, când a condus Stagii naționale de succes la București. În 1990, Maestrul Dan Corneliu Ionescu a fost invitat să facă o demonstrație publică și să conducă un stagi de Aikido la Chișinău.

Din acel moment colaborarea cu practicanții din Republica Moldova se dezvoltă, ei participând la toate stagiile naționale și internaționale din România.

În 1993, Dan Ionescu acordă primele centuri negre celor mai buni practicanți de Aikido din Moldova, dându-le astfel posibilitatea de a pune la punct un sistem propriu de acordare a gradelor, necesar oricărei organizații de Aikido.

Această colaborare a continuat câțiva ani, până în 1997, când organizația moldoveană s-a afiliat altei organizații europene.

În 1991 are loc la București primul Stagi internațional al României, condus de maestrul Daniel Andre Brun – 8 Dan Aikido și 5 Dan Judo, Director Tehnic al FFAT (Federația Franceză de Aikido Tradițional), elev direct al lui Tadashi Abe, expertul trimis de Morihei Ueshiba să facă cunoscut Aikido europenilor.

Din acest moment Uniunea Română de Aikido întreține relații foarte strânse cu Federația Franceză de Aikido Tradițional - FFAT din Franța.

În 1992, cu ocazia Stagiului internațional de la Pradet – Franța, Maestrul Dan Ionescu este

numit Expert internațional al FFAT. Maestrul Daniel Brun va conduce stagii internaționale în România, în anii 1991, 1993, 1995, 1997, 1999 și 2003.

Din 1994 URA devine membru fondator al Confederației Europene de Aikido și Maestrul Dan Ionescu este ales prim vicepreședinte, iar în anul 1996 este ales președinte, funcție în care a fost mandatat pentru a patra oară.

După 1990, URA și apoi Federația Română de Aikido participă la toate stagiile Confederației Europene de Aikido. Aikido-ul românesc se implica activ în toate acțiunile acestei organizații europene și au loc schimburi de maeștri și sportivi cu țările membre.

În 1997 se înființează Federația Română de Arte Marțiale de Contact (FRAMC) care are în componența sa un Departament de Aikido. Maestrul Dan Ionescu este primul președinte al acestei federații. După un an, demisionează pentru a se putea ocupa exclusiv de promovarea, organizarea și dezvoltarea Federației Române de Aikido și Aikido-ului românesc.

Principalul scop al FRA este organizarea unitară a cluburilor de Aikido, stimularea înființării de noi cluburi și secții și implicarea în Aikido-ul european.

Pe plan intern FRA a elaborat regulamente și norme privind practicarea și desfășurarea activității Aikido-ului. A organizat un număr mare de stagii regionale și naționale. S-a preocupat pentru înființarea și funcționarea școlii pentru formarea cadrelor tehnice— instructori, antrenori și arbitri.

Federația Română de Aikido (FRA) cuprinde Academia Federală de Cadre și 4 departamente: Aikido CEA; Aikido Aikikai; Aikido IWAMA; Aiki Jutsu.

În această perioadă tot mai mulți instructori de Aikido deschid propriile lor cluburi, făcând ca numărul practicanților să crească în mod constant, în mai multe localități ale țării.

În anul 1998 (7 noiembrie), s-a desfășurat primul CN de Aikido, competiție cu caracter demonstrativ, organizată pentru prima oară în lume, la care au participat 82 sportivi calificați la

competițiile zonale. În cadrul acestui campionat, fiecare pereche concurentă demonstrează tehnica, marțialitatea și frumusețea Aikido-ului. Evoluția fiecărei perechi este notată de o echipă de arbitri, iar cele mai bune evoluții sunt premiate.

Începând cu 1998, acest Campionat a devenit cea mai importantă manifestare sportivă națională de Aikido, reunind în fiecare an sute de sportivi din toată țara.

Din 1994 URA și apoi, Federația Română de Aikido, participă la pregătirea instructorilor Jandarmeriei Române, iar generalul Vasile Mihalache are un rol important în introducerea Aikido-ului în cadrul structurilor Jandarmeriei.

În cadrul Confederației Europene de Aikido se dezvoltă o școală originală de Aikido cu arme. Acesta cuprinde o serie de tehnici de luptă cu Jo, Boken și Katana, guvernate de principiile și spiritul Aikido-ului.

În scurt timp, multe federații naționale din Europa adoptă această tehnică. În august 2002, cu ocazia Stagiului European de la Colchester (Anglia), se hotărăște organizarea unor demonstrații competiționale de Katana la nivel European.

După dispariția fondatorului Aikido-ului, Morihei Ueshiba, mulți dintre elevii săi au creat școli proprii de Aikido, dezvoltând tehnici specifice diferitelor perioade de dezvoltare a Aikido-ului, așa cum le-au învățat de la maestrul lor.

În România, deoarece primii instructori de Aikido au fost autodidacți, Aikido-ul practicat de români are un specific aparte. Învățând Aikido după cărți, casete video și, mai ales, din imaginație, Aikido-ul românesc a parcurs o perioadă romantică, în care de multe ori a inventat, adoptat și dezvoltat, mai mult decât a preluat.

Deoarece contactul acestei școli cu primii maeștri de Aikido s-a produs târziu, la aproape 10 ani de existență, Aikido-ul românesc nu a fost influențat de contactele sporadice cu acești maeștri.

Marcată de personalitatea Maestrului Dan Corneliu Ionescu, școala românească de Aikido și-a păstrat originalitatea, fiind considerată o școală eficientă și deosebit de creativă. Tehnicile de Aikido

cu arme dezvoltate în cadrul FRA sunt cunoscute și apreciate de lumea Aikido-ului European.

După 1992. ia ființă organizația Aikikai România, condusă de maestrul George Raicu (5 Dan), un vechi practicant de Aikido. În jurul anilor 2000, din aceasta organizație se va separa un grup care va forma Fundația Română de Aikido Aikikai, condusă de maestrul Dorin Marchis (4 Dan). Și acest grup va suferi o scindare. Un grup va pleca sub conducerea maestrului Nicolae Mitu (4 Dan) și va înființa Centrul Român de Aikido Aikikai, care se va afilia, în anul 2009, la FRA.

În afară de aceste organizații, astăzi mai există mici grupuri care practică Aikido și care nu sunt afiliate la niciuna din organizațiile menționate.

La 31 decembrie 2009, FR de Aikido era condusă de Consiliul federal, care avea următoarea componență: președinte – Dan Corneliu Ionescu; vicepreședinți – Frățilă Bogdan Paul și Ungureanu Nicolai; secretar general – Vasilescu Alexandra Lucia; membri – Joghiu Sorin, Turcu Luis, Ene Daniel. FRA era afiliată la Confederația Europeană de Aikido – președinte Dan Corneliu Ionescu .

Situația organizatorică: 32 de structuri afiliate din 14 județe; 1756 sportivi legitimați, dintre care 1028 seniori (854 băieți, 174 fete), 218 tineret/juniori (170 băieți, 48 fete), 510 copii (357 băieți, 153 fete); 13 antrenori; 51 instructori sportivi; 12 arbitri.

Clasamentul pe unități sportive la CN de aikido: 1. ACS Dan Aikido București, 2. CS WBC Galați și 3. ACS Cavalier București.

Evenimente notabile din evoluția aikido-ului pe plan național și internațional

- **1979** – Primul Dojo neoficial de Aikido.
- **1981** – Dan Corneliu Ionescu primește centură neagră în Aikido (2 Dan -1984; 3 Dan -1990; 4 Dan – 1992; 5 Dan – 1996; 6 Dan – 1999; 7 Dan - 2002; 8 Dan Aikido și Katana - 2005)
- **1979-1989** Dan Corneliu Ionescu, împreună cu Șerban Derlogea, se situează printre promotorii aikido-ului din România.
- **1990** – Se înființează primul club de Aikido

– Aikirom.

- **1990** - Se înființează Uniunea Română de Aikido – URA, condusă de Dan Corneliu Ionescu.
- **1990** – Apare publicația Aikido Calea Armoniei (autori: Șerban Derlogea, Dan Corneliu Ionescu).
- **1990** – Delegația română participă la Stagiul Internațional al Uniunii Europene de Aikido – Germania.
- **1991** – Se organizează primul Stagiu Internațional de Aikido în România cu maestrul Daniel Brun – 9 Dan Aikido
- **1993** – Dan Corneliu Ionescu este ales director pentru Aikido în cadrul FRAM.
- **1994** – Se înființează Confederația Europeană de Aikido – CEA, printre fondatori aflându-se și Dan Corneliu Ionescu.
- **1995 – 2000** Se organizează cursuri de pregătire pentru Jandarmeria Română.
- **1996 - 2005** Dan Corneliu Ionescu îndeplinește funcția de președinte al Confederației Europene de Aikido. În 2009, i se reînnoiește mandatul în această funcție.
- **1998 – 2005** URA se transformă în Federația Română de Aikido și Dan Corneliu Ionescu este numit președintele Federației Române de Aikido.
- **1998** – Se organizează primul CN de Aikido-Demo.
- **2000 – 2005** Se organizează Stagii Internaționale în Franța și Anglia, conduse de Dan Corneliu Ionescu.
- **2003** – Apare lucrarea Enciclopedia de Aikido – vol. 1, Arta; vol 2, Aikido fără arme (2005); vol 3, Tanbo și Jo (2005); vol 4, Boken și Katana (2006); vol 5, Tanto și Tessen (2007)
- **2003** – Dan Corneliu Ionescu, împreună cu maestrul Daniel BRUN, contribuie la stabilirea și dezvoltarea tehnicilor de katana din aikido.
- **2004** – Se organizează primul CE de katana, unde echipa României obține medalia de aur.
- **2005** – Dan Corneliu Ionescu este ales director tehnic pentru aikido și katana în cadrul CEA.

- **2004 – 2009**, la CE de seniori, au obținut **medalii de aur** sportivi: Ene Daniel, Dobre Raluca, Lemnaru Alexandra, Turcu Luis Valentin (katana) și Radu Cristian, Antonescu (Caradan) Paul (boken); **medalii de argint**: Dobre Raluca, Lemnaru Alexandra, Ene Daniel, Fratila Gabriela (katana) și Dobre Raluca, Negulescu Andra, Ion Cosmin Dan (boken); **medalii de bronz**: Ancuța Mirela (probă tehnică), Fratila Gabriela, Radu

Cristian (katana) și Pucalev Igor, Lemnaru Alexandra, Fratila Gabriela, Cret Iulian, Barsan Rares (boken)– vezi **Cartea de Aur** (vol VI)

- **2008** – Federatia Română de Aikido este recunoscută oficial ca organism de sine stătător și ca ramură distinctă de sport.

Sursă: Federația Română de Aikido

RETROSPECTIVĂ ÎN IMAGINI

Dan Corneliu Ionescu și Daniel Brun - Director Tehnic al FFAT (Federația Franceză de Aikido Tradițional) la primul stagiu din România – 1991

În anul 1998 (7 noiembrie) are loc competiție națională de aikido, cu caracter demonstrativ.

Primii pași în aikido și primele distincții acordate câștigătorilor întrecerilor; rezervate copiilor

Șerban Derlogea predând Aikido în sala IEFS

Șerban Derlogea și Grupa de Aikido de la IEFS

Sala Ecran Club – antrenament și stagiu național

Stagiu internațional -1991 în sala Semnătoarea

Maestrul Rolf Brand din Germania (președintele Uniunii Germane de Aikido) - stagiul la București

Dan Corneliu Ionescu – Stagiul Național București. Au mai fost efectuate stagii internaționale în: Galați, Iași

*Dan Corneliu Ionescu - Stagiul internațional Arcachon – Franța.
Au mai fost efectuate stagii internaționale în: Mulhouse,
St. Martin de Crau – Franța; Colchester – Anglia.*

FIGURI REPREZENTATIVE

ANTONESCU (CARADAN), PAUL (1983), n. în Comuna Bordești, jud. Vrancea. Absolvent al grupului școlar agricol, specializarea tehnician agronom din Tecuci (2001). A început să practice Aikido la 26, asistat de antrenorul D.C. Ionescu. Legitimă în 2007 la clubul sportiv "Dan Aikido", având ca antrenori pe D.C. Ionescu și Alexandra Vasilescu. Selecționat de 2 ori în lotul național. Rezultate: locul I în 2009 și în 2010 CN de katana, categoria Bokken seniori. În CE locul I în 2009 și în 2010 la aceeași categorie.

BÂRSAN RAREȘ-ALEXANDRU (1976), n. în București. Economist, absolvent al Facultății de Relații Economice Internaționale, din cadrul ASE, promoția 1999. Instructor de aikido, calificat la cursul din anul 2009. A practicat înotul și ulterior aikido, sport în care s-a remarcat sub îndrumarea maestrului Dan Corneliu Ionescu, în cadrul clubului *Dan Aikido*, începând din anul 2004. Multiplu medaliat la CN de aikido. Selecționat de 8 ori în loturile naționale, unde s-a pregătit tot cu maestrul DCI. Participant la CE din 2005 (Brăila), 2007 (La Garde-FRA) și la edițiile din 2008 (Arcachon-FRA) și 2009 (Dax-FRA), unde a intrat în posesia medaliilor de bronz. Membru

fondator și președinte al CS *Kazumi*, din București, unde este și instructor.

CHIVU, TRAIAN (1979), n. în București. Absolvent al Facultății de Informatică a Universității Româno-Americane din București (2001). Programator. A început să practice Aikido la 28 de ani, pregătit de antrenorul Alexandra Vasilescu. Legitimă la clubul sportiv "Dan Aikido", antrenor D.C. Ionescu. Selecționat de 2 ori în echipa reprezentativă a țării pregătit de aceiași antrenori. Rezultate: locul VI în CN din 2009 și locul V în 2010 la CE din 2009 de katana în Franța, la DAX.

CREȚ, IULIAN CEZAR (1974), n. în Tecuci, jud. Galați. Absolvent al Facultății de Drept a Universității "Danubius" (1999) și al Facultății de Sociologie-Psihologie a Universității "Spiru Haret" (2008). Sporturi practicate: Karate Kyokushin, Karate Ishin Ryu, Aikido. În formă de luptă karate Kyokushin, inițiat la 20 de ani sub îndrumarea lui M.S. Fechet. Legitimă succesiv la cluburile sportive: "Kyokushin-kan" din Galați între anii 1992-1997, pregătit cu același antrenor care l-a inițiat – M.S. Fechet;

între 1999-2002 antrenat de A. Trandaf la "Torak" din Iași și din 2003 la "WBC" Galați, pregătit de N. Ungureanu, pe care l-a avut și la lotul național de seniori, la care a fost selecționat de 10 ori. Palmares: două medalii de argint în CN de katana seniori, categoria katana în 2007 și 2010, o medalie de bronz în 2006. La CE 1 loc III în 2007 la La Garde (Franța), două locuri V în 2005 și 2008 la categoria katana seniori.

DOBRE, RALUCA MĂRI-OARA (1981), n. în Brăila. Absolventă a Facultății de chimie, secția biochimie a Universității din București. A concurat în artele marțiale, în forma de luptă Aikido inițiată și pregătită de antrenorul D.C. Ionescu. Legitimată la clubu-

rile: "Aikirom" din Brăila (antrenor S. Yoghin) în intervalul 2000-2001, "Aktiv" (antrenori B. Frățilă, D. Danilet) între anii 2001-2006, iar din 2006 la "Dan Aikido" (antrenor D.C. Ionescu). Performanțe: de 2 ori CN la Constanța (2005) și la Brăila (2005) la categoria katana. Selecționată de 3 ori în echipa reprezentativă a țării. A cucerit medalie de argint la CE de katana, categoria bokken din 2004 de la Paullac (Franța).

ENE NICOLAE DANIEL (1967) n. în municipiul Piatra Neamț, jud. Neamț. Absolvent al ANEFS București, specializare atletism (1994). Profesor de Educație Fizică și Sport. Antrenor. A practicat atletismul, antrenat de I. Iorga, M. Cristea, I. Soter și s-a consacrat în

Aikido. Legitimă ca atlet la cluburile sportive: "Ceahlăul" (1986/1987 și 1988/1989), "Steaua" (1989-1990), "ANEFS" (1991-1994), iar la Aikido la clubul "Dan Aikido" (1991-1992), "Mizuno" din P. Neamț (din 2001). Performanțe pe plan internațional: medalie de aur la CE la Katana în 2004 la Pauillac (Franța) și de argint în 2006 la Mulhouse

(Franța). Maestru al sportului în atletism (1992), în care a cucerit de 6 ori titlul de CN la juniori. Selecționat de 10 ori în echipa de juniori, de 2 ori în cea de tineret și de 4 ori în cea de seniori. Maestru al sportului.

FRĂȚILĂ, BOGDAN-PAUL (1974), n. în Suceava. Absolvent al Facultății de limbi și literaturi străine, din cadrul Universității Spiru Haret. Pe linie profesională activează ca manager IT&C în cadrul SC Unidec Srl. Antrenor de arte marțiale, specializat în aikido,

absolvent al ȘNA. A urmat diferite stagii naționale și internaționale de perfecționare. Practicant al artelor marțiale, ramura aikido. A fost legitimat la CS Aikirom și la CS Aktiv, ambele din București. Participant în competițiile de nivel local și național. Și-a adus contribuția ca antrenor la CS Aktiv, la pregătirea unor campioni naționali și medaliați la CE. A publicat o serie de articole în revistele de specialitate și a colaborat la unele emisiuni televizate cu tematică specifică domeniului său de activitate. În cadrul FR de Aikido, îndeplinește funcția de vicepreședinte. Este posesorul centurii negre în grad de 5 dan.

FRĂȚILĂ, GABRIELA VIORICA (1977), n. în Galați. Absolventă a Facultății de Drept a Universității "Spiru Haret". Avocat. A început să practice târziu Aikido, la 25 de ani asistată de antrenorul D.C. Ionescu. Legitimată la clubul sportiv "Dan Aikido" din 2002.

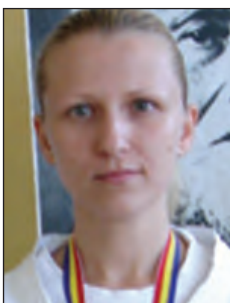
Palmares: de 2 ori CN în 2009 și 2010, 3 medalii de argint în 2006, 2007, 2008 și o medalie de bronz în 2005 la concursul de Katana seniori. Selecționată de 6 ori în echipa națională, cu care a cucerit locul I la CE din 2010 de la Brașov (România), locul II în 2009 la Dax (Franța), locul III în 2007 la La Garda (Franța) și la Brăila (România) în 2005.

ION, COSMIN DAN (1986), n. în Galați. A terminat cursurile de masterat al Universității "V. Alecsandri" din Bacău, specializare kinetoterapie și reeducare funcțională (2010). Kinetoterapeut. A fost inițiat în artele marțiale, în forma de luptă Aikido la 20 de ani de către antrenorul N.

Ungureanu. Legitimă la clubul sportiv "WBC" Galați (din 2003), pregătit de același antrenor. Rezultate: locul II în 2009 și locul III în 2010 la CN de Kata-Bokken seniori; locul II la CE din 2009 la Dax (Franța). Selecționat de 2 ori în echipa națională.

IONESCU, DAN CORNELIU – vezi **Personalități**

LEMNARU, ALEXANDRA DANIELA (1978), n. în București. Absolventă a Academiei de Studii Economice – București. Masterat în Comunicare și Relații Publice în Afaceri (2010). Economist. A început să practice Aikido la 13 ani, selecționată și pregătită de D.C. Ionescu. Legitimă la clubul sportiv "Dan Aikido" din 1992.

Rezultate: de 3 ori CN de Katana (2006, 2007, 2008); de 2 ori locul III (2005, 2009). Selecționată în echipa reprezentativă a României seniori de 5 ori. La CE de seniori a obținut 1 medalie de aur în 2007 la La Gard (Franța), 2 medalii de argint în 2005 la Brăila (România) și în 2008 la Arcachon (Franța) și 1 de bronz în 2006 la Mulhouse (Franța), toate la proba Katana. Pregătită de antrenorul D.C. Ionescu.

NEGULESCU, ANDRA MIRUNA (1974), n. în Municipiul Bistrița, jud. Bistrița Năsăud. Absolventă a Facultății de Litere a Universității "Babeș-Bolyai" din Cluj-Napoca (1998). Sporturi practicate: călărie, judo și aikido, în care se va iniția și consacra la o vârstă înaintată – 29 de ani,

îndrumată de antrenorul D.C. Ionescu. Legitimă din 2003 la Clubul "Dan Aikido", pregătită de același antrenor. Selecționată de 3 ori în echipa națională de seniori, obține 1 titlu de CN, se clasează pe locul II și III, la concursul de katana – Bokken seniori, în 2005 și 2007. Pe plan internațional va dobândi medalii de argint în 2005 la Brăila (România) și 2007, la La Gard (Franța) la CE de katana – Bokken seniori.

STAN, GEORGE CRISTIAN (1986), n. în Craiova, jud. Dolj. Absolvent al Facultății de Automatică, Calculatoare și Electronică, secția inginerie Software din Craiova (2009). Inginer programator. Sporturi practicate: baschet, ciclism, trekking și aikido în care se inițiază și consacră la 19 ani sub îndrumarea antrenorului Igor Pugalev. Legitimă în 2005 la clubul de "Aikido" din Craiova și din 2010 la clubul "Aikido Tradițional" din Craiova, pregătit de A. Folea.

Selecționat 1 dată în echipa națională de seniori. Rezultate: locul V în CN de katana din 2010 și locul II la CE de katana, secția bokken seniori (2010).

TURCU, VALENTIN LUIS (1975), n. în Tecuci, jud. Galați. Absolvent al Facultății de Administrare - Managementul Afacerilor publice (2009) și al masteratului . Manager. Sporturi practicate: arte marțiale – Shotokan-Fudokan, Ju-Jitsu, Kick-Box,

Aikido. Inițierea în Shotokan Fudokan asistat de antrenorul Ghe. Dundev în care s-a consacrat. Legitimă succesiv în cluburile: "Nidan" din Tecuci, antrenat de același antrenor care l-a selecționat (1991-1996), "Aikirom" din București, filiala Tecuci (1996-2002), pregătit de antrenorii S. Grecu, N. Ungureanu, "Aikishin", Tecuci (din 2003), antrenat de Alexandra Vasilescu, N. Ungureanu, D.C. Ionescu. Selecționată de 2 ori în echipa reprezentativă a țării de tineret și de 4 ori în cea de

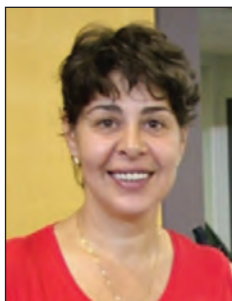
seniori. La CE din 2009 de la DAX (Franța), la proba Kata Katana a cucerit medalia de aur.

UNGUREANU, NICULAE

(1968), n. în Galați. Practicant al artelor marțiale, specializat în ramura aikido. La vârsta de 14 a început să practice luptele și a continuat cu judo, participând la diferite competiții de nivel local. După efectuarea stagiului militar, la vârsta de 22

ani, a început să practice artele marțiale, în special aikido, frecventând sala Liceului Mihail Kogălniceanu, unde se pregătea sub îndrumarea prof. Eugen Vicol. Acest sport a continuat să îl practice, la 28 de ani, ajungând la centura neagră 1 dan, iar în 2009 la 5 dan. În 1992, a primit atestatul de antrenor. În această calitate a activat la cluburile: Aikido Club Constanța și WBC Galați. Cu sportivii pe care i-a pregătit a obținut mai multe titluri și medalii la CN, iar pe plan internațional a contribuit la obținerea de medalii la CE. După anul 2000, s-a angajat într-o acțiune de pregătire a agenților de pază din municipiul Galați, cărora le-a predat însușirea tehnicilor de contraatac și alte elemente tehnice necesare acestora. În anul 2007 a fost ales vicepreședintele al FR de Aikido, în cadrul căreia îndeplinește și funcția de antrenor federal. Posesor al centurii negre în grad de 6 dan.

VASILESCU (KIVU), ALEXANDRA-LUCIA

(1960), n. în București. Economist, absolvent al Facultății de Cibernetică. Activează pe linie profesională ca șef proiect la Unidec Computer Systems. Practicant al artelor marțiale, specializată în aikido, la Clubul

Dan-Aikido București. Posesoarea centurii negre în grad de 5 dan. Participantă în competițiile de nivel local și național. Atestată ca instructor-antrenor, activează în cadrul Clubului Dan-Aikido. A contribuit la pregătirea unor sportivi care au obținut titluri

de campioni naționali, o medalie de aur și două de argint la CE. În cadrul Federației Române de Aikido, îndeplinește funcția de secretar general.

Antrenorii și instructorii care activează în Aikido (lista oficială elaborată de FR Aikido):

♦ DAN IONESCU – Director Tehnic - CS Dan-Aikido București ♦ NECULAI UNGUREANU - Antrenor Federal - CS WBC Galați ♦ MICHEL MARTIN - Instructor - CS Akaba Franta ♦ ALEXANDRA VASILESCU - Instructor Federal - CS Dan-Aikido București ♦ BOGDAN FRAȚILĂ - Antrenor Federal - Aktiv București ♦ SORIN JOGHIU - Antrenor Federal- Aikido Brăila ♦ IOAN MIRICA - Antrenor - CS Atlantis Brașov ♦ POPAZOV MIHAI- Antrenor Federal- CS Aikidoka Galați ♦ Luis Turcu - Instructor- CS Aikishin Tecuci ♦ Ion State- Instructor- CS Aikido Constanța ♦ Cristian Vasile- Antrenor Federal- CS Euroget Ploiești ♦ FLORINA RADUCA- Antrenor - CS Kazumi București ♦ GABRIEL DABIJA- Instructor- CS WBC Galați ♦ SORIN PERIANU - Instructor- CS WBC Galați ♦ GRIGORAȘ LAZAR - Instructor- CS WBC Galați ♦ NICUSOR PLETEA - Instructor- CS WBC Galați ♦ LAURENTIU ABRUDAN – Antrenor - CS WBC Galați ♦ NECULAI DANILET - Instructor- CS Aktiv București ♦ COSTICA DINU - Instructor- CS Dan-Aikido București ♦ MOROIANU GEORGE - Instructor- CS WBC Galați ♦ LEMNARU ALEXANDRA - Instructor- CS Master București ♦ VOICULEANU LIVIU - Instructor- CS Satori Do Rosiori ♦ ENE DANIEL - Instructor- CS Mizuno Piatra Neamț ♦ CHIRCA MARIUS - Instructor- CS Aikido Brăila ♦ RĂDULESCU VIOREL - Instructor- CS Aikido Brăila ♦ ROSCHI CLAUDIU - Instructor- CS Aikido Brăila ♦ DOBRE ANDREI - Instructor- CS Dan-Aikido București ♦ POMARJANSCHI GABRIELA - Instructor- CS Dan-Aikido București ♦ DRAGHICI BOGDAN - Instructor- CS Euroget Ploiești ♦ COZMANCIUC IULIAN- Instructor- CS WBC Galați ♦ FOLEA SORIN ALIN - Instructor- CS Aikido Trad. Craiova ♦ CREȚ IULIAN- Instructor- CS WBC Galați ♦ RAPOTAN IONEL - Instructor- CS WBC Galați ♦ IONCU VICTOR - Instructor- CS Aikido Trad. Craiova ♦

ALBEANU MARIAN - Instructor- CS Adi-San Craiova ♦ DUMITRESCU SABIN- Antrenor- CS Cavaler București ♦ FERARU OCTAVIAN- Instructor- CS Euroget Ploiești ♦ STANESCU IULIAN- Antrenor - CS Iwama București ♦ NEGULESCU ANDRA - Instructor - CS Dan-Aikido București♦ ALUAS TIBERIU - Instructor - CS Dan-Aikido București♦ BUDES CIPRIAN - Instructor - CS Master București ♦ BÂRSAN RARES - Instructor - CS Kazumi București ♦ SIMICI ROMEO - Instructor - CS Aikido Brăila ♦ HANOR IULIAN - Instructor - CS Aikido Brăila ♦ GARBA NICOLAE - Instructor - CS Aikido Brăila ♦ IORCIC DRAGOS- Instructor - CS Aikido Brăila ♦ BOSOI IULIAN- Instructor - CS Aikido Constanța ♦ IONESCU FLORIAN- Instructor - CS Aikido Constanța ♦ SOLTUZ NICOLAE- Instructor - CS Aikidoka

Galați ♦ TUDORACHE CONSTANTIN- Instructor - CS Aikidoka Galați ♦ DAN LUCIAN- Instructor - CS Dan-Aikido București♦ DOBRE RALUCA- Instructor - CS Dan-Aikido București♦ FRĂȚILĂ GABRIELA- Instructor - CS Dan-Aikido București♦ FLESERIU LAURENȚIU- Instructor - CS Euroget Ploiesti ♦ NĂSTĂSACHE GEORGE- Instructor - CS Euroget Ploiesti ♦ PETER ARPAD- Instructor - CS Okinawa Sf.Gh ♦ DUMITRU LAURENTIU- Instructor - CS Aikido Trad. Craiova ♦ Stoica BOGDAN- Instructor - CS Iwama București ♦ BOLDOR CONSTANTIN- Instructor - CS Dan-Aikido București♦ BANDILA BOGDAN- Instructor - CS Aikido Tg. Mures ♦ VARVARICHE GELU- Instructor - CS Atlantis Brașov ♦ STAN LIVIU- Antrenor - CS Iwama București ♦ GÂRBA NICOLAE - Antrenor - CS Iwama București.

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE ARTE MARȚIALE

SCURT ISTORIC

Federația Română de Arte Marțiale (FRAM) a luat ființă în anul **1990** (20 ianuarie) și cuprindea majoritatea ramurilor și stilurilor din domeniul artelor marțiale (Karate, Ju-jitsu, Wushu, Kick box, Muay Thai, Kyokushin Kai, Ashihara, Taekwondo, Qwan-ki-do și Aikido).

Apariția și dezvoltarea ramurilor și stilurilor aparținând artelor marțiale sunt prezentate, în sinteză, în istoricul artelor marțiale.

Până în anul 2009, au avut loc mai multe reorganizări, care au condus la înființarea de noi federații independente pentru unele ramuri. Având în vedere modificările intervenite în această perioadă, FRAM, în Statutul său adoptat de Adunarea Generală din 29.03.2008, a stabilit denumirea, statutul juridic, componența, sediul, patrimoniul, structura organizatorică, scopul, obiectivele și atribuțiile, afilierea structurilor organizatorice, drepturile și obligațiile membrilor, organele de conducere, administrare și control, funcționarea asociațiilor județene și a municipiului București de arte marțiale, ligile profesionale, mijloacele financiare și materiale, organizarea competițiilor, autoritatea disciplinară, combaterea violenței și a dopajului, măsuri disciplinare și altele.

Principalele prevederi ale Statutului, referitoare la problematica anunțată, stabilește următoarele:

- FRAM în conformitate cu prevederile Legii nr.69/2000, este continuatoarea de drept a Federației

Române de Arte Marțiale care a funcționat în subordinea Ministerului Tineretului și Sportului;

- Articolul 2 prevede că FRAM este persoană juridică de drept privat, de utilitate publică, autonomă, neguvernamentală, apolitică și fără scop lucrativ. Personalitatea juridică a FRAM este dobândită în condițiile legii.

Structura organizatorică a FRAM:

1. Departamentul JU - JITSU (JIU-JITSU) cuprinde stilurile acestei ramuri în totalitate, structurate în funcție de Organismele Internaționale în care se regăsesc: IJFF (International Ju-Jitsu Federation), EJJU (European Ju-Jitsu Union), IMAF (International Martial Arts Federation), WJKF (World Ju-Jitsu and Kobudo Federation), IBJJF (International Brazilian Jiu-Jitsu Federation).

2. Departamentul WUSHU- KUNG FU: include toate stilurile de arte marțiale chinezești - wushu. kung fu - în totalitatea lor, moderne și tradiționale, qigong. Pentru ramura sportivă wushu - kung fu, FRAM este afiliată la Federația Internațională de Wushu (IWuF) și la Federația Europeană de Wushu (EWuF)

3. Departamentul QWAN KI DO și METODE TRADIȚIONALE VIETNAMEZE cuprinde ramura sportivă

Qwan Ki Do, competițională - Thao Quyen, Song Dao, Dau TuDo, Co Vo Dao (arme tradiționale), Vu

Lan și stilul intern - Tam The sau Tam Khi The. Pentru ramura sportivă Qwan Ki Do, FRAM este

afiliată

la World Union of Qwan Ki Do (WUQKD)
- ca for mondial și la European Union of Qwan Ki Do

(EUQKD) - ca for continental, respectând statutele și regulamentele acestora.

4. Departamentul KARATE cuprinde următoarele subdepartamente:

a) Karate SKDUN - coordonează stilul Karate SKDUN

b) Karate EUREKA - coordonează stilul Karate EUREKA

c) Karate SHORIN-RYU - coordonează stilul Karate SHORIN-RYU;

d) Karate IKA.

5. Departamentul ASHIHARA KARATE include ramura sportivă ashihara karate -NIKO.

Ashihara Karate este un stil japonez de arte marțiale, dezvoltat de Kancho Hideyuki Ashihara la începutul anilor '80. Îmbinând forța karate-ului full-contact cu eficiența metodei Sabaki, aceea de a folosi forța adversarului împotriva sa, Ashihara Karate este unul dintre cele mai eficace și spectaculoase stiluri din sistemul de luptă knockdown karate.

În anul 1980 sunt puse bazele Organizației Internaționale Ashihara Karate, urmând o dezvoltare masivă și rapidă a acestui stil în întreaga lume. În prezent, organizația este condusă de Hidenori Ashihara, fiul lui kancho Hideyuki Ashihara.

6. Departamentul WADOKAI cuprinde stilul Karate Wado-Ryu și este afiliat la Federația Europeană de Wadokai

Scopul FRAM: valorificarea aptitudinilor individului într-un sistem organizat de selecție, pregătire și competiție pentru ameliorarea rezultatelor sportive; promovarea laturii sportive și educaționale a artelor marțiale.

Principalele obiective ale FRAM:

-dezvoltarea și promovarea artelor marțiale, pe întreg teritoriul țării, fără niciun fel de discriminare pe motive politice, rasiale, religioase, sex sau vârstă.

-organizarea procesului de selecție, formare, pregătire și perfecționare continuă a sportivilor în concordanță cu cerințele necesare obținerii de rezultate pe plan internațional;

-perfecționarea continuă a nivelului de calificare a specialiștilor: antrenori, instructori, arbitri, etc. în colaborare cu instituțiile autorizate;

- promovarea spiritului de fair-play în competiții și în sălile de antrenament;

- organizarea unor activități de cercetare;

- elaborarea și editarea de publicații proprii.

Principalele atribuții ale FRAM sunt:

-elaborează strategia națională de dezvoltare a stilurilor de arte marțiale componente;

-organizează activitățile și competițiile sportive oficiale la nivel național;

-întocmește calendarul sportiv intern și internațional al departamentelor;

-elaborează și adoptă regulamente și norme de organizare, tehnice, financiare și de asigurare materială pentru activitatea proprie;

-elaborează și realizează planurile de pregătire și de participare a sportivilor de performanță din cadrul loturilor naționale de stil la competițiile internaționale;

- asigură formarea și perfecționarea specialiștilor din domeniul artelor marțiale componente;

- promovează spiritul de fair-play în competiții și în sălile de antrenamente;

- reprezintă, susține și apără interesele stilurilor de arte marțiale componente.

Organele de conducere, administrare și control ale federației sunt: Adunarea Generală, Biroul Federal, Biroul Executiv și Comisia de Cenzori.

Biroul Federal se compune din 13 membrii, după cum urmează: președintele FRAM (este și președintele Biroului Federal); 3 vicepreședinți (membri de drept ai Biroului federal); secretarul general (membru de drept ai Biroului federal); 8 membri (reprezentanții departamentelor și/sau subdepartamentelor FRAM, câte un reprezentant pentru fiecare departament și/ sau subdepartament, după caz).

II SITUAȚIA ORGANIZATORICĂ

	1994	2009
Județe	38	33
Asociații și cluburi afiliate	315	176
Sportivi legitimați	3496	4418
Numar antrenori	264	94
Număr instructori	2416	38
Număr arbitri	60	155
Maeștri ai Sportului	-	47
Maeștri Emeriți ai Sportului	-	44
Antrenori Emeriti	-	33

Surse: Federația Română de Arte Marțiale (Anuarele Sportului 1994 și 2009).

III AFILIERI INTERNAȚIONALE

A. Pe plan mondial

- Federația Internațională de Wushu (IWuF), 1990
- Uniunea Mondială de Qwan Ki Do (UQKD), 1990
- Noua Organizație Internațională de Karate Ashihara Kaikan (NIKO), 1996
- Federația internațională de Ju-Jitsu (JJIF), 2001
- Uniunea Mondială de Karate-do Shotokan (SKDUN), 2001
- Federația Internațională de Kempo (IKF), 2001
- Uniunea Internațională de Karate Shorin-Ryu (USKK), 2001

B. Pe plan european

- Federația Europeană de Wushu (EWuF), 1990
- Federația Balcanică de Wushu, 1991
- Uniunea Europeană de Ju Jitsu (EJJU), 1994
- Uniunea Europeană de Metode Tradiționale Vietnameze, 1995
- Asociația Europa&Karate (Eur&Ka), 2002
- Federația Balcanică de Ju Jitsu (BJJF), 2004
- Europa Wado Kai, 2006

IV REPREZENTANȚI ÎN ORGANISMELE INTERNAȚIONALE

Dan Macoveanu – președinte al Comisiei de Cercetare a Uniunii Europene de Taekwondo (1994);
-membru în Comisia Științifică din cadrul Uniunii Europene de Taekwondo (1996)

Dan Ionescu – prim-vicepreședinte al Confederației Europene de Aikido (1994)

Florin Mageriu – vicepreședinte al Federației Europene de Karate Goju-Ryu (EGKF) (1994-2001);
- vicepreședinte al Federației Europene Goju-Europa (1996)

Vasile Manea – vicepreședinte al Federației Balcanice de Karate(1994)

Mircea Boldea – membru în Comisia tehnică de arbitraj la International Kick Boxing Federation (IKBF) (1996)

George Raicu – președinte Uniunea Europeană Aikikai (1996)

Florentin Marinescu – membru al Comitetului Executiv, delegat pentru relațiile cu federațiile din Europa de Est, din cadrul Uniunii Mondiale de Qwankido (UQKD) (1998) ;

- membru al Consiliului Director din cadrul Uniunii Mondiale de Ju Jitsu și Kobudo (WJJKOU) (1998).

Ovidiu Covaci – membru al Consiliului Director Tehnic, șef al Comisiei de arbitraj tehnic din cadrul Uniunii Mondiale de Qwankido (UQKD) (1998)

Cioroianu Mihai-Horia - președinte Eur&Ka și vicepreședinte al Asociației Mondiale de Karate Eur&Ka.
Aurel Pătru – vicepreședinte al SKDUN (2001-2003);

-președinte al SKDUN (2003)

Valentin Zaharia Amatto – vicepreședinte al Federației Internaționale de Kempo (IKF) (2001)

Răzvan Vovcenco – președintele Comisiei de arbitri a Federației Internaționale de Kempo (IKF) (2002)

Anica Florescu – delegat pentru stilul Nihon Ju Jitsu în Europa de Est din cadrul Federației Internaționale de Arte Marțiale (IMAF) (1992)

Petru Grindeanu –arbitru internațional Wushu (1996);

- ofițer executiv și membru al Comitetului Executiv (2002), membru al Comisiei de disciplină (2003) și membru al Comisiei sportivilor din cadrul Federației Europene de Wushu (EWuF) (2004).

– membru al Comisiei tehnice din cadrul Federației Internaționale de Wushu (IWuF) (2005);

-trezorier în cadrul Federației Europene de Wushu (2006)

-membru al Comitetului Tehnic(TC) al IWUF

Robert Manole – vicepreședinte al Uniunii Europene de Ju Jitsu (EJJU) (1996);

– vicepreședinte al Federației Balcanice de Ju Jitsu (BJJF) (2001)

ARBITRI ȘI OBSERVATORI INTERNAȚIONALI

Argentina Boldea – arbitru internațional Kick Box și Box Thai (1996);

-observator european la IAMTF (1996)

Dumitru Mocășanu – arbitru internațional Kick Box și Box Thai (1996);

-observator european la IAMTF (1996)

Gabriel Goila – arbitru internațional Kick Box și Box Thai (1996);

-observator european la IAMTF (1996)

Bogdan Scarlatescu – arbitru internațional Kick Box și Box Thai (1996);

-observator european la IAMTF (1996)

Gleb Milinovici – arbitru internațional Kick Box și Box Thai (1996);

-observator european la IAMTF (1996)

Ion Benea – arbitru internațional Wushu (1996),Președinte al Comisiei de Etica al EWUF.

Mihai Ionescu – arbitru european Wushu (1996)

Laurentiu Pau - arbitru european Wushu (2005)

Dan Ene - arbitru european Wushu (2005)

Claudiu Calmuschi –arbitru international Wushu (2010)

Sonia Grindeanu –arbitru international Wushu (2010)

Gabriela Libiu – arbitru european Wushu (1996)

V EVENIMENTE NOTABILE - STRUCTURI ORGANIZATORICE- COMPONENȚA FORULUI DE CONDUCERE

FRAM este prezentată în Anul Sportului din **1993**, cu următoarele ramuri (stiluri), afiliate la federațiile internaționale: Uniunea Internațională de Karate Do; Federația Internațională Tae-kwon-do; Uniunea Europeană de Karate; Uniunea Europeană de Taekwondo și Federația Internațională de Wushu (ultima nerecunoscută de AGFIS și CIO)

- **1979**, la noi în țară se practică Qwan Ki Do, când Maître Gouandjika Fidèle (pe atunci centură neagră 3 Dang) a înființat primul club de Arte Marțiale Vietnameze Viet Vo Dao.

- **1993**, componența Biroului federal: președinte executiv - Dan Macoveanu, vicepreședinți - Adrian Popescu-Săcele, Ion Benea, Remus Botar, secretari federali- Vasile Manea și Petru Grindeanu.

- **1994**, Biroul federal avea următoarea componență: președinte de onoare - Vasile Văcaru; președinte - Dan Macoveanu, vicepreședinți - Adrian Popescu-Săcele, Ion Benea; secretari federali- Vasile Manea și Petru Grindeanu; directori tehnici - Ilie Ionescu (Karate Kyokushinkai), Mihai Ionescu (Wushu Kung-Fu) Mircea Boldea (Kick Box), Ovidiu Covaci (Qwan Ki Do), Dan Ionescu (Aikido), Florin Ocolișan (Taekwondo WTF), Florin Mageriu (Karate Goju-Ryu); antrenor federal - Adrian Nagel; membri - Mihai Cioroianu, Gyorgy Masza, Adrian Stan, Adrian Bucur, Valeriu Mușat;

- **1994**, are loc primul concurs mondial Ashihara Karate, cunoscut sub denumirea de Sabaki Challenge Spirit.

- **1994**, în perioada 07-10 iulie are loc la București primul CE de juniori din România, cu participarea a peste 400 de sportivi din 28 de țări;

- **1994** septembrie, Congresul CIO a hotărât ca probele de Taekwondo la 4 categorii de greutate, băieți și fete, să figureze în programul JO din 2000.

- **1995**, Mihai Cioroianu este numit în funcția de antrenor federal;

- **1995** la București, în perioada 22-29 mai,

s-a organizat CE de Kyokushin juniori, cu participarea a 28 de țări.

- **1996**, Biroul federal avea următoarea componență: președinte de onoare - Vasile Văcaru; președinte executiv - Dan Macoveanu, vicepreședinte și director tehnic Karate FNK - Adrian Popescu-Săcele; vicepreședinte - Ion Benea; secretari federali- Vasile Manea și Petru Grindeanu; directori tehnici - Mihai Ionescu (Wushu), Mircea Boldea (Kick-Box AllStyle), Ovidiu Covaci (Qwan-ki-do), Dan Ionescu (Aikido), Dorel Bulearcă (Karate Kyokushinkai), Gheorghe Masza (Taekwondo-ITF); reprezentant RTUC Taekwondo-WTF - Florin Ocolișan; director colegiu centuri negre și comisie științifică - Florin Mageriu; membri - Adrian Nagel, Mihai Cioroianu, Gheorghe Țețu, Adrian Stan, Adrian Bucur, Valeriu Mușat, George Biriș, Cristian Bogza.

- **1996**, au fost stabilite următoare colective tehnice ale loturilor naționale: **Karate FMK** - Adrian Popescu Săcele (antrenor coordonator), antrenori - Dan Macoveanu, Vasile Manea, Adrian Nagel, Mihai Cioroianu, Gheorghe Țețu, Aurel Pătru; **Taekwondo WTF** - Dan Macoveanu (antrenor coordonator); antrenori - Florin Ocolișan, Constantin Dinciu, Radu Rolea, Marin Ștefănescu, Valeriu Voicu, Lucian Rănetescu, Irime Biciu, Ștefan Claudiu Pop; **Taekwondo ITF** - Gheorghe Masza (antrenor coordonator); **Wushu Kung-Fu** - Ion Benea (antrenor coordonator); antrenori - Petru Grindeanu, Mihai Ionescu; **Qwan Ki Do** - Ovidiu Covaci (antrenor coordonator), antrenor - Carol Deslă; **Kick Box** - Mircea Boldea (antrenor coordonator), antrenori secunzi - Argentina Boldea, Gabriel Goilă, Adrian Stan; **Muay Thai** - Mircea Boldea (antrenor coordonator), Argentina Boldea (antrenor secund), Mircea Cirloganu (antrenor); **Choy-Li-Fut** - Eimuna Nervuzian (antrenor); **Karate Kyokushinkai** - Dorel Bulearcă (antrenor coordonator)

- **1996** (mai), au fost organizate în România CE Qwan Ki Do, în Iași;

- **1996** (iunie), CE Karate WKF intercluburi, la Brașov;

- **1996** (noiembrie), CB de Karate Kyokushin-

kai (noiembrie, Constanța).

- **1997**, Biroul federal avea următoarea componență: președinte de onoare – Vasile Văcaru; președinte - Dan Macoveanu, vicepreședinți – Adrian Popescu-Săcele, Ion Benea; secretari – Vasile Manea și Petru Grindeanu; membri - Mihai Ionescu, Mircea Boldea, Ovidiu Covaci, Dan Ionescu, Dorel Bulearcă, Florin Ocolișan, Florin Mageriu, Gheorghe Masza, Adrian Nagel, Mihai Cioroianu, Gheorghe Tetu, Adrian Stan, Adrian Bucur, Valeriu Mușat, George Biriș, Cristian Bogza.

- **1998**, în conducerea federației se aflau: Radu Vasile – președinte; Ion Benea și Florentin Marinescu – vicepreședinți; George Raicu – director general; Petru Grindeanu – secretar federal; Mihai Cioroianu, Dan Deac, Mircea Ungureanu, Mihai Ionescu, Ovidiu Covaci, Alexandru Chirilă, Ilie Ghepeș, Cristinel Oprescu, Nicolae Mitu, Anghel Andreescu, Aurel Pătru, Dorin Georgescu – membri

- **1998**, este menționată performanța lui Tiță Marius, ce a realizat cel mai rapid KO -5”, la CE de Wushu.

- **1999** (decembrie), sportivul Tiță Marius, câștigă 2 meciuri prin KO în prima repriză, în cadrul CM de profesioniști la Sanda

- **2000** - Ovidiu Covaci, Alexandru Chirilă, Cristinel Oprescu nu mai fac parte din Biroul federal.

- **2001**, componența Biroului federal era următoarea: Popescu Dan Ioan – președinte de onoare; Marinescu Florentin – președinte; Benea Ion, Pătru Aurel, Covaci Ovidiu – vicepreședinți; Grindeanu Petru, Cioroianu Mihai, Birleanu Horațiu, Bulmagă Petrică, Zaharia Amato Valentin, Culda Cezar, Chelu Ion, Vladioiu Nasty, Prigoreanu Ștefan - membri

- **2002, în funcția de președinte de onoare, alături de Popescu Dan Ioan, a fost ales și Subțirelu Gabriel.**

- **2003**, membri Birleanu Horațiu, Vladioiu Nasty sunt înlocuiți de Ionescu Mihai Leonard, Tavares Françoise

- **2006**, ramura sportivă Karate Wadokai s-a afiliat la Federația Europeană Wadokai.

- **2006** (24-29 mai 2006), Seminarii Karate Skdun (350 karateka), organizate în Focșani și București, sub conducerea sensei Jan Knobel, cu participarea din partea țării noastre a sensei Aurel Pătru (București) și sensei Aurel Giurgea (Focșani);

- **2006** (27.04-3.05.2006), Seminar Internațional și examinare arbitri Karate Skdun (300 karateka), coordonat de sensei Colin Putt (6 dan) Anglia - membru al Comisiei tehnice Skdun și sensei Aurel Pătru;

- **2006** (5-10 august 2006), Seminar internațional Karate Skdun, organizat la Poiana Pinului, sub coordonarea sensei Pierre Brunet .

- **2007** (2-3 aprilie 2007), se organizează, în București, primul Skdun Gashuku - seminar internațional de karate coordonat de Shihan Jan Knobel 7 Dan (NED), Sensei Colin Putt 6 Dan (GBR), Sensei Aurel Pătru 6 Dan (ROU), Sensei Lachesar Nenov 5 Dan (BUL) și Sensei Sergiu Coropceanu 4 Dan (MLD) (aprox. 200 karateka).

- **2009**, Campionatul Mondial de Ashihara Karate reprezintă întrecerea sportivă numărul unu ca anvergură între practicanții de Ashihara Karate din întreaga lume, a cărei organizare a revenit, timp de mai bine de 14 ediții consecutive, Danemarcei.

- **2009**, clasamentul unităților sportive pe baze rezultatelor la CN: 1. CS Dinamo București, 2. SC Municipal Bacău , 3. CS Metrorex București, 4. CS Wu Quan Li Craiova, 5. CS Unirea Focșani și CAM Budo Seinshin București (au obținut puncte în clasament 94 de asociații și cluburi sportive); în clasamentul pe județe, pe primele locuri se situează: 1. București, 2. Bacău, 3. Dolj, 4. Iași, 5. Vrancea și 6. Hunedoara

- **2009**, FR de Arte Marțiale era condusă de Biroul federal, care avea următoarea componență: Marinescu Florentin – președinte; Benea Ion, Pătru Aurel, Covaci Ovidiu – vicepreședinți; Grindeanu Petru – secretar general; Cioroianu Mihai, Bulmagă Petrică, Chelu Ion, Cîrciu Sorin, Prigoreanu Ștefan, Ionescu Mihai, Tavares Françoise – membri.

Surse: Federația Română de Arte Marțiale (Anuarele Sportului 1993- 2009).

VI BILANȚUL GENERAL
NUMĂRUL MEDALIILOR CUCERITE DE PRACTICANȚII ARTELOR MARȚIALE
LA CAMPIONATELE MONDIALE ȘI EUROPENE LA RAMURILE ȘI STILURILE
INCLUSE ÎN STRUCTURA ORGANIZATORICĂ A FRAM, ÎN PERIOADA 1992-2009

		CAMP. MONDIALE				CAMP. EUROPENE			
		Aur	Argint	Bronz	Total	Aur	Argint	Bronz	Total
QWAN-KI-DO	Seniori	7	8	5	20	13	8	5	26
WUSHU	Seniori	2	11	10	23	10	11	19	40
	Juniori	-	-	1	1	-	1	3	4
	Cadeți	-	-	-	-	-	1		1
SKDUN	Seniori	64	55	64	183				
	Tineret	6	11	15	32				
	Juniori	21	19	21	61				
	Cadeți	56	43	46	145				
KARATE ASHIHARA	Seniori	3	6	14	23	8	6	14	28
KEMPO	Seniori	151	141	161	453	65	59	35	158
	Juniori	17	21	27	65	14	9	5	28
	Cadeți	4	3	2	9	2	4	2	8
	Masters	12	13	14	39				
JU JITSU	Seniori	-	1	1	2	1	1	4	6
	Tineret	-	-	-	-	-	-	1	1
	Juniori	-	-	-	-	-	1	3	4
KYOKUDHIN	Juniori					-	1	1	2
GOJU-RYU	Seniori					-	5	2	7
KYOKUSHIN	Seniori					-	3	6	9
	Juniori					-	-	1	1
KARATE FMK	Juniori					-	-	1	1
EUR&KA	Seniori					64	28	24	116
	Tineret					22	24	16	62
	Juniori					30	20	17	67
	Cadeți					12	6	9	27
KARATE WADOKAI	Seniori					9	20	17	46
	Juniori					2	7	7	16
	Cadeți					-	3	4	7

RETROSPECTIVĂ ÎN IMAGINI

Marius Tita, campion european la wushu (1998, Grecia); vicecampion european (2000, Olanda, în fotografie); medaliat cu bronz la CM (1999, Hong Kong)

*Campioană mondială în 1998 (Japonia) Marta Duca,
la proba kumite, și Raluca Jianu, campioană mondială
la proba kata*

Gomboș Csaba, campion european de wushu (1992, Anglia, 1994, Germania și 2000, Olanda), campion mondial (1995, SUA) și vicecampion mondial (1997, Italia)

Marta Duca . locul II (+65 kg), Tiberiu Florescu (-75 kg) și Lucian Spiridon, locul III (-80 kg), medaliați la CE din 1997, de la Gdansk (Polonia)

Stilurile artelor marțiale, alături de: Karate EUR&KA, Karate IKA, Karate SHORIN, Karate SKDUN, Karate WADO KAI

QWAN KI DO –luptă competițională și luptă reală, tehnici de autoapărare

QWAN KI DO – tehnici de arme tradiționale “Co Vo Dao”: baston lung, bastoane scurte, tonfe, nunchaku cu 2 sau 3 elemente, sabie de lemn, halebardă, paloș, diverse tipuri de cuțite, lanț, evantai, cerc, sulică, sabie vietnameză, etc.

*Seminar Karate SKDUN organizat sub conducerea
sensei Jan Knobel,
În București și Focșani (mai 2006)*

*Seminar Internațional și examinare arbitri
Karate Skdun, coordonat de sensei Colin Putt
(6 dan), Anglia - membru al Comisiei tehnice Skdun
și sensei Aurel Pătru – 27.04-3.05.2006*

*Seminar internațional Karate Skdun,
organizat la Poiana Pinului, sub coordonarea
sensei Pierre Brunet (5.08-10.08.2006)*

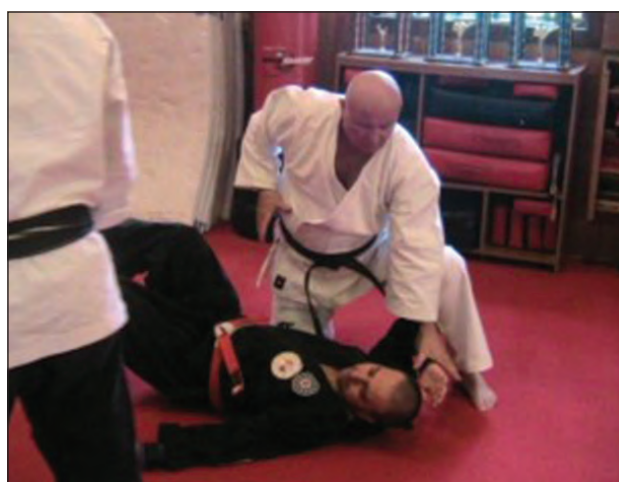
*Primul Skdun Gashuku, organizat în București.
Primul seminar de karate internațional coordonat de
Shihan Jan Knobel 7 Dan (NED), Sensei Colin Putt 6
Dan (GBR), Sensei Aurel Pătru 6 Dan (ROU), Sensei
Lachesar Nenov 5 Dan (BUL) and Sensei Sergiu
Coropceanu 4 Dan (MLD) 02 – 03.04. 2007 (aprox.
200 karateka)*

*Campionatul Mondial de Wushu Kung-Fu seniori, 2005- Hanoi (Vietnam)
Bocancea Leontin, Sanshou Locul II și Toporaste Cristina, Sanshou Locul II*

*Campionat Mondial Wushu 2006 (juniori) - Kuala
Lumpur, Malaezia
Zamfir Bogdan, Sanshou - locul III*

Președintele FR Arte Marțiale – kancho Florentin Marinescu preocupat de instruirea viitorilor practicanți ai artelor marțiale.

FIGURI REPREZENTATIVE

**Sportivii medaliați cu aur, argint și bronz
în probele individuale și pe echipe la
Campionatele Mondiale și Europene**

ARTE MARȚIALE CAMPIONATE MONDIALE QWAN-KI-DO SENIORI

Medalii de aur		
ANCUTA Mirela, DOBRIN Iuliana, ICHIMAȘ Mihaela, MUNTEANU Mihaela	song-dau centuri negre	2007 București (ROU)
ANCUȚA Mirela	thao quyen	1998 Abidjan (CIV)
ANCUȚA Mirela, DASCĂLU Claudia, ȘTIRBU Silvia	song dau-centuri echipe	2003 Berlin (GER)
ANCUȚA Mirela, ICHIMAȘ Mihaela	song-dau	1998 Abidjan (CIV)
BEFU Codruț, CASIAN Ionuț, CIUBOTARIU Vlad, CREANGĂ Voinea Gabriel, DOROFTEI Flavius, IONESCU Mihai, MIRON Corneliu, PĂTRĂȘCUȚĂ Ștefaniță, UNGUREANU Costel	song-dau centuri negre	2007 București (ROU)
CORDUNEANU Gilbert, DUMITRIU Iulian, ROATĂ Florin	song-dau	1998 Abidjan (CIV)
URSU Dan	negre-arme tradiționale; thao quyen –century	2007 București (ROU)
Medalii de argint		
ALEXA Anca Mihaela, BUJOREANU Anca, DOBRIN Iuliana	song-dau-echipe feminin	2003 Berlin (GER)
ANCUȚA Ana Maria, GRIGORAȘ Simona, RĂDUCU Roxana, ZAMFIR Cătălina,	song-dau grade 2-4 cap	2007 București (ROU)

ANCUȚA Mirela	thao quyen	2003 Berlin (GER)
	thao quyen –century negre	2007 București (ROU)
AVARVARII Liviu, CAȘCAVAL Constantin, COJOLEANCA Iulian, IGNĂTESCU Cristian, PĂTRĂȘCUȚĂ Ștefaniță	song-dau-echipe masculin	2003 Berlin (GER)
BĂLAN Vasile, DANU Ion, MINECAN Dănuț, POPOVICI Liviu, CRISTEA Mihai	echipe	1994 Milano (ITA)
CIUBOTARIU Vlad, DOROFTEI Flaviu, HARBEA Mihai, IONESCU Mihai, LEHĂDUȘ Valentin, MIRON Cornel, UNGUREANU Costel	song-dau-centuri echipe masculin	2003 Berlin (GER)
ȚURCANU Paul	thao quyen –century negre	2007 București (ROU)
Medalii de bronz		
AGACHI Narcis, ANDREI Vasile, APOSTOL Cornel, PĂUN Cristi, PLĂIAȘU Andrei, STRATULĂ Vasilică	song-dau grade	2007 București (ROU)
FALIBOGA Cristian, MIRON Corneliu, GALAN Adrian, DĂNCUȚĂ Ciprian, HOROBET Ionel	song-dau	1998 Abidjan (CIV)
NICA Ștefan, NICA Teodor, MACOVEI Florin, CORDUNEANU Adrian, IACOB Dănuț, ONISEI Cătălin, FALIBOGA Cristian, DIUMEA Valerică, DĂNCUȚĂ Ciprian	echipe . c. Neagră	1994 Milano (ITA)
OBREJA Florin	thao quyen –arme tradiționale	2007 București (ROU)
PÂRJU Ionuț	thao quyen –century negre	2007 București (ROU)
WUSHU		
SENIORI		
Medalii de aur		
GOMBOS Attila	kung-fu 56 kg	1995 Baltimore (USA)
GOMBOS Gheza-Csaba	kung-fu 75 kg	1995 Baltimore (USA)
Medalii de argint		
BANU Iulia Denisa	categ. 60 kg	2008 Bali (INA)
BOCANCEA Leontin	categ. -90 kg	2005 Hanoi (VIE)
GOMBOS Gheza-Csaba	sanshou 75 kg	1997 Roma (ITA)
GRINDEANU Petre	kung-fu +90 kg	1991 Beijing (CHN)
KOVACI Adina	taolu tradițional fără arme	2006 Zhengzhou (CHN)
KOVACI Geza	taolu tradițional fără arme	2006 Zhengzhou (CHN)
LUNGU Dragoș Ștefan	categ. 52 kg	2001 Erevan(ARM)
LUPU Gheorghe	sanshou 60 kg	1997 Roma (ITA)
TABĂRĂ Maricel	kung-fu 85 kg	1991 Beijing (CHN)
TOPORIȘTE Aurelia Cristina	categ. -48 kg	2005 Hanoi (VIE)

ZMĂRĂNDESCU Cătălin	sanshou 85 kg	1999 Hong Kong (HKG)
Medalii de bronz		
BOCANCEA Leontin	categ. -85 kg	2003 Macao (CHN)
FRANGU Laura	categ. 75kg	2009 Toronto (CAN)
GOMBOS Attila	sanshou categ. 56 kg	1997 Roma (ITA)
GOMBOS Attila	sanshou categ. 56 kg	1999 Hong Kong (HKG)
PĂTRUGAN Clara	categ. -52 kg	2003 Macao (CHN)
PREDA Eugen	categ. -80 kg	2003 Macao (CHN)
TIȚA Marius	sanshou categ. 70 kg	1999 Hong Kong (HKG)
TOPORIȘTE Aurelia Cristina	categ. 48 kg	2009 Toronto (CAN)
	categ. 48 kg	2009 Toronto (CAN)
ZMĂRĂNDESCU Cătălin	categ. -90 kg	2003 Macao (CHN)
JUNIORI		
Medalii de bronz		
ZAMFIR Bogdan Nicolae	categ. 80 kg	2006 Kuala Lumpur (MAS)
SKDUN		
SENIORI		
Medalii de aur		
BIDINA Andrada, SOARE Alina, TINCA Georgiana (1)	kumite echipe	2005 Halle (GER)
SOARE Alina	kumite open	2005 Halle (GER)
APETRE Ciprian, FUSARU Daniel, LIPIANU Bogdan	kata echipe	2005 Halle (GER)
	kata echipe	2003 Bath (GBR)
	kata echipe	2004 București (ROU)
BIDINA Andrada, DULGHERU Ioana, MIHALACHE Ioana, MIHĂILESCU Simona	kumite echipe	2004 București (ROU)
BIDINA Andrei, CHELEȘ Claudiu, CHELEȘ Iulian, CÎRCIU Sorin, PĂTRU Alexandra, PĂTRU Alina, TINCA Georgiana	kumite mixt echipe	2009 Eger (HUN)
CASIAN Gina, POPESCU Mihaela, SOARE Alina, TINCA Georgiana	kumite echipe	2003 Bath (GBR)
CHELES Iulian	kumite open	2004 București (ROU)
CHELEȘ Claudiu	kumite open	2006 Jelgava (LAT)
	kumite open	2007 Chișinău (MLD)
	kumite open	2009 Eger (HUN)
CHELEȘ Claudiu, CHELEȘ Iulian, CÎRCIU Sorin, GHEORGHE Florian, RADU Mihai	kumite echipe	2007 Chișinău (MLD)

CHELEȘ Claudiu, CHELEȘ Iulian, CÎRCIU Sorin, SOARE Alina, TINCA Georgiana	kumite echipe mixt	2007 Chișinău (MLD)
CHELEȘ Claudiu, CHELEȘ Iulian, CÎRCIU Sorin, LIPIANU Bogdan, TODIRAȘ Radu	kumite echipe	2009 Eger (HUN)
CHELEȘ Iulian	kumite +80 kg	2007 Chișinău (MLD)
	kumite +80 kg	2009 Eger (HUN)
CÎRCIU Sorin, GHEORGHE Florian, LIPIANU Bogdan, MOLDOVEANU Bogdan, RADU Adrian, TĂNASE Laurențiu, TUDORACHE Radu	kumite echipe	2003 Bath (GBR)
CÎRCIU Sorin	kumite	2002 Javea (ESP)
	kumite +80 kg	2006 Jelgava (LAT)
	kumite open	2001 București(ROU)
CÎRCIU Sorin, GHEORGHE Florian, MOLDOVEANU Bogdan, RADU Adrian, STROE Ionuț, TĂNASE Laurențiu, TĂTAR Marius	kumite echipe	2002 Javea (ESP)
DUMITRESCU Daniela	kumite	2002 Javea (ESP)
FUSARU Daniel, LIPIANU Bogdan, TODIRAȘ Radu	kata echipe	2009 Eger (HUN)
FUSARU Daniel, LIPIANU Bogdan, TODIRAȘ Radu (1)	kata echipe	2007 Chișinău (MLD)
FUSARU Daniel, LIPIANU Bogdan, TODIRAȘ Radu	kata echipe	2006 Jelgava (LAT)
GHEORGHE Florian	kumite -70 kg	2004 București (ROU)
	kumite -70 kg	2005 Halle (GER)
	kumite -70 kg	2001 București(ROU)
GHEORGHE Florian, CÎRCIU Sorin, CURILEAC Florin, MAG Mihai, TĂTAR Marius	kumite echipe	2001 București(ROU)
ILIE Florentina	kata individual	2001 București(ROU)
ILIE Florentina, COSTACHE Mihaela, GRIGORE Florentina	kata echipe	2001 București(ROU)
ILIE Florentina, MIHALACHE Ioana, COSTACHE Mihaela	kumite echipe	2001 București(ROU)
LIPIANU Bogdan	kata	2006 Jelgava (LAT)
	kumite -70 kg	2009 Eger (HUN)
	kata individual	2001 București(ROU)
LIPIANU Bogdan, MIU Marius, APETRE Ciprian	kata echipe	2001 București(ROU)
LIPIANU Bogdan, MOLDOVEANU Bogdan, RADU Adrian, RADU Mihai, STANCU Alexandru (2)	kumite echipe	2006 Jelgava (LAT)
LIPIANU Bogdan, Pătru Alina, TODIRAȘ Radu	kata mixte chipe	2009 Eger (HUN)
LIPIANU Bogdan, TINCA Georgiana, TODIRAȘ Radu (1)	kata echipe mixt	2007 Chișinău (MLD)
MIHALACHE Ioana, POPESCU Mihaela, SOARE Alina	kata echipe	2002 Javea (ESP)

PANDIA Marina, SOARE Alina, TINCA Georgiana	kata echipe	2007 Chișinău (MLD)
PANDIA Marina, SOARE Alina, TINCA Georgiana (1)	kata echipe	2005 Halle (GER)
	kata echipe	2006 Jelgava (LAT)
	kumite echipe	2006 Jelgava (LAT)
	kumite echipe	2007 Chișinău (MLD)
PANDIA Marina, SOARE Alina, TINCA Georgiana,	kata echipe	2004 București (ROU)
PĂTRU Alina	kumite -57 kg	2009 Eger (HUN)
POPESCU Mihaela	kata	2003 Bath (GBR)
POPESCU Mihaela, SOARE Alina, TINCA Georgiana	kata echipe	2003 Bath (GBR)
RADU Adrian	kumite -80 kg	2004 București (ROU)
SOARE Alina	kumite open	2006 Jelgava (LAT)
	kata	2007 Chișinău (MLD)
TĂNASE Laurențiu	kumite -80 kg	2005 Halle (GER)
TĂȚAR Marius	kumite +70 kg	2001 București(ROU)
TINCA Georgiana	kata	2004 București (ROU)
	kumite open	2004 București (ROU)
	kata	2005 Halle (GER)
	kata	2006 Jelgava (LAT)
	kumite -70 kg	2007 Chișinău (MLD)
	kata	2009 Eger (HUN)
TODIRAȘ Radu	kumite -80 kg	2007 Chișinău (MLD)
	kata	2009 Eger (HUN)
	kumite -80 kg	2009 Eger (HUN)
Medalii de argint		
LIPIANU Bogdan	kata	2005 Halle (GER)
TINCA Georgiana	kumite open	2005 Halle (GER)
APETRE Ciprian	kata	2002 Javea (ESP)
	kata	2003 Bath (GBR)
APETRE Ciprian, LIPIANU Bogdan, SECU Iulian	kata echipe	2002 Javea (ESP)
BIDINA Andrada, DUMITRESCU Daniela, ILIE Florentina, MIHALACHE Ioana	kumite echipe	2002 Javea (ESP)
BIDINA Andrada, GHEORGHE Florian, LIPIANU Bogdan, PANDIA Marina, RADU Mihai	kumite echipe mixt	2007 Chișinău (MLD)
BIDINA ANDRADA, ȘEULESCU Cristina, STANCIU Mihaela (2)	kata echipe	2006 Jelgava (LAT)

BIDINA Andrei, FUSARU Daniel, TINCA Georgiana	kata mixt echipe	2009 Eger (HUN)
BIDINA Andrei, MOLDOVEANU Bogdan, NICULAE Cristian, PETRE Adrian, STANCU Alexandru	kumite echipe	2009 Eger (HUN)
BUZDUGAN Dana, DAVID Beatrice, MIHALACHE Ioana	kata echipe	2001 București(ROU)
CHELES Iulian	kumite +80 kg	2004 București (ROU)
CHELES Iulian, CÎRCIU Sorin, GHEORGHE Florian, MOLDOVEANU Bogdan, MOLDOVEANU Ioan, RADU Adrian, SÂNDULESCU Nicolae	kumite echipe	2004 București (ROU)
CHELEȘ Iulian	kumite +80 kg	2006 Jelgava (LAT)
	kumite open	2006 Jelgava (LAT)
	kumite open	2009 Eger (HUN)
CÎRCIU Sorin	kumite open	2007 Chișinău (MLD)
CURILEAC Florin	kumite +70 kg	2001 București(ROU)
DAVID Daniela, DAVID Beatrice, SOARE Alina	kumite echipe	2001 București(ROU)
DULGHERU Ioana, MIHALACHE Ioana, PETRESCU Laura	kata echipe	2004 București (ROU)
DULGHERU Ioana, MIHALACHE Ioana, UDMA Luciana	kata echipe	2005 Halle (GER)
FUSARU Daniel	kata	2006 Jelgava (LAT)
GHEORGHE Florian	kumite -80 kg	2007 Chișinău (MLD)
HAȘA Gabriel, MOLDOVEANU Ioan, PETRE Adrian, RADU Adrian, TĂNASE Laurențiu (2)	kumite echipe	2005 Halle (GER)
ILIE Florentina	kumite	2002 Javea (ESP)
	kumite +57 kg	2009 Eger (HUN)
	kumite individual	2001 București(ROU)
LIPIANU Bogdan	kumite -70 kg	2004 București (ROU)
	kumite -70 kg	2005 Halle (GER)
	kata	2009 Eger (HUN)
	kumite -70 kg	2001 București(ROU)
MAG Mihai	kumite open	2001 București(ROU)
MICU Veronica, PANDIA Marina,	kumite echipe	2004 București (ROU)
MIU Marius, NICOLAE Cristian, TODIRAȘ Radu	kata echipe	2004 București (ROU)
MOLDOVEANU Bogdan	kumite open	2005 Halle (GER)
MOLDOVEANU Bogdan, NICULAE Cristian, TODIRAȘ Radu	kata echipe	2005 Halle (GER)
PANDIA Marina	kata	2005 Halle (GER)
	kumite open	2006 Jelgava (LAT)
PANDIA Marina, PĂTRU Alina, TINCA Georgiana	kata echipe	2009 Eger (HUN)
PĂTRU Alina	kata	2009 Eger (HUN)

	kumite open	2009 Eger (HUN)
POPESCU Mihaela	kata	2002 Javea (ESP)
	kumite	2003 Bath (GBR)
RADU Adrian	kumite	2003 Bath (GBR)
	kumite -80 kg	2005 Halle (GER)
RADU Mihai	kumite +80 kg	2005 Halle (GER)
	kumite +80 kg	2007 Chișinău (MLD)
SOARE Alina	kata	2004 București (ROU)
	kumite open	2004 București (ROU)
	kata	2006 Jelgava (LAT)
	kumite -70 kg	2007 Chișinău (MLD)
TĂNASE Laurențiu	kumite -80 kg	2004 București (ROU)
TĂȚAR Marius	kumite	2002 Javea (ESP)
TINCA Georgiana	kumite -57 kg	2009 Eger (HUN)
TODIRAȘ Radu	kumite -80 kg	2006 Jelgava (LAT)
Medalii de bronz		
BIDINA Andrada	kumite open	2005 Halle (GER)
DULGHERU Ioana, MIHALACHE Ioana, PANDIA Marina	kumite echipe	2005 Halle (GER)
PANDIA Marina	kumite open	2005 Halle (GER)
APETRE Ciprian, MOLDOVEANU Bogdan, NICULAE Cristian (2)	kata echipe	2006 Jelgava (LAT)
BIDINA Andrada	kumite open	2006 Jelgava (LAT)
	kumite echipe	2007 Chișinău (MLD)
BIDINA Andrada, BUCUR Loredana, MICU Veronica	kumite -70 kg	2007 Chișinău (MLD)
BIDINA Andrada, MICU Veronica, STANCIU Mihaela (2)	kumite echipe	2006 Jelgava (LAT)
BIDINA Andrada, MIHALACHE Ioana, ȘEULESCU Cristina	kata echipe	2007 Chișinău (MLD)
BIDINA Andrei	kumite -80 kg	2007 Chișinău (MLD)
	kumite -80 kg	2009 Eger (HUN)
CASIAN Gina	kumite	2003 Bath (GBR)
CHELES Claudiu	kumite +80 kg	2004 București (ROU)
	kumite +80 kg	2007 Chișinău (MLD)
CHELEȘ Claudiu, CHELEȘ Iulian, CÎRCIU Sorin, GHEORGHE Florian, TODIRAȘ Radu	kumite echipe	2006 Jelgava (LAT)
CHELEȘ Iulian	kumite open	2007 Chișinău (MLD)
CÎRCIU Sorin	kumite +80 kg	2009 Eger (HUN)

	kumite open	2004 București (ROU)
	kumite +80 kg	2005 Halle (GER)
	kumite +80 kg	2007 Chișinău (MLD)
CÎRCIU Sorin, COCORĂ Cristian, GHEORGHE Florian, RADU Mihai, TODIRĂȘ Radu	kumite echipe	2005 Halle (GER)
COSTACHE Vlad	kumite -70 kg	2007 Chișinău (MLD)
DAVID Beatrice	kumite	2001 București(ROU)
FUSARU Daniel	kata	2005 Halle (GER)
	kata	2009 Eger (HUN)
GHEORGHE Florian	kumite open	2004 București (ROU)
	kumite open	2005 Halle (GER)
	kumite open	2006 Jelgava (LAT)
	kumite open	2007 Chișinău (MLD)
	kumite open	2001 București(ROU)
ILIE Florentina	kata	2002 Javea (ESP)
	kata	2009 Eger (HUN)
LIPIANU Bogdan	kata	2002 Javea (ESP)
	kata	2003 Bath (GBR)
	kata	2004 București (ROU)
	kumite -70 kg	2007 Chișinău (MLD)
LIPIANU Bogdan, MOLDOVEANU Bogdan, NICULAE Cristian, STANCU Alexandru, TODIRĂȘ Radu	kumite echipe	2007 Chișinău (MLD)
MICU Veronica	kumite +57 kg	2009 Eger (HUN)
MIHALACHE Ioana	kumite	2002 Javea (ESP)
	kumite open	2004 București (ROU)
MIHALACHE Ioana, RASIU Ana, STANCIU Mihaela	kata echipe	2009 Eger (HUN)
MOLDOVEANU Bogdan	kumite -70 kg	2004 București (ROU)
	kumite -80 kg	2005 Halle (GER)
	kumite -80 kg	2006 Jelgava (LAT)
	kumite -80 kg	2007 Chișinău (MLD)
	kumite open	2009 Eger (HUN)
PANDIA Marina	kumite open	2004 București (ROU)
	kata	2006 Jelgava (LAT)
	kata	2007 Chișinău (MLD)
	kumite -70 kg	2007 Chișinău (MLD)
	kumite +57 kg	2009 Eger (HUN)
PONGRACZ Tmea	kumite open	2009 Eger (HUN)
RADU Adrian	kumite	2002 Javea (ESP)

	kumite open	2006 Jelgava (LAT)
RADU Mihai	kumite +80 kg	2004 București (ROU)
	kumite +80 kg	2006 Jelgava (LAT)
SECU Iulian	kumite -70 kg	2005 Halle (GER)
	kumite -70 kg	2001 București(ROU)
SECU Iulian, RADU Adrian, NICOARĂ Alin	kata echipe	2001 București(ROU)
SOARE Alina	kata	2005 Halle (GER)
TINCA Georgiana	kumite open	2006 Jelgava (LAT)
	kumite open	2009 Eger (HUN)
TODIRAȘ Radu	kata	2006 Jelgava (LAT)
	kata	2007 Chișinău (MLD)
TINERET		
Medalii de aur		
APETRE Ciprian	kata	2001 București (ROU)
BUCUR Loredana	kumite +57 kg	2009 Eger (HUN)
MICU Veronica	kumite open	2006 Jelgava (LAT)
PETRE Adrian	kumite +75 kg	2007 Chișinău (MLD)
SEULESCU Cristina	kata	2006 Jelgava (LAT)
	kata	2007 Chișinău (MLD)
Medalii de argint		
BELEI Adelina	kata	2009 Eger (HUN)
GAVRILĂ Andra	kumite -57 kg	2009 Eger (HUN)
GIURGEA Robert	kumite -75 kg	2009 Eger (HUN)
LUNGU Alexandru	kumite +75 kg	2007 Chișinău (MLD)
MICU Veronica	kumite open	2007 Chișinău (MLD)
NICULAE Cristian	kata	2006 Jelgava (LAT)
PETRE Adrian	kumite open	2006 Jelgava (LAT)
PETRE Alexandru Ionuț	kata	2009 Eger (HUN)
RADU Adrian	kumite	2001 București(ROU)
SOARE Alina	kata	2001 București(ROU)
STANCU Alexandru	kumite +75 kg	2009 Eger (HUN)
Medalii de bronz		
BALOTĂ Rodica	kumite	2001 București (ROU)
BUCUR Loredana	kumite open	2007 Chișinău (MLD)
GRIGORE Florentina	kata	2001 București (ROU)
MIU Marius	kata	2001 București (ROU)
MOLDOVEANU Bogdan	kumite	2001 București (ROU)
NICULAE Cristian	kata	2007 Chișinău (MLD)

	kumite -75 kg	2007 Chișinău (MLD)
PETRESCU Laura	kata	2007 Chișinău (MLD)
SEULESCU Cristina	kumite open	2006 Jelgava (LAT)
STANCIU Mihaela	kata	2009 Eger (HUN)
	kumite -57 kg	2009 Eger (HUN)
STANCU Alexandru	kumite -75 kg	2007 Chișinău (MLD)
STOICA Ionuț	kata	2009 Eger (HUN)
	kumite -65 kg	2009 Eger (HUN)
TOTH Cornel	kata	2006 Jelgava (LAT)
JUNIORI		
Medalii de aur		
ACHIȚEI Adrian, PĂTRU Alexandra, PETRE Alexandru Ionuț	kata mixt echipe	2009 Eger (HUN)
ACHIȚEI Adrian, PETRE Alexandru Ionuț, STOICA Ionuț	kata	2009 Eger (HUN)
BELEI Adelina	kumite open	2007 Chișinău (MLD)
BELEI Adelina, DUMITRACHE Bianca, LELUC Mădălina	kumite echipe	2009 Eger (HUN)
BELEI Adelina, ENE Ioana, STOICA Ionuț	kata mixt echipe	2009 Eger (HUN)
BIDINA Andrada	kumite	2002 Javea (ESP)
BUCUR Loredana	kumite open	2006 Jelgava (LAT)
BUCUR Loredana, GAVRILĂ Adelina, STANCIU Mihaela	kumite echipe	2009 Eger (HUN)
BUCUR Loredana, GIURGEA Robert, NICADOR STANCU Alexandru, STANCIU Mihaela	kumite mixt echipe	2009 Eger (HUN)
DULGHERU Ioana	kumite open	2005 Halle (GER)
DUMITRACHE Bianca	kata	2009 Eger (HUN)
	kumite -53 kg	2009 Eger (HUN)
ENE Oana, PĂTRU Alexandra, RASIU Ana	kata echipe	2009 Eger (HUN)
GIURGEA Robert, NICA DOR Alexandru, STANCU Alexandru	kumite echipe	2009 Eger (HUN)
IUGA Bogdan	kata	2009 Eger (HUN)
Medalii de argint		
MICU Veronica	kumite open	2005 Halle (GER)
MOLDOVEANU Bogdan	kumite	2002 Javea (ESP)
	kumite	2003 Bath (GBR)
	kata	2003 Bath (GBR)
NICADOR Alexandru	kumite -70kg	2009 Eger (HUN)
NICOLAE Cristian	kata	2005 Halle (GER)

PĂTRU Alexandra	kumite -53kg	2009 Eger (HUN)
PETRE Adrian	kumite +70 kg	2004 București (ROU)
PETRE Ionuț Alexandru	kata	2006 Jelgava (LAT)
	kumite -70 kg	2007 Chișinău (MLD)
RAICU Cristian	kumite +70 kg	2004 București (ROU)
RASIU Ana	kata	2009 Eger (HUN)
SOARE Alina	kata	2002 Javea (ESP)
	kumite	2003 Bath (GBR)
STANCIU Mihaela	kumite open	2007 Chișinău (MLD)
	kata	2006 Jelgava (LAT)
	kata	2007 Chișinău (MLD)
TĂNASE Laurențiu	kumite	2002 Javea (ESP)
TINCA Georgiana	kumite	2003 Bath (GBR)
	kata	2003 Bath (GBR)
TODIRAȘ Radu	kata	2004 București (ROU)
	kumite -70 kg	2004 București (ROU)
	kata	2005 Halle (GER)
UDMA Luciana	kata	2004 București (ROU)
	kata	2005 Halle (GER)
Medalii de bronz		
BARTINCKI Yvette, FAZEKAS Orsolya, MAURER Kristina	kata echipe	2009 Eger (HUN)
BECHERU Eugen	kata	2009 Eger (HUN)
BELEI Adelina	kata	2007 Chișinău (MLD)
BRUMĂ Petru, DIMA Alexandru, FINTA Ciprian	kata echipe	2009 Eger (HUN)
DEDU Andrei	kumite	2002 Javea (ESP)
DINU Cristina	kumite open	2007 Chișinău (MLD)
DULGHERU Ioana	kata	2005 Halle (GER)
ENE Ioana	kumite +53 kg	2009 Eger (HUN)
FINTA Ciprian	kumite - 60 kg	2009 Eger (HUN)
GIURGEA Robert	kumite open	2006 Jelgava (LAT)
	kumite -70 kg	2007 Chișinău (MLD)
GODOCI Bogdan	kumite +70 kg	2009 Eger (HUN)
HOBORICI Alexandru	kumite -70 kg	2009 Eger (HUN)
LELUC Mădălina	kata	2009 Eger (HUN)
MIU Marius	kata	2002 Javea (ESP)
PETRE Ionuț Alexandru	kata	2007 Chișinău (MLD)
PETRESCU Laura	kumite open	2005 Halle (GER)
SOARE Alina	kumite	2002 Javea (ESP)

	kata	2003 Bath (GBR)
STANCIU Mihaela	kumite open	2006 Jelgava (LAT)
TICU Ionuț	kumite -70 kg	2005 Halle (GER)
CADEȚI		
Medalii de aur		
ACHIȚEI Adrian	kata	2007 Chișinău (MLD)
ACHIȚEI Adrian, ONIȘORU Cristina, RASIU Ana	kata echipe mixt	2006 Jelgava (LAT)
ACHIȚEI Adrian, ONIȘORU Cristina, STOICA Ionuț	kata echipe	2004 București (ROU)
AL NUMAI Samir, GHIBUȘ Sergiu, ȘTEFAN Antonio, TOTH Cornel	kumite echipe -1.57M	2002 Javea (ESP)
ALEXANDRU Mihăiță, CORCODEL Sebastian, RETEA George, STORE Ionuț	kumite echipe< 1.57	2004 București (ROU)
ANGHERU Amalia, CALCAN Laura, FINTA Cristina, RIGIBOIU Cristina	kumite echipe	2004 București (ROU)
ANTALFI Loredana, SCHEIN Dănuț, STEMLER Robert	kata mixt echipe	2009 Eger (HUN)
BACS Mate, BARTINCKI Attila, OLAH Robert	kata echipe	2009 Eger (HUN)
BĂDULESCU Cristian, BELIBOU Andrei, BURTAN Sorin, STOICA Ana Maria, TAMAȘ Mădălina	kumite mixt echipe	2009 Eger (HUN)
BECHERU Eurgan, CHIPER Mario, DIMA Andrei	kumite echipe -50 kg	2006 Jelgava (LAT)
BIDINA Andrada	kumite individual	2001 București (ROU)
BIDINA Andrada, RAICU Cristian, RADU Mihai	kumite echipe +1.57M	2001 București (ROU)
BIDINA Andrei	kumite +1.57 M	2001 București (ROU)
BRATA Cristi, GHIBUȘ Sergiu, Ștefan Cătălin, TOTH Cornel	kumite echipe +1.57 M	2003 Bath (GBR)
BUCHIR Loredana, MIHĂILESCU Andreea, SEULESCU Cristina, STANCIU Mihaela	kumite echipe	2004 București (ROU)
CATANĂ Andreea, ENE Ioana, PĂTRU Alexandra	kumite echipe	2007 Chișinău (MLD)
CHELES Claudiu, CHELES Iulian, DEDU Andrei	kumite echipe +1.57M	2001 București (ROU)
CHIPER Mario	kumite -50 kg	2006 Jelgava (LAT)
CHIPER Mario, GRAPĂ Vlad, STOICA Cristian	kumite echipe -55kg	2007 Chișinău (MLD)
CORCODEL Sebastian	kumite	2004 București (ROU)
CORCODEL Sebastian, MARDARI Cristian, NICU Răzvan	kumite echipe -1.57M	2005 Halle (GER)
DINU Cristina, DUMITRACHE Bianca, FINTA Cristina	kumite echipe	2006 Jelgava (LAT)
DRĂGAN Alexandra, DUMITRESCU Andrei, MA TEI Ioana	kata mixt echipe	2009 Eger (HUN)

DRĂGAN Alexandra, STOICA Ana Maria, TAMAȘ Mădălina	kumite echipe	2009 Eger (HUN)
DULGHERU Ioana	kata	2003 Bath (GBR)
DULGHERU Ioana, Mihăilescu Simona, NICU Veronica, PANDIA Marina	kumite echipe	2003 Bath (GBR)
DULGHERU Ioana, MIHĂILESCU Simona, PANDIA Marina, TINCĂ Georgiana	kumite echipe	2002 Javea (ESP)
DUMITRACHE Bianca	kumite open	2007 Chișinău (MLD)
DUMITRACHE Bianca, LELUC Mădălina, SILIANU Cristina (1)	kumite echipe	2007 Chișinău (MLD)
DUMITRESCU Andrei, FAGHIAN Vlad, POPESCU Cristian	kumite echipe -50 kg	2009 Eger (HUN)
ENE Ioana	kata	2007 Chișinău (MLD)
ENE Ioana, FINTA Cristina, STOICA Ionuț	kata echipe mixt	2006 Jelgava (LAT)
ENE Ioana, ONIȘORU Cristina, RASIU Ana	kata echipe	2007 Chișinău (MLD)
EROS Cosmin, GIURGEA Robert, SAVIN Florin, STANCU Alexandru	kumite echipe > 1.57	2004 București (ROU)
EROS Cosmin	kata	2004 București (ROU)
	kumite +1.57M	2005 Halle (GER)
	kata	2005 Halle (GER)
EROS Cosmin, PETRE Alexandru, STANCIU Manona	kata echipe mixt	2005 Halle (GER)
FILIP Cristina	kata	2001 București (ROU)
FINTA Cristina, RIGIBOIU Cristina, STANCIU Mihaela	kumite echipe	2005 Halle (GER)
GHIBUȘ Sergiu	kumite +1.57M	2002 Javea (ESP)
	kumite -1.57 M	2001 București (ROU)
GHIBUȘ Sergiu, COSTACHE Marian, RADU Andrei	kumite echipe -1.57M	2001 București (ROU)
GHÎȚĂ Adrian, HENEGARIU Răzvan, ILIE Andrei	kumite echipe +55kg	2007 Chișinău (MLD)
IUGA Bogdan	kata	2007 Chișinău (MLD)
IVAN Mircea	kumite -50 kg	2009 Eger (HUN)
LELUC Mădălina	kumite open	2007 Chișinău (MLD)
M ORCOV Alexandra	kumite +50 kg	2009 Eger (HUN)
MARCU Robert, MORCOV Alexandra, NOVITSCHI Andra, PALMA Alexandru, URSU Paul	kumite mixt echipe	2009 Eger (HUN)
MARDARI Cristian	kumite	2004 București (ROU)
	kumite -1.57M	2005 Halle (GER)
	kata	2005 Halle (GER)
MARGAS Andreea, MORCOV Alexandra, NOVITSCHI Andra	kumite echipe	2009 Eger (HUN)
MARGAȘ Andreea	kumite -50 kg	2009 Eger (HUN)

NICADOR Alexandru	kumite +55kg	2007 Chișinău (MLD)
NICOLAE Cristian	kata	2002 Javea (ESP)
NICOLAE Cristian, ȘTEFAN Cătălin, TĂNASE Cristian, TODIRAȘ Radu	kumite echipe +1.57M	2002 Javea (ESP)
NICOLAE Cristian, TODIRAȘ Radu, TOTH Cornel	kumite echipe	2002 Javea (ESP)
NICU Răzvan, FILIP Cristina, GHIBUȘ Sergiu	kata echipe	2001 București (ROU)
	kata echipe	2001 București (ROU)
NICULAE Andreea, TĂRĂȚĂ Ana Maria, MERIȘOIU Alexandra	kumite echipe	2001 București (ROU)
NICULAE Cristian	kata	2001 București (ROU)
NICULAE Cristian, TODIRAȘ Radu, TOTH Cornel	kata echipe	2001 București (ROU)
NOVITSCHI Andra	kumite +50 kg	2009 Eger (HUN)
ONIȘORU Cristina	kata	2006 Jelgava (LAT)
PANDIA Marina	kata	2002 Javea (ESP)
	kata	2003 Bath (GBR)
	kumite	2003 Bath (GBR)
PANDIA Marina, TINCĂ Georgiana, TIMOFTE Madalina	kumite echipe	2001 București (ROU)
PETRE Adrian	kata -1.57 M	2003 Bath (GBR)
PETRE Andrei, RADU Andrei, RUSU Bogdan, TODIRAȘ Radu	kumite echipe -1.57 M	2003 Bath (GBR)
RADU Mihai	kumite +1.57 M	2001 București (ROU)
RASIU Ana	kata	2004 București (ROU)
	kata	2005 Halle (GER)
	kata	2006 Jelgava (LAT)
	kata	2007 Chișinău (MLD)
RASIU Ana, SEULESCU Cristina, STANCIU Mihaela	kata echipe	2004 București (ROU)
RIGIBOIU Cristina	kumite	2005 Halle (GER)
SAVIN Florin	kata	2004 București (ROU)
SCHEIN Dănuț	kata	2009 Eger (HUN)
STANCIU Mihaela	kumite	2004 București (ROU)
	kata	2005 Halle (GER)
	kumite	2005 Halle (GER)
STEMLER Robert	kata	2009 Eger (HUN)
STOICA Ana Maria	kata	2009 Eger (HUN)
ȘTEFAN Cătălin	kata	2002 Javea (ESP)
ȘTEFAN Cătălin, TODIRAȘ Radu, TOTH Cornel	kata mixt echipe	2003 Bath (GBR)
TINCĂ Georgiana	kumite	2002 Javea (ESP)
	kata	2001 București (ROU)

	kumite	2001 București (ROU)
	kumite	2001 București (ROU)
	kata	2002 Javea (ESP)
TODIRAȘ Radu	kata individual	2001 București (ROU)
	kumite -1.57 M	2001 București (ROU)
	kata	2003 Bath (GBR)
	kata -1.57 M	2003 Bath (GBR)
TOTH Cornel	kata +1.57 M	2003 Bath (GBR)
	kata	2003 Bath (GBR)
TOTH Cornel, TODIRAȘ Radu, NICULAE Cristian	kumite echipe -1.57M	2001 București (ROU)
Medalii de bronz		
ACHIȚEI Adrian, ONIȘORU Cristina, RASIU Ana	kata echipe mixt	2005 Halle (GER)
ALEXANDRESCU Octavian, FINTA Ciprian, MARDARI Cristian, NICU Răzvan	kumite echipe < 1.57	2004 București (ROU)
BADEA Andrei, EROSS Cosmin, GIURGEA Robert	kumite echipe +1.57M	2005 Halle (GER)
BĂDULESCU Cristian, BELIBOU Andrei, BURTAN Sorin	kumite echipe +55 kg	2009 Eger (HUN)
BECHERU Eugen	kumite -50 kg	2006 Jelgava (LAT)
	kata	2007 Chișinău (MLD)
BIDINA Andrada, FILIP Cristina, MONATI Carmen	kumite echipe	2001 București (ROU)
BURTAN Sorin, DIMA Andrei, HOBORICI Alexandru	kumite echipe -55kg	2007 Chișinău (MLD)
CORCODEL Sebastian	kumite -1.57M	2005 Halle (GER)
DĂNILĂ Silviu, DUMITRU Alexandru, OLAH Robert	kumite echipe -55 kg	2009 Eger (HUN)
DIMA Andrei	kumite -55 kg	2007 Chișinău (MLD)
DULGHERU Ioana	kumite	2002 Javea (ESP)
DUMITRACHE Bianca	kata	2006 Jelgava (LAT)
EROSS Cosmin, NICU Răzvan, PAIUȘ George	kumite echipe 157M	2001 București (ROU)
FAGHIAN Vlad	kumite -50 kg	2009 Eger (HUN)
GHIBUȘ Sergiu	kata	2001 București (ROU)
	kata	2003 Bath (GBR)
GHÎȚĂ Adrian	kumite +55 kg	2007 Chișinău (MLD)
GIURGEA Robert	kumite < 1.57	2004 București (ROU)
	kumite +1.57M	2005 Halle (GER)
HENEGARIU Răzvan	kumite +55 kg	2007 Chișinău (MLD)
HOBORICI Alexandru	kumite -55 kg	2007 Chișinău (MLD)
IVAN Mircea	kata	2009 Eger (HUN)
MARCU Robert	kumite +60 kg	2009 Eger (HUN)

MARCU Robert, PALMA Alexandru, URSU Paul	kumite echipe +55 kg	2009 Eger (HUN)
MICU Veronica	kumite	2003 Bath (GBR)
NICU Răzvan	kumite	2004 București (ROU)
	kumite +50 kg	2006 Jelgava (LAT)
NOVITSCHI Andra	kata	2009 Eger (HUN)
PANDIA Marina	kumite	2001 București (ROU)
PĂTRU Alexandra	kumite open	2007 Chișinău (MLD)
PETRE Alexandru	kumite +1.57M	2005 Halle (GER)
	kata	2005 Halle (GER)
ROGOJ N., ROGOJ I.	kumite echipe +1.57M	2001 București (ROU)
SAVIN Florin	kumite < 1.57	2004 București (ROU)
SEULESCU Cristina	kumite	2004 București (ROU)
	kata	2004 București (ROU)
SILIANU Cristina	kata	2007 Chișinău (MLD)
	kumite open	2007 Chișinău (MLD)
ȘTEFAN Cătălin, RASIU Ana, SECU Gabriel	kata echipe	2001 București (ROU)
TĂRĂȚĂ Ana Maria	kata	2001 București (ROU)
TODIRAȘ Radu	kumite +1.57M	2002 Javea (ESP)
TOTH Cornel	kumite -1.57M	2001 București (ROU)
	kumite -1.57M	2002 Javea (ESP)
URSU Paul	kumite -60 kg	2009 Eger (HUN)
VIDAK Balazs	kumite +1.57M	2001 București (ROU)
KARATE ASHIHARA		
SENIORI		
Medalii de aur		
BABIA Alexander	categ. +80 kg	2009 Viborg (DEN)
BULGARU Petre	categ. -80 kg	2009 Viborg (DEN)
COCA Daniel	categ. -60 kg	2005 Viborg (DEN)
DASCĂLU Nicolae	categ. -85 kg	2003 Viborg (DEN)
MARDARE Marina	categ. -53 kg	2009 Viborg (DEN)
Medalii de argint		
PADURICE Doinita	categ. -53 kg	2008 Viborg (DEN)
	categ. -53 kg	2005 Viborg (DEN)
VÂRZĂ Daniela	categ. -60 kg	2008 Viborg (DEN)
	categ. -60 kg	2009 Viborg (DEN)
Medalii de bronz		
BABIA Alexander	categ. +80 kg	2008 Viborg (DEN)
BĂLAN George	categ. -75 kg	2009 Viborg (DEN)

CAZACU Ionuț	fighting -85 kg	2002 Viborg (DEN)
CONSTANTINESCU Iulian	fighting -65 kg	2002 Viborg (DEN)
	categ. -65 kg	2008 Viborg (DEN)
DRAGNA Claudia	categ. +60 kg	2009 Viborg (DEN)
ILIESCU Mirela	categ. -60 kg	2005 Viborg (DEN)
ONUȚ Ioana	fighting open	2002 Viborg (DEN)
PADURICE Doinita	categ. -53 kg	2009 Viborg (DEN)
PREDOI Flavius	categ. -60 kg	2009 Viborg (DEN)
TOADER Cristina	categ. -53 kg	2009 Viborg (DEN)
TODERICI Cristian	categ. +80 kg	2009 Viborg (DEN)
VRĂNCEANU Sorin	fighting -65 kg	2002 Viborg (DEN)
VRINCEANU Sorin	categ. -60 kg	2008 Viborg (DEN)
KEMPO		
SENIORI		
Medalii de aur		
ALBĂCEANU Iulian	fighting semi contact -60 kg	2005 Geneva (SUI)
	fighting knock down -60 kg	2005 Geneva (SUI)
APOSTOL Victor	fighting full contact -80 kg	2005 Geneva (SUI)
	fighting knock down -80 kg	2005 Geneva (SUI)
BARBUEA Gabriel	life contact -60 kg	2003 București (ROU)
	knock down -65 kg	2003 București (ROU)
BUDA Andrei	life contact -55 kg	2003 București (ROU)
	full contact -60 kg	2003 București (ROU)
BUNICA Alexandru	knock down -60 kg	2003 București (ROU)
	fighting full contact -55 kg	2005 Geneva (SUI)
BURLACU Daniel	life contact -85 kg	2003 București (ROU)
	full contact -85 kg	2003 București (ROU)
	knock down -85 kg	2003 București (ROU)
BUZDUGAN Oana, CASIAN Gina, POPESCU Mara, POPESCU Mihaela, SOARE Alina	echipe-apărare 1+4	2003 București (ROU)
CHELU Vasiliță	fighting semi contact -50 kg	2005 Geneva (SUI)
CHELU Vasiliță, CIONTEA Ana Maria, DRĂGAN Mirel	self defence small team	2005 Geneva (SUI)
CIONTEA Ana Maria	life contact -60 kg	2003 București (ROU)
	knock down -60kg	2003 București (ROU)
CIONTEA Ana Maria, OANCEA Andreea, RIPICEANU Cristina	echipe-apărare 1+2	2003 București (ROU)
CIONTEA Ana Maria	fighting full contact -65 kg	2005 Geneva (SUI)
	fighting knock down -65 kg	2005 Geneva (SUI)

CLĂBESCU Radu	fighting semi contact -85 kg	2005 Geneva (SUI)
CORDOȘ Nicolae	full contact -90 kg	2003 București (ROU)
CRĂBESCU Radu, MITITELU Gabriel	open team	2005 Geneva (SUI)
CRISTEA Alexandra, DURALIA Roxana, TRACHE Cristina	self defence	2007 Budapesta (HUN)
DEGERATU Constantin	fighting semi contact +90 kg	2005 Geneva (SUI)
ENACHE Nicolae	life contact -50 kg	2003 București (ROU)
FLOREA Sorin	fighting full contact -85 kg	2005 Geneva (SUI)
GHEBA Ștefan	fighting full contact -75 kg	2005 Geneva (SUI)
GOLESCU Mihăiță	knock down +95 kg	2003 București (ROU)
GONGOȘ Attila	full contact -65 kg	2003 București (ROU)
LIPIANU Bogdan	kata	2003 București (ROU)
	fighting semi contact -55 kg	2005 Geneva (SUI)
LIPIANU Bogdan, MOLDOVEANU Bogdan, PĂUN Anne Marie Sanda, RADU Adrian, RADU Mihai	big team	2005 Geneva (SUI)
MITRAN Cătălin	life contact -75 kg	2003 București (ROU)
MOLDOVEANU Bogdan	fighting semi contact -75 kg	2005 Geneva (SUI)
NEAGA Mihai	life contact +95 kg	2003 București (ROU)
PANDIA Marina	kata	2005 Geneva (SUI)
	kata	2007 Budapesta (HUN)
	fighting semi contact -65 kg	2005 Geneva (SUI)
PASCU Alina	categ. -45 kg	2002 Budapesta (HUN)
PĂTRUGAN Clara	life contact -55 kg	2003 București (ROU)
	full contact -55 kg	2003 București (ROU)
	knock down -55 kg	2003 București (ROU)
	fighting semi contact -55 kg	2005 Geneva (SUI)
	fighting full contact -55 kg	2005 Geneva (SUI)
	fighting knock down -55 kg	2005 Geneva (SUI)
PĂUN Anne Marie Sanda	full contact -60 kg	2003 București (ROU)
	fighting semi contact -60 kg	2005 Geneva (SUI)
	fighting full contact -60 kg	2005 Geneva (SUI)
	fighting knock down -60 kg	2005 Geneva (SUI)
PREDA Eugen	categ. -80 kg	2002 Budapesta (HUN)
	life contact -80 kg	2003 București (ROU)
	full contact -80 kg	2003 București (ROU)
	knock down -80 kg	2003 București (ROU)
RADU Mihai	fighting semi contact -90 kg	2005 Geneva (SUI)
ROCHIAN Daniel	full contact -70 kg	2003 București (ROU)
RUS Traian	life contact -70 kg	2003 București (ROU)

	fighting full contact -70 kg	2005 Geneva (SUI)
SABOU Mircea	fighting semi contact -70 kg	2005 Geneva (SUI)
SERBOV Veronica	categ. -60 kg	2002 Budapesta (HUN)
SOARE Alina	kata	2003 București (ROU)
	fighting semi contact -50 kg	2005 Geneva (SUI)
	kata cu arme	2007 Budapesta (HUN)
STOICA Albert	fighting full contact +90 kg	2005 Geneva (SUI)
TITA Marius	categ. -70 kg	2002 Budapesta (HUN)
TRAȘCĂ STAIU Rinu	life contact -90 kg	2003 București (ROU)
ZAHARIA Valentin Amato	life contact -65 kg	2003 București (ROU)
	fighting semi contact -65 kg	2005 Geneva (SUI)
	fighting full contact -65 kg	2005 Geneva (SUI)
APOSTOL Victor	fighting full contact -95 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting full contact -85 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting knockdown - 90 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact - 90 kg	2008 Algarve (POR)
APOSTOL Victor, BARBUEA Gabriel, DRĂGAN Mirel, FLOREA Sorin, GRĂDINARU Remus, PĂCURARIU George, PĂUN Cătălin, PIRTEA Aurel, SABOU Mircea, STOICA Albert	fighting kempo K1	2008 Sankt Petersburg (RUS)
	fighting full contact	2008 Sankt Petersburg (RUS)
APOSTOL Victor, DRĂGAN Mirel, FLOREA Sorin, PĂCURARIU George, PĂUN Cătălin, PIRTEA Aurel, SABOU Mircea, STOICA Albert	fighting semi contact echipe	2007 Sankt Petersburg (RUS)
	fighting knock down echipe	2007 Sankt Petersburg (RUS)
BODÂRLĂ Cătălin	fighting full contact -75 kg	2007 Budapesta (HUN)
CHELU Vasilica	fighting full contact -55 kg	2008 Algarve (POR)
	knockdown 55 kg	2008 Algarve (POR)
	semi-kempo 55 kg	2008 Algarve (POR)
CHELU Vasilică, DRĂGAN Mirel	self-defence	2008 Algarve (POR)
CIUGULEA Andreea, DURALIA Roxana,	fighting semi contact	2008 Sankt Petersburg (RUS)
CIUGULEA Andreea, DURALIA Roxana, PASCU Alina, PĂUN Anne Marie, ZARAGIU Andreea	fighting kempo K1	2008 Sankt Petersburg (RUS)
CLĂBESCU Radu	weapon kata	2008 Algarve (POR)
CRISTEA Alexandra, CHELU Vasilica	self-defence mixt	2008 Algarve (POR)
CRISTEA Alexandra, TRACHE Cristina	weapon self defence	2007 Budapesta (HUN)
	self-defence	2008 Algarve (POR)

DRĂGAN Mirel	fighting semi contact -70 kg	2007 Budapesta (HUN)
DURALIA Roxana	gladiator	2008 Algarve (POR)
ENACHE Nicolae	kempo K1 55 kg	2008 Algarve (POR)
FLOREA Sorin	fighting semi contact -85 kg	2007 Budapesta (HUN)
	kempo K1 -85 kg	2008 Algarve (POR)
GRĂDINARU Remus	fighting semi contact -90 kg	2007 Budapesta (HUN)
GRĂDINARU Remus, SABOU Mircea	self defence	2007 Budapesta (HUN)
	weapon self defence	2007 Budapesta (HUN)
IONESCU Liviu	fighting knockdown - 75 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 -70 kg	2008 Algarve (POR)
LIPIANU Bogdan	fighting semi contact -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
	kata	2008 Algarve (POR)
LIPIANU Bogdan, MOLDOVEANU Bogdan, SOARE Alina, TODIRAS Radu	self-defence open	2008 Algarve (POR)
LIPIANU Bogdan, MOLDOVEANU Bogdan, TODIRAS Radu	kata sincron echipe	2008 Algarve (POR)
LIPIANU Bogdan, MOLDOVEANU Bogdan, TODIRAS Radu	weapon kata sincron	2008 Algarve (POR)
LIPOVEANU Gabriel	knockdown 50 kg	2008 Algarve (POR)
	semi-kempo 50 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 50 kg	2008 Algarve (POR)
MIHALACHE Ioana, PANDIA Marina,SOARE Alina	kata sincron	2008 Algarve (POR)
NAGY Gergo	full kempo +95 kg	2008 Algarve (POR)
	semi-kempo +95 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 +95 kg	2008 Algarve (POR)
PACURARIU George	fighting knockdown - 65 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact - 65 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 -65 kg	2008 Algarve (POR)
PANDIA Marina	fighting semi contact -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting semi contact -65 kg	2008 Algarve (POR)
PAPP Csaba	fighting knockdown - 80 kg	2008 Algarve (POR)
PATRUGAN Clara	fighting full contact -55 kg	2008 Algarve (POR)
PAUN Anne-Marie	fighting full contact -60 kg	2008 Algarve (POR)
PAUN Anne-Marie, STANESCU Mihaela	weapon self-defence	2008 Algarve (POR)
PAUN Catalin	gladiator	2008 Algarve (POR)
PAUN Catalin Florin	fighting full contact -60 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting knockdown -60 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 -60 kg	2008 Algarve (POR)
PĂCURARIU George	fighting knock down -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
PĂTRUGAN Clara	fighting full contact -60 kg	2007 Budapesta (HUN)

	fighting knock down -60 kg	2007 Budapesta (HUN)
PĂUN Cătălin, TRACHE Cristina	self defence mixt	2007 Budapesta (HUN)
PREDA Eugen	fighting full contact -80 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 -80 kg	2008 Algarve (POR)
RUS Traian	fighting full contact -70 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting knock down -70 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting full contact -75 kg	2008 Algarve (POR)
SABOU Mircea	fighting semi contact - 70 kg	2008 Algarve (POR)
SASA Lovin	fighting full contact -50 kg	2008 Algarve (POR)
SOARE Alina	fighting semi contact -60 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting semi contact -55 kg	2008 Algarve (POR)
SPĂTĂCEANU Cătălin	fighting full contact -55 kg	2007 Budapesta (HUN)
STANESCU Mihaela	fighting knockdown -65 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 -65 kg	2008 Algarve (POR)
STOICA Albert	fighting full contact -90 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting semi contact - 95 kg	2008 Algarve (POR)
TĂȚAR Marius	fighting semi contact +95kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting knock down +95 kg	2007 Budapesta (HUN)
TODIRAS Radu	fighting semi contact - 75 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact -75 kg	2007 Budapesta (HUN)
TRACHE Cristina	kata	2008 Algarve (POR)
	weapon kata	2008 Algarve (POR)
ZARAGIU Andreea	fighting semi contact -55 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting full contact -55 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting knock down -55 kg	2007 Budapesta (HUN)
Medalii de argint		
ALBĂCEANU Iulian	full contact -65 kg	2003 București (ROU)
	fighting full contact -60 kg	2005 Geneva (SUI)
APETRE Ciprian, FUSARU Daniel, LIPIANU Bogdan, NICOARĂ Alin, RADU Adrian	echipe-apărare 1+4	2003 București (ROU)
APOSTOL Victor	full contact -80 kg	2003 București (ROU)
	kempo K1 -90 kg	2008 Algarve (POR)
APOSTOL Victor, BARBUEA Gabriel, DRĂGAN Mirel, FLOREA Sorin, GRĂDINARU Remus, PĂCURARIU George, PĂUN Cătălin, PIRTEA Aurel, SABOU Mircea, STOICA Albert	fighting semi contact	2008 Sankt Petersburg (RUS)
	fighting knockdown	2008 Sankt Petersburg (RUS)

APOSTOL Victor, DRĂGAN Mirel, FLOREA Sorin, PĂCURARIU George, PĂUN Cătălin, PIRTEA Aurel, SABOU Mircea, STOICA Albert	fighting full contact echipe	2007 Sankt Petersburg (RUS)
BICHIR Adrian	life contact -70 kg	2003 București (ROU)
BIDINA Andrada	fighting semi contact -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting semi contact -60 kg	2005 Geneva (SUI)
	fighting full contact -60 kg	2005 Geneva (SUI)
	fighting knock down -60 kg	2005 Geneva (SUI)
BIDINA Andrada, SOARE Alina	weapon self defence	2007 Budapesta (HUN)
BUDA Adrian	life contact -60 kg	2003 București (ROU)
BUDICA Octavian	semi-kempo +95 kg	2008 Algarve (POR)
BUNICA Alexandru	full contact -60 kg	2003 București (ROU)
	fighting semi contact -55 kg	2005 Geneva (SUI)
	fighting knock down -55 kg	2005 Geneva (SUI)
BURLACU Daniel	fighting full contact -95 kg	2007 Budapesta (HUN)
BURLACU Gheorghe	life contact -90 kg	2003 București (ROU)
BUZ Andrei	life contact -85 kg	2003 București (ROU)
	full contact -85 kg	2003 București (ROU)
BUZA Andrei	knock down -85 kg	2003 București (ROU)
CASIAN Gina	kata	2003 București (ROU)
CHELEȘ Iulian	fighting semi contact -85 kg	2007 Budapesta (HUN)
CHELU Vasilică	self defence	2007 Budapesta (HUN)
	fighting semi contact -55 kg	2007 Budapesta (HUN)
CHELU Vasilică, CRISTEA Alexandra, DRĂGAN Mirel, TRACHE Cristina	big team	2005 Geneva (SUI)
CIONTEA Ana Maria	full contact -60 kg	2003 București (ROU)
CIONTEA Ana Maria, OANCEA Andreea, POPA Gabriela, PAȘCĂ Raluca, RIPICEANU Andreea	echipe-apărare 1+4	2003 București (ROU)
CIONTEA Ana Maria, CLĂBESCU Radu, PĂUN Anne Marie Sanda	weapon self defence	2005 Geneva (SUI)
CIONTEA Ana Maria, DRĂGAN Mirel, PĂUN Anne Marie Sanda	open team	2005 Geneva (SUI)
CIUCĂ Radu	kempo K1 -85 kg	2008 Algarve (POR)
CLĂBESCU Radu	fighting full contact -75 kg	2005 Geneva (SUI)
	kata	2008 Algarve (POR)
COCICODAR Tudor	fighting full contact -85 kg	2005 Geneva (SUI)
CRĂCIUN Georgiana	fighting full contact -50 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting knockdown -50 kg	2008 Algarve (POR)
CRISTEA Alexandra, PASCU Alina, STANESCU Mihaela, TRACHE Cristina	self-defence open	2008 Algarve (POR)

CRISTEA Alexandra, PASCU Alina, TRACHE Cristina	kata sincron	2008 Algarve (POR)
DANCU Andrei	kempo K1 55 kg	2008 Algarve (POR)
DEGERATU Constantin	fighting knock down +90kg	2005 Geneva (SUI)
	full kempo +95 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 +95 kg	2008 Algarve (POR)
DRĂGAN Mirel	fighting full contact -75 kg	2007 Budapesta (HUN)
DURALIA Roxana, LIPIANU Bogdan, MOLDOVEANU Bogdan, RADU Mihai, TODIRAȘ Radu	self defence open	2007 Budapesta (HUN)
DURALIA Roxana, PASCU Alina	self-defence	2008 Algarve (POR)
	weapon self-defence	2008 Algarve (POR)
ENACHE Nicolae	fighting full contact -60 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting knock down -60 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting full contact - 55 kg	2008 Algarve (POR)
	knockdown 55 kg	2008 Algarve (POR)
	semi-kempo 55 kg	2008 Algarve (POR)
FLOREA Sorin	fighting semi contact -90 kg	2005 Geneva (SUI)
	fighting knock down -85 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting knockdown - 85 kg	2008 Algarve (POR)
GHEBA Iulian	knock down -80 kg	2003 București (ROU)
GHEBA Ștefan	fighting semi contact -75 kg	2005 Geneva (SUI)
GOLESCU Mihaita	full contact +95 kg	2003 București (ROU)
	life contact +95 kg	2003 București (ROU)
GRADINARU Remus, SABOU Mircea	weapon self-defence	2008 Algarve (POR)
GRĂDINARU Remus	fighting full contact -90 kg	2007 Budapesta (HUN)
IONESCU Liviu	fighting semi contact -60 kg	2005 Geneva (SUI)
LIPIANU Bogdan	fighting full contact -55 kg	2005 Geneva (SUI)
LIPIANU Bogdan, DRĂGAN Mirel	kata	2007 Budapesta (HUN)
LIPIANU Bogdan, MOLDOVEANU Bogdan, SOARE Alina	self defence small team	2005 Geneva (SUI)
LIPIANU Bogdan, TODIRAȘ Radu	weapon self defence	2007 Budapesta (HUN)
LIPOVEANU Gabriel	full kempo 50 kg	2008 Algarve (POR)
MATYUS Erwin	fighting full contact - 60 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting knockdown -60 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact - 60 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 -60 kg	2008 Algarve (POR)
MIHALACHE Ioana	fighting knock down -55 kg	2005 Geneva (SUI)
	kata	2007 Budapesta (HUN)
	fighting semi contact -55 kg	2007 Budapesta (HUN)

	fighting full contact -55 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting full contact -60 kg	2008 Algarve (POR)
	kata	2005 Geneva (SUI)
	fighting full contact -55 kg	2005 Geneva (SUI)
MIHALACHE Ioana , PASCU Alina, SOARE Alina	self defence	2007 Budapesta (HUN)
MITRAN Alin	life contact -55 kg	2003 București (ROU)
	knock down -60 kg	2003 București (ROU)
MOLDOVEANU Bogdan	fighting semi contact -80 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting full contact -80 kg	2007 Budapesta (HUN)
NAGY Gergo	fighting full contact +95 kg	2007 Budapesta (HUN)
	knockdown +95 kg	2008 Algarve (POR)
NEAGA Mihai	knock down +95 kg	2003 București (ROU)
NECULAI Daniel	knock down -70 kg	2003 București (ROU)
	fighting knock down -80 kg	2005 Geneva (SUI)
PANDIA Marina	fighting full contact -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting full contact -65 kg	2005 Geneva (SUI)
PAPP Csaba	fighting full contact - 80 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 -80 kg	2008 Algarve (POR)
PASCU Alina	fighting semi contact -50 kg	2008 Algarve (POR)
PAȘNICIUC Constantin	fighting knockdown -70 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact - 70 kg	2008 Algarve (POR)
PATRUGAN Clara	fighting knockdown -55 kg	2008 Algarve (POR)
PAUN Anne-Marie Sanda	fighting semi contact -60 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1- 60 kg	2008 Algarve (POR)
	life contact -60 kg	2003 București (ROU)
	knock down -60kg	2003 București (ROU)
	fighting knockdown -60 kg	2008 Algarve (POR)
PĂCURARIU George	fighting full contact - 65 kg	2008 Algarve (POR)
PĂTRUGAN Clara	fighting semi contact -60 kg	2007 Budapesta (HUN)
PĂUN Cătălin	fighting full contact -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting knock down -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
PREDA Eugen	fighting knockdown -80 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact - 80 kg	2008 Algarve (POR)
RADU Adrian	fighting full contact -80 kg	2005 Geneva (SUI)
RADU Mihai	fighting semi contact -95 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting knock down +95 kg	2007 Budapesta (HUN)
RUS Traian	full contact -70 kg	2003 București (ROU)
	fighting knock down -70 kg	2005 Geneva (SUI)
	fighting knockdown -75 kg	2008 Algarve (POR)

SABOU Mircea	fighting full contact -70 kg	2005 Geneva (SUI)
	fighting semi contact -70 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting full contact -70 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting full contact -70 kg	2008 Algarve (POR)
SANDU Cristian	fighting full contact -65 kg	2005 Geneva (SUI)
SASA Lovin	knockdown 50 kg	2008 Algarve (POR)
	semi-kempo 50 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 50 kg	2008 Algarve (POR)
SCĂPĂU Mădălin	fighting knock down -60 kg	2005 Geneva (SUI)
SOARE Alina	fighting knock down -50 kg	2005 Geneva (SUI)
SPĂȚĂCEANU Cătălin	fighting semi contact -60 kg	2007 Budapesta (HUN)
STANESCU Mihaela	fighting full contact -65 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact -65 kg	2008 Algarve (POR)
STOICA Albert	fighting semi contact +90 kg	2005 Geneva (SUI)
	fighting knock down -95 kg	2007 Budapesta (HUN)
ȘERBĂNESCU Liviu	life contact -65 kg	2003 București (ROU)
TATU Adriana	life contact -55 kg	2003 București (ROU)
	full contact -55 kg	2003 București (ROU)
	knock down -55 kg	2003 București (ROU)
TRACHE Cristina	gladiator	2008 Algarve (POR)
TRACHE Cristina, PĂUN Catalin	self-defence mixt	2008 Algarve (POR)
VACARENCO Constantin	life contact -80 kg	2003 București (ROU)
ZARAGIU Andreea	fighting semi contact -55 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact -50 kg	2005 Geneva (SUI)
	fighting full contact -50 kg	2005 Geneva (SUI)
	echipe-apărare 1+2	2003 București (ROU)
Medalii de bronz		
ALBĂCEANU Iulian	knock down -65 kg	2003 București (ROU)
APETRE Ciprian	kata	2003 București (ROU)
APOSTOL Victor	knock down -80 kg	2003 București (ROU)
	fighting semi contact -95 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting knock down -95 kg	2007 Budapesta (HUN)
APOSTOL Victor, BARBUEA Gabriel, DRĂGAN Mirel, FLOREA Sorin, GRĂDINARU Remus, PĂCURARIU George, PĂUN Cătălin, PIRTEA Aurel, SABOU Mircea, STOICA Albert	fighting grappling	2008 Sankt Petersburg (RUS)
APOSTOL Victor, DRĂGAN Mirel, FLOREA Sorin, PĂCURARIU George, PĂUN Cătălin, PIRTEA Aurel, SABOU Mircea	fighting mix contact echipe	2007 Sankt Petersburg (RUS)

	fighting grappling echipe	2007 Sankt Petersburg (RUS)
BARBUIA Gabriel	full contact -65 kg	2003 București (ROU)
BĂLĂNESCU Petre	categ. -70 kg	2002 Budapesta (HUN)
BICHIR Adrian	full contact -70 kg	2003 București (ROU)
	knock down -70 kg	2003 București (ROU)
BIDINA Alexandra, CIONTEA Ana Maria, MIHALACHE Ioana, PANDIA Marina, SOARE Alina	big team	2005 Geneva (SUI)
BIDINA Andrada	kata arme	2005 Geneva (SUI)
	fighting full contact -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
BOERU Bogdan	fighting full contact - 65 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting knockdown -65 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact - 65 kg	2008 Algarve (POR)
BORDAȘ Cristian	fighting semi contact - 75 kg	2008 Algarve (POR)
BUDA Adrian	full contact -65 kg	2003 București (ROU)
	knock down -60 kg	2003 București (ROU)
BUDICA Octavian	full kempo +95 kg	2008 Algarve (POR)
	knockdown +95 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 +95 kg	2008 Algarve (POR)
BUNICA Alexandru	life contact -55kg	2003 București (ROU)
BURLACU Daniel	fighting knock down -90 kg	2007 Budapesta (HUN)
BURLACU Gheorghe	full contact +95 kg	2003 București (ROU)
BUZ Gabriel	life contact -75 kg	2003 București (ROU)
CHELEȘ Iulian	fighting full contact -95 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting knock down -85 kg	2007 Budapesta (HUN)
CHELU Vasilică	fighting knock down -55 kg	2005 Geneva (SUI)
	kempo K1 55 kg	2008 Algarve (POR)
CIONTEA Ana Maria	fighting semi contact -65 kg	2005 Geneva (SUI)
CIUCĂ Radu	fighting knockdown -85 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact - 85 kg	2008 Algarve (POR)
CIUGULEA Andreea	fighting full contact - 65 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting knockdown - 65 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact - 65 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 -65 kg	2008 Algarve (POR)
CIUGULEA Andreea, CRACIUN Georgiana, DURALIA Roxana (1)	kata sincron	2008 Algarve (POR)
CIUGULEA Andreea, CRISTEA Alexandra, DRĂGAN Mirel, PASCU Alina, TRACHE Cristina	self defence open	2007 Budapesta (HUN)

CIUGULEA Andreea, DURALIA Roxana, PASCU Alina, PĂUN Anne Marie, ZARAGIU Andreea	fighting full contact	2008 Sankt Petersburg (RUS)
	fighting knockdown	2008 Sankt Petersburg (RUS)
	fighting grappling	2008 Sankt Petersburg (RUS)
CLĂBESCU Radu	fighting full contact -75 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting semi contact - 70 kg	2008 Algarve (POR)
	gladiator	2008 Algarve (POR)
COCICODAR Tudor	life contact. -85 kg	2003 București (ROU)
	full contact -85 kg	2003 București (ROU)
	knock down -85 kg	2003 București (ROU)
	fighting semi contact -85 kg	2005 Geneva (SUI)
	fighting knock down -85 kg	2005 Geneva (SUI)
CORDOȘ Nicolae	life contact -90 kg	2003 București (ROU)
CRISTEA Alexandra	gladiator	2008 Algarve (POR)
CRISTEA Alexandra, DRĂGAN Mirel	self defence mixt	2007 Budapesta (HUN)
CRISTEA Alexandra, PĂUN Anne, Marie Sanda, TRACHE Cristina	self defence small team	2005 Geneva (SUI)
CRISTEA Alexandra, TRACHE Cristina (2)	weapon self-defence	2008 Algarve (POR)
DANCU Andrei	fighting full contact - 55 kg	2008 Algarve (POR)
	knockdown 55 kg	2008 Algarve (POR)
	semi-kempo 55 kg	2008 Algarve (POR)
DEGERATU Constantin	fighting full contact +90 kg	2005 Geneva (SUI)
DEGERATU Constantin	fighting semi contact +95kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting full contact +95 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting knock down +95 kg	2007 Budapesta (HUN)
	knockdown +95 kg	2008 Algarve (POR)
	semi-kempo +95 kg	2008 Algarve (POR)
DRAGAN Mirel	fighting semi contact - 75 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting full contact - 75 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting knockdown -75 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 75 kg	2008 Algarve (POR)
DURALIA Roxana	fighting full contact - 50 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting knockdown - 50 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact - 50 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 -50 kg	2008 Algarve (POR)
ENACHE Nicolae	full contact -60 kg	2003 București (ROU)
	fighting semi contact -55 kg	2007 Budapesta (HUN)
FLOREA Sorin	fighting knock down -85 kg	2005 Geneva (SUI)

	fighting full contact - 85 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact - 85 kg	2008 Algarve (POR)
GHEBA Ștefan	fighting knock down -75 kg	2005 Geneva (SUI)
GRĂDINARU Remus	fighting semi contact -80 kg	2005 Geneva (SUI)
	fighting knock down -75 kg	2005 Geneva (SUI)
GRĂDINARU Remus, SABOU Mircea (1)	self-defence	2008 Algarve (POR)
GRIGORAȘ Daniel	fighting full contact -85 kg	2007 Budapesta (HUN)
IONESCU Liviu	fighting full contact -60 kg	2005 Geneva (SUI)
LIPIANU Bogdan	fighting semi contact - 65 kg	2008 Algarve (POR)
	weapon kata	2008 Algarve (POR)
LIPIANU Bogdan, TODIRAS Radu	weapon self-defence	2008 Algarve (POR)
LIPOVEANU Gabriel	fighting full contact -55 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting knock down -60 kg	2007 Budapesta (HUN)
MATYUS Ervin	fighting full contact -60 kg	2007 Budapesta (HUN)
MICU Puiu Ciprian	fighting knockdown -60 kg	2008 Algarve (POR)
MIHALACHE Ioana	fighting semi contact -55 kg	2005 Geneva (SUI)
	kata cu arme	2007 Budapesta (HUN)
	fighting knock down -55 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting knockdown -60 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact - 60 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 -60 kg	2008 Algarve (POR)
MOLDOVEANU Bogdan	fighting full contact - 80 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting knockdown -80 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 -80 kg	2008 Algarve (POR)
NECULAI Daniel	full contact -70 kg	2003 București (ROU)
PANDIA Marina	fighting knock down -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting full contact - 65 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting knockdown -65 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting knock down -65 kg	2005 Geneva (SUI)
PAPP Csaba	fighting full contact -80 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting semi contact - 80 kg	2008 Algarve (POR)
PASCU Alina	fighting full contact - 50 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting knockdown - 50 kg	2008 Algarve (POR)
	kata	2008 Algarve (POR)
PAȘNICIUC Constantin	fighting full contact - 70 kg	2008 Algarve (POR)
PĂCURARIU George	fighting semi contact -65kg	2007 Budapesta (HUN)
PĂTRUGAN Clara	fighting semi contact - 55 kg	2008 Algarve (POR)
PĂUN Anne Marie, STĂNESCU Mihaela(1)	self-defence	2008 Algarve (POR)
PĂUN Cătălin	fighting semi contact -60 kg	2007 Budapesta (HUN)

PĂUN Cătălin Florin	fighting semi contact - 60 kg	2008 Algarve (POR)
PETRACHE Cristian	full kempo 95 kg	2008 Algarve (POR)
	knockdown 95 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact - 95 kg	2008 Algarve (POR)
PIRTEA Aurel	fighting full contact -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting full contact - 70 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting knockdown -70 kg	2008 Algarve (POR)
PIRTEA Gabriel	fighting knock down -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
PREDA Adrian	knock down +95 kg	2003 București (ROU)
PRUNDEANU Cleopatra	full contact -60 kg	2003 București (ROU)
RADU Adrian	fighting semi contact -80 kg	2005 Geneva (SUI)
RADU Mihai	fighting full contact -90 kg	2005 Geneva (SUI)
	fighting knock down -90 kg	2005 Geneva (SUI)
ROCHIAN Daniel	life contact -75 kg	2003 București (ROU)
SABOU Mircea	life contact -60kg	2003 București (ROU)
	kata cu arme	2007 Budapesta (HUN)
	fighting knock down -70 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting knockdown -70 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 -70 kg	2008 Algarve (POR)
SOARE Alina	kata	2005 Geneva (SUI)
	fighting full contact -60 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting full contact - 55 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting knockdown - 55 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 -55 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting full contact -50 kg	2005 Geneva (SUI)
SPĂTACEANU Catalin	fighting full contact - 60 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact - 60 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting knock down -60 kg	2007 Budapesta (HUN)
STOICA Albert	fighting knock down +90 kg	2005 Geneva (SUI)
	fighting semi contact -90 kg	2007 Budapesta (HUN)
	full kempo 95 kg	2008 Algarve (POR)
	knockdown 95 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 95 kg	2008 Algarve (POR)
TĂȚAR Marius	fighting full contact +95 kg	2007 Budapesta (HUN)
TODIRAȘ Radu	kata	2007 Budapesta (HUN)
	kata	2008 Algarve (POR)
TRACHE Cristina	kata	2007 Budapesta (HUN)
	fighting full contact - 60 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting knockdown -60 kg	2008 Algarve (POR)

VOINA Bogdan	life contact -50 kg	2003 București (ROU)
VOINEA Bogdan	full contact -60 kg	2003 București (ROU)
ZARAGIU Andreea	fighting full contact - 55 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting knockdown -55 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 -55 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting knock down -50 kg	2005 Geneva (SUI)
JUNIORI		
Medalii de aur		
ANDREI Alin	fighting semi contact -60 kg	2007 Budapesta (HUN)
BORDAȘ Cristian	fighting semi contact -70 kg	2005 Geneva (SUI)
CHELU Vasilică	life contact -60 kg	2003 București (ROU)
CIUGULEA Andreea	kata	2007 Budapesta (HUN)
CRISTEA Cristina	fighting full contact -65 kg	2005 Geneva (SUI)
DRĂGAN Mirel	life contact -65 kg	2003 București (ROU)
DURALIA Roxana	fighting semi contact -55 kg	2005 Geneva (SUI)
DURALIA Roxana, PASCU Alina	self defence echipe	2005 Geneva (SUI)
IVAN Crina	life contact -60 kg	2003 București (ROU)
LIXANDRU Marius	fighting semi contact -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting semi contact -70 kg	2008 Algarve (POR)
NICULAE Cristian	kata	2003 București (ROU)
PAPP Csaba	life contact -85 kg	2003 București (ROU)
PASCU Alina	kata cu arme	2007 Budapesta (HUN)
	fighting semi contact -50 kg	2007 Budapesta (HUN)
PASCU Alina, LIXANDRU Marius	self-defence mixt	2008 Algarve (POR)
SCĂPĂU Mădălin	life contact -70 kg	2003 București (ROU)
Medalii de argint		
BALAS Ciprian	fighting full contact -70 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 70 kg	2008 Algarve (POR)
BIDINA Andrei	kata	2003 București (ROU)
CRĂCIUN Georgiana	fighting semi contact -50 kg	2007 Budapesta (HUN)
GEALEP Constantin	fighting semi contact -60 kg	2007 Budapesta (HUN)
HARIGA Gabriel	life contact -60 kg	2003 București (ROU)
ILIE Florin	fighting full contact -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
LIXANDRU Marius	fighting knock down -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
LIXANDRU Marius, STANCIU Mihai	self defence echipe	2007 Budapesta (HUN)
NISTOR Nicolae	fighting full contact -90 kg	2007 Budapesta (HUN)
OLTEANU Bogdan	life contact -70 kg	2003 București (ROU)
PASCU Alina	fighting semi contact -55 kg	2005 Geneva (SUI)

	fighting full contact -55 kg	2005 Geneva (SUI)
PETRACHE Cornel	life contact -65 kg	2003 București (ROU)
PICA Alin	fighting full contact -70 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting semi contact -70 kg	2008 Algarve (POR)
PINCA Georgiana	kata	2003 București (ROU)
VERES Alexandru	kempo K1 65 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting full contact -65 kg	2008 Algarve (POR)
ZAFIESCU Lucia	fighting full contact -65 kg	2005 Geneva (SUI)
ZARAGIU Andreea	life contact -60 kg	2003 București (ROU)
Medalii de bronz		
BALAȘ Ciprian	fighting semi contact -70 kg	2008 Algarve (POR)
BALOGH BERTOLD	fighting semi contact -85 kg	2007 Budapesta (HUN)
BORDAȘ Cristian	fighting full contact -70 kg	2005 Geneva (SUI)
CIUGULEA Andreea	kata cu arme	2007 Budapesta (HUN)
	fighting knock down -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
DUMITRESCU Elena	kata	2003 București (ROU)
DURALIA Roxana	fighting full contact -55 kg	2005 Geneva (SUI)
DURALIA Roxana, PASCU Alina	self defence echipe	2007 Budapesta (HUN)
FLORICICĂ Ionuț	life contact -60 kg	2003 București (ROU)
FODOR Robert	fighting full contact -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
ILIE Florin	fighting semi contact -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting knock down -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
ILYES Olimpiu	fighting semi contact -60 kg	2007 Budapesta (HUN)
LIXANDRU Marius	fighting full contact -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting full contact -70 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting knockdown -70 kg	2008 Algarve (POR)
MINIOSU Adrian	life contact -65 kg	2003 București (ROU)
NISTOR Nicolae	fighting semi contact -85 kg	2007 Budapesta (HUN)
Nistor Nicolae	fighting knock down -90 kg	2007 Budapesta (HUN)
PASCU Alina	kata arme	2005 Geneva (SUI)
	kata	2007 Budapesta (HUN)
PICA Alin	fighting knock down -70 kg	2007 Budapesta (HUN)
	kempo K1 70 kg	2008 Algarve (POR)
STANCIU Mihai	fighting semi contact -70 kg	2007 Budapesta (HUN)
STĂNESCU Traian	life contact -60 kg	2003 București (ROU)
TARAS Victor	fighting full contact -70 kg	2007 Budapesta (HUN)
VEREȘ Alexandru	fighting semi contact -65 kg	2008 Algarve (POR)
CADEȚI		

Medalii de aur		
BORDAȘ Cristian	life contact -65 kg	2003 București (ROU)
PETRESCU Laura	kata	2003 București (ROU)
TACHE Mihai	life contact -70 kg	2003 București (ROU)
TODIRAȘ Radu	kata	2003 București (ROU)
Medalii de argint		
PANDIA Marina	kata	2003 București (ROU)
TOTH Cornel	kata	2003 București (ROU)
Medalii de bronz		
DULGHERU Ioana	kata	2003 București (ROU)
GHIBUȘ Sergiu	kata	2003 București (ROU)
GHIBUȘ Sergiu, TODIRAȘ Radu, TOTH Cornel echipe aparate 1+2		2003 București (ROU)
MASTERS(+36 ani)		
MASCULIN		
Medalii de aur		
BODÎRLĂ Cătălin	fighting knockdown -83 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 -83 kg	2008 Algarve (POR)
FODOR Emeric	fighting full contact -93 kg	2008 Algarve (POR)
GRĂDINARU Remus	fighting semi contact -93 kg	2008 Algarve (POR)
PLES Marcel	fighting knockdown +98 kg	2008 Algarve (POR)
RIZEA George	fighting full contact -88 kg	2008 Algarve (POR)
SANDU Cristian	fighting knockdown -63 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact -63 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 -63 kg	2008 Algarve (POR)
ZAHARIA Valentin Amatto	fighting full contact -68 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact -68 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 -68 kg	2008 Algarve (POR)
Medalii de argint		
BODÎRLĂ Cătălin	fighting full contact -83 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact -83 kg	2008 Algarve (POR)
CLĂBESCU Radu, MITITELU Gabriel	weapon self-defence	2008 Algarve (POR)
	self-defence	2008 Algarve (POR)
CONSTANTINESCU Iulian	fighting knockdown -83 kg	2008 Algarve (POR)
GRĂDINARU Remus	fighting full contact -93 kg	2008 Algarve (POR)
MITITELU Gabriel	fighting knockdown -93 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact +98 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 +98 kg	2008 Algarve (POR)

PLES Marcel	fighting full contact +98 kg	2008 Algarve (POR)
RIZEA George	kempo K1 -93 kg	2008 Algarve (POR)
SANDU Cristian	fighting full contact -63 kg	2008 Algarve (POR)
ZAHARIA Valentin Amato	fighting knockdown -68 kg	2008 Algarve (POR)
Medalii de bronz		
CONSTANTINESCU Iulian	fighting full contact -83 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact -83 kg	2008 Algarve (POR)
FODOR Emeric	kempo K1 -93 kg	2008 Algarve (POR)
GRADINARU Remus	kempo K1 -93 kg	2008 Algarve (POR)
MITITELU Gabriel	fighting full contact -93 kg	2008 Algarve (POR)
	gladiator	2008 Algarve (POR)
PLES Marcel	fighting semi contact +98 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 +98 kg	2008 Algarve (POR)
RIZEA George	fighting knockdown -93 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact -88 kg	2008 Algarve (POR)
SERBANESCU Liviu	kempo K1 -68 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting full contact -68 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting knockdown -68 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact -68 kg	2008 Algarve (POR)
*Rezultatele obținute la această ramură de sport, după anul 2008, sunt înregistrate la Kempo, data recunoașterii Federației Române de Kempo.		
JU JITSU		
SENIORI		
Medalii de argint		
NEAGA Mihai Viorel	fighting. +94 kg	2006 Rotterdam (NED)
Medalii de bronz		
NEAGA Mihai Viorel	categ. +94 kg	2004 Madrid (ESP)
CAMPIONATE EUROPENE		
QWAN-KI-DO		
SENIORI		
Medalii de aur		
ANCUTA Mirela, CRISTEA Mihaela, ICHIMAS Mihaela, ILIE Oana	lupta echipe	1996 Iasi (ROU)
ANCUȚA Ana Maria, BĂLINEANU Ștefania, CALISTRU Roxana, TEODORIVICI Simona	echipe grade	2009 Viena (AUT)

ANCUȚA Mirela	proba tehnică	2000 Milano (ITA)
	proba de luptă	2000 Milano (ITA)
ANCUȚA Mirela, DOBRIN Iuliana, JITARU ICHIMAȘ Mihaela, SANDU Alexandra	echipe centuri negre	2009 Viena (AUT)
BEFU Codruț, CASIAN Ionuț, CIUBOTARIU Marian, IONESCU Mihai, MIRON Corneliu, MOISE Marian	echipe centuri negre	2009 Viena (AUT)
CIUBARA Ioan	proba de luptă	2000 Milano (ITA)
DASCĂLU Claudia	proba de luptă	2000 Milano (ITA)
GUȘĂ Daniela	proba de luptă	2000 Milano (ITA)
ICHIMAȘ Mihaela	proba de luptă	2000 Milano (ITA)
IGNĂTESCU Cristian	proba de luptă	2000 Milano (ITA)
UNGUREANU Costel	proba de luptă	2000 Milano (ITA)
URSU Dan	arme de lemn	2009 Viena (AUT)
Medalii de argint		
ANCUȚA Mirela	centuri negre	2009 Viena (AUT)
COLOTILA Mihai, CORDUNEANU Gilbert, LAHEDUS Valentin, LOMBADA Victor, MIRON Cornel, ROATA Florin	grade 1-4 cap	1996 Iasi (ROU)
DANCUȚĂ Ciprian	proba de luptă	2000 Milano (ITA)
DOROFTEI Flavius	proba de luptă	2000 Milano (ITA)
GALAN Adrian	proba de luptă	2000 Milano (ITA)
HOROBET Ionel	proba de luptă	2000 Milano (ITA)
MIRON Corneliu	proba de luptă	2000 Milano (ITA)
OBREJA Florin	doi dang	2009 Viena (AUT)
Medalii de bronz		
ANCUTA Mirela	thao quyen - mixt	1996 Iasi (ROU)
DANCUTA Ciprian, DIUMEA Valerica, GALAN Adrian, NICA Stefan, NICA Teodor, TOCARIU Marian	centuri negre echipe	1996 Iasi (ROU)
DIMA GABRIEL	proba tehnică	2000 Milano (ITA)
NICA Teodor	thao quyen-co vo dao	1996 Iasi (ROU)
SANDU Alexandra	centuri negre	2009 Viena (AUT)
KYOKUDHIN		
SENIORI		
Medalii de argint		
CHIRILĂ Anca	kumite 60 kg	1998 Oradea (ROU)
Medalii de bronz		
GUȚĂ Adriana	kumite 50 kg	1998 Oradea (ROU)

WUSHU		
SENIORI		
Medalii de aur		
GOMBOS Gheza-Csaba	kung-fu categ. 80 kg	1992 Londra (GBR)
	categ. 75 kg	1994 München (GER)
GOMBOȘ Atila	categ. 56 kg	1998 Atena (GRE)
GOMBOȘ Attila	categ. 56 kg	2002 Povia de Varzim (POR)
TIȚA Marius	categ. 70 kg	1998 Atena (GRE)
BOCANCEA Leontin	sanshou -90 kg	2004 Moscova (RUS)
GOMBOȘ Geza Csaba	categ. 75 kg	2000 Rotterdam (NED)
PREDA Eugen	categ. 85 kg	2002 Povia de Varzim (POR)
TOPORIȘTE Cristina	sanshou -48 kg	2004 Moscova (RUS)
	sanshou -48 kg	2006 Lignano Sabiadoro (ITA)
Medalii de argint		
AVRAM Adrian	sanshou -56kg	2004 Moscova (RUS)
BOCANCEA Leontin	sanshou -85 kg	2006 Lignano Sabiadoro (ITA)
ENACHE Nicolae	sanshou -52 kg	2006 Lignano Sabiadoro (ITA)
GOMBOȘ Attila	categ. 60 kg	2000 Rotterdam (NED)
LUNGU Ștefan Dragoș	categ. 52 kg	2002 Povia de Varzim (POR)
	categ. 56 kg	2000 Rotterdam (NED)
PĂTRUGAN Clara	sanshou -52 kg	2004 Moscova (RUS)
PETRE Adrian	sanshou -65 kg	2006 Lignano Sabiadoro (ITA)
TIȚĂ Marius	categ. 70 kg	2000 Rotterdam (NED)
TOMESCU Lucian	kung-fu categ. 90 kg	1992 Londra (GBR)
ZMĂRĂNDESCU Cătălin	categ. 90 kg	2000 Rotterdam (NED)
Medalii de bronz		
BÎRLEANU Horațiu	categ. 70 kg	1994 München (GER)
	categ. 75 kg	1998 Atena (GRE)
BODARLA Cătălin	sanshou -75 kg	2006 Lignano Sabiadoro (ITA)
COȚOFANA Ana Maria	sanshou -56 kg	2004 Moscova (RUS)
	sanshou -52 kg	2006 Lignano Sabiadoro (ITA)

CURBĂNESCU Florin	taolu-duo events	2004 Moscova (RUS)
GANCI Alexandru	taolu-duo events	2004 Moscova (RUS)
GHEOCALESCU Mihaela	sanshou -56 kg	2006 Lignano Sabiadoro (ITA)
GOMBOS Attila	categ. 56 kg	1994 München (GER)
GRINDEANU Petre	kung-fu categ. +90 kg	1992 Londra (GBR)
GRINDEANU Sonia	taolu traditional cu arme	2006 Lignano Sabiadoro (ITA)
ION Cristian	categ. 60 kg	1994 München (GER)
LUNGU Ștefan	sanshou -52 kg	2004 Moscova (RUS)
MOLDOVAN Viorica	nanquan	1994 München (GER)
RADOVICESCU Georgiana	sanshou -65 kg	2006 Lignano Sabiadoro (ITA)
TABĂRĂ Marcel	kung-fu categ. 80 kg	1992 Londra (GBR)
TITA Marius	categ 70 kg	2002 Povia de Varzim (POR)
	sanshou -70 kg	2006 Lignano Sabiadoro (ITA)
ZMĂRĂNDESCU Cătălin	categ. 90 kg	1998 Atena (GRE)
JUNIORI		
Medalii de argint		
BANU Mădălina	sanda -56 kg (j I)	2007 Varșovia (POL)
Medalii de bronz		
COȚOFANĂ Ana Maria	nanquan	2003 Antwerps (BEL)
CUSEAC Adrian	sanda -65 kg (j I)	2007 Varșovia (POL)
RĂDUCAN Adrian Florin	sanda -60kg (j I)	2007 Varșovia (POL)
CADEȚI		
Medalii de argint		
MUSTAFA Alberto	sanda -70 kg (j II)	2007 Varșovia (POL)
GOJU-RYU		
SENIORI		
Medalii de argint		
IONIȚĂ Mihai	kumite. 70 kg	1995 Leopoldsborg (BEL)
SIMION Șerban	kumite 75 kg	1995 Leopoldsborg (BEL)
SIMION Șerban, IONIȚĂ Mihai, DRĂGULESCU Bogdan, IONESCU Bogdan, DANEȘ Florin	kumite-echipe	1995 Leopoldsborg (BEL)

DUȚĂ Alin, GRIGORE George, STOICA Cristian	kumite echipe	2002 Viena (AUT)
IONIȚA Mihai	kumite 70 kg	1997 Marsciano-Perugia (ITA)
Medalii de bronz		
IACOB Marius	kumite 65 kg	1995 Leopoldsburg (BEL)
STOICA Cristian	kumite categ. -70 kg	2002 Viena (AUT)
KYOKUSHIN		
SENIORI		
Medalii de argint		
CHIRILA Anca	kumite -60kg	1998 Oradea (ROU)
DUCA Marta	kumite +65 kg	1997 Gdansk (POL)
FLORESCU Tiberiu	kumite -80 kg	1997 Gdansk (POL)
Medalii de bronz		
GOGONEL Lucian	kumite -70 kg	1997 Gdansk (POL)
GORGHIU Mihai	kumite +90 kg	1997 Gdansk (POL)
Guță Adriana	kumite -50kg	1998 Oradea (ROU)
MIHALACHE Iulian	kumite -80 kg	1997 Gdansk (POL)
SPIRIDON Lucian	kumite -90 kg	1997 Gdansk (POL)
STANCU Ionel	kumite -70 kg	1997 Gdansk (POL)
JUNIORI		
Medalii de bronz		
GRAMA Marina	kata	1995 București (ROU)
KARATE F.M.K.		
JUNIORI		
Medalii de bronz		1995 Bratislava (SVK)
POPESCU Adrian	categ. 60 kg	
JU JITSU		
SENIORI		
Medalii de aur		
GALAN Genoveva, MIHALACHE Cătălina	duo	2009 Podgorica (MNE)
Medalii de argint		
GALAN Doru, Dobre Ionuț	duo	2009 Podgorica (MNE)
Medalii de bronz		
GALAN Genoveva, MIHALACHE Cătălina	duo demonstrativ	2007 Torino (ITA)
NEAGA Mihai Viorel	categ. 94 kg	2003 Hanau (GER)

	fighting +94 kg	2005 Wroclaw(POL)
	fighting 100 kg	2007 Torino (ITA)
TINERET		
Medalii de bronz		
CREȚU Ramona	fighting -55 kg	2008 Maribor (SLO)
JUNIORI		
Medalii de argint		
GEORGE Constantin	fighting -66 kg	2008 Maribor (SLO)
Medalii de bronz		
BRĂȚILĂ Ciprian, MIHALACHE Cătălina	duo mixt	2008 Maribor (SLO)
SOTROCAN Alexandru	fighting -60 kg	2008 Maribor (SLO)
SOTROCAN Alexandru., SOTROCAN Andrei	duo	2008 Maribor (SLO)
EUR&KA		
SENIORI		
Medalii de aur		
BEDE Laszlo	kata	2003 Timi șoara (ROU)
	kata	2005 (HUN)
	kata	2006 Szekszard (HUN)
BEDE Laszlo, COCA George, GABOR Adrian	kata echipe	2004 Milano (ITA)
BEDE Laszlo, COCA George, HOSU Mihai	kata echipe	2005 (HUN)
	kata echipe	2006 Szekszard (HUN)
BEDE Laszlo, COCA George, STANCIU Mihai	kata echipe	2007 Milano (ITA)
BIJI Marius	kumite +78 kg	2005 (HUN)
BIJI Marius , PASCA Alexandru, PEAGU Viorel, PETRARU Răzvan, SABADUȘ Sebastian, URSADAN Cosmin	kumite echipe	2005 (HUN)
BIJI Marius, CURILEAC Florin, PEAGU Viorel, PETRARU Răzvan, PLOP Mihail, SĂBĂDUȘ Sebastian	kumite echipe	2008 Treviso (ITA)
BUI Marius, CURILEAC Florin, PEAGU Viorel, PLOP Gabriel, SĂBĂDUȘ Sebastian	kumite echipe	2009 Montecatini Terme (ITA)
CIONCA Raul	kumite -68kg	2003 Timi șoara (ROU)
CIONCA Raul, CURILEAC Florin, GOLDAN Bogdan, ZIMA Cristian, TĂȚAR Marius	kumite echipe	2003 Timi șoara (ROU)
CORBEANU Alexandra	kumite -60 kg	2006 Szekszard (HUN)
CORBEANU Alexandra, GRUMĂZESCU, POP Alexandra	kumite echipe	2006 Szekszard (HUN)

CORBEANU Alexandra	kumite -60 kg	2007 Milano (ITA)
	kumite +60 kg	2008 Treviso (ITA)
	kumite -60 kg	2009 Montecatini Terme (ITA)
CORBEANU Alexandra , HOCIUNG Ioana, POP Alexandra	kumite echipe	2008 Treviso (ITA)
CORBEANU Alexandra, GRUMĂZESCU Andreea, POP Alexandra, SOCOL Miruna	kumite echipe	2005 (HUN)
CORBEANU Alexandra, GRUMĂZESCU Andreea, POP Alexandra	kumite echipe	2007 Milano (ITA)
CORBEANU Alexandra, HOCIUNG Ioana, POP Alexandra	kumite echipe	2009 Montecatini Terme (ITA)
CORBEANU Alexandra, POP Alexandra, POP BĂDEU Ana Maria	kata echipe	2007 Milano (ITA)
CORBEANU Alexandra, POP BADEU Ana Maria, SISAK Amalia	kata echipe	2009 Montecatini Terme (ITA)
CURILEAC Florin	kumite +78 kg	2007 Milano (ITA)
	kumite +78 kg	2008 Treviso (ITA)
	kumite -78kg	2003 Timi șoara (ROU)
	kumite +78kg	2006 Szekszard (HUN)
CURILEAC Florin, PAȘCA Alexandru, PEAGU Viorel, PETRARU Răzvan, URSĂDAN Cosmin	kumite echipe	2006 Szekszard (HUN)
CURILEAC Florin, PEAGU Viorel, PETRARU Răzvan , PLOP Mihail, SĂBĂDUȘ Sebastian	kumite echipe	2007 Milano (ITA)
CURILEAC Florin, PEAGU Viorel, TĂTAR Marius, URSĂDAN Cosmin, ZIMA Cristian	kumite echipe	2004 Milano (ITA)
GABOR Adrian	kata	2004 Milano (ITA)
GABOR Adrian, GOLBAN Bogdan, GRUI Cătălin	kata echipe	2003 Timi șoara (ROU)
MIHAI Alexandru	kumite -68 kg	2008 Treviso (ITA)
MOISE Valentina	kumite -55kg	2004 Milano (ITA)
PEAGU Viorel	kumite -80 kg	2004 Milano (ITA)
	kumite -78 kg	2005 (HUN)
	kumite -78kg	2006 Szekszard (HUN)
	kumite -78kg	2007 Milano (ITA)
	kumite -78 kg	2008 Treviso (ITA)
	kumite -78 kg	2009 Montecatini Terme (ITA)
PLOP Mihail	kumite -68 kg	2007 Milano (ITA)
POCSAI Istvan, PORTIK Ștefan, TORDAI	kata echipe	2008 Treviso (ITA)
POP Alexandra	kumite -60 kg	2005 (HUN)
	kumite -55kg	2006 Szekszard (HUN)

	kumite -55 kg	2007 Milano (ITA)
	kumite -60 kg	2008 Treviso (ITA)
	kumite -55 kg	2009 Montecatini Terme (ITA)
POP Alexandra , POP BADEU Ana Maria, SISAK Amalia	kata echipe	2005 (HUN)
POP BADEU Ana Maria	kata	2005 (HUN)
	kata	2006 Szekszard (HUN)
	kata	2009 Montecatini Terme (ITA)
POP BADEU Ana Maria, POP Alexandra, SISAK Amalia	kata echipe	2006 Szekszard (HUN)
POP BĂDEU Ana Maria	kata	2004 Milano (ITA)
	kata	2007 Milano (ITA)
POP BĂDEU Ana Maria, SISAK Amalia	kata echipe	2008 Treviso (ITA)
SĂBĂDUȘ Sebastian	kumite -68 kg	2009 Montecatini Terme (ITA)
SĂLIȘTEAN Larisa, SOCOL Miruna, SUCIU Alexandra	kata echipe	2004 Milano (ITA)
TĂTAR Marius	kumite +78kg	2003 Timi șoara (ROU)
	kumite +80 kg	2004 Milano (ITA)
TORDAI Botond	kata	2008 Treviso (ITA)
	kata	2009 Montecatini Terme (ITA)
URSADAN Cosmin	kumite -68 kg	2005 (HUN)
	kumite -68kg	2006 Szekszard (HUN)
Medalii de argint		
PLOP Emil	kumite -68kg	2006 Szekszard (HUN)
ARDELEAN Anca, BARNA Teodora, MOISE Valentina	kumite echipe	2003 Timi șoara (ROU)
BEDE Laszlo	kata	2004 Milano (ITA)
BEDE Laszlo, COCA George, HOSU Mihai	kata echipe	2003 Timi șoara (ROU)
BIJI Marius	kumite +78 kg	2009 Montecatini Terme (ITA)
BIJI Marius, CĂRĂMIDARU Florin, CEAUȘESCU Ionuț, GABOR Adrian, PEAGU Viorel	kumite echipe	2003 Timi șoara (ROU)
CHERGHIZAN Lucia, FIRIDON Anca, FIRIDON Sanda, SUCIU Alexandra	kumite echipe	2005 (HUN)
COCA George	kata	2005 (HUN)
CORBEANU Alexandra	kumite -60 kg	2005 (HUN)
FIRIDON Anca	kumite -65 kg	2005 (HUN)

FIRIDON Anca, MOISE Valentina, SUCIU Alexandra	kumite echipe	2004 Milano (ITA)
GABOR Adrian	kata	2003 Timi șoara (ROU)
	kumite -68kg	2003 Timi șoara (ROU)
GRUMĂZESCU Andreea	kumite -55 kg	2007 Milano (ITA)
HOCIUNG Ioana	kumite -60 kg	2008 Treviso (ITA)
HOSU Mihai	kata	2006 Szekszard (HUN)
MOISE Valentina	kumite -60 kg	2003 Timi șoara (ROU)
PETRARU Răzvan	kumite +78 kg	2008 Treviso (ITA)
PLOP Mihail	kumite -68 kg	2008 Treviso (ITA)
POCSAI Istvan, PORTIK Ștefan, TORDAI Botond	kata echipe	2009 Montecatini Terme (ITA)
POP Alexandra	kata	2006 Szekszard (HUN)
	kata	2007 Milano (ITA)
	kata	2009 Montecatini Terme (ITA)
SĂLIȘTEANU Larisa, SOCOL Miruna, SUCIU Alexandra	kata echipe	2005 (HUN)
SEBĂDUȘ Sebastian	kumite -68 kg	2007 Milano (ITA)
SISAK Amalia	kata	2008 Treviso (ITA)
STANCIU Mihai	kata	2008 Treviso (ITA)
URSĂDAN Cosmin	kumite -70 kg	2004 Milano (ITA)
Medalii de bronz		
BEDE Eva	kumite +60 kg	2006 Szekszard (HUN)
BEDE Eva, BUDA Adina, CORBEANU Alexandra	kata echipe	2006 Szekszard (HUN)
BEDE Laszlo, COCA George, HOSU Mihai, IOSIFESCU Robert, TORDAI Botond, ZAINEA Lucian	kumite echipe	2005 (HUN)
BORLEANU Ovidiu, CHIRILĂ Silviu, DONCIU Dorian, PAȘCA Aron, TRIBȘA Andrei	kumite echipe	2007 Milano (ITA)
BUDA Adina	kata	2006 Szekszard (HUN)
COCA George	kata	2006 Szekszard (HUN)
FIRIDON Anca	kumite +60 kg	2004 Milano (ITA)
FIRIDON Sanda	kumite -65 kg	2005 (HUN)
GABOR Adrian	kumite -70kg	2004 Milano (ITA)
GRIGORE Sănducu	kumite -78 kg	2007 Milano (ITA)
GRIGORE Sănducu , MIHAI Alexandru, MIREA Mihai, MIREA Radu, PETRARU Răzvan	kumite echipe	2009 Montecatini Terme (ITA)
GRIGORE Sănducu, MAG Mihai, PLOP Gabriel, PLOP Mihail, SĂBĂDUȘ Sebastian	kumite echipe	2006 Szekszard (HUN)

GRIGORE Sănduc, MIHAI Alexandru, PLOP Gabriel	kata echipe	2009 Montecatini Terme (ITA)
GRUMĂZESCU Andreea	kumite -60 kg	2006 Szekszard (HUN)
HOCIUNG Ioana	kumite -60 kg	2007 Milano (ITA)
MAG Mihai	kumite +78 kg	2006 Szekszard (HUN)
POP Alexandra	kata	2005 (HUN)
	kata	2008 Treviso (ITA)
SĂBĂDUȘ Sebastian	kumite -78 kg	2008 Treviso (ITA)
SISAK Amalia	kata	2009 Montecatini Terme (ITA)
STANCIU Mihai	kata	2007 Milano (ITA)
ZAINEA Lucian	kumite -78 kg	2005 (HUN)
ZIMA Cristian	kumite +78 kg	2003 Timișoara (ROU)
	kumite +80 kg	2004 Milano (ITA))
TINERET		
Medalii de aur		
HODOROGA Dan, STANCIU Mihai, TORDAI Botond	kata echipe	2006 Szekszard (HUN)
IENIN Adrian	kumite +78 kg	2006 Szekszard (HUN)
TAȘNADI Attila	kumite -68 kg	2006 Szekszard (HUN)
AANICĂI Bogdan, AGRIGOROAIEI Cosmin, SCURTU Mihai	kata echipe	2008 Treviso (ITA)
CHELU Claudiu	kumite -68 kg	2008 Treviso (ITA)
CHELU Claudiu, CIOROIANU Cristian, GĂLDEAN Liviu, NEGRICIU Dan, PÂRVU Mihai	kumite echipe	2008 Treviso (ITA)
CIOROIANU Cristian, GEORGESCU Marius, PLOP Gabriel	kata echipe	2007 Milano (ITA)
FIRIDON Sanda	kumite -65 kg	2003 Timișoara (ROU)
GĂLDEAN Liviu	kumite -78 kg	2008 Treviso (ITA)
GOLDAN Bogdan	kumite -70 kg	2003 Timișoara (ROU)
HOSU Mihai	kata	2003 Timișoara (ROU)
IOAN Diana	kumite -60 kg	2007 Milano (ITA)
IOAN Diana, MELTIȘ Andreea, SPANIOR Eva	kumite echipe	2008 Treviso (ITA)
IOAN Diana, POP Raluca, SPANIOR Eva	kata echipe	2008 Treviso (ITA)
MIHAI Alexandru	kumite -68 kg	2007 Milano (ITA)
NICULA Cristina	kumite -55 kg	2006 Szekszard (HUN)
PÂRVU Mihai	kata	2008 Treviso (ITA)
POP Raluca	kata	2009 Montecatini Terme (ITA)

SĂLIȘTEAN Larisa	kata	2007 Milano (ITA)
TORDAI Botond	kata	2006 Szekszard (HUN)
VIDONI Bianca	kata	2003 Timi șoara (ROU)
	kumite -55 kg	2003 Timi șoara (ROU)
Medalii de argint		
AANICĂI Bogdan	kumite +78 kg	2009 Montecatini Terme (ITA)
AANICĂI Bogdan, ADAM Bogdan, AGRIGOROAIEI Cosmin, CIOROIANU Cristian, NEGRICIU Dan	kumite echipe	2009 Montecatini Terme (ITA)
ADAM Bogdan	kumite -68 kg	2008 Treviso (ITA)
ARDELEAN Anca	kata	2003 Timi șoara (ROU)
BERECZKZI Arpad, CHELU Claudiu, HODOROGA Dan, MIHAI Alexandru, TAȘNADI Attila	kumite echipe	2006 Szekszard (HUN)
BOGHEAN Raluca	kumite -55 kg	2007 Milano (ITA)
	kumite -60 kg	2009 Montecatini Terme (ITA)
BOGHEAN Raluca, POHARU Alina, VISA Romeria	kumite echipe	2008 Treviso (ITA)
CIOROIANU Cristian, GĂLDEAN Liviu, NEGRICIU Dan	kata echipe	2008 Treviso (ITA)
FRĂȚILĂ Ramona, MANIȚIU Cristina, URITESCU	kata echipe	2008 Treviso (ITA)
FRUMOSU Monica	kumite -55 kg	2009 Montecatini Terme (ITA)
FRUMOSU Monica, POP Raluca, SPANIOR Eva	kata echipe	2009 Montecatini Terme (ITA)
IENIN Adrian	kata	2005 (HUN)
IOAN Diana, MELTIS Andreea, POHARU Alina	kumite echipe	2007 Milano (ITA)
MELTIȘ Andreea	kumite +60 kg	2008 Treviso (ITA)
PASCA Alexandru	kumite +70 kg	2003 Timi șoara (ROU)
PĂRVU Cristina, SĂLIȘTEANU Larisa, SPANIOR Eva	kata echipe	2007 Milano (ITA)
PLOP Gabriel	kata	2008 Treviso (ITA)
PLOP Gabriel	kata	2009 Montecatini Terme (ITA)
POHARU Alina	kumite -60 kg	2007 Milano (ITA)
SCURTU Mihai	kumite -78 kg	2008 Treviso (ITA)
SPANIOR Eva	kata	2007 Milano (ITA)
	kata	2008 Treviso (ITA)
TĂNĂSESCU Anda	kumite -60 kg	2003 Timi șoara (ROU)
Medalii de bronz		
AANICĂI Bianca	kumite +60 kg	2006 Szekszard (HUN)

AANICĂ Bogdan, AGRIGOROAIEI Cosmin, BRAN Andrei, FLOREA Alexandru, SCURTU Mihai	kumite echipe	2008 Treviso (ITA)
ADAM Bogdan	kumite -78 kg	2009 Montecatini Terme (ITA)
FRUMOSU Monica, IOAN Diana, POP Raluca	kata echipe	2009 Montecatini Terme (ITA)
IOAN Diana	kumite -60 kg	2008 Treviso (ITA)
IOAN Diana	kumite -55 kg	2009 Montecatini Terme (ITA)
LUCACI Adrian	kumite -70 kg	2003 Timi șoara (ROU)
MELTIS Andreea, MOALE Andreea, POP Raluca	kata echipe	2007 Milano (ITA)
MOALE Andreea	kumite -55 kg	2007 Milano (ITA)
NEGRICIU Dan	kumite -68 kg	2007 Milano (ITA)
	kumite +78 kg	2008 Treviso (ITA)
	kumite -68 kg	2009 Montecatini Terme (ITA)
POCSAI Istvan	kata	2007 Milano (ITA)
POP Monica	kumite -55 kg	2005 (HUN)
POP Raluca	kata	2008 Treviso (ITA)
VISA Romeria	kumite -60 kg	2008 Treviso (ITA)
JUNIORI		
Medalii de aur		
CLONȚA Cătălin	kata (j II)	2006 Szekszard (HUN)
GEORGESCU Marius	kata (j I)	2006 Szekszard (HUN)
MATHIU Darius	kumite +65 kg (j I)	2006 Szekszard (HUN)
AANICĂ Bogdan, AGRIGOROAIEI Cosmin, PÂRVU Mihai	kata echipe (j II)	2006 Szekszard (HUN)
CHELU Claudiu, GRIGORE Sănducu, PLOP Mihai , CIOROIANU Cristian, TRIBȘA Andrei	kumite echipe	2005 (HUN)
CORBEANU Alexandra	kumite -50 kg	2003 Timi șoara (ROU)
	kumite -55 kg	2004 (ITA)
CORBEANU Alexandra, GRUMĂZESCU Andreea, SAZTI Timea	kumite echipe	2003 Timi șoara (ROU)
	kumite echipe	2004 (ITA)
FRĂȚILĂ Ramona	kata (j II)	2006 Szekszard (HUN)
GEORGESCU Marius, MATHIU Darius, POCSAI Istvan	kata echipe (j I)	2006 Szekszard (HUN)
GRIGORE Sănducu	kumite +50 kg	2005 (HUN)

MATEI Raul	kata	2009 Montecatini Terme (ITA)
MĂȚĂSARU Daniel	categ. -75 kg	2004 (ITA)
MĂȚĂSARU Daniel, MICULESCU Darius, PĂTRU Claudiu	kata echipe	2004 (ITA)
MELTIS Andreea	kata	2005 (HUN)
	kumite +55 kg (j I)	2006 Szekszard (HUN)
PÂRVU Cristina, POP Raluca, SĂLIȘTEAN Larisa	kata echipe (j I)	2006 Szekszard (HUN)
PÂRVU Mihai	kata	2007 Milano (ITA)
	kumite -65 kg	2007 Milano (ITA)
PETRARU Răzvan	categ. +75 kg	2004 (ITA)
POP -BADEU Ana Maria	kata	2003 Timi șoara (ROU)
SĂLIȘTEAN Larisa	kata (j I)	2006 Szekszard (HUN)
SCURTU Mihai	kumite +65 kg	2007 Milano (ITA)
SEBĂDUȘ Sebastian	kata	2003 Timi șoara (ROU)
SZASZ Timea	kumite +55 kg	2004 (ITA)
TINCĂU Cosmin	kumite +65kg	2009 Montecatini Terme (ITA)
TORDAI Botond	kata	2004 (ITA)
URITESCU Alexandra	kata	2009 Montecatini Terme (ITA)
WEISS Erika	kumite +50 kg	2003 Timi șoara (ROU)
Medalii de argint		
POCSAI Istvan	kata (j I)	2006 Szekszard (HUN)
AANICĂI Bogdan, AGRIGOROAIEI Cosmin, SCURTU Mihai	kata echipe	2007 Milano (ITA)
BARBUAȘ Alexandra, MANIȚIU Cristina, URITESCU Alexandra	kata echipe (j II)	2006 Szekszard (HUN)
BENDEA Ioana, MANIȚIU Cristina, URITESCU Alexandra	kata echipe	2007 Milano (ITA)
CHELU Claudiu, HODOROGA Dan, MICULESCU Darius, PĂTRU Claudiu	kumite echipe	2004 (ITA)
FĂSUI Alexandru	kumite -65 kg	2009 Montecatini Terme (ITA)
HEGEDUS Enikő	kata	2005 (HUN)
HEGEDUS Enikő	kumite +45 kg	2005 (HUN)
MANIȚIU Cristina	kata	2009 Montecatini Terme (ITA)
MELTIS Andreea	kumite -50 kg	2004 (ITA)
MELTIS Andreea, MOALE Andreea, PÂRVU Elena Cristina	kumite echipe (j I)	2006 Szekszard (HUN)

MOLODOI Florin	kumite -65 kg	2007 Milano (ITA)
	kumite -65 kg (j I)	2006 Szekszard (HUN)
POCSAI Istvan	kata	2005 (HUN)
POHARU Alina	kumite -55 kg	2008 Treviso (ITA)
	kumite -55 kg	2009 Montecatini Terme (ITA)
POP -BADEU Ana Maria, SISAK Amalia , TRIFU Adriana	kata echipe	2003 Timi șoara (ROU)
SISAK Amalia	kata	2003 Timi șoara (ROU)
TINCĂU Cosmin	kata	2009 Montecatini Terme (ITA)
URITESCU Alexandra	kata	2007 Milano (ITA)
Medalii de bronz		
AANICĂI Bogdan	kumite +65 kg	2007 Milano (ITA)
AANICĂI Bogdan, AGRIGOROAIEI Cosmin, BRAN Andrei, PÂRVU Mihai, SCURTU Mihai	kumite echipe	2007 Milano (ITA)
AMZA Andreea	kumite -55 kg	2008 Treviso (ITA)
BENDEA Ioana, FRĂȚILĂ Ramona, MĂNIȚIU Cristina	kata echipe	2009 Montecatini Terme (ITA)
CHELU Claudiu	kumite -50 kg	2005 (HUN)
CORBEANU Alexandra, GRUMĂZESCU Andreea, SZASZ Timea	kata echipe	2004 (ITA)
CUCU Andreea	kumite +45kg (j II)	2006 Szekszard (HUN)
DĂNILĂ Valentin, GĂLUȘANU Paul, PÂRVU Mihai	kata echipe	2007 Milano (ITA)
DONCIU Adrian, GEORGESCU Marius, MATHIU Darius, POCSAI Istvan, SCURTU Mihai	kumite echipe	2006 Szekszard (HUN)
IRODIA Cristian	kumite+65 kg	2009 Montecatini Terme (ITA)
MATHIU Darius	kata	2005 (HUN)
MELTIS Andreea	kumite +45 kg	2005 (HUN)
	kata (j I)	2006 Szekszard (HUN)
NEGRICIU Dan	kata (j II)	2006 Szekszard (HUN)
PETRARU Răzvan	kata	2004 (ITA)
POHARU Alina	kumite +45kg (j II)	2006 Szekszard (HUN)
URITESCU Alexandra	kata (j II)	2006 Szekszard (HUN)
CADEȚI		
Medalii de aur		
ADAM Larisa	kumite +50 kg	2009 Montecatini Terme (ITA)

BUNDUC Ioana	kumite -50 kg	2009 Montecatini Terme (ITA)
CIOROIANU Cristian	kata	2003 Timi șoara (ROU)
CRISTIAN Eduard	kumite+60 kg	2009 Montecatini Terme (ITA)
GALGAU Oana	kumite -40kg	2003 Timi șoara (ROU)
HRÎTCU Răzvan, MATEI Raul, TINCĂU Cosmin	kata echipe	2008 Treviso (ITA)
POP Alexandra	kumite +40kg	2003 Timi șoara (ROU)
SĂLIȘTEANU Larisa	kata	2003 Timi șoara (ROU)
ȘOITUZ Ionuț	kata	2009 Montecatini Terme (ITA)
TINCĂU Cosmin	kumite +55 kg	2008 Treviso (ITA)
TOMESCU Răzvan	kumite -55 kg	2008 Treviso (ITA)
VLAS Roxana	kata	2009 Montecatini Terme (ITA)
Medalii de argint		
CLONTA Cătălin	kata	2007 Milano (ITA)
MATEI Raul	kumite +55 kg	2008 Treviso (ITA)
MANEA Robert	kumite+60kg	2009 Montecatini
SPAIMOC Anca	kata	2003 Timi șoara (ROU)
TRIF Gabriel	kumite -55 kg	2008 Treviso (ITA)
VLAS Roxana	kata	2008 Treviso (ITA)
Medalii de bronz		
ADAM Larisa	kata	2009 Montecatini Terme (ITA)
AMZA Andreea, GABUR Ioana, VLAS Roxana	kata echipe	2008 Treviso (ITA)
BACIU Mihnea	kata	2009 Montecatini Terme (ITA)
CLONȚA Cătălin, HRÎTCU Răzvan, MATEI Raul, TINCĂU Cosmin, TOMESCU Răzvan	kumite echipe	2008 Treviso (ITA)
GABUR Ioana	kata	2009 Montecatini Terme (ITA)
HRITCU Răzvan	kata	2007 Milano (ITA)
MELTIS Andreea	kumite +40kg	2003 Timi șoara (ROU)
POCSAI Istvan	kata	2003 Timi șoara (ROU)
TINCĂU Cosmin	kumite -55 kg	2007 Milano (ITA)
KEMPO		
SENIORI		
Medalii de aur		
ALBĂCEANU Iulian	full contact -65 kg	2004 Betzdorf (GER)

APETRE Ciprian, FUSARU Daniel, PĂUN Anne Marie Sanda	kobudo bunkai echipe	2004 Betzdorf (GER)
APOSTOL Victor	full contact -80 kg	2004 Betzdorf (GER)
BIDINA Andrei, BOTEZATU Dan, TICU Ionuț	self defence - small team	2006 Komarno (SVK)
BUNICA Alexandru	knock down -60 kg	2004 Betzdorf (GER)
	semi contact -60 kg	2004 Betzdorf (GER)
	full contact -60 kg	2004 Betzdorf (GER)
CHELES Claudiu	semi contact -85 kg	2004 Betzdorf (GER)
CHELES Iulian	semi contact -90 kg	2004 Betzdorf (GER)
CIONTEA Ana Maria	full contact -65 kg	2004 Betzdorf (GER)
	semi-contact -65 kg	2004 Betzdorf (GER)
	knock down -65 kg	2004 Betzdorf (GER)
CLĂBESCU Radu, MITITELU Gabriel	open team +36	2006 Komarno (SVK)
COCICODAR Tudor	knock down +90 kg	2004 Betzdorf (GER)
CRISTEA Alexandra, DURALIA Roxana,PASCU Alina, STĂNESCU Mihaela,TRACHE Cristina	self defence-big team	2006 Komarno (SVK)
CRISTEA Alexandra, DURALIA Roxana,TRACHE Cristina	self defence-small team	2006 Komarno (SVK)
CRISTEA Alexandra, TRACHE Cristina	weapon self defence	2006 Komarno (SVK)
CRISTEA Cristina	fighting semi-contact -70kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting full contact -70kg	2006 Komarno (SVK)
CUDALBU Silviu	fighting full contact -80kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting knock down -80kg	2006 Komarno (SVK)
DEGERATU Constantin	full contact +90 kg	2004 Betzdorf (GER)
	fighting semi-contact +95kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting full contact +95kg	2006 Komarno (SVK)
DRĂGAN Mirel	fighting semi-contact -70kg	2006 Komarno (SVK)
ENACHE Nicolae	fighting full contact -55kg	2006 Komarno (SVK)
GHEBA Ștefan	full contact -75 kg	2004 Betzdorf (GER)
	knock down -75 kg	2004 Betzdorf (GER)
	fighting semi-contact -85kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting full contact -85kg	2006 Komarno (SVK)
GRĂDINARU Remus	semi contact -75 kg	2004 Betzdorf (GER)
LIPIANU Bogdan	semi contact -65 kg	2004 Betzdorf (GER)
LIPOVEANU Gabriel	fighting semi-contact -55kg	2006 Komarno (SVK)
MATYUS Ervin	fighting full contact -60kg	2006 Komarno (SVK)
MIHALACHE Ioana	kata cu arme	2006 Komarno (SVK)
MOLDOVEANU BOGDAN	semi contact -70 kg	2004 Betzdorf (GER)
PATRUGAN Clara	semi-contact -50 kg	2004 Betzdorf (GER)
	knock down -50 kg	2004 Betzdorf (GER)

	fighting semi-contact -55kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting full contact -55kg	2006 Komarno (SVK)
	full contact -50 kg	2004 Betzdorf (GER)
PĂTRUGAN Victoria	fighting knock down -55 kg	2006 Komarno (SVK)
PĂUN Anne Marie Sanda	fighting semi-contact -60 kg	2006 Komarno (SVK)
	semi-contact -60 kg	2004 Betzdorf (GER)
	full contact -60 kg	2004 Betzdorf (GER)
	knock down -60 kg	2004 Betzdorf (GER)
	fighting knock down -60 kg	2006 Komarno (SVK)
PĂUN Cătălin	fighting semi-contact -65kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting full contact -65kg	2006 Komarno (SVK)
RIZEA George	fighting semi-contact -90kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting knock down -90kg	2006 Komarno (SVK)
RUS Traian	full contact -70 kg	2004 Betzdorf (GER)
	knock down -70 kg	2004 Betzdorf (GER)
SCĂPĂU Mădălin	fighting full contact -75kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting knock down -75kg	2006 Komarno (SVK)
SOARE Alina	semi-contact -55 kg	2004 Betzdorf (GER)
STĂNESCU Mihaela	fighting full contact -60kg	2006 Komarno (SVK)
STOICA Albert	fighting knock down +95kg	2006 Komarno (SVK)
TĂȚAR Marius	fighting semi-contact -95kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting full contact -95kg	2006 Komarno (SVK)
ZARAGIU Andreea	fighting semi-contact -50kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting full contact -50kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting knock down -50 kg	2006 Komarno (SVK)
	full contact -55 kg	2004 Betzdorf (GER)
Medalii de argint		
APOSTOL Victor	knock down -80 kg	2004 Betzdorf (GER)
	semi contact -85 kg	2004 Betzdorf (GER)
BARBUIA Gabriel	fighting knock down -75kg	2006 Komarno (SVK)
BIDINA Andrada, PASCU Alina, STĂNESCU Mihaela, TRACHE Cristina	self defence-big team	2006 Komarno (SVK)
BIDINA Andrei, BOTEZATU Dan, MIHALACHE Ioana, PETRESCU Laura, TICU Ionuț	self defence-big team	2006 Komarno (SVK)
BUDĂU Marius	fighting semi-contact -90kg	2006 Komarno (SVK)
BUNCA Alexandru	fighting knock down -60kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting semi-contact -60kg	2006 Komarno (SVK)
BUZ Andrei	fighting full contact -90kg	2006 Komarno (SVK)
CHELES Claudiu, CHELES Iulian, MIHALACHE Ioana, SOARE Alina, TODIRAȘ Radu	self defence-big team mixt	2004 Betzdorf (GER)

CIONTEA Ana Maria, DRĂGAN Mirel, HARIGA Gabriel	self defence mixt	2004 Betzdorf (GER)
CIUCĂ Radu	fighting full contact -75kg	2006 Komarno (SVK)
COCICODAR Tudor	full contact +90 kg	2004 Betzdorf (GER)
	semi contact -90 kg	2004 Betzdorf (GER)
DEGERATU Constantin	semi contact +90 kg	2004 Betzdorf (GER)
	fighting knock down +95 kg	2006 Komarno (SVK)
DRĂGAN Mirel, PĂUN Cătălin	self defence - small team	2006 Komarno (SVK)
ENACHE Nicolae	full contact -60 kg	2004 Betzdorf (GER)
	knock down -60 kg	2004 Betzdorf (GER)
	fighting semi-contact -55kg	2006 Komarno (SVK)
	semi contact -55 kg	2004 Betzdorf (GER)
FLOREA Sorin	fighting full contact -85kg	2006 Komarno (SVK)
GHEBA Ștefan	fighting knock down -85 kg	2006 Komarno (SVK)
GRĂDINARU Remus	fighting semi-contact -80kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting knock down -80kg	2006 Komarno (SVK)
ILIS Camelia	fighting semi-contact -70kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting full contact -70kg	2006 Komarno (SVK)
LIPIANU Bogdan	full contact -65 kg	2004 Betzdorf (GER)
LIPOVEANU Gabriel	fighting full contact -55kg	2006 Komarno (SVK)
MIHALACHE Ioana	semi-contact -50 kg	2004 Betzdorf (GER)
	knock down -50 kg	2004 Betzdorf (GER)
	kata	2006 Komarno (SVK)
	fighting full contact -55kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting knock down -55 kg	2006 Komarno (SVK)
	full contact -55 kg	2004 Betzdorf (GER)
NICOARA Alin	semi contact -60 kg	2004 Betzdorf (GER)
PAPP Csaba	fighting full contact -80kg	2006 Komarno (SVK)
PASCU Alina, PĂUN Anne Marie, STĂNESCU Mihaela	self defence-small team	2006 Komarno (SVK)
PĂCURARIU George	fighting full contact -65kg	2006 Komarno (SVK)
PĂUN Anne Marie	fighting full contact -60kg	2006 Komarno (SVK)
PĂUN Cătălin	fighting knock down -65kg	2006 Komarno (SVK)
PETRESCU Laura	kata cu arme	2006 Komarno (SVK)
	fighting semi-contact -50kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting full contact -50kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting knock down -50 kg	2006 Komarno (SVK)
POPESCU Mara	semi-contact -65 kg	2004 Betzdorf (GER)
RUS Traian	semi contact -75 kg	2004 Betzdorf (GER)

	fighting knock down -70kg	2006 Komarno (SVK)
SABOU Mircea	semi contact -70kg	2004 Betzdorf (GER)
	full contact -70 kg	2004 Betzdorf (GER)
SOARE Alina	full contact -50 kg	2004 Betzdorf (GER)
STĂNESCU Mihaela	fighting semi-contact -60kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting knock down -60 kg	2006 Komarno (SVK)
STOICA Albert	fighting semi-contact +95kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting full contact +95kg	2006 Komarno (SVK)
TĂNASE Ovidiu	fighting semi-contact -95kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting full contact -95kg	2006 Komarno (SVK)
VACARENCO Constantin	full contact -80 kg	2004 Betzdorf (GER)
ZARAGIU Andreea	semi-contact -55 kg	2004 Betzdorf (GER)
Medalii de bronz		
ALBĂCEANU Iulian	knock down -65 kg	2004 Betzdorf (GER)
APETRE Ciprian, FUSARU Daniel, LIPIANU Bogdan	self defence mixt	2004 Betzdorf (GER)
BARBUIEA Gabriel	fighting semi-contact -75kg	2006 Komarno (SVK)
BĂDĂU Marius	fighting knock down -90kg	2006 Komarno (SVK)
BOTEZATU Dan	kata	2006 Komarno (SVK)
	kata cu arme	2006 Komarno (SVK)
BUNICA Alexandru	fighting full contact -60kg	2006 Komarno (SVK)
CHELES Claudiu	knock down -85 kg	2004 Betzdorf (GER)
	full contact -90 kg	2004 Betzdorf (GER)
CHELES Iulian	full contact -90 kg	2004 Betzdorf (GER)
	knock down -90 kg	2004 Betzdorf (GER)
CLĂBESCU Radu	fighting semi-contact -80kg	2006 Komarno (SVK)
DEGERATU Constantin	knock down +90 kg	2004 Betzdorf (GER)
FLOREA Sorin	fighting semi-contact -85kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting knock down -85kg	2006 Komarno (SVK)
FUSARU Daniel	knock down -65 kg	2004 Betzdorf (GER)
GRĂDINARU Remus	knock down -80 kg	2004 Betzdorf (GER)
IONESCU Liviu	fighting full contact -70kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting knock down -70kg	2006 Komarno (SVK)
MIHALACHE Ioana	open hand	2004 Betzdorf (GER)
	fighting semi-contact -55kg	2006 Komarno (SVK)
MOLDOVEANU Bogdan	knock down -75 kg	2004 Betzdorf (GER)
	full contact -75 kg	2004 Betzdorf (GER)
PĂCURARIU George	fighting semi-contact -65kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting knock down -65kg	2006 Komarno (SVK)

PETRESCU Laura	kata	2006 Komarno (SVK)
POPESCU Mara	knock down -60 kg	2004 Betzdorf (GER)
RIZEA George	fighting full contact -90kg	2006 Komarno (SVK)
SABOU Mircea	knock down -70 kg	2004 Betzdorf (GER)
	fighting semi-contact -70kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting full contact -70kg	2006 Komarno (SVK)
SPĂȚĂCEANU Cătălin	fighting semi-contact -60kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting knock down -60kg	2006 Komarno (SVK)
TĂNASE Ovidiu	fighting knock down -95kg	2006 Komarno (SVK)
TĂȚAR Marius	fighting knock down -95kg	2006 Komarno (SVK)
JUNIORI		
Medalii de aur		
BORDAȘ Cristian	semi contact -60 kg	2004 Betzdorf (GER)
DRĂGAN Mirel	full contact -65 kg	2004 Betzdorf (GER)
DURALIA Roxana	fighting semi contact -50 kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting full contact -50 kg	2006 Komarno (SVK)
DURALIA Roxana, PASCU Alina	self defence echipe	2006 Komarno (SVK)
GIUGULEA Andreea	fighting semi contact -65 kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting full contact -65 kg	2006 Komarno (SVK)
HARIGA Gabriel	full contact -60 kg	2004 Betzdorf (GER)
LIXANDRU Marius, STANCIU Mihai	self defence echipe	2006 Komarno (SVK)
PASCU Alina	kata cu arme	2006 Komarno (SVK)
PETRESCU Laura	semi contact -55 kg	2004 Betzdorf (GER)
STANCIU Mihai	fighting semi contact -60 kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting knock down -60 kg	2006 Komarno (SVK)
TODIRAȘ Radu	semi contact -70 kg	2004 Betzdorf (GER)
Medalii de argint		
BORDAȘ Cristian	full contact -65 kg	2004 Betzdorf (GER)
CHELU Vasilică	full contact -60 kg	2004 Betzdorf (GER)
DRĂGAN Mirel	semi contact -70 kg	2004 Betzdorf (GER)
DURALIA Roxana	kata cu arme	2006 Komarno (SVK)
HARIGA Gabriel	semi contact -60 kg	2004 Betzdorf (GER)
PICA Alin	fighting semi contact -65 kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting full contact -70 kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting knock down -60 kg	2006 Komarno (SVK)
STANCIU Mihai	fighting full contact -60 kg	2006 Komarno (SVK)
Medalii de bronz		
FODOR Robert	fighting semi contact -65 kg	2006 Komarno (SVK)

OLTEANU Bogdan	semi contact -65kg	2004 Betzdorf (GER)
PASCU Alina	fighting semi contact -50 kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting full contact -50 kg	2006 Komarno (SVK)
TODIRAȘ Radu	open hand	2004 Betzdorf (GER)
CADEȚI		
Medalii de aur		
PASCU Alina	semi contact -55kg	2004 Betzdorf (GER)
BALAȘ Ciprian	fighting semi contact -70 kg	2006 Komarno (SVK)
		Medalii de argint
DRUGA Ionuț, DURALIA Roxana, PASCU Alina	self defence	2004 Betzdorf (GER)
LIXANDRU Marius	fighting semi contact -70 kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting full contact -75 kg	2006 Komarno (SVK)
Medalii de bronz		
DURALIA Roxana	semi contact -55kg	2004 Betzdorf (GER)
BALAȘ Ciprian	fighting full contact -75 kg	2006 Komarno (SVK)
KARATE WADO KAI		
SENIORI		
Medalii de aur		
CHELEȘ Claudiu	kumite -85 kg	2008 Luxemburg (LUX)
FUSARU Daniel, LIPIANU Bogdan, TODIRAȘ Radu	kata echipe	2006 Budapesta (HUN)
GHEORGHE Florian	kumite -75 kg	2006 Budapesta (HUN)
LIPIANU Bogdan	kumite -65 kg	2007 Paris (FRA)
RADU Adrian	kumite -80 kg	2006 Budapesta (HUN)
TINCA Georgiana	kumite -53 kg	2006 Budapesta (HUN)
	kata	2008 Luxemburg (LUX)
	kumite -55 kg	2008 Luxemburg (LUX)
TODIRAȘ Radu	kata	2008 Luxemburg (LUX)
Medalii de argint		
APETRE Ciprian, FUSARU Daniel, LIPIANU Bogdan	kata echipe	2005 Skopje (MKD)
BIDINA Andrada	kumite -60 kg	2006 Budapesta (HUN)
BIDINA Andrada, PANDIA Marina , SOARE Alina , TINCA Georgiana	kumite echipe	2006 Budapesta (HUN)
BIDINA Andrei, FUSARU Daniel, LIPIANU Bogdan, TODIRAȘ Radu	kata echipe	2008 Luxemburg (LUX)
CHELEȘ Iulian	kumite open	2008 Luxemburg (LUX)
FUSARU Daniel	kata	2005 Skopje (MKD)
	kata	2008 Luxemburg (LUX)

GHEORGHE Florian	kumite -75kg	2007 Paris (FRA)
MICU Veronica	kumite +65 kg	2008 Luxemburg (LUX)
PANDIA Marina	kata	2005 Skopje (MKD)
PANDIA Marina, SOARE Alina, TINCA Georgiana	kumite echipe	2007 Paris (FRA)
	kata echipe	2008 Luxemburg (LUX)
POP Alexandra	kumite -55 kg	2008 Luxemburg (LUX)
SOARE Alina	kumite open	2007 Paris (FRA)
TODIRAȘ Radu	kumite -75 kg	2006 Budapesta (HUN)
Medalii de bronz		
BIDINA Andrada	kumite -60 kg	2005 Skopje (MKD)
	kumite +60kg	2007 Paris (FRA)
BIDINA Andrei	kumite -85 kg	2008 Luxemburg (LUX)
CIRCIU Sorin, CHELEȘ Claudiu, CHELEȘ Iulian, GHEORGHE Florian, LIPIANU Bogdan, RADU Mihai, TODIRAȘ Radu	kumite echipe	2006 Budapesta (HUN)
CORBEANU Alexandra	kumite -65 kg	2008 Luxemburg (LUX)
CORBEANU Alexandra, PANDIA Marina, SOARE Alina, TINCA Georgiana	kumite echipe	2008 Luxemburg (LUX)
FUSARU Daniel, LIPIANU Bogdan, TODIRAȘ Radu	kata echipe	2007 Paris (FRA)
LIPIANU Bogdan	kumite -65 kg	2006 Budapesta (HUN)
NICULAIE Cristian	kumite -70 kg	2006 Budapesta (HUN)
PANDIA Marina	kumite +60 kg	2005 Skopje (MKD)
	kumite +60 kg	2006 Budapesta (HUN)
PANDIA Marina , SOARE Alina ,TINCA Georgiana	kata echipe	2006 Budapesta (HUN)
PETRE Adrian	kumite -80 kg	2006 Budapesta (HUN)
SOARE Alina	kumite -60 kg	2006 Budapesta (HUN)
	kumite -60kg	2007 Paris (FRA)
TINCA Georgiana	kumite -53 kg	2005 Skopje (MKD)
TODIRAȘ Radu	kumite -75 kg	2008 Luxemburg (LUX)
JUNIORI		
Medalii de aur		
BIDINA Andrada	kumite -60 kg	2006 Budapesta (HUN)
TINCA Georgiana	kata	2007 Paris (FRA)
Medalii de argint		
BUCUR Loredana	kumite +60kg	2007 Paris (FRA)
GIURGEA Robert	kumite -75 kg	2008 Luxemburg (LUX)
NICULAIE Cristian	kumite -70 kg	2006 Budapesta (HUN)
PANDIA Marina	kata	2007 Paris (FRA)

STANCIU Mihaela	kumite -60 kg	2006 Budapesta (HUN)
	kumite -55 kg	2008 Luxemburg (LUX)
ȘEULESCU Cristina	kata	2008 Luxemburg (LUX)
Medalii de bronz		
CORBEANU Alexandra	kumite -60kg	2007 Paris (FRA)
PETRE Alexandru	kumite -75 kg	2008 Luxemburg (LUX)
SEULESCU Cristina	kumite -60 kg	2006 Budapesta (HUN)
STANCIU Alexandru	kumite +75 kg	2008 Luxemburg (LUX)
STANCU Alexandru	kumite -75kg	2007 Paris (FRA)
STANCIU Mihaela	kata	2008 Luxemburg (LUX)
ȘEULESCU Cristina	kumite +55 kg	2008 Luxemburg (LUX)
CADEȚI		
Medalii de argint		
BRATA Cristian	kumite +75kg	2007 Paris (FRA)
GIURGEA Robert	kumite -70 kg	2006 Budapesta (HUN)
RAȘIU Ana	kata	2008 Luxemburg (LUX)
		Medalii de bronz
ACHIȚEI Adrian	kata	2008 Luxemburg (LUX)
RAȘIU Ana	kata open	2008 Luxemburg (LUX)
STANCIU Mihaela	kata	2007 Paris (FRA)
	kumite -57 kg	2007 Paris (FRA)
KARATE ASHIHARA		
SENIORI		
Medalii de aur		
BABIA Alexander	categ. +85 kg	2009 Brașov (ROU)
GAVRILIU Ionuț	fighting +90 kg	2008 Berlin (GER)
MARDARE Marina	categ. 53 kg	2009 Brașov (ROU)
PARAGINA Ana	categ. +60 kg	2009 Brașov (ROU)
PĂTRAȘCU Alexandru	categ. 65 kg	2009 Brașov (ROU)
TOSERICI Gheorghe	categ. 85 kg	2009 Brașov (ROU)
VARZĂ Daniela	categ. 60 kg	2009 Brașov (ROU)
VRÎNCEANU Sorin	categ. 60 kg	2009 Brașov (ROU)
Medalii de argint		
BARBU Cătălin	categ. 85kg	2009 Brașov (ROU)
BULGARU Petre	categ. 80 kg	2009 Brașov (ROU)
GAVRILIU Ionuț	categ. +85 kg	2009 Brașov (ROU)
GHEORGHE Alexandra	categ. 53 kg	2009 Brașov (ROU)

PREDOI Flavius	categ. -70 kg	2008 Berlin (GER)
TOMA Ionela	categ. +60 kg	2009 Braşov (ROU)
Medalii de bronz		
ANGHEL Cristian	kumite +90 kg	2007 (GER)
BUCSA Vlad	categ. 65 kg	2009 Braşov (ROU)
COJOCARIU Sergiu	categ. 75 kg	2009 Braşov (ROU)
DINIȚĂ Gabriel Eden	categ. 60 kg	2009 Braşov (ROU)
DRAGNA Claudia	categ. +65 kg	2008 Berlin (GER)
GEANĂ Sorin Marian	categ. 70 kg	2009 Braşov (ROU)
ILIESCU Laurențiu	fighting -90 kg	2008 Berlin (GER)
IODACHE Raluca	categ. 60 kg	2009 Braşov (ROU)
PĂDURICE Doinița	categ. 53 kg	2009 Braşov (ROU)
POPA Bogdan	categ. 75 kg	2009 Braşov (ROU)
PROFIRE Romulus	categ. 70 kg	2009 Braşov (ROU)
TOADER Cristina	categ. 53 kg	2009 Braşov (ROU)
TODERICI Ioan	kumite -90 kg	2007 (GER)
VRÂNCEANU Sorin	kumite -70kg	2007 (GER)

**Antrenorii care activează în ramura Wushu Kung-Fu
(lista oficială elaborată de FRAM):**

♦ ARVAY ZSOLT –Antrenor - CS Yamato Kai ♦ BADEA CRISTIAN RADU - CS Jad ♦ BADEA VASILE- CS Jad ♦ BANU VICTOR - Antrenor Emerit- CS Dragon Star - Antrenor Lot Național Wushu (din 2006) ♦ BENEĂ ION - Antrenor Emerit 8 Dan Wushu - Antrenor Lot Național Wushu (din 1991) ♦ BIRLEANU HORAȚIU - Antrenor Emerit 7 Dan Wushu- CS Jad - Antrenor Lot Național Wushu (din 2000) ♦ BOCANCEA LEONTIN - CS Leon's Martial Arts - Antrenor Lot Național Wushu (din 2010) ♦ CHIRTU ALEXANDRU – Antrenor ♦ CULDA CEZAR – Antrenor 7 Dan Wushu - CS Taiji Qigong ♦ CURTA VIOREL – Antrenor – CS Wudang Tao ♦ DAMIAN RAZVAN – Antrenor - CS Taijidao ♦ DOBRE ALEXANDRU EUGENIU – Antrenor - CS Dragon Star ♦ FULGA LAURENȚIU - CS Ying Quan ♦ GOMBOȘ ALPAR – Antrenor - CS Gombos Martial Arts ♦ GOZNER ROMEO – Antrenor 6 Dan Wushu- CS Gold Dragon ♦ GRINDEANU PETRU - Antrenor Emerit 7 Dan Wushu - CS Jad - Antrenor Lot Național Wushu (din 1993) ♦ GURBĂNESCU FLORIN – Antrenor - CS Shanghai Wushu - Antrenor Lot Național Wushu (din 2010) ♦ HORVATH ATILA LADISLAU - Antrenor Emerit 6 Dan Wushu - CS Muresul si CS Maforce - Antrenor Lot Național Wushu (din 2003) ♦ IOANA FLORIN - Antrenor Emerit - 6 Dan Wushu - CS Metrorex si CS Tigrul - Antrenor Lot Național Wushu (din 2003) ♦ IONESCU MIHAIL LEONARD - Antrenor Emerit 7 Dan Wushu - CS Ying Quan - Antrenor Lot Național Wushu (1994-2009) ♦ MARZA FLORIN – Antrenor - Extreme Fight Club ♦ MIHAI CRISTIAN - CS Cridas ♦ NECULESCU CRISTIAN – Antrenor ♦ OBEANU SILVIU - CS Wu Quan Li ♦ OROVICEANU GABRIEL - Antrenor Emerit 6 Dan Wushu – CS Tudori- Antrenor Lot Național Wushu (în 2007) ♦ PĂTRU ILIE - CRSM Sig ♦ PĂTRĂȘCUȚA CORNEL - CS Ying Quan ♦ PĂTRUGAN CLARA – Antrenor 3 Dan Sanshou - CS Shin Daito ♦ RUS TRAIAN – Antrenor - CS Maforce ♦ SÂRBU ADRIAN – Antrenor - CS Chinese Shaolin Kung Fu ♦ ȘERBĂNESCU HORAȚIU – Antrenor - CS Taiji Qigong ♦ SFECLA DANA – Antrenor 1 Dan TJQ - CS Taiji Qigong ♦ TEREK CARMEN – Antrenor - CS Taijidao ♦ TODIRIȚĂ BOGDAN – Antrenor 4 Dan Wushu - CS Chinese Shaolin Kung Fu ♦ ZAHARIA

AMATO VALENTIN - Antrenor Emerit 5 Dan Wushu. (Sursă FRAM 2010).

Antrenorii Emeriți ce activează în cadrul departamentului Wushu Kungu-Fu: Benea Ion (1995); Grindeanu Petru (1995); Horvath Atila Ladislau (1996); Bîrleanu Horațiu (2000); Ioana Florin (2001); Oroviceanu Gabriel (2001); Ionescu Mihail Leonard (2004) și Banu Victor (2009).

Maeștrii Emeriți ai Sportului ce activează în cadrul departamentului Wushu Kungu-Fu: Gomboș Atilla (2000); Gomboș Csaba (2000); Preda Eugen (2002); Tita Marius (2002); Pătrugan Clara (2004); Zmărăndescu Cătălin (2004); Bocancea Leontin (2006); Grindeanu Sonia (2009); Toporaste Cristina (2009).

Maeștri ai Sportului ce activează în cadrul departamentului Wushu Kungu-Fu: Bîrleanu Horațiu (1995); Grindeanu Petru (1995); Gomboș Atilla (1995); Gomboș Csaba (1995); Tabără Marcel (1995); Tomescu Lucian (1995); Culda Cezar (2000); Lupu Gheorghe (2000); Oroviceanu Gabriel (2000); Tita Marius (2000); Zmărăndescu Cătălin (2000); Lungu Dragoș Ștefan (2001); Bocancea Leontin (2004).

**Antrenorii care activează în ramura Ju-Jitsu
(lista oficială elaborată de FRAM):**

♦ MANOLE ROBERT - Hanshi - CS Cold Steel
♦ ION CHELU – Sihan- CS Aquila ♦ DORU GALAN - Sihan - CS Budo Seishin ♦ VASILE COROI - Sihan - CS Kokusai ♦ GHEORGHE COJOCARU – Sensei – CS Shin Daito ♦ CONSTANTIN VACARENCO - Sensei - CS Corysan ♦ GHEPES ILIE - Sensei- CS Ghepeș Dojo ♦ ADRIAN BELEAN - Sensei - CS Sport Grup Sakura ♦ GHEORGHE UNGUREANU - Sensei - CS Adcademia Navală ♦ CONSTANTIN

IACOB – Sensei - CS Alone Tiger ♦ VIOREL LIXANDRU – Sensei - CS Spartacus 2001 ♦ ADRIAN POPESCU – Sensei - CS Yamato-Kai ♦ IOAN BALACEANU - Sensei - CS White Tiger♦ ARVAY ZSOLT - Sensei - CS Yamato-Kai ♦ DORU SITĂRUȘ - Sensei - CS Budokan ♦ DANA MURGESCU – Sensei - CS Akari ♦ PETRU OLTEAN - Sensei - CSM Sf. Gheorghe și CS Samurai OPS ♦ TRĂȘCĂ RINU-ADONIS - Sensei - CS Yamato-Kai ♦ VASILE HOBLE - Sensei - CS Whooo Istru ♦ MARCEL PLES - Sensei - CS Amaterasu ♦ MARCEL TOPOR - Sensei - CS Bitoku ♦ SIMONA MIHAELA GONCEAR - Sensei - CS Fudoshi-Ryu ♦ GABRIEL CONSTANTIN GONCEAR - Sensei - CS Fudoshi-Ry ♦ CURELEA MIHAI – Sensei - CS Hai-Shin ♦ GABRIEL MIHAI – Sensei - CS Okami ♦ BURHALA FLORIN - Sensei - CS Sakura ♦ GISCA VIOREL – Sensei - CS Buftea ♦ CAUSENI VIOREL – Sensei - CS Buftea ♦ LUCI BOGLUT - Sensei - CS Kokor ♦ Gyuri STEFAN TIBERIU – Sensei - CS Red Dragon Fight ♦ FROSA VALENTIN - Sensei CS Akari ♦ MATEI CORNELIA -Sensei - CS Fudoshi-Ryu. (Sursă FRAM 2010)

**Instructorii care activează în ramura Ju-Jitsu
(lista oficială elaborată de FRAM):**

♦ GALAN DORU jr. - CS Budo Seishin ♦ GALAN GENOVEVA - CS Budo Seishin ♦ DIVI-SEVICI ADRIAN - CS Fudoshi-Ryu ♦ UNGUREANU DAN - CS Academia Navală ♦ ȘCHIOPU CRISTIAN - CS Show Time ♦ CARP SILVIU IONUȚ - CS Show Time ♦ SZUKE ATTILA - CS Samurai OPS ♦ FAZAKAS SANDOR - CS Samurai OPS ♦ OLTEAN VITA CRISTINA - CS Samurai OPS ♦ TĂNĂSESCU DORU CS Fudoshi-Ryu ♦ LINCA RADU - CS Fudoshi-Ryu. (Sursă FRAM 2010)

**PERSONALITĂȚI CU CONTRIBUȚII
DEOSEBITE
ÎN ORGANIZAREA ARTELOR MARȚIALE**

BENEA ION. Antrenor de arte marțiale, specializat în ramura wushu. Membru fondator al FR de Arte Marțiale. Vicepreședinte al FR de Arte Marțiale. Deține centura neagră în grad de 8 dan wushu. Antrenor la lotul național de wushu (din 1991). Printre sportivii pe care i-a pregătit s-au aflat: Vovcenco Răzvan – kung fu; Antrenor Emerit.

BIALOKUR, NICOLAE GOTHARD (1944), n. în București. Absolvent al Facultății de Chimie, promoția 1964. În perioada 1969-1983, a condus lecții și antrenamente de karate și aikido în sălile de sport de la Ștrandul Tinerețului, Liceul Industrial .Iosif Rangheț ., Clubul .Progresul., Casa de Cultură pentru Tineret din Aleea Alexandru, Teatrul Național . toate din București. A organizat stagii cu maeștrii străini de karate (R. Olanda); de *ju-jutsu* (R. Maroteaux din Franța); de *aikido* (R. Brand din Germania, Jolwamoto din Japonia). În 1975, împreună cu un grup de profesori, înființează Secția de Studii Budo, în cadrul Asociației de Studii Orientale din România. Secția se ocupă cu studiul teoretic și practic al artelor marțiale tradiționale din Extremul Orient: *Karate Do*, *Aikido*, *Ko-Budo*, *Ju Jutsu*, *Kenjutsu*, *Iaido*, *Kung Fu*. Fiind un bun organizator, participă activ și inițiază cursuri de pregătire, conferințe și demonstrații de popularizare. Secția a fost desființată în 1981, ca urmare a unei Hotărâri a CC al PCR cu privire la .Meditația transcendențială., în ciuda faptului că nu avea nimic comun cu acea mișcare. Din 1984 părăsește definitiv țara noastră și se stabilește în Elveția, unde activează ca instructor de arte marțiale.

CIOROIANU, MIHAI-HORIA (1955), n. în Timișoara. Economist, absolvent al Facultății de Științe Economice din Timișoara, promoția 1979. Practicant al artelor marțiale, specializat în karate. Antrenor de arte marțiale, absolvent al Școlii

Naționale de Antrenori (1990). A început să practice karate-ul în 1974, la CS Uniunea Timișoreană de Karate. Se numără printre promotorii acestei ramuri în țara noastră. A participat la numeroase stagii de pregătire în Italia, Germania, Olanda alături de mari specialiști ai karate-ului mondial (Wayne Otto - multiplu campion mondial, Santo Torre - director național de stil Italia, Nando Balzaro - director național de stil, Ilio Semino - director național de stil, Michel Millon - multiplu campion mondial) și alți mari maeștri - Taiji Kase, Hiroshi Shirai Mikio, Yahara M Tanaka. A absolvit Școala Superioară din Roma, cu titlul de maestru (1991). Ca antrenor, a obținut cu sportivii săi numeroase titluri de campion național, iar pe plan internațional titlul mondial pe echipe și individual la CM de karate SKDUN, București (2001), titlul mondial SKDUN (Xavia-ESP, 2002), titlul european IKF (Cagliari-ITA, 2002), clasarea în finală la CE de karate WKF juniori (Istanbul, 1995), numeroase clasări pe poziții fruntașe la concursurile de Cupă Mondială. A îndeplinit mai multe funcții în forurile internaționale de conducere ale artelor marțiale, printre care: președinte Eur&Ka; vicepreședinte al Asociației Mondiale de Karate Eur&Ka. Shihan Mihai Cioroianu este posesorul centurii negre 7 dan shotokan. Membru fondator și membru al Biroului FRAM. Antrenor la lotul național. MHC activează ca director al Departamentului de karate Eur&Ka, din cadrul FRAM. În 2001, a primit titlul de Antrenor Emerit.

GOTELET, VASILE - vezi FR Judo

GRINDEANU, PETRU (1958), n. în București. Inginer, absolvent al Facultății TCM, din cadrul Politehnicii București, promoția 1982. Antrenor de arte marțiale. În perioada 1982 – 1992, a fost încadrat ca inginer. Din 1992, funcționează ca

secretar general la Federația Română de Arte Marțiale. Practicant al artelor marțiale, s-a afirmat pe plan internațional, la wushu, în 1991, la CM Beijing, unde a intrat în posesia medaliilor de bronz și la CE din 1992 (Londra), unde a obținut o medalie de bronz, ambele în proba de kung-fu +90 kg. În calitatea sa de secretar general al FRAM, a contribuit substanțial la dezvoltarea și afirmarea ramurilor cuprinse în cadrul acestei federații. În perioada 1992 – 2010, practicanții acestor arte marțiale au obținut un mare număr de medalii la CM și CE. Ca o recunoaștere a competențelor sale în domeniu, a fost solicitat să îndeplinească o serie de funcții în organisme internaționale: ofițer executiv și membru în Comitetul Executiv al Federației Europene de Wushu (2002); membru al Comisiei de disciplină al aceleiași federații (2003); membru al Comisiei sportivilor (2004); membru al Comisiei tehnice în Federația Internațională de Wushu (2005). Arbitru internațional pentru wushu, din 1998. Decorat cu *Medalia Națională pentru Merit, clasa I* (2000).

MACOVEANU, DAN (1949), n. în București. Inginer, absolvent al Institutului de Construcții – Facultatea de Instalații, din București, promoția 1972. Doctor inginer, specialitatea hidraulică, din 1983. Printre principalele responsabilități și funcții îndeplinite pe plan profesional, se află: inginer ISPE (1972-1991); șef

colectiv proiecte surse noi de energie (1986-1989); Cons. Ing. de gr.II CT ISPE (1989-1991); ing. Grupul de Energetică Nucleară (1993-1999); șef Program Special UCC – Societatea Națională

Nuclear-Electrica SA (din 2001). Promotor, organizator și conducător al artelor marțiale din România. Antrenor de arte marțiale de categ.I, absolvent al Școlii Naționale de Antrenori. Practicant al artelor marțiale, profesor al centurilor negre la Karate – 7Dan, Jiu-Jitsu-6Dan, taekwondo-5Dan, Hapkido -3Dan, Aikido -1Dan. Face cunoștință cu artele marțiale începând din 1963, atașat jiu-jitsului, avându-l îndrumător pe Col.dr. Costin Georgescu, luând și lecții de judo de la profesorul Ion Avram. În 1968, practica jiu-jitsu la CS *Steaua* sub îndrumarea instructorului lt. I. Riti. În 1974 deschide un cerc de Karate la ISPE –București (care va funcționa până în anul 1985, când artele marțiale au fost interzise). În ianuarie 1976, participă la înființarea secției Budo din cadrul Asociației de Studii Orientale din România (președinte prof. Cicerone Poghire). Secția Budo va fi, din acel moment, condusă de către inginerul Nicolae Bialokur. În cadrul acestei asociații și-a desăvârșit pregătirea și a participat la diverse stagii de karate shotokan, karate kyokushinkai, aikido, goshin-do, Zen, cu specialiști străini invitați în România (Roland Haberszetter, Loek Hoollander, Rolf Brandt, Roland Maroteaux, Juo Iwamoto). Obține în anul 1979, în cadrul Asociației de Studii Orientale– Secția Budo, primul dan în Karate, prin examen cu specialistul francez Pierre Soller Couteaux - 4Dan Karate. Tot în anul 1979, Masutasu Oyama îl invită la CM de Karate Kyokushinkai, din Japonia, alături de Ilie Ionescu, Radu Ștefănescu, Nicolae Bialokur. În anul 1990, pe 20 ianuarie, Adunarea Generală l-a ales președintele Federației Române de Arte Marțiale, prima Federație sportivă constituită printr-o hotărâre de guvern. Organizează primele stagii de Karate ale FRAM în 1990, cu Guy Sauvin- Directorul Tehnic al WUKO, Hitoshi Kasuya -7Dan Shotokan, Akio Nagai – 7 Dan Shotokan. Tot în 1990 organizează, cu ajutorul unor repute cadre tehnice, primul curs pentru antrenorii de arte marțiale, ocazie cu care au fost atestați cca 50 de antrenori (primii antrenori de arte marțiale oficiali, din România). Este specializat în Franța, în Tai-Jitsu, de către Daniel Dubois (fondatorul acestui stil de artă marțială) și posedă 1Dan Tai-Jitsu din Franța. Introduce oficial, în România,

arta marțială sud koreană Taekwondo WTF (devenită sport olimpic) în anul 1991 și constituie cu antrenorul Florin Ocolisan Uniunea Română a Cluburilor de Taekwondo WTF, devenind președintele acesteia. În 1992, invită în România, pe maestrul de Taekwondo sud Korean, An-Hen-Ki -8Dan Taekwondo, la primul stagiul tehnic de Taekwondo WTF organizat în România. Cu această ocazie obține gradul 2Dan Taekwondo-WTF. În anul 1994, organizează a 9-a ediție a CE de Taekwondo, Juniori și Junioare la care participă peste 300 de sportive din 26 de țări europene. A fost desemnat de către Uniunea Europeană de Taekwondo (ETU). Președinte al Comisiei de Cercetare Științifică a ETU. A fost medaliat de către ETU, succesiv, în timp, cu bronz, argint și aur pentru dezvoltarea Taekwondo în Europa și România. Devine primul președinte al Federației Române de Taekwondo WTF – (1997-2000). Obține centura neagră 3 Dan în Hapkido, în 1994 la Seul, fiind reprezentantul IHF (International Hapkido Federation) precum și prima centură neagră de Hapkido din România. Înfiițează în cadrul FRAM – Departamentul de autoapărare fizică, fiind ales președintele acestuia, având ca scop implementarea artelor marțiale în cadrul structurilor militare din România. Publică în domeniul artelor marțiale cărțile: Karate Shotokan pentru avansați (1996), Metodica de antrenament în competiția de Kata (1997), Taekwondo arta marțială sud coreană (împreună cu prof. Ion Avram, 1995), Metodica de antrenament în Taekwondo (2001), Jiu-Jitsu (2001), Hapkido artă marțială completă (2001), Tehnici de autoapărare pentru sistemul național de apărare (2003), Sistemul meu de autoapărare – (12 volume și 10 DVD, autoapărare de tip military, 2011).

MANOLE, ROBERT Absolvent al Academiei Militare. Promotor al artelor marțiale, antrenor al ramurii ju-jitsu. Președintele CS Cold Steel. După 1990, s-a implicat direct în acțiunile de organizare și dezvoltare a artelor marțiale, participând la diferite acțiuni și

îndeplinind următoarele funcții: membru fondator al Federației Romane de Arte Marțiale (1990); vicepreședinte al Uniunii Europene de Ju Jitsu (EJJU) (1996); arbitru internațional de Ju-Jitsu (2000); vicepreședinte al Federației Balcanice de Ju Jitsu (BJJF) (2001); membru pe viață al Asociației Americane de Kempo-Karate (2003); arbitru Internațional de Kempo (2003). Printre funcțiile și atribuțiile pe care le îndeplinește sunt: directorul Comisiei de acordare și omologare a centurilor negre din departamentul de ju-jitsu al Federației Romane de Arte Marțiale și șeful Comisiei de examinare pentru stilul ju-jitsu în cadrul Școlii Naționale de Antrenori. Membru de onoare al Federației Romane de Taekwondo ITF (2002). Colaborează în rezolvarea unor activități ale ramurii kempo. Este purtătorul centurii negre în grad de 8 dan Ju-jitsu, 5 dan Kempo-Jitsu, 3 dan Karate și 1 dan Judo. Antrenor Emerit (2003).

MARINESCU, FLORENTIN – vezi Personalități

NAGHEL, ADRIAN CONSTANTIN – vezi FR Karate

PĂTRU, AUREL (1962), n. în București. Practicant al artelor marțiale, specializat în karate shotokan. Antrenor de karate shotokan, în grad de 7 dan (2010). A început să practice karate-ul în 1978. Pe parcursul anilor a îndeplinit următoarele funcții: antrenor la lotul național de karate (1996, 1997, 1998); membru al Biroului FRAM (1998); vicepreședinte (2002) și președintele Federației Internaționale de Karate Do Shotokan (din 2003) și membru în Comisia tehnică SKDUN; vicepreședinte al FRAM (din 2002); președintele Departamentului de karate shotokan SKDUN și antrenor al echipei naționale SKDUN din cadrul FRAM (din 2001); președinte și antrenor la CS Aiko Karate; antrenor al secției de arte marțiale a CS Dinamo București (din 2006). În 27 de ani de activitate ca antrenor: a câștigat cu elevii săi peste 100 de medalii la competițiile internaționale,

a cucerit de 5 ori titlul de campioană la CM de karate shotokan (2001-2005) cu echipa națională; a pregătit peste 200 de elevi posesori ai centurii negre cu diferite grade (1-6 dan), peste 70 de elevi la gradul de shodan, nidan, sandan sau yondan, 27 au devenit antrenori sau instructori de karate în România, Germania, SUA, Italia, Spania, Australia și Japonia; 25 au fost distinși cu titlul de maestru emerit al sportului. Dintre sportivii care s-au remarcat, amintim: Aurel Giurgea, Andrada Bidina, Alina Soare, Andrei Bidina, Marina Pandia, Bogdan Lipianu, Florian Gheorghe, Cornel Toth, Radu Todiraș și alții. A organizat stagii internaționale în țara noastră cu mari maeștri: Hirokazu Kanazawa, Tetsuhiko Asai (9 dan-Japonia), Keigo Abe (8

dan-Japonia), Hitoshi Kasuya, Manabu Murakami, Toshiaki Namiki (Japonia), Sadashige Kato, Colin Putt (6 dan - Anglia), Gerry Breeze (7 dan-Anglia), Jan Knobel (7 dan-Olanda), Tonino Trota (7 dan - Italia), Fadel Al Radi, Florentin Marinescu, Christoph Weiss. Departamentul de karate shotokan a cunoscut o dezvoltare continua, AP a organizat anual demonstrații de arte marțiale, a făcut cunoscută valoarea educativă și importanța practicării artelor marțiale în dezvoltarea armonioasă, fizică și psihică a copiilor, indiferent de stilul practicat. În anii 2002, 2004, 2005, 2006 și 2008 a fost distins cu Premiul *Antrenorul Anului*, acordat de Agenția Națională pentru Sport și Tineret. Antrenor Emerit (2001).

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE ARTE MARȚIALE DE CONTACT

Federația Română de Arte Marțiale de Contact (FRAMC) s-a înființat în anul 1998 în baza Ordinului Ministrului Tineretului și Sportului, prin separarea mai multor departamente din cadrul Federației Române de Arte Martiale.

În urma reorganizării, în conformitate cu legea 69/2000 și a O.G 26/2000 FRAMC a devenit federație sportivă, persoană juridică de drept privat, de interes național.

Date privind apariția, evoluția și conținutul activității unor ramuri (stiluri) din cadrul FRAMC:

1. Ramurile ALL STYLES

MUAYTHAI

Numit și box thailandez - după numele regiunii de unde provine, Thailanda - această artă marțială, socotită o specie de kick boxing tipică pentru Indochina, alături de *pradai serey*-ul cambodgian, *tomoi*-ul malaezian, *Muay Lao* din Laos, *lethwei*-ul din Myanmar etc., este renumită pentru duritatea ei, dar și pentru stilul aparte al luptătorilor și pentru ritualul care o însoțește.

Regulamentul și Regulile de Muaythai diferă de cele ale competițiilor obișnuite.

Federația Internațională de Muay Thai Amator ține să păstreze tradiția practicanților de muaythai, nak muay, și prin acest regulament, care îmbină stilul artei marțiale cu rigorile competițiilor internaționale.

KICK BOX FIRST CONTACT

Kick boxingul este ceea ce se poate vedea în competițiile de K1. Cunoașterea regulamentului

este esențială pentru ca cel care asistă la o astfel de competiție să înțeleagă mai bine principiile fundamentale ale combativității artelor marțiale – a căror rigoare presupune pe lângă maiestrie și tehnică, și un cod al onoarei.

COMPETIȚIA DE FORME (TAO LU, KATA, QUEN etc.) ALL

Lupta imaginară cu unul sau mai mulți adversari, cunoscută în funcție de arta marțială practică drept Tao Lu pentru chinezescul Wushu, Kata pentru karate-ul japonez etc., prevede un set strict de reguli, menit să armonizeze diversele stiluri și să integreze noi forme de luptă în spațiul demonstrației pe stiluri.

Competiții Internaționale Diverse All Styles

Compețiile internaționale de karate kickboxing fac posibilă întâlnirea sportivilor de pe toate continentele și selectarea celor mai buni. Aceste competiții se desfășoară pe toate nivelurile - de la *non contact*, *skin touch*, la *full contact*, implicând o gamă variată de tipuri de interacțiuni reglementate de codul sportiv al artelor marțiale de contact, în funcție de vârsta competitorilor. Aceste competiții prestigioase deschid posibilitatea de formare și emancipare a celor mai talentați sportivi în întâlnirea lor cu elita campionilor mondiali.

2. KARATE KYOKUSHINKAI

Karate Kyokusinkai este creația Maestrului *Hyung Yee*, cunoscut ca Mas Oyama. Din momentul apariției sale pe marea scenă a lumii, milioane de

oameni au dorit să fie asemeni lui. Puternici și cu principii de nezdruclinat. Practicanții de kyokushin doreau să meargă pe aceeași cale, a înfruntării bărbătești. Desăvârșirea unui om din care teama, suferința și slăbiciunea să dispară. Practicanții kyokushin au intrat într-o lume pe care trebuie să o cucerească. Nu le este oferită. Iar lupta până la victoria finală este nesfârșită. Este o luptă continuă cu sinele și cu partenerii tăi care te susțin și pe care îi susții.

Mostenirea Maestrului Oyama nu este un stil de arte marțiale! Mostenirea sa este o familie care trăiește pe fiecare continent al planetei.

Printre diversele școli de karate tradiționale, Shotokan, Wado-Ryu, Shito-Ryu, Goju-Ryu, Kyokushinkai și-a câștigat reputația de a fi cel mai dur, fiind axat în special pe ideea de *full contact* și de duranță. Competiția face loc tuturor calităților marțiale ale unui sportiv, iar regulamentul care însoțește competiția în cadrul acestui stil se conformează principiilor fundamentale ale artelor marțiale.

3.KENDO

Lupta cu sabia, Kendo, este una dintre cele mai spectaculoase, costumul de protecție amplificând aspectul marțial al competitorilor. Vechea tradiție a samurailor se regăsește aici, calea sabiei este calea aristocratului, iar codul bushido trasează odinioară regulile pe care un samurai trebuia să le urmeze. Competiția contemporană se referă la altfel de reguli, puse într-un context actual, însă sportivul Kendo va purta cu sine tot acest univers tradițional (vezi Istoricul general al Artelor Marțiale).

4.VO VI NAM VIET VO DAO

O specie a artelor marțiale practicate în Vietnam, **Vo Vi Nam Viet Vo Dao** aduce cu sine în spațiul competiției o alta tradiție, mai puțin frecventată în zona artelor marțiale, dar și un stil foarte interesant, care merită explorat.

Alte referiri privind activitatea ramurilor (stilurilor) din cadrul FRAMC sunt cuprinse în capitolul Istoric general privind dezvoltarea artelor marțiale.

La nivelul anului 2009, organele de conducere,

administrare și controlale federației au fost: Comitetul Executiv, Colegiul Director, Comisia de Cenzori, Comisia de Apel, Comisia de Disciplină, Colegiul central al arbitrilor și Colegiul antrenorilor. Biroul Federal se compune din: Boldea Mircea – președintele FRAM; Gârbea Ion (Kendo), Bulearcă Dorel (All Styles) și Macovei Florin (Vovinam Viet vo Dao) – vicepreședinți; Mircea Marin – membru (Comitet Executiv Kyokushinkai); Florin Ionel și Gostin Marian – Președinți de Onoare.

I ORGANIZARE

Întreaga activitate a ramurilor (stilurilor) cuprinse în cadrul FRAMC este reglementată prin Statutul și normele elaborate de organismele de conducere ale federației.

Adunarea Generală a Federației Române de Arte Marțiale de Contact, din 21.04.2007, a modificat și aprobat noul Statut, care a reglementat întreaga activitate în domeniul artelor marțiale de contact, în conformitate cu legislația în vigoare. În legătură cu structura organizatorică a FRAMC, Statutul precizează:

Articolul 3

Structura Federației este departamentală.

Fiecare departament este condus de un vicepreședinte.

Departamentele componente ale federației sunt:

1. Departamentul de All Stiles cu direcțiile:

1.1. Direcția amatori, cu ramurile de sport:

Kick Box; Thai Box (Muay Thai); Savate; Ko Budo; Choi Lee Fut; Budokai; Hapkido.

1.2. Direcția profesionism, cu ramurile de sport (Hotărârea Guvernului nr. 635/2006 privind aprobarea practicării sportului profesionist în ramurile de sport kick box și thai box, publicată în Monitorul Oficial nr. 463/29.05.2006): Kick Box; Thai Box (Muay Thai).

2. Departamentul de Kendo cu direcțiile: Kendo; Jodo; Iai do.

3. Departamentul Karate Kyokushinkai: I.K.O

4. Departamentul Vo Vi Nam Viet Vo Dao.

Pentru a înființa o nou direcție în cadrul unui department, este necesar ca stilul respectiv să aibă minimum 7 secții și 70 de sportivi legitimați.

Direcțiile de stil sunt conduse, din punct de vedere tehnic, de către reprezentantul cu gradul cel mai mare în stilul respectiv sau de cel ales prin vot de către membrii stilului respectiv.

FRAMC garantează departamentelor componente următoarele drepturi:

- autonomia tehnică, în conformitate cu programa națională și internațională a stilului respectiv;

- organizarea de competiții;
- omologarea rezultatelor și a gradelor;
- sprijin material în măsura posibilităților, a aportului adus la fondurile FRAMC și a rezultatelor obținute pe plan internațional.

Articolul 4

1. Federația Română de Arte Marțiale de Contact este persoană juridică de drept privat, de utilitate publică, autonomă, neguvernamentală, apolitică și fără scop lucrativ.

2. Personalitatea juridică a FRAMC este dobândită în condițiile legii.

Articolul 5

Durata de funcționare a FRAMC este nedeterminată.

Printre principalele obiective ale FRAMC , în Art 9, Cap II, sunt menționate:

a. dezvoltarea și promovarea artelor marțiale de contact componente ale Federației pe întreg teritoriul României, sub toate formele lor (sportive, aplicative și de sănătate) fără niciun fel de discriminare pe motive politice, religioase, rasiale, de naționalitate, sex sau vârstă;

b. organizarea, conducerea, controlul activității artelor marțiale de contact componente ale Federației, amatoare și profesioniste, pe plan național;

c. promovarea artelor marțiale de contact practicate sub egida FRAMC, prin echipele reprezentative și cele ale cluburilor, în competițiile internaționale;

d. dezvoltarea și statornicirea unor legături constante între Federație, Ligile Profesioniștii de Kick Box /Thai Box, Asociațiile Județene, Asociația

Municipiului București și Cluburile de arte marțiale de contact, profesioniștii sau amatoare, în cadrul unui sistem de gestiune democratică a activității bazat pe autonomie, răspundere, încredere și transparență;

e. elaborarea și organizarea sistemului competițional intern prin care să se asigure desfășurarea de Campionate Naționale, Cupe Naționale și alte competiții și gale la toate categoriile de vârstă sau sex, și un cadru obiectiv pentru derularea acestora;

f. organizarea procesului de selecție, formare, pregătire și perfecționare continuă a sportivilor, în concordanță cu cerințele necesare obținerii de performanțe la nivel național și internațional;

g. atragerea și implicarea cercetării științifice și a medicinei sportive în obiectivizarea și dirijarea procesului de selecție și pregătire a sportivilor, precum și în perfecționarea continuă a specialiștilor din artele marțiale de contact;

h. dezvoltarea bazei materiale necesare pregătirii loturilor naționale;

i. reprezentarea și apărarea intereselor artelor marțiale de contact componente ale FRAMC pe plan intern și internațional;

j. lărgirea relațiilor de cooperare cu federațiile internaționale de specialitate, amatoare, profesioniștii și federațiile naționale a altor țări. Asigurarea unei reprezentări marcante a artelor marțiale de contact componente în competițiile sportive și în organisme internaționale mondiale, europene și zonale de specialitate, la care FRAMC este afiliată;

k. promovarea conceptului de fair-play în competiții, interzicerea dopajului în activitatea sportivă;

l. elaborarea unor reglementări privitoare la controlul antidoping și a măsurilor ce vor fi luate împotriva celor ce se fac vinovați de dopaj, cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 227/2006 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport.

Articolul 11 stabilește următoarele atribuții principale ale FRAMC:

a. elaborează strategia națională de dezvoltare a artelor marțiale de contact pentru amatori și

controlează aplicarea acestora de către membrii afiliați;

b. elaborează și adoptă regulamente și norme de organizare, tehnice, financiare și de asigurare materială pentru activitatea proprie și activitatea artelor marțiale de contact în general;

c. stabilește calendarul sportiv amator intern și internațional pe departamente și stiluri, sprijină prin toate posibilitățile sale realizarea acestora;

d. organizează campionatele și competițiile oficiale de nivel național și omologhează rezultatele acestora și ale competițiilor zonale;

e. elaborează și realizează programele și planurile de pregătire și de participare a loturilor naționale de stil la competițiile internaționale;

f. colaborează cu Institutul Național de Cercetare pentru Sport și Institutul Național de Medicină Sportivă pentru asigurarea asistenței metodico-științifice și medicale de specialitate la nivelul cluburilor și al loturilor naționale, potrivit evoluției și cerințelor specifice artelor marțiale de contact cu privire la perfecționarea continuă a sportivilor amatori/ profesioniști, precum și modernizarea metodelor de antrenament în consens cu standardele atinse pe plan internațional;

g. colaborează cu Agenția Națională pentru Sport, cu Ministerul Educației Naționale și/sau cu instituții din structura acestora pentru formarea și perfecționarea specialiștilor din domeniul artelor marțiale de contact;

h. colaborează - împreună cu Centrul de Formare și Perfecționare a Antrenorilor din cadrul Agenției Naționale pentru Sport - în organizarea de cursuri de formare, examene de perfecționare și ridicare a gradului de calificare și/sau clasificare a antrenorilor, precum și a altor tehnicieni din domeniu;

i. organizează și coordonează întreaga activitate a arbitrilor ce oficiază în competițiile/galele pentru sportivii amatori și profesioniști din cadrul FRAMC privind formarea, perfecționarea continuă, clasificarea și promovarea acestora, pe baza unui regulament propriu de funcționare. Arbitrii ce oficiază în competițiile/galele pentru profesioniști se vor supune regulamentelor și normativelor elab-

orate de către Direcția profesionism;

j. organizează și tutează competițiile oficiale internaționale ale stilurilor componente care au loc pe teritoriul României, cu avizul Agenției Naționale pentru Sport;

k. întreprinde măsuri pentru prevenirea, controlul și sancționarea folosirii substanțelor interzise și a metodelor neregulamentare destinate să mărească în mod artificial capacitatea fizică a sportivilor, colaborând în acest sens cu Agenția Națională Anti-Doping, în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 227/2006 pentru prevenirea și combaterea dopajului în sport;

l. administrează și gestionează mijloacele financiare și materiale aflate în patrimoniu, în conformitate cu prevederile legale, precum și ale statutului, regulamentelor și normelor proprii;

m. asigură mijloacele financiare și materiale, din activități nepatrimoniale specifice activității sportive profesioniste sau amatoare, din activități economice directe realizate în legătură cu scopul și obiectul de activitate al Federației, organizate în unități proprii cu sau fără personalitate juridică;

n. se poate asocia cu alte persoane juridice și fizice în scopul constituirii de societăți comerciale sau pentru participarea cu părți sociale la societăți comerciale;

o. colaborează cu autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și cu alți factori interesați, pentru dezvoltarea și/sau modernizarea bazei materiale destinate practicării artelor marțiale de contact;

p. elaborează și editează publicații proprii privind activitatea artelor marțiale de contact componente ale Federației;

q. produce și pune în circulație materiale video (video-casete/video-cd, dvd-uri) tehnice pentru artele marțiale de contact;

r. exercită autoritatea disciplinară în domeniul său de activitate, în termenii prevăzuți de Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, Legii nr. 551/2004 și potrivit Statutului și regulamentelor proprii;

s. reprezintă, susține și apără interesele artelor marțiale de contact pe plan intern, în relațiile cu

Agentia Națională pentru Sport, autoritățile Administrației Publice Centrale și Locale, cu alte instituții și organizații, precum și pe plan internațional, în relațiile cu Federațiile Internaționale, Federațiile Naționale din alte țări sau alte foruri sportive internaționale cu implicații în domeniul artelor marțiale de contact.

În conformitate cu **articolul 12**, Federația Română de Arte Marțiale de Contact elaborează și adoptă, în cadrul organelor sale de conducere și coordonare, potrivit competențelor care le sunt atribuite în prezentul Statut, următoarele:

- a) Regulamentul de Disciplină;
- b) Regulamentul privind Statutul și Trasferul sportivilor amatori;
- c) Regulamentul de Clasificare Sportivă;
- d) Regulamentul de Organizare și Functionare al FRAMC;
- e) Regulamentul Sportivului Profesionist;
- f) Norme de organizare, tehnice, financiare și de asigurare materială, pentru propria activitate sau cu caracter obligatoriu pentru activitatea din domeniul artelor marțiale de contact componente ale Federației;
- g) Alte regulamente sau norme specifice necesare pentru îndeplinirea obiectivelor prevăzute.
- h) Statutul antrenorului.

Articolul 13

Statutul, regulamentele, normele și hotărârile (deciziile) organelor FRAMC sunt obligatorii pentru membrii afiliați și membrii acestora.

Statutul mai reglementează drepturile și obligațiile tuturor categoriilor de membri afiliați, organele de conducere ale federației și atribuțiile acestora (Adunarea Generală, Comitetul Executiv, Colegiul director), atribuțiile președintelui, ale Comisiei de Cenzori, ale comisiilor federațiilor și personalului salariat, cele privind activitatea Asociațiilor județene și a municipiului București de Arte Marțiale de Contact, precum și a Ligilor profesionale.

În continuare, Statutul se referă la mijloacele financiare și material (Cap IX), Statutul sportivului (Cap X), competiții (Cap XI), autoritatea disciplinară (Cap XII), măsuri disciplinare (Cap XIII).

II SITUAȚIA ORGANIZATORICĂ

	1998	2009
Județe	32	23
Asociații și cluburi afiliate	125	82
Sportivi legitimați	2656	1142
Numar antrenori	78	46
Număr instructori	190	32
Număr arbitri	53	43
Maestri ai Sportului	-	4
Maestri Emeriți ai Sportului	-	2
Antrenori Emeriti	-	5

Surse: Federația Română de Arte Marțiale de Contact (Anualele Sportului 1998 și 2009).

III AFILIERI INTERNAȚIONALE

A.Pe plan mondial

- Asociația Mondială a Organizațiilor de Kick Box (WAKO), 1991
- Federația Internațională de Kendo (IKF), 1990
- Organizația Internațională de Kyokushinkai (IKO), 1990
- Federația Internațională de Kick Box (IKBF), 1993
- Federația Mondială de Muay Thai (WMF), 1993 devenind Federația Internațională de Muay Thai (IMTF) (din 2003)
- Federația Intercontinentală de Vovinam Viet Vo Dao (IVVDA), 2000
- Federația Internațională de Savate (ISF), 2001
- Federația Internațională de Budokai (IBK), 2001
- Federația Internațională de Karate Okinawa și Kobudo (IKKF), 2002

B.Pe plan european

- Federația Europeană de Kendo (EKF), 1990
- Confederația Europeană de Muay Thai (CME), 1994
- Organizația Europeană de Karate Kyokushinkai (EKO), 1990

IV REPREZENTANȚI ÎN ORGANISMELE INTERNAȚIONALE

Mircea Boldea – delegat pentru Asociația Mondială a Organizațiilor de Kick Box (WAKO) (1990-2003)

- membru, ulterior președinte al Comisiei internaționale de arbitraj (1995)
- membru al Comisiei tehnice în cadrul Confederației Europene de Muay Thai (2004)
- membru al Comisiei tehnice al Federației Internaționale de Muay Thai (2004-2006)

Argentina Boldea – delegat pentru Asociația Mondială a Organizațiilor de Kick Box (WAKO) (2004)

-vicepreședinte al Federația Internațională de Muay Thai (IMTF),delegată pentru relațiile cu federațiile din Europa de Est (2001-2004)

- membru al Comitetului Executiv al IMTF (1999-2001)

- membru al Comitetului Executiv al WMF, responsabilă pentru boxul thailandez în rândul femeilor (2004-2006)

Dorel Bulearcă – delegat în Organizația Internațională de Kyokushinkai (IKO) (1998)

- delegat în Organizația Europeană de Karate Kyokushinkai (EKO) (1998)

Florin Macovei – membru al Comisiei tehnice în cadrul Federației Intercontinentale de Vovinam Viet Vo Dao (IVVDA) (2002)

Ioan Gârbea – membru al Comisiei tehnice din cadrul Federației Internaționale de Kendo (IKF) (2000)

- membru al Comisiei tehnice din cadrul Federației Europene de Kendo (EKF) (2000)

V EVENIMENTE NOTABILE - STRUCTURI ORGANIZATORICE- COMPONENTA FORULUI DE CONDUCERE

• **1998**, FRAMC este prezentată în Anuarul Sportului din acel an, cu următoarele ramuri (stiluri), afiliate la Federațiile internaționale: Federația Internațională de Kick Box; Federația Internațională de

Amatori Muay Thai; Federația Internațională Taekwon-do; Federația Internațională de Kendo; Federația Internațională Ju Jitsu; Confederația Europeană de Aikido. Afilierile realizate pe parcursul anilor, în funcție de evoluția structurilor organizatorice este prezentată la pct. III-Afilieri internaționale.

• **1998**, au fost stabilite următoare colective tehnice ale loturilor naționale: Kick Box – Argentina Boldea (antrenor coordonator), Dumitru Mocășanu, Gabriel Goilă, Adrian Stan (antrenori); Thai Box (Muay Thai) – Argentina Boldea (antrenor coordonator), Bogdan Scărlătescu, Dumitru Mocășanu (antrenori); Kyokushinkai – Dorel Bulearcă (antrenor coordonator); Kendo – Ion Gârbea (antrenor coordonator), Cristian Ozon (antrenor); Taekwondo ITF - Marius Oltean (antrenor coordonator).

• **1998**, Argentina Boldea, pentru activitatea desfășurată i-a fost acordat titlul de *Antrenor Emerit*, iar sportivului Ciprian Sora titlul de *Maestru al Sportului*.

• **1998**, Componenta Biroului federal, era următoarea: președinte - Dan Corneliu Ionescu, vicepreședinți – Bulearcă Dorel, Ion Gârbea, Șerban Derlogea, vicepreședinte și secretar general - Mircea Boldea, membri – Adrian Stan, Cristi Ozon, George Biriș, Marius Oltean.

• **1999**, Biroul federal avea următoarea componență: Bulearcă Dorel – președinte; Ungureanu Sorin (Kyokushinkai), Gârbea Ion (Kendo) și Boldea Argentina (All Styles) – vicepreședinți; Boldea Mircea – secretar general; Cișmaș Octavian și Stan Adrian – membri.

• **1999**, Ciprian Sora cucerește prima medalie de aur la CM de Thai Box (Bangkok, Thailanda) (în 1998, obținuse prima medalie la CE de Kick Box de la Kaunas-LIT)

• **1999**, Se acordă titlul de Maestru Emerit al Sportului medaliaților Raluca Jianu și Ciprian Sora, precum și 14 titluri de Maestru al Sportului.

• **2000**, primele medalii de aur la CE thai-box de seniori din Pahos (CYP), obținute de Adriana Stan (categ. -57kg) și Laura Vuculescu (categ. -60 kg)

• **2000**, s-a acordat titlul de antrenor emerit

tehnicienilor Dumitru Mocănașu și Sorin Ungureanu.

- **2001**, componența Biroului federal: Grigorescu Dan – președinte de onoare; Boldea Mircea – președinte; Boldea Argentina, Bulearcă Dorel, Gârbea Ioan – vicepreședinți; Mocășanu Dumitru, Ungureanu Sorin, Cișmaș Octavian – membri.

- **2001**, is-a acordat titlul de Antrenor Emerit lui Grigore Petruț.

- **2003**, FRAMC este compus din trei departamente: Kendo (kendo, Iai Do și Jo Do); Kyokushinkai; All Styles (Kick Box, Thai Box, VovinamViet vo Dao, Ko Budo, Savate, Budokai si Hapkido)

- **2003**, prima medalie de aur obținută la CM Vovinam Viet Vo Dao seniori de la Ho Chi Minh (VIE), cucerită de sportivul Angel Mititelu, în proba thi dau nam -75kg.

- **2003**, dintre sporturile FRAMC, Kick Box, Thai Box și Karate Kyokushinkai au adus rezultate meritorii în decursul anilor: CM (1996-2003) - 8 aur + 1 argint + 9 bronz ; CE (1999-2003) 10 aur + 12 argint + 12 bronz. Toate rezultatele obținute de sportivii români în decursul anilor se datorează unui corp de antrenori de excepție: Boldea Mircea (7 Dan kick Box / Maestru Thai Box - 4 Dan Karate / 4 Dan Ju Jitsu /Antrenor emerit și arbitru internațional); Boldea Argentina (4 Dan Kick Box / Maestru Thai Box /Antrenor Emerit și arbitru internațional); Dorel

Bulearca (3 Dan Kyokushinkai /Antrenor Emerit și arbitru internațional) și Macovei Florin (3 dan VovinamViet vo Dao /Arbitru internațional).

- **2004**, Lăcrămioara Ciubotaru cucerește prima medalie de aur la CE de Vovinam Viet Vo Dao seniori de la Tenerife (ESP), în proba forme impuse.

- **2009**, Situația organizatorică: 82 de structuri afiliate din 23 județe; 1142 sportivi legitimați, dintre care 443 seniori (392 băieți, 51 fete), 387 tineret/juniori (319 băieți, 68 fete), 312 copii (228 băieți, 84 fete); 46 antrenori; 32 instructori sportivi; 43 arbitri.

- **2009**, Clasamentul pe unități sportive pe baze rezultatelor la CN: 1. CS Ihtus (Iași), 2. CS ANEFS (București) și 3. CS Tai-chi-do-ryu (Constanța), 4. CS Metrorex (București), 5. Sport Club Municipal (Bacău) și 6. CS Thieu Lam (Iași) București (au obținut puncte în clasament 38 de asociații și cluburi sportive); în clasamentul pe județe, pe primele locuri se situează: 1. București, 2. Iași, 3. Constanța, 4. Giurgiu, 5. Galați și 6. Bacău.

- **2009**, FR de Arte Marțiale de Contact era condusă de Comitetul Executiv, care avea următoarea componență: Boldea Mircea Octavian – președinte; Boldea Antonina Argentina, Bulearcă Dorel, Gârbea Ioan – vicepreședinți; Mircea Marin – membru.

Surse: Federația Română de Arte Marțiale de Contact, Statutul FRAMC și Anuarele Sportului 1998- 2009.

VI BILANȚUL GENERAL
NUMĂRUL MEDALIILOR CUCERITE DE PRACTICANȚII ARTELOR MARȚIALE DE
CONTACT LA CAMPIONATELE MONDIALE ȘI EUROPENE LA RAMURILE
ȘI STILURILE INCLUSE ÎN STRUCTURA ORGANIZATORICĂ A FRAMC,
OBȚINUTE PÂNĂ ÎN 2009

		CAMP. MONDIALE				CAMP. EUROPENE			
		Aur	Argint	Bronz	Total	Aur	Argint	Bronz	Total
THAI-BOX (MUAY-THAI)	Seniori	2	1	9	12	4	3	3	10
	Juniori					-	1	4	5
KICK-BOX	Seniori	3	3	1	7	1	2	2	5
	Juniori					-	-	2	2
KYOKUSHIN	Seniori	5	2	1	8	14	12	14	40
	Juniori	-	-	1	1	3	1	3	7
VOVINAM VIET VO DAO	Seniori	3	-	12	15	7	8	10	25
KEMPO	Juniori					-	-	1	1

RETROSPECTIVĂ ÎN IMAGINI

Raluca Jianu, dublă campioană mondială la Kyokushin, proba katan 1998 (Tokyo) și în 2000 (Katowice)

Lucian Gogonel (de la dr la stg) – unul dintre reprezentanții de seamă ai artelor marțiale de contact, multiplu medaliat la CM și CE, alături de Alejandro Navarro (ESP), Krzysztof Habraszka (POL).

Marta Duca (stânga)

Sora Ciprian(stânga) în acțiune - primul medaliat cu aur la thai-box la CM seniori 1999 (Bangkok).
A mai obținut: medalie de bronz în 1996 la CM seniori (Bangkok), argint la CE seniori 1998 (Calafell) și bronz la CE seniori din 2000 (Pahos) ; la kick-box medalie de aur la CE din 1998 (Kaunas).

*Lot național vovinam viet vo dao în pregătire
la Complexul Olimpic Izvorani.*

*Nicolae Stoian – dublu campion european
la kyokushin în 2008 Vitoria (Spania)
și 2009 Kiev (Ucraina) în proba kumite – 80 kg*

FIGURI REPREZENTATIVE

**Sportivii medaliați cu aur, argint și bronz
în probele individuale și pe echipe la
Campionatele Mondiale și Europene**

ARTE MARȚIALE DE CONTACT		
THAI-BOX (MUAY-THAI)		
CAMPIONATE MONDIALE DE SENIORI		
Medalii de aur		
SORA Ciprian	categ. -86 kg	1999 Bangkok (THA)
ZAHARIA Minodora	categ. 57 kg	2004 Chang Mai (THA)
Medalii de argint		
ZAHARIA Minodora	categ. 57 kg	2005 Bangkok (THA)
Medalii de bronz		
BALAJI Răzvan	categ. +91 kg	1995 Bangkok (THA)
GHIȚĂ Daniel	categ. -90 kg	1999 Bangkok (THA)
	categ. 91 kg	2001 Bangkok (THA)
LUNGU Ștefan	categ. 55 kg	2003 Bangkok (THA)
MARC Adrian	categ. -85 kg	2007 Bangkok (THA)
SORA Ciprian	categ. -91 kg	1996 Bangkok (THA)
VUCULESCU Laura	categ. 61 kg	2003 Bangkok (THA)
ZAHARIA Minodora	categ. 55 kg	2003 Bangkok (THA)
	categ. -56 kg	2006 Bangkok (THA)
CAMPIONATE EUROPENE DE SENIORI		
Medalii de aur		
GOGONEL Lucian	all styles categ. -70 kg	2002 Varna (BUL)
JIANU Raluca	iko 1 kata	2002 Wroclaw (POL)

STAN Adriana	categ. -57 kg	2000 Pahos (CYP)
VUCULESCU Laura	categ. -60 kg	2000 Pahos (CYP)
Medalii de argint		
GHIȚĂ Daniel	categ. 91 kg	2000 Pahos (CYP)
	categ. 91 kg	2002 Caldas da Rainha (POR)
SORA Ciprian	categ. -86 kg	1998 Calafell (ESP)
Medalii de bronz		
SORA Ciprian	categ. -86 kg	2000 Pahos (CYP)
SPIRIDON Lucian	all styles categ. +90 kg	2002 Varna (BUL)
ZAHARIA Minodora	categ. 57 kg	2004 Praga (CZE)
CAMPIONATE EUROPENE DE JUNIORI		
Medalii de argint		
ZSIGMOND Levente	categ. +75 kg	2002 Szolnok (HUN)
Medalii de bronz		
ANTON Antonio Florin	categ. +75 kg	2002 Szolnok (HUN)
HABUC Vlad	categ. 65 kg	2002 Szolnok (HUN)
POP Anda	categ. 65 kg	2002 Szolnok (HUN)
POP Paula Carmen	categ. 65 kg	2002 Szolnok (HUN)
KICK-BOX		
CAMPIONATE MONDIALE DE SENIORI		
Medalii de aur		
COCIERU Adina	categ. +70 kg	2006 Lisabona (POR)
ȘANDOR (JURMA) Oana	categ. -56 kg	1996 Iksan (KOR)
VUCULESCU Laura	categ. -60 kg	1996 Iksan (KOR)
Medalii de argint		
MAZILU Daniel	soft styles with weapons	2009 Lignano Sabbiadoro (ITA)
BOLDEA Argentina	categ. +65 kg	1991 Franța
COCIERU Adina	categ. +70 kg	2007 Coimbra (POR)
Medalii de bronz		
COCIERU Adina	categ. +70 kg	2005 Szeged (HUN)
CAMPIONATE EUROPENE DE SENIORI		
Medalii de aur		
SORA Ciprian	categ. .86 kg	1998 Kaunas (LIT)

Medalii de argint		
BOLDEA Argentina	categ. +65 kg	1993 Grecia (GRE)
SÂNDULESCU Marian	categ. -60 kg	1998 Kaunas (LIT)
Medalii de bronz		
CARLESCU Corina	low kick -48kg	2006 Skopje (MKD)
STAN Adriana	categ. -56 kg	1998 Kaunas (LIT)
CAMPIONATE EUROPENE DE JUNIORI		
Medalii de bronz		
BĂDILĂ Florin	full contact -60kg	2009 Pula (CRO)
ZAHARIA Victorin	vako –full contact -71kg	2007 Faro (POR)
KYOKUSHIN		
CAMPIONATE MONDIALE DE SENIORI		
Medalii de aur		
DUCA Marta	kumite +65 kg	1998 Tokyo (JPN)
GOGONEL Lucian	categ. ușoară	2005 Tokyo (JPN)
GRAMA Marina	kata	1996 New York (USA)
JIANU Raluca	kata	1998 Tokyo (JPN)
	IKO 1 kata	2001 Osaka (JPN)
Medalii de argint		
BASARAB Ana Cristina	kata	1996 New York (USA)
JIANU Raluca	kata	2005 Tokyo (JPN)
Medalii de bronz		
JIANU Raluca	kata	1996 New York (USA)
CAMPIONATE EUROPENE DE SENIORI		
Medalii de aur		
GOGONEL Lucian	categ. 80 kg	2004 Riesa (GER)
	categ. -70 kg	2002 Varna (BUL)
	categ. mijlocie	2005 Varna (BUL)
	IKO 1 -90 kg	2006 Barcelona (ESP)
	kumite -90 kg	2007 Volos (GRE)
GOGONEL Lucian IKO 1	categ. -70 kg	1999 Kiev (UKR)
JIANU Raluca	kata	2002 Wroclaw (POL)
	kata	2003 Baja (HUN)
	kata	2004 Varșovia (POL)

	kata	2009 Paris (FRA)
	kata individual	2000 Katowice (POL)
KASPROWSKI Paul IKO 1	categ. -90 kg	1999 Kiev (UKR)
STOIAN Nicolae	kumite -80 kg	2008 Vitoria (ESP)
	kumite -80kg	2009 Kiev (UKR)
Medalii de argint		
WALLMEN Anca	kata	2001 Leganes (ESP)
CHIRILĂ Anca-Ioana IKO 2	kata	1999 Copenhaga (DNK)
FLORESCU Tiberiu	kumite -80 kg	1998 Zaragoza (ESP)
GOGONEL Lucian	kumite open	2007 Riesa (GER)
	kumite -90 kg	2008 Vitoria (ESP)
	kumite open	2008 Varna (BUL)
GOGONEL Nicolae	kumite -90kg	2009 Kiev (UKR)
GORGOLIU Mihai IKO 1	categ. +90 kg	1999 Kiev (UKR)
JIANU Raluca	IKO 1 kata	2006 Messina (ITA)
MOCANU Ștefan IKO 1	categ. -70 kg	1999 Kiev (UKR)
STOIAN Nicolae	categ. 80 kg	2003 Uzhgorod (UKR)
	open	2004 Varșovia (POL)
Medalii de bronz		
DUCA Marta	kumite +65 kg	1998 Zaragoza (ESP)
DUCA Marta IKO 1	categ. + 65 kg	1999 Kiev (UKR)
GOGONEL Lucian	categ. 80 kg	2003 Uzhgorod (UKR)
GRIGORESCU Antonio	kumite -70kg	2009 Kiev (UKR)
JIANU Raluca	kata	2008 Varna (BUL)
MIHALACHE Ionuț	IKO 1 -70 kg	2007 Volos (GRE)
	kumite -70 kg	2008 Vitoria (ESP)
SPIRIDON Lucian	categ. +90 kg	2002 Varna (BUL)
STANCU Cristina	kumite +55kg	2008 Varna (BUL)
STANCU Ionel IKO 1	categ. -80 kg	1999 Kiev (UKR)
STOIAN Nicolae	categ. mijlocie	2005 Varna (BUL)
	IKO 1 -80 kg	2007 Volos (GRE)
	categ. >80 kg	2000 Villa Conde (POR)
	IKO 1 -80 kg	2006 Barcelona (ESP)
CAMPIONATE EUROPENE DE JUNIORI		
Medalii de aur		
BARBANȚĂ Dan Florin	kata	2001 Vilnius(LIT)
ILAȘ Marius	kumite -70kg	1999 Szolnok (HUN)

PETRUȚ Cristina Isabella	kata	2001 Vilnius(LIT)
Medalii de argint		
PETRUȚ Cristina Isabella	kumite -65 kg	2001 Vilnius(LIT)
Medalii de bronz		
CUCU Oana	kumite -60 kg	1999 Szolnok (HUN)
FILIP Lidia	kumite -60kg	1999 Szolnok (HUN)
MEKERES Eduard	kumite -70 kg	2001 Vilnius(LIT)
CAMPIONATE MONDIALE DE JUNIORI		
Medalii de bronz		
PAGILA Sorin	kumite -80 kg	2009 Tokyo (JPN)
VOVINAM VIET VO DAO		
CAMPIONATE MONDIALE SENIORI		
Medalii de aur		
CIOBOTARU Geluță	tinj hoa	2005 Ho Chi Minh (VIE)
	tinj hoa	2007 Ho Chi Minh (VIE)
MITITELU Angel	thi dau nam 75 kg	2003 Ho Chi Minh (VIE)
Medalii de bronz		
ABRAMIUC Danka	song dao phap	2005 Ho Chi Minh (VIE)
CIOBOTARU Geluță	lupte - categ. 64-67 kg	2005 Ho Chi Minh (VIE)
	categ. -67 kg	2007 Ho Chi Minh (VIE)
CIOBOTARU Geluță , MITITELU Angel	forme duo	2007 Ho Chi Minh (VIE)
CIUBOTARU Lăcrămioara	forme	2007 Ho Chi Minh (VIE)
ICHIM Vasile	lupte - categ. 64-67 kg	2005 Ho Chi Minh (VIE)
ICHIM Vasile	categ. -64kg	2007 Ho Chi Minh (VIE)
MACOVEI Florin	tu tuong con phap-nam	2003 Ho Chi Minh (VIE)
MITITELU Angel	lupte - categ. 75-81 kg	2005 Ho Chi Minh (VIE)
MITITELU Angel, CIOBOTARU Geluță	weapon pattern knives	2005 Ho Chi Minh (VIE)
TELEMAN Adrian	categ. -72 kg	2007 Ho Chi Minh (VIE)
TOMA Laura	forme	2007 Ho Chi Minh (VIE)
CAMPIONATE EUROPENE DE SENIORI		
Medalii de aur		

ABRAMIUC Danka	forme impuse cu arme	2004 Tenerife (ESP)
	forme impuse individual open long ho quyen	2006 Liège (BEL)
	forme impuse individual cu arme (grade mari) tinh hoa luong nghi kiem phap	2006 Liège (BEL)
	forme impuse individual (grade mari) ngu mon quyen	2006 Liège (BEL)
CIOBOTARU Geluță	categ. 60-65 kg	2004 Tenerife (ESP)
CIUBOTARU Lăcrămioara	forme impuse	2004 Tenerife (ESP)
TELEMAN Adrian	forme impuse individual tu tru quyen	2006 Liège (BEL)
Medalii de argint		
ABRAMIUC Danka	forme impuse	2004 Tenerife (ESP)
	categ. 60-65 kg	2004 Tenerife (ESP)
CIOBOTARU Geluță	forme impuse individual cu arme	2006 Liège (BEL)
	categ. 65-69 kg	2006 Liège (BEL)
CIUBOTARU Lăcrămioara	forme impuse cu arme	2004 Tenerife (ESP)
CIUBOTARU Lăcrămioara, CIOBOTARU Geluță	forme creative cu partener	2004 Tenerife (ESP)
CLEPS Bogdan	categ. 75-84 kg	2006 Liège (BEL)
ICHIM Vasile	categ. 60-65 kg	2004 Tenerife (ESP)
	tinh hoa luong nghi kiem phap	
Medalii de bronz		
ASIMINEI Ciprian	forme impuse individual tu tru quyen	2006 Liège (BEL)
ASIMINEI Ciprian, TELEMAN Adrian	forme impuse cu partener song luyen dao	2006 Liège (BEL)
CIOBOTARU Geluță	forme impuse	2004 Tenerife (ESP)
CIOBOTARU Lăcrămioara, MACOVEI Raluca	forme impuse cu partener cu arme	2004 Tenerife (ESP)
CIUBOTARU Lăcrămioara	categ. 50-55 kg	2004 Tenerife (ESP)
MACOVEI Raluca	forme impuse	2004 Tenerife (ESP)
	forme impuse cu arme	2004 Tenerife (ESP)
MITITELU Anghel	categ. 80-90 kg	2004 Tenerife (ESP)
RAICU Leonard	forme impuse cu arme +90 kg	2004 Tenerife (ESP)

TOMA Laura, Ștefănescu Alina	forme impuse cu partener, (grade mici) song luyen 1	2006 Liège (BEL)
KENDO		
CAMPIONATE EUROPENE DE JUNIORI		
Medalii de bronz		
CRĂCIUN Dragoș	luptă	2004 Budapesta (HUN)

**PERSONALITAȚI CU
CONTRIBUȚII DEOSEBITE
ÎN ORGANIZAREA
ARTELOR MARȚIALE
DE CONTACT**

BOLDEA, ARGENTINA (1951). Promotor și practicant al artelor marțiale, specializată în kick box și thai box. Multiplă medaliată la campionatele naționale. Pe plan internațional a cucerit 2 medalii de argint la kick box în cadrul CM seniori 1991(Franța) și CE seniori 1993 (Grecia), ambele la categ. +65 kg. Deține centura neagră în grad de 4 dan kick box. Maestru thai box. Antrenor coordonator al loturilor naționale de kick box și thai box. Arbitru internațional la kick box și thai box. Vicepreședintele al FR de Arte Marțiale de Contact (din 1999), pe ramura all styles. Pe plan internațional a îndeplinit următoarele funcții: membru al Comitetului Executiv al IMTF (1999-2001); vicepreședinte al Federației Internaționale de Muay Thai (IMTF), delegată pentru relațiile cu federațiile din Europa de Est (2001-2004) ; delegată pentru Asociația Mondială a Organizațiilor de Kick Box (WAKO) (2004) și membru al Comitetului Executiv al WMF, responsabilă pentru boxul thailandez în rândul femeilor (2004-2006). Antrenor Emerit (1998).

BOLDEA, MIRCEA - OCTAVIAN (1958), n. în București. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al FEFS din cadrul Universității Ecologice București. Antrenor de arte marțiale, absolvent al Școlii Naționale de Formare și Perfecționare a Antrenorilor, promoția 1994. A participat la mai multe cursuri de specializare printre care și cele de la: Savate (Franța); pentru Muay Thai – Thailanda; pentru Kick Box – Germania și Olanda. Practicant al artelor marțiale, din anul 1971, campiona profesionist Kick box (IKBF), în 1995. A ocupat următoarele funcții în acest domeniu: director tehnic pentru Kick box – muay thai, în cadrul FR de Arte Marțiale (1990 – 1997); antrenor de arte marțiale în sistemul MAPN (în aceeași perioadă); secretar general al FR de Arte Marțiale de Contact (din 1998); președintele acestei federații (din 2001). În activitatea de antrenor, a obținut cu sportivii săi 6 medalii de aur, 7 de argint și 10 de bronz, la CM și CE de Kick Box/Muay Thai. A fost ales în mai multe funcții reprezentative în organismele sportive internaționale: reprezentantul României în Asociația Mondială a Organizațiilor de Kick Box (1991 – 2003); membru, ulterior președinte al Comisiei Internaționale de arbitraj, în Federația Internațională de Kick Box (din 1995);

membru în Comisia Tehnică a Federației Mondiale de Muay Thai (2004 – 2006); membru în Comisia tehnică a Confederației Europene de Muay Thai (din 2004). În perioada 1998 – 2009, când s-a aflat în funcțiile de secretar general și președinte, sportivii FR de Arte Marțiale de Contact, au obținut la CM și CE de seniori, la toate stilurile, 113 medalii, din care 36 de aur. Pe parcursul anilor, a obținut în artele marțiale următoarele gradații: kick box – 7 dan; muay thai – senior instructor; karate kwan do ryu – 7 dan; karate shito ryu – 4 dan; ju jutsu – 4 dan; judo și aikido – 1 dan. Pentru rezultatele obținute în calitate de antrenor, i s-a acordat titlul de Antrenor Emerit. Decorat cu *Medalia Națională pentru Merit clasa I* (2000).

BULEARCĂ, DOREL - vezi **Personalități**.

GÎRBEA, ION (1962) n. în Starchiojd, jud. Prahova. Profesor de educație fizică și sport, licențiat al ANEFS, specializarea arte marțiale. Studii postuniversitare de specializare în domeniul științelor polițienești (2000), în management (2001), în psihopedagogie și metodică (2005). Activează ca profesor de educație fizică și sport la Institutul de Studii pentru Ordine Publică, din cadrul Ministerului Administrației și Internelor. A desfășurat o bogată activitate în artele marțiale, principalele repere ale practicii sale, în acest domeniu, fiind următoarele: 1983 – Hondoriu, Kyokushin; 1990 – Kendo; 1991 – Iaido; 1993 – Jodo; 1995 – Kyokushin Budo Kai; 2007 – Sei Budo Kai. Principalii săi profesori îndrumători au fost: Gheorghe Vișan – Kyokushin; Călin Obretin – Hondoriu, Kyokushin; Leonardo Voinescu – Kyokushin

Budo Kai, Sei Budo Kai; Kanji Tsushima – Kendo, Iaido, Jodo; Amamoto Hiroishi – Kendo, Iaido, Jodo. Medaliat la CN, Campionatele și Cupele Internaționale, Balcanice, CM și CE de Kendo. La CN – locul I la individual (1997, 1998) și 6 locuri I cu echipa (1993 -2006), locul I la individual și 7 locuri I cu echipa (1996-2005) în Cupa României de Kendo. A fost prezent, în calitate de sportiv – lider de echipă la 10 ediții ale CE (1995-2010) și la 4 ediții ale CM (1997-2009). Ion Gârbea a lucrat 11 ani ca polițist în echipele de intervenție. Inițial „Karatist”, a ajuns să practice și să împărtășească și altora mai multe stiluri (Sei Budo Kai, Kendo, Kyokushin Budo Kai, Iaido, Kick-box). De Kendo s-a atașat în 1983, la un stagiul de pregătire la Kyoto, în Japonia, devenind un practicant fidel al acestei arte a crimei japoneze. Președinte al Clubului Român de Kendo din 1995, IG se numără printre principalii promotori ai artelor marțiale din București. Pe parcursul anilor, a îndeplinit mai multe funcții în artele marțiale, printre care: trezorer al Asociației Române de Kendo - ARK (1991-1995); președinte al ARK (1995-2002); vicepreședinte al FRAMC (din 1998 în continuare); președinte al Departamentului Român de Kendo din FRAMC (din 2003); președinte al Direcției Sei Budo Kai din FRAMC (din 2005); reprezentant național în Federația Internațională de Kendo; membru al Comisiilor tehnice din cadrul Federației Internaționale de Kendo – IKF (din 2000) și din cadrul Federației Europene de Kendo – EKF (din 2000); arbitru internațional „A” de Kendo, Sei Budokai, Kick-box, Kyokushinkai K1. Sensei IG, deține următoarele grade în artele marțiale: 3 Dan Kendo (1997); 3 Dan Iaido (2005); 4 Dan Budokai; 1 Dan Jodo (2005); 1 Dan Hondoriu (1990). Pentru realizările sale, a fost distins cu diferite trofee, diplome și medalii.

TOPUL SPORTIVILOR
care au cucerit cele mai multe medalii la CM și CE 1996-2009

Feminin	Masculin
 JIANU Raluca – 12 medalii	 GOGONEI Lucian – 13
Abramiuc Dankă - 7	Ciobotaru geluță – 11
Ciobotaru Lăcrămioara -6	Stoian Nicolae – 7
Zaharia Minodora – 5	Mititelu Angel - 5
Duca Marta – 3	Sora Ciprian – 5
Vuculescu laura - 3	Ghiță Daniel - 4

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE KARATE

I ORGANIZARE

Istoricul dezvoltării artelor marțiale, inclusiv a ramurilor incluse în karate, este prezentat în istoricul general, care prezintă artele marțiale prezentate pe plan internațional și la noi în țară (vezi introducerea acestui capitol).

Până în anul 1997, karatele a funcționat în cadrul FR de Arte Marțiale, înființată în anul 1990. La fondarea acestei federații și din componența organelor de conducere, au făcut parte și reprezentanții karatelor.

Istoricul FRK a început odată cu desprinderea departamentului de karate WKF, din Federația Română de Arte Marțiale, la data de 19.11.1997, ca urmare a ordinului MTS, urmată de desfășurarea Adunării Generale de Constituire a FR Karate Modern, care a avut loc pe data de 20.01.1998.

Această separare a karate-ului WKF, de celelalte stiluri de arte marțiale, a fost cauzată de coordonarea defectuoasă și de imixtiunea permanentă a celorlalte stiluri de arte marțiale, în activitatea specifică a activității de karate WKF.

Această separare și-a dovedit utilitatea, ulterior, prin rezultatele deosebite obținute de FR Karate Modern, precum și prin dezvoltarea teritorială realizată prin creșterea numărului de cluburi, de sportivi și implicit prin mărirea numărului de antrenori și arbitrii (naționali și internaționali).

Apoi, ca urmare a implicării FR Karate Modern în activități internaționale, atât prin participarea la

competiții, cât și prin participarea membrilor conducerii FRKM, în comisiile federațiilor internaționale, în care era afiliată FRKM, a apărut necesitatea corespondenței numelui federației cu titulatura federației internaționale World Karate Federation (federație internațională recunoscută de CIO), la care FRKM era afiliată, din anul 1998.

Pe plan internațional structurile organizatorice care au condus această ramură au suferit și ele mai multe modificări, printre care: Uniunea Internațională de Karate (UIK) a apărut în 1969 pentru ca, un an mai târziu (1970) să devină Uniunea Mondială a Organizațiilor de Karate (WUKO), care împreună cu celelalte federații continentale să dobândească denumirea de World Karate Federation (WKF). Acest for va primi recunoașterea olimpică din partea CIO. WKF asamblează practica celor patru stiluri: Shotokan, Shito-ryu, Goju-ryu și Wado-ryu. Stilul Shotokan al cărui creator a fost învățătorul Gichin Funakoshi (1868-1957) a fost răspândit în lume de către Asociația Japoneză de Karate (JKA) prin maestrul Masatoshi Nakayama și Taiji Kase, denumirea stilului fiind preluată după numele primului Dojo (sala de antrenament pentru instructori) fondat la Tokyo în 1936. Stilul Shito-ryu, unul din cele mai răspândite în lume a fost imaginat de Kenwa Mabuni, considerat un geniu al Karate-ului, cunoscând mai multe Kata-uri decât oricare altă persoană contemporană. Succesorul său Terno Hayashi înființează în 1971 secția Hayashi – ha Shito Ryu Kai. El va deține mai multe funcții ale forurilor japoneze

de conducere și administrare a acestui stil. Stilul Goju-Ryu se spune că a încolțit în China, a crescut în Okinawa și a ajuns la maturitate în Japonia. Întemeietorul stilului Chojun Miyagi a "protejat" stilul Goju-Ryu în 1929, care în traducere liberă înseamnă "Totul în univers respiră în afara lui putere, iar în interior blândețe". Succesorul său Gogen Yamaguchi a elaborat primul regulament de kumite. Sub conducerea sa a luat ființă International Karate Do Goju-Kai Association (IKGA). Stilul Wado Ryu, primul stil de Karate din Japonia se evidențiază în 1892 în orașul Shimodate. Anul 1934, a fost anul recunoașterii Wado Ryu Karate ca stil independent, odată cu înființarea "Dai Nippon Karate Shinko Klub". În 1939, Hironori Ohtsuka face o demonstrație convingătoare în fața Federației Japoneze de arte marțiale și a înscris la „Dai Nippon Boudoku Kai” stilul său sub denumirea de Wado-Ryu (Calea păcii, calea liniștii), stil ce cuprinde 36 de procedee tehnice și 18 Kata. În 2010 stilul Wado-Ryu se practica în cadrul Japan Karatedo Federation Wado Kai, organizație internațională susținută de guvernul japonez.

Federația Română de Karate s-a constituit inițial sub denumirea de Federația Română de Karate Modern, în baza Ordinului MTS nr. 491 din 28.11.1997. Adunarea Generală pentru aprobarea statutului FRKM a avut loc pe data de 20.12.1997.

Apoi, ca urmare a implicării FR Karate Modern în activități internaționale, atât prin participarea la competiții, cât și prin participarea membrilor conducerii FRKM, în comisiile federațiilor internaționale, în care era afiliată FRKM, a apărut necesitatea corespondenței numelui federației cu titulatura federației internaționale World Karate Federation (federație internațională recunoscută de CIO), la care FRKM era afiliată, din anul **1998**. Ca urmare a acestei situații, Comitetul Director al FR Karate Modern, a propus Adunării Generale, din data de 26.03.2010, schimbarea titlaturii **FRKM** în **FR Karate**, care a fost aprobată în unanimitate, iar apoi MTS a validat această modificare.

În cadrul Federației Române de Karate își desfășoară activitatea următoarele ramuri de sport: Shotokan, Shito-ryu; Goju-ryu, Wado-ryu,

principalele momente ale apariției, dezvoltării și conținutului acestora fiind prezentate în continuarea acestui istoric.

II REPERE ALE APARIȚIEI ȘI DEZVOLTĂRII KARATE-ULUI PE PLAN INTERNAȚIONAL ȘI NAȚIONAL. ACTIVITATEA DEPARTAMENTELOR

În cadrul Federației Române de Karate funcționează următoarele departamente/stiluri: Shotokan; Shito-Ryu; Goju-Ryu; Wado-Ryu.

1. Shotokan

În prezentarea generală a școlilor, stilurilor, ramurilor din cadrul artelor marțiale se menționează că în

1936, Gichin Funakoshi termină de construit la Tokyo prima sală de antrenament de karate, pe care o numește Shotokan (*casa Shoto*) și care devine școala sa de karate.

La școala Maestrului Yasutsune a fost elev și viitorul Maestru Gichin Funakoshi (1886-1957), care a fondat, ulterior, stilul Shotokan. Referiri la apariția și dezvoltarea acestui stil se regăsesc și în prezentările care urmează pentru celelalte stiluri.

2. Shito-Ryu

Shito-Ryu Karate este azi prezent în cele mai importante competiții de karate, la nivel mondial, alături de stilurile: Shotokan, Goju-Ryu și Wado-Ryu, care prin intermediul World Karate Federation, au primit recunoașterea olimpică din partea CIO. Acest stil de karate a fost creat de Maestrul Kenwa Mabuni, care s-a născut la 14 noiembrie 1889, în localitatea Shuri, din insula Okinawa.

Soke Kenwa Mabuni a murit la data de 23 martie 1952, fiul său mai mare Kenei Mabuni a devenit succesorul său la conducerea școlii de Karate-Do Shito-Ryu.

Kenwa Mabuni a început să învețe, la vârsta de 13 ani, stilul local Shuri-te, cunoscut și sub numele de Shorin-Ryu, cu renumitul Maestru Yasutsune (Anko) Itosu (1830-1915), din Shuri, care la rândul lui a fost elev al Maestrului Sokon Matsumura (1792 – 1887).

Tot la școala Maestrului Yasutsune a fost elev și viitorul Maestru Gichin Funakoshi (1886-1957), care a fondat, ulterior, stilul Shotokan și a creat conceptul de karate-do, care a transformat arta marțială într-o cale de autodepășire personală.

La vârsta de 20 de ani, Kenwa Mabuni a început să studieze stilul Naha-te, cunoscut și sub numele de Shorei-Ryu, cu un alt mare maestru Kanryu Higashionna (Higaonna) (1853- 1915), pe care l-a cunoscut prin intermediul prietenului său apropiat Chojun Miyagi (1888 – 1953), acesta ulterior a fondat stilul de karate Goju-Ryu.

Dupa terminarea studiilor și a serviciului militar, Kenwa Mabuni s-a înrolat în departamentul de poliție din Okinawa, astfel i s-a oferit ocazia să viziteze diferite localități din Okinawa și să învețe alte arte marțiale cunoscute sub numele de Ryu-kyu-Kobudo. Maestrul Kenwa Mabuni a fost o perioadă mai mare de timp elevul Maestrului Seisho Aragaki (1840-1918), care preda un stil similar cu Naha-te, de la care a învățat diverse tehnici de karate, apoi a învățat Sai-Jutsu cu Maestrul Tawada.

După anul 1910, Maestrul Kenwa Mabuni a fost primit în faimosul club de karate din Okinawa “RyuKyu Tode Kenkyu-Kai”, unde a studiat cu Choyu Motobu - stilul Shuri-te și cu Juhatsu Kiyoda - stilul Naha-te. Ulterior a învățat tehnicile Fukien “pumnul alb” și forme de Pangai Noon, de la Maestrul chinez Wo Xian Gui (Go Kenki).

După ce Maestrul Gichin Funakoshi a introdus Karate-ul în Japonia, în anul 1922, Maestrul Kenwa Mabuni a făcut demonstrații ale stilului său de Karate în principalele orașe japoneze. În anul 1929 s-a mutat definitiv în Osaka, unde și-a deschis propriul Dojo, în care a predat stilul de karate Shito-Ryu.

Maestrul Mabuni a creat propriul stil de karate după experiența obținută de la Maestrul Yasutsune (Anko) Itosu și de la Maestrul Kanryu Higashionna. Numele acestora dându-l stilului său de karate “Shito-Ryu”.

Pornind de la cele două școli, una din Shuri-te și cealaltă din Haha-te, Maestrul Kenwa Mabuni a pus bazele metodice unui nou stil de karate, care îmbină armonios karate-ul cu celelalte arte marțiale

din Okinawa.

Denumirea “Shito” este o combinație a lui “shi” 糸 și “to” 東, primele două caractere ale numelor Maestrului Itosu 糸洲 și a Maestrului Higaonna 東恩納.

În cadrul acestei sigle, cercul este simbolul păcii și al armoniei (Wa), iar liniile verticale și orizontale reprezintă ființa umană, aceasta însemnând “oameni lucrând în pace și armonie”.

În următorii ani, Soke Kenwa Mabuni a încercat să dezvolte stilul de Karate-Do Shito- Ryu și să-l răspândească în Regiunea Osaka.

Pentru a dovedi eficacitatea Shito-Ryu a făcut mai multe demonstrații și a predat cursuri de autoapărare în toată Japonia de Vest.

Datorită succesului obținut, în anul 1931, a fost înființată DAI NIHON KARATE-DO KAI, această organizație fiind predecesora Federației Mondiale de Shito-Kai Karate-Do.

Soke Kenwa Mabuni a murit la data de 23 martie 1952, fiul său mai mare Kenei Mabuni a devenit succesorul său la conducerea școlii de Karate-Do Shito-Ryu.

Creatorii stilurilor Shotokan și Shito-Ryu și promotorii acestora.

Privind din față, sunt prezentați Maestrul Gichin Funakoshi, primul din stânga din spate, creatorul stilului Shotokan. Maestrul Kenwa Mabuni creatorul stilului Shito-Ryu este prezentat central în rândul din față, la dreapta este Kenei Mabuni și pe aceeași parte Hiroyuki Konishi.

Soke Kenei Mabuni s-a născut la data de 13 februarie 1918, în localitatea Shuri din Okinawa. Încă din copilărie a învățat Karate de la tatăl său, precum și alte arte marțiale de la renumiții maeștrii care au vizitat casa Mabuni. De asemenea, de la tatăl său a învățat Ju-Jutsu și

forme de Ryukyu-Kobudo, de la Maestrul Konishi Yashuhiro - Kendo, iar de la Maestrul Seiko Fujita - Ninjutsu.

Maestrul KENEI MABUNI

În prezent Soke Kenei Mabuni este director tehnic în cadrul Federației Japoneze de Karate (JKF), are gradul 10 DAN centura neagră, iar, din anul 1993, a înființat și conduce Federația Mondială de Karate-Do Shito-Ryu.

Soke Kenei Mabuni este unul dintre puținii marii maeștrii în Karate Do, este o legendă a artelor marțiale japoneze și un model ce poate fi urmat.

Momente din istoria dezvoltării Shito-Ryului în țara noastră:

Introducerea stilului de karate Shito-Ryu în România, începând cu anul 1990, se datorează Asociației Amical Karate, precum și promotorului acesteia, Sensei Manea Vasile împreună cu antrenorii componenți ai grupului Amical Karate. De asemenea, la acest stagiul s-au realizat contacte cu organizații de karate Shito-Ryu din Belgia, condusă de dl. Simon Didier, precum și din Turcia, condusă de Sensei Yenel Karahan. Prin tradiționalele legături cu Unione Nationale Karate din Franța și prin contacte foarte apropiate cu Shihan Patrik Tamburini, care în anul 1990 era 7 Dan Karate Shito-Ryu, directorul tehnic al acestei organizații, Sensei Manea

Vasile a participat la stagii de pregătire de karate shito ryu împreună cu instructori de karate Shito-Ryu din România, unde au avut ocazia să studieze tehnicile de bază și kata-urile din stilul Shito-Ryu.

*Stagiu de Karate Paris iunie 1990
de la stânga la dreapta fotografiei:
Sensei Manea Vasile și Shihan Patrik Tamburini*

Începând cu anul 1992, Asociația Amical Karate a fost acceptată ca reprezentantă a Internațional Seishin Kai Shito-Ryu Union în România la propunerea Maestrului Patrik Tamburini la Congresul ISSU, ce a avut loc la Osaka în luna decembrie 1992. Anual, în Franța, s-au deplasat loturi de sportivi și instructori, pentru a participa la stagii organizate de ISKU realizându-se astfel introducerea treptată și corectă a stilului de karate Shito-Ryu în România.

Paralel cu această activitate, Sensei Manea Vasile însoțit de alți instructori de karate din România, au participat la stagiile de karate Shito-Ryu, organizate în Turcia, de Sensei Yenel Karahan, reprezentant al ISKU, unde delegațiile din România au avut ocazia să se antreneze împreună cu sportivii și instructorii de karate Shito-Ryu - ISKU din Japonia.

Cu ocazia Campionatului European, EKF, care a avut loc în luna mai 1995, la Istanbul, Sensei Manea Vasile a avut ocazia să-l cunoască direct pe Soke Kunyo Tatsuno, Presedintele ISKU, 10 Dan

Karate Shito-Ryu.

În anul 1996, cu ocazia Turneului Internațional “Cupa Bosfor”, a avut loc la Istanbul un stagiul de karate și Congres Shito-Ryu, la care au participat toți reprezentanții Shito-Ryu Seishin Kkai din zona Balcanică. Stagiul a fost coordonat de Soke Kunyo Tatsuno.

În anul 1997, în luna aprilie, cu ocazia Campionatului Balcanic de Karate, ca urmare a bunelor relații cu Federația de Karate din Grecia, respectiv cu Dl. George Yerolimpos, Secretar General EKF și WKF, s-a obținut acceptul privind ridicarea nivelului tehnic, din partea Organizației de Karate Shito-Ryu din Grecia, condusă de Sensei Andreas Papadimitropoulos – președinte, 6 Dan Karate Shito-Ryu și Sensei George Tsogas- director tehnic, 6 Dan Karate Shito-Ryu.

În luna iunie 1997, a avut loc o adunare generală a antrenorilor din grupul Amical Karate, care a decis constituirea departamentului de karate Shito-Ryu și organizarea campionatelor naționale de karate Shito-Ryu de kumite și kata. La adunarea generală au participat următorii antrenori, reprezentând principalele centre unde se practică acest stil - București: Sensei Manea Vasile, Mușat Nicolae, Ghiță Mihai, Bogza Cristian, Gruianu Florinel, Morar Dan, Niculescu Cătălin, Feraru Dorel; Brașov: Mihalache Gheorghe; Buzău: Teodor Romeo; Călărași: Bălan Cristian; Câmpulung Mușcel: Horbaniuc Gheorghe, Simptinica Lucian; Constanța: Vrajitoru Laurențiu, Iordănoia Florin; Costești: Gheorghe Alexandru; Medgidia: Costea Cornel; Petroșani: Matei Bogdan, Polifronie Radu; Ploiești: Ciobanu Constantin, Tudor Viorel, Bunusiu Tiberiu; Târgoviste: Liciu Cristian, Nistor Ion, Munteanu Daniel, Munteanu Ion, Mărinou Viorel, Cozmolici Gelu, Marin Dănuț, Sava Bogdan; Vâlcea: Danes Constantin, Măldărescu Cristian, Dumbrăvescu Ionuț, Vlăduț Cătălin, Lixandra Darius; Vălenii de Munte: Pătrascu Nicolae; Videle: Pârvan Dumitru, Oprea Marian.

Primul CN de Karate Shito-Ryu s-a organizat pe data de 22.06.1997, pentru proba de kumite seniori. Apoi, în fiecare an s-au organizat campionate naționale pentru kumite și kata, pentru

categoriile de vârstă: copii, minicadeți, cadeți, juniori, seniori, masculin și feminin.

În luna august 1998, s-a organizat de CS Marea Neagră Constanța un stagiul tehnic de karate shito ryu coordonat de sensei Manea Vasile, la care au participat antrenori și sportivi din 12 cluburi, după cum urmează: CS Dinamo București, CS Marea Neagră Constanța, CS Hiwako Târgoviste, CS Komura Vălenii de Munte, CS Yoi Târgoviște, CS Petrom Flacăra Moreni, CS Italo București, CSS Ploiești, Wisconsin Sport Club Târgoviște, CS Berca Buzău, CS Tai Go Titu, CS Arctic Găiești (vezi Retrospectiva în imagini).

În luna februarie 1999, a avut loc la București un stagiul de karate shito ryu coordonat de Sensei George Tsogas, 6 Dan Karate Shito Ryu, în prezența Sensei Vasile Manea, la care au participat: Munteanu Ion (Wisconsin Sport Club Târgoviste), Bălan Cristian (CS Shiai Călărași), Gruianu Florin (CS Tai Jitsu București), Roșu Andrei (CS ASA Buzău), Măldărescu Cristian (CS Shoto Vâlcea), Lixandra Darius (CS Shoto Vâlcea), Iordănoia Florin (CS Marea Neagră Constanța), Tudor Viorel (CSS Ploiești), Niculescu Cătălin (CS RO-KA-DO București), Marin Dănuț (CS Tai Go Titu), Feraru Dorel (CS Go București), Bogza Cristian (CS Italo București), Cosmolici Gelu (CS Petrom Flacăra Moreni), Munteanu Daniel (CS Saro Târgoviște), Mărinou Viorel (CS Koryo Târgoviște), Dumbrăvescu Ionuț (CS Lovistea Vâlcea), Vlăduț Cătălin (CS Saishin Vâlcea), Mușat Nicolae (CSS 1 Pajura București), Teodor Romeo (CS Berca Buzău), Liciu Cristian (CS Wisconsin), Ban Aurel (CS Vitan București).

În luna august 1999, s-a desfășurat în localitatea Mamaia stagiul tehnic de karate shito- ryu, coordonat de sensei Manea Vasile (vezi Retrospectiva în imagini).

În luna octombrie 1999, la solicitarea Ambasadei Japoniei din România, FR Karate Modern, a organizat un stagiul de karate, pentru stilurile: Shotokan, Shito-ryu, Goju-ryu și Wado-ryu, cu specialiști trimiși de Japan Karate Federation. Pentru stilul Shito-ryu, din partea Japan Karate Federation a fost delegat Sensei Mitshuko Yabe, 6

Dan Karate Shito-ryu. La acest stagiul au participat peste 100 de sportivi din 14 cluburi de karate Shito-ryu, după cum urmează: CS Tai Jitsu – București, CS Rokado- București, CS Kobudo Ploiești, CS Shiai Călărași, CS Saro- Târgoviste, CS Koryo Dragomirești, CS Yoi Moreni, CS Italo București, CS Dinamo București, CS Saishin Rm Vâlcea, CS Lovișteea Vâlcea, CSS 1 Pajura-București, CSS Ploiești, CSS 4 București (vezi Retrospectiva în imagini).

În anul 2001, a avut loc un stagiul de pregătire la care au participat Sensei Mitsuhiko Yabe, 6 Dan Karate și invitatul de onoare, sensei Iwaki Hashimoto, 7 Dan Karate Shito Ryu – secretar general al Federației Internaționale de Shito Ryu Karate Do și sensei Vasile Manea. La acest stagiul au luat parte peste 120 sportivi și antrenori din 20 de cluburi de karate Shito-Ryu.

În anul 2004, în luna decembrie, s-a organizat la București un stagiul de karate Shito-Ryu sub conducerea domnului Thomas Hausner, 6 Dan Karate Shito-Ryu, președintele Federației Europene de Shito-Ryu și Sensei Manea Vasile (CS Dinamo București). La acest stagiul au participat peste 140 sportivi din 18 cluburi din cadrul departamentului de karate shito-ryu al Federației Române de Karate Modern, având următorii reprezentanți: Bogza Cristian (CS Italo București), Iancu Traian (CS Amical Karate București), Munteanu Ionut și Munteanu Daniel (CS Wisconsin București), Mărinoiu Viorel (CS Koryo Dragomirești), Cozmolici Gheorghe (CS Petrom Flacăra Moreni), Vlăduț Cătălin (CS Saishin Rm. Vâlcea), Polifronie Radu (CS Masibo Petroșani), Sigmirean Marius (CS Shinto Petroșani), Iordănoaia Florin (CS Marea Neagră Constanța), Pătrașcu Nicolae (CS Komura Vălenii de Munte), Dinu Constantin (AS Delphi Club București), Petre Râzvan (CS Suiko Lungulețu).

Începând din 1997, activitatea competițională s-a îmbogățit cu campionate naționale de kumite și kata Shito-Ryu pentru grupele de vârstă: copii, minicadeți, cadeși și juniori, individual și echipe. De asemenea, loturi naționale de karate Shito-Ryu au participat la CE și cupe europene de karate Shito-Ryu, după cum urmează:

- CM de Karate Shito-Ryu, Halkida- Grecia, 1998
- CE de Karate Shito -Ryu, Jersey -Anglia, 01.06.2001
- CE de Karate Seniori, Viena - Austria, 19-21.09.2003
- Cupa Mondiala de Karate Shito-Ryu Seniori, Chartres – Franța, 09–14.11.2005

3. Goju-Ryu

Despre stilul Goju-Ryu se spune că a încolțit în China, a crescut în Okinawa și a ajuns la maturitate în Japonia.

Cei mai renumiți din seria întemeietorilor acestui stil au fost Chojun Miyagi și Gogen Yamaguchi. Fiul unui om bogat de afaceri, Chojun Miyagi s-a născut la 25 aprilie 1888 în orasul Naha din insula Okinawa și a început studiul în karate la vârsta de 9 ani, cu Maestrul Konryo Higashiona.

După moartea lui Higashiona (1910), Miyagi a plecat în China în provincia Fukien, unde a studiat ca și profesorul său formele de box chinezesc. Prin îmbinarea a doua sisteme de antrenament, pe de o parte forma “tare”, aspră reprezentând aspectul exterior al Shaolinului, iar pe de altă parte forma “moale”, circulară, a ramurei Pakua și stilului Naha Te, a dat la iveală un nou stil.

În anul 1929, Chojun Miyagi a numit acest stil Goju-Ryu înțelegând prin aceasta îmbinarea armonioasă a forței cu suplețea, a asprimii cu blândețea.

Miyagi a studiat în continuare mulți ani, a introdus metode de învățare strict organizare a karate-ului în școli și a dezvoltat Kata Sanchin arătând aspectul tare în Goju și a creat Kata Tensho pentru aspectul moale, suplu. Chojun Miyagi a fost un om deosebit de energic și foarte modest trăind toată viața în spiritul învățăturilor și principiilor artelor marțiale. A murit în Okinawa la 8 octombrie 1953.

Percepte lăsate de maestrul Chojun Miyagi:

toate secretele Goju Ryu sunt încryptate în kata; Goju Ryu Karate este o manifestare armonioasă a propriului sine față de Univers; calea Goju Ryu constă în căutarea virtuții și a dreptății.

Succesorul său Gogen Yamaguchi s-a născut

la 20 ianuarie 1909 în orasul Kagashima din sudul provinciei Kyushu. Încă de tânăr a fost interesat de arte marțiale practicând Kendo în cursurile primare. A început studiul karate-ului cu dl. Maruta, un dulgher din Okinawa. Maruta era un practicant de Goju care l-a atras pe tânărul Yamaguchi, doritor de antrenamente tari.

În timpul anilor de studenție, Yamaguchi a înființat primul club de karate la Universitatea Ritsumeikan din Kyoto. Curând Clubul a devenit faimos în oraș datorită antrenamentelor în forță și exercițiilor aspre de respirație. În acel timp oamenii practicau exerciții de Kata și Yakusaku Kumite organizând meciuri în secret pentru a nu-și divulga tehnicile.

De numele lui Yamaguchi este legată crearea primului regulament de Kumite, ce stabilește regulile care decid învingătorul, o parte din aceste reguli regăsindu-se sub o formă sau alta în regulamentele actuale.

În 1931 a fost prezentat maestrului Miyagi Chojun. Această întâlnire va avea un efect profund asupra concepției lui Yamaguchi despre karate și în curând va fi numit succesorul maestrului Miyagi Chojun.

Supranumit “Pisica” datorită stilului său de luptă și a poziției sale preferate (Neko-ashi-dachi), Yamaguchi a luptat în mai multe războaie purtate de japonezi. Tehnica sa de lupta a făcut ravagii în Manciuria și Mongolia, unde a și căzut prizonier. A participat la spargerea mișcărilor procomuniste din China.

Se povesteste că într-unul dintre războaie, căzând prizonier, a fost condamnat la moarte împreună cu alți camarazi. Spre a-și satisface pofta de sânge și pentru a se amuza, cei care organizau execuțiile (se pare ca ar fi fost vorba de coreeni) obișnuiau să-i arunce pe prizonieri într-o groapă cu animale sălbatice. Lui Yamaguchi i-a căzut la sorți un tigru. În clipa în care fiara s-a năpustit pentru a-și înfuleca “prânzul” Yamaguchi (care nu era deloc de acord cu acest comportament violent) l-a întâmpinat încă din aer cu o fulgerătoare lovitură de picior, apoi fără nicio reținere i-a aplicat o lovitură (nukite) cu vârful mâinii prin gura deschisă

spărgându-i gâtul. Tigrul a murit sufocat în propriul sânge fără a mai apuca măcar să-l zgârie pe Yamaguchi. În fața soldaților consternați de un asemenea curaj, șefii lagărului l-au grațiat pe prizonier. În schimb, l-au obligat să le antreneze oamenii.

După întoarcerea în Japonia, Yamaguchi a continuat munca pentru afirmarea stilului Goju. Sub conducerea sa, în anul 1964, a luat ființă Internațional Karate Do Goju-Kai Association (IKGA). Această organizație a devenit foarte populară în Japonia iar în lume cuprinde 65 de țări în care se studiază Goju-Kai Karate.

Maestrul Yamaguchi unește apoi mai multe școli de karate având ca rezultat înființarea a “The Federation of All Japan Karate-do Organization”. El va introduce în Goju, Kata Taikyoku, ca formă de antrenament pentru pregătirea elevilor în vederea trecerii la Kata superioare. Incorporând ulterior metode de Yoga și Shinto în Goju Kai s-a creat stilul Goju Shinte. Același maestru va dezvolta și mai mult respirația tip ibuki pentru întărirea musculaturii organelor interne. Ulterior “The Kokusai Budo Reumei” și “The International Martial Arts Federation in Japan” prin președintele său, Prințul Higashikuni din Familia Imperială, îl va numi pe Yamaguchi, Shihan (Maestrul) al tuturor organizațiilor de karate din Japonia.

Pentru o problematica apariției și dezvoltării Goju-ryu-ului este prezentată în partea generală privind istoricul artelor marțiale, făcându-se și unele referiri la promovarea acestei ramuri în țara noastră, în care se menționează: contribuțiile Asociației Okinawa Goju Ryu Karate Do, afiliată la IOGKF și a sensei-ului Mihai Stoian, precum și a unor instructori, foști elevi ai lui Florentin Marinescu, citați ca promotori ai stilului Goju Ryu în țara noastră. Printre cei menționați cu contribuții în acest domeniu se află și sensei Victor Popa, care a contribuit și la organizarea stagiilor internaționale de pregătire, condus de **Sensei Tetsuji Nakamura**, în anii 2010 și 2011. Sunt de menționat, pe plan național, și performanțele obținute de practicantii acestei ramuri: 11 medalii de aur la CE seniori (2005, 2007, 2009), 11 de argint și 15 de bronz (2002-2009); 4 medalii de aur, 1 de argint și 2 de

bronz la CE de juniori (2004) și 2 medalii de aur, 2 argint și 4 de bronz la CE cadeți (2004).

4. Wado-Ryu

Istoria stilului Wado Ryu , primul stil japonez de karate, începe 01.06. 1892 în orașul Shimodate, provincia Ibaragi din Japonia o dată cu nașterea celui ce a fost marele maestru Hironori Uhtsuka. Născut într-o veche familie de samurai acesta a primit conform tradiției o educație specifică. Încă din copilărie era îndrăgostit de povestile cu samurai pe care i le spunea tatăl său Tokuiro Ohtsuka, care era doctor, dar și unchiul său Chojiro Ebashi care era un respectat samurai luptător. În 1897 , la numai 5 ani , a început să practice Jiu Jitsu cu tatăl și unchiul său. La 13 ani începe să studieze Shindo Yoshin Ryu Jujitsu (o tradițională artă marțială Japoneză din care s-a născut Judo-ul modern) cu Shinzaburo Nakayama Sensey , marele maestru al acestui stil (1906-1910) dar și instructor de Kendo. Esența acestei arte fiind flexibilitatea, mișcările naturale grațioase și fără forță de ieșire în afara atacului. Continuă să practice Shindo Yoshin Ryu Jujitsu și în timp ce era student la Universitatea Waseda, între anii 1910-1917. În același timp studiază diferite stiluri de jujitsu (Atemi Kempo). În 1917 H.Ohtsuka începe să lucreze la Banca Kawasaki , an în care îl cunoaște pe O-Sensey Morihei Ueshiba cu care studiază și a cărui prietenie îl influențează și-l determină să ia hotărîrea de a se dedica numai artelor marțiale . La numai 30 de ani , la 1 iunie 1922 , H. Ohtsuka a fost ridicat la Menkyo-Kaiden - cel mai înalt grad în Shindo Yoshin Ryu și desemnat ca fiind succesor al maestrului său și conducătorul stilului Shito Yoshinryu. În aceeași lună Ministerul Educației îl invită pe Gichin Funakoshi Sensey să demonstreze la Festivalul Sporturilor din Tokyo stilul său de Karate Okinawaian (Tode). După demonstrație Ohtsuka îl vizitează de multe ori pe Funakoshi Sensey ocazii cu care discută diferite aspecte ale Karate-ului . Începe să învețe și arta Okinawa-te , cu un entuziasm care îl împresoinează pe Funakoshi Sensey. Cu acesta studiază Kata și tehnicile Okinawaiene.

În căutările sale de a cunoaște, înțelege și aplica

tehnicile de karate, Ohtsuka începe să practice kata și cu Mabuni Sensey, fondatorul de mai târziu al stilului Shito Ryu cu Jigoro Kano fondatorul Judo-ului dar și cu legendarul maestru Okinawaian Choki Motobu Sensey. La inițiativa lui Jigoro Kano concepe un sistem de antrenament cu partener pe care îl experimentează cu Funakoshi Sensey.

Obsevând că în realitate blocajele și tehnicile din katas-urile tradiționale Okinawaiene nu pot fi puse în aplicare în lucrul cu partener , Ohtsuka sensey începe să combine în luptă tehnicile din artele marțiale okinawaiene și japoneze cu cele din jujitsu și kendo. Modifică și kata-surile. Aceste tehnici erau lucrate cinci-șase ore pe zi individual dar și cu partener (Yakusoku-Kumite). Inițiază lupta cu partener ca formă de antrenament, care se desfășura full contact și cu armură de kendo. Toate acestea duc la ascuțirea relațiilor dintre Ohtsuka și Funakoshi.

Legătura strânsă dintre Shaolin-ken și Kempo precum și puternica influență pe care Shaolin ken o avea asupra Ryukyu Jitsu a făcut ca numai după un an Hironori Ohtsuka să devină maestru la Funakoshi și asistent al acestuia la "Kenkyukai". După numai câțiva ani toți budaka din Japonia erau de părere că H. Ohtsuka era cel mai bun maestru de karate, chiar mai bun decât Funakoshi.

Chinestezist și terapeut a studiat ani de zile mișcările bătrânilor începând cu anul 1925 când începe să practice medicina tradițională ca și tatăl său. Cu precădere, aplică medicina tradițională în tratamentul accidentelor din artele marțiale, fapt ce îl pune în legătură directă cu multe școli de arte marțiale din Japonia.

Din 1927 s-a consacrat activității de maestru Shindo (shinto)Yoshin Ryu Jiu jitsu. Până atunci antrenamentul era structurat în esență pe studiul individual în ki-hon și kata. Aceste antrenamente erau făcute de maestrul individual cu discipolii, fiind secrete. Considerând că această artă nu trebuie să fie ținută secretă și că trebuie practică cu partener a continuat să dezvolte Yakusoku kumite. Concepe Ohio kumite, Kihon kumite, Sambon kumite, Idori, Tanto Tori , Tachi Tori , - forme de antrenament de luptă tip kata, care au inclus partenerul și armele și

care înglobau esența tuturor tehnicilor experimentate până atunci. Toate acestea au fost incluse ulterior în viitorul stil. Având o idee proprie asupra modului în care trebuie executate tehnicile, H. Ohtsuka s-a despărțit de Funakoshi și și-a întemeiat propria școală. Deschide primul club universitar din Tokyo (1927). Urmează deschiderea de Dojo-uri în toată Japonia. Zilnic practica meditația Zen concentrându-se pe respirație și pe eliberarea minții. În 1929 Ohtsuka Sensey devine membru al Federației Japoneze de Arte Marțiale.

Anul 1934 a fost anul recunoașterii Wado Ryu Karate ca stil independent odată cu înființarea “Dai Nippon Karate Shinko Klub”. În anul 1938 Ohtsuka Sensey a fost avansat la rangul de “Renshi-go”. În 1 aprilie 1939 Hironori Ohtsuka, după o demonstrație magnifică a stilului său în fața Federației Japoneze de Arte Marțiale, a înscris la “Dai Nippon Budoku Kai” stilul său sub numele de “Wado-Ryu” - Calea Păcii, Calea liniștii, stil ce cuprindea 36 de procedee tehnice și 18 kata. Mișcările circulare au fost preluate de H.Ohtsuka în forma originală de la vechiul Kempo chinezesc. Wado Ryu preia numeroase elemente de la vechiul Bushido, Kendo și Jiu Jitsu japonez cum sunt întoarcerile, eschivele, diferite moduri de a sta. Prin aceasta este puternic influențat acest stil de arta veche de luptă japoneză. H. Ohtsuka este inventatorul loviturii în relaxare. Așa se explică și marile deosebiri care există între Wado ryu și celelalte stiluri tradiționale, făcându-l unic.

În următorii ani Wado Ryu karate a continuat să se dezvolte, numeroase dojo-uri deschizându-se în universități, iar Ohtsuka sensey a fost recunoscut pe plan mondial. În anul 1942 a fost avansat primind titlul de “Kioshi-go”. În 1943 Tatsuo Suzuki a început să practice Wado Ryu karate. În 1944 Ohtsuka Sensey a fost numit Instructor șef de karate al Japoniei, iar în 1945 Wado Ryu este renumit “Zen Nippon Karatedo Renmei”. În 1952 Ohtsuka Sensey concepe regulamentul de luptă cu partener pe care îl încorporează în sistemul stilului. Este astfel primul stil de karate care adoptă sistemul competițional, sistem adoptat ulterior și de celelalte stiluri moderne de arte marțiale. În aceeași

perioadă, Ohtsuka Sensey fondează “Wado Ryu Karatedo Renmei Federation”, fiind de asemenea membru fondator al Kokusai Budoin (Internațional Martial Arts Federation) și director al “Japan Classical Martial Arts Promotion Society”. (Societatea de promovare a artelor marțiale clasice japoneze).

În 1947 Teruo Kono a început să practice karate, dar abia din 1951 cu Ohtsuka Sensey. Teruo Kono a câștigat, în 1955, primul Campionat al Japoniei de Wado Ryu karate.

În 1963, Ohtsuka cu trei dintre elevii săi Arakawa, Suzuki și Takashima a pornit să cucerească Europa și America. Demonstrațiile au făcut ca stilul Wado Ryu să fie cunoscut și să înceapă a fi practicat în Europa și America. În 1964 a fost creată All Nippon Karate Federation. În anul 1965, Teruo Kono –6 dan și Tatsuo Suzuki –6 dan s-au stabilit în Europa. În 1966 Împăratul Hirohito l-a avansat pe Ohtsuka Sensey la “Kun Goto Suokuo jujitsu Shuo”. În 5 iunie 1967 denumirea a fost schimbată în Wado Kai. Pentru meritele sale, în 1967, Guvernul Japoniei i-a decernat medalia “Shiju Hoosho”. Federația Internațională de Arte Marțiale, printr-un membru al familiei Imperiale l-a avansat la rangul de Hanshi - 10 Dan. Familia Imperială l-a onorat cu titlul de Shodai Karate –Do Meijin Judan. Ohtsuka Sensey a continuat să fie profesor activ până la moarte (19 ianuarie 1982) iar despre longevitatea sa spunea “Nu mă gândesc niciodată la trecut, mă concentrez la prezent și trăiesc pentru viitor”. H. Ohtsuka a fost singurul purtător al titlului de Meijin din istoria karatelor.

Stilul wado ryu se practica pe urmatoarele directii:

1. Japan Karatedo Federation Wado-Kai (JKF Wado Kai), organizația internațională susținută de guvernul japonez, condusa de Yoshito Kondo, care joacă un rol important în WKF. (În acest moment cea mai puternică și cea mai numeroasă organizație de wado).

2. International Federation of Wado-Ryu Karate-Do Organizations, organizația internațională particulară fondată și condusă de Grand Master Hironori Ohtsuka II, fiul întemeietorului stilului.

3. Wado International Karate-Do Federation

(WIKF) organizația internațională particulară fondată și condusă de Tatsuo Suzuki 8th Dan Hanshi.

Înainte de 1989, Wado Ryu s-a practicat în Sibiu, Dr. Tr. Severin, București și Tulcea. În România, practicarea oficială a stilului începe după 1990. În 1990, se stabilește primul contact românesc cu sensei Teruo Kono 8 Dan Hanshi - Președinte al Federației Europene de Wado-Kai. Este momentul în care se începe efectiv studiul Wado-Ryu Karate, sub conducerea directă a marelui maestru Teruo Kono. În 1991, o delegație oficială reprezintă România la Federația Europeană de Wado-Kai în vederea afilierii.

În 1992 ia ființă Liga Româna de Wado-Kai, al cărei președinte este Cătălin Dan Puicea. În 1993, România este afiliată la Federația Europeană de Wado-Kai. Tot atunci, delegația formată din Cătălin Dan Puicea, Radu Gavrilă și Sandu Dimofte, stabilește și primele legături cu JKF Wado Kai, precum și cu federațiile Wado Kai din Germania, Olanda, Macedonia, Iugoslavia, Elveția, Ungaria, Bulgaria, Franța, Anglia, Irlanda.

Dupa afiliere, începând cu anul 1993, sportivii wado participă la CE kumite și kata la Nurenberg, Amsterdam, Belgrad, Budapesta, St Gallen, echipa de kata a României fiind campioană europeană Karate Wado în 1996 la Budapesta (Ungaria) și vicecampioană europeană Karate Wado în 1997 la St. Gallen – Elveția).

În 2003, trei cluburi din Romania afiliate la FRKM (CS Grifonis Wado Kai din Dr Tr Severin, CS Teruo Kono din Craiova și CS Ikueuikan București), devin membri ai JKF Wado-Kai Japan (Japan Karate Federation). În 2004 JKF Wado Kai stabilește Headquater pentru România. În 2005 un număr de 4 sportivi din România au participat la World Wado Cup în Tokyo.

În toți acești ani, antrenorii și sportivii wado au participat atât în țară, cât și în străinătate la 2-3 seminarii anuale de pregătire cu cei mai mari maeștri al stilului Wado Ryu din lume: Teruo Terukazu Kono Hanshi - 8 dan Wado Ryu, 8 dan Shinto Yshinryu Jiu Jitsu Kempo (forma veche de wado ryu), Toru Arakawa – 8 dan Wado Ryu Hanshi

(secretar general al Federației Japoneze de Karate), Dr. Hideho Takagi – 8 dan Wado Ryu - Hanshi, Hideya Maki - 8 dan Wado Ryu, Yoshi Ywasaki – 7 dan Wado Ryu - Kioshi (Instructor șef al “Wado-Ryu Academy” Irlanda de Nord) și Suzu Imai – 7 dan Wado Ryu - Renshi, T. Kohata - 7 dan Wado Ryu – Directorul direcției relații internaționale al JKF Wado kai, Seiji Nishimura - 7 dan Wado Ryu (Antrenor al lotului național al Japoniei), F. Sugawawa – 7 dan Wado Ryu – Kioshi, instructor al “Wado-Ryu Academy” Anglia, Koji Okumachi 6 dan, Otto Wayne, Masimo Di Luigi - 6 dan Wado Ryu - Italia, Dimce Iankovski - 6 dan Wado Ryu, Cedimir Sasdovski - 6 dan Wado Ryu (Antrenorul lotului Wado kai Macedonia), Atanas Filopovski - 6 dan Wado Ryu, Branko Radovanovici - 6 dan Wado Ryu (Președinte Wado Kai Macedonia) au fost ceilalți maeștrii Wado cu care am avut onoarea de a fi făcut numeroase stagii (antrenamente) tehnice de pregătire.

Surse: Anuarele Sportului (1998-2009); Site-ul oficial al Federației Române de Karate (Modern)

III SITUAȚIA ORGANIZATORICĂ

În anul 2009, după 11 ani de activitate, structura organizatorică a FRK se prezintă astfel: secții afiliate – 115; sportivi legitimați – 4346 (2105 copii, 1498 juniori și tineret, 743 seniori); antrenori – 104; instructori -60; arbitri – 41; Maeștri ai Sportului – 44; Maeștri Emeriți ai Sportului – 14; Antrenori Emeriți – 7.

IV AFILIERI INTERNAȚIONALE

- A. Pe plan mondial
 - Federația Mondială de Karate (WKF), 1998
 - Asociația Internațională de Karate-do Goju-Kai (IKGA)
- B. Pe plan european
 - Federația Europeană de Karate (EKF), 1998
 - Uniunea Europeană de Karate-do Shotokan (ESKU), 2004

V REPREZENTANȚI ÎN ORGANISMELE INTERNAȚIONALE

Adrian Popescu Săcele – vicepreședinte al Uniunii Europene de Karate-do Shotokan (ESKU) (2004);

Vasile Manea – membru al Comitetului tehnic al Uniunii Europene de Karate Shito-Ryu Shukokai (EUSS) (2004);

- vicepreședinte al Federației Balcanice de Karate (BKF) (1994)

VI EVENIMENTE NOTABILE - STRUCTURI ORGANIZATORICE- COMPONENȚA FORULUI DE CONDUCERE

- **1992**, ia ființă Liga Româna de Wado-Kai, al cărei președinte este Cătălin Dan Puicea.

- **1993**, sportivii wado participă la CE kumite și kata la Nurenberg, Amsterdam, Belgrad, Budapesta, St Gallen, echipa de kata a României fiind campionă europeană Karate Wado în 1996 la Budapesta (Ungaria) și vicecampionă europeană Karate Wado în 1997 la St. Gallen – Elveția).

- **1997 (iunie)**, a avut loc o adunare generală a antrenorilor din grupul Amical Karate, care a decis constituirea departamentului de karate Shito-Ryu și organizarea campionatelor naționale de karate Shito-Ryu de kumite și kata.

- **1997(iunie)**, se organizează primul CN de Karate Shito-Ryu, pentru proba de kumite seniori. Apoi, în fiecare an s-au organizat campionate naționale pentru kumite și kata, pentru categoriile de vârstă: copii, minicadeți, cadeți, juniori, seniori, masculin și feminin.

- **1998**, Componenta Biroului federal: președinte – Adrian Săcele Popescu; președinte de onoare – Aristotel Căncescu; vicepreședinți – Valerian Mușat, Gabriel Suci, Cătălin Puicea; secretar general – Vasile Manea; antrenor federal – Adrian Ghinea; membri – Doru Botez, Vladimir Prică, Tunde Vaida, Dumitru Danciu, Nicolae Iordăchescu, Tudorel Simon, Gheorghe Tetu, Nicolae Rădoi, Cristian Liciu, Theodor Paraschivescu, Ferencz

Pokocs, Constantin Daneș, Eva Kerekeș, Cristian Bogza, Daniel Iorga.

- **1998**, au fost stabilite următoare colective tehnice ale loturilor naționale: Constantin Daneș, Mihaela Iorga, Robert Mogoș, Vladimir Prică - antrenori lot seniori și juniori.

- **1998** (august), s-a organizat de CS Marea Neagră Constanța un stagiul tehnic de karate shito ryu coordonat de sensei Manea Vasile, la care au participat antrenori și sportivi din 12 cluburi.

- **1999** (februarie), a avut loc la București un stagiul de karate shito ryu coordonat de Sensei George Tsogas, 6 Dan Karate Shito Ryu, în prezența Sensei Vasile Manea.

- **1999**, (august), s-a desfășurat în localitatea Mamaia stagiul tehnic de karate shito- ryu, coordonat de sensei Manea Vasile.

- **1999**, (octombrie), stagiul de karate pentru stilurile: Shotokan, Shito-ryu, Goju-ryu și Wado-ryu, cu specialiști trimiși de Japan Karate Federation. Pentru stilul Shito-ryu, din partea Japan Karate Federation a fost delegat Sensei Mitshuko Yabe, 6 Dan Karate Shito-ryu, unde au participat peste 100 de sportivi din 14 cluburi de karate Shito-ryu.

- **2000**, în calitate de membru, Florinel Gruianu, îi va înlocui pe Tudorel Simon, Theodor Paraschivescu.

- **2001**, poziția de președinte de onoare o va ocupa Dumitrescu Cristian și în calitate de membru Nicolae Iordăchescu este înlocuit de Vasile Manea și Ghinea Adrian.

- **2001**, a avut loc un stagiul de pregătire la care au participat Sensei Mitsuhiko Yabe, 6 Dan Karate și invitatul de onoare, sensei Iwaki Hashimoto, 7 Dan Karate Shito Ryu – secretar general al Federației Internaționale de Shito Ryu Karate Do și sensei Vasile Manea, unde au luat parte peste 120 sportivi și antrenori din 20 de cluburi de karate Shito-Ryu.

- **2002**, membrii Dumitru Danciu, Nicolae Rădoi, Florinel Gruianu, Eva Kerekeș vor fi înlocuiți de Dan Morar și Nicolae Mușat

- **2003**, componența Biroului federal era următoarea: președinte de onoare – Cristian Dumitrescu; președinte - Adrian Săcele Popescu;

vicepreședinți – Valerian Mușat, Gabriel Suci; membri – Vasile Manea, Cătălin Puicea, Adrian Ghinea, Doru Botez, Vladimir Prica, Tunde Mezei, Gheorghe Tetu, Cristian Liciu, Ferencz Pokocs, Cristian Bogza, Constantin Daneș, Dan Morar, Nicolae Mușat.

- **2003**, cluburile CS Grifonis Wado Kai din Dr Tr Severin, CS Teruo Kono din Craiova și CS Ikueuikan București, afiliate la FRKM, devin membri ai JKF Wado-Kai Japan (Japan Karate Federation).

- **2004 (decembrie)**, s-a organizat la București un stagiul de karate Shito-Ryu sub conducerea domnului Thomas Hausner, 6 Dan Karate Shito-Ryu, președintele Federației Europene de Shito-Ryu și Sensei Manea Vasile, unde au participat peste 140 sportivi din 18 cluburi.

- **2005**, membri Doru Botez, Gheorghe Tetu, Cristian Liciu au fost substituiți de Poleac Constantin, Munteanu Daniel

- **2006**, FR Karate Modern era afiliată la următoarele organisme internaționale și europene: Federația Mondială de Karate (din 1998); Federația Europeană de Karate (din 1998); Asociația Europeană de Karate Do Shotokan (din 2004); Federația Europeană de Karate Goju Ryu (din 2003); Asociația Internațională de Karate Goju Kai (1992); Uniunea Europeană de Karate Shito Ryu Shukokai (din 2001); Asociația Internațională de Karate Wado Kai Japoneză (din 2000); Federația Balcanică de Karate (din 2000);

- **2007**, Mușat Valerian va ocupa funcția de membru, iar federația s-a afiliat la Federația Mondială de Karate-Do Shotokan;

- **2009**, Clasamentul unităților sportive pe baze rezultatelor la CN: 1. CSA Steaua București – 906,5 p, 2. CS Dinamo București – 736,75 p, 3. CS Târgoviște – 210 p, 4. CS Sportul Studențesc București – 193, 5 p, 5. CS Italo București – 144 p 6. ASC Contact București - 143 p (au obținut puncte în clasament 62 de asociații și cluburi sportive); în clasamentul pe județe, pe primele locuri se situează: 1. București – 2409,6p, 2. Vâlcea – 320,5p, 3. Dâmbovița – 316,5p, 4. Brașov – 283,25p, 5. Hunedoara – 136,5p și 6. Dolj -133,25p (au obținut puncte 22 județe).

- **2009**, FR de Karate Modern era condusă de Biroul federal, care avea următoarea componență: Adrian Săcele Popescu – președinte; Manea Vasile – secretar general; Ghinea Adrian – antrenor federal; Mușat Valerian, Mușat Nicolae, Puicea Cătălin, Daneș Constantin, Bogza Cristian, Packocs Ferencz, Mezei Tunde, Poleac Constantin, Prica Vladimir, Morar Dan, Munteanu Daniel, Petre Răzvan, membrii.

- **2010 (martie)**, Federația Română de Karate Modern își schimbă titulatura în Federația Română de Karate aprobată în unanimitate de Adunarea generală, iar apoi de MTS.

Surse: Federația Română de Karate (Anuarele Sportului 1998-2009).

VI BILANȚUL GENERAL
NUMĂRUL MEDALIILOR CUCERITE DE PRACTICANȚII ARTELOR MARȚIALE
LA CAMPIONATELE MONDIALE ȘI EUROPENE LA RAMURILE ȘI STILURILE
INCLUSE ÎN STRUCTURA ORGANIZATORICĂ A FRAM, ÎN PERIOADA 1992-2009

		CAMP. MONDIALE				CAMP. EUROPENE			
		Aur	Argint	Bronz	Total	Aur	Argint	Bronz	Total
SHITO-RYU	Seniori	-	1	3	4	3	4	7	14
SHOTOKAN	Seniori	-	1	6	7	28	21	31	80
	Tineret	-	-	-	-	7	7	6	20
	Juniori	-	-	2	2	-	-	-	-
	Cadeți	-	-	-	-	10	14	25	49
WADO KAI	Seniori	-	-	-	-	12	7	12	31
	Juniori	-	-	-	-	-	-	3	3
	Cadeți	-	-	-	-	5	4	7	16
WADO RYU	Seniori	-	-	-	-	1	-	2	3
WKF	Seniori	-	-	1	1	-	-	1	1
EKF	Seniori	-	-	-	-	-	-	1	1
EGKF	Juniori	-	-	-	-	2	-	8	10
	Cadeți	-	-	-	-	-	-	4	4
GOJU-RYU	Seniori	4	4	6	14	11	11	15	37
	Juniori	2	3	6	11	4	1	2	7
	Cadeți	2	2	7	11	2	2	4	8
GOJU-KAI	Seniori	-	-	-	-	9	7	9	25
	Juniori	-	-	-	-	1	1	2	4
	Cadeți	-	-	-	-	3	3	7	13

RETROSPECTIVĂ ÎN IMAGINI

MINISTERUL TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

Nr. 0002131

**CERTIFICAT
DE IDENTITATE SPORTIVĂ**

Denumirea structurii sportive
**FEDERAȚIA ROMÂNĂ
DE KARATE MODERN**

Sediul structurii sportive
**B-UL BASARABIA, NR. 37-39, SECTOR 2,
BUCUREȘTI.**

Durata de funcționare
NEDETERMINATĂ

Numărul de identificare din Registrul sportiv și date
B/G/00033/2002.

Semnătura și stampila

REGISTRUL SPECIAL NR. **362.**

Data eliberării **7.03.2002.**

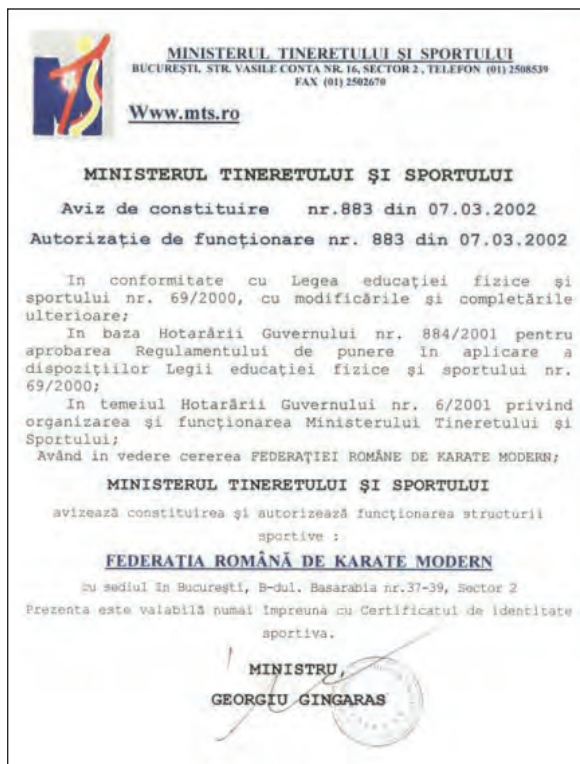
MINISTERUL TINERETULUI ȘI SPORTULUI

CERTIFICAT DE IDENTITATE SPORTIVĂ

Membru

**RAMURI DE SPORT: KARATE W.K.F.; KARATE SHOTOKAN;
KARATE SHITO-RYU; KARATE GOJU-RYU;
KARATE WADO-RYU //**

**MODIFICARE: CONFORM ÎNCHEIERII NR. 33180/3/2003 DIN 03.11.2003 A
TRIBUNALULUI BUCUREȘTI, STRUCTURA SPORTIVĂ SCHIMBĂ DENUMIREA ÎN:
FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE KARATE. //**

Stagiu de karate și Congres Shito-Ryu (coordonat de Soke Kunyo Tatsuno), organizat cu ocazia Turneului Internațional "Cupa Bosfor", în anul 1996, la care au participat toți reprezentanții Shito-Ryu Seishin Kkai din zona Balcanică. Din țara noastră a fost prezent Sensei Vasile Manea.

În august 1998, s-a organizat stagiul tehnic de karate shito-ryu, coordonat de sensei Manea Vasile.

De stânga la dreapta (rândul de sus): antrenorii Sava Bogdan, Cozmolici Gheorghe,

Nistor Ion, Bogza Cristian, Sensei Manea Vasile, Tudor Viorel, Liciu Cristian.

De stanga la dreapta (rândul de jos): sportiv Stanciu Florin, antrenor Teodor Romeo, instructor Băloi Leonard, antrenor Munteanu Daniel, antrenor Marinoiu Viorel, antrenor Marin

Dănuț, instructor Kelemen Adrian

În luna august 1999, s-a desfășurat în localitatea Mamaia stagiul tehnic de karate shito-ryu, coordonat de sensei Manea Vasile, la care au participat 10 cluburi: CS Masibo Petrosani, CS Tai Go Titu, CS Berca Buzău, CS Saro Târgoviște, CS Arctic Găiești, CS Dinamo București, CSȘ Ploiești, CS Petrom Flacăra Moreni, CS Koryo Târgoviște, CS Ro-Ka-Do București

În octombrie 1999, s-a desfășurat stagiul de karate, pentru stilurile: Shotokan, Shito-ryu, Goju-ryu si Wado-ryu. Pentru stilul shito-ryu au participat sensei Mitsuhiro Yabe și sensei Manea Vasile (central) și antrenorii: Gruianu Florin, Niculescu Cătălin, Bunusiu Tiberiu, Bălan Cristian, Munteanu Ionut, Marinoiu Viorel, Cozmolici Gheorghe, Bogza Cristian, Vlăduț Cătălin, Munteanu Daniel, Dumbrăvescu Ionuț, Vărzaru Dragoș, Tudor Viorel.

FIGURI REPREZENTATIVE

**Sportivii medaliați cu aur, argint și bronz
în probele individuale și pe echipe la
Campionatele Mondiale și Europene**

KARATE* CAMPIONATE MONDIALE SHITO- RYU SENIORI

	Medalii de argint	
NICOLAE Adina	kumite open	1998 Grecia
	Medalii de bronz	
NICOLAE Carmen	kumite 72,5 kg	1998 Grecia
GOGOĂȘĂ Mihai	kumite 80 kg	1998 Grecia
IACOB Marius, PIETRĂREANU George, BĂDULESCU Constanța, GOGOĂȘĂ Mihai, RĂDULESCU Alin, NICOLAE Carmen, LIȚĂ Monica, POPESCU Corina	kumite-echipe	1998 Grecia
KARATE SHOTOKAN		
SENIORI		
	Medalii de argint	
CÎRSTEA Marius	kumite +75 kg -ski	2009 Atena (GRE)
	Medalii de bronz	
SANDU Ștefania	kumite -53 kg	2002 Madrid (ESP)
DINICU Claudiu	kumite -65 kg -ski	2009 Atena (GRE)
MATEI Paul	kumite +75 kg -ski	2009 Atena (GRE)
NIȚU Claudia	kumite -60 kg -ski	2009 Atena (GRE)
CRISTIAN Georgiana, MIREA Alexandrina, NIȚU Claudia, SANDU Ștefania, VLAIC Iuliana	kumite echipe -ski	2009 Atena (GRE)

ALEXE Iulia Ana Maria, ALEXE Liana Alexandra, IOGHEN Ilinca Florentina	kata echipe -wskf	2009 Tokio (JPN)
JUNIORI		
	Medalii de bronz	
BOGA Adriana	kata -ski	2009 Atena (GRE)
BOGA Adriana	kumite open -ski	2009 Atena (GRE)
WKF		
SENIORI		
	Medalii de bronz	
NIȚU Claudia	kumite open	2006 Tampere (FIN)
GOJU-RYU		
SENIORI		
	Medalii de aur	
NIȚU Claudia	kumite -60 kg	2005 Rotterdam (NED)
POPA Paul Florian	kumite -65 kg	2005 Rotterdam (NED)
CIUCIOI BADEA Codruța	kumite open	2005 Rotterdam (NED)
MIREA Alexandrina, MITRACHE Alina, NIȚU Claudia, POPESCU Corina	kumite echipe	2005 Rotterdam (NED)
	Medalii de argint	
POPESCU Corina	kumite -60 kg	2005 Rotterdam (NED)
MITRACHE Alina	kumite +60 kg	2005 Rotterdam (NED)
LĂCĂTUȘ Relu	kumite -80 kg	2005 Rotterdam (NED)
TOTELCAN Marian	kumite +80 kg	2005 Rotterdam (NED)
	Medalii de bronz	
COROVIE Cristina	kumite -53 kg	2005 Rotterdam (NED)
MIREA Alexandrina	kumite +60 kg	2005 Rotterdam (NED)
ENĂCHESCU Sorin	kumite -60 kg	2005 Rotterdam (NED)
BĂDIN Laur	kumite -65 kg	2005 Rotterdam (NED)
BLEOTU Costin	kumite +80 kg	2005 Rotterdam (NED)
BLEOTU Costin , CRISTEA Marius, POPA Paul Florian, TOTELCAN Marian	kumite echipe	2005 Rotterdam (NED)
JUNIORI		
	Medalii de aur	
BĂDIN Laur, CREȚIU Paul, ENĂCHESCU Sorin, IONIȚĂ Cosmin, MATEI Paul, RĂCILĂ Lucian, VLEAONGĂ Robert	kumite echipe	2006 Marsciano (ITA)

ȘTEFANA Mădălina	kumite +60kg	2006 Marsciano (ITA)
	Medalii de argint	
ENĂCHESCU Sorin	kumite -60kg	2006 Marsciano (ITA)
BĂDIN Laur	kumite -65kg	2006 Marsciano (ITA)
SPERIATU Alina	kumite +60kg	2006 Marsciano (ITA)
	Medalii de bronz	
DINICĂ Claudiu	kumite -65kg	2006 Marsciano (ITA)
TEODORESCU Claudiu	kumite -70kg	2006 Marsciano (ITA)
ROTARU Cristina	kumite -53kg	2006 Marsciano (ITA)
COROVIE Cristina	kumite -53kg	2006 Marsciano (ITA)
PANAIT Cristina	kumite -60kg	2006 Marsciano (ITA)
COROVIE Cristina, HIRIȘCĂU Andra, PANAIT Cristina, SPERIATU Alina, ȘTEFAN Mădălina	kumite echipe	2006 Marsciano (ITA)
CADEȚI		
	Medalii de aur	
ASAFTEI Daniel	kumite -75kg	2006 Marsciano (ITA)
CRISTIAN Georgeta	kumite -57kg	2006 Marsciano (ITA)
	Medalii de argint	
BOSOTEANU Iulia	kumite -51kg	2006 Marsciano (ITA)
GRIGORE Cristiana	kumite -57kg	2006 Marsciano (ITA)
	Medalii de bronz	
CRISTEA Laura	kumite +53kg	2005 Rotterdam (NED)
ANDRUȘ Răzvan	kumite -70kg	2006 Marsciano (ITA)
SUCIU Sorin	kumite -70kg	2006 Marsciano (ITA)
CHIABEI Marius	kumite -75kg	2006 Marsciano (ITA)
NEACȘU Vlad	kumite +75kg	2006 Marsciano (ITA)
FUGACIU Mario	kumite +75kg	2006 Marsciano (ITA)
SUMEDRE Maria	kumite +75kg	2006 Marsciano (ITA)
CAMPIONATE EUROPENE		
KARATE SHOTOKAN		
SENIORI		
	Medalii de aur	
DUMITRU Cătălin	kumite	2002 (GER)
DUMITRU Cătălin, IACOB Marius, MOGOȘ Robert	kumite echipe	2002 (GER)
HAINAGIU Ionela	kata	2004 Veneția (ITA)

NIȚU Claudia	kumite -60kg	2004 Veneția (ITA)
NIȚU Claudia	kumite -60kg	2005 Noale (ITA)
IANCU Traian Gheorghiță	kumite -70kg	2005 Noale (ITA)
MATEI Paul Victor	kumite -80kg	2005 Noale (ITA)
MITRACHE Alina, MIREA Alexandrina, NIȚU Claudia, POPESCU Corina	kumite echipe	2005 Noale (ITA)
SANDU Ștefania	kumite -53kg -esku	2006 Veneția (ITA)
NIȚU Claudia	kumite -60kg -esku	2006 Veneția (ITA)
MIREA Alexandrina	kumite +60kg -esku	2006 Veneția (ITA)
DUMITRU Cătălin	kumite -75kg -ski	2007 Quartu Sant Elena (ITA)
DUMITRU Cătălin	kumite open -ski	2007 Quartu Sant Elena (ITA)
CRISTIAN Georgiana	kumite -53kg -esku	2007 Veneția (ITA)
NIȚU Claudia	kumite -60kg -esku	2007 Veneția (ITA)
CRISTIAN Georgiana, MIREA Alexandrina, NIȚU Claudia, POPESCU Corina	kumite echipe -esku	2007 Veneția (ITA)
ROBU Simona	kata -esku	2008 Oradea (ROU)
SANDU Ștefania	kumite -53kg -esku	2008 Oradea (ROU)
NIȚU Claudia	kumite -60kg -esku	2008 Oradea (ROU)
MIREA Alexandrina	kumite +65kg -esku	2008 Oradea (ROU)
CRISTIAN Georgiana, MIREA Alexandrina, NIȚU Claudia, SANDU Ștefania (ROMÂNIA I)	kumite echipe -esku	2008 Oradea (ROU)
TONCEAN Dragoș	kata -esku	2008 Oradea (ROU)
IONESCU Andrei	kumite -60kg -esku	2008 Oradea (ROU)
IANCU Traian	kumite -70kg -esku	2008 Oradea (ROU)
VASS Hunor	kumite -75kg -esku	2008 Oradea (ROU)
CÎRSTEA Marius	kumite -80kg -esku	2008 Oradea (ROU)
DUNOSE Alin	kumite +80kg -esku	2008 Oradea (ROU)
CÎRSTEA Marius, IANCU Emil, IANCU Traian, ION Răzvan, IONIȚĂ Cosmin, PAUL Dinu, VASS Hunor (ROMÂNIA I)	kumite echipe -esku	2008 Oradea (ROU)
	Medalii de argint	
MIREA Alexandrina	kumite +60kg	2004 Veneția (ITA)
POPESCU Corina	kumite -60kg	2004 Veneția (ITA)
MIREA Alexandrina	kumite +60kg	2005 Noale (ITA)
BĂDIN Laur, CONSTANTIN Alin, ENCHESCU Sorin, IONIȚĂ Cosmin, LĂCĂTUȘ Relu, MATEI Paul, VASS Hunor	kumite echipe	2005 Noale (ITA)
MIREA Alexandrina, MITRACHE Alina, NIȚU Claudia, POPESCU Corina	kumite echipe -esku	2006 Veneția (ITA)

STANCU Alina	kumite -55kg -ski	2007 Quartu Sant Elena (ITA)
DINICĂ Claudiu	kumite -75kg -ski	2007 Quartu Sant Elena (ITA)
BUCUR Cătălin, DINICĂ Claudiu, DUMITRU Cătălin, IANCU Daniel, IONESCU Andrei, IOSIPESCU Cristian	kumite echipe -ski	2007 Quartu Sant Elena (ITA)
RATCU Robert		
MIREA Alexandrina	kumite +60kg -esku	2007 Veneția (ITA)
IANCU Emil	kumite -60kg -esku	2007 Veneția (ITA)
SAFTA Mihăiță	kumite +80kg -esku	2007 Veneția (ITA)
ENEA Diana	kata -esku	2008 Oradea (ROU)
CRISTIAN Georgiana	kumite -53kg -esku	2008 Oradea (ROU)
TINCA Alina	kumite -60kg -esku	2008 Oradea (ROU)
IONIȚĂ Cristina, MITRAN Alina, STANCU Alina, TINCA Alina	kumite echipe -esku	2008 Oradea (ROU)
CONSTANTIN Cristian	kata -esku	2008 Oradea (ROU)
GHÎȚĂ Silviu, PAUL Dinu, TELEHOI Mircea	kata echipe -esku	2008 Oradea (ROU)
DUMITRU Cătălin	kumite -65kg -esku	2008 Oradea (ROU)
IONIȚĂ Cosmin	kumite -70kg -esku	2008 Oradea (ROU)
ION Răzvan	kumite -75kg -esku	2008 Oradea (ROU)
BUDUI Ciprian	kumite -80kg -esku	2008 Oradea (ROU)
LĂPUȘTEA Cristian	kumite +80kg -esku	2008 Oradea (ROU)
	Medalii de bronz	
IONIȚĂ Cosmin	kumite -70kg	2004 Veneția (ITA)
CRISTEA Marius	kumite -75kg	2004 Veneția (ITA)
PAMFIL Cătălin	kumite -75kg	2004 Veneția (ITA)
PREDA Csaba	kumite +80kg	2004 Veneția (ITA)
MIREA Alexandru, NIȚU Claudiu, POPESCU Corina, VASS Katalin	kumite echipe	2004 Veneția (ITA)
HAINAGIU Aurelia	kata	2005 Noale (ITA)
POPESCU Corina	kumite -53kg	2005 Noale (ITA)
COJOCARU Ana Maria	kumite -53kg	2005 Noale (ITA)
TONCEAN Dragoș	kata	2005 Noale (ITA)
CIUCIOI BADEA Codruța, COJOCARU Ana Maria, COROVIE Cristina, ȘTEFAN Madalina	kumite echipe	2005 Noale (ITA)
PEAGU Ramona	kumite -53kg -esku	2006 Veneția (ITA)
POPESCU Corina	kumite -60kg -esku	2006 Veneția (ITA)
IANCU Emil	kumite -60kg -esku	2006 Veneția (ITA)
IANCU Traian Gheorghiță	kumite -70kg -esku	2006 Veneția (ITA)
IANCU Marian Daniel	kumite -80kg -esku	2006 Veneția (ITA)

CRISTEA Marius, IANCU Emil,	kumite -60kg -esku	2006 Veneția (ITA)
IANCU Traian, LĂCĂTUȘ Relu, MATEI Paul, POPA Paul Florian, TOTELCAN Marian	kumite echipe -esku	
VLAIC Iuliana	kumite -55kg -ski	2007 Quartu Sant Elena (ITA)
IANCU Traian	kumite -70kg -esku	2007 Veneția (ITA)
LĂCĂTUȘ Relu	kumite -80kg -esku	2007 Veneția (ITA)
LĂPUȘTEA Cristian	kumite -80kg -esku	2007 Veneția (ITA)
CÎRSTEA Marius, ENĂCHESCU Sorin, IANCU Emil, IANCU Traian, POPA Paul Florian, TOTELCAN Marian, VASS Hunor (ROMANIA I)	kumite echipe -esku	2007 Veneția (ITA)
CARASU Ciprian, CONSTANTIN Alin, IONIȚĂ Cosmin, LĂCĂTUȘ Relu, LĂPUȘTEA Cristian, MATEI Paul, SAFTA Mihăiță (ROMANIA II)	kumite echipe -esku	2007 Veneția (ITA)
MITRAN Alina	kumite -60kg -esku	2008 Oradea (ROU)
STANCU Alina	kumite -60kg -esku	2008 Oradea (ROU)
ROMAN Marcela	kumite +65kg -esku	2008 Oradea (ROU)
IANCU Emil	kumite -60kg -esku	2008 Oradea (ROU)
ȚURCA Alexandru	kumite -60kg -esku	2008 Oradea (ROU)
IOSIPESCU Cristian	kumite -75kg -esku	2008 Oradea (ROU)
ROTARU Robert	kumite -80kg -esku	2008 Oradea (ROU)
SAVA Marian	kumite +80kg -esku	2008 Oradea (ROU)
DINICĂ Claudiu, DUNOSE Alin,	kumite echipe -esku	2008 Oradea (ROU)
IOSIPESCU Cristian, TEODORESCU Claudiu, TONCEAN Dragoș (ROMÂNIA II)		
TINERET ȘI JUNIORI		
	Medalii de aur	
HOSU Mihai	kata (<17 ani)	1999 Nicosia (CYP)
CIOBANU Petru-Mihai, HOSU Mihai, PASCA Aron-Alexandru	kata ech. (<17 ani)	2000 (GER)
SIMKO Csanad	kumite individual (<9 ani)	2000 (GER)
CONSTANTIN Christian-Vasile	kata mixt (<14ani)	2000 (GER)
IOSIF Robert-Alexandru	kata mixt (<14ani)	2000 (GER)
HOSU Mihai	kata mixt (<17 ani)	2000 (GER)
VĂRZARU Adrian	kumite individual (<14 ani)	2000 (GER)
	Medalii de argint	
CONSTANTIN Christian-Vasile, GIURCĂ Alexandru-Florin, DIACONU Alexandru-Daniel	kata ech. (<17 ani)	2000 (GER)
SOCOL Miruna-Sânziana, FIRIDON Anca- Sorina, MANILIUC Roxana	kata ech. (<17 ani)	2000 (GER)

AVRAM Cătălin	kumite individual (<9 ani)	2000 (GER)
FIRIDON Anca-Sorina	kata fete 3K-Dan	2000 (GER)
ZVORIȘTEANU Sergiu-Adrian	kata mixt (6-10ani)	2000 (GER)
PASCA Aron-Alexandru	kata mixt (<14ani)	2000 (GER)
REPEDE Ștefan-Emil	kumite individual (15-17 ani)	2000 (GER)
	Medalii de bronz	
BONE Sandra	kumite individual (<9 ani)	2000 (GER)
GIURCĂ Alexandru-Florin	kata mixt (<14ani)	2000 (GER)
SOCOL Miruna-Sânziana	kata mixt (<14ani)	2000 (GER)
HOSU Mihai	kumite individual (15-17 ani)	2000 (GER)
FIRIDON Anca-Sorina	kumite individual (15-17 ani)	2000 (GER)
BONE Sandra	kumite individual (15-17 ani)	2000 (GER)
CADEȚI		
	Medalii de aur	
COROVIE Cristina	kumite -50kg	2004 Veneția (ITA)
DINICĂ Claudiu	kumite -60kg	2004 Veneția (ITA)
RĂCILĂ Lucian	kumite -55kg	2005 Noale (ITA)
BOGA Adriana	kata -esku	2008 Oradea (ROU)
BOGA Adriana	kumite -57kg -esku	2008 Oradea (ROU)
BOGA Adriana, MARINESCU Cristina, OLTEANU Lavinia	kumite echipe -esku	2008 Oradea (ROU)
TELEHOI Mircea	kata -esku	2008 Oradea (ROU)
ISPAS Andrei	kumite -55kg -esku	2008 Oradea (ROU)
TINTOC Daniel	kumite -60kg -esku	2008 Oradea (ROU)
SIPOS Gergo	kumite -70kg -esku	2008 Oradea (ROU)
	Medalii de argint	
RĂILEANU Cristina	kumite -57kg	2004 Veneția (ITA)
BĂDIN Laur	kumite -65kg	2004 Veneția (ITA)
BOSOTEANU Iulia, LENGYEL Lilla, MIULESCU Ilinca	kumite echipe	2005 Noale (ITA)
BOGA Adriana, BOSOTEANU Iulia, CRISTIAN Georgiana, MIULESCU Ilinca	kumite echipe -esku	2006 Veneția (ITA)
FUGACIU Mario, MOISE Andrei, POLMOLEA Andrei, TINTOC Daniel, ZAHARIA Cătălin	kumite echipe -esku	2007 Veneția (ITA)
GRIGOREANU Alexandra	kata -esku	2008 Oradea (ROU)
SIRCĂ Roxana	kumite -51kg -esku	2008 Oradea (ROU)
OLTEANU Lavinia	kumite -57kg -esku	2008 Oradea (ROU)
NICULA Bogdan	kumite -55kg -esku	2008 Oradea (ROU)

ZAHARIA Cătălin	kumite -60kg -esku	2008 Oradea (ROU)
POZDERCĂ Bogdănel	kumite -65kg -esku	2008 Oradea (ROU)
MAZILU Mihai	kumite -75kg -esku	2008 Oradea (ROU)
STIFU Andi	kumite +75kg -esku	2008 Oradea (ROU)
BĂRNUȚIU Roland, MOISE Andrei, POZDEARCĂ Bogdănel, TINTOC Daniel, ZIDU Mihai	kumite echipe -esku	2008 Oradea (ROU)
	Medalii de bronz	
SUMEDRE Maria	kumite -50kg	2004 Veneția (ITA)
LENGYEL Lilla	kumite +57kg	2004 Veneția (ITA)
VĂRZARU Adrian Dragoș	kumite -55kg	2004 Veneția (ITA)
TONCEAN Dragoș	kumite -65kg	2004 Veneția (ITA)
CONSTANTIN Alin	kumite +75kg	2004 Veneția (ITA)
MIULESCU Ilinca	kumite -57kg	2005 Noale (ITA)
TĂRĂBAM Rareș	kumite -55kg	2005 Noale (ITA)
BOGA Adriana	kata -esku	2006 Veneția (ITA)
ZAHARIA Cătălin	kumite -55kg -esku	2006 Veneția (ITA)
BĂLĂȘIU Cezar, CHIABEI Marius, FUGACIU Mario, NĂSTASE Cătălin, NEACȘU Vlad, SAFTA Mihăiță, TOMOȘOSCHI Rafael	kumite echipe -esku	2006 Veneția (ITA)
BOGA Adriana, MARINESCU Cristina, MIULESCU Ilinca, REKASI Reka	kumite echipe -esku	2007 Veneția (ITA)
CHELARU Ioana	kata -esku	2008 Oradea (ROU)
IONIȚĂ Cristina	kumite -51kg -esku	2008 Oradea (ROU)
MARINESCU Cristina	kumite -51kg -esku	2008 Oradea (ROU)
RACZ Tunde	kumite -57kg -esku	2008 Oradea (ROU)
GRIGOREANU Alexandra	kumite -57kg -esku	2008 Oradea (ROU)
BALASZ SCARADI Renata	kumite +57kg -esku	2008 Oradea (ROU)
GRIGOREANU Alexandra, RACZ Tunde, SIRCA Roxana (ROMÂNIA III)	kumite echipe -esku	2008 Oradea (ROU)
AVRAM Iuliana, FRUMUȘELU Raluca, LUNGU Dana (ROMÂNIA II)	kumite echipe -esku	2008 Oradea (ROU)
MOISE Andrei	kumite -55kg -esku	2008 Oradea (ROU)
MUSTEAȚĂ Claudiu	kumite -55kg -esku	2008 Oradea (ROU)
NEAGU Alexandru	kumite -60kg -esku	2008 Oradea (ROU)
HAIDUC Marius	kumite -70kg -esku	2008 Oradea (ROU)
ZIDU Mihai	kumite +75kg -esku	2008 Oradea (ROU)
GILCĂ George, ISPAS Andrei, MUSTEAȚĂ Claudiu, POTARNCEI Cristian	kumite echipe -esku	2008 Oradea (ROU)

WADO KAI		
SENIORI		
	Medalii de aur	
SANDU Ștefania	kumite -53kg	2008 București (ROU)
NIȚU Claudia	kumite -60kg	2008 București (ROU)
MIREA Alexandrina	kumite +60kg	2008 București (ROU)
CRISTIAN Georgiana, MIREA Alexandrina, NIȚU Claudia, SANDU Ștefania	kumite echipe	2008 București (ROU)
MIREA Radu	kata	2008 București (ROU)
IANCU Emil	kumite -60kg	2008 București (ROU)
CÎRSTEA Marius	kumite -80kg	2008 București (ROU)
CÎRSTEA Marius, IANCU Emil, IANCU Traian,	kumite echipe	2008 București (ROU)
SANDU Ștefania	kumite 55kg	2009 Dublin (IRL)
NIȚU Claudia	kumite 61kg	2009 Dublin (IRL)
MIREA Alexandrina, IONIȚĂ Cosmin, Mirea Radu, POPA Paul, VASS Hunor	kumite 68kg	2009 Dublin (IRL)
FRUMUȘELU Raluca, MIREA Alexandrina, NIȚU Claudia, SANDU Ștefania	kumite echipe	2009 Dublin (IRL)
	Medalii de argint	
CRISTIAN Georgiana	kumite -53kg	2008 București (ROU)
SPERIATU Alina	kumite +60kg	2008 București (ROU)
PEAGU Ramona	kumite open	2008 București (ROU)
MIREA Mihai	kata	2008 București (ROU)
IANCU Traian	kumite -70kg	2008 București (ROU)
VASS Hunor	kumite -75kg	2008 București (ROU)
DINU Paul Viorel, GHIȚĂ Silviu, POPA Paul, TOTELCAN Marian	kumite echipe	2009 Dublin (IRL)
	Medalii de bronz	
BERGHIANU Sandra	kata	2008 București (ROU)
MITRAN Alina	kumite -60kg	2008 București (ROU)
ROMAN Marcela	kumite open	2008 București (ROU)
IONESCU Andrei	kumite -60kg	2008 București (ROU)
POPA Paul	kumite -65kg	2008 București (ROU)
POPA Paul	kumite 67kg	2009 Dublin (IRL)
DINU Paul Viorel	kumite 84kg	2009 Dublin (IRL)
STIFU Andi	kumite +84kg	2009 Dublin (IRL)
FRUMUȘELU Raluca	kumite 61kg	2009 Dublin (IRL)
DINU Paul Viorel, GHIȚĂ Silviu, STIFU Andi	kata echipe	2009 Dublin (IRL)
MIREA Radu	kumite -70kg	2008 București (ROU)

IONIȚĂ Cosmin	kumite open	2008 București (ROU)
JUNIORI		
	Medalii de bronz	
AVRAM Iuliana	kumite 53kg	2009 Dublin (IRL)
BILA Andreea	kumite 53kg	2009 Dublin (IRL)
AVRAM Iuliana, BILA Andreea, COCOȘI Diana	kata echipe	2009 Dublin (IRL)
CADEȚI		
	Medalii de aur	
SIRCA Roxana	kumite -51kg	2008 București (ROU)
BOGA Adriana	kumite -57kg	2008 București (ROU)
POLIFRON Clara	kumite +57kg	2008 București (ROU)
MOISE Andrei	kumite -60kg	2008 București (ROU)
ZIDU Mihai	kumite +75kg	2008 București (ROU)
	Medalii de argint	
FELEA Roxana, TIMOFTE Ana Maria	kata echipe	2008 București (ROU)
ȘERBAN Andreea Denisa		
BOINGEANU Loredana	kumite +57kg	2008 București (ROU)
DRAGOMIR Marius	kumite -60kg	2008 București (ROU)
POZDEARC Bogdan	kumite -65kg	2008 București (ROU)
	Medalii de bronz	
ION Marian	kata	2008 București (ROU)
FELEA Roxana	kata	2008 București (ROU)
NICULAE Cătălin	kumite -65kg	2008 București (ROU)
TINTOC Daniel	kumite -70kg	2008 București (ROU)
IMREH Alexandru	kumite -75kg	2008 București (ROU)
IONESCU Andrei	kumite -75kg	2008 București (ROU)
COCOȘI Diana	kumite 54kg	2009 Dublin (IRL)
WADO RYU		
SENIORI		
	Medalii de aur	
PUICEA Cătălin, PIELE Iulian,	kata echipe, masculin	1996 Budapesta (HUN)
PREDOI Constantin		
	Medalii de bronz	
POPESCU Lilian	kumite 85 kg	1996 Budapesta (HUN)

ILIE Florentina, GIURA Diana, CODREANU Cătălina, FRĂȚILĂ Iuliana	kumite-echipe, feminin	1996 Budapesta (HUN)
WKF		
SENIORI		
	Medalii de bronz	
SANDU Ștefania	kumite -53 kg	2001 Sofia(BUL)
EKF		
SENIORI		
	Medalii de bronz	
SANDU Ștefania	kumite -55kg	2009 Zagreb (CRO)
EGKF		
JUNIORI		
	Medalii de aur	
CRISTIAN Georgiana	kumite -53kg	2008 Kaliningrad (RUS)
RATCU Robert	kumite -75kg	2008 Kaliningrad (RUS)
	Medalii de bronz	
IODACHE Ioana	kumite -60kg	2008 Kaliningrad (RUS)
CRISTIAN Georgiana, MIULESCU Ilinca, RADU Simona, VLAIC Iuliana	kumite echipe	2008 Kaliningrad (RUS)
ZAHARIA Cătălin	kumite -60kg	2008 Kaliningrad (RUS)
RĂCILĂ Lucian	kumite -60kg	2008 Kaliningrad (RUS)
DINICĂ Claudiu	kumite -65kg	2008 Kaliningrad (RUS)
MITRACHE Vlad	kumite -80kg	2008 Kaliningrad (RUS)
CHIABEI Marius	kumite -80kg	2008 Kaliningrad (RUS)
BĂDIN Laur, DINICĂ Claudiu, RATCU Robert, RĂCILĂ Lucian	kumite echipe	2008 Kaliningrad (RUS)
CADEȚI		
	Medalii de bronz	
POLIFRON Clara	kumite +57kg	2008 Kaliningrad (RUS)
MOISE Andrei	kumite -60kg	2008 Kaliningrad (RUS)
NICULAE Cătălin	kumite -65kg	2008 Kaliningrad (RUS)
POZDEARCĂ Bogdan	kumite -70kg	2008 Kaliningrad (RUS)

SHITO-RYU		
SENIORI		
	Medalii de aur	
POPESCU Corina	shukokai kumite -60 kg	2003 Viena (AUT)
POPA Paul	shukokai kumite -65 kg	2003 Viena (AUT)
BLEOTU Costin, CRISTEA Marius, IACOB Marius, IANCU Traian, POPA Paul , PREDA Csaba, VĂRZARU Dragoș	shukokai kumite echipe	2003 Viena (AUT)
	Medalii de argint	
MAMARA Alexandru	-70 kg	2001 Sofia(BUL)
MINCU Claudiu Marian	-78 kg	2001 Sofia(BUL)
VASILE Gabriela	shukokai kumite -53 kg	2003 Viena (AUT)
IACOB Marius	shukokai kumite -75 kg	2003 Viena (AUT)
	Medalii de bronz	
MILITARU Elena Mădălina	shukokai kumite -53 kg	2003 Viena (AUT)
CERNAT Mariana Laura	shukokai kumite -53 kg	2003 Viena (AUT)
BUDUI Ciprian	shukokai kumite -65 kg	2003 Viena (AUT)
GRĂDINARU Constantin	shukokai kumite -80 kg	2003 Viena (AUT)
PREDĂ Csaba	shukokai kumite +80 kg	2003 Viena (AUT)
BLEOTU Ion Costin	shukokai kumite+80 kg	2003 Viena (AUT)
BĂLOI Leonard, BUDUI Ciprian, CAPRICI, DINESCU Mihai, DUMITRU Cătălin, GRĂDINARU Constantin, IANCU Emil	shukokai kumite echipe	2003 Viena (AUT)
GOJU-RYU		
SENIORI		
	Medalii de aur	
NIȚU Claudia	kumite -60kg	2005 Viena (AUT)
MIREA Alexandrina	kumite +60kg	2005 Viena (AUT)
MIREA Alexandru, MITRACHE Alina, NIȚU Claudiu, POPESCU Corina	kumite echipe	2005 Viena (AUT)
NIȚU Claudia	kumite -60kg	2007 Dortmund (GER)
IANCU Emil	kumite -60kg	2007 Dortmund (ger)
NIȚU Claudia	kumite 61 kg	2009 Berna (SUI)
SANDU Ștefania	kumite 55 kg	2009 Berna (SUI)
MIREA Alexandrina	kumite 68 kg	2009 Berna (SUI)
CÎRSTEA Marius	kumite 84kg	2009 Berna (SUI)
MATEI Paul	kumite +84kg	2009 Berna (SUI)
IODACHE Ioana, MIREA Alexandrina, NIȚU Claudia, SANDU Ștefania	kumite echipe	2009 Berna (SUI)

	Medalii de argint	
DUȚĂ Alin, G RIGORE George, STOICA Cristian	kumite echipe	2002 Viena (AUT)
BUDUI Ciprian	kumite -70kg	2005 Viena (AUT)
CRISTEA Marius	kumite -75kg	2005 Viena (AUT)
BLEOTU Costin, CRISTEA Marius,	kumite -60kg	2005 Viena (AUT)
IANCU Emil, IANCU Traian, TOTELCAN Marian, VĂRZARU Dragoș	kumite echipe	
SANDU Ștefania	kumite -53kg	2007 Dortmund (GER)
MIREA Alexandrina, NIȚU Claudia, POPESCU Corina, SANDU Ștefania	kumite echipe	2007 Dortmund (ger)
POPA Paul Florian	kumite -65kg	2007 Dortmund (GER)
CÎRSTEA Marius, ENĂCHESCU Sorin, IANCU Emil, IANCU Traian, LĂCĂTUȘ Relu, POPA Paul Florian, TOTELCAN Marian	kumite -65kg	2007 Dortmund (GER)
VLAIC Iuliana	kumite 50kg	2009 Berna (SUI)
DINICĂ Claudiu	kumite 67kg	2009 Berna (SUI)
BUDUI Ciprian, CÎRSTEA Marius, DINICĂ Claudiu, IANCU Traian, IANCU Emil, POPA Paul, TOMA Florin	kumite echipe	2009 Berna (SUI)
	Medalii de bronz	
STOICA Cristian	kumite -70kg	2002 Viena (AUT)
GRIGORE George	kumite +80kg	2003 Elvas (POR)
COROVIE Cristina	kumite -53kg	2005 Viena (AUT)
POPESCU Corina	kumite -60kg	2005 Viena (AUT)
MITRACHE Alina	kumite +60kg	2005 Viena (AUT)
IANCU Emil	kumite -60kg	2005 Viena (AUT)
POPA Paul Florian	kumite -65kg	2005 Viena (AUT)
IANCU Traian	kumite -70kg	2005 Viena (AUT)
CONSTANTIN Alin	kumite -80kg	2005 Viena (AUT)
TOTELCAN Marian	kumite+80kg	2005 Viena (AUT)
CRISTIAN Georgiana	kumite -53kg	2007 Dortmund (GER)
ENĂCHESCU Sorin	kumite -60kg	2007 Dortmund (GER)
BĂDIN Laur	kumite -65kg	2007 Dortmund (GER)
TOTELCAN Marian	kumite +80kg	2007 Dortmund (GER)
COROVIE Cristina	kumite 50 kg	2009 Berna (SUI)
JUNIORI		
	Medalii de aur	
COJOCARU Ana Maria	kumite -53kg	2004 St. Polten (AUT)

NIȚU Claudia	kumite -60kg	2004 St. Polten (AUT)
BUDUI Ciprian	kumite -70 kg	2004 St. Polten (AUT)
TOTELCAN Marian	kumite -80 kg	2004 St. Polten (AUT)
Medalii de argint		
ROTARU Cristina	kumite -53kg	2004 St. Polten (AUT)
Medalii de bronz		
TRUFIN Marian, BLEOTU Costin, BUDUI Ciprian,	kumite -65kg	2004 St. Polten (AUT)
CRISTEA Marius, DUMITRU Cătălin, IONIȚĂ Cosmin, TRUFIN Marian	kumite echipe	
	CADEȚI	
	Medalii de aur	
COROVIE Cristina	kumite -51kg	2004 St. Polten (AUT)
DAMIAN George	kumite -55kg	2004 St. Polten (AUT)
	Medalii de argint	
PAREPA Radu	kumite -70kg	2004 St. Polten (AUT)
CONSTANTIN Alin	kumite+75kg	2004 St. Polten (AUT)
	Medalii de bronz	
NEDELICU Mihaela	kumite -51kg	2004 St. Polten (AUT)
ȘTEFAN Mădălina	kumite+57kg	2004 St. Polten (AUT)
DINICĂ Claudiu	kumite -60kg	2004 St. Polten (AUT)
BĂDIN Laur	kumite -65kg	2004 St. Polten (AUT)
	GOJU-KAI	
	SENIORI	
	Medalii de aur	
GROSU Iulia	kumite -53 kg	2001 Ungaria
SANDU Ștefania	kumite -60 kg	2001 Ungaria
STOICA Cristian	kumite -60 kg	2001 Ungaria
STANCU Valeriu	kumite -65 kg	2001 Ungaria
POPESCU Corina	kumite -60 kg	2007 Berna (SUI)
MITRACHE Alina	kumite +60 kg	2007 Berna (SUI)
CÎRSTEA Marius	kumite -80 kg	2007 Berna (SUI)
POPA Paul	kumite open	2007 Berna (SUI)
CÎRSTEA Marius, ENACHE Sorin, LĂCĂTUȘ Relu, POPA Paul,(ROMANIA I)	kumite echipe	2007 Berna (SUI)

	Medalii de argint	
TUDORACHE Simona	kumite -60 kg	2001 Ungaria
DOVGANIUC Radu	kumite -60 kg	2001 Ungaria
ALEXANDRU Sorin	kumite -70 kg	2001 Ungaria
COJOCARU Ana Maria	kumite -60 kg	2007 Berna (SUI)
POPESCU Corina	kumite open	2007 Berna (SUI)
LĂCĂTUȘ Relu	kumite -80 kg	2007 Berna (SUI)
BĂDIN Laur, CALCIU Răzvan, MANEA Alexandru, TOMA Florin (ROMANIA II)	kumite echipe	2007 Berna (SUI)
	Medalii de bronz	
DUȚĂ Alin	kumite -60 kg	2001 Ungaria
PETRESCU Alexandru	kumite -65 kg	2001 Ungaria
TAMASI Andrei	kumite -70 kg	2001 Ungaria
IONESCU Remus	kumite -75 kg	2001 Ungaria
NEGOESCU Doru	kumite -80 kg	2001 Ungaria
SANDU Ștefania	kumite -60 kg	2007 Berna (SUI)
NEDELCU Mihaela , POPESCU Corina, ROMAN Marcela, SANDU Ștefania, (ROMANIA I)	kumite echipe	2007 Berna (SUI)
COJOCARU Ana Maria, COROVIE Cristina , FURTUNĂ Mihaela, MITRACHE Alina, (ROMANIA II)	kumite echipe	2007 Berna (SUI)
TOMA Florin	kumite -70 kg	2007 Berna (SUI)
	JUNIORI	
	Medalii de aur	
CALCIU Răzvan	kumite open	2007 Berna (SUI)
	Medalii de argint	
BĂDIN Laur	kumite open	2007 Berna (SUI)
	Medalii de bronz	
COROVIE Cristina	kumite open	2007 Berna (SUI)
PANAIT Cristina	kumite open	2007 Berna (SUI)
	CADEȚI	
	Medalii de aur	
MAMULEA Bogdan	kata individual	2001 Ungaria
CRISTIAN Georgiana	kumite -57 kg	2007 Berna (SUI)
CHIABEI Marius	kumite +70 kg	2007 Berna (SUI)
	Medalii de argint	
CRAIOVEANU Valentin	kata individual	2001 Ungaria
MIULESCU Ilinca	kumite +57 kg	2007 Berna (SUI)
NEACȘU Vlad	kumite +70 kg	2007 Berna (SUI)

	Medalii de bronz	
CĂȚOIU Eduard	kata individual	2001 Ungaria
NICULESCU Cătălina	kata individual	2001 Ungaria
NICULESCU Cătălina	kumite -60 kg	2001 Ungaria
CĂȚOIU Eduard	kumite -60 kg	2001 Ungaria
PUTORU Laurențiu	kumite -60 kg	2001 Ungaria
POPA Mihai	kumite -70 kg	2001 Ungaria
BERECZ Ana Maria	kumite +57 kg	2007 Berna (SUI)
*Până în anul 2010, rezultatele au fost înregistrate sub denumirea Karate Modern.		

Antrenorii cu activitate în ramura karate Shotokan:

♦ IONIȚĂ MIHAI –3 Dan– CSS Rm. Vâlcea ♦ SFETCU OVIDIU - 2 Dan - Black Belt Suceava ♦ BULILETE GHEORGHE –3 Dan– Bujin Cernavodă ♦ MITROI GERI –2 Dan– Bushi Craiova ♦ POLEAC CONSTANTIN –4 Dan– Bushido Botosani ♦ BUȘOIU MARIN –1 Dan– Bushido Ken Caracal♦ BALOG ANDRAS –3 Dan– Bushido Satu Mare ♦ DANEȘ CONSTANTIN –5 Dan– Chimia Rm.Vâlcea ♦ DUȚĂ VIOREL –5 Dan– Condor Baia Mare ♦ DINU PAUL –2 Dan– Cozia-Vâlcea ♦ MEZEI TUNDE –5 Dan– Crișul Oradea ♦ ERDEI EMERIC –3 Dan– Dinamo Sakura Arad ♦ FLORICEL DANIEL –5 Dan– Dinamo Zen-Do-Caracal♦ URZICĂ SORIN –1 Dan– Emi The Best Harghita♦ MUȘAT VALERIAN –5 Dan– Farul Constanța ♦ VULCAN DĂNUȚ –2 Dan– Foc Viu Focșani ♦ ISPAȘ PETRU –2 Dan– Gi-Fun Orășeni Botoșani ♦ TAKACS MIHALY –1 Dan– Good Dragon Marghita♦ IONIȚĂ MIHAI –3 Dan– Ioniță Sport Center Rm. Vâlcea♦ DRETCANU MIHAI –2 Dan– Ishido Botoșani♦ SPIRCHEZ OVIDIU –2 Dan– Jitsu Zărnești Brașov♦ GHINEA ADRIAN –6 Dan– KARATE Shotokan F.M.K. și Sportul Studentesc București ♦ ALIN PASCA –1 Dan– CS Crișul Negru Stei Bihor♦ BADEA CORNEL –2 Dan– Katana Kin Brașov ♦ STANCIU COSTEL –3 Dan– Kobaiashi Rm Sărat, Buzău ♦ MITROI GERI –2 Dan– Liceul cu program sportiv “Petrașcu Triscu”, CRAIOVA ♦ BOGA IOAN –2 Dan– Master Karate - Do Reghin ♦ PAKOCS FERENC –4 Dan– Master Karate Sf.Gheorghe ♦ BELEGA CRISTIAN –3 Dan– Nord-Vest Karate Satu Mare ♦ POP GHEORGHE –3 Dan– Omega Șimleul ♦ BAROIU LUCIAN –4 Dan– Otopeni ♦ PAMFIL CATALIN –3 Dan– PAM*PHIL CENTER BOTOȘANI ♦ JELEA OVIDIU –2 Dan– Sagitarius Suceava ♦ ENE SEBASTIAN –2 Dan – Samurai Dojo, Argeș ♦ MAGOS ROBERT –4 Dan – Samuraiul Satu Mare ♦ BORA ANE MARIE –2 Dan– CSS Făgăraș ♦ LUCIAN CONSTANTIN– Shoto Hunedoara ♦ ZAMFIR ILIE –1 Dan– CS Elite Center, Hunedoara ♦ JUDITH SCHWEITZER –1 Dan– Tomis Karate, Constanța ♦ MUTIU DAN –2 Dan– CS Tigru Tg. Lăpuș, Maramureș ♦ GASCA MIHAI –2 Dan– CS Karate Dojo Ken, Constanța ♦ PRICA VLADIMIR –5 Dan– Tsubaki Sibiu ♦ DEMYEN GEZA-CSABA–Umbra Baia Sprie-Maramureș ♦ NEDELCU SORIN –4 Dan– Universitatea Suceava ♦ BUCUR CĂTĂLIN – Viromet Victoria, Brașov ♦ DRETCANU MIHAI –2 Dan– CSS Botoșani (Sursă FRK 2010)

Antrenorii cu activitate în ramura karate Shito-Ryu:

♦ IANCU TRAIAN –3 Dan– CS “Amical Karate” București ♦ DINU CONSTANTIN –1 Dan– As. Delphi Club București ♦ MANEA VASILE –7 Dan– C.S. Dinamo București ♦ GHIȚĂ MIHAI –4 Dan– CS Go București ♦ LICIU CRISTIAN –5 Dan– CS Hiwako Târgoviște ♦ MUNTEANU IONUȘ –4 Dan– CS Târgoviște ♦ MUNTEANU DANIEL –4 Dan– Asociația Județeană de Karate Modern ♦ LEURZEANU VASILE

–CS Kidava Pucioasa ♦ PĂTRAȘCU NICOLAE –2 Dan– CS Komura Vălenii De Munte ♦ MARINOIU VIOREL –2 Dan– CS Koryo Dragomirești ♦ BUSUIOC CRISTINEL – 1 Dan– CS Makoto Craiova ♦ IORDANOAIA FLORIN –4 Dan– CS Marea Neagră Constanța ♦ POLIFRONIE RADU – 2 Dan– CSM. Petroșani ♦ BĂLOI LEONARD –2 Dan– CS Okinawa București ♦ COZMOLICI GHE-ORGHE –3 Dan– CS Petrom Flacăra Moreni ♦ VLĂDUȚ CĂTĂLIN –4 Dan– CS Saishin Karate Do Rm. Vâlcea ♦ VARZARU DRAGOS –2 Dan– CS Școlar Nr.1 “Pajura” București ♦ MIREA ALEXANDRINA –2 Dan– CS Școlar Nr.4 București ♦ DUMITRU CĂTĂLIN –2 Dan– AS CS “Scorpion” București ♦ KISS DAN –1 Dan– Clubul Sporting Budo Târgu Secuiesc ♦ PETRE RĂZVAN –4 Dan– CS “Suiko” Lungulețu ♦ ROTARU MARIAN –1 Dan– CS Tai-Go Titu ♦ MUNTEANU DANIEL –5 Dan– CS Wisconsin Sport Club, Dâmbovița și Munteanu Sport Club, Dâmbovița ♦ MUNTEANU ION – Dan– Munteanu Sport Club, Dâmbovița ♦ AVRAM SORIN –2 Dan– CS Sport-max2007 Rm. Vâlcea (Sursă FRK 2010).

Antrenorii cu activitate în ramura karate

Goju-Ryu:

♦ LAMBREA CRISTINEL –3 Dan– CS Contact București ♦ BOGZA IOANA –2 Dan– CS Europa ♦ MARIN MARIUS EUGEN –1 Dan– ACS Solaris ♦ KELEMEN ADRIAN –3 Dan– CS Impact Karate ♦ OLTEANU PETRU –2 Dan– ACS Goju-Kai Karate Do România ♦ MANDROASA STAN –3 Dan – CS Magurele, Ilfov și AS CS Helmar 54 Ak ♦ ROMAN MARCELA –2 Dan– CS Buftea, Ilfov ♦ BOGZA CRISTIAN –6 Dan– CSA “Steaua” București și CS Italo București ♦ VÎLCEANU ION –3 Dan– CS Ying-Long Karate-Do Orșova (Sursă FRK 2010).

Antrenorii cu activitate în ramura karate

Wado-Ryu:

♦ PUICEA DAN CĂTĂLIN –5 Dan– CS Griffonis Wado Kai Dr. Tr. Severin ♦ NUKINA NOBUYUKI–CS Ikueikan ♦ FLOAREA RĂDOI –1 Dan– CS Arte Martiale și Discipline Orientale Satori Dr.Tr.Severin ♦ DOBRESU GABRIEL –2 Dan– CS Știința Dr.Tr.Severin ♦ RADU GAVRILĂ –3 Dan – CS TERUO Kono Craiova ♦ PERIANU VASILE –2 Dan– CS Karate Wado- Ryu Fudoshin Tulcea (Sursă FRK 2010).

**PERSONALITAȚI CU CONTRIBUȚII DEOSEBITE
ÎN ORGANIZAREA ȘI PROMOVAREA KARATELOR**

PERSONALITĂȚI DIN CONDUCEREA FR KARATE

ADRIAN POPESCU SACELE
PRESEDINTE
8 DAN KARATE SHOTOKAN

**VALERIAN
MUSAT**
VICEPRESEDINTE
6 DAN KARATE
SHOTOKAN

**MUSAT
NICOLAE**
VICEPRESEDINTE
6 DAN KARATE
SHITO-RYU

**VASILE
MANEA**
SECRETAR
GENERAL
7 DAN KARATE
WKF

DAN PUICEA
VICEPRESEDINTE
6 DAN KARATE
WADO-RYU

**BOGZA
CRISTIAN**
VICEPRESEDINTE
6 DAN KARATE
GOJU-RYU

MEMBRII COMITETULUI DIRECTOR

GHINEA ADRIAN
ANTRENOR FEDERAL
6 DAN KARATE
SHOTOKAN

PRICA VLADIMIR
PRESEDINTE COMISIE
NATIONALA ARBITRI
5 DAN KARATE
SHOTOKAN

MEZEI TUNDE
MEMBRU C.D.
5 DAN KARATE
SHOTOKAN

DANES CONSTANTIN
MEMBRU C. D.
5 DAN KARATE
SHOTOKAN

POLEAC CONSTANTIN
MEMBRU C. D.
5 DAN KARATE
SHOTOKAN

MORAR DAN
PRESEDINTE COMISIE
NATIONALA COMPETITII
6 DAN KARATE
W.K.F.

PAKOCs FERENC
MEMBRU C. D.
4 DAN KARATE
SHOTOKAN

MUNTEANU DANIEL
MEMBRU C. D.
5 DAN KARATE
SHITO-RYU

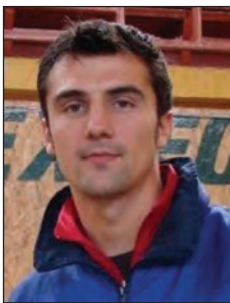

PETRE RAZVAN
MEMBRU C.D.
4 DAN KARATE
SHITO-RYU

(Sursă: Federația Română de Karate)

BOGZA CRISTIAN (1968), n. în Buzău. Absolvent al Facultății de Management a Universității Dimitrie Cantemir din București (2004). A practicat Karate de la vârsta de 18 ani (1986) legitimat la CS *Dinamo* (1991). Campion național de 5 ori în anii 1991-1995. A cucerit locul II la CB pentru polițiști în Bulgaria (1992). A funcționat ca antrenor la CS *Istalo* București și CS *Steaua* București (1996). A obținut titlul de arbitru categoria A, în anul 1994, oficiind în concursurile naționale și internaționale. Deține centura neagră în grad de 6 dan karate goju-ryu. Vicepreședinte FR de Karate. Antrenor Emerit (2006) și Maestru al Sportului (1996).

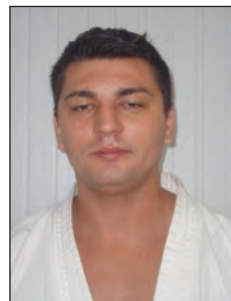

BUDUL, CIPRIAN (1984), n. în București. Sportiv de performanță la karate. Legitimă la CS "Sportul Studentesc" – antrenor Adrian Ghinea. În perioada 2002-2009, a obținut 4 titluri de campion la juniori și 9 la seniori, 6 clasări pe locul al II-lea și 10 pe locul al III-lea. Component al loturilor naționale, începând din anul 2001. Între 2003-2009, câștigă la CE 8 medalii, din care 1 de aur și 1 de bronz la juniori, 3 de argint și 3 de bronz la seniori. La CM de seniori obține 2 medalii de bronz în 2008 și un loc IV în 2009. În anul 2010, mai adaugă în palmaresul său 1 medalie de aur la CE, 2 medalii de argint și 1 de bronz la CM. Majoritatea medaliilor sale au fost realizate în proba de karate individual și cu echipa. Pentru performanțele sale, i s-a acordat titlul de Maestru Emerit al Sportului.

CĂRĂUȘU, CIPRIAN (1978), n. în Ineu, jud. Arad. Sportiv de performanță la karate. Legitimă la CS *Sportul Studentesc* – antrenor Adrian Ghinea. În perioada 1994-2009, a obținut la CN de cadeti, juniori și seniori, 3 titluri de campion național 12 clasări pe locul al

II-lea și 7 pe locul al III-lea. În 1998, a fost selecționat în lotul național, an în care la CB de cadeti și juniori, contribuie la câștigarea medaliei de bronz în proba pe echipe. La CM interstiluri din anul 2000 (Oradea) obține medalia de bronz, la categoria – 68 kg, iar la CE din 2007 (Veneția) tot o medalie de bronz, în proba pe echipe. Maestru al Sportului.

CÎRSTEA, MARIUS (1985), n. în orașul Găești, jud. Dâmbovița. Studii medii: Mecanic auto. A intrat în sala de Karate la 7 ani, inițiat de antrenorul Cîrstea Ioana. A fost legitimat la clubul sportiv Școlar nr.1 (antrenor Mușat Nicolae) și apoi la clubul Sportiv *Dinamo* București (2003-2009), pregătit de antrenorul Manea Vasile. De 8 ori Campion Național (2003-2009), dublu campion european la individual pe echipe în anul 2006 la concursul de la Berna (Elveția); vice-campion mondial (2009) la întrecerile de la Atena (Grecia). A concurat la categoria de greutate 75 kg. Maestru Emerit al sportului (2006).

CORBEANU, PAULA ALEXANDRA (1987), n. în Timișoara. Absolventă a Facultății de Educație Fizică și Sport din Timișoara. A practicat sportul karatelor, legitimată la Clubul Sportiv UTK – Timișoara. Încă de la vârsta junioratului obține rezultate memorabile: pe plan național, 6 titluri de CN la kumite individual, 3 titluri de CN la kata echipe și 2 locuri de vicecampionă; pe plan internațional: locul I la CE karate EUR-SUA din Ungaria (2006) kumite – 60 kg și locul I kumite echipe; locul I la CE karate, EUR-SUA, kumite – 60 kg (Italia – 2007); locul I la CE, kata echipe (Italia 2008); locul I la CE, kumite echipe 60 kg (Italia 2008); locul I la CE, kumite (Italia 2009); locul I la CE, kata echipe (Italia 2009); locul I la CE, kumite echipe (Italia, 2009). Maestru al Sportului (2006). Maestru Emerit (2007).

CRISTIAN, GEORGIANA (1989), n. în orașul Urziceni. Studentă. A început să practice karate la vârsta de 9 ani (1998) sub îndrumarea antrenorului Manea Vasile, legitimată la CS *Dinamo*. A cucerit titlul de campioană națională de 10 ori (2002-2009) la echipe și individual, la

categoria -55kg. S-a remarcat în mai multe stiluri ale karatelor, cucerind medalii la competițiile oficiale: 2007, CE cadeți goju-kai – medalie de aur și CE seniori goju-ryu – medalie de bronz; 2008, CE seniori wado-kai – medalie de aur, 2 argint și un bronz; 2006, CE cadeți – medalie de argint; 2007, CE seniori – 2 medalii de aur; 2008, CE – o medalie de aur și una de argint; 2009, CM seniori – medalie de bronz, toate acestea obținute la stilul shotokan. Maestru Emerit al Sportului (2008).

DINICĂ, CLAUDIU (1988), n. în București. Absolvent de liceu. A debutat în karate la 11 ani (1999), selecționat de antrenorul Manea Vasile. A fost legitimat la CS *Amical* (2004), unde a fost pregătit de antrenorul Iancu Traian și transferat apoi la CS *Dinamo* București (2005), antrenat de cel care l-a depistat și cu care a cunoscut consacrarea. A dobândit de 9 ori titlul de campion național în limitele categoriei -65 kg. Rezultate de excepție le-a obținut pe plan internațional: 2004, CE cadeți goju-ryu – medalie de bronz și CE seniori shotokan – medalie de aur; 2006, CM juniori goju-ryu - medalie de bronz; 2007, CE seniori shotokan – 2 medalii de argint; 2008, CE juniori egkf – 2 medalii de bronz și CE seniori shotokan – medalie de bronz; 2009, CE seniori goju-ryu – 2 medalii de argint și CM seniori shotokan – medalie de bronz. Maestru Emerit al Sportului (2007).

ENĂCHESCU, SORIN (1985), n. în București. Sportiv de performanță la karate. Legitimă la CS *Sportul Studentesc* – antrenor Adrian Ghinea. La CN de copii, cadeți, juniori și seniori, desfășurate în perioada 1999-2000, a obținut 6 titluri de

campion, 7 clasări pe locul al II-lea și 12 pe locul al III-lea. Selecționat în loturile naționale, începând din anul 2005, se remarcă la diferite concursuri internaționale, la CE cu 1 medalie de aur (2007), 2 de argint (2005 și 2007) și 2 de bronz (2007 și 2008), precum și la CM cu 1 medalie de argint (2006) și 1 de bronz (2005), în stilurile shotokan și goju-ryu. Maestru Emerit al Sportului.

GHINEA, ADRIAN (1962), n. în Craiova. Absolvent al Academiei Tehnice Militare, promoția 1986. A obținut și calificarea de antrenor (1990). După anii '90, s-a numărat printre promotorii dezvoltării artelor marțiale în țara noastră, a făcut parte din activul tehnic al FRAM, fiind nominalizat în colectivele tehnice ale loturilor naționale pentru ramura karate. A fost încadrat la ASA - București (1990), Venus București (1999), Sportul Studentesc (2006). Antrenor federal în cadrul FR de Karate. În activitatea sa de antrenor de karate, începând din 1990, până în anul 2009, a obținut cu sportivii pe care i-a pregătit peste 300 de medalii la CN și Cupele României, dintre care peste 80 de titluri de campioni naționali. Pe plan internațional, sportivii săi au obținut peste 50 de medalii la CE și CM, dintre care 15 de aur la europene și 3 de aur la mondiale. Printre sportivii pregătiți de AG s-au evidențiat: Sandu Ștefania, Enăchescu Sorin, Boroș Lucian, Vlaic Iuliana, Cărusu Ciprian, Budui Ciprian Constantin. Deține centura neagră în grad de 6 dan karate shotokan. Antrenor federal și președinte al Colegiului central al antrenorilor. Arbitru categoria A (1993). Antrenor Emerit (2002).

IANCU, TRAIAN GHEORGHIȚĂ (1979), n. în București. Absolvent al Facultății de Educație Fizică și Sport a Universității Ecologice (2007). A urmat cursurile Școlii de antrenori (2008). A practicat sportul karatelor de la vârsta de 11 ani, legitimat

la CS *Dinamo* (2000) și CS *Amiral Karate* antrenat de Manea Vasile, obținând de 13 ori titlul de Campion Național la categoria -70 kg (în anii 2001-2009). Performanțe: shito-ryu – CE seniori (2003), medalie cu aur; wado-kai – CE seniori (2008), medalie de aur și argint; goju-ryu – CE seniori (2005) o medalie de argint și una bronz, (2007, 2009) câte o medalie de argint; shotokan – CE seniori (2005) o medalie de aur, (2006, 2007) câte 2 medalie de bronz, (2008) 2 medalii de aur. Arbitru categoria B Kumite. Maestru Emerit al Sportului (2006).

IONIȚĂ, MIHAI (1968), n. în Rm. Vâlcea. Absolvent al Facultății de Educație Fizică și Sport din Universitatea Bacău, promoția 1982, specializare karate. A urmat și cursurile școlii de antrenori. Încadrat ca profesor la CSȘ Rm. Vâlcea. Ca sportiv a

practicat karate de la 17 ani, concomitent cu volei, handbal, lupte greco-romane și fotbal la nivel de competiții interșcolare. Inițierea în sportul karatelor a făcut-o cu antrenorul ing. Florin Casmin. Campion național de 19 ori. Legitimă la CSȘ Cozia Rm. Vâlcea sub îndrumarea antrenorului Constantin Daneș a obținut locul I la CN de karate și la CN karate individual (1994) și echipe seniori (1994-1996), locul II la CE de karate, atât la kumite individual cât și la echipe (1995) din Belgia și încă o medalie de argint în 1997, toate la stilul goju-ryu (performanțe realizate în cadrul FR de Arte Marțiale). Transferat la Clubul Școlar Rm. Vâlcea, sub îndrumarea aceluiași antrenor a dobândit locul I la CE de karate și titlul de campion european la kumite individual, locul III la CB de karate FMK, la kumite din Turcia și locul VII la CM de karate FMK la kumite individual din Germania. A fost selecționat de 17 ori în lotul național de karate. Are calificarea de arbitru. Din 2003 și-a înființat clubul propriu CS *Ioniță Sport Center*. Maestru al Sportului (1995). Antrenor Emerit (2002).

MANEA, VASILE (1951), n. în București. Absolvent al Facultății de Mecanică a Institutului Politehnic, promoția 1979 și ulterior licențiat al Facultății de Educație Fizică și Sport a Universității Ecologice - București, promoția 2002. Efectuează Masterat în Educația Fizică și

Sport în problematica managementului federației sportive. Începe să studieze și să practice karate din 1969, sub îndrumarea profesorului Vasile Gotelet. În 1978 contactează și rămâne în strânsă legătură cu Federația Franceză de Karate (UNAOK). VM este membru fondator al Asociației Amical Karate-România (1978). După 1990 a participat la fondarea noilor structuri organizatorice care au promovat dezvoltarea artelor marțiale, făcând parte din forurile de conducere ale acestora. Membru fondator al FRAM (1990), al cărei secretar general a fost în perioada 1991-1997. În anul 1990 termină cursurile de antrenori, activitate care-l va consacra, încadrat la CS *Dinamo* București (1991-2009). În acest interval va cuceri peste 145 titluri de campion național cu sportivii săi. Performanțele pe plan național au fost completate cu cele realizate în arena internațională: 72 medalii la CE (1995-2009) și la CM (1997-2009). Din 1997 a fost antrenor al lotului național de juniori (78 medalii), de tineret (38 medalii) și seniori (32 medalii). Printre sportivii pregătiți de VM enumerăm: Simion Tiberiu, Simion Șerban, Iacob Marius, Mirea Alexandrina, Nițu Claudia, Cîrstea Marius, Iancu Traian, Iancu Emil, Iovita Cosmin, Vârzaru Dragoș, Ionescu Bogdan și alții. Participant și conducător al numeroaselor stagii naționale și internaționale de pregătire: stagiul karate Paris (iunie 1990); stagiul tehnic de karate shito-ryu Constanța (august 1998); stagiul tehnic de karate shito-ryu București (februarie 1999, 2001 și 2004) și altele. Înzestrat cu spirit organizatoric a fost ales secretar general al Fed. Române de Karate Modern (1997). Din 1993, este vicepreședinte al Federației Balcanice de Karate, iar din 2004 membru al Comitetului tehnic al Uniunii Europene de Karate Shito-Ryu Shukokai (EUSS). Vicepreședinte al Fed. Europene de Karate Shito Ryu (2008).

A contribuit la introducerea stilului Karate Shito-Ryu (1996), fiind și reprezentantul acestui stil, în România. De peste 14 ani îndeplinește funcția de secretarul general al FR Karate, contribuind la afirmarea acestei ramuri a artelor marțiale, pe plan național și internațional. Antrenor Emerit (1997). VM – posesor al Centurii 7 Dan Karate – Do Shito – ryu. Pentru realizările sale, a primit, pe parcursul anilor, numeroase distincții.

MIREA, ALEXANDRINA (1982), n. în București. Absolvent al ANEFS, promoția 2005. A obținut și calificarea de antrenor (2002). A început să practice sportul karate la 12 ani (1994), sub îndrumarea antrenorului Manea Vasile. Legitimată la CS *Dinamo* București (1997)

sub culorile căruia a obținut 12 titluri de campion național la categoria de greutate +60 kg, în perioada 2002-2009. S-a remarcat în mai multe stiluri ale karatelor astfel: CE seniori karate shotokan – 5 medalii de aur și 4 medalii de argint (2004-2008), iar la CM seniori - o medalie de bronz (2009); CM seniori karate goju-ryu – o medalie de aur și una de bronz (2005), iar la CE seniori 3 aur și 1 argint (2005-2009); CE seniori karate wado-kai – 4 medalii de aur (2008-2009). Din 2009 funcționează ca antrenor, încadrat la CSS nr. 4. A oficiat la Campionatele Balcanice ca arbitru. Maestru Emerit al Sportului (2006).

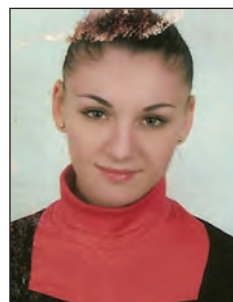

MUȘAT, NICOLAE (1970), n. în București. Absolvent al Academiei de Studii Economice. Doctor în științe economice. În paralel a terminat cursurile Școlii Naționale de antrenori (1997) specializare arte marțiale – karate modern. A funcționat în această calitate la CSS nr. 1

Pajura (1998-2009). Printre sportivii pregătiți, cu rezultate notabile pe plan național și internațional, enumerăm pe: Nițu Claudia, Cîrstea Marius, Vărzărie

Dragoș, Vasile Mariana. Deține centura neagră în grad de 6 dan karate. Vicepreședintele FR de Karate, având în responsabilitate stilul shito-ryu. Antrenor Emerit (2002).

NAGHEL, ADRIAN CONSTANTIN (1963), n. în Timișoara. Absolvent al Facultății de Științe Economice din Universitatea de Vest din Timișoara (1986); Studii postuniversitare de master – Management în sport (2003). Doctor în economie, domeniu finanțe (2008); licențiat al Facultății de Educație Fizică și Sport din Universitatea de Vest – Timișoara (1996). A primit cursurile de calificare ale Școlii naționale de antrenori a Ministerului Tineretului și Sportului cu specializările Judo, tenis de câmp, gimnastică aerobică, sportul pentru toți, schi (promoțiile 1990, 1996, 1997, 1998, 2003). Ca sportiv a cucerit 10 titluri de campion național la karate – kata individual, kata echipe (1990-1995), component al lotului național de karate. Ca antrenor a obținut multiple titluri de campion național de kata și kumite. A realizat prima medalie de bronz la CE de juniori și cadeți (Bratislava, 1993) prin sportivul Adrian Popescu. Cu sportiva Diana Giura a dobândit medalii de bronz la CE individual și pe echipe. Membru fondator al Federației Române de Arte Marțiale, antrenor federal (1990-1996), președinte al Comisiei naționale de cercetare-promovare a Academiei Olimpice, filiala Timișoara. Deține centura neagră în grad de 6 dan karate shotokan. Antrenor principal la AS Universitatea de Vest Timișoara. A elaborat și publicat, în colaborare, în domeniul karatelor, schiului, metodicii, antrenamentului în jocurile sportive și ale legislație și managementului sportiv (1996-2006). A susținut 27 comunicări în simpozioane și congrese științifice.

NIȚU, CLAUDIA (1985), n. în București. Absolventă a Facultății de Drept, promoția 2008. A terminat cursurile școlii de antrenori în 2008. Încadrată la serviciul personal civil din cadrul clubului sportiv *Dinamo* (2005). Selecționată la 11 ani de antrenorul Mușat Nicolae și

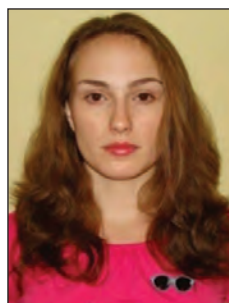
legitimată la CSS n.1 din București (1997-2003), transferată la CS Dinamo București (2003-2009), pregătită de antrenorul Manea Vasile, componentă a echipei reprezentative de junioare-tineret karate modern (2003-2005); de 10 ori CN la categoria de greutate - 60 kg. Pe plan internațional, debutează la CE juniori goju-ryu (2004), unde intră în posesia medaliei de aur; tot la acest stil mai obține: 2 medalii de aur la CM seniori (2005), iar la CE seniori 2 medalii de aur (2005), câte o medalie de aur și argint (2007) și un aur (2009). La karate shotokan cucerește: 8 medalii de aur și una de argint la CE seniori (2004-2008) și 2 medalii de bronz la CM seniori (2009). La CM seniori karate wkf (2006) obține medalia de bronz, iar la CE seniori wado-kai – 3 medalii de aur (2008, 2009). Laureată a sportului românesc în 2005. Maestru Emerit al Sportului (2003).

POPESCU, SĂCELE ADRIAN – vezi Personalități

SANDU, ȘTEFANIA (1976), n în București. Absolventă a Facultății de Contabilitate din cadrul ASE București (2001). Sportivă de performanță la karate. A fost descoperită de antrenorul Iorga Mihaela (1989), legitimată la CS Rapid, ulterior la CS *Sportul Studențesc* – antrenor Adrian Ghinea. În perioada 1995-2009, a obținut la CN de juniori și seniori 13 titluri de campioană în probele individuale, 5 în probele open și 10 în cele pe echipe, precum și 10 clasări pe locul al II-lea și 6 pe locul al III-lea. Componentă a

loturilor naționale, a început să se afirme pe plan internațional din anul 1995. La CE, în perioada 1999-2009, a obținut: 6 medalii de aur, 1 de argint și 3 de bronz, în probele individuale; 1 de aur la open; 5 de aur și 1 de argint, în probele pe echipe. La CM, în perioada 2000-2009, a intrat în posesia a 3 medalii de aur și a uneia de bronz, în probele individuale, iar în probele pe echipe a contribuit la câștigarea a 2 medalii de aur și a 2 de bronz. La CB, a obținut o medalie de aur (1995), 3 medalii de argint și 4 de bronz. Dovedind calitățile sale multilaterale, aceste medalii au fost obținute la karate shotokan (CM și CE), wado-kai, wkf, ekf, goju-ryu și goju-kai. Maestră Emerită a Sportului (1997).

VLAIC, IULIANA (1989), n. în București. Sportivă de performanță, specializarea karate. Legitimată la CS *Sportul Studențesc* – antrenor Adrian Ghinea. Face parte din noua promoție de perspectivă în această ramură sportivă. La CN de cadeți, juniori și seniori, din perioada 2007-2009, a obținut 10 titluri de campioană, 4 clasări pe locul al II-lea și 2 pe locul al III-lea. Selecționată în lotul național. A realizat, pe plan internațional, următoarele rezultate: 2007, la CE seniori shotokan - medalie de bronz în proba de kumite – 55kg; 2008, CE juniori egkf - medalie de bronz, în proba pe echipe; 2009, CE seniori goju-ryu - medalie de argint, în proba de kumite – 50 kg și la CM seniori shotokan - medalie de bronz, în proba de kumite echipe. Maestră Emerită a Sportului.

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE KARATE KYOKUSHIN

ISTORIC

Kyokushin karate este un stil de karate full-contact, modern, relativ recent. Numele de Kyokushin înseamnă “calea ultimului adevăr” sau “calea adevărului suprem”. Fondatorul ei, Masutatsu Oyama a gândit această artă marțială ca pe o cale de adoptat pentru toată viața, fiind practicabilă atât de copii, cât și de persoane în vârstă. Spre deosebire de multe arte marțiale moderne, antrenamentele și competiția din Kyokushin se desfășoară în sistem full-contact, fără alte protecții, în afară de cochilie la bărbați și protecția de piept la femei.

Practicantul de karate kyokushin se numește karateka. Echipamentul folosit în kyokushin e compus din haină, pantalon și centură și se numește karate-Gi. Acordarea centurilor în karate kyokushin este foarte strictă și se realizează după o programă foarte severă, care implică câte un examen: fizic, tehnic și de luptă. Sistemul de acordare a gradelor a făcut acest sport foarte popular între tinerii care doreau un stil cât mai autentic în viața de zi cu zi și în autoapărare. Gradele din kyokushin se numesc Kyu și Dan. În funcție de Kyu, culorile centurilor pot fi: albe, albastre, galbene, verzi, maro sau pentru Dan, negre.

Masutatsu Oyama, fondatorul acestui stil, s-a născut la 27 iulie 1923, într-un sat nu departe de Gunsan, în Coreea de Sud. La o vârstă relativ tânără a fost trimis în Manciuria, în sudul Chinei, pentru a locui la ferma surorii sale. La vârsta de nouă ani a

început să studieze forma chineză sudică a stilului kempo, sub îndrumarea maestrului Yi, angajat în perioada respectivă la fermă. Când Oyama s-a întors, la 12 ani, în Coreea a continuat antrenamentul studiind Kempo coreean. În 1938, la vârsta de 15 ani, a plecat în Japonia, cu gândul de a se înscrie într-o școală militară și a deveni pilot. Încercarea nu i-a reușit însă, deoarece în perioada aceea, viața în Japonia nu era tocmai ușoară, iar visul de a deveni pilot pe un avion militar a trecut în plan secund. Oyama nu a renunțat însă la antrenamente. A început studiul boxului și al judo-ului, iar o ocazie l-a adus pe sosai în dojo-ul lui Gichin Funakoshi de la Universitatea Takushoku. La vârsta de 17 ani, progresul lui a fost incredibil, ajungând la centura neagră cu 2 dan, iar la vârsta de 20 ani, când s-a înrolat în Armata Imperială, avea deja 4 dan. Oyama este nevoit să întrerupă antrenamentele de judo.

Înfrângerea Japoniei și perspectiva unei ocupații militare l-au adus pe Oyama într-o stare de disperare. În această perioadă Oyama îl întâlnește pe So Nei Chu, un alt maestru coreean din provincia din care se trăgea și sosai și care era o autoritate în Japonia în goju ryu. Maestrul era binecunoscut pentru forța fizică și tăria spiritului. So Nei Chu este cel care l-a îndrumat pe Oyama să își dedice viața artelor marțiale. Tot el a fost cel care l-a sfătuit pe Oyama să se retragă, timp de trei ani, în munți pentru a-și perfecționa arta.

La vârsta de 23 ani, Mas Oyama l-a întâlnit pe Eiji Yoshikawa, autorul romanului Musashi, bazat

pe viața și aventurile celui mai faimos samurai japonez. Romanul și autorul au avut o influență covârșitoare asupra lui sosai, introducându-l într-o lume fascinantă, cea a samurailor și într-un cod pe care îl va respecta toată viața, Bushido. La mai puțin de un an de când l-a întâlnit pe Yoshikawa, în 1948, Oyama vizitează muntele Minobu, din prefectura Chiba, unde Musashi și-a dezvoltat arta sabiei, cu intenția de a petrece următorii trei ani în studiul artelor marțiale. Împreună cu el a urcat și un elev de-al său, Yashiro, însă după șase luni, din cauza singurătății și a antrenamentelor dificile, acesta cedează psihic și îl părăsește pe Oyama. După mai bine de un an și jumătate, sponsorul care îi trimitea mâncare l-a anunțat pe Oyama că nu îl mai poate finanța, astfel încât perioada de antrenament pe munte a luat sfârșit. Câteva luni mai târziu, în 1947 Mas Oyama a câștigat primul Campionat Național de Arte Marțiale de după cel de-al doilea Război Mondial. Oyama reîncepe o perioadă de antrenament, care cuprindea 12 ore pe zi pe muntele Kiyozumi din zona Prefecturii Chiba. Tot în această perioadă, începe un studiu aprofundat al Zen-ului, pe care îl consideră parte integrantă din Karate, ajungând să declare :”Karate este Zen”. În 1950, Oyama a început o serie de demonstrații menite a arăta lumii puterea kyokushin-ului. Într-un turneu început în Statele Unite ale Americii, Oyama a spart cărămizi cu mâinile goale, a rupt gâtul sticlelor cu shuto, dar mai ales a înfruntat 47 de tauri, cărora le-a rupt coarnele, iar pe patru dintre ei a reușit să îi ucidă. În 1957, aflat în Mexic, Oyama era cât pe ce să fie ucis, în timpul unei lupte cu un taur, care a reușit să îl rănească și a petrecut șase luni în spital. Din cauză că majoritatea luptelor în care se angaja se terminau în câteva secunde, de multe ori în urma unei singure lovituri, a căpătat porecla de „Godhand” (Mâna lui Dumnezeu). Japonezii obișnuiau să spună despre Oyama: „Ichi geki, hissatsu”, ceea ce înseamnă „o lovitură, moarte sigură”. Tot în această perioadă, Oyama l-a cunoscut pe shihan Jacques Săndulescu, românul cu care avea să fie prieten până la sfârșitul zilelor.

Încă din 1953, Mas Oyama își inaugurase primul lui dojo, pe o parcelă din Mejiro, Tokyo. În

1956, într-un studio de balet, aflat în spatele Universității Rikkyo, Oyama avea să adune sub îndrumarea lui nu mai puțin de 700 de elevi. Practicanți ai altor stiluri, obișnuiau să vină în acest dojo pentru sparring, iar Oyama și elevii lui, încercau să preia de la aceștia tehnici care se dovedeau folositoare în luptă. În felul acesta kyokushinul a evoluat și s-a dezvoltat în arta marțială care este practică astăzi.

În 1964, luptătorii de box tailandez îi provoacă pe japonezi la o întâlnire cu cinci dintre ei, iar Oyama acceptă. Trei dintre elevii lui câștigă în fața tailandezilor și astfel Oyama dovedește, încă odată, supremația kyokushin-ului. În același an, se pun bazele cartierului general al Kyokushinkai Kan.

Ideea lui Oyama, de a aduna într-un singur campionat cei mai puternici luptători ai lumii, a generat un interes aparte. Primul campionat mondial, ținut în 1975 în Tokyo, a raportat un succes extraordinar. Practicanții altor stiluri veniți la competiție au fost aproape toți eliminați în primele tururi. De atunci, din patru în patru ani, japonezii organizează, în Țara Soarelui Răsare, un campionat mondial la care sunt invitați cei mai buni luptători din fiecare țară unde se practică Kyokushin-ul. Și simpla participare la un astfel de eveniment este o onoare pentru orice luptător din oricare parte a lumii.

În 26 aprilie 1994, Masutatsu Oyama moare de cancer la plămâni. În perioada ce a urmat, Organizația Internațională de Kyokushin se divide în mai multe fracțiuni.

Pare destul de greu de crezut, dar istoria kyokushinului românesc numără deja 30 de ani, adică mai bine de un sfert de secol. Primele contacte ale românilor cu mișcarea de kyokushin rămân evenimente extrem de importante și notabile.

Personalitățile de al căror destin se leagă începuturile mișcării de kyokushin în România sunt băimăreanul Ioan Pop și bucureșteanul Nicolae Bialokur. Încă în 1972, Ioan Pop, posesorul gradului de 3 dan, i-a trimis fondatorului stilului Kyokushin, sosai Masutatsu Oyama, o scrisoare prin care își manifestă interesul de a practica această artă marțială. Demersul lui sensei Pop nu a rămas fără efect. Câteva săptămâni mai târziu, maestrul olandez Loek Hollander, informat de sosai Oyama, îi trimite

acestui cartea de căpătâi afondatorului Kyokushin, «What is Karate». Aceasta va reprezenta pentru băimărean primul ghid după care s-a început practica Kyokushinului în România.

Nicolae Bialokur, unul dintre pionierii karate-do-ului în România, a organizat în capitală primul stagiul de stil, în 1977, avându-l ca invitat pe maestrul olandez Loek Hollander. Bialokur uită să-l invite la stagiul pe Ioan Pop, astfel că acesta ajunge la București abia după ce stagiul a luat sfârșit. Deși, cu acest prilej, Bialokur intră în posesia centurii negre, onorifice, cu 1 dan, acesta nu va continua practica Kyokushinului.

Bucureștenii Pavel Florescu și Gheorghe Doiciu renunță, în 1978, la practicarea Shotokan Karate și trec la studiul Kyokushin Karate, pe care îl considerau un stil mai realist, mai aproape de adevăratul do. Cinci ani mai târziu, în 1983, cinci karateka în frunte cu Pavel Florescu, participă pe cont propriu, la prima ediție a Cupei internaționale de Kyokushin Ibusz Oyama, din Ungaria. Cei cinci s-au dovedit însă cu mult sub nivelul internațional al competiției. Trei dintre sportivii români nu au primit avizul medical, iar ceilalți doi români au fost învinși. Din punct de vedere istoric însă, participarea sportivilor români la acest eveniment a fost deosebit de importantă. Prezent la competiție, Masutatsu Oyama îi acordă onorific lui Pavel Florescu gradul de centură neagră 1 dan.

Primul stagiul cu o participare numeroasă, de peste 100 de karateka a avut loc în 1983, pe litoral, în stațiunea Venus, având ca invitați pe shihan Howard Collins și sensei Adami Istvan. Cu această ocazie s-au acordat și primele grade, în urma unor examinări serioase, unor practicanți de Kyokushin.

În organizarea lui Florentin Marinescu, în 1984, are loc în București, al doilea stagiul cu o participare foarte numeroasă (peste 150 karateka) condus tot de shihan Howard Collins și sensei Adami Istvan. În luna decembrie a aceluiași an, Bucureștiul este vizitat de maestrul Kishi, dar datorită unor deficiențe de organizare, la stagiul participă doar 15 karateka, ceea ce a produs o evidentă dezamăgire japonezului. Între participanții la aceste stagii se numără: Alexandru Chirilă, Ioan Pop, Pavel Florescu, Marius

Gliga și alții cei care, în anii ce vor urma au avut un cuvânt foarte important de spus în dezvoltarea acestui sport. Tot în acest an, Alexandru Chirilă împreună cu Florentin Marinescu asistă la prima ediție a Cupei Mondiale Ibusz, din Ungaria, prilej cu care, au fost stabilite o serie de relații cu maestrul maghiar Furko Kalman (centură neagră 4 dan), care va contribui în mod semnificativ la dezvoltarea kyokushinului românesc. De altfel primul stagiul cu maestrul maghiar va avea loc în același an, la Oradea, cu o participare numeroasă. Începând cu această dată, Furko Kalman va veni în România în fiecare an, de mai multe ori, examinând cu severitate și impunând un standard tehnic extrem de ridicat practicanților români. În multe orașe ale țării au început să se deschidă dojo-uri de kyokushin, printre acestea numărându-se cele din București, Oradea, Sibiu, Baia Mare, Târgu Mureș și Galați.

Două evenimente importante pentru mișcarea românească de karate kyokushin au avut loc în 1990: înființarea Organizației Române de Karate Kyokushin, cu sediul în Oradea și examenul de centură neagră (în iarna lui 1990). Era vorba despre primii cinci practicanți care au parcurs toate etapele pregătirii kyokushin și urmau să fie examinați în prezența lui shihan Furko Kalman și a elevilor lui, Karmazin Gyorgy, Brezavai Sandor și Peko Gabor, luptători reductabili cu experiență internațională. Cei cinci au fost Ioan Pop (Baia Mare), Dorel Bulearcă (București), Marius Gliga (Oradea), Dumitru Ceară (Brașov) și Ioan Roșu (București). A fost primul examen de centură neagră care a decurs de la un capăt la celălalt conform regulamentului kyokushin. După 30 de lupte istovitoare, toți cei cinci au reușit, devenind, cu adevărat, primele centuri negre ale românilor la kyokushin. A reprezentat o încununare a muncii lor, a efortului depus ani de-a rândul de shihan Furko Kalman și a celor care au făcut posibilă organizarea unor astfel de evenimente.

Prima participare a României la un campionat european avea să se întâmple în 1990 în Lichtenstein. Din lotul trimis de Organizația Română de Karate Kyokushin făceau parte cei mai buni sportivi din perioada respectivă, însă lipsa de experiență competițională și de încredere a condus la rezultate

slabe. Cu toate acestea, prezența României a fost remarcată și apreciată de toate țările participante în care kyokushin-ul avea o tradiție importantă. Începând din acel an, România a participat la toate campionatele europene, cu rezultate tot mai semnificative.

Primul rezultat notabil a fost locul III, obținut de bucureșteanca Marina Grama, la CE de la București, din 1996, an în care Anca Chirilă obținea locul IV. A fost și anul în care, odată cu moartea lui Masutatsu Oyama, Organizația Internațională de Kyokushin s-a despărțit în două fracțiuni, una condusă de Akyoshi Matsui, iar cealaltă de un grup de maeștri japonezi între care se numărau Sampei, Akira Masuda, Midori Kenji și Sichinoe. Conducătorii kyokushinului românesc și-au desfășurat activitatea în legătură cu organizația condusă de shihan Midori Kenji, la nivel mondial și de Peter von Rotz, la nivel european. Ca reprezentanți ai României, în 1996, Anca Chirilă (Oradea), Florin Jucan (Cluj-Napoca) și Harris Wallmen (Sibiu) au participat la CM de la Yokohama. Cel mai bun rezultat l-a obținut Anca Chirilă, care a reușit să se claseze pe locul V.

La CE de la Berlin (1997) Anca Chirilă reușește clasarea pe locul III, în proba de kata.

În 1998, România organizează CE de seniori la Oradea, unde Anca Chirilă, în proba de luptă, devine vicecampionă europeană (-60 kg), Adriana Guță, medalie de bronz (-50kg), iar Harris Wallmen se clasează pe locul IV (kata).

La primul CE organizat pentru tineret (17-18ani) organizat în 1999, în Ungaria, Marius Ilaș de la CS Gym Oradea, câștigă titlul de campion european al categoriei -70 kg.

În continuare, sportivii practicanți ai kyokushinului, participanți la competițiile internaționale oficiale, au realizat următoarele performanțe:

2000: - Mihai Vescan și Florin Golopenta, participanți la CM Tokyo, clasăți în primii 64 de karateka ai lumii;

- CE de tineret organizat în Oradea, unde Cristina Petrut (LPS-CSS Baia-Mare) și Florin Bărbântă (CS Elcond Zalău) devin campioni europeni la kata.

2001: - Anca Wallmen (Chirilă) medaliată cu

argint în proba de kata, la CE din Spania.

2002: - CE tineret (Budapesta) Zsigmond Levente (CS Gym Oradea) – argint la proba kumite +75 kg; Anton

Antoniou (CS Gym Oradea) - bronz, categ. kumite + 70 kg; Paula Pop (CS Tiger Budo Tg. Mures) – bronz la categ. kumite +65 kg; Anda Pop (CS Tiger Budo Tg. Mureș) - bronz la kumite -65 kg și Vlad Hăbuc (CS Felix Oradea) – bronz la categ. kumite -65 kg.

2003: - CE din Lituania, Kaunas, Anca Wallmen (Chirilă) – aur în proba kata; Raluca Falas – bronz, în proba de

luptă categoria -55 kg; Marius Ilaș – bronz, la categoria -80 kg (prima medalie la seniori).

- CM Tokyo: Marius Ilaș, locul 19

2004: - CE seniori Bulgaria Anca Wallmen (Chirilă) – 2 medalii de aur luptă, categoria -65 kg și kata (prima

sportivă din Europa cu aceasta performanță); Florin Bărbântă, bronz la categ. -80 kg; Laura Moldovan,

bronz la proba de luptă, categoria -65 kg

2004: - CE tineret Bulgaria, Andrei Petruț (LPS –CSS Baia Mare) – argint la kata; Alin Lohan (LPS –CSS Baia

Mare) – bronz la kata; Bogdan Măgurean (CS Vidalis) – argint la kumite +75kg; Ioana Gârboan (LPS –CSS Baia Mare), 2 medalii de bronz la kata și kumite -60 kg; Laura Șimandan (CS Budokai Arad), bronz kumite -60kg; Alexandra Chira (CS Tiger Budo Tg.Mureș), bronz, kumite +65kg.

2005: - CE seniori Danemarca, Marius Ilaș (CS Gym Oradea) – aur la categ. -80 kg (și titlul de cel mai tehnic

luptător al competiției); Anca Wallmen (Chirilă), argint în proba de kata;

- CE tineret Danemarca, Viviana Chirilă (CS Gym), aur la proba kumite, categoria grea și bronz la kata; Mihai Mădăian, (CS Sakura Baia Mare) aur la categ. -75 kg; Mircea Mădăian, (CS Sakura Baia Mare) argint, la kumite -70 kg; Bogdan Berinde (LPS –CSS Baia Mare), bronz, kumite +75 kg.

- Cupa Mondială Japonia, Anca Wallmen, locul IV la categ. -65 kg (premiul pentru cea mai tehnică

luptătoare a competiției).

2006: - CE seniori Ungaria, Anca Wallmen, aur, kata; Cristian Boldut (CS *Vidalis* Zalău), locul IV, kata;

- CE tineret Ungaria, Viviana Chirilă, aur la categ. grea și argint în proba de kata (premiată cu titlul “cel

mai bun spirit”); Dragoș Teleptean (LPS –CSȘ Baia Mare), argint, kata; Bogdan Berinde, argint, kumite +75 kg și bronz la kata

2007: - CE seniori Lituania, Anca Wallmen (CS Gym Oradea), aur, kata; Dorin Margarint (CS Budokai Arad)

bronz, proba de luptă, la categoria supergrea.

- CE tineret Lituania Dragoș Teleptean, aur, kata; Cristian Avram, bronz, kumite -60 kg; Iulian Pădure, bronz, kumite -70 kg

2008: - CE seniori Bulgaria, Viviana Chirilă, aur, kumite +65 kg (premiul pentru “Cel mai bun spirit”).

2009: - CE Ucraina, Marius Ilaș, aur, kumite -80 kg; Viviana Chirilă, bronz, proba luptă, categoria grea.

- Sportivii Viviana Chirilă și Marius Ilaș, selecționați să reprezinte Europa la Cupa Mondială din Sankt Petersburg, au contribuit la câștigarea medaliilor de argint

Annual au fost organizate de către FRKK stagii naționale de vară pentru perfecționarea practicanților acestei ramuri de sport, în ultimii 3 ani, acestea desfășurându-se astfel: 2007 - în stațiunea Felix din Bihor, l-a avut invitat ca instructor principal și examinator pe japonezul Tokujun Ishi, 5 dan; 2008 - invitat pe shihan Satoshi Yui, 5 dan, fost instructor la Honbu Dojo; 2009 - stațiunea Stâna de Vale, invitat ca instructor și examinator pe shihan Koen Scharrenberg, 5 dan, Președintele Organizației Europene de Kyokushin.

În anul 2002, Organizația Română de Karate Kyokushin, înființată în 1990 (afiliată la Organizația

Internațională de Karate, în 1991), s-a transformat în Federația Română de Karate Kyokushin (reafiliată la aceeași organizație internațională, în 2002). Organizația Internațională de Karate a fost înființată în anul 1985 și are sediul la Tokyo (Japonia). Pe plan european, FRKK, s-a afiliat la Organizația Europeană de Karate Kyokushinkai-Kan, în 2002. Organizația Europeană de Karate Kyokushinkai-Kan a fost înființată în 1989 și are sediul în Anvers (Belgia).

Reprezentanții Federației Române de Karate Kyokushin în organismele internaționale: Anca Wallmen – reprezentat al țării și al federației (branch-chief), din anul 2002. Alexandru Chirilă – reprezentatul Organizației Române de Karate Kyokushin, din 1991.

Organul de conducere, ales în 2002, avea următoarea componență: președinte de onoare – Ion Sandu; președinte – Anca Wallmen; vicepreședinte – Ioan Pop; membri – Alexandru Chirilă și Radu Sângeorzan. Funcția de secretar general era îndeplinită de Grigore Petruț, iar cea de antrenor federal și director tehnic, de Anca Wallmen.

În anul 2009, Biroul executiv era format din: președinte – Anca Wallmen; vicepreședinți – Ioan Pop și Petruț Grigore; membri – Alexandru Chirilă și Cristian Bolduț. Funcția de secretar general era îndeplinită de Valentin Stoia Sorin.

Situația organizatorică la 31.12.2009: 12 județe în care se practică această ramură de sport; 26 structuri organizatorice afiliate; 634 sportivi legitimați (192 seniori, 264 tineret, juniori, cadeți și 178 copii); 10 antrenori; 12 instructori; 15 arbitri.

În clasamentele privind rezultatele obținute la campionatele naționale de karate kyokushin, situația în 2009, era următoarea: a. cluburi: 1. CS Gym Oradea – 120 puncte; 2. CS Budokai Arad – 117,5 p; 3. LPS Baia Mare -79 p; b. județe 1.Bihor 149,5p; 2. Arad – 117,5 p; 3. Maramureș - 95,5 p.

(Surse: Federația Română de Kyokushin)

RETROSPECTIVĂ ÎN IMAGINI

Începuturile Kyokushinului în România-stagiu național Băile 1 mai 1990

Prima participare a României la Campionatul Mondial 1996

2005 Osaka (JPN) Wallmen Anca Kumite+65kg (+premiul-best technique)

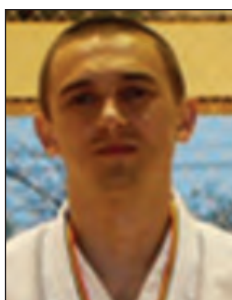

Marius Ilaș -Campion European Kiev 2009

Pionierii Kyokushinului românesc la celebrarea a 20 de ani

FIGURI REPREZENTATIVE

BOLDUȚ, CRISTIAN (1979) n. în Zalău. Absolvent al Facultății de Educație Fizică și Sport, din cadrul Universității “Babeș-Bolyai”, din Cluj-Napoca. A început antrenamentele sub îndrumarea prof. Radics Ștefan la CS *Elcond* Zalău, mai întâi la judo, iar apoi în karate kyokushin. De-a lungul timpului, a obținut ca sportiv numeroase titluri naționale și internaționale, participând la CE, în special în probele de kata. Deține danul 3 în karate kyokushin, din 2009. Activează ca antrenor al CS *Vidalis* Zalău, elevii săi obținând numeroase rezultate pe plan național și internațional. Se remarcă sportivul său, Druhora Sergiu, medaliat cu bronz la CE din Spania 2010.

CHIRILĂ, ALEXANDRU (1953) n. în Salonta, jud. Bihor. Absolvent al Facultății de Educație Fizică și Sport din Oradea, în 1975. Practicant de lupte libere încă din copilărie, continuă cu practica judo-ului începând din anii facultății. Este antrenor de judo cu rezultate deosebite obținute la CS *Rapid* Oradea, pe care-l conduce din 1980 (vezi FR de Judo).. Este în mod permanent preocupat de arte marțiale, motiv pentru care cochetează cu karate shotokan

din 1972 și cu goju-ryu din 1979, sub îndrumarea lui Florentin Marinescu. 1984 este anul hotărâtor pentru orientarea lui Alexandru Chirilă spre karate kyokushin. În acest an participă la prima ediție a Cupei Ibusz Oyama, organizată în Ungaria, unde-l cunoaște pe maestrul Furko Kalman, persoana ce va avea o contribuție decisivă pentru dezvoltarea kyokushinului din România. Fondator al mișcării de kyokushin, pe care reușește să o organizeze, în 1990, prin înființarea la Oradea, a Organizației Române de Karate Kyokushin, devenind președinte al acesteia, pe care o conduce până în 2001. Este Branch-chief de România și posesor al danului 3 în karate kyokushin și al danului 5 în judo. Este membru al Biroului federal al Federației Române de Karate Kyokushin, președinte al Colegiului de antrenori. În anul 2009, a îndeplinit funcția de secretar general al Federației Române de Judo.

CABA, FLORIN (1968) n. în Oradea. Fost practicant de lupte, începe antrenamentele în karate kyokushin în 1985, sub îndrumarea lui Marius Gliga, iar mai apoi devine elevul lui Sensei Chirilă Alexandru. Se situează printre cei mai vechi practicanți, care a avut o activitate competițională intensă, până la o vârstă înaintată. Este unul dintre membri fondatori ai CS *Felix Sănmartin*. Posesor al danului 3, obținut în 2008.

CHIRILĂ, VIVIANA (1988), n. în Oradea. Absolventă a Facultății de Educație Fizică și Sport Oradea, promoția 2010. Fiica mai mică a lui Alexandru Chirilă a început practica kyokushin, la vârsta de 4 ani la CS Gym, sub îndrumarea surorii ei, Anca Wallmen.

Deține un palmares deosebit: 3 titluri de campioană europeană la proba de kumite; vicecampioană europeană la kata; 2 medalii de bronz la campionatul european, în probele kata și kumite. În 2009, antrenată de sensei Harris Wallmen, obține medalia de argint la Cupa Mondială din Sankt –Petersburg (2001).

DEZSI, ZOLTAN (1968) n. în Oradea. Absolvent al Facultății de Construcții din Timișoara. A început antrenamentele de karate kyokushin, în 1982, sub îndrumarea lui Marius Gliga. Fondează, în 1988, unul dintre primele cluburi de karate kyokushin, pe lângă Universitatea

din Timișoara. Activează ca antrenor, calitate în care a inițiat și promovat, în aceasta ramură de sport, numeroși sportivi. Este posesor al danului 3 obținut în 2008.

ILAȘ, MARIUS (1982), n. în Oradea, absolvent al Facultății de Științe Economice din Oradea în 2004, masterand în 2006. Începe să se antreneze în karate kyokushin, în 1995, în cadrul CS Gym Oradea, având ca antrenor pe Anca Wallmen. Primul campion european al

României, la proba de kumite, în cadrul categoriei mijlocii, titlu obținut în 2005, în Danemarca. Luptător cu o tehnică deosebită, Marius Ilaș își dublează toate medaliile prin obținerea titlurilor de “cel mai tehnic luptător”. Până în 2009 palmaresul

său cuprinde: 3 titluri de campion european și un loc 3, toate obținute la probele de kumite. În 2009, antrenat de sensei Wallmen Harris a reușit excepționala performanță de a cuceri titlul de vicecampion mondial la Cupa Mondială din Sankt-Petersburg, învingând în turul 2 campionul absolut al Japoniei.

PETRUȚ, GRIGORE, (1958) n. în localitatea Inău, jud. Sălaj. Absolvent al Facultății de Educație Fizică și Management în Sport “Bogdan Vodă” Cluj, în 2001 și al Masterului în Științe Economice la Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj, în 2006. Este practicant

de karate kyokushin din 1980, sub îndrumarea lui sensei Pop Ioan. În 1989 pune bazele clubului baimarean *Kanku*, care de-a lungul timpului a format campionii naționali, internaționali și europeni la categoriile de tineret. În prezent, Petruț Grigore este posesor al danului 4, vicepreședinte al Federației Române de Karate Kyokushin și președinte al Colegiului Național al Centurilor Negre și antrenor al lotului de kata.

POP, IOAN (1951), n. în Baia Mare, absolvent al Institutului de Cercetare în Informatică București, promoția 1973. Unul dintre cei care au contribuit la dezvoltarea karate-ului kyokushin în România.

Demersurile sale către fondatorul stilului kyokushin,

Masutatsu Oyama, în 1972, s-au soldat cu primirea cărții de căpătâi a fondatorului Kyokushin, “What is Karate”, care a constituit ghidul după care s-a început practica Kyokushinului în România. Pop Ioan este primul sensei român, care a obținut dan 3, în 1999. Sensei Pop este membru al și vicepreședintele al Biroului Federației Române de Karate Kyokushin. Conduce activ clubul *Sakura*, din Baia Mare.

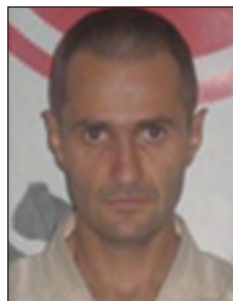
SANDU, ION (1960), n. în Arad. Absolvent al Facultății de Mecanică din Iași, promoția 1984. A practicat atletismul, sport în care a obținut pentru CS Constructorul Arad în 1985 medalia de bronz la Campionatul Balcanic. La încheierea carierei sportive, omul de

afaceri, Sandu Ion a continuat să susțină sportul fiind președinte al FCM-UTA Arad și al CSM-PAB Arad, vicepreședinte al Federației Române de Atletism. Deși atlet prin formație, a observat frumusețea Karate-ului Kyokushin hotărând prin acțiunile sale să sprijine înființarea în 2002 a Federației Române de Karate Kyokushin. Sandu Ion este președintele onorific al Federației Române de Karate Kyokushin (2010).

SÂNGEORZAN, RADU IOAN, (1956) n. în Bistrița. Absolvent al Liceului Metalurgic Bistrița în 1989 și al Scolii de antrenori în 1994. Practica kyokushin karate din 1985, fiind posesor al danului 3. Fondează CS Karate Bistrița, unde continuă să antreneze. Pentru

rezultatele deosebite și performanțe a fost premiat cu Medalia de excelență și titlul de Antrenor Emerit. Arbitru de categorie europeană. Președintele Comisiei naționale de arbitri, din cadrul Federației Române de Karate Kyokushin, posesor al centurii 3 Dani. Mare maestru..

STOIA, SORIN (1968) n. în Gurahonț, jud. Arad. Absolvent al Facultății de Mecanică, din cadrul Institutul Politehnic "Traian Vuia", din Timișoara. A început antrenamentele în karate kyokushin, sub îndrumarea lui Dezsi Zoltan, în 1990. Fondează CS *Budokai* Arad, unde continuă

să antreneze. De-a lungul timpului, a format campioni naționali, internaționali și medaliați europeni, la categoriile de tineret și seniori. Posesor al danului 3 obținut în 2004. Ocupă funcția de Secretar general al Federației Române de Karate Kyokushin.

WALLMEN, ANCA -vezi Personalități

WALLMEN, HARRIS (1973), n. în Sibiu. Absolvent al Facultății de Litere din cadrul Universității "Lucian Blaga" din Sibiu. A început antrenamentele în karate kyokushin, sub îndrumarea prof. Ioan Berghea la CS *Satori Kai* Sibiu. De-a lungul timpului, a obținut ca sportiv,

numeroase titluri naționale și internaționale, participând la campionate europene și mondiale. Este autorul singurei cărți de specialitate despre karate kyokushin: "Kyokushin, cel mai puternic karate". Deține danul 3 în karate kyokushin, iar din 2003 este antrenorul lotului național de kumite, cu care a obținut rezultate internaționale de excepție de-a lungul timpului.

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE KARATE TRADIȚIONAL

SCURT ISTORIC

Apariția și dezvoltarea artelor marțiale, inclusive a karatelor tradiționale, sunt prezentate în istoricul general al artelor marțiale. Pentru aprofundarea cunoștințelor, a principalelor caracteristici și noțiuni de bază din domeniul karatelor tradiționale, Dan Stuparu – președintele FR Karate Tradițional prezintă următoarele date și informații cu prilejul unor interviuri și lucrări publicate.

Originea Karate-ului Tradițional se află cu multe sute de ani în urma, în Insulele Okinawa, unde formele locale de luptă cu mâinile goale s-au împletit cu anumite forme de luptă din sud-estul Chinei. Numele specific era de OKINAWA – TE și cuprindea mai multe stiluri.

La începutul secolului XX (prin 1920), marele maestru Gichin Funakoshi a fost invitat în Japonia să susțină o demonstrație a acestei foarte eficiente și spectaculare arte marțiale, ocazie cu care maestrul a schimbat denumirea acestei forme de luptă în Karate – Do, folosind ideograme japoneze. În momentul în care această forma de luptă s-a întâlnit cu principiile zen-budismului japonez, a luat naștere arta marțială numită Karate-Do.

În 1972, a luat ființă la Brașov, la Casa de Cultură a Studenților, primul cerc de Karate Tradițional din România, condus de regretatul Dorel Negrea, unii dintre fondatorii acestui cerc fiind și Dan Stuparu.

Înainte de 1989 nu exista o federație de

specialitate. Începând cu anul 1977 au aparut primele interdicții oficiale ale practicării artelor marțiale, care s-au amplificat în anii 1980.

Karate-ul Traditional este o artă marțială de autoapărare și conform principiilor unei asemenea arte, gabaritul adversarului este irelevant. Din această cauză, în Karate-ul Tradițional nu există categorii de greutate. În al doilea rând, Karate-ul Tradițional se bazează pe principiul todome – lovitură totală, unică, ce reprezintă un maximum psihofizic, o lovitură suficientă pentru a scoate din luptă un adversar sau pentru a-l descuraja. În al treilea rând, dar nu mai puțin important, sunt principiile morale care se regăsesc în Dojo-Kun și care, sintetizate, sună astfel: *Imbunătățește-ți caracterul! Fii sincer! Fii perseverent! Respectă eticheta! Nu fi violent!*

Titlul de *sensei* are înțelesul de *învățător*, *far călăuzitor* (shiham), cel care îți arată calea corectă. Acest titlu poate fi purtat începând cu obținerea centurii negre 5 DAN, atunci când un practicant de karate tradițional are un bagaj complet de cunoștințe și deprinderi, necesare pentru a deveni un învățător. Aceasta presupune o practică de minim 20 de ani, timp în care trebuie să demonstrezi și din punct de vedere moral un comportament ireproșabil în societate. În momentul în care posezi un grad între unul și 4 DAN și ești instructor de karate tradițional, porți titlul de *senpai* – care înseamnă *asistent* sau *aspirant* la titlul de *sensei*. De regulă, cei care au 3 și 4 DAN sunt *senior senpai*. Cuvântul DAN este

originar din limba japoneză și înseamnă *grad superior*. Aceste grade oglindesc nivelul de pregătire pe *calea karate-ului*.

Fiecare competiție are rolul de “test” (*shihai*) și se presupune ca îți oferi toate capacitățile fizice și psihice adversarului tău, pentru ca acesta, la rândul lui, să se testeze în condiții cât mai reale. Același lucru se așteaptă și de la adversar. Toate acestea se întâmplă în conformitate cu principiile Dojo-Kun. Din aceasta cauză, în karate tradițional nu există principiul contestației.

Karate-ul tradițional românesc rămâne liderul mondial în stilul Shotokan – Fudokan și ocupă un loc între primele cinci țări în lume la celelalte stiluri de karate tradițional (Shotokan, Fudokan, Goju Ryu, Shito Ryu) din peste 82 de state afiliate la ITKF (International Traditional Karate Federation).

ORGANIZARE

Federația Română de Karate Tradițional a luat ființă în anul 1993, în baza Ordinului MTS nr.306/1993, sub denumirea de FR KARATE

TRADIȚIONAL ȘI DISCIPLINE ASOCIATE, urmând ca în 1996 să devină în forma actuală și anume FR KARATE TRADIȚIONAL.

Până în 1993, federația a făcut parte împreună cu toate celelalte stiluri care mai târziu au devenit federații independente, din singura federație de Arte Marțiale recunoscută de MTS la acea dată și anume F. R. de Arte Marțiale.

Competițiile internaționale:

- Campionatele Mondiale - Seniori de Karate Tradițional se desfășoară din 2 în 2 ani din 1991;
- Campionatele Mondiale de Karate Tradițional FUDOKAN-SHOTOKAN- Seniori-Tineret-Juniori-Cadeti - campionat ce se desfășoară din 2 în 2 ani, s-a participat la 2 ediții;
- Campionate Europene de Karate Tradițional Seniori-Tineret-Juniori, competiții ce se desfășoară anual – s-a participat la 17 ediții;
- Campionate Europene de Karate Tradițional FUDOKAN-SHOTOKAN – Seniori-Tineret-Juniori-Cadeti, competiții ce se desfășoară anual – s-a participat la 18 ediții (1993-2005).

SITUAȚIA ORGANIZATORICĂ

a FR de Karate Tradițional și Discipline Asociate -1994

	Karate tradițional	Karate Shotokan-WSKF
Județe	31	14
Asociații și cluburi afiliate	99	47
Sportivi legitimați	4459	1204
Numar antrenori	18	9
Număr instructori	90	78
Număr arbitri	94	87

Surse: Federația Română de Karate Tradițional (Anuarul Sportului 1994).

SITUAȚIA ORGANIZATORICĂ

a FR de Karate Tradițional -2009

Județe	22
Asociații și cluburi afiliate	72
Sportivi legitimați	2470
Numar antrenori	77
Număr instructori	37

Număr arbitri	95
Maeștri ai Sportului	22
Maeștri Emeriți ai Sportului	31
Antrenori Emeriti	16

Surse: Federația Română de Karate Tradițional (Anuarul Sportului 2009).

AFILIERI INTERNAȚIONALE

A.Pe plan mondial

- Federația Internațională de Karate Tradițional (ITKF), 1990

- Federația Mondială de Karate Tradițional Fudokan-Shotokan (WTFSKF), 1990

B.Pe plan european

- Federația Europeană de Karate Tradițional (ETKF), 1990

- Federația Europeană de Karate Tradițional Fudokan-Shotokan (ETFSKF), 1990

- Federația Balcanică de Karate Tradițional (BTKF), 1992

REPREZENTANȚI ÎN ORGANISMELE INTERNAȚIONALE

Dan Stuparu – membru al Comisiei tehnice din cadrul Federației Internaționale de Karate Tradițional (ITKF) (1992);

-președintele Federației Balcanice de Karate Tradițional (BTKF), 1992

-succesor oficial al președintelui Federației Mondiale de Karate Tradițional Fudokan-Shotokan (WTFSK) (2004)

- membru al Comitetului Director al WTFSKF (2004)

- asistent al președintelui Comitetului tehnic al WTFSKF (2004)

-director în Comitetul Executiv al WTFSKF (1993-2004)

-președinte al Comisiei de arbitraj al WTFSKF (1993-2004)

-prim-vicepreședinte al Federației Europene de

Karate Tradițional Fudokan-Shotokan (ETFSKF) (1995-2004)

- președinte al ETFSKF(2004)

-asistent al președintelui Comitetului tehnic al ETFSKF (2004)

Pavel Vancea –membru al Comitetului tehnic al Federației Mondiale de Karate Tradițional Fudokan-Shotokan (WTFSK) (2004)

Roxana Cruher - membru al Comisiei de disciplină al Federației Mondiale de Karate Tradițional Fudokan-Shotokan (WTFSK) (2004)

- membru al Comisiei de disciplină al Federației Europene de Karate Tradițional Fudokan-Shotokan (ETFSKF) (1995-1999) și președintele acesteia (1999-2004)

-președinte al Comisiei de disciplină și al Curții de Apel al ETFSKF (2004)

Nicolae Dumitrescu - membru al Colegiului de antrenori al Federației Mondiale de Karate Tradițional Fudokan-Shotokan (WTFSK) (2004)

-membru al Comitetului tehnic al Federației Europene de Karate Tradițional Fudokan-Shotokan (ETFSKF) (2004)

Constantin Dumitriu –membru al Comisiei de marketing al Federației Mondiale de Karate Tradițional Fudokan-Shotokan (WTFSK) (2004)

Nicolae Mărândici - membru al Comisiei de inspecție al Federației Mondiale de Karate Tradițional Fudokan-Shotokan (WTFSK) (2004)

Ștefan Timofte – membru al Comisiei de Inspecție al Federației Europene de Karate Tradițional Fudokan-Shotokan (ETFSKF) (2004)

Constantin Adăscăliței – membru al Colegiului de antrenori al Federației Europene de Karate Tradițional Fudokan-Shotokan (ETFSKF) (2004)

Paul Pintilie – membru al Colegiului de arbitri al al Federației Europene de Karate Tradițional Fudokan-Shotokan (ETFSKF) (2004)

Dragoș Cozmaciuc, Aurelian Nicolae și Teodor Telembici - membri ai Colegiului de arbitri al Federației Mondiale de Karate Tradițional Fudokan-Shotokan (WTFSK) (2004)

EVENIMENTE NOTABILE - STRUCTURI ORGANIZATORICE- COMPONENȚA FORULUI DE CONDUCERE

- **1993**, componența Biroului Federației Române de Karate Tradițional și Discipline Asociate: președinte de onoare – Francisc Tobă; președinte executiv – Dan Stuparu, vicepreședinți – Mircea Bolintineanu, Mircea Ungureanu, Alois Gurski și Remus Botar, secretari federali – Radu Vasilescu și Costel Stănescu.

-aveau în structura organizatorică 270 secții afiliate, cu peste 10 000 sportivi legitimați, din 33 de județe;

- **1994**, componența Biroului federal: președinte de onoare – Francisc Tobă; președinte executiv – Dan Stuparu; vicepreședinți – Mircea Bolintineanu, Mircea Ungureanu; secretari federali – Radu Vasilescu și Costel Stănescu; membri karate tradițional – Gheorghe Dragomir, Cezar Costescu, Giacint Contaș, Janos Simo, Dragoș Cozmanciuc; karate shotokan - Dan Olaru, Nicolae Radu, Marius Nedelcu, Mihai Ioghen, Florentin Popescu; kendo - Cătălin Craciunescu.

- **1994**, (04-06 martie) a avut loc la București Stagiul Tehnic de Karate Tradițional, condus de sensei Hiroshi Shirai-8 dan, director tehnic al ITKF.

- **1996**, apar următoarele modificări în componența Biroului federal: vicepreședintele Mircea Ungureanu este înlocuit de secretarul federal Costel Stănescu și apare o nouă poziție de vicepreședinte, pe ramura Kendo, condusă de Ion Gârbea; poziția de secretar federal, deținută de Costel Stănescu a fost ocupată de Mihai Ioghen; membri Nicolae Radu, Marius Nedelcu, Mihai Ioghen, Florentin Popescu au fost înlocuiți de Roxana Cruher, Daniel Bundache, Cristian Diaconu, Vasile Ploșniță, Ovidiu Oțoiu.

- **1996**, au fost stabilite următoare colective tehnice ale loturilor naționale: **Karate Tradițional** (seniori și juniori) – antrenor Dan Stuparu; **Karate Shotokan**, ramura WSKF – antrenor Costel Stănescu; **Kendo** – antrenor Ioan Crăciunel.

- **1996 (mai)**, FR de Karate Traditional

organizează la București, CE de Karate Tradițional pentru seniori, cu participarea președintelui Federației Internaționale de Karate Tradițional – maestrul Hidetaka Nishiyama.

- **1996 (septembrie)**, FR de Karate Tradițional organizează la Hunedoara CE de Karate Tradițional Fudokan pentru seniori și juniori.

- **1998**, componența Biroului federal: Lucian Matei – președinte; Dan Stuparu – președinte executiv; Mircea Bolintineanu, Costel Stănescu și Francisc Tobă – vicepreședinți; Dragoș Cozmanciuc – secretar federal; Gheorghe Dragomir, Cezar Costescu, Giacint Contaș, Janos Simo, Roxana Cruher, Dan Olaru, Daniel Bundache, Cristian Diaconu, Vasile Ploșniță, Ovidiu Oțoiu, David Sandu - membri.

- **2001**, componența Biroul federal: Francisc Tobă – președinte de onoare; Dan Stuparu – președinte; Mircea Bolintineanu, Constantin Stănescu, Matei Lucian, Șerban Valeca – vicepreședinți; Cozmanciuc Dragoș, Cruher Roxana, Vancea Pavel, Butunoiu Daniela, Elena Magdalena Paul, Rolland Reischel, Teodor Telenbici, Ștefan Timofte, Gabriela Ciubucciu Ionete, Florica Pricop, Aurelian Nicolae - membri.

- **2002 (noiembrie)**, FR Karate Tradițional a organizat la Oradea, CE de Karate Tradițional Fudokan pentru tineret, juniori, copii și a IV-a ediție a Cupei Europene Intercluburi seniori, competiție unde s-a înregistrat cea mai mare participare a țărilor europene afiliate la Federația Europeană.

- **2005**, componența Biroului federal: președinte de onoare – Valeca Șerban; președinte – Stuparu Dan; vicepreședinți – Bolintineanu Mircea, Cruher Roxana Monica, Apostol Liviu, Adăscăliței Constantin; membri – Cozmanciuc Dragoș (secretar federal), Cruher Roxana Monica și Vancea Pavel (antrenori federali), Nicolae Aurelian, Timofte Ștefan, Pintilie Paul, Mika Dezso, Reischel Rolland, Ciubucciu Ionete Gabriela, Paul Elena Magdalena, Dumitrescu Nicolae, Gulie Gabriel, Crecan Dorin.

- **2009**, Situația organizatorică: 72 de structuri afiliate din 22 județe; 2472 sportivi legitimați, dintre care 385 seniori (230 băieți, 155 fete), 852 tineret/juniori (512 băieți, 340 fete), 1235 copii (773 băieți,

462 fete); 77 antrenori; 37 instructori sportivi; 95 arbitri.

- **2009**, Clasamentul pe unități sportive pe baze rezultatelor la CN: 1. CS Conpet (Ploiești), 2. CS Petrolul

(Ploiești) și 3. CS Goshin Kai Uamt (Oradea). 4. CS Olimpia (București), 5. CS Ryu Do (Deva) și 6. CS Enpi (Iași) (au obținut puncte în clasament 21 de asociații și cluburi sportive); în clasamentul pe județe, pe primele locuri se situează: 1. Prahova, 2. București, 3. Bihor, 4. Hunedoara, 5. Cluj și 6. Iași.

- **2009**, FR de Karate Tradițional era condusă

de Biroul federal, care avea următoarea componență: președinte de onoare – Valeca Șerban; președinte – Stuparu Dan; vicepreședinți – Marandici Nicolae, Cruher Roxana Monica, Apostol Liviu, Adăscăliței Constantin; secretar federal - Căliman Constantin; antrenori federali - Cruher Roxana Monica și Vancea Pavel; membri – Dineata Gabriela, Nicolae Daniela, Simo Janos, Mușat Cornel, Pintilie Paul, Ciubucciu Ionete Gabriela, Paul Elena Magdalena, Nicolae Aurelian, Dobre Ilie.

Surse: Federația Română de Karate Tradițional (Anuarele Sportului 1993- 2009).

BILANȚUL GENERAL

NUMĂRUL MEDALIILOR CUCERITE DE PRACTICANȚII ARTELOR MARȚIALE LA CAMPIONATELE MONDIALE ȘI EUROPENE LA RAMURILE ȘI STILURILE INCLUSE ÎN STRUCTURA ORGANIZATORICĂ A FRKT, ÎN PERIOADA 1993-2009

		CAMP. MONDIALE				CAMP. EUROPENE			
		Aur	Argint	Bronz	Total	Aur	Argint	Bronz	Total
KARATE TRADIȚIONAL	Seniori	8	8	18	34	16	18	40	74
	Tineret					10	5	9	24
	Juniori					39	27	28	94
	Cadeți					9	8	10	27
KARATE FUDOKAN	Seniori	6	5	1	12	70	53	41	164
	Tineret	8	5	6	19	47	29	17	93
	Juniori	14	6	5	25	45	29	17	91
	Cadeți	5	5	5	15	41	20	14	75
KARATE SHOTOKAN	Seniori	2	3	5	10	6	9	12	27
	Tineret					9	5	5	19
	Juniori					7	8	6	21
	Cadeți					5	2	2	9
KARATE FUDOKAN-SHOTOKAN	Seniori	7	6	2	15	32	17	28	77
	Tineret	7	7	2	16	36	19	22	
	Juniori	5	2	2	9	38	14	20	72
	Cadeți	8	4	5	17	34	19	21	74

RETROSPECTIVĂ ÎN IMAGINI

Cea mai bună echipă națională a României, participantă la CM de karate tradițional seniori de la Bologna (Italia), din anul 2000. În centrul imaginii, președintele Federației Internaționale de KT - Sensei Hidetoka Nishiyama - 9 dan, cel mai mare maestru în viață, în lumea artelor marțiale, împreună cu președintele executiv al FRKT, D. Stuparu - 6 dan

*Ilija Iorga - 8 dan, președintele Federației
Internationale
de Karate Tradițional Fudokan (2001), întemeietorul
stilului Fudokan recunoscut de ITKF și elevul său, Dan
Stuparu - 6 dan, președintele executiv al FRKT*

*Cornel Mușat, campion mondial la proba fuku-go, în
concursul de la Bologna (2000), împreună cu Dan
Stuparu, președintele executiv al FRKT*

Sportivii români, Gabriela Ionete și Mihai Daniel, la CM din Italia (2000), în proba enbu mixt

Vâlceanu, Camelia-Mihaela-Diana, practicantă a karate-ului tradițional, sportivă de perspectivă cu un bogat palmares: 23 titluri de campioană națională la copii, juniori și tineret; 9 clasări pe locul I la Cupa României; 19 medalii de aur la CE și CM de copii, cadeți, juniori, tineret și seniori, dintre care 16 la CE și 3 la CM (2000-2009).

Mușat Cornel cucerește medalia de aur, în proba kumite la CE seniori, București (1996). Unul dintre practicanții artelor marțiale care a cucerit 72 de medalii, la CM și CE de junior și seniori (până în 2009)

Enbu mixt - Robert Miclea și Manona Danciu.

FIGURI REPREZENTATIVE

**Sportivii medaliați cu aur, argint și bronz
în probele individuale și pe echipe la
Campionatele Mondiale și Europene**

CAMPIONATE MONDIALE SENIORI

Medalii de aur		
COJOCARU Adrian, TRANDAFIR Romeo	enbu	2008 Vilnius (LTU)
DANCIU Manona, GUSTOIU Cristina, TĂNĂSESCU Corina	kata echipe	2008 Vilnius (LTU)
DANCIU Manona, MICLEA Robert	enbu mixt	2008 Vilnius (LTU)
KEREKEȘ Eva, VANCEA Pavel	enbu mixt	1994 Treviso (ITA)
MICLEA Robert, PĂTRAȘCU Iulian, TRANDAFIR Romeo	kata echipe	2006 Saskatoon (CAN)
MUȘAT Cornel	fuku-go	1998 Pruszkow (POL)
	fuku-go	2000 Bologna (ITA)
	fuku-go	2006 Saskatoon (CAN)
Medalii de argint		
ANDRIEȘ Adina	fuku-go	2000 Bologna (ITA)
CRUHER Roxana, IONETE Gabriela, COSTEA Irina	kata echipe	1998 Pruszkow (POL)
DANCIU Manona, LARE Simona, SEVERFI Laura	kata echipe	2006 Saskatoon (CAN)
DANCIU Manona, MICLEA Robert	enbu mixt	2006 Saskatoon (CAN)
MICLEA Robert, PĂTRAȘCU Iulian, TRANDAFIR Romeo	kata echipe	2008 Vilnius (LTU)
PĂTRAȘCU Iulian, CONSTANTIN Radu	enbu	2000 Bologna (ITA)
SIMIRAD Irina	kata	2000 Bologna (ITA)

STAMATE Daniela	kumite	1996 Sao Paolo (BRA)
Medalii de bronz		
ANDRIEȘ Adina	fuku-go	1996 Sao Paolo (BRA)
DOROBANȚU Florin, NICOLAE Nicușor	enbu	2006 Saskatoon (CAN)
IONETE Gabriela, SIMIRAD Irina, FERENCZI Monika	kata echipe	2000 Bologna (ITA)
IONETE Gabriela, VANCEA Pavel	enbu mixt	1996 Sao Paolo (BRA)
KEREKEȘ Eva, CRUHER Roxana, IONETE Gabriela	kata-echipe	1994 Treviso (ITA)
KEREKEȘ Eva, DOMȘA Mirel	enbu mixt	1992 Montreal (CAN)
MICLEA Robert	kata	2006 Saskatoon (CAN)
	kata	2008 Vilnius (LTU)
MUȘAT Cornel	kumite	2006 Saskatoon (CAN)
	kumite	1996 Sao Paolo (BRA)
	kumite	1998 Pruszkow (POL)
NAE Cornelia	fuku-go	2008 Vilnius (LTU)
RADU Cornelia	fuku-go	2006 Saskatoon (CAN)
RAȚIU Roxana	kogo kumite	2008 Vilnius (LTU)
SABAIDUC Florin, VANCEA Pavel, PRUTEANU Cătălin	kata echipe	1996 Sao Paolo (BRA)
STAMATE Daniela	kumite	1994 Treviso (ITA)
	kumite	1998 Pruszkow (POL)
VANCEA Pavel, PRUTEANU Cătălin	enbu	1996 Sao Paolo (BRA)

CAMPIONATE EUROPENE		
SENIORI		
Medalii de aur	fuku-go	2002 Moscova (RUS)
ANDRIEȘ Adina	fuku-go	1995 Rochdale (GBR)
	fuku-go	1996 București (ROU)
	fuku-go	2000 Kiev (UKR)
ANDRIEȘ Adina	kata echipe ETKF	2006 Rzeszow (POL)
DANCIU Manona, LARE Simona, SEVERFI Laura	enbu mix	2009 Casale Monferrato (ITA)
DANCIU Manona, MICLEA Robert	enbu mixt	1997 Davos (SUI)
IONETE Gabriela, VANCEA Pavel	kata echipe	2009 Casale Monferrato (ITA)
MATEI Tiberiu, MICLEA Robert, TRANDAFIR Romeo	kumite	1995 Rochdale (GBR)
MUȘAT Cornel	kumite	1996 București (ROU)
	kumite	1999 Lodz (POL)

	fuku-go	2000 Kiev (UKR)
	enbu mixt	1996 București (ROU)
VANCEA Pavel, IONETE Gabriela	enbu mixt	1998 Caorle (ITA)
	enbu	1998 Caorle (ITA)
VANCEA Pavel, MUȘAT Cornel	enbu	1996 București (ROU)
VANCEA Pavel, PRUTEANU Cătălin		
Medalii de argint		
ATASIE Ceherezada	kumite	1997 Davos (SUI)
BUGACIU Mihaela, COSTEA Irina, IONETE Gabriela	kata echipe	1997 Davos (SUI)
CRUHER Roxana, IONETE Gabriela, BUGACIU Mihaela	kata echipe	1996 București (ROU)
CRUHER Roxana, IONETE Gabriela, COSTEA Irina	kata echipe	1998 Caorle (ITA)
DANCIU Manona, GUSTOIU Cristina, TĂNĂSESCU Corina	kata echipe	2009 Casale Monferrato (ITA)
KEREKEȘ Eva, CRUHER Roxana, IONETE Gabriela	kata-echipe	1994 Passau (GER)
MAR Mihai	kumite	1993 Torino (ITA)
MICLEA Robert, PĂTRAȘCU Iulian, TRANDAFIR Romeo	kata echipe ETKF	2006 Rzeszow (POL)
MILEA Robert	kata	2002 Moscova (RUS)
MUȘAT Cornel, PRICOB Florin	enbu	1999 Lodz (POL)
MUȘAT Cornel, ROTARU Mihai, DOBRE Ilie, SCURTU Marian, POPA Mircea	kumite echipe	2000 Kiev (UKR)
RADU Cornelia	fuku-go ETKF	2006 Rzeszow (POL)
SABAIDUC Florin, VANCEA Pavel, PRUTEANU Cătălin	kata-echipe	1995 Rochdale (GBR)
SCURTU Marian	kumite individual	1999 Lodz (POL)
SIMIRAD Irina	kata	2002 Moscova (RUS)
	fuku-go	2000 Kiev (UKR)
VANCEA Pavel, PRUTEANU Cătălin	enbu	1997 Davos (SUI)
VANCEA Pavel, PRUTEANU Cătălin, SABAIDUC Florin	kata echipe	1996 București (ROU)
Medalii de bronz		
BUGACIU Mihaela	kata	1995 Rochdale (GBR)
CIUBUCCIU Marius, MIHAI Daniel, NEDELOIU Adrian	kata echipe	1999 Lodz (POL)
COJOCARU Adrian, TRANDAFIR Romeo	enbu	2009 Casale Monferrato (ITA)

COSTEA Irina	kata	1997 Davos (SUI)
	kata	1998 Caorle (ITA)
COSTEA SIMIRAD Irina, IONETE Gabriela, FERENCZI Monika	kata echipe	1999 Lodz (POL)
COTESCU Cezar, SMALBERGHER Dănuț	enbu	1994 Passau (GER)
CRUHER Roxana, IONETE Gabriela, BUGACIU Mihaela	kata-echipe	1995 Rochdale (GBR)
CRUHER Roxana, KEREKEȘ Eva, IONETE Gabriela	kata-echipe	1993 Torino (ITA)
DOBRE Oliwer, COJOCARU Adrian, MARINCAȘ Călin, NEDELOIU Adrian	kumite echipe	2009 Casale Monferrato (ITA)
DOROBANȚU Florin, MAVRODINESCU Răzvan, PĂTRAȘCU Iulian	kata echipe	2002 Moscova (RUS)
DOROBANȚU Florin, NICOLAE Nicușor	enbu ETKF	2006 Rzeszow (POL)
FERENCZI Monika, IONETE Gabriela, SIMIRAD Irina	kata echipe	2002 Moscova (RUS)
FERENCZI Monika, IONETE Gabriela, SIMIRAD Irina	kata echipe	2000 Kiev (UKR)
IONETE Gabriela, MIHAI Daniel	enbu mixt	1999 Lodz (POL)
IONETE Gabriela, VECERDI Simona, KEREKEȘ Eva	kata-echipe	1991 Treviso (ITA)
KEREKEȘ Eva	kumite	1993 Torino (ITA)
KEREKEȘ Eva, MIKO Andréa	enbu-mixt	1993 Torino (ITA)
KEREKEȘ Eva, VANCEA Pavel	enbu mixt	1994 Passau (GER)
MICLEA Robert	kata	2009 Casale Monferrato (ITA)
MIHAI Daniel, CIUBUCCIU Marius, NEDELOIU Adrian	kata echipe	2000 Kiev (UKR)
MIHAI Daniel, IONETE Gabriela	enbu mixt	2000 Kiev (UKR)
MUȘAT Cornel	kumite	1994 Passau (GER)
	fuku-go	1998 Caorle (ITA)
	fuku-go	1999 Lodz (POL)
MUȘAT Cornel, SIMO Janoš, DOBRE Ilie, ROTARU Mihai	kumite echipe	1998 Caorle (ITA)
POP Anca	kata ETKF	2006 Rzeszow (POL)
PRICOB Florin	kumite	2002 Moscova (RUS)
RADU Cornelia	fuku-go	1999 Lodz (POL)
SIMIRAD Irina, MICLEA Robert	enbu mixt	2002 Moscova (RUS)
SMALBERGHER Dănuț, COSTESCU Cezar	enbu	1993 Torino (ITA)

SMALBERGHER Dănuț, NASTASE Dorel, MAR Mihai, MARANDICI Nicolae	kumite-echipe	1991 Treviso (ITA)
SMALBERGHER Dănuț, NASTASE Dorel, MAR Mihai, PUCĂ Ionel	kumite-echipe	1992 ?
STAMATE Daniela	kumite	1994 Passau (GER)
	kumite	2000 Kiev (UKR)
STAMATE Farkas	kumite	2002 Moscova (RUS)
UNGUREANU Maria	fuku-go	1998 Caorle (ITA)
VANCEA Pavel, ȘOPTELEA Iulian	enbu	1995 Rochdale (GBR)
TINERET		
Medalii de aur		
CIUBOTARU Alina	fuku-go	1997 Budva (YUG)
ILINCA Ioana, CIOCOIU Florin	enbu mixt	1999 Lodz (POL)
MOLDOVAN Adrian, CONSTANTIN Radu	enbu	1999 Lodz (POL)
PĂTRAȘCU Iulian	kumite	2001 Porto(POR)
POP Anca, TRANDAFIR Romeo	enbu mixt	2001 Porto(POR)
RADU Cornelia, CASIAN Petrișor	enbu mixt	1997 Budva (YUG)
TRANDAFIR Romeo, TIMOFTE Ștefan	enbu	2001 Porto(POR)
VASARHELIY Ramona	fuku-go	1999 Lodz (POL)
	kumite	2001 Porto(POR)
	fuku-go	2001 Porto(POR)
Medalii de argint		
GREBENIȘAN Filomela	fuku-go	1999 Lodz (POL)
MAVRODINESCU Răzvan	kata	1999 Lodz (POL)
	fuku-go	1999 Lodz (POL)
PĂTRAȘCU Iulian, COTOȘMAN Daniel, TIMOFTE Ștefan, ORMENIȘAN Gabriel	kumite echipe	2001 Porto(POR)
RADU Cornelia	fuku-go	2001 Porto(POR)
Medalii de bronz		
BANCULEA Maria	fuku-go	1997 Budva (YUG)
BIJI Marius	kumite	1997 Budva (YUG)
CIUBOTARU Alina	kumite	1997 Budva (YUG)
MAVRODINESCU Răzvan, POPA Răzvan, IURAȘCU Flavius, OLTEANU Adrian	kumite echipe	1999 Lodz (POL)

PĂTRAȘCU Iulian	fuku-go	2001 Porto(POR)
RADU Cornelia	kata	2001 Porto(POR)
	kumite	2001 Porto(POR)
TATU Carina	kumite	1997 Budva (YUG)
VASARHELY Ramona	kumite	1999 Lodz (POL)
JUNIORI		
Medalii de aur		
ANTON Ana-Maria	kumite	1999 Lodz (POL)
ANTON Anamaria, COTOȘMAN Daniel	enbu mixt	2000 Praga (CZE)
CHIOVEANU Alexandru	kumite	2002 Moscova (RUS)
CONSTANTIN Roxana, DOBRESCU Cornelia, SERAFIM Maura	kata echipe	2000 Praga (CZE)
COSTEA Irina	kata	1995 Skopje (MKD)
CRIȘAN Ovidiu, MUREȘAN Florin	enbu	2009 Casale Monferrato (ITA)
CRIȘAN Ovidiu, OLARIU Sergiu, MUREȘAN Florin	kata echipe	2009 Casale Monferrato (ITA)
DOROBANȚU Florin, CHIOVEANU Alexandru, NICULAE Nicușor	kata echipe	2000 Praga (CZE)
DOROBANȚU Florin, NICOLAE Nicușor	enbu	2002 Moscova (RUS)
FINTA Agnes	fuku-go	1995 Skopje (MKD)
GOLGOȚIU Anca, MUREȘAN Florin	enbu mixt	2009 Casale Monferrato (ITA)
KEREKEȘ Eva	fuku-go	1994 Passau (GER)
	kata	1994 Passau (GER)
LITOFF Alexandru, MÂNDRU Melania	enbu mixt	2001 Lublin(POL)
LITOFF Alexandru, TRANDAFIR Romeo, NECULCEA Petrică	kata echipe	2001 Lublin(POL)
MICLEA Robert, PĂTRAȘCU Iulian	enbu	2000 Praga (CZE)
MUȘAT Cornel	kumite	1994 Passau (GER)
ORMENIȘAN Gabriel	fuku-go	2001 Lublin(POL)
	fuku-go	2001 Porto(POR)
PĂTRAȘCU Iulian	kata	2002 Moscova (RUS)
	kata	2000 Praga (CZE)
PETRESCU Angela, IONIȚĂ Claudiu	enbu mixt	1995 Skopje (MKD)
POP Anca	kata	2001 Lublin(POL)
POP Anca, SEVERFI Laura, TĂNASE Cătălina	kata echipe	2001 Lublin(POL)
PRICOB Florin	kumite	1998 Skopje (MKD)
PRUTEANU Cătălin	fuku-go	1995 Skopje (MKD)
SEVERFI Laura	fuku-go	2002 Moscova (RUS)

	fuku-go	2001 Lublin(POL)
	kata	2001 Porto(POR)
	fuku-go	2001 Porto(POR)
SEVERFI Laura, PĂTRAȘCU Iulian	enbu mixt	2002 Moscova (RUS)
STEAVU Sorina	fuku-go	1998 Skopje (MKD)
TĂNASE Cătălina	kumite	2001 Lublin(POL)
TIMOFTE Ștefan	kata	2001 Lublin(POL)
	kumite	2001 Lublin(POL)
	kumite	2001 Porto(POR)
VÂLCEANU Camelia	kata	2009 Casale Monferrato (ITA)
VIȘAN Mihăiță	fuku-go	2009 Casale Monferrato (ITA)
ZANFIR Nina	kumite	1995 Skopje (MKD)
Medalii de argint		
ANTON Anamaria	fuku-go	2000 Praga (CZE)
ANTON Ana-Maria, PRICOB Florin	enbu mixt	1998 Skopje (MKD)
BERBECE Laurențiu, CRIȘAN Ovidiu, MUREȘAN Florin, SFÂRGHIE Edwin	kumite echipe	2009 Casale Monferrato (ITA)
CHIOVEANU Alexandru, DOROBANȚU Florin, NICOLAE Nicușor, TRANDAFIR Romeo	kumite echipe	2002 Moscova (RUS)
COTIGĂ Diana, IONESCU Diana, STOICA Roxana	kata echipe	2009 Casale Monferrato (ITA)
COTOȘMAN Daniel, TIMOFTE Ștefan, MIHĂIȚĂ Florin, CEPOI Ciprian	kumite echipe	2000 Praga (CZE)
DOROBANȚU Florin	kumite	2000 Praga (CZE)
FILIMON Alexandru	kata ETKF	2006 Rzeszow (POL)
GRAUR Tudor	kata	2009 Casale Monferrato (ITA)
GUSTOIU Cristina	kata ETKF	2006 Rzeszow (POL)
MICLEA Robert	kata	1999 Lodz (POL)
MITU Dorin	kumite	1994 Passau (GER)
MOISA Adina	fuku-go	1994 Passau (GER)
OLTEANU Adrian	fuku-go	1999 Lodz (POL)
PĂTRAȘCU Iulian	fuku-go	2000 Praga (CZE)
PETRESCU Angela, IONIȚĂ Claudiu	enbu mixt	1994 Passau (GER)
POP Anca	kata	2001 Porto(POR)
PRICOB Florin, MAVRODINESCU Răzvan	enbu	1998 Skopje (MKD)
PRUTEANU Cătălin	kata	1995 Skopje (MKD)
PRUTEANU Cătălin, CUTCAN Dănilă	enbu	1995 Skopje (MKD)
RADU Cornelia	fuku-go	1998 Skopje (MKD)
RADU Geanina	fuku-go	1999 Lodz (POL)
SEVERFI Laura	kumite	2001 Porto(POR)

TIMOFTE Ștefan	kata	2001 Porto(POR)
TIMOFTE Ștefan, MIHĂIȚĂ Florin	enbu	2001 Lublin(POL)
TRANDAFIR Romeo	fuku-go	2001 Porto(POR)
VASARHELY Ramona	kumite	1998 Skopje (MKD)
Medalii de bronz		
ANTON Anamaria	kumite	2000 Praga (CZE)
BIBU Daniel	kumite ETKF	2006 Rzeszow (POL)
BIBU Daniel, FILIMON Alexandru, MNATACANIAN Șerban, SZATHMARY Szilard	kumite echipe ETKF	2006 Rzeszow (POL)
CEPOI Ciprian	kumite	2000 Praga (CZE)
CHIRALIA Cornelia	fuku-go	2009 Casale Monferrato (ITA)
	kumite	2009 Casale Monferrato (ITA)
CIOBOTARU Alina	fuku-go	1994 Passau (GER)
CIONT Alina	kumite	2000 Praga (CZE)
CRISTEA Cristian	fuku-go	1998 Skopje (MKD)
DOBRE Oliwer	kumite	1995 Skopje (MKD)
DOROBANȚU Florin	fuku-go	2002 Moscova (RUS)
GUSTOIU Cristina	fuku-go ETKF	2006 Rzeszow (POL)
MATEI Ion, IONIȚĂ Claudiu	enbu	1994 Passau (GER)
MAVRODINESCU Răzvan	kata	1998 Skopje (MKD)
MICLEA Robert	kata	2000 Praga (CZE)
MUȘAT Cornel	fuku-go	1994 Passau (GER)
MUȘAT Cornel, PRICOB Florin	enbu	1994 Passau (GER)
NEGULESCU Adina, MITU Dorin	enbu mixt	1994 Passau (GER)
POP Anca	kata	2000 Praga (CZE)
POPA Răzvan	kumite	1999 Lodz (POL)
RADU Cornelia	kata	1998 Skopje (MKD)
RADU Geanina	kumite	2002 Moscova (RUS)
SEVERFI Laura	kata	2002 Moscova (RUS)
	kumite	2001 Lublin(POL)
STEAVU Sorina	kata	1998 Skopje (MKD)
TĂNASE Cătălina	kumite	2001 Porto(POR)
TRANDAFIR Romeo	kata	2001 Porto(POR)
CADEȚI		
Medalii de aur		
GASCA Elena	kata ETKF	2006 Rzeszow (POL)
	fuku-go ETKF	2006 Rzeszow (POL)
GASCA Elena, STRATULAT Narcis	enbu mixt ETKF	2006 Rzeszow (POL)

OPREA Talida, FÂNARU Cristian	enbu mixt	1995 Skopje (MKD)
PĂTRAȘCU Iulian	kata	1998 Skopje (MKD)
POP Anca	kata	2002 Moscova (RUS)
PRICOB Florin, MAVRODINESCU Răzvan	enbu	1995 Skopje (MKD)
TIMOFTE Ștefan	kata	2002 Moscova (RUS)
TIMOFTE Ștefan	kumite	2002 Moscova (RUS)
Medalii de argint		
DUȚĂ Cristian	kata ETKF	2006 Rzeszow (POL)
IONESCU Ana-Maria	fuku-go	1998 Skopje (MKD)
JUCAN Mihaela	kata	1995 Skopje (MKD)
	kumite	1995 Skopje (MKD)
ORMENIȘAN Gabriel	fuku-go	2002 Moscova (RUS)
PĂTRAȘCU Iulian, PRICOB Florin	enbu	1998 Skopje (MKD)
TĂNĂSESCU Corina	kumite	2002 Moscova (RUS)
TIMPEANU Mihai, STRATULAT Narcis	enbu ETKF	2006 Rzeszow (POL)
Medalii de bronz		
ANTON Ana-Maria	fuku-go	1998 Skopje (MKD)
BORȘ Emil	fuku-go	1995 Skopje (MKD)
BRATU Dorina	fuku-go	1995 Skopje (MKD)
COTOȘMAN Daniel	fuku-go	1998 Skopje (MKD)
DANCIU Manona	fuku-go	2002 Moscova (RUS)
DRĂGAN Paula, NICOLAE Nicușor	enbu mixt	1998 Skopje (MKD)
IONESCU Ana-Maria	kumite	1998 Skopje (MKD)
PINTILIE Alexandru	kumite ETKF	2006 Rzeszow (POL)
POPA Răzvan	kumite	1998 Skopje (MKD)
TIVADAR Ioana	kumite ETKF	2006 Rzeszow (POL)

KARATE FUDOKAN
CAMPIONATE MONDIALE
SENIORI

Medalii de aur		
BUCUR Costin	kata	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
CIUBUCCIU Gabriela	kata	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
DANCIU Manona, LARE Simona, SEVERFI Laura	kata echipe	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
DOBRE Oliwer, MUȘAT Cornel, NEDELOIU Adrian, PĂTRAȘCU Iulian	kumite echipe	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
DOROBANȚU Florin, NICOLAE Nicușor	enbu	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
PATRAHĂU Irina	kumite	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)

Medalii de argint		
CIUBUCCIU Gabriela	fuku-go	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
DANCIU Manona, MICLEA Robert	enbu mixt	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
MICLEA Robert	kata	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
MICLEA Robert, PĂTRAȘCU Iulian, TRANDAFIR Romeo	kata echipe	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
SEVERFI Laura	kata	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
Medalii de bronz		
PATRAHĂU Irina	fuku-go	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
TINERET		
Medalii de aur		
CÂMPEAN Andreea, FODOR Victor	enbu mixt	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
COJOCARU Adrian, FILIMON Alexandru, FODOR Victor	kumite echipe	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
COJOCARU Adrian, IONIȚĂ Alexandru, MATEI Tiberiu	kata echipe	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
FODOR Victor, ?	enbu	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
GUSTOIU Cristina, IONESCU Alexandra, TĂNĂSESCU Corina	kata echipe	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
POP Anca	kata	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
TĂNĂSESCU Corina	kumite	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
TIMOFTE Ștefan	fuku-go	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
Medalii de argint		
DANCIU Manona	kata	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
	fuku-go	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
NECULCEA Petrică	fuku-go	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
POP Anca	kumite	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
TIMOFTE Ștefan	kata	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
Medalii de bronz		
DOBRESCU Cornelia	kumite	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
FODOR Victor	fuku-go	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
MATEI Tiberiu	kata	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
NECULCEA Petrică	kumite	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
TĂNĂSESCU Corina	fuku-go	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
TIMOFTE Ștefan	kumite	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
JUNIORI		
Medalii de aur		
BERNATH Csaba, MATEI Mirel, TUDORICĂ Raul	kata echipe	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)

BOICU Alexandru	fuku-go	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
CIOBANU Iulia, SEVASTIAN Horiana, SEVAS TIAN Paula	kata echipe	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
COSTEA Irina	kata	1995 Zamosc (POL)
DUȚĂ Cristian	kata	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
LARE Simona	fuku-go	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
	kumite	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
LARE Simona, DUȚĂ Cristian	enbu mixt	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
MATEI Mirel, TUDORICĂ Raul	enbu	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
PRICOPI Marius	kumite	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
PRUTEANU Cătălin	kata	1995 Zamosc (POL)
PRUTEANU Cătălin, DOBRE Oliwer,	kumite-echipe	1995 Zamosc (POL)
SEVASTIAN Paula	kata	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
ZANFIR Nina	kumite	1995 Zamosc (POL)
MITROI Geri, MATEI Ion		
Medalii de argint		
BOICU Alexandru	kumite	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
BOICU Alexandru, MNATACANIAN Șerban, PRICOPI Marius, VORNICU Tudor	kumite echipe	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
GASCA Elena	fuku-go	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
LARE Simona	kata	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
MATEI Ion, IONIȚĂ Claudiu	enbu	1995 Zamosc (POL)
TÎMPEANU Mihai	kata	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
Medalii de bronz	kata	1995 Zamosc (POL)
DIMIAN George	fuku-go	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
DUȚĂ Cristian	kumite	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
GASCA Elena	fuku-go	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
IONESCU Alexandra	fuku-go	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
MOISE Maria		
CADEȚI		
Medalii de aur		
BUTUC Ovidiu, CORNILA Paul, DOBRE Andrei	kata echipe	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
DOBRE Alexandru	fuku-go	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
LEONTE Raul	kumite	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
SANDRU Brigitta	fuku-go	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
SEVASTIAN Horiana	kata	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)

Medalii de argint		
PASA Maria	kata	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
PASA Maria	fuku-go	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
SANDRU Brigitta, TUDORICĂ Raul	enbu mixt	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
TUDORICĂ Raul	kata	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
	fuku-go	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
Medalii de bronz		
BĂLUȚ Mădălina, CIOBANU Otilia, PRICOPI Geanina	kata echipe	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
DOBRE Alexandru, LEONTE Raul, TUDORICĂ Raul, VIȘAN Mihăiță	kumite echipe	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
FRIGIOIU Adrian, LEONTE Raul	enbu	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
LEONTE Raul	fuku-go	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
PASA Maria	kumite	2005 Lignano -Sabbiaodoro (ITA)
CAMPIONATE EUROPENE		
SENIORI		
Medalii de aur		
BUGACIU Mihaela, CRUHER Roxana, IONETE Gabriela	kata echipe	1998 Valjevo (YUG)
MUȘAT Cornel, SIMO Janoš, TIMOFTE Ștefan, DOBRE Ilie	kumite echipe	1996 Hunedoara (ROU)
VANCEA Pavel, PRUTEANU Cătălin, SABAIDUC Florin	kata echipe	1996 Hunedoara (ROU)
ATASIE Ceherezada	fuku-go	1998 Valjevo (YUG)
BUGACIU Mihaela	kata fem	1996 Hunedoara (ROU)
	kata	1998 Valjevo (YUG)
CHIOVEANU Alexandru, DOROBANTU Florin, NICOLAE Nicusor	kata echipe	2002 Oradea (ROU)
	kata echipe	2004 Praga (CZE)
CIUBUCCIU IONETE Gabriela	fuku-go	2005 Belgrad (SCG)
CONSTANTIN Radu, MOLDOVAN Adrian	enbu	2002 Oradea (ROU)
	en-bu	2003 Praga (CZE)
COSTEA Irina	fuku-go fem	1996 Hunedoara (ROU)
CRUHER Roxana	kata	1995 Praga (CZE)
	fuku-go	1995 Praga (CZE)
DANCIU Manona, FERENCZI Monika, SIMIRAD Irina	kata echipe	2003 Praga (CZE)
DANCIU Manona, LARE Simona, SEVERFI Laura	kata echipe	2005 Belgrad (SCG)
DANCIU Manona, MICLEA Robert	enbu mixt	2005 Belgrad (SCG)

DOBRE Ilie, LUCA Petronel, MUȘAT Cornel, PRICOB Florin	kumite echipe	2002 Oradea (ROU)
DOBRE Oliwer, MAVRODINESCU Răzvan, MUȘAT Cornel, NEDELOIU Adrian	kumite echipe	2004 Praga (CZE)
DOROBANȚU Florin, CHIOVEANU Alexandru, NICOLAE Nicușor	kata echipe	2003 Praga (CZE)
DOROBANȚU Florin, NICOLAE Nicușor	enbu	2004 Praga (CZE)
	enbu	2005 Belgrad (SCG)
DOSARU Dadiana, SEVERFI Laura, TĂNĂSESCU Corina	kata echipe	2004 Praga (CZE)
FARKAS Stamate Daniela	kumite	2003 Praga (CZE)
FERENCZI Monika	kata	2003 Praga (CZE)
FERENCZI Monika, IONETE Gabriela, SIMIRAD Irina	kata echipe	2002 Oradea (ROU)
IONETE Gabriela	kumite	2002 Oradea (ROU)
	fuku-go	1999 Tanvald (CZE)
	fuku-go	2001 Lublin(POL)
IONETE Gabriela, COSTEA Irina, FERENCZI Monika	kata echipe	1999 Tanvald (CZE)
IONETE Gabriela, MIHAI Daniel	enbu mixt	2000 Praga (CZE)
IONETE Gabriela, VANCEA Pavel	enbu mixt	1995 Praga (CZE)
	enbu mixt	1998 Valjevo (YUG)
MAVRODINESCU Răzvan	kumite	2004 Praga (CZE)
MICLEA Robert	kata	2002 Oradea (ROU)
	kata	2003 Praga (CZE)
MICLEA Robert	kata	2004 Praga (CZE)
	kata	2005 Belgrad (SCG)
MICLEA Robert, PĂTRAȘCU Iulian, TRANDAFIR Romeo	kata echipe	2005 Belgrad (SCG)
MICLEA Robert, SIMIRAD Irina	enbu mixt	2002 Oradea (ROU)
MUSAT Cornel	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
	kumite	1995 Praga (CZE)
	fuku-go	2003 Praga (CZE)
	kumite	2003 Praga (CZE)
	kumite	2005 Belgrad (SCG)
	kumite	1998 Valjevo (YUG)
	kumite	1999 Tanvald (CZE)
	fuku-go	1999 Tanvald (CZE)
	kumite	2000 Praga (CZE)
	fuku-go	2000 Praga (CZE)
	kumite	2001 Lublin(POL)
	fuku-go	2001 Lublin(POL)
MUȘAT Cornel, PRICOB Florin	enbu	1999 Tanvald (CZE)

MUȘAT Cornel, SIMO Janoș, DOBRE Ilie, ROTARU Mihai, BIJI Marius	kumite echipe	1998 Valjevo (YUG)
MUȘAT Cornel, ȘOPTELEA Iulian	enbu	1995 Praga (CZE)
NEDELOIU Adrian	fuku-go	2004 Praga (CZE)
	kata	2000 Praga (CZE)
PATRAHĂU Irina	kumite	2005 Belgrad (SCG)
RADU Cornelia	fuku-go	2004 Praga (CZE)
SEVERFI Laura	kata	2005 Belgrad (SCG)
SEVERFI Laura, MICLEA Robert	en-bu mixt	2003 Praga (CZE)
SEVERFI Laura, TRANDAFIR Romeo	enbu mixt	2004 Praga (CZE)
SIMIRAD Irina	kata	2002 Oradea (ROU)
	kata	2004 Praga (CZE)
	kata	2001 Lublin(POL)
SIMIRAD Irina, FERENCZI Monika, IONETE Gabriela	kata echipe	2000 Praga (CZE)
STAMATE Daniela	kumite	2000 Praga (CZE)
VANCEA Pavel, IONETE Gabriela	enbu mixt	1996 Hunedoara (ROU)
VANCEA Pavel, SABAIDUC Florin	kata echipe	1998 Valjevo (YUG)
VASARHELYI Ramona	fuku-go	2003 Praga (CZE)
Medalii de argint		
ANDRIEȘ Adina	fuku-go	2000 Praga (CZE)
	fuku-go fem	1996 Hunedoara (ROU)
	fuku-go	2001 Lublin(POL)
	fuku-go	2001 Porto(POR)
ATASIE Ceherezada	kumite	1998 Valjevo (YUG)
BĂIEȘ Sorana	kata	2004 Praga (CZE)
BUCURA Costin	kata	2004 Praga (CZE)
BUCURA Cosmin	kata	2002 Oradea (ROU)
BUCURA Cosmin	kata	2003 Praga (CZE)
BUCURA Costin	kata	2005 Belgrad (SCG)
CIUBUCCIU IONETE Gabriela	kata	2005 Belgrad (SCG)
CIUBUCCIU Marius, MIHAI Daniel, NEDELOIU Adrian	kata echipe	1999 Tanvald (CZE)
CONSTANTIN Radu, PĂTRAȘCU Iulian	enbu	2001 Lublin(POL)
COSTEA Irina	kata	1999 Tanvald (CZE)
CRUHER Roxana	kata	1996 Hunedoara (ROU)
CRUHER Roxana, IONETE Gabriela, BUGACIU Mihaela	kata-echipe	1995 Praga (CZE)
	kata echipe	1996 Hunedoara (ROU)
DANCIU Manona, DOSARU Dadiana, SEVERFI Laura	kata echipe	2002 Oradea (ROU)
DOBRE Oliwer, MUȘAT Cornel, NEDELOIU Adrian, POPA Răzvan	kumite echipe	2005 Belgrad (SCG)

IONETE Gabriela	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
IONETE Gabriela, MIHAI Daniel	enbu mixt	1999 Tanvald (CZE)
IONETE Gabriela, SIMIRAD Irina, FERENCZI Monika	kata echipe	2001 Porto(POR)
JUCAN Mihaela	kumite	1996 Hunedoara (ROU)
MAVRODINESCU Răzvan	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
	fuku-go	2003 Praga (CZE)
	kata	2001 Lublin(POL)
MAVRODINESCU Răzvan, DOROBANȚU Florin, CONSTANTIN Radu	kata echipe	2001 Lublin(POL)
MICLEA Robert, PĂTRAȘCU Iulian	enbu	2002 Oradea (ROU)
MICLEA Robert, PĂTRAȘCU Iulian, TRANDAFIR Romeo	kata echipe	2002 Oradea (ROU)
MIHAI Daniel, CIUBUCCIU Marius, NEDELOIU Adrian	kata echipe	2000 Praga (CZE)
MUȘAT Cornel	kumite	2002 Oradea (ROU)
	fuku-go	2005 Belgrad (SCG)
	kumite	1996 Hunedoara (ROU)
	fuku-go	2001 Porto(POR)
	kumite	2001 Porto(POR)
MUȘAT Cornel, DOBRE Ilie, POPA Mircea, ROTARU Mihai	kumite echipe	2000 Praga (CZE)
MUȘAT Cornel, POPA Mircea, CIUBUCCIU Marius, BIJI Marius	kumite echipe	1999 Tanvald (CZE)
MUȘAT Cornel, PRICOB Florin	enbu	2000 Praga (CZE)
MUȘAT Cornel, SCURTU Marian, ROTARU Mihai, DOBRE Ilie	kumite echipe	2001 Lublin(POL)
MUȘAT Cornel, VANCEA Pavel, MAR Mihai, SIMO Janos	kumite-echipe	1995 Praga (CZE)
NEDELOIU Adrian	kumite	2003 Praga (CZE)
PITICAȘ Viorel, TRONCIU Adi, TRANDAFIRESCU Mihai, MATEI Ion	kumite echipe	1996 Hunedoara (ROU)
PRUTEANU Cătălin	fuku-go	1995 Praga (CZE)
RADU Cornelia	fuku-go	2005 Belgrad (SCG)
	kumite	2000 Praga (CZE)
SIMIRAD Irina	kata	2003 Praga (CZE)
SIMIRAD Irina, IONETE Gabriela, FERENCZI Monika	kata echipe	2001 Lublin(POL)
SIMIRAD Irina, MICLEA Robert	enbu mixt	2001 Lublin(POL)
STEAVU Sorina	fuku-go	1999 Tanvald (CZE)
TRANDAFIRESCU Mihai, ANDREESCU Gabriela	enbu mixt	1996 Hunedoara (ROU)
VANCEA Pavel, PRUTEANU Cătălin	enbu masc	1996 Hunedoara (ROU)
VANCEA Pavel, SABAIDUC Florin	enbu	1998 Valjevo (YUG)
VASARHELYI Ramona	kumite	2001 Lublin(POL)

Medalii de bronz		
STAMATE-FARCAȘ Dana	kumite	1998 Valjevo (YUG)
BĂNESCU Cristian, MAVRODINESCU Răzvan, POPA Răzvan, ROTARU Mihai	kumite echipe	2002 Oradea (ROU)
BUGACIU Mihaela	kata	1995 Praga (CZE)
COSTEA Irina, FINTAAgnes, RACZ Ildiko	kata echipe	1996 Hunedoara (ROU)
DAMIAN Gheorghe, MITU Dorin	enbu	1996 Hunedoara (ROU)
DOBRE Ilie	kumite	1999 Tanvald (CZE)
DOBRE Oliwer	kumite	2004 Praga (CZE)
FARKAȘ STAMATE Dana	kumite	1999 Tanvald (CZE)
FERENCZI Monika	kata	2002 Oradea (ROU)
IONETE Gabriela	fuku-go	1995 Praga (CZE)
	kumite	1995 Praga (CZE)
	fuku-go	2000 Praga (CZE)
	fuku-go	2001 Porto(POR)
MAVRODINESCU Răzvan	kata	2002 Oradea (ROU)
	kumite	2001 Lublin(POL)
MAVRODINESCU Răzvan, CONSTANTIN Radu, DOROBANȚU Florin	kata echipe	2001 Porto(POR)
MAVRODINESCU Răzvan, MUȘAT Cornel, NEDELOIU Adrian, PRICOB Florin	kumite echipe	2003 Praga (CZE)
MUȘAT Cornel	fuku-go	1996 Hunedoara (ROU)
	fuku-go	1998 Valjevo (YUG)
MUȘAT Cornel, DOBRE Ilie, ROTARU Mihai, SCURTU Marian	kumite echipe	2001 Porto(POR)
NEDELOIU Adrian	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
NEDELOIU Adrian, RADU Cornelia	enbu mixt	2002 Oradea (ROU)
PĂTRAȘCU Iulian, CONSTANTIN Radu	enbu	2001 Porto(POR)
PĂTRĂHĂU Irina	kumite	2004 Praga (CZE)
PETRESCU Angela	kumite	1996 Hunedoara (ROU)
PRICOB Florin	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
PRUTEANU Cătălin, MAR Mihai, SIMO Janos	kata-echipe	1995 Praga (CZE)
RADU Cornelia	fuku-go	2003 Praga (CZE)
	kumite	2004 Praga (CZE)
	kumite	1999 Tanvald (CZE)
ROTARU Mihai	fuku-go	1999 Tanvald (CZE)
SABAIDUC Florin	kata	1996 Hunedoara (ROU)
	kata	1998 Valjevo (YUG)
SCURTU Marian	kumite	2000 Praga (CZE)
SIMIRAD Irina	kata	2000 Praga (CZE)

	kata	2001 Porto(POR)
SIMIRAD Irina, MICLEA Robert	enbu mixt	2001 Porto(POR)
STAMATE Daniela	kumite	1996 Hunedoara (ROU)
TRONCIU Adi	kumite	1996 Hunedoara (ROU)
VASARHELYI Ramona	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
	kumite	2002 Oradea (ROU)
TINERET		
Medalii de aur		
COTOȘMAN Daniel, LUPU Ionuț, POPA Răzvan, CONSTANTIN Radu	kumite echipe	2000 Praga (CZE)
MICLEA Robert	kata	2000 Praga (CZE)
BĂLAN Oana, BĂLAN Dragoș	enbu mixt	2004 Praga (CZE)
CHIOVEANU Alexandru, DOROBANȚU Florin, NICOLAE Nicușor	kata echipe	2001 Praga (CZE)
CHIOVEANU Alexandru, DOROBANȚU Florin,GRIGORE Florin, NICOLAE Nicușor	kumite echipe	2002 Oradea (ROU)
CIORNEA Silviu, IRINESCU Nicolae, OCHEANĂ Cristian	kata echipe	2002 Oradea (ROU)
CÎMPEAN Andreea, FODOR Victor	enbu mixt	2005 Belgrad (SCG)
COJOCARU Adrian, FODOR Victor, MARINCAȘ Călin, TIMOFTE Ștefan	kumite echipe	2004 Praga (CZE)
COJOCARU Adrian, IONIȚĂ Alexandru, MATEI Tiberiu	kata echipe	2005 Belgrad (SCG)
COTOȘMAN Daniel	kumite	2000 Praga (CZE)
	fuku-go	2000 Praga (CZE)
DANCIU Manona	fuku-go	2005 Belgrad (SCG)
	kata	2005 Belgrad (SCG)
DANCIU Manona, GUSTOIU Cristina,LARE Simona	kata echipe	2004 Praga (CZE)
DOBRESCU Cornelia	kumite	2005 Belgrad (SCG)
DOROBANȚU Florin, CHIOVEANU Alexandru, NICOLAE Nicușor	kata echipe	2000 Praga (CZE)
DOROBANȚU Florin, NICOLAE Nicușor	enbu	2002 Oradea (ROU)
	enbu	2001 Praga (CZE)
DOSARU Dadiana, GUSTOIU Cristina, TĂNĂȘESCU Corina	kata echipe	2005 Belgrad (SCG)
FERENCZI Monika	kata	2000 Praga (CZE)
FILIMON Alexandru, MARINCAȘ Călin Valeriu, STRATULAT Narcis, TIMOFTE Ștefan	kumite echipe	2005 Belgrad (SCG)
FODOR Victor, MARINCAȘ Călin	enbu	2004 Praga (CZE)
	enbu	2005 Belgrad (SCG)
MARINCAȘ Călin	fuku-go	2005 Belgrad (SCG)

MĂGUREAN Alexandra, OLĂRAȘU Crina, PETROVICI Monia	kata echipe	2002 Oradea (ROU)
MICLEA Robert	kata	2001 Praga (CZE)
MICLEA Robert, SEVERFI Laura	enbu mixt	2001 Praga (CZE)
PĂTRAȘCU Iulian	kata	2002 Oradea (ROU)
	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
PĂTRAȘCU Iulian, CONSTANTIN Radu	enbu	2000 Praga (CZE)
POP Anca	kata	2004 Praga (CZE)
RADU Cornelia	kumite	2000 Praga (CZE)
RADU Cornelia, SEVERFI Laura, VASARHELYI Ramona	kata echipe	2001 Praga (CZE)
SEVERFI Laura	kata	2002 Oradea (ROU)
	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
	kumite	2002 Oradea (ROU)
	kumite	2004 Praga (CZE)
SEVERFI Laura, CIOCOIU Florian	enbu mixt	2000 Praga (CZE)
SEVERFI Laura, TRANDAFIR Romeo	enbu mixt	2002 Oradea (ROU)
TĂNĂSESCU Corina	fuku-go	2004 Praga (CZE)
TIMOFTE Ștefan	kata	2005 Belgrad (SCG)
	kumite	2005 Belgrad (SCG)
TRANDAFIR Romeo	kata	2004 Praga (CZE)
	fuku-go	2004 Praga (CZE)
VASARHELYI Ramona	kata	2001 Praga (CZE)
	kumite	2001 Praga (CZE)
	fuku-go	2000 Praga (CZE)
Medalii de argint		
BĂDĂNOIU George, MNATACANIAN Alexandru	kata echipe	2002 Oradea (ROU)
BĂLAN Oana	fuku-go	2004 Praga (CZE)
CHIOVEANU Alexandru, DOROBANȚU Florin, NICOLAE Nicușor, PĂTRAȘCU Iulian	kumite echipe	2001 Praga (CZE)
COJOCARU Adrian, TRANDAFIR Romeo	enbu	2002 Oradea (ROU)
CONSTANTIN Radu	kumite	2002 Oradea (ROU)
DOBRESCU Cornelia	kumite	2004 Praga (CZE)
DOBRESCU Cornelia, BĂDĂNOIU George	enbu mixt	2002 Oradea (ROU)
DOROBANȚU Florin	fuku-go	2000 Praga (CZE)
	kata	2002 Oradea (ROU)
	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
	kumite	2002 Oradea (ROU)

FERENCZI Monika, GREBENIȘAN Filomela, BĂIEȘ Sorana	kata echipe	2000 Praga (CZE)
MARINCAȘ Călin Valeriu	kata	2005 Belgrad (SCG)
MERTICARU Raluca	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
MIHĂIȚĂ Florin, PĂTRAȘCU Iulian, TRANDAFIR Romeo, TUDORANCEA Daniel	kumite echipe	2002 Oradea (ROU)
NECULCEA Petrică, TÎMPEANU Mihai, STRATULAT Narcis	kata echipe	2004 Praga (CZE)
NECULEA Petrică	fuku-go	2005 Belgrad (SCG)
PĂTRAȘCU Iulian	fuku-go	2001 Praga (CZE)
POP Anca	kata	2005 Belgrad (SCG)
	kumite	2005 Belgrad (SCG)
RADU Cornelia	fuku-go	2000 Praga (CZE)
	kumite	2001 Praga (CZE)
SEVERFI Laura	kata	2001 Praga (CZE)
	kata	2004 Praga (CZE)
TĂNASE Cătălina	kata	2002 Oradea (ROU)
TIMOFTE Ștefan	kata	2004 Praga (CZE)
	fuku-go	2004 Praga (CZE)
	kumite	2004 Praga (CZE)
VASARHELYI Ramona	kumite	2000 Praga (CZE)
Medalii de bronz		
CHIOVEANU Alexandru	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
CONSTANTIN Roxana, DOBRESCU Cornelia, RAȚIU Roxana	kata echipe	2002 Oradea (ROU)
DOBRESCU Cornelia	kata	2002 Oradea (ROU)
DOROBANȚU Florin	fuku-go	2001 Porto (POR)
	kumite	2001 Porto (POR)
MERTICARU Raluca	kumite	2002 Oradea (ROU)
MIHĂIȚĂ Florin	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
NECULCEA Petrică	kumite	2005 Belgrad (SCG)
NICOLAE Nicușor	kata	2002 Oradea (ROU)
OLĂRAȘU Crina	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
	kumite	2002 Oradea (ROU)
PĂTRAȘCU Iulian	kata	2001 Porto (POR)
	kumite	2001 Porto (POR)
	kata	2000 Praga (CZE)
RADU Cornelia	fuku-go	2001 Porto (POR)
TĂNASE Cătălina	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
VASARHELYI Ramona	fuku-go	2001 Porto (POR)

CADEȚI		
Medalii de aur		
AGAFIȚEI Cristiana, DONCIU Alexandra, SÎRGHI Olga		2003 Praga (CZE)
ANGHEL Marilena, TAMPEANU Mihai	enbu mixt	2002 Oradea (ROU)
BOICU Alexandru, LEONTE Raul, NEACȘA Dan, TUDORICĂ Raul	kumite echipe	2004 Praga (CZE)
BUCUR Alexandru, TUDORANCEA Marius	enbu	2002 Oradea (ROU)
	kata echipe	2003 Praga (CZE)
BUTUC Ovidiu, RADU Costin, TUDORICĂ Raul	kata echipe	2005 Belgrad (SCG)
CHIPERESCU Claudia, SCARLAT Hrisanta, SCHWARCZ Emma	kata echipe	2002 Oradea (ROU)
DOBRE Alexandru	kumite	2005 Belgrad (SCG)
DOGARU Ștefan, GALEA Cătălin	enbu	2004 Praga (CZE)
DOGARU Ștefan, GALEA Cătălin, NEACȘA Dan kata echipe		2004 Praga (CZE)
DUȚĂ Cristian	fuku-go	2003 Praga (CZE)
	kata	2004 Praga (CZE)
DUȚĂ Cristian, ZAMFIR Alexandru	en-bu	2003 Praga (CZE)
GALEATA Alexandru, GHIUTA Dragoș, MITREA Ștefan, PINTILIE Alexandru	kumite echipe	2002 Oradea (ROU)
GHIUTA Dragoș	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
	kumite	2002 Oradea (ROU)
GHIUȚĂ Ștefan, LAMBRU Florin, MATEI Mirel, VORNICU Tudor	kumite echipe	2003 Praga (CZE)
GUSTOIU Cristina	kumite	2002 Oradea (ROU)
LARE Simona	kata	2003 Praga (CZE)
	kumite	2003 Praga (CZE)
LITOFF Alexandru, MANDIU Melania	enbu mixt	2001 Lublin (POL)
LITOFF Alexandru, NECULCEA Petrică, TRANDAFIR Romeo	kata echipe	2001 Lublin (POL)
MARIN Adela	kata	2004 Praga (CZE)
MATEI Mirel, TIVADAR Ioana	en-bu mixt	2003 Praga (CZE)
PASA Maria Mihaela	fuku-go	2004 Praga (CZE)
	fuku-go	2005 Belgrad (SCG)
PASA Maria Mihaela, MARIN Adela, VÂLCEANU Camelia	kata echipe	2004 Praga (CZE)
POP Anca	kata	2001 Lublin (POL)
POP Anca, SEVERFI Laura, TĂNASE Cătălina	kata echipe	2001 Lublin (POL)
RABEI Ramona	kumite	2004 Praga (CZE)

RACOVÎȚĂ Robert, VASILESCU Alexandra	enbu mixt	2004 Praga (CZE)
RADU Costin, VIȘAN Mihăiță	enbu	2005 Belgrad (SCG)
SANDRU Brigitta, TUDORICĂ Raul	enbu mixt	2005 Belgrad (SCG)
SEVASTIAN Horiana	kata	2005 Belgrad (SCG)
SEVASTIAN Paula	kata	2002 Oradea (ROU)
SEVERFI Laura	fuku-go	2001 Lublin (POL)
TĂNASE Cătălina	kumite	2001 Lublin (POL)
TIMOFTE Ștefan	kata	2001 Lublin (POL)
TIVADAR Ioana	fuku-go	2003 Praga (CZE)
TUDORICĂ Raul	fuku-go	2005 Belgrad (SCG)
	kata	2005 Belgrad (SCG)
Medalii de argint		
BOICU Alexandru	kumite	2004 Praga (CZE)
CIUBUCCIU Cătălin	fuku-gi	2002 Oradea (ROU)
DOBRE Alexandru	fuku-go	2005 Belgrad (SCG)
DOBRE Alexandru, LEONTE Raul, TUDORICĂ Raul, VIȘAN Mihăiță	kumite echipe	2005 Belgrad (SCG)
DONCIU Alexandra	kumite	2003 Praga (CZE)
GALEA Cătălin	fuku-go	2003 Praga (CZE)
GRAMDA Cosmin	kata	2003 Praga (CZE)
GUSTOIU Cristina, LARE Simona, NECULAE Diana	kata echipe	2002 Oradea (ROU)
LARE Simona	kata	2002 Oradea (ROU)
	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
	fuku-go	2003 Praga (CZE)
LARE Simona, ZAMFIR Alexandru	enbu mixt	2002 Oradea (ROU)
MARIN Adela	fuku-go	2004 Praga (CZE)
MIHĂIȚĂ Florin, TIMOFTE Ștefan	enbu	2001 Lublin (POL)
PASA Maria Mihaela	kata	2005 Belgrad (SCG)
SANDRU Brigitta	fuku-go	2005 Belgrad (SCG)
TUDORICĂ Raul	fuku-go	2004 Praga (CZE)
VASILESCU Alexandra	kata	2004 Praga (CZE)
VIȘAN Mihăiță	kata	2005 Belgrad (SCG)
VORNICU Tudor	kumite	2003 Praga (CZE)
Medalii de bronz		
AMĂRIUȚEI Beatrice	kumite	2002 Oradea (ROU)
BAICU Alexandru, ENACHE Alexandru, CHELER Victor	kata echipe	2002 Oradea (ROU)
BERNARTH Csaba	kumite	2002 Oradea (ROU)
BOICU Alexandru	kata	2003 Praga (CZE)

BUCUR Alexandru, CIUBUCCIU Cătălin, TIMPEANU Mihai, TUDORANCEA Marius		2002 Oradea (ROU)
GASCA Elena	kata	2002 Oradea (ROU)
GROZA Iulia	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
ORMENIȘAN Gabriel	fuku-go	2001 Lublin (POL)
PÎRVAN Claudiu	kumite	2002 Oradea (ROU)
SEVASTIAN Horiana	kumite	2005 Belgrad (SCG)
SEVASTIAN Paula	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
	kumite	2002 Oradea (ROU)
SEVERFI Laura	kumite	2001 Lublin (POL)
TIMOFTE Ștefan	kumite	2001 Lublin (POL)
JUNIORI		
Medalii de aur		
ANTON Ana-Maria	fuku-go	1997 Budva (YUG)
BERNATH Csaba, BIBU Daniel, GHIUȚĂ Dragoș, OPRIȚĂ Cătălin,	kumite echipe	2003 Praga (CZE)
BOICU Alexandru	kumite	2005 Belgrad (SCG)
BOICU Alexandru, MNATACANIAN Șerban, PRICOPI Marius, VORNICU Tudor	kumite echipe	2005 Belgrad (SCG)
CIOBANU Iulia, SEVASTIAN Horiana, SEVAS TIAN Paula	kata echipe	2004 Praga (CZE)
CIOBANU Iulia, SEVASTIAN Horiana, SEVASTIAN Paula	kata echipe	2005 Belgrad (SCG)
CIOCĂNEL Veronica, IVAN Andreea, NECUKCEA Dana	kata echipe	2003 Praga (CZE)
DANCIU Manona	kata	2003 Praga (CZE)
DUȚĂ Cristian, IONIȚĂ Alex, TIBERIU Matei,	kata echipe	2004 Praga (CZE)
DUȚĂ Cristian, MARINICĂ Ștefan	enbu	2005 Belgrad (SCG)
DUȚĂ Cristian, MARINICĂ Ștefan, VIȘAN Mihăiță	kata echipe	2005 Belgrad (SCG)
FILIMON Alexandru	fuku-go	2003 Praga (CZE)
FILIMON Alexandru, ORMENIȘAN Gabriel, TIMOFTE Ștefan, UNGUREANU Gabriel	kumite echipe	2002 Oradea (ROU)
GHIUȚĂ Dragoș	kumite	2003 Praga (CZE)
GUSTOIU Cristina, IONIȚĂ Alex	enbu mixt	2004 Praga (CZE)
IONIȚĂ Alex, MATEI Tiberiu	enbu	2004 Praga (CZE)
IONIȚĂ Alexandru, MATEI Tiberiu	en-bu	2003 Praga (CZE)
LARE Simona	fuku-go	2004 Praga (CZE)
	fuku-go	2005 Belgrad (SCG)
	kata	2005 Belgrad (SCG)
	kumite	2005 Belgrad (SCG)
LARE Simona, DUȚĂ Cristian	enbu mixt	2005 Belgrad (SCG)
LITOFF Alexandru, MÎNDRU Melania	en-bu mixt	2003 Praga (CZE)

MATEI Tiberiu	kata	2004 Praga (CZE)
MĂGUREAN Alexandra	fuku-go	2003 Praga (CZE)
NECULCEA Petrică	kata	2003 Praga (CZE)
NECULCEA Petrică, STRATULAT Narcis, TAMPEANU Mihai	kata echipe	2003 Praga (CZE)
NIȚĂ Oana, POP Anca, SILASI Andreea	kata echipe	2002 Oradea (ROU)
OCHEANĂ Cristian, RAȚIU Roxana	enbu mixt	2002 Oradea (ROU)
ORMENIȘAN Gabriel	fuku-go	2001 Porto (POR)
PINTILIE Alexandru, TUDOR Vornicu, MATEI Tiberiu, MNATACANIAN Șerban	kumite echipe	2004 Praga (CZE)
POP Anca	kata	2002 Oradea (ROU)
	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
PRICOB Florin	kumite	1997 Budva (YUG)
	fuku-go	1997 Budva (YUG)
PRICOB Florin, ANTON Ana-Maria	enbu mixt	1997 Budva (YUG)
PRICOB Florin, MAVRODINESCU Răzvan	enbu	1997 Budva (YUG)
SEVERFI Laura	fuku-go	2001 Porto (POR)
	kata	2001 Porto (POR)
SZATHMARY SZILARD	fuku-go	2004 Praga (CZE)
TIMOFTE Ștefan	kumite	2001 Porto (POR)
	kumite	2002 Oradea (ROU)
TIVADAR Ioana	kumite	2004 Praga (CZE)
TÎMPEANU Mihai	fuku-go	2005 Belgrad (SCG)
	kata	2005 Belgrad (SCG)
Medalii de argint		
AMARIUȚEI Beatrice	kumite	2004 Praga (CZE)
BĂLANU Ana	fuku-go	2003 Praga (CZE)
BERNATH Csaba	kumite	2003 Praga (CZE)
BOICU Alexandru	fuku-go	2005 Belgrad (SCG)
DANCIU Manona	kata	2002 Oradea (ROU)
	kata	2004 Praga (CZE)
DOMBI Brigitta, MÂNDRU Melania, TIVADAR Ioana	kata echipe	2002 Oradea (ROU)
DOSARU Dadiana	kata	2003 Praga (CZE)
FODOR Victor	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
GASCA Elena	fuku-go	2004 Praga (CZE)
GASCA Vasiloiu Elena	fuku-go	2005 Belgrad (SCG)
	kata	2005 Belgrad (SCG)
IONIȚĂ Tiberiu, MATEI Tiberiu	enbu	2002 Oradea (ROU)
MANDRU Melania	kumite	2003 Praga (CZE)

MAVRODINESCU Răzvan	fuku-go	1997 Budva (YUG)
PASCARU Florin, TIMOFTE Ștefan, UNGUREANU Gabriel	kata echipe	2002 Oradea (ROU)
PETROVICI Monica	kumite	2002 Oradea (ROU)
PINTILIE Alexandru	kumite	2004 Praga (CZE)
POP Anca	kata	2001 Porto (POR)
PRICOB Florin	kata	1997 Budva (YUG)
RADU Cornelia	kumite	1997 Budva (YUG)
SEVERFI Laura	kumite	2001 Porto (POR)
TĂNĂȘESCU Corina	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
TĂNĂȘESCU Corina, COJOCARU Adrian	enbu mixt	2002 Oradea (ROU)
TIMOFTE Ștefan	kata	2001 Porto (POR)
	kata	2002 Oradea (ROU)
TRANDAFIR Romeo	fuku-go	2001 Porto (POR)
UNGUREANU Gabriel	kumite	2002 Oradea (ROU)
VORNICU Tudor	kumite	2005 Belgrad (SCG)
Medalii de bronz		
AMĂRIUȚEI Beatrice	kumite	2005 Belgrad (SCG)
BĂDĂNOIU George	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
COJOCARU Adrian	kumite	2002 Oradea (ROU)
CUPET Alina	kumite	1997 Budva (YUG)
DANCIU Manona	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
DOBRESCU Cornelia	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
DUȚĂ Cristian	kata	2005 Belgrad (SCG)
DUȚĂ Cristian, IONIȚĂ Alexandru, MATEI Tiberiu	kata echipe	2002 Oradea (ROU)
GHITĂ Samir, MARINCAȘ Călin, MNATACANIAN Șerban , RADU Viorel	kumite echipe	2002 Oradea (ROU)
IONIȚĂ Alex	kata	2003 Praga (CZE)
LARE Simona	kata	2004 Praga (CZE)
MATEI Mirel	kata	2004 Praga (CZE)
MAVRODINESCU Răzvan	kumite	1997 Budva (YUG)
POP Anca	kumite	2002 Oradea (ROU)
RADU Cornelia	fuku-go	1997 Budva (YUG)
TĂNASE Cătălina	kumite	2001 Porto (POR)
TRANDAFIR Romeo	kata	2001 Porto (POR)

SHOTOKAN		
CAMPIONATE MONDIALE		
SENIORI		
Medalii de aur		
MUȘAT Cornel	kumite	2004 Davos (SWE)
SIMIRAD Irina, MICLEA Robert	enbu mixt	2004 Davos (SWE)
Medalii de argint		
IONETE Gabriela, FERENCZI Monika, SIMIRAD Irina	kata echipe	2002 Belgrad (JUG)
MUSAT Cornel	kumite	2002 Belgrad (JUG)
SIMIRAD Irina, MICLEA Robert	enbu mixt	2002 Belgrad (JUG)
Medalii de bronz		
CONSTANTIN Radu, PĂTRAȘCU Iulian	enbu	2002 Belgrad (JUG)
DANCIU Manona, FERENCZI Monika, SIMIRAD Irina	kata echipe	2004 Davos (SWE)
MUȘAT Cornel	fuku-go	2002 Belgrad (JUG)
RADU Cornelia	fuku-go	2004 Davos (SWE)
SIMIRAD Irina	kata	2002 Belgrad (JUG)
CAMPIONATE EUROPENE		
SENIORI		
Medalii de aur		
DANCIU Manona, MICLEA Robert	enbu mixt	2005 ? (MLT)
MUȘAT Cornel	fuku-go	2003 (LTU)
	kumite	2004 Skopje (MKD)
	Fuku-go kata	2005 ? (MLT)
MUȘAT Cornel, NEDELOIU Adrian, ROTARIU Mihai, PRICOB Florin	kumite echipe	2004 Skopje (MKD)
SIMIRAD Irina	kata	2003 (LTU)
Medalii de argint		
CONSTANTIN Radu, PĂTRAȘCU Iulian	enbu	2004 Skopje (MKD)
DOROBANȚU Florin, NICOLAE Nicușor	enbu	2005 ? (MLT)
MICLEA Robert	kata	2003 (LTU)
	kata	2004 Skopje (MKD)
	kata	2005 ? (MLT)
MICLEA Robert, SIMIRAD Irina	en-bu mixt	2003 (LTU)
	enbu mixt	2004 Skopje (MKD)
RADU Cornelia	kumite	2003 (LTU)
SIMIRAD Irina	kata	2004 Skopje (MKD)
Medalii de bronz		

CHIOVEANU Alexandru, DOROBANȚU Florin,	kata echipe	2005 ? (MLT)
DANCIU Manona, FERENCZI Monika, SIMIRAD Irina	kata echipe	2003 (LTU)
	kata echipe	2004 Skopje (MKD)
DANCIU Manona, LARE Simona, SEVERFI Laura	kata echipe	2005 ? (MLT)
DOBRE Oliwer, DOROBANȚU Florin, MUȘAT Cornel, NEDELOIU Adrian	kumite echipe	2005 ? (MLT)
DOROBANȚU Florin, MUȘAT Cornel, NEDELOIU Adrian, POPA Răzvan	kumite echipe	2003 (LTU)
DOROBANȚU Florin, PĂTRAȘCU Iulian, TRANDAFIR Romeo	kata echipe	2003 (LTU)
	kata echipe	2004 Skopje (MKD)
FARKAȘ Stamate Daniela	kumite	2004 Skopje (MKD)
MUȘAT Cornel	fuku-go	2004 Skopje (MKD)
PĂTRAȘCU Iulian. CONSTANTIN Radu,	en-bu	2003 (LTU)
VASARHELYI Ramona	fuku-go	2003 (LTU)
TINERET		
Medalii de aur		
COJOCARU Adrian, FODOR Victor, MARINCAȘ Călin, TIMOFTE Ștefan	kumite echipe	2004 Skopje (MKD)
PĂTRAȘCU Iulian	kumite	2001 Porto (POR)
POP Anca	kata	2004 Skopje (MKD)
POP Anca, TRANDAFIR Romeo	enbu mixt	2001 Porto (POR)
TĂNĂSESCU Corina	fuku-go	2004 Skopje (MKD)
TIMOFTE Ștefan	enbu	2001 Porto (POR)
TRANDAFIR Romeo	enbu	2001 Porto (POR)
VASARHELYI Ramona	fuku-go	2001 Porto (POR)
	kumite	2001 Porto (POR)
Medalii de argint		
COTOȘMAN Daniel, ORMENIȘAN Gabriel, PĂTRAȘCU Iulian, TIMOFTE Ștefan	enbu echipe	2001 Porto (POR)
FODOR Victor, MARINCAȘ Călin	enbu	2004 Skopje (MKD)
RADU Cornelia	fuku-go	2001 Porto (POR)
TIMOFTE Ștefan	fuku-go	2004 Skopje (MKD)
TRANDAFIR Romeo	kata	2004 Skopje (MKD)
Medalii de bronz		
PĂTRAȘCU Iulian	fuku-go	2001 Porto (POR)

RADU Cornelia	kata	2001 Porto (POR)
RADU Cornelia	kumite	2001 Porto (POR)
TĂNĂSESCU Corina	kumite	2004 Skopje (MKD)
TĂNĂSESCU Corina, TRANDAFIR Romeo	enbu mixt	2004 Skopje (MKD)
JUNIORI		
Medalii de aur		
DANCIU Manona	kata	2004 Skopje (MKD)
MARINCAȘ Călin Valeriu	kata	2005 ? (MLT)
MARINCAȘ Călin Valeriu	fuku-go	2005 ? (MLT)
SEVERFI Laura	kata	2003 (LTU)
	fuku-go	2003 (LTU)
SIMIRAD Irina	kata	2004 Skopje (MKD)
TĂNĂSESCU Corina	kumite	2005 ? (MLT)
Medalii de argint		
CHIOVEANU Alexandru, ORMENIȘAN Gabriel, TIMOFTE Ștefan, TRANDAFIR Romeo	kumite echipe	2003 (LTU)
COJOCARU Adrian, GUSTOIU Cristina	enbu mixt	2005 ? (MLT)
DANCIU Manona	kata	2005 ? (MLT)
FODOR Victor, MARINCAȘ Călin Valeriu	enbu	2005 ? (MLT)
LARE Simona	fuku-go	2004 Skopje (MKD)
	kumite	2004 Skopje (MKD)
TIMOFTE Ștefan	kata	2003 (LTU)
TIMOFTE Ștefan	fuku-go	2003 (LTU)
Medalii de bronz		
BĂDĂNOIU George, DOBRESCU Cornelia	en-bu mixt	2003 (LTU)
CHIOVEANU Alexandru	kumite	2003 (LTU)
CIUCI Laurențiu, COJOCARU Adrian, FODOR Victor Leontin, MARINCAȘ Călin Valeriu	kumite echipe	2005 ? (MLT)
FILIMON Alexandru	kata	2004 Skopje (MKD)
FODOR Victor, ORMENIȘAN Gabriel	en-bu	2003 (LTU)
TĂNĂSESCU Corina Andreea	fuku-go	2005 ? (MLT)
CADEȚI		
Medalii de aur		
DANCIU Manona	kata	2003 (LTU)
FILIMON Alexandru	fuku-go	2003 (LTU)
GASCA Vasileoiu Elena	fuku-go	2005 ? (MLT)
LARE Simona	kata	2005 ? (MLT)

TÎMPEANU Mihai	fuku-go	2005 ? (MLT)
Medalii de argint		
DUȚĂ Adrian Cristian	kata	2005 ? (MLT)
LARE Simona	kumite	2005 ? (MLT)
Medalii de bronz		
DOSARU Dadiana	fuku-go	2003 (LTU)
NECULCEA Petrică	kata	2003 (LTU)
FUDOKAN - SHOTOKAN		
CAMPIONATE MONDIALE		
SENIORI		
Medalii de aur		
COJOCARU Adrian, TRANDAFIR Romeo	enbu	2007 Lodz (POL)
DANCIU Manona, LARE Simona, SEVERFI Laura	kata echipe	2007 Lodz (POL)
MICLEA Robert	kata	2007 Lodz (POL)
MICLEA Robert, PĂTRAȘCU Iulian, TRANDAFIR Romeo	kata echipe	2007 Lodz (POL)
MUȘAT Cornel	kumite	2007 Lodz (POL)
NAE Cornelia	fuku-go	2007 Lodz (POL)
SEVERFI Laura	kata	2007 Lodz (POL)
Medalii de argint		
COJOCARU Adrian, MARINCAȘ Călin, MUȘAT Cornel, TIMOFTE Ștefan	kumite echipe	2007 Lodz (POL)
DANCIU Manona, MICLEA Robert	enbu mixt	2007 Lodz (POL)
GREBENIȘAN Filomela	kata	2007 Lodz (POL)
MARINCAȘ Călin	kata	2007 Lodz (POL)
	kumite	2007 Lodz (POL)
NAE Cornelia	kumite	2007 Lodz (POL)
Medalii de bronz		
PATRAHĂU Irina	kumite	2007 Lodz (POL)
PĂTRAȘCU Iulian	kumite	2007 Lodz (POL)
TINERET		
Medalii de aur		
BERNATH Csaba	kumite	2007 Lodz (POL)
BERNATH Csaba, MNATACANIAN Șerban, STRATULAT Narcis, VORNICU Tudor	kumite echipe	2007 Lodz (POL)
DANCIU Manona	kata	2007 Lodz (POL)
DUȚĂ Cristian, IONIȚĂ Alexandru, MATEI Tiberiu	kata echipe	2007 Lodz (POL)
FILIMON Alexandru	fuku-go	2007 Lodz (POL)

IONIȚĂ Alexandru, MATEI Tiberiu	enbu	2007 Lodz (POL)
LARE Simona	fuku-go	2007 Lodz (POL)
Medalii de argint		
BĂLAN Dragoș	fuku-go	2007 Lodz (POL)
GASCA Elena	kumite	2007 Lodz (POL)
	fuku-go	2007 Lodz (POL)
GUSTOIU Cristina, IONIȚĂ Alexandru	enbu mixt	2007 Lodz (POL)
IONESCU Alexandra, OVEDENIE Mihaela, VÂLCEANU Camelia	kata echipe	2007 Lodz (POL)
LARE Simona	kata	2007 Lodz (POL)
MNATACANIAN Șerban	kumite	2007 Lodz (POL)
Medalii de bronz		
LARE Simona	kumite	2007 Lodz (POL)
VORNICU Tudor	kumite	2007 Lodz (POL)
JUNIORI		
Medalii de aur		
ADĂSCĂLIȚIEI Constantin, DOBRE Alexandru, DUȚĂ Cristian, VIȘAN Mihăiță	kumite echipe	2007 Lodz (POL)
BUTUC Cristian, DOBRE Alexandru	enbu	2007 Lodz (POL)
CRIȘAN Anca, NECȘA Alexandra	kata echipe	2007 Lodz (POL)
DUȚĂ Cristian	kata	2007 Lodz (POL)
ȘANDRU Brigitta, TUDORICĂ Raul	enbu mixt	2007 Lodz (POL)
Medalii de argint		
IDRICANU Andrei, ȘERBAN Ionuț, VIȘAN Mihăiță	kata echipe	2007 Lodz (POL)
MARIN Adela	kata	2007 Lodz (POL)
Medalii de bronz		
IONESCU Alexandra	fuku-go	2007 Lodz (POL)
TUDORICĂ Raul	kata	2007 Lodz (POL)
CADEȚI		
Medalii de aur		
BARBU Marius	kata	2007 Lodz (POL)
COTIGĂ Diana, IONESCU Diana, STOICA Roxana	kata echipe	2007 Lodz (POL)
LIONTESCU Ana Maria, PĂDUREANU Octavian	enbu mixt	2007 Lodz (POL)
MOCANU Alexandru, NEGOIȚĂ Ștefan	enbu	2007 Lodz (POL)
MUREȘAN Florin	fuku-go	2007 Lodz (POL)
	kumite	2007 Lodz (POL)
VÂLCEANU Camelia	kata	2007 Lodz (POL)

	kumite	2007 Lodz (POL)
Medalii de argint		
BARBU Marius, POAMĂ Arthur, ZAFIRIADIS Alexandru	kata echipe	2007 Lodz (POL)
PĂUN Alexandru	kata	2007 Lodz (POL)
	fuku-go	2007 Lodz (POL)
VÂLCEANU Camelia	fuku-go	2007 Lodz (POL)
Medalii de bronz		
BITU Diana	kumite	2007 Lodz (POL)
CHIRALIA Cornelia	kumite	2007 Lodz (POL)
DRĂGAICA Andrei, HAULICĂ Alexandru, MOCANU Alexandru, TUTUI Alexandru	kumite echipe	2007 Lodz (POL)
MARTON Irina	fuku-go	2007 Lodz (POL)
MUREȘAN Florin	kata	2007 Lodz (POL)
CAMPIONATE EUROPENE		
SENIORI		
Medalii de aur		
BUCURA Costin	kata	2008 Praga (CZE)
CHIOVEANU Alexandru, DOROBANȚU Florin, NICOLAE Nicușor	kata echipe	2003 Vranje (SCG)
COJOCARU Adrian, DOBRE Oliwer, MARINCAȘ Călin, MUȘAT Cornel	kumite echipe	2008 Praga (CZE)
COJOCARU Adrian, TRANDAFIR Romeo	enbu	2008 Praga (CZE)
COJOCARU Adrian, TRANDAFIR Romeo	enbu mixt	2009 Varșovia (POL)
DANCIU Manona	kata	2008 Praga (CZE)
	kata	2009 Varșovia (POL)
DANCIU Manona, DOSARU Dadiana, SEVERFI Laura	kata echipe	2003 Vranje (SCG)
DANCIU Manona, GUSTOIU Cristina, TĂNĂSESCU Corina	kata echipe	2008 Praga (CZE)
DANCIU Manona, GUSTOIU Cristina, TĂNĂSESCU Corina	kata echipe	2009 Varșovia (POL)
DANCIU Manona, MICLEA Robert	enbu mixt	2008 Praga (CZE)
	enbu mixt	2009 Varșovia (POL)
Dobre Oliwer, MUȘAT Cornel, MARINCAȘ Călin, NEDELOIU Adrian	kumite echipe	2009 Varșovia (POL)
DOROBANȚU Florin, NICOLAE Nicușor	enbu	2006 Benevento (ITA)
ENE Cornelia	fuku-go	2009 Varșovia (POL)
GREBESIAN Filomela	kata	2003 Vranje (SCG)
MARINCAȘ Călin	fuku-go	2008 Praga (CZE)

MATEI Tiberiu, MICLEA Robert, TRANDAFIR Romeo	kata echipe	2008 Praga (CZE)
	kata echipe	2009 Varșovia (POL)
MICLEA Robert	kata	2003 Vranje (SCG)
	kata	2006 Benevento (ITA)
	kata	2009 Varșovia (POL)
MICLEA Robert, PĂTRAȘCU Iulian, TRANDAFIR Romeo	kata echipe	2006 Benevento (ITA)
MOLDOVAN Adrian Constantin	enbu	2003 Vranje (SCG)
MUȘAT Cornel	kumite	2008 Praga (CZE)
	fuku-go	2009 Varșovia (POL)
NAE Cornelia	fuku-go	2008 Praga (CZE)
PĂTRAȘCU Iulian	fuku-go	2006 Benevento (ITA)
RADU Cornelia	kumite	2003 Vranje (SCG)
	fuku-go	2006 Benevento (ITA)
SEVERFI Laura	kata	2006 Benevento (ITA)
TRANDAFIR Romeo	kumite	2009 Varșovia (POL)
Medalii de argint		
ANDREI Gabriel, NEDELOIU Adrian, PRICOB Florin, ROTARU Mihai	kumite echipe	2003 Vranje (SCG)
BUCURA Costin	kata	2003 Vranje (SCG)
DANCIU Manona	fuku-go	2008 Praga (CZE)
DANCIU Manona, MICLEA Robert	enbu mixt	2006 Benevento (ITA)
FODOR Victor	fuku-go	2006 Benevento (ITA)
MARINCAȘ Călin	kumite	2006 Benevento (ITA)
	kumite	2008 Praga (CZE)
	kata	2009 Varșovia (POL)
	fuku-go	2009 Varșovia (POL)
MICLEA Robert	kata	2008 Praga (CZE)
NAE Cornelia	kogo kumite	2009 Varșovia (POL)
NEDELOIU Adrian	fuku-go	2003 Vranje (SCG)
RADU Cornelia	kogo kumite	2006 Benevento (ITA)
RAȚIU Roxana, SEVERFI Laura, TĂNĂSESCU Corina	kata echipe	2006 Benevento (ITA)
TĂNĂSESCU Corina	kata	2006 Benevento (ITA)
	fuku-go	2006 Benevento (ITA)
	kogo kumite	2008 Praga (CZE)
Medalii de bronz		
ANDREI Gabriel	kumite	2003 Vranje (SCG)
ANTONACHE Cristina	fuku-go	2003 Vranje (SCG)
BĂIEȘ Sorana	kata	2006 Benevento (ITA)

BĂNESCU Cristian	kumite	2008 Praga (CZE)
CÂMPEAN Andreea	fuku-go	2008 Praga (CZE)
CÂMPEAN Andreea	kogo kumite	2008 Praga (CZE)
COJOCARU Adrian	kumite	2008 Praga (CZE)
	kata	2009 Varșovia (POL)
	fuku-go	2009 Varșovia (POL)
COJOCARU Adrian, FODOR Victor, PĂTRAȘCU Iulian, TRANDAFIR Romeo	kumite echipe	2006 Benevento (ITA)
DOBRE Oliwer	fuku-go	2006 Benevento (ITA)
DUMITRU Iulian	kumite	2009 Varșovia (POL)
GREBENIȘAN Filomela	kata	2008 Praga (CZE)
GUSTOIU Cristina	kata	2009 Varșovia (POL)
HERTA Sorana	fuku-go	2008 Praga (CZE)
MARINCAȘ Călin	kata	2006 Benevento (ITA)
	kata	2008 Praga (CZE)
MÂNDRU Melania	kata	2003 Vranje (SCG)
MUȘAT Cornel	fuku-go	2008 Praga (CZE)
	kumite	2009 Varșovia (POL)
NAE Cornelia	kogo kumite	2008 Praga (CZE)
NEDELOIU Adrian	fuku-go	2006 Benevento (ITA)
NEGRU Laura	fuku-go	2009 Varșovia (POL)
OLĂRAȘU Crina	kogo kumite	2006 Benevento (ITA)
PRICOB Florin	kumite	2003 Vranje (SCG)
RADU Cornelia	fuku-go	2003 Vranje (SCG)
RAȚIU Roxana	kogo kumite	2009 Varșovia (POL)
TRANDAFIR Romeo	fuku-go	2009 Varșovia (POL)
TINERET		
Medalii de aur		
BĂLAN Oana	fuku-go	2006 Benevento (ITA)
BERNATH Csaba, MATEI Mirel, TUDORICĂ Raul	kata echipe	2008 Praga (CZE)
	kata echipe	2006 Benevento (ITA)
BIBU Daniel, FILIMON Alexandru, NECULCEA Petrică, TÎMPEANU Mihai	kumite echipe	2006 Benevento (ITA)
COJOCARU Adrian, DOSARU Dadiana	enbu mixt	2003 Vranje (SCG)
COJOCARU Adrian, TRANDAFIR Romeo	enbu	2003 Vranje (SCG)
CONSTANTIN Roxana, IRIMESCU Irina, RAȚIU Roxana	kata echipe	2003 Vranje (SCG)
DANCIU Manona	kata	2006 Benevento (ITA)
	kumite	2006 Benevento (ITA)
DANCIU Manona, GUSTOIU Cristina, LARE Simona	kata echipe	2006 Benevento (ITA)

DUȚĂ Cristian	kata	2009 Varșovia (POL)
DUȚĂ Cristian, GRAUR Tudor, URUC Octavian	kata echipe	2009 Varșovia (POL)
FODOR Victor, NICOLAE Nicușor, TIMOFTE Ștefan, TRANDAFIR Romeo	kumite echipe	2003 Vranje (SCG)
GASCA Elena, STRATULAT Narcis	enbu mixt	2006 Benevento (ITA)
GUSTOIU Cristina	fuku-go	2008 Praga (CZE)
IONESCU Alexandra, MARTIN Monica, VÂLCEANU Camelia	kata echipe	2008 Praga (CZE)
IONESCU Alexandra, OVEDENIE Mihaela, VÂLCEANU Camelia	kata echipe	2009 Varșovia (POL)
LARE Simona	kata	2008 Praga (CZE)
	kogo kumite	2008 Praga (CZE)
	kata	2009 Varșovia (POL)
	kumite	2009 Varșovia (POL)
	fuku-go	2009 Varșovia (POL)
LARE Simona, RACOVITĂ Robert	enbu mixt	2009 Varșovia (POL)
MATEI Mirel, TUDORICĂ Raul	enbu	2008 Praga (CZE)
	enbu	2009 Varșovia (POL)
ORMENIȘAN Gabriel	fuku-go	2003 Vranje (SCG)
PASCARU Florin, TIMOFTE Ștefan, UNGUREANU Gabriel	kata echipe	2003 Vranje (SCG)
POP Anca	kata	2003 Vranje (SCG)
SEVERFI Laura	fuku-go	2003 Vranje (SCG)
STRATULAT Narcis, TÎMPEANU Mihai	enbu	2006 Benevento (ITA)
SZATHMARY Szilard	fuku-go	2006 Benevento (ITA)
TĂNĂSESCU Corina	kumite	2003 Vranje (SCG)
TIMOFTE Ștefan	kata	2003 Vranje (SCG)
	kumite	2003 Vranje (SCG)
TÎMPEANU Mihai	fuku-go	2008 Praga (CZE)
	kata	2006 Benevento (ITA)
Medalii de argint		
ADĂSCĂLIȚEI Constantin, DUȚĂ Cristian, NEACȘA Dan, TUDORICĂ Raul	kumite echipe	2009 Varșovia (POL)
FILIMON Alexandru	kata	2006 Benevento (ITA)
GASCA Elena	kogo kumite	2008 Praga (CZE)
	kumite	2009 Varșovia (POL)
GUSTOIU Cristina	kata	2008 Praga (CZE)
	kata	2006 Benevento (ITA)
LARE Simona	fuku-go	2008 Praga (CZE)

LARE Simona, RACoviȚĂ Robert	enbu mixt	2008 Praga (CZE)
MATEI Tiberiu	fuku-go	2006 Benevento (ITA)
NEGRU Adriana	kata	2009 Varșovia (POL)
NICOLAE Nicușor	kata	2003 Vranje (SCG)
OLĂRAȘCU Crina	kumite	2003 Vranje (SCG)
POP Anca	fuku-go	2003 Vranje (SCG)
SEVERFI Laura	kata	2003 Vranje (SCG)
SZATHMARY Szilard	kumite	2008 Praga (CZE)
TÎMPEANU Mihai	kata	2008 Praga (CZE)
TRANDAFIR Romeo	kumite	2003 Vranje (SCG)
TUDORICĂ Raul	kata	2009 Varșovia (POL)
	kumite	2009 Varșovia (POL)
Medalii de bronz		
ADĂSCĂLIȚEI Constantin	kumite	2008 Praga (CZE)
	fuku-go	2009 Varșovia (POL)
ADĂSCĂLIȚEI Marius, BERNATH Csaba, SZATHMARY Szilard, TÎMPEANU Mihai,	kumite echipe	2008 Praga (CZE)
BĂLAN Oana	kumite	2006 Benevento (ITA)
FILIMON Alexandru	kumite	2006 Benevento (ITA)
GASCA Elena	fuku-go	2008 Praga (CZE)
IONESCU Alexandra	kumi te	2009 Varșovia (POL)
MARINICĂ Ștefan	fuku-go	2008 Praga (CZE)
MATEI Tiberiu	kata	2006 Benevento (ITA)
MĂRGINEAN Alin	kata	2008 Praga (CZE)
MÎNDRU Melania	fuku-go	2006 Benevento (ITA)
MNATACANIAN Șerban	fuku-go	2006 Benevento (ITA)
NEGRU Adriana	kogo kumite	2008 Praga (CZE)
	fuku-go	2009 Varșovia (POL)
OVEDENIE Mihaela	fuku-go	2009 Varșovia (POL)
RAȚIU Roxana	kumite	2006 Benevento (ITA)
SEVASTIAN Paula	kata	2009 Varșovia (POL)
	kumite	2009 Varșovia (POL)
TIVADAR Ioana	kogo kumite	2008 Praga (CZE)
TÎMPEANU Mihai	kumite	2006 Benevento (ITA)
TUDORICĂ Raul	fuku-go	2009 Varșovia (POL)
URUC Octavian	kata	2009 Varșovia (POL)

JUNIORI		
Medalii de aur		
BĂLAN Oana	fuku-go	2003 Vranje (SCG)
BIBU Daniel	kumite	2003 Vranje (SCG)
BIBU Daniel, BRIȘCĂ Mihai, PASCARU Florin, OPRÎȚA Cătălin	kumite echipe	2003 Vranje (SCG)
COJOCARU Alexandru, DUȚĂ Cristian, IDRICEANU Andrei	kata echipe	2006 Benevento (ITA)
COTIGĂ Diana, IONESCU Diana, STOICA Roxana	kata echipe	2009 Varșovia (POL)
CRÎȘAN Anca, NECȘA Alexandra, SEVASTIAN Horia	kata echipe	2008 Praga (CZE)
CRÎȘAN Ovidiu, MUREȘAN Florin	enbu	2009 Varșovia (POL)
CRÎȘAN Ovidiu, OLARIU Sergiu, MUREȘAN Florin	kata echipe	2009 Varșovia (POL)
DOBRE Alexandru, MUNTEANU Cezar, NECȘA Dan, TUDORICĂ Raul	kumite echipe	2008 Praga (CZE)
DUȚĂ Cristian	kata	2006 Benevento (ITA)
DUȚĂ Cristian, IDRICEANU Andrei, IONIȚĂ Alex	kata echipe	2003 Vranje (SCG)
FILIMON Alexandru	kata	2003 Vranje (SCG)
GÂSCĂ Elena	kata	2003 Vranje (SCG)
GOLGOTIU Anca, MUREȘAN Florin	enbu mix	2009 Varșovia (POL)
GRAUR Tudor, RADU Costin, URUC Octavian	kata echipe	2008 Praga (CZE)
IONESCU Alexandra, OVIDENIE Mihaela, VÂLCEANU Camelia	kata echipe	2006 Benevento (ITA)
IONIȚĂ Alex, MATEI Tiberiu	enbu	2003 Vranje (SCG)
LARE Simona	kata	2006 Benevento (ITA)
	kumite	2006 Benevento (ITA)
	fuku-go	2006 Benevento (ITA)
LARE Simona, DUȚĂ Cristian	enbu mixt	2006 Benevento (ITA)
LITOFF Alexandru, MÂNDRU Melania	enbu mixt	2003 Vranje (SCG)
MATEI Mirel, TUDORICĂ Raul	enbu	2006 Benevento (ITA)
MUREȘAN Florin	fuku-go	2008 Praga (CZE)
NECȘA Dan	fuku-go	2006 Benevento (ITA)
	kumite	2008 Praga (CZE)
PINTILIE Alexandru	kumite	2006 Benevento (ITA)
RADU Costin, URUC Octavian	enbu	2008 Praga (CZE)
RADU Viorel	fuku-go	2003 Vranje (SCG)
SANDRU Brigitta	kogo kumite	2008 Praga (CZE)
	fuku-go	2009 Varșovia (POL)
SANDRU Brigitta, TUDORICĂ Raul	enbu mixt	2008 Praga (CZE)
SFÂRGHIE Edwin	kumite	2009 Varșovia (POL)
TUDORICĂ Raul	kata	2008 Praga (CZE)

VÂLCEANU Camelia	kata	2008 Praga (CZE)
	fuku-go	2008 Praga (CZE)
	kata	2009 Varșovia (POL)
VIȘAN Mihăiță	kata	2009 Varșovia (POL)
Medalii de argint		
CHIRALIA Cornelia	kata	2009 Varșovia (POL)
DANCIU Manona	kata	2003 Vranje (SCG)
DOBRE Alexandru	fuku-go	2008 Praga (CZE)
GASCA VASILOIU Elena	kata	2006 Benevento (ITA)
	fuku-go	2006 Benevento (ITA)
MARTON Irina	kumite	2009 Varșovia (POL)
MĂGUREAN Alexandra	fuku-go	2003 Vranje (SCG)
RAISOUR Sami	kata	2009 Varșovia (POL)
SANDRU Brigitta	kata	2008 Praga (CZE)
TUDORICĂ Raul	kata	2006 Benevento (ITA)
	kumite	2008 Praga (CZE)
VÂLCEANU Camelia	kogo kumite	2008 Praga (CZE)
	fuku-go	2009 Varșovia (POL)
VIȘAN Mihăiță	fuku-go	2009 Varșovia (POL)
Medalii de bronz		
BERBECE Laurențiu, MUREȘAN Florin, OLARIU Sergiu, SFÂRGHIE Edwin	kumite echipe	2009 Varșovia (POL)
CHIRALIA Cornelia	fuku-go	2009 Varșovia (POL)
	kumite	2009 Varșovia (POL)
DOBRE Alexandru	kumite	2006 Benevento (ITA)
	kumite	2008 Praga (CZE)
FILIMON Alexandru	fuku-go	2003 Vranje (SCG)
GRAUR Tudor	kata	2009 Varșovia (POL)
GROZA Iulia	fuku-go	2006 Benevento (ITA)
IDRICEANU Andrei	kata	2008 Praga (CZE)
IONESCU Diana	kata	2009 Varșovia (POL)
IONIȚĂ Alex	kata	2003 Vranje (SCG)
MATEI Mirel	kata	2006 Benevento (ITA)
MUNTEANU Cezar	kumite	2008 Praga (CZE)
MUREȘAN Florin	kumite	2009 Varșovia (POL)
POPA Diana	kogo kumite	2008 Praga (CZE)
SEVASTIAN Horiana	kumite	2006 Benevento (ITA)
TIVADAR Ioana	kumite	2006 Benevento (ITA)
TUDORICĂ Raul	fuku-go	2006 Benevento (ITA)

	fuku-go	2008 Praga (CZE)
VIȘAN Mihăiță	fuku-go	2008 Praga (CZE)
CADEȚI		
Medalii de aur		
ALEXANDRU Andreea, BENESCU Ilena, MANOLE Andreea	kata echipe	2008 Praga (CZE)
	kata echipe	2009 Varșovia (POL)
BARBU Marius	kata	2008 Praga (CZE)
BARBU Marius, POAMĂ Arthur, ZAFIRIADIS Alexandru	kata echipe	2008 Praga (CZE)
BELDEANU Sabina	kumite	2009 Varșovia (POL)
BENESCU Ilena	kata	2009 Varșovia (POL)
	fuku-go	2009 Varșovia (POL)
BENESCU Ilena, POAMĂ Arthur	enbu mixt	2008 Praga (CZE)
	enbu mixt	2009 Varșovia (POL)
BOGHIU Ștefan, BOZAN Gabriel, PĂUN Alexandru, VIERAȘU Alexandru	kumite echipe	2008 Praga (CZE)
BOZAN Gabriel, OLARIU Sergiu	enbu	2008 Praga (CZE)
CIOBANU Otilia, GHERASIM Mădălina, SESERMAN Diana	kata echipe	2006 Benevento (ITA)
CRETA Marius	kata	2009 Varșovia (POL)
CRETA Marius, NISTOR Costin , POPESCU Tiberiu	kata echipe	2009 Varșovia (POL)
CRETA Marius, POPESCU Tiberiu	enbu	2009 Varșovia (POL)
CRÎȘAN Ovidiu, MUREȘAN Florin	enbu	2006 Benevento (ITA)
CUSU George, ILIESCU Ionuț, MUNTEANU Bogdan, STUPARU Dan	kumite echipe	2009 Varșovia (POL)
DUMITRESCU Florin	fuku-go	2008 Praga (CZE)
DUȚĂ Cristian	fuku-go	2003 Vranje (SCG)
DUȚĂ Cristian, IDRICEANU Andrei	enbu	2003 Vranje (SCG)
GRAUR Tudor, RAISOUR Sami, VIȘAN Mihăiță	kata echipe	2006 Benevento (ITA)
ILIESCU Ionuț	fuku-go	2009 Varșovia (POL)
IONESCU Diana	fuku-go	2008 Praga (CZE)
IONICĂ Ștefan, NĂSTASE Iulian, PĂUN Bogdan	kata echipe	2003 Vranje (SCG)
LARA Simona	kata	2003 Vranje (SCG)
	fuku-go	2003 Vranje (SCG)
	kumite	2003 Vranje (SCG)
MARTON Irina	kumite	2006 Benevento (ITA)
MUNTEANU Bogdan	kumite	2008 Praga (CZE)
MUREȘAN Florin	fuku-go	2006 Benevento (ITA)

POPA Diana	kata	2006 Benevento (ITA)
POPA Diana	fuku-go	2006 Benevento (ITA)
STUPARU Dan	kumite	2009 Varșovia (POL)
VIȘAN Mihăiță	kata	2006 Benevento (ITA)
Medalii de argint		
BOZAN Gabriel	kumite	2008 Praga (CZE)
CHIRALIA Cornelia, PREDESCU Andrei	enbu mixt	2006 Benevento (ITA)
CRIȘAN Ovidiu, IONICĂ Ștefan, LAZANU Vlad, MUREȘAN Florin	kumite echipe	2006 Benevento (ITA)
DUMITRESCU Florin	kata	2008 Praga (CZE)
DUMITRU Ioana	kata	2009 Varșovia (POL)
	fuku-go	2009 Varșovia (POL)
FALCOIANU Marius	kumite	2003 Vranje (SCG)
GÂSCĂ Elena	kumite	2003 Vranje (SCG)
GRAUR Tudor	fuku-go	2006 Benevento (ITA)
IONESCU Diana	kata	2008 Praga (CZE)
	kogo kumite	2008 Praga (CZE)
IVANOVICI Rodica	kumite	2006 Benevento (ITA)
MUNTEANU Bogdan	kumite	2009 Varșovia (POL)
PĂUN Alexandru	fuku-go	2008 Praga (CZE)
POPESCU Tiberiu	kata	2009 Varșovia (POL)
SACAL Beata	fuku-go	2008 Praga (CZE)
SZUCS Mark	fuku-go	2009 Varșovia (POL)
VÂLCEANU Camelia	kata	2006 Benevento (ITA)
	fuku-go	2006 Benevento (ITA)
Medalii de bronz		
BADICUT Bogdan, FALCOIANU Marius, GRAMADA Cosmin, PETRE Alin	kumite echipe	2003 Vranje (SCG)
BANIȚĂ Daniel	fuku-go	2009 Varșovia (POL)
BELDEANU Sabina	fuku-go	2009 Varșovia (POL)
BENESCU Ilena	kumite	2009 Varșovia (POL)
CHIRALIA Cornelia	kata	2006 Benevento (ITA)
COTIGĂ Diana	fuku-go	2009 Varșovia (POL)
CUSU George	kumite	2008 Praga (CZE)
DUMITRU Ioana	kumite	2009 Varșovia (POL)
GRAMADA Cosmin	kata	2003 Vranje (SCG)
ILIESCU Ionuț	fuku-go	2009 Varșovia (POL)
MARINA Cristina	kata	2009 Varșovia (POL)
MARTON Irina	fuku-go	2006 Benevento (ITA)

MOCANU Alexandru	fuku-go	2008 Praga (CZE)
PĂUN Alexandru	kumite	2008 Praga (CZE)
POPESCU Tiberiu	fuku-go	2009 Varșovia (POL)
RAISOUR Sami	kata	2006 Benevento (ITA)
SANDRU Brigitta	kumite	2006 Benevento (ITA)
STOICA Roxana	kata	2008 Praga (CZE)
	fuku-go	2008 Praga (CZE)
STUPARU Dan	fuku-go	2009 Varșovia (POL)
ȘTIRBU Anca	kogo kumite	2008 Praga (CZE)

PERSONALITAȚI CU CONTRIBUȚII DEOSEBITE ÎN ORGANIZAREA KARATELUI TRADIȚIONAL

CĂLIMAN, CONSTANTIN (1969), n. în Bivolari, jud. Iași. Prof. de educație fizică și sport, absolvent al FEFS, din cadrul Universității Spiru Haret. Antrenor în disciplina karate tradițional, absolvent al Școlii Naționale de Antrenori. Practicant al karatelor tradiționale începând din 1987. Medaliat la diferite competiții interne și internaționale. Câștigător al trofeului *Cupa României*, cu echipa de seniori, edițiile 1996, 1997 și 1998. Finalist la ediția I a Supercupei Campionilor Europeni intercluburi, în 1997 (Polonia). Ca antrenor, a selecționat și pregătit mai mulți sportivi care au obținut titluri de campioni naționali, au fost selecționați în loturile reprezentative și au cucerit medalii la CM și CE. Activitatea sa profesională a început cu funcția de tehnician automatizări la Telecom IMSAT București (1987-1990) și la Electrica Iași (1990-1998); Director general Extendo Group-echipament sportiv (1998-2002); Director executiv Dorfantex-Confecții textile (2002-2003). Membru fondator și președinte executiv al *Chelsea Club* București, din 2003. Din 2005, a îndeplinit funcția de Director de marketing în cadrul FR de Karate Tradițional, iar din anul 2009 a devenit secretar general al acestei federații. Are calificarea de arbitru internațional ITKF și WTKSF. A publicat mai multe lucrări, printre care: *Caietul antrenorului*

de karate tradițional, editura Media Tech Iași, 1998 (coautor împreună cu sensei Dan Stuparu); *Japonia – Artă, Cultură, Tradiție* – editura Integrixxi Print&Publishing București, 2005; *Karate tradițional – curs pentru începători*, 2008. CC este membru al PNL din 2004, vicepreședinte al filialei sectorului 4, președinte al Subcomisiei naționale pentru sport și tineret. Este posesorul Centurii negre 5 dan karate tradițional, shotokan-fudokan. În 1998, i s-a acordat titlul de Antrenor Emerit.

CRUHER, ROXANA MONICA (1959), n. în București. Practicanta a artelor marțiale, specializată în karate tradițional. Legitimată la CS Dojo București (1994) și la CS Roxy Djo București (1998). A obținut 13 medalii la CM și CE. La CM seniori karate tradițional: o medalie de argint (1998) și bronz (1994). La CE seniori karate tradițional: 3 medalii de argint (1994, 1996, 1998) și 3 bronz (1993, 1995). La CE seniori karate fudokan: 3 medalii de aur (1995, 1998), 3 argint (1995, 1996). Președintele CS RoxyDojo București. Antrenor federal.

STUPARU, DAN - vezi Personalități

VANCEA, PAVEL (1964-2012), n. în Oradea. Practicant al artelor marțiale, specializat în karate tradițional. Legitimă la CS Go shin kai Oradea (1994), și la CS Romproiect Oradea (1998).

Medaliat la CM seniori karate tradițional cu aur (1994) și cu 3 medalii de bronz (1996); CE seniori karate tradițional cu 5 medalii de aur (1996-1998), 3 argint (1995-1997) și 2 bronz (1994-1995); CE seniori karate fudokan cu 2 medalii de aur (1996,

1998) și 3 argint (1995, 1996, 1998). Președinte și antrenor coordinator la CS UAMT - Universitatea Agora Oradea. Președintele Asociației Județene de Karate Tradițional. Antrenor federal în cadrul FR Karate Tradițional. Antrenor Emerit.

Sportivii cu cel mai mare număr de medalii la CM și CE de juniori și seniori:

Masculin

MUȘAT Cornel – 72
MICLEA Robert - 54
TRANDAFIR Romeo – 44
PĂTRAȘCU Iulian - 44
TIMOFTE Ștefan – 43
COJOCARU Adrian - 24
VANCEA Pavel -22
MATEI Tiberiu – 21
MAVRODINESCU Răzvan – 21
PRICOB Florin - 21

Feminin

DANCIU Manona – 48
SEVERFI Laura - 45
LARE Simona - 45
IONETE Gabriela - 43
SIMIRAD Irina - 34
RADU Cornelia - 32
POP ANCA – 23
GASCA Elena – 19
GUSTOIU Cristina – 17
VASARHELY Ramona - 17

**Instructorii care activează în ramura Karate
Tradițional
(lista oficială elaborată de FRKT):**

Nume și prenume	Club	Localitate
BUCUR MARIN	Seishin	Cluj Napoca
BREZOI IONEL	Grănicerul	Năsăud
CRECAN DORIN	Porolissum	Zalău
FERENCZI MONIKA	Voința	Cluj Napoca
FORDON IOSIF	Washinoma	Arad
GREBENISAN FILOMELA	Palatul Copiilor	Cluj Napoca
MĂRGINEAN ALIN	Palatul Copiilor	Cluj Napoca
MIKA DESZO	Karate Tradițional	Odorheiul Secuiesc
PAPIU CLAUDIU	Gloria	Dej
POPA MIRCEA	Ryu Do	Deva
ROZNOV CONSTANTIN	Cosmi Kensei	
SILAGHI DANIEL		
SIMO JANOS	Budo Kurai Samurai	Hunedoara
SOLYOM SZILARD		Odorheiul Secuiesc
TELEMBICI TEO	Ryu Do	Deva
TIMOCE GRIGORE		
TURLA MIHAI	Fudoshin	Oradea
UJVARI IOAN	Todome	Oradea
VANCEA PAVEL	UAMT Agora	Oradea
MARCU CLAUDIU		
MARINCAȘ CALIN	Terra Kid	Zalau
POPA ALINA	Todome	Oradea
ADASCĂLIȚEI	Enpi	Iași
CONSTANTIN		
PRICOB FLORICICA	Martial Budo	Brăila
ANICĂI FLORIN		

ASTEFĂNOAIE SORIN		
DUNDEV GHEORGHE		
GRIEROSU MARIUS		
IONETE GABI	Kodo	Galați
NECULCEA PETRICA	Kodo	Galați
MARANDICI NICU	Karate Club	Galați
MUȘAT CORNEL	Sessu Bama Yama	Brăila
NĂSTASE IONEL	Nasti Club	Galați
PAUL PINTILIE	Ceahlăul	Piatra Neamț
PRICOB VASILE		
ROȘCA FLORIN	Fudo	Vatra Dornei
SABAIIDUC FLORIN		
SIMIRAD IRINA		
STAMATE FARKAS DANA	Meikyo	Galați
TIMOFTE STEFAN	Dojo Zanshin	Iași
XENOFONT ARION		Rm. Sărat
GINGHINA SERGIU	Kikai	Bârlad
ANDRII ALIN	Bushido	Slatina
ANTICI DANIEL	Washi	Craiova
APOSTOL LIVIU	Petrom	Ploiești
BOLINTINEANU MIRCEA		Breaza
BUCUR RĂZVAN		
CALIMAN CONSTANTIN	Chelsea	București
CARABA FLORIN	Clubul de Karate Tradițional Hasu	Ploiești
CIOCAN DAN	Tettsui Dojo	Craiova
CIUCĂ LAURENTIU	Master	Craiova
CONSTANTIN NICOLETA	Condo	Bucuresti
COSTICĂ ROMEO	Budo Karate	Slatina

COZMACIUC	Sakura	București
NEDELOIU ADRIAN	Olimpia	București
CRUHER ROXY	Roxy Dojo	București
DOBRE ILIE	Aluminiu ALRO	Slatina
DRAGHICI TEODOR	Arashi	Târgu Jiu
DUMITRESCU NAE	Karate Traditional	Eforie
BIBU DANIEL	Centura Neagra	Craiova
GUSTER GABRIEL	Miyamoto Musashi	Alexandria
MACARIE LIVIU		Pitești

MANEA ADRIAN	Asagi	Breaza
MARINACHE ADRIAN	Bassai	Fetești
MARINCA ILIE	Diamant	Năvodari
NICOLAE AURELIAN	Conpet- Petrolul	Ploiești
REISCHELL ROLLAND		
SERGHI MIHAI	Kamiza	Curtea de Argeș
STAN PETRIȘOR		
VASILICA DAN	Arashi	Târgu Jiu
RĂDULESCU COSMIN	Master	Craiova
NIȚĂ SORIN	Shiro Washi	Ploiești

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE KARATE WKC

I REPERE ISTORICE-COMPONENTA FORULUI DE CONDUCERE – STRUCTURILE ORGANIZATORICE - EVENIMENTE NOTABILE

Federația Română de Karate WKC a luat ființă în mai 2000, prin decizia Ministerului Tineretului și Sportului de a recunoaște organizația noastră în rândul federațiilor naționale din România.

Rădăcinile organizației datează încă din 1997, când un grup de entuziaști au hotărât să fondeze Uniunea Wado Ryu România (UWRR) în scopul dezvoltării unei activități performante în sfera Karate-ului la nivel național și internațional. Transformarea UWRR în FRK WKC, prin recunoașterea de către Ministerul Tineretului și Sportului a organizației, a fost doar rezultatul normal ce a urmat unei activități excelente la nivel internațional, prin obținerea primului titlu mondial la Bochum 1999.

Misiunea federației este promovarea înaltelor valori ale Karate-ului în rândul copiilor, tinerilor sau tuturor celor care cred în Artele Martiale, în scopul educării controlului de sine, a creșterii capacităților psihice și fizice a celor care urmează calea noastră.

Obiective:

- Îmbunătățirea continuă a activității tuturor departamentelor federației în scopul obținerii de rezultate la nivel mondial cât mai bune, care să ducă la promovarea prin sport a imaginii României în lume;

- Sprijinirea cluburilor membre în activitatea

de pregătire prin organizarea de stagii, cantonamente sau alte forme de pregătire la nivel național și internațional la costuri reduse, care să permită accesul tuturor sportivilor și antrenorilor;

- Oferirea unui program competițional dens și performant în scopul verificării nivelului de pregătire al sportivilor;

- Formarea loturilor naționale pe criterii de valoare și performanță, prin selectarea celor mai pregătiți sportivi printr-un sistem de selecție eficient și transparent;

- Pregătirea arbitrilor și a echipei de organizare în scopul asigurării unui arbitraj corect, nepărtinitor și performant;

- Popularizarea activității și rezultatelor federației noastre în scopul creșterii numărului de cluburi membre;

- Organizarea de competiții naționale și internaționale, dar și a altor activități ce au ca scop promovarea prieteniei, solidarității, luptei împotriva drogurilor și a doping-ului în sportul de masă și de performanță.

Federația Română de Karate WKC a primit aprobarea de denumire și de funcționare din partea Ministerului Tineretului și Sportului cu Nr. 109 din 26.04.2000. Federația Română de Karate WKC a luat ființă în urma încheierii civile 847/C/2000 din sedința publică din 4 mai 2000 a Tribunalului Cluj-Napoca. În perioada 1998 - 2000 organizația a funcționat sub denumirea de „Uniunea Română Wado Ryu”.

FRK WKC a obținut Certificatul de Identitate Sportivă cu numărul 000652 la data de 09.05.2002. Federația este afiliată internațional la „World Union of Karate Do Federations” (WUKF).

Deși foarte tânără, federația noastră are un palmares și o activitate deosebit de fructuoasă în peisajul Karate-ului mondial. FRK WKC continuă activitatea începută în 1998 sub denumirea de Uniunea Wado Ryu România, de numele acesta legându-se multe succese prestigioase.

FRK WKC, înainte de 1.01.2002 avea afiliate 44 de asociații sportive, majoritatea având sediile în Transilvania. În prezent cluburile reorganizate după legea 69/2000 și afiliate la FRK WKC au sedii în: Cluj Napoca, București, Oradea, Brașov, Aiud, Tg. Mures, Pitești, Ploiești, Iași, Turda, Câmpia Turzii, Deva, Constanța, Mediaș, Petroșani, Slobozia, Râmnicu Vâlcea, Satu Mare, Dej și altele.

FRK WKC, a înregistrat la nivelul anului 2009, un număr de 2360 sportivi legitimați angrenați în activitatea competițională de performanță și circa 4800 sportivi legitimați la cluburile afiliate care participă doar la activitatea de inițiere și instruire.

La nivel intern, FRK WKC organizează anual două Campionate Naționale (în funcție de vârsta competitorilor, Cupa României și 4 sau 5 cupe naționale devenite tradiționale, competiții care reunesc cca. 250 - 450 de sportivi. La nivel internațional sportivii FRK WKC participă la CE și Mondiale de copii, cadeți, juniori, tineret și seniori și Cupe Mondiale și Europene.

FRK WKC, începând cu 2008 a avut consilieri tehnici pe: sensei Jean Pierre Fischer (Shotokan) și sensei Christophe Pinna (Kumite)

World Karate Confederation (WKC) a luat ființă prin inițiativa unui mic grup de entuziaști la data de 4 mai 1996 la Frankfurt/Main, Germania. Înființarea WKC a constituit o necesitate izvorâtă din lipsa la nivel mondial a unei organizații de karate care să dea posibilitatea tuturor organizațiilor naționale care nu erau cuprinse în celelalte organizații de karate existente până în 1996. Toate celelalte federații mondiale fie erau focalizate doar pe un singur stil de karate, fie nu acceptau decât o singură organizație dintr-o țară, fenomen care ducea la

declanșarea unei lupte de interese la nivel național dar și mondial.

În iulie 2005, cu ocazia Congresului Mondial de la Fortaleza, Brazilia, World Karate Confederation s-a despărțit în două organizații: World Union of Karate Do Organization (WUKO) care a grupat majoritatea membrilor din vechea organizație și cei ce au decis să rămână în fostul WKC, o organizație conservatoare a unor reguli și mod de organizare depășite. FRK WKC a decis să continue în WUKO. Această organizație sub conducerea noului președinte Osvaldo Messias de Oliveira a reușit în doar 3 ani să afilieze mai bine de 160 de federații din întreaga lume, stilul nou, democratic de conducere și modul modern de organizare a evenimentelor fiind cu siguranță argumentul forte. Încă de la începuturile WUKO, președintele FRK WKC, Liviu Crișan, a fost ales ca vicepreședinte WUKO și secretar general.

Din pacate experiența WUKO avea să fie de scurtă durată, în noiembrie 2008 președintele de onoare WUKO din acea vreme - Carlo Henke, își înregistrase abuziv ca marcă numele WUKO și a interzis folosirea acestuia de către organizație și a înființat o altă organizație cu același nume. Pusă în fața faptului împlinit, conducerea a hotărât schimbarea numelui organizației în World Union of Karate Do Federations (WUKF). La Congresul Mondial de la Odessa din 2009, președintele FRK WKC - Liviu Crișan, ca urmare a rezultatelor din anii precedenți a fost ales în unanimitate primul vicepreședinte al WUKF și secretar general. Liviu Crișan a propus o nouă organizare, un nou mod de administrare a organizației pe cele 5 continente și o nouă structură decizională a WUKF. După dezbateri, cei 54 de delegați prezenți la congres au aprobat noile reglementări.

În septembrie 2009, la propunerea FRK WKC, WUKF a organizat în România la Constanța, în Sala Sporturilor, primul CE pentru copii, cadeți și juniori, cu ajutorul autorităților locale și a CS Dinamic Constanța, unde au participat peste 1000 de sportivi din 34 de federații din Europa.

La nivelul anului 2009, WUKF reunește 103 de federații din 76 de țări din Europa, Asia, America

de Nord, America de Sud, Australia, Oceania, Africa.

II STILURILE PRACTICATE ÎN CADRUL FEDERAȚIEI ROMÂNE DE KARATE WKC

SHOTOKAN

Este un stil de Karate introdus de maestrul Gichin Funakoshi (1868-1957). Foarte răspândit în lume, Shotokan se traduce prin “Școala lui Shoto”, după porecla (Shoto) sub care era cunoscut maestrul Funakoshi, dar există și alte interpretări cum ar fi “Școala bradului și a valului”, aici prin bradul mereu verde simbolizând veșnica tinerețe a concepțiilor și neîncetata lor înnoire iar prin val, munca necurmată care trebuie depusă pentru a putea însuși aceste principii, muncă asemenea valurilor care lovesc neîncetat țărmul. Acest stil pune accentul pe pozițiile adânci și lungi, pe tehnicile eficiente în lupta de la distanță și pe dezvoltarea vitezei. Tehnicile de mâini și cele de picior apar în proporții egale.

Există numeroase kata, cum ar fi: Taikyoku, Heian, Tekki, Bassai, Kanku, Empi, Jion, Jitte etc., acestea fiind importate din Okinawa și modificate de maestrul Funakoshi, atât în privința unor tehnici, cât și a denumirilor inițial cu rezonanțe chinezești, dar apoi japonizate. Stilul Shotokan este popular în Japonia, mai ales în regiunea capitalei. Numeroase universități au în programul lor de studiu acest stil (Waseda, Takushoku, Keio etc). Acest stil este primul care a fost predat în Japonia în anul 1922 și primul care s-a răspândit prin intermediul instructorilor japonezi în Europa și America, apoi în toată lumea, fiind și astăzi cel mai cunoscut stil de karate.

În cadrul Shotokan-ului s-au dezvoltat două ramuri distincte după moartea lui Gichin Funakoshi. Astfel, Shotokai-ul condus de maestrul Shigeru Egami (1912-1981) care a urmat cel mai strict metoda maestrului său Gichin Funakoshi, în vremea căruia a fost unul din cei mai de seamă instructori ai școlii. În 1957, la moartea maestrului, devine instructor principal al Shotokan-ului, Egami fondând gruparea Shotokai, care refuză orice formă de competiție. Cu timpul, acest stil a devenit tot mai închis,

chiar cu o tentă mistică, căutându-se atingerea unei trepte superioare a capacităților mentale prin exercitarea aprofundată a kata-urilor, percepțe filozofice stricte, chiar studii în direcția comunicării telepatice pentru controlul asupra adversarului. În prezent această ramură este puțin reprezentată, la moartea lui Egami în 1981 conducerea școlii fiind preluată de elevul său Oshima Tsutomu.

Ramura principală a Shotokan-ului a fost cea grupată în jurul maștrilor Masatoshi Nakayama, Hidetaka Nishiyama și Taiji Kase, care au fondat Asociația Japoneză de Karate (JKA) cu scopul răspândirii karate-ului în lume ca formă sportivă. Instructorul principal al JKA, Masatoshi Nakayama (1913-1987) a început, copil fiind, studiul artelor marțiale; era descendentul unei vechi familii de samurai și din 1932 a fost elevul maestrului Funakoshi. Alături de Hidetaka Nishiyama, a pus bazele conceptului sportiv în karate, elaborând primele reguli de competiție și atrăgând în JKA numeroși maștri tineri ai Shotokan-ului, deși aceștia s-au lovit de împotrivirea fățișă a generației mai vechi. Această generație nouă de instructori a obținut curând mari succese în competiții și a activat puternic pentru răspândirea Shotokan-ului în lume, JKA devenind prima organizație de karate renumită în întreaga lume.

Cei mai cunoscuți instructori ai Shotokan-ului sunt: Masatoshi Nakayama, Hidetaka Nishiyama, Taiji Kase, Hirokazu Kanazawa, Keinosuke Enoda, Teruyuki Okazaki, Hiroshi Soji, Norihiko Iida, Hideo Ochi, Masaru Miura, Miazaki Satoshi și Masahiko Tanaka.

WADO-RYU

Wado-Ryu este o școală de karate fondată de către Școala Unificată Tom și Chanju; astăzi există trei organizații care predau stilul Wado-Ryu: Federația Japoneză de Karate Wadokai (prescurtată Wadokai sau “Zen Nihon Karate-do Renmei Wadokai” în Japonia), organizația Wado-ryu karate-do Renmei și organizația Wado Kokusai Karate-do Renmei (prescurtată Wado Kokusai sau cunoscută sub numele de Federația Internațională de Karate-do Wado [WIKF]).

Filosofie

Numele Wadō-ryū e compus din 3 părți: Wa, dō, și ryū. Wa înseamnă “armonie,” dō înseamnă “cale,” și ryū înseamnă “stil. Armonia nu trebuie interpretată ca și pacifism; este pur și simplu recunoașterea că maleabilitatea e mai eficientă decât forța brută.

Dintr-un punct de vedere Wado-ryu ar putea fi considerat mai degrabă un stil de ju-jutsu și nu de karate. Când Hironori Ōtsuka a înregistrat școala sa la Dai Nippon Butoku Kai în 1938, stilul a fost numit “Shinshu Wado-ryu Karate-Jujutsu,” un nume care reflectă caracterul său hibrid. Ōtsuka era un practicant licențiat al stilului Shindō Yōshin-ryū și un elev al școlii Yōshin-ryū când l-a întâlnit pentru prima dată pe maestru de Karate Gichin Funakoshi din Okinawa. După ce a învățat de la maestrul Funakoshi, și mai târziu de la alți maeștri din Okinawa, cum ar fi Kenwa Mabuni și Motobu Chōki, Ōtsuka a combinat stilul Shindō Yōshin-ryū cu karate-ul Okinawan. Rezultatul lui Ōtsuka a fost stilul Wadō-ryū. [1]

Pentru spectatorul neantrenat, Wadō-ryū ar arăta similar cu alte stiluri de karate cum ar fi Shōtōkan. Majoritatea principiilor de bază au fost însă derivate de la stilul Shindō Yōshin-ryū. O tehnică de bloc în Wado arată asemeni uneia din Shotokan, dar sunt executate din perspective diferite.

Un principiu de bază în Wadō-ryū este acela numit tai sabaki (deseori referit în mod eronat la “eschivă”). Termenul japonez poate fi tradus ca “conduita trupului” și se referă la mișcarea corpului pentru a se putea mișca atât aparatorul cât și atacatorul din calea adversarului. Pentru a realiza acest lucru se dorește mai degrabă o “mișcare înainte” decât o “mișcare contrară” – sau o armonie, nu forță fizică. Competițiile de karate modern au tendința de a transforma Wadō-ryū –ul departe de rădăcinile sale spre un stil de karate mai generic, mai atractiv pentru a satisface cerințele atât a spectatorilor cât și a competitorilor.

Istoric

Fondatorul stilului Wadō-ryū, Hironori Ōtsuka, s-a născut la 1 iunie 1892 în Shimodate, Ibaraki, Japonia. În 1898, Ōtsuka a început practicarea

stilului koryū ju-jutsu de la maestrul Chojiro Ebashi. Între 1905–1921, a studiat stilul Shindō Yōshin-ryū ju-jutsu sub îndrumarea maestrului Tatsusaburo Nakayama. În 1922, îl cunoaște pe maestrul Gichin Funakoshi și începe să se antreneze sub îndrumarea sa. În 1924, Ōtsuka a devenit unul din elevii care promovează examenul pentru centura neagră, acordată de către maestrul Funakoshi. Pentru a-și extinde cunoștințele sale de Karate, Ōtsuka a studiat și sub îndrumarea altor maeștri proeminenți, cum ar fi Kenwa Mabuni cu stilul Shitō-ryū și Motobu Chōki. În 1929, Ōtsuka a creat prima sa școală de karate la Universitatea din Tokyo. Eiichi Eriguchi a desemnat termenul de ‘Wadō-ryū’ în 1934.

În 1938, Ōtsuka a înregistrat stilul său de karate la organizația Dai Nippon Butoku Kai sub numele de «Shinshu Wadoryu Karate-Jujutsu.» Puțin mai târziu acest nume a fost prescurtat «Wadō-ryū» .

În 1938, organizația Dai Nippon Butoku Kai l-a premiat pe Ōtsuka cu titlul de Renshi-Go, urmat în 1942 de titlul de Kyoshi-Go. În această perioadă Tatsuo Suzuki, fondatorul WIKF, a început practicarea stilului Wadō-ryū. În 1944, Ōtsuka a fost numit Șef Instructor de Karate al Japoniei. În 1946, Ōtsuka i-a acordat lui Tatsuo Suzuki centura neagră - 2 dan.

În jurul anului 1950, Jiro Ōtsuka (al doilea fiu al lui Ōtsuka) a început practicarea stilului Wadō-ryū fiind încă adolescent. În 1951, Ōtsuka i-a acordat lui Suzuki gradul de 5 dan, cel mai mare grad acordat în Wadō-ryū la acea vreme. În 1952, sediul școlii Wadō-ryū (honbu) a fost stabilit la dojo-ul Universității Meiji din Tokyo. În 1954, numele său a fost schimbat în Zen Nippon Karate Renmei (Federația Întregului Karate din Japonia). În 1955, Ōtsuka a publicat «Karatejutsu no Kenkyu,» o carte care prezintă stilul său de karate. În 1963, îl trimite pe Suzuki, împreună cu Toru Arakawa și Hajimu Takashima, să cultive stilul Wadō-ryū în întreaga lume.

În 1964, Federația Japoneză de Karate-do (JKF) a fost creată ca o organizație generală a tuturor stilurilor de karate. Stilul Wadō-ryū s-a alăturat acesteia ca un grup important. În 1965, Ōtsuka și Yoshiaki Ajari au înregistrat pe film (filmul se

gasește și azi pe două casete video) o mare parte din moștenirea stilului Wadō-ryū. Prima casetă video, «Wadō-ryū Karate Volume 1,» conține o parte din istoricul stilului și câteva colecții, demonstrații ale celor opt tehnici ale corpului Kihon No Tsuki; primele cinci tehnici Kihon-Kumite; și kata Pinan 1-5, Kūsankū, Jion, Naihanchi, și Seishan. A doua casetă video, Wadō-ryū Karate Volume 2,» conține o mare parte din istoric, kata Chintō, Niseshi, Rōhai, Wanshu și Jitte; precum și tehnicile Kihon-Kumite 6-10, cu aplicații. În 1966, Ōtsuka a primit titlul de Kun Goto Soukuo Kyokujutsu (comparabil cu titlul de cavaler) de la Împăratul Hirohito pentru devotamentul său în introducerea și predarea karate-ului. În 5 iunie 1967, organizația Wadō-ryū și-a schimbat numele în «Wadōkai.»

În 1972, președintele organizației Kokusai Budō Renmei, membru al familiei regale japoneze, i-a acordat lui Ōtsuka titlul de Meijin. În 1975, Suzuki a primit gradul de 8 dan, cel mai mare grad acordat (la acea vreme) de către Federația Organizațiilor Japoneze de Karate-Do și a fost numit Hanshi-Go de către unchiul Împăratului Higashikuni.

În 1980, ca rezultat al unui conflict dintre Ōtsuka și organizația Wadōkai, acesta se retrage din postura de șef al organizației. Eiichi Eriguchi i-a luat locul în cadrul organizației. În 1 aprilie 1981, Ōtsuka fondează Federația «Wadōryū Karatedō Renmei.» (Renmei înseamnă «grup» sau «federație.») După doar câteva luni se retrage din postura de șef și fiul său, Jiro Ōtsuka, îi ia locul. În 29 ianuarie 1982, Hironori Ōtsuka moare, și în 1983, Jiro Ōtsuka îl succedează ca mare maestru al stilului Wadō-ryū. Tânărul Ōtsuka își schimbă numele în «Hironori Otsuka II» în onoarea tatălui său. În 1989, Tatsuo Suzuki fondează a treia organizație importantă de Wadō-ryū, numită Wadō Kokusai «(Federația Internațională de Wado Karatedo; WIKF). (Kokusai înseamnă «internațional.»)

GOJU-RYU

Gō înseamnă «rigiditate»(forță) având aici semnificația de «forța externă», iar jū înseamnă «moale»(suplețe) semnificând «puterea internă».

Ryū înseamnă «dragon» în limba japoneză, dar și «școală»(cale). Așadar, Gōjū-Ryū Karate s-ar putea traduce prin «școala forței și a supleței» sau «calea forței și a supleței».

Scurt istoric

Gōjū-Ryū este stilul de karate care probabil menține cele mai multe elemente originare chinezești. Dezvoltarea acestui stil specific a început probabil prin Kanryo Higashionna, (1850-1915), originar din Naha, Okinawa. Se crede că a studiat boxul chinezesc în China timp de mulți ani, probabil stilul hung al shao lin chuan la maestrul de kung fu Liu Liu Ko, de care se zice că ar fi fost pantofar. După întoarcerea pe Okinawa, Kanryo Higashionna a fondat o școală proprie de arte marțiale, care se distinge prin integrarea de go-no (dur) și ju-no (moale) kempo într-un singur sistem. [Termenul de «karate» («mâna goală») nu exista încă pe vremea aceea și stilul lui Higashionna era cunoscut sub denumirea de naha-te (stilul din Naha-te este denumirea unui sistem de arte marțiale de pe Okinawa).

Elevul cel mai prominent al lui Higashionna a fost Miyagi Chojun (1888-1953), care este și cel care a dat numele de goju-ryu stilului, motiv din care uneori el este numit ca fondatorul stilului. După moartea lui Higashionna, Miyagi a studiat și el în China, întorcându-se la Naha în 1918. Folosirea de tehnici «tensho» sau «moi» în goju-ryu relevă o influență puternică a stilului chinezesc de kung-fu denumit stilul Fukien Cocor Alb (Fujian Bai He în limba chineză). Influența acestui stil se datorează probabil lui Miyagi Chojun, care se crede că a studiat acest stil în timpul șederii sale în China.

Denumirea stilului a avut loc mai degrabă «prin accident»: în 1930, numeroși maeștrii de arte marțiale japonezi l-au întrebat pe Jin'an Shinzato (elevul cel mai cunoscut al lui Chojun Miyagi) cu ocazia unei șederi la Tokyo cum se numește stilul pe care-l practică. Deoarece naha-te nu avea un nume formal, nu a putut denumi stilul. După întoarcerea la Naha/Okinawa și după relatarea incidentului, Chojun Miyagi a decis alegerea numelui de Goju-Ryu (școala dură și moale) pentru acest stil moștenit de la Kanryo Higashionna și dezvoltat mai departe de el însuși. Acest termen (goju) l-a preluat dintr-un

text clasic chinezesc printre altele despre arte marțiale (Bubishi). Acolo, într-un poem numit “Hakku Kenpo” (“cele opt legi ale pumnului”) apare: “felul de respirație este duritate și moliciune, și totul în univers inhalează moale și exhalează dur”.

Kata

În antrenamentul de karate, seturi pre-aranjate de mișcări și tehnici, aranjamente ritualizate de lupte, numite kata joacă un rol fundamental. Kata-urile pot fi înțelese ca un «manual viu» în care tehnicile și filozofia de karate se transmit peste generații.

Kata-urile predate în Goju-Ryu sunt mai degrabă tradiționale și de obicei li se acordă o mai mare atenție decât confruntărilor kumite (sau lupte libere, sparring).

Kata-uri tradiționale Goju

Taikyoku kata

Taikyoku se predă de regulă la gradele de la jukyū la ikkyū (centură albă la maro). Taikyoku-urile din Goju-Ryu (taikyoku jodan, taikyoku chudan și taikyoku gedan, taikyoku kake uke, taikyoku mawashi uke) sunt versiuni adaptate pentru acest stil, derivate din taikyoku-urile originale, create de Gigin Funakoshi și care sunt predate azi de exemplu în kyokushin karate și shaolin karate. Aceste katas conțin elemente de bază de blocks (aparări) și atac, precum mișcarea în patru direcții.

Gekisai kata

Gekisai Dai (caută și distruge) Gekisai kata se predă de regulă la gradele de la hachikyu la rokukyu (centură galbenă la verde). Gekisai integrează lovituri de picior cu blocks și lovituri cu pumnul și introduce folosirea de tehnici tensho (moi), mișcări în opt direcții, mișcări laterale și înapoi, și poziția nekoashi dachi (poziția picior de pisică). Unele pasaje se apropie de tehnici “de intrare” folosite în aikido. Există două versiuni: Gekisai Dai Ni, care încorporează tehnici mai “moi” decât Gekisai Dai Ichi, urmărind însă aceeași schemă. Age uke urmat de intrarea în sanchin și lovitura jodan trebuie executat în forta, distructiv, respirația și timing-ul sunt foarte importante. Lovitura de picior, mae geri, se execută la nivel gedan. Cu toate acestea există și

un ritm la orice kata.

Saifa kata

Saifa kata se predă la nivelele de la gokyū la sankyū (centură verde la maro). Printre altele, saifa instruește apărări și contre la atacuri prin prindere/apucare de către unul sau doi adversari. Tehnica centrală a acestei kata este lovitura de picior din poziția de cocor. Schema de picioare (footwork) este asemănătoare cu cele ale taikyoku katas. De asemenea, el întărește și trupul prin mișcările ample executate și respirația adecvată; la fiecare mișcare cel puțin se dă aerul afară o dată pe numărătoare.

Seiyunchin kata

Seiyunchin kata de obicei se predă la nivelele de la sankyū la ikkyū (centură maro). Seiyunchin se traduce cu “controlează, oprimă, trage”, ceea ce este o denumire adecvată, deoarece această kata demonstrează tehnici de dezechilibrare, aruncare și prindere a adversarului. Piesa centrală din schema acestei kata este preluată direct din stilul de kung-fu Cocor Alb (White Crane).

Shisochin kata

Shisochin scoate în evidență conceptul de bază a goju-ryu, duritatea și moalele, integrate într-un ansamblu. Această kata schimbă între poziții de luptă la distanță mare și luptă apropiată (“intrarea în adversar”). Shisochin era kata preferată a lui Miyagi Chojun; el zicea că se potrivește cel mai bine tipului său de corp.

Sanseiru kata

Sanseiru kata (“treizeci și șase de mișcări”) se practică la nivele mai înalte de centură neagră. Numărul de treizeci și șase provine din mitologia buddhista. Această kata conține combinații complexe de lovituri cu mina/pumnul și e de origine chinezească.

Sepai, Kururunfa, Seisan și Suparinpei

Aceste patru kata-uri alcătuiesc un set mai subtil și care conține multe mișcări ascunse, al caror adevărat înțeles este greu de deslușit. Tehnicile sint mascate pentru a ascunde pentru neinițiați înțelesul și aplicabilitatea lor. Kururunfa - acest kata este de origine chinezească, practic forma s-a pastrat neschimbată. Suparinpei - 108 - îmbină elementele ju cu cele go.

Sanchin kata

Sanchin kata conține tehnicile cele mai simple, dar în mod paradoxal este totuși cea mai dificilă de dusă la perfecție. Sanchin se învață deseori la nivel de centură neagră, cu toate că e îndestul de simplă pentru a putea fi predată și la nivel de centură albă. Asta chiar se practică uneori, pentru a da elevului timp de a o stăpâni bine când ajunge la centura neagră.

În sanchin kata apare doar o singură poziție de picioare - anume sanchin dachi, așa-numita «poziție a celor trei bățalii». Ca și această kata, sanchin dachi este o poziție aparent foarte simplă (și de origine foarte veche, chinezească) și totuși greu de stăpânit.

Corect executată, sanchin kata urmează stilul “dur” de karate. Practic toți mușchii vor fi flexați și tensionați parcurgând schema de kata, făcând-o astfel și una din cele mai epuizante. În tradiția chinezească, sanchin kata antrenează și folosirea de chi (ki în japoneză) pentru situații de antrenament și de luptă. Această kata poate chiar fi văzută ca o forma de qi-gong din wushu-ul chinezesc.

Tensho kata

Tensho a fost creată de Chojun Miyagi. Se supranumește “mâini rotitoare” și constituie o combinație de tensiune dură, dinamică cu respirație adâncă și mișcări fluide de mâini. Tehsho kata este foarte caracteristică pentru stilul Goju-Ryu.

Goju Kai

Celebrul, apreciatul și charismaticul maestru Gogen Yamaguchi “the Cat / pisica” (1909-1989), cunoscut pentru preferința lui de a folosi poziția neko-ashi dachi (poziția “picior de pisică”), a fondat Goju Kai (Asociația de Goju).

SHITO-RYU

Arta martială s-a născut în India, unde a fost inventată de către credincioși, pentru a contracara efectele nedorite ale meditațiilor prelungite și pentru a da posibilitatea călugărilor de a se apăra fără arme.

Se pare, că prima transformare a artelor martiale, ca mijloc de întreținere fizică, a avut loc în ostile lui Alexandru Macedon. Invadând India fără dificultăți majore, marele strateg a permis trupelor

care se odihneau să organizeze întreceri în care soldații luptau fără arme. Studiul artelor martiale, practicate de călugări în secret se transformă acum și este folosit împotriva cotropitorilor care asupreau populația. Cu timpul odată cu răspândirea budismului și artele martiale se răspândesc în sud-estul Asiei, fiind practicate pe tot cuprinsul Chinei și a statelor din Asia de sud-est, cu mici diferențe în funcție de regiuni și trăsăturile specifice fiecărui popor. Stiluri, modalități de percepere și practicare diferite au condus la o diversificare a acestora în care se întâlnesc tot felul de sărituri, lovituri cu picioarele și mâinile, mișcări acrobatice ce sfidează de multe ori legile fizicii.

Realitatea ne arată, că cei care au găsit eficacitatea totală, utilizând energia corpului pentru a ataca și a se apăra au fost locuitorii insulei Okinawa. Okinawa a devenit astfel leagănul real al unui stil de luptă eficient, în timp ce alte stiluri asiatice au redevenit îndeletniciri mentale, pierzând astfel mai mult sau mai puțin din caracterul și obiectivul lor violent. Transformările aduse de acești oameni austeri, cunoscători ai valorii muncii, suferințelor și lipsurilor, rezistenți și curajoși, artelor marțiale au dus la nașterea Karate-ului. Modernizarea acestuia a fost făcută de Gighin Funakoshi, prin intermediul căruia s-a răspândit pe tot cuprinsul Japoniei. În cugetarea sa: „Karate-ul începe cu muncă și perseverență și se termină cu respect și umilință” a concluzionat întregul spirit al artei marțiale. Ca artă marțială Karate-ul are 4 stiluri distincte: SHOTO-KAN, GOJU-RYU, WADO-RYU și SHITO-RYU.

Rădacinile Shitoryu-lui se întind înapoi în insula Okinawa, leagănul traditional al Karate-ului japonez, unde Karate-ul avea trei direcții: shuri, naha și tomari. Aceste direcții de practicare a Karate-ului și-au primit numele după denumirile orașelor în care s-au dezvoltat. Cei mai renumiți maeștrii din secolul al XIX-lea au fost, în orasul Shuri – Itosu Anko, iar în Naha – Higaonna Kanyro, care personificau chintesența Karate-ului de la aceea dată. Totuși ceea ce ei predau se deosebea fundamental, dacă Itosu Anko punează bază pe rapiditatea execuțiilor, Higaonna Kanyro se baza pe solidificarea corpului. Fondatorul stilului Shitoryu – Sensei

Mabuni Kenwa, s-a născut pe 14 noiembrie 1889, în orasul Shuri din insula Okinawa. Făcea parte dintr-o familie de samurai, distinsă cu titlul de Onioshiro, căpătată în perioada Ryukyu.

Cu ajutorul prietenului său, copilul de 13 ani, Mabuni Kenwa – devine elevul lui Itosu Anko, de la care primește încuviințarea de a practica Shuri-te-ul. După moartea sensei-ului său, Mabuni, ridică la mormântul lui un altar, unde zilnic repetă katas-urile învățate de la maestrul său. În acest fel a înțeles Mabuni să-și arate respectul pentru profesorul său.

La 20 de ani, prietenul său cel mai bun, Chojun Miyagi, cel care va fonda stilul Goju-ryu, îl prezintă lui Sensei Higaonna Kanyro, de la care Mabuni învață Naha-te-ul.

După satisfacerea stagiului militar, Mabuni se înrolează în poliția imperială, unde și-a continuat antrenamentele, dezvoltându-și capacitățile. Ca ofițer superior, va călători mult prin imperiu, predând în multe locuri Karate-ul. În 1928 se mută cu toată familia în Osaka, pentru a-și închina viața dezvoltării, predării și răspindirii Karate-ului. Stilul său, îl denumeste Shito-ryu, prin alăturarea primelor silabe din numele celor doi mari maeștri ai săi – Itosu și Higaonna. În acest fel își arată marea sa admirație și respectul profund față de ei. În stilul său reunește mișcărilor lungi, dinamice și rapide cu cele stabile, rotunde, scurte și tari (fiecare reprezentând chintesența Shuri – te-ului și a Naha-te-ului la aceea dată). De aceea, din cele peste 60 de katas-uri din Shito-ryu, jumătate seamănă cu cele din Shoto-kan, iar cealaltă jumătate cu cele din Goju-ryu.

În anii următori stilul Shito-ryu cunoaște o dezvoltare amplă, devine din ce în ce mai popular, Mabuni Kenwa are din ce în ce mai multi elevi și în scurt timp apar și primele școli și cluburi de Shito-ryu.

În data de 23 mai 1952 se stinge din viață marele maestru - Sensei Mabuni Kenwa, întemeietorul stilului SHITO-RYU.

(Sursa: Federația Română de Karate WKC - www.karate-wkc-ro.org)

III SITUAȚIA ORGANIZATORICĂ

	2002	2009
Județe	10	16
Asociații și cluburi afiliate	19	49
Sportivi legitimați	1106	2108
Numar antrenori	11	37
Număr instructori	30	77
Număr arbitri	18	29
Maeștri ai Sportului	-	47
Maeștri Emeriți ai Sportului	-	17
Antrenori Emeriti	-	8

Surse: Federația Română de Arte Marțiale (Anuarele Sportului 2002 și 2009).

IV AFILIERI INTERNAȚIONALE

- Uniunea Mondială a organizațiilor de karate do (WUKO), 1998 ; până în 2005 s-a numit Confederația Mondială de Karate (WKC)

V REPREZENTANȚI ÎN ORGANISMELE INTERNAȚIONALE

Liviu Crișan – șeful departamentului de relații publice al WKC (2001-2005);

- vicepreședinte al WUKO (2005);

Nicolae Crăciun – membru al Comisiei superioare de arbitraj (2005);

VI EVENIMENTE NOTABILE - STRUCTURI ORGANIZATORICE - COMPONENTA FORULUI DE CONDUCERE

Până în anul 1998, ramurile (stilurile) din domeniul artelor marțiale de contact au funcționat în cadrul altor structuri organizatorice.

Federația Română de Karate WKC a funcționat în cadrul altor structuri organizatorice , iar în anul 2002 este federație de sine stătătoare. Prezentată în Anul Sportului din **2002**, afiliată Confederația Mondială de Karate.

Componenta Biroului federal, în **2002**, era următoarea: președinte de onoare – Onaca Doru Constantin; președinte – Crișan Liviu; vicepreședinți

– Lungu Florin, Danciu Dumitru; membri – Suci Dorel, Hanga Mihai, Hevesi Alexandru, Kerteş Levente, Crăciun Nicolae, Cucu Sever, Thor Viorel, Gherman Adrian, Groza Sorin.

- **2003**, poziția de vicepreședinte ocupată de Danciu Dumitru va fi înlocuită de Tichindelean Dorin, iar membrul Groza Sorin nu mai face parte din Biroul federal.

- **2005**, Biroul federal avea următoarea componență: președinte de onoare – Chirovici Eugen Ovidiu; președinte – Crișan Liviu Adrian; vicepreședinți – Tichindelean Dorin, Cucu Sever, Crăciun Nicolae; secretar general – Suci Dorel-Georgel; antrenor federal – Hanga Mihai; membri – Cobilici Virgil, Gherman Adrian, Prunean Ioan, Cozma Adrian;

- afiliată la Uniunea Mondială a Organizațiilor de Karate-do (2005) și la Comisia Europeană WUKF (2005).

- **2009**, FR de Karate WKC era condusă de Biroul federal, care avea următoarea componență: președinte – Crișan Liviu Adrian; vicepreședinți – Tichindelean Dorin, Cucu Sever, Crăciun Nicolae; secretar general – Suci Dorel-Georgel; membri – Cobilici Virgil, Gherman Adrian, Prunean Ioan, Cozma Adrian, Hanga Mihai;

- FR de Karate WKC prezenta următoarea situație organizatorică: 49 de structuri afiliate din 16 județe; 2108 sportivi legitimați, dintre care 214 seniori (127 băieți, 87 fete), 693 tineret/juniori (415 băieți, 278 fete), 1201 copii (733 băieți, 468 fete); 37 antrenori; 77 instructori sportivi; 29 arbitri.

- Clasamentul pe unități sportive: 1. CS Rapid (București), 2. CS Universitatea Poli (Cluj Napoca) și 3. CS Hayashi Activ (Florești).

(Sursa: Federația Română de Karate WKC – Anuarele Sportului 1993-2009)

VII BILANȚUL GENERAL

NUMĂRUL MEDALIILOR CUCERITE DE PRACTICANȚII ARTELOR MARȚIALE LA CAMPIONATELE MONDIALE ȘI EUROPENE LA RAMURILE ȘI STILURILE INCLUSE ÎN STRUCTURA ORGANIZATORICĂ A FR KARATE WKC, ÎN PERIOADA 2001-2009

		CAMP. MONDIALE				CAMP. EUROPENE			
		Aur	Argint	Bronz	Total	Aur	Argint	Bronz	Total
KARATE WKC	Seniori	26	23	22	71	29	31	20	80
	Juniori	5	6	4	15	13	14	5	32
	Cadeți	6	9	8	23	10	15	10	35

RETROSPECTIVĂ ÎN IMAGINI

Campionatul Internațional de Karate Open al Marii Britanii. Președintele federației Liviu Crișan împreună cu Eva Kerekes – una dintre cele mai valoroase sportive și alte două medaliate (2010, Londra)

Cupa României pentru copii, cadeți, juniori și seniori – Brașov, 2010

Stagiu național de pregătire Shito-ryu - mai 2010, Petroșani

FIGURI REPREZENTATIVE

SPORTIVII ROMÂNI MEDALIAȚI CU AUR CAMPIONATE MONDIALE

SENIORI

- 2003 St Petersburg (RUS)** LĂPĂDĂTESCU Codruța (wado-ryu); ANGHEL Ștefania, Călin Magdalena, SULU Iuliana, TUDORACHE Nicoleta (kumite sanbon echipe); KEREKEȘ Eva, LEPĂDĂTESCU Codruța, SCUTELNICU Ramona, TICHINDELEAN Dora (wado-ryu);
- 2004 Darmstadt (GER)** ANDRUȘCA Raluca, HAIDU Sebastian, RADU Ovidiu, TĂTAR Raul (-60kg); ILIE Gabriela, MUȘETESCU Maria, SZOCS Laura (wado-ryu echipe); ANDRUȘCA Raluca (wado-ryu)
- 2005 Fortaleza (BRA)** HANGA Răzvan (-78 kg); ALEXANDRU Sorin, HANGA Răzvan, PETRESCU Alexandru, STANCU Valeriu (shobu echipe); ANGHEL Ștefania (-55 kg); ANDRUȘCA Raluca (-60 kg); KEREKEȘ Eva (wado-ryu); ANDRUȘCA Raluca, ANGHEL Ștefania, CĂLIN Magdalena, TUDORACHE Nicoleta (shobu echipe); ANDRUȘCA Raluca, HAIDU Sebastian, KEREKEȘ Eva, LUPASC Vasile, RADU Ovidiu (wado-ryu echipe)
- 2007 Torrent (ESP)** KEREKEȘ Eva Enikö (wado-ryu); ANDRUȘCA Raluca Adriana, LAMBU Elena, POP Daniela Elena, TICHINDELEAN Dora (shobu sanbon echipe); GASCA Mihai, NICOLAE Ionuț, RADU Ovidiu, TELEHOI Mircea (shotokan echipe); BRÎNZĂ Alin Cosmin, CATOI Eduard, DODOC Liviu Alexandru, MOTREA Cezar (rengokai); HANGA Răzvan (kumite +80 kg)
- 2009 Odesa (UKR)** LAMBU Elena, LAMBU Ioana, RADU Raluca, TICHINDELEAN Dora (kumite rotativ echipe); LAMBU Elena, LAMBU Ioana, RADU Raluca, TICHINDELEAN Dora (kumite shobu sanbon echipe); BRÎNZĂ Alin (kata goju-ryu) CĂTĂNAȘ Paul, CHIRILĂ Ștefan, KERTESZ Robert, RADU Ovidiu(kata shotokan echipe); FELECAN Raul, MIC Alexandru, MUNTEANU Vasile, TAMAȘI Andrei (kata shobu ippon echipe); KEREKEȘ Eva Enikö (kata wado-ryu); KEREKEȘ Eva Enikö (kata open best of the best) BOTEZ Florin (kumite shobu sanbon -65kg)

JUNIORI

2004 Darmstadt (GER) ARMEAN Daniel (-63 kg)
2008 Jesolo di Lido (ITA) ARMENEAN Daniela, BOTEZ Florin, PÂNZARU Dana, POP Cristian (shobu sanbon echipe mixt); ARMENEAN Daniel, BORBEI Paul, BOTEZ Florin, POP Cristian (shobu sanbon echipe); POP Cristian (shobu sanbon -75 kg); DODOC Liviu Alexandru (kata wado-ryu)

CADEȚI

2004 Darmstadt (GER) AFTANASA Octavian (wado-ryu);
2008 Jesolo di Lido (ITA) IORGA Vlad (shobu sanbon -70 kg); DĂNCESCU Dragoș, IORGA Vlad, KERTESZ Robert, MESAROS Andrei (shobu sanbon rotativ echipe); TARATA Alin (kata wado-ryu); KERTESZ Robert (kata shotokan); CÎRSTEA Paul, KERTESZ Robert, PURCAR Bogdan, TIBREA Mihai (kata shotokan echipe)

CAMPIONATE EUROPENE

SENIORI

2002 St Polten (AUT) KEREKEȘ Eva, LEPADATESCU Codruța, SCUTELNICU Ramona, VLAD Codruța (wado-ryu echipe); BĂDULESCU Constanța (shito-ryu); LĂPĂDĂTESCU Codruța (kata wado-ryu); CIORBĂ Emanuel, ENCULESCU Dan, FUSARU Daniel, RISTA Alin (wado-ryu echipe);
2004 Caorle (ITA) BĂDULESCU Constanța (shito-ryu); KEREKES Eva (wado-ryu); CIOCOIU Ana Maria (shobu ippon); CĂLIN Magdalena (-60 kg) RĂDULESCU Constanța, DEFTA Ana Maria, UNGUREANU Ioana (shito-ryu echipe); ANDRUȘCA Raluca, KEREKEȘ Eva, SCUTELNICU Ramona, TICHINDELEAN Dora (wado-ryu echipe); ANDRUȘCA Raluca, CĂLIN Magdalena, SULU Iulia, TUDORACHE Nicoleta (kumite echipe); BRÎNZĂ Alin (goju-ryu) HAIDU Sebastian, HANGA Răzvan, RADU Ovidiu, TĂTAR Raul (wado-ryu echipe);
2006 St Polten (AUT) KEREKEȘ Eva (wado-ryu); ANDRUȘCA Raluca, SULU Iulia, TICHINDELEAN Dora, TUDORACHE Simona (shobu sanbon echipe); RADU Ovidiu (wado-ryu); BRÎNZĂ Alin (rengokai); PETRESCU Alexandru (shobu sanbon -70 kg); ALEXANDRU Sorin (shobu sanbon -80 kg); BRÎNZĂ Alin, CATOI Eduard, CRAIOVEANU Valentin (goju-ryu echipe)
2008 Liege-Herstal (BEL) ANDRUȘCA Raluca, LAMBU Elena, LAMBU Ioana, TICHINDELEAN Dora (kumite shobu sanbon echipe); SULU Iulia (kumite shobu sanbon -55 kg); KEREKEȘ Eva (kata wado-ryu); ALEXANDRU Sorin, ARMENEAN Daniel, BOTEZ Florin, POP Cristian (kumite shobu rotativ echipe); ARMENEAN Daniel (kumite shobu sanbon -70kg); ALEXANDRU Sorin (kumite shobu ippon -80kg); POPAN Emanuel (kumite shobu ippon +80kg); ALEXANDRU Sorin, ARMENEAN Daniel, BORBEI Paul, POPAN Emanuel (kumite shobu ippon echipe); RADU Ovidiu (kata wado-ryu)

JUNIORI

2009 Constanța (ROU)

CÎRSTEA Paul, FELECAN Raul, KERTESZ Robert, TIBREA Mihai (kata shotokan echipe); BOANCA Cristian, FELECAN Raul, HANDRO Bogdan, LINGEA Claudiu (kata other styles echipe); CÎRSTEA Paul, FELECAN Raul, MIC Alexandru, POP Cristian (kumite shobu sanbon echipe); FELECAN Raul, KERTESZ Robert, MIC Alexandru, POP Cristian (kumite rotativ echipe); KERTESZ Robert (kata shotokan); BOANCA Cristian (kata wado-ryu); MIC Alexandru (kumite shobu sanbon 70-75kg); POP Cristian (kumite shobu sanbon 75-80kg); BODEA Adela, CRISTEA Nicoleta, HINTEUAR Tania, ROBAS Diana (kata shotokan echipe); CREȚ Sonia, POP Daniela, SCÂNTEE Alexandra, ABU TEIR Magdalena (kumite shobu sanbon echipe); CREȚ Sonia, POP Daniela, SCÂNTEE Alexandra, ABU TEIR Magdalena (kumite rotativ echipe); BODEA Adela (kata shotokan); POP Daniela (kumite shobu sanbon +60kg).

CADEȚI

2009 Constanța (ROU)

HANDRO Bogdan, MĂRCUȚ Marius, PURCAR Bogdan, REPA Cosmin (kata wado-ryu echipe); DĂNCESCU Dragoș, DĂNILĂ Bogdan, IORGA Vlad, TĂRĂȚĂ Alin (kumite shobu sanbon echipe); BORDAȘ Gabriel (kata shotokan); TĂRĂȚĂ Alin (kata wado-ryu); IORGA Vlad (kumite shobu sanbon 65-70kg); BULUMAC Dragoș (kumite shobu ippon); ANDREI Daniela, BULUMAC Raluca, SURDU Daniela, VANEA Andreea (kumite shobu sanbon echipe); APOSTU Ștefania (kata shotokan); SZEKELY Ildiko (kumite shobu sanbon -50kg); POENARU Cristina (kumite shobu ippon)

Posesorii centurii negre în ramura Karate WKC

(lista oficială elaborată de FR Karate WKC):

♦ Liviu Crișan - 6 DAN ♦ Dorin Tichindelean - 6 DAN ♦ Mihai Hanga - 5 DAN ♦ De Jesus Mihaela - 4 DAN ♦ Nicolae Crăciun - 4 DAN ♦ Eva Kerekes - 3 DAN ♦ Andrei Constantin - 3 DAN ♦ Dorel-Georgel Suciu - 3 DAN ♦ Dragoș Cocișiu - 3 DAN ♦ Cristian Albert - 3 DAN ♦ Sever Cucu - 3 DAN ♦ Mihaela Borcanea - 3 DAN ♦ Ioan Prunean - 3 DAN ♦ Mihaela Furtuna - 3 DAN ♦ Adrian Chitu - 3 DAN ♦ Adrian Gherman - 2 DAN ♦ Dora Tichindelean - 2 DAN ♦ Elena Lambu - 2 DAN ♦ Ioana Lambu - 2 DAN ♦ Iuliana Sulu - 2 DAN ♦ Nicolae Garbau - 2 DAN ♦ Paul Catanas - 2 DAN ♦ Paul Chelemen - 2 DAN ♦ Răzvan Hanga - 2 DAN ♦ Stefan Telegdi - 2 DAN ♦ Vasile Hodorogea - 2 DAN ♦ Victor Arsene - 2 DAN ♦ Virgil Cobilici - 2 DAN ♦ Marius Balaj - 1 DAN ♦ Mihai Notar - 1 DAN ♦ Alexandra Scântee - 1 DAN ♦ Alexandru Mic - 1 DAN ♦ Alin Brânza - 1 DAN ♦ Anghel Dan Cătălin - 1 DAN ♦ Bogdan Dănilă - 1 DAN ♦ Bogdan Savu - 1 DAN ♦ Bogdan Zangor - 1 DAN ♦ Claudiu Asztalos - 1 DAN ♦ Cosmina Gavrilă Anton - 1 DAN ♦ Cristian Popa - 1 DAN ♦ Cristian Ursu - 1 DAN ♦ Cristina Borcanea - 1 DAN ♦ Daniela Andrei - 1 DAN ♦ Daniela Dinu - 1 DAN ♦ Diana Florea - 1 DAN ♦ Florin Mihalcea - 1 DAN ♦ Georgiana Sandu - 1 DAN ♦ Ibolya Kiss - 1 DAN ♦ Jozsef Drocsa - 1 DAN ♦ Liviu Sandu - 1 DAN ♦ Magdalena Teir - 1 DAN ♦ Marius Tarnoveanu - 1 DAN ♦ Mihai Gramada - 1 DAN ♦ Mircea Cristian Popa - 1 DAN ♦ Mircea Matei - 1 DAN ♦ Ștefan Chirilă - 1 DAN ♦ Tivadar Torok - 1 DAN ♦ Tunde Baki - 1 DAN ♦ Vasile Munteanu - 1 DAN ♦ Viorel Răcilă - 1 DAN.

Antrenorii și instructorii care activează în ramura Karate WKC

(lista oficială elaborată de FR Karate WKC):

♦ Liviu Crișan - Antrenor Emerit - CS Politehnica ♦ Dorin Tichindelean – Antrenor Emerit - CS Ippon ♦ Mihai Hanga - Antrenor - CS Record ♦ De Jesus Mihaela - Antrenor Emerit - CS Rapid ♦ Nicolae Crăciun – Antrenor – CS Dojokan Activ ♦ Eva Kerekes - Antrenor - CS Politehnica ♦ Andrei Constantin – Antrenor - CS Phoenix Sunrise ♦ Dorel-Georgel Sucișu - Antrenor - CS Dojo-Ki ♦ Dragos Cocișiu - Antrenor - CS Poli Karate ♦ Cristian Albert – Antrenor – CS Shiai ♦ Sever Cucu - Antrenor - CS Karate Club Turda ♦ Ioan Prunean – Antrenor - CS Vulturul ♦ Mihaela Furtuna - Antrenor - CS Fortuna Karate ♦ Adrian Chitu - Antrenor - CS Satori ♦ Adrian Gherman – Antrenor – CS Hayashi Activ ♦ Dora Tichindelean - Instructor - CS Ippon ♦ Iuliana Sulu – Antrenor - CS Rapid ♦ Nicolae Garbau - Antrenor - CS Kihon ♦ Paul Catanas - Instructor - CS Samurai ♦ Paul Chelemen – Antrenor – CS AKA - SHIRO - KAI ♦ Răzvan Hanga - Instructor - CS Politehnica ♦ Vasile Hodorogea – Antrenor - CS Satori ♦ Virgil Cobilici - Instructor - CS Katana-Do ♦ Marius Balaj - Instructor - CS Muntii Apuseni ♦ Mihai Notar – Antrenor – CS Dragon-Do ♦ Alexandra Scântee - Instructor - CS Rapid ♦ Alin Brânza – Instructor - CS Politehnica ♦ Anghel Dan Cătălin - Instructor - CS Phoenix Sunrise ♦ Bogdan Savu - Instructor - CS Budokan-Ryu ♦ Cosmina Gavrilă Anton – Instructor – CS Satori ♦ Cristian Popa - Instructor - CS Phoenix Sunrise ♦ Cristina Borcanea – Instructor - CS Shiai ♦ Daniela Andrei - Instructor - CS Phoenix Sunrise ♦ Daniela Dinu - Instructor - CS Satori ♦ Florin Mihalcea – Antrenor – CS Satori ♦ Ibolya Kiss - Instructor - CS Sakura ♦ Jozsef Drocsa – Instructor - CS Sakura ♦ Liviu Sandu - Instructor - CS Satori ♦ Magdalena Teir - Instructor - CS Politehnica ♦ Mircea Matei – Instructor – CS Munții

Apuseni ♦ Ștefan Chirilă - Instructor - CS Politehnica ♦ Tivadar Torok – Instructor - CS Politehnica ♦ Viorel Răcilă - Antrenor - CS Satori ♦ Tudor Ionescu - Instructor - CS Fortuna Karate

Arbitrii care activează în ramura Karate WKC (lista oficială elaborată de FR Karate WKC):

♦ SEVER CUCU - WUKF CHIEF REFEREE COMMISSION - CS Karate Club Turda ♦ NICOLAE CRĂCIUN – CHIEF REFEREE - CS Dojokan Activ ♦ DOREL-GEORGEL SUCIU - CHIEF REFEREE - CS Dojo-Ki ♦ ADRIAN GHERMAN – SENIOR REFEREE - CS Hayashi Activ ♦ EVA KERESKES – WUKF REFEREE – CS Politehnica ♦ ȘTEFAN TELEGDI - SENIOR REFEREE - CS Dojokan Activ ♦ VIRGIL COBILICI – SENIOR REFEREE - CS Katana-Do ♦ MARIUS SIGMIREAN – CONTINENTAL REFEREE - CS Shinto ♦ ADRIAN CHITU - ARBITRU INTERNATIONAL - CS Satori ♦ IOAN PRUNEAN – ARBITRU INTERNATIONAL – CS Vulturul ♦ MIHAI HANGA - ARBITRU INTERNATIONAL - CS Record ♦ DRAGOȘ COCIȘIU - CONTINENTAL JUDGE - CS Poli Karate ♦ ALEXANDRU MIC – categ. A - CS Vulturul ♦ NICOLAE GARBAU - categ. A - CS Kihon ♦ ANDREI IORDACHE – categ. B - CS Fortis ♦ BOGDAN SAVU - categ. B - CS Budokan-Ryu ♦ DIANA IORDACHE – categ. B - CS Fortis ♦ MIHAELA FURTUNA - categ. B - CS Fortuna Karate ♦ MIRCEA CRISTIAN POPA – categ. B - CS Phoenix Sunrise ♦ PAULA GROSAN - categ. B - CS Budokan-Ryu ♦ RĂZVAN HANGA – categ. B - CS Politehnica ♦ ANDREEA RACZ - categ. C - CS Ippon ♦ BALINT PAZSI – categ. C - CS Sento-Ryu ♦ BRIGITTE WOLF - categ. C - CS Phoenix ♦ GABRIELA POPA – categ. C - CS Phoenix ♦ MARIAN DAVIDOIU - categ. C - CS Phoenix ♦ NICU CRISTIAN MARCU – categ. C - CS Phoenix ♦ TANIA HINTEUAR – categ. C - CS Hayashi Activ.

ABU TEIR, MAGDALENA (1991), n. în Kalundborg, Danemarca. Studii liceale la Liceul Victor Babeș, Cluj-Napoca. A început să practice artele marțiale, la vârsta de 8 ani, sub îndrumarea sensei Anders Rasmussen, sensei Henrik Larsen (Danemarca) și sensei Liviu

Crișan (Cluj-Napoca). A fost legitimată la: Clubul Nykobing Falster Karate Center (1999-2005) și CSU Politehnica Cluj-Napoca (din 2005), unde s-a pregătit cu antrenorul Liviu Crișan. Pe plan național, a cucerit 8 titluri de campioană națională la juniori. A avut un număr de 22 selecții în echipa națională (11 la juniori, 6 la tineret și 5 la seniori), unde s-a pregătit cu sensei Liviu Crișan, sensei Jozsef Drocsa și sensei Henrik Larsen. Dintre rezultatele obținute pe plan internațional, sunt de menționat, cele realizate în Danemarca: 2001 - Campionatul Scandinaviei (Malmo), locul II în proba kata goju ryu; Cupa Europei (Italia), locul I la kata și II la kumite shobu sanbon și în România: 2009 – CM copii, cadeți și juniori (Constanța), medalie de argint în proba kata goju ryu; CE juniori (Constanța), 2 medalii de aur la kumite rotativ echipe și kumite shobu sanbon echipe, argint la kumite shobu sanbon categ. 55-60 kg și bronz la kata goju ryu. În palmaresul său mai sunt menționate și alte rezultate obținute la diferite competiții internaționale, inclusiv la unele CM și CE, necuprinse în documentele oficiale, deoarece ele au fost realizate în perioade când încă nu fuseseră autorizate structurile organizatorice respective, printre acestea se află: 2006 – CM copii, cadeți și juniori (Cluj-Napoca), medalie de argint la kata goju ryu; European Open Championship (Jesolo), locul I la kumite team shobu sanbon și II la kata goju ryu; 2008 - CM copii, cadeți și juniori (Jesolo), medalie de aur la kata goju ryu și argint la kumite team shobu sanbon; Campionatul Pan-American (Sao Paulo), locul I la kata goju ryu; 2009 – CM seniori și veterani (Odesa), medalie de bronz în proba kata goju ryu și CM copii, cadeți și juniori (Constanța), medalie de argint în proba kumite team shobu sanbon; 2010 - Cupa Internațională Italia (Roma),

locul I la kata goju ryu și II la kumite shobu sanbon; CE seniori și veterani (Portugalia), 3 medalii de aur la kata, kumite team shobu ippon rotativ și cel mai bun sportiv în proba kata, medalie de argint în proba kumite shobu ippon; CM copii, cadeți și juniori (Sao Paulo), 2 medalii de argint la kata și kumite echipe shobu sanbon; CM pe cluburi (Italia), locul I în proba de kata. Instructor de karate. Distinsă cu Trofeul Sportivilor Clujeni (2010).

BORBEI, DUMITRU PAUL (1988), n. în Oradea, jud. Bihor. Jurnalist, absolvent al Facultății de Științe Politice și Științele Comunicării, promoția 2010. A început să practice artele marțiale, la vârsta de 10 ani, sub îndrumarea lui Hanga Mihai. A fost legitimat la CS *Record*

Oradea, CS *Rapid* București, CS *Politehnica* Cluj. A cucerit 3 titluri de campion național la juniori și 3 la seniori. Pe plan internațional a obținut următoarele rezultate: 2004 – CM juniori (Darmstadt), medalie de argint la categ. -73 kg; 2008 – CM juniori (Jesolo Lido), medalie de aur în proba shobu sanbon echipe; CE seniori (Liej-Herstal), medalie de aur la kumite shobu ippon echipe și argint la kumite shobu ippon – 80 kg.; 2009 – CM seniori (Odesa), medalie de argint la kumite rotativ echipe și bronz la kumite shobu sanbon. Posesor al centurii negre 1 dan. Maestru al Sportului (2005).

COCIȘIU, DRAGOȘ CIPRIAN (1973), n. în Cluj-Napoca. Economist, absolvent al Facultății de Științe Economice din Cluj Napoca, specializarea Management în turism și servicii, promoția 1996. Antrenor de karate wkc, a urmat cursurile Școlii Naționale de Antrenori (2005). A început să practice artele marțiale din 1987 până în 1992 la CS Ippon, sub îndrumarea antrenorului Ioan Perș, iar din 1992 s-a specializat în karate wkc, fiind legitimat la CS Poli

Karate Cluj-Napoca (1992-2005) - antrenor Liviu Crișan. Pe plan intern, a obținut 7 titluri de campion național la seniori, 2 locuri I în Cupa României și s-a clasat de mai multe ori pe locul al II-lea în CN. Component al loturilor naționale (1 la tineret, 5 la seniori), unde s-a pregătit cu antrenorii Liviu Crișan și Mihai Hanga. Pe plan internațional s-a clasat pe locul al III-lea la CE karate wkc din 2002 (St. Polten), în proba de kumite +78 kg. În palmaresul său mai sunt menționate și alte rezultate obținute la diferite competiții internaționale, inclusiv la unele CM și CE, necuprinse în documentele oficiale, deoarece ele au fost realizate în perioade când încă nu fuseseră autorizate structurile organizatorice respective, printre acestea se află: 2 locuri II la Concursul Internațional Open (Olanda) și la Karate Wkc Team Cup (Austria) în 1998; locul III la Grand Prix din 2007 (Italia); locul II CM veterani din 2009 (Ucraina); locul la III CE veterani 2010 și locul I la Cupa Campionilor Europeni (2010). Din anul 2005, activează ca antrenor la CS Poli Karate Cluj-Napoca. Dintre rezultatele sale ca antrenor, pe plan intern are peste 25 clasări pe locurile I, II și III la Cupa României și peste 20 la CN. Pe plan internațional a pregătit sportivi care au participat la concursurile Grand Prix Italia (2007) – locul III, CM copii (2008) – locul IV, Cupa Campionilor Europeni (2010) - 2 locuri I și 3 locuri III, CM pentru cluburi (2010) - un loc I și 2 locuri II. Activează ca arbitru de categoria A (din 2007) și de categorie internațională (din 2009). În anul 2009, a primit Diploma de Merit a Consiliului județean Cluj.

CRIȘAN, LIVIU-ADRIAN - vezi Personalități

vârsta de 5 ani, sub îndrumarea lui Crăciun

DODOC, LIVIU ALEXANDRU (1987), n. în Aiud, jud. Alba. Asistent vânzări, absolvent al Facultății de Business, specializarea Administrarea afacerilor, din cadrul Universității Babeș Bolyai, Cluj-Napoca, promoția 2011. A început să practice artele marțiale, la

Nicolae, specializându-se în ramura karate. A fost legitimat la CS Dokokan Activ Aiud (1994-2007) și CS Politehnica (din 2007), unde s-a pregătit cu antrenorul Liviu Crișan. A avut un număr de 9 selecții în echipa națională (4 la juniori și 5 la seniori), unde s-a pregătit cu antrenorii Crăciun Nicolae, Crișan Liviu, Hanga Mihai și Kerekes Eva. Dintre rezultatele obținute pe plan internațional, sunt de menționat: 2006 – CE seniori (St. Polten), medalie de argint la wado ryu echipe și bronz la individual; 2007 - CM seniori (Torrent), medalie de aur în proba rengokai și argint la wado ryu echipe; 2008 – CM juniori (Lido di Jesolo), medalie de aur la kata wado ryu și argint la shobu ippon echipe; iar la CE seniori (Liege), medalie de argint la kata wado ryu și 2 bronz la kumite shobu sanbon -65 kg și la kata rengokai wado ryu echipe; 2009 – CM seniori (Odesa), medalie de argint la kata wado ryu; 2010 – CM seniori (Ucraina), medalie de aur la kata echipe și argint la kata individual. Palmaresul său mai cuprinde un loc I și II la Cupa Mondială pe Cluburi (2010).

FELECAN, FLORIN-RAUL (1990), n. în Cluj-Napoca, jud. Cluj. Profesor de educație educație fizică, absolvent al Facultății de Educație Fizică și Sport, din cadrul Universității Babeș Bolyai, din Cluj-Napoca. Sportiv de performanță, a început să practice artele

marțiale la vârsta de 12 ani, sub îndrumarea lui sensei Crișan Liviu, legitimat la CSU Politehnica Cluj-Napoca (1997-2009) care și-a schimbat denumirea în CS Politehnica Cluj-Napoca (din 2009). A avut un număr de 8 selecții în echipa națională la juniori, 10 la tineret și 8 la seniori. Palmaresul său cuprinde: 2010 – CE seniori (Portugalia), medalie de bronz în proba kumite și CM juniori (Brazilia), 3 medalii de aur în probele kumite individual, echipe și echipa rotativă; 2009 - CM seniori (Ucraina), medalia de aur în proba kumite și la CE juniori, 2 medalii de aur în probele kumite shobu sanbon echipe și echipe rotative; 2008 – CE

seniori (Belgia), medalie de bronz în proba kumite și la CM juniori (Italia), 2 medalii de argint în proba pe echipe simplu și mixt, 1 bronz la individual.

HANGA MIHAI. Practicant al artelor marțiale, specializarea karate wkc. În 1976 s-a pregătit cu Emeric Arus (1 kyu) la Casa de Cultură a Sindicatelor din Oradea, iar din 1980 face parte din conducerea clubului. Antrenor de arte marțiale, specializarea karate. În 1983 devine instructor al clubului Rapid. În 1986 a participat la primul examen oficial al Asociației Japoneze de Karate din România, unde a reușit să obțină gradul de 1 dan. Deține centura neagră în grad de 5 dan. Activează la CS Record. Membru al Biroului federal al FR Karate wkc (din 2002) și antrenor federal (2005). Participant la diferite competiții internaționale, seminarii și stagii de pregătire.

HELICI, SILVIA (1981), n. în Sighetu Marmației, jud. Maramureș. Economist, absolvent al Facultății de Științe Economice, specializarea Managementul firmei, din cadrul Universității de Vest Timișoara, promoția 2006. A început să practice artele marțiale de la vârsta de 12 ani, sub îndrumarea sensei Halici Sorin. A fost legitimată la: Clubul Copiilor Sighetu Marmației (1993-1999), CS Kamiza Do Sighetu Marmației (2007-2008) și CS Zanshin (2008-2009), antrenor Halici Sorin; CS Shiai Constanța, antrenor sensei Albert Cristian (2009-2010). A avut 2 selecții în echipa națională și a cucerit o medalie de argint în proba kata open individual, la Cupa Campionilor Europeni în 2010 (Cluj-Napoca). În palmaresul său mai sunt menționate și alte rezultate obținute la diferite competiții internaționale, inclusiv la unele CM și CE, necuprinse în documentele oficiale, deoarece ele au fost

realizate în perioade când încă nu fuseseră autorizate structurile organizatorice respective, printre acestea se află: o medalie de argint, la kata shito ryu, la CM seniori și veterani, Odesa (2009) și o medalie de bronz la kata all styles, CE Open karate seniori, Constanța (2009).

IORGA (DE JESUS), MIHAELA (1968), n. în Vălenii de Munte, jud. Prahova. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a Facultății de Educație Fizică și Sport, din cadrul Universității Ecologice și a programului de masterat Management Sportiv. Antrenor de karate wkc, categ. I, a urmat cursurile Școlii Naționale de Antrenori. A început să practice judo în perioada 1983-1986, pregătindu-se cu antrenorul Sorin Arjova. La vârsta de 16 ani sub îndrumarea lui sensei Florentin Marinescu și sensei Iorga Daniel, s-a specializat în karate, legitimată la CS Olimpia. Multiplă campioană națională, primul titlul câștigat în 1991, în proba de kumite. Din 1992 și-a început activitatea ca antrenor la CS Rapid București, iar din 2002 conduce secția de karate a clubului. În perioada 1998-2001, a pregătit lotul național de kumite feminin, din cadrul Federației Române de Karate Modern, iar între 2005-2010 a fost antrenor secund al lotului național de kumite din cadrul Federației Române de Karate WKC. Dintre sportivii pe care i-a pregătit s-au remarcat: Sandu (Anghel) Ștefania (5 medalii la aur la CE, 4 medalii aur și 1 bronz la CM); Sorin Alexandru (6 aur, 4 argint, 5 bronz la CE); Petrescu Alexandru (1 aur, 5 argint la CE și 3 aur, 1 argint și 1 bronz la CM); Botez Florin (3 aur, 1 argint, 1 bronz la CE și 4 aur, 2 argint, 1 bronz la CM); Tamasi Andrei (2 aur, 3 argint, 5 bronz la CE și 2 aur, 2 argint, 4 bronz la CM); Tamasi (Calin) Magdalena (6 aur, 1 bronz la CE și 4 aur la CM); Sulu (Grosu) Iuliana (5 aur, 1 bronz la CE și 2 aur, 1 bronz la CM); Tudorache Simona (4 aur, 2 bronz la CE și 4 aur, 1 bronz la CM); Lambu Elena (6 aur, 3 argint, 1 bronz la CE și 4 aur, 1 argint și 3

bronz la CM); Lambu Ioana Sorina (4 aur, 6 argint la CE și 5, 2 argint și 3 bronz la CM). Posesoare a centurii negre începând de la 1 dan (1991) până la 4 dan (2005). Maestru al Sportului (1995), Maestru Emerit al Sportului (1998) și Antrenor Emerit (2002).

KEREKES EVA, (1973) n. în Cluj-Napoca. Absolventă a Facultatea de Educație Fizică și Sport „Babes Bolyai” din Cluj-Napoca, promoția 1999. A urmat cursurile Școlii de antrenori din București, pe care le-a finalizat în 1995. A început să practice karate de performanță la 16 ani, sub îndrumarea lui Adrian Popescu Sacele (1989-1992), Dan Stuparu (1992-1995), Liviu Crisan (din 2009) și a fost legitimată la: AS Astra, CSU Politehnica, CS Politehnica, toate din Cluj Napoca. Selecționată în echipa națională de 2 ori la juniori și de 17 la seniori; de 4 ori campion național la juniori și de 41 de ori la seniori. Pe plan internațional a cucerit 3 medalii de aur la CE de tineret, 5 la CE seniori și 13 la CM, în probele de kata, kumite, fukugo, enbu mixt la individual și pe echipe. Dintre sportivii pe care i-a pregătit s-au remarcat: Haidu Sebastian, Radu Raluca, Radu Ovidiu, Dodoc Liviu, Boancă Cristian, Tarcea Raluca, Andrusca Raluca, Tichindelean Dora – multipli medaliați la CE și CM. Pe parcursul anilor a îndeplinit următoarele funcții: vicepreședinte la Asociația județeană de karate wkc; membru în Birou la FR de Karate Wkc; antrenor de kata la lotul național de copii; arbitru național (din 1999) și internațional (din 2005). Cetățean de onoare al municipiului Cluj-Napoca (2006). În perioada 1992-2010 a fost premiată la Gala Campionilor Clujeni, desemnată printre primii 10 sportivi ai țării și laureată cu premiul *Cel mai bun arbitru* al CN din 2008. Arbitru internațional al Federației Mondiale WUKF (din 2005). Maestru al Sportului la karate tradițional (1995) și la karate wkc (2005). Decorată cu Ordinul „Meritul sportiv clasa a III-a” (2004).

LAMBU, ELENA-ANDREEA (1987), n. în București. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a Facultății de Educație Fizică și Sport și a programului de masterat *Performanța în sport*, din cadrul Universității Naționale de Educație Fizică și Sport, București. Din anul 2010, este doctorand la UNEFS, având îndrumător pe prof. univ. dr. Sabina Macovei. Sportiv de înaltă performanță, a început să practice artele marțiale la 6 ani, sub îndrumarea antrenorului Iorga Daniel. A fost legitimată la CS Rapid, unde s-a pregătit cu Iorga Daniel și Iorga Mihaela (din 1993). Pe pla național, a avut multiple selecții în echipa națională: 8 la juniori, 6 la tineret, 14 la seniori și a cucerit 8 titluri de campion național la juniori și 6 la seniori, unde s-a pregătit cu Iorga Mihaela (De Jesus), Hanga Mihai și Jozsef Drocsa. Pe plan internațional, a cucerit: Palmaresul său mai cuprinde: CM – 2000 (Oradea), medalia de argint și bronz; 2006 (Cluj-Napoca) – medalie de aur, argint și bronz; 2007 (Spania), medalie de aur și bronz; 2009 (Ucraina) – 2 medalii de aur și una de bronz; CE – 2001 (Ungaria) – medalie de argint; 2006 (Austria) – locul II; 2008 (Belgia) – medalie de aur; 2010 (Portugalia) – 2 medalii de aur și 2 de argint. Palmaresul său mai cuprinde: Cupa Europei Italia (2005) - medalie de aur, argint și bronz; Open European România (2009) – medalie de aur; Cupa Campionilor Europeni Cluj-Napoca (2010) – 2 locuri I și un loc II; CM Intercluburi Italia (2010) – loc III. Arbitru de karate wkc, categoria B. Posesoare a centurii negre 2 dan. Participantă la sesiunea de comunicări științifice din cadrul catedrei de gimnastică și atletică grea din UNEFS, cu lucrarea *Studiu privind tactica loviturilor de picior în criza de timp la karate-ka din goju ryu, din grupele de înaltă performanță, pentru eficientizarea rezultatelor competiționale*. Pe parcursul activității a fost primit următoarele distincții: *Cel mai bun arbitru* la CN cadeti, copii și juniori (2009); Diplomă pentru merite deosebite în sportul de performanță, acordată de Viorel Cojocaru – rector UNEFS (2008); Sportivul anului 2009 și 2010, al CS

Rapid; *Best of the best kumite female* la CN seniori 2010 (Cluj-Napoca).

LAMBU, IOANA SORINA (1988), n. în București. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a ANEFS/UNEFS, specializarea arte marțiale, promoția 2009. A urmat programul de masterat la UNEFS. Deține certificatul de atestare de competențe profesionale în

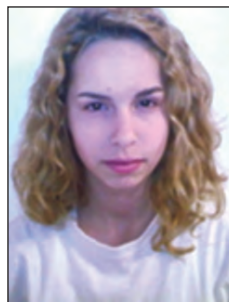
judo. A participat la un curs de perfecționare de 6 luni în Franța, prin bursa Erasmus. Sportiv de înaltă performanță, practicantă a artelor marțiale, în care s-a inițiat de la vârsta de 5 ani, către karata, sub îndrumarea antrenorului Nicolae Iorga. A fost legitimată la CS Rapid, începând din anul 1993, unde s-a pregătit cu antrenorii Daniel Iorga și Mihaela Iorga (De Jesus). A obținut 6 titluri de campioană națională la juniori și 14 la seniori. A fost selecționată de 7 ori în în lotul național de juniori, de 5 ori în cel de tineret și de 14 ori în cel de seniori. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii Mihaela Iorga (De Jesus), Mihai Hanga și Jozsef Rocsă. Dintre performanțele realizate pe plan internațional, sunt de remarcat: 2000 – CM (Oradea), locul I și 2001- CE (Ungaria), locul II - competiții necuprinse în Anuarele Sportului; 2006 – CE seniori (St. Polten), 2 medalii de argint la shobu sanbon – 55 kg și shobu ippon echipe; 2007 – CM (Torrent), medalie de argint la shobu ippon echipe și medalie de bronz la kumite echipe mixt; 2008 – CE seniori (Liege), medalie de aur la kumite shobu sanbon echipe, 2 medalii de argint la kumite shobu sanbon -55 kg și kumite shobu ippon echipe; 2009 – CM (Odesa), 2 medalii de aur la kumite rotativ echipe și kumite shobu sanbon echipe. În palmaresul său mai sunt menționate și participările la: Cupa Europei din Italia (Lido Di Jesolo) din 2005 cu 2 clasări pe locul I și o clasare pe locul al III-lea; Cupa Mondială din Italia (Taorle) din 2006, cu 2 clasări pe locul I; Openul European (Constanța) 2009 - locul I; Cupa Campionilor Europeni (Cluj Napoca) din 2010 – 3 locuri I și un loc II; Cupa Intercluburi Italia (Brescia) din

2010 – un loc II; CM (Cluj-Napoca) 2006 – 2 locuri I și 2 locuri III și altele, competiții, de asemenea, necuprinse în Anuarele Sportului. Posesoare a centurii negre 2 dan. Distinsă cu: Diploma pentru merite deosebite în sportul de performanță, acordată de UNEFS (2008); Sportivul anului al CS Rapid (2006 și 2008); Diploma de cel mai tehnic sportiv din cadrul CN Universitar de Karate (2009); Cea mai bună sportivă la kumite a CN seniori (2009). A avut preocupări pentru studiu și cercetare, prezentând lucrări în sesiunile de comunicări științifice din cadrul UNEFS, cu tematică din artele marțiale. Arbitru karate și karate wkc, categoria B.

LINGEA, CLAUDIU (1991), n. în Sighișoara, jud. Mureș. Studii liceale. A început să practice artele marțiale, la vârsta de 7 ani, sub îndrumarea lui Tichindelean Dorin, specializându-se în ramura karate. A fost legitimat la CS Ippon Mediaș (1999-2010), unde s-a

pregătit cu antrenorul Tichindelean Dorin. Dintre rezultatele obținut pe plan internațional, sunt de menționat: 2004 - CM copii, cadeți, juniori (Darmstadt), medalie de argint în proba kata shoto; 2008 – CM copii, cadeți, juniori (Lido di Jesolo), 2 medalii de bronz la kumite shobu sanbon +75 kg și la shobu ippon pe echipe; 2009 – CE copii, cadeți, juniori (Constanța), medalie de aur la kata echipe, 2 medalii de argint la kata wado ryu individual și kumite echipe shobu ippon. Maestru al Sportului (2004).

NOTAR, FLORINA (1993), n. în Târgu-Mureș, jud. Mureș. Elevă la Liceul Traian Săvulescu. A început să practice artele marțiale la vârsta de 5 ani, sub îndrumarea antrenorului Veselovski Zsolt, legitimată la CS Mobil, ulterior la CS Dragon Do – antrenor Notar

Mihai. A fost selectată în echipa națională de 8 ori la juniori și o dată la tineret, unde s-a pregătit cu

antrenorii Liviu Crișan și Hanga Mihai. A cucerit 8 titluri de campion național la categoria juniori. La CE 2009 (Constanța), a cucerit medalia de bronz în proba kata shotokan echipe. Maestru al Sportului (2004).

POP, CRISTIAN-CLAUDIU (1989), n. în Oradea, jud. Bihor. Tehnician în administrație publică, absolvent al Liceului economic Partenie Cosma din Oradea, promoția 2008. A început să practice artele marțiale, la vârsta de 15 ani, sub îndrumarea lui Hanga Mihai,

specializându-se ulterior în ramura karate shotokan. A fost legitimat la: *Record Oradea* (până în 2008); *Rapid București* (2008-2010) și *Politehnica Cluj* (din 2010). Pe plan național, a cucerit 15 titluri de campion național (6 la juniori și 9 la seniori). A avut un număr de 7 selecții în echipa națională (3 la juniori și 4 la seniori), unde s-a pregătit cu antrenorul Hanga Mihai. Dintre rezultatele obținut pe plan internațional, sunt de menționat: 2006 - CM juniori și cadeți (Cluj-Napoca), clasat pe locul I – competiție necuprinsă în Anuarul Sportului; 2007- CM seniori (Torrent), medalie de bronz la kumite echipe mixt; 2008 – CM juniori (Jesolo Di Lido), 3 medalii de aur la shobu sanbon -75 kg, echipe și echipe mixt; CE seniori (Liege), argint la kumite shobu ippon echipe mixt; 2009 – CE juniori (Constanța), 3 medalii de aur la kumite shobu sanbon 75-80 kg, echipe și rotativ echipe; CM seniori (Odesa), medalie de argint la kumite rotativ echipe. Posesor al centurii negre 1 dan.

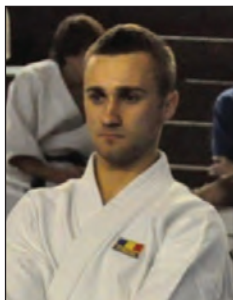
RADU, OVIDIU-IONUȚ (1986), n. în Cluj-Napoca, jud. Cluj. Inginer, absolvent al Facultății de Inginerie Electrică, specializarea Științe Inginerești aplicate în Medicină, din cadrul Universității Tehnice din Cluj-Napoca, promoția 2009. A urmat programul

de masterat în cadrul aceleiași Universități. A început să practice artele marțiale, la vârsta de 7 ani, sub îndrumarea lui Liviu Crișan, specializându-se ulterior în ramura karate. A fost legitimat la: CS *Politehnica Cluj-Napoca* (din 1996), unde s-a pregătit cu antrenorul Liviu Crișan. Pe plan național, a cucerit 18 titluri de campion național (10 la juniori și 8 la seniori). A avut un număr de 13 selecții în echipa națională (5 la juniori și 8 la seniori), unde s-a pregătit cu antrenorul principal Liviu Crișan, antrenorul federal Mihai Hanga și preparatorul fizic Jozsef Drocsa. Dintre rezultatele obținut pe plan internațional, sunt de menționat: 2004 - CM juniori (Darmstadt), medalie de aur la kata echipe wado ryu și argint la kata individual wado ryu; (Cluj Napoca), medalie de aur la kata individual wado ryu și argint la kata echipe wado ryu, iar la CE seniori (Caorle), medalie de aur la kata wado ryu pe echipe și argint individual; 2005- CM seniori (Fortaleza), medalie de aur la wado ryu echipe; 2006 – CE seniori (St. Polten), medalie de aur în proba wado ryu echipe și argint la individual; 2007 – CM seniori (Torrent), medalie de aur la shotokan echipe și argint la wado ryu echipe; 2008 – CE seniori (Liege), medalie de aur la kata wado ryu și argint la kata shotokan echipe; 2009 - CM seniori (Odesa), medalie de aur la kata shotokan echipe; 2010 – CE seniori (Santarem), 2 medalii de aur la individual și pe echipe, medalie de bronz la kumite – 70 kg. Premiat la Gala Campionilor Clujeni (2005). Maestru Emerit al Sportului (2004).

RADU (ANDRUȘCA), RALUCA-ADRIANA (1986), n. în Cluj-Napoca. Kinetoterapeut, absolventă a FEFS și a programului de Masterat *Kinetoterapie în afecțiunile aparatului locomotor* (2010), din cadrul Universității Babeș Bolyai. De la 8 ani s-a atașat artelor marțiale, specializându-se în karate. Legitimată la CSU Politehnica Cluj-Napoca (din 1996), unde s-a pregătit cu antrenorul Liviu Crișan. A obținut 12 titluri de campioană națională la juniori

și 15 la seniori. A fost selecționată de câte 8 ori în loturile naționale de juniori și seniori. La lotul național s-a pregătit cu Liviu Crișan (antrenor principal), Mihai Hanga (antrenor federal), Jozsef Drocsa (preparator fizic). Rezultatele sale obținute la CM și CE de juniori și seniori, inclusiv cele necuprinse în Anuarele Ministerului, sunt următoarele: 4 titluri de campioană și 2 de vicecampioană mondială la juniori (2000-2006); 8 titluri de campioană și 6 de vicecampioană mondială la seniori (2004-2010); 8 titluri de campioană și 6 de vicecampioană europeană la seniori (2004-2010). Se remarcă, la CM, rezultatele sale obținute în Darmstadt (2004), cu 3 medalii de aur în probele -60 kg, wado-ryu și wado echipe; 2005 (Fortaleza), 2 medalii de aur la shobu și wado echipe, argint la individual wado ryu; 2007 (Torrent), aur în proba shobu sanbon echipe, argint la wado ryu echipe; 2009 (Odesa), 2 medalii de aur cu echipa în probele kumite rotativ și kumite shobu sanbon, 2 medalii de argint la individual wado ryu și shobu sanbon -60 kg, precum și la CE 2004 (Caorle), 2 medalii de aur în probele de echipă wado ryu și kumite; 2006 (St. Polten), aur în proba pe echipe shobu sanbon, 2 medalii de argint la wado ryu și shobu sanbon -60 kg, bronz în proba wado ryu echipe; 2008 (Liege-Herstal), aur la kumite shobu sanbon echipe, argint la kumite shobu sanbon -60 kg și kata wado ryu. Pentru rezultatele sale a fost premiată la Gala Campionilor Clujeni în anii 2004, 2005, 2006 și 2007, iar în anul 2005 a fost laureată la Gala Sportului Românesc pentru rezultatele obținute la CM: locul I în proba shobu sanbon, categ. 60 kg. și locul I la shobu sanbon echipe. Maestru Emerit al Sportului (2004).

STANCIU, COSMIN-SERGIU (1987), n. în Rm. Vâlcea, jud. Vâlcea. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al Facultății de Educație Fizică și Sport din cadrul Universității Spiru Haret. A început să practice artele marțiale la vârsta de 8 ani, sub îndrumarea

antrenorului Ioan Dumbrăvescu, legitimat la CS Lovișteea Rm. Vâlcea (1996-2004). Și-a continuat activitatea ca sportiv la CS Olimpia București (2004-2010), antrenor Orlando Calina și apoi cu antrenorul Liviu Crișan (din 2010). A avut 4 selecții în echipa națională (1 la juniori și 3 la seniori) și a cucerit câte 3 titluri de campion național. Palmaresul său cuprinde o medalie de bronz la CM seniori 2009 (Odesa), la proba kata shito ryu, precum și un loc I și II la Cupa Mondială, respectiv un loc I la Cupa Europeană.

SUCIU, DOREL GEORGEL. Inginer. Membru al Biroului federal și secretar general al FR Karate WKC (din 2002).

TAMAȘI, ANDREI (1976), n. în Pitești, jud. Argeș. Profesor de educație fizică, absolvent al Academiei Naționale de Educație Fizică și Sport. Sportiv de performanță, a început să practice artele marțiale de la vârsta de 12 ani, legitimat la Alex Târgoviște (1988-1995), sub îndrumarea antrenorului Dumitru Alexandru, apoi la Rapid București (din 1995), antrenori Iorga Daniel și De Jesus (Iorga) Mihaela. A fost selectat în echipa națională de 5 ori la juniori și 10 la seniori, având același număr de titluri de campion național. Palmaresul său cuprinde: CM seniori 2009 (Odesa) - o medalie de aur și una de argint în proba kata echipe simplu și mixt; CE seniori 2008 (Belgia) - 2 medalii de argint în proba kumite individual și pe echipe și 1 bronz (2001, Ungaria) la kumite individual. S-a mai clasat pe locurile I, II și III la diferite concursuri internaționale și intercluburi. Posesor al centurii negre 1 dan.

TICHINDELEAN, DORIN REMUS (1958) n. în Alba Iulia. Absolvent al Facultății de Industria Lemnului, Brașov și al masteratului în Managementul poliției. Sportiv și antrenor de arte marțiale, în grad de 6 dan karate. A urmat cursurile Școlii Naționale de Antrenori

(1994-1995). A început să practice artele marțiale la vârsta de 20, sub îndrumarea lui sensei Dan Stuparu, la CSU Brașov. S-a mai pregătit cu: Adrian Popescu Săcele, Tudorel Simion, Adrian Bucur, Hideo Ochi, Cristophe Pinna, Jean Pierre Fischer și a mai fost legitimat la: CSS Mediaș, Gaz Metan Mediaș, CSU Brașov, Unirea Săcele, AS Ippon București și CS Ippon Mediaș. A obținut locul IV-V la CM Valencia (2007) și medalia de bronz la CE Liege (2008) categ. veterani. Printre sportivii pe

care i-a pregătit: Tichindelean Dora Maria (4 medalii de aur și 1 de argint la CM seniori, 3 medalii de aur, 1 de argint și 2 de bronz la CE seniori, în probele kumite și kata); Armenean Daniel (3 medalii de aur la CE seniori și 1 medalie de aur la CM juniori, în proba kumite); Armenean Nicușor (multiplu campion național); Văndor Ciprian (multiplu campion național și vicecampion balcanic). În calitate de antrenor a promovat în loturi reprezentative 8 sportivi la juniori, 6 la tineret și 5 la seniori. Din 2009 este antrenorul lotului național de senioare. Autor al cărții *Karate do shotokan, o viață dedicată artelor marțiale*, (2010). Antrenor și președinte al CS Ippon Mediaș. Antrenor și arbitru în cadrul FR Arte Marțiale și FR Karate Modern (până în 2001). Vicepreședinte al Federației Române de Karate WKC și antrenor al lotului național de senioare (2009). Antrenor Emerit (2007).

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE KEMPO

ISTORIC

KEMPO la nivel mondial

Artele Marțiale sunt un univers în sine, pasionant, pe care omul nu l-ar putea descoperi în toată complexitatea lui nici dacă i-ar fi dat să trăiască mai multe vieți în șir. Artele Marțiale, oricare ar fi ele, nu sunt decât o ușă spre limite ce urmează a fi depășite. Fie că aparțin Japoniei, Chinei, Coreei sau chiar României, sunt fără excepție expresia unei îndelungate tradiții.

Vechile discipline de luptă, departe de fi numai școli în care se învață cum să te aperi și să ucizi, erau adevărate centre de educație, care includeau atât elemente și principii de conduită morală, metode de meditație spirituală, cât și metode de îmbunătățire a stării de sănătate.

Grația și eficacitatea, spontaneitatea și rigoarea, rapiditatea și flexibilitatea, disciplina și respectul sunt trăsături comune ale kempo-lui și practicanților acestuia.

Povestea acestei arte marțiale începe în urmă cu peste 2000 de ani, când un călugăr budist originar din India, a fost trimis de maestrul său în China pentru a crea o metodă de antrenament fizic și spiritual în vederea revigorării budismului aflat în perioada de declin. Ajuns în China, Bodhiharma găsește peste tot călugări budiști slăbiți fizic și cu o stare de sănătate precară datorită sedentarismului și a posturilor de meditație și rugăciune prelungite. Bodhiharma se stabilește în provincia Henan în Mănăstirea Shaolin. În apropierea mănăstirii el se

izolează pentru o perioadă îndelungată într-o peșteră, unde crează un set de exerciții de gimnastică numit '*Cele 18 mâini ale lui LO-HAN*', exerciții ce se bazează pe mișcările suple, dar și puternice ale animalelor. Întors în mănăstire, introduce acest sistem de antrenament în pregătirea zilnică a călugărilor, care într-o perioadă scurtă de timp își îmbunătățesc atât starea fizică, cât și cea mentală.

La un moment dat, Mănăstirea Shaolin a fost atacată de bande de tâlhari, care ca și în alte rânduri, vroiau să jefuiască călugării de acolo, știind că aceștia sunt slăbiți și incapabili de a riposta. De această dată însă au avut parte de o surpriză, călugării aflați într-o formă fizică excelentă. Pregătiți de această dată fizic prin antrenamentele kempo, au reușit să respingă atacurile tâlharilor și să omoare mulți dintre aceștia.

Urmare a acestei lupte, călugării Shaolin au decis ca tehnicile de luptă să poarte denumirea de *Chuan Fa Kempo* sau *Shaolin Kempo* – '*Arta Luptei Totale din Shaolin*'. De atunci și până în prezent, kempo a cunoscut o dezvoltare extraordinară pe de o parte, prin răspândirea acestei arte de către călugării maeștrii care călătoreau peste tot în Asia, cât și datorită multor luptători care veneau din alte țări în China pentru a se specializa în arta luptei.

În timp, atât maeștrii chinezi, cât și cei veniți din alte țări, punându-și amprenta personală asupra metodelor de antrenament învățate, dar și pentru a fi mai ușor acceptate în țările lor, au început să aplice școlilor de luptă propriile denumiri. Acesta

este motivul pentru care întâlnim în artele marțiale mai vechi sau mai noi mișcări și tehnici de luptă din kempo. Practic, majoritatea artelor marțiale moderne, așa cum le știm noi ca denumiri astăzi (*Karate/Kung-Fu/Ju-Jitsu/Judo/Kickboxing / Hapkido*) împreună cu multiplele lor limitări în plan competițional, reprezintă practic mici părțile desprinse în decursul timpului din kempo. Spus în sensul invers al istoriei, pentru a fi mai pe înțelesul tuturor, *Karate/Kung-Fu/Ju-Jitsu/Judo/Kickboxing / Hapkido*, luate toate la un loc, formează kempo.

Kempo, deși este unanim recunoscut ca fiind cea mai veche artă marțială atestată documentar și la îmbunătățirea căreia au participat mii de instructori de pe toate continentele, încă nu se considera o artă marțială de luptă completă, fiind un proces într-o continuă mișcare și formare.

Kempo este doar un nume, o denumire care se referă la tot ceea ce înseamnă luptă. În limba română ne putem gândi la **kempo** ca fiind “lupta” însăși, în limba engleză termenul de *Kombat* sau *Mixed Martial Arts* fiind cel mai potrivit pentru a defini această artă. De asemenea, “**Art of Fight**”, “**Arta Luptei Totale**”, **Real Kombat**”, sunt traduceri frecvente în română sau engleză, ale denumirii **kempo**.

Kempo are o viziune a luptei “open mind”. Punând anumite limite unei lupte în sine sau unui stil de luptă și încercând să arăți că nimic în afara acelor limite sau aceluia stil nu este bun sau nu există, înseamnă a pune limită tocmai libertății și a spiritului creativ care caracterizează ființa umană.

Frumusețea **kempo**-ului constă tocmai în multitudinea de tehnici și tactici de luptă existente, precum și a găsirii altora noi. Pentru că lupta se dezvoltă odată cu evoluția ființei umane, iar a rămâne închistat în dogme învechite în numele “tradiționalismului” nu înseamnă altceva decât a nu evolua pur și simplu. Totul este posibil pentru o minte deschisă și o mentalitate flexibilă: un maestru în **kempo** nu este neapărat acela care îi poate învinge pe alții, ci acela care încearcă să facă totul pentru propria-i perfecționare.

Datorită mentalității de deschidere permanentă

la tot ceea ce este nou, **kempo** crează practicanților un spirit creativ liber și independent, care apreciază munca în echipă și conlucrează cu practicanți din diverse stiluri de arte marțiale sau sporturi de luptă, în direcția îmbunătățirii și a perfecționării continue a tehnicilor de luptă, fără orgolii meschine și mărunte.

În prezent, din punct de vedere sportiv-competițional, **kempo** este cel mai complex sport de luptă provenit din artele marțiale, în care se folosește întreaga gamă de tehnici de atac și apărare: lovituri cu pumnii și picioarele, cu coatele și genunchii, aruncări și proiectari, fixări și imobilizări, acțiuni articulare, lovituri în lupta la sol cu pumnii, coatele și genunchii.

Declarații ale unora dintre cei mai respectați maeștrii din lumea artelor marțiale la nivel mondial: Marele Maestru Ying Kuchan (călugăr/mare maestru din Mănăstirea Shaolin – China): “În domeniul artelor marțiale, kempo este cea mai înaltă expresie a armoniei și a puterii de adaptabilitate”; Sosai Masutatsu Oyama (fondatorul Kyokushin Karate): “Artele Marțiale moderne au intrat într-un impas de adaptabilitate la lupta de azi. Tocmai de aceea, artele marțiale au nevoie la modul cel mai serios să se întoarcă la arta de origine, kempo, pentru a se putea revigora”, declara Mas. Oyama în lucrarea sa de referință “This is Karate” (pag. 327); Dan Inosanto (maestru Jeet Kune Do): “Jeet Kune Do este cea mai înaltă expresie a kempo-ului”.

KEMPO în România

În România, artele marțiale sunt menționate în documente ca apărând tocmai din timpul voievodului Ștefan cel Mare la curtea căruia s-a aflat, pentru o scurtă perioadă, un maestru japonez. Cu toate acestea, în mod oficial este recunoscut anul 1928 ca fiind anul în care ju-jitsu a fost introdus ca metodă de pregătire a forțelor de poliție de către prof. Emilian Teacă. A urmat apoi introducerea judo-ului (după anul 1948) și karate-ului (în intervalul 1965-1970). După 1970 au apărut și alte ramuri, cum ar fi kyokushinkai karate, aikido, wushu, taekwon-do. În anul 1977, deși aflate în

faza incipientă de dezvoltare, artele marțiale, cu excepția judo-ului, considerat sport non-violent, au fost interzise prin lege, considerându-se practicarea acestora o formă de propagare a violenței în rândurile maselor populare. Dintre maeștrii din această perioadă de pionierat care au continuat să se implice activ în promovarea artelor marțiale în România s-au remarcat kancho Florentin Marinescu, da-sifu Ion Benea, shihan Alois Gurski, shihan Dan Stuparu, shihan Adi Popescu-Săcele, urmași de shihan Mircea Ungureanu, shihan Frederico Tavares.

O contribuție însemnată la dezvoltarea kempo-ului, a avut-o Valentin Amatto Zaharia, privind instruirea sa în artele marțiale, ca practicant al karate-ului, al judo-ului și a altor forme de luptă, participarea la dezvoltarea artelor marțiale, organizarea unor forme de inițiere în diferite stiluri de luptă full-contact karate, respectiv ale kempo-ului. Sunt menționate contribuțiile sale la predarea artelor marțiale în mod organizat (1984), crearea grupului intitulat “Societatea de Arte Marțiale / Arte Tradiționale Orientale” (1986), organizarea unor stagii de pregătire în diferite zone ale țării, introducerea unor reglementări privind folosirea echipamentului de către practicanții acestei ramuri, organizarea unor competiții și altele.

În legătură cu formele de luptă, specialiștii acestei ramuri menționează o mare varietate, printre care: loviturile cu mâinile și cu picioarele, loviturile cu coatele și cu genunchii, secerările, aruncările și proiectările, luptele la sol cu lovituri, fixări și imobilizări, torsionări și strangulări, într-un singur cuvânt kempo. Din punct de vedere competițional, această ramură se împarte în 12 probe de concurs, dintre care șase tradiționale, de măiestrie sportivă, în care arbitrii punctează prin note - kata, kata synchron, kata cu arme, self-defense, self-defense cu arme și gladiator - și tot atâtea de luptă - semi-kempo, full-kempo, mix-kempo ukado, knockdown, kempo K1 și kempo grappling. Orice sportiv se poate regăsi într-una dintre aceste categorii, motiv pentru care și atracția tineretului pentru practicarea acestui tip de sport.

Sunt stabilite următoarele ierarhii privind

centurile: albă cu tresă galbenă (albă 5 kiu); galbenă (galbenă 7 kiu); portocalie; verde; albastră; maro; neagră; neagră cu un dan (gradul numindu-se: Sempai); neagră cu 2 dani până la neagră cu 4 dani inclusiv (Sensei); neagră cu 5 dani (Renji); neagră cu 6 și 7 dani (Shihan); neagră cu 8 și 9 dani; neagră cu 10 dani (Mejin).

Au existat pareri diferite în legătură cu folosirea unor tehnici de luptă directe și linia tradițională, în care tehnicile de lovire erau simulate sau executate în regim semi-contact. *Amatto Zaharia* obișnuia să citeze din cartea “Tao of Jeet Kune Do” a maestrului Bruce Lee spunând: “*atunci când te antrenezi și lupți fără contact și cu foarte multe limitări impuse este ca și cum pictezi cu pensula pe hârtie fără vopsele*”.

În decursul anilor, Amatto Zaharia devine a avut o participare activă la diverse stagii de pregătire și competiții internaționale, la care și-a dovedit valoarea prin obținerea unor medalii. Realizările sale au condus la propunerea lui *sensei Namiki Shinji*, ca Amatto Zaharia să fie invitat de către International Seicho-No-Ie Organization în Japonia, la un stagiul de 90 de zile pentru antrenamente în diverse temple și centre de pregătire (inclusiv la dojo-ul Poliției Metropolitane din Tokyo) sub îndrumarea unora din cei mai buni maeștri ai momentului.

În iunie 1993 participă la Cupa Budokan – Tokyo, unde obține locul I categoria 65 de kg și titlul de campion absolut, la stilul liber kempo. Amatto Zaharia a fost numit de către conducerea organizației internaționale reprezentantul acesteia pentru Europa de Est.

Participant activ la promovarea artelor marțiale și a ramurii kempo în mod special, Amatto Zaharia se numără printre participanții și fondatorii structurilor organizatorice ale acestor ramuri, între care a FR de Arte Marțiale, a Asociației Române de Kendo (scrima japoneza) și a FR Kempo.

Contribuția sa se concretizează în anul 2000, când MTS recunoaște oficial kempoul ca ramură de sport practică în țara noastră.

În anul 2002, Valentin Zaharia Amatto este

numit de către **kanchō Yoshiji Soeno** reprezentantul oficial al **WKA SHIDOKAN** în România, în **2003 este ales** vicepreședinte al Federației Internaționale de Kempo în cadrul **Congresului Internațional FIK**, iar în 2007 **președinte-executiv al Federației Internaționale de Kempo**.

După '90, kempo a făcut parte din structura organizatică a **FRAM**, în perioada **2001-2008**, **Amatto Zaharia** fiind membru biroului acestei federații și președinte al **Comisiei tehnice de kempo**, această perioadă a fost valorificată pentru dezvoltarea kempo-ului la nivel național atât ca număr de cluburi și sportivi cât și ca număr de antrenori specialiști, absolvenți ai Școlii Naționale de Antrenori. Lotul național de kempo participă la CM și CE, unde obține în perioada 2003-2008 numeroase medalii și locul I pe națiuni.

În 2009 se înființează **Federația Română de Kempo**, cu sprijinul **Agenciei Naționale pentru Sport** condusă de **Octavian Bellu**, care a apreciat că acest sport de luptă, a adus beneficii atât societății românești prin numărul mare de copii practicanți, cât și imaginii României prin participarea și obținerea de performanțe la competiții internaționale de mare anvergură.

În decursul timpului, kempo a fost mediatizat în numeroase emisiuni TV și Radio, în care au fost menționate realizările importante ale sportivilor practicanți ai kempo-ului și ale federației, participarea la unele acțiuni internaționale importante, printre care și festivalul de arte marțiale **Paris-Bercy**, unde România a câștigat **Grand-Prix-ul** festivalului.

În anii 2007 și 2008, **Autoritatea Națională pentru Sport și Comitetul Olimpic și Sportiv Român** l-a nominalizat pe **Zaharia Valentin Amatto** printre laureații sportului românesc.

În Anuarul Sportului din 2009 editat de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului / **Autoritatea Națională pentru Sport și Tineret**, FR de Kempo se situează pe prima poziție în clasamentul disciplinelor de arte marțiale, fiind lider absolut în ceea ce privește performanțele sportive obținute în competițiile internaționale.

Președintele FR Kempo – **Zaharia Valentin Amatto** – definește această artă marțială astfel: *Lovituri cu pumnii și picioarele, lovituri cu coatele și genunchii, secerări, aruncări și proiectări, continuarea luptei la sol, cu lovituri, imobilizări, strangulări, chei și torsionări, într-un cuvânt...kempo.*

(Surse: Sinteza prezentată în acest capitol privind istoricul, aprecierile și conținutul artelor marțiale și al kempo-ului a fost elaborată pe baza materialului specialiștilor FR Kempo, acestea reprezentând document oficial inclus și pe site-ul federației, completat cu date și informații oficiale la zi).

REGLEMENTĂRI ORGANIZATORICE

Principalul document pe baza căruia se desfășoară întreaga activitate de kempo din România îl reprezintă STATUTUL FR KEMPO, adoptat la data de 18.12.2008, care cuprinde în sinteză următoarele:

Art. 1 Membri fondatori: Asociația CLUBUL SPORTIV DE ARTE MARȚIALE „AMATTO BUDOKAN”; Asociația CLUBUL SPORTIV DINAMO BUCUREȘTI; Asociația CLUBUL SPORTIV RG BUCUREȘTI; Asociația CLUBUL SPORTIV SHIN-DOJO BUCUREȘTI ; Asociația CLUBUL SPORTIV DINAMOVISTI FIGHT BUCUREȘTI ; Asociația CLUBUL SPORTIV GHEPES DOJO BUCUREȘTI; Asociația CLUBUL SPORTIV „KOKUSAI” BUCUREȘTI ; Asociația CLUBUL SPORTIV KUMITE DOJO BUCUREȘTI; Asociația CLUBUL SPORTIV RESPECT GYM BUCUREȘTI; Asociația CLUBUL SPORTIV „KARATE DO AIKO „ BUCUREȘTI; Asociația CLUBUL SPORTIV AIKO BUCUREȘTI; Asociația CLUBUL SPORTIV DOJO BUCUREȘTI; Asociația CLUBUL SPORTIV TUDORI BUCUREȘTI; Asociația CLUBUL SPORTIV DE SPORTURI MARȚIALE SIG BUCUREȘTI ; Asociația CLUBUL SPORTIV „COLD STEEL” BUCUREȘTI ; Asociația CLUBUL SPORTIV SAKURA BUZAU; Asociația CLUBUL SPORTIV MAFORCE Târgu Mureș; Asociația CLUBUL SPORTIV ”MUREȘUL” TÂRGU MUREȘ; Asociația CLUBUL SPORTIV AQUILA Giurgiu; Asociația CLUBUL SPORTIV

WUSHU MAXX MANGALIA .

Art. 2 Denumirea Federației Române de Kempo: (abreviat FRK) se organizează și funcționează în baza statutului propriu, cu modificările și completările ulterioare, elaborat în conformitate cu prevederile OG nr. 26/2000, cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări prin Legea nr. 246/2005, în conformitate cu Legea educației fizice și sportului nr.69/2000 modificată și completată prin Legea nr. 472/2004, în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 884/2001 pentru aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a dispozițiilor Legii educației fizice și sportului nr.69/2000 și în conformitate cu Decretul nr. 31/1954 privitor la persoanele fizice și persoanele juridice precum și cu statutul federației internaționale corespondente.

Art. 3 Statutul juridic: Federația Română de Kempo este persoană juridică de drept privat, de utilitate publică, autonomă, neguvernamentală, apolitică și fără scop lucrativ. FRK este continuatoarea de drept a activității ramurii de sport kempo care a funcționat în cadrul Federației Române de Arte Marțiale. FRK este o structură sportivă de interes național, singura autorizată să organizeze și să controleze în România activitatea ramurii de sport kempo.

Art. 4 Componenta: Federația Română de Kempo este constituită prin asocierea Cluburilor Sportive (posesoare de CIS), a Asociațiilor Județene și a Asociației Municipiului București de Kempo afiliate și recunoscute de ea.

Art.9 Scopul: Federației Române de Kempo este de valorificare a aptitudinilor individului într-un sistem organizat de selecție, pregătire și competiție pentru ameliorarea rezultatelor sportive, realizarea de recorduri și obținerea victoriei; acela de a aduna practicanții sportului Kempo din întreaga țară și de a dezvolta un spirit de prietenie și ajutor reciproc între membrii afiliați. FRK va promova latura sportivă a kempo-ului. FRK va duce o politică de mărire a numărului de practicanți și cluburi sportive, dintre care să fie selectați, prin intermediul campionatelor naționale, cei mai valoroși sportivi care să reprezinte cu cinste România

în competițiile internaționale.

Art.10 Cuprinde obiectivele FRK, printre care: organizarea, conducerea și controlul sportului kempo pe plan național; dezvoltarea și promovarea kempo-ului pe întreg teritoriul țării fără niciun fel de discriminare pe motive politice, rasiale, religioase, sex sau vârstă; promovarea kempo sub egida FRK prin intermediul echipelor reprezentative și cele ale cluburilor sportive, în competițiile internaționale; elaborarea și organizarea sistemului competițional intern...; organizarea procesului de selecție, formare, pregătire și perfecționare continuă a sportivilor...; interzicerea folosirii substanțelor dopante; organizarea unor activități de cercetare în domeniul sportului kempo, cât și organizarea de seminarii, conferințe, cursuri pentru prezentarea rezultatelor acestor cercetări; elaborarea și editarea de publicații proprii privind activitatea kempo, producerea și valorificarea materialelor tehnice și publicitare...

Art.12 Cuprinde atribuțiile FRK, printre care: asigură reprezentarea României în evenimentele/ competițiile sportive în kempo; elaborează strategia națională de dezvoltare a sportului kempo, controlează aplicarea acesteia de către membrii afiliați; organizează, conduc, supraveghează și controlează activitățile și competițiile sportive oficiale la nivel național...; întocmește calendarul sportiv intern și internațional...; elaborează și adoptă regulamente și norme de organizare, tehnice, financiare pentru fondurile proprii și de asigurare materială pentru activitatea proprie; organizează și coordonează întreaga activitate a arbitrilor; elaborează și realizează planurile de pregătire și de participare a sportivilor de performanță din cadrul loturilor naționale la competițiile internaționale; organizează sau tutelează competițiile oficiale cu caracter internațional care au loc pe teritoriul României, cu avizul ANS; organizează stagii de perfecționare pentru sportivi, antrenori, arbitri; promovează spiritul de fair-play...; exercită autoritatea disciplinară...; elaborează și adoptă regulamentul de transferare și împrumut al sportivilor români în țară și străinătate, regulamentul de organizare și desfășurare a competițiilor,

regulamentul de clasificare sportivă, regulamentul de acordare a gradelor DAN, regulamentul de Ordine Interioara al FRK.

Art. 15 reglementează modalitățile de afiliere a structurilor sportive.

Art. 16-24 din capitolul V se referă la membri, drepturile și obligațiile acestora.

Capitolul VI tratează problematica organelor de conducere, administrare și control ale federației.

Art. 25 stabilește următoarele organe de conducere, administrare și control: 1. Adunarea generală; 2. Biroul federal; 3. Biroul executiv; 4. Comisia de cenzori; 5. Comisia de disciplină; 6. Comisia de apel.

Art 26-36 cuprind reglementările privind Adunarea generală.

Art. 37-38 cuprind activitatea Biroului federal și atribuțiile acestuia, iar art. 39 cele referitoare la Biroul executiv.

Art. 40 și 41 reglementează atribuțiile și responsabilitățile președintelui și ale secretarului general; art. 42 ale cenzorului, iar art. 43 cele ale Comisiei de apel.

Comisiile și colegiile care funcționează în cadrul FR Kempo, prevăzute în art. 44 sunt: Colegiul Central al Antrenorilor; Colegiul Central al Arbitrilor; Comisia Tehnică Centrală (organizare competiții, clasificări sportive, acordare grade); Comisia de Disciplină; Comisia Centrală de Omologare Grade (Kyu/Dan)

Cap.VII. Personalul salariat al Fr Kempo. Art.45 Federația Română de Kempo are stat de funcții propriu ,care se aprobă de Biroul federal. Încadrarea și salarizarea personalului salariat se face potrivit legislației în vigoare. Fondurile aferente salarizării personalului federației pot proveni de la bugetul de stat și din venituri proprii. Personalul salariat al FR Kempo încheie contracte individuale de muncă cu președintele federației.

Art. 46 și 47 din cap. VIII reglementează activitatea și principalele atribuții ale Asociațiilor Județene de kempo.

Cap. IX se referă la mijloacele financiare și materiale. În art. 48 este tratată problematica

veniturilor și administrării bugetului; în art. 49 sursele de finanțare și baza materială. Art. 50 stabilește că FR Kempo deține în exclusivitate: dreptul de folosință asupra siglei și emblemei proprii; dreptul asupra imaginii individuale sau de grup a sportivilor săi atunci când aceștia participă la competiții în numele FR Kemposau purtând sigla acesteia; drepturile de reclamă, de publicitate și transmisii radio/ televizate la competițiile pe care le organizează sau la care participă.

Art. 52 din cap. X reglementează problematica organizării și participării în competițiile interne și internaționale.

În continuare, statutul reglementează următoarele domenii: cap. XI – autoritatea disciplinară; cap. XII – combaterea violenței și a dopajului în sport; cap. XIII – măsuri disciplinare; cap. XIV – litigii; XV – retragerea din federație, dizolvarea, pierderea calității de membru afiliat, suspendarea și excluderea membrilor afiliati; cap. XVI – dizolvarea federației și lichidarea patrimoniului; cap. XVII – supravegherea și controlul din partea Agenției Naționale pentru Sport și cap. XVIII – dispoziții finale.

STRUCTURILE ORGANIZATORICE - COMPONENȚA FORULUI DE CONDUCERE

Federația Română de Kempo a luat ființă în anul **2009**, recunoscută oficial de către forurile de conducere. Din 1990, și-a desfășurat activitatea în cadrul Federației Române de Arte Marțiale, devenind ramură de sport oficială în România în 2000. Din anul 2001 până în 2008, promotorul ramurei sportive kempo din țara noastră a fost membru al Biroului FRAM, îndeplinind și funcția de președinte al Comisiei tehnice kempo.

Federația Română de Kempo este afiliată la Federația Internațională de Kempo (din 2002), având reprezentanți pe Zaharia Valentin Amatto – președinte executiv al acestei federații (din 2007) și pe Vovcenco Răzvan – președintele Comisiei de atestare arbitri (din 2003).

Federația Română de Kempo este prezentată în

Anul Sportului din 2009, afiliată la Federația Internațională de Kempo (din 2002). Componenta Biroului federal era următoarea: președinte – Zaharia Valentin Amato, vicepreședinți – Marin Ștefan, Pătru Aurel; secretar general Vovcenco Răzvan; membru – Grădinaru Remus.

În federație sunt organizate mai multe colegii și comisii: Colegiul central al antrenorilor; Colegiul central al arbitrilor; Comisia tehnică centrală; Comisia de disciplină; Comisia centrală de omologare grade; Comisia de apel; Comisia de organizare competiții.

Reprezentanții FR de Kempo în forul internațional: Zaharia Valentin Amato – vicepreședinte (din 2003) și președinte executiv (din 2007); Vovcenco Răzvan – președintele Comisiei atestare arbitri (din 2003).

Situația organizatorică la 31 decembrie 2009: 27 de structuri afiliate din 39 județe; 1501 sportivi legitimați, dintre care 654 seniori (514 băieți, 113 fete), 351 tineret/juniori (272 băieți, 79 fete), 496 copii (319 băieți, 177 fete); 34 antrenori; 26 instructori sportivi; 35 arbitri.

Cluburile afiliate la FR Kempo: CS DE ARTE MARȚIALE „AMATTO BUDOKAN” (Coordonator: **Prof. Amatto Zaharia, Antrenor Emerit, Maestru Emerit al Sportului**); CS DINAMO BUCUREȘTI (Coordonator: **Ing. Aurel Pătru, Antrenor Emerit**); CS RG BUCUREȘTI (Coordonator: **Sensei Radu Clabesu**); CS SHIN-DOJO (Coordonator: **Sensei Remus Grădinaru**); CS DINAMOVIȘTI FIGHT (Coordonator: **Sensei Albert Stoica**); CS GHEPES DOJO București (Coordonator: **Sensei Ghepeș Ilie**); CS „KOKUSAI” BUCUREȘTI (Coordonator: **Sensei Coroiu Vasile**); CS KUMITE DOJO (Coordonator: **Sensei Florin Paraschiv / Președinte de Onoare: Ghiur Gigi**); CS RESPECT GYM (Coordonator: **Sensei Alin Panaite**); CS „KARATE DO AIKO” BUCUREȘTI (Coordonator: **ing. Aurel Pătru, Antrenor Emerit**); CS AIKO BUCUREȘTI (Coordonator: **ing. Aurel Pătru, Antrenor Emerit**); CS DOJO (Coordonator: **ing. Sorin Dumitrescu**); CS TUDORI (Coordonator: **Sensei Gabriel Oroviceanu, Antrenor Emerit**); CS DE SPORTURI

MARTIALE SIG (Coordonator: **Sensei Ilie Pătru**); CS „COLD STEEL” (Coordonator: **Sensei Robert Manole**); CS SAKURA (Coordonator: **Sensei Florin Burhala**); CS MAFORCE (Coordonator: **Sensei Horvath Atila**); CS ”MURESUL” TÂRGU MUREȘ (Coordonator: **Sensei Horvath Atila**); CS AQUILA (Coordonator: **Sensei Chelu Ion**); CS WUSHU MAXX MANGALIA (Coordonator: **Sensei Florin Iordănoaia**); CS AMATERASU (Coordonator: **Sensei Marcel Ples**); ASOCIAȚIA EXTREME FIGHT CLUB SPORTIV VULCAN (Coordonator: **Sensei Florin Marza**); ACS CLANUL LUPILOR ALBAȘTRI (Coordonator: **Sensei Budică Octavian Liviu**); CS SAMBO (Coordonator: **Sensei Gasca Viorel**); CS KICKBOX BUSHIDO SALONTA (Coordonator: **Sensei Toth Ferencz**); CS SHIN DAITO AKA (Coordonator: **Sensei Cojocaru Gheorghe**); CS CHIMIA RM. VALCEA (Coordonator: **Sensei Daneș Constantin**); CS VULCAN (Coordonator: **Prof. Florin Marza**); CS THE ONE GALAȚI (Coordonator: **Sensei Grigore Daniel**); C.S.A.M. CETATEA DOJO (Coordonator: **Sensei Dănuț Neculai**); CS DE ARTE MARȚIALE ABSOLUTO (Coordonator: **Tudor Mihăiță**); CS DUNĂREA ALBASTRĂ GALAȚI (Coordonator: **Lucian Ioniță**); CS MARINA ACADEMIA NAVALĂ (Coordonator: **Prof. Ungureanu**); CS GOMBOS MARTIAL ARTS (Coordonator: **Sensei Gombos Attila**); CS SCORPIONS (Coordonator: **Sensei Constantin**); CS SAKURA DOJO (Coordonator: **Târlogeanu Ovidiu**); CS MUSASHI SAN (Coordonator: **Cocora Cristian**); CS CORYSAN (Coordonator: **Constantin Cory Vacarenco**); CS SOMO (Coordonator: **LUDOVIC SOMOGYI**); CS LONGEVITY (Coordonator: **Marian Silea**); CS VIRGIL (Coordonator: **Fasie Virgil**); CS YARIKO DOJO (Coordonator: **Vlad Oliver**); CS HAI-SHIN JITSU (Coordonator: **Curelea Mihai**); CS K1 GALATI (Coordonator: **Porumb Mihai**); CS ”BOGDAN CIUBOTARIU” (Coordonator: **Gheorghe Oancea**).

Clasamentul pe unități sportive, pe baza rezultatelor obținute la CN: 1. CS Amatto Budokan (București), 2. CS Dinamo (București) și 3. ACS Dinamoviști fight (București).

BILANȚUL GENERAL

Din bilanțurile anuale incluse în Anuarele Sportului, în perioada 2002-2010, rezultă următoarele realizări ale sportivilor români din ramura kempo:

		CAMP. MONDIALE				CAMP. EUROPENE			
		Aur	Argint	Bronz	Total	Aur	Argint	Bronz	Total
KEMPO	Seniori	151	141	161	453	-	-	-	-
(2002-2008)	Juniori	17	21	27	65	-	-	-	-
	Cadeți	4	3	2	9	-	-	-	-
	Masters	12	13	14	39	-	-	-	-
KEMPO	Seniori	85	84	85	254	22	19	26	67
(2009-2010)	Juniori	16	24	35	75	-	-	-	-
	Cadeți	4	3	2	9	-	-	-	-

Rezultatele obținute în anul 2009 au situat FR de Kempo pe prima poziție în clasamentul disciplinelor de arte marțiale, fiind lider absolut în ceea ce privește performanțele sportive obținute în competițiile internaționale.

RETROSPECTIVĂ ÎN IMAGINI

Începuturile activității (1984-1987)

Zaharia Valentin Amatto – unul dintre primii promotori ai kempo-ului în țara noastră și pe plan internațional

Pregătirea viitorilor performeri – una dintre preocupările importante ale FR Kempo.

Medaliații la Cupa Mondiala de Kempo/Kickboxing, Austria 2000.

Campionatul mondial de kempo, București 2003 – un succes remarcabil al sportivilor români care au cucerit 31 medalii de aur, 29 de argint și 23 de bronz.

Diplomă oferită lui Zaharia Valentin Amatto de către Federația Internațională de kempo, pentru calitățile sale de luptător.

Trofeu acordat de către Federația Internațională de Kempo Antrenorului emerit Zaharia Valentin Amatto, al 3-lea titlu consecutiv de Cel mai bun antrenor la nivel mondial.

Campionatul European de Kempo 2004, Betzdorf (Germania), un nou succes al sportivilor în țara noastră, care au cucerit 28 medalii aur, 22 argint și 14 bronz.

Noi succese ale sportivilor la CM Kempo

2005, Geneva – 32 medalii aur, 31 argint, 22 bronz.

CM kempo individual Budapesta și CM kempo pe echipe Sankt Petersburg, 2007: 30 medalii de aur, 32 argint și 35 de bronz.

CM kempo individual Portugalia și pe echipe Rusia 2008: 54 medalii de aur, 49 argint și 80 bronz. Seniorii au participat la competiția dedicată lor – categ. masters (+36 ani) la CM din Portugalia, cucerind 12 medalii de aur, 13 argint și 14 de bronz

2009, Eveniment memorabil - înființarea FR Kempo. Componenta primului Birou federal : președinte – Valentin Zaharia Amatto; vicepreședinți – Marin Ștefan, Pătru Aurel ; secretar general – Vovcenco Răzvan; membru – Grădinaru Remus.

CM kempo individual București, 2009 și pe echipe Sankt Petersburg : 53 medalii aur, 49 argint și 44 de bronz.

Președintele Federației Internaționale și al Federației Române de Kempo, Antrenorul Emerit Valentin Zaharia Amatto a realizat un bogat palmares ca participant în competițiile internaționale oficiale: 3 medalii de aur la CM din anii 2003, 2005, 2008 și 1 de argint în 2008. La categ. masters a obținut 3 medalii de aur; 1 de argint la CM (2008) și 2 medalii de aur; una de argint la CE (2004).

FIGURI REPREZENTATIVE

SPORTIVI MEDALIAȚI LA CAMPIONATELE MONDIALE ȘI EUROPENE

	KEMPO*	
	CAMPIONATE MONDIALE	
	SENIORI	
	Medalii de aur	
ALBĂCEANU Iulian	fighting semi contact -60 kg	2005 Geneva (SUI)
ALBĂCEANU Iulian	fighting knock down -60 kg	2005 Geneva (SUI)
APOSTOL Victor	fighting full contact -80 kg	2005 Geneva (SUI)
APOSTOL Victor	fighting knock down -80 kg	2005 Geneva (SUI)
APOSTOL Victor	fighting full contact -95 kg	2007 Budapesta (HUN)
APOSTOL Victor	fighting full contact -85 kg	2008 Algarve (POR)
APOSTOL Victor	fighting knockdown - 90 kg	2008 Algarve (POR)
APOSTOL Victor	fighting semi contact - 90 kg	2008 Algarve (POR)
APOSTOL Victor, BARBUEA Gabriel, DRĂGAN Mirel, FLOREA Sorin, GRĂDINARU Remus, PĂCURARIU George, PĂUN Cătălin, PIRTEA Aurel, SABOU Mircea, STOICA Albert	fighting kempo K1	2008 Sankt Petersburg (RUS)
APOSTOL Victor, BARBUEA Gabriel, DRĂGAN Mirel, FLOREA Sorin, GRĂDINARU Remus, PĂCURARIU George, PĂUN Cătălin, PIRTEA Aurel, SABOU Mircea, STOICA Albert	fighting full contact	2008 Sankt Petersburg (RUS)
APOSTOL Victor, DRĂGAN Mirel, FLOREA Sorin, PĂCURARIU George,	fighting semi contact echipe	2007 Sankt Petersburg (RUS)
BARBUEA Gabriel	life contact -60 kg	2003 București (ROU)
BARBUEA Gabriel	knock down-65 kg	2003 București (ROU)
BODÂRLĂ Cătălin	fighting full contact -75 kg	2007 Budapesta (HUN)

BUDA Andrei	life contact -55 kg	2003București (ROU)
BUDA Andrei	full contact -60 kg	2003București (ROU)
BUNICA Alexandru	knock down-60 kg	2003București (ROU)
BUNICA Alexandru	fighting full contact -55 kg	2005 Geneva (SUI)
BURLACU Daniel	life contact -85 kg	2003București (ROU)
BURLACU Daniel	full contact -85 kg	2003București (ROU)
BURLACU Daniel	knock down-85 kg	2003București (ROU)
BUZDUGAN Oana, CASIAN Gina, POPESCU Mara, POPESCU Mihaela, SOARE Alina	echipe-apărare 1+4	2004București (ROU)
CHELU Vasilica	fighting full contact -55 kg	2008 Algarve (POR)
CHELU Vasilica	knockdown 55 kg	2008 Algarve (POR)
CHELU Vasilica	semi-kempo 55 kg	2008 Algarve (POR)
CHELU Vasilică	fighting semi contact -50 kg	2005 Geneva (SUI)
CHELU Vasilică, CIONTEA Ana Maria, DRĂGAN Mirel	self defence small team	2005Geneva (SUI)
CHELU Vasilică, DRĂGAN Mirel (2)	self-defence	2008 Algarve (POR)
CIONTEA Ana Maria	fighting full contact -65 kg	2005Geneva (SUI)
CIONTEA Ana Maria	fighting knock down -65 kg	2005Geneva (SUI)
CIONTEA AnaMaria	life contact -60 kg	2003București (ROU)
CIONTEA AnaMaria	knock down-60kg	2003București (ROU)
CIONTEA AnaMaria, OANCEA Andreea, RIPICEANU Cristina	echipe-apărare 1+2	2003București (ROU)
CIUGULEA Andreea, DURALIA Roxana, PASCU Alina, PĂUN Anne Marie, ZARAGIU Andreea	fighting kempo K1	2008 Sankt Petersburg (RUS)
CIUGULEA Andreea, DURALIA Roxana, PASCU Alina, PĂUN Anne Marie, ZARAGIU Andreea	fighting semi contact	2008 Sankt Petersburg (RUS)
CLĂBESCU Radu	fighting semi contact -85 kg	2005 Geneva (SUI)
CLĂBESCU Radu	weapon kata	2008 Algarve (POR)
CORDOȘ Nicolae	full contact -90 kg	2003București (ROU)
CRĂBESCU Radu, MITITELU Gabriel	open team	2005 Geneva (SUI)
CRISTEA Alexandra, CHELU Vasilica	self-defence mixt	2008 Algarve (POR)
CRISTEA Alexandra, DURALIA Roxana, TRACHE Cristina	self defence	2007 Budapesta (HUN)
CRISTEA Alexandra, TRACHE Cristina	weapon self defence	2007 Budapesta (HUN)
CRISTEA Alexandra, TRACHE Cristina (2)	self-defence	2008 Algarve (POR)
DEGERATU Constantin	fighting semi contact +90 kg	2005 Geneva (SUI)
DRĂGAN Mirel	fighting semi contact -70 kg	2007 Budapesta (HUN)
DURALIA Roxana	gladiator	2008 Algarve (POR)
ENACHE Nicolae	life contact -50 kg	2003București (ROU)
ENACHE Nicolae	kempo K1 55 kg	2008 Algarve (POR)

FLOREA Sorin	fighting full contact -85 kg	2005 Geneva (SUI)
FLOREA Sorin	fighting semi contact -85 kg	2007 Budapesta (HUN)
FLOREA Sorin	kempo K1 -85 kg	2008 Algarve (POR)
GHEBA Ștefan	fighting full contact -75 kg	2005 Geneva (SUI)
GOLESCU Mihăiță	knock down+95 kg	2003București (ROU)
GONGOȘ Attila	full contact -65 kg	2003București (ROU)
GRĂDINARU Remus	fighting semi contact -90 kg	2007 Budapesta (HUN)
GRĂDINARU Remus, SABOU Mircea	self defence	2007 Budapesta (HUN)
GRĂDINARU Remus, SABOU Mircea	weapon self defence	2007 Budapesta (HUN)
IONESCU Liviu	fighting knockdown - 75 kg	2008 Algarve (POR)
IONESCU Liviu	kempo K1 -70 kg	2008 Algarve (POR)
LIPIANU Bogdan	kata	2003București (ROU)
LIPIANU Bogdan	fighting semi contact -55 kg	2005 Geneva (SUI)
LIPIANU Bogdan	fighting semi contact -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
LIPIANU Bogdan	kata	2008 Algarve (POR)
LIPIANU Bogdan, MOLDOVEANU Bogdan, PĂUN Anne Marie Sanda, RADU Adrian, RADU Mihai	big team	2005 Geneva (SUI)
LIPIANU Bogdan, MOLDOVEANU Bogdan, SOARE Alina, TODIRAS Radu	self-defence open	2008 Algarve (POR)
LIPIANU Bogdan, MOLDOVEANU Bogdan, TODIRAS Radu	weapon kata sincron	2008 Algarve (POR)
LIPIANU Bogdan, MOLDOVEANU, Bogdan, TODIRAS Radu	kata sincron echipe	2008 Algarve (POR)
LIPOVEANU Gabriel	knockdown 50 kg	2008 Algarve (POR)
LIPOVEANU Gabriel	semi-kempo 50 kg	2008 Algarve (POR)
LIPOVEANU Gabriel	kempo K1 50 kg	2008 Algarve (POR)
MIHALACHE Ioana, PANDIA Marina, SOARE Alina (2)	kata sincron	2008 Algarve (POR)
MITRAN Cătălin	life contact -75 kg	2003București (ROU)
MOLDOVEANU Bogdan	fighting semi contact -75 kg	2005 Geneva (SUI)
NAGY Gergo	full kempo +95 kg	2008 Algarve (POR)
NAGY Gergo	semi-kempo +95 kg	2008 Algarve (POR)
NAGY Gergo	kempo K1 +95 kg	2008 Algarve (POR)
NEAGA Mihai	life contact +95 kg	2003București (ROU)
PACURARIU George	fighting knockdown - 65 kg	2008 Algarve (POR)
PACURARIU George	fighting semi contact - 65 kg	2008 Algarve (POR)
PACURARIU George	kempo K1 -65 kg	2008 Algarve (POR)
PĂCURARIU George	fighting knock down -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
PANDIA Marina	kata	2005Geneva (SUI)
PANDIA Marina	fighting semi contact -65 kg	2005Geneva (SUI)

PANDIA Marina	kata	2007 Budapesta (HUN)
PANDIA Marina	fighting semi contact -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
PANDIA Marina	fighting semi contact -65 kg	2008 Algarve (POR)
PAPP Csaba	fighting knockdown - 80 kg	2008 Algarve (POR)
PASCU Alina	categ. -45 kg	2002 Budapesta (HUN)
PATRUGAN Clara	fighting full contact -55 kg	2008 Algarve (POR)
PĂTRUGAN Clara	life contact -55 kg	2003București (ROU)
PĂTRUGAN Clara	full contact -55 kg	2003București (ROU)
PĂTRUGAN Clara	knock down-55 kg	2003București (ROU)
PĂTRUGAN Clara	fighting semi contact -55 kg	2005Geneva (SUI)
PĂTRUGAN Clara	fighting full contact -55 kg	2005Geneva (SUI)
PĂTRUGAN Clara	fighting knock down-55 kg	2005Geneva (SUI)
PĂTRUGAN Clara	fighting full contact -60 kg	2007 Budapesta (HUN)
PĂTRUGAN Clara	fighting knock down -60 kg	2007 Budapesta (HUN)
PĂUN Anne Marie Sanda	full contact -60 kg	2003București (ROU)
PĂUN Anne Marie Sanda	fighting semi contact -60 kg	2005Geneva (SUI)
PĂUN Anne Marie Sanda	fighting full contact -60 kg	2005Geneva (SUI)
PĂUN Anne Marie Sanda	fighting knock down -60 kg	2005Geneva (SUI)
PAUN Anne-Marie	fighting full contact -60 kg	2008 Algarve (POR)
PAUN Anne-Marie, STANESCU Mihaela	weapon self-defence	2008 Algarve (POR)
PAUN Catalin	gladiator	2008 Algarve (POR)
PAUN Catalin Florin	fighting full contact -60 kg	2008 Algarve (POR)
PAUN Catalin Florin	fighting knockdown -60 kg	2008 Algarve (POR)
PAUN Catalin Florin	kempo K1 -60 kg	2008 Algarve (POR)
PĂUN Cătălin, PIRTEA Aurel, SABOU Mircea, STOICA Albert, APOSTOL Victor, DRĂGAN Mirel, FLOREA Sorin, PĂCURARIU George, PĂUN Cătălin, PIRTEA Aurel, SABOU Mircea,	fighting knock down echipe	2007 Sankt Petersburg (RUS)
PĂUN Cătălin, TRACHE Cristina	self defence mixt	2007 Budapesta (HUN)
PREDA Eugen	categ. -80 kg	2002 Budapesta (HUN)
PREDA Eugen	life contact -80 kg	2003București (ROU)
PREDA Eugen	full contact -80 kg	2003București (ROU)
PREDA Eugen	knock down-80 kg	2003București (ROU)
PREDA Eugen	fighting full contact -80 kg	2008 Algarve (POR)
PREDA Eugen	kempo K1 -80 kg	2008 Algarve (POR)
RADU Mihai	fighting semi contact -90 kg	2005 Geneva (SUI)
ROCHIAN Daniel	full contact -70 kg	2003București (ROU)
RUS Traian	life contact -70 kg	2003București (ROU)
RUS Traian	fighting full contact -70 kg	2005 Geneva (SUI)

RUS Traian	fighting full contact -70 kg	2007 Budapesta (HUN)
RUS Traian	fighting knock down -70 kg	2007 Budapesta (HUN)
RUS Traian	fighting full contact -75 kg	2008 Algarve (POR)
SABOU Mircea	fighting semi contact -70 kg	2005 Geneva (SUI)
SABOU Mircea	fighting semi contact -70 kg	2008 Algarve (POR)
SASA Lovin	fighting full contact -50 kg	2008 Algarve (POR)
SERBOV Veronica	categ. -60 kg	2002 Budapesta (HUN)
SOARE Alina	kata	2003 București (ROU)
SOARE Alina	fighting semi contact -50 kg	2005 Geneva (SUI)
SOARE Alina	kata cu arme	2007 Budapesta (HUN)
SOARE Alina	fighting semi contact -60 kg	2007 Budapesta (HUN)
SOARE Alina	fighting semi contact -55 kg	2008 Algarve (POR)
SPĂȚĂCEANU Cătălin	fighting full contact -55 kg	2007 Budapesta (HUN)
STANESCU Mihaela	fighting knockdown -65 kg	2008 Algarve (POR)
STANESCU Mihaela	kempo K1 -65 kg	2008 Algarve (POR)
STOICA Albert	fighting full contact +90 kg	2005 Geneva (SUI)
STOICA Albert	fighting full contact -90 kg	2007 Budapesta (HUN)
STOICA Albert	fighting semi contact -95 kg	2008 Algarve (POR)
TĂȚAR Marius	fighting semi contact +95kg	2007 Budapesta (HUN)
TĂȚAR Marius	fighting knock down +95 kg	2007 Budapesta (HUN)
TITA Marius	categ. -70 kg	2002 Budapesta (HUN)
TODIRAS Radu	fighting semi contact -75 kg	2008 Algarve (POR)
TODIRAS Radu	fighting semi contact -75 kg	2007 Budapesta (HUN)
TRACHE Cristina	kata	2008 Algarve (POR)
TRACHE Cristina	weapon kata	2008 Algarve (POR)
TRAȘCĂ STAICU Rinu	life contact -90 kg	2003 București (ROU)
ZAHARIA Valentin Amato	life contact -65 kg	2003 București (ROU)
ZAHARIA Valentin Amato	fighting semi contact -65 kg	2005 Geneva (SUI)
ZAHARIA Valentin Amato	fighting full contact -65 kg	2005 Geneva (SUI)
ZARAGIU Andreea	fighting semi contact -55 kg	2007 Budapesta (HUN)
ZARAGIU Andreea	fighting full contact -55 kg	2007 Budapesta (HUN)
ZARAGIU Andreea	fighting knock down -55 kg	2007 Budapesta (HUN)
	Medalii de argint	
ALBĂCEANU Iulian	full contact -65 kg	2003 București (ROU)
ALBĂCEANU Iulian	fighting full contact -60 kg	2005 Geneva (SUI)
APETRE Ciprian, FUSARU Daniel, LIPIANU, Bogdan, NICOARĂ Alin, RADU Adrian	echipe-apărare 1+4	2003 București (ROU)
APOSTOL Victor	full contact -80 kg	2003 București (ROU)

APOSTOL Victor	kempo K1 -90 kg	2008 Algarve (POR)
APOSTOL Victor, BARBUEA Gabriel, DRĂGAN Mirel, FLOREA Sorin, GRĂDINARU, Remus, PĂCURARIU George, PĂUN Cătălin, PIRTEA Aurel, SABOU Mircea, STOICA Albert	fighting semi contact	2008 Sankt Petersburg (RUS)
APOSTOL Victor, BARBUEA Gabriel, DRĂGAN Mirel, FLOREA Sorin, GRĂDINARU, Remus, PĂCURARIU George, PĂUN Cătălin, PIRTEA Aurel, SABOU Mircea, STOICA Albert	fighting knockdwn	2008 Sankt Petersburg (RUS)
APOSTOL Victor, DRĂGAN Mirel, FLOREA Sorin, PĂCURARIU George, PĂUN Cătălin, PIRTEA Aurel, SABOU Mircea, STOICA Albert	fighting full contact echipe	2008 Algarve (POR)
BICHIR Adrian	life contact -70 kg	2003 București (ROU)
BIDINA Andrada	fighting semi contact -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
BIDINA Andrada	fighting semi contact -60 kg	2005 Geneva (SUI)
BIDINA Andrada	fighting full contact -60 kg	2005 Geneva (SUI)
BIDINA Andrada	fighting knock down -60 kg	2005 Geneva (SUI)
BIDINA Andrada, SOARE Alina	weapon self defence	2007 Budapesta (HUN)
BUDA Adrian	life contact -60 kg	2003 București (ROU)
BUDICA Octavian	semi-kempo +95 kg	2008 Algarve (POR)
BUNICA Alexandru	full contact -60 kg	2003 București (ROU)
BUNICA Alexandru	fighting semi contact -55 kg	2005 Geneva (SUI)
BUNICA Alexandru	fighting knock down -55 kg	2005 Geneva (SUI)
BURLACU Daniel	fighting full contact -95 kg	2007 Budapesta (HUN)
BURLACU Gheorghe	life contact -90 kg	2003 București (ROU)
BUZ Andrei	life contact -85 kg	2003 București (ROU)
BUZ Andrei	full contact -85 kg	2003 București (ROU)
BUZA Andrei	knock down -85 kg	2003 București (ROU)
CASIAN Gina	kata	2003 București (ROU)
CASIAN Gina, POPESCU Mihaela, SOARE Alina	echipe-apărare 1+2	2003 București (ROU)
CHELEȘ Iulian	fighting semi contact -85 kg	2007 Budapesta (HUN)
CHELU Vasilică	fighting semi contact -55 kg	2007 Budapesta (HUN)
CHELU Vasilică , DRĂGAN Mirel	self defence	2007 Budapesta (HUN)
CHELU Vasilică, CRISTEA Alexandra, DRĂGAN Mirel, TRACHE Cristina	big team	2005 Geneva (SUI)
CIONTEA Ana Maria	full contact -60 kg	2003 București (ROU)
CIONTEA Ana Maria, OANCEA Andreea, POPA Gabriela, PAȘCĂ Raluca, RIPICEANU Andreea	echipe-apărare 1+4	2003 București (ROU)
CIONTEA Ana Maria, CLĂBESCU Radu, PĂUN Anne Marie Sanda	weapon self defence	2005 Geneva (SUI)

CIONTEA Ana Maria, DRĂGAN Mirel, PĂUN Anne Marie Sanda	open team	2005 Geneva (SUI)
CIUCĂ Radu	kempo K1 -85 kg	2008 Algarve (POR)
CLĂBESCU Radu	fighting full contact -75 kg	2005 Geneva (SUI)
CLĂBESCU Radu	kata	2008 Algarve (POR)
COCICODAR Tudor	fighting full contact -85 kg	2005 Geneva (SUI)
CRĂCIUN Georgiana	fighting full contact -50 kg	2008 Algarve (POR)
CRĂCIUN Georgiana	fighting knockdown -50 kg	2008 Algarve (POR)
CRISTEA Alexandra, PASCU Alina, STANESCU Mihaela, TRACHE Cristina (1)	self-defence open	2008 Algarve (POR)
CRISTEA Alexandra, PASCU Alina, TRACHE Cristina (3)	kata sincron	2008 Algarve (POR)
DANCU Andrei	kempo K1 55 kg	2008 Algarve (POR)
DEGERATU Constantin	fighting knock down +90kg	2007 Budapesta (HUN)
DEGERATU Constantin	full kempo +95 kg	2008 Algarve (POR)
DEGERATU Constantin	kempo K1 +95 kg	2008 Algarve (POR)
DRĂGAN Mirel	fighting full contact -75 kg	2007 Budapesta (HUN)
DURALIA Roxana, LIPIANU Bogdan, MOLDOVEANU Bogdan, RADU Mihai, TODIRAȘ Radu	self defence open	2007 Budapesta (HUN)
DURALIA Roxana, PASCU Alina (3)	self-defence	2008 Algarve (POR)
DURALIA Roxana, PASCU Alina (3)	weapon self-defence	2008 Algarve (POR)
ENACHE Nicolae	fighting full contact -60 kg	2007 Budapesta (HUN)
ENACHE Nicolae	fighting knock down -60 kg	2007 Budapesta (HUN)
ENACHE Nicolae	fighting full contact - 55 kg	2008 Algarve (POR)
ENACHE Nicolae	knockdown 55 kg	2008 Algarve (POR)
ENACHE Nicolae	semi-kempo 55 kg	2008 Algarve (POR)
FLOREA Sorin	fighting semi contact -90 kg	2005 Geneva (SUI)
FLOREA Sorin	fighting knock down -85 kg	2007 Budapesta (HUN)
FLOREA Sorin	fighting knockdown - 85 kg	2008 Algarve (POR)
GHEBA Iulian	knock down -80 kg	2003 București (ROU)
GHEBA Ștefan	fighting semi contact -75 kg	2005 Geneva (SUI)
GOLESCU Mihaita	full contact +95 kg	2003 București (ROU)
GOLESCU Mihăiță	life contact +95 kg	2003 București (ROU)
GRĂDINARU Remus	fighting full contact -90 kg	2007 Budapesta (HUN)
GRADINARU Remus, SABOU Mircea	weapon self-defence	2008 Sankt Petersburg (RUS)
IONESCU Liviu	fighting semi contact -60 kg	2005 Geneva (SUI)
LIPIANU Bogdan	fighting full contact -55 kg	2005 Geneva (SUI)
LIPIANU Bogdan	kata	2007 Budapesta (HUN)

LIPIANU Bogdan, MOLDOVEANU, Bogdan, SOARE Alina	self defence small team	2005 Geneva (SUI)
LIPIANU Bogdan, TODIRAȘ Radu	weapon self defence	2007 Budapesta (HUN)
LIPOVEANU Gabriel	full kempo 50 kg	2008 Algarve (POR)
MATYUS Erwin	fighting full contact - 60 kg	2008 Algarve (POR)
MATYUS Erwin	fighting knockdown -60 kg	2008 Algarve (POR)
MATYUS Erwin	fighting semi contact - 60 kg	2008 Algarve (POR)
MATYUS Erwin	kempo K1 -60 kg	2008 Algarve (POR)
MIHALACHE Ioana	fighting knock down -55 kg	2005 Geneva (SUI)
MIHALACHE Ioana	kata	2007 Budapesta (HUN)
MIHALACHE Ioana	fighting semi contact -55 kg	2007 Budapesta (HUN)
MIHALACHE Ioana	fighting full contact -55 kg	2007 Budapesta (HUN)
MIHALACHE Ioana	fighting full contact -60 kg	2008 Algarve (POR)
MIHALACHE Ioana	kata	2005 Geneva (SUI)
MIHALACHE Ioana	fighting full contact -55 kg	2005 Geneva (SUI)
MIHALACHE Ioana , PASCU Alina,SOARE Alina	self defence	2007 Budapesta (HUN)
MITRAN Alin	life contact -55 kg	2003 București (ROU)
MITRAN Alin	knock down -60 kg	2003 București (ROU)
MOLDOVEANU Bogdan	fighting semi contact -80 kg	2007 Budapesta (HUN)
MOLDOVEANU Bogdan	fighting full contact -80 kg	2007 Budapesta (HUN)
NAGY Gergo	fighting full contact +95 kg	2007 Budapesta (HUN)
NAGY Gergo	knockdown +95 kg	2008 Algarve (POR)
NEAGA Mihai	knock down +95 kg	2005 Geneva (SUI)
NECULAI Daniel	knock down -70 kg	2003 București (ROU)
NECULAI Dănuț	fighting knock down -80 kg	2005 Geneva (SUI)
PĂCURARIU George	fighting full contact - 65 kg	2008 Algarve (POR)
PANDIA Marina	fighting full contact -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
PANDIA Marina	fighting full contact -65 kg	2005 Geneva (SUI)
PAPP Csaba	fighting full contact - 80 kg	2008 Algarve (POR)
PAPP Csaba	kempo K1 -80 kg	2008 Algarve (POR)
PASCU Alina	fighting semi contact -50 kg	2008 Algarve (POR)
PAȘNICIUC Constantin	fighting knockdown -70 kg	2008 Algarve (POR)
PAȘNICIUC Constantin	fighting semi contact - 70 kg	2008 Algarve (POR)
PATRUGAN Clara	fighting knockdown -55 kg	2008 Algarve (POR)
PĂTRUGAN Clara	fighting semi contact -60 kg	2007 Budapesta (HUN)
PĂUN Anne Marie Sanda	life contact -60 kg	2003 București (ROU)
PĂUN Anne Marie Sanda	knock down -60kg	2003 București (ROU)
PAUN Anne-Marie	fighting semi contact -60 kg	2008 Algarve (POR)
PAUN Anne-Marie	kempo K1- 60 kg	2008 Algarve (POR)

PĂUN Anne-Marie	fighting knockdown -60 kg	2008 Algarve (POR)
PĂUN Cătălin	fighting full contact -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
PĂUN Cătălin	fighting knock down -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
PREDA Eugen	fighting knockdown -80 kg	2008 Algarve (POR)
PREDA Eugen	fighting semi contact - 80 kg	2008 Algarve (POR)
RADU Adrian	fighting full contact -80 kg	2005 Geneva (SUI)
RADU Mihai	fighting semi contact -95 kg	2007 Budapesta (HUN)
RADU Mihai	fighting knock down +95 kg	2007 Sankt Petersburg (RUS)
RUS Traian	full contact -70 kg	2003 București (ROU)
RUS Traian	fighting knock down -70 kg	2005 Geneva (SUI)
RUS Traian	fighting knockdown -75 kg	2008 Algarve (POR)
SABOU Mircea	fighting full contact -70 kg	2005 Geneva (SUI)
SABOU Mircea	fighting semi contact -70 kg	2007 Budapesta (HUN)
SABOU Mircea	fighting full contact -70 kg	2007 Budapesta (HUN)
SABOU Mircea	fighting full contact - 70 kg	2008 Algarve (POR)
SANDU Cristian	fighting full contact -65 kg	2005 Geneva (SUI)
SASA Lovin	knockdown 50 kg	2008 Algarve (POR)
SASA Lovin	semi-kempo 50 kg	2008 Algarve (POR)
SASA Lovin	kempo K1 50 kg	2008 Algarve (POR)
SCĂPĂU Mădălin	fighting knock down -60 kg	2005 Geneva (SUI)
ȘERBĂNESCU Liviu	life contact -65 kg	2003 București (ROU)
SOARE Alina	fighting knock down -50 kg	2005 Geneva (SUI)
SPĂTĂCEANU Cătălin	fighting semi contact -60 kg	2007 Budapesta (HUN)
STANESCU Mihaela	fighting full contact -65 kg	2008 Algarve (POR)
STANESCU Mihaela	fighting semi contact -65 kg	2008 Algarve (POR)
STOICA Albert	fighting semi contact +90 kg	2005 Geneva (SUI)
STOICA Albert	fighting knock down -95 kg	2007 Budapesta (HUN)
TATU Adriana	life contact -55 kg	2003 București (ROU)
TATU Adriana	full contact -55 kg	2003 București (ROU)
TATU Adriana	knock down -55 kg	2003 București (ROU)
TRACHE Cristina	gladiator	2008 Algarve (POR)
TRACHE Cristina, PĂUN Catalin(1)	self-defence mixt	2008 Algarve (POR)
VACARENCO Constantin	life contact -80 kg	2003 București (ROU)
ZARAGIU Andreea	fighting semi contact -55 kg	2008 Algarve (POR)
ZARAGIU Andreea	fighting semi contact -50 kg	2005 Geneva (SUI)
ZARAGIU Andreea	fighting full contact -50 kg	2005 Geneva (SUI)

	Medalii de bronz	
BĂLĂNESCU Petre	categ. -70 kg	2002 Budapesta (HUN)
PRUNDEANU Cleopatra	full contact -60 kg	2003 București (ROU)
ALBĂCEANU Iulian	knock down -65 kg	2003 București (ROU)
APETRE Ciprian	kata	2003 București (ROU)
APOSTOL Victor	knock down -80 kg	2003 București (ROU)
APOSTOL Victor	fighting semi contact -95 kg	2007 Budapesta (HUN)
APOSTOL Victor	fighting knock down -95 kg	2007 Budapesta (HUN)
APOSTOL Victor, BARBUEA Gabriel, DRĂGAN Mirel, FLOREA Sorin, GRĂDINARU Remus, PĂCURARIU George, PĂUN Cătălin, PIRTEA Aurel, SABOU Mircea, STOICA Albert	fighting grappling	2008 Sankt Petersburg (RUS)
APOSTOL Victor, DRĂGAN Mirel, FLOREA Sorin, PĂCURARIU George, PĂUN Cătălin, PIRTEA Aurel, SABOU Mircea	fighting mix contact echipe	2007 Sankt Petersburg (RUS)
APOSTOL Victor, DRĂGAN Mirel, FLOREA Sorin, PĂCURARIU George, PĂUN Cătălin, PIRTEA Aurel, SABOU Mircea	fighting grappling echipe	2007 Sankt Petersburg (RUS)
BARBUIA Gabriel	full contact -65 kg	2003 București (ROU)
BICHIR Adrian	full contact -70 kg	2003 București (ROU)
BICHIR Adrian	knock down -70 kg	2003 București (ROU)
BIDINA Alexandra, CIONTEA Ana Maria, MIHALACHE Ioana, PANDIA Marina, SOARE Alina	big team	2005 Geneva (SUI)
BIDINA Andrada	kata arme	2005 Geneva (SUI)
BIDINA Andrada	fighting full contact -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
BOERU Bogdan	fighting full contact - 65 kg	2008 Algarve (POR)
BOERU Bogdan	fighting knockdown -65 kg	2008 Algarve (POR)
BOERU Bogdan	fighting semi contact - 65 kg	2008 Algarve (POR)
BORDAȘ Cristian	fighting semi contact - 75 kg	2008 Algarve (POR)
BUDA Adrian	full contact -65 kg	2003 București (ROU)
BUDA Andrei	knock down -60 kg	2003 București (ROU)
BUDICA Octavian	full kempo +95 kg	2008 Algarve (POR)
BUDICA Octavian	knockdown +95 kg	2008 Algarve (POR)
BUDICA Octavian	kempo K1 +95 kg	2008 Algarve (POR)
BUNICA Alexandru	life contact -55kg	2003 București (ROU)
BURLACU Daniel	fighting knock down -90 kg	2007 Budapesta (HUN)
BURLACU Gheorghe	full contact +95 kg	2003 București (ROU)
BUZ Gabriel	life contact -75 kg	2003 București (ROU)
CHELEȘ Iulian	fighting full contact -95 kg	2007 Budapesta (HUN)
CHELEȘ Iulian	fighting knock down -85 kg	2007 Budapesta (HUN)

CHELU Vasilică	fighting knock down -55 kg	2005 Geneva (SUI)
CHELU Vasilică	kempo K1 55 kg	2008 Algarve (POR)
CIONTEA Ana Maria	fighting semi contact -65 kg	2005 Geneva (SUI)
CIUCĂ Radu	fighting knockdown -85 kg	2008 Algarve (POR)
CIUCĂ Radu	fighting semi contact - 85 kg	2008 Algarve (POR)
CIUGULEA Andreea	fighting full contact - 65 kg	2008 Algarve (POR)
CIUGULEA Andreea	fighting knockdown - 65 kg	2008 Algarve (POR)
CIUGULEA Andreea	fighting semi contact - 65 kg	2008 Algarve (POR)
CIUGULEA Andreea	kempo K1 -65 kg	2008 Algarve (POR)
CIUGULEA Andreea, CRACIUN Georgiana, DURALIA Roxana (1)	kata sincron	2008 Algarve (POR)
CIUGULEA Andreea, CRISTEA Alexandra, DRĂGAN Mirel, PASCU Alina, TRACHE Cristina	self defence open	2007 Budapesta (HUN)
CIUGULEA Andreea, DURALIA Roxana, PASCU Alina, PĂUN Anne Marie, ZARAGIU Andreea	fighting knockdown	2008 Sankt Petersburg (RUS)
CIUGULEA Andreea, DURALIA Roxana, PASCU Alina, PĂUN Anne Marie, ZARAGIU Andreea,	fighting full contact	2008 Sankt Petersburg (RUS)
CIUGULEA Andreea, DURALIA Roxana, PASCU Alina, PĂUN Anne Marie, ZARAGIU Andreea,	fighting grappling	2008 Sankt Petersburg (RUS)
CLĂBESCU Radu	fighting full contact -75 kg	2007 Budapesta (HUN)
CLĂBESCU Radu	fighting semi contact - 70 kg	2008 Algarve (POR)
CLĂBESCU Radu	gladiator	2008 Algarve (POR)
COCICODAR Tudor	full contact -85 kg	2003 București (ROU)
COCICODAR Tudor	life contact. -85 kg	2003 București (ROU)
COCICODAR Tudor	knock down -85 kg	2003 București (ROU)
COCICODAR Tudor	fighting semi contact -85 kg	2005 Geneva (SUI)
COCICODAR Tudor	fighting knock down -85 kg	2005 Geneva (SUI)
CORDOȘ Nicolae	life contact -90 kg	2003 București (ROU)
CRISTEA Alexandra	gladiator	2008 Algarve (POR)
CRISTEA Alexandra, DRĂGAN Mirel	self defence mixt	2007 Budapesta (HUN)
CRISTEA Alexandra, PĂUN Anne, Marie Sanda, TRACHE Cristina	self defence small team	2005 Geneva (SUI)
CRISTEA Alexandra, TRACHE Cristina (2)	weapon self-defence	2008 Algarve (POR)
DANCU Andrei	knockdown 55 kg	2008 Algarve (POR)
DANCU Andrei	semi-kempo 55 kg	2008 Algarve (POR)
DANCU Andrei,	fighting full contact - 50 kg	2008 Algarve (POR)
DEGERATU Constantin	fighting full contact +90 kg	2005 Geneva (SUI)
DEGERATU Constantin	fighting semi contact +95kg	2007 Budapesta (HUN)
DEGERATU Constantin	fighting full contact +95 kg	2007 Budapesta (HUN)
DEGERATU Constantin	fighting knock down +95 kg	2007 Budapesta (HUN)

DEGERATU Constantin	knockdown 95 kg	2008 Algarve (POR)
DEGERATU Constantin	semi-kempo +95 kg	2008 Algarve (POR)
DRAGAN Mirel	fighting semi contact - 75 kg	2008 Algarve (POR)
DRĂGAN Mirel	fighting full contact - 75 kg	2008 Algarve (POR)
DRĂGAN Mirel	fighting knockdown -75 kg	2008 Algarve (POR)
DRĂGAN Mirel	kempo K1 75 kg	2008 Algarve (POR)
DURALIA Roxana	fighting full contact - 50 kg	2008 Algarve (POR)
DURALIA Roxana	fighting knockdown - 50 kg	2008 Algarve (POR)
DURALIA Roxana	fighting semi contact - 50 kg	2008 Algarve (POR)
DURALIA Roxana	kempo K1 -50 kg	2008 Algarve (POR)
ENACHE Nicolae	full contact -60 kg	2003 București (ROU)
ENACHE Nicolae	fighting semi contact -55 kg	2007 Budapesta (HUN)
FLOREA Sorin	fighting knock down -85 kg	2005 Geneva (SUI)
FLOREA Sorin	fighting full contact - 85 kg	2008 Algarve (POR)
FLOREA Sorin	fighting semi contact - 85 kg	2008 Algarve (POR)
GHEBA Ștefan	fighting knock down -75 kg	2005 Geneva (SUI)
GRĂDINARU Remus	fighting semi contact -80 kg	2005 Geneva (SUI)
GRĂDINARU Remus	fighting knock down -75 kg	2005 Geneva (SUI)
GRĂDINARU Remus, SABOU Mircea (1)	self-defence	2008 Algarve (POR)
GRIGORAȘ Daniel	fighting full contact -85 kg	2007 Budapesta (HUN)
IONESCU Liviu	fighting full contact -60 kg	2005 Geneva (SUI)
LIPIANU Bogdan	fighting semi contact - 65 kg	2008 Algarve (POR)
LIPIANU Bogdan	weapon kata	2008 Algarve (POR)
LIPIANU Bogdan, TODIRAS Radu	weapon self-defence	2008 Algarve (POR)
LIPOVEANU Gabriel	fighting full contact -55 kg	2007 Budapesta (HUN)
LIPOVEANU Gabriel	fighting knock down -60 kg	2007 Budapesta (HUN)
MATYUS Ervin	fighting full contact -60 kg	2007 Budapesta (HUN)
MICU Puiu Ciprian	fighting knockdown -60 kg	2008 Algarve (POR)
MIHALACHE Ioana	fighting semi contact -55 kg	2005 Geneva (SUI)
MIHALACHE Ioana	kata cu arme	2007 Budapesta (HUN)
MIHALACHE Ioana	fighting knock down -55 kg	2007 Budapesta (HUN)
MIHALACHE Ioana	fighting knockdown -60 kg	2008 Algarve (POR)
MIHALACHE Ioana	fighting semi contact - 60 kg	2008 Algarve (POR)
MIHALACHE Ioana	kempo K1 -60 kg	2008 Algarve (POR)
MOLDOVEANU Bogdan	fighting full contact - 80 kg	2008 Algarve (POR)
MOLDOVEANU Bogdan	fighting knockdown -80 kg	2008 Algarve (POR)
MOLDOVEANU Bogdan	kempo K1 -80 kg	2008 Algarve (POR)
NECULAI Daniel	full contact -70 kg	2003 București (ROU)
PĂCURARIU George	fighting semi contact -65kg	2007 Budapesta (HUN)

PANDIA Marina	fighting knock down -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
PANDIA Marina	fighting full contact - 65 kg	2008 Algarve (POR)
PANDIA Marina	fighting knockdown -65 kg	2008 Algarve (POR)
PANDIA Marina	fighting knock down -65 kg	2005 Geneva (SUI)
PAPP Csaba	fighting full contact -80 kg	2007 Budapesta (HUN)
PAPP Csaba	fighting semi contact - 75 kg	2008 Algarve (POR)
PASCU Alina	fighting full contact - 50 kg	2008 Algarve (POR)
PASCU Alina	fighting knockdown - 50 kg	2008 Algarve (POR)
PASCU Alina	kata	2008 Algarve (POR)
PAȘNICIU Constantin	fighting full contact - 70 kg	2008 Algarve (POR)
PĂTRUGAN Clara	fighting semi contact - 55 kg	2008 Algarve (POR)
PĂUN Anne Marie, STĂNESCU Mihaela(1)	self-defence	2008 Algarve (POR)
PĂUN Cătălin	fighting semi contact -60 kg	2007 Budapesta (HUN)
PĂUN Cătălin Florin	fighting semi contact - 60 kg	2008 Algarve (POR)
PETRACHE Cristian	full kempo 95 kg	2008 Algarve (POR)
PETRACHE Cristian	knockdown 95 kg	2008 Algarve (POR)
PETRACHE Cristian	fighting semi contact - 95 kg	2008 Algarve (POR)
PIRTEA Aurel	fighting full contact -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
PIRTEA Aurel	fighting full contact - 70 kg	2008 Algarve (POR)
PIRTEA Aurel	fighting knockdown -70 kg	2008 Algarve (POR)
PIRTEA Gabriel	fighting knock down -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
PREDA Adrian	knock down +95 kg	2003 București (ROU)
RADU Adrian	fighting semi contact -80 kg	2005 Geneva (SUI)
RADU Mihai	fighting full contact -90 kg	2005 Geneva (SUI)
RADU Mihai	fighting knock down -90 kg	2005 Geneva (SUI)
ROCHIAN Daniel	life contact -75 kg	2003 București (ROU)
SABOU Mircea	life contact -60kg	2003 București (ROU)
SABOU Mircea	kata cu arme	2007 Budapesta (HUN)
SABOU Mircea	fighting knock down -70 kg	2007 Budapesta (HUN)
SABOU Mircea	fighting knockdown -70 kg	2008 Algarve (POR)
SABOU Mircea	kempo K1 -70 kg	2008 Algarve (POR)
SOARE Alina	kata	2005 Geneva (SUI)
SOARE Alina	fighting full contact -60 kg	2007 Budapesta (HUN)
SOARE Alina	fighting full contact - 55 kg	2008 Algarve (POR)
SOARE Alina	fighting knockdown - 55 kg	2008 Algarve (POR)
SOARE Alina	kempo K1 -55 kg	2008 Algarve (POR)
SOARE Alina	fighting full contact -50 kg	2005 Geneva (SUI)
SPĂTACEANU Catalin	fighting full contact - 60 kg	2008 Algarve (POR)
SPĂTACEANU Cătălin	fighting semi contact - 60 kg	2008 Algarve (POR)

SPĂȚĂCEANU Cătălin	fighting knock down -60 kg	2007 Budapesta (HUN)
STOICA Albert	fighting knock down +90 kg	2005 Geneva (SUI)
STOICA Albert	fighting semi contact -90 kg	2007 Budapesta (HUN)
STOICA Albert	full kempo 95 kg	2008 Algarve (POR)
STOICA Albert	knockdown 95 kg	2008 Algarve (POR)
STOICA Albert	kempo K1 95 kg	2008 Algarve (POR)
TĂȚAR Marius	fighting full contact +95 kg	2007 Budapesta (HUN)
TODIRAȘ Radu	kata	2007 Budapesta (HUN)
TODIRAȘ Radu	kata	2008 Algarve (POR)
TRACHE Cristina	kata	2007 Budapesta (HUN)
TRACHE Cristina	fighting full contact - 60 kg	2008 Algarve (POR)
TRACHE Cristina	fighting knockdown -60 kg	2008 Algarve (POR)
VOINA Bogdan	life contact -50 kg	2003 București (ROU)
VOINEA Bogdan	full contact -60 kg	2003 București (ROU)
ZARAGIU Andreea	fighting full contact - 55 kg	2008 Algarve (POR)
ZARAGIU Andreea	fighting knockdown -55 kg	2008 Algarve (POR)
ZARAGIU Andreea	kempo K1 -55 kg	2008 Algarve (POR)
ZARAGIU Andreea	fighting knock down -50 kg	2005 Geneva (SUI)
	JUNIORI	
	Medalii de aur	
ANDREI Alin	fighting semi contact -60 kg	2007 Budapesta (HUN)
BORDAȘ Cristian	fighting semi contact -70 kg	2005 Geneva (SUI)
CHELU Vasilică	life contact -60 kg	2003 București (ROU)
CIUGULEA Andreea	kata	2007 Budapesta (HUN)
CRISTEA Cristina	fighting full contact -65 kg	2005 Geneva (SUI)
DRĂGAN Mirel	life contact -65 kg	2003 București (ROU)
DURALIA Roxana	fighting semi contact -55 kg	2005 Geneva (SUI)
DURALIA Roxana, PASCU Alina	self defence echipe	2005 Geneva (SUI)
IVAN Crina	life contact -60 kg	2003 București (ROU)
LIXANDRU MARIUS	fighting semi contact -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
LIXANDRU Marius	fighting semi contact -70 kg	2008 Algarve (POR)
NICULAE Cristian	kata	2003 București (ROU)
PAPP Csaba	life contact -85 kg	2003 București (ROU)
PASCU Alina	kata cu arme	2007 Budapesta (HUN)
PASCU Alina	fighting semi contact -50 kg	2007 Budapesta (HUN)
PASCU Alina, LIXANDRU Marius	self-defence mixt	2008 Algarve (POR)
SCĂPĂU Mădălin	life contact -70 kg	2003 București (ROU)

	Medalii de argint	
BALAS Ciprian	fighting full contact -70 kg	2008 Algarve (POR)
BALAS Ciprian	kempo K1 70 kg	2008 Algarve (POR)
BALAȘ Ciprian	fighting semi contact -70 kg	2008 Algarve (POR)
BALOGH BERTOLD	fighting semi contact -85 kg	2007 Budapesta (HUN)
BIDINA Andrei	kata	2003 București (ROU)
BORDAȘ Cristian	fighting full contact -70 kg	2005 Geneva (SUI)
CIUGULEA Andreea	kata cu arme	2007 Budapesta (HUN)
CIUGULEA Andreea	fighting knock down -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
CRĂCIUN Georgiana	fighting semi contact -50 kg	2007 Budapesta (HUN)
DUMITRESCU Elena	kata	2003 București (ROU)
DURALIA Roxana	fighting full contact -55 kg	2005 Geneva (SUI)
DURALIA Roxana, PASCU Alina	self defence echipe	2007 Budapesta (HUN)
FLORICICĂ Ionuț	life contact -60 kg	2003 București (ROU)
FODOR Robert	fighting full contact -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
GEALEP Constantin	fighting semi contact -60 kg	2007 Budapesta (HUN)
HARIGA Gabriel	life contact -60 kg	2003 București (ROU)
ILIE Florin	fighting full contact -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
ILIE Florin	fighting semi contact -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
ILIE Florin	fighting knock down -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
ILYES Olimpiu	fighting semi contact -60 kg	2007 Budapesta (HUN)
LIXANDRU Marius	fighting knockdown -70 kg	2007 Budapesta (HUN)
LIXANDRU Marius	fighting full contact -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
LIXANDRU Marius	fighting knockdown -70 kg	2008 Algarve (POR)
LIXANDRU Marius	fighting semi contact -65 kg	2008 Algarve (POR)
LIXANDRU Marius, STANCIU Mihai	self defence echipe	2007 Budapesta (HUN)
MINIOSU Adrian	life contact -65 kg	2003 București (ROU)
NISTOR Nicolae	fighting full contact -90 kg	2007 Budapesta (HUN)
NISTOR Nicolae	fighting semi contact -85 kg	2007 Budapesta (HUN)
Nistor Nicolae	fighting knock down -90 kg	2007 Budapesta (HUN)
OLTEANU Bogdan	life contact -70 kg	2003 București (ROU)
PASCU Alina	fighting semi contact -55 kg	2005 Geneva (SUI)
PASCU Alina	fighting full contact -55 kg	2005 Geneva (SUI)
PASCU Alina	kata arme	2005 Geneva (SUI)
PASCU Alina	kata	2007 Budapesta (HUN)
PETRACHE Cornel	life contact -65 kg	2003 București (ROU)
PICA Alin	fighting full contact -70 kg	2007 Budapesta (HUN)
PICA Alin	fighting semi contact -70 kg	2008 Algarve (POR)
PICA Alin	fighting knock down -70 kg	2007 Budapesta (HUN)

PICA Alin	kempo K1 70 kg	2008 Algarve (POR)
PINCA Georgiana	kata	2003 București (ROU)
STANCIU Mihai	fighting semi contact -70 kg	2007 Budapesta (HUN)
STĂNESCU Traian	life contact -60 kg	2003 București (ROU)
TARAS Victor	fighting full contact -70 kg	2007 Budapesta (HUN)
VERES Alexandru	kempo K1 65 kg	2008 Algarve (POR)
VEREȘ Alexandru	fighting semi contact -65 kg	2008 Algarve (POR)
VEREȘ Alexandru	fighting semi contact -70 kg	2008 Algarve (POR)
ZAFIESCU Lucia	fighting full contact -65 kg	2005 Geneva (SUI)
ZARAGIU Andreea	life contact -60 kg	2003 București (ROU)
	CADEȚI	
	Medalii de aur	
BORDAȘ Cristian	life contact -65 kg	2003 București (ROU)
PETRESCU Laura	kata	2003 București (ROU)
TACHE Mihai	life contact -70 kg	2003 București (ROU)
TODIRAȘ Radu	kata	2003 București (ROU)
	Medalii de argint	
PANDIA Marina	kata	2003 București (ROU)
GHIBUȘ Sergiu, TODIRAȘ Radu, TOTH Cornel	echipe aparate 1+2	2003 București (ROU)
TOTH Cornel	kata	2003 București (ROU)
	Medalii de bronz	
DULGHERU Ioana	kata	2003 București (ROU)
GHIBUȘ Sergiu	kata	2003 București (ROU)
	MASTERS(+36 ani)	
	MASCULIN	
	Medalii de aur	
BODÎRLĂ Cătălin	fighting knockdown -83 kg	2008 Algarve (POR)
BODÎRLĂ Cătălin	kempo K1 -83 kg	2008 Algarve (POR)
FODOR Emeric	fighting full contact -93 kg	2008 Algarve (POR)
GRĂDINARU Remus	fighting full contact -93 kg	2008 Algarve (POR)
PLES Marcel	fighting knockdown +98 kg	2008 Algarve (POR)
RIZEA George	fighting full contact -88 kg	2008 Algarve (POR)
SANDU Cristian	fighting knockdown -63 kg	2008 Algarve (POR)
SANDU Cristian	fighting semi contact -63 kg	2008 Algarve (POR)
SANDU Cristian	kempo K1 -63 kg	2008 Algarve (POR)
ZAHARIA Valentin Amatto	fighting full contact -68 kg	2008 Algarve (POR)
ZAHARIA Valentin Amatto	fighting semi contact -68 kg	2008 Algarve (POR)

ZAHARIA Valentin Amatto	fighting knockdown -68 kg	2008 Algarve (POR)
	Medalii de argint	
BODÎRLĂ Cătălin	fighting semi contact -83 kg	2008 Algarve (POR)
BODÎRLĂ Cătălin	fighting semi contact -83 kg	2008 Algarve (POR)
CLĂBESCU Radu, MITITELU Gabriel	weapon self-defence	2008 Algarve (POR)
CLĂBESCU Radu, MITITELU Gabriel	self-defence	2008 Algarve (POR)
CONSTANTINESCU Iulian	fighting knockdown -83 kg	2008 Algarve (POR)
GRĂDINARU Remus	fighting full contact -93 kg	2008 Algarve (POR)
MITITELU Gabriel	fighting semi contact +98 kg	2008 Algarve (POR)
MITITELU Gabriel	fighting semi contact +98 kg	2008 Algarve (POR)
MITITELU Gabriel	kempo K1 +98 kg	2008 Algarve (POR)
PLES Marcel	fighting full contact +98 kg	2008 Algarve (POR)
RIZEA George	kempo K1 -93 kg	2008 Algarve (POR)
SANDU Cristian	fighting full contact -63 kg	2008 Algarve (POR)
ZAHARIA Valentin Amato	fighting knockdown -68 kg	2008 Algarve (POR)
	Medalii de bronz	
CONSTANTINESCU Iulian	fighting full contact -83 kg	2008 Algarve (POR)
CONSTANTINESCU Iulian	fighting full contact -93 kg	2008 Algarve (POR)
FODOR Emeric	fighting full contact -68 kg	2008 Algarve (POR)
GRADINARU Remus	fighting knockdown -93 kg	2008 Algarve (POR)
MITITELU Gabriel	fighting full contact -68 kg	2008 Algarve (POR)
MITITELU Gabriel	fighting semi contact -83 kg	2008 Algarve (POR)
PLES Marcel	fighting semi contact -88 kg	2008 Algarve (POR)
PLES Marcel	fighting semi contact +98 kg	2008 Algarve (POR)
RIZEA George	kempo K1 -68 kg	2008 Algarve (POR)
RIZEA George	kempo K1 -93 kg	2008 Algarve (POR)
SERBANESCU Liviu	kempo K1 -93 kg	2008 Algarve (POR)
SERBĂNESCU Liviu	kempo K1 +98 kg	2008 Algarve (POR)
SERBĂNESCU Liviu	gladiator	2008 Algarve (POR)
SERBĂNESCU Liviu	fighting full contact -68 kg	2008 Algarve (POR)

	CAMPIONATE EUROPENE	
	KEMPO	
	SENIORI	
	Medalii de aur	
APETRE Ciprian, FUSARU Daniel, PĂUN Anne Marie Sanda	kobudo bunkai echipe	2004 Betzdorf (GER)
ALBĂCEANU Iulian	full contact -65 kg	2004 Betzdorf (GER)
APOSTOL Victor	full contact -80 kg	2004 Betzdorf (GER)

BIDINA Andrei, BOTEZATU Dan, TICU Ionuț	self defence - small team	2006 Komarno (SVK)
BUNICA Alexandru	knock down -60 kg	2004 Betzdorf (GER)
BUNICA Alexandru	semi contact -60 kg	2004 Betzdorf (GER)
BUNICA Alexandru	full contact -60 kg	2004 Betzdorf (GER)
CHELES Claudiu	semi contact -85 kg	2004 Betzdorf (GER)
CHELES Iulian	semi contact -90 kg	2004 Betzdorf (GER)
CIONTEA Ana Maria	full contact -65 kg	2004 Betzdorf (GER)
CIONTEA Ana Maria	semi-contact -65 kg	2004 Betzdorf (GER)
CIONTEA Ana Maria	knock down -65 kg	2004 Betzdorf (GER)
CLĂBESCU Radu, MITITELU Gabriel	open team +36	2006 Komarno (SVK)
COCICODAR Tudor	knock down +90 kg	2004 Betzdorf (GER)
CRISTEA Alexandra, DURALIA Roxana, PASCU Alina, STĂNESCU Mihaela, TRACHE Cristina	self defence-big team	2006 Komarno (SVK)
CRISTEA Alexandra, DURALIA Roxana, TRACHE Cristina	self defence-small team	2006 Komarno (SVK)
CRISTEA Alexandra, TRACHE Cristina	weapon self defence	2006 Komarno (SVK)
CRISTEA Cristina	fighting semi-contact -70kg	2006 Komarno (SVK)
CRISTEA Cristina	fighting full contact -70kg	2006 Komarno (SVK)
CUDALBU Silviu	fighting full contact -80kg	2006 Komarno (SVK)
CUDALBU Silviu	fighting knock down -80kg	2006 Komarno (SVK)
DEGERATU Constantin	full contact +90 kg	2004 Betzdorf (GER)
DEGERATU Constantin	fighting semi-contact +95kg	2006 Komarno (SVK)
DEGERATU Constantin	fighting full contact +95kg	2006 Komarno (SVK)
DRĂGAN Mirel	fighting semi-contact -70kg	2006 Komarno (SVK)
ENACHE Nicolae	fighting full contact -55kg	2006 Komarno (SVK)
GHEBA Ștefan	full contact -75 kg	2004 Betzdorf (GER)
GHEBA Ștefan	knock down -75 kg	2004 Betzdorf (GER)
GHEBA Ștefan	fighting semi-contact -85kg	2006 Komarno (SVK)
GHEBA Ștefan	fighting full contact -85kg	2006 Komarno (SVK)
GRĂDINARU Remus	semi contact -75 kg	2004 Betzdorf (GER)
LIPIANU Bogdan	semi contact -65 kg	2004 Betzdorf (GER)
LIPOVEANU Gabriel	fighting semi-contact -55kg	2006 Komarno (SVK)
MATYUS Ervin	fighting full contact -60kg	2006 Komarno (SVK)
MIHALACHE Ioana	kata cu arme	2006 Komarno (SVK)
MOLDOVEANU BOGDAN	semi contact -70 kg	2004 Betzdorf (GER)
PATRUGAN Clara	semi-contact -50 kg	2004 Betzdorf (GER)
PĂTRUGAN Clara	knock down -50 kg	2004 Betzdorf (GER)
PĂTRUGAN Clara	fighting semi-contact -55kg	2006 Komarno (SVK)
PĂTRUGAN Clara	fighting full contact -55kg	2006 Komarno (SVK)

PĂTRUGAN Clara	full contact -50 kg	2004 Betzdorf (GER)
PĂTRUGAN Victoria	fighting knock down -55 kg	2006 Komarno (SVK)
PĂUN Anne Marie	fighting semi-contact -60 kg	2006 Komarno (SVK)
PĂUN Anne Marie Sanda	semi-contact -60 kg	2004 Betzdorf (GER)
PĂUN Anne Marie Sanda	full contact -60 kg	2004 Betzdorf (GER)
PĂUN Anne Marie Sanda	knock down -60 kg	2004 Betzdorf (GER)
PĂUN Anne Marie Sanda	fighting knock down -60 kg	2006 Komarno (SVK)
PĂUN Cătălin	fighting semi-contact -65kg	2006 Komarno (SVK)
PĂUN Cătălin	fighting full contact -65kg	2006 Komarno (SVK)
RIZEA George	fighting semi-contact -90kg	2006 Komarno (SVK)
RIZEA George	fighting knock down -90kg	2006 Komarno (SVK)
RUS Traian	full contact -70 kg	2004 Betzdorf (GER)
RUS Traian	knock down -70 kg	2004 Betzdorf (GER)
SCĂPĂU Mădălin	fighting full contact -75kg	2006 Komarno (SVK)
SCĂPĂU Mădălin	fighting knock down -75kg	2006 Komarno (SVK)
SOARE Alina	semi-contact -55 kg	2004 Betzdorf (GER)
STĂNESCU Mihaela	fighting full contact -60kg	2006 Komarno (SVK)
STOICA Albert	fighting knock down +95kg	2006 Komarno (SVK)
TĂTAR Marius	fighting semi-contact -95kg	2006 Komarno (SVK)
TĂTAR Marius	fighting full contact -95kg	2006 Komarno (SVK)
ZARAGIU Andreea	fighting semi-contact -50kg	2006 Komarno (SVK)
ZARAGIU Andreea	fighting full contact -50kg	2006 Komarno (SVK)
ZARAGIU Andreea	fighting knock down -50 kg	2006 Komarno (SVK)
ZARAGIU Andreea	full contact -55 kg	2004 Betzdorf (GER)
	Medalii de argint	
APOSTOL Victor	knock down -80 kg	2004 Betzdorf (GER)
APOSTOL Victor	semi contact -85 kg	2004 Betzdorf (GER)
BARBUIA Gabriel	fighting knock down -75kg	2006 Komarno (SVK)
BIDINA Andrada,PASCU Alina, STĂNESCU Mihaela, TRACHE Cristina,	self defence-big team	2006 Komarno (SVK)
BIDINA Andrei, BOTEZATU, Dan, MIHALACHE Ioana, PETRESCU Laura, TICU Ionuț	self defence-big team	2006 Komarno (SVK)
BUDĂU Marius	fighting semi-contact -90kg	2006 Komarno (SVK)
BUNCA Alexandru	fighting knock down -60kg	2006 Komarno (SVK)
BUNICA Alexandru	fighting semi-contact -60kg	2006 Komarno (SVK)
BUZ Andrei	fighting full contact -90kg	2006 Komarno (SVK)
CHELES Claudiu, CHELES Iulian, MIHALACHE Ioana, SOARE Alina, TODIRAȘ Radu	self defence-big team mixt	2004 Betzdorf (GER)

CIONTEA Ana Maria, DRĂGAN Mirel, HARIGA Gabriel (1)	self defence mixt	2004 Betzdorf (GER)
CIUCĂ Radu	fighting full contact -75kg	2006 Komarno (SVK)
COCICODAR Tudor	full contact +90 kg	2004 Betzdorf (GER)
COCICODAR Tudor	semi contact -90 kg	2004 Betzdorf (GER)
DEGERATU Constantin	semi contact +90 kg	2004 Betzdorf (GER)
DEGERATU Constantin	fighting knock down +95 kg	2006 Komarno (SVK)
DRĂGAN Mirel, PĂUN Cătălin	self defence - small team	2006 Komarno (SVK)
ENACHE Nicolae	full contact -60 kg	2004 Betzdorf (GER)
ENACHE Nicolae	knock down -60 kg	2004 Betzdorf (GER)
ENACHE Nicolae	fighting semi-contact -55kg	2006 Komarno (SVK)
ENACHE Nicolae	semi contact -55 kg	2004 Betzdorf (GER)
FLOREA Sorin	fighting full contact -85kg	2006 Komarno (SVK)
GHEBA Ștefan	fighting knock down -85 kg	2006 Komarno (SVK)
GRĂDINARU Remus	fighting semi-contact -80kg	2006 Komarno (SVK)
GRĂDINARU Remus	fighting knock down -80kg	2006 Komarno (SVK)
ILIS Camelia	fighting semi-contact -70kg	2006 Komarno (SVK)
ILIS Camelia	fighting full contact -70kg	2006 Komarno (SVK)
LIPIANU Bogdan	full contact -65 kg	2004 Betzdorf (GER)
LIPOVEANU Gabriel	fighting full contact -55kg	2006 Komarno (SVK)
MIHALACHE Ioana	semi-contact -50 kg	2004 Betzdorf (GER)
MIHALACHE Ioana	knock down -50 kg	2004 Betzdorf (GER)
MIHALACHE Ioana	kata	2006 Komarno (SVK)
MIHALACHE Ioana	fighting full contact -55kg	2006 Komarno (SVK)
MIHALACHE Ioana	fighting knock down -55 kg	2006 Komarno (SVK)
MIHALACHE Ioana	full contact -55 kg	2004 Betzdorf (GER)
NICOARA Alin	semi contact -60 kg	2004 Betzdorf (GER)
PĂCURARIU George	fighting full contact -65kg	2006 Komarno (SVK)
PAPP Csaba	fighting full contact -80kg	2006 Komarno (SVK)
PASCU Alina, PĂUN Anne Marie, STĂNESCU Mihaela	self defence-small team	2006 Komarno (SVK)
PĂUN Anne Marie	fighting full contact -60kg	2006 Komarno (SVK)
PĂUN Cătălin	fighting knock down -65kg	2006 Komarno (SVK)
PETRESCU Laura	kata cu arme	2006 Komarno (SVK)
PETRESCU Laura	fighting semi-contact -50kg	2006 Komarno (SVK)
PETRESCU Laura	fighting full contact -50kg	2006 Komarno (SVK)
PETRESCU Laura	fighting knock down -50 kg	2006 Komarno (SVK)
POPESCU Mara	semi-contact -65 kg	2004 Betzdorf (GER)
RUS Traian	semi contact -75 kg	2004 Betzdorf (GER)

RUS Traian	fighting knock down -70kg	2006 Komarno (SVK)
SABOU Mircea	semi contact -70kg	2004 Betzdorf (GER)
SABOU Mircea	full contact -70 kg	2004 Betzdorf (GER)
SOARE Alina	full contact -50 kg	2004 Betzdorf (GER)
STĂNESCU Mihaela	fighting semi-contact -60kg	2006 Komarno (SVK)
STĂNESCU Mihaela	fighting knock down -60 kg	2006 Komarno (SVK)
STOICA Albert	fighting semi-contact +95kg	2006 Komarno (SVK)
STOICA Albert	fighting full contact +95kg	2006 Komarno (SVK)
TĂNASE Ovidiu	fighting semi-contact -95kg	2006 Komarno (SVK)
TĂNASE Ovidiu	fighting full contact -95kg	2006 Komarno (SVK)
VACARENCO Constantin	full contact -80 kg	2004 Betzdorf (GER)
ZARAGIU Andreea	semi-contact -55 kg	2004 Betzdorf (GER)
	Medalii de bronz	
ALBĂCEANU Iulian	knock down -65 kg	2004 Betzdorf (GER)
APETRE Ciprian, FUSARU Daniel, LIPIANU Bogdan (2)	self defence mixt	2004 Betzdorf (GER)
BĂDĂU Marius	fighting knock down -90kg	2006 Komarno (SVK)
BARBUIEA Gabriel	fighting semi-contact -75kg	2006 Komarno (SVK)
BOTEZATU Dan	kata	2006 Komarno (SVK)
BOTEZATU Dan	kata cu arme	2006 Komarno (SVK)
BUNICA Alexandru,	fighting full contact -60kg	2006 Komarno (SVK)
CHELES Claudiu	knock down -85 kg	2004 Betzdorf (GER)
CHELES Claudiu	full contact -90 kg	2004 Betzdorf (GER)
CHELES Iulian	full contact -90 kg	2004 Betzdorf (GER)
CHELES Iulian	knock down -90 kg	2004 Betzdorf (GER)
CLĂBESCU Radu	fighting semi-contact -80kg	2006 Komarno (SVK)
DEGERATU Constantin	knock down +90 kg	2004 Betzdorf (GER)
FLOREA Sorin	fighting semi-contact -85kg	2006 Komarno (SVK)
FLOREA Sorin	fighting knock down -85kg	2006 Komarno (SVK)
FUSARU Daniel	knock down -65 kg	2004 Betzdorf (GER)
GRĂDINARU Remus	knock down -80 kg	2004 Betzdorf (GER)
IONESCU Liviu	fighting full contact -70kg	2006 Komarno (SVK)
IONESCU Liviu	fighting knock down -70kg	2006 Komarno (SVK)
MIHALACHE Ioana	open hand	2004 Betzdorf (GER)
MIHALACHE Ioana	fighting semi-contact -55kg	2006 Komarno (SVK)
MOLDOVEANU Bogdan	knock down -75 kg	2004 Betzdorf (GER)
MOLDOVEANU Bogdan	full contact -75 kg	2004 Betzdorf (GER)
PĂCURARIU George	fighting semi-contact -65kg	2006 Komarno (SVK)

PĂCURARIU George	fighting knock down -65kg	2006 Komarno (SVK)
PETRESCU Laura	kata	2006 Komarno (SVK)
POPESCU Mara	knock down -60 kg	2004 Betzdorf (GER)
RIZEA George	fighting full contact -90kg	2006 Komarno (SVK)
SABOU Mircea	knock down -70 kg	2004 Betzdorf (GER)
SABOU Mircea	fighting semi-contact -70kg	2006 Komarno (SVK)
SABOU Mircea	fighting full contact -70kg	2006 Komarno (SVK)
SPĂTĂCEANU Cătălin	fighting semi-contact -60kg	2006 Komarno (SVK)
SPĂTĂCEANU Cătălin	fighting knock down -60kg	2006 Komarno (SVK)
TĂNASE Ovidiu	fighting knock down -95kg	2006 Komarno (SVK)
TĂTAR Marius	fighting knock down -95kg	2006 Komarno (SVK)
	JUNIORI	
	Medalii de aur	
BORDAȘ Cristian	semi contact -60 kg	2004 Betzdorf (GER)
DRĂGAN Mirel	full contact -65 kg	2004 Betzdorf (GER)
DURALIA Roxana	fighting semi contact -50 kg	2006 Komarno (SVK)
DURALIA Roxana	fighting full contact -50 kg	2006 Komarno (SVK)
DURALIA Roxana, PASCU Alina	self defence echipe	2006 Komarno (SVK)
GIUGULEA Andreea	fighting semi contact -65 kg	2006 Komarno (SVK)
GIUGULEA Andreea	fighting full contact -65 kg	2006 Komarno (SVK)
HARIGA Gabriel	full contact -60 kg	2004 Betzdorf (GER)
LIXANDRU Marius, STANCIU Mihai	self defence echipe	2006 Komarno (SVK)
PASCU Alina	kata cu arme	2006 Komarno (SVK)
PETRESCU Laura	semi contact -55 kg	2004 Betzdorf (GER)
STANCIU Mihai	fighting semi contact -60 kg	2006 Komarno (SVK)
STANCIU Mihai	fighting knock down -60 kg	2006 Komarno (SVK)
TODIRAȘ Radu	semi contact -70 kg	2004 Betzdorf (GER)
	Medalii de argint	
BORDAȘ Cristian	full contact -65 kg	2004 Betzdorf (GER)
CHELU Vasilică	full contact -60 kg	2004 Betzdorf (GER)
DRĂGAN Mirel	semi contact -70 kg	2004 Betzdorf (GER)
DURALIA Roxana	kata cu arme	2006 Komarno (SVK)
HARIGA Gabriel	semi contact -60 kg	2004 Betzdorf (GER)
PICA Alin	fighting semi contact -65 kg	2006 Komarno (SVK)
PICA Alin	fighting full contact -70 kg	2006 Komarno (SVK)
PICA Alin	fighting knock down -60 kg	2006 Komarno (SVK)
STANCIU Mihai	fighting full contact -60 kg	2006 Komarno (SVK)

	Medalii de bronz	
FODOR Robert	fighting semi contact -65 kg	2006 Komarno (SVK)
OLTEANU Bogdan	semi contact -65kg	2004 Betzdorf (GER)
PASCU Alina	fighting semi contact -50 kg	2006 Komarno (SVK)
PASCU Alina	fighting full contact -50 kg	2006 Komarno (SVK)
TODIRAȘ Radu	open hand	2004 Betzdorf (GER)
	CADEȚI	
	Medalii de aur	
BALAȘ Ciprian	fighting semi contact -70 kg	2006 Komarno (SVK)
PASCU Alina	semi contact -55kg	2004 Betzdorf (GER)
	Medalii de argint	
DRUGA Ionuț, DURALIA Roxana, PASCU Alina	self defence	2004 Betzdorf (GER)
LIXANDRU Marius	fighting semi contact -70 kg	2006 Komarno (SVK)
LIXANDRU Marius	fighting full contact -75 kg	2006 Komarno (SVK)
	Medalii de bronz	
BALAȘ Ciprian	fighting full contact -75 kg	2006 Komarno (SVK)
DURALIA Roxana	semi contact -55kg	2004 Betzdorf (GER)

*Performanțe realizate până la înființarea FR Kempo în 2009, în cadrul FRAM.

KEMPO**

CAMPIONATE MONDIALE

SENIORI

	Medalii de aur	
APOSTOL Victor	knockdown -95kg	2009 București (ROU)
APOSTOL Victor	kempo k1 -95kg	2009 București (ROU)
APOSTOL Victor, BARBUEA Gabriel, DRĂGAN Mirel, FLOREA Sorin, GRĂDINARU, Remus, PĂCURARIU George, PĂUN Cătălin, PIRTEA Aurel, SABOU Mircea, STOICA Albert	echipe semicontact	2009 Sankt Petersburg (RUS)

APOSTOL Victor, BARBUEA Gabriel, DRĂGAN Mirel, FLOREA Sorin, GRĂDINARU, Remus, PĂCURARIU George, PĂUN Cătălin, PIRTEA Aurel, SABOU Mircea, STOICA Albert	echipe full contact	2009 Sankt Petersburg (RUS)
APOSTOL Victor, BARBUEA Gabriel, DRĂGAN Mirel, FLOREA Sorin, GRĂDINARU, Remus, PĂCURARIU George, PĂUN Cătălin, PIRTEA Aurel, SABOU Mircea, STOICA Albert	echipe kempo k1	2009 Sankt Petersburg (RUS)
AVRAMIȚĂ Florin	knockdown -70kg	2009 București (ROU)
BUNICA Alexandru	knockdown -60kg	2009 București (ROU)
CHERAR Adriana	knockdown -65kg	2009 București (ROU)
CHERAR Adriana	submission -65kg	2009 București (ROU)
CIUGULEA Andreea Ioana	knockdown -60kg	2009 București (ROU)
CIUGULEA Andreea Ioana	submission -60kg	2009 București (ROU)
CIUREA Mihaela	semi kempo -75kg	2009 București (ROU)
CIUREA Mihaela	kempo k1 -65kg	2009 București (ROU)
DANCIU Andrei	kempo k1 -55kg	2009 București (ROU)
DANCU Andrei	full contact -55kg	2009 București (ROU)
DRĂGAN Mirel	full contact -75kg	2009 București (ROU)
DRĂGAN Mirel	semi kempo -75kg	2009 București (ROU)
DUMITRU Liviu Dominic	kempo k1 -80kg	2009 București (ROU)
FLOREA Sorin	full contact -85kg	2009 București (ROU)
FLOREA Sorin	semi kempo -85kg	2009 București (ROU)
FLOREA Sorin	kempo k1 -85kg	2009 București (ROU)
GRIGORAȘ Daniel	full contact -95kg	2009 București (ROU)
GRIGORAȘ Daniel	semi kempo -95kg	2009 București (ROU)
HALLAI Octavian Cătălin	semi kempo +95kg	2009 București (ROU)
LIPIANU Bogdan	semi kempo -65kg	2009 București (ROU)
LIPOVEANU Gabriel	semi kempo -55kg	2009 București (ROU)
MACOVEI Alexandru Costin	kempo k1 -65kg	2009 București (ROU)

MARINESCU Cristian	submission -95kg	2009 București (ROU)
MATACHE Daniel	semi kempo -60kg	2009 București (ROU)
MATYUS Erwin	full contact -60kg	2009 București (ROU)
MATYUS Erwin	kempo k1 -60kg	2009 București (ROU)
NAGY Gergo	knockdown +95kg	2009 București (ROU)
NICOLAE Bogdan	submission -60kg	2009 București (ROU)
PANDIA Marina	semi kempo -65kg	2009 București (ROU)
PAPP Csaba Ciprian	semi kempo -80kg	2009 București (ROU)
PASCU Alina	semi kempo -50kg	2009 București (ROU)
PĂTRAȘCU Mircea Viorel	full contact -90kg	2009 București (ROU)
PĂTRAȘCU Mircea Viorel	knockdown -90kg	2009 București (ROU)
PĂTRUGAN Clara Victoria	full contact -50kg	2009 București (ROU)
PĂTRUGAN Clara Victoria	knockdown -55kg	2009 București (ROU)
PĂTRUGAN Clara Victoria	submission -55kg	2009 București (ROU)
PIRTEA Aurel	knockdown -75kg	2009 București (ROU)
PIRTEA Aurel	kempo k1 -75kg	2009 București (ROU)
ROMANIA 1	div. traditionale self defence echipe	2009 București (ROU)
ROMANIA 1	div. traditionale kata sincron	2009 București (ROU)
ROMANIA 1	div. traditionale kata sincron echipe	2009 București (ROU)
ROMANIA 1	div. traditionale kata arme echipe	2009 București (ROU)
ROMANIA 1	div. traditionale self defence echipe	2009 București (ROU)
ROMANIA 1	div. traditionale arme self defence echipe	2009 București (ROU)
TĂNASE Ovidiu Ștefan	kempo k1 +95kg	2009 București (ROU)
TRACHE Cristina	div. traditionale kata arme	2009 București (ROU)
TUDOR Ionuț	full contact -70kg	2009 București (ROU)
TUDOR Ionuț	kempo k1 -70kg	2009 București (ROU)
	Medalii de argint	
CIONTEA Ana Maria	full contact -60kg	2009 București (ROU)
APOSTOL Victor	full contact -95kg	2009 București (ROU)
BUNICA Alexandra	kempo k1 -60kg	2009 București (ROU)
BUNICA Alexandru	full contact -60kg	2009 București (ROU)
CIONTEA Ana Maria	knockdown -60kg	2009 București (ROU)
CIUGULEA Andreea Ioana	kempo k1 -60kg	2009 București (ROU)

CIUGULEA Andreea, CIUREA Bianca, DURALIA Roxana, PASCU Alina, ZAHARIA Anne Marie	echipe semicontact	2009 Sankt Petersburg (RUS)
CIUGULEA Andreea, CIUREA Bianca, DURALIA Roxana, PASCU Alina, ZAHARIA Anne Marie	echipe kempo k1	2009 Sankt Petersburg (RUS)
DANCU Andrei	knockdown -55kg	2009 București (ROU)
DUMITRU Liviu Dominic	full contact -80kg	2009 București (ROU)
DURALIA Roxana	semi kempo -50kg	2009 București (ROU)
GRIGORAȘ Daniel	knockdown -95kg	2009 București (ROU)
GRIGORAȘ Daniel	kempo k1 -95kg	2009 București (ROU)
GRIGORAȘ Mihaela	knockdown -65kg	2009 București (ROU)
GRIGORAȘ Mihaela	submission -65kg	2009 București (ROU)
LIPIANU Bogdan	div. traditionale kata arme	2009 București (ROU)
LIPOVEANU Gabriel	kempo k1 -55kg	2009 București (ROU)
LOVIN Sașa Sorin	semi kempo -55kg	2009 București (ROU)
MARINESCU Cristian	semi kempo -95kg	2009 București (ROU)
MIHALACHE Ioana	submission -60kg	2009 București (ROU)
MOLDOVEANU Bogdan	semi kempo -80kg	2009 București (ROU)
NAGY Gergo	semi kempo +95kg	2009 București (ROU)
NAGY Gergo	kempo k1 +95kg	2009 București (ROU)
NAGY Gergo	submission +95kg	2009 București (ROU)
PĂCURARIU George Constantin	full contact -65kg	2009 București (ROU)
PĂCURARIU George Constantin	semi kempo -65kg	2009 București (ROU)
PANDIA Marina	full contact -65kg	2009 București (ROU)
PANDIA Marina	kempo k1 -65kg	2009 București (ROU)
PAPP Csaba	kempo k1 -80kg	2009 București (ROU)
PASCU Alina	kempo k1 -50kg	2009 București (ROU)
PĂTRAȘCU Mircea Viorel	semi kempo -90kg	2009 București (ROU)
PĂUN Cătălin	semi kempo -70kg	2009 București (ROU)
PĂUN Cătălin	kempo k1 -65kg	2009 București (ROU)
PETRAȘCU Mircea Viorel	kempo k1 -90kg	2009 București (ROU)

PETROPAVLOVSKI Alexandru Daniel	kempo k1 -70kg	2009 București (ROU)
ROMANIA 1	div. traditionale self defence mixt	2009 București (ROU)
ROMANIA 2	div. traditionale self defence echipe	2009 București (ROU)
ROMANIA 2	div. traditionale kata sincron echipe	2009 București (ROU)
ROMANIA 2	div. traditionale arme self defence echipe	2009 București (ROU)
RUS Traian Augustin	full contact -70kg	2009 București (ROU)
RUS Traian Augustin	knockdown -70kg	2009 București (ROU)
SABOU Mircea	submission -75kg	2009 București (ROU)
SPĂTĂCEANU Cătălin	knockdown -60kg	2009 București (ROU)
SPĂTĂCEANU Cătălin	submission -60kg	2009 București (ROU)
TĂNASE Ovidiu Ștefan	full contact+95kg	2009 București (ROU)
TĂNASE Ovidiu Ștefan	knockdown +95kg	2009 București (ROU)
TODIRAȘ Radu	semi kempo -75kg	2009 București (ROU)
TODIRAȘ Radu	div. traditionale kata	2009 București (ROU)
TRACHE Cristina	div. traditionale kata	2009 București (ROU)
	Medalii de bronz	
APOSTOL Victor	semi kempo-90kg	2009 București (ROU)
APOSTOL Victor, BARBUEA Gabriel, DRĂGAN Mirel, FLOREA Sorin, GRĂDINARU, Remus, PĂCURARIU George, PĂUN Cătălin, PIRTEA Aurel, SABOU Mircea, STOICA Albert	echipe knock down	2009 Sankt Petersburg (RUS)
APOSTOL Victor, BARBUEA Gabriel, DRĂGAN Mirel, FLOREA Sorin, GRĂDINARU, Remus, PĂCURARIU George, PĂUN Cătălin, PIRTEA Aurel, SABOU Mircea, STOICA Albert	echipe grappling	2009 Sankt Petersburg (RUS)
BUDĂU Marius Vasile	kempo k1 -85kg	2009 București (ROU)
BUDĂU Marius Vasile	submission -85kg	2009 București (ROU)
BUNICA Alexandru	submission -60kg	2009 București (ROU)
CIONTEA Ana Maria	kempo k1 -60kg	2009 București (ROU)
CIONTEA Ana Maria	submission -60kg	2009 București (ROU)

CIUGULEA Andreea Ioana	full contact -60kg	2009 București (ROU)
CIUGULEA Andreea Ioana	semi kempo-65kg	2009 București (ROU)
CIUGULEA Andreea, CIUREA Bianca, DURALIA Roxana, PASCU Alina, ZAHARIA Anne Marie	echipe full contact	2009 Sankt Petersburg (RUS)
CIUGULEA Andreea, CIUREA Bianca, DURALIA Roxana, PASCU Alina, ZAHARIA Anne Marie	echipe knock down	2009 Sankt Petersburg (RUS)
CIUGULEA Andreea, CIUREA Bianca, DURALIA Roxana, PASCU Alina, ZAHARIA Anne Marie	echipe grappling	2009 Sankt Petersburg (RUS)
CLĂBESCU Radu	knockdown -80kg	2009 București (ROU)
CLĂBESCU Radu	kempo k1 -80kg	2009 București (ROU)
CREȚU Ionuț Daniel	knockdown -75kg	2009 București (ROU)
DURALIA Roxana	full contact -50kg	2009 București (ROU)
DURALIA Roxana	knockdown -55kg	2009 București (ROU)
DURALIA Roxana	submission -55kg	2009 București (ROU)
ENACHE Nicolae	full contact -60kg	2009 București (ROU)
ENACHE Nicolae	knockdown -60kg	2009 București (ROU)
FLOREA Sorin	knockdown -85kg	2009 București (ROU)
GRIGORAȘ Daniel	submission -95kg	2009 București (ROU)
GRIGORAȘ Mihaela	full contact -65kg	2009 București (ROU)
GRIGORAȘ Mihaela	kempo k1 -65kg	2009 București (ROU)
GUDĂU Marius Vasile	knockdown -85kg	2009 București (ROU)
HALLAI Octavian Cătălin	full contact+95kg	2009 București (ROU)
HALLAI Octavian Cătălin	knockdown+95kg	2009 București (ROU)
HALLAI Octavian Cătălin	kempo k1+95kg	2009 București (ROU)
HALLAI Octavian Cătălin	submission+95kg	2009 București (ROU)
MARINESCU Cristian	knockdown -90kg	2009 București (ROU)
MARINESCU Cristian	kempo k1 -90kg	2009 București (ROU)
MIHALACHE Ioana	knockdown -60kg	2009 București (ROU)
MIHALACHE Ioana	semi kempo-65kg	2009 București (ROU)
MIHALACHE Ioana	kempo k1 -60kg	2009 București (ROU)
NAGY Gergo	full contact+95kg	2009 București (ROU)

PASCU Alina	div. traditionale kata	2009 București (ROU)
PASCU Alina	div. traditionale kata arme	2009 București (ROU)
PASNICIUC Constantin	semi kempo-70kg	2009 București (ROU)
PĂTRUGAN Clara Victoria	kempo k1 -50kg	2009 București (ROU)
PĂUN Cătălin	full contact -65kg	2009 București (ROU)
PĂUN Cătălin	knockdown -65kg	2009 București (ROU)
ROMANIA 3	div. traditionale self defence mixt	2009 București (ROU)
SABOU Mircea	kempo k1 -75kg	2009 București (ROU)
	JUNIORI	
	Medalii de aur	
BABA Gabriela	full contact -60kg	2009 București (ROU)
BABA Gabriela	semi kempo -60kg	2009 București (ROU)
BALAȘ Ghiță Ciprian	full contact -75kg	2009 București (ROU)
BURHALA Aida Florentina	knockdown -60kg	2009 București (ROU)
CARADIMA Alexandru	kempo k1 -85kg	2009 București (ROU)
DRĂGNUȚA Eduard	semi kempo -70kg	2009 București (ROU)
DRĂGNUȚA Eduard	kempo k1 -70kg	2009 București (ROU)
IGNAT Ion	full contact -60kg	2009 București (ROU)
PĂTRU Ionela	kempo k1 -60kg	2009 București (ROU)
SOTROCAN Alexandru	knockdown -60kg	2009 București (ROU)
SOTROCAN Andrei	semi kempo -60kg	2009 București (ROU)
SOTROCAN Andrei	kempo k1 -65kg	2009 București (ROU)
SOTROCAN Andrei	submission -60kg	2009 București (ROU)
ULMEANU Daniel	kempo k1 -55kg	2009 București (ROU)
	Medalii de argint	
BABA Gabriel	kempo k1 -60kg	2009 București (ROU)
BURHALĂ Aida Florentina	semi kempo-60kg	2009 București (ROU)
CARADIMA Alexandru	semi kempo-85kg	2009 București (ROU)
CHELU Vasilica	div. tradiționale gladiator	2009 București (ROU)
DRĂGNUȚĂ Eduard	submission -70kg	2009 București (ROU)
ENE George	semi kempo-70kg	2009 București (ROU)
GREC Adrian	kempo k1 -65kg	2009 București (ROU)
PĂTRU Ionela	submission -55kg	2009 București (ROU)
PETCU Andrei Florin	knockdown -60kg	2009 București (ROU)
PETCU Andrei Florin	submission -60kg	2009 București (ROU)

SOTROCAN Alexandru	kempo k1 -70kg	2009 București (ROU)
SOTROCAN Alexandru	submission -65kg	2009 București (ROU)
STANCIU Adelin	full contact -85kg	2009 București (ROU)
STANCIU Adelin	knockdown -85kg	2009 București (ROU)
STANCIU Adelin	kempo k1 -85kg	2009 București (ROU)
STANCIU Adelin	submission -85kg	2009 București (ROU)
TUDOR Ionuț	full contact -75kg	2009 București (ROU)
	Medalii de bronz	
BABA Gabriela	knockdown -60kg	2009 București (ROU)
BABA Gabriela	submission-55kg	2009 București (ROU)
BALAȘ Ghiță Ciprian	kempo k1 -75kg	2009 București (ROU)
BEREȘ Gergely Jozsef	kempo k1 -65kg	2009 București (ROU)
BURHALĂ Aida Florentina	kempo k1 -60kg	2009 București (ROU)
BURHALĂ Aida Florentina	submission-55kg	2009 București (ROU)
CARADIMA Alexandru	full contact -85kg	2009 București (ROU)
CARADIMA Alexandru	knockdown -85kg	2009 București (ROU)
CARADIMA Alexandru	submission-85kg	2009 București (ROU)
ENE George	full contact -70kg	2009 București (ROU)
ENE George	submission-65kg	2009 București (ROU)
GRIGORE Cosmin	kempo k1 -70kg	2009 București (ROU)
LIXANDRU Marius	knockdown -70kg	2009 București (ROU)
LIXANDRU Marius	submission-70kg	2009 București (ROU)
PĂTRU Ionela	full contact -60kg	2009 București (ROU)
PĂTRU Ionela	knockdown -60kg	2009 București (ROU)
PETCU Andrei Florin	full contact -60kg	2009 București (ROU)
PETCU Andrei Florin	semi kempo-60kg	2009 București (ROU)
PETCU Andrei Florin	kempo k1 -65kg	2009 București (ROU)
STANCIU Adelin	semi kempo-85kg	2009 București (ROU)
TUDOR Ionuț	semi kempo-75kg	2009 București (ROU)
TUDOR Ionuț	kempo k1 -75kg	2009 București (ROU)
TUDOR Ionuț	submission-75kg	2009 București (ROU)
ULMEANU Daniel	full contact -55kg	2009 București (ROU)
ZARAGIU Răzvan Gabriel Ralph	full contact -55kg	2009 București (ROU)
ZARAGIU Răzvan Gabriel Ralph	kempo k1 -55kg	2009 București (ROU)

**Performanțe realizate după înființarea FR Kempo, în anul 2009.

**PROMOTORI ȘI PROFESIONIȘTI
MENȚIONAȚI ÎN ACTIVUL FR KEMPO
ACTIV DE BAZĂ AL FR KEMPO:
ANTRENORI, ARBITRI, SPORTIVI**

BARBUEA, GABRIEL

Grad kempo: **3 Dan**

Peformance:

CM kempo seniori: 2 medalii de aur (2003), câte 2 medalii de aur și argint și una de bronz (2008), 3 medalii de aur și 2 de bronz (2009)

BODÎRLA, CĂTĂLIN, n. în 1970, în București. Inițial a practicat hocheiul pe gheață. A început să practice artele marțiale după 30 ani, sub îndrumarea antrenorului Gabriel Oroviceanu. Selecționat de Petru Grindeanu și cooptat în lotul național de wushu. Consa-

crarea a venit însă în kempo, unde a fost pregătit de profesorul Amatto Zaharia.

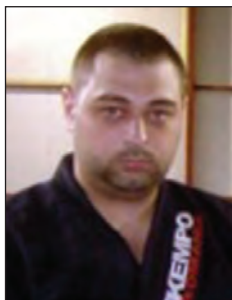
Grad kempo: **3 Dan**

Peformance:

CE WUSHU seniori: medalie de bronz (2006).

CM kempo seniori: medalie de aur (2007); 2 medalii de aur și 2 de argint (2008).

CE kempo seniori: o medalie de argint și 2 de bronz (2010).

BUDICĂ, OCTAVIAN

Grad kempo: **1 Dan**

Peformance:

CM kempo seniori: 3 medalii de bronz (2008).

Coordonator la ACS Clanul Lupilor Albaștri.

Ziarist sportiv, director general al revistei *Sport Revolution*.

BURHALA, FLORIN

Grad Kempo: **3 Dan**

Calificare: Antrenor

Coordonator la CS Sakura

BURHALA, ION

Grad kempo: **2 Dan**

CHELU, ION

Grad kempo: **5 Dan**

Antrenor

Antrenor Emerit

Coordonator CS Aquila

CHIRIȚESCU, MARIAN

Grad kempo: **5 Dan**

Calificare: Instructor

Arbitru, grad **RA**

Competiții internaționale la

care a oficiat ca arbitru: 2003

- CM kempo, București-România;

2004 - CE kempo, Betzdorf

- Germania; 2005 - CM kempo,

Geneva - Elveția; 2007 - CM kempo, Budapesta -

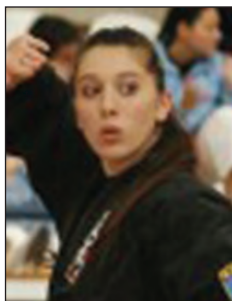
Ungaria; 2009 - CM kempo, București - România;

2010 - CM kempo, Antalya - Turcia; 2011 - CM

kempo, Sankt Petersburg - Rusia.

Funcție IKF: **Arbitru**

Președintele Colegiului Central al Arbitrilor

CIUGULEA, ANDREEA IOANA

Grad kempo: **1 Dan**

Performanțe:

CM kempo juniori: o medalie de aur și 2 de bronz (2007).

CE kempo seniori: 3 aur, 3 bronz (2010).

CM kempo seniori: o medalie de bronz (2007); 2 medalii de aur și 8 de bronz (2008); 2 aur, 3 argint și 5 bronz (2009); 1 aur, 4 argint și 2 bronz (2010).

CLĂBESCU, RADU

Grad kempo: **4 Dan**

Performanțe:

CM kempo seniori: 2 medalii de aur și 2 de argint (2005); 1 medalie bronz (2007); 1 aur, 1 argint și 2 bronz (2008); 2 bronz (2009); 2 aur și 1 argint (2010).

CM kempo juniori: o medalie de bronz (2010).

CM kempo masters: 2 medalii de argint (2008).

CE kempo seniori: o medalie de aur și una de bronz (2006).

COJOCARU, GHEORGHE

Grad kempo: **4 Dan**

Coordonator la CS Shin Daito Aka

CONSTANTIN, GICĂ GEORGE

Grad kempo: **1 Dan**

Campion național la full contact – 65 kg (2009), reprezentând CS Aquila Giurgiu.

CONSTANTIN, MIHAI

Grad kempo: **2 Dan**

COROI, VASILE

Grad kempo: **4 Dan**

Calificare: Instructor

Coordonator la CS Kokusai București

CRISTEA, ALEXANDRA

Grad kempo: **2 Dan**

Performanțe la kempo:

CM seniori: o medalie de argint și una de bronz (2005); o medalie de aur și 2 de argint (2007); 2 medalii aur, 2 argint și 2 bronz (2008).

CE seniori: 5 medalii de aur (2006).

DANEȘ, CONSTANTIN

Grad kempo: **3 Dan**

Calificare: Antrenor

Titlul: Antrenor Emerit

Coordonator la CS Chimia Rm. Vâlcea

DRĂGAN, MIREL

Grad kempo: **3 Dan**

Campion național la full contact -75 kg (2009), reprezentând CS Kokusai București.

Performanțe kempo:

CM juniori: o medalie de aur (2003); o medalie de aur și una de argint (2004);

CM seniori: o medalie de aur, 2 argint (2005); 3 aur, 3 argint și 4 bronz (2007); 3 aur, 2 argint și 5 bronz (2008); 5 aur și 2 bronz (2009); 4 aur și 1 bronz (2010).

CE seniori: 1 medalie de argint (2004); o medalie de aur (2006); 1 aur, 2 argint și 1 bronz (2009); 1 medalie de aur, 2 de argint și una de bronz (2010).

DURALIA, ROXANA

Grad kempo: **1 Dan**

Campionă națională pe echipe la kempo tradițional(2009), reprezentând CS Amatto Budokan București

Performanțe kempo:

CE kempo cadeți: o medalie de argint și una de bronz (2004).

CM juniori: 2 medalii de aur și una de bronz (2005); o medalie de bronz (2006).

CE juniori: 3 medalii de aur și 1 de argint (2006).

CE seniori: 2 medalii de aur (2006); 1 bronz (2010).
CM seniori: o medalie de aur și una argint (2007);
3 aur, 2 argint și 8 bronz (2008); 3 argint și 6 bronz
(2009).

DUMITRESCU, DANIELA
(1967), n. în București. Inginer
chimist, absolventă a Facultății
de Chimie Industrială - UPB
(1964). Cursuri postuniversi-
tare în contabilitate, contabili-
tate asistată pe calculator și
resurse umane (1999-2002).

Sportivă de performanță, spe-
cializată în artele marțiale, începând din 1987. A
obținut 4 dan karate shotokan, 2 dan karate wado-
ryu. Campioană națională la kata kumite 1992.
Campioană mondială la kumite individual și vice-
campioană cu echipa (2002). Antrenor de arte
marțiale. Distincții: Sportiva anului (2002); Arbitru
internațional (2003); **Maestru Emerit al Sportu-
lui**; Antrenor Emerit (2006). A activat în cadrul
FRAM, ramura SKDUN.

DUMITRESCU, SORIN
Grad kempo: **4 Dan**
Antrenor

Antrenor Emerit
Coordonator la CS Dojo.

FASIE, VIRGIL
Grad kempo: **2 Dan**
Coordonator la CS Virgil.

FLOREA, SORIN
Grad kempo: **1 Dan**
Performanțe la kempo:
CM seniori: câte o medalie de
aur, argint și bronz (2005); 3
medalii de aur și câte 2 de
argint și bronz (2007); câte 3
medalii de aur, argint și bronz
(2008); 6 aur și 3 bronz (2009);

5 aur, 5 argint și 2 bronz (2010).
CE seniori: o medalie de argint și 2 de bronz (2006);

4 medalii de aur și 3 de argint (2010).
Total la CM și CE - 50 medalii

FODOR, EMERIC
Grad arbitru: B+RB
Funcție FR Kempo: Arbitru
Performanțe la kempo:
CM masters: o medalie de aur
și una de bronz (2008).

GHEPEȘ, ILIE
Grad kempo: **4 Dan**
Instructor

Coordonator la CS Ghepes Dojo București

GRADINARU, REMUS
Grad kempo: **4 Dan**
Membru al Biroului FR Kempo
și președinte al Colegiului
Central al Antrenorilor
Antrenor
Arbitru grad A
Coordonator la CS Shin-Dojo.
Performanțe la kempo:

CM seniori: 2 medalii de bronz (2005); 3 medalii
de aur și una de argint (2007); 2 medalii de aur, 3
argint și 2 bronz (2008); 3 medalii de aur și 2 bronz
(2009); 3 medalii de aur și câte o medalie de argint
și bronz (2010).

CM masters: câte o medalie de aur, argint și bronz
(2008).

CE seniori: 2 medalii de argint (2006); câte o
medalie de aur și bronz (2004).

Îndeplinește funcția de secretar general al FR de
Kempo

GRIGORE, DANIEL
Grad kempo: **2 Dan**

Coordonator la CS The One Galați
Campion național la full contact, (2009), reprezen-
tând ACS Tudori

HORVATH, ATILLA

Grad kempo: **5 dan**
Calificare profesională:
Antrenor
Titlul: **Antrenor Emerit**
Arbitru național și internațional, grad A
Competiții internaționale la care a oficiat ca arbitru: 2004

– CE kempo, Betzdorf – Germania; 2005 – CM kempo, Geneva – Elveția; 2009 – CM kempo, București – România; 2011 – CM kempo, Sankt Petersburg – Rusia
Coordonator la CS Maforce

IONESCU, LIVIU

Grad kempo: **2 Dan**
Performanțe la kempo:
CM seniori: câte o medalie de argint și bronz (2005); 2 medalii de aur (2008).
CE seniori: 2 medalii bronz (2006).

IONIȚĂ, LUCIAN

Grad kempo: **2 Dan**
Coordonator la CS Dunărea Albastră Galați

MACOVEI, ALEXANDRU COSTIN

Grad kempo: **1 Dan**
Performanțe la kempo:
CM seniori: o medalie de aur (2009); o medalie de aur, câte 2 de argint și bronz (2010).
CE seniori: câte o medalie de aur și argint și 2 de bronz (2010).

MANOLE, ROBERT (vezi capitolul Figuri reprezentative din cadrul FR de Arte Marțiale)

Grad kempo: **5 Dan**
Antrenor
Antrenor Emerit
Coordonator CS Cold Steel București

MĂRZĂ, FLORIN

Grad kempo: **2 Dan**
Antrenor
Coordonator la Asociația Extreme Fight Club Sportiv Vulcan

MICU, PUIU-CIPRIAN

Grad kempo: **2 Dan**
Activează la Clubul Amatto Budokan București
Performanțe la kempo:
CM seniori: medalie de bronz (2008).

MITITELU, GABRIEL

Grad kempo: **5 Dan**
Antrenor
Antrenor Emerit
Performanțe la kempo:
CM seniori: medalie de aur (2005); 5 medalii de argint și 2 de bronz (2008). CE seniori: o medalie de aur (2006).

NECULAI, DĂNUȚ

Grad kempo: **3 Dan**
Instructor de kempo, taeco și aerobic
Îndeplinește funcția de președinte al Comisiei de disciplină din cadrul FR Kempo.
Coordonator CSAM Cetatea Dojo

Performanțe la kempo:
CM seniori: câte o medalie de argint și bronz (2003); o medalie argint (2005); 2 aur, 3 argint și 1 bronz (2010).
CE seniori: 3 medalii de aur și una de argint (2010).
Arbitru național și internațional de kempo: grad **RA**
Competiții internaționale la care a oficiat ca arbitru: 2004 - CE kempo, Betzdorf – Germania; 2005 - CM kempo, Geneva – Elveția; 2006 - CE kempo, Komarno – Slovacia; 2007 - CM kempo, Budapesta

–Ungaria; 2008 - CM kempo, Faro – Portugalia;
2009 – CM kempo, București – România; 2010 –
CM kempo, Antalya – Turcia; 2011 – CM kempo ,
Sankt Petersburg – Rusia.

NECULAI, MARIAN

Grad kempo: **3 Dan**

Instructor

Arbitru, grad **A**

Activează ca membru al Comisiei Centrale a Arbitrilor FRK. Competiții internaționale la care a oficiat ca arbitru: 2004

- CE, Betzdorf – Germania; 2005 – CM, Geneva – Swiss; 2006 - CE, Komarno – Slovacia; 2007 - CM, Budapesta – Ungaria; 2008 - CM, Faro – Portugal; 2009 – CM, Bucharest – Romania; 2010 – CM, Antalya – Turcia.

OROVICANU, GABRIEL

Grad kempo: **5 Dan**

Coordonator la CS TUDORI

Calificare profesională: Antrenor

Titlu: Antrenor Emerit

PANAITE, ALIN

Grad kempo: **3 Dan**

Calificare: profesională: Instructor

Coordonator la CS Respect Gym

PARASCHIV, FLORIN

Grad kempo: **2 Dan**

Antrenor

Coordonator la CS Kumite Dojo

PASCU, ALINA

Grad kempo: **2 Dan**

Performanțe la kempo:

CM juniori: o medalie de aur, 2 argint și una de bronz (2005); 2 medalii de aur și 2 bronz (2007); o medalie de aur (2008). CE juniori: 2 medalii de aur și 2 de bronz (2006).

CE cadeți: o medalie de aur și 2 argint (2004).

CE seniori: o medalie de aur și 2 de argint (2006); 4 aur, 3 argint și 3 bronz (2010).

CM seniori: o medalie de aur (2002); câte o medalie de argint și bronz (2007); 2 aur, 5 argint și 6 bronz (2008); un aur, 3 argint și 5 bronz (2009); 6 aur, 2 argint și 4 bronz (2010).

Total: 65 medalii

PĂCURARIU, GEORGE

Grad kempo: **2 Dan**

Performanțe la kempo:

CM seniori: 3 medalii de aur, un argint, 3 bronz (2007); 5 aur, 3 argint și 1 bronz (2008); 3 aur, 2 argint, 2 bronz (2009); 5 aur, 1 argint și 4 bronz (2010).

CE seniori: o medalie de argint și 2 bronz (2006); 3 aur, 4 argint și 2 bronz (2010).

PĂTRU, AUREL

Antrenor

Antrenor Emerit

Vicepreședinte al FR Kempo.

Vicepreședinte al FR Arte Marțiale (vezi Figuri reprezentative FRAM)

Coordonator la CS Dinamo București

PĂTRU, ILIE

Grad kempo: **3 Dan**

Coordonator la CS de Sporturi Marțiale SIG

PĂTRUGAN, CLARA

Grad kempo: **3 Dan**

Multiplă campioană și medalită la CN, reprezentând în competiții pe CS Shin Daito/CS Jad București.

Performanțe:

CM seniori wushu: o medalie de bronz (2003).

CE seniori wushu: o medalie de argint (2004), medalie de bronz (2010).

CM seniori kempo: 3 medalii de aur (2003); 3 aur (2005); 2 aur și 1 argint (2007); câte o medalie de aur, argint și bronz (2008); 3 medalii de aur și una de bronz (2009); câte o medalie de aur, argint și bronz (2010).

CE seniori kempo: 3 medalii de aur (2004); 3 aur (2006).

PĂUN, CĂTĂLIN

Grad kempo: **3 Dan**

Performanțe la kempo:

CM seniori: 2 medalii aur, 3 argint și 3 bronz (2007); 6 aur, 3 argint și 2 bronz (2008); 3 aur, 2 argint și 4 bronz (2009); câte 3 de aur, argint și bronz (2010).

CE seniori: câte 2 medalii de aur și argint (2006); 4 aur, 3 argint și 2 bronz (2010).

PETROPAVLOVSKI, ALEXANDRU

Medaliat la competițiile naționale, reprezentând CSAM Amatto Budokan București

Grad kempo: **1 Dan**

Performanțe la kempo:

CM seniori: medalie de argint (2009); câte 3 medalii de argint și bronz (2010).

CE seniori: 6 medalii de aur, 4 argint și 1 bronz (2010).

PICA, OVIDIU

Arbitru național și internațional categ. **A**

Competiții internaționale la care a oficiat ca arbitru: 2004 – CE kempo, Betzdorf – Germania; 2006 – CE kempo, Komarno – Slovacia; 2007 – CM kempo, Budapesta – Ungaria

PIRTEA, AUREL (n. 1988)

Grad kempo: **1 Dan**

Medaliat la campionatele naționale, reprezentând CSAM Amatto Budokan București.

Component al lotului **național din 1997**.

Maestru Emerit al Sportului și decorat cu Ordinul Meritul

Sportiv clasa a III-a (2012).

Performanțe la kempo:

CM seniori: 2 medalii de aur, 1 argint și 4 bronz (2007); 2 medalii de aur, 2 argint și 3 bronz (2008); 5 aur, 2 bronz (2009); 5 aur, 4 argint, 3 bronz (2010).

CE seniori: 7 medalii de aur, 5 argint și 3 bronz (2010).

PLEȘ, MARCEL

Grad kempo: **2 Dan**

Arbitru național și internațional categ. **RA**

Coordonator la CS Amaterasu

Performanțe la kempo:

CM masters: medalie de aur, argint și 2 bronz (2008).

Competiții internaționale la

care a oficiat ca arbitru: 2004 – CE kempo, Betzdorf – Germania; 2006 – CE kempo, Komarno – Slovacia; 2007 – CM kempo, Budapesta – Ungaria; 2008 - World CM kempo, Faro – Portugal; 2009 – CM kempo, București – România

RUS, TRAIAN

Grad Kempo: **3 Dan**

Campion național la proba full-contact -70 kg în 2009, reprezentând CS Mureșul, Târgu Mureș.

Performanțe la kempo:

CM seniori: medalie de aur și argint (2003); câte o medalie de aur și argint (2005); 2 medalii de aur (2007); câte o medalie de aur și argint (2008); 2 medalii de argint (2009).

CE seniori: câte 2 medalii de aur și argint (2004).

SABOU, MIRCEA

Grad kempo: **4 Dan**

Arbitru categ. **B+RB**

Triplu campion național la kempo tradițional reprezentând CSAM Amatto Budokan București.

Performanțe la kempo:

CM seniori: medalie de bronz (2003); câte o medalie de aur și argint (2005); 4 medalii de aur, 3 argint și 4 bronz (2007); 3 aur, 4 argint și 4 bronz (2008); 3 aur, 1 argint și 3 bronz (2009); 2 aur, 1 argint și 2 bronz (2010).
CE seniori: 2 medalii de argint, 1 bronz (2004); 2 bronz (2006); o medalie de aur și 2 bronz (2010).

SANDU, CRISTIAN

Grad kempo: **3 Dan**

Performanțe la kempo:

CM seniori: medalie de argint (2005).

CM masters: 3 medalii de aur și una de argint (2008).

SIRBU, MIHAELA

Grad kempo: **2 Dan**

A reprezentat în competiții CS Shindaito Aka

Performanțe la kempo:

CM seniori: 2 medalii aur, 1 argint, 2 bronz (2010).

CE seniori: 5 medalii aur, 3 argint, 3 bronz (2010).

STOICA, ALBERT

Grad kempo: **4 Dan**

În 2005 a concurat pentru ACS DOJO BUCURESTI, iar din 2009 pentru CS Dinamoviști Fight.

Coordonator la CS Dinamoviști Fight

Performanțe la kempo:

CM seniori: câte o medalie de aur, argint și bronz (2005); 3 aur, 2 argint, 1 bronz (2007); 3 aur, 2 argint, 4 bronz (2008); 3 aur, 2 bronz (2009).

CE seniori: o medalie aur și 2 de argint (2006); 3 aur și 2 argint (2010).

ȘERBĂNESCU, LIVIU

Grad kempo: **5 Dan**

În cadrul FR Kempo, îndeplinește funcția de președinte al Comisiei tehnice centrale.

A reprezentat în competiții CSAM Amatto Budokan București.

Performanțe la kempo:

CM seniori: o medalie de argint (2003).

CM masters: 4 medalii de bronz (2008).

TATU, GHEORGHE

Grad kempo: **5 Dan**

Arbitru național și internațional grad **RA**

Președintele Comisiei de Apel din cadrul FR Kempo.

Competiții internaționale la care a oficiat ca arbitru: 2003

– CM kempo, București-România; 2004 – CE kempo, Betzdorf – Germania; 2005 – CM kempo, Geneva – Elveția; 2006 – CE kempo, Komarno – Slovacia; 2007 – CM kempo, Budapesta – Ungaria; 2009 – CM kempo, București – România; 2011 – CM kempo, Sankt Petersburg – Rusia

TÂRLOGEANU, OVIDIU

Coordonator la CS Sakura Dojo

Antrenor

TOTH, FERENCZ

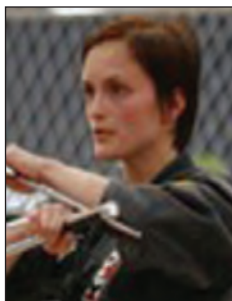
Grad kempo: **4 Dan**

Arbitru grad **B+RB**

Coordonator la CS Kickbox Bushido Salonta

Clasat pe locul I la CE 2004 (Germania) la categ. masters în probele semicontact, full contact și knock down.

Competiții internaționale la care a oficiat ca arbitru: 2004 – CE kempo, Betzdorf – Germania.

TRACHE, CRISTINA

Grad kempo: **3 Dan**

În competiții a reprezentat CS Shin Daito Bucuresti, iar din 2009 CSAM Amatto Budokan București.

Performanțe la kempo:

CM seniori: câte o medalie de argint și bronz (2005); 2 medalii de aur și 2 bronz (2007); 3 medalii de aur, 4 argint și 3 bronz (2008); câte o medalie de aur și argint (2009); câte o medalie de aur, argint și bronz (2010).

CE seniori: 3 medalii de aur, 2 argint, 1 bronz (2010).

TUDOR, IONUȚ

Grad kempo: **1 Dan**

Medaliat la CN, reprezentând ACS Clanul Lupilor Albaștri București.

Performanțe:

CM kempo juniori: o medalie de argint și 3 medalii de bronz (2009).

CM kempo seniori: 2 medalii de aur (2009); 6 aur, 2 argint, 3 bronz (2010).

CE kempo seniori: 3 medalii de aur, 1 argint, 5 bronz (2010).

Participant la CE wu-shu pentru cadeți cu o medalie de argint (2010).

VOVCENCO, AURELIANA
Arbitru național și internațional grad **A**

Îndeplinește funcția de Secretar departament arbitri în cadrul Federației Internaționale de Kempo și în FR Kempo.

Competiții internaționale la care a oficiat ca arbitru: 2003

– CM kempo, București – România; 2004 – CE kempo, Betzdorf – Germania; 2005 – CM kempo, Geneva – Elveția; 2006 – CE kempo, Komarno – Slovacia; 2007 – CM kempo, Budapesta – Ungaria;

2008 – CM kempo, Faro – Portugal; 2009 – CM kempo, București–România; 2010 – CM kempo, Antalya – Turcia; 2011 – CM kempo, Sankt Petersburg – Rusia.

VOVCENCO, RĂZVAN

(1968), n. în București. Antrenor de judo și instructor de autoapărare, atestat de MAPN (1987). Practicant și promoter al artelor marțiale. În urmă cu peste 30 de ani a început să practice karate, sub îndrumarea lui Radu Lucian, iar apoi

kung-fu cu antrenorul Ion Benea. Începând din 1985 a activat în artele marțiale în diferite săli din București, printre care la UM 01305, AS *Energoreparații*, AS Șoimii Otopeni, CIPA TAROM, CS *Politehnica* și altele. Se numără printre membri fondatori ai FRAM (1990). Tot în 1990, primește calificarea de instructor wushu kung-fu, stil în care primește 5 dan. Desfășoară o activitate susținută în kempo. Timp de 10 ani a fost coorganizator a numeroase competiții interne și internaționale de kempo. În anul 2002, a fost ales arbitru șef în cadrul Federației Internaționale de Kempo, departamentul fighting. A oficiat ca arbitru și la competițiile de kempo organizate în țară. Participă la organizarea FR Kempo în anul 2009, fiind ales secretar general al acestei federații și director al Comisiei centrale de arbitri. Pentru întreaga sa activitate, cu ocazia CM kempo din 2011 (Sankt Petersburg) a fost promovat la gradul de 6 dan, de către Federația Internațională de Kempo. Competiții internaționale la care a oficiat ca arbitru: 2003 – CM kempo, București; 2004 – CE kempo, Betzdorf – Germania; 2005 – CM kempo, Geneva – Elveția; 2006 – CE kempo, Komarno – Slovacia; 2007 – CM kempo, Budapesta – Ungaria; 2008 – CM kempo, Faro – Portugalia; 2009 – CM kempo, București; 2010 – CM kempo, Antalya – Turcia; 2011 – CM kempo, Sankt Petersburg – Rusia.

ZAHARIA (PĂUN), SANDA ANNE-MARIE

Grad kempo: **5 Dan**

Multiplă campioană și medaliată la CN, reprezentând CSAM Amatto Budokan București.

Antrenor, Instructor

Maestru Emerit al Sportului.

Arbitru național și internațional

grad **RA**

Competiții internaționale la care a oficiat ca arbitru:
2003 – CM kempo, București-România; 2004 – CE

kempo, Betzdorf – Germania; 2005 – CM kempo, Geneva – Elveția; 2006 – CE kempo, Komarno – Slovacia; 2007 – CM kempo, Budapesta – Ungaria; 2008 – CM kempo, Faro – Portugal; 2009 – CM kempo, București – România; 2010 – CM kempo, Antalya – Turcia; 2011 – CE kempo, Antalya – Turcia; 2011 – CM kempo, Sankt Petersburg – Rusia.

ZAHARIA, VALENTIN AMATTO - vezi Personalități

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE TAEKWONDO ITF

I. ISTORIC

1.1. ORIGINEA ȘI DEZVOLTAREA ARTELOR MARȚIALE

Aspectele generale privind apariția și dezvoltarea artelor marțiale, precum și specificul principalelor școli, ramuri și stiluri sunt prezentate în introducerea capitoului dedicat acestora.

Sunt mai multe documente istorice care scot în evidență existența unor forme de luptă cu mâinile și picioarele din perioadele regatelor Silla și Koguryo. Unele dintre poziții aduc spre Taek-Kyonsau spre tehnicile japoneze de luptă care poartă numele de Jujitsu. Acești luptători aparținând Hwa Rang do-ului au dat o nouă dimensiune metodelor de luptă cu picioarele, schimbându-le în noi stiluri de luptă și introducând principiile codului lor. O nouă concepție mentală și psihică a transformat lupta cu piciorul într-o artă. De-a lungul perioadei Hwa Rang do, metoda primitivă de luptă cu mâinile, numită Soo Bak-Gi, era foarte populară printre oamenii derând din Koguryo. Poporul avea un mare respect pentru această formă de luptă astfel că de-a lungul unui an, între două sărbători importante, prima a lunii mai și cealaltă a lunii august, aveau loc competiții de Soo Bak-Gi împreună cu jocuri ale luptelor libere coreene, cu lupte războinice cu arme și stilul de luptă cu piciorul numit Jeki-Chagi.

Imaginea alăturată reprezintă statuia lui Kumkang Yuksa, un faimos luptător din Sukulam. Statuia a fost sculptată în perioada Dinastiei Silla.

Faimosul istoric coreean, doctorul Danjae Shin Chae Ho, în scrierile sale despre îndepărtatul Chosun, descrie diferite întreceri de îndemânare și curaj desfășurate sub anumite reguli : “Dansuri cusabia, sporturi de apă unde erau întreceri de sărituri în râuri înghețate ca un test al curajului și perseverenței. Trasul cu arcul și Taek-Kyon-ul sunt întreceri unde erau demonstrate forța și îndemânarea. Câștigătorului întrecerilor de vânătoare îi era dat numele de Sou-Bi, un nume care atrăgea după sine respect și admirație.

Doctorul Danjae Shin susține că arta Soo Bak-Gi a fost introdusă în China sub forma și denumirea Kwon Bup, iar în Japonia ca o formă a Jujitsu-lui. Documente istorice vechi relatând despre artele marțiale în Coreea, relevă importante descoperiri datând din perioada celui de-al treilea rege al Dinastiei Yi (1401-1408) care a format un puternic organism al armatei în care a recrutat experți în

Taek-Kyon, Sirum (lupte coreene libere), Soo Bak-Gi, trasul cu arcul și arme tradiționale. Unele documente, nu puține la număr, tind să indice că multe dintre aceste forme de luptă au fost exportate în Japonia formând bazele pentru Jujitsu și pentru Karate. Organismul coreean Hwa Rang do a fost preluat, prin organizare și cod, de către samurail japonezi.

Masutatsu Oyama, o autoritate binecunoscută a karatului japonez și fondator al stilului Kyokushinkai, în cartea sa "Acestea sunt karatele" menționează că etimologia cuvântului "KARA" provine din cuvântul coreean "KAYA" folosit în sudul peninsulei coreene.

1.2. SOO BAK GI - STRĂMOȘUL TAEKWON-DO-ULUI ÎN TIMPUL DINASTIEI KORYO

Într-un alt studiu interesant al Dr. An Ja San, în una dintre cărțile sale despre vechea Coree, acesta a inclus o biografie a luptătorilor coreeni și anumite date despre școala de Yoo Sul (care se poate considera ca fiind Jujitsu) care, în Coreea, era cunoscută sub numele de Soo Bak-Gi sau Taek-Kyon.

În fiecare an, în luna mai, regele însuși organiza competiții ale acestor forme de luptă la pavilionul Kak Chon din Munții Ma Am. Câștigătorul acestei competiții era răsplătit cu un bun post în serviciul militar. Regele mai organiza competiții de acest gen între soldații din garda sa. Trei dintre câștigătorii unor astfel de competiții anuale : Lee Yi Min, Jang Joong Boo și Sa Kang Sung au devenit faimoși generali în timpul Dinastiei Koryo. Acestea fapte ne dau de înțeles că regii aveau mai mult decât un simplu interes în dezvoltarea acestei arte.

Sunt 24 de mișcări de bază, sau poziții fundamentale, folosite de către practicanți. Acestea includ tehnici de mână, de picior, sărituri, căderi, rostogoliri și tehnici de dezechilibrare.

Cu siguranță că, în timpul dinastiilor Silla și Koryo, artele marțiale au avut cea mai înfloritoare perioadă. Foarte curând după aceste dinastii, urmașii lor au adoptat o politică antimilitară ceea

ce a dus la degradarea, în parte, a artelor marțiale. A urmat o perioadă înfloritoare a vieții civile, a culturii, punându-se mare bază pe artele frumoase.

La sfârșitul Dinastiei Yi, artele marțiale au fost întrerupte. Lovitura finală apare odată cu ocupația japoneză (1904-1945) când artele marțiale au fost interzise pe tot teritoriul Coreei. Taek Kyon a fost practicat, în secret, de către câțiva vechi adepți care au avut această posibilitate și au menținut această artă în viață.

În altă ordine de idei, Gichin Funakoshi cunoscut ca "tatăl karatelor japoneze", a scris în anul 1958 o carte în care afirma: "karatele sunt artele marțiale ale Insulei Okinawa". El mai afirma că această artă s-a dezvoltat în Okinawa începând cu secolul al IX-lea și purtând numele de "TE" (mână). Când această tehnică din Okinawa s-a modificat prin combinarea ei cu arta chineză kempo (metoda lovirii cu pumnul), această artă a devenit cunoscută sub numele "DOTE". Prima demonstrație a acestei arte marțiale a avut loc în 1917 câpătând o rapidă popularitate pe întreg teritoriul Japoniei. În anii '30 cuvântul "DO" a fost înlocuit de cuvântul "KU" pentru a face distincție între karatele japoneze și forma de luptă kempo din China.

Într-o carte de karate scrisă de Nagadoni, autorul susține că, conform legendelor sau mitologiei, acest mod de a lupta cu mâna liberă este întâlnit în sumo și în judoul japonez cu aproximativ 2000 de ani în urmă.

Există diferite teorii, dispute și argumente privind originea și evoluția unor forme de luptă, cu mâna sau cu piciorul.

1.3. ISTORIA TAEKWON-DO-ULUI

1.3.1. ORIGINEA ȘI PREZENTAREA TAEKWON-DO-ULUI

Taekwon-do este considerat un mod de viață. Într-o formulare simplistă Taekwon-do este o versiune a luptei neînarmate constituită în scopul autoapărării. Oricum înseamnă mult mai mult decât aceasta. Este folosirea științifică a corpului uman, într-o metodă de autoapărare, un corp care a fost

dezvoltat să folosească intens facilitățile fizice și psihice în cadrul antrenamentului.

Este o artă marțială fără egal în ceea ce privește forța și tehnica specifice.

Ca artă marțială implică disciplina în primul rând, tehnica și un antrenament mental care au ca scop construirea (dezvoltarea) unui puternic sens al justiției, corectitudinii și conduitei sociale. Totodată implică un mod de gândire și de viață particulară în ceea ce privește conceptul și spiritul de autodisciplină și un ideal de morală nobilă. Traducerea cuvântului Taekwon-do se poate face astfel: “TAE” are sensul de a sări, de a zbura, a lovi sau a sparge cu piciorul; “KWON” denotă pumnul pregătit să lovească sau să blocheze; “DO” are aspectul de artă, de cale, de conduită, adevărata artă construită și pavată de către înțelepții și luptătorii din trecut.

Luat ca un ansamblu colectiv, Taekwon-do indică antrenamentul mental și tehnic pentru lupta neînarmată cât și ca sistem pentru sănătate, incluzând tehnici de lovire cu pumnul și piciorul, blocaje și eschive din calea loviturilor adversarului.

Taekwon-do nu poate fi folosit de către nimeni fără o pregătire psihică și fizică corespunzătoare care să îi permită siguranța necesară și stăpânirea de sine de care are nevoie în timpul luptei. Aplicat greșit, Taekwon-do poate să devină periculos, chiar mortal. În acest scop, antrenamentul trebuie să fie făcut în așa fel încât fiecare tehnică să fie explicată corect elevilor și numai în măsura în care pregătirea psihică le permite să folosească și să evalueze această tehnică.

Spectaculozitatea și forța dezvoltată de fiecare tehnică din Taekwon-do sunt exemplificate prin exercițiile (probele) practicate: să zbori peste o motocicletă și să lovești cu piciorul ținta aflată la distanță de câțiva metri de aceasta; spargerea cu piciorul a unei scânduri de brad cu grosimea de 2,5 cm situată la înălțimi de peste 2,5 metri; ruperea a două sau mai multe cărămizi cu cantul interior sau exterior al mâinii; spargerea cu pumnul dintr-o singură lovitură a șase sau șapte scânduri de brad; lovirea cu picioarele a două sau trei ținte dintr-o singură săritură și altele.

1.3.2. STUDII, PRINCIPII, TEHNICI, RĂSPÂNDIRE ÎN ALTE ȚĂRI

Generalul Choi Hong Hi, fondatorul stilului Taekwon-do, inițiatorul Federației Internaționale de Taekwon-do (International Taekwon-do Federation - ITF) al cărei președinte a fost până la decesul său. S-a născut în 9 noiembrie 1918 în districtul Hwa Dae Myong Chun din Coreea și a murit în 15 iunie 2002, în țara sa de naștere.

Generalului Choi a avut o contribuție esențială la apariția taekwondo-ului și la dezvoltarea acestuia în lume. La vârsta de 15 ani a fost îndrumat spre practicarea străvechiului stil de luptă Tae-Kyon. În anul 1938 pleacă la studii în Japonia, unde a ajuns repede la nivelul de centură neagră în Karate. Datorită participării la unele acțiuni împotriva japozenilor a fost reținut într-o închisoare militară din Japonia. În ianuarie 1946, o dată cu eliberarea de sub dominația japoneză, s-a reîntors în patrie, privind gradul de locotenent în armata coreeană, fiind numit comandat al unui regiment. A început să practice arta sa proprie cu unii dintre soldații din subordinea sa. Pe parcurs, acțiunile sale au căpătat contur și finalizare, ajungându-se la forma cunoscută sub numele de taekwondo.

Sub tutela Generalului Choi, la data de 11 aprilie 1955, numele de Taekwon-do a fost ales să reprezinte arta marțială coreeană, de către istorici și alte personalități reprezentative din Coreea, ca ramură de sine stătătoare. Într-o traducere scurtă, TAE = picior, KWON = pumn, DO = artă - ceea ce duce la definirea ei astfel: “arta de a lupta cu piciorul și mâna”.

Acest nou nume nu are numai o mare asemănare cu străvechiul nume Taek Kyon, dar totodată are și un sens de naționalism al acestei arte coreene, unde nume ca Dang Soo și Kong Soo sunt în corelare cu arte marțiale chinezești sau japoneze. Sistemul dezvoltat de către generalul Choi are la bază stilul Chong Hun, Taek Kyon, Soo Bak-Gi și tehnici de karate,

scopul final fiind dezvoltarea la maxim al tehnicilor de mână și, mai ales, de picior. Acest sistem conține 24 de "TULLURI", fiecare cizelat și perfecționat de către general și colegii săi, începând cu "CHON-JI" și până la cel mai înalt nivel reprezentat de "TONG IL".

După 1300 de ani, artele marțiale coreene au ajuns, în sfârșit, la o maturitate deplină și la o răspândire impresionantă în peste 60 de țări, având un număr impresionant de practicanți.

Combinarea tehnicilor clasice cu noile modificări au avut ca rezultat o formă de autoapărare și condiționare mentală fără egal în lumea modernă. Toată această istorie a fost relatată în revista "Chosun" aparținând cotidianului Doctorului Lee Sun Kun, președintele Universității Kyung Puk și unul dintre cei mai mari istorici ai Coreei, în 1969.

Ca și nivel spiritual, Taekwon-do derivă din tradiția etică și din principiile morale orientale și bineînțeles, având o contribuție foarte mare, propria filozofie a Generalului Choi Hong Hi.

TAEKWON-DO ne învață cum să generăm maximum de putere. Sunt incorporate de asemenea, tehnici din lupta corp la corp care erau folosite, cu maximum de eficacitate, de către trupele speciale ale armatei.

Cu toate că acest stil cuprinde și tehnici derivate din Karate și Taek-Kyon, teoriile fundamentale și principiile Taekwon-do diferă față de oricare altă artă marțială.

În luna martie 1959, sub conducerea Generalului Choi au avut loc primele demonstrații în afara granițelor Coreei. S-au făcut demonstrații în Vietnam și Taiwan, cu un succes neașteptat.

Studiile Generalului Choi despre Taekwon-do sunt împărțite în disciplina spirituală și perfecționarea tehnicii.

Dimensiunile spirituale ale Taekwon-do-ului sunt foarte bine definite în ceea ce se numește "TULL", deci cine se consideră un adept al Taekwon-do-ului își va respecta propriul corp și o morală de viață sănătoasă, niciodată folosindu-le în scopuri dezono-rabile pentru persoana sa. Numele acestor exerciții complexe: "TULL", au fost inspirate de către personalități istorice ale poporului coreean, care și-au adus

contribuția către națiunea coreeană de-a lungul unei istorii îndelungate de aproape cinci mii de ani.

În cadrul Taekwon-do-ului au fost create o varietate de tehnici care pot fi folosite în aproape orice situație de luptă. Ele sunt bazate pe următoarele principii: mișcările sunt concepute pentru a produce maximum de putere în acord cu formulele științifice și cu principiile energiei cinetice; principiile din spatele tehnicilor trebuie să fie clare, pentru a distinge o mișcare corectă de una incorectă; distanța și unghiul de execuție al fiecărei mișcări trebuie să fie exact definite pentru a face cât mai eficiente atacul sau apărarea; scopul și metoda fiecărei mișcări trebuie să fie clare și simple pentru a fi ușor de explicat în procesul învățării; procesul învățării trebuie să fie în așa fel conceput de către instructori, încât să reușească să își atragă adepți indiferent de vârstă sau sex; metodele de respirație corectă trebuie să fie explicate fragmentat, fiind în concordanță cu viteza fiecărei mișcări și reducând, cât mai mult posibil, oboseala; atacul trebuie să fie posibil împotriva fiecărui punct vital și trebuie să fie posibilă o apărare împotriva unei largi varietăți de tehnici de atac; fiecare unealtă de atac (mână, picior, cot, etc) trebuie să fie clar definită, fiind bazată pe structura corpului uman; fiecare mișcare trebuie să fie ușor de executat, făcându-l pe practicant să ia Taekwon-do ca pe un sport sau ca pe o activitate de recreere; o importanță specială trebuie acordată promovării unei sănătăți bune și prevenirii accidentărilor; fiecare mișcare trebuie să fie ritmată și armonioasă, astfel încât Taekwon-do să capete un aspect estetic deosebit; fiecare mișcare dintr-un "TULL" trebuie să exprime personalitatea și caracterul spiritual al personajului după care a fost numit.

1.3.3. FORURI INTERNAȚIONALE, AFILIERI ȘI REPREZENTANȚI AI ROMÂNIEI ÎN ACESTE ORGANISME

- Federația Internațională de Taekwon-do , cu sediul în Roma (Italia) a luat ființă în 1966, iar România s-a afiliat în 2000

- Federația Europeană de Taekwon-do , cu sediul în Lublin (Polonia) a luat ființă în 1979, iar România s-a afiliat în 2004

Marius Oltean – reprezentant oficial în Federația Internațională Taekwondo (1996);
- membru în Federația Europeană Taekwondo (2004);

1.3.4 APARIȚIA ȘI DEZVOLTAREA TAEKWON-DO-ULUI ÎN ROMÂNIA

Artele marțiale s-au practicat pe teritoriul României, chiar și în perioada prerevoluționară, perioadă în care practicarea acestora era interzisă. Aceasta se făcea pe ascuns în diferite săli sau chiar în mijlocul naturii, sub diferite denumiri, cea mai frecvent folosită fiind cea de judo.

Pentru prima dată, în România, Taekwon-do a apărut la Cluj în **anul 1985**, an în care instructorii Mazsa George și Ocolișan Florin s-au hotărât să treacă, treptat, de la karate la taekwon-do. În acest fel, cu ajutorul celor doi instructori, a cărților de taekwon-do și a practicanților, încetul cu încetul, un vis devine realitate. Taekwondo a devenit o ramură practică pe scară largă cu rezultate semnificative pe plan intern și internațional. Cu toate restricțiile existente, cu ajutorul unor specialiști internaționali, inclusiv a maestrului Choi Jung Hwa - 7 DAN ITF - fiul donatorului Choi Hong Hi, care a fost prezent de două ori la Cluj, înainte de revoluția din 1989, s-a reușit însușirea treptată a tehnicilor corecte, a metodologiei de pregătire și a specificului practicării acestei ramuri de sport. Antrenamentele complexe și demonstrațiile pentru public, organizate în sala sporturilor din Cluj, ale maestrului coreean, au contribuit la însușirea taekwondo-ului adevărat, practicanții acestuia însușindu-și tehnica și specificul acestei ramuri, reușind să pătrundă și în ierarhia gradelor, astfel că treptat s-a ajuns la numeroși sportivi să dețină centura neagră cu 1,2,3,4,5 și chiar 6 dan, în multe centre din țară. Este menționată și prima participare a instructorilor George Masza (2 dan) și Florin Ocolișan (1 dan), la CM de taekwondo din Budapesta (1989), care s-au clasat pe locurile IV, respectiv V, în probele de spargerii forță.

Fig. 1

Fig. 2

Fig. 3

Poză de grup cu participanții la stagiu

Fotografiile din fig. 1, 2 și 3 au fost realizate la demonstrația maestrului coreean Choi Jung Hwa (fiul Gen. Choi) care a avut loc cu ocazia celui de-al doilea stagiu, al acestuia, la Sala Sporturilor din Cluj-Napoca.

PRINCIPALELE EVENIMENTE PRIVIND EVOLUȚIA STRUCTURILOR ORGANIZATORICE, A FORMELOR DE CONDUCERE, DEZVOLTAREA ȘI AFIRMAREA TAEKWONDO-ULUI PE PLAN INTERN ȘI INTERNAȚIONAL, ORGANIZAREA UNOR STAGII DE PREGĂTIRE, PARTICIPAREA ȘI REZULTATELE OBTINUTE LA CM ȘI CE SUNT PREZENTATE CRONOLOGIC

- **1990 (mai)**, organizarea unui nou stagiu de pregătire cu maestrul Choi Jung Hwa;
- **1990 (iunie)**, participarea la Balcaniada de Taekwon-do ITF din Sofia – Bulgaria, cu participarea sportivilor din Grecia, Turcia, Iugoslavia, România și Bulgaria, unde s-au obținut: 1 medalie de aur și 3 de bronz la proba de luptă individual; medalie de bronz la luptă pe echipe și medalie de argint la proba de tull (kata) pe echipe.
- **1990 (iulie)**, promovarea în grad a unor practicanți ai taekwondo-ului, în prezența maestrului Choi Jung Hwa.
- **1991**, participarea la CE din Anglia, fără clasări în primele 3 locuri.
- **1992**, participarea la CE din Polonia, unde se obțin primele medalii: 1 medalie de aur și 2 de bronz.
- **1992 (septembrie)**, participarea la CM din Coreea, unde Tușa Paul și Oneț Cristina au reușit să se claseze în primii 10 sportivi ai lumii la probele de luptă individual și tehnici speciale individual.
- **1993 (mai)**, participarea la CE din Olanda, unde sportivii români au obținut 5 medalii de bronz.
- **1994 (ianuarie)**, stagiu de pregătire în Sala Sporturilor și la Sala Armatei, sub conducerea generalului Choi Hong Hi - fondatorul Taekwon-do-ului și susținerea examenului de grad pentru 1, 2 și 3 dan.

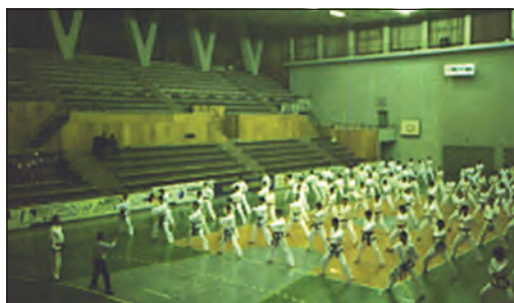

Fig. 4

Fig. 5

Fig. 6

Fig. 7

Fotografiile din fig. 4, 5, 6 și 7, reprezintă câteva momente ale stagiului de la Cluj, condus de Generalul Choi Hong Hi - fondatorul Taekwon-do-ului și președintele ITF.

- **1994 (august)**, organizarea primului CN de taekwondo în Hunedoara, cu participarea a peste 150 de sportivi din orașele: Cluj, Timișoara, Deva, Hațeg, Vaslui, Oradea, Constanța, Dej, Târgu-Mureș, Miercurea-Ciuc, Blaj, Sibiu, Mediaș, Călan și Hunedoara. Au fost prezenți dl Kim - consilier al Ambasadei Coreene la București, maștri internaționali Pak Hak Gil – 6 DAN și Sok Min Chol – 6 dan. Primii campioni naționali au fost: Mureșan Alexandru (63 kg), Tușa Paul (- 80 kg), Jucan Alexandru (+80 kg), Gașpar Timea (52 kg), iar pe echipe Cluj-Napoca formată din Jucan Alexandru, Tușa Paul, Oltean Marius, Muntean Mircea, Mureșan Alexandru.

- **1994**, își desfășura activitatea Asociația Română de Taekwon-do, singura structură sportivă care funcționa la acea dată, care asigura și legitimarea sportivilor. Ramura taekwondo era cuprinsă în cadrul FR de Arte Marțiale.

- **1994**, se organizează prima ediție a *Cupei Mediensis*, unde se introduce pentru prima dată concursul concursul pentru copii pe lângă cel de juniori și seniori, campionat organizat de către Roman Gheorghe.

- **1995**, își începe activitatea în Cluj, maestru internațional Pak Hak Gil - 6 dan, cu concursul lui Marius Oltean și al celorlalți posesori ai centurilor negre.

- **1995**, a avut loc CN la Miercurea Ciuc, cu participarea sportivilor din 20 de orașe.

- **1995**, Constanța stagiul național de pregătire, sub îndrumarea maestrului Pak Hak Gil și a instructorilor posesori ai centurii negre 3 DAN din Cluj.

- **1995**, a doua ediție a *Cupei Mediensis*, cu peste 200 de sportivi.

Echipa clujeană la luptă pe echipe

Grup de sportive cu cei doi maștri coreeni, Pak Hak Gil și Sok Min Chol

Proba de tult individual

- **1996**, a III-a ediție a “Cupei Mediensis”.
- **1996**, seminarul internațional Varșovia – Polonia, la care au participat 10 sportivi și instructorii Oltean Marius, Mureșan Alexandru și Simo Mihaly.
- **1996**, desfășurarea Adunării generale care a hotărât înființarea Uniunii Române de Taekwon-do, care a ales următoarea conducere: președinte – Oltean Marius – 4 DAN; vicepreședinți: Sibișeanu Robert – 2 DAN și Andras Robert – 3 DAN; secretari: Fântână Dorel – 2 DAN și Muntean Mircea – 3 DAN.
- **1997 (mai)**, organizarea CN de Taekwon-do ITF, la Baia Mare.
- **1997 (august)**, seminar național de vară, la Constanța.
- **1997 (noiembrie)**, s-a organizat CN copii și juniori și **(decembrie)** Cupei Romaniei pentru seniori
- **1998**, prin reorganizarea FR de Arte Marțiale, Taekwondo ITF a fost cuprinsă în cadrul FR Arte Marțiale de Contact.
- **1998**, se organizează Cupa Balcanică pentru seniori la Blagoevgrad (Bulgaria), unde echipa națională se clasează pe locul II la clasamentul general pe națiuni.
- **1999**, printr-o ordonanță a MTS, Taekwon-do ITF, a fost repartizată în cadrul FR Taekwon-do (federație care reprezenta Taekwon-do WTF). O parte dintre sportivii celor 2 ramuri au avut dublă legitimitate pentru a putea participa la competițiile acestora.
- **1999**, au avut loc CN pentru seniori (Miercurea Ciuc), Cupa Duran's pentru seniori (Oradea), CN de Taekwon-do WTF pentru seniori și juniori (București), CN pentru copii și Cupa Moldovei pentru juniori și seniori (Vaslui), Cupa României pentru copii, juniori și seniori (Călan), Cupa Mediensis (Mediaș)
- **1999**, la CN Taekwon-do ITF și WTF s-a remarcat Vasile Vilson - clasat pe locul I
- **1999**, s-au organizat seminarul național pentru sportivi, instructori și arbitri la Baia Mare (**6-7 februarie**) și Constanța (**20-27 august**).
- **1999 (noiembrie)**, a avut loc Campionatul

Balcanic în Alexandropolis – Grecia, echipa de seniori s-a clasat pe primul loc la proba de luptă masculin.

- **2000**, au fost organizate următoarele competiții: CN de ITF la Oradea, CN de WTF la Cluj-Napoca, Cupa României la Mediaș

- **2000**, pe plan internațional s-au organizat: CE juniori și seniori (Edinburg) – Bal Ioana a ocupat locul I la proba spargerii forță și Nechifor Roxana locul II în proba de luptă; Campionatul Balcanic (Salonic)

- **2000**, organizarea Seminarului sportivi, instructori și antrenori (Baia Mare); Seminarul internațional de arbitraj (Praga) – Oltean Marius obține calificarea de arbitru internațional clasa A (mondial) și Fântână Dorel calificarea de arbitru internațional clasa B (european); Seminarul național de pregătire sportivi, instructori, antrenori și arbitri (Constanța)

Dinspre stânga spre dreapta, Fântână Dorel, Willem Jacob Bos – director de arbitraj european, Oltean Marius

- **2000 (ianuarie)**, pe baza noilor reglementări, cuprinse în Ordonanței nr. 26 cu privire la Asociații și Fundații, se fac demersuri pentru organizarea federației Taekwon-do ITF: la data de 8 iulie 2000, a avut loc o ședință națională de stil, în cadrul căreia s-au formulat și înaintat actele pentru obținerea personalității juridice a Federației Române de Taekwon-do I.T.F., ca organizație nouă și de sine-stătătoare. Ședința a avut loc la Petroșani și au participat 15 structuri sportive cu personalitate juridică din Cluj-Napoca, Constanța, Petroșani, Dej, Baia Mare, Miercurea-Ciuc, Sărmașu, Deva, Călan, Timișoara, Brad, Arad. Cu ocazia alegerilor la ședința de înființare, a rezultat următoarea componență a forului de conducere a noii federații: președinte: Oltean Marius; vicepreședinți: Sibișeanu Robert, Andras Robert; secretari: Muntean Mircea, Fântână Dorel; membri: Mureșan Alexandru, Popa Cristinel, Mucichescu Minerva, Borzasi Desideriu.

- **2001 (15 – 18februarie)**, CN pentru copii, juniori și seniori (Petroșani); **(august)** Cupa României la Mediaș.

- **2001**, seminarul internațional cu pregătire tehnică (Chișinău) - secretarul general al federației Mircea Muntean obține gradul de 4 DAN; delegația FR TKD ITF, compusă din Marius Oltean și Karoly Incze participă la seminarul internațional cu conducerea federației internaționale **(9-11 martie, Budapesta)**.

- **2001 (25 – 30 aprilie)**, CE juniori și seniori (Benidorm) - 1 loc III la juniori, 2 locuri III la seniori și alte clasări pe locuri IV-VI; **(3 – 8 iulie)** CM seniori (Rimini) – 2 locuri V; **(15 – 17 noiembrie)** CB juniori și seniori (Cluj-Napoca) – echipa României s-a clasat pe locul I în clasamentul general.

- **2001 (10-15 aprilie)**, pregătire centralizată a lotului național la Baia Mare; **(12-15 octombrie)** stagiul național de vară la Constanța; **(august)** stagiul de vară pentru pregătire tehnică a sportivilor și instructorilor și pentru organizarea cursurilor de arbitri,

- **2002**, măsuri de reorganizare a federației în conformitate cu legislația în vigoare, acțiuni la care

au participat un număr de 9 cluburi deja reorganizate.

- **2002(februarie)**, CN juniori și seniori la Baia-Mare; **(18-21 aprilie)** CN pentru copii și Cupa *SIM COR* juniori și seniori la Oradea; **(15-17 iunie)** Cupa Națională de vară pentru copii, juniori, seniori la Călan; **(17-20 octombrie)** Cupa României la Târgu-Mureș

- **2002 (2-5 mai)**, participare la CE de juniori și seniori în Cehia; **(7-10 noiembrie)** CB de juniori și seniori în Sofia.

- **2002 (aprilie)**, participarea la seminarul internațional Thessaloniki – Grecia, unde Marius Oltean a obținut gradul de 5 DAN

- **2002**, pregătiri centralizate pentru juniori la Călan și seniori la Baia Mare.

- **2002**, Marius Oltean a fost ales în funcția de vicepreședinte a Federației Balcanice a Taekwon-do.

- **2003 (ianuarie)**, se semnează contractul de finanțare între MTS și federație.

- **2003 (27 februarie-2 martie)**, CN juniori și seniori la Constanța; **(17-20 octombrie)**, Cupa României pentru copii, juniori și seniori la Sibiu

- **2003 (martie)**, pregătire centralizată la CSM Baia Mare a lotului selecționat la CN de seniori;

- **2003 (10-13 aprilie)**, CE juniori și seniori la Rijeka – 18 sportivi medaliați; **(12-15 iunie)** CM seniori la Varșovia, medalie de argint la individual și echipe masculin, 2 locuri V la feminin.

- **2003 (noiembrie)**, organizarea seminarului național de pregătire la Oradea, condus de președintele Federației Europene, Master Willem Jakob Bos – 8 DAN, care a prezentat elemente tehnice și de arbitraj pentru toți participanții.

- **2003**, numeroși sportivi primesc titlul de Maeștri ai Sportului și Maeștri Emeriți ai Sportului, iar antrenorii pe cel de Antrenor Emerit.

2004, s-au desfășurat următoarele acțiuni sportive: **(februarie)** CN la Hunedoara; **(iunie)** Cupa Națională de vară la Baia Mare; **(august)** seminarul național pentru sportivi, instructori și arbitri la Constanța; **(octombrie)** Cupa României la Baia Mare; CE juniori și seniori în Tampere

– Finlanda, cu 18 medalii câștigate; **(iulie)** participare la CM juniori în Riccione (Italia) – 6 clasări pe podium; **(noiembrie)** Cupă Mondială în Orlando (SUA) – clasare pe locul II mondial, după echipa Poloniei.

- **2004**, președintele federației române Marius Oltean, a fost ales membru al BF al All Europe Taekwon-do Federation, pentru o perioadă de 4 ani.

- **2005 (februarie)**, CN desfășurat Mediaș; **(22-28 august)** Cupa Națională de Vară pentru copii, juniori și seniori, la Constanța

- **2005 (martie)**, pregătire centralizată la Baia Mare; **(27 iunie-10 iulie)**, pregătirea centralizată a lotului național de seniori, la Baia Mare.

- **2005 (12-16 octombrie)**, seminar pentru instructori internaționali la Sânmartin, unde au participat sportivi din România, Moldova, Italia și Israel.

- **2005 (21-25 aprilie)**, CE juniori și seniori din Terracina (Italia) – 17 medalii, din care 4 de aur; **(21-27 iulie)** CM seniori la Dortmund, unde s-au cucerit 6 medalii și 5 locuri IV – VI; **(20-23 octombrie)** prima ediție a Cupei Europei, în Anglia, unde s-au cucerit 4 medalii

- **2005**, Laureați ai Sportului românesc – Oltean Marius, la categoria celor mai specialiști ai artelor marțiale

Incze Szilard, pentru rezultatele obținute la CM.

- **2006 (23-26 februarie)**, cu ocazia CN copii, juniori și seniori, la Iași s-a desfășurat și Adunarea generală de alegeri, noul organ de conducere având următoarea componență: președinte - Oltean Marius; vicepreședinți - Goron Dan, Andrei Sorin; secretar general – Muntean Mircea; secretar federal – Incze Karoly; membri - Iuhoș Iosif, Bîrluț Florin, Mucichescu Minerva, Miron Sorin

- **2006 (12-14 mai)**, se organizează CE juniori și seniori, acțiune aprobată în anul 2005, de către Congresul Federației Europene; au participat 26 țări, sportivii români obținând 19 medalii și 21 locuri IV-VI.

- **2006 (12-16 iulie)**, la CM taekwon-do ITF din Tegucigalpa, Honduras, cei 7 sportivi români participanți au obținut 7 medalii, iar Mihai Mădăian

a cucerit 2 medalii de aur.

- **2007**, s-a desfășurat **(22-25 februarie)**, CN copii, juniori și seniori de la Mediaș;

- **2007 (27-29 aprilie)**, CE din Poprad, Slovacia – s-au cucerit 15 medalii, din care 8 fiind de aur; **(31 mai-3 iunie)** CM din Quebec, Canada – participarea cu 24 de sportivi și obținerea a 10 medalii și 7 locuri IV – VI, iar sportivul Mădăian Mihai a fost declarat cel mai bun junior al lumii din ultimii 4 ani.

- **2007 (22-25 februarie)**, ca urmare a unor incidente care au avut loc cu ocazia CN la Mediaș, Adunare generală a adoptat măsura excluderii CS Salamandra Constanța din cadrul federației, a aprobat decizia vicepreședintelui Andrei Sorin și a ales un nou vicepreședinte, în persoana lui Tripa Ferenc, de la CS Royal Kwon Oradea.

- **2008 (29 februarie-2 martie)**, Adunarea generală, desfășurată cu ocazia CN juniori și seniori de la Sibiu, a hotărât creșterea numărului de membri ai Biroul federal de la 9 la 11, fiind aleși Mureșan Alexandru și Fântână Dorel.

- **2008**, pe plan intern s-au organizat următoarele acțiuni: **(29 februarie-2 martie)** CN juniori și seniori la Sibiu – organizator Birluț Florin; **(4-6 aprilie)** CN copii de la Baia Mare; **(17-18 aprilie)** Cupa Rono pentru copii, juniori și seniori la Oradea – organizator Ruzskai Hajnalka; **(28-30 noiembrie)** Cupa României la Timișoara - organizator Olaru Dan, concomitent cu Cursurile de perfecționare al antrenorilor și instructorilor; **(12-13 decembrie)** Cupa României pentru copii și Cupa Transilvania pentru juniori și seniori la Cluj-Napoca – organizator Mureșan Alexandru.

- **2008 (16-18 mai)**, CE juniori și seniori, în localitatea Wrocław, Polonia – s-au obținut 16 medalii și 8 locuri IV – VI; **(20-22 iunie)** Cupa Internațională de vară la Oradea – organizator Tulkos Romeo; **(15 – 19 octombrie)**; Cupa Mondială pentru juniori mici, juniori și seniori la Riva del Garda, Italia și s-au remarcat Panțel Bianca - locul III la luptă individual -52 kg, iar Oprescu Cosmin - locul I la probele de luptă individual -71 kg și tehnici speciale, fiind declarat cel mai bun senior al competiției.

- **2009** (27 februarie - 1 martie), CN juniori și seniori, la Iași; **(21 – 22 martie)** CN copii, juniori III și II la Oradea; **(22-25 octombrie)** Cupa României la Cluj, unde au participat 210 sportivi; **(12 decembrie)** Cupa Transilvania copii, juniori și seniori la Cluj-Napoca

- **2009**, pregătiri centralizate **(30 martie-12 aprilie)** a lotului național de juniori și seniori, masculin și feminin la Baia Mare și **(2-14 noiembrie)** în vederea participării la CM din

- **2009**, pregătiri internaționale: **(24 – 26 aprilie)** CE din Benidorm, Spania – 4 medalii și 4 locuri IV-VI la juniori, 11 medalii și 3 locuri IV-VI la seniori; **(25-29 noiembrie)** CM Mar del Plata, Argentina - 6 medalii și 9 locuri IV – VI; (19-21 iunie) Cupa Internațională de vară cu participarea României și Slovaciei, la Oradea.

- **2009 (20-22 februarie)**, s-au organizat cursurile de perfecționare al antrenorilor și instructorilor și seminariile de pregătire al sportivilor și arbitrilor, la Baia Mare.

- **2010**, au avut loc competițiile interne: **(26-28 februarie)** CN juniori și seniori la Sibiu; **(17 aprilie)** Cupa Rono pentru copii, juniori și seniori la Oradea; **(21-22 mai)** CN pentru copii (juniori III și II, sub 14 ani) în Cluj Napoca; **(noiembrie)** Cupa României pentru copii, juniori și seniori la Baia Mare; (10-12 decembrie) Cupa Transilvania pentru copii, juniori și seniori în Cluj-Napoca.

- **2010 (31 martie-10 aprilie)**, s-a organizat pregătirea centralizată a lotului național de juniori și seniori, masculin și feminin, la Baia Mare.

- **2010 (29-31 ianuarie și 10-12 septembrie)**, cursurile de perfecționare pentru instructori și antrenori, seminarul de arbitraj și stagiul tehnic pentru sportivi, în localitatea Călan și Baia Mare.

- **2010 (29 aprilie-2 mai)** CE juniori și seniori, în Skovde, Suedia, unde s-au cucerit: 13 medalii și 14 locuri IV - VI, din care 5 medalii la juniori, 8 medalii la seniori, 6 locuri IV – VI la juniori și 8 locuri IV – VI la seniori; **(17-20 iunie)** Cupa Internațională de vară la Oradea; **(21-24 octombrie)** Cupa Europei în Bratislava, Slovacia.

Probele oficiale cuprinse la Campionatelor Mondiale și Europene: 1. **Tull centuri negre (Pattern)**: individual pentru 1 DAN, 2 DAN, 3 DAN, 4 – 6 DAN (echivalentul cu Kata de la Karate) și pe echipe; 2. **Luptă (Sparring)** individual și pe echipe; 3. **Tehnici speciale (Special Technique)** individual și pe echipe – probă care conține tehnici de sărituri în înălțime și lungime cu finalizare prin lovirea unei ținte; 4. **Spargeri forță (Power test)** individual și pe echipe – conține tehnici de lovire cu mâna și piciorul finalizându-se prin spargerea mai multor scânduri prinse în aparatele speciale pentru spargeri; 5. **Luptă tradițională (pre-aranjată) (Traditional sparring)** – probă care se execută în perechi (câte 2 sportivi), echipele putând fi formate din 2 băieți, două fete, sau mixt. Tehnicile folosite sunt cele din conținutul probelor de Tull și de luptă. Se punctează corectitudinea execuției, coregrafia, forța, viteza de execuție, complexitatea elementelor și coordonarea celor 2 parteneri.

ECHIPAMENTUL SPECIFIC DE ANTRENAMENT ȘI COMPETIȚIE

Se clasifică în echipamente de antrenament și în echipamente de competiție. Echipamentul de antrenament este constituit dintr-un costum special, cu o croială specific coreeană, purtând denumirea de “DOBOK”. Dobokul este format din doua piese (componente): pantalonul și bluza.

Pantalonii sunt largi, cu o croială dreaptă, având la brâu mai multe rânduri de elastic și, în cele mai multe cazuri, un șnur care permite fixarea lor pe corp.

Bluza de dobok, tot cu o croială dreaptă, are mânecile lungi astfel încât ele să treacă peste încheietura pumnului. Culoarea dobokului este albă, iar pe partea stângă la nivelul pieptului este aplicată emblema Federației Internaționale de Taekwon-do. Simetric, pe partea dreaptă, se poate aplica emblema federației sau organizației naționale.

Pe spatele bluzei este imprimată denumirea stilului: TAEKWON-DO - și a federației internaționale: I.T.F. Acestea sunt dispuse, de sus în jos pe

spatele bluzei, în caractere coreene și în traducere, într-un arc de cerc deasupra caracterelor coreene.

La brâu, peste bluza dobokului, se leagă un cordon ce poartă denumirea de centură. Acesta poate să aibă diferite culori, în funcție de pregătirea sportivului. Centurile la rândul lor, se împart în centuri colorate și în centuri negre. Centurile colorate sunt, în ordine crescătoare, următoarele: centura albă (10 GUP), centura albă cu dungă galbenă (9 GUP), centura galbenă (8 GUP), centura galbenă cu dungă verde (7 GUP), centura verde (6 GUP), centura verde cu dungă albastră (5 GUP), centura albastră (4 GUP), centura albastră cu dungă roșie (3 GUP), centura roșie (2 GUP), centura roșie cu dungă neagră (1 GUP). Centurile negre urmează imediat după centura roșie cu dungă neagră și încep cu centura neagră 1 DAN, după care urmează 2 DAN, 3 DAN, 4 DAN, 5 DAN, 6 DAN, 7 DAN, 8 DAN, și 9 DAN, aceasta din urmă fiind mult timp purtată doar de către fondator, iar la această dată existând mult mai mulți mari maeștri care dețin acest grad.

În momentul în care un sportiv deține centura neagră (1 DAN), el trebuie să-și aplice pe partea inferioară a bluzei, de jur-impjur, o dungă neagră cu lățimea de 2,5 cm. Dobokul rămâne astfel până la obținerea gradului de 4 DAN și al titlului de instructor internațional când se mai aplică, câte o dungă neagră pe cusăturile exterioare ale pantalonilor și ale mânecilor. Un deținător al gradului de 4 DAN, fără a fi instructor internațional, nu poate purta aceste însemne.

Echipamentul de competiție constă, obligatoriu, din dobok care trebuie să fie aranjat astfel încât să exprime gradul pe care îl deține concurentul, cu toate inscripțiile și emblemele care au fost descrise mai sus. Alte echipamente obligatorii sunt protecțiile de mâini și de picioare, aprobate prin regulamentul I.T.F., proteza dentară, precum și scoica, la probele de luptă.

Cine dorește poate să-și completeze acest echipament cu apărători pentru protejarea tibiilor, acestea nefiind obligatorii. Celelalte probe competiționale, în afară de dobok, nu necesită alte echipamente speciale.

COMPONENȚA FORULUI DE CONDUCERE – STRUCTURILE ORGANIZATORICE - EVENIMENTE NOTABILE

Federația Română de Taekwondo ITF a luat ființă în anul **2000** și are sediul la Cluj-Napoca.

FR de Taekwondo ITF este prezentată în Anuarul Sportului din 2001, afiliată la: Federația Internațională de Taekwondo (2000) și Federația Europeană de Taekwondo (2000).

Componenta Biroului federal, în **2001**, era următoarea: președinte (și antrenor federal) – Marius Oltean; vicepreședinți – Cristinel Popa, Robert Sibișeanu; membri – Alexandru Mureșan, Dorel Fântână, Desideriu Borzași, Angela Minerva Mucichescu.

- **2002**, vicepreședintele Robert Sibișeanu a fost înlocuit cu Olaru Dan și în calitate de membri Alexandru Mureșan, Dorel Fântână au fost înlocuiți de Goron Dan și Bîrluț Florin.

- **2003**, membru al Biroului federal - Bîrluț Florin va fi înlocuit de Muntean Mircea (secretar general), Incze Karoly (secretar federal) și Iuhos Iosif.

- **2006**, componenta Biroului federal era următoarea: președinte (și antrenor federal) – Oltean Marius; vicepreședinți – Olaru Dan și Popa Cristinel; secretar general – Muntean Mircea; secretar federal – Incze Karoly; membri – Goron Dan, Mucichescu Minerva, Iuhos Iosif și Borzași Desideriu.

- **2007**, vicepreședinții Olaru Dan și Popa Cristinel au fost înlocuiți de Goron Dan și Tripa Ferenc și Miron Sorin a fost ales membru al Biroului.

- **2008**, Fântână Dorel, Mureșan Alexandru, Bîrluț Florin se alătură Biroului federal, în calitate de membri.

- **2009**, FR de Taekwondo era condusă de Biroul federal, care avea următoarea componență: președinte – Oltean Marius; vicepreședinți – Goron Dan și Tripa Ferenc; secretar general – Muntean Mircea; secretar federal – Incze Karoly; membri – Mucichescu Minerva, Iuhos Iosif, Bîrluț Florin,

Miron Sorin, Fântână Dorel, Mureșan Alexandru.

- Situația organizatorică: 22 de structuri afiliate din 9 județe; 1338 sportivi legitimați, dintre care 532 seniori (427 băieți, 105 fete), 364 tineret/juniori (267 băieți, 97 fete), 442 copii (319 băieți, 123 fete); 14 antrenori; 22 instructori sportivi; 49 arbitri.

- Clasamentul pe unități sportive: 1. CS Liga de Est (Vaslui), 2. ACS Kwang Gae (Iași) și 3. CS Dragonul (Baia Mare).

• **2010**, FR de Taekwondo era condusă de următorul Birou federal: președinte – Oltean Marius;

vicepreședinți – Goron Dan și Mureșan Alexandru; secretar general – Muntean Mircea; secretar federal – Incze Karoly; membri – Banea Ciprian, Fântână Dorel, Birluț Florin, Mucichescu Minerva, Tripa Ferenc, Tulkos Romeo. În cadrul federației, funcționează următoarele comisii: Comisia Tehnică; Comisia Centrală de Competiții și Evidență; Comisia de Disciplină; Comisia de Apel; Comisia Centrală Antidoping; Comisia de Combatere a Violenței în Sport.

RETROSPECTIVĂ ÎN IMAGINI

PROBE SPECIFICE TAEKWON-DO-ULUI

Proba de TULL individual

Proba de TULL echipe

Proba de LUPTĂ masculin

Proba de LUPTĂ feminin

Proba de SPARGER (prima din cele 5) cu pumnul

Proba de SPARGER (cea de-a treia) cu piciorul

Proba Tehnici speciale

Numărul sportivilor de taekwondo în continuă creștere

FIGURI REPREZENTATIVE

SPORTIVI MEDALIAȚI CU AUR LA CM DE SENIORI

2005 Dortmund (GER)	INCZE Szilard	spargeri forță
2007 Quebec (CAN)	BÎRLUȚ Florin, CATRICICĂU Remus, INCZE Szilard, IONICESCU Marius, IAVU Alexandru, MĂDĂIAN Mihai, MĂDĂIAN Mircea, MIRON Marcel, OPRESCU Cosmin	forță echipe

SPORTIVI MEDALIAȚI CU AUR LA CE DE SENIORI

2003 Rijeka (CRO)	BÎRLUȚ Florin	54 kg
2005 Teraccina (ITA)	MIRON Marcel	tehnici
2005 Teraccina (ITA)	INCZE Szilard	spargeri
2005 Teraccina (ITA)	BÎRLUȚ Florin, IAVU Alexandru, IONICESCU Marius, INCZE Szilard, MIRON Marcel, OPRESCU Cosmin	tehnici echipe
2006 Constanța (ROU)	BÎRLUȚ Florin	luptă -63kg
2007 Poprad (SVK)	PANȚEL Bianca	luptă -52kg
2007 Poprad (SVK)	IONICESCU Marius	tull 3 dan
2007 Poprad (SVK)	OPRESCU Cosmin	spargeri forță -71 kg
2007 Poprad (SVK)	MIRON Marcel	tehnici speciale
2007 Poprad (SVK)	BÎRLUȚ Florin, CATRICICĂU Remus, INCZE Szilard, IONICESCU Marius, MĂDĂIAN Mihai, MĂDĂIAN Mircea, MIRON Marcel, OPRESCU Cosmin, PASKUJ Alexandru	tehnici speciale echipe
2007 Poprad (SVK)	BÎRLUȚ Florin, CATRICICĂU Remus, INCZE Szilard, IONICESCU Marius, MĂDĂIAN Mihai, MĂDĂIAN Mircea, MIRON Marcel, OPRESCU Cosmin, PASKUJ Alexandru	spargeri forță echipe
2008 Wroclaw (POL)	BIBU Adrian, BÎRLUȚ Florin, BOȚI Ioan,	tehnici speciale echipe

2009 Benidorm (ESP)
2009 Benidorm (ESP)
2009 Benidorm (ESP)

INCZE Szilard, IONICESCU Marius,
 MĂDĂIAN Mihai, MIRON Marcel,
 MIRON Sorin, OPRESCU Cosmin,
 PETRUȘA Alexandru

MIRON Marcel

INCZE Szilard

BÎRLUȚ Florin, BOȚI Ioan, INCZE Szilard,

IONICESCU Marius, MĂDĂIAN Mihai,

MIRON Marcel, MIRON Sorin,

OPRESCU Cosmin, ȘPAN Alin,

SZERVACZIUS Robert

tehnici speciale

power test

tehnici speciale echipe

Echipa tehnică care a asigurat pregătirea și participarea la CM și CE:

- Oltean Marius – antrenor coordonator seniori
- Iuhos Iosif – antrenor principal seniori
- Goron Dan – antrenor secund seniori
- Tripa Francisc – antrenor secund seniori
- Muntean Mircea – antrenor coordonator juniori
- Olaru Dan – antrenor principal juniori
- Fântână Dorel – antrenor secund juniori
- Mucichescu Minerva – antrenor secund juniori

BÎRLUȚ, FLORIN VIOREL
 (1978), n. în Sibiu. Absolvent
 al Facultății de Științe Sociale
 din Sibiu (2010) licențiat în
 educație fizică și sport al
 Universității "L. Blaga" și al
 masterului. A terminat cursu-
 rile școlii naționale de antre-
 nori. Profesor de educație

fizică și sport. A practicat artele marțiale stilul taekwan-do I.J.F. la vârsta de 19 ani sub îndrumarea antrenorului Enache Valentin. Legitimat în 1998 de C.S. Hwarang din Sibiu. De 10 ori campion național în intervalul 2002-2010 la seniori. De 14 ori selecționat în loturile naționale de seniori. Pe plan internațional, vicecampion balcanic. În CM a cucerit locul I în 2005 la Quebec (Canada), 1 loc II în 2003 la Varșovia (Polonia) și 4 locuri III în 2003 la Varșovia (Polonia); în 2005 la Dortmund (Germania), în 2007 la Quebec (Canada) la spargerii – 63 km și

la tehnici speciale pe echipe. La CE de seniori: 5 medalii de aur: în 2003 la Rijeka (Croatia); în 2005 la Teraccina (Italia), în proba de 54 kg și tehnici echipă; în 2006 la Constanța (România) la proba de luptă (63Kg), în 2007 la Poprad (Slovakia), la proba de spargerii și forță pe echipe și tehnici speciale pe echipe, în 2009 la Benidrom (Spania) la tehnici speciale pe echipe; o medalie de argint în 2006 la Constanța (România) la proba - spargerii forță pe echipe și 8 medalii de bronz în 2002 la Trebon (Cehoslovacia), la luptă individuală; în 2003 la Rijeka (Croatia) la tulli echipe; în 2005 la Teraccina (Italia) la tulli echipe; în 2007 la Poprad (Slovakia) tulli echipe; în 2008 Wroclaw (Polonia) 2 dan; în 2009 la Benidrom (Spania) la spargerii echipe și proba test echipe. La loturile naționale s-a pregătit cu 8 antrenori: M. Oltean, M. Muntean, C. Popa, D. Olaru, D. Gorun, I. Iuhos, Al. Mureșan, D. Fântână. Membru în Biroul federal și președinte al Comisiei de Disciplină. Distins cu Medalia Meritul Sportiv cls I (2003). Maestru Emerit al Sportului (2004).

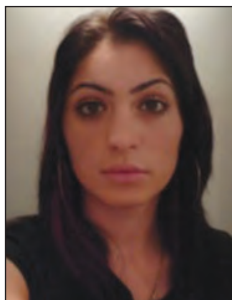
CATRICICĂU, REMUS (1984), n. în Baia Mare. Absolvent al facultății de Educație Fizică și Sport a Universității "Bogdan Vodă", specializare atletism din Baia Mare în 2008. A fost selecționat și pregătit de la vârsta de 12 ani în Taekwon-Do I.T.F. de antrenorii Dan și Monica Goron.

Legitimată la clubul sportiv "Dragonu" din Baia Mare (1997), asistat de aceiași antrenori. Selecționat de 3 ori în lotul național de juniori și de 5 ori în cel de seniori, având 8 antrenori (M. Oltean, M. Muntean, Al. Mureșan, D. Gozon, D. Fântână, D. Olaru, Cr. Popa, I. Juhos). A cucerit 5 titluri de campion național la juniori 11 la seniori. Campion balcanic în 2001 la Cluj-Napoca (România). În competițiile internaționale a realizat următoarele performanțe: în CE de seniori în 2009 la 54 kg cucerește medalia de argint la Benidrom (Spania), în 2006, medalia de bronz la Constanța (România). În CM obține locul III în 2009 la Mar de Plata (Argentina) la două probe-tehnici speciale pe echipe și forță pe echipe. Arbitru categoria a III-a.

FÂNTÂNĂ, DOREL. Instructor internațional în grad de 4 dan ITF. Arbitru național și internațional. Medaliat la CE seniori din 2001 (Spania) cu o medalie de bronz în proba de spargeri forță echipe și clasat pe locul V la CM seniori din 2001 (Italia), în proba spargeri echipe. Din

2001 este membru al Biroului federal din cadrul FR Taekwondo ITF.

GHEȚU, LARISA ANDRA (1989), n. în municipiul Vaslui. Absolventă a colegiului Economic "Anghel Rugină" (2008). Studentă. A practicat mai multe ramuri sportive: handbal, volei, dans sportiv, dar la nivel de performanță, arte marțiale. A fost inițiată în Taekwon-Do la 9

ani, îndrumată fiind de antrenorul Hondru Mihai. Legitimată la C.S. "Liga de Est" din Vaslui. A cucerit 10 titluri de campion național la juniori și 4 la seniori. Selecționată de 3 ori în echipa națională de juniori. La CE de juniori de la Constanța (România) din 2006, a ocupat locul II. Deține titlul de arbitru.

GORON, DAN SORIN (1976), n. în Baia Mare. A absolvit facultatea de Educație Fizică și Sport și Masteratul în managementul sportiv. A început să se inițieze în tainele artelor marțiale la 6 ani, legitimat la CS *Dragonul* din Baia Mare. Performanță a realizat în concursurile de Taekwon-do, dar consacrarea a cunoscut-o în activitatea antrenorală, începută în 1993. Antrenor al clubului clujean și al lotului național în 2001 în intervalul 2005-2008. Cu sportivii săi a obținut 112 titluri la CN și a promovat în lotul reprezentativ de tineret 15 sportivi și 10 în cel de seniori. Dintre sportivii săi promovați în loturile naționale se detașază: R. Cartriciău, Monica Goran, V. Pop, M. Madaian, Bianca Pop, Andreea Orban, Misura, Rebeka Kollar, Ardelean, Stanca Rocaș, Lohina Bogdan, Iulia Filip, Diana Toader, D. Siszer, Gr. Iuhasz. Antrenor emerit (2007), arbitru categoria A (1995). Distins cu Medalia Meritul Sportiv cls. I (2004).

GULER, ANA CORNELIA (1989), n. în Oradea, jud. Bihor. Studii liceale. Sportivă de performanță, practicantă a stilului taekwondo-ITF, de la 11 ani, sub îndrumarea antrenorului Sas Alexandru. A fost legitimată la CS Taekyon (1999-2004) - antrenor Sas Alexandru și CS

King Do din Oradea (din 2005) – antrenor Romeo Tulkos. Campioană națională la juniori și 3 titluri la seniori. Selecționată în lotul național de juniori și seniori, unde s-a pregătit cu: Marius Oltean, Mircea Muntean, Iosif Iuhos, Cristinel Popa, Dan Olaru,

Dan Goron și Alexandru Mureșan. În competițiile internaționale oficiale a obținut următoarele rezultate: 2007 - medalie de aur în proba tehnici speciale echipe și bronz în proba de spargeri forță echipă, la CE de juniori (Poprad); 2008, cucerește primele medalii la CE de seniori (Wroclaw) – 2 medalii de bronz în probele pe echipe tehnici speciale și spargeri forță; 2009 – medalie de argint la echipe spargeri forță, bronz la echipe tehnici speciale și locul al IV-lea la spargeri forță individual, la CE seniori (Benidorm, Spania); 2010 - medalie de bronz în proba pe echipe spargeri la CE seniori (Suedia). Arbitru. Laureata a sportului bihorean în 2009.

INCZE, KAROLY. Inginer IT. Promotor al artelor marțiale, în special în ramura taekwondo ITF. Campion național și medaliat la campionatele naționale de taekwondo itf, reprezentând în competiții pe AS *Ardealul* Cluj-Napoca. A obținut medalia de bronz la CE 2001 (Spania) în

proba spargeri forță echipe (Iuhoș Iosif, Incze Karoly, Florean Paul, Damache Eugen, Fântână Dorel, Sloninov Sergiu) și un loc V la lupte 63 kg. Instructor național în grad de 2 dan taekwondo ITF și arbitru național categ. a II-a, din 2005. Secretar federal al FR Taekwondo ITF, începând din 2003. Decorat cu Medalia Meritul Sportiv clasa a II-a (2004).

INCZE, SZILARD (1977), n. în Miercurea Ciuc, jud. Harghita. Absolvent al școlii profesionale și al liceului nr. 4 din orașul natal (1995). Strungar, agent comercial. A intrat în sala de arte marțiale la 15 ani, pregătit de antrenorul Sima Mihaly, consacrându-se în taekwon-do

ITF. Legitimă la cluburile sportive: "Nike" (1992-1996), pregătit de cel ce l-a selecționat și inițiat, "G.I" (1996-2009), antrenat de R. Andraș "Ardealul" din Cluj-Napoca (din 2010). A obținut rezultate

remarcabile în CN, în CM și CE. De 2 ori campion național la juniori și de 15 ori la seniori. A făcut parte din echipele naționale de 9 ori cu care a cucerit: 1 loc I la CM din 2007 la Quebec (Canada), la proba forță pe echipe, locul II în 2009 la Mar Del Plata (Argentina), de 4 ori locul III la Dortmund (Germania), la 63 kg, în 2007 la Quebec (Canada) la proba tehnici speciale pe echipe. La CE de seniori dobândește 5 medalii de aur la Teraccina (Italia) în 2005 la proba spargeri, în 2007 la Poprad (Slovacia), la proba tehnici speciale pe echipe și la spargeri forță pe echipe, 2008 la Wroclaw (Polonia) la probe speciale pe echipe, în 2009 la Benidorm (Spania), la proba power test, 3 medalii de argint, în 2006 la Constanța (România) la proba spargeri forță, individual și pe echipe, în 2007 la Poprad (Slovacia), la proba spargeri forță, 5 medalii de bronz: în 2005 la Teraccina (Italia) la proba tull echipe, în 2007 la Poprad (Slovacia) la proba tull echipe și luptă pe echipe, în 2009 la Benidorm (Spania), la probele spargeri pe echipe și power test echipe. Maestru al sportului (2004). A fost menționat de 5 ori ca cel mai bun sportiv la județului Harghita.

IONESCU, LIVIA (1988). n. în Galați. Absolventă a liceului. A început să practice arte marțiale, stilul Taekwondo ITF, sub îndrumarea antrenorului N. Milea, la vârsta de 5 ani. Legitimată la CSM "Dunărea" din Galați. Deținătoare a 5 titluri de campioană națională la junioare și 6 titluri la senioare. S-a situat pe locul V la CE. A fost selecționată în echipa națională de junioare de 5 ori și de 5 ori în cea de senioare, pregătită de antrenorul C. Apostol. Deține centura neagră 1 Dan. Arbitru național, categ a II-a. Maestru al Sportului (2001).

IONICESCU, MARIUS (1975), n. în Vaslui. Absolvent al liceului de Științe sociale din orașul natal. Student la Facultatea de Educație Fizică și Sport din Universitatea *Al. I. Cuza* din Iași. A început să practice artele marțiale, stilul Taekwon-Do I.T.F. la o 17 ani,

sub îndrumarea antrenorului V. Cruceru. Legitimată la C.S. *Liga de Est* din Vaslui (1992-2005), iar din 2006 s-a transferat la C.S. *Sulsa* Vaslui, antrenat de M. Ionescu. A fost de 13 ori campion național la seniori. Selecționat în echipa reprezentativă la 15 ani. În competițiile internaționale (participant de 8 ori la CE și de 4 ori la CM) a obținut următoarele performanțe: locul II în 2005 la CM de la Dortmund (Germania); locul III în 2003 la Varșovia (Polonia), la proba tull 1 dan, în 2005 la Dortmund, în proba tehnici speciale, în 2009 la Mar Del Plata (Argentina), la proba forță pe echipe și la proba tehnici speciale pe echipe. La CE ocupă locul I la proba de tehnică pe echipe în concursul de Teraccina (Italia) din 2005; pe același loc în 2007 la Poprad (Slovacia) la proba tull 3 dan, ca și în 2009 la concursul de la Benidorm (Spania), la proba tehnici speciale pe echipe. Tot la CE se va urca pe locul II la proba tull 2 dan în 2005 la Teraccina; în 2003 la Rijeka (Croatia), la proba tull echipe ca și în 2005, la Teraccina la proba tull echipe și în 2006 la Constanța (România) la proba tull 3 dan va cuceri locul III, repetat în 2008 la Wroclaw (Polonia) la proba 2 dan în 2009 la Benidorm (Italia), în probele spargerii echipe și power test pe echipe. Antrenori care l-au asistat în acest parcurs performanțial au fost: M. Muntean, Al. Mureșan, Cr. Popa, I. Iuhos, D. Olaru, D. Goran și D. Fântână. Maestru Emerit al Sportului. A primit medalia "Meritul Sportiv" cls. I (2004).

IUHOȘ, IOSIF. Campion național și medaliat la campionatele naționale, reprezentând AS Delta Cluj Napoca. Medaliat la: CE seniori din 2001 (Spania) cu 2 medalii de bronz la luptă individual 54 kg și spargerii forță echipă; CE seniori din 2003 (Rijeka) o medalie de bronz în proba tull echipe; CM seniori din 2003 (Varșovia) o medalie de argint în proba pe echipe și una de bronz la individul 54 kg. Din anul 2003 este ales membru al Biroului federal din cadrul FR Taekwondo ITF.

KOLLAR, REBEKA MARIA (1993), n. în Baia Mare, jud. Maramureș. Elevă. Practicantă a artelor marțiale – taekwon-do ITF, de la 11 ani, cu perspective de afirmare pe plan internațional. A fost legitimată la CS Dragonul Baia Mare, din 2004, unde se pregătește cu antrenorul. Campioană națională la juniori, a început să obțină performanțe la competițiile internaționale oficiale în anul 2009 la CE de juniori din Spania (Benidorm), unde a obținut 2 medalii de bronz în proba power test individual și cu echipa. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii Monica și Dan Goron, Dan Olaru, Cristinel Popa, Marius Oltean și Iosif Iuhos. Laureată a sportului din jud. Maramureș în anul 2009.

MILEA IONELA (1985). n. în Galați. Absolventă a Facultății de Educație Fizică și Sport, Universitatea de Jos Galați (2008) și a Facultății de Drept a Universității Spiru Haret. Practică Taekwondo de la o vârstă fragedă, sub îndrumarea antrenorului N. Milea. Legitimată din 1996 la CSM Dunărea, pregătită de același antrenor. A cucerit 3 titluri de campion național de juniori și de 8 ori la seniori. A ocupat locul VIII la CM. De 5 ori selecționată în lotul național de junioare și la 12 ori în cel de senioare. A obținut licența de arbitru categ. II. Centura neagră 2 Dan Taekwondo. Maestru al Sportului (2008).

MIRON, MARCEL (1972), n. în Vaslui. Absolvent al Facultății Construcții și Arhitectură din Universitatea tehnică "Gh. Asachi" din Iași (2003). Inginer. A practicat la nivel de performanță artele marțiale, la 15 ani fiind inițiat de antrenorul C. Stanca în Taekwon-Do ITF. Legitimată la Cluburile: "Voința" (1994-1996), Liga de Est, (1997-2010), ambele din Vaslui, antrenat succesiv de V. Cruceru, C. Stolnicu, M.

Handu, M. Ionescu. A cucerit de 3 ori titlul de campion național la juniori, 35 la seniori (individual și pe echipă). De 10 ori promovat în loturile naționale, având ca antrenori pe M. Oltean, M. Muntean, Al. Mureșan, Cr. Popa, D. Olaru, în perioada 2001-2010. Deține un bogat palmares internațional: de 3 ori s-a situat pe locul I și de 2 ori pe locul III în campionatul balcanic; de 7 ori locul I la CE, în intervalul 2005-2010 la Teraccina (Italia), Poprad (Slovacia), Benidorm (Spania), 1 medalie de argint la Constanța (România) în 2006 și 10 medalii de bronz (2002-2009) în aceleași concursuri individuale și pe echipe. La CM: 3 medalii de argint la Dortmund (Germania) în 2005 și la Varșovia (Polonia) în 2003 și la Mar del Plata (Spania) în 2009; 3 medalii de bronz în 2009 la Mar Del Plata (Spania) și o medalie de bronz la CM din Quebec (Canada). Maestru Emerit al Sportului (2004).

MIRON, SORIN (1978), n. în Vaslui. Absolvent al Facultății de Automatică și Calculatoare a Universității "Gh. Asachi" din Iași (2003). Are studii și de masterat în probleme de management și marketing în sport (2007); a dobândit și calitatea de antrenor în Taekwon-do ITF

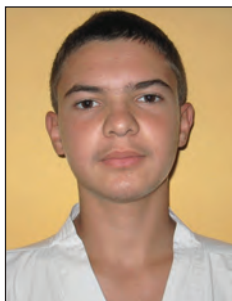
în 2008 parcurgând cursurile Școlii Naționale de Antrenori, cu această specializare. A început să practice sportul respectiv la 16 ani, sub îndrumarea lui C. Stolnicu. Legitimă la clubul sportiv "Liga de Est" din Vaslui (1994-2004) având ca antrenori pe C. Stolnicu, M. Ionescu, M. Hondra și V. Cruceru și „Li Kwang –Gae” din Iași (din 2005), asistat de antrenorii S. Miron, V. Andrei. Performanțe: de 6 ori campion național la seniori și de 5 ori selecționat în loturile naționale; de 2 ori campion european la concursul tehnici speciale pe echipe, în 2008 la Wroclaw (Polonia) și în 2009 la Benidorm (Spania), odată de vicecampion în 2006 la Constanța (România) la proba de sparger și power test pe echipe. Antrenori cu care s-a pregătit la lot: M. Oltean, M. Muntean, Al. Mureșan, D.

Olaru, C. Popa, I. Iuhos Membru în Biroul federal al FR. TKD ITF (din 2006); președinte și membru fondator (2004) al CS Kwang-Gae din Iași; director al Comisiei de Antidoping al federației respective (din 2010). Arbitru internațional, cat. I. A organizat CN de Taekwon-Do ITF în 2006 și 2009, a participat la diverse demonstrații de popularizare a sportului respectiv în marile orașe.

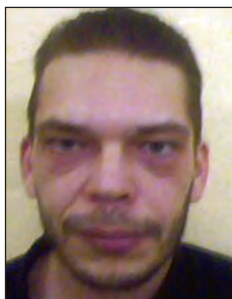
MUNTEAN, MIRCEA VALENTIN (1969), n. în Cluj-Napoca. Inginer, absolvent al Facultății de Construcții de Mașini din Universitatea Tehnică Cluj-Napoca (1994). A obținut diploma de antrenor, specializare în taekwon-do ITF (2005). A practicat în adolescență (la 16 ani) mai

multe sporturi: tenis de masă, handbal, dar la nivel de performanță – taekwon-do ITF (selecționat Maszasz G. și Ocolișcan F.) și fotbal. Pentru început a fost legitimat la secția de fotbal a Clubului „Universitatea” din Cluj (1984-1986) avându-l ca antrenor pe L. Băgăreanu. Din 1995 va aparține Cluburilor de Taekwon-do „Ardealul” (1995-1997), antrenat de M. Oltean, „Marțial Arts Dej” (1997-2005), „Impact” Cluj (2006-2010), la ultimele două fiind pregătit de M. Muntean. Ca sportiv a fost de 5 ori campion național, de 7 ori vicecampion și s-a situat de 7 ori pe locul III în intervalul 1994-2001. Ponderele activității sale o constituie, activitatea de antrenor în care a format 47 campioni naționali, balcanici, europeni și mondiali, la toate categoriile de vârstă (juniori, seniori f+b). Dintre sportivii formați de MM. reținem pe: A. Fodor, R. Vaida, Al. Lazăr, M. Yekoni, P. Florean, Adela Felecan. A antrenat loturile naționale în perioada 2001-2010. Secretar general al FR. TAD ITF (2000-2010), precum și secretar general al Federației de Sud Est a Europei de Taekwon-do ITF (2009). A condus în calitate de director comisia de arbitrii a FR TKD ITF din 2001. Arbitru internațional clasa A (Mondial) din 2006. Deține gradul de 5 Dan din 2007. Antrenor Emerit (2003). Distins cu Medalia „Meritul Sportiv”, cls II-a (2004). A elaborat și a prezentat mai multe comunicări la sesiuni științifice.

NEAGU, SILVIU RADU (1994), n. în Sibiu. Elev. Practicant al artelor marțiale – taekwon-do ITF, de la 8 ani, sub îndrumarea lui Florin Bîrluț. Legitimat la CS Hwarang-do Sibiu (din 2001), unde se pregătește cu același antrenor. Campion național la juniori.

Debutant pe plan internațional la CM juniori din 2009 (Mar del Plata - ARG), se clasează pe locul al VI-lea la categ. -56 kg, iar la CE juniori din același an (Benidorm - ESP) pe locul al IV-lea în proba pe echipa power test. Reușește să obțină titlul de campion european la juniori, în anul 2010 (Suedia), în proba pe echipe tehnici speciale și o medalie de bronz în proba pe echipa sparring. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii: Marius Oltean, Mircea Muntean, Iosif Iuhoș, Popa Cristinel, Dan Olaru, Alexandru Mureșan.

OLARU, DAN (1963), n. în Timișoara. Absolvent al Facultății de Educație Fizică și Sport a Universității Tibiscus (1982) și diplomat al Școlii Naționale de antrenori, specializarea Karate. La 12 ani începe să se pregătească sub îndrumarea lui D. Buric și M. Fayama. Legitim

mat la cluburile "Camo București", antrenor M. Ungurean, A.S. "Toshirom" (1993-2001) și C.S. "Daisho" Timișoara (2002-2010). S-a situat pe locurile III în Cupa Steaua (1988) și II la selecția în lotul național de karate (1990) în proba de lupte. Ca antrenor a avut o activitate susținută, concretizată în obținerea de 26 titluri de campion național și promovarea în loturile reprezentative a 2 juniori și 8 seniori. A lucrat ca antrenor la A.S. "Toshirom" Timiș (1993-2001), la CS "Daisho" Timișoara (2002-2010), la lotul național de karate VIS KF (1983-1994), la lotul național al FRTKD – ITF (2000-2010). Rezultatele sportivilor săi: 10 titluri de campion național individual FRTKW – ITF, dublu campion național pe echipe și individual

karate WSKF (1993-1994) la masculin; vicecampion la Cupa Mondială KARATE-ICA, echipe. Sportivii săi Flaviu Iancu a ocupat locul V la CE TKD – ITF juniori, iar Ioan Boți, a fost dublu campion european de juniori la TKD – ITF și locul III la CM TKD – ITF juniori în 2007 la Quebec (Canada) și în 2007 la Poprad (Slovacia) la probele de spargerii forță individual și echipe. Arbitru internațional de karate. Președintele comisiei de Arbitri Karate WSKF. Membru fondator al FRAM, al FRKTDA (Federația Română de Karate Tradițional și Discipline Asociate), și al FR de Taekwondo ITF. Membru în Biroul federal al FRKTDA (1992-1996). Președinte al CS "Dasiho" din Timișoara. Antrenor Emerit (2003). Cursuri calificare antrenori la BSK-Benheim (Germania) între anii 1996-2000.

OLTEAN, MARIUS - vezi Personalități

OPRESCU, COSMIN (1985), n. în Hunedoara. Absolvent al Facultății de Educație Fizică și Sport a Universității „Babeș Bolyai” din Cluj-Napoca (2008). Sporturi practicate: taekwon-do, gimnastică, fotbal. Sub îndrumarea antrenorului Popa Cristinel, de la 8 ani este

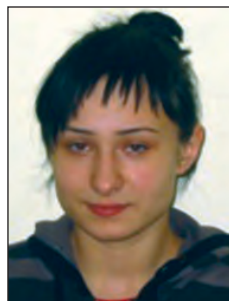
inițiat în taekwon-do. Legitimat la clubul A.U. „TORNADO” și C.S. „ARDEALUL” din Cluj-Napoca, antrenat de M. Olteanu. A cucerit 4 titluri de campion național la juniori și 5 la seniori. Selecționat de 2 ori în echipa națională de juniori și 5 la seniori. Pe plan internațional a dobândit remarcabile rezultate: medalia de argint la CM din 2007 de la Quebec (Canada), la sparing – 71 kg; medalia de bronz la CM din 2003 de la Dortmund (Germania) la 63 kg și tot în același concurs locul III la tehnici speciale echipe, și de 2 ori locul III la CM din 2009 de la Mar del Plata (Argentina) la proba forță echipe. La CE din 2007 de la Poprad (Slovacia) obține 3 medalii de aur la probele: tehnici speciale pe echipe și spargerii forță echipe și individual la 71 kg. Din nou, în 2008 la CE de la Wroclaw (Polonia) la proba tehnici speciale echipe și apoi în 2009 la CE de la

Benidorm (Spania) la proba tehnici speciale; recucerește locul I. La CE de la Constanța (România) din 2009, obține locul II la tehnici speciale. În 2005 la CE de la Teraccina (Italia), la proba tull echipe intră în posesia medaliei de bronz. Repetată în 2007 la 2 probe (tull și luptă pe echipe) la CE de la Poprad (Slovacia) și în 2009 la CE de la Benidorm (Spania), la proba power test echipe. La CE de juniori va dobândi medalia de argint la Rijeka (Croatia) la tehnici speciale și pe cea de bronz la luptă echipă. Maestru al Sportului din 2003.

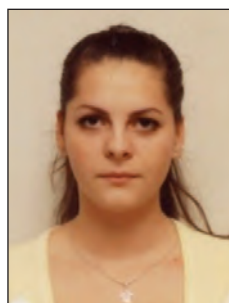

ORBAN, ANDREA (1987), n. în Baia Mare. Absolventă a Facultății de Educație Fizică și Sport a Universității "Babeș-Bolyai" din Cluj-Napoca (2009). A obținut diplomă de antrenor. La 13 ani, selecționată și prăgătită de D. Goron a început să practice Taekwon-

do-ul, în paralel tenisul de câmp și handbalul. Legitimată la C.S. "Dragonul" din Baia Mare (1999-2009), având același antrenor, iar din 2010 a cunoscut pentru CS "Ardealul" din Cluj-Napoca, antrenor M. Oltean. Rezultate de valoare la CM: locul III în 2007 la Quebec (Canada) la proba spargerii forță echipe seniori, 3 medalii de bronz la CM juniori – 2004 la Riccione (Italia), la proba tehnici speciale echipe, la proba luptă pe echipe și la luptă 63 kg. La CE: o medalie de argint în 2007 la Pobrad (Slovacia), la proba tehnici speciale echipe; 3 medalii de bronz în 2005 de la Teraccina (Italia), la proba forță echipe, tehnici echipe și în 2006 la Constanța (România) la proba luptă echipe; în 2008 la Wroclaw (Polonia) la proba spargerii echipe și în 2009 la Benidorm (Spania) la proba spargerii echipe. La CE de juniori: 3 medalii de bronz în 2003 la Rijeka (Croatia) la probele 60 kg, luptă echipe, forță echipe. Numărul de selecții în echipele naționale de juniori a fost de 7 ori, iar în cele de seniori, de 8 ori, având ca antrenori pe Cr. Popa, D. Olaru. A făcut parte de 7 ori consecutiv din primii 10 sportivi ai județului Maramureș. Cetățean de onoare al municipiului Baia Mare.

PIROSCA, KATALIN (1990), n. în Oradea. Absolventă a Colegiului Național "Mihai Eminescu" din orașul natal. Studentă a Facultății de Educație Fizică și Sport a Universității "Babeș Bolyai". S-a inițiat în mai multe ramuri sportive – gimnastică și atletism deși s-a consacrat în arte marțiale, în stilul taekwon-do ITF. A început să-l practice la 14 ani. Legitimată la cluburile sportive: "Royal Kwon" (2000-2009), antrenată de Francisc Tripa și Pascuj Sandor, "Ardealul" din 2010 asistată în pregătiri de M. Olteanu. Performanțele sale pe plan intern: de 4 ori campion național la juniori și de 2 ori la seniori. Selecționată de 2 ori în echipa națională de juniori și tot de 2 ori în cea de seniori, antrenată de C. Popa, D. Olaru, D. Goron, D. Fântână, I. Juhos, Al. Mureșan, M. Muntean și M. Oltean. Pe plan internațional: locul I la CM de juniori în 2007, organizat în Poprad (Slovacia), în proba tehnici speciale echipe ca și în 2008 la Wroclaw (Polonia), locul III în 2007, la proba spargerii forță echipe, locul II la CE din Suedia în 2010 la tehnici speciale individual, locul III la CE din 2008 la Wroclaw (Polonia) la tehnici speciale echipe. Declarată cel mai bun sportiv din jud. Bihor în 2003 și 2008.

POP, BIANCA LAURA (1990), n. în Baia Mare, jud. Maramureș. Studentă. A urmat liceul la Colegiul Național Mihai Eminescu - specializarea filologie, din Baia Mare. Sportiv de performanță, practicant al stilului taekwon-do ITF de la vârsta de 12 ani, sub îndrumarea lui Dan Goron. Legitimată la CS Dragonul Baia Mare (2002-2008), având ca antrenori pe Dan Goron și Monica Goron. A fost selectată de 2 ori în lotul național de juniori și a cucerit 5 titluri de campioană națională la juniori. Pe plan internațional, la categoria juniori,

a obținut: medalie de aur pe echipe și bronz la individual și pe echipe - CE Polonia 2008; medalie de bronz pe echipe la CM Quebec (Canada) 2007; medalie de aur și argint pe echipe la CE Slovacia 2007. În anul 2007, s-a situat pe locul V în topul primelor 10 performanțe ale jud. Maramureș.

POPA, CRISTIAN (1992), n. în Hunedoara. Absolvent al grupului școlar "Ovidiu Densusianu" Călan. A început să practice Taekwon-Do ITF la 6 ani, selecționat și îndrumat de antrenorul Popa Cristinel. Legitimă la cluburile: "AU TORNADO" – Călan, "COBRA" – Deva, "HARD STEEL" – Hunedoara.

A cucerit de 6 ori titlul de campion național la juniori, de 5 ori Cupa României, selecționat de 5 ori în echipa națională, pregătit de D. Olaru, I. Iuhos, Al. Mureșan și M. Oltean. În competițiile internaționale CP a cucerit 2 medalii de bronz la CM de juniori din 2009 de la Mar del Plata (Argentina) la proba de sparing 52 kg și la CE Benidorm (Spania), medalie de aur la CE de juniori de la Poprad (Slovacia) din 2007, medalie de argint la CE de la Wrocław (Polonia) din 2008.

POPA, CRISTINEL (1960), n. în Miroslăvești, jud. Iași. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al FEFS, din cadrul Universității Spiru Haret. Antrenor de arte marțiale – taekwon-do ITF. Activează ca profesor la Școala generală cu clasele I-VIII, din Boșorod, jud. Hunedoara. Practicant al stilului taekwon-do ITF, a fost legitimat la AS Tornado, CS Cobra Deva, CS Hard Steel Hunedoara, unde și-a continuat activitatea și ca antrenor. Deține centura neagră 3 dan în karate și 2 dan în taekwon-do. Are calificarea de arbitru, calitate în care a oficiat la CN, Cupele României,

Campionate și Cupe Europene. Antrenor la lotul național (2002-2010). Cu sportivii pe care i-a pregătit a obținut performanțe deosebite, printre acestea aflându-se 15 medalii la CM, 20 la CE, 2 titluri balcanice și un loc întâi la Cupa Mondială. Printre sportivii lotului care provin de la clubul său s-au aflat: Cristian Popa, Alin Șpan (desemnat cel mai bun sportiv hunedorean în 2009), Arthur Meizel, Andreea Nagy și Cosmin Oprescu. Din 1991 până în 2010 a reușit să obțină cu sportivii pregătiți în cadrul clubului: 100 titluri de campion național, locul I la Cupa României și numeroase medalii la CM și CE (2 locuri III la CM; 3 locuri I, 2 locuri II și 3 locuri III la CE; locul III la Cupa Internațională). A contribuit la realizarea a numeroase competiții și stagii de pregătire la nivel național, din informațiile sale rezultând ca peste 1500 elevi au fost inițiați în această ramură de sport. A îndeplinit mai mulți ani funcția de președinte al FR Taekwon-do ITF. A fost apreciat ca cel mai bun tehnician al jud. Hunedoara în 2007 și 2009. Cetățean de onoare al orașului Călan. Antrenor Emerit (2003). Decorat cu Medalia Meritul Sportiv clasa a II-a (2004).

PRICOP, NICOLA (1990), n. în Târgul Frumos, jud. Iași. Absolventă a liceului teoretic, "Ion Neculce" din orașul natal. Practică taekwon-do ITF de la 14 ani, sub îndrumarea antrenorului S. Miron. Legitimată la CS "Kwang-Gae" din Iași (2005), având ca antrenori pe S. Miron și V.D. Andrei. De 2 ori campion național la juniori și selecționată de 2 ori în echipa reprezentativă de juniori a țării. A cucerit la CE de juniori 2 medalii de aur în 2007 la Poprad (Slovacia) la spargerii forță echipe și în 2008 la Wrocław (Polonia) la tehnici speciale, 1 de argint tot în 2008 în Wrocław. Antrenorii săi la lotul național: M. Oltean, M. Muntean, Al. Mureșan, Cr. Popa, D. Olaru, I. Iuhos. Deține centura neagră 1 Dan (2007).

867

ȘPAN, ALIN (1989), n. în Hunedoara. Absolvent al liceului "Ovidiu Densusșianu" din Călan (2009). A început să se inițieze în tehnica taekwon-do la vârsta de 16 ani, selecționat și instruit de Cr. Popa. Legitimă la cluburile sportive: "Cobra" din Deva și "H.

Steel" din Hunedoara, având ca antrenori la secția de taekwon-do ITF pe Cr. Popa și de Kick boxing pe St. Repede (Cluj 2005). Selecționat o dată în echipa reprezentativă de juniori a țării și de 2 ori în cea de seniori, având antrenori pe Cr. Popa, Al. Mureșan, I. Iuhos, D. Olaru, M. Oltean. Palmares: câte 1 titlu de campion național la juniori și 1 la seniori, locul III la individual și locul II pe echipe. La CE de juniori din 2007 de la Poprad (Slovacia) cucerește medalia de aur la proba de spargeri forță echipe, repetată în 2009 la Benidorm (Spania) la proba tehnici speciale pe echipe la seniori, câte 2 medalii de bronz la CE de seniori și la CM de seniori (Mar del Plata). La CM 2 medalii de argint în 2009 la Mar del Plata (Argentina) la probele tehnice speciale pe echipe și forță pe echipe. Sportiva anului în 2009 a județului Hunedoara la sporturi neolimpice.

SZASZ, AMBRA DIANA (1995), n. în Cluj-Napoca. Absolventă a 8 clase ale școlii "Ion Creangă" (2010) din orașul natal. Inițiată în taekwon-do ITF la 6 ani de antrenorul M. Oltean. În paralel a mai practicat înotul și baschetul. Legitimată la

clubul sportiv "Ardealul" din Cluj-Napoca, având același antrenor. A cucerit 5 titluri de campion național la juniori, locul I la Cupa României. Selecționată în echipa reprezentativă a țării de juniori de 3 ori antrenată de Al. Mureșan, M. Muntean, Cr. Popa, D. Olaru, I. Iuhos. A obținut medalia de aur la CE de juniori de la Wrocław (Polonia) în 2008 la proba tehnici speciale,

medalia de bronz în 2009 la Benidorm (Spania) la 45 kg individual, locul V la CM la Mar del Plata (Argentina) la 50 kg individual. Arbitru la categoria(2009).

TRIPA, FERENC. Instructor internațional în grad de 4 dan ITF și arbitru național. Medaliat la CM seniori din 2003(Polonia) cu o medalie de argint, în proba pe echipă.

TUNYOGI, (RUSZKAI) HAJNALKA (1977), n. în Oradea. A absolvit Facultatea de Științe, Fizică și Chimie (2001) din orașul în care s-a născut și masteratul în Fizică, terapiile biomedicale (2003). A primit certificarea de antrenor terminând cursurile Școlii

Naționale de Antrenori din București. A practicat atletismul inițial și de la 15 ani taekwon-do ITF, pregătită de antrenorul Fr. Tripa. Legitimată la cluburile sportive: "Royal Kwon" (1992-2004), pregătită de antrenorul Fr. Tripa și apoi la "West Team" (2005) ambele din Oradea. Palmares: de 2 ori campioană națională la juniori și 12 la seniori, antrenată de M. Muntean, D. Olaru, M. Oltean. Multiplă campioană balcanică (2001). A cucerit medalia de bronz la CM din 2005 de la Dortmund (Germania) la tehnici speciale, 2 medalii de argint la CE din 2006 de la Constanța (România) la tehnici speciale și la cele din 2007 de la Poprad (Slovacia), la tehnici speciale echipe, 5 medalii de bronz la CE din 2005 de la Teraccina (Italia), la tehnici speciale individual și pe echipe, în 2006 la Constanța (România), la proba lupte pe echipe și în 2007 la Poprad (Slovacia), la spargeri forță. În 2006 și 2007 a fost declarată Cea mai bună sportivă a județului Bihor. Maestru al Sportului (2005).

UNGUREANU, (TOPICIU) ANDREEA (1983), n. în Iași. Absolventă a Facultății de Economie și Administrarea Afacerilor, specializare – Marketing (2006). Economistă. În copilărie și adolescență a practicat tenisul de masă și taekwon-do ITF, inițiată la 16

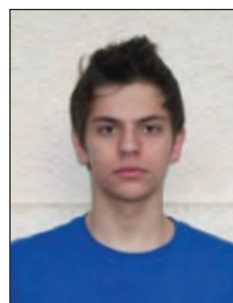
ani de către antrenorul S. Miron. Legitimată pentru început la CS "Liga de Est" din Vaslui (1999-2003) având antrenori pe S. Miron, C. Stolnicu și M. Ionescu. Din 2004 până în 2006 a concurat sub culorile clubului sportiv "Kwang-Gae" din Iași. Dobândind 2 titluri de campion național la juniori și 5 la seniori, a fost selecționată în echipele țării de 5 ori, la lot având antrenori pe cunoscuții reprezentativelor noastre: M. Oltean, M. Munteanu, Al. Mureșan, D. Popa. Performanțele lui AU: la CE de senioria obținut 5 medalii de bronz: în 2003 la Rijeka (Croatia), la proba de luptă echipe și forță echipe, în 2005 la Teraccina (Italia), la probele de forță echipe și tehnici echipe și individual 1 Dan, locul V la CM în 2003 la Varșovia (Polonia) la luptă pe echipe. Maestru al Sportului (2003). Arbitru taekwon-do ITF (2004-2006). Brevet de pilot sportiv planor (2004), selecționată în lotul național de tenis de masă.

ZĂLARU, ADELINA (1989), n. în Vaslui. Absolventă a liceului "C. Brâncuși" din Iași (2008). Tehnician. A început să practice taekwon-do ITF la 14 ani, sub îndrumarea antrenorului M. Hondru. Legitimată la cluburile sportive: "Liga de Est" din Vaslui (2003-2006) și "Kwang-Gae" din Iași (din 2006). Performanțe: de 3 ori campion național la juniori și o dată la seniori (2006-2008). Selecționată în loturile reprezentative de juniori de 3 ori și 1 în cel de seniori, pregătită de antrenorii de lot M. Oltean, M. Muntean, Al. Mureșan, Cr. Popa, D. Olaru. A obținut două medalii de bronz la CM de seniori în 2007 la

Quebec (Canada) la individual și pe echipe și în CE 2008 la Wroclaw (Polonia) la probele de sparger și tehnici speciale pe echipe și 2 medalii de bronz la CE de juniori de la Constanța (România) din 2006, la tehnici speciale, de la Poprad (Croatia), la proba de sparger pe echipe în 2007. Arbitru de taekwon-do ITF (2008). Centura neagră 1 Dan (2006).

În anul 2010, s-au evidențiat mai mulți tineri care au reușit să obțină medalii la CE, printre aceștia aflându-se:

♦ **MOT, ANDREI IULIAN** (1993) n. în Oradea, jud. Bihor. Elev. Practicant al ramurii taekwon-do ITF, de la 9 ani, legitimat la CS King-do Oradea, antrenor Romeo Tulkos. Campion național la juniori, medaliat cu aur și bronz la CE juniori din 2010 (Suedia). La lotul național s-a pregătit cu antrenorii: Marius Oltean, Mircea Muntean, Alexandru Mureșan, Iosif Iuhoș, Cristinel Popa, Dan Olaru.

♦ **SISZER, DINU** (1993) n. în Baia Mare. Elev. Practicant al ramurii taekwon-do ITF, de la 7 ani, legitimat la CS Dragonul Baia Mare, antrenori Monica și Dan Goron. Campion național la juniori, medaliat cu aur și bronz la CE juniori din 2010 (Suedia).

♦ **TOADER, DIANA CEZARA** (1995) n. în Baia Mare. Elevă. A practicat tenisul, dansul sportivul și taekwon-do. De la 11 ani practică taekwon-do, fiind legitimată la CS Știința Dragonul Baia Mare, antrenor Monica și Dan Goron. A

obținut 5 titluri de campioană națională la juniori. Se află la prima sa participare din 2010 CE juniori (Suedia), unde obține 2 medalii de bronz cu echipa în proba power test și individual tehnici speciale. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii: Marius Oltean, Mircea Muntean, Alexandru Mureșan, Iosif Iuhoș, Cristinel Popa, Dan Olaru.

♦ **ȚAȚU, SABIN** (1991) n. în Oradea. Elev. A practicat judo și taekwon-do ITF. Legitimă la CS West Team (din 2006), având ca antrenor pe Hajnalka Ruszkai. Campion național la juniori. Debutază la CE de juniori din 2010 (Suedia), unde obține

performanțe valoroase promițătoare pentru perspectiva sa ca sportiv de performanță: medalie de aur în proba pe echipe tehnici speciale, medalie de argint în proba individuală luptă +70 kg și medalie de bronz în proba luptă echipe.

A mai contribuit la obținerea medaliilor din 2010, CE juniori (Suedia) sportivi: Filip Iulia (CS Știința Dragonul Baia Mare) și Nagy Andreea (CS Hard Steel Hunedoara) – medalii de bronz pe echipe în proba power test; Juhasz Cristian (CS Știința Dragonul Baia Mare) și Meizel Artur (CS Hard Steel Hunedoara) – medaliați cu aur în proba pe echipe tehnici speciale și cu bronz în proba pe echipe sparring.

Surse: Federația Română de Taekwondo ITF, Anuarele Sportului 1993-2009.

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE TAEKWONDO WTF

REPERE ISTORICE

Taekwondo este o ramură a artelor marțiale care conform informațiile existente se practică de peste 2000 de ani în Peninsula Coreeană, ajunsă la forma actuală în 1955. A apărut ca rezultat al influenței artelor marțiale din India și China, procedeele tehnice fiind numite de localnici în trecut Subak - luptă fără arme. Reprezintă una dintre cele mai vechi arte marțiale și este foarte popular în lume ca disciplină sportivă.

Semnificația celor trei silabe este următoarea: **TAE** – tehnică, lovitură executată cu membrele inferioare; **KWON** – semnifică tehnică executată cu pumnul închis; **DO** – reprezintă calea, metoda;

Taekwondo reprezintă deci calea, metoda de luptă (fără arme) utilizând tehnici defensive și ofensive executate cu membrele inferioare și superioare. Trăsătura specifică taekwondo-ului este folosirea preponderentă a tehnicilor de luptă executate cu membrele inferioare.

Sub denumirea actuală, taekwondo este o artă marțială cunoscută începând cu deceniul 5 al secolului XX.

În această lume modernă, caracterizată prin comunicare rapidă, dorința succesului imediat și a unor recunoașteri și recompense și mai rapide, taekwondo-ul este o cale de redescoperire a valorilor răbdării și sincerității, a frumuseții trupului și sufletului. Acestea sunt adevăratele valori ale taekwondo-ului bazat pe gândirea milenară asia-

tică, coreeană în special.

Taekwondo a devenit un sport modern, a fost înglobat în programele regulate de studiu ale gimnaziilor, liceelor și universităților, de asemenea făcând parte și din antrenamentele forțelor armate din foarte multe state. **(vezi istoricul general al Artelor Marțiale).**

Pe plan internațional această ramură de sport este condusă de către Federația Mondială de Taekwondo WTF, având președinte pe Dr. Chungwon CHOUE și secretar general Jin Suk YANG, recunoscuta de către CIO în anul 1980.

Pe plan European funcționează Uniunea Europeană de Taekwondo, care are ca președinte pe Athanasios Pragalos (Grecia) și secretar general Gerrit Eissink (Olanda), având un număr de 49 de federații naționale afiliate.

Conform datelor federațiilor de specialitate, la nivelul anului 2010, Taekwondo este practicat de peste 70 de milioane de sportivi pe plan mondial în 192 de țări afiliate.

Până a fi inclus în programul JO de la Sydney au fost parcurse următoarele etape:

- Prima apariție la Jocurile Olimpice de vară ca sport demonstrativ în cadrul Jocurilor Olimpice de la Seoul din 1988. Ceremonia de deschidere a oferit o demonstrație de taekwondo cu sute de adulți și copii făcând spectacol la unison.

- Sport demonstrativ la Jocurile Olimpice de vară din Barcelona din 1992

- În anul 2000, la Jocurile Olimpice de la

Sydney, Taekwondo a devenit un sport oficial al acestui eveniment.

Pe plan internațional se organizează CM, CE, CB și Universiade.

EVENIMENTE NOTABILE – STRUCTURILE ORGANIZATORICE - COMPONENTA FORULUI DE CONDUCERE

Federația Română de Taekwondo a luat ființă în anul **1997** și este prezentă în Anul Sportului din **1998**, cu următoarele ramuri (stiluri), afiliate la federațiile internaționale: Federația Mondială de Taekwondo (1991); Uniunea Europeană de Taekwondo - ETU (1992), avându-l pe Dan Macoveanu ca reprezentat în organismele internaționale – membru în Comisia de Cercetare Științifică a ETU. **Până în acest an a funcționat în cadrul FR de Arte Marțiale.**

Componenta Biroului federal, în **1998**, era următoarea: președinte de onoare – Petre Vasilescu; vicepreședinte de onoare – Miha Budușan, președinte și secretar general – Dan Macoveanu; vicepreședinte – Florin Ocolișan; membri – Radu Rolea, Constantin Dimciu, Valeriu Voicu, Cornel Aprodu, Marin Ștefănescu, Gina Mateescu, Cristian Tudor, Doru Davidescu, Claudiu Pop, Cristian Dumitru, Cristian Apostol, Gheorghe Buruian, Lucian Rănetescu.

-în mai 1998 (Cluj), s-a organizat primul curs de arbitri naționali, sub auspiciile Uniunii Europene de Taekwondo, când au fost atestați 30 de candidați;

-s-a desfășurat primul curs de antrenori, în colaborare cu Școala Națională de Antrenori, ce s-a finalizat cu atestarea a 45 antrenori de taekwondo;

-s-a realizat primul test pentru centuri negre cu recunoaștere internațională.

• **1999**, în conducerea federației au apărut modificări astfel: Dan Macoveanu va ocupa poziția de președinte executiv, iar membrii Gina Mateescu, Cristian Tudor, Doru Davidescu vor fi înlocuiți de Marian Lunguș, Suzana Cucuteanu, Bărcă Mircea.

• **2001**, Biroul federal avea următoarea componență: președinte de onoare - Neagu Valentin; președinte – Apostol Constantin; vicepreședinți – Costea Aurelian, Tiurean Ioan, Simo Mihaly; secretar federal - Simen Radu; antrenor federal - Rolea Radu Mihai; membri - Tudose Maria Cristina, Mălureanu Cristinel, Aprodu Corneliiu, Panciu Romeo, Dimciu Constantin

• **2001**, în colaborare cu alte instituții FR TKD WTF, a organizat colocviul *Lupta împotriva drogurilor – o luptă dreaptă pentru o lume mai dreaptă.*

• **2002**, Consiliul director, format din 11 membri, având ca președinte pe Cristian C. Apostol au ales: președinte de onoare al federației Valentin Neagu; componența Comitetului executiv (organul de administrare și gestionare): Cristian C. Apostol - președinte; Radu Simen - secretar federal; Mihai Ralea - director tehnic

• **2005**, președinte de onoare Gavrilă Georgeta îl va înlocui pe Neagu Valentin, iar membrii Bălan Gheorghe Cristian, Panciu Romeo/Matei Georgeta, Costea Aurelian/Goci Bogdan, Tiurean Ioan/Muti Marius Nicolae o vor înlocui pe Tudose Maria Cristina.

• **2006**, componența Biroului federal era următoarea: președinte de onoare – Gavrilă Georgeta; președinte (și antrenor federal) - Apostol Constantin; secretar federal – Simen Radu; membri – Rolea Radu Mihai, Bălan Gheorghe Cristian, Mălureanu Cristinel, Aprodu Corneliiu, Matei Georgeta, Dimciu Constantin, Goci Bogdan, Muti Marius Nicolae, Simo Mihaly.

• **2007**, Muti Marius Nicolae a fost substituit de Bense Eugen Atilla.

• **2008**, Aprodu Corneliiu a fost înlocuit de Mccann Theodor.

• **2009**, FR de Taekwondo WTF era condusă de Consiliul Director, care avea următoarea componență: președinte de onoare – Gavrilă Georgeta; președinte (și antrenor federal) - Apostol Constantin; secretar general – Grigorescu Gheorghe; membri – Bălan Gheorghe Cristian, Mălureanu Cristinel, Mccann Theodor, Matei Georgeta, Dimciu Constantin, Goci Bogdan, Bense Eugen

Attila, Simo Mihaly, Marinescu Mărioara, Marinescu Florentina.

- Situația organizatorică: 64 de structuri afiliate din 20 județe; 1851 sportivi legitimați, dintre care 543 seniori (399 băieți, 148 fete), 682 tineret/juniori (432 băieți, 250 fete), 622 copii (385 băieți,

237 fete); 46 antrenori; 85 instructori sportivi; 103 arbitri.

- Clasamentul pe unități sportive: 1. CSM Dunărea Galați, 2. ACS Instinct (București) și 3. CS Tae Keon (București).

RETROSPECTIVĂ ÎN IMAGINI

Delegația României . Lotul național de seniori (băieți fete) . Taekwondo WTF . cu ocazia participării la CE de Taekwondo 4-7 mai 2000 . localitatea Patra . Grecia.
Componență: rândul 3 (de la stânga la dreapta): Robert Șerbănescu, Dragoș Sereșean, Silviu Țugui, Dan Bădilă, Lucian Gaciu, Bogdan Goci, Florin Coldea, Daniel Ciugnicov;
rândul 2 (de la stânga la dreapta): Andreea Kovacs, Cristina Curceanu, Alina Ivan, Ramona Dănciulescu, Timea Gașpar, Emilia Gligor
rândul 1 (de la stânga la dreapta): Cristian C. Apostol . antrenor . conducător delegație, Gheorghe Buruian . antrenor

Delegația României . lotul național de juniori (băieți, fete) . Taekwondo WTF - cu ocazia participării la CE de Taekwondo - 5-7 aprilie 2001 - localitatea Pamplona, Spania. Componență:rândul 2 (de la stânga la dreapta): Răzvan Predescu, Giovanni Mangîru, Marius Niță, Mugur Matei; rândul 1 (de la stânga la dreapta): Irina Podoleanu, Elena Arnold, Cristina Barbu

Delegația României . Lotul național de seniori (băieți . fete) . Taekwondo WTF . cu ocazia participării la al 5-lea CB de Taekwondo . 9-10 iunie 2001 . localitatea Edirne . Turcia.

Componență:

rândul 1 (de la stânga la dreapta): Radu Rolea - antrenor, Valentin Tudor, Lucian Gaciu, Dan Bădilă, Bogdan Goci, Robert Pavel, Cristinel Mălureanu - instructor; Ioan Tiurean - instructor; Ciprian Simoc;

rândul 2 (de la stânga la dreapta): Mădălin Drăgan, Cristina Curceanu, Daniela Sterea, Laura Mateică, Andreea Kovacs, Laura Bruj, Marius Lazăr, Cristian C. Apostol – antrenor, conducător delegație

Medaliații (după prima zi de competiție) la al 5-lea Campionat Balcanic de Taekwondo; 09-10 iunie 2001, Edirne - Turcia

De la stânga la dreapta: Lucian Gaciu (loc III - bronz), Daniela Sterea (loc III - bronz), Cristian C. Apostol -conducătorul delegației, Andreea Kovacs (loc II - argint), Marius Lazăr (loc III - bronz)

*Trofeele și medaliile obținute la al 5-lea CB de
Taekwondo,
9-10 iunie 2001, Edirne . Turcia
Câștigători:
Argint: Andreea Kovacs, Dan Bădilă
Bronz: Daniela Sterea, Marius Lazăr, Mădălin Drăgan,
Lucian Gaciu
În urma acestor rezultate, România a obținut locul III
pe națiuni . la echipa de băieți*

*Imagine din competiția de taekwondo de la Edirne -
Turcia (2001)*

FIGURI REPREZENTATIVE

APOSTOL, CONSTANTIN - vezi **Personalități**

GRIGORESCU, GHEORGHE – secretar federal din 2009.

KOVACS, ANDREEA (1983), n. în Cluj-Napoca. Sportivă de performanță, practicantă a artelor marțiale, specializarea taekwondo wtf, încă de la 13 ani. Multiplă campioană națională la juniori, până în 1998 la Napoca TKD Club Cluj Napoca, iar din 1999 la Forța TKD Club Cluj-Napoca. S-a remarcat la CE juniori din 1999 (Cipru), unde a cucerit medalie de bronz la categ. 46 kg. Deține centura neagră în grad de 2 dan. S-a stabilit în SUA (Texas), unde a continuat să se pregătească cu instructorul Matthew Lester.

MACOVEANU, DAN – vezi **FR Arte Marțiale**

NITA, MARIUS VASILE (1985), n. în București. Sportiv de performanță, practicant al mai multor stilurile de arte marțiale, cu performanțe în taekwondo WTF, fiind selecționat de maestrul Hristescu George Celestino. Printre cei care l-au ajutat în activitatea sa

s-au aflat maestrul Constantin Cristian Apostol și Niță Vasile. A participat la numeroase competiții și turnee europene, fiind considerat unul dintre cei mai titrați sportivi români în disciplina taekwondo. A participat la mai multe acțiuni demonstrative și de promovare a artelor marțiale. Medaliat la campionatele naționale, s-a remarcat la CE taekwondo de seniori 2006 (Bonn), unde a cucerit medalie de bronz, la categ. -54 kg, aceasta fiind prima medalie obținută în această ramură de sport la seniori. Deține centura neagră în grad de 4 dan karate shotokan, 3 dan taekwondo wtf și 1 dan kick boxing. S-a stabilit în SUA (Oregon), acolo unde se afla și primul său antrenor Hristescu George Celestino, cu care a continuat să colaboreze în domeniul artelor marțiale.

ROLEA, RADU MIHAI.

Antrenor de arte marțiale, absolvent al Școlii Naționale de Antrenori (1995). Practicant al artelor marțiale, ramura taekwondo. Concurează la competițiile interne și internaționale: clasat pe locul II la Alexandrio Macedon Open (1993) și pe

locul III – Iugoslavia Taekwondo Open (1995). Participă la primul seminar de taekwondo wtf în România condus de maestrul Ahn Hen Ki - 8 Dan WTF (1992) și la seminarul național cu maestrul Kim Lehman Sorensen (1998). A fost antrenorul sportivului Lorin Rotaru, care a obținut la CE juniori din 1994 (București) - prima medalie de bronz pentru România. În anul 1993 obține centura neagră, apoi 2 dan (1995) și 3 dan (1998). A făcut parte din colectivul tehnic care a pregătit lotul național (2000-2003). Cofondator al Dacic Taekwondo Club (al cărui președinte a fost în perioada 1994-2005) și al AS Dragon Taekwondo Club, ambele din București. Membru și antrenor federal al FR Taekwondo WTF.

ROTARU, LORIN, n. în București. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al ANEFS, promoția 2002. Sportiv de performanță, practicant a artelor marțiale, specializarea taekwondo wtf. Multiplu medaliat la campionatele naționale de juniori și

seniori, legitimat la Club Budokan și Dacic Tkd Club, ambele din București. A participat la mai multe competiții interne și internaționale (Cupa Olteniei, Cupa Mureș, Concursul internațional în Turcia, Cupa București, Cupa Ambasadorului Coreei). Cucerește medalia de bronz la CE de juniori din 1994 (București), categ. 76 kg, aceasta fiind prima medalie realizată la această ramură de sport. A mai concurat la CB și CE de seniori din 1998. A participat la seminarii cu mari maeștri din ramura taekwondo, printre care: An Hen Ki - 8 Dan, Chang Kyoung Soo - 6 Dan, Song Young Joo - 6 Dan. Din anul 2005, îndeplinește funcția de președinte al Dacic Taekwondo Club. Deținător al centurii negre în grad de 2 dan. Maestru al Sportului (2007).

SIMEN, RADU (1974).

Antrenor de arte marțiale. Practicant al ramurii taekwondo din 1998 și deținător al gradului 1gup. Medaliat cu aur la campionatele naționale din 2002 și 2003; cu argint în 2000 și 2001; cu bronz în 2001, la categoria -78 kg. A

fost legitimat la Fundația Bushido București. Secretar federal în cadrul FR Taekwondo WTF, în perioada 2001-2008.

CUPRINS

FEDERAȚIILE SPORTURILOR NAUTICE	9
FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE CANOTAJ	17
FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE KAIAC-CANOE	139
FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE YACHTING.....	221
FEDERAȚIA ROMÂNĂ A SPORTULUI PENTRU PERSOANE CU HANDICAP	
COMITETUL NAȚIONAL PARALIMPIC.....	229
FEDERAȚIA ROMÂNĂ SPORTUL PENTRU TOȚI	257
FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE TENIS	281
FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE TENIS DE MASĂ	337
FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE TIR CU ARCUL	369
FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE TIR SPORTIV	381
TURISM	439
VÂNĂTOAREA ȘI PESCUITUL SPORTIV	463
FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE VOLEI.....	475
FEDERAȚIIL SPORTURILOR MARȚIALE.....	535
FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE AIKIDO	556
FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE ARTE MARȚIALE	571
FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE ARTE MARȚIALE DE CONTACT	645
FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE KARATE	665
FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE KARATE KYOKUSHIN	706
FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE KARATE TRADIȚIONAL	717
FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE KARATE WKC	768
FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE KEMPO.....	790
FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE TAEKWONDO ITF.....	844
FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE TAEKWONDO WTF.....	871

ENCICLOPEDIA
EDUCAȚIEI FIZICE ȘI SPORTULUI DIN ROMÂNIA
Ediția a II-a

© 2015 MINISTERUL TINERETULUI ȘI SPORTULUI

VOLUMUL III
FEDERAȚII NAȚIONALE PE RAMURI DE SPORT:
ISTORIC, RETROSPECTIVĂ ÎN IMAGINI,
FIGURI REPREZENTATIVE

ISBN 978-606-516-780-3
ISBN 978-606-516-783-4

Editura MĂIASTRA
Târgu-Jiu, Str. Lt. Col. Dumitru Petrescu, Nr. 20
Tel. 0253-212.991, Fax: 0253-218343

DTP: Daniel GUREANU, Mariana JDEICĂ, Rodica TEIȘI

Pre-press & print:

S.C. TIPOGRAFIA PROD COM S.R.L.
Târgu-Jiu, Gorj, str. Lt. Col. Dumitru Petrescu, nr.20
Tel. 0253-212.991, Fax 0253-218.343
E-mail: tipografia.prodcom@gmail.com

1952-2012

CAMPIONII ROMÂNIEI

ISBN 978-606-516-780-3
ISBN 978-606-516-783-4